

Holy Bible

Aionian **Edition®**

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

Holy Bible Aionian Edition ®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

Biblica, Inc., 1995, 2005, 2018, 2022

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

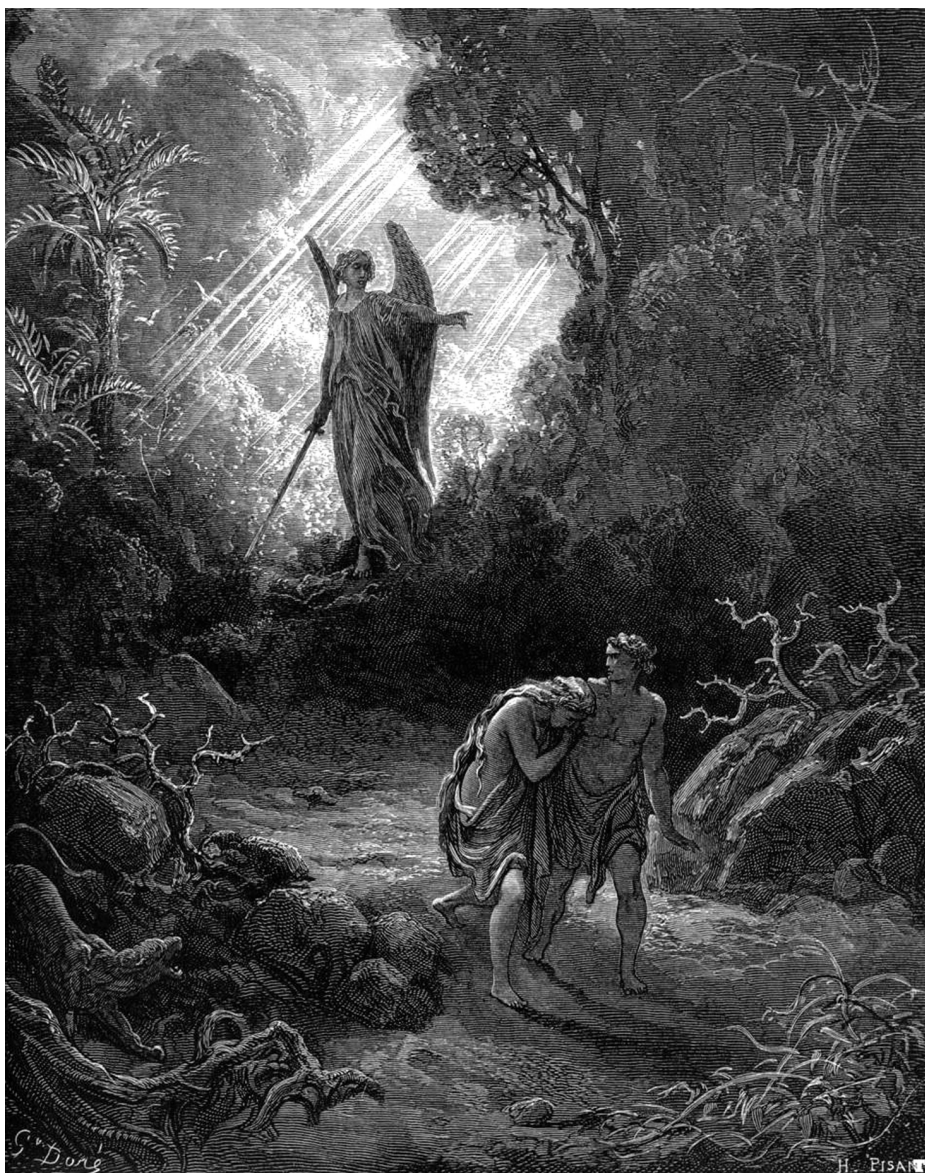
جدول محتوا

عهد جدید

کتاب عهد عتیق

541	متی	1	پیدایش
565	مرقس	33	خروج
581	لوقا	61	لاویان
608	یوحنا	81	اعداد
628	اعمال رسولان	106	تثنیه
653	رومیان	130	یوشع
666	اول قرن‌تین	146	داوران
679	دوم قرن‌تین	162	روت
688	غلاطیان	165	اول سموئیل
693	افسیسیان	186	دوم سموئیل
697	فیلیپیان	203	اول پادشاهان
700	کولسیان	223	دوم پادشاهان
703	اول تسالونیکیان	242	اول تواریخ
706	دوم تسالونیکیان	260	دوم تواریخ
708	اول تیموتائوس	282	عزرا
712	دوم تیموتائوس	288	نحمیا
715	تیتوس	297	استر
717	فلیمون	302	ایوب
718	عبرانیان	319	مزامیر
727	یعقوب	363	امثال
730	اول پطرس	378	جامعه
734	دوم پطرس	384	غزل غزلها
736	اول یوحنا	387	اشعیا
739	دوم یوحنا	421	ارمیا
740	سوم یوحنا	458	مراثی
741	یهودا	462	جزقیال
742	مکاشفه	494	دانیال
		504	هوشع
		510	یونیل
		512	عاموس
		517	عوبدیا
		518	یونس
		520	میکاه
		523	ناحوم
		525	حبثوق
		527	صفنیا
		529	حجی
		531	زکریا
		537	ملاکی
	ضمیمه		
	راهنمای خوانندگان		
	واژه نامه		
	نقشه ها		
	سرنوشت		
	Doré تصاویر		

کتاب عهد عتیق

یهوه خدا پس از بیرون راندن آنها، در سمت شرقی باغ عدن کرویبنایی قرار داد و نیز شمشیری آتشین در آن گذاشت که به هر طرف می چرخید، تا راه «درخت حیات» را محافظت کند.

پیدایش 3:24

در آغاز، خدا آسمانها و زمین را آفرید. 2 زمین، بی شکل و خالی بود، و تاریکی آبهای عمیق را پوشانده بود. و روح خدا بر سطح آبهای در حرکت بود. 3 خدا فرمود: «روشنایی بشود.» و روشنایی شد. 4 خدا روشنایی را پسندید و آن را از تاریکی جدا ساخت. 5 او روشنایی را «روز» و تاریکی را «شب» نامید. شب گذشت و صبح شد. این، روز اول بود. 6 سپس خدا فرمود: «فضایی باشد بین آبهای، تا آبهای بالا را از آبهای پائین جدا کند.» 7 پس خدا فضایی به وجود آورد تا آبهای پائین را از آبهای بالا جدا کند. 8 خدا این فضا را «آسمان» نامید. شب گذشت و صبح شد. این، روز دوم بود. 9 پس از آن خدا فرمود: «آبهای زیر آسمان در یک جا جمع شوند تا خشکی پدید آید.» و چنین شد. 10 خدا خشکی را «زمین» و اجتماع آبهای را «دریا» نامید. و خدا دید که نیکوست. 11 سپس خدا فرمود: «زمین نباتات بپویاند، گیاهان دانه‌دار و درختان میوه‌دار که هر یک، نوع خود را تولید کنند.» و چنین شد. 12 زمین نباتات روپیان، گیاهانی که برحسب نوع خود دانه تولید می‌کردند، و درختانی که برحسب نوع خود میوه دانه‌دار می‌آوردند. و خدا دید که نیکوست. 13 شب گذشت و صبح شد. این، روز سوم بود. 14 سپس خدا فرمود: «در آسمان اجسام نورافشانی باشند تا روز را از شب جدا کنند، و نشانه‌هایی باشند برای نشان دادن فصل‌ها، روزها، و سال‌ها. 15 و این اجسام نورافشان در آسمان، بر زمین بتابند.» و چنین شد. 16 پس خدا دو جسم نورافشان بزرگ ساخت: جسم نورافشان بزرگتر برای حکومت بر روز و جسم نورافشان کوچکتر برای حکومت بر شب. او همچنین ستارگان را ساخت. 17 خدا آنها را در آسمان قرار داد تا زمین را روشن سازند، 18 بر روز و شب حکومت کنند، و روشنایی و تاریکی را از هم جدا سازند. و خدا دید که نیکوست. 19 شب گذشت و صبح شد. این، روز چهارم بود. 20 سپس خدا فرمود: «آبهای از موجودات زنده پر شوند و پرندگان بر فراز آسمان به پرواز درآیند.» 21 پس خدا حیوانات بزرگ دریایی و انواع جانداران را که می‌جنبند و آبهای را پر می‌سازند و نوع خود را تولید می‌کنند، و نیز همه پرندگان را که نوع خود را تولید می‌کنند، آفرید. و خدا دید که نیکوست. 22 پس خدا آنها را برکت داده، فرمود: «بارور و زیاد شوید. حیوانات دریایی آبهای را پُر سازند و پرندگان نیز بر زمین زیاد شوند.» 23 شب گذشت و صبح شد. این، روز پنجم بود. 24 سپس خدا فرمود: «زمین، انواع حیوانات را که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد: چارپایان، خزندگان و جانوران وحشی را.» و چنین شد. 25 خدا انواع جانوران وحشی، چارپایان، و تمام خزندگان را، که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد. و خدا دید که نیکوست. 26 سپس خدا فرمود: «انسان را به صورت خود و شبیه خودمان بسازیم، تا بر ماهیان دریا، پرندگان آسمان، و بر چارپایان و همه جانوران وحشی و خزندگان روی زمین

حکومت کند.» 27 پس خدا انسان را به صورت خود آفرید؛ ایشان را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را مرد و زن آفرید. 28 سپس خدا ایشان را برکت داده، فرمود: «بارور و زیاد شوید، زمین را پُر سازید، بر آن تسلط یابید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین حرکت می‌کنند، فرمانروایی کنید.» 29 آنگاه خدا گفت: «تمام گیاهان دانه‌دار روی زمین را و همه میوه‌های درختان را برای خوراک به شما دادم، 30 و همه علفهای سبز را به همه جانوران وحشی، پرندگان آسمان و خزندگان روی زمین، یعنی به هر موجودی که جان در خود دارد، بخشیدم.» 31 آنگاه خدا به آنچه آفریده بود نظر کرد و کار آفرینش را از هر لحاظ عالی دید. شب گذشت و صبح شد. این، روز ششم بود.

2

به این ترتیب آفرینش آسمانها و زمین و هر چه در آنها بود، تکمیل گردید. 2 با فرا رسیدن روز هفتم، خدا کار آفرینش را تمام کرد؛ پس در هفتمین روز، از همه کار خود بیاسود. 3 خدا روز هفتم را برکت داده، آن را مقدس اعلام فرمود، زیرا روزی بود که خدا پس از پایان کار آفرینش، آرام گرفت. 4 این بود تاریخچه آسمانها و زمین. هنگامی که یهوه خدا آسمانها و زمین را ساخت 5 هیچ بوته و گیاهی بر زمین نرپیده بود، زیرا یهوه خدا هنوز باران نبارانیده بود، و همچنین آدمی نبود که روی زمین کشت و زرع نماید؛ 6 اما آب از زمین بیرون می‌آمد و تمام خشکی‌ها را سیراب می‌کرد. 7 آنگاه یهوه خدا از خاک زمین، آدم را سرشت. سپس در بینی آدم روح حیات دمیده، به او جان بخشید و آدم، موجود زندای شد. 8 پس از آن، یهوه خدا در سرزمین عدن که در شرق بود، باغی به وجود آورد و آدمی را که آفریده بود در آن باغ گذاشت. 9 یهوه خدا انواع درختان زیبا در آن باغ روپیان تا میوه‌های خوش طعم دهند. او در وسط باغ، «درخت حیات» و همچنین «درخت شناخت نیک و بد» را قرار داد. 10 از سرزمین عدن رودخانه‌ای به سوی باغ جاری شد تا آن را آبیاری کند. سپس این رودخانه به چهار رود کوچکتر تقسیم گردید. 11 رود اول فیشون است که سراسر سرزمین خویله را که در آنجا طلا یافت می‌شود، دور می‌زند. 12 طلای آن سرزمین بسیار خالص است، و در آنجا صمغ خوشبو و سنگ جَزَع نیز یافت می‌شود. 13 رود دوم جیحون است که از سرزمین کوش عبور می‌کند. 14 سومین رود، دجله است که به سوی شرق آشور جاری است و رود چهارم فرات است. 15 یهوه خدا آدم را در باغ عدن گذاشت تا در آن کار کند و از آن نگهداری نماید. 16 اما یهوه خدا به او گفت: «تو می‌توانی از همه میوه‌های درختان باغ آزادانه بخوری، 17 به‌جز میوه درخت شناخت نیک و بد. زیرا اگر از میوه آن بخوری، مطمئن باش خواهی مرد.» 18 یهوه خدا فرمود: «شایسته نیست آدم تنها بماند. باید برای او یار مناسبی به وجود آورم.» 19 آنگاه یهوه خدا همه حیوانات و پرندگانی را که از خاک سرشته بود، نزد آدم آورد تا ببیند آدم چه نامهایی بر آنها خواهد گذاشت. بدین ترتیب تمام حیوانات و پرندگان

نامگذاری شدند. 20 پس آدم تمام چارپایان و پرندگان آسمان و درختی خوردی که به تو گفته بودم از آن نخوری، زمین زیر لعنت قرار همه جانوران وحشی را نامگذاری کرد، اما برای او یار مناسبی یافت خواهد گرفت و تو تمام ایام عمرت با رنج و زحمت از آن کسب نشد. 21 آنگاه یهوه خدا آدم را به خواب عمیقی فرو برد و یکی از دنده‌هایش را برداشت و جای آن را با گوشت پُر کرد. 22 آنگاه یهوه خدا از آن دنده، زنی سرشت و او را پیش آدم آورد. 23 آدم خواهی خورد و سرانجام به همان خاکی باز خواهی گشت که از آن گفت: «این است استخوانی از استخوانهایم و گوشتی از گوشتم. نام او "نسا" باشد، چون از انسان گرفته شد.» 24 به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و از آن پس، آن دو یک تن می‌شوند. 25 آدم و زنش هر چند برهنه بودند، ولی احساس شرم نمی‌کردند.

3 مار از همه حیواناتی که یهوه خدا ساخته بود، زیرکتر بود. روزی مار نزد زن آمده، به او گفت: «آیا حقیقت دارد که خدا شما را از خوردن میوه تمام درختان باغ منع کرده است؟» 2 زن در جواب گفت: «ما اجازه داریم از میوه همه درختان بخوریم، 3 به‌جز میوه درختی که در وسط باغ است. خدا فرموده است که از میوه آن درخت نخوریم و حتی به آن دست نزنیم و گرنه می‌میریم.» 4 مار گفت: «مطمئن باش نخواهید مُرد! 5 بلکه خدا خوب می‌داند زمانی که از میوه آن درخت بخورید، چشمان شما باز می‌شود و مانند خدا می‌شوید و می‌توانید خوب را از بد تشخیص دهید.» 6 آن درخت در نظر زن، زیبا آمد و با خود اندیشید: «میوه این درخت دلپذیر، می‌تواند، خوش طعم باشد و به من دانایی ببخشد.» پس از میوه درخت چید و خورد و به شوهرش هم که با او بود داد و او نیز خورد.

4 حوّا از آدم حامله شده، پسری زایید. آنگاه حوّا گفت: «به کمک خداوند مردی حاصل نمودم.» پس نام او را قائن گذاشت. 2 حوّا بار دیگر حامله شده، پسری زایید و نام او را هابیل گذاشت. هابیل به گله‌داری پرداخت و قائن به کشاورزی مشغول شد. 3 پس از مدتی، قائن هدیه‌ای از حاصلی زمین خود را به حضور خداوند آورد. 4 هابیل نیز چند رأس از نخست‌زادگان گله خود را ذبح کرد و بهترین قسمت گوشت آنها را به خداوند تقدیم نمود. خداوند هابیل و هدیه‌اش را پذیرفت، 5 اما قائن و هدیه‌اش را قبول نکرد. پس قائن برآشت و از شدت خشم سرش را به زیر افکند. 6 خداوند از قائن پرسید: «چرا خشمگین شده‌ای و سرت را به زیر افکنده‌ای؟ 7 اگر درست عمل کنی، آیا پذیرفته نمی‌شوی؟ اما اگر درست رفتار نکنی، بدان که گناه در کمین توست و می‌خواهد بر تو مسلط شود، ولی تو باید بر آن چیره شوی.» 8 روزی قائن از برادرش هابیل خواست که با او به صحرا برود. هنگامی که آنها در صحرا بودند، ناگهان قائن به برادرش حمله کرد و او را کشت. 9 آنگاه خداوند از قائن پرسید: «برادرت هابیل کجاست؟» قائن جواب داد: «از کجا بدانم؟ مگر من نگهبان برادرم هستم؟» 10 خداوند فرمود: «این چه کاری بود که کردی؟ خون برادرت از زمین نزد من فریاد برمی‌آورد. 11 اکنون ملعون هستی و از زمینی که با خون برادرت آن را رنگین کرده‌ای، طرد خواهی شد. 12 از این پس، هر چه کار کنی، دیگر زمین محصول خود را آنچنان که باید، به تو نخواهد داد، و تو در جهان آواره و پریشان خواهی بود.» 13 قائن گفت: «مجازات من سنگینتر از آن است که بتوانم تحمل کنم. 14 امروز مرا از این سرزمین و از حضور خودت می‌رانی و مرا در جهان آواره و پریشان می‌گردانی، پس هر که مرا ببیند مرا خواهد کُشت.» 15 خداوند به او گفت: «چنین

نخواهد شد؛ زیرا هر که تو را بکشد، مجازاتش هفت برابر شدیدتر از خنوخ، یارد ۸۰۰ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران مجازات تو خواهد بود.» سپس خداوند نشانی بر قاتن گذاشت تا شد. یارد در سن ۹۶۲ سالگی مرد. 21 خنوخ: وقتی خنوخ شصت هرگاه کسی با او برخورد کند، او را نکشد. 16 آنگاه قاتن از حضور و پنج ساله بود، پسرش متوشالغ به دنیا آمد. بعد از تولد متوشالغ، خداوند بیرون رفت و در زمین نود (یعنی «سرگردانی») در سمت خنوخ ۳۰۰ سال دیگر با خدا زیست. او صاحب پسران و دخترانی شرقی عدن ساکن شد. 17 چندی بعد همسر قاتن آبستن شده شد و ۳۶۵ سال زندگی کرد. خنوخ با خدا می‌زیست و خدا او را به خنوخ را به دنیا آورد. آنگاه قاتن شهری ساخت و نام پسرش خنوخ را حضور خود به بالا برد و دیگر کسی او را ندید. 25 متوشالغ: وقتی بر آن شهر گذاشت. 18 خنوخ پدر عیراد، عیراد پدر محوئائیل، متوشالغ ۱۸۷ ساله بود، پسرش لمک به دنیا آمد. بعد از تولد لمک، محوئائیل پدر متوشائیل و متوشائیل پدر لمک بود. 19 لمک دو زن به متوشالغ ۷۸۲ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. نامهای عاده و ظله گرفت. 20 عاده پسری زایید و اسم او را یابال متوشالغ در سن ۹۶۹ سالگی مرد. 28 لمک: وقتی لمک ۱۸۲ ساله گذاشتند. او کسی بود که خیمه‌نشینی و گله‌داری را رواج داد. 21 پسرش نوح به دنیا آمد. لمک گفت: «این پسر، ما را از کار برادرش یوبال اولین موسیقیدان و مخترع چنگ و نی بود. 22 ظله، زن دیگر لمک هم پسری زایید که او را توپل قاتن نامیدند. او کسی بود آسوده خواهد کرد.» پس لمک اسم او را نوح (یعنی «آسودگی») که کار ساختن آلات آهنی و مسی را شروع کرد. خواهر توپل قاتن، نعه نام داشت. 23 روزی لمک به همسران خود، عاده و ظله، پسران و دختران شد. او در سن ۷۷۷ سالگی مرد. 32 نوح: نوح در گفت: «ای زنان به من گوش کنید. جوانی را که مرا مجروح کرده سن ۵۰۰ سالگی صاحب سه پسر به نامهای سام، حام و یافث بود.

6 بود، کُشتم. 24 اگر قرار است مجازات کسی که قاتن را بکشد، هفت برابر مجازات قاتن باشد، پس مجازات کسی هم که بخواد مرا بکشد، هفتاد و هفت برابر خواهد بود.» 25 پس از آن، آدم و حوا صاحب پسر دیگری شدند. حوا گفت: «خدا به جای هابیل که به دست برادرش قاتن کشته شده بود، پسری دیگر به من عطا کرد.» پس نام او را شیت (یعنی «عطا شده») گذاشت. 26 وقتی شیت بزرگ شد، برایش فرزندی به دنیا آمد که او را انوش نام نهادند. در زمان انوش بود که مردم به خواندن نام خداوند آغاز کردند.

5 این است شرح پیدایش آدم و نسل او. هنگامی که خدا خواست انسان را بیافریند، او را شبیه خود آفرید. 2 او آنها را مرد و زن خلق فرموده، برکت داد و از همان آغاز خلقت، ایشان را انسان نامید. 3 آدم: وقتی آدم ۱۳۰ ساله بود، پسرش شیت به دنیا آمد. او شبیه پدرش آدم بود. بعد از تولد شیت، آدم ۸۰۰ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. آدم در سن ۹۳۰ سالگی مرد. 6 شیت: وقتی شیت ۱۰۵ ساله بود، پسرش انوش به دنیا آمد. بعد از تولد انوش، شیت ۸۰۷ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. شیت در سن ۹۱۲ سالگی مرد. 9 انوش: وقتی انوش نود ساله بود، پسرش قینان به دنیا آمد. بعد از تولد قینان، انوش ۸۱۵ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. انوش در سن ۹۰۵ سالگی مرد. 12 قینان: وقتی قینان هفتاد ساله بود، پسرش مهلل‌ئیل به دنیا آمد. بعد از تولد مهلل‌ئیل، قینان ۸۴۰ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. او در سن ۹۱۰ سالگی مرد. 15 مهلل‌ئیل: وقتی مهلل‌ئیل شصت و پنج ساله بود، پسرش یارد به دنیا آمد. پس از تولد یارد، مهلل‌ئیل ۸۳۰ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. او در سن ۸۹۵ سالگی مرد. 18 یارد: وقتی یارد ۱۶۲ ساله بود، پسرش خنوخ به دنیا آمد. بعد از تولد

در ورودی کشتی را در پهلوی آن بگذار. 17 «به زودی من سراسر که در کشتی همراهش بودند. 24 آب تا صد و پنجاه روز همچنان زمین را با آب خواهم پوشانید تا هر موجود زنده‌ای که در آن هست، روی زمین را پوشانیده بود.

هلاک گردد. 18 اما عهد خود را با تو استوار خواهم ساخت، و تو وارد کشتی خواهی شد؛ تو و پسرانت و زنت و زنان پسرانت، همراه تو. 19 از تمام حیوانات، یک جفت نر و ماده با خود به داخل کشتی ببر، تا از خطر این طوفان در امان باشند. 20 جفتی از هر نوع نیرزمینی از فوران باریزاستادند و باران قطع شد. 3 آب رفته‌رفته از روی پرند، از هر نوع چارپا و از هر نوع خزنده نرد تو خواهند آمد تا آنها را زنده نگاه داری. 21 همچنین خوراک کافی برای خود و برای تمام موجودات در کشتی ذخیره کن.» 22 نوح تمام اوامر خدا را انجام داد. پس از گذشت چهل روز، نوح پنجره‌ای را که برای کشتی ساخته بود، گشود. 7 و کلاغی رها کرد. کلاغ به این سو و آن سو پرواز می‌کرد تا آن که زمین خشک شد. 8 پس از آن، کبوتری رها کرد تا ببیند آیا کبوتر می‌تواند زمین خشکی برای نشستن پیدا کند. 9 اما کبوتر جایی را نیافت، زیرا هنوز آب بر سطح زمین بود. وقتی کبوتر برگشت، نوح دست خود را دراز کرد و کبوتر را گرفت و به داخل کشتی برد. 10 نوح هفت روز دیگر صبر کرد و بار دیگر همان کبوتر را رها نمود. 11 این بار، هنگام غروب آفتاب، کبوتر در حالی که برگ زیتون تازه‌ای به مقدار داشت، نزد نوح بازگشت. پس نوح فهمید که در بیشتر نقاط، آب فرو نشسته است. 12 یک هفته بعد، نوح باز همان کبوتر را رها کرد، ولی این بار کبوتر باز نگشت. 13 در ششصد و یکمین سال از زندگی نوح، در اولین روز ماه اول، آب از روی زمین خشک شد. آنگاه نوح پوشش کشتی را برداشت و به بیرون نگرست و دید که سطح زمین خشک شده است. 14 در روز بیست و هفتم از ماه دوم، سرانجام همه جا خشک شد. 15 در این هنگام خدا به نوح فرمود: 16 «اینک زمان آن رسیده که همه از کشتی خارج شوید. 17 تمام حیوانات، پرندگان و خزندگان را رها کن تا تولید مثل کنند و بر روی زمین زیاد شوند.» 18 پس نوح با همسر و پسران و عروسانش از کشتی بیرون آمد. 19 و تمام حیوانات و خزندگان و پرندگان نیز دسته‌دسته از کشتی خارج شدند. 20 آنگاه نوح مذبحی برای خداوند ساخت و از هر حیوان و پرندۀ حلال گوشت بر آن قربانی کرد. 21 خداوند از این عمل نوح خشنود گردید و با خود گفت: «من بار دیگر زمین را به خاطر انسان که دلش از کودکی به طرف گناه متمایل است، لعنت نخواهم کرد و اینچنین تمام موجودات زنده را از بین نخواهم برد. 22 تا زمانی که جهان باقی است، کشت و زرع، سرما و گرما، زمستان و تابستان، و روز و شب همچنان برقرار خواهد بود.»

7 سپس خداوند به نوح فرمود: «تو و اهل خانه‌ات داخل کشتی شوید، زیرا در بین همه مردمان این روزگار فقط تو را عادل یافتیم. 2 از همه حیوانات حلال گوشت، هفت جفت، نر و ماده، با خود بردار، و نیز از حیوانات نجس، یک جفت، نر و ماده، 3 و از پرندگان هفت جفت، نر و ماده؛ تا بعد از طوفان، نسل آنها روی زمین باقی بماند. 4 پس از یک هفته، به مدت چهل شبانه روز باران فرو خواهم ریخت و هر موجودی را که به وجود آورده‌ام، از روی زمین محو خواهم کرد.» 5 پس نوح هر آنچه را که خداوند به او امر فرموده بود انجام داد. 6 وقتی که آن طوفان عظیم بر زمین آمد، نوح ششصد ساله بود. 7 او و همسرش به اتفاق پسران و عروسانش به درون کشتی رفتند تا از خطر طوفان در امان باشند. 8 همه نوع حیوان، چه حلال گوشت چه حرام گوشت، و نیز پرندگان و خزندگان، 9 همراه نوح به داخل کشتی رفتند. همان‌طوری که خدا فرموده بود، آنها جفت‌جفت، نر و ماده، در کشتی جای گرفتند. 10 پس از هفت روز، آب طوفان زمین را فرا گرفت. 11 وقتی نوح ششصد ساله بود، در روز هفدهم ماه دوم، همه آبهای زیرزمینی فوران کرد و باران به شدت از آسمان بارید. 12 باران چهل شبانه روز بر زمین می‌بارید. 13 اما روزی که طوفان شروع شد، نوح و همسر و پسرانش، سام و حام و یافث و زنان آنها داخل کشتی بودند. 14 همراه آنان از هر نوع حیوان اهلی و وحشی، و پرند و خزنده نیز در کشتی بودند. 15 از هر نوع حیوان که نفس حیات در خود داشتند، دو به دو، داخل کشتی شدند. 16 پس از آنکه حیوانات نر و ماده، طبق دستور خدا به نوح، وارد کشتی شدند خداوند در کشتی را از عقب آنها بست. 17 به مدت چهل شبانه روز باران سیل‌آسا می‌بارید و به تدریج زمین را می‌پوشانید، تا اینکه کشتی از روی زمین بلند شد. 18 رفته‌رفته آب آنقدر بالا آمد که کشتی روی آن شناور گردید. 19 سرانجام بلندترین کوهها نیز به زیر آب فرو رفتند. 20 باران آنقدر بارید که سطح آب به پانزده ذراع بالاتر از قلۀ کوهها رسید. 21 همه جانداران روی زمین یعنی حیوانات اهلی و وحشی، خزندگان و پرندگان، با آدمیان هلاک شدند. 22 هر موجود زنده‌ای که در خشکی بود، از بین رفت. 23 بدین‌سان خدا تمام موجودات زنده را از روی زمین محو کرد، به‌جز نوح و آنانی

9 خدا، نوح و پسرانش را برکت داد و به ایشان فرمود: «بارور و زیاد شوید و زمین را پر سازید. 2 همه حیوانات و خزندگان زمین، پرندگان هوا و ماهیان دریا از شما خواهند ترسید، زیرا همه آنها را زیر سلطۀ شما قرار داده‌ام. 3 من آنها را برای خوراک به شما داده‌ام، همان‌طور که گیاهان سبز را به شما بخشیدم. 4 اما گوشت را با

خونش که بدان حیات می‌بخشد نخورید. 5 و من تاوان خون شما را فرزندان کوش، شخصی بود به نام نمرد که در دنیا، دلاوری بزرگ و باز می‌ستانم. آن را از هر جانوری باز می‌ستانم. تاوان جان انسان را از 9 او با قدرتی که خداوند به وی داده بود، تیرانداز دست هم‌نوعش نیز باز می‌ستانم. 6 هر که خون انسانی را بریزد، ماهری شد؛ از این جهت، وقتی می‌خواهند از مهارت تیراندازی کسی خون او نیز به دست انسان ریخته خواهد شد؛ زیرا خدا انسان را به تعریف کنند، می‌گویند: «خداوند تو را در تیراندازی مانند نمرد صورت خود آفرید. 7 و اما شما، فرزندان زیاد تولید کنید و زمین را پُر گردانید.» 10 قلمرو فرمانروایی او ابتدا شامل بابل، ارک، اکد و کلته سازید.» 8 سپس خدا به نوح و پسرانش فرمود: 9 «من با شما و با 11 سپس قلمرو خود را تا آشور گسترش داده، نسلهای آینده شما عهد می‌بندم، 10 و نیز با تمام حیواناتی که با شما در کشتی بودند یعنی همه پرندگان، چارپایان و جانوران. 11 کالج واقع است) را بنا کرد. 13 مصرایم، جد اقوام زیر بود: لودی‌ها، بله، من با شما عهد می‌بندم که بعد از این هرگز موجودات زنده را عنایمی‌ها، لهایی‌ها، نفتوحی‌ها، 14 فتروسی‌ها، کسلوحی‌ها (که به‌وسیله طوفان هلاک نکنم و زمین را نیز دیگر بر اثر طوفان خراب فلسطینی‌ها از این قوم به وجود آمدند) و کفتوری‌ها. 15 صیدون پسر نمایم. 12 این است نشان عهد جاودانی من: 13 رنگین‌کمان خود ارشد کنعان بود و از کنعان اقوام زیر به وجود آمدند: حیثی‌ها، 16 را در ابرها می‌گذارم و این نشان عهدی خواهد بود که من با جهان ییوسی‌ها، اموری‌ها، جرجاشی‌ها، 17 حوکی‌ها، عرقی‌ها، سینی‌ها، بستم. 14 وقتی ابرها را بالای زمین بگسترانم و رنگین‌کمان دیده شود، 15 آنگاه قوی را که به شما و تمام جانداران داده‌ام به یاد خواهم آورد و دیگر هرگز تمام موجودات زنده به‌وسیله طوفان هلاک غزه در جنوب، و در شرق تا سدوم و عموره و ادمه و صبیونیم که نخواهند شد. 16 وقتی رنگین‌کمان را در ابرها ببینم، عهد جاودانی نزدیک لاشع بود، می‌رسید. 20 اینها نسل حام بودند که در قبیایل میان خدا و هر موجود زنده بر زمین را به یاد خواهم آورد.» 17 سپس و سرزمینهای خود زندگی می‌کردند و هر یک زبان خاص خود را خدا به نوح گفت: «این رنگین‌کمان نشان عهدی است که من 21 از نسل سام، که برادر بزرگ یافث بود، عابر به وجود آمد با تمام موجودات زنده روی زمین می‌بندم.» 18 سه پسر نوح که (عابر جد عبرانیان است). 22 این است اسامی پسران سام: عیلام، از کشتی خارج شدند، سام و حام و یافث بودند. (حام پدر قوم آشور، ارککشد، لود و ارام. 23 اینانند پسران ارام: عوص، حول، کنعان است.) 19 همه قومهای دنیا از سه پسر نوح به وجود آمدند. جاتر و ماشک. 24 ارککشد پدر شالچ، و شالچ پدر عابر بود. 25 20 نوح به کار کشاورزی مشغول شد و تاکستانی غرس نمود. 21 عابر صاحب دو پسر شد. نام اولی فلیج بود زیرا در زمان او بود که روزی که شراب زیاد نوشیده بود، در حالت مستی در خیمه‌اش برهنه مردم دنیا متفرق شدند. برادر او یقطان نام داشت. 26 یقطان جد خوابید. 22 حام، پدر کنعان، پرهنگی پدر خود را دید و بیرون رفته الموداد، شالف، حضرموت، یارح، 27 هلدورام، اوزال، دقله، 28 به دو برادرش خبر داد. 23 سام و یافث با شنیدن این خبر، ردایی عوبال، ایسمائیل، شبا، 29 اوفیر، حویله و یویاب بود. اینان همه از روی شانه‌های خود انداخته عقب‌عقب به طرف پدرشان رفتند تا پرهنگی او را نبینند. سپس او را با آن ردا پوشانیدند. 24 وقتی نوح به سفاره پراکنده بودند و در آنجا زندگی می‌کردند. 31 اینها بودند حال عادی برگشت و فهمید که حام چه کرده است، 25 گفت: «فرزندان سام که در قبیایل و سرزمینهای خود زندگی می‌کردند و هر یک «کنعان ملعون باد. برادران خود را بنده بندگان باشد.» 26 و نیز زبان خاص خود را داشتند. 32 همه افرادی که در بالا نام برده گفت: «مبارک باد پیهوه، خدای سام! کنعان بنده او باشد. 27 خدا شدند، از نسل نوح بودند که بعد از طوفان، در دنیا پخش شدند و زمین یافث را وسعت بخشید، و او را شریک سعادت سام گردانند، و قومهای گوناگون را به وجود آوردند.

کنعان بنده او باشد.» 28 پس از طوفان، نوح ۳۵۰ سال دیگر عمر کرد 29 و در سن ۹۵۰ سالگی وفات یافت.

11 در آن روزگار همه مردم جهان به یک زبان سخن می‌گفتند. 2 جمعیت دنیا رفته‌رفته زیاد می‌شد و مردم به طرف شرق کوچ می‌کردند. آنها سرانجام به دشتی وسیع و پهناور در بابل رسیدند و در آنجا سکنی گزیدند. 3 آنها با هم مشورت کرده، گفتند: «بیایید خشتها درست کنیم و آنها را خوب بپزیم.» (در آن منطقه خشت به جای سنگ و قیر به جای ملات به کار می‌رفت.) 4 سپس گفتند: «بیایید شهری بزرگ برای خود بنا کنیم و برجی بلند در آن بسازیم که سرش به آسمان برسد تا نامی برای خود پیدا کنیم. این کار مانع پراکندگی ما خواهد شد.» 5 اما خداوند فرود آمد تا شهر و برجی را که مردم بنا می‌کردند، ببیند. 6 خداوند گفت: «مردم با هم متحد

شده‌اند و همگی به یک زبان سخن می‌گویند. از این به بعد هر ابرام طبق دستور خداوند، روانه شد و لوط نیز همراه او رفت. ابرام کاری بخوانند می‌توانند انجام دهند. 7 پس بیاید به پاتین برویم و هفتاد و پنج ساله بود که حران را ترک گفت. 5 او همسرش ساری و زبان آنها را تغییر دهم تا سخن یکدیگر را نفهمند. 8 این اختلاف برادرزاده‌اش لوط، غلامان و تمامی دارایی خود را که در حران به زبان موجب شد که آنها از بنای شهر دست بردارند؛ و به این ترتیب دست آورده بود، برداشت و به کنعان کوچ کرد. 6 وقتی به کنعان خداوند ایشان را روی زمین پراکنده ساخت. 9 از این سبب آنجا را رسیدند، در کنار بلوط موره واقع در شکیم خیمه زدند. در آن زمان بابل نامیدند، چون در آنجا بود که خداوند در زبان آنها اغتشاش کنعانی‌ها در آن سرزمین ساکن بودند، 7 آنگاه خداوند بر ابرام ظاهر ایجاد کرد و ایشان را روی زمین پراکنده ساخت. 10 این است شده، فرمود: «من این سرزمین را به نسل تو خواهم بخشید.» پس تاریخچه نسل سام: دو سال بعد از طوفان، وقتی سام ۱۰۰ ساله بود، ابرام در آنجا مذبیحی برای خداوند که بر او ظاهر شده بود، بنا کرد. پسرش ارفکشداد به دنیا آمد. 11 پس از تولد ارفکشداد، سام ۵۰ سال 8 سپس از آنجا کوچ کرده، به سرزمین کوهستانی که از طرف غرب دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. 12 وقتی ارفکشداد سی و پنج ساله بود، پسرش شالغ متولد شد. 13 پس از تولد شالغ، ارفکشداد ۴۰۳ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. 9 بدین ترتیب ابرام با توقعهای پی‌درپی به سمت نگب کوچ کرد. 14 وقتی شالغ سی ساله بود، پسرش عابر متولد شد. 15 پس از تولد عابر، شالغ ۴۰۳ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران آنجا زندگی کند. 11 وقتی به مرز سرزمین مصر نزدیک شدند، ابرام شد. 16 وقتی عابر سی و چهار ساله بود، پسرش فلیج متولد شد. 17 به همسرش گفت: «تو زن زیبایی هستی. 12 وقتی مصری‌ها تو پس از تولد فلیج، عابر ۴۳۰ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و را ببینند، خواهند گفت: "این زن اوست. او را بکشیم و زنش را دختران شد. 18 فلیج سی ساله بود که پسرش رعو متولد شد. 19 تصاحب کنیم!" 13 پس به آنها بگو تو خواهر منی، تا به خاطر تو پس از تولد رعو، فلیج ۲۰۹ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و مرا نکشند و با من به مهریانی رفتار کنند.» 14 وقتی وارد مصر دختران شد. 20 وقتی رعو سی و دو ساله بود، پسرش سروج متولد شدند، مردم آنجا دیدند که ساری زن زیبایی است. 15 عده‌ای از شد. 21 پس تولد سروج، رعو ۲۰۷ سال دیگر زندگی کرد و صاحب درباریان فرعون، ساری را دیدند و در حضور فرعون از زیبایی او بسیار پسران و دختران شد. 22 وقتی سروج سی ساله بود، پسرش ناحور به تعریف کردند. فرعون دستور داد تا او را به قصرش ببرند. 16 آنگاه دنیا آمد. 23 پس از تولد ناحور، سروج ۲۰۰ سال دیگر زندگی کرد و فرعون به خاطر ساری، هدایای فراوانی از قبیل گوسفند و گاو و شتر و صاحب پسران و دختران شد. 24 وقتی ناحور بیست و نه ساله بود، الاغ و غلامان و کنیزان به ابرام بخشید. 17 اما خداوند، فرعون و پسرش تارح، به دنیا آمد. 25 پس از تولد تارح، ناحور ۱۱۹ سال تمام افراد قصر او را به بالای سختی مبتلا کرد، زیرا ساری، زن ابرام را دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. 26 تارح هفتاد به قصر خود برده بود. 18 فرعون ابرام را به نزد خود فرا خواند و به او ساله بود که صاحب سه پسر شد به نامهای ابرام، ناحور و هاران. گفت: «این چه کاری بود که با من کردی؟ چرا به من نگفتی که 27 این است تاریخچه نسل تارح: تارح پدر ابرام و ناحور و هاران ساری زن توست؟ 19 چرا او را خواهر خود معرفی کردی تا او را به بود؛ و هاران پدر لوط. 28 هاران در همان جایی که به دنیا آمده بود زنی بگیرم؟ حال او را برادر و از اینجا برو.» 20 آنگاه فرعون به (یعنی اور کلدانیان) در برابر چشمشان پدرش در سن جوانی درگذشت. مأموران خود دستور داد تا ابرام و همسرش را با نوکران و کنیزان و هر 29 ابرام و ناحور ازدواج کردند. نام زن ابرام ساری، و نام زن ناحور آنچه داشتند روانه کنند.

13 ابرام با زن خود ساری و لوط و هر آنچه که داشت به ملکه بود. (ملکه و خواهرش یسکه دختران برادر ناحور، یعنی هاران بودند.) 30 ساری نازا بود و فرزندی نداشت. 31 تارح پسرش ابرام، نوه‌اش لوط و عروسش ساری را با خود برداشت و اور کلدانیان را به قصد کنعان ترک گفت. اما وقتی آنها به شهر حران رسیدند در آنجا ماندند. 32 تارح در سن ۲۰۵ سالگی در حران درگذشت.

12 خداوند به ابرام فرمود: «ولایت، خانه پدری و خویشاوندان خود را رها کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت خواهم نمود برو. 2 من تو را پدر امت بزرگی می‌گردانم. تو را برکت می‌دهم و نامت را بزرگ می‌سازم و تو مایه برکت خواهی بود. 3 آنانی را که تو را برکت دهند، برکت خواهم داد، و آنانی را که تو را لعنت کنند، لعنت خواهم کرد. همه مردم دنیا از تو برکت خواهند یافت.» 4 پس فرزنی‌ها نیز در آن سرزمین ساکن بودند. 8 پس ابرام به لوط گفت:

«ما قوم و خویش هستیم، و چوپانان ما نباید با یکدیگر نزاع کنند. نیز که در سدوم ساکن بود، با تمام اموالش با خود بردند. **13** یکی از **9** مصلحت در این است که از هم جدا شویم. اینک دشتی وسیع مردانی که از جنگ دشمن گریخته بود، این خبر را به ابرام عبرانی پیش روی ماست. هر سمتی را که می‌خواهی انتخاب کن و من هم رساند. در این موقع ابرام در بلوطستان ممری اموری زندگی می‌کرد. به سمت مقابل تو خواهم رفت. اگر به طرف چپ بروی، من به (ممری اموری برادر اشכול و عانر بود که با ابرام همپیمان بودند). **14** طرف راست می‌روم و اگر طرف راست را انتخاب کنی، من به سمت چپ می‌روم.» **10** آنگاه لوط نگاهی به اطراف انداخت و تمام دره کارآزموده خود را آماده کرد و سپاه دشمن را تا دان تعقیب نمود. **15** رود اردن را از نظر گذراند. همه آن سرزمین تا صوغر، چون باغ عدن و مصر سرسبز بود. (هنوز خداوند شهرهای سدوم و عموره را از بین نبرده بود). **11** لوط تمام دره اردن را برگزید و به طرف شرق کوچ کرده. بدین طریق او و ابرام از یکدیگر جدا شدند. **12** پس ابرام در آنکه اسیر شده بودند، با همه اموال غارت شده پس گرفت. **17** سرزمین کنعان ماند و لوط به طرف شهرهای دره اردن رفت و در نزدیکی سدوم ساکن شد. **13** مردمان شهر سدوم بسیار فاسد بودند و مراجعت می‌نمود، پادشاه سدوم تا دره شاول (که بعدها دره پادشاه نسبت به خداوند گناه می‌ورزیدند. **14** بعد از جدا شدن لوط از ابرام، خداوند به ابرام فرمود: «با دقت به اطراف خود نگاه کن! **15** تمام این سرزمین را که می‌بینی، تا ابد به تو و نسل تو می‌بخشم. **16** نسل تو را مانند غبار زمین بی‌شمار می‌گردانم. **17** برخیز و در سراسر این سرزمین که آن را به تو می‌بخشم، بگرد.» **18** آنگاه ابرام برخاست و خیمه خود را جمع کرده، به بلوطستان ممری که در حبرون است کوچ نمود. در آنجا ابرام برای خداوند مذهبی ساخت. **19** آنگاه ملکیصیدق، ابرام را برکت داد و چنین گفت: «مبارک باد **20** و متبارک باد **21** پادشاه سدوم به ابرام گفت: «مردم مرا به من واگذار، ولی اموال را برای خود نگاه دار.» **22** ابرام در جواب گفت: «قسم به یهوه خدا، خدای متعال، خالق آسمان و زمین، **23** که حتی یک سر سوزن از اموال تو را بر نمی‌دارم، کذلّاغمر پادشاه عیلام و تدعال پادشاه قوئیم، **2** با پادشاهان زیر وارد جنگ شدند: بارع پادشاه سدوم، برشاع پادشاه عموره، شنعاب پادشاه ادمه، شم‌ئیر پادشاه صوبئیم، و پادشاه بالع (بالع همان صوغر است). **3** پس پادشاهان سدوم، عموره، ادمه، صوبئیم و بالع با هم متحد شده، لشکریهای خود را در دره سدئیم که همان دره دریای مرده است، بسیج نمودند. **4** ایشان دوازده سال زیر سلطه کدرلاعمر بودند. در سال سیزدهم شورش نمودند و از فرمان وی سرپیچی کردند. **5** در سال چهاردهم، کدرلاعمر با پادشاهان هم‌پیمانش به این قبایل حمله برده، آنها را شکست داد: رفائی‌ها در زمین عشتروت قرنین، زوزی‌ها در هام، ایمی‌ها در دشت قرنتین، **6** حوزی‌ها در کوه سعیر تا ایل فاران واقع در حاشیه صحرا. **7** سپس به عین مشغاط (که بعداً قادش نامیده شد) رفتند و عمالیقی‌ها و همچنین اموری‌ها را که در حصّون تamar ساکن بودند، شکست دادند. **8** آنگاه لشکریان پادشاهان سدوم، عموره، ادمه، صوبئیم و بالع (صوغر) بیرون آمده، در وادی سدئیم صف‌آرایی کردند. **9** آنها با کدرلاعمر پادشاه عیلام، تدعال پادشاه گوئیم، امرافل پادشاه بابل، و اریوک پادشاه الاسار وارد جنگ شدند؛ چهار پادشاه علیه پنج پادشاه. **10** دره سدئیم پُر از چاههای قیر طبیعی بود. وقتی پادشاهان سدوم و عموره می‌گریختند، به داخل چاههای قیر افتادند، اما سه پادشاه دیگر به کوهستان فرار کردند. **11** پس پادشاهان فاتح، شهرهای سدوم و عموره را غارت کردند و همه اموال و مواد غذایی آنها را بردند. **12** آنها لوط، برادرزاده ابرام را

10 ابرام همه اینها را نزد خداوند آورد و هر کدام را از بالا تا پایین دو نصف کرد و پاره‌های هر کدام از آنها را در مقابل هم گذاشت؛ ولی پرنده‌ها را نصف نکرد. **11** و لاشخورهایی را که بر اجساد حیوانات می‌نشستند، دور نمود. **12** هنگام غروب، ابرام به خواب عمیقی فرو رفت. در عالم خواب، تاریکی وحشتناکی او را احاطه کرد. **13** آنگاه خداوند به ابرام فرمود: «یقین بدان که نسل تو مدت چهارصد سال در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار خواهند گرفت. **14** اما من آن قومی را که ایشان را اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و سرانجام نسل تو با اموال زیاد از آنجا بیرون خواهند آمد. **15** (تو نیز در کمال پیری در آرامش خواهی مُرد و دفن شده، به پدرانت خواهی پیوست.) **16** آنها بعد از چهار نسل، به این سرزمین باز خواهند گشت، زیرا شرارت قوم اموری که در اینجا زندگی می‌کنند، هنوز به اوج خود نرسیده است. **17** وقتی آفتاب غروب کرد و هوا تاریک شد، تنوری پُر دود و مشعلی فروزان از وسط پاره‌های حیوانات گذشت. **18** آن روز خداوند با ابرام عهد بست و فرمود: «این سرزمین را از مرز مصر تا رود فرات به نسل تو می‌بخشم، **19** یعنی سرزمین اقوام قینی، قیزی، قَدُمونی، **20** حیتی، فرزی، رَفایی، **21** آموری، کنعانی، چرجاشی و پیوسی را.»

17 وقتی ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر او ظاهر شد و فرمود: «من اِل شَدَّای، خدای قادر مطلق هستم. از من اطاعت کن و آنچه راست است بجا آور. **2** با تو عهد می‌بندم که نسل تو را زیاد کنم.» **3** آنگاه ابرام رو به زمین خم شد و خدا به وی گفت: **4** «من با تو عهد می‌بندم که قومهای بسیار از تو به وجود آورم. **5** از این پس نام تو ابرام نخواهد بود، بلکه ابراهیم؛ زیرا من تو را پدر قومهای بسیار می‌سازم. **6** نسل تو را بسیار زیاد می‌کنم و از آنها قومها و پادشاهان به وجود می‌آورم. **7** من عهد خود را تا ابد با تو و بعد از تو با فرزندان، نسل اندر نسل برقرار می‌کنم. من خدای تو هستم و خدای فرزندان نیز خواهم بود. **8** تمامی سرزمین کنعان را که اکنون در آن غریب هستی، تا ابد به تو و به نسل تو خواهم بخشید و خدای ایشان خواهم بود.» **9** آنگاه خدا به ابراهیم فرمود: «وظیفه‌ی توست که عهد مرا نگاه داری، تو و فرزندان و نسلهای بعد. **10** این است عهدی که تو و نسلت باید نگاه دارید: تمام مردان و پسران شما باید ختنه شوند. **11** باید گوشت قَلْفَه خود را بپیرد تا بدین وسیله نشان دهید که عهد مرا پذیرفته‌اید. **12** «در نسلهای شما، هر پسر هشت روزه باید ختنه شود. این قانون شامل تمام مردان خانه‌زاد و زرخرید هم می‌شود. **13** همه باید ختنه شوند و این نشانی بر بدن شما خواهد بود از عهد جاودانی من. **14** هر کس نخواهد ختنه شود، باید از قوم خود منقطع شود، زیرا عهد مرا شکسته است.» **15** خدا همچنین فرمود: «اما در خصوص ساری، زن تو: بعد از این دیگر او را ساری مخوان. نام او سارا (یعنی "شاهزاده") خواهد بود. **16** من او را برکت خواهم داد و از وی به تو پرسی خواهم بخشید. بله، او را بسیار برکت خواهم داد و از او قومهای بسیار به وجود خواهم آورد. از میان فرزندان تو، پادشاهان خواهند برخاست.» **17** آنگاه ابراهیم سجده کرد و خندید و در دل خود گفت: «آیا برای مرد صد ساله پرسی متولد شود و سارا در نود سالگی بزايد؟» **18** پس به خدا عرض کرد: «خداوند، همان اسماعیل را منظور بدار.» **19** ولی خدا فرمود: «مطمئن باش خود سارا برای تو پرسی خواهد زایید و تو نام او را اسحاق (یعنی "خنده") خواهی گذاشت. من عهد خود را با او و نسل وی تا ابد برقرار خواهم ساخت. **20** اما در مورد اسماعیل نیز تقاضای تو را اجابت نمودم و او را برکت خواهم داد و نسل او را چنان زیاد خواهم کرد که قوم بزرگی از او به وجود آید. دوازده امیر از میان فرزندان او برخواهند داشت. او بر ضد همه و همه بر ضد او خواهند بود.» **13** هاجر با

16 اما ساری زن ابرام، فرزندی برای او به دنیا نیاورده بود.

ساری کنیز مصری داشت به نام هاجر. **2** پس ساری به ابرام گفت: «خداوند مرا از بچه‌دار شدن بازداشته است. پس تو با کنیزم همبستر شو، تا شاید برای من فرزندی به دنیا آورد.» ابرام با پیشنهاد ساری موافقت کرد. **3** پس ساری، همسر ابرام، کنیز مصری خود هاجر را گرفته، به ابرام به زنی داد. (این واقعه ده سال پس از سکونت ابرام در کنعان اتفاق افتاد.) **4** ابرام با هاجر همبستر شد و او آيستن گردید. هاجر وقتی دریافت که حامله است، مغرور شد و از آن پس، بانويش ساری را تحقير می‌کرد. **5** آنگاه ساری به ابرام گفت: «تقصير توست که این کنیز مرا تحقير می‌شمارد. خودم او را به تو دادم، ولی از آن لحظه‌ای که فهميد آيستن است، مرا تحقير می‌کند. خداوند خودش حق مرا از تو بگیرد.» **6** ابرام جواب داد: «او کنیز توست، هر طور که صلاح می‌دانی با او رفتار کن.» پس ساری بنای بدرفتاری با هاجر را گذاشت و او از خانه فرار کرد. **7** فرشته خداوند هاجر را نزدیک چشمه‌ی آبی در صحرا که سر راه «شور» است، یافت. **8** فرشته گفت: «ای هاجر، کنیز ساری، از کجا آمده‌ای و به کجا می‌روی؟» گفت: «من از خانه‌ی بانویم ساری فرار می‌کنم.» **9** فرشته خداوند به او گفت: «نزد بانوی خود برگرد و مطيع او باش.» **10** و نیز گفت: «من نسل تو را بی‌شمار می‌گردانم.» **11** فرشته ادامه داد: «ایک تو حامله هستی، و پرسی خواهی زایید. نام او را اسماعیل (یعنی "خدا می‌شوند") بگذار، چون خداوند آن و ناله‌ی تو را شنیده است. **12** پسر تو مردی وحشی خواهد بود و با برادران خود سر سازگاری نخواهد داشت. او بر ضد همه و همه بر ضد او خواهد بود.» **13** هاجر با

همین موقع برای تو خواهد زایید، استوار می‌سازم.» **22** آنگاه خدا از دادم، انجام خواهم داد.» **20** پس خداوند به ابراهیم فرمود: «فریاد سخن گفتن با ابراهیم بازایستاد و از نزد او رفت. **23** سپس ابراهیم، علیه ظلم مردم سدوم و عموره بلند شده است و گناهان ایشان بسیار فرزندش اسماعیل و سایر مردان و پسرانی را که در خانه‌اش بودند، زیاد گشته است. **21** پس به پایین می‌روم تا به فریادی که به گوش چنانکه خدا فرموده بود ختنه کرد. **24** در آن زمان ابراهیم نود و نه ساله و اسماعیل سیزده ساله بود. هر دو آنها در همان روز با سایر شهر سدوم روانه شدند، ولی خداوند نزد ابراهیم ماند. **23** ابراهیم به مردان و پسرانی که در خانه‌اش بودند، چه خانه‌زاد و چه زرخیز، او نزدیک شده، گفت: «خداوند، آیا عادلان را با بدکاران با هم هلاک می‌کنی؟ **24** شاید پنجاه عادل در آن شهر باشند. آیا به خاطر ختنه شدند.

18

هنگامی که ابراهیم در بلوستان ممری سکونت داشت، خداوند بار دیگر بر او ظاهر شد. شرح واقعه چنین است: ابراهیم در گرمای روز بر در خیمه خود نشسته بود. **2** ناگهان متوجه شد که سه مرد به طرفش می‌آیند. پس از جا برخاست و به استقبال آنها شتافت. ابراهیم رو به زمین نهاده، **3** گفت: «ای سرورم، تمنا می‌کنم اندکی توقف کرده، **4** در زیر سایه این درخت استراحت کنید. من می‌روم و خاکی اجازه بده جسارت کرده، بگویم که **28** اگر در شهر سدوم برای شستن پاهای شما آب می‌آورم. **5** لقمه نانی نیز خواهم آورد تا بخورید و قوت بگیرید و بتوانید به سفر خود ادامه دهید. شما میهمان من هستید.» آنها گفتند: «آنچه گفتی بکن.» **6** آنگاه ابراهیم با شتاب به خیمه برگشت و به سارا گفت: «عجله کن! چند نان از بهترین آردی که داری بپز.» **7** سپس خودش به طرف گله دویده، یک گوساله خوب گرفت و به نوکر خود داد تا هر چه زودتر آن را آماده کند. **8** طولی نکشید که ابراهیم مقداری کره و شیر و کباب برای مهمانان خود آورد و جلوی آنها گذاشت و در حالی که آنها مشغول خوردن بودند، زیر درختی در کنار ایشان ایستاد. **9** مهمانان از ابراهیم پرسیدند: «همسرت سارا کجاست؟» جواب داد: «او در خیمه است.» **10** آنگاه یکی از ایشان گفت: «سال بعد از چنین زمانی نزد تو خواهم آمد و سارا پسری خواهد زایید!» (سارا پشت در خیمه ایستاده بود و به سخنان آنها گوش می‌داد.) **11** در آن وقت ابراهیم و سارا هر دو بسیار پیر بودند و دیگر از سارا گذشته بود که صاحب فرزندی شود. **12** پس سارا در دل خود خندید و گفت: «آیا زنی به سن و سال من با چنین شوهر پیری می‌تواند بچه‌دار شود؟» **13** خداوند به ابراهیم گفت: «چرا سارا خندید و گفت: "آیا زنی به سن و سال من می‌تواند بچه‌دار شود؟" **14** مگر کاری هست که برای خداوند مشکل باشد؟ همان‌طوری که به تو گفتم سال بعد، در چنین زمانی نزد تو خواهم آمد و سارا پسری خواهد زایید.» **15** اما سارا چون ترسیده بود، انکار نموده، گفت: «من نخندیدم!» گفت: «چرا خندیدی!» **16** آنگاه آن سه مرد برخاستند تا به شهر سدوم بروند و ابراهیم نیز برخاست تا ایشان را بدرقه کند. **17** اما خداوند گفت: «آیا نقشه خود را از ابراهیم پنهان کنی؟ **18** حال آنکه از وی قومی بزرگ و قوی پدید خواهد آمد و همه قومهای جهان از او پرکت خواهند یافت. **19** من او را برگزیده‌ام تا فرزندان و اهل خانه خود را تعلیم دهد که مرا اطاعت نموده، آنچه را که راست و درست است به جا آورند. اگر چنین کنند من نیز آنچه را که به او وعده

19 غروب همان روز وقتی که آن دو فرشته به دروازه شهر سدوم رسیدند، لوط در آنجا نشسته بود. به محض مشاهده آنها، از جا برخاست و به استقبالشان شتافت و روی بر زمین نهاده، گفت: **2** «ای سرورانم، امشب به منزل من بیایید و پاهایتان را بشوید و میهمان من باشید. فردا صبح زود هر وقت بخواهید، می‌توانید حرکت کنید.» ولی آنها گفتند: «در میدان شهر شب را به سر خواهیم برد.» **3** اما لوط اقتدار اصرار نمود تا اینکه آنها راضی شدند و به خانه وی رفتند. او نان فطیر پخت و شام مفصلی تهیه دید و به ایشان داد که خوردند. **4** سپس در حالی که آماده می‌شدند که بخوابند، مردان شهر سدوم، پیر و جوان، از گوشه و کنار شهر، منزل لوط را محاصره کرده، **5** فریاد زدند: «ای لوط، آن دو مرد را که امشب میهمان تو

هستند، پیش ما بیرون بیاور تا آنها را بشناسیم.» 6 لوط از منزل خارج که در آن به حضور خداوند ایستاده بود، شتافت. 28 او به سوی شد تا با آنها صحبت کند و در را پشت سر خود بست. 7 او به شهرهای سدوم و عموره و آن دشت نظر انداخت و دید که اینک ایشان گفت: «نه، ای برادران من، خواهش می‌کنم چنین کار زشتی دود از آن شهرها چون دود کوره بالا می‌رود. 29 هنگامی که خدا نکند. 8 ببینید، من دو دختر باکره دارم. آنها را به شما می‌دهم. هر شهرهای دشتی را که لوط در آن ساکن بود ناپود می‌کرد، دعای کاری که دلتان می‌خواهد با آنها بکنید؛ اما با این دو مرد کاری ابراهیم را اجابت فرمود و لوط را از گرداب مرگ که آن شهرها را به نداشته باشید، چون آنها در پناه من هستند.» 9 مردان شهر جواب دادند: «از سر راه ما کنار برو! ما اجازه دادیم در شهر ما ساکن شوی پس آنها را ترک نموده، با دو دختر خود به کوهستان رفت و در و حالا به ما امر و نهی می‌کنی. الان با تو بدتر از آن کاری که می‌خواستیم با آنها بکنیم، خواهیم کرد.» آنگاه به طرف لوط حمله کرده، شروع به شکستن در خانه او نمودند. 10 اما آن دو مرد دست خود را دراز کرده، لوط را به داخل خانه کشیدند و در را بستند، 11 گذارد. 32 پس بیا به او شراب بنوشانیم و با وی همیستر شویم و به و چشمان تمام مردانی را که در بیرون خانه بودند، کور کردند تا نتوانند در خانه را پیدا کنند. 12 آن دو مرد از لوط پرسیدند: «در این شهر چند نفر قوم و خویش داری؟ پسران و دختران و دامادان و هر کسی را که داری از این شهر بیرون ببر. 13 زیرا می‌خواهیم این شهر را نابود کنیم. فریاد علیه ظلم مردم این شهر به حضور خداوند رسیده و او ما را فرستاده است تا آن را ویران کنیم.» 14 پس لوط با شتاب رفت و به نامزدان دخترانش گفت: «عجله کنید! از شهر بگریزید، چون خداوند می‌خواهد آن را ویران کند!» ولی این حرف به نظر آنها مسخره آمد. 15 سپیده دم روز بعد، آن دو فرشته به لوط گفتند: «عجله کن! همسر و دو دخترت را که اینجا هستند برادر و تا دیر نشده فرار کن وگرنه شما هم با مردم گناهکار این شهر هلاک خواهید شد.» 16 در حالی که لوط درنگ می‌کرد آن دو مرد

دستهای او و زن و دو دخترش را گرفته، به جای امنی در خارج از شهر بردند، چون خداوند بر آنها رحم کرده بود. 17 یکی از آن دو مرد به لوط گفت: «برای نجات جان خود فرار کن و به پشت سر هم نگاه نکنید. به کوهستان بروید، چون اگر در دشت بمانید مرگتان حتمی است.» 18 لوط جواب داد: «ای سرورم، تمنا می‌کنم از ما نخواهید چنین کاری بکنیم. 19 تو در حق من خوبی کرده، جانم را نجات داده‌ای، و محبت بزرگی در حق من کرده‌ای. اما من نمی‌توانم به کوهستان فرار کنم، زیرا می‌ترسم قبل از رسیدن به آنجا این بلا دامنگیر من بشود و بمیرم. 20 ببینید این دهکده چقدر نزدیک و کوچک است! اینطور نیست؟ پس بگذارید به آنجا بروم و در امان باشم.» 21 او گفت: «بسیار خوب، خواهش تو را می‌پذیرم و آن دهکده را خراب نخواهم کرد. 22 پس عجله کن! زیرا تا وقتی به آنجا نرسیده‌ای، نمی‌توانم کاری انجام دهم.» (به این دلیل آن دهکده را صوغر یعنی «کوچک» نام نهادند.) 23 آفتاب داشت طلوع می‌کرد که لوط وارد صوغر شد. 24 آنگاه خداوند از آسمان گوگرد مشتعل بر سدوم و عموره بارانید 25 و آن دو شهر را با همه شهرها و دهات آن دشت و تمام سکنه و نباتات آن به کلی نابود کرد. 26 اما زن لوط به پشت سر نگاه کرد و به ستونی از نمک مبدل گردید. 27 ابراهیم صبح زود برخاست و به سوی همان مکانی

20 آنگاه ابراهیم به سوی سرزمین یگب در جنوب کوچ کرد و مدتی بین قادش و شور ساکن شد، و بعد به جرار رفت. وقتی ابراهیم در جرار بود، 2 سارا را خواهر خود معرفی کرد. پس آبیملیک، پادشاه جرار، کسانی فرستاد تا سارا را به قصر وی ببرند. 3 اما همان شب خدا در خواب بر آبیملیک ظاهر شده، گفت: «تو خواهی مُرد، زیرا زن شوهرداری را گرفته‌ای.» 4 آبیملیک هنوز با او همیستر نشده بود، پس عرض کرد: «خداوندان، من بی‌تقصیرم. آیا تو مرا و قوم بی‌گناه را خواهی کشت؟ 5 خود ابراهیم به من گفت که او خواهرش است و سارا هم سخن او را تصدیق کرد و گفت که او برادرش می‌باشد. من هیچگونه قصد بدی نداشتم.» 6 خدا گفت: «بله، می‌دانم؛ به همین سبب بود که تو را از گناه باز داشتم و نگذاشتم به او دست بزنم. 7 اکنون این زن را به شوهرش بازگردان. او یک نبی است و برای تو دعا خواهد کرد و تو زنده خواهی ماند. ولی اگر زن او را بازنگردانی، تو و اهل خانهاات خواهید مُرد.» 8 روز بعد، آبیملیک صبح زود از خواب برخاسته، با عجله تمامی خادمانش را فرا خواند و خواهی را که دیده بود برای آنها تعریف کرد و همگی بسیار ترسیدند. 9 آنگاه پادشاه، ابراهیم را به حضور خواند، گفت: «این چه کاری بود که با ما کردی؟ مگر من به تو چه کرده بودم که مرا و مملکت مرا

به چنین گناه عظیمی دچار ساختی؟ هیچ کس چنین کاری نمی کرد که تو کردی. **10** چه دیدی که به من این بدی را کردی؟» **11** نترس! زیرا خدا ناله های پست را شنیده است. **18** برو و او را برادر و ابراهیم در جواب گفت: «فکر کردم مردم این شهر ترسی از خدا ندارند و برای این که همسر مرا تصاحب کنند، مرا خواهند کشت. **12** درضمن، او خواهر ناتنی من نیز هست. هر دو از یک پدر هستیم و من او را به زنی گرفتم. **13** هنگامی که خداوند مرا از زادگاه به سرزمینهای دور و بیگانه فرستاد، از سارا خواستم این خوبی را در حق من بکند که هر جا برویم بگوید خواهر من است.» **14** پس ایملیک گوسفندان و گاو و غلامان و کنیزان به ابراهیم بخشید و همسرش سارا را به وی بازگردانید، **15** و به او گفت: «تمامی سرزمین مرا بگرد و هر جا را که پسندیدی برای سکونت خود انتخاب کن.» **16** سپس رو به سارا نموده، گفت: «هزار مثقال نقره به برادرت می دهم تا بی گناهی تو بر آسانی که با تو هستند ثابت شود و مردم بدانند که نسبت به تو به انصاف رفتار شده است.» **17** آنگاه ابراهیم نزد خدا دعا کرد و خدا پادشاه و همسر و کنیزان او را شفا بخشید تا بتوانند صاحب اولاد شوند؛ **18** زیرا خداوند به این دلیل که ایملیک، سارا زن ابراهیم را گرفته بود، همه زنان را نازا ساخته بود. پیش از این به من خبر ندادی؟» **27** آنگاه ابراهیم، گوسفندان و خداوند به وعده ای که به سارا داده بود، وفا کرد. **2** سارا در زمانی که خداوند مقرر فرموده بود، حامله شد و برای ابراهیم در سن پیری پسر زایید. **3** ابراهیم پسرش را که سارا برای او به دنیا آورده بود، اسحاق (یعنی «خنده») نام نهاد؛ **4** و ابراهیم طبق فرمان خدا اسحاق را هشت روز بعد از تولدش ختنه کرد. **5** هنگام تولد اسحاق، ابراهیم صد ساله بود. **6** سارا گفت: «خدا برایم خنده و شادی آورده است. هر کس خبر تولد پسر مرا بشنود با من خواهد خندید. **7** چه کسی باور می کرد که روزی من بچۀ ابراهیم را شیر بدهم؟ ولی اکنون برای ابراهیم در سن پیری او پسر زاییده ام!» **8** اسحاق بزرگ شده، از شیر گرفته شد و ابراهیم به این مناسبت جشن بزرگی بر پا کرد. **9** یک روز سارا متوجه شد که اسماعیل، پسر هاجر مصری، اسحاق را اذیت می کند. **10** پس به ابراهیم گفت: «این کنیز و پسرش را از خانه بیرون کن، زیرا اسماعیل با پسر من اسحاق وارث تو نخواهد بود.» **11** این موضوع ابراهیم را بسیار رنجاند، چون اسماعیل نیز پسر او بود. **12** اما خدا به ابراهیم فرمود: «درباره پسر و کنیزت آزرده خاطر نشو. آنچه سارا گفته است انجام بده، زیرا توسط اسحاق است که تو صاحب نسلی می شوی که وعده ها را به تو داده ام. **13** از پسر آن کنیز هم قومی به وجود خواهیم آورد، چون او نیز پسر توست.» **14** پس ابراهیم صبح زود برخاست و نان و مشکی پُر از آب برداشت و بر دوش هاجر گذاشت، و او را با پسر روانه ساخت. هاجر به بیابان بترشیع رفت و در آنجا سرگردان شد. **15** وقتی آب مشک تمام شد، هاجر پسرش را زیر بوته ها گذاشت **16** و خود حدود صد متر دورتر از او نشست و با خود گفت: «نمی خواهم ناظر مرگ فرزندم باشم.» و زازار بگریست. **17** آنگاه خدا به ناله های پسر توجه نمود و فرشته

داریم، اما بره قربانی کجاست؟» 8 ابراهیم در جواب گفت: «پسرم، خدا بره قربانی را مهیا خواهد ساخت.» و هر دو به راه خود ادامه دادند. 9 وقتی به مکانی که خدا به ابراهیم فرموده بود رسیدند، ابراهیم مذبحی بنا کرده، هیزم را بر آن نهاد و اسحاق را بسته او را بر هیزم گذاشت. 10 سپس او کارد را بالا برد تا اسحاق را قربانی کند. 11 در همان لحظه، فرشته خداوند از آسمان ابراهیم را صدا زده گفت: «ابراهیم! ابراهیم!» او جواب داد: «بله خداوند!» 12 فرشته گفت: «کارد را بر زمین بگذار و به پسر تاسی نرسان. اکنون دانستم که تو بسیار خداترس هستی، زیرا یگانه پسر را از او دریغ نداشتی.» 13 آنگاه ابراهیم قوچی را دید که شاخهایش در بوته‌ای گیر کرده است. پس رفته قوچ را گرفت و آن را در عوض پسر خود به عنوان هدیه سوختنی قربانی کرد. 14 ابراهیم آن مکان را «بیهویری» (یعنی «خداوند تدارک می‌بیند») نامید که تا به امروز به همین نام معروف است. 15 بار دیگر فرشته خداوند از آسمان ابراهیم را ندا داده، به او گفت: 16 «خداوند می‌فرماید به ذات خود قسم خورده‌ام که چون مرا اطاعت کردی و حتی یگانه پسر را از من دریغ نداشتی، 17 به یقین تو را برکت خواهم داد و نسل تو را مانند ستارگان آسمان و شنهای دریا کثیر خواهم ساخت. آنها بر دشمنان خود پیروز شده، 18 موجب برکت همه قومهای جهان خواهند گشت، زیرا تو مرا اطاعت کرده‌ای.» 19 پس ایشان نزد نوکران باز آمده، به سوی منزل خود در بترشیع حرکت کردند. 20 بعد از این واقعه، به ابراهیم خبر رسید که ملکه همسر ناحور برادر ابراهیم، هشت پسر به دنیا آورده است. 21 اسامی آنها از این قرار بود: پسر ارشدش عوص، و بعد بوز، قمویل (جد ارامیان)، 22 کاسد، حزو، فلداش، یدلاف و بتوئیل. 23 (بتوئیل پدر ربکا بود). علاوه بر این هشت پسر که از ملکه به دنیا آمده بودند، 24 ناحور همچنین از کنیز خود به اسم رثومه، چهار فرزند دیگر داشت به نامهای طابع، جاحم، تاحش و معکه.

24 ابراهیم اکنون مردی بود بسیار سالخورده و خداوند او را از هر لحاظ برکت داده بود. 2 روزی ابراهیم به خادم خود که رئیس غلامانش بود، گفت: «دست را زیر ران من بگذار 3 و به خداوند، خدای آسمان و زمین قسم بخور که نگذاری پسر مرا با یکی از دختران کنعانی اینجا ازدواج کند. 4 پس به زادگاهم نزد خویشاوندانم برو و در آنجا برای اسحاق همسری انتخاب کن.» 5 خادم پرسید: «اگر هیچ دختری حاضر نشد زاده‌گاه خود را ترک کند و به این دیار بیاید، آن وقت چه؟ در آن صورت آیا اسحاق را به آنجا ببرم؟» 6 ابراهیم در جواب گفت: «نه، چنین نکن! 7 خداوند، خدای آسمان، به من فرمود که ولایت و خانه پدری‌ام را ترک کنم و وعده داد که این سرزمین را به من و به فرزندانم به ملکیت خواهد بخشید. پس خود خداوند فرشته خود را پیش روی تو خواهد فرستاد و ترتیبی خواهد داد که در آنجا همسری برای پسر من اسحاق بیایی و همراه خود بیآوری. 8 اما اگر آن دختر نخواست با تو بیاید، تو از این قسم مبرا هستی. ولی به هیچ وجه نباید پسر مرا به آنجا ببری.» 9 پس خادم دستش را زیر ران سرور خود ابراهیم گذاشت و قسم خورد که مطابق دستور او عمل کند. 10 او با ده شتر از شتران ابراهیم و مقداری هدایا از اموال او به سوی شمالی بین‌النهرین، به شهری که ناحور در آن زندگی می‌کرد، رهسپار شد. 11 وقتی به مقصد رسید، شترها را در خارج شهر، در کنار چاه آبی خوابانید. نزدیک غروب که زنان برای کشیدن آب به سر چاه می‌آمدند، 12 او چنین دعا کرد: «ای خداوند، خدای سرور من ابراهیم، التماس می‌کنم نسبت به سرورم لطف فرموده، مرا یاری دهی تا خواسته او را برآورم. 13 اینک من در کنار این چاه

23 وقتی سارا صد و بیست و هفت سال داشت، 2 در حبرون واقع در سرزمین کنعان درگذشت و ابراهیم در آنجا برای او سوگواری کرد. 3 سپس ابراهیم از کنار بدن بی‌جان سارا برخاسته، به بزرگان حیثی گفت: 4 «من در این سرزمین غریب و مهمانم و جایی ندارم که همسر خود را دفن کنم. خواهش می‌کنم قطعه زمینی به من بفروشید تا زن خود را در آن به خاک بسپارم.» 5 حیثی به ابراهیم جواب دادند: 6 «شما سرور ما هستید و می‌توانید همسر خود را در بهترین مقبره ما دفن کنید. هیچ‌یک از ما مقبره خود را از شما دریغ نخواهیم داشت.» 7 ابراهیم در برابر آنها تعظیم نموده، 8 گفت: «حال که اجازه می‌دهید همسر خود را در اینجا دفن کنم، تمنا دارم به عفرون پسر صوحار بگویند 9 غار مکفيله را که در انتهای مزرعه اوست، به من بفروشد. البته قیمت آن را تمام و کمال در حضور شاهدان خواهم پرداخت تا آن غار مقبره خانوادگی من بشود.» 10

ایستاده‌ام، و دختران شهر برای بردن آب می‌آیند. 14 من به یکی از خاندان پدری‌اش آمده، زنی برای او انتخاب کنم. 39 «من به سرورم آنان خواهم گفت:» «سبوی خود را پایین بیاور تا آب بنوشم.» «اگر آن گفتم:» «شاید نتوانم دختری پیدا کنم که حاضر باشد به اینجا بیاید؟» دختر بگوید: «بنوش و من شترانت را نیز سیراب خواهم کرد،» آنگاه 40 او به من گفت: «خداوندی که از او پیروی می‌کنم، فرشته خود را خواهم دانست که او همان دختری است که تو برای اسحاق در نظر گرفته‌ای و سرورم را مورد لطف خویش قرار داده‌ای.» 15 در حالی که و خاندان پدری‌ام پیدا کنی. 41 تو وظیفه داری به آنجا رفته، پرس و خادِم هنوز مشغول راز و نیاز با خداوند بود، دختر زیبایی به نام ریکا جو کنی. اگر آنها از فرستادن دختر خودداری کردند، آن وقت تو از که سبویی بر دوش داشت، سر رسید. او دختر بتوتیل، پسر ملکه بود، سوگندی که خورده‌ای مرا خواهی بود. 42 «امروز که به سر چاه و ملکه همسر ناحور، برادر ابراهیم بود. 16 ریکا دختری بسیار زیبا و رسیدم چنین دعا کردم: «ای خداوند، خدای سرورم ابراهیم، التماس به سن ازدواج رسیده بود، و مردی با او همبستر نشده بود. او به می‌کنم که مرا در این سفر کامیاب سازی. 43 اینک در کنار این چشمه پائین رفت و کوزه خود را پر کرده، بالا آمد. 17 خادم نزد او چاه می‌ایستم و به یکی از دخترانی که از شهر برای بردن آب می‌آیند شتافت و از وی آب خواست. 18 دختر گفت: «سرورم، بنوش!» و خواهم گفت: «از سبوی خود قدری آب به من بده تا بنوشم.» فوری سبوی خود را پایین آورد و او نوشید. 19 سپس افزود: «شترانت 44 اگر آن دختر جواب بدهد: «بنوش و من شترانت را نیز سیراب را نیز سیراب خواهم کرد.» 20 آنگاه آب را در آبشخور ریخت و خواهم کرد،» آنگاه خواهم دانست که او همان دختری است که دوباره به طرف چاه دوید و برای تمام شترها آب کشید. 21 خادم تو برای اسحاق پسر سرورم در نظر گرفته‌ای. 45 «هنوز دعایم چشم بر او دوخته، چیزی نمی‌گفت تا ببیند آیا خداوند او را در این تمام نشده بود که دیدم ریکا با سبویی بر دوش سر رسید و به سر سفر کامیاب خواهد ساخت یا نه. 22 پس از آنکه ریکا شترها را چاه رفته، آب کشید و سبوی را از آب پر کرد. به او گفتم: «کمّی سیراب نمود، خادم یک حلقه طلا به وزن نیم مثقال و یک جفت آب به من بده تا بنوشم.» 46 او فوراً سبوی را پایین آورد تا بنوشم و النگوی طلا به وزن ده مثقال به او داده، گفت: 23 «به من بگو گفت:» «شترانت را نیز سیراب خواهم کرد» و چنین نیز کرد. 47 دختر که هستی؟ آیا در منزل پدرت جایی برای ما هست تا شب را به «آنگاه از او پرسیدم: «تو دختر که هستی؟» «او به من گفت: «دختر سر بریم؟» 24 او در جواب گفت: «من دختر بتوتیل و نوه ناحور و ملکه هستم.» «من هم حلقه را در بینی او و ملکه هستم. 25 بله، ما برای شما و شترهایتان جا و خوراک کافی النگوها را به دستش کردم. 48 سپس سجده کرده خداوند، خدای داریم.» 26 آنگاه آن مرد خداوند را سجده کرده، گفت: 27 «ای سرورم ابراهیم را پرستش نمودم، چون مرا به راه راست هدایت فرمود تا خداوند، خدای سرورم ابراهیم، از تو سپاسگزارم که نسبت به او امین دختری از خانواده برادر سرور خود برای پرسش پیدا کنم. 49 اکنون و مهربان بوده‌ای و مرا در این سفر هدایت نموده، به نزد بستگان به من جواب بدهید؛ آیا چنین لطفی در حق سرور من خواهید کرد و سرورم آوردی.» 28 پس آن دختر دوان‌دوان رفته، به اهل خانه خود آنچه درست است به جا خواهید آورد؟ به من جواب بدهید تا تکلیف خبر داد. 29 ریکا برادری به نام لابان داشت. او دوان‌دوان بیرون آمد تا آن مردی را که سر چاه بود ببیند، 30 زیرا حلقه و النگوها را بر دست خواهرش دیده بود و سخنان آن مرد را از خواهرش شنیده بود. ریکا را برداشته برو تا چنانکه خداوند اراده فرموده است، همسر پسر پس بی‌درنگ سر چاه رفت و دید آن مرد هنوز پیش شترهایش ایستاده سرورت بشود.» 52 به محض شنیدن این سخن، خادم ابراهیم در است. 31 لابان به او گفت: «ای که برکت خداوند بر توست، چرا حضور خداوند به خاک افتاد و او را سجده نمود. 53 سپس لباس و اینجا ایستاده‌ای؟ به منزل ما بیا. ما برای تو و شترهایت جا آماده کرده‌ایم.» 32 پس آن مرد با لابان به منزل رفت و لابان بار شترها را برادرانش پیشکش کرد. 54 پس از آن او و همراهانش شام خوردند و باز کرده، به آنها کاه و علف داد. سپس برای خادم ابراهیم و افرادش شب را در منزل بتوتیل به سر بردند. خادم ابراهیم صبح زود برخاسته، آب آورد تا پاهای خود را بشویند. 33 وقتی غذا را آوردند، خادم به آنها گفت: «حال اجازه دهید برویم.» 55 ولی مادر و برادر ریکا ابراهیم گفت: «تا مقصود خود را از آمدن به اینجا نگویم لب به غذا گفتند: «ریکا باید اقلاً ده روز دیگر پیش ما بماند و بعد از آن برود.» نخواهم زد.» لابان گفت: «(بسیار خوب، بگو.» 34 او گفت: «من 56 اما او گفت: «خواهش می‌کنم مرا معطل نکنید. خداوند مرا در خادم ابراهیم هستم. 35 خداوند او را بسیار برکت داده است و او این سفر کامیاب گردانیده است. بگذارید بروم و این خبر خوش را مردی بزرگ و معروف می‌باشد. خداوند به او گله‌ها و رمه‌ها، طلا و به سرورم برسانم.» 57 ایشان گفتند: «بسیار خوب. ما از دختر نفره بسیار، غلامان و کنیزان، و شترها و الاغهای فراوانی داده است. می‌پرسم تا ببینم نظر خودش چیست.» 58 پس ریکا را صدا کرده، 36 «سارا همسر سرورم در سن پیری پسر زایید، و سرورم تمام از او پرسیدند: «آیا مایلی همراه این مرد بروی؟» وی جواب داد: دارایی خود را به پرسش بخشیده است. 37 سرورم مرا قسم داده که «بله، می‌روم.» 59 آنگاه با او خداحافظی کرده، دایه‌اش را همراه از دختران کنعانی برای پرسش زن نگیم، 38 بلکه به اینجا نزد قبیله و وی فرستادند. 60 هنگام حرکت، ریکا را برکت داده، چنین گفتند:

«خواهر، امیدواریم مادر فرزندان بسیاری شوی! امیدواریم نسل تو بر خداوند دعای او را اجابت فرمود و ربکا حامله شد. 22 به نظر تمام دشمنانت چیره شوند.» 61 پس ربکا و کنیزانش بر شتران سوار می‌رسید که دو بچه در شکم او با هم کشمکش می‌کنند. پس ربکا شده، همراه خادم ابراهیم رفتند. 62 در این هنگام اسحاق که در سرزمین نِگَب سکونت داشت، به برلحی رُئی بازگشته بود. 63 از خداوند سؤال نمود. 23 خداوند به او فرمود: «از دو پسر که در یک روز عصر هنگامی که در صحرا قدم می‌زد و غرق اندیشه بود، رحم داری، دو قوم به وجود خواهد آمد. یکی از دیگری قویتر خواهد سر خود را بلند کرده، دید که اینک شتران می‌آیند. 64 ربکا با بود، و بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد کرد!» 24 وقتی زمان وضع دیدن اسحاق به شتاب از شتر پیاده شد 65 و از خادم پرسید: «آن حمل ربکا رسید، او دوقلو زاید. 25 پسر اولی که به دنیا آمد، سرخ مردی که از صحرا به استقبال ما می‌آید کیست؟» وی پاسخ داد: رو بود و بدنش چنان با مو پوشیده شده بود که گویی پوستین بر تن «اسحاق، پسر سرور من است.» با شنیدن این سخن، ربکا با رونید دارد. بنابراین او را عیسو نام نهادند. 26 پسر دومی که به دنیا آمد خود صورتش را پوشانید. 66 آنگاه خادم تمام داستان سفر خود را پاشنه پای عیسو را گرفته بود! پس او را یعقوب نامیدند. اسحاق برای اسحاق شرح داد. 67 اسحاق ربکا را به داخل خیمه مادرش شدند. عیسو شکارچی ای ماهر و مرد بیابان بود، ولی یعقوب مردی سارا آورد و او را به زنی گرفته به او دل بست و از غم مرگ مادرش آرام و چادر نشین بود. 28 اسحاق، عیسو را دوست می‌داشت، چون از گوشت حیواناتی که او شکار می‌کرد، می‌خورد؛ اما ربکا یعقوب را دوست می‌داشت. 29 روزی یعقوب مشغول پختن آش بود که عیسو خسته و گرسنه از شکار برگشت. 30 عیسو گفت: «برادر، از شدت گرسنگی رمقی در من نمانده است، کمی از آن آش سرخ به من بده تا بخورم.» (به همین دلیل است که عیسو را ادم نیز می‌نامند.) 31 یعقوب جواب داد: «به شرط آنکه در عوض آن، حق نخست‌زادگی خود را به من بفروشی!» 32 عیسو گفت: «من از شدت گرسنگی به حال مرگ افتاده‌ام، حق نخست‌زادگی چه سودی برایم دارد؟» 33 اما یعقوب گفت: «قسم بخور که بعد از این، حق نخست‌زادگی تو از آن من خواهد بود.» عیسو قسم خورد و به این ترتیب حق نخست‌زادگی خود را به برادر کوچکترش یعقوب فروخت. 34 سپس یعقوب آش عدس را با نان به عیسو داد. او خورد و برخاست و رفت. اینچنین عیسو حق نخست‌زادگی خود را بی‌ارزش شمرد.

25 ابراهیم بار دیگر زنی گرفت که نامش قطوره بود. 2 قطوره برای ابراهیم چندین فرزند به دنیا آورد. اسامی آنها عبارت بود از: زمان، بُقشان، مدان، مدیان، یثیاق و شوعه. 3 شبا و ددان پسران یقشان بودند. ددان پدر اشوریم، لوطشیم و لئومیم بود. 4 عیقه، عیفر، حنوک، ابیداع و الداعه، پسران مدیان بودند. 5 ابراهیم تمام دارایی خود را به اسحاق بخشید، 6 اما به سایر پسرانش که از کنیزانش به دنیا آمده بودند، هدایایی داده، ایشان را در زمان حیات خویش از نزد پسر خود اسحاق، به دیار مشرق فرستاد. 7 ابراهیم در سن صد و هفتاد و پنج سالگی، در کمال پیری، کامیاب از دنیا رفت و به اجداد خود پیوست. 9 پسرانش اسحاق و اسماعیل او را در غار مکفیله، نزدیک مَمَری، واقع در زمین عفرون پسر صوحارِ حِثّی، دفن کردند. 10 این همان زمینی بود که ابراهیم از حِثّی‌ها خریده و همسرش سارا را در آنجا دفن کرده بود. 11 بعد از مرگ ابراهیم، خدا اسحاق را برکت داد. (در این زمان اسحاق نزدیک برلحی رُئی، واقع در نِگَب ساکن بود.) 12 این است تاریخچه نسل اسماعیل، پسر ابراهیم، که از هاجر مصری، کنیز سارا به دنیا آمد. 13 این است نامهای پسران اسماعیل به ترتیب تولدشان: نابیوت پسر ارشد اسماعیل، قیدار، ادبئیل، میسم، 14 مشماع، دومه، مسا، 15 حداد، تیما، یطور، نافیش و قدمه. 16 هر کدام از این دوازده پسر اسماعیل، قبیله‌ای به نام خودش به وجود آوردند. محل سکونت و بخشید، و بدین ترتیب به سوغندی که برای پدرت ابراهیم یاد کردم اردوگاه این قبایل نیز به همان اسامی خوانده می‌شد. 17 اسماعیل در سن صد و سی و هفت سالگی مُرد و به اجداد خود پیوست. 18 فرزندان اسماعیل در منطقه‌ای بین حویله و شور که در مرز شرقی مصر و سر راه آشور واقع بود، ساکن شدند. آنها در دشمنی با همه برادران خود زندگی می‌کردند. 19 این است تاریخچه نسل اسحاق، پسر در جرار ماندگار شد. 7 وقتی که مردم آنجا درباره ربکا از او سؤال ابراهیم. ابراهیم اسحاق را آورد، 20 و اسحاق چهل ساله بود که ربکا را به زنی گرفت. ربکا دختر بتوئیل و خواهر لایان، اهل قَدّان‌آرام بود. 21 ربکا نازا بود و اسحاق برای او نزد خداوند دعا می‌کرد. سرانجام زبیا بود. 8 مدتی بعد، یک روز ایبملک، پادشاه فلسطین از پنجره

26 روزی قحطی شدیدی همانند قحطی زمان ابراهیم سراسر سرزمین کنعان را فرا گرفت. به همین دلیل اسحاق به شهر جرار نزد ایبملک، پادشاه فلسطین رفت. 2 خداوند در آنجا به اسحاق است نامهای پسران اسماعیل به ترتیب تولدشان: نابیوت پسر ارشد اسماعیل، قیدار، ادبئیل، میسم، 14 مشماع، دومه، مسا، 15 حداد، تیما، یطور، نافیش و قدمه. 16 هر کدام از این دوازده پسر اسماعیل، قبیله‌ای به نام خودش به وجود آوردند. محل سکونت و بخشید، و بدین ترتیب به سوغندی که برای پدرت ابراهیم یاد کردم اردوگاه این قبایل نیز به همان اسامی خوانده می‌شد. 17 اسماعیل در سن صد و سی و هفت سالگی مُرد و به اجداد خود پیوست. 18 فرزندان اسماعیل در منطقه‌ای بین حویله و شور که در مرز شرقی مصر و سر راه آشور واقع بود، ساکن شدند. آنها در دشمنی با همه برادران خود زندگی می‌کردند. 19 این است تاریخچه نسل اسحاق، پسر در جرار ماندگار شد. 7 وقتی که مردم آنجا درباره ربکا از او سؤال ابراهیم. ابراهیم اسحاق را آورد، 20 و اسحاق چهل ساله بود که ربکا را به زنی گرفت. ربکا دختر بتوئیل و خواهر لایان، اهل قَدّان‌آرام بود. 21 ربکا نازا بود و اسحاق برای او نزد خداوند دعا می‌کرد. سرانجام زبیا بود. 8 مدتی بعد، یک روز ایبملک، پادشاه فلسطین از پنجره

دید که اسحاق با همسرش ربکا شوخی می‌کند. 9 پس ایملک، است. 30 پس اسحاق ضیافتی برای آنها بر پا نمود و آنها خوردند و اسحاق را نزد خود خوانده، به او گفت: «چرا گفتی ربکا خواهرت است، در حالی که زن تو می‌باشد؟» اسحاق در جواب گفت: که به یکدیگر ضرری نرسانند. سپس اسحاق ایشان را به سلامتی به «چون می‌ترسیدم برای تصاحب او مرا بکشند.» 10 آیملیک گفت: سرزمینشان روانه کرد. 32 در همان روز، غلامان اسحاق آمدند و او «این چه کاری بود که با ما کردی؟ آیا فکر نکردی که ممکن است یکی از مردم ما با وی همبستر شود؟ در آن صورت ما را به گناه بزرگی دچار می‌ساختی.» 11 سپس ایملک به همه اعلام نمود: «هر کس به این مرد و همسر وی زیان رساند، کشته خواهد شد.» 12 اسحاق در جرار به زراعت مشغول شد و در آن سال صد برابر بذری که کاشته بود درو کرد، زیرا خداوند او را برکت داده بود. 13 هر روز بر دارایی او افزوده می‌شد و طولی نکشید که او مرد بسیار ثروتمندی شد. 14 وی گله‌ها و رمه‌ها و غلامان بسیار داشت به طوری که فلسطینی‌ها بر او حسد می‌بردند. 15 پس آنها چاههای آبی را که غلامان پدرش ابراهیم در زمان حیات ابراهیم کنده بودند، با خاک پُر کردند. 16 ایملیک پادشاه نیز از او خواست تا سرزمینش را ترک کند و به او گفت: «به جایی دیگر برو، زیرا تو از ما بسیار ثروتمندتر و قدرتمندتر شده‌ای.» 17 پس اسحاق آنجا را ترک نموده، در درهٔ جرار ساکن شد. 18 او چاههای آبی را که در زمان حیات پدرش کنده بودند و فلسطینی‌ها آنها را پُر کرده بودند، دوباره کند و همان نامهایی را که قبلاً پدرش بر آنها نهاده بود بر آنها گذاشت. 19 غلامان او نیز چاه تازه‌ای در درهٔ جرار کنده، در قعر آن به آب روان رسیدند. 20 سپس چوپانان جرار آمدند و با چوپانان اسحاق به نزاع پرداخته، گفتند: «این چاه به ما تعلق دارد.» پس اسحاق آن چاه را عیق (یعنی «نزاع») نامید. 21 غلامان اسحاق چاه دیگری کتند و باز بر سر آن مشاجره‌ای درگرفت. اسحاق آن چاه را سبطه (یعنی «دشمنی») نامید. 22 اسحاق آن چاه را نیز ترک نموده، چاه دیگری کند، ولی این بار نزاعی درنگرفت. پس اسحاق آن را رحوبوت (یعنی «مکان وسیع») نامید. او گفت: «خداوند مکانی برای ما مهیا نموده است و ما در این سرزمین ترقی خواهیم کرد.» 23 وقتی که اسحاق به بئر شبع رفت 24 در همان شب خداوند بر وی ظاهر شد و فرمود: «من خدای پدرت ابراهیم هستم. ترسان مباش، چون من با تو هستم. من تو را برکت خواهم داد و به خاطر بندهٔ خود ابراهیم نسل تو را زیاد خواهم کرد.» 25 آنگاه اسحاق مذهب‌ی بنا کرده، خداوند را پرستش نمود. او در همان جا ساکن شد و غلامانش چاه دیگری کتندند. 26 روزی ایملیک پادشاه به اتفاق مشاور خود احوزات و فرماندهٔ سپاهش فیکول از جرار نزد اسحاق آمدند. 27 اسحاق از ایشان پرسید: «چرا به اینجا آمده‌اید؟ شما که مرا با خصومت از نزد خود راندید!» 28 پاسخ دادند: «ما آشکارا می‌بینیم که خداوند با توست؛ پس می‌خواهیم سوگندی در بین ما و تو باشد و با تو پیمانی ببندیم. 29 قول بده ضرری به ما نرسانی همان‌طور که ما هم ضرری به تو نرسانیم. ما غیر از خوبی کاری در حق تو نکردیم و تو را با صلح و صفا روانه نمودیم. اکنون بین خداوند چقدر تو را برکت داده

27 اسحاق پیر شده و چشمانش تار گشته بود. روزی او پسر بزرگ خود عیسو را فراخواند و به وی گفت: «پسرم.» عیسو پاسخ داد: «بله، پدرم.» 2 اسحاق گفت: «من دیگر پیر شده‌ام و پایان زندگی‌ام فرا رسیده است. 3 پس تیر و کمان خود را بردار و به صحرا برو و حیوانی برایم شکار کن 4 و از آن، خوراکی مطابق میل آماده ساز تا بخورم و پیش از مرگم تو را برکت دهم.» 5 اما ربکا سخنان آنها را شنید. وقتی عیسو برای شکار به صحرا رفت، 6 ربکا، یعقوب را نزد خود خوانده، گفت: «شنیدم که پدرت به عیسو چنین می‌گفت: 7 «مقداری گوشت شکار برایم بیاور و از آن غذایی برایم بپز تا بخورم. من هم قبل از مرگم در حضور خداوند تو را برکت خواهم داد.» 8 حال ای پسر هر چه به تو می‌گویم انجام بده. 9 نزد گله برو و دو بزغالهٔ خوب جدا کن و نزد من بیاور تا من از گوشت آنها غذایی را که پدرت دوست می‌دارد برایش تهیه کنم. 10 بعد تو آن را نزد پدرت ببر تا بخورد و قبل از مرگش تو را برکت دهد.» 11 یعقوب جواب داد: «عیسو مردی است پُر مو، ولی بدن من مو ندارد. 12 اگر پدرم به من دست بزند و بفهمد که من عیسو نیستم، چه؟ آنگاه او بی خواهد برد که من خواسته‌ام او را فریب بدهم و به جای برکت، مرا لعنت می‌کند!» 13 ربکا گفت: «پسرم، لعنت او بر من باشد. تو فقط آنچه را که من به تو می‌گویم انجام بده. برو و بزغاله‌ها را بیاور.» 14 یعقوب دستور مادرش را اطاعت کرد و بزغاله‌ها را آورد و ربکا خوراکی را که اسحاق دوست می‌داشت، تهیه کرد. 15 آنگاه بهترین لباس عیسو را که در خانه بود به یعقوب داد تا بر تن کند. 16 سپس پوست بزغاله را بر دستها و گردن او بست، 17 و غذای خوش طعمی را که درست کرده بود همراه با نانی که پخته بود به دست یعقوب داد. 18 یعقوب آن غذا را نزد پدرش برد و گفت: «پدرم!» اسحاق جواب داد: «بله، کیستی؟» 19 یعقوب گفت: «من عیسو پسر بزرگ تو هستم. همان‌طور که گفتی به شکار رفتم و غذایی را که دوست می‌داری برایت پختم. بنشین، آن را بخور و مرا برکت بده.» 20 اسحاق پرسید: «پسرم، چطور توانستی به این زودی حیوانی شکار پیدا کنی؟» یعقوب جواب داد: «یهوه، خدای تو آن را سر راه من قرار داد.» 21 اسحاق گفت: «نزدیک تیا تا تو را لمس

کنم و مطمئن شوم که واقعاً عیسو هستی.» **22** یعقوب نزد پدرش رفت و پدرش بر دستها و گردن او دست کشید و گفت: «صدا، صدای یعقوب است، ولی دستها، دستهای عیسو!» **23** اسحاق او را شناخت، چون دستهایش مثل دستهای عیسو پرم بود. پس یعقوب را برکت داد، **24** پرسید: «آیا تو واقعاً عیسو هستی؟» یعقوب جواب داد: «بله پدر.» **25** اسحاق گفت: «پس غذا را نزد من بیاور تا بخورم و بعد تو را برکت دهم.» یعقوب غذا را پیش او گذاشت و به لب رسیده بود. حاضریم و بنیم که پسر یعقوب یک دختر اسحاق آن را خورد و شرابی را هم که یعقوب برایش آورده بود، نوشید. حیثی را به زنی بگیرد.»

26 بعد گفت: «پسر، نزدیک بیا و مرا ببوس.» **27** یعقوب جلو رفت و صورتش را بوسید. وقتی اسحاق لباسهای او را بوید به او برکت داد، گفت: «بوی پسر من چون رایحه خوشبوی صحرائی است که خداوند آن را برکت داده باشد. **28** خدا باران بر زمین بباراند تا محصول فراوان باشد و غله و شراب افزوده گردد. **29** قومهای بسیاری تو را بندگی کنند، بر برادرانت سروری کنی و همه خویشانت تو را تعظیم نمایند. لعنت بر کسانی که تو را لعنت کنند و برکت بر آنانی که تو را برکت دهند.» **30** پس از این که اسحاق یعقوب را برکت داد، یعقوب از اتاق خارج شد. به محض خروج او، عیسو از شکار بازگشت. **31** او نیز غذایی را که پدرش دوست می داشت، تهیه کرد و برایش آورد و گفت: «اینک غذایی را که دوست داری با گوشت شکار برایت پخته و آورده ام. برخیز؛ آن را بخور و مرا برکت بده.» **32** اسحاق گفت: «تو کیستی؟» عیسو پاسخ داد: «من پسر ارشد تو عیسو هستم.» **33** اسحاق در حالی که از شدت ناراحتی می لرزید گفت: «پس شخصی که قبل از تو برای من غذا آورد و من آن را خورده، او را برکت دادم چه کسی بود؟ هر که بود برکت را از آن خود کرد.» **34** عیسو وقتی سخنان پدرش را شنید، فریادی تلخ و بلند برآورد و گفت: «پدر، مرا برکت بده! تمنّا می کنم مرا نیز برکت بده!» **35** اسحاق جواب داد: «برادرت به اینجا آمده، مرا فریب داد و برکت تو را گرفت.» **36** عیسو گفت: «بی دلیل نیست که او را یعقوب نامیده اند، زیرا دو بار مرا فریب داده است. اول حق نخست زادگی مرا گرفت و حالا هم برکت مرا. ای پدر، آیا حتی یک برکت هم برای من نگه نداشتی؟» **37** اسحاق به عیسو پاسخ داد: «من او را سرور تو قرار دادم و همه خویشانش را غلامان وی گردانیدم. محصول غله و شراب را نیز به او دادم. دیگر چیزی باقی نمانده که به تو بدهم.» **38** عیسو گفت: «آیا فقط همین برکت را داشتی؟ ای پدر، مرا هم برکت بده!» و زازار گریست. **39** اسحاق گفت: «باران بر زمین نخواهد ببارد و محصول زیاد نخواهی داشت. **40** به شمشیر خود خواهی زیست و برادر خود را بندگی خواهی کرد، ولی سرانجام خود را از قید او رها ساخته، آزاد خواهی شد.» **41** عیسو از یعقوب کینه به دل گرفت، زیرا پدرش او را برکت داده بود. او با خود گفت: «پدرم بزودی خواهد مُرد؛ آنگاه یعقوب را خواهم کُشت.» **42** اما ریکا از نقشه پسر بزرگ خود عیسو آگاه شد، پس به دنبال یعقوب پسر کوچک خود فرستاد و به او گفت که

28

پس اسحاق یعقوب را فراخوانده، او را برکت داد و به او گفت: «با هیچ یک از این دختران کنعانی ازدواج نکن. **2** بلکه بلند شو و به فدّان آرام، به خانه پدر بزرگ بتوئیل برو و با یکی از دختران دایی خود لاaban ازدواج کن. **3** خدای قادر مطلق تو را برکت دهد و به تو فرزندان بسیار ببخشد تا از نسل تو قبایل زیادی به وجود آیند! **4** او برکتی را که به ابراهیم وعده داد، به تو و نسل تو دهد تا صاحب این سرزمینی که خدا آن را به ابراهیم بخشیده و اکنون در آن غریب هستیم بشوی.» **5** پس اسحاق یعقوب را روانه نمود و او به فدّان آرام، نزد دایی خود لاaban، پسر بتوئیل ارامی رفت. **6** عیسو فهمید که پدرش اسحاق از دختران کنعانی بیزار است، و یعقوب را از گرفتن زن کنعانی برحذر داشته و پس از برکت دادن او، وی را به فدّان آرام فرستاده است تا از آنجا زنی برای خود بگیرد و یعقوب هم از پدر و مادر خود اطاعت کرده به فدّان آرام رفته است. **9** پس عیسو هم نزد خاندان عمویش اسماعیل که پسر ابراهیم بود رفت و علاوه بر زنانی که داشت، محلت، دختر اسماعیل، خواهر نبایوت را نیز به زنی گرفت. **10** پس یعقوب پترشع را به قصد حران ترک نمود. **11** همان روز پس از غروب آفتاب، به مکانی رسید و خواست شب را در آنجا به سر برد. پس سنگی برداشت و زیر سر خود نهاده، همان جا خوابید. **12** در خواب نردبانی را دید که پایه آن بر زمین بود و سرش به آسمان می رسد و فرشتگان خدا از آن بالا و پایین می روند. **13** و خداوند بر بالای نردبان ایستاده است. سپس خداوند چنین فرمود: «من خداوند، خدای ابراهیم و خدای پدرت اسحاق هستم. زمینی که روی آن خوابیده ای از آن توست. من آن را به تو و نسل تو می بخشم. **14** فرزندان تو چون غبار زمین، بی شمار خواهند شد! از مشرق تا مغرب، و از شمال تا جنوب را خواهند پوشانید. تمامی مردم زمین توسط تو و نسل تو برکت خواهند یافت. **15** هر جا که بروی من با تو خواهم بود و از تو حمایت نموده، دوباره تو را به سلامت به این سرزمین باز خواهم آورد. تا آنچه به تو وعده داده ام به جا نیآورم تو را رها نخواهم کرد.» **16** سپس یعقوب از خواب بیدار شد و گفت: «بدون شک خداوند در این مکان حضور دارد و من ندانستم!» **17** پس ترسید و گفت: «این چه جای ترسناکی است! این است خانه خدا و این است دروازه آسمان!» **18** پس یعقوب صبح زود برخاست و سنگی را که زیر سر نهاده بود، چون ستونی بر پا داشت و بر آن

روغن زیتون ریخت. **19** او آن مکان را بیت‌ئیل (یعنی «خانه خدا») می‌داشت که این سالها در نظرش چند روز آمد. **21** آنگاه یعقوب به نامید. (نام این شهر پیش از آن لوز بود.) **20** آنگاه یعقوب نذر کرده لابان گفت: «مدت قرارداد ما تمام شده و موقع آن رسیده است که گفت: «اگر خدا در این سفر با من باشد و مرا محافظت نماید و راحیل را به زنی بگیرم.» **22** لابان همه مردم آنجا را دعوت کرده، خوراک و پوشاک به من بدهد، **21** و مرا به سلامت به خانه پدرم ضیافتی بر پا نمود. **23** وقتی هوا تاریک شد، لابان دختر خود لیه را بازگرداند، آنگاه بیهوشه خدای من خواهد بود؛ **22** و این ستونی که به من بدهد فرستاد و یعقوب با وی همبستر شد. **24** (لابان کنیزی به عنوان یادبود بر پا کردم، مکانی خواهد بود برای عبادت خدا و دهیک هر چه را که او به من بدهد به وی باز خواهم داد.»

29

یعقوب به سفر خود ادامه داد تا به سرزمین مردمان مشرق رسید. **2** در صحرا چاهی دید که سه گله گوسفند کنار آن خوابیده بودند، زیرا از آن چاه، به گله‌ها آب می‌دادند. اما سنگی بزرگ بر دهانه چاه قرار داشت. **3** (رسم بر این بود که وقتی همه گله‌ها جمع می‌شدند، آن سنگ را از سر چاه برمی‌داشتند و پس از سیراب کردن گله‌ها، دوباره سنگ را بر سر چاه می‌گذاشتند.) **4** یعقوب نزد چوپانان رفت و از آنها پرسید که از کجا هستند. گفتند از حران هستند. **5** به ایشان گفت: «آیا لابان نوه ناحور را می‌شناسید؟» گفتند: «بله، او را می‌شناسیم.» **6** یعقوب پرسید: «حال او خوب است؟» گفتند: «بله، حالش خوب است. اینک دخترش راحیل نیز با گله‌اش می‌آید.» **7** یعقوب گفت: «هنوز تا غروب خیلی مانده است. چرا به گوسفندها آب نمی‌دهید تا دوباره پروند و بچرند؟» **8** جواب دادند: «تا همه گله‌ها سر چاه نیایند ما نمی‌توانیم سنگ را برداریم و گله‌هایمان را سیراب کنیم.» **9** در حالی که این گفتگو ادامه داشت، راحیل با گله پدرش سر رسید، زیرا او نیز چوپان بود. **10** وقتی یعقوب دختر دایی خود، راحیل را دید که با گله لابان می‌آید، سنگ را از سر چاه برداشت و گله او را سیراب نمود. **11** سپس یعقوب، راحیل را بوسیده، با صدای بلند شروع به گریستن نمود! **12** یعقوب خود را معرفی کرد و گفت که خویشاوند پدرش و پسر ربکا است. راحیل به محض شنیدن سخنان او، دوان‌دوان به منزل شتافت و پدرش را باخبر کرد. **13** چون لابان خبر آمدن خواهرزاده خود یعقوب را شنید به استقبالش شتافت و او را در آغوش گرفته، بوسید و به خانه خود آورد. آنگاه یعقوب داستان خود را برای او شرح داد. **14** لابان به او گفت: «تو از گوشت و استخوان من هستی!» یک ماه بعد از آمدن یعقوب، **15** لابان به او گفت: «تو نباید به دلیل اینکه خویشاوند من هستی برای من مجانی کار کنی. بگو چقدر مزد به تو بدهم؟» **16** لابان دو دختر داشت که نام دختر بزرگ لیه و نام دختر کوچک راحیل بود. **17** لیه چشمانی ضعیف داشت، اما راحیل زیبا و خوش‌اندام بود. **18** یعقوب عاشق راحیل شده بود. پس به لابان گفت: «اگر راحیل، دختر کوچک را به همسری به من بدهی، هفت سال برای تو کار خواهم کرد.» **19** لابان جواب داد: «قبول می‌کنم. ترجیح می‌دهم دختر را به تو که از بستگانم هستی بدهم تا به یک بیگانه.» **20** یعقوب برای ازدواج با راحیل هفت سال برای لابان کار کرد، ولی به قدری راحیل را دوست

نمود. «آنگاه لیه از زاییدن بازایستاد.

30

راحیل وقتی فهمید نازاست، به خواهر خود حسد برد. او به یعقوب گفت: «به من فرزندی بده، اگر نه خواهم مرد!» **2** یعقوب خشمگین شد و گفت: «مگر من خدا هستم که به تو فرزند بدهم؟ اوست که تو را نازا گردانیده است.» **3** راحیل به او گفت: «با کنیزم بله همبستر شو تا از طریق او صاحب فرزندان شوم.» **4** پس کنیز خود بله را به همسری به یعقوب داد و او با وی همبستر شد. **5** بله حامله شد و پسر برای یعقوب زایید. **6** راحیل گفت: «خدا دعایم را شنیده و به دادم رسیده و اینک پسر به من بخشیده است.» پس او را دان (یعنی «دادرسی») نامید. **7** بله باز آبستن شد و دومین پسر را برای یعقوب زایید. **8** راحیل گفت: «من با خواهر خود سخت مبارزه کردم و بر او پیروز شدم»، پس او را نفتالی

نامید. 9 وقتی لیه دید که دیگر حامله نمی‌شود، کنیز خود زلفه را به یعقوب به زنی داد. 10 زلفه برای یعقوب پرسی زایید. 11 لیه گفت: «خوشبختی به من روی آورده است»، پس او را جاد نامید. 12 دزدیده‌ام». 34 لایان گفت: «آنچه را که گفתי قبول می‌کنم». 35 سپس زلفه دومین پسر را برای یعقوب زایید. 13 لیه گفت: «چقدر خوشحال هستم! اینک زنان مرا زنی خوشحال خواهند دانست». پس بزه‌های ماده‌ای که ابلق و خالدار بودند و تمامی بزه‌های سیاه رنگ را او را آشیر نامید. 14 روزی هنگام درو گندم، رتوین مقداری مهرگیاه که در کشتزاری رویده بود، یافت و آن را برای مادرش لیه آورد. راحیل از لیه خواش نمود که مقداری از آن را به وی بدهد. 15 اما لیه به او جواب داد: «کافی نیست که شوهرم را از دستم گرفتی، بادم و چنار را کند و خط‌های سفیدی بر روی آنها تراشید. 38 این حالا می‌خواهی مهرگیاه پسر را هم از من بگیری؟» راحیل گفت: «اگر مهرگیاه پسر را به من بدهی، من هم اجازه می‌دهم امشب با یعقوب بخوابی». 16 آن روز عصر که یعقوب از صحرا برمی‌گشت، لیه به استقبال وی شتافت و گفت: «امشب باید با من بخوابی، زیرا تو را در مقابل مهر گیاهی که پسر می‌افته است، اجیر کرده‌ام!» پس یعقوب آن شب با وی همبستر شد. 17 خدا دغاهای وی را اجابت فرمود و او حامله شده، پنجمین پسر خود را زایید. 18 لیه گفت: «چون کنیز خود را به شوهرم دادم، خدا به من پاداش داده است.» پس او را یساکار نامید. 19 او بار دیگر حامله شده، ششمین پسر را برای یعقوب زایید، 20 و گفت: «خدا به من هدیه‌ای نیکو داده است. از این پس شوهرم مرا احترام خواهد کرد، زیرا برایش شش پسر زاییده‌ام». پس او را زبولون (یعنی «احترام») نامید. 21 مدتی پس از آن دختری زایید و او را دینه نامید. 22 سپس خدا راحیل را به یاد آورد و دعای وی را اجابت نموده، فرزندی به او بخشید. 23 او حامله شده، پرسی زایید و گفت: «خدا این ننگ را از من برداشته است.» 24 سپس افزود: «ای کاش خداوند پسر دیگری هم به من بدهد!» پس او را یوسف نامید. 25 بعد از آنکه راحیل یوسف را زایید، یعقوب به لایان گفت: «قصدم دارم به وطن خویش بازگردم. 26 اجازه بده زنان و فرزندانم را برداشته با خود ببرم، چون می‌دانی با خدمتی که به تو کرده‌ام بهای آنها را تمام و کمال به تو پرداخته‌ام.» 27 لایان به وی گفت: «خواهش می‌کنم مرا ترک نکن، زیرا از روی فال فهمیده‌ام که خداوند به خاطر تو مرا برکت داده است. 28 هر چقدر مزد بخواهی به تو خواهم داد.» 29 یعقوب جواب داد: «خوب می‌دانی که طی سالیان گذشته با چه وفاداری به تو خدمت نموده‌ام و چگونه از گله‌های مواظبت کرده‌ام. 30 قبل از اینکه پیش تو بیایم، گله و رمه چندانی نداشتم ولی اکنون اموالت بی‌نهایت زیاد شده است. خداوند به خاطر من از هر نظر به تو برکت داده است. اما من الان باید به فکر خانواده خود باشم و برای آنها تدارک ببینم.» 31 لایان بار دیگر پرسید: «چقدر مزد می‌خواهی؟» یعقوب پاسخ داد: «لازم نیست چیزی به من بدهی. فقط این یک کار را برای من بکن و من باز از گله‌های مراقبت خواهم کرد. 32 اجازه بده امروز به میان گله‌های تو بروم و تمام گوسفندان ابلق و خالدار و تمام بزه‌های سیاه رنگ و همه بزه‌های ابلق و خالدار را به جای اجرت برای خود جدا

31 روزی یعقوب شنید که پسران لایان می‌گفتند: «یعقوب همه دارایی پدر ما را گرفته و از اموال پدر ماست که اینچنین ثروتمند شده است.» 2 یعقوب به‌زودی دریافت که رفتار لایان با وی مثل سابق دوستانه نیست. 3 در این موقع خداوند به یعقوب فرمود: «به سرزمین پدرانت و نزد خویشاوندانت بازگرد و من با تو خواهم بود.» 4 پس یعقوب، برای راحیل و لیه پیغام فرستاد که به صحرا، جایی که گله او هست، بیایند تا با آنها صحبت کند. 5 وقتی آمدند یعقوب به آنها گفت: «من متوجه شده‌ام که رفتار پدر شما با من مثل سابق دوستانه نیست، ولی خدای پدرم مرا ترک نکرده است. 6 شما می‌دانید که با چه کوشش طاقت فرسایی به پدرتان خدمت کرده‌ام، 7 اما او بارها حق مرا پایمال کرده و مرا فریب داده است. ولی خدا نگذاشت او به من ضرری برساند؛ 8 زیرا هر وقت پدرتان می‌گفت: "حیوانات خالدار از آن تو باشند،" تمامی گله بزه‌های خالدار می‌آوردند و موقعی که از این فکر منصرف می‌شد و می‌گفت: "تمام خط‌دارها مال تو باشند،" آنگاه تمام گله بزه‌های خط‌دار می‌زاییدند! 9 بدین طریق خدا اموال پدر شما را گرفته و به من داده است. 10 «هنگامی که فصل جفتگیری گله فرا رسید، در خواب دیدم قوچهایی که با میشها جفتگیری می‌کردند خط‌دار، خالدار و ابلق بودند. 11 آنگاه فرشته خدا در خواب به من گفت: "یعقوب!" و من گفتم: "بله، امر بفرما!"

12 گفت: «بین، تمام قوجهایی که با میشها جفتگیری می‌کنند گفت: «پدر، از این که نمی‌توانم در حضور تو بایستم مرا ببخش، خطدار، خالدار و ابلق هستند، زیرا از آنچه که لابان به تو کرده است چون عادت زنان بر من است.» **36** یعقوب دیگر طاقت نیاورد و با آگاه هستم. **13** من همان خدایی هستم که در بیت‌ئیل به تو ظاهر عصبانیت به لابان گفت: «چه جرمی مرکب شدم که مرا اینچنین شدم، جایی که ستونی از سنگ بر پا نموده بر آن روغن ریختی و نذر تعقیب کردی؟ **37** حال که تمام اموال مرا تفتیش کردی، چه چیزی کردی که مرا پیروی کنی. اکنون این دیار را ترک کن و به وطن خود یافتی؟ اگر از مال خود چیزی یافته‌ای آن را پیش همه مردان خودت و بازگرد.» **14** راحیل و لیه در جواب یعقوب گفتند: «در هر حال مردان من بیایور تا آنها ببینند و قضاوت کنند که از آن کیست! **38** چیزی از ثروت پدرمان به ما نخواهد رسید، **15** زیرا او با ما مثل در این بیست سال که نزد تو بوده‌ام و از گله تو مراقبت نموده‌ام، بیگانه رفتار کرده است. او ما را فروخته و پولی را که از این بابت حتی یکی از بچه‌های حیوانات تلف نشد و هرگز یکی از آنها را دریافت داشته، تماماً تصاحب کرده است. **16** ثروتی که خدا از نخورد. **39** اگر حیوان درنده‌ای به یکی از آنها حمله می‌کرد و آن اموال پدرمان به تو داده است، به ما و فرزندانمان تعلق دارد. پس را می‌کشت، حتی بدون این که به تو بگویم، تاوانش را می‌دادم. آنچه خدا به تو فرموده است انجام بده.» **17** روزی هنگامی که لابان اگر گوسفندی از گله در روز یا در شب دزدیده می‌شد، مرا مجبور برای چیدن پشم گله خود بیرون رفته بود، یعقوب بدون اینکه او را از می‌کردی پولش را بدهم. **40** در گرمای سوزان روز و سرمای شدید قصد خود آگاه سازد، زنان و فرزندان خود را بر شترها سوار کرده، تمام شب، بدون این که خواب به چشم‌مان راه دهم، برای تو کار کردم. گله‌ها و اموال خود را که در فدان آرام فراهم آورده بود برداشت تا نزد **41** آری، بیست سال تمام برای تو زحمت کشیدم، چهارده سال پدرش اسحاق به زمین کنعان برود. پس با آنچه که داشت گریخت. به خاطر دو دخترت و شش سال برای به دست آوردن این گله‌ای او با خانواده از رود فرات عبور کرد و به سوی کوهستان جلعاد پیش که دارم! تو بارها حق مرا پایمال کردی. **42** اگر رحمت خدای رفت. (در ضمن راحیل بُنهای خاندان پدرش را دزدید و با خود برد.) جدم ابراهیم و هیت خدای پدرم اسحاق با من نمی‌بود، اکنون مرا **22** سه روز بعد، به لابان خبر دادند که یعقوب فرار کرده است. **23** تهدیدست روانه می‌کردی. ولی خدا مصیبت و زحمات مرا دیده و به پس او چند نفر را با خود برداشت و با شتاب به تعقیب یعقوب همین سبب دیشب بر تو ظاهر شده است.» **43** لابان گفت: «زنان پرداخت و پس از هفت روز در کوهستان جلعاد به او رسید. **24** تو، دختران من و فرزندان، فرزندان من و گله‌ها و هر آنچه که داری همان شب، خدا در خواب بر لابان ظاهر شد و فرمود: «مراقب باش از آن من است. پس امروز چگونه می‌توانم به دختران و نوه‌هایم ضرر حرفی به یعقوب نزن.» **25** یعقوب در کوهستان جلعاد خیمه زده بود برسانم؟ **44** حال بیا با هم عهد ببندیم و از این پس طبق آن عمل که لابان با افرادش به او رسید. او نیز در آنجا خیمه خود را بر پا کنیم.» **45** پس یعقوب سنگی برداشت و آن را به عنوان نشانه عهد، کرد. **26** لابان از یعقوب پرسید: «چرا مرا فریب دادی و دختران مرا به صورت ستونی بر پا کرد **46** و به همراهان خود گفت که سنگها مانند اسیران جنگی برداشتی و رفتی؟ **27** چرا به من خبر ندادی تا گرد آورند و آنها را به صورت توده‌ای بر پا کنند. آنگاه یعقوب و لابان جشنی برپا کردند و با ساز و آواز شما را روانه سازم؟ **28** لاقل با هم در پای توده سنگها غذا خوردند. **47** آنها آن توده سنگها را می‌گذاشتی نوه‌ها و دختران را ببوسم و با آنها خداحافظی کنم! کار «توده شهادت» نامیدند که به زبان لابان یجرسهدوتا و به زبان یعقوب احمقانه‌ای کردی! **29** قدرت آن را دارم که به تو صدمه برسانم، ولی جلعید خوانده می‌شد. لابان گفت: «اگر یکی از ما شرایط این عهد شب گذشته خدای پدرت بر من ظاهر شده، گفت: «مراقب باش را رعایت نکنند، این سنگها علیه او شهادت خواهند داد.» **49** حرفی به یعقوب نزن.» **30** از همه اینها گذشته، تو که می‌خواستی همچنین آن توده سنگها را بصفه (یعنی «برج دیدبانی») نام نهادند، بروی و اینقدر آرزو داشتی که به زادگاه خویش بازگردی، دیگر چرا چون لابان گفت: «وقتی که ما از یکدیگر دور هستیم، خداوند بر ما بُنهای مرد زدیدی؟» **31** یعقوب در جواب وی گفت: «علت فرار دیدبانی کند. **50** اگر تو با دخترانم با خشونت رفتار کنی یا زنان پنهانی من این بود که می‌ترسیدم به زور دخترهایم را از من پس دیگری بگیری، من نخواهم فهمید، ولی خدا آن را خواهد دید.» **51** بگیری. **32** اما در مورد بُنهایت، هر که از ما آنها را دزدیده باشد، لابان افزود: «این توده و این ستون را بین که آن را میان ما برپا گشته شود. اگر از مال خود چیزی در اینجا پیدا کردی، در حضور داشته‌ام. **52** اینها شاهد عهد ما خواهند بود. هیچ‌یک از ما نباید به این مردان قسم می‌خورم آن را بدون چون و چرا به تو پس بدهم.» قصد حمله به دیگری از این توده بگذرد. **53** خدای جد ما ابراهیم و (یعقوب نمی‌دانست که راحیل بُنها را با خود آورده است.) **33** لابان به جستجو پرداخت. اول خیمه یعقوب، بعد خیمه لیه و سپس خیمه خدای پدرش اسحاق قسم یاد نمود که این عهد را نگه دارد. **54** کنیزان یعقوب را جستجو کرد، ولی بُنها را نیافت. سرانجام به خیمه آنگاه یعقوب در همان کوهستان برای خداوند قربانی کرد و همراهانش راحیل رفت. **34** راحیل که بُنها را دزدیده بود، آنها را زیر جهاز را به مهمانی دعوت نموده، با ایشان غذا خورد و همگی شب را در شتر پنهان نموده، روی آن نشسته بود! پس با این که لابان با دقت آنجا به سر بردند. **55** لابان صبح زود برخاسته، دختران و نوه‌هایش را داخل خیمه را جستجو کرد چیزی پیدا نکرد. **35** راحیل به پدرش بوسید و آنها را برکت داد و به خانه خویش مراجعت نمود.

در همان جا تنها ماند. سپس مردی به سراغ او آمده، تا سپیده صبح با او کشتی گرفت. 25 وقتی آن مرد دید که نمی‌تواند بر یعقوب غالب شود، مفصل لگن را نوازد و محکم گرفت، به طوری که لگن او از جا در رفت. 26 سپس آن مرد گفت: «بگذار بروم، چون سبیده دمیده است.» اما یعقوب گفت: «تا مرا برکت ندهی نمی‌گذارم از اینجا بروی.» 27 آن مرد پرسید: «نام تو چیست؟» جواب داد: «یعقوب.» 28 به او گفت: «پس از این نام تو دیگر یعقوب نخواهد بود، بلکه اسرائیل، زیرا نزد خدا و مردم مقاوم بوده و پیروز شده‌ای.» 29 یعقوب از او پرسید: «نام تو چیست؟» آن مرد گفت: «چرا نام مرا می‌پرسی؟» آنگاه یعقوب را در آنجا برکت داد. 30 یعقوب گفت: «در اینجا من خدا را رو به رو دیدم و با وجود این هنوز زنده هستم.» پس آن مکان را فنی‌ئیل (یعنی «چهره خدا») نامید. 31 یعقوب هنگام طلوع آفتاب به راه افتاد. او به خاطر صدمه‌ای که به رانش وارد شده بود، می‌لنگید. 32 (بنی اسرائیل تا به امروز ماهیچه عرق النساء را که در ران است نمی‌خورند، زیرا این قسمت از ران یعقوب بود که در آن شب صدمه دید.)

33 آنگاه یعقوب از فاصله دور دید که عیسو با چهارصد نفر از افراد خود می‌آید. پس فرزندانش را بین لیه و راحیل و دو کنیز تقسیم کرد. 2 پدین ترتیب خانواده‌اش را در یک صف به سه دسته تقسیم کرد. در دسته اول دو کنیز و او فرزندانشان، در دسته دوم لیه و فرزندانش و در دسته سوم راحیل و یوسف قرار داشتند. 3 خود یعقوب نیز در پیشاپیش آنها حرکت می‌کرد. وقتی یعقوب به برادرش نزدیک شد، هفت مرتبه او را تعظیم کرد. 4 عیسو دوان‌دوان به استقبال او شتافت و او را در آغوش کشیده، بوسید و هر دو گریستند. 5 سپس عیسو نگاهی به زنان و کودکان انداخت و پرسید: «این همراهان تو کیستند؟» یعقوب گفت: «فرزندانی هستند که خدا به بندهات عطا فرموده است.» 6 آنگاه کنیزان با فرزندانشان جلو آمده، عیسو را تعظیم کردند، 7 بعد لیه و فرزندانش و آخر همه راحیل و یوسف پیش آمدند و او را تعظیم نمودند. 8 عیسو پرسید: «این همه گله و رمه که در راه دیدم، چیستند؟» یعقوب گفت: «آنها را هدیه من است به تو، تا مورد لطف تو قرار گیرم.» 9 عیسو گفت: «برادر، من خود گله و رمه به قدر کافی دارم. آنها را برای خودت نگاه دار.» 10 یعقوب پاسخ داد: «اگر واقعاً مورد لطف تو واقع شدم، التماس دارم هدیه من قبول کنی. دیدن روی تو برای من مانند دیدن روی خدا بود! حال که تو با مهربانی مرا پذیرفتی، 11 پس هدایایی را که به تو پیشکش کرده‌ام قبول فرما. خدا نسبت به من بسیار بخشنده بوده و تمام احتیاجاتم را رفع کرده است.» یعقوب آنقدر اصرار کرد تا عیسو آنها را پذیرفت. 12 عیسو گفت: «آماده شو تا برویم. من و افرادم تو را همراهی خواهیم کرد.» 13 یعقوب گفت: «چنانکه می‌بینی بعضی از بچه‌ها کوچکتد و رمه‌ها و گله‌ها نوزادانی دارند که اگر آنها را به سرعت برانیم همگی تلف خواهند شد. 14 ای سرورم، شما

یعقوب به سفر خود ادامه داد. در بین راه فرشتگان خدا بر او ظاهر شدند. 2 یعقوب وقتی آنها را دید، گفت: «این است اردوی خدا.» پس آنجا را مخنایم نامید. 3 آنگاه یعقوب، قاصدانی با این پیام نزد برادر خود عیسو به ادم، واقع در سرزمین سعیر فرستاد: «بندهات یعقوب تا چندی قبل نزد دایی خود لایان سکونت داشتم. 5 اکنون گاوها، الاغها، گوسفندها، غلامان و کنیزان فراوانی به دست آورده‌ام. این قاصدان را فرستاده‌ام تا تو را از آمدنم آگاه سازند. ای سرورم، امیدوارم مورد لطف تو قرار بگیرم.» 6 قاصدان پس از رساندن پیام، نزد یعقوب برگشته، به وی گفتند: «برادرت عیسو را دیدیم و او الان با چهارصد نفر به استقبال تو می‌آید!» 7 یعقوب با شنیدن این خبر بی‌نهایت ترسان و مضطرب شد. او افراد خانواده خود را با گله‌ها و رمه‌ها و شترها به دو دسته تقسیم کرد 8 تا اگر عیسو به یک دسته حمله کند، دسته دیگر برگردد. 9 سپس یعقوب چنین دعا کرد: «ای خدای جدم ابراهیم و خدای پدرم اسحاق، ای خداوندی که به من گفتی به وطن خود نزد خویشاوندانم برگردم و قول دادی که مرا برکت دهی، 10 من لیاقت این همه لطف و محبتی که به خدمت نموده‌ای ندارم. آن زمان که زادگاه خود را ترک کردم و از رود اردن گذشتم، چیزی جز یک چوپندستی همراه خود نداشتم، ولی اکنون مالک دو گروه هستم! 11 خداوند، التماس می‌کنم مرا از دست برادرم عیسو رهایی دهی، چون از او می‌ترسم. از این می‌ترسم که مبادا او این زنان و کودکان را هلاک کند. 12 به یاد آور که تو قول داده‌ای که مرا برکت دهی و نسل مرا چون شنهای ساحل دریا بی‌شمار گردانی.» 13 یعقوب شب را در آنجا به سر برد و از آنچه با خود داشت این هدایا را برای تقدیم به برادرش عیسو انتخاب کرد: 14 دوپست بز ماده، بیست بز نر، دوپست میش، بیست قوچ، 15 سی شتر شیرده با بچه‌هایشان، چهل گاو ماده، ده گاو نر، بیست الاغ ماده و ده الاغ نر. 16 او آنها را دسته‌دسته جدا کرده، به خدمانش سپرد و گفت: «از هم فاصله بگیرید و جلوتر از من حرکت کنید.» 17 به مردانی که دسته اول را رهبری می‌کردند گفت که موقع برخورد با عیسو اگر عیسو از ایشان بپرسد: «کجا می‌روید؟ برای چه کسی کار می‌کنید؟ و این حیوانات مال کیست؟» 18 باید بگویند: «اینها متعلق به بندهات یعقوب می‌باشند و هدایایی است که برای سرور خود عیسو فرستاده است. خودش هم پشت سر ما می‌آید.» 19 یعقوب همین دستورها را به افراد دسته دوم و سوم و به همه کسانی که بدنبال گله‌ها می‌آمدند داده، گفت: «وقتی به عیسو رسیدید، همین سخنان را به او بگویید. 20 و نیز بگویید: «بندهات یعقوب نیز پشت سر ما می‌آید.» یعقوب با خود فکر کرد: «با این هدایایی که جلوتر از خودم می‌فرستم او را نرم خواهم کرد. پس از آن وقتی او را ببینم شاید مرا بپذیرد.» 21 پس او هدایا را جلوتر فرستاد اما خودش شب را در اردوگاه به سر برد. 22 شبانگاه یعقوب برخاست و دو همسر و کنیزان و یازده پسر و تمام اموال خود را برداشته، به کنار رود اردن آمد و آنها را از گذرگاه ییوق به آن طرف رود فرستاد و خود

جلوتر از بندهات بروید و ما هم همراه بچه‌ها و گله‌ها آهسته می‌آیم و دخترمان را برداشته از اینجا خواهیم رفت.» **18** حمور و شکیم شرط در سحیر به شما ملحق می‌شویم.» **15** عیسو گفت: «لااقل بگذار آنها را پذیرفتند. **19** شکیم که در خاندان خود بسیار مورد احترام بود، چند نفر از افرادم همراهان باشند تا شما را راهنمایی و محافظت در انجام این کار درنگ ننمود، زیرا عاشق دختر یعقوب بود. **20** پس کنند.» یعقوب پاسخ داد: «لژیومی ندارد، ما خودمان می‌آیم. از او و پدرش به دروازه شهر رفتند و به اهالی آنجا گفتند: **21** «این لطف سرورم سپاسگزارم.» **16** عیسو همان روز راه خود را پیش گرفته، مردم، دوستان ما هستند. اجازه دهید در میان ما ساکن شده، به سحیر مراجعت نمود، **17** اما یعقوب با خانواده‌اش به سوکوت رفت کسب و کار خود مشغول شوند. زمین وسیع است و جای کافی برای و در آنجا برای خود خیمه و برای گله‌ها و رمه‌های ساکنان درست آنها وجود دارد و ما و آنها می‌توانیم با هم وصلت کنیم. **22** اما آنها کرد. به همین دلیل آن مکان را سوکوت نامیده‌اند. **18** سپس از آنجا فقط به این شرط حاضرند در اینجا بمانند و با ما یک قوم شوند که به سلامتی به شکیم واقع در کنعان کوچ کردند و خارج از شهر خیمه همه مردان و پسران ما مانند ایشان ختنه کردند. **23** اگر چنین کنیم، زدند. **19** او زمینی را که در آن خیمه زده بود از خانواده حمور، پدر اموال و گله‌ها و آنچه که دارند از آن ما خواهد شد. بیایید با این شکیم به صد پاره نقره خرید. **20** در آنجا یعقوب مذهبی ساخت و شرط موافقت کنیم تا آنها در اینجا با ما زندگی کنند.» **24** اهالی شهر پیشنهاد شکیم و پدرش را پذیرفتند و ختنه شدند. **25** ولی سه آن را «ال لوهی اسرائیل» نامید.

34

روزی دینه، دختر یعقوب و لیه، برای دیدن دخترانی که در همسایگی آنها سکونت داشتند بیرون رفت. **2** وقتی شکیم پسر حمور، پادشاه حوی، دینه را دید او را گرفته، به وی تجاوز نمود. **3** شکیم سخت عاشق دینه شد و سعی کرد با سخنان دلنشین توجه او را به خود جلب نماید. **4** شکیم این موضوع را با پدر خویش در میان نهاد و از او خواهش کرد که آن دختر را برایش به زنی بگیرد. **5** چیزی نگذشت که این خبر به گوش یعقوب رسید، ولی چون پسرانش برای چرانیدن گله‌ها به صحرا رفته بودند، تا مراجعت آنها هیچ اقدامی نکرد. **6** حمور، پدر شکیم، نزد یعقوب رفت تا با او صحبت کند. **7** او وقتی به آنجا رسید که پسران یعقوب نیز از صحرا برگشته بودند. ایشان از شنیدن آنچه بر سر خواهرشان آمده بود به شدت خشمگین بودند، زیرا این عمل زشت حیثیت آنها را پایمال کرده بود. **8** حمور به یعقوب گفت: «پسرم شکیم دلخواه دختر شماس است. خواهش می‌کنم وی را به زنی به او بدهید. **9** علاوه بر این، می‌توانیم با هم وصلت کنیم، دختران خود را به پسران ما بدهید و دختران ما را برای پسران خود بگیرید. **10** شما می‌توانید میان ما ساکن شوید؛ این آنجا ساکن شو و مذهب بساز و آن خدایی را که وقتی از دست سرزمین به روی شما باز است! در اینجا ساکن شوید و با ما تجارت کنید. می‌توانید در این سرزمین صاحب املاک شوید.» **11** آنگاه شکیم به پدر و برادران دینه گفت: «خواهش می‌کنم در حق من این آورده بودند، دور بیندازند و غسل بگیرند و لباسهایشان را عوض کنند. لطف را بکنید و اجازه دهید دینه را به زنی بگیرم. هر چه به من بگویند خواهم کرد. **12** هر چقدر مهره و پیشکش بخواهید به شما خواهم داد. فقط این دختر را به زنی به من بدهید.» **13** برادران دینه به خاطر این که شکیم خواهرشان را رسوا کرده بود، به نیرنگ به شکیم و پدرش گفتند: **14** «ما نمی‌توانیم خواهر خود را به یک ختنه شکیم دفن کرد. **5** سپس آنها بار دیگر کوچ کردند. و ترس خدا بر نشده بدهیم. این مایه رسوائی ما خواهد شد. **15** ولی به یک شرط تمامی شهرهایی که یعقوب از آنها عبور می‌کرد قرار گرفت تا به وی حاضرم این کار را بکنیم، و آن شرط این است که همه مردان و پسران شما ختنه شوند. **16** آنگاه دختران خود را به شما خواهیم داد و دختران شما را برای خود خواهیم گرفت و در بین شما ساکن شده، یک قوم خواهیم بود. **17** اگر این شرط را نپذیرید و ختنه نشوید،

35

خدا به یعقوب فرمود: «حال برخیز و به بیت‌تیل برو. در آنجا ساکن شو و مذهب بساز و آن خدایی را که وقتی از دست برادرت عیسو می‌گریختی بر تو ظاهر شد، عبادت نما. **2** آنگاه یعقوب به تمامی اهل خانه خود دستور داد که بُتهایی را که با خود آورده بودند، دور بیندازند و غسل بگیرند و لباسهایشان را عوض کنند. **3** او به ایشان گفت: «به بیت‌تیل می‌رویم تا در آنجا خدایی که به هنگام سختی، دعاها را اجابت فرمود و هر جا می‌رفتم با من بود، مذهبی بسازم.» **4** پس همگی، بُتهای خود و گوشواره‌هایی را که در گوش داشتند به یعقوب دادند و او آنها را زیر درخت بلوطی در شکیم و پدرش گفتند: **14** «ما نمی‌توانیم خواهر خود را به یک ختنه شکیم دفن کرد. **5** سپس آنها بار دیگر کوچ کردند. و ترس خدا بر تمامی شهرهایی که یعقوب از آنها عبور می‌کرد قرار گرفت تا به وی حمله نکنند. **6** سرانجام به لوز که همان بیت‌تیل باشد و در سرزمین کنعان واقع است، رسیدند. **7** یعقوب در آنجا مذهبی بنا کرد و آن را مذهب خدای بیت‌تیل نامید (چون هنگام فرار از دست عیسو، در بیت‌تیل بود که خدا بر او ظاهر شد). **8** چند روز پس از آن، دیوره

دایه پیر ربکا مُرد و او را زیر درخت بلوطی در دره پایین بیت‌ئیل به دیگر دور از برادرش یعقوب رفت. 7 زمین به اندازه کافی برای هر خاک سپردند. از آن پس، درخت مذکور را بلوط گریه نامیدند. 9 دوی آنها نبود، زیرا اموال و گله‌های زیادی به دست آورده بودند. 8 پس از آنکه یعقوب از فدان آرام وارد بیت‌ئیل شد، خدا بار دیگر بر وی پس عیسو (که همان ادم است) در کوهستان سعیر ساکن شد. 9 ظاهر شد و او را برکت داد 10 و به او فرمود: «بعد از این دیگر نام این است تاریخچه نسل عیسو، پدر ادمیان، که در کوهستان سعیر تو یعقوب خوانده نشود، بلکه نام تو اسرائیل خواهد بود. 11 من زندگی می‌کرد. 10 این است نامهای پسران عیسو: الیفاز پسر عاده هستم خدای قادر مطلق. بارور و زیاد شو! قومه‌های زیاد و پادشاهان همسر عیسو؛ رعوتیل پسر بسمه همسر عیسو. 11 پسران الیفاز: بسیار از نسل تو پدید خواهند آمد. 12 سرزمینی را که به ابراهیم و تیمان، اومار، صفوا، جعتام و قناز بودند. 12 الیفاز، پسر عیسو، اسحاق دادم، به تو و به نسل تو نیز خواهم داد.» 13 سپس خدا مُتعه‌ای به نام تمناع داشت که عمالیک را برای الیفاز به دنیا آورد. از نزد او به آسمان صعود کرد. 14 پس از آن، یعقوب در همان اینها هستند نوه‌های عاده، همسر عیسو. 13 پسران رعوتیل نحت، جایی که خدا بر او ظاهر شده بود، ستونی از سنگ بنا کرد و هدیه زارح، شمه و مزه بودند. اینها هستند نوه‌های بسمه همسر عیسو. نوشیدنی برای خداوند بر آن ریخت و آن را با روغن زیتون تدهین کرد. 14 عیسو از اهولیبامه، دختر عنا و نوه صبعون نیز پسران داشت به 15 یعقوب آن محل را بیت‌ئیل (یعنی «خانه خدا») نامید، زیرا خدا نامهای یعوش، یعلام و قورح. 15 اینها هستند سران طایفه‌های نسل در آنجا با وی سخن گفته بود. 16 سپس او و خانواده‌اش بیت‌ئیل را ترک گفتند و به سوی افرات رهسپار شدند. اما هنوز به افرات نرسیده اومار، صفوا، قناز، 16 قورح، جعتام و عمالیک. قبایل نامبرده فرزندان بودند که درد زایمانِ راحیل شروع شد. 17 پس از زایمان بسیار الیفاز پسر ارشد عیسو و همسرش عاده بودند. 17 سران این طایفه‌ها سخت، سرانجام قابله گفت: «نترس، یک پسر دیگر به دنیا آوردی!» فرزندان رعوتیل پسر عیسو از همسرش بسمه بودند: نحت، زارح، 18 ولی راحیل در حال مرگ بود. او در حین جان سپردن، پسرش را شمه و مزه. 18 اینها هستند پسران اهولیبامه همسر عیسو که از بن اوئی نام نهاد، ولی بعد پدرش را و پنیامین نامید. 19 پس راحیل سران طایفه‌ها بودند: یعوش، یعلام و قورح. اینها سران طایفه‌های وفات یافت و او را در نزدیکی راه افرات که بیت‌لحم هم نامیده اهولیبامه همسر عیسو بودند که دختر عنا بود. 20 این است نامهای می‌شد، دفن کردند. 20 یعقوب روی قبرش ستونی از سنگ بنا کرد طایفه‌هایی که از نسل سعیر حوری بودند. آنها در سرزمین ادم زندگی که تا به امروز باقی است. 21 آنگاه یعقوب از آنجا کوچ کرد و در می‌کردند: لوطان، شوبال، صبعون، عنه، 21 دیشون، ایصر، دیشان. آن طرف برج عیدر خیمه زد. 22 در همین‌جا بود که رعوتین با بلهه کنیز پدرش همبستر شد و یعقوب از این جریان آگاهی یافت. 23 ادم بودند. 22 حوری و هومام از نسل لوطان بودند. لوطان خواهری یعقوب دوازده پسر داشت که اسامی آنها از این قرار است: پسران لیه: رعوتین (بزرگترین فرزند یعقوب)، شمعون، لای، یهودا، یساکار و عیبال، شفو و اوانام. 24 پسران صبعون آیه و عنا بودند. (عنا همان زبولون. 24 پسران راحیل: یوسف و بنیامین. 25 پسران بلهه کنیز راحیل: دان و نفتالی. 26 جاد و اشیر هم از زلفه، کنیز لیه بودند. صحرا یافت. 25 فرزندان عنا دیشون و اهولیبامه بودند. 26 پسران همه پسران یعقوب در فدان آرام متولد شدند. 27 سرانجام یعقوب نزد پدر خود اسحاق به قریه اربع واقع در ملک ممري آمد. (آن قریه را زعوان و عقان بودند. 28 پسران دیشان عوض و اران بودند. 29 حبرون نیز می‌گویند. حبرون همان جایی است که ابراهیم و اسحاق پس اینها بودند سران طایفه‌های حوری: لوطان، شوبال، صبعون، در آن در غربت به سر می‌بردند.) 28 اسحاق ۱۸۰ سال زندگی عنا، 30 دیشون، ایصر و دیشان. طایفه‌های حوری برحسب سران کرد. 29 آنگاه آخرین نفشش را برآورده، در کمال پیری وفات یافت و طایفه‌هایشان که در سرزمین سعیر زندگی می‌کردند نامیده شدند. 31 به اجداد خویش پیوست و پسرانش عیسو و یعقوب او را دفن کردند. این است تاریخچه نسل عیسو که همان ادم است. 2 عیسو از دختران کنعان دو زن گرفت: عاده دختر ایلون حیثی، و اهولیبامه دختر عنا، نوه صبعون حوی. 3 او همچنین بسمه دختر یویاب، حوشام، از سرزمین تیمانی‌ها به جای او پادشاه شد. 34 پس از مرگ اسماعیل، خواهر نابوت را نیز به زنی گرفت. 4 عاده، الیفاز را برای عیسو زایید و بسمه رعوتیل را. 5 اهولیبامه، یعوش و یعلام و قورح را شد. او همان بود که لشکر مدیانی‌ها را در سرزمین مواب شکست زانید. همه پسران عیسو در سرزمین کنعان متولد شدند. 6 عیسو، داد. 36 پس از مرگ هدد، سمله از شهر مسریقه به جای او پادشاه زنان و پسران و دختران و همه اهل بیت و همه چارپایان و دارایی خود شد. 37 پس از مرگ سمله، شائول از شهر رحوبوت که در کنار را که در سرزمین کنعان به دست آورده بود، برداشت و به سرزمینی رودخانه‌ای واقع بود، به جای او پادشاه شد. 38 پس از مرگ شائول،

بعل حانان، پسر عکبور به جای او پادشاه شد. **39** پس از مرگ آنجا یافت. **18** همین که برادرانش از دور دیدند یوسف می‌آید، بعل حانان، هدد از شهر فاعو به جای او پادشاه شد. همسر هدد تصمیم گرفتند او را بکشند. **19** آنها به یکدیگر گفتند: «خواب مهیض‌بیل دختر مطرد و نوۀ میذهب بود. **40** اینها هستند سران طایفه‌های نسل عیسو که در جاهایی زندگی می‌کردند که به نام خودشان بود: تمناع، علوه، یتیت، **41** اهولیمامه، ایله، فینون، **42** قناز، تیمان، مبصار، **43** مجدبیل و عیرام. همه آنها ادومی و از نسل عیسو بودند و هر یک نام خود را بر ناحیه‌ای که در آن ساکن بودند نهادند.

37

یعقوب بار دیگر در کنعان یعنی سرزمینی که پدرش در آن اقامت کرده بود، ساکن شد. **2** این است تاریخچهٔ نسل یعقوب: وقتی یوسف هفده ساله بود، به برادران ناتنی خود که فرزندان بلهه و زلفه کنیزان پدرش بودند، در چرانیدن گوسفندان پدرش کمک می‌کرد. یوسف کارهای ناپسندی را که از آنان سر می‌زد به پدرش خبر می‌داد. **3** یعقوب یوسف را بیش از سایر پسرانش دوست می‌داشت، زیرا یوسف در سالهای آخر عمرش به دنیا آمده بود، پس جامه‌ای رنگارنگ به یوسف داد. **4** برادرانش متوجه شدند که پدرشان او را بیشتر از آنها دوست می‌دارد؛ در نتیجه آنقدر از یوسف متنفر شدند که نمی‌توانستند با ملائمت با او سخن بگویند. **5** یک شب یوسف خوابی دید و آن را برای برادرانش شرح داد. این موضوع باعث شد کینه آنها نسبت به یوسف بیشتر شود. **6** او به ایشان گفت: «گوش کنید تا خوابی را که دیده‌ام برای شما تعریف کنم. **7** در خواب دیدم که ما در مزرعه بافه‌ها را می‌بستیم. ناگاه بافهٔ من بر پا شد و ایستاد و بافه‌های شما دور بافهٔ من جمع شدند و به آن تعظیم کردند.» **8** برادرانش به وی گفتند: «آیا می‌خواهی پادشاه شوی و بر ما سلطنت کنی؟! پس خواب و سخنان یوسف بر کینهٔ برادران او افزود. **9** یوسف بار دیگر خوابی دید و آن را برای برادرانش چنین تعریف کرد: «خواب دیدم که آفتاب و ماه و یازده ستاره به من تعظیم می‌کردند.» **10** این بار خوابش را برای پدرش هم تعریف کرد؛ ولی پدرش او را سرزنش ننموده، گفت: «این چه خوابی است که دیده‌ای؟ آیا به راستی من و مادرت و برادرانت آمده، به تو تعظیم خواهیم کرد؟» **11** برادرانش به او حسادت می‌کردند، ولی پدرش دربارهٔ خوابی که یوسف دیده بود، می‌اندیشید. **12** یک روز که برادران یوسف گله‌های پدرشان را برای چرانیدن به شکیم برده بودند **13** یعقوب به یوسف گفت: «برادرانت در شکیم مشغول چرانیدن گله‌ها هستند. برو و بین اوضاع چگونه است؛ آنگاه برگرد و به من خبر بده.» یوسف اطاعت کرد و از درهٔ حبرون به شکیم رفت. **15** در آنجا شخصی به او برخورد و دید که وی در صحرا سرگردان است. او از یوسف پرسید: «در جستجوی چه هستی؟» **16** یوسف گفت: «در جستجوی برادران خود و گله‌هایشان می‌باشم. آیا تو آنها را دیده‌ای؟» **17** آن مرد پاسخ داد: «بله، من آنها را دیدم که از اینجا رفتند و شنیدم که می‌گفتند به دوتان می‌روند.» پس یوسف به دوتان رفت و ایشان را در

38 در همان روزها بود که یهودا خانهٔ پدر خود را ترک نموده، به عدولام رفت و نزد شخصی به نام حیره ساکن شد. **2** در آنجا او دختر مردی کنعانی به نام شوعا را به زنی گرفت **3** و از او صاحب پسری شد که او را غیر نامید. **4** شوعا بار دیگر حامله شد و پسری زایید و او را اونان نام نهاد. **5** وقتی آنها در کزب بودند، زن یهودا می‌گفتند به دوتان می‌روند.» پس یوسف به دوتان رفت و ایشان را در

ارشد یهودا، بزرگ شد پدرش دختری را به نام تامار برای او به زنی گرفت. **7** اما چون غیر شخص ضروری بود، خداوند او را گشت. **8** تقصیری ندارد، زیرا من به قول خود وفا نکردم و او را برای پسرم شילה آنگاه یهودا به اونان برادر غیر گفت: «مطابق رسم ما، تو باید با زن برادرت تامار ازدواج کنی تا نسل برادرت از بین نرود.» **9** اونان با تامار ازدواج کرد، اما چون نمی‌خواست فرزندش از آن کس دیگری باشد، هر وقت با او نزدیکی می‌کرد، جلوگیری نموده، نمی‌گذاشت تامار بچه‌ای داشته باشد که از آن برادر مرده‌اش شود. **10** این کار اونان در نظر خداوند ناپسند آمد و خدا او را نیز کشت. **11** یهودا به عروس خود تامار گفت: «به خانه پدرت برو و بیه و بمان تا وقتی که پسر کوچکم شילה بزرگ شود. آن وقت می‌توانی با او ازدواج کنی.» ولی یهودا قلباً راضی به این کار نبود، چون می‌ترسید شילה نیز مثل دو برادر دیگرش بمیرد. پس تامار به خانه پدرش رفت. **12** پس از مدتی، زن یهودا مُرد. وقتی که روزهای سوگواری سپری شد، یهودا با دوستش حیره عدولامی برای نظارت بر پشم‌چینی گوسفندان به تمهه رفت. **13** به تامار خبر دادند که پدر شوهرش برای چیدن پشم گوسفندان به طرف تمه حرکت کرده است. **14** تامار لباس بیوگی خود را از تن درآورد و برای این که شناخته نشود چادری بر سر انداخته، دم دروازه عینام سر راه تمه نشست، زیرا او دید که هر چند شילה بزرگ شده ولی او را به عقد وی در نیاوردند. **15** یهودا او را دید، ولی چون او روی خود را پوشانیده بود، او را نشناخت و پنداشت زن بدکاره‌ای است. **16** پس به کنار جاده به طرف او رفته، به او پیشنهاد کرد که با وی همبستر شود، غافل از این که عروس خودش می‌باشد. تامار به او گفت: «چقدر می‌خواهی به من بدهی؟» **17** یهودا گفت: «برغاله‌ای از گله‌ام برایت خواهم فرستاد.» زن گفت: «برای این که مطمئن شوم که برغاله را می‌فرستی باید چیزی نزد من گرو بگذاری.» **18** یهودا گفت: «چه چیزی را گرو بگذارم؟» زن جواب داد: «مُهر و بند آن و عصابت را.» پس یهودا آنها را به او داد و با وی همبستر شد و در نتیجه تامار آبستن گردید. **19** پس از این واقعه، تامار به خانه بازگشت و روپند خود را برداشت و دوباره لباس بیوگی خود را پوشید. **20** یهودا برغاله را به دوستش حیره عدولامی سپرد تا آن را برای آن زن ببرد و اشیاء گرویی را پس بگیرد، اما حیره آن زن را نیافت. **21** پس، از مردم آنجا پرسید: «آن روسپی بتکده که دم دروازه، سر راه نشسته بود کجاست؟» به او جواب دادند: «ما هرگز چنین زنی در اینجا ندیده‌ایم.» **22** حیره نزد یهودا بازگشت و به او گفت: «او را نیافتم و مردمان آنجا هم می‌گویند چنین زنی را در آنجا ندیده‌اند.» **23** یهودا گفت: «بگذار آن اشیاء مال او باشد، مبدا رسوا شویم. به هر حال من برغاله را برای او فرستادم، ولی تو نتوانستی او را پیدا کنی.» **24** حدود سه ماه بعد از این واقعه، به یهودا خبر دادند که عروسی تامار زنا کرده و حامله است. یهودا گفت: «او را بیرون آورید و بسوزانید.» **25** در حالی که تامار را بیرون می‌آوردند تا او را بکشند این پیغام را برای پدر شوهرش فرستاد: «مردی که صاحب این مُهر و بند آن و عصا می‌باشد، پدر بچه من است، آیا

او را می‌شناسی؟» **26** یهودا مُهر و عصا را شناخت و گفت: «او گرفت.» **7** اما چون غیر شخص ضروری بود، خداوند او را گشت. **8** تقصیری ندارد، زیرا من به قول خود وفا نکردم و او را برای پسرم شילה آنگاه یهودا به اونان برادر غیر گفت: «مطابق رسم ما، تو باید با زن برادرت تامار ازدواج کنی تا نسل برادرت از بین نرود.» **9** اونان با تامار ازدواج کرد، اما چون نمی‌خواست فرزندش از آن کس دیگری باشد، هر وقت با او نزدیکی می‌کرد، جلوگیری نموده، نمی‌گذاشت تامار بچه‌ای داشته باشد که از آن برادر مرده‌اش شود. **10** این کار اونان در نظر خداوند ناپسند آمد و خدا او را نیز کشت. **11** یهودا به عروس خود تامار گفت: «به خانه پدرت برو و بیه و بمان تا وقتی که پسر کوچکم شילה بزرگ شود. آن وقت می‌توانی با او ازدواج کنی.» ولی یهودا قلباً راضی به این کار نبود، چون می‌ترسید شילה نیز مثل دو برادر دیگرش بمیرد. پس تامار به خانه پدرش رفت. **12** پس از مدتی، زن یهودا مُرد. وقتی که روزهای سوگواری سپری شد، یهودا با دوستش حیره عدولامی برای نظارت بر پشم‌چینی گوسفندان به تمهه رفت. **13** به تامار خبر دادند که پدر شوهرش برای چیدن پشم گوسفندان به طرف تمه حرکت کرده است. **14** تامار لباس بیوگی خود را از تن درآورد و برای این که شناخته نشود چادری بر سر انداخته، دم دروازه عینام سر راه تمه نشست، زیرا او دید که هر چند شילה بزرگ شده ولی او را به عقد وی در نیاوردند. **15** یهودا او را دید، ولی چون او روی خود را پوشانیده بود، او را نشناخت و پنداشت زن بدکاره‌ای است. **16** پس به کنار جاده به طرف او رفته، به او پیشنهاد کرد که با وی همبستر شود، غافل از این که عروس خودش می‌باشد. تامار به او گفت: «چقدر می‌خواهی به من بدهی؟» **17** یهودا گفت: «برغاله‌ای از گله‌ام برایت خواهم فرستاد.» زن گفت: «برای این که مطمئن شوم که برغاله را می‌فرستی باید چیزی نزد من گرو بگذاری.» **18** یهودا گفت: «چه چیزی را گرو بگذارم؟» زن جواب داد: «مُهر و بند آن و عصابت را.» پس یهودا آنها را به او داد و با وی همبستر شد و در نتیجه تامار آبستن گردید. **19** پس از این واقعه، تامار به خانه بازگشت و روپند خود را برداشت و دوباره لباس بیوگی خود را پوشید. **20** یهودا برغاله را به دوستش حیره عدولامی سپرد تا آن را برای آن زن ببرد و اشیاء گرویی را پس بگیرد، اما حیره آن زن را نیافت. **21** پس، از مردم آنجا پرسید: «آن روسپی بتکده که دم دروازه، سر راه نشسته بود کجاست؟» به او جواب دادند: «ما هرگز چنین زنی در اینجا ندیده‌ایم.» **22** حیره نزد یهودا بازگشت و به او گفت: «او را نیافتم و مردمان آنجا هم می‌گویند چنین زنی را در آنجا ندیده‌اند.» **23** یهودا گفت: «بگذار آن اشیاء مال او باشد، مبدا رسوا شویم. به هر حال من برغاله را برای او فرستادم، ولی تو نتوانستی او را پیدا کنی.» **24** حدود سه ماه بعد از این واقعه، به یهودا خبر دادند که عروسی تامار زنا کرده و حامله است. یهودا گفت: «او را بیرون آورید و بسوزانید.» **25** در حالی که تامار را بیرون می‌آوردند تا او را بکشند این پیغام را برای پدر شوهرش فرستاد: «مردی که صاحب این مُهر و بند آن و عصا می‌باشد، پدر بچه من است، آیا

39

و اما یوسف به دست تاجران اسماعیلی به مصر برده شد. فوطیفار که یکی از افسران فرعون و رئیس نگهبانان دربار بود، او را از ایشان خرید. **2** خداوند با یوسف بود و او را در خانه اربابش بسیار برکت داد، به طوری که آنچه یوسف می‌کرد موفقیت‌آمیز بود. **3** فوطیفار متوجه این موضوع شده و دریافت بود که خداوند با یوسف است و در هر آنچه می‌کند، خداوند او را کامیاب می‌سازد. **4** از این رو یوسف مورد لطف اربابش قرار گرفت. طولی نکشید که فوطیفار او را ناظر خانه و کلیه امور تجاری خود ساخت. **5** خداوند فوطیفار را به خاطر یوسف برکت داد به‌طوری که تمام امور خانه او به خوبی پیش می‌رفت و محصولاتش فراوان و گله‌هایش زیاد می‌شد. **6** پس فوطیفار مسئولیت اداره تمام اموال خود را به دست یوسف سپرد و دیگر او برای هیچ چیز فکر نمی‌کرد جز این که چه غذایی بخورد. یوسف جوانی خوش‌اندام و خوش‌قیافه بود. **7** پس از مدتی، نظر همسر فوطیفار به یوسف جلب شد و از او خواست تا با وی همبستر شود. **8** اما یوسف نپذیرفت و گفت: «اربابم اقتدر به من اعتماد دارد که هر آنچه در این خانه است به من سپرده و **9** تمام اختیار این خانه را به من داده است. او چیزی را از من مضایقه نکرده جز تو را که همسر او هستی. پس چگونه مرتکب چنین عمل زشتی بشوم؟ این عمل، گناهی است بزرگ نسبت به خدا.» **10** اما او دست بردار نبود و هر روز از یوسف می‌خواست که با وی همبستر شود. ولی یوسف به سخنان فریبدهنده او گوش نمی‌داد و تا آنجا که امکان داشت از وی دوری می‌کرد. **11** روزی یوسف طبق معمول به کارهای منزل رسیدگی می‌کرد. آن روز کسی دیگر هم در خانه نبود. **12** پس آن زن چنگ به لباس او انداخته، گفت: «با من همبستر شو!» ولی یوسف از چنگ او گریخت و از منزل خارج شد، اما لباسش در دست وی باقی ماند. **13** آن زن چون وضع را چنین دید، **14** با صدای بلند فریاد زده، خدمتکاران را به کمک طلبید و به آنها گفت: «شوهرم این غلام عبرانی را به خانه آورده، حالا او ما را رسوا می‌سازد! او به اتاقم آمد تا به من تجاوز کند، ولی فریاد زدم. **15** وقتی شنید که فریاد می‌زنم، لباسش را جا گذاشت و فرار کرد.» **16** پس آن زن لباس او را نزد خود نگاه داشت و وقتی شوهرش به منزل آمد **17** داستانی را که ساخته بود، برایش چنین تعریف کرد: «آن غلام عبرانی

که به خانه آورده‌ای می‌خواست به من تجاوز کند، 18 ولی من با داد مقامات مملکتی ترتیب داد. او فرستاد تا رئیس ساقیان و رئیس نانویان و فریاد، خود را از دستش نجات دادم. او گریخت، ولی لباسش را جا را از زندان به حضورش آوردند. 21 سپس رئیس ساقیان را به کار گذاشت.» 19 فوطیفار چون سخنان زنش را شنید، بسیار خشمگین سابقش گمارد، 22 ولی رئیس نانویان را به دار آویخت، همان‌طور که شد 20 و یوسف را به زندانی که سایر زندانیان پادشاه در آن در زنجیر یوسف گفته بود. 23 اما رئیس ساقیان یوسف را به یاد نیاورد.

41 دو سال بعد از این واقعه، شبی فرعون خواب دید که کنار رود نیل ایستاده است. 2 ناگاه هفت گاو چاق و فربه از رودخانه بیرون آمده، شروع به چریدن کردند. 3 سپس هفت گاو دیگر از رودخانه بیرون آمدند و کنار آن هفت گاو ایستادند، ولی اینها بسیار لاغر و استخوانی بودند. 4 سپس گاوهای لاغر، گاوهای چاق را بلعیدند. آنگاه فرعون از خواب پرید. 5 او باز خوابش برد و خوابی دیگر دید. این بار دید که هفت خوشه گندم روی یک ساقه قرار دارند که همگی پُر از دانه‌های گندم رسیده هستند. 6 سپس هفت خوشه نانویان فرعون به سرور خود، پادشاه مصر، خیانت ورزیدند. 2 فرعون بر این دو خدمتگزار خود خشمگین شده، 3 آنها را به زندان رئیس نگهبانان دربار که یوسف در آنجا بود، انداخت. 4 آنها مدت طولانی در زندان ماندند و رئیس نگهبانان یوسف را به خدمت آنها گماشت. 5 یک شب هر دو آنها خواب دیدند. 6 صبح روز بعد، یوسف دید که آنها ناراحت هستند. 7 پس، از آنها که همراه او در زندان سرورش بودند، پرسید: «چرا امروز غمگین هستید؟» 8 گفتند: «دیشب ما هر دو خواب دیدیم و کسی نیست که آن را تعبیر کند.» یوسف گفت: «تعبیر کردن خوابها کار خداست. به من بگویید چه خوابهایی دیده‌اید؟» 9 اول رئیس ساقیان خوابی را که دیده بود، برای یوسف تعریف کرد: «دیشب در خواب درخت انگوری را دیدم که سه شاخه داشت. ناگاه شاخه‌ها شکفتند و خوشه‌های زیادی انگور رسیده دادند. 11 من جام شراب فرعون را در دست داشتم، پس خوشه‌های انگور را چیده، در جام فشردم و به او دادم تا بنوشد.» 12 یوسف گفت: «تعبیر خواب تو این است: منظور از سه شاخه، سه روز است. 13 تا سه روز دیگر فرعون تو را از زندان آزاد کرده، دوباره ساقی خود خواهد ساخت. 14 پس خواهش می‌کنم وقتی دوباره مورد لطف او قرار گرفتی، مرا به یاد آور و سرگذشتم را برای فرعون شرح بده و از او خواهش کن تا مرا از این زندان آزاد کند. 15 زیرا مرا که عبرانی هستم از وطنم زدیده، به اینجا آورده‌اند. حالا هم بدون آنکه مرتکب جرمی شده باشم، مرا در زندان انداخته‌اند.» 16 وقتی رئیس نانویان دید که تعبیر خواب دوستش خیر بود، او نیز خواب خود را برای یوسف بیان کرده، گفت: «در خواب دیدم که سه سبد پر از نان روی سر خود دارم. 17 در سبد بالایی چندین نوع نان برای فرعون گذاشته بودم، اما پرندگان آمده آنها را خوردند.» 18 یوسف به او گفت: «تعبیر خواب این است: سه سبد، سه روز است. 19 سه روز دیگر فرعون سرت را از تحت جدا کرده، بدنت را به در می‌آویزد و پرندگان آمده گوشت بدنت را خواهند خورد.» 20 سه روز بعد، جشن تولد فرعون بود و به همین مناسبت ضیافتی برای

40 مدتی پس از زندانی شدن یوسف، رئیس ساقیان و رئیس نانویان فرعون به سرور خود، پادشاه مصر، خیانت ورزیدند. 2 فرعون نازک دیگر که باد شرقی آنها را خشکانیده بود، ظاهر شدند. 7 بر این دو خدمتگزار خود خشمگین شده، 3 آنها را به زندان رئیس نگهبانان دربار که یوسف در آنجا بود، انداخت. 4 آنها مدت طولانی در زندان ماندند و رئیس نگهبانان یوسف را به خدمت آنها گماشت. 5 یک شب هر دو آنها خواب دیدند. 6 صبح روز بعد، یوسف دید که آنها ناراحت هستند. 7 پس، از آنها که همراه او در زندان سرورش بودند، پرسید: «چرا امروز غمگین هستید؟» 8 گفتند: «دیشب ما هر دو خواب دیدیم و کسی نیست که آن را تعبیر کند.» یوسف گفت: «تعبیر کردن خوابها کار خداست. به من بگویید چه خوابهایی دیده‌اید؟» 9 اول رئیس ساقیان خوابی را که دیده بود، برای یوسف تعریف کرد: «دیشب در خواب درخت انگوری را دیدم که سه شاخه داشت. ناگاه شاخه‌ها شکفتند و خوشه‌های زیادی انگور رسیده دادند. 11 من جام شراب فرعون را در دست داشتم، پس خوشه‌های انگور را چیده، در جام فشردم و به او دادم تا بنوشد.» 12 یوسف گفت: «تعبیر خواب تو این است: منظور از سه شاخه، سه روز است. 13 تا سه روز دیگر فرعون تو را از زندان آزاد کرده، دوباره ساقی خود خواهد ساخت. 14 پس خواهش می‌کنم وقتی دوباره مورد لطف او قرار گرفتی، مرا به یاد آور و سرگذشتم را برای فرعون شرح بده و از او خواهش کن تا مرا از این زندان آزاد کند. 15 زیرا مرا که عبرانی هستم از وطنم زدیده، به اینجا آورده‌اند. حالا هم بدون آنکه مرتکب جرمی شده باشم، مرا در زندان انداخته‌اند.» 16 وقتی رئیس نانویان دید که تعبیر خواب دوستش خیر بود، او نیز خواب خود را برای یوسف بیان کرده، گفت: «در خواب دیدم که سه سبد پر از نان روی سر خود دارم. 17 در سبد بالایی چندین نوع نان برای فرعون گذاشته بودم، اما پرندگان آمده آنها را خوردند.» 18 یوسف به او گفت: «تعبیر خواب این است: سه سبد، سه روز است. 19 سه روز دیگر فرعون سرت را از تحت جدا کرده، بدنت را به در می‌آویزد و پرندگان آمده گوشت بدنت را خواهند خورد.» 20 سه روز بعد، جشن تولد فرعون بود و به همین مناسبت ضیافتی برای

در خواب هفت خوشه گندم روی یک ساقه دیدم که همگی پر از فَعْنِیح را داد و آسِنات دختر فوطی فارغ، کاهن اون را به عقد وی دانه‌های رسیده بودند. **23** اندکی بعد، هفت خوشه که باد شرقی آنها را خشکانیده بود، نمایان شدند. **24** ناگهان خوشه‌های نازک خوشه‌های پُر و رسیده را خوردند. همه اینها را برای جادوگران خود تعریف کردم، ولی هیچ کدام از آنها نتوانستند تعبیر آنها را برای من بگویند. **25** یوسف به فرعون گفت: «معنی هر دو خواب یکی است. خدا تو را از آنچه که در سرزمین مصر انجام خواهد داد، آگاه ساخته است. **26** هفت گاو چاق و فربه و هفت خوشه پُر و رسیده که اول ظاهر شدند، نشانه هفت سال فراوانی است. **27** هفت گاو لاغر و استخوانی و هفت خوشه نازک و پژمرده، نشانه هفت سال قحطی شدید است که به دنبال هفت سال فراوانی خواهد آمد. **28** بزرگ خود را منسی نامید و گفت: «با تولد این پسر خدا به من همان‌طور که به فرعون گفتم، خدا آنچه را که می‌خواهد به‌زودی در این سرزمین انجام دهد، به فرعون آشکار ساخته است. **29** طی هفت سال آینده در سراسر سرزمین مصر محصول، بسیار فراوان خواهد بود. **30** اما پس از آن، هفت سال قحطی پدید خواهد آمد، و همه آن فراوانی در سرزمین مصر فراموش خواهد شد و قحطی این سرزمین را تباہ خواهد کرد. **31** این قحطی چنان سخت خواهد بود که سالهای فراوانی از خاطره‌ها محو خواهد شد. **32** خوابهای دوگانه تو نشانه این است که آنچه برایت شرح دادم، به‌زودی به وقوع خواهد پیوست، زیرا از جانب خدا مقرر شده است. **33** من پیشنهاد می‌کنم که فرعون مردی دانا و حکیم بیابد و او را بر اداره امور کشاورزی این سرزمین بگمارد. **34** سپس فرعون باید مأمورانی مقرر کند تا در هفت سال فراوانی، یک پنجم محصولات مصر را ذخیره کنند. **35** و همه آذوقه این سالهای خوب را که در پیش است، جمع کرده، به انبارهای سلطنتی ببرند. **36** بدین ترتیب، در هفت سال قحطی بعد از آن، با کمبود خوراک مواجه نخواهید شد. در غیر این صورت، سرزمین شما در اثر قحطی از بین خواهد رفت. **37** فرعون و همه افرادش پیشنهاد یوسف را پسندیدند. **38** سپس فرعون گفت: «چه کسی بهتر از یوسف می‌تواند از عهده این کار برآید، مردی که روح خدا در اوست. **39** سپس فرعون رو به یوسف نموده، گفت: «چون خدا تعبیر خوابها را به تو آشکار کرده است، پس داناترین و حکیم‌ترین شخص تو هستی. **40** هم اکنون تو را بر کاخ خود می‌گمارم، و تمامی قوم من مطیع فرمان تو خواهند بود. فقط بر تخت سلطنت از تو بالاتر خواهم بود. **41** سپس فرعون به یوسف گفت: «تو را بر سراسر سرزمین مصر می‌گمارم. **42** آنگاه فرعون انگشتی سلطنتی خود را از دستش بیرون آورده، آن را به انگشت یوسف کرد و لباس فاخری بر او پوشانیده، زنجیر طلا به گردنش آویخت، **43** و او را سوار دومین ارابه سلطنتی خود کرد. او هر جا می‌رفت جلوی او جار می‌زدند: «زانو بزنید!» بدین ترتیب یوسف بر تمامی امور مصر گماشته شد. **44** فرعون به یوسف گفت: «من فرعون هستم، ولی بدون اجازه تو هیچ کس در سراسر سرزمین مصر حق ندارد حتی دست یا پای خود را دراز کند. **45** فرعون به یوسف، نام مصری صَفِنات

42 یعقوب چون شنید در مصر غله فراوان است، به پسرانش گفت: «چرا نشسته، به یکدیگر نگاه می‌کنید؟ **2** شنیدم در مصر غله فراوان است. قبل از این که همه از گرسنگی بمیریم، بروید و از آنجا غله بخرید. **3** بنابراین ده برادر یوسف برای خرید غله به مصر رفتند. **4** ولی یعقوب، بنیامین برادر تنی یوسف را همراه آنها نفرستاد، چون می‌ترسید که او را هم از دست بدهد. **5** پس پسران یعقوب هم با کسانی که برای خرید غله از سرزمینهای مختلف به مصر می‌آمدند وارد آنجا شدند، زیرا شدت قحطی در کنعان مثل همه جای دیگر بود. **6** چون یوسف حاکم مصر و مسئول فروش غله بود، برادرانش نزد او رفته در برابرش به خاک افتادند. **7** یوسف وقتی برادرانش را دید، فوری آنها را شناخت، ولی وانمود کرد که ایشان را نمی‌شناسد و با خشونت از آنها پرسید: «از کجا آمده‌اید؟» گفتند: «از سرزمین کنعان برای خرید غله آمده‌ایم. **8** هر چند یوسف برادرانش را شناخت، اما آنها او را نشناختند. **9** در این لحظه یوسف خوابهایی را که مدتها پیش در خانه پدرش دیده بود، به خاطر آورد. او به آنها گفت: «شما جاسوس هستید و برای بررسی سرزمین ما به اینجا آمده‌اید. **10** آنها گفتند: «ای سرور ما، چنین نیست.

ما برای خرید غله آمده‌ایم. **11** همه ما برادریم. ما مردمی صادق هستیم و برای جاسوسی نیامده‌ایم.» **12** یوسف گفت: «چرا، شما جاسوس هستید و آمده‌اید سرزمین ما را بررسی کنید.» **13** آنها عرض کردند: «ای سرور، ما دوازده برادریم و پدرمان در سرزمین کنعان است. برادر کوچک ما نزد پدرمان است و یکی از برادران ما هم مرده است.» **14** یوسف گفت: «از کجا معلوم که راست می‌گویید؟ **15** فقط در صورتی درستی حرفهای شما ثابت می‌شود که برادر کوچکتان هم به اینجا بیاید و گرنه به حیات فرعون قسم که اجازه نخواهم داد از مصر خارج شوید. **16** یکی از شما برود و برادران را بیاورد. بقیه را اینجا در زندان نگاه می‌دارم تا معلوم شود آنچه گفته‌اید راست است یا نه. اگر دروغ گفته باشید به جان فرعون سوگند که شما جاسوس هستید.» **17** پس همه آنها را به مدت سه روز به زندان انداخت. **18** در روز سوم یوسف به ایشان گفت: «من مرد خداترسی هستم، پس آنچه به شما می‌گویم انجام دهید تا زنده بمانید. **19** اگر شما واقعاً افراد صادقی هستید، از شما برادران یکی در زندان بماند و بقیه با غله‌ای که خریده‌اید نزد خانواده‌های گرسنه خود برگردید. **20** ولی شما باید برادر کوچک خود را نزد من بیاورید. به این طریق به من ثابت خواهد شد که راست گفته‌اید و من شما را نخواهم کشت.» آنها این شرط را پذیرفتند. **21** آنگاه برادران به یکدیگر گفتند: «همه این ناراحتی‌ها به خاطر آن است که به برادر خود یوسف بدی کردیم و به التماس عاجزانه او گوش ندادیم.» **22** رتوبین به آنها گفت: «آیا من به شما نگفتم این کار را نکنید؟ ولی حرف مرا قبول نکردید. حالا باید تاوان گناهمان را پس بدهیم.» **23** البته آنها نمی‌دانستند که یوسف سخنانشان را می‌فهمد، زیرا او توسط مترجم با ایشان صحبت می‌کرد. **24** در این موقع یوسف از نزد آنها به جایی خلوت رفت و بگریست. سپس نزد آنها بازگشت و شمعون را از میان آنها انتخاب کرده، دستور داد در برابر چشمان برادرانش او را در بند نهند. **25** آنگاه یوسف به خادمانش دستور داد تا کیسه‌های آنها را از غله پُر کنند، درضمن پولهایی را که برادرانش برای خرید غله پرداخته بودند، در داخل خورجینهایشان بگذارند و توشه سفر به آنها بدهند. پس آنها چنین کردند. **26** و برادران یوسف غله را بار الاغهای خود نموده، روانه سرزمین خویش شدند. **27** هنگام غروب آفتاب، وقتی که برای استراحت توقف کردند، یکی از آنها خورجین خود را باز کرد تا به الاغها خوراک بدهد و دید پولی که برای خرید غله پرداخته بود، در دهانه خورجین است. **28** پس به برادرانش گفت: «ببینید! پولی را که داده‌ام در دهانه خورجینم گذاشته‌اند.» آنگاه از ترس لرزه بر اندام آنها افتاد، به یکدیگر گفتند: «این چه بلایی است که خدا بر سر ما آورده است؟» **29** وقتی برادران به سرزمین کنعان نزد پدر خود یعقوب بازگشتند، آنچه را که برایشان اتفاق افتاده بود برای او تعریف کرده، گفتند: **30** «آن مرد که حاکم آن سرزمین بود با خشونت زیاد با ما صحبت کرد و پنداشت که ما جاسوس هستیم. **31** به او گفتیم که ما مردمانی درستکار هستیم و جاسوس نیستیم؟ **32** ما دوازده

43 قحطی در کنعان همچنان ادامه داشت. **2** پس یعقوب از پسرانش خواست تا دوباره به مصر بروند و مقداری غله بخرند، زیرا غله‌ای که از مصر خریده بودند، تمام شده بود. **3** ولی یهوذا به او گفت: «آن مرد سخت به ما همدار داده، گفت: "اگر برادران همراه شما نباشد، روی مرا نخواهد دید." اگر بنیامین را با ما بفرستی ما به مصر می‌رویم تا برای تو غله بخریم.» **6** یعقوب به آنها گفت: «چرا به او گفتید که برادر دیگری هم دارید؟ چرا با من چنین کردید؟» **7** گفتند: «آن مرد تمام جزئیات زندگی ما و خانواده ما را به دقت از ما پرسید و گفت: "آیا پدر شما هنوز زنده است؟ آیا برادر دیگری هم دارید؟" ما مجبور بودیم به سؤالات او پاسخ بدهیم. ما از کجا می‌دانستیم به ما می‌گوید: "برادران را نزد من بیاورید؟"» **8** یهوذا به پدرش گفت: «پسر را به من بسپار تا روانه شوم. در غیر این صورت ما و فرزندانمان از گرسنگی خواهیم مُرد. **9** من تضمین می‌کنم که او را سالم برگردانم. اگر او را نزد تو باز نیاوردم و در حضورت حاضر نساختم، گناهش تا ابد به گردن من باشد. **10** اگر موافقت کرده، او را همراه ما فرستاده بودی تا به حال به آنجا رفته و برگشته بودیم.» **11** سرانجام یعقوب به ایشان گفت: «حال که اینچنین است از بهترین محصولات که در این سرزمین داریم، برای حاکم مصر به ارمان بپرداز. مقداری بلسان و عسل، کتیرا و مُر، پسته و بادام بار الاغهایتان نموده، به مصر بروید. **12** دو برابر پولی را هم که دفعه پیش در کیسه‌هایتان گذاشته بودند با خودتان ببرید، شاید اشتباهی شده باشد. **13** در ضمن، برادران بنیامین نیز همراه شما خواهد آمد. **14** امیدوارم که خدای قادر مطلق شما را مورد لطف آن مرد

قرار دهد تا شمعون و بنیامین را برگرداند. اگر خواست خدا چنین است که بی‌اولاد شوم، بگذار بی‌اولاد شوم.» **15** پس ایشان هدایا و پول دو برابر برداشته، همراه بنیامین عازم مصر شدند و نزد یوسف رفتند. **16** چون یوسف بنیامین را همراه آنها دید، به پیشکار خانه خود گفت: «امروز ظهر این مردان با من نهار خواهند خورد. آنها را به خانه ببر و برای خوراک تدارک ببین.» **17** پس آن مرد طبق دستور یوسف عمل کرده، ایشان را به قصر یوسف برد. **18** پسران یعقوب وقتی فهمیدند آنها را به کجا می‌برند، بی‌نهایت ترسان شدند و به یکدیگر گفتند: «شاید به خاطر آن پولی که در خورجینهای ما گذاشته شده بود، می‌خواهند ما را بگیرند و به اسارت خود درآورند و الاغهای ما را نیز تصاحب نمایند.» **19** برادران نزد پیشکار خانه یوسف رفتند و در درگاه خانه با او سخن گفتند: **20** «ای آقا، دفعه اول که برای خرید غله به مصر آمدیم، **21** هنگام مراجعت چون خورجینهای خود را گشودیم، پولهایی را که برای خرید غله پرداخته بودیم در آنها یافتیم. حال، آن پولها را آورده‌ایم. **22** مقداری هم پول برای خرید این دفعه همراه خود آورده‌ایم. ما نمی‌دانیم آن پولها را چه کسی در خورجینهای ما گذاشته بود.» **23** پیشکار به آنها گفت: «نگران نباشید. خدای شما و خدای اجدادتان این ثروت را در خورجینهایتان گذاشته است، چون من پول غله‌ها را از شما گرفتم.» پس آن مرد شمعون را از زندان آزاد ساخت، نزد برادرانش آورد. **24** سپس آنها را به داخل قصر برده، آب به ایشان داد تا پاهای خود را بشویند و برای الاغهایشان نیز علوفه فراهم نمود. **25** آنگاه آنها هدایای خود را آماده کردند تا ظهر که یوسف وارد می‌شود به او بدهند، زیرا به آنها گفته بودند که در آنجا نهار خواهند خورد. **26** وقتی که یوسف به خانه آمد هدایای خود را به او تقدیم نموده، در حضور او تعظیم کردند. **27** یوسف از احوال ایشان پرسید و گفت: «پدر پیرتان که درباره او با من صحبت کردید چطور است؟ آیا هنوز زنده است؟» **28** عرض کردند: «بله، او هنوز زنده و سالم است.» و بار دیگر در مقابل او تعظیم کردند. **29** یوسف چون برادر تنی خود بنیامین را دید پرسید: «آیا این همان برادر کوچک شمامست که درباره اش با من صحبت کردید؟» سپس به او گفت: «پسرم، خدا تو را برکت دهد.» **30** یوسف با دیدن برادرش آنچنان تحت تأثیر قرار گرفت که نتوانست از گریستن خودداری نماید؛ پس به جایی خلوت شتافت و در آنجا گریست. **31** سپس صورت خود را شسته نزد برادرانش بازگشت و در حالی که بر خود مسلط شده بود، دستور داد غذا را بیاورند. **32** برای یوسف جداگانه سفره چیدند و برای برادرانش جداگانه. مصری‌هایی هم که در آنجا بودند از سفره دیگری غذا می‌خوردند، زیرا مصری‌ها عبرانی‌ها را نجس می‌دانستند. **33** یوسف برادرانش را برحسب سن ایشان بر سر سفره نشانید و آنها از این عمل او متعجب شدند. **34** او از سفره خود به ایشان غذا داد و برای بنیامین پنج برابر سایرین غذا کشید. پس آن روز ایشان با یوسف خوردند و نوشیدند و شادی نمودند.

وقتی برادران یوسف آماده حرکت شدند، یوسف به پیشکار خانه خود دستور داد که خورجینهای آنها را تا حدی که می‌توانستند ببرند از غله بُر کند و پول هر یک را در دهانه خورجینش بگذارد. **2** همچنین به پیشکار دستور داد که جام نفرایش را با پولهای پرداخت شده در خورجین بنیامین بگذارد. پیشکار آنچه که یوسف به او گفته بود انجام داد. **3** برادران صبح زود برخاسته، الاغهای خود را بار کردند و به راه افتادند. **4** اما هنوز از شهر زیاد دور نشده بودند که یوسف به پیشکار خانه‌اش گفت: «به دنبال ایشان بشتاب و چون به آنها رسیدی بگو: "چرا به عوض خوبی بدی کردیدی؟ **5** چرا جام مخصوص سرور مرا که با آن شراب می‌نوشد و فال می‌گیرد دزدیدی؟"» **6** پیشکار چون به آنها رسید، هر آنچه به او دستور داده شده بود، به ایشان گفت. **7** آنها به وی پاسخ دادند: «چرا سرور ما چنین می‌گوید؟ قسم می‌خوریم که مرتکب چنین عمل زشتی نشده‌ایم. **8** مگر ما پولهایی را که دفعه پیش در خورجینهای خود یافتیم نزد شما نیاوریم؟ پس چطور ممکن است طلا یا نقره‌ای از خانه اربابت دزدیده باشیم؟» **9** جام را پیش هر کس که پیدا کردی او را بکش و بقیه ما هم غلامان سرورمان خواهیم شد.» **10** پیشکار گفت: «بسیار خوب، ولی فقط همان کسی که جام را دزدیده باشد، غلام من خواهد شد و بقیه شما می‌توانید بروید.» **11** آنگاه همگی با عجله خورجینهای خود را از پشت الاغ بر زمین نهادند و آنها را باز کردند. **12** پیشکار جستجوی خود را از برادر بزرگتر شروع کرده، به کوچکتر رسید و جام را در خورجین بنیامین یافت. **13** برادران از شدت ناراحتی لباسهای خود را پاره کردند و کیسه‌ها را بر الاغها نهاد، به شهر بازگشتند. **14** وقتی یهودا و سایر برادرانش به خانه یوسف رسیدند، او هنوز در آنجا بود. آنها نزد او به خاک افتادند. **15** یوسف از ایشان پرسید: «چرا این کار را کردید؟ آیا نمی‌دانستید مردی چون من با فالگیری می‌تواند بفهمد چه کسی جامش را دزدیده است؟» **16** یهودا گفت: «در جواب سرور خود چه بگویم؟ چگونه می‌توانیم بی‌گناهی خود را ثابت کنیم؟ خواست خداست که به سزای اعمال خود برسیم. اینک برگشته‌ایم تا همگی ما و شخصی که جام نقره در کیسه‌اش یافت شده، غلامان شما شویم.» **17** یوسف گفت: «نه، فقط شخصی که جام را دزدیده است غلام من خواهد بود. بقیه شما می‌توانید به سلامت نزد پدرتان بازگردید.» **18** یهودا جلو رفته، گفت: «سرورم، می‌دانم که شما چون فرعون مقتدر هستید، پس بر من خشمگین نشوید و اجازه دهید مطلبی را به عرضتان برسانم. **19** «دفعه اول که به حضور شما رسیدیم، از ما پرسیدید که آیا پدر و برادر دیگری داریم؟» **20** عرض کردیم: «بله. پدر پیری داریم و برادر کوچکی که فرزند زمان پیری اوست. این پسر برادری داشت که مرده است و او اینک تنها پسر مادرش می‌باشد و پدرمان او را خیلی دوست دارد.» **21** دستور دادی که آن برادر کوچکتر را به حضورت بیاوریم تا او را ببینی. **22** عرض کردیم که اگر آن پسر از پدرش جدا شود، پدرمان خواهد مرد. **23** ولی به ما گفتی که دیگر به مصر

برنگردیم مگر این که او را همراه خود بیاوریم. 24 «پس نزد غلامت نیایی تو و همه فرزندان و بستگانت از گرسنگی خواهید مُرد.» 12 پدر خویش برگشتیم و آنچه به ما فرموده بودید، به او گفتیم. 25 وقتی او به ما گفت که دوباره به مصر برگردیم و غله بخریم، 26 گفتیم که نمی‌توانیم به مصر برویم مگر این که اجازه بدهی برادر کوچک خود را نیز همراه خود ببریم. چون اگر او را به خود نبریم حاکم مصر ما را به حضور نخواهد پذیرفت. 27 پدرمان به ما گفت: «شما می‌دانید که همسر مرا حیل فقط دو پسر داشت. 28 یکی از آنها رفت و دیگر برنگشت. بدون شک حیوانات وحشی او را دریدند و من دیگر او را ندیدم. 29 اگر برادرش را هم از من بگیری و بلایی بر سرش بیاید، پدر پیرتان از غصه خواهد مُرد.» (Sheol h7585) 30 «حال، ای سَروُم، ما نمی‌توانیم بدون این جوان نزد پدرمان برگردیم. جان پدرمان به جان او بسته است. 31 اگر او ببیند که پسرش همراه ما نیست، از غصه خواهد مُرد. آن وقت ما مسئول مرگ پدر پیرمان خواهیم بود. (Sheol h7585) 32 من نزد پدرم ضامن جان این پسر شدم و به او گفتم که اگر او را سالم برنگردانم، گناهش تا ابد به گردن من باشد. 33 «بنابراین التماس می‌کنم مرا به جای بنیامین در بندگی خویش نگاه دارید و اجازه دهید که او همراه سایرین نزد پدرش برود. 34 زیرا چگونه می‌توانم بدون بنیامین نزد پدرم برگردم و بلایی را که بر سر پدرم می‌آید ببینم؟»

45 یوسف دیگر نتوانست نزد کسانی که در حضورش بودند، خودداری کند، پس فریاد زد: «همه از اینجا خارج شوید!» وقتی همه رفتند و او را با برادرانش تنها گذاشتند او خود را به ایشان شناساند. 2 سپس با صدای بلند گریست، به طوری که مصری‌ها شنیدند و این خبر به دربار فرعون رسید. 3 او به برادرانش گفت: «من یوسف هستم. آیا پدرم هنوز زنده است؟» اما برادرانش که از ترس، زبانشان بند آمده بود، نتوانستند جواب بدهند. 4 یوسف گفت: «جلو بیاید!» پس به او نزدیک شدند و او دوباره گفت: «منم، یوسف، برادر شما که او را به مصر فروختید. 5 حال از این کار خود ناراحت نشوید و خود را سرزنش نکنید، چون این خواست خدا بود. او مرا پیش از شما به مصر فرستاد تا جان مردم را در این زمان قحطی حفظ کند. 6 از هفت سال قحطی، دو سال گذشته است. طی پنج سال آینده کشت و زری نخواهد شد. 7 اما خدا مرا پیش از شما به اینجا فرستاد تا برای شما بر روی زمین نسلی باقی بگذارد و جانهای شما را به طرز شگفت‌انگیزی رهایی بخشد. 8 آری، خدا بود که مرا به مصر فرستاد، نه شما. در اینجا هم خدا مرا مشاور فرعون و سرپرست خانه او و حاکم بر تمامی سرزمین مصر گردانیده است. 9 «حال، نزد پدرم بشتابید و به او بگویید که پسر تو، یوسف عرض می‌کند: «خدا مرا حاکم سراسر مصر گردانیده است. بی‌درنگ نزد من بیا 10 و در زمین جوشن ساکن شو تا تو با همه فرزندان و نوه‌هایت و تمامی گله و رمه و اموالت نزدیک من باشی. 11 من در آنجا از تو نگهداری خواهم کرد، زیرا هنوز پنج سال دیگر از این قحطی باقیست. اگر نزد من

46 پس یعقوب با هر چه که داشت کوچ کرده، به بئر شمعون آمد و در آنجا برای خدای پدرش اسحاق، قربانیا تقدیم کرد. 2 شب هنگام، خدا در رویا به وی گفت: «یعقوب! یعقوب!» عرض کرد: «بله، خداوند!» 3 گفت: «من خدا هستم، خدای پدرت! از رفتن به مصر نترس، زیرا در آنجا از تو قوم بزرگی به وجود خواهم آورد. 4 من با تو به مصر خواهم آمد و تو را به یقین باز خواهم آورد. تو در مصر خواهی مرد و یوسف با دست خود چشمانت را خواهد بست.» 5 یعقوب از بزرش کوچ کرد و پسرانش او را همراه زنان و فرزندانسان با اراهه‌هایی که فرعون به ایشان داده بود، به مصر بردند. 6 آنها گله و رمه و تمامی اموالی را که در کنعان اندوخته بودند، با خود به مصر آوردند. 7 یعقوب با پسران و دختران و نوه‌های پسر و دختری خود با وی به مصر آمدند از این قرار است: رتوین پسر ارشد او و 9 و پسرانش: حنوک، فلو، حصرون و کرمی. 10 شمعون و پسرانش:

یموئیل، یامین، اوحد، یاکین، صوحر و شائول. (مادر شائول کنعانی آورده بود، به فرعون معرفی کرد. 3 فرعون از آنها پرسید: «شغل شما بود. 11 لاوی و پسرانش: جرشون، قهات و مراری. 12 یهودا و چیست؟» گفتند: «ما هم مثل اجدادمان چوپان هستیم. 4 آمده‌ایم پسرانش: عیر، اوتان، شيله، فارص و زارح. (اما عیر و اوتان پیش از در مصر زندگی کنیم، زیرا در کنعان به علت قحطی شدید برای رفتن یعقوب به مصر در کنعان مردند.) پسران فارص، حصرون و گله‌های ما چراگاهی نیست. التماس می‌کنیم به ما اجازه دهید در حامل بودند. 13 یساکار و پسرانش: تولاع، فوه، یوب و شمرون. جوشن ساکن شویم.» 5 فرعون به یوسف گفت: «حال که پدرت و 14 زبولون و پسرانش: سارد، ایلون و یاحل‌ئیل. 15 اینها بودند پسران برادرانت نزد تو آمده‌اند، 6 هر جایی را که می‌خواهی به آنها بده. لیه که آنها را با دختر خود دینه، در فدان آرام برای یعقوب به دنیا آورد. بگذار در جوشن که بهترین ناحیه مصر است ساکن شوند. اگر افراد این پسران و دختران یعقوب در مجموع سی و سه نفر بودند. 16 شایسته‌ای بین آنها می‌شناسی، آنها را بر گله‌های من نیز بگمار.» پسران جاد: صفیون، حجتی، شونی، اصبون، عیری، اودی و اریلی. 7 سپس یوسف، پدرش یعقوب را نزد فرعون آورد، و یعقوب فرعون 17 پسران اشیر: یمنه، یشوه، یشوی، برعه و دخترش سیراح. پسران برعه حابر و ملکی‌ئیل بودند. 18 اینان بودند پسران یعقوب و زلفه، می‌گذرد؟» 9 یعقوب جواب داد: «صد و سی سال دارم و سالهای کنیزی که لاابان به دخترش لیه داده بود. آنها در مجموع شانزده نفر بودند. 19 پسران راحیل، همسر یعقوب: یوسف و بنیامین. 20 سالهای عمر اجدادم که در غربت می‌زیستند، نمی‌رسد.» 10 یعقوب پسران یوسف که در مصر متولد شدند: منسی و افرایم. مادرشان پیش از رفتن، بار دیگر فرعون را برکت داد. 11 آنگاه یوسف چنانکه اسنات، دختر فوطی فارح، کاهن اون بود. 21 پسران بنیامین: بالغ، باکر، اشبیل، جیرا، نعمان، ایحی، رش، مفتح، حفیم و آرد. 22 برای پدر و برادرانش تعیین کرد و آنها را در آنجا مستقر نمود، 12 و اینان بودند پسران راحیل و یعقوب. آنها در مجموع چهارده نفر بودند. یوسف برحسب تعدادشان خوراک کافی در اختیار آنها گذاشت. 13 23 پسر دان: حوشیم. 24 پسران نفتالی: یحضرئیل، جونی، یصر و شلیم. 25 اینان بودند پسران یعقوب و بلهه، کنیزی که لاابان به دخترش راحیل داده بود. در مجموع هفت نفر بودند. 26 پس در مقابل غله‌هایی که خریده بودند، جمع کرد و در خانه‌های فرعون تعداد افرادی که از نسل یعقوب همراه او به مصر رفتند (غیر از زنان ریخت. 15 وقتی پول مردم تمام شد، نزد یوسف آمده، گفتند: پسرانش) شصت و شش نفر بود. 27 برای یوسف نیز دو پسر در مصر متولد شدند. پس جمع افراد خانواده یعقوب که در مصر بودند، از گرسنگی بمیریم.» 16 یوسف در جواب ایشان گفت: «اگر هفتاد نفر می‌شد. 28 یعقوب، پسرش یهودا را پیشاپیش نزد یوسف فرستاد تا از او بپرسد که از چه راهی باید به زمین جوشن بروند. وقتی به جوشن رسیدند، 29 یوسف اربه خود را حاضر کرد و برای دیدن پدرش به جوشن رفت. وقتی در آنجا پدرش را دید، او را در آغوش گرفته، مدتی گریست. 30 آنگاه یعقوب به یوسف گفت: «حال، مرا غم مُردن نیست، زیرا بار دیگر تو را دیدم و می‌دانم که زنده‌ای.» 31 یوسف به برادرانش و تمامی افراد خانواده آنها گفت: «حال می‌روم تا آن تو شده است. دیگر چیزی برای ما باقی نمانده جز خودمان و به فرعون خبر دهم که شما از کنعان به نزد من آمده‌اید. 32 به او زمینهایمان. 19 نگذار از گرسنگی بمیریم؛ نگذار زمینهایمان از بین خواهم گفت که شما چوپان هستید و تمامی گله‌ها و رمه‌ها و هر برزند. ما و زمینهایمان را بخر و ما با زمینهایمان مال فرعون خواهیم آنچه را که داشته‌اید همراه خویش آورده‌اید. 33 پس اگر فرعون از شما بپرسد که شغل شما چیست، 34 به او بگویید که از ابتدای جوانی تا 20 پس یوسف تمامی زمین مصر را برای فرعون خرید. مصری‌ها به حال به شغل چوپانی و گله‌داری مشغول بوده‌اند و این کار را از زمینهای خود را به او فروختند، زیرا قحطی بسیار شدید بود. 21 به پدران خود به ارث برده‌اید. اگر چنین به فرعون پاسخ دهید او به شما اجازه خواهد داد تا در جوشن ساکن شوید، چون مردم سایر نقاط مصر از چوپانان نفرت دارند.»

47

یوسف به حضور فرعون رفت و به او گفت: «پدرم و برادرانم به شما بذر می‌دهم تا رفته در زمینها بکارید. 24 موقع برداشت با گله‌ها و رمه‌ها و هر آنچه که داشته‌اند از کنعان به اینجا آمده‌اند، و الان در جوشن هستند.» 2 یوسف پنج نفر از برادرانش را که با خود

در حق ما خوبی کرده‌ای و جان ما را نجات داده‌ای، بنابراین غلامان چنین برکت داد: «خدایی که پدرانم ابراهیم و اسحاق در حضورش فرعون خواهیم بود.» **26** پس یوسف در تمامی سرزمین مصر مقرر زندگی می‌کردند، این دو پسر را برکت دهد. خدایی که مرا در نمود که از آن به بعد، هر ساله یک پنجم از تمامی محصول به عنوان مالیات به فرعون داده شود. محصول زمینهای کاهنان مشمول این داشته، آنها را برکت دهد. باشد که این دو پسر نام من و نام پدرانم قانون نبود. این قانون هنوز هم به قوت خود باقی است. **27** پس ابراهیم و اسحاق را زنده نگاه دارند و از آنها قوم عظیمی به وجود می‌آید. **17** اما یوسف چون دست راست پدرش را روی سر افرام دید و ثروت آنها پیوسته افزوده می‌شد. **28** یعقوب بعد از رفتن به مصر، ناراحت شد، پس دست راست او را گرفت تا آن را روی سر منسی هفده سال دیگر زندگی کرد و در سن صد و چهل و هفت سالگی بگذارد. **18** یوسف گفت: «پدر، تو دستهایت را به اشتباه روی سر درگذشت. **29** او در روزهای آخر عمرش، یوسف را نزد خود خواند و پسرهای گذشته‌اش! پسر بزرگتر من این یکی است. دست راست خود به او گفت: «دست را زیر ران من بگذار و سوگند یاد کن که مرا در را روی سر او بگذار.» **19** اما پدرش نپذیرفت و گفت: «پسر، من مصر دفن نکنی. **30** بعد از مردنم جسد مرا از سرزمین مصر برده، در می‌دانم چه می‌کنم. از منسی هم یک قوم بزرگ به وجود خواهد آمد، کنار اجدادم دفن کن.» یوسف به او قول داد که این کار را بکند. ولی برادر کوچکتر او افرام، بزرگتر خواهد بود و از نسل او قومهای **31** یعقوب گفت: «ایرام قسم بخور که این کار را خواهی کرد.» بسیاری به وجود خواهند آمد. **20** آنگاه یعقوب پسران یوسف را در پس یوسف برایش قسم خورد و یعقوب بر سر بسترش سجده کرد. آن روز برکت داده، گفت: «باشد که قوم اسرائیل با این کلمات یکدیگر را برکت داده، بگویند: خدا تو را مثل افرام و منسی کامیاب و سعادت‌مند گرداند.» به این ترتیب یعقوب افرام را بر منسی برتری بخشید. **21** سپس یعقوب به یوسف گفت: «من به‌زودی می‌میرم، اما خدا با شما خواهد بود و شما را بار دیگر به سرزمین اجدادات باز خواهد گردانید. **22** من زمینی را که به کمان و شمشیر خود از اموری‌ها گرفتم، به تو که بر برادرانت برتری داری، می‌بخشم.»

48 پس از چندی به یوسف خبر دادند که پدرش سخت مریض است. پس دو پسرش منسی و افرام را برداشته، به دیدن پدر خود رفت. **2** چون یعقوب خبر آمدن یوسف را شنید، نیروی خود را جمع کرده، در رختخواب نشست. **3** او به یوسف گفت: «خدای قادر مطلق در ناحیه لوز کنعان به من ظاهر شد و مرا برکت داد. **4** او به من فرمود: "به تو فرزندان زیادی خواهم بخشید و از نسل تو قومهای بسیاری به وجود خواهد آورد و این سرزمین را به نسل تو خواهم داد تا ملک دائمی ایشان باشد." **5** اکنون دو پسر منسی و افرام که قبل از آمدن من، در مصر به دنیا آمده‌اند، مانند فرزندانم رئوین و شمعون وارثان من خواهند بود. **6** ولی فرزندان که بعد از این برایت به دنیا بیایند متعلق به خودت بوده از سهم افرام و منسی ارث خواهند برد. **7** من این کار را به خاطر مادرت راحیل می‌کنم. پس از بیرون آمدنم از فدآن‌آرام او بین راه در نزدیکی افرات مُرد و من هم او را در آنجا، کنار راه افرات دفن کردم.» (افرات همان بیت‌لحم است.) **8** وقتی یعقوب پسران یوسف را دید از او پرسید: «آیا اینها پسران تو هستند؟» **9** یوسف گفت: «بله، اینها پسران من هستند که خدا آنها را در مصر به من بخشیده است.» یعقوب گفت: «آنها را نزد من بیاور تا برکشان بدهم.» **10** یعقوب بر اثر پیری چشمانش ضعیف و تاری گشته بود و نمی‌توانست خوب ببیند. پس یوسف پسرانش را نزد او آورد. او آنها را بوسید و در آغوش کشید. **11** یعقوب به یوسف گفت: «هرگز فکر نمی‌کردم دوباره تو را ببینم ولی حال خدا اجازه داده حتی فرزندان را نیز ببینم.» **12** یوسف پسرانش را از روی زانوان یعقوب برداشت و در مقابل پدرش سر تعظیم فرود آورد. **13** سپس افرام را در طرف چپ و منسی را در طرف راست یعقوب قرار داد. **14** اما یعقوب دستهای خود را عمداً طوری دراز کرد و بر سر پسرهای گذاشت که دست راست او بر سر افرام، پسر کوچکتر، و دست چپ او بر سر منسی، پسر بزرگتر قرار گرفت. **15** آنگاه یوسف را

14 «پساکار حیوان بارکش نیرومندی است که زیر بار خود خوابیده داده‌ای پدرت را دفن کن.» **7** پس یوسف روانه شد تا پدرش را است. **15** وقتی ببیند جایی که خوابیده دلپسند است، تن به کار دفن کند. تمام مشاوران فرعون، بزرگان خاندان فرعون، و همه بزرگان خواهد داد و چون برده‌ای به بیگاری کشیده خواهد شد. **16** «دان سرزمین مصر همراه وی رفتند. **8** یوسف همچنین همه اهل خانه خود قبیله خود را چون یکی از قبایل اسرائیل داوری خواهد کرد. **17** و برادرانش و اهل خانه پدرش را نیز با خود برد. اما بچه‌ها و گله‌ها و او مثل مار بر سر راه قرار گرفته، پاشنه اسبان را نیش خواهد زد تا سوارانشان سرنگون شوند. **18** خداوند، منتظر نجات تو می‌باشم. **19** «جاد مورد یورش غارتگران واقع خواهد شد، اما آنها وقتی عقب نشینند، او بر آنها یورش خواهد آورد. **20** «اشیر سرزمینی حاصلخیز خواهد داشت و از محصول آن برای پادشاهان خوراک تهیه خواهد کرد. **21** «فنتالی غزالی است آزاد که بچه‌های زیبا به وجود می‌آورد. آن محل را آبل مصرایم نامیدند و گفتند: «اینجا مکانی است که **22** «یوسف درخت پرثمریست در کنار چشمه آب که شاخه‌هایش مصری‌ها مامی عظیم گرفتند.» **12** بدین ترتیب، پسران یعقوب به اطراف سایه افکنده است. **23** دشمنان بر او هجوم آوردند و همان‌طور که او به ایشان وصیت کرده بود، عمل کردند: **13** بدن او با تیرهای خود به او صدمه زدند. **24** ولی کمان او پایدار ماند و را به سرزمین کنعان برده، در غاری دفن کردند که در زمین مکفیله در بازوانش قوی گردید به دست خدای قادر یعقوب، شیان و صخره نزدیکی ممری بود و ابراهیم آن را با مزرعه‌اش از عفرون حیثی خریده اسرائیل. **25** باشد که خدای قادر مطلق، خدای پدرت، تو را یاری بود تا مقبره خانوادگی‌اش باشد. **14** یوسف پس از دفن پدرش، با کند و از برکات آسمانی و زمینی بهره‌مند گرداند و فرزندان تو را برادران و همه کسانی که همراه او رفته بودند به مصر بازگشت. **15** زیاد سازد. **26** برکت پدر تو عظیم‌تر از وفور محصولات کوه‌های وقتی برادران یوسف دیدند که پدرشان مرده است، به یکدیگر گفتند: قدیمی است. تمام این برکات بر یوسف که از میان برادرانش برگزیده «حالا یوسف انتقام همه بدیهایی را که به او روا داشتیم از ما خواهد شد، قرار گیرد. **27** «بنیامین گرگ درنده‌ای است که صبحگاهان گرفت.» **16** پس این پیام را برای یوسف فرستادند: «پدرت قبل از دشمنانش را می‌بلعد و شامگاهان آنچه را که به غنیمت گرفته است، این که بمیرد چنین وصیت کرد: **17** «به یوسف بگویند: از تو تمنا تقسیم می‌نماید.» **28** این بود برکات یعقوب به پسران خود که دوازه دارم از سر تقصیر برادرانت بگذری و گناهشان را ببخشی، زیرا که به قبیله اسرائیل را به وجود آوردند. **29** سپس یعقوب چنین وصیت کرد: تو بدی کرده‌اند. حال ما، بندگان خدای پدرت، التماس می‌کنیم «من به‌زودی می‌میرم و به اجداد خود می‌پیوندم. شما جسد مرا به کنعان برده، در کنار پدرانم در غاری که در زمین عفرون حیثی است دفن کنید، **30** همان غاری که در زمین مکفیله، نزدیک ممری است و ابراهیم آن را با مزرعه‌اش از عفرون حیثی خرید تا مقبره خانوادگی‌اش باشد. **31** در آنجا ابراهیم و همسرش سارا، اسحاق و همسر وی ریکا دفن شده‌اند. لیه را هم در آنجا به خاک سپردم. **32** پدر بزرگم ابراهیم آن غار و مزرعه‌اش را برای همین منظور از حیثی‌ها خرید.» **33** پس از آنکه یعقوب این وصیت را با پسرانش به پایان رساند، بر بستر خود دراز کشیده، جان سپرد و به اجداد خود پیوست.

50 آنگاه یوسف خود را روی جسد پدرش انداخته، گریست و او را بوسید. **2** سپس دستور داد تا جسد وی را مومیایی کنند. **3** کار مومیایی کردن مرده چهل روز طول می‌کشید. پس از مومیایی کردن جسد یعقوب، مردم مصر مدت هفتاد روز برای او عزاداری کردند. **4** بعد از اتمام ایام عزاداری، یوسف نزد درباریان فرعون رفته، از ایشان خواست که از طرف وی به فرعون بگویند: **5** «پدرم مرا قسم داده است که پس از مرگش جسد وی را به کنعان برده، در قبری که برای خود آماده کرده است دفن کنم. درخواست می‌کنم به من اجازه دهید بروم و پدرم را دفن کنم. پس از دفن پدرم مراجعت خواهم کرد.» **6** فرعون موافقت کرد و به یوسف گفت: «برو و همان‌طوری که قول

خروج

1

این است نامهای پسران اسرائیل (همان یعقوب است) که با خانواده‌های خود همراه وی به مصر مهاجرت کردند: 2 رئوین، شمعون، لای، یهوذا، 3 یساکار، زبولون، بنیامین، 4 دان، نفتالی، جاد و اشیر. 5 کسانی که به مصر رفتند هفتاد نفر بودند. (یوسف پیش از آن به مصر رفته بود). 6 سالها گذشت و در این مدت یوسف و برادران او و تمام افراد آن نسل مردند. 7 ولی فرزندان که از نسل ایشان به دنیا آمدند به سرعت زیاد شدند و قومی بزرگ تشکیل دادند تا آنجا که سرزمین مصر از ایشان پر شد. 8 سپس، پادشاهی در مصر روی کار آمد که یوسف را نمی‌شناخت و از خدمات او خبر نداشت. 9 او به مردم گفت: «تعداد بنی‌اسرائیل در سرزمین ما روزبه‌روز زیادت می‌شود و ممکن است برای ما وضع خطرناکی پیش بیاورند. 10 بنابراین بیایید چاره‌ای بیندیشیم و گزینه تعدادشان زیادت را بر ضد ما خواهند جنگید و از سرزمین ما فرار خواهند کرد.» 11 پس مصری‌ها، قوم اسرائیل را برده خود ساختند و مأمورانی بر ایشان گماشتند تا با کار اجباری، آنها را زیر فشار قرار دهند. اسرائیلی‌ها شهرهای فیتوم و رمسیس را برای فرعون ساختند تا از آنها به صورت انبار آذوقه استفاده کند. 12 با وجود فشار روزافزون مصری‌ها، تعداد اسرائیلی‌ها روزبه‌روز افزایش می‌یافت. این امر مصری‌ها را به وحشت انداخت. 13 بنابراین، آنها را بیشتر زیر فشار قرار دادند، 14 به طوری که قوم اسرائیل از عذاب بردگی جانانشان به لب رسید، چون مجبور بودند در بیابان کارهای طاقت‌فرسا انجام دهند و برای ساختن آن شهرها، خشت و گل تهیه کنند. 15 از این گذشته، فرعون، پادشاه مصر، به شفره و فوعه، قابله‌های عبرانی دستور داده، 16 گفت: «وقتی به هنگام زایمان زنان عبرانی به آنها کمک می‌کنید تا فرزندشان را به دنیا بیاورند، ببینید اگر پسر بود، او را بکشید؛ ولی اگر دختر بود زنده نگه دارید.» 17 اما قابله‌ها از خدا ترسیدند و دستور فرعون را اطاعت نکردند و نوزادان پسر را هم زنده نگه داشتند. 18 پس فرعون ایشان را احضار کرد و پرسید: «چرا از دستور من سرپیچی کردید؟ چرا پسران اسرائیلی را نکشتید؟» 19 آنها جواب دادند: «ای پادشاه، زنان اسرائیلی مثل زنان مصری ناتوان نیستند؛ آنها پیش از رسیدن قابله وضع حمل می‌کنند.» 20 پس لطف خدا شامل حال این قابله‌ها شد و تعداد بنی‌اسرائیل افزوده شد و قدرتشان نیز بیشتر شد. 21 و چون قابله‌ها از خدا ترسیدند، خدا نیز آنان را صاحب خانواده ساخت. 22 پس فرعون بار دیگر به قوم خود چنین دستور داد: «از این پس هر نوزاد پسر اسرائیلی را در رود نیل بیندازید؛ اما دختران را زنده نگه دارید.»

2

در آن زمان مردی از قبیله لای، یکی از دختران قبیله خود را به زنی گرفت. 2 آن زن حامله شده پسری به دنیا آورد. آن پسر بسیار

زیبا بود، پس مادرش او را تا مدت سه ماه از دید مردم پنهان کرد. 3 اما وقتی نتوانست بیش از آن او را پنهان کند، از نی سیدی ساخت و آن را قیراندود کرد تا آب داخل سبد نشود. سپس، پسرش را در آن گذاشت و آن را در میان نیزارهای رود نیل رها ساخت. 4 ولی خواهر آن کودک از دور مراقب بود تا ببیند چه بر سر او می‌آید. 5 در همین هنگام دختر فرعون برای شستشو به رود نیل آمد. دو کنیز او هم در کنار او می‌گشتند. دختر فرعون ناگهان چشمش به سبد افتاد، پس یکی از کنیزان را فرستاد تا آن سبد را از آب بگیرد. 6 هنگامی که سرپوش سبد را برداشت چشمش به کودکی گریان افتاد و دلش به حال او سوخت و گفت: «این بچه باید متعلق به عبرانی‌ها باشد.» 7 همان وقت خواهر کودک نزد دختر فرعون رفت و پرسید: «آیا می‌خواهید بroom و یکی از زنان شیرده عبرانی را بیاورم تا به این کودک شیر دهد؟» 8 دختر فرعون گفت: «برو!» آن دختر به خانه شتافت و مادرش را آورد. 9 دختر فرعون به آن زن گفت: «این کودک را به خانهاات ببر و او را شیر بده و برای من بزرگش کن، و من برای این کار به تو مزد می‌دهم.» پس آن زن، کودک خود را به خانه برد و به شیر دادن و پرورش او پرداخت. 10 وقتی کودک بزرگتر شد، مادرش او را پیش دختر فرعون برد. دختر فرعون کودک را به فرزندی قبول کرد و او را موسی یعنی «از آب گرفته شده» نامید. 11 سالها گذشت و موسی بزرگ شد. روزی او به دیدن قوم خود یعنی عبرانی‌ها رفت. هنگامی که چشم بر کارهای سخت قوم خود دوخته بود، یک مصری را دید که یکی از عبرانی‌ها را کتک می‌زند. 12 آنگاه به اطراف خود نگاه کرد و چون کسی را ندید، مرد مصری را کشت و جسدش را زیر ششها پنهان نمود. 13 روز بعد، باز موسی به دیدن قومش رفت. این بار دو نفر عبرانی را دید که با هم گلاویز شده‌اند. جلو رفت و به مردی که دیگری را می‌زد، گفت: «چرا برادر خود را می‌زنی؟» 14 آن مرد گفت: «چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته است؟ آیا می‌خواهی مرا هم بکشی، همان‌طور که آن مصری را کشتی؟» وقتی موسی فهمید که کشته شدن آن مصری به دست او آشکار شده است، ترسید. 15 هنگامی که خبر کشته شدن آن مصری به گوش فرعون رسید، دستور داد موسی را بگیرند و بکشند. اما موسی به سرزمین مدیان فرار کرد. روزی در آنجا سرچاهی نشسته بود. 16 هفت دختر پیترون، کاهن مدیان آمدند تا از چاه، آب بکشند و آبشخورها را پر کنند تا گله پدرشان را سیراب نمایند. 17 ولی چند چوپان آمدند و دختران پیترون را از سر چاه کنار زدند تا گله‌های خود را سیراب کنند. اما موسی جلو رفت و آنها را عقب راند و به دختران کمک کرد تا گوسفندانشان را آب دهند. 18 هنگامی که دختران به خانه بازگشتند، پدرشان رعوئیل پرسید: «چطور شد که امروز اینقدر زود برگشتید؟» 19 گفتند: «یک مرد مصری به ما کمک کرد و چوپانان را کنار زد و برایمان از چاه آب کشید و گله را سیراب کرد.» 20 پدرشان پرسید: «آن مرد حالا کجاست؟ چرا او را با خود نیاوردید؟ بروید و او را دعوت کنید تا با ما غذا بخورد.» 21 موسی

دعوت او را قبول کرد و از آن پس در خانه آنها ماند. یثرون هم دختر را جمع کن و به ایشان بگو: "یهوه، خدای اجداد شما، خدای خود صفوره را به عقد موسی درآورد. 22 صفوره برای موسی پسری زایید و موسی که در آن دیار غریب بود، به همین دلیل او را جرشوم (یعنی «غریب») نامید. 23 سالها گذشت و پادشاه مصر مرد. اما بنی اسرائیل همچنان در بردگی به سر می‌بردند و از ظلمی که به آنان می‌شد، می‌نالیدند و از خدا کمک می‌خواستند. 24 خدا ناله ایشان را شنید و عهد خود را با اجدادشان یعنی ابراهیم و اسحاق و یعقوب در آن زندگی می‌کنند. 18 «مشایخ اسرائیل سخن تو را خواهند به یاد آورد. 25 پس خدا از روی لطف بر ایشان نظر کرد و تصمیم گرفت آنها را از اسارت و بردگی نجات دهد.

3

روزی هنگامی که موسی مشغول چرانیدن گلهٔ پدرزن خود یثرون، کاهن مدیان بود، گله را به آن سوی بیابان، به طرف کوه حوریب، معروف به کوه خدا راند. 2 ناگهان فرشتهٔ خداوند از درون بوته‌ای مشتعل بر او ظاهر شد. موسی دید که بوته شعلور است، ولی نمی‌سوزد. 3 با خود گفت: «عجیب است! چرا بوته نمی‌سوزد؟» پس نزدیک رفت تا علتش را بفهمد. 4 وقتی خداوند دید که موسی به بوته نزدیک می‌شود، از میان بوته ندا داد: «موسی! موسی!» موسی جواب داد: «بله، می‌شنوم!» 5 خدا فرمود: «بیش از این نزدیک نشو! کشفایت را درآور، زیرا جایی که بر آن ایستاده‌ای، زمین مقدس است. 6 من هستم خدای اجدادت، خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب.» موسی روی خود را پوشاند، چون ترسید به خدا نگاه کند. 7 خداوند فرمود: «من رنج و مصیبت قوم خود را در مصر دیدم و ناله‌هایشان را برای رهایی از بردگی شنیدم. بله، من از رنجشان آگاهم. 8 اکنون نزول کرده‌ام تا آنها را از چنگ مصری‌ها آزاد کنم و ایشان را از مصر بیرون آورده، به سرزمین خوب و پهناوری که در آن شیر و عسل جاری است ببرم، سرزمینی که اینک قبایل کنعانی، حیثی، اموری، فرزتی، حوئی و یبوسی در آن زندگی می‌کنند. 9 آری، ناله‌های بنی اسرائیل به گوش من رسیده است و ظلمی که مصری‌ها به ایشان می‌کنند، از نظر من پنهان نیست. 10 حال، تو را نزد فرعون می‌فرستم تا قوم من بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوری. 11 موسی گفت: «خدایا، من کیستم که نزد فرعون بروم و بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورم؟» 12 خدا فرمود: «من با تو خواهم بود و وقتی بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوری، در همین کوه مرا عبادت خواهید کرد. این نشانه‌ای خواهد بود که من تو را فرستاده‌ام. 13 موسی عرض کرد: «اگر نزد بنی اسرائیل بروم و به ایشان بگویم که خدای اجدادشان، مرا برای نجات ایشان فرستاده است، و آنها از من بپرسند: "نام او چیست؟" به آنها چه جواب دهم؟» 14 خدا فرمود: «هستم آنکه هستم. به ایشان بگو "هستم" مرا نزد شما فرستاده است.» 15 و باز خدا به موسی گفت: «به بنی اسرائیل بگو: "یهوه، خدای اجداد شما، خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب

را، به صحرا برویم و در آنجا به یهوه، خدای خود قربانی تقدیم کنیم. 19 ولی من می‌دانم که پادشاه مصر اجازه نخواهد داد که بروید، مگر آن که دستی نیرومند او را مجبور سازد. 20 پس من دست خود را بلند کرده، مصری‌ها را با انجام همه نوع معجزات در میانشان خواهم زد. پس از آن او شما را رها خواهد کرد. 21 من کاری می‌کنم که مصری‌ها برای شما احترام قائل شوند، به طوری که وقتی آن سرزمین را ترک می‌گویید، تهدیدست نخواهید رفت. 22 هر زن اسرائیلی از همسایهٔ مصری خود و از بانوی میهمان در خانه‌اش اجناسی از نقره و طلا و لباس خواهد خواست. شما آنها را بر پسران و دخترانان خواهید پوشاند. به این ترتیب شما مصری‌ها را غارت خواهید کرد.»

4 آنگاه موسی به خدا گفت: «اگر بنی اسرائیل سخنان مرا باور نکنند و به من گوش ندهند و بگویند: "چگونه بدانیم که خداوند به تو ظاهر شده است؟" من به آنان چه جواب دهم؟» 2 خداوند از موسی پرسید: «در دست چه داری؟» جواب داد: «عصا.» 3 خداوند فرمود: «آن را روی زمین بینداز!» وقتی موسی عصا را بر زمین انداخت، ناگهان عصا به ماری تبدیل شد و موسی از آن فرار کرد! 4 خداوند فرمود: «دست را دراز کن و دمش را بگیر!» موسی دست خود را دراز کرد و دم مار را گرفت و مار دوباره در دستش به عصا تبدیل شد! 5 آنگاه خداوند فرمود: «این کار را بکن تا سخنان تو را باور کنند و بدانند که خداوند، خدای اجدادشان ابراهیم، اسحاق و یعقوب بر تو ظاهر شده است.» 6 سپس خداوند فرمود: «دست را داخل ردایت ببر!» موسی دستش را داخل ردایش برد و همین که آن را بیرون آورد، دید که دستش بر اثر جدام مثل برف سفید شده است. 7 او گفت: «حالا دست را دوباره داخل ردایت ببر!» وقتی موسی بار دیگر دستش را داخل ردایش برد و آن را بیرون آورد، دید که دستش دوباره صحیح و سالم است. 8 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «اگر چنانچه مردم معجزهٔ اول را باور نکنند، دومی را باور خواهند کرد. 9 اما اگر پس از این دو معجزه باز سخنان تو را قبول نکردند، خدای اجداد شما، خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب آنها را نزد شما فرستاده است.» «این نام جاودانه من است و تمام نسلها مرا به این نام خواهند شناخت. 16 «حال، برو و تمام مشایخ اسرائیل نبوده‌ام، نه در سابق و نه اکنون که با من سخن گفته‌ای. گفتار و

زبان من کند است.» **11** خداوند فرمود: «چه کسی زبان به انسان شنیدند خداوند به مصیبت‌های ایشان توجه فرموده و می‌خواهد آنها را بخشیده است؟ گنگ و کر و بینا و نابینا را چه کسی آفریده است؟ نجات دهد، خم شده، خدا را عبادت کردند.

5 آیا نه من که خداوند هستم؟ **12** بنابراین، برو و من به تو قدرت بیان خواهم داد و هر آنچه باید بگویی به تو خواهم آموخت.» **13** اما موسی گفت: «خداوند، تمنا می‌کنم کس دیگری را به جای من بفرست.» **14** پس خداوند بر موسی خشمگین شد و فرمود: «برادرت هارون لاوی سخنور خوبی است و اکنون می‌آید تا تو را ببیند. او از دیدنت خوشحال خواهد شد. **15** آنچه را که باید بیان کنی به هارون بگو تا از طرف تو بگوید. من به هر دوی شما قدرت بیان خواهم بخشید و به شما خواهم گفت که چه باید بکنید. **16** او در برابر مردم سخن‌گویی تو خواهد بود و تو برای او چون خدا خواهی بود و هر چه را که به او بگویی بیان خواهد کرد. **17** این عصا را نیز همراه خود ببر تا با آن معجزاتی را که به تو نشان دادم ظاهر سازی.» **18** موسی نزد پسران خود یثرون بازگشت و به او گفت: «اجازه بده تا به نزد بستگانم در مصر برگردم و ببینم آنها زنده‌اند یا نه.» یثرون گفت: «برو به سلامت.» **19** پیش از آنکه موسی سرزمین مدیان را ترک کند، خداوند به او گفت: «به مصر برو، چون کسانی که می‌خواستند تو را بکشند، دیگر زنده نیستند.» **20** پس، موسی «عصای خدا» را در دست گرفت و زن و فرزندان خود را برداشت و آنان را بر الاغ سوار کرده، به مصر بازگشت. **21** خداوند به او فرمود: «وقتی به مصر رسیدی، نزد فرعون برو و معجزاتی را که به تو نشان داده‌ام در حضور او ظاهر کن. ولی من قلب فرعون را سخت می‌سازم تا بنی‌اسرائیل را رها نکند. **22** به او بگو که خداوند می‌فرماید: «اسرائیل، پسر ارشد و نخست‌زاده من است؛ **23** بنابراین، به تو دستور می‌دهم بگذاری او از مصر خارج شود و مرا عبادت کند. اگر سرپیچی کنی، پسر ارشد تو را خواهم کشت.» **24** پس موسی و خانواده‌اش به سوی مصر رهسپار شدند. در بین راه وقتی استراحت می‌کردند، خداوند به او ظاهر شد و او را به مرگ تهدید کرد. **25** اما صفوره، زن موسی، یک سنگ تیز گرفت و پسرش را خنثه کرد و با پوست اضافی پای موسی را لمس کرد و گفت: «بدون شک تو برای من داماد خون هستی.» **26** «داماد خون» اشاره‌ای بود به خنثه. بنابراین، خدا از کشتن موسی چشم پوشید. **27** آنگاه خداوند به هارون فرمود تا به استقبال برادرش موسی به صحرا برود. پس هارون به سوی کوه حوریب که به «کوه خدا» معروف است، روانه شد. وقتی آن دو به هم رسیدند، یکدیگر را بوسیدند. **28** سپس، موسی برای هارون تعریف کرد که خداوند به او چه دستورهای داده، و چه معجزاتی باید در حضور پادشاه مصر انجام دهد. **29** سپس موسی و هارون به مصر بازگشتند و تمام مشایخ بنی‌اسرائیل را جمع کردند. **30** هارون هر چه را که خداوند به موسی فرموده بود، برای ایشان تعریف کرد و موسی نیز معجزات را به آنها نشان داد. **31** آنگاه قوم اسرائیل باور کردند که آنها فرستادگان خدا هستند، و هنگامی که

دادید تا ما را بکشند.» **22** پس، موسی نزد خداوند آمد و گفت: ازدواج کرد و صاحب دو پسر شد به نامهای هارون و موسی. (عمرام «خداوند، چرا قوم خود را با سختیها مواجه می‌کنی؟ آیا برای همین صد و سی و هفت سال عمر کرد.») **21** یصهار سه پسر داشت به مرا فرستادی؟ **23** از وقتی که پیغام تو را به فرعون رسانده‌ام، بر این قوم می‌شائیل، ایلیصافان و ستری. **23** هارون با الیشاع دختر عمیناداب و ظلم می‌کند و تو هم به داد ایشان نمی‌رسی.»

6 خداوند به موسی فرمود: «اکنون خواهی دید که با فرعون چه می‌کنم! من او را چنان در فشار می‌گذارم که نه فقط قوم مرا رها کند، بلکه ایشان را به زور از مصر بیرون براند.» **2** خدا همچنین به موسی گفت: «من یهوه هستم. **3** من بر ابراهیم، اسحاق و یعقوب پسری به نام فینحاس شد. اینها بودند سران خاندانها و طایفه‌های با نام خدای قادر مطلق ظاهر شدم، ولی خود را با نام یهوه به آنان نشناساندم. **4** من با آنها عهد بستم که سرزمین کنعان را که در آنجا غریب بودند، به ایشان ببخشم. **5** من ناله‌های بنی‌اسرائیل را که در مصر اسیرند، شنیدم و عهد خود را به یاد آوردم. **6** پس برو و اسرائیل را رها کند. **28** وقتی خداوند در سرزمین مصر با موسی به بنی‌اسرائیل بگو: «من یهوه هستم و شما را از ظلم و ستم رهایی خواهم داد. من شما را از بردگی در مصر نجات خواهم بخشید و با بازوی قدرتمند و داوری‌های عظیم شما را خواهم رهانید. **7** خوبی نیست، چگونه انتظار داشته باشم پادشاه مصر به سخنانم گوش شما را قوم خود خواهم ساخت و خدای شما خواهم بود. آنگاه خواهید دانست که من یهوه، خدای شما هستم که شما را از دست مصری‌ها نجات دادم. **8** من شما را به سرزمینی خواهم برد که وعده‌

7 خداوند به موسی فرمود: «به آنچه می‌گویم توجه کن: من تو را آن را به اجدادتان ابراهیم و اسحاق و یعقوب دادم و آن سرزمین را میراث شما خواهم ساخت. من یهوه هستم.» **9** موسی آنچه را که خدا فرموده بود به بنی‌اسرائیل بازگفت، ولی ایشان که به سبب سختی کار طاقتشان به سر رسیده بود، به سخنان او اعتنا نکردند. **10** آنگاه خداوند به موسی فرمود: **11** «بار دیگر نزد فرعون برو و به او بگو که باید قوم اسرائیل را رها کند تا از این سرزمین بروند.» **12** موسی در ضربه‌ای مهلک بر مصر دست خواهم نهاد و با داوری‌های بزرگ خود، جواب خداوند گفت: «وقتی قوم اسرائیل به گفته‌هایم اعتنا نمی‌کنند، قوم خود، بنی‌اسرائیل را از مصر بیرون خواهم آورد. **5** وقتی قدرت خود چطور انتظار داشته باشم که فرعون به سخنانم گوش دهد؟ من سخنور را به مصری‌ها نشان دادم و بنی‌اسرائیل را از مصر بیرون آوردم، آنگاه خوبی نیست.» **13** خداوند به موسی و هارون امر فرمود که پیش بنی‌اسرائیل و پادشاه مصر بروند و بنی‌اسرائیل را از مصر بیرون آورند. **14** اینها سران برخی خاندانهای اسرائیل هستند: رئوین، پسر ارشد یعقوب چهار پسر داشت به نامهای حنوک، فلو، حصرون و کرمی. از هشتاد و سه سال. **8** خداوند به موسی و هارون فرمود: **9** «این هر یک از این افراد، طایفه‌ای به وجود آمد. **15** شمعون شش پسر داشت به نامهای یموئیل، یامین، اوهد، یاکین، صوحر و شائول. (مادر شائول کنعانی بود.) از هر یک از این افراد نیز طایفه‌ای به وجود آمد. **16** لاوی سه پسر داشت که به ترتیب سن عبارت بودند از: جرشون، قهات و مراری. (لاوی صد و سی و هفت سال عمر کرد.) **11** اما فرعون حکیمان و **17** جرشون دو پسر داشت به نامهای لبنی و شمعی. از هر یک از این افراد خاندانی به وجود آمد. **18** قهات چهار پسر داشت به نامهای عرم، یصهار، حبرون و عزریل. (قهات صد و سی و عصاهایشان به مار تبدیل شد! اما مار هارون، همه مارهای جادوگران سه سال عمر کرد.) **19** مراری دو پسر داشت به نامهای محلی و را بلعید. **13** با وجود این معجزه، دل پادشاه مصر همچنان سخت موشی. همه کسانی که در بالا به ترتیب سن نامشان آورده شد، به سخنان موسی و هارون طایفه‌های لاوی را تشکیل می‌دهند. **20** عرم با عمه خود یوکابد اعتنایی نکرد. **14** خداوند به موسی فرمود: «دل فرعون همچنان

سخت است و هنوز هم حاضر نیست قوم مرا رها کند. **15** فردا تو و درباریان و قومت دعا کنم و تمام قورباغه‌ها به‌جز آنهایی که در صبح عصبانی را که به مار تبدیل شده بود به دست بگیر و کنار رود رود نیل هستند نابود شوند.» **10** فرعون گفت: «فردا.» موسی جواب نیل برو و در آنجا منتظر فرعون باش. **16** آنگاه به او بگو: «یهوه، داد: «این کار را خواهم کرد تا تو بدانی که هیچ‌کس مانند خدای ما خدای عبرانی‌ها را نزد تو فرستاده است که بگویم قوم مرا رها کنی تا یهوه نیست. **11** تمام قورباغه‌ها از تو و خانه‌ات، و از درباریان و به صحرا بروند و او را عبادت کنند. تا به حال از دستور خدا اطاعت قومت دور خواهند شد. آنها فقط در رود نیل باقی خواهند ماند.» نکرده‌ای، **17** پس اکنون خداوند چنین می‌فرماید: «کاری می‌کنم که **12** موسی و هارون از دربار فرعون بیرون آمدند و موسی از خداوند بدانی من خداوند هستم.» من به دستور او، با ضربه عصبی خود، خواهش کرد تا قورباغه‌ها را از بین ببرد. **13** خداوند هم دعای موسی آب رود نیل را تبدیل به خون می‌کنم. **18** تمام ماهیها خواهند مرد و را اجابت فرمود و تمام قورباغه‌ها در سراسر مصر مردند. **14** مردم آنها آب خواهد گندید، به طوری که دیگر نتوانید از آب رودخانه جرعه‌ای را جمع کرده، روی هم انباشتند، آنچنان که بوی تعفن همه جا را فرا بنوشید.» **19** سپس خداوند به موسی گفت: «به هارون بگو که گرفت. **15** اما وقتی قورباغه‌ها از بین رفتند، فرعون باز هم دل خود را عصبی خود را به سوی تمام رودخانه‌ها، چشمه‌ها، جویها و حوضها سخت کرد و همان‌طور که خداوند فرموده بود راضی نشد قوم اسرائیل دراز کند تا آب آنها به خون تبدیل شود. حتی آنهایی که در ظرفها و را رها کند. **16** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «به هارون بگو که کوزه‌های خانه‌هاست به خون تبدیل خواهد شد.» **20** موسی و هارون عصبی خود را به زمین بزند تا گرد و غبار در سراسر مصر به پشه همان‌طور که خداوند فرموده بود، عمل کردند. هارون در حضور پادشاه تبدیل شود.» **17** موسی و هارون همان‌طور که خداوند به ایشان مصر و همراهان او، با عصبی خود ضربه‌ای به رود نیل زد و آب تبدیل فرموده بود عمل کردند. وقتی هارون عصبی خود را به زمین زد انبوه به خون شد. **21** تمام ماهیها مردند و آب گندید، و از آن پس مردم پشه سراسر خاک مصر را فرا گرفت و پشه‌ها بر مردم و حیوانات هجوم مصر نتوانستند از آب رود نیل بنوشند. در سراسر مصر به جای آب، بردند. **18** جادوگران مصر هم سعی کردند همین کار را بکنند، ولی خون بود. **22** ولی جادوگران مصری هم با افسون خود نتوانستند آب را این بار موفق نشدند. **19** پس به فرعون گفتند: «دست خدا در این به خون تبدیل کنند. پس دل فرعون همچنان سخت ماند و همان‌طور کار است.» ولی همان‌طور که خداوند فرموده بود، دل فرعون باز نرم که خداوند فرموده بود، به گفته‌های موسی و هارون اعتنایی نکرد. نشد و به موسی و هارون اعتنایی نکرد. **20** پس خداوند به موسی **23** او بدون اینکه تحت تأثیر این معجزه قرار گیرد، به کاخ خود فرمود: «صبح زود برخیز و به کنار رودخانه برو و منتظر فرعون باش. بازگشت. **24** از آن پس مصری‌ها در کناره رود نیل چاه می‌کنند تا وقتی او به آنجا آید به او بگو که خداوند می‌فرماید: قوم مرا رها کن تا آب برای نوشیدن پیدا کنند، چون در رود به جای آب، خون جاری بود. **25** از زمانی که خداوند رود نیل را زد یک هفته گذشت.

8 خداوند به موسی فرمود: «پیش فرعون برگرد و به او بگو که خداوند چنین می‌فرماید: بگذار قوم من بروند و مرا عبادت کنند؛ **2** و گرنه سرزمین را بر از قورباغه خواهم نمود. **3** رود نیل بر از قورباغه خواهد شد. قورباغه‌ها از رود بیرون آمده، به کاخ تو هجوم خواهند آورد و حتی وارد خوابگاه و بستر تو خواهند شد! نیز به خانه‌های درباریان و تمام قوم تو رخنه خواهند کرد. آنها حتی تغارهای خمیر و تنورهای نانوايي را پر خواهند ساخت. **4** قورباغه‌ها از سر و روی تو و مردم و درباریان بالا خواهند رفت.» **5** سپس خداوند به موسی فرمود: «به هارون بگو که عصبی خود را به سوی رودخانه‌ها، چشمه‌ها و حوضها دراز کند تا قورباغه‌ها بیرون بیایند و همه جا را پر سازند.» **6** پس هارون دستش را به سوی آبهای مصر دراز کرد و قورباغه‌ها بیرون آمده، سرزمین مصر را پوشاندند. **7** ولی جادوگران مصری هم با جادوی خود، همین کار را کردند و قورباغه‌های بسیار زیادی پدید آوردند. **8** پس فرعون، موسی و هارون را فرا خواند و گفت: «از خداوند درخواست کنید این قورباغه‌ها را از ما دور کند و من قول می‌دهم بنی‌اسرائیل را رها کنم تا بروند و برای خداوند قربانی کنند.» **9** موسی در جواب فرعون گفت: «زمانی را معین کن تا برای

فرعون بیرون رفت و نزد خداوند دعا کرد. **31** خداوند دعای موسی را اجابت فرمود و تمام مگسها را از فرعون و قومش دور کرد، به طوری که حتی یک مگس هم باقی نماند. **32** ولی این بار نیز دل فرعون نرم نشد و اجازه نداد قوم اسرائیل از مصر بیرون بروند.

9 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «نزد فرعون بازگرد و به او بگو که خداوند، خدای عبرانی‌ها می‌فرماید: قوم مرا رها کن تا بروند و مرا عبادت کنند، **2** اگر همچنان آنها را نگه‌داری و نگذاری بروند **3** بدان که دست خداوند تمام دامپایان را از گله‌های اسب، الاغ، شتر، گاو و گوسفند، به مرضی جانکاه دچار خواهد کرد. **4** من بین گله‌های مصری‌ها و گله‌های اسرائیلی‌ها فرق خواهم گذاشت، به طوری که به گله‌های اسرائیلی‌ها هیچ آسیبی نخواهد رسید. **5** من این به حضور خواست و به ایشان گفت: «من به گناه خود معترفم. حق بلا را فردا بر شما نازل خواهم کرد.» **6** روز بعد، خداوند همان‌طور که فرموده بود، عمل کرد. تمام گله‌های مصری‌ها مردند، ولی از چارپایان بنی اسرائیل حتی یکی هم تلف نشد. **7** پس فرعون مأموری است! من هم اجازه خواهم داد بروید؛ لازم نیست بیش از این اینجا فرستاد تا تحقیق کند که آیا صحت دارد که از چارپایان بنی اسرائیل هیچ کدام نمرده‌اند. با این حال وقتی فهمید موضوع حقیقت دارد باز دلش نرم نشد و قوم خدا را رها نساخت. **8** پس خداوند به موسی و هارون فرمود: «مشتهای خود را از خاکستر کوره پر کنید و موسی آن خاکستر را پیش فرعون به هوا پاشد. **9** آنگاه آن خاکستر مثل غبار، سراسر خاک مصر را خواهد پوشانید و بر بدن انسان و حیوان دملهای دردناک ایجاد خواهد کرد.» **10** پس آنها خاکستر را برداشتند و به حضور فرعون ایستادند. موسی خاکستر را به هوا پاشید و روی بدن مصری‌ها و حیواناتشان دملهای دردناک درآمد، **11** چنانکه جادوگران هم نتوانستند در مقابل موسی بایستند، زیرا آنها و تمام مصریان به این دملها مبتلا شده بودند. **12** اما خداوند همان‌طور که قبلاً به موسی فرموده بود، دل فرعون را سخت کرد و او به سخنان موسی و هارون اعتنا ننمود. **13** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «صبح زود برخیز و در برابر فرعون بایست و بگو که خداوند، خدای عبرانی‌ها می‌فرماید: قوم مرا رها کن تا بروند و مرا عبادت کنند، **14** و گرنه این بار بلایای بیشتری بر سر تو و درباریان و قومت خواهم آورد تا بدانید در تمامی جهان خدایی مانند من نیست. **15** من تا حالا می‌توانستم دست خود را دراز کنم و چنان بلایی بر سر تو و قومت بیاورم که از روی زمین محو شوید. **16** ولی تو را به این منظور زنده نگاه داشتم تا قدرت خود را به تو ظاهر کنم و تا نام من در میان تمامی مردم جهان شناخته شود. **17** آیا هنوز هم مانع قوم من می‌شوی و نمی‌خواهی رهایشان کنی؟ **18** بدان که فردا در همین وقت چنان تگرگی از آسمان می‌بارانم که در تاریخ مصر سابقه نداشته است. **19** پس دستور بده تمام حیوانات و آنچه را که در صحرا داریم جمع کنند و به خانه‌ها بیاورند، پیش از آنکه تگرگ تمام حیوانات و اشخاصی را که در صحرا مانده‌اند از بین ببرد.» **20** بعضی از درباریان فرعون از این اخطار خداوند ترسیدند و چارپایان و نوکران خود را به خانه آوردند.

10 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «ای موسی نزد فرعون بازگرد. من قلب او و دربارانش را سخت کرده‌ام تا این معجزات را در میان آنها ظاهر سازم، **2** و تو بتوانی این معجزات را که من در مصر انجام داده‌ام برای فرزندان و نوه‌های خود تعریف کنی تا همه شما بدانید که من خداوند هستم.» **3** پس موسی و هارون باز نزد فرعون رفتند و به او گفتند: «خداوند، خدای عبرانی‌ها می‌فرماید: تا کی می‌خواهی از فرمان من سرپیچی کنی؟ بگذار قوم من بروند و مرا عبادت کنند. **4** اگر آنها را رها نکنی، بدان که فردا سراسر سرزمین را با ملخ می‌پوشانم. **5** ملخها چنان روی زمین را خواهند پوشاند که زمین دیده نخواهد شد. آنها تمام گیاهانی را که از بلای تگرگ به جای مانده است، خواهند خورد، از جمله همه درختانی را که در صحرا می‌رویند. **6** قصر تو و خانه‌های درباریان تو و همه اهالی مصر پر از ملخ می‌شود. اجدادتان هرگز چنین بلایی را در تاریخ مصر ندیده‌اند.» سپس موسی روی برگردانیده، از حضور فرعون بیرون رفت. **7** درباریان

نزد پادشاه آمده، گفتند: «تا به کی باید این مرد ما را دچار مصیبت می‌خواهد.» **27** خداوند دل فرعون را سخت کرد و این بار هم کند؛ مگر نمی‌دانی که مصر به چه ویرانه‌ای تبدیل شده است؟ بگذار آنها را رها نساخت. **28** فرعون به موسی گفت: «از حضور من این مردم بروند و خداوند، خدای خود را عبادت کنند.» **8** پس برو و دیگر بزنگرد. اگر بار دیگر با من رویرو شوی بدان که کشته درباریان، موسی و هارون را نزد فرعون برگردانند و فرعون به ایشان خواهی شد.» **29** موسی جواب داد: «همان‌طور که گفתי، دیگر مرا گفت: «بروید و خداوند، خدای خود را عبادت کنید، ولی باید به

من بگویند که چه کسانی می‌خواهند برای عبادت بروند.» **9** موسی جواب داد: «همه ما با دختران و پسران، جوانان و پیران، گله‌ها و رمة‌های خود می‌رویم، زیرا همگی باید در این جشن خداوند شرکت کنیم.» **10** فرعون گفت: «به خداوند قسم هرگز اجازه نمی‌دهم که زنها و بچه‌ها را با خود ببرید، چون می‌دانم نیزنگی در کارتان است. **11** فقط شما مردها بروید و خداوند را عبادت کنید، زیرا از اول هم خواست شما همین بود.» پس موسی و هارون را از حضور فرعون بیرون راندند. **12** سپس خداوند به موسی فرمود: «دستت را بر سرزمین مصر دراز کن تا ملخها هجوم آورند و همه گیاهانی را که پس از بلای تگرگ باقی مانده‌اند، بخورند و از بین ببرند.» **13** وقتی موسی عصای خود را بر سرزمین مصر بلند کرد، خداوند در یک روز و یک شب کامل، بادی از مشرق بطرف مصر وزانید و وقتی صبح شد باد انبوهی از ملخ را با خود آورده بود. **14** ملخها بر سراسر خاک مصر هجوم آورده، همه جا را پوشانیدند. چنین آفت ملخی را مصر نه دیده و نه خواهد دید. **15** شدت هجوم ملخها به حدی زیاد بود که همه جا یکباره تاریک شد. ملخها تمام گیاهان و میوه‌هایی را که از بلای تگرگ باقی مانده بود، خوردند به طوری که در سراسر خاک مصر درخت و گیاه سبزی به جای نماند. **16** فرعون با شتاب موسی و هارون را خواست و به ایشان گفت: «من به خداوند، خدای شما و خود شما گناه کرده‌ام. **17** این بار هم مرا ببخشید و از خداوند، خدای خود درخواست کنید تا این بلای مرگ را از من دور کند.» **18** آنگاه موسی از حضور فرعون بیرون رفت و از خداوند خواست تا ملخها را دور کند. **19** خداوند هم از طرف مغرب، بادی شدید وزانید و وزش باد تمام ملخها را به دریای سرخ ریخت آنچنان که در تمام مصر حتی یک ملخ هم باقی نماند. **20** ولی باز خداوند دل فرعون را سخت کرد و او بنی‌اسرائیل را رها نساخت. **21** سپس خداوند به موسی فرمود: «دستهای خود را به سوی آسمان بلند کن تا تاریکی غلیظی مصر را فرا گیرد.» **22** موسی چنین کرد و تاریکی غلیظی به مدت سه روز مصر را فرا گرفت، **23** مصری‌ها نمی‌توانستند یکدیگر را ببینند و هیچ‌کس قادر نبود از جای خود تکان بخورد. اما در محل سکونت اسرائیلی‌ها همه جا همچنان روشن ماند. **24** آنگاه فرعون بار دیگر موسی را احضار کرد و گفت: «بروید و خداوند را عبادت کنید. فرزندانان را نیز ببرید، ولی گله‌ها و رمة‌های شما باید در مصر بمانند.» **25** اما موسی گفت: «ما گله‌ها و رمة‌ها را باید همراه خود ببریم تا برای یهوه خدایمان قربانی کنیم. **26** از گله خود حتی یک حیوان را هم برجای نخواهیم گذاشت، زیرا تا به مذبح نرسیم معلوم نخواهد شد یهوه خدایمان چه حیوانی برای قربانی

11 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «یک بلای دیگر بر پادشاه مصر و قومش نازل می‌کنم تا شما را رها سازد. این بار او خود از شما خواهد خواست تا مصر را ترک گویند. **2** به تمام مردان و زنان قوم اسرائیل بگو که پیش از رفتن باید از همسایگان مصری خود اجناس طلا و نقره بخواهند.» **3** (خداوند قوم اسرائیل را در نظر مصری‌ها محترم ساخته بود و درباریان و تمام مردم مصر موسی را مردی بزرگ می‌دانستند.) **4** پس موسی به فرعون گفت: «خداوند می‌فرماید: حدود نیمه‌شب از میان مصر عبور خواهیم کرد. **5** همه پسران نخست‌زاده خانواده‌های مصری خواهند مرد از پسر فرعون که جانشین اوست گرفته، تا پسر کنیزی که کارش دستاس کردن گندم است. حتی تمام نخست‌زاده‌های چارپایان مصر نیز نابود خواهند شد. **6** چنان گریه و شیونی در سراسر مصر خواهد بود که نظیر آن تا به حال شنیده نشده و نخواهد شد. **7** اما از میان قوم اسرائیل و حیواناتشان حتی یک سگ هم پارس نخواهد کرد. آنگاه خواهی دانست که خداوند میان قوم اسرائیل و قوم تو تفاوت قائل است. **8** تمام درباریان تو در برابر من تعظیم کرده، التماس خواهند کرد تا هر چه زودتر بنی‌اسرائیل را از مصر بیرون ببرم. آنگاه من مصر را ترک خواهم گفتم.» سپس موسی با عصبانیت از کاخ فرعون بیرون رفت. **9** خداوند به موسی فرموده بود: «فرعون به حرفهای تو اعتنا نخواهد کرد و این به من فرصتی خواهد داد تا معجزات بیشتری در سرزمین مصر انجام دهم.» **10** با اینکه موسی و هارون در حضور فرعون آن همه معجزه انجام دادند، اما او بنی‌اسرائیل را رها نساخت تا از مصر خارج شوند، زیرا خداوند دل فرعون را سخت ساخته بود.

12 خداوند در سرزمین مصر به موسی و هارون فرمود: **2** «از این پس باید این ماه برای شما اولین و مهمترین ماه سال باشد. **3** پس به تمام قوم اسرائیل بگویند که هر سال در روز دهم همین ماه، هر خانواده‌ای از ایشان یک بره یا یک بزغاله تهیه کند. طوری که یک حیوان برای یک خانواده باشد. **4** اگر تعداد افراد خانواده‌ای کم باشد می‌تواند با خانواده کوچکی در همسایگی خود شریک شود، یعنی هر خانواده به تعداد افرادش به همان مقداری که خوراکش می‌باشد، سهم قیمت بره را بپردازد. **5** این حیوان، خواه گوسفند و خواه بز، باید نر و یک ساله و بی‌عیب باشد. **6** «از این حیوان خاص تا عصر روز چهاردهم این ماه خوب مراقبت کنید. سپس همه قوم اسرائیل بره‌های خود را ذبح کنند. **7** و خون آنها را روی تیرهای عمودی دو طرف در و سر در خانه‌هایشان که در آن گوشت بره را

می‌خورند، بپاشند. **8** در همان شب، گوشت را بریان کنند و با نان عید پَسَح را برای خداوند به مناسبت آن شبی جشن می‌گیریم که او فطیر (نان بدون خمیرمایه) و سبزیهای تلخ بخورند. **9** گوشت را نباید از مصر عبور کرده، مصری‌ها را کشت، ولی وقتی به خانه‌های ما خام یا آب‌پز بخورند، بلکه همه را بریان کنند حتی کله و پاچه و اسرائیلی‌ها رسید از آنها گذشت و به ما آسیبی نرساند.» قوم اسرائیل دل و جگر آن را. **10** تمام گوشت باید تا صبح خورده شود، و روی بر خاک نهاده، خداوند را سجده نمودند. **28** سپس همان‌طور اگر چیزی از آن باقی ماند آن را بسوزانند. **11** «قبل از خوردن بره، که خداوند به موسی و هارون دستور داده بود، عمل کردند. **29** کشف به پا کنید، چوبدستی به دست بگیرید و خود را برای سفر نیمه‌شب، خداوند تمام پسران نخست‌زاده مصر را کشت، از پسر آماده کنید، و بره را با عجله بخورید. این آیین، پَسَح خداوند خوانده فرعون که جان‌شین او بود گرفته تا پسر غلامی که در سیاهچال زندانی خواهد شد. **12** چون من که خداوند هستم، امشب از سرزمین بود. او حتی تمام نخست‌زاده‌های حیوانات ایشان را نیز از بین برد. مصر گذر خواهیم کرد و تمام پسران نخست‌زاده مصری‌ها و همه **30** در آن شب فرعون و درباریان و تمام اهالی مصر از خواب بیدار نخست‌زاده‌های حیوانات ایشان را هلاک خواهیم نمود و خدایان آنها شدند و ناله سر دادند، به طوری که صدای ناله و شیون آنها در را مجازات خواهیم کرد. **13** خونی که شما روی تیرهای در خانه‌های سراسر مصر پیچید، زیرا خانه‌ای نبود که در آن کسی نمرده باشد. خود می‌پاشید، نشانه‌ای بر خانه‌هایتان خواهد بود. من وقتی خون را **31** فرعون در همان شب موسی و هارون را فرا خواند و به ایشان ببینم از شما خواهم گذشت و فقط مصری‌ها را هلاک می‌کنم. **14** گفت: «هر چه زودتر از سرزمین مصر بیرون بروید و بنی اسرائیل را هم «هر سال به یادبود این واقعه برای خداوند جشن بگیرید. این آیین تا با خود ببرید. بروید و همان‌طور که خواستید خداوند را عبادت کنید. ابد برای تمام نسلهای آینده خواهد بود. **15** در این جشن که هفت روز طول می‌کشد باید فقط نان فطیر بخورید. در روز اول، خمیرمایه را من نیز دعا کنید.» **33** اهالی مصر نیز به قوم اسرائیل اصرار می‌کردند از خانه خود بیرون ببرید، زیرا اگر کسی در مدت این هفت روز تا هر چه زودتر از مصر بیرون بروند. آنها به بنی اسرائیل می‌گفتند: نان خمیرمایه‌دار بخورد از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد. **16** «تا همه ما را به کشتن نداده‌اید از اینجا بیرون بروید.» **34** پس در روز اول و هفتم این جشن، باید تمام قوم به طور دسته جمعی قوم اسرائیل تغارهای پر از خمیر بی‌مایه را درون پارچه پیچیدند و بر خدا را عبادت کنند. در این دو روز به‌جز تهیه خوراک کار دیگری دوش خود بستند، **35** و همان‌طور که موسی به ایشان گفته بود از نکند. **17** «این عید که همراه نان فطیر جشن گرفته می‌شود، به همسایه‌های مصری خود لباس و طلا و نقره خواستند. **36** خداوند شما یادآوری خواهد کرد که من در چنین روزی شما را از مصر بیرون بنی اسرائیل را در نظر اهالی مصر محترم ساخته بود، به طوری که هر آوردم. پس برگزاری این جشن بر شما و نسلهای آینده شما تا به ابد چه از آنها خواستند به ایشان دادند. به این ترتیب آنها ثروت مصر را واجب خواهد بود. **18** از غروب روز چهاردهم تا غروب روز بیست با خود بردند. **37** در همان شب بنی اسرائیل از رَسَس کوچ کرده، و یکم این ماه باید نان بدون خمیرمایه بخورید. **19** در این هفت روانه سوکوت شدند. تعداد ایشان به غیر از زنان و کودکان قریب به روز نباید اثری از خمیرمایه در خانه‌های شما باشد. در این مدت ششصد هزار مرد بود که پیاده در حرکت بودند. از قومهای دیگر اگر کسی نان خمیرمایه‌دار بخورد، باید از میان قوم اسرائیل منقطع شود. رعایت این قوانین حتی برای غریبه‌ها نیز که در میان شما ساکن و رهمه‌های فراوانی هم به همراه ایشان خارج شدند. **39** وقتی سر هستند واجب خواهد بود. **20** باز تأکید می‌کنم که در این هفت راه برای غذا خوردن توقف کردند، از همان خمیر فطیر که آورده روز نان خمیرمایه‌دار نخورید. فقط نان فطیر بخورید.» **21** آنگاه موسی، مشایخ قوم را نزد خود خواند و به ایشان گفت: «بروید و با شتاب از مصر بیرون آمدند و فرصتی برای پختن نان نداشتند. بره‌هایی برای خانواده‌هایتان بگیرید و برای عید پَسَح آنها را قربانی کنید. **22** خون بره را در یک تشت بریزید و بعد با گیاه زوفا خون را بودند. **41** در آخرین روز چهارصد و سی‌امین سال بود که لشکریان روی تیرهای دو طرف در و سر در خانه‌هایتان بپاشید. هیچ‌کدام خداوند از سرزمین مصر بیرون آمدند. **42** خداوند آن شب را برای از شما نباید در آن شب از خانه بیرون رود. **23** آن شب خداوند رهایی آنها از سرزمین مصر در نظر گرفته بود و قوم اسرائیل می‌بایست از سرزمین مصر عبور خواهد کرد تا مصری‌ها را بکشد. ولی وقتی نسل اندر نسل، همه ساله در آن شب به یاد رهایی خود از دست خون را روی تیرهای دو طرف در و سر در خانه‌هایتان ببیند از آنجا می‌گذرد و به «هلاک کننده» اجازه نمی‌دهد که وارد خانه‌هایتان شده، هارون مقرر آیین پَسَح را چنین تعلیم داد: «هیچ بیگانه‌ای نباید از شما را بکشد. **24** برگزاری این مراسم برای شما و فرزندانتان یک فریضه ابدی خواهد بود. **25** وقتی به آن سرزمینی که خداوند وعده باشد می‌تواند از آن بخورد. **45** خدمتکار و میهمان غیریهودی نباید آن را به شما داده، وارد شدید، عید پَسَح را جشن بگیرید. **26** از آن بخورند. **46** تمام گوشت بره را در همان خانه‌ای که در آن هرگاه فرزندانتان مناسبت این جشن را از شما بپرسند، **27** بگویید: نشسته‌اید بخورید. آن گوشت را از خانه نباید بیرون ببرید. هیچ‌یک از

استخوانهای آن را نشکند. 47 تمام قوم اسرائیل باید این مراسم را برگزار نمایند. 48 «اگر غریبه‌هایی در میان شما زندگی می‌کنند و مایلند این آیین را برای خداوند نگاه دارند، باید مردان و پسران ایشان ختنه شوند تا اجازه داشته باشند مثل شما در این آیین شرکت کنند. اما شخص ختنه نشده هرگز نباید از گوشت بره قربانی بخورد. 49 تمام مقررات این جشن شامل حال غریبه‌هایی نیز که ختنه شده‌اند و در میان شما ساکنند، می‌شود.» 50 قوم اسرائیل تمام دستورها خداوند را که توسط موسی و هارون به ایشان داده شده بود، به کار بستند. 51 در همان روز خداوند تمام بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورد.

13 خداوند به موسی فرمود: 2 «تمام نخستزادگان قوم اسرائیل را به من وقف کن، زیرا همه نخستزادگان، خواه انسان و خواه حیوان، به من تعلق دارند.» 3 پس موسی به قوم گفت: «این روز را که روز رهایی شما از بردگی مصر است همیشه به یاد داشته باشید، زیرا خداوند با دست توانای خود، شما را از آن رها ساخت. به خاطر بسپارید که در این روزهای عید، باید نان بدون خمیرمایه بخورید. 4 امروز در ماه اییب شما از مصر خارج می‌شوید. 5 خداوند به اجدادتان وعده داده است که، سرزمین کنعانی‌ها، حیتی‌ها، اموری‌ها، حوی‌ها و یبوسی‌ها را به شما واگذار کند، بنابراین، وقتی شما را به سرزمینی که به «سرزمین شیر و عسل» معروف است، داخل می‌کنند، باید این روز را، هر ساله جشن بگیرید. 6 به مدت هفت روز نان فطیر بخورید و در روز هفتم عیدی برای خداوند نگاه دارید. 7 در این هفت روز، نان فطیر بخورید. در خانه‌های شما و حتی در سرزمین شما اثری از خمیرمایه پیدا نشود. 8 «هر سال هنگام برگزاری این جشن، به فرزندان خود بگویید که این جشن به مناسبت آن کار بزرگی است که خداوند به خاطر شما انجام داد و شما را از مصر بیرون آورد. 9 این جشن مانند علامتی بر دستتان یا نشانی بر پیشانی‌تان خواهد بود تا به شما یادآوری نماید که همیشه در شریعت خداوند تفکر کنید و از آن سخن بگویید، زیرا خداوند با قدرت عظیم خود، شما را از مصر بیرون آورد. 10 «پس هر سال در موعد مقرر این عید را جشن بگیرید. 11 «زمانی که خداوند، شما را به سرزمین کنعان که وعده آن را از پیش به اجداد شما داده بود بیاورد، به خاطر داشته باشید که 12 پسران نخستزاده شما و همچنین نخستزاده نر حیوانات شما از آن خداوند می‌باشند و باید آنها را وقف خدا کنید. 13 به جای نخستزاده الاغ، بره‌ای فدیة دهید. ولی اگر نخواستید آن را با بره عوض کنید، باید گردن الاغ را بشکنید. اما برای پسران نخستزاده خود حتماً باید فدیة بدهید. 14 «در آینده وقتی فرزندان شما بپرسند: «این کارها برای چیست؟» بگویید: «خداوند با دست توانای خود ما را از بردگی مصری‌ها نجات بخشید. 15 چون فرعون ما را از اسارت رها نمی‌کرد، برای همین، خداوند تمام پسران نخستزاده مصری‌ها و همچنین نخستزاده‌های نر حیوانات آنان را هلاک کرد تا

14 آنگاه خداوند این دستورها را به موسی داد: 2 «به قوم من بگو که به سوی فی‌هاحیروت که در میان مجدل و دریای سرخ و مقابل بعل صفون است برگردند و در کنار دریا اردو بزنند. 3 فرعون فطیر بخورید و در روز هفتم عیدی برای خداوند نگاه دارید. 7 در این هفت روز، نان فطیر بخورید. در خانه‌های شما و حتی در سرزمین شما اثری از خمیرمایه پیدا نشود. 8 «هر سال هنگام برگزاری این جشن، به فرزندان خود بگویید که این جشن به مناسبت آن کار بزرگی است که خداوند به خاطر شما انجام داد و شما را از مصر بیرون آورد. 9 این جشن مانند علامتی بر دستتان یا نشانی بر پیشانی‌تان خواهد بود تا به شما یادآوری نماید که همیشه در شریعت خداوند تفکر کنید و از آن سخن بگویید، زیرا خداوند با قدرت عظیم خود، شما را از مصر بیرون آورد. 10 «پس هر سال در موعد مقرر این عید را جشن بگیرید. 11 «زمانی که خداوند، شما را به سرزمین کنعان که وعده آن را از پیش به اجداد شما داده بود بیاورد، به خاطر داشته باشید که 12 پسران نخستزاده شما و همچنین نخستزاده نر حیوانات شما از آن خداوند می‌باشند و باید آنها را وقف خدا کنید. 13 به جای نخستزاده الاغ، بره‌ای فدیة دهید. ولی اگر نخواستید آن را با بره عوض کنید، باید گردن الاغ را بشکنید. اما برای پسران نخستزاده خود حتماً باید فدیة بدهید. 14 «در آینده وقتی فرزندان شما بپرسند: «این کارها برای چیست؟» بگویید: «خداوند با دست توانای خود ما را از بردگی مصری‌ها نجات بخشید. 15 چون فرعون ما را از اسارت رها نمی‌کرد، برای همین، خداوند تمام پسران نخستزاده مصری‌ها و همچنین نخستزاده‌های نر حیوانات آنان را هلاک کرد تا

کردی از مصر بیرون بیایم؟ 12 وقتی در مصر برده بودیم، آیا به تو اسرائیل این معجزه عظیم خداوند را به چشم دیدند، ترسیدند و به نگفتیم که ما را به حال خودمان رها کن؟ ما می دانستیم که برده خداوند و به خدمتگزارش موسی ایمان آوردند.

ماندن در مصر بهتر از مردن در بیابان است.» 13 ولی موسی جواب داد: «ترسید! بایستید و ببینید چگونه خداوند امروز شما را نجات می دهد. این مصری ها را که حالا می بینید، از این پس دیگر هرگز نخواهید دید. 14 آرام باشید، زیرا خداوند برای شما خواهد جنگید.» 15 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «دیگر دعا و التماس پس است. نزد قوم اسرائیل برو و بگو که حرکت کنند و پیش بروند. 16 و تو عصای خود را بردار و دست خود را به سوی دریا دراز کن تا آب آن شکافته شود و قوم اسرائیل از راهی که در وسط دریا پدید می آید، عبور کنند. 17 و من دل مصری ها را سخت می سازم تا در پی شما وارد راهی که در دریا پدید آمده، شوند. جلال پرشکوه من توسط فرعون و لشکرش و اربابها و سوارانش ظاهر خواهد شد. 18 وقتی جلال من توسط آنها ظاهر شود، تمام مصری ها جلال مرا خواهند دید و خواهند دانست که من خداوند هستم.» 19 آنگاه فرشته خدا که پیشاپیش بنی اسرائیل حرکت می کرد، رفت و در پشت سر آنها قرار گرفت. ستون ابر نیز به پشت سر آنها منتقل شد. 20 و در میان قوم اسرائیل و مصری ها قرار گرفت. وقتی شب فرا رسید، ابر به ستون آتش تبدیل شد، به طوری که مصری ها در تاریکی بودند و بنی اسرائیل در روشنائی. پس مصری ها تمام شب نمی توانستند به اسرائیلی ها نزدیک شوند. 21 سپس موسی عصای خود را به طرف دریا دراز کرد و خداوند آب دریا را شکافت و از میان آب راهی برای عبور بنی اسرائیل آماده ساخت. تمام شب نیز از مشرق باد سختی وزیدن گرفت و این راه را خشک کرد. 22 بنابراین، قوم اسرائیل از آن راه خشک در میان دریا گذشتند در حالی که آب دریا در دو طرف راه، همچون دیواری بلند بر پا شده بود. 23 در این هنگام تمام سواران و اسبها و اربابهای فرعون در پی قوم اسرائیل وارد دریا شدند. 24 در سینه دم خداوند از میان ابر و آتش بر لشکر مصر نظر انداخت و آنها را آشفته کرد. 25 چرخهای همه اربابها از جا کنده شدند چنانکه به سختی می توانستند حرکت کنند. مصری ها فریاد برآوردند: «بیایید فرار کنیم، چون خداوند برای اسرائیلی ها با ما می جنگد.» 26 وقتی همه قوم اسرائیل به آن طرف دریا رسیدند خداوند به موسی فرمود: «بار دیگر دست خود را به طرف دریا دراز کن تا آنها بر سر مصری ها و اسبها و اربابهایشان فرو ریزند.» 27 موسی این کار را کرد و سینه دم آب دریا دوباره به حالت اول بازگشت. مصری ها کوشیدند فرار کنند، ولی خداوند همه آنها را در دریا غرق کرد. 28 پس آب برگشت و تمام اربابها و سواران را فرو گرفت، به طوری که از لشکر فرعون که به تعقیب بنی اسرائیل پرداخته بودند حتی یک نفر هم زنده نماند. 29 به این ترتیب، بنی اسرائیل از میان راهی که بر دو طرف آن دیوارهای بلند آب بر پا شده بود، گذشتند. 30 اینچنین، خداوند در آن روز بنی اسرائیل را از جنگ مصری ها نجات بخشید. اسرائیلی ها اجساد مصری ها را دیدند که در ساحل دریا افتاده بودند. 31 وقتی قوم

از سه روز راهپیمایی، قطره‌ای آب نیافتند. **23** سپس آنها به ماره زیادی بلدرچین آمدند و سراسر اردوگاه بنی اسرائیل را پوشاندند و در رسیدند، ولی از آب آنجا نیز نتوانستند بنوشند، چون تلخ بود. (از این سحرگاه در اطراف اردوگاه شبنم بر زمین نشست. **14** صبح، وقتی جهت آن مکان را ماره یعنی «تلخ» نامیدند.) **24** پس مردم غرغرکنان شبنم ناپدید شد، دانه‌های ریزی روی زمین باقی ماند که شبیه دانه‌های به موسی گفتند: «ما تشنه‌ایم؛ چه بنوشیم؟» **25** موسی نزد خداوند برف بود. **15** وقتی قوم اسرائیل آن را دیدند، از همدیگر پرسیدند: دعا کرد و خداوند چوبی به او نشان داد و فرمود: «این چوب را در «این چیست؟» زیرا چنین چیزی ندیده بودند. موسی به آنها گفت: آب ماره ببنداز تا آن را شیرین کند.» موسی چنین کرد و آب، شیرین شد. «این نانی است که خداوند به شما داده تا بخورید. **16** خداوند شد. در ماره، خداوند دستورهایی به قوم اسرائیل داد تا اطاعت آنها را فرموده که هر خانواده به اندازهٔ احتیاج روزانهٔ خود از این نان جمع آزمایش کرده باشد. **26** او فرمود: «اگر دستورها و احکام مرا که کند، یعنی برای هر نفر، یک عومر.» **17** پس قوم اسرائیل بیرون رفتند خداوند، خدای شما هستم اطاعت کنید و آنچه را که در نظر من و به جمع‌آوری نان پرداختند. بعضی زیاد جمع کردند و بعضی کم. پسندیده است بجا آورید، از تمام بیماریهایی که مصری‌ها را بدان دچار ساختم در امان خواهید ماند، زیرا من، خداوند، شفا دهندهٔ شما هستم.» **27** سپس بنی اسرائیل به ایلیم آمدند. در آنجا دوازده چشمه و هفتاد درخت خرما بود؛ پس در کنار چشمه‌ها اردو زدند. خود جمع کرده بود. **19** موسی به ایشان گفت: «چیزی از آن را نباید تا صبح نگه دارید.» **20** ولی بعضی به حرف موسی اعتنا نکردند و قدری از آن را برای صبح نگه داشتند. اما چون صبح شد، دیدند بر از کرم شده و گندیده است. بنابراین، موسی از دست ایشان بسیار خشمگین شد. **21** از آن پس، هر روز صبح زود هر کس به اندازهٔ احتیاج خود از آن نان جمع می‌کرد، و وقتی آفتاب بر زمین می‌تابید نانهایی که بر زمین مانده بود آب می‌شد. **22** روز ششم، قوم اسرائیل دو برابر نان جمع کردند، یعنی برای هر نفر به جای یک عومر، دو عومر. آنگاه بزرگان بنی اسرائیل آمدند و این را به موسی گفتند. **23** موسی به ایشان گفت: «خداوند فرموده که فردا روز استراحت و عبادت است. هر قدر خوراک لازم دارید امروز بپزید و مقداری از آن را برای فردا که «شَبَات مقدس خداوند» است نگه دارید.» **24** آنها طبق دستور موسی نان را روز بعد نگه داشتند و صبح که برخاستند دیدند همچنان سالم باقی مانده است. **25** موسی به ایشان گفت: «این غذای امروز شماست، چون امروز «شَبَات خداوند» است و چیزی روی زمین پیدا نخواهد کرد. **26** شش روز خوراک جمع کنید، اما روز هفتم، شَبَات است و خوراک پیدا نخواهد کرد.» **27** ولی بعضی از مردم در روز هفتم برای جمع کردن خوراک بیرون رفتند، اما هر چه گشتند چیزی نیافتند. **28** خداوند به موسی فرمود: «این قوم تا کی می‌خواهند از احکام و اوامر من سرپیچی کنند؟ **29** مگر نمی‌دانند که من در روز ششم، خوراک دو روز را به آنها می‌دهم و روز هفتم را که شَبَات باشد روز استراحت و عبادت معین کردم و نباید برای جمع کردن خوراک از خیمه‌های خود بیرون بروند؟» **30** پس قوم اسرائیل در روز هفتم استراحت کردند. **31** آنها اسم آن نان را مَنَّا (یعنی «این چیست؟») گذاشتند و آن مثل دانه‌های گشتر سفید بود و طعم نان عسلی را داشت. **32** موسی بنی اسرائیل را خطاب کرده، گفت: «خداوند فرموده که از این نان به مقدار یک عومر به عنوان یادگار نگه داریم تا نسلهای آینده آن را ببینند و بدانند این همان نانی است که خداوند وقتی اجدادشان را از مصر بیرون آورد در بیابان به ایشان داد.» **33** موسی به هارون گفت: «ظرفی پیدا کن و در آن به اندازهٔ یک

16

قوم اسرائیل از ایلیم کوچ کردند و به صحرای سین که بین ایلیم و کوه سینا بود رفتند. روزی که به آنجا رسیدند، روز پانزدهم ماه دوم بعد از خروج ایشان از مصر بود. **2** در آنجا همهٔ جماعت بنی اسرائیل باز از موسی و هارون گله کرده، **3** گفتند: «ای کاش در مصر می‌ماندیم و همان جا خداوند ما را می‌کشت. آنجا در کنار دیگهای گوشت می‌نشستیم و هر قدر نان می‌خواستیم می‌خوردیم، اما حالا در این بیابان سوزان که شما، ما را به آن کشانیداید، به‌زودی از گرسنگی خواهیم مرد.» **4** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «حال از آسمان برای ایشان نان می‌فرستم. هر کس بخواهد می‌تواند بیرون برود و هر روز نان خود را برای همان روز جمع کند. به این وسیله آنها را آزمایش می‌کنم تا ببینم آیا از دستورهایی پیروی می‌کنند یا نه. **5** به قوم اسرائیل بگو که روز ششم نان به اندازهٔ دو روز جمع کرده، آن را آماده نمایند.» **6** پس موسی و هارون، بنی اسرائیل را جمع کردند و به ایشان گفتند: «امروز عصر به شما ثابت می‌شود که این خداوند بود که شما را از سرزمین مصر آزاد کرد. **7** فردا صبح حضور پرجلال خداوند را خواهید دید، زیرا او گله و شکایت شما را که از وی کرده‌اید شنیده است. ما چه کرده‌ایم که از ما شکایت می‌کنید؟» **8** سپس موسی اضافه کرد: «از این به بعد، خداوند عصر به شما گوشت خواهد داد تا بخورید و صبح نان خواهد داد تا سیر شوید، زیرا شکایتی را که از او کرده‌اید شنیده است. ما چه کرده‌ایم؟ شما نه از ما، بلکه از خداوند شکایت کرده‌اید.» **9** آنگاه موسی به هارون گفت: «به تمامی جماعت اسرائیل بگو: "به حضور خداوند بیایید، زیرا او شکایتهای شما را شنیده است."» **10** در حالی که هارون با قوم سخن می‌گفت آنها به طرف بیابان نگاه کردند، و ناگهان حضور پرجلال خداوند از میان ابر ظاهر شد. **11** خداوند به موسی فرمود: «شکایتهای بنی اسرائیل را شنیده‌ام. برو و به ایشان بگو: "هنگام عصر گوشت خواهید خورد و صبح با نان سیر خواهید شد تا بدانید که من خداوند، خدای شما هستم."» **13** در غروب همان روز، تعداد

عومر متا بربز و آن را در حضور خداوند بگذار تا نسلهای آینده آن را ببینند. 34 هارون همانطور که خداوند به موسی فرموده بود عمل کرد. بعدها این نان در «صندوق عهد» نهاده شد. 35 بنی اسرائیل تا رسیدن به کنعان و ساکن شدن در آن سرزمین، مدت چهل سال از این نانی که به متا معروف بود، می خوردند. 36 (عومر ظرفی بود به گنجایش دو لیتر که برای اندازه گیری به کار می رفت.)

18

یترون، پدربزرگ موسی و کاهن مدیان شنید که خدا چه

کارهایی برای موسی و قوم اسرائیل کرده و بخصوص اینکه چگونه

خداوند آنها را از مصر رهانیده است. 2 پیش از این، موسی زن خود

صفوره را با دو پسرش نزد یترون فرستاده بود. 3 (نام پسر اول موسی

جرشوم بود زیرا به هنگام تولد او، موسی گفته بود: «من در سرزمین

2 پس گله و شکایت آغاز کردند و به موسی گفتند: «به ما آب بده

تا بنوشیم.» موسی جواب داد: «چرا گله و شکایت می کنید؟ چرا

خداوند را امتحان می نمایم؟» 3 اما آنها که از تشنگی بی تاب شده

بودند، علیه موسی فریاد زدند: «چرا ما را از مصر بیرون آوردی؟ آیا ما آمد.

او پسران و زن موسی را نیز همراه خود آورده بود. در این وقت

موسی و قوم نزدیک کوه خدا اردو زده بودند. 6 یترون برای موسی

موسی به حضور خداوند رفت و گفت: «من با این قوم چه کنم؟ هر

آن ممکن است مرا سنگسار کنند.» 5 خداوند در جواب موسی

فرمود: «پیشاپیش قوم حرکت کن. عصبانی را که با آن رود تیل را زدی

به دست بگیر و برخی از مشایخ بنی اسرائیل را همراه خود بردار و روانه

شو. 6 من در آنجا پیش روی تو بر صخره ای که در کوه سینا است،

می ایستم. تو با عصای به صخره بزنی که از آن آب جاری خواهد شد

تا قوم بنوشند.» پس موسی همانطور که خداوند به او دستور داده

بود، در برابر مشایخ به صخره زد و آب جاری شد. 7 موسی اسم

آنجا را متسا (یعنی «قوم» خداوند را آزمایش کردند) گذاشت؛ ولی

بعضی اسم آنجا را بریهه (یعنی «محل بحث و مجادله») گذاشتند،

چون در آنجا قوم اسرائیل به مجادله با خداوند پرداخته و گفتند: «آیا

خداوند در میان ما هست یا نه؟» و به این ترتیب او را آزمایش کردند.

8 عملیاتی ها به رفیدیم آمدند تا با بنی اسرائیل بجنگند. 9 موسی به

یوشع گفت: «افراد از قوم انتخاب کن و فردا به جنگ عملیاتی ها

برو. من عصای خدا را به دست گرفته بر فراز تپه خواهم ایستاد.»

10 پس یوشع طبق دستور موسی به جنگ عملیاتی ها رفت و موسی و

هارون و حور به بالای تپه رفتند. 11 موسی دستهای خود را به طرف

آسمان بلند کرد. تا زمانی که دستهای موسی بالا بود، جنگاوران

اسرائیلی پیروز می شدند، اما هر وقت دستهای خود را از خستگی

پایین می آورد، عملیاتی ها بر آنان چیره می گشتند. 12 سرانجام موسی

خسته شد و دیگر نتوانست دستهای خود را بالا ببرد. پس هارون

و حور، او را روی سنگی نشانده و از دو طرف دستهای او را تا

غروب آفتاب بالا نگه داشتند. 13 در نتیجه، یوشع و سپاهیان او،

عملیاتی ها را به کلی تار و مار کردند. 14 آنگاه خداوند به موسی

فرمود: «شرح این پیروزی را در کتاب بنویس تا به یادگار بماند و به

یوشع بگو که من نام و نشان مردم عملیاتی را از روی زمین محو

خواهم کرد.» 15 موسی در آن مکان یک مذبح ساخت و آن را مرا پذیر و خدا تو را برکت خواهد داد. تو در حضور خدا نماینده این

17

بنی اسرائیل به دستور خداوند از صحرای سین کوچ کردند

و پس از چند توقف کوتاه، در رفیدیم اردو زدند. اما وقتی به آنجا

رسیدند، دیدند که در آن مکان نیز آب برای نوشیدن پیدا نمی شود.

2 پس گله و شکایت آغاز کردند و به موسی گفتند: «به ما آب بده

تا بنوشیم.» موسی جواب داد: «چرا گله و شکایت می کنید؟ چرا

خداوند را امتحان می نمایم؟» 3 اما آنها که از تشنگی بی تاب شده

بودند، علیه موسی فریاد زدند: «چرا ما را از مصر بیرون آوردی؟ آیا ما

را به اینجا آوردی تا با فرزندان و دامهای خود از تشنگی بمیریم؟» 4

موسی به حضور خداوند رفت و گفت: «من با این قوم چه کنم؟ هر

آن ممکن است مرا سنگسار کنند.» 5 خداوند در جواب موسی

فرمود: «پیشاپیش قوم حرکت کن. عصبانی را که با آن رود تیل را زدی

به دست بگیر و برخی از مشایخ بنی اسرائیل را همراه خود بردار و روانه

شو. 6 من در آنجا پیش روی تو بر صخره ای که در کوه سینا است،

می ایستم. تو با عصای به صخره بزنی که از آن آب جاری خواهد شد

تا قوم بنوشند.» پس موسی همانطور که خداوند به او دستور داده

بود، در برابر مشایخ به صخره زد و آب جاری شد. 7 موسی اسم

آنجا را متسا (یعنی «قوم» خداوند را آزمایش کردند) گذاشت؛ ولی

بعضی اسم آنجا را بریهه (یعنی «محل بحث و مجادله») گذاشتند،

چون در آنجا قوم اسرائیل به مجادله با خداوند پرداخته و گفتند: «آیا

خداوند در میان ما هست یا نه؟» و به این ترتیب او را آزمایش کردند.

8 عملیاتی ها به رفیدیم آمدند تا با بنی اسرائیل بجنگند. 9 موسی به

یوشع گفت: «افراد از قوم انتخاب کن و فردا به جنگ عملیاتی ها

برو. من عصای خدا را به دست گرفته بر فراز تپه خواهم ایستاد.»

10 پس یوشع طبق دستور موسی به جنگ عملیاتی ها رفت و موسی و

هارون و حور به بالای تپه رفتند. 11 موسی دستهای خود را به طرف

آسمان بلند کرد. تا زمانی که دستهای موسی بالا بود، جنگاوران

اسرائیلی پیروز می شدند، اما هر وقت دستهای خود را از خستگی

پایین می آورد، عملیاتی ها بر آنان چیره می گشتند. 12 سرانجام موسی

خسته شد و دیگر نتوانست دستهای خود را بالا ببرد. پس هارون

و حور، او را روی سنگی نشانده و از دو طرف دستهای او را تا

غروب آفتاب بالا نگه داشتند. 13 در نتیجه، یوشع و سپاهیان او،

عملیاتی ها را به کلی تار و مار کردند. 14 آنگاه خداوند به موسی

فرمود: «شرح این پیروزی را در کتاب بنویس تا به یادگار بماند و به

یوشع بگو که من نام و نشان مردم عملیاتی را از روی زمین محو

خواهم کرد.» 15 موسی در آن مکان یک مذبح ساخت و آن را مرا پذیر و خدا تو را برکت خواهد داد. تو در حضور خدا نماینده این

مردم باش و مسائل و مشکلات ایشان را به او بگو. 20 تو باید و به ایشان بگو که از کوه بالا نروند و حتی دامنه آن را لمس نکنند. قوانین و شریعت خدا را به آنها تعلیم دهی و بگویی که چطور زندگی هر که کوه را لمس کند کشته خواهد شد. 13 او باید سنگسار گردد کنند و چه رفتاری داشته باشند. 21 در ضمن از میان همه قوم و یا با تیر کشته شود بدون اینکه کسی به او دست بزند. این قانون مردانی کاردار و خداترس و درستکار که از رشوه متنفر باشند انتخاب شامل حیوانات نیز می‌شود. پس به کوه نزدیک نشوید تا اینکه صدای کن تا آنها در گروه‌های هزار نفره، صد نفره، پنجاه نفر و ده نفره داور شیپور برخیزد، آنگاه می‌توانید از کوه بالا بروید. 14 موسی از کوه و رهبر باشند. 22 آنها باید همیشه آماده باشند تا به مسائل جزئی فرود آمد و بنی‌اسرائیل را تقدیس نمود و آنها لباسهای خود را شستند. مردم رسیدگی کنند اما مسائل مهم را نزد تو بیاورند. بگذار رهبران 15 موسی به ایشان فرمود: «خود را برای روز سوم آماده کنید، و تا خودشان مسائل جزئی را حل کنند. بدین ترتیب آنها بار تو را سبکتر آن روز با زنان خود نزدیکی ننمایید.» 16 صبح روز سوم، صدای خواهند کرد. 23 اگر این روش را در پیش‌گیری و خواست خدا هولناک رعد و برق شنیده شد و ابر غلیظی روی کوه پدید آمد. سپس نیز چنین باشد، آنگاه خسته نخواهی شد و قوم نیز در حالی که صدای بسیار بلندی چون صدای شیپور برخاست. تمام قوم از ترس اختلافشان حل شده است، راضی به خانه‌های خویش باز خواهند لرزیدند. 17 آنگاه موسی آنها را برای ملاقات با خدا از اردوگاه بیرون گشت. 24 موسی نصیحت پدرزن خود را پذیرفت و مطابق پیشنهاد برد. همه در پای کوه ایستادند. 18 تمام کوه سینا از دود پوشیده او عمل کرد. 25 او مردان کاردانی را برگزید و از میان آنها برای هر هزار نفر، صد نفر، پنجاه نفر و ده نفر قضاتی تعیین کرد. 26 مانند دود کوه، در هوا بالا رفت و تمام کوه به شدت لرزید. 19 آنها مرتب به کار قضاوت مشغول بودند و به مشکلات و اختلافات در حالی که صدای گُرنا هر لحظه بلندتر می‌شد، موسی با خدا کوچکتر رسیدگی می‌کردند، ولی برای حل مسائل مهم و پیچیده نزد موسی می‌آمدند. 27 پس از چند روز، موسی پدرزنش را بدرقه کرد و فرای خواند و موسی نیز به قلّه کوه بالا رفت. 21 خداوند به موسی او به ولایت خود بازگشت.

19

بنی‌اسرائیل در ماه سوم خروجشان از مصر، در همان نخستین روز ماه، به صحرای سینا رسیدند. 2 آنان پس از ترک رفیدیم وارد بیابان سینا شدند و در مقابل کوه سینا اردو زدند. 3 موسی برای ملاقات با خدا به بالای کوه رفت. خداوند از میان کوه خطاب به موسی فرمود: «این دستورها را به خاندان یعقوب بده؛ آنها را به بنی‌اسرائیل اعلان کن: 4 "شما دیدید که من با مصری‌ها چه کردم و چطور مانند عقابی که بچه‌هایش را روی بالهای خود می‌برد، شما را برداشته، پیش خود آوردم. 5 حال اگر مطیع من باشید و عهد مرا نگاه دارید، از میان همه اقوام، شما قوم خاص من خواهید بود؛ زیرا سراسر جهان مال من است. 6 شما برای من مملکتی از کاهنان و قومی مقدّس خواهید بود." این است آنچه باید به بنی‌اسرائیل بگویی.» 7 پس موسی از کوه فرود آمد و مشایخ بنی‌اسرائیل را دور خود جمع کرد و هر چه را که خداوند به او فرموده بود به ایشان بازگفت. 8 همه قوم یکصدا جواب دادند: «هر آنچه خداوند از ما خواسته است، انجام می‌دهیم.» پس موسی نزد خداوند بازگشت تا آنچه قوم گفته بودند به او بازگوید. 9 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «من در ابر غلیظی نزد تو می‌آیم تا هنگامی که با تو گفتگو می‌کنم قوم به گوش خود صدای مرا بشنوند و از این پس گفتار تو را باور کنند.» موسی سخنان قوم را به خداوند عرض کرد 10 و خداوند به موسی فرمود: «حال پایین برو و قوم را برای آمدن من آماده کن. ایشان را امروز و فردا تقدیس کن و به آنها بگو لباسهای خود را بشویند، 11 و روز سوم آماده باشند، زیرا در آن روز خداوند در برابر چشمان همه قوم بر کوه سینا نزول خواهد کرد. 12 حدودی دور تا دور کوه تعیین کن که قوم از آن جلوتر نیایند

20

خدا با موسی سخن گفت و این احکام را صادر کرد: 2 «من خداوند، خدای تو هستم، که تو را از اسارت و بندگی مصر آزاد کردم. 3 «تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد. 4 «هیچگونه بُنی به شکل آنچه بالا در آسمان و آنچه بر زمین و آنچه در دریاست برای خود درست نکن. 5 در برابر آنها زانو زن و آنها را پرستش نکن، زیرا من که خداوند، خدای تو می‌باشم، خدای غیور هستم و کسانی را که با من دشمنی کنند، مجازات می‌کنم. این مجازات، شامل حال فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم نیز می‌گردد. 6 اما بر کسانی که مرا دوست داشته باشند و دستوره‌های مرا پیروی کنند، تا هزار نسل رحمت می‌کنم. 7 «از نام من که خداوند، خدای تو هستم به ناشایستگی استفاده نکن. اگر نام مرا با بی‌احترامی به زبان بیاوری یا به آن قسم دروغ بخوری، تو را مجازات می‌کنم. 8 «روز شَبَات را به یاد داشته باش و آن را مقدّس بدار. 9 در هفته شش

روز کار کن، **10** ولی در روز هفتم که شَبَات یهوه خدای توسع درفش سوراخ کند، و او همیشه غلام اربابش باقی خواهد ماند. **7** هیچ کار نکن، نه خودت، نه پسر، نه دختر، نه غلام، نه «اگر مردی دختر خود را به عنوان کنیز بفروشد، آن کنیز مانند غلام در کنیزت، نه مهمانانت و نه چارپایانت. **11** چون خداوند در شش پایان سال ششم آزاد نمی‌شود. **8** اگر اربابش که آن کنیز را خریده و روز، آسمان و زمین و دریا و هر آنچه را که در آنهاست آفرید و روز نامزد خود کرده است، از او راضی نباشد، باید اجازه دهد تا وی هفتم دست از کار کشید. پس او روز شَبَات را مبارک خواند و آن را باز خرید شود؛ ولی حق ندارد او را به یک غیر اسرائیلی بفروشد، چون تقدیس کرد. **12** «پدر و مادر خود را گرمی بدار تا در سرزمینی که این کار در حق او خیانت شمرده می‌شود. **9** اگر ارباب بخواهد کنیز خداوند، خدای تو به تو خواهد بخشید، عمر طولانی داشته باشی. را برای پسرش نامزد کند، باید مطابق رسوم دختران آزاد با او رفتار **13** «قتل نکن. **14** «زنا نکن. **15** «دزدی نکن. **16** «بر هموع خود شهادت دروغ نده. **17** «به خانه همسایهات طمع نکن. به زن بعد زن دیگری نیز بگیرد، نباید از خوراک و پوشاک و حق همسری همسایهات، یا غلام و کنیزش، یا گاو و الاغش، یا اموالش طمع نکن. **18** وقتی قوم اسرائیل رعد و برق و بالا رفتن دود را از کوه دیدند و صدای شیور را شنیدند، از ترس لرزیدند. آنها در فاصله‌ای دور از کوه ایستادند **19** و به موسی گفتند: «تو خود پیام خدا را بگیر و به ما برسان و ما خواهیم شنید. اما خدا مستقیم با ما صحبت نکند، چون می‌ترسیم بمیریم. **20** موسی گفت: «نترسید، چون خدا برای این آمده است که شما را امتحان کند تا از این پس، از او بترسید و گناه نکنید. **21** در حالی که همه قوم آنجا ایستاده بودند، دیدند که موسی به ظلمت غلیظی که خدا در آن بود، نزدیک شد. **22** آنگاه خداوند از موسی خواست تا به قوم اسرائیل چنین بگوید: «شما خود دیدید چگونه از آسمان با شما صحبت کردم، **23** پس دیگر برای خود خدایانی از طلا و نقره نسازید و آنها را پرستش نکنید. **24** «مذبحی که برای من می‌سازید باید از خاک زمین باشد. از گله و رمه خود قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی روی این مذبح قربانی کنید. در جایی که من برای گرمی داشت نام خود تعیین می‌کنم، مذبح پسازید تا من آمده، شما را در آنجا برکت دهم. **25** اگر خواستید مذبح را از سنگ بنا کنید، سنگها را با ابزار نشکنید و نترشید، چون سنگهایی که روی آنها ابزار به کار رفته باشد مناسب مذبح من نیستند. **26** برای مذبح، پله نگذارید مبدا وقتی از پله‌ها بالا می‌روید عریانی شما دیده شود.

21

«سایر احکامی که باید اطاعت کنید، اینها هستند: **2** «اگر غلامی عبرانی بخری فقط باید شش سال تو را خدمت کند. سال هفتم باید آزاد شود بدون اینکه برای کسب آزادی خود قیمتی بپردازد. **3** اگر قبل از اینکه غلام تو شود مجرد بوده، باید مجرد هم از نزد تو برود، اما اگر همسر داشته، همسرش نیز باید همراه او آزاد شود. اما اگر قبل از اینکه غلام تو شود همسری داشته باشد، آنگاه هر دو آنها در یک زمان آزاد شوند. **4** ولی اگر اربابش برای او زن گرفته باشد و او از وی صاحب پسران و دخترانی شده باشد، آنگاه فقط خودش آزاد می‌شود و زن و فرزندانش نزد اربابش باقی می‌مانند. **5** «اگر آن غلام بگوید: «من ارباب و زن و فرزندانم را دوست می‌دارم و آنها را بر آزادی خود ترجیح می‌دهم و نمی‌خواهم آزاد شوم، **6** «آنگاه اربابش او را پیش قضات قوم ببرد و در حضور همه گوش او را با صاحب آن گاو بی‌گناه شمرده می‌شود. **29** ولی اگر آن گاو قبلاً

سابقه شاخ زنی داشته و صاحبش هم از این موضوع باخبر بوده، اما گاو را نبسته باشد، در این صورت باید هم گاو سنگسار گردد و هم صاحبش کشته شود. 30 ولی اگر بستگان مقتول راضی شوند که خون‌بها را قبول کنند، صاحب گاو می‌تواند با پرداخت خونبهای تعیین شده، جان خود را نجات دهد. 31 «اگر گاوی به دختر یا پسر شاخ بزند و او را بکشد، همین حکم اجرا شود. 32 اما اگر گاو به غلام یا کنیزی شاخ بزند و او را بکشد، باید سی مثقال نقره به ارباب آن غلام یا کنیز داده شود و گاو هم سنگسار گردد. 33 «اگر کسی چاهی بکند و روی آن را نپوشاند و گاو یا الاغی در آن بیفتد، 34 صاحب چاه باید قیمت آن حیوان را به صاحبش بپردازد و حیوان مرده از آن او باشد. 35 «اگر گاوی، گاو دیگری را بزند و بکشد، صاحبان آن دو گاو باید گاو زنده را بفروشند و قیمت آن را میان خود تقسیم کنند، و هر یک از آنها هم می‌تواند نیمی از گاو کشته شده را برای خود بردارد. 36 ولی اگر گاوی که زنده مانده، سابقه شاخ زنی داشته و صاحبش آن را نبسته باشد، باید گاو زنده‌ای به عوض گاو کشته بدهد و گاو کشته شده را برای خود بردارد.

22

«اگر کسی گاو یا گوسفندی را بدزد و بفروشد یا سر ببرد باید به عوض گاوی که دزدیده پنج گاو و به عوض گوسفند، چهار گوسفند پس بدهد. 2 اگر دزدی در حال نقب زدن گرفتار شود و او را بزنند به طوری که بمیرد، کسی که او را کشته مجرم نخواهد بود. 3 اما اگر این کار در روز روشن واقع شود، کسی که او را کشته مجرم شناخته خواهد شد. «دزدی که گرفتار شود باید هر چه را دزدیده پس دهد. اگر نتواند پس بدهد، خود او را باید فروخت تا غرامت پرداخت شود. 4 اگر کسی گاو یا الاغ یا گوسفندی بدزد و آن حیوان در دست دزد زنده یافت شود، باید دو برابر قیمت حیوان غرامت پرداخت کند. 5 «اگر کسی چارپایان خود را به داخل تاکستان شخص دیگری رها کند، و یا آنها را در مزرعه شخص دیگری بچراند، باید از بهترین محصول خود، برابر خسارت وارده به صاحب تاکستان یا مزرعه غرامت بپردازد. 6 «اگر کسی در مزرعه‌اش آتشی روشن کند و آتش به مزرعه شخص دیگری سرایت نماید و باغ‌ها یا محصول درو نشده و یا تمام مزرعه او را بسوزاند، آنکه آتش را فروخته است باید غرامت تمام خسارات وارده را بپردازد. 7 «اگر کسی پول یا شیئی را پیش شخصی به امانت گذارد تا از آن نگهداری کند، و آن امانت دزدیده شود، اگر دزد دستگیر شود باید دو برابر آنچه را که دزدیده است خسارت دهد. 8 ولی اگر دزد گرفتار نشود، آنگاه باید شخص امانتدار را نزد قضات ببرند تا معلوم شود آیا خود او در امانت خیانت کرده است یا نه. 9 «هرگاه گاو، گوسفند، الاغ، لباس و یا هر چیز دیگری گم شود و صاحبش ادعا کند که گمشده‌اش پیش فلان شخص است، ولی آن شخص انکار کند، باید هر دو به حضور قضات بیایند و کسی که مقصر شناخته شد دو برابر مالی که دزدیده شده، تاوان دهد. 10 «اگر کسی گاو یا الاغ یا گوسفند یا هر حیوان دیگری را به دست

23 «خبر دروغ را منتشر نکند و با دادن شهادت دروغ با خطاکار همکاری ننماید. 2 وقتی در دادگاه در مقام شاهد ایستاده‌اید دنباله‌رو جماعت در انجام کار بد نشوید و تحت تأثیر نظر اکثریت، عدالت را پایمال نکند، 3 و از کسی صرفاً به خاطر اینکه فقیر است طرفداری نکند. 4 «اگر به گاو یا الاغ گمشده دشمن خود برخوردید آن را نزد صاحبش برگردانید. 5 اگر الاغ دشمن را

دیدید که در زیر بار افتاده است، بی‌اعتنا از کنارش رد نشوید، بلکه به او کمک کنید تا الاغ خود را از زمین بلند کند. **6** «در دادگاه، حق شخص فقیر را پایمال نکنید. **7** تهمت ناروا به کسی نزدیک و نگذارید شخص بی‌گناه به مرگ محکوم شود. من کسی را که عدالت را زیر پا گذارد بی‌سزا نخواهم گذاشت. **8** «رشوه نگیرید، چون رشوه چشمان بینایان را کور می‌کند و راستگويان را به دروغگويی وا می‌دارد. **9** «به اشخاص غریب ظلم نکنید، چون خودتان در مصر غریب بودید و از حال غریبان آگاهید. **10** «در زمین خود شش سال کشت و زرع کنید، و محصول آن را درو نمایید. **11** اما در سال هفتم بگذارید زمین استراحت کند و آنچه را که در آن می‌روید واگذارید تا فقرا از آن استفاده کنند و آنچه از آن باقی بماند حیوانات صحرا بخورند. این دستور در مورد باغ انگور و باغ زیتون نیز صادق می‌کند. **12** «شش روز کار کنید و در روز هفتم استراحت نمایید تا غلامان و کنیزان و غریبانی که برایتان کار می‌کنند و حتی چارپایان بتوانند استراحت نمایند. **13** «از آنچه که به شما گفته‌ام اطاعت کنید. نزد خدایان غیر دعا نکنید و حتی اسم آنها را بر زبان نیاروید. **14** «هر سال این سه عید را به احترام من نگاه دارید. **15** اول، عید فطیر: همان‌طور که قبلاً دستور دادم در این عید هفت روز نان فطیر بخورید. این عید را به طور مرتب در ماه ایب هر سال برگزار کنید، چون در همین ماه بود که از مصر بیرون آمدید. در این عید همه شما باید به حضور من هدیه بیاورید. **16** دوم، عید حصاد: آن وقتی است که شما باید نوبر محصولات خود را به من تقدیم کنید. سوم، عید جمع‌آوری: این عید را در آخر سال، هنگام جمع‌آوری محصول برگزار کنید. **17** هر سال در این سه عید، تمام مردان بنی‌اسرائیل باید در حضور خداوند حاضر شوند. **18** «خون حیوان قربانی را همراه با نان خمیرمایه‌دار به من تقدیم نکنید. نگذارید چربی قربانی‌هایی که به من تقدیم کرده‌اید تا صبح بماند. **19** «بهترین نوبر هر محصولی را که درو می‌کنید، به خانه پیهو خدایان بیاورید. «یزغاله را در شیر مادرش نپزید. **20** «من فرشته‌ای پیشاپیش شما می‌فرستم تا شما را در راه محافظت کند و شما را به سلامت به سرزمینی که برای شما آماده کرده‌ام، برساند. **21** به سخنان او توجه کنید و از دستورهایش پیروی نمایید. از او تَرَد نکنید، زیرا گناهان شما را نخواهد بخشید، چرا که او نماینده من است و نام من بر اوست. **22** اگر مطیع او باشید و تمام دستوره‌ای مرا اطاعت کنید، آنگاه من دشمن دشمنان شما خواهم بود و مخالف مخالفانان. **23** فرشته من پیشاپیش شما خواهد رفت و شما را به سرزمین اموری‌ها، حیتی‌ها، فرزی‌ها، کنعانی‌ها، حوی‌ها و یبوسی‌ها هدایت خواهد کرد و من آنها را هلاک خواهم نمود. **24** شما نباید خدایان آنها را پرستش کنید و مراسم ننگین آنها را انجام دهید. این اقوام را نابود کنید و بنهای ستونی آنها را بشکنید. **25** «خداوند، خدای خود را عبادت کنید و او نان و آب شما را برکت خواهد داد و بیماری را از میان شما دور خواهد کرد. **26** در میان شما سقط جنین و نازایی وجود نخواهد داشت. او به شما

24 سپس خداوند به موسی فرمود: «تو و هارون و ناداب و ابیهو با هفتاد نفر از مشایخ اسرائیل به بالای کوه نزد من بیاید ولی به من نزدیک نشوید، بلکه از فاصله دور مرا سجده کنید. **2** تنها تو ای موسی، به حضور من بیا، ولی بقیه نزدیک نیایند. هیچ‌یک از افراد قوم نیز نباید از کوه بالا بیایند. **3** پس موسی بازگشت و قوانین و دستوره‌ای خداوند را به بنی‌اسرائیل بازگفت. تمام مردم یکصدا گفتند: «هر چه خداوند فرموده است، انجام خواهیم داد. **4** موسی تمام دستوره‌ای خداوند را نوشت و صبح روز بعد، بامدادان برخاست و در پای آن کوه مذبحی بنا کرد و به تعداد قبایل بنی‌اسرائیل، دوازده ستون در اطراف آن بر پا نمود. **5** آنگاه چند نفر از جوانان بنی‌اسرائیل را فرستاد تا قربانی‌های سوختنی و قربانی‌های سلامتی به خداوند تقدیم کنند. **6** موسی نیمی از خون حیوانات قربانی شده را گرفت و در تشتها ریخت و نیم دیگر خون را روی مذبح پاشید. **7** سپس کتابی را که در آن احکام خدا را نوشته بود یعنی کتاب عهد را برای بنی‌اسرائیل خواند و قوم بار دیگر گفتند: «ما قول می‌دهیم که از تمام احکام خداوند اطاعت کنیم. **8** پس موسی خونی را که در تشتها بود گرفت و بر مردم پاشید و گفت: «این است خون عهدی که خداوند با دادن این دستورها با شما بست. **9** موسی و هارون و ناداب و ابیهو با هفتاد نفر از بزرگان اسرائیل از کوه بالا رفتند، **10** و خدای اسرائیل را دیدند که زیر پایش فرشی از یاقوت کبود به شفافی آسمان گسترده شده بود. **11** هر چند بزرگان اسرائیل خدا را دیدند، اما آسیبی به ایشان وارد نشد. آنها در حضور خدا خوردند و آشامیدند. **12** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «نزد من به بالای کوه بیا و آنچه بمان و من قوانین و دستورهایی را که روی لوحهای سنگی نوشته‌ام به تو می‌دهم تا آنها را به بنی‌اسرائیل تعلیم دهی. **13** پس موسی و خادم او یوشع برخاستند تا از کوه خدا بالا بروند. **14** موسی به مشایخ گفت: «در اینجا بمانید و منتظر باشید تا برگردیم. اگر در غیاب من مشکلی پیش آمد با هارون و حور مشورت کنید. **15**

بنابراین، موسی از کوه سینا بالا رفت و ابری کوه را در خود فرو برد حاشیه دور لبه میز را به پهنای چهار انگشت درست کن و دور حاشیه 16 و حضور پرجلال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت و آن ابر شش را با قاب طلا پوشان. 26 چهار حلقه از طلا برای میز بساز و آنها را روز همچنان کوه را پوشانده بود و در روز هفتم، خداوند از میان ابر به چهار گوشه بالای پایه‌های میز نصب کن. 27 این حلقه‌ها برای موسی را صدا زد. 17 جلال خداوند بر فراز کوه بر مردمی که در چوبه‌هایی است که به هنگام جابه‌جا کردن و برداشتن میز باید در آنها پایین کوه بودند چون شعله‌های فروزان آتش به نظر می‌رسید. 18 قرار بگیرند. 28 این چوبه‌ها را از جنس درخت ااقیا با روکشهای طلا موسی به بالای کوه رفت و آن ابر، او را پوشانید و او چهل شبانه روز بساز. 29 همچنین بشقابها، کاسه‌ها، جامها و پیاله‌هایی از طلای خالص برای ریختن هدایای نوشیدنی درست کن. 30 نان حضور باید در کوه ماند.

25

خداوند به موسی فرمود: 2 «به بنی اسرائیل بگو که هدایا به حضور من بیاورند. از کسانی هدیه قبول کن که با میل و رغبت می‌آورند. 3 هدایا باید از این نوع باشند: طلا، نقره و مفرغ؛ 4 نخهای آبی، ارغوانی و قرمز؛ کتان ریزنافت؛ پشم بز؛ 5 پوست قوچ که رنگش سرخ شده باشد و پوست خر؛ چوب ااقیا؛ 6 روغن زیتون برای چراغها؛ مواد خوشبو برای تهیه روغن مسح؛ بخور خوشبو؛ 7 سنگهای جزع و سنگهای قیمتی دیگر برای ایفود و سینه‌پوش کاهن. 8 «بنی اسرائیل باید خیمه مقدسی برایم بسازند تا در میان ایشان ساکن شوم. 9 این خیمه عبادت و تمام لوازم آن را عیناً مطابق طرحی که به تو نشان می‌دهم بساز. 10 «صندوقی از چوب ااقیا بساز که درازای آن ۱۲۵ سانتی متر و پهنای آن هر کدام ۷۵ سانتی متر باشد. 11 بیرون و درون آن را با طلای خالص بپوشان و نواری از طلا دور لبه آن بکش. 12 برای این صندوق، چهار حلقه از طلا آماده کن و آنها را در چهار گوشه قسمت پایین آن متصل نما یعنی در هر طرف دو حلقه. 13 دو چوب بلند که از درخت ااقیا تهیه شده باشد با روکش طلا بپوشان 14 و آنها را برای حمل کردن صندوق در داخل حلقه‌های دو طرف صندوق بگذار. 15 این چوبها درون حلقه‌های «صندوق عهد» بمانند و از حلقه‌ها خارج نشوند. 16 وقتی ساختن صندوق عهد به پایان رسید، آن دو لوح سنگی را که دستورها و قوانین روی آن کنده شده به تو می‌سپارم تا در آن بگذاری. 17 «سریوش صندوق عهد را به درازای ۱۲۵ سانتی متر و پهنای ۷۵ سانتی متر از طلای خالص درست کن. این سریوش، تخت رحمت» است برای کفارۀ گناهان شما. 18 دو مجسمه کروبی طلاکوب بساز، و آنها را در دو سر تخت رحمت بگذار. 19 کروبیان را بر دو سر تخت رحمت طوری نصب کن که با آن یکپارچه باشند. 20 مجسمه کروبیان باید روی روی هم و نگاهشان به طرف تخت و بالهایشان بر بالای آن گسترده باشند. 21 تخت رحمت را روی صندوق نصب کن و لوحهای سنگی را که به تو می‌سپارم در آن صندوق بگذار. 22 آنگاه من در آنجا با تو ملاقات خواهم کرد و از میان دو کروی که روی تخت رحمت قرار گرفته‌اند با تو سخن خواهم گفت و دستورهای لازم را برای بنی اسرائیل به تو خواهم داد. 23 «یک میز از چوب ااقیا درست کن که به درازای یک متر و به پهنای نیم متر و بلندی ۷۵ سانتی متر باشد. 24 آن را با روکش طلای خالص بپوشان و قابی از طلا بر دور لبه میز نصب کن. 25

26 «خیمه عبادت را با ده پرده از کتان ریزنافت تاید و نخهای آبی، ارغوانی و قرمز درست کن. روی آنها نقش کروبیان با دقت گلدوزی شود. 2 همه پرده‌ها به یک اندازه باشند، چهارده متر درازا و دو متر پهنای داشته باشند. 3 ده پرده را پنج پنج به هم بدوز به طوری که دو قطعه جداگانه تشکیل دهند. 4 بر لبه آخرین پرده از دسته اول، حلقه‌هایی از پارچه آبی بساز و بر لبه آخرین پرده از دسته دوم نیز چنین کن. 5 پنجاه حلقه بر یک پرده و پنجاه حلقه بر آخرین پرده از دسته دیگر بساز، به گونه‌ای که حلقه‌ها در برابر هم قرار داشته باشند. 6 سپس پنجاه گیره از طلا بساز و پرده‌ها را با آنها به هم متصل کن تا پرده‌های دور خیمه عبادت به صورت یکپارچه درآیند. 7 «پوشش سقف خیمه عبادت را از پشم بز به شکل چادر بیاف. بر روی هم یازده قطعه پارچه. 8 این یازده قطعه پارچه به یک اندازه باشند، هر کدام به درازای پانزده متر و به عرض دو متر. 9 پنج تا از آن قطعه‌ها را به هم بدوز تا یک قطعه بزرگ تشکیل شود. شش قطعه دیگر را نیز به همین ترتیب به هم بدوز. (قطعه ششم از قسمت بالای جلوی خیمه مقدس آویزان خواهد شد). 10 در حاشیه آخرین پرده از یک دسته، پنجاه حلقه درست کن و در حاشیه آخرین پرده از دسته دیگر نیز پنجاه حلقه بساز. 11 سپس پنجاه گیره مفرغین بساز و آنها را در حلقه‌ها قرار ده تا پوشش خیمه به هم وصل شده، یکپارچه گردد. 12 قسمت اضافه پرده‌های پوشش، یعنی نیم پرده‌ای که اضافه است،

در پشت خیمه آویخته شود. 13 پرده‌های پوشش خیمه در دو طرف نیم متر بلندتر خواهد بود؛ این قسمت اضافه از دو طرف خیمه آویزان خواهد بود تا آن را بپوشاند. 14 دو پوشش دیگر درست کن یکی از پوست قوچ که رنگش سرخ شده باشد و دیگری از پوست خر، و آنها را به ترتیب روی پوشش اولی بینداز. بدین ترتیب سقف خیمه عبادت تکمیل می‌شود. 15 «چوب‌بست خیمه عبادت را از تخته‌های چوب افاقیا بساز. 16 درازای هر تخته پنج متر و پهنای آن ۷۵ سانتی متر باشد. 17 در هر طرف تخته، زبانه‌ای باشد تا با تخته پهلویی جفت شود. تمام تخته‌های خیمه عبادت را اینطور درست کن. 18 برای طرف جنوبی خیمه عبادت بیست تخته بساز 19 و برای زیر آنها چهل پایه نقره‌ای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته. 20 برای طرف دیگر خیمه عبادت، یعنی طرف شمال بیست تخته بساز 21 و چهل پایه نقره‌ای برای زیر آنها، یعنی دو پایه برای هر تخته. 22 برای قسمت آخر خیمه عبادت، یعنی آخر بخش غربی، شش تخته بساز 23 و برای هر یک از گوشه‌های قسمت آخر خیمه، دو تخته. 24 این دو تخته باید از بالا و پایین به وسیله حلقه‌ها به تخته‌ها وصل شوند. 25 پس جمعاً در انتهای خیمه عبادت باید هشت تخته با شانزده پایه نقره‌ای باشد، زیر هر تخته دو پایه. 26 «پشت‌بندهایی از چوب افاقیا بساز تا به طور افقی تخته‌ها را نگه دارند: پنج تیر پشت‌بند برای تخته‌هایی که در سمت شمال قرار دارند، 27 پنج تیر برای تخته‌های سمت جنوب و پنج تیر برای تخته‌هایی که در طرف غربی انتهای خیمه قرار دارند. 28 تیر وسطی باید به طور سراسری از وسط تخته‌ها بگذرد. 29 «روکش تمام تخته‌ها از طلا باشد. برای نگه داشتن تیرها، حلقه‌هایی از طلا بساز. تیرها را نیز با روکش طلا بپوشان. 30 می‌خواهم این خیمه را درست همان‌طور بسازی که طرح و نمونه آن را در بالای کوه به تو نشان داده‌ام. 31 «در داخل خیمه، یک پرده از کتان ریزبافت تابیده و نخهای آبی، ارغوانی و قرمز درست کن و نقش کروبیان را با دقت روی آن گلدوزی نما. 32 چهار ستون از چوب افاقیا با روکش طلا که چهار قلاب طلا هم داشته باشد بر پا کن. ستونها باید در چهار پایه نقره‌ای قرار گیرند. پرده را به قلابها آویزان کن. 33 این پرده باید بین «قدس» و «قدس‌الاقداص» آویزان شود تا آن دو را از هم جدا کند. صندوق عهد را که دو لوح سنگی در آن است در پشت این پرده قرار بده. 34 «صندوق عهد را با تخت رحمت که روی آن قرار دارد در قدس‌الاقداص بگذار. 35 میز و چراغدان را در مقابل هم بیرون پرده قرار بده، به طوری که چراغدان در سمت جنوبی و میز در سمت شمالی قدس باشد. 36 «یک پرده دیگر برای مدخل خیمه عبادت از کتان ریزبافت تابیده که با نخهای آبی، ارغوانی و قرمز گلدوزی شده باشد، تهیه کن. 37 برای این پرده، پنج ستون از چوب افاقیا با روکش طلا درست کن. قلابهایشان نیز از طلا باشد. برای آنها پنج پایه مفرغین هم بساز.

28 «برادر خود هارون و پسرانش ناداب، ابیهو، العازار و ایتمار را از سایر مردم اسرائیل جدا کرده، به مقام کاهنی تعیین کن تا مرا خدمت کنند. 2 لباسهای مخصوصی برای هارون تهیه کن تا معلوم باشد که او برای خدمت من جدا شده است. لباسهای او زیبا و برازنده کار مقدس او باشد. 3 به کسانی که استعداد و مهارت

دوندگی داده‌ام دستور بده لباسهای هارون را تهیه کنند لباسهایی که با لباسهای سایر مردم فرق داشته باشد و معلوم شود که او در مقام کاهنی به من خدمت می‌کند. 4 لباسهایی که باید دوخته شوند اینها هستند: سینه‌پوش، ایفود، ردا، پیراهن نقشدار، دستار و شال کمر. برای برادرت هارون و پسرانش هم باید از همین لباسها دوخت تا بتوانند در مقام کاهنی به من خدمت کنند. 5 پس طلا و نخیهای آبی، ارغوانی و قرمز، و نیز کتان ریزافت به آنها بده. 6 «صنعتگران باید ایفود را از کتان ریزافت تاییده تهیه کرده، آن را ماهرانه با طلا، نخیهای آبی، ارغوانی و قرمز گلدوزی کنند. 7 «این جلیقه بلند از دو قسمت، جلو و پشت، که روی شانها با دو بند به هم می‌پیوندند، تشکیل شود. 8 بند کمر ایفود هم باید متصل به آن و از جنس خودش باشد، یعنی از رشته‌های طلا و کتان تاییده ریزافت و نخیهای آبی، ارغوانی و قرمز. 9 «دو سنگ جرز تهیه کن و نامهای دوازده قبیله بنی‌اسرائیل را روی آنها حک کن. 10 یعنی روی هر سنگ شش نام به ترتیب سن آنها. 11 مثل یک خاتم‌کار و حکاک ماهر نامها را روی سنگها حک کن و آنها را در قابهای طلا بگذار. 12 سپس آنها را روی شانهای ایفود نصب کن تا بدین ترتیب هارون نامهای قبایل بنی‌اسرائیل را به حضور من بیاورد و من به یاد آنها باشم. 13 همچنین قابهای طلایی بساز 14 و دو زنجیر تاییده از طلای خالص درست کن و آنها را به قابهای طلایی که روی شانهای ایفود است وصل کن. 15 «برای کاهن یک سینه‌پوش جهت پی بردن به خواست خداوند درست کن. آن را مانند ایفود از کتان ریزافت تاییده، نخیهای آبی، ارغوانی و قرمز و رشته‌های طلا بساز و روی آن را با دقت گلدوزی کن. 16 این سینه‌پوش باید دولا و مثل یک کیسه چهارگوش به ضلع یک وجب باشد. 17 چهار ردیف سنگ قیمتی روی آن نصب کن. ردیف اول عقیق سرخ، یاقوت زرد و یاقوت آتشی باشد. 18 ردیف دوم زمرد، یاقوت کبود و الماس. 19 ردیف سوم فیروزه، عقیق یمانی و یاقوت بنفش. 20 ردیف چهارم زبرجد، جزع و یشم. همه آنها باید قابهای طلا داشته باشند. 21 هر یک

از این سنگها علامت یکی از دوازده قبیله بنی‌اسرائیل بود و نام آن قبیله روی آن سنگ حک خواهد شد. 22 «برای وصل کردن سینه‌پوش به ایفود، زنجیرهایی تاییده از طلای خالص درست کن. 23 سپس دو حلقه طلایی بساز و آنها را بر دو گوشه سینه‌پوش بگذار. 24 دو زنجیر را در حلقه‌های دو گوشه سینه‌پوش بگذار، 25 و دو سر دیگر زنجیرها را از جلو به قابهای طلای روی شانها وصل کن. 26 دو حلقه طلای دیگر نیز درست کن و آنها را به دو گوشه پایینی سینه‌پوش، روی لایه زیرین، ببند. 27 دو حلقه طلای دیگر هم درست کن و آنها را در قسمت جلوی ایفود و کمی بالاتر از بند کمر نصب کن. 28 بعد حلقه‌های سینه‌پوش را با نوار آبی رنگ به حلقه‌های ایفود که بالاتر از بند کمر قرار دارد ببند تا سینه‌پوش از ایفود جدا نشود. 29 «به این ترتیب وقتی هارون به قدس وارد می‌شود، نامهای تمام قبایل بنی‌اسرائیل را که روی سینه‌پوش کنده شده، با خود

نسل انجام شود. **9** بخور غیر مجاز، قربانی سوختنی و هدیه آردی با نمک، بخور خالص و مقدس درست کن. **36** قدری از آن را روی آن تقدیم نکنید و هدیه نوشیدنی بر آن نریزید. **10** «هارون باید سالی یکبار با پاشیدن خون قربانی گناه، بر شاخهای مذبح، آن را تقدیس نماید. این عمل باید هر سال مدام نسل اندر نسل انجام شود، چون این مذبح برای خداوند بسیار مقدس است.» **11** و باید آن را مقدس بشمارید. **38** هر کس بخوری مانند این بخور سپس خداوند به موسی فرمود: **12** «هر موقع بنی اسرائیل را سرشماری می کنی هر کسی که شمرده می شود، باید برای جان خود به من فدیة دهد تا هنگام سرشماری بلایی بر قوم نازل نشود. **13** فدیةای که او باید بپردازد نیم مثقال نقره برحسب مثقال عبادتگاه است که باید به من تقدیم شود. **14** تمام افراد بیست ساله و بالاتر باید سرشماری شوند و این هدیه را به من بدهند. **15** کسی که ثروتمند است از این مقدار بیشتر ندهد و آن که فقیر است کمتر ندهد، چون این کفاره را برای جانهای خود به من می دهند. **16** پول کفاره را که از بنی اسرائیل می گیری، برای تعمیر و نگهداری خیمه ملاقات صرف کن. پرداخت این فدیة باعث می شود که من به یاد بنی اسرائیل باشم و جان ایشان را حفظ کنم.» **17** سپس خداوند به موسی فرمود: **18** «حوضی از مفرغ با پایه ای مفرغین برای شستشو بساز. آن را بین خیمه ملاقات و مذبح بگذار و آب پر کن. **19** هارون و پسرانش باید دست و پای خود را با این آب بشویند. **20** وقتی آنها می خواهند به خیمه ملاقات وارد شوند و نیز وقتی بر مذبح، هدیه مخصوص به من تقدیم می کنند، باید با این آب شستشو کنند تا نمیزند. **21** آنها باید دستها و پاهای خود را با این آب بشویند و گرنه خواهند مرد. هارون و پسرانش و نسلهای آینده آنها باید این دستورها را همیشه رعایت کنند.» **22** خداوند به موسی فرمود: **23** «این مواد خوشبوی مخصوص را تهیه کن: شش کیلوگرم مُر خالص، سه کیلوگرم دارچین خوشبو، سه کیلوگرم نی معطر، **24** شش کیلوگرم سلیخه (که همگی به مثقال عبادتگاه وزن شده اند). آنگاه چهار لیتر روغن زیتون روی آنها بریز، **25** و از ترکیب آنها روغن مقدس مسح درست کن. **26** سپس این روغن را برای مسح خیمه ملاقات، صندوق عهد، **27** میز با تمام ظروف آن، چراغدان با تمام وسایل آن، مذبح بخور، **28** مذبح هدیه سوختنی و هر چه که متعلق به آن است، حوض و پایه های آن به کار ببر. **29** آنها را تقدیس کن تا کاملاً مقدس شوند و هر کسی نتواند به آن دست بزند. **30** با روغنی که درست می کنی هارون و پسرانش را مسح نموده، تقدیس کن تا کاهنان من باشند. **31** به بنی اسرائیل بگو که این روغن در نسلهای شما روغن مسح مقدس من خواهد بود. **32** نباید این روغن را روی افراد معمولی بریزی و حق ندارید شبیه آن را درست کنید، چون مقدس است و شما هم باید آن را مقدس بدانید. **33** اگر کسی از این روغن درست کند و یا اگر بر شخصی که کاهن نیست بمالد، از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد.» **34** سپس خداوند به موسی فرمود: «برای ساختن بخور از این مواد خوشبو به مقدار مساوی استفاده کن: میعه، اظفار، قته و کندر خالص. **35** با استفاده از روش سازندگان بخور، از ترکیب این مواد خوشبو

31 سپس خداوند به موسی فرمود: **2** «من یَصْلُیل را که پسر اوری و نوه حور از قبیله یهودا است انتخاب کرده ام **3** و او را از روح خود پر ساخته ام و به او حکمت، فهم، دانش و تجربه در همه زمینه ها بخشیده ام. **4** او در ساختن ظروف طلا و نقره و مفرغ، **5** همچنین در کار خراطی و جواهر سازی و هر صنعتی استاد است. **6** «در ضمن اهوئیاب، پسر اخیسامک از قبیله دان را نیز انتخاب کرده ام تا دستیار او باشد. علاوه بر این به تمام صنعتگرانی که با او کار می کنند، مهارت مخصوصی بخشیده ام تا بتوانند همه آن چیزهایی را که به تو دستور داده ام بسازند. **7** خیمه ملاقات، صندوق عهد با تخت رحمت که بر آن است، تمام ابزار و وسایل خیمه عبادت، **8** میز و ظروف آن، چراغدان طلای خالص و لوازم آن، مذبح بخور، **9** مذبح قربانی سوختنی با لوازم آن، حوض و پایه اش، **10** لباسهای مخصوص هارون کاهن و پسرانش برای خدمت در مقام کاهنی، **11** روغن مسح و بخور معطر برای قدس. همه اینها را باید درست مطابق آنچه به تو دستور داده ام بسازند.» **12** سپس خداوند به موسی فرمود **13** «به بنی اسرائیل بگو: "روز شَبَات را که برای شما تعیین کرده ام نگاه دارید، زیرا این روز نشانی بین من و شما و تمام نسلهای شما خواهد بود تا بدانید من که خداوند هستم، شما را برای خود جدا ساخته ام. **14** پس روز شَبَات را نگاه دارید، چون برای شما روز مقدسی است. هر که احترام آن را بجا نیاورد، باید کشته شود؛ هر که در آن روز کار کند باید از میان قوم خود منقطع شود. **15** در هفته فقط شش روز کار کنید و روز هفتم که روز مقدس خداوند است استراحت نمایید. هر کسی در این روز کار کند کشته خواهد شد. **16** این قانون، عهدی جاودانی است و رعایت آن برای بنی اسرائیل نسل اندر نسل واجب است. **17** این نشانه همیشه آن عهدی است که من با بنی اسرائیل بسته ام، چون من در شش روز آسمان و زمین را آفریدم و در روز هفتم استراحت کردم."» **18** وقتی خدا در کوه سینا گفتگوی خود را با موسی به پایان رسانید، آن دو لوح سنگی را که با انگشت خود ده فرمان را روی آنها نوشته بود، به موسی داد.

32 وقتی بازگشت موسی از کوه سینا به طول انجامید، مردم نزد هارون جمع شده، گفتند: «برخیز و برای ما خدایی بساز تا ما را هدایت کند، چون نمی دانیم بر سر موسی که ما را از مصر بیرون آورد، چه آمده است.» **2** هارون در پاسخ گفت: «گوشتواره های طلا

را که در گوش زنان و دختران و پسران شماس، درآورده، نزد من روی آب پاشید و به بنی اسرائیل نوشتانید. **21** آنگاه موسی به هارون بیاورید.» **3** بنابراین، قوم گوشواره‌های طلای خود را که در گوشهای گفت: «این قوم به تو چه بدی کرده بودند که ایشان را به چنین گناه ایشان بود، به هارون دادند. **4** هارون نیز گوشواره‌های طلا را گرفت و بزرگی آلوده ساختی؟» **22** هارون گفت: «بر من خشم مگیر، تو آنها را ذوب کرده، در قالبی که ساخته بود، ریخت و مجسمه‌ای خود این قوم را خوب می‌شناسی که چقدر فاسدند. **23** آنها به من به شکل گوساله ساخت. قوم اسرائیل وقتی گوساله را دیدند فریاد گفتند: «خدایی برای ما بساز تا ما را هدایت کند، چون نمی‌دانیم بر برآورند: «ای بنی اسرائیل، این همان خدایی است که شما را از مصر سر موسی که ما را از مصر بیرون آورد، چه آمده است.» **24** من هم بیرون آوردم.» **5** هارون با دیدن این صحنه، یک مذبح نیز جلوی آن گفتم که گوشواره‌های طلای خود را پیش من بیاورند. گوشواره‌های گوساله ساخت و گفت: «فردا برای خداوند جشن می‌گیریم.» **6** روز طلا را در آتش ریختم و این گوساله از آن ساخته شد.» **25** وقتی بعد، صبح زود، وقتی مردم برخاستند، پیش آن گوساله قربانیهای موسی دید که قوم افسار گسیخته شده‌اند و هارون آنها را وا گذاشته تا سوختنی و قربانیهای سلامتی تقدیم نمودند. آنگاه قوم برای خوردن و از خود بیخود شده، خود را نزد دشمنان بی‌آبرو کنند، **26** کنار دروازه نوشیدن نشستند، و برای لِه و لَعَب به پا خاستند. **7** خداوند به اردوگاه ایستاد و با صدای بلند گفت: «هر که طرف خداوند است موسی فرمود: «بی‌درنگ به پایین برو، چون قومت که تو آنها را از پیش من بیاید.» تمام طایفه لای دور او جمع شدند. **27** موسی به مصر بیرون آوردی، فاسد شده‌اند. **8** آنها به همین زودی احکام مرا ایشان گفت: «خداوند، خدای بنی اسرائیل می‌فرماید: شمشیر به کمر فراموش کرده و منحرف گشته‌اند و برای خود گوساله‌ای ساخته، آن را ببندید و از این سوی اردوگاه تا آن سویش بروید و برادر و دوست و پرستش می‌کنند و برایش قربانی کرده، می‌گویند: ای بنی اسرائیل، این همسایه خود را بکشید.» **28** لایان اطاعت کردند و در آن روز در همان خدایی است که تو را از مصر بیرون آورد.» **9** خداوند به موسی فرمود: «من دیده‌ام که این قوم چقدر سرکشند. **10** بگذار آتش خشم خود را بر ایشان شعلور ساخته، همه را هلاک کنم. به جای آنها از می‌دانستید که اطاعت شما به قیمت جان پسران و برادرانتان تمام تو قوم عظیمی به وجود خواهم آورد.» **11** ولی موسی از خداوند، می‌شود، از فرمان خدا سرپیچی نکردی؛ پس خدا به شما برکت خدای خود خواهش کرد که آنها را هلاک نکند و گفت: «خداوند! خواهد داد.» **30** روز بعد موسی به قوم گفت: «شما مرتکب گناه چرا بر قوم خود این گونه خشمگین شده‌ای؟ مگر با قدرت و معجزات بزرگی شده‌اید. حال، من به بالای کوه می‌روم تا در حضور خداوند عظیم خود آنها را از مصر بیرون نیاوردی؟ **12** آیا می‌خواهی مصری‌ها بگویند: «خدا ایشان را فریب داده، از اینجا بیرون برد تا آنها را در کوهها بکشد و از روی زمین محو کند؟» از تو خواهش می‌کنم از خشم خود برگردی و از مجازات قوم خود درگذری. **13** به یاد آور ساختند. **32** تنها می‌کنم گناه آنها را ببخش و گرنه اسم مرا از قولی را که به خدمتگزاران خود ابراهیم، اسحاق و یعقوب داده‌ای. به یاد آور چگونه برای ایشان به ذات خود قسم خورده، فرمودی: «فرزندان شما را مثل ستارگان آسمان بی‌شمار می‌گردانم و سرزمینی را که درباره آن سخن گفته‌ام به نسلهای شما می‌دهم تا همیشه در آن زندگی کنند.» **14** بنابراین، خداوند از تصمیم خود منصرف شد. **15** آنگاه موسی از کوه پایین آمد، در حالی که دو لوح سنگی در دست داشت که بر دو طرف آن لوحها ده فرمان خدا نوشته شده بود. **16**

33 خداوند به موسی فرمود: «اینجا را ترک کنید، تو و این قوم (آن ده فرمان را خدا روی لوحهای سنگی نوشته بود). **17** یوشع که همراه موسی بود، وقتی صدای داد و فریاد و خروش قوم را که از دامنۀ کوه برمی‌خاست شنید، به موسی گفت: «از اردوگاه صدای جنگ به گوش می‌رسد.» **18** ولی موسی گفت: «این صدا، فریاد پیروزی یا شکست نیست، بلکه صدای ساز و آواز است.» **19** وقتی به اردوگاه نزدیک شدند، موسی چشمش به گوساله طلایی افتاد که مردم در برابرش می‌رقصیدند و شادی می‌کردند. پس موسی آتیجان خشمگین شد که لوحها را به پایین کوه پرت کرد و لوحها تکه‌تکه شد. **20** سپس گوساله طلایی را گرفت و در آتش انداخته آن را ذوب کرد. سپس آن را کوبید و خرد کرد و به صورت گرد درآورد و

اسرائیل بگوید: «شما مردمی سرکش هستید. اگر لحظه‌ای در میان بایست. **3** هیچ کس با تو بالا نیاید و کسی هم در هیچ نقطه کوه شما باشم، شما را هلاک می‌کنم. پس تا زمانی که تکلیف شما دیده نشود. حتی گله و رمه نیز نزدیک کوه چرا نکنند.» **4** موسی را روشن نکرده‌ام، هر نوع آلات زینتی و جواهرات را از خود دور همان‌طور که خداوند فرموده بود، صبح زود برخاست و دو لوح سنگی کنید.» **6** پس بنی اسرائیل بعد از عزیمت از کوه سینا، زیورآلات خود مثل لوحهای قبلی تراشید و آنها را به دست گرفته، از کوه سینا بالا را کنار گذاشتند. **7** از آن پس، موسی خیمه مقدس را که «خیمه رفت.» **5** آنگاه خداوند در ابر فرود آمد و آنجا با موسی ایستاد؛ و نام ملاقات» نامگذاری کرده بود، همیشه بیرون از اردوگاه بنی اسرائیل بر پا خود، یهوه را ندا کرد. **6** خداوند از برابر موسی گذشت و چنین ندا می‌کرد و کسانی که می‌خواستند با خداوند راز و نیاز کنند، به آنجا کرد: «یهوه! خداوند! خدای رحیم و مهربان، خدای دیرخشم و می‌رفتند. **8** هر وقت موسی به طرف این خیمه می‌رفت، تمام قوم دم پراحسان؛ خدای امین که **7** به هزاران نفر رحمت می‌کنم و خطا و در خیمه‌های خود جمع می‌شدند و او را تماشا می‌کردند. **9** زمانی عصیان و گناه را می‌بخشم؛ ولی گناه را هرگز بی‌سزا نمی‌گذارم. انتقام که موسی وارد خیمه عبادت می‌شد، ستون ابر نازل شده بر مدخل گناه پدران را از فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم می‌گیرم.» **8** موسی خیمه می‌ایستاد و خدا با موسی صحبت می‌کرد. **10** قوم اسرائیل در حضور خداوند به خاک افتاد و او را پرستش کرده، **9** گفت: وقتی ستون ابر را می‌دیدند، در برابر در خیمه‌های خود به خاک افتاده «خداوند! اگر واقعا مورد لطف تو قرار گرفته‌ام، استدعا می‌کنم که تو خدا را پرستش می‌کردند. **11** خداوند مانند کسی که با دوست خود نیز همراه ما باشی. می‌دانم که این قوم سرکشند، ولی از سر تقصیرها گفتگو کند، با موسی رو در رو گفتگو می‌کرد. سپس موسی به و گناهان ما بگذر و بار دیگر ما را مثل قوم خاص خود بپذیر.» **10** اردوگاه بازمی‌گشت، ولی دستیار جوان او یوشع، پسر نون، خیمه را خداوند فرمود: «اینک با تو عهد می‌بندم و در نظر تمامی قوم کارهای ترک نمی‌کرد. **12** موسی به خداوند عرض کرد: «تو به من می‌گویی عجیب می‌کنم کارهای عجیبی که نظیر آن در هیچ جای دنیا دیده این قوم را به سرزمین موعود ببرم، ولی نمی‌گویی چه کسی را با من نشده است. تمام بنی اسرائیل قدرت مهیب مرا که به‌وسیله تو به خواهی فرستاد. گفته‌ای: "تو را به نام می‌شناسم و مورد لطف من قرار آنها نشان می‌دهم، خواهند دید. **11** آنچه را که امروز به شما امر گرفته‌ای." **13** پس اگر حقیقت اینطور است مرا به راهی که باید می‌کنم، اطاعت کنید. من قبایل اموری، کنعانی، حیتی، فرزی، بروم راهنمایی کن تا تو را آن طور که باید بشناسم و به شایستگی در حوی و یبوسی را از سر راه شما برمی‌دارم. **12** مواظب باشید هرگز با حضورت زندگی کنم. این مردم نیز قوم تو هستند، پس لطف خود را آن قبایل پیمان دوستی ننبدید، مبادا شما را به راههای گمراه کننده از ایشان دریغ مدار.» **14** خداوند در جواب موسی فرمود: «من خود بکشانند. **13** بلکه باید تنها، مجسمه‌های شرم‌آور و مذبحهای آنها را همراه شما خواهم آمد و به شما آرامی خواهم بخشید.» **15** آنگاه ویران کنید. **14** نباید خدای دیگری را عبادت نمایید، زیرا یهوه موسی به خداوند گفت: «اگر خودت با ما نمی‌آیی ما را نیز نگذار خدای غیوری است و پرستش خدای غیر را تحمل نمی‌کند. **15** که از اینجا جلوتر رویم. **16** اگر تو همراه ما نیایی از کجا معلوم «هرگز نباید با ساکنان آنجا پیمان دوستی ببندید؛ چون آنها به جای خواهد شد که من و قوم من مورد لطف تو قرار گرفته‌ایم و با سایر پرستش من، تنها را می‌پرستند و برای آنها قربانی می‌کنند. اگر با قومهای جهان فرق داریم؟» **17** خداوند فرمود: «در این مورد هم ایشان دوست شوید شما را به خوردن خوراک قربانی خود خواهند دعای تو را اجابت می‌کنم، چون تو مورد لطف من قرار گرفته‌ای و تو کشانید. **16** شما دختران بت‌پرست آنها را برای پسران خود خواهید را به نام می‌شناسم.» **18** موسی عرض کرد: «استدعا دارم جلال خود را به من نشان دهی.» **19** خداوند فرمود: «من تمامی نیکویی خود را به من نشان دهی. **19** خداوند فرمود: «من تمامی نیکویی خود را از برابر تو عبور می‌دهم و نام خود، یهوه را در حضور تو ندا می‌کنم. من خداوند هستم و بر هر کس که بخوام رحم می‌کنم و روز نای بی‌خیرمایه بخورید. این جشن را در وقت مقرر، در ماه بر هر کس که بخوام شفقت می‌کنم. **20** من نخواهم گذاشت اییب برگزار کنید، چون در همین ماه بود که از بندگی مصری‌ها آزاد چهره مرا ببینی، چون انسان نمی‌تواند مرا ببیند و زنده بماند. **21** شدید. **19** «تمام نخست‌زاده‌های نر گاو و گوسفند و بز شما به من حال برخیز و روی این صخره، کنار من بایست. **22** وقتی جلال من تعلق دارند. **20** در برابر نخست‌زاده نر الاغ، یک بره به من تقدیم می‌گذرد، تو را در شکاف این صخره می‌گذارم و با دستم تو را کنید و اگر نخواستید این کار را بکنید گردن الاغ را بشکنید. ولی می‌پوشانم تا از اینجا عبور کند؟ **23** سپس دست خود را برمی‌دارم تا دست خالی به حضور من حاضر شود. **21** فقط شش روز کار مرا از پشت ببینی، اما چهره مرا نخواهی دید.»

34

خداوند به موسی فرمود: «دو لوح سنگی مثل لوحهای اول که شکستی تهیه کن تا دوباره ده فرمان را روی آنها بنویسم. **2** فردا صبح حاضر شو و از کوه سینا بالا بیا و بر قلّه کوه در حضور من «سالی سه بار تمام مردان و پسران قوم اسرائیل باید برای عبادت به

حضور خداوند، خدای اسرائیل بیاید. **24** در این سه مرتبه‌ای که به و پایه‌ها؛ **12** صندوق عهد و چوبهای حامل آن، تخت رحمت، حضور یهوه خدایان می‌آید، کسی دست طمع به سوی سرزمین پرده حایل بین قدس و قدس الاقداس؛ **13** میز و چوبهای حامل آن شما دراز نخواهد کرد، زیرا تمام قبایل بیگانه را از میان شما بیرون و تمام ظروف آن، نان حضور؛ **14** چراغدان با چراغها و روغن و می‌رانم و حدود سرزمین شما را وسیع می‌گردانم. **25** «خون قربانی لوازم دیگر آن؛ **15** مذبح بخور و چوبهای حامل آن، روغن تذهین و را هرگز همراه با نان خمیرمایه‌دار به حضور من تقدیم نکنید و از بخور خوشبو؛ پرده مدخل خیمه؛ **16** مذبح قربانی سوختنی، منقل گوشت بره عید یسح تا صبح چیزی باقی نگذارد. **26** «بهترین مشبک مفرغین مذبح و چوبهای حامل با تمام لوازم آن؛ حوض مفرغین نوپر هر محصولی را که درو می‌کنید، به خانه یهوه خدایان بیاورید. با پایه آن؛ **17** پرده‌های دور حیاط، ستونها و پایه‌های آنها، پرده «یزغاله را در شیر مادرش نریزد». **27** خداوند به موسی فرمود: «این مدخل حیاط؛ **18** میخهای خیمه و حیاط خیمه و طباهای آن؛ قوانین را بنویس، چون عهد خود را بر اساس این قوانین با تو و با قوم اسرائیل بستم». **28** موسی چهل شبانه روز بالای کوه در حضور خداوند بود. در آن مدت نه چیزی خورد و نه چیزی آشامید. در آن روزها بود که خداوند ده فرمان را روی دو لوح سنگی نوشت. **29** اشتیاق بازگشتن و هدایایی برای آماده ساختن لباسهای مقدس، خیمه وقتی موسی با دو لوح سنگی که بر آن مفاد عهد نوشته شده بود، ملاقات و وسایل مورد نیاز جهت خدمت در آن، با خود آوردند تا از کوه سینا فرود آمد، خبر نداشت که چهره‌اش بر اثر گفتگو با به خداوند تقدیم کنند. **22** مردان و زنان با اشتیاق زیاد آمدند و خدا می‌درخشید. **30** پس وقتی هارون و بنی‌اسرائیل موسی را با آن جواهراتی از قبیل سنجاق، گوشواره، انگشتر، گردنبند و اشیاء دیگری صورت نورانی دیدند، ترسیدند به او نزدیک شوند. **31** ولی موسی از طلا را به خداوند تقدیم کردند. **23** برخی نیز نخهای آبی، ارغوانی ایشان را به نزد خود خواند. آنگاه هارون و بزرگان قوم نزد او آمدند و و قرمز؛ کتان ریزیافت؛ پشم بز؛ پوست سرخ شده قوچ و پوست خمر موسی با ایشان سخن گفت. **32** سپس تمام مردم نزد او آمدند و آوردند. **24** عده‌ای دیگر نقره و مفرغ به خداوند تقدیم کردند. بعضی موسی دستورهایی را که خداوند در بالای کوه به او داده بود، به هم چوب اقاقیا برای ساختن خیمه با خود آوردند. **25** زنانی که در ایشان بازگفت. **33** موسی پس از آنکه سخنانش تمام شد، نقابی بر کار ریسندگی و بافندگی مهارت داشتند، نخهای آبی و ارغوانی و صورت خود کشید. **34** هر وقت موسی به خیمه ملاقات می‌رفت قرمز و کتان ریزیافت با خود آوردند. **26** همه زنانی که مایل بودند تا با خداوند گفتگو کند، نقاب را از صورتش بر می‌داشت. وقتی مهارتشان را به کار برند، از پشم بز، نخ رسیدند. **27** بزرگان قوم، از خیمه بیرون می‌آمد هر چه از خداوند شنیده بود برای قوم بازگو می‌کرد، **35** و مردم صورت او را که می‌درخشید، می‌دیدند. سپس او آوردند، **28** و نیز عطریات و روغن برای روشنائی و روغن مسح و نقاب را دوباره به صورت خود می‌کشید و نقاب بر صورت او بود تا وقتی که باز برای گفتگو با خداوند به خیمه عبادت داخل می‌شد. بودند در کاری که خداوند به موسی امر فرموده بود کمک کنند، با خرسندی خاطر هدایای خود را به خداوند تقدیم کردند. **30** سپس موسی به بنی‌اسرائیل گفت: «خداوند، بَصَلِیل (پسر اوری) را که نوه حور و از قبیله یهودا است برگزیده **31** و او را از روح خود پر ساخته است و حکمت و توانایی و مهارت بخشیده، تا خیمه عبادت و تمام وسایل آن را بسازد. **32** او در ساختن ظروف طلا و نقره و مفرغ، **33** همچنین در کار حکاکای و نجاری و جواهر سازی و هر صنعتی استاد است. **34** خدا به او و اهوایاب (پسر اخیسامک از قبیله دان) استعداد تعلیم دادن هنر به دیگران را عطا فرموده است. **35** خداوند به آنها در کار طراحی، نساجی و طرازی پارچه‌های آبی، ارغوانی، قرمز و کتان ریزیافت مهارت خاصی بخشیده است. ایشان صنعتگران ماهری هستند.

35 موسی تمام قوم اسرائیل را دور خود جمع کرد و به ایشان گفت: «این است دستورهایی که خداوند به شما داده است تا از آن اطاعت کنید: **2** فقط شش روز کار کنید و روز هفتم را که روز مقدس خداوند است استراحت و عبادت نمایید. هر کس که در روز هفتم کار کند باید کشته شود. **3** آن روز در خانه‌هایتان حتی آتش هم روشن نکنید.» **4** سپس موسی به قوم اسرائیل گفت: «خداوند فرموده که **5** از آنچه دارید برای او هدیه بیاورید. هدایای کسانی که از صمیم قلب به خداوند هدیه می‌دهند باید شامل این چیزها باشد: طلا، نقره، مفرغ؛ **6** نخهای آبی، ارغوانی و قرمز؛ کتان ریزیافت؛ پشم بز؛ **7** پوست قوچ که رنگش سرخ شده باشد و پوست خمر؛ چوب اقاقیا؛ **8** روغن زیتون برای چراغها؛ مواد خوشبو برای تهیه روغن مسح؛ بخور خوشبو؛ **9** سنگ جزع و سنگهای قیمتی دیگر برای ایفود و سینه‌پوش کاهن. **10** «شما ای صنعتگران ماهر، بیاید و آنچه را که خداوند امر فرموده است، بسازید: **11** خیمه عبادت و پوششهای آن، تکه‌ها، چوب‌بست خیمه، پشت‌بندها، ستونها

36 «خداوند به بَصَلِیل و اهوایاب و سایر صنعتگران ماهر استعداد و توانایی بخشیده است تا کارهای مربوط به ساخت خیمه عبادت را انجام دهند. آنها باید مطابق با طرح و فرمان خداوند ساخت و آراستن خیمه عبادت را به انجام رسانند.» **2** پس موسی

بَصْلَیْل و اهلویاب و تمام صنعتگرانی را که خداوند به آنها مهارت بخشیده و مایل به خدمت بودند احضار کرد تا مشغول کار شوند. 3 آنها تمام هدایایی را که بنی اسرائیل هر روز صبح برای بنای خیمه عبادت می آوردند، از موسی تحویل می گرفتند. 4 سرانجام صنعتگرانی ماهر که مشغول ساختن خیمه بودند دست از کار کشیدند. 5 آنها نزد موسی رفتند و گفتند: «مردم برای کاری که خداوند دستور آن را داده است بیش از آنچه لازم است هدیه آورده اند.» 6 پس موسی فرمود تا در اردوگاه اعلام کنند که دیگر کسی هدیه نیاورد. بدین ترتیب بنی اسرائیل از آوردن هدیه بازداشته شدند، 7 چون هدایای موجود، برای اتمام کار خیمه بیش از حد مورد نیاز بود. 8 صنعتگرانی که مشغول کار بودند، خیمه عبادت را با ده پرده از کتان ریزافت تاییده تهیه کردند. 9 آنگاه بَصْلَیْل با نخهای آبی، ارغوانی و قرمز پرده ها را تزیین کرده، نقش کروبیان را روی آنها با دقت گلدوزی کرد. 10 سپس آن ده پرده را پنج پنج به هم دوخت تا دو قطعه جداگانه تشکیل شود. 11 برای وصل کردن این دو قطعه بزرگ، در لبه آخرین پرده دسته اول و دسته دوم پنجاه حلقه از پارچه آبی ساخت. 12 پنجاه حلقه لبه یک پرده با پنجاه حلقه پرده دیگر رو در روی هم قرار گرفت. 13 سپس پنجاه گیره از طلا برای پیوستن این دو قطعه پرده به یکدیگر درست کردند تا پرده های دور خیمه به صورت یکپارچه درآیند. 14 او برای پوشش سقف خیمه عبادت، یازده قطعه دیگر از پشم بز بافت. 15 طول هر یک از آنها پانزده متر و عرض هر یک دو متر بود. 16 پنج قطعه را به هم وصل کردند به طوری که به صورت یک قطعه بزرگ درآمد. شش قطعه دیگر را نیز به هم دوختند. 17 در حاشیه هر یک از این دو قطعه بزرگ پنجاه جاکمه باز کردند. 18 و آنها را با پنجاه تکه مفرغین به هم وصل کردند تا بدین گونه دو قطعه بزرگ به هم وصل شوند. 19 دو پوشش دیگر درست کردند یکی از پوست قوچ که رنگش سرخ شده بود و دیگری از پوست خز، تا آنها را به ترتیب روی پوشش اولی ببندازند. 20 چوب بست خیمه عبادت را از تخته های چوب افاقیا ساختند تا به طور عمودی قرار گیرد. 21 درازای هر تخته پنج متر و پهنای آن هفتاد و پنج سانتی متر بود. 22 هر طرف تخته دو زبانه داشت که آن را به تخته پهلویی جفت می کرد. 23 برای قسمت جنوبی خیمه عبادت بیست تخته ساخت. 24 همچنین برای زیر آنها چهل پایه نقره ای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته درست کرد. 25 برای قسمت شمالی خیمه عبادت بیست تخته دیگر ساخت. 26 همچنین برای زیر آنها چهل پایه نقره ای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته درست کرد. 27 برای قسمت آخر خیمه عبادت، یعنی آخر بخش غربی، شش تخته ساخت. 28 سپس دو تخته دیگر برای گوشه های پشت خیمه درست کردند. 29 شش تخته قسمت غربی از بالا و پایین به وسیله حلقه ها به تخته های گوشه متصل می شد. 30 پس در قسمت غربی، مجموعاً هشت تخته با شانزده پایه نقره ای، یعنی زیر هر تخته دو پایه، قرار گرفت. 31 سپس پشت بندهایی از چوب افاقیا ساخت، پنج پشت بند

شش شاخه قرار داشت، یعنی در هر طرف سه شاخه. 19 روی هر نیم متر بود و بر سه ستون با سه پایه آویزان بود. 16 تمام پرده‌های شش شاخه که از چراغدان بیرون می‌آمد، گلهای بادام با جوانه‌ها دیوار حیاط خیمه از کتان ریزافت تاییده بود. 17 پایه‌های ستونها از وغنچه‌های مربوط به آن قرار داشت. 20 خود بدنه چراغدان با چهار فرغ، و قلابها و پشت‌بندها و روکش سر ستونها از نقره بود. تمام گل بادامی شکل با جوانه‌ها و غنچه‌هایش ترین شده بود. 21 یک جوانه زیر هر جفت شاخه بود جایی که شش شاخه از بدنه چراغدان بیرون می‌آمد و همه یکپارچه بود. 22 تمام این نقشها و شاخه‌ها و آبی، ارغوانی و قرمز گلدوزی شد. طول این پرده ده متر و بلندیش بدنه از یک تکه طلای خالص بود. 23 هفت چراغ آن و انبرها مانند پرده‌های دیوار حیاط، دو و نیم متر بود. 19 چهار ستون برای و سینی‌هایش را از طلای خالص ساخت. 24 برای ساختن این پرده ساخت. پایه‌های ستونها از فرغ، و قلابها و پشت‌بندها و روکش چراغدان و لوازمش سی و چهار کیلو طلا به کار رفت. 25 مذهب سر ستونها از نقره بود. 20 تمام میخهایی که در بنای خیمه و حیاط بخور را به شکل مربع به ضلع نیم متر و بلندی یک متر از چوب آن به کار رفت، از فرغ بود. 21 این است صورت مقدار فلزی که افاقیا درست کرد. آن را طوری ساخت که در چهار گوشه آن چهار در ساختن خیمه عبادت به کار رفت. این صورت به دستور موسی، برجستگی به شکل شاخ بود. 26 روکش مذهب و شاخهای آن از به‌وسیله لایوان و زیر نظر ایامار پسر هارون کاهن تهیه شد. 22 طلای خالص بود. قایی دور تا دور آن از طلا درست کرد. 27 در دو (بضلیل پسر اوری و نوه حور از قبیله یهودا، آنچه را که خداوند به طرف مذهب، زیر قاب طلایی، دو حلقه از طلا برای قرار گرفتن چوبها موسی دستور داده بود، ساخت. 23 دستیار او در این کار اهلویاب ساخت تا با آنها مذهب را حمل کنند. 28 این چوبها از درخت افاقیا پسر اخیسامک از قبیله دان بود که در کار طراحی، نساجی و طرازی تهیه شده بود و روکش طلا داشت. 29 سپس روغن مسح مقدس و پارچه‌های آبی، ارغوانی، قرمز و کتان ریزافت مهارت داشت. 24 بنی‌اسرائیل جمعا حدود هزار کیلوگرم طلا به مقیاس مثقال عبادتگاه بخور خالص معطر را با مهارت عطاران تهیه کرد.

38 مذهب قربانی سوختنی نیز با چوب افاقیا به شکل چهارگوش جماعت اسرائیل جمعا سه هزار و چهارصد و سی کیلوگرم نقره که به ساخته شد. هر ضلع آن دو و نیم متر و بلندیش یک و نیم متر بود. 2 مذهب عبادتگاه وزن می‌شد، هدیه دادند. 26 این مقدار نقره از همه آن را طوری ساخت که در چهار گوشه‌اش چهار برجستگی به شکل شاخ بود. تمام مذهب و شاخها روکشی از فرغ داشت. 3 لازم آن دریافت گردید. (مالیات هر فرد یک پکا بود که بر اساس مقیاس که شامل سطلها، خاک‌اندازها، کاسه‌ها، چنگکها و آتشدانها بود، عبادتگاه، معادل ۶ گرم است). این مالیات از ۶۰۳۵۵۰ نفر که همگی از فرغ ساخته شد. 4 سپس یک منقل مشبک مفرغین برای مذهب ساخت و آن را تا نیمه مذهب فرو برد تا روی لبه‌ای که در آنجا چوب‌بست خیمه عبادت و پایه‌های ستونها پرده داخل آن، سه هزار وجود داشت قرار گیرد. 5 چهار حلقه برای چهار گوشه شبکه مفرغین و چهارصد کیلوگرم نقره مصرف شد، یعنی برای هر پایه سی و چهار ریخت تا چوبها را نگاه دارند. 6 چوبهایی از درخت افاقیا با روکش کیلوگرم. 28 باقیمانده نقره که سی کیلوگرم بود برای قلابهای ستونها، مفرغ ساخت. 7 چوبها را در حلقه‌هایی که در دو طرف مذهب نصب پشت‌بندها و روکش سر ستونها مصرف شد. 29 بنی‌اسرائیل همچنین شده بود، فرو کرد. مذهب، درونش خالی بود و از تخته ساخته شده هدیه مخصوصی که دو هزار و چهارصد و بیست و پنج کیلوگرم مفرغ بود. 8 حوض مفرغین و پایه مفرغین‌اش را از آینه‌های زنانی که در کنار در خیمه ملاقات خدمت می‌کردند، ساخت. 9 سپس بضلیل ملاقات، مذهب مفرغین، منقل مشبک و سایر لوازم مذهب، همچنین برای خیمه عبادت حیاطی درست کرد که دیوارهایش از پرده‌های کتان ریزافت تاییده بود. طول پرده‌های سمت جنوب پنجاه متر بود. میخهای خیمه و پرده‌های دور حیاط به کار رفت.

39 10 بیست ستون مفرغین برای پرده‌ها ساخت و برای این ستونها پایه‌های مفرغین و قلابها و پشت‌بندهای نقره‌ای درست کرد. 11 برای سمت شمالی حیاط نیز همین کار را کرد. 12 طول دیوار پرده‌ای سمت غربی بیست و پنج متر بود. ده ستون با ده پایه برای پرده‌ها ساخت و برای هر یک از این ستونها قلابها و پشت‌بندهای نقره‌ای درست کرد. 13 طول دیوار پرده‌ای سمت شرقی هم بیست و قرمز و رشته‌هایی از طلا درست شد. 3 آنها ورقه‌های طلا را چکش پنج متر بود. 14 مدخل خیمه عبادت در انتهای جنوبی قرار داشت و زدن تا باریک شد، سپس آنها را بریده، به صورت رشته‌هایی درآوردند از دو پرده تشکیل شده بود. پرده سمت راست هفت و نیم متر بود و و با نخهای آبی، ارغوانی و قرمز و کتان ریزافت در تهیه ایفود به بر سه ستون با سه پایه آویزان بود. 15 پرده سمت چپ نیز هفت و کار بردند و روی ایفود را با دقت گلدوزی کردند. 4 ایفود از دو

قسمت، جلو و پشت، تهیه شد و با دو بند روی شانه‌ها، به هم تاج مقدس را از طلای خالص ساختند و این کلمات را روی آن نقش وصل گردید. **5** همان‌طور که خداوند به موسی دستور داده بود، بند کردند: «مقدس برای خداوند». **31** همان‌طور که خداوند به موسی کمر ایفود متصل به آن و از جنس خود ایفود بود، یعنی از رشته‌های گفته بود، نیم تاج را با یک نوار آبی رنگ به قسمت جلوی دستار طلا و کتان ریزافت تاییده و نخهای آبی، ارغوانی و قرمز. **6** دو بستند. **32** سرانجام تمام قسمتها و لوازم خیمه ملاقات طبق آنچه سنگ جبرج در قابهای طلا گذاشتند و نامهای قبیله بنی‌اسرائیل را با خداوند به موسی فرموده بود به‌وسیله بنی‌اسرائیل آماده شد. **33** سپس مهارتی خاص روی آن دو قطعه سنگ حک کردند. **7** سپس آنها را ایشان قسمتهای ساخته شده خیمه و همه لوازم آن را پیش موسی روی بندهای شانه‌های ایفود نصب کردند تا نشان دهد که کاهن آوردند: تکه‌ها، چوب‌بست خیمه، پشت‌بندها، ستونها، پایه‌ها؛ **34** نماینده بنی‌اسرائیل است. همه این کارها طبق دستوری که خداوند به پوشش از پوست سرخ شده قوچ و پوشش از پوست خز، پرده حایل موسی داد، انجام گرفت. **8** سینه‌پوش را مثل ایفود از کتان ریزافت بین قدس و قدس‌الاقداص؛ **35** صندوق عهد و ده فرمان خدا که در تاییده، نخهای آبی، ارغوانی و قرمز، و رشته‌های طلا تهیه نموده، آن بود و چوبهای حامل آن، تخت رحمت؛ **36** میز و تمام وسایل روی آن را با دقت گلدوزی کردند. **9** آن را دو لا، مثل یک کیسه آن، نان حضور؛ **37** چراغدان طلای خالص با چراغها، روغن و چهارگوش دوختند که طول هر ضلعش یک وجب بود. **10** چهار همه لوازم آن؛ **38** مذبح طلایی، روغن تدھین و بخور معطر؛ پرده ردیف سنگ قیمتی روی آن نصب شد. در ردیف اول، عقیق سرخ و مدخل خیمه؛ **39** مذبح مفرغین با منقل مشبک مفرغین و چوبهای یاقوت زرد و یاقوت آشنی بود. **11** در ردیف دوم، زمرد و یاقوت کبود حامل و سایر لوازم آن؛ حوض و پایه‌اش؛ **40** پرده‌های دور حیاط با و الماس بود. **12** در ردیف سوم، فیروزه و عقیق یمانی و یاقوت بنفش ستونها و پایه‌های آنها، پرده مدخل حیاط؛ طنابها و میخهای خیمه **13** و در ردیف چهارم، زبرجد و جرج و یشم نصب شد. همه این ملاقات، و تمام ابزارهایی که در ساختن خیمه به کار می‌رفت. **41** سنگهای قیمتی را در قابهای طلا جای دادند. **14** هر یک از این آنها همچنین لباسهای بافته شده برای خدمت در قدس یعنی لباسهای سنگها علامت یکی از دوازده قبیله بنی‌اسرائیل بود و نام آن قبیله روی مقدس هارون کاهن و پسرانش را از نظر موسی گذراندند. **42** به این آن سنگ حک شد. **15** برای نصب سینه‌پوش به ایفود دو رشته ترتیب بنی‌اسرائیل تمام دستورهای خداوند را که برای ساختن خیمه به زنجیر تاییده از طلای خالص درست کردند. **16** همچنین دو قاب و موسی داده بود، به کار بستند. **43** موسی تمام کارهای انجام شده را دو حلقه از طلا ساختند و حلقه‌ها **17** و قسمت بالای سینه‌پوش ملاحظه کرد و به خاطر آن، قوم را برکت داد، چون همه چیز مطابق را به‌وسیله دو رشته زنجیر طلا به ایفود بستند. دو سر زنجیرها به دستور خداوند ساخته شده بود.

40 آنگاه خداوند به موسی فرمود: **2** «در نخستین روز ماه اول، خیمه ملاقات را بر پا کن **3** و صندوق عهد را که ده فرمان در آن قرار دارد، در داخل خیمه بگذار و پرده مخصوص را جلوی آن آویزان کن. **4** سپس میز را در خیمه بگذار و لوازمش را روی آن قرار بده. چراغدان را نیز در خیمه بگذار و چراغهایش را روشن کن. **5** «مذبح طلا را برای سوزاندن بخور و روبروی صندوق عهد بگذار. پرده مدخل خیمه را بیاویز. **6** مذبح قربانی سوختنی را مقابل مدخل خیمه ملاقات بگذار. **7** حوض را بین خیمه ملاقات و مذبح قرار بده و آن را پر از آب کن. **8** دیوار پرده‌ای حیاط اطراف خیمه را بر پا نما و پرده مدخل حیاط را آویزان کن. **9** «روغن مسح را برادر و خیمه و تمام لوازم و وسایل آن را مسح کرده، تقدیس نما تا مقدس شوند. **10** سپس مذبح قربانی سوختنی و وسایل آن را مسح نموده، تقدیس کن و مذبح، جایگاه بسیار مقدسی خواهد شد. **11** بعد، حوض و پایه‌اش را مسح نموده، تقدیس کن. **12** «سپس هارون و پسرانش را کنار مدخل خیمه ملاقات بیاور و آنها را با آب شستشو بده. **13** لباس مقدس را بر هارون بپوشان و او را مسح کرده تقدیس نما تا در مقام کاهنی مرا خدمت کند. **14** سپس پسرانش را بیاور و لباسهایشان را به ایشان بپوشان. **15** آنها را نیز مانند پدرشان مسح کن تا در مقام کاهنی مرا خدمت کنند. این مسح به منزله انتخاب ابدی آنها و گلدوزی کردند، همان‌طور که خداوند به موسی فرموده بود. **30** نیم

نسلهای ایشان است به مقام کاهنی.» **16** موسی هر چه را که خداوند به او فرموده بود بجا آورد. **17** در نخستین روز ماه اول سال دوم، بعد از بیرون آمدن از مصر، خیمه عبادت بر پا شد. **18** موسی خیمه عبادت را به این ترتیب بر پا کرد: اول پایه‌های آن را گذاشت، سپس تخته‌های چوب‌بست را در پایه‌ها نهاده، پشت‌بندهای آنها را نصب کرد و ستونها را بر پا نمود. **19** آنگاه، همان‌طور که خداوند فرموده بود، پوشش داخلی سقف را روی چوبها کشید و پوششهای خارجی را روی آن گسترانید. **20** بعد، دو لوح سنگی را که ده فرمان خدا روی آنها نوشته بود در صندوق عهد گذاشت و چوبهای حامل را درون حلقه‌ها قرار داد و سرپوش صندوق را که «تخت رحمت» بود، روی آن نهاد. **21** آنگاه صندوق عهد را به درون خیمه عبادت برد و پرده مخصوص را جلو آن کشید، درست همان‌گونه که خداوند فرموده بود. **22** سپس موسی میز را در سمت شمالی خیمه ملاقات، بیرون پرده گذاشت، **23** و همان‌طور که خداوند به او فرموده بود، نان حضور را روی میز در حضور خداوند قرار داد. **24** چراغدان را مقابل میز در سمت جنوبی خیمه ملاقات گذاشت **25** و مطابق دستور خداوند چراغهای چراغدان را در حضور خداوند روشن کرد. **26** مذبح طلا را در خیمه ملاقات، بیرون پرده گذاشت **27** و مطابق دستور خداوند بر آن بخور معطر سوزاند. **28** موسی پرده مدخل خیمه عبادت را آویزان کرد. **29** مذبح قربانی سوختنی را مقابل مدخل خیمه ملاقات گذاشت و روی آن قربانی سوختنی و هدیه آردی تقدیم کرد، درست همان‌طور که خداوند فرموده بود. **30** حوض را بین خیمه ملاقات و مذبح قرار داد و آن را پر از آب کرد. **31** موسی، هارون و پسرانش از آن آب برای شستن دست و پایشان استفاده می‌کردند. **32** آنها هر وقت می‌خواستند به داخل خیمه ملاقات بروند و یا به مذبح نزدیک شوند، مطابق دستور خداوند خود را می‌شستند. **33** موسی دیوار پرده‌ای دور خیمه و مذبح را بر پا نموده پرده مدخل حیاط را آویزان کرد. به این ترتیب او همه کار را به پایان رسانید. **34** آنگاه ابر، خیمه ملاقات را پوشانید و حضور پرجلال خداوند آن را پر ساخت. **35** موسی نتوانست وارد خیمه ملاقات شود، زیرا ابر بر آن نشسته بود و حضور پرجلال خداوند خیمه عبادت را پر ساخته بود. **36** از آن پس، هر وقت ابر از روی خیمه برمی‌خاست قوم اسرائیل کوچ می‌کردند و به راهنمایی آن به سفر ادامه می‌دادند. **37** اما تا وقتی که ابر روی خیمه باقی بود، قوم همچنان در جای خود می‌ماندند. **38** در روز، ابر روی خیمه عبادت قرار داشت و در شب، آتش در ابر پدیدار می‌شد و قوم می‌توانستند آن را ببینند. به این طریق، ابر خداوند بنی‌اسرائیل را در تمام سفرهایشان هدایت می‌کرد.

خداوند از خیمه ملاقات با موسی سخن گفت و به او فرمود:

2 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. وقتی کسی به خداوند قربانی تقدیم می کند، قربانی او باید گاو، گوسفند و یا بز باشد. **3** اگر بخواهد برای قربانی سوختنی یک گاو قربانی کند، آن گاو باید نر و بی عیب باشد. گاو را دم مدخل خیمه ملاقات بیاورد تا مورد قبول خداوند قرار گیرد. **4** شخصی که آن را می آورد، باید دستش را روی سر حیوان بگذارد. به این ترتیب آن قربانی پذیرفته شده، گناهان شخص را کفاره می کند. **5** بعد خود آن شخص حیوان را در حضور

خداوند سر ببرد و پسران هارون که کاهنند، خون آن را بیاورند و بر چهار طرف مذبح که جلوی مدخل خیمه ملاقات است، بپاشند. **6** سپس آن شخص پوست گاو را بکند و آن را قطعه قطعه کند، **7** و کاهنان هیزم روی مذبح بگذارند، آتش روشن کنند. **8** و قطعه ها و سر و چربی آن را روی هیزم قرار دهند. **9** آنگاه آن شخص باید دل و روده و پاچه های گاو را با آب بشوید و کاهنان همه را روی مذبح بسوزانند. این قربانی سوختنی، هدیه ای خوشبو و مخصوص برای

خداوند خواهد بود. **10** «اگر گوسفند یا بز برای قربانی بیاورند، آن نیز باید نر و بی عیب باشد. **11** شخصی که آن را می آورد باید در سمت شمالی مذبح در حضور خداوند سرش را ببرد و کاهنان که پسران هاروندند، خوشن را بر چهار طرف مذبح بپاشند. **12** سپس، آن شخص حیوان قربانی شده را قطعه قطعه کند و کاهنان این قطعه ها را با سر و چربی آن روی هیزم مذبح بگذارند. **13** آن شخص باید دل و روده و پاچه های گوسفند یا بز را با آب بشوید. سپس کاهنان همه آنها را روی آتش مذبح بسوزانند. این قربانی سوختنی، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد بود. **14** «اگر کسی می خواهد برای

قربانی سوختنی پرنده برای خداوند قربانی کند، آن پرنده باید قمری یا جوجه کبوتر باشد. **15** کاهن، پرنده را بگیرد و جلوی مذبح سرش را بپیچاند و آن را بر مذبح بسوزاند. اما اول باید خوشن را بر پهلوی مذبح بچلاند. **16** چینه دان و محتویات داخل شکمش را درآورد و آنها را در طرف شرق مذبح در جایی که خاکستر مذبح ریخته می شود بیندازد. **17** سپس بالهای پرنده را گرفته، آن را از وسط پاره کند بدون اینکه پرنده دو تکه شود. آنگاه کاهن آن را روی هیزم مذبح بسوزاند. این قربانی سوختنی، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد بود.

2 «هرگاه کسی برای خداوند هدیه آردی آورد، هدیه او باید از آرد مرغوب باشد. او باید روغن زیتون روی آن بریزد و کندر بر آن بگذارد. سپس یک مشت از آن را که نمونه تمام هدیه است به یکی از کاهنان بدهد تا آن را بسوزانند. این هدیه، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد بود. **3** بقیه هدیه آردی به هارون و پسرانش داده شود تا برای خوراک از آن استفاده کنند. قسمتی که به

کاهنان داده می شود بسیار مقدس است، زیرا از هدایای مخصوصی که به خداوند تقدیم می شوند، گرفته شده است. **4** «هرگاه کسی نان پخته شده در تنور برای خداوند هدیه آورد، آن نان باید بدون خمیرمایه و از آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون تهیه شده باشد. از نان بدون خمیرمایه که روغن روی آن مالیده شده باشد نیز می توان به عنوان هدیه استفاده کرد. **5** اگر کسی نان پخته شده روی ساج هدیه آورد، آن نان نیز باید از آرد مرغوب بدون خمیرمایه و مخلوط با روغن زیتون باشد. **6** او باید آن را تکه تکه کند و رویش روغن بریزد. این نیز یک نوع هدیه آردی است. **7** اگر هدیه شما در تابه پخته شود، آن هم باید از آرد مرغوب و روغن زیتون باشد. **8** «این هدایای آردی را نزد کاهن بیاورید تا به مذبح ببرد و به خداوند تقدیم کند. **9** کاهنان باید فقط مقدار کمی از هدیه را به عنوان نمونه بسوزانند. این هدیه، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای خداوند است. **10** بقیه هدیه آردی به هارون و پسرانش داده شود تا برای خوراک از آن استفاده کنند. قسمتی که به

3 «هرگاه کسی بخواهد قربانی سلامتی به خداوند تقدیم کند، می تواند برای این کار از گاو نر یا ماده استفاده نماید. حیوانی که به خداوند تقدیم می شود باید سالم و بی عیب باشد. **2** شخصی که حیوان را تقدیم می کند، باید دست خود را روی سر آن بگذارد و دم در خیمه ملاقات سرش را ببرد. پسران هارون خون آن را بر چهار طرف مذبح بپاشند. **3** کاهن باید بخشی از این قربانی سلامتی را به عنوان هدیه اختصاصی به خداوند تقدیم کند. این هدیه شامل چربی داخل شکم، **4** دو قلوه و چربی روی آنها در قسمت تهیگاه و سفیدی روی جگر خواهد بود. اینها باید همراه قلوها خارج شوند، **5** و پسران هارون آنها را بر مذبح، روی قربانی سوختنی، بسوزانند. این هدیه، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای خداوند است. **6** «برای قربانی سلامتی می توان گوسفند و بز (نر یا ماده) که سالم و بی عیب باشند نیز به خداوند تقدیم کرد. **7** اگر قربانی، گوسفند باشد، شخصی که

آن را به خداوند تقدیم می‌کند باید آن را به حضور خداوند آورده، 8 وقتی آنها به گناه خود پی بردند، باید گوساله‌ای برای کفاره گناه دستش را روی سر حیوان بگذارد و دم در خیمه ملاقات سرش را ببرد. خود قربانی کنند. گوساله را به خیمه ملاقات بیاورند. 15 و در آنجا سپس پسران هارون خون آن را بر چهار طرف مذبح بپاشند. 9 کاهن بزرگان قوم در حضور خداوند دستهای خود را روی سر حیوان بگذارند باید چربی این قربانی سلامتی را به عنوان هدیه مخصوص به خداوند و آن را ذبح کنند. 16 آنگاه کاهن اعظم مقداری از خون گوساله را تقدیم کند. این چربی شامل دنبه که از نزدیکی ستون مهره‌ها جدا به داخل خیمه ملاقات بیاورد 17 و انگشت خود را در خون فرو برد شده، و تمام چربی داخل شکم، 10 دو قلو و چربی روی آنها در و در حضور خداوند آن را هفت بار جلوی پرده قدس‌الاقداص بپاشد. قسمت تهیگاه، و سفیدی روی جگر می‌باشد. اینها همراه با قلوها 18 بعد در حضور خداوند قدری از خون را بر شاخهای مذبح بخور باید جدا شوند 11 و کاهن آنها را همچون هدیه مخصوص خوراکی که در خیمه ملاقات است، بمالد و باقیمانده خون را به پای مذبح به خداوند تقدیم کرده، بر آتش مذبح بسوزاند. 12 «اگر قربانی، بز قربانی سوختنی که نزدیک در خیمه است، بریزد. 19 تمام چربی باید باشد، شخصی که آن را به خداوند تقدیم می‌کند، باید آن را به روی مذبح سوزانده شود. 20 کاهن اعظم باید از همان روش قربانی حضور خداوند آورده، 13 دستش را روی سر حیوان بگذارد و دم در گناه پیروی کند. به این طریق برای قوم خدا کفاره خواهد کرد و خیمه ملاقات سرش را ببرد. سپس پسران هارون خون آن را بر چهار طرف مذبح بپاشند 14 کاهن باید قسمتی از این قربانی را به عنوان هدیه مخصوص به خداوند تقدیم کند. این شامل چربی داخل شکم، 15 و قلو و چربی روی آنها در قسمت تهیگاه، و سفیدی روی جگر از رهبران ناخواسته مرتکب گناهی شود و یکی از قوانین خداوند، می‌باشد. اینها همراه با قلوها باید جدا شوند. 16 سپس کاهن این همه را به عنوان خوراک بر مذبح بسوزاند. این هدیه، هدیه‌ای گناهش پی برد، باید یک بز نر سالم و بی‌عیب تقدیم کند. 24 مخصوص و خوشبو برای خداوند است. تمام چربی آن حیوان به خداوند تعلق دارد. 17 هیچ‌یک از شما نباید خون یا چربی بخورید. این قانونی است ابدی برای شما و نسلهائتان، در هر جا که باشید.»

4 خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به بنی‌اسرائیل بده. اگر کسی ناخواسته مرتکب گناهی شود و یکی از قوانین خداوند را زیر پا گذارد، باید طبق این مقررات عمل کند: 3 «اگر گناه از کاهن اعظم سر زده باشد و بدین ترتیب قوم را نیز گناهکار ساخته باشد، برای گناه خود باید گوساله‌ای سالم و بی‌عیب به خداوند تقدیم کند. 4 گوساله را دم در خیمه ملاقات بیاورد، دستش را روی سر آن بگذارد و همان جا در حضور خداوند سرش را ببرد. 5 کاهن اعظم مقداری از خون گوساله را به داخل خیمه ملاقات ببرد، 6 انگشت خود را در خون فرو برد و در حضور خداوند آن را هفت بار جلوی پرده قدس‌الاقداص بپاشد. 7 سپس در حضور خداوند قدری از خون را روی شاخهای مذبح بخور که داخل خیمه است، بمالد. باقیمانده خون را به پای مذبح قربانی سوختنی که نزدیک در خیمه ملاقات است، بپزند. 8 آنگاه تمام چربی داخل شکم، 9 قلوها و چربی روی آنها، و سفیدی روی جگر را بردارد، 10 و آنها را روی مذبح قربانی سوختنی بسوزاند، درست همان‌طور که چربی گاو قربانی سلامتی را می‌سوزاند. 11 اما باقیمانده گوساله، یعنی پوست، گوشت، کله، پاچه، دل و روده و سرگین را 12 به مکان طاهری برد که در خارج از اردوگاه برای ریختن خاکستر مذبح مقرر شده است و در آنجا آنها را روی هیثم بسوزاند. 13 «اگر تمام قوم اسرائیل ناخواسته مرتکب گناهی شوند و یکی از قوانین خداوند را زیر پا بگذارند، هر چند این کار را ندانسته انجام داده باشند، مقصر محسوب می‌شوند.

تقدیم می‌شوند، بسوزاند. به این ترتیب کاهن گناه آن شخص را کاهن با این قربانی برای او کفاره کند تا گناهش بخشیده شود. 19 کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد.

شده است.»

5

«هرگاه کسی از وقوع جرمی اطلاع داشته باشد ولی در مورد

6

خداوند به موسی فرمود: 2 «هرگاه کسی نسبت به شخصی

«هرگاه کسی لاشه حیوان حرام گوشتی را لمس کند، حتی اگر گناه کرده، به خداوند خیانت ورزد، و از پس دادن چیزی که پیش او

ندانسته این کار را کرده باشد، نجس و مجرم است. 3 هرگاه کسی گرو گذاشته شده خودداری نماید یا در امانت خیانت ورزد، یا دزدی

نجاست انسان را لمس کند، حتی اگر ندانسته این کار را کرده کند یا مال همسایه‌اش را غصب نماید، 3 و یا اینکه در خصوص

باشد، وقتی متوجه شد چه کرده است، مجرم می‌باشد. 4 «اگر چیز گمشده‌ای که پیدا کرده است دروغ بگوید و قسم بخورد که

کسی نسنجیده قولی دهد و قسم بخورد که آن را بجا آورد ولی بعد پیش او نیست، یا مرتکب هر گناهی از این قبیل شود، 4 روزی که

پی برد که قول بی‌جایی داده است، مجرم می‌باشد. 5 در هر یک از جرم او ثابت شود باید اصل مال را پس دهد و یک پنجم ارزش آن را

این موارد، شخص باید به گناهش اعتراف کند. 6 برای قربانی گناه نیز به آن افزوده، به صاحب مال بپردازد. 6 او باید به عنوان قربانی

خود یک بره یا بز ماده نزد خداوند بیاورد تا کاهن برایش کفاره کند. جبران، یک قوچ بی‌عیب و با ارزش نزد کاهن به خیمه ملاقات بیاورد

7 «اگر شخص مجرم تنگدست باشد و نتواند بره یا بیاورد، می‌تواند و به خداوند تقدیم کند. این قوچ باید مطابق معیار رسمی، ارزیابی

دو قمری یا دو جوجه کبوتر برای کفاره گناه خود به خداوند تقدیم شود. 7 کاهن با این قربانی برای او در حضور خداوند کفاره خواهد

کند، یکی برای قربانی گناه و دیگری برای قربانی سوختنی. 8 کاهن کرد و گناه او بخشیده خواهد شد. 8 آنگاه خداوند به موسی

پرنده‌ای را که برای قربانی گناه آورده شده، بگیرد و سرش را ببرد، ولی فرمود: 9 «این دستورها را در مورد قربانی سوختنی به هارون و پسرانش

طوری که از تنش جدا نشود. 9 سپس قدری از خون آن را بر پهلوی بدنه قربانی سوختنی باید تمام شب بر روی مذبح باشد و آتش مذبح

مذبح بپاشد و بقیه را به پای مذبح بریزد. این، قربانی گناه است. 10 خاموش نشود. 10 صبح روز بعد، کاهن لباس زیر و لباس کتانی خود

پرنده دیگر را به عنوان قربانی سوختنی طبق دستورالعملی که قبلاً داده و پوشد و خاکستر قربانی سوختنی را برداشته، کنار مذبح بگذارد.

شده است قربانی کند. به این ترتیب کاهن برای گناه او کفاره خواهد کرد و گناه او بخشیده خواهد شد. 11 «اگر او فقیرتر از آنست که

بتواند دو قمری یا دو جوجه کبوتر برای کفاره گناه خود قربانی کند، هر روز صبح هیزم تازه بر آن بنهد و قربانی سوختنی روزانه را روی آن

می‌تواند یک کیلو آرد مرغوب بیاورد. ولی نباید آن را با روغن زیتون بگذارد و چربی قربانی سلامتی را بر آن بسوزاند. 13 آتش مذبح

مخلوط کند یا کندر بر آن بگذارد، زیرا این، قربانی گناه است. باید همیشه روشن بماند و هرگز خاموش نشود. 14 «قوانین مربوط

12 آرد را پیش کاهن بیاورد تا کاهن مشتی از آن را به عنوان نمونه به هدیه آردی از این قرار است: کاهن برای تقدیم هدیه آردی به

بردارد و روی مذبح بسوزاند، درست مثل قربانیایی که بر آتش به خداوند جلوی مذبح بایستد، 15 سپس مشتی از آرد مرغوب آغشته به

خداوند تقدیم می‌شود. این، قربانی گناه است. 13 به این ترتیب روغن زیتون را با کندری که بر آن است بردارد و به عنوان نمونه برای

کاهن برای گناه او در هر یک از این موارد، کفاره خواهد کرد و او خداوند روی مذبح بسوزاند. این هدیه مورد پسند خداوند خواهد

بخشیده خواهد شد. در این قربانی نیز مثل هدیه آردی، بقیه آرد به بود. 16 بقیه آرد، متعلق به هارون و پسرانش می‌باشد تا از آن برای

کاهن تعلق می‌گیرد.» 14 خداوند این دستورها را به موسی داد: 15 خوراک خود استفاده کنند. این آرد باید بدون خمیرمایه پخته شود و

«هرگاه کسی در دادن هدیه‌ای که در نظر خداوند مقدس است در حیاط خیمه ملاقات خورده شود. 17 این قسمت از هدیه آردی

ناخواسته قصور ورزد، باید یک قوچ سالم و بی‌عیب برای قربانی جبران را که بر آتش به خداوند تقدیم می‌شود، خداوند به کاهنان داده

به خداوند تقدیم نماید. قوچی که برای قربانی جبران اهدا می‌شود است. مانند قربانی گناه و قربانی جبران، این قسمت از هدیه آردی

ارزش آن باید به مثقال نقره برحسب مثقال عبادتگاه برآورده شود. 16 نیز بسیار مقدس می‌باشد. 18 پسران هارون نسل اندر نسل می‌توانند

او باید علاوه بر باز پرداخت هدیه، یک پنجم ارزش آن را نیز به آن این قسمت از هدیه را بخورند. این هدیه که بر آتش به خداوند تقدیم

افزوده، همه را به کاهن بدهد. کاهن با آن قوچ قربانی جبران، برایش می‌شود، همیشه سهم کاهنان خواهد بود و کس دیگری حق ندارد به

کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد. 17 «اگر کسی مرتکب آن دست بزند.» 19 سپس خداوند به موسی فرمود: 20 «هارون و

گناهی شده، یکی از قوانین خداوند را زیر پا بگذارد، ولی نداند که هر کدام از پسرانش در روزی که برای انتصاب به مقام کاهنی مسح

چنین کاری از او سر زده است، باز مجرم است و باید تاوان گناهش می‌شوند باید یک کیلو آرد مرغوب، به اندازۀ هدیه آردی روزانه به

را پس بدهد. 18 او باید برای قربانی جبران یک قوچ سالم و بی‌عیب حضور خداوند بیاورد و نصف آن را در صبح و نصف دیگر را در

نزد کاهن بیاورد. قیمت قوچ باید مطابق قیمت تعیین شده باشد. عصر به خداوند تقدیم کنند. 21 این هدیه باید روی ساج با روغن

زیتون پخته شود سپس تکه‌تکه شده، به عنوان هدیه آردی به خداوند تقدیم گردد. این هدیه مورد پسند خداوند خواهد بود. **22** هر کاهنی که به جای پدر خود، کاهن اعظم می‌شود باید در روز انتصاب خود همین هدیه را به خداوند تقدیم کند. این فریضه‌ای ابدی است. **23** شکرگزاری تقدیم می‌گردد، خورده شود و چیزی از آن برای روز بعد هر هدیه آردی کاهن باید تماماً سوزانده شود و چیزی از آن خورده نشود. **24** خداوند به موسی فرمود: **25** «این دستورها را در مورد قربانی گناه به هارون و پسرانش بده. این قربانی بسیار مقدس است و باید در حضور خداوند در جایی ذبح شود که قربانیهای سوختنی را سر می‌برند. **26** کاهنی که قربانی را تقدیم می‌کند، گوشت آن را در حیاط خیمه ملاقات که جای مقدسی است، بخورد. **27** فقط کسانی که تقدیس شده‌اند، یعنی کاهنان، اجازه دارند به این گوشت دست بزنند. اگر خون آن قربانی به لباس ایشان پاشد باید لباس خود را در مکانی مقدس بشویند. **28** ظرف سفالینی که گوشت در آن پخته می‌شود باید شکسته شود. اگر گوشت در یک ظرف مسی پخته شده باشد باید آن ظرف را کاملاً تمیز کنند و با آب بشویند. **29** هر مردی از خانواده کاهنان می‌تواند از این گوشت بخورد. این قربانی بسیار مقدس است. **30** اما در مواردی که خون قربانی گناه برای کفاره در قدس به داخل خیمه ملاقات برده می‌شود، گوشت قربانی را نباید خورد بلکه باید تماماً سوزاند.

7 «قوانین قربانی جبران که قربانی بسیار مقدسی است، از این قرار می‌باشد: **2** حیوان قربانی باید در مکانی که قربانی سوختنی را سر می‌برند، ذبح شود و خونش بر چهار طرف مذبح پاشیده شود. **3** کاهن تمام چربی آن را تقدیم کند، یعنی دنبه و چربی داخل شکم، **4** دو قلوه و چربی روی آنها در قسمت تهیگاه، و نیز سفیدی روی جگر. اینها باید همراه قلوه‌ها جدا شوند. **5** سپس، کاهن آنها را به عنوان قربانی جبران بر آتش مذبح برای خداوند بسوزاند. **6** پسران کاهنان می‌توانند از این گوشت بخورند. این گوشت باید در جای مقدسی خورده شود. این قربانی، بسیار مقدس است. **7** «قانونی که باید در مورد قربانی گناه و قربانی جبران رعایت شود این است: گوشت قربانی به کاهنی تعلق خواهد داشت که مراسم کفاره را اجرا می‌کند. **8** (در ضمن پوست قربانی سوختنی نیز به آن کاهن تعلق دارد.) **9** هر هدیه آردی که در تنور یا در تابه یا روی ساج پخته می‌شود به کاهنی تعلق خواهد گرفت که آن را به خداوند تقدیم می‌کند. **10** تمام هدایای آردی دیگر، خواه مخلوط با روغن زیتون و خواه خشک، به طور مساوی به پسران هارون تعلق دارد. **11** «قوانین قربانی سلامتی که به خداوند تقدیم می‌شود از این قرار است: **12** اگر قربانی به منظور شکرگزاری باشد، همراه آن باید این نانهای بدون خمیرمایه نیز تقدیم شوند قرصهای نان که با روغن زیتون مخلوط شده باشند، نانهای نازک که روغن مالی شده باشند، نانهای که از مخلوط آرد مرغوب و روغن زیتون تهیه شده باشند. **13** همچنین همراه قربانی باید قرصهای نان خمیرمایه‌دار نیز تقدیم شوند. **14** از هر نوع سوختنی، هدیه آردی، قربانی گناه، قربانی جبران، قربانی انتصاب و

قربانی سلامتی 38 که خداوند در بیابان، در کوه سینا به موسی داد تا بر نرمه گوش راست و شست دست راست و شست پای راست قوم اسرائیل بدانند چگونه قربانیهای خود را به خداوند تقدیم کنند. پسران هارون مالید. بقیه خون را بر چهار طرف مذبح پاشید. 25

آنگاه چربی، دنبه، چربی داخل شکم، سفیدی روی جگر، قلوها

8 خداوند به موسی فرمود: «هارون و پسرانش را با لباسهای مخصوص ایشان و روغن تدهین، گوساله قربانی گناه، دو قوچ و نان بدون خمیرمایه که در حضور خداوند بود، یک قرص نان بدون یک سید نان بدون خمیرمایه دم در خیمه ملاقات بیاور 3 و تمام خمیرمایه، یک قرص نان روغنی و یک نان نازک برداشت و آنها جماعت اسرائیل را در آنجا جمع کن.» 4 موسی طبق فرمان خداوند عمل کرد. همه قوم اسرائیل دم در خیمه ملاقات جمع شدند. 5 سپس موسی به ایشان گفت: «آنچه اکنون انجام می‌دهم طبق فرمان حضور خداوند تکان دهند. 28 پس از انجام این تشریفات، موسی خداوند است.» 6 آنگاه موسی، هارون و پسرانش را فرا خواند و ایشان را با آب غسل داد. 7 پیراهن مخصوص کاهنی را به هارون این قربانی تقدیس، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند بود. پوشانید و کمربند را به کمرش بست. سپس ردا را بر تن او کرد و 29 موسی سینه قربانی را گرفت و آن را به عنوان هدیه مخصوص ایفود را به وسیله بند کمر آن بر او بست. 8 بعد سینه‌پوش را بر او بست و اوریم و تُثیم را در آن گذاشت، 9 و چنانکه خداوند فرموده دستور داده بود. این سهم خود موسی از قوچی بود که برای مراسم بود، دستار را بر سر هارون نهاد و نیم تاج مقدس را که از طلا بود تقدیس ذبح می‌شد. 30 سپس موسی قدری از روغن مسح و قدری جلوی دستار نصب کرد. 10 آنگاه موسی روغن مسح را گرفت و از خونی را که بر مذبح بود گرفت و بر هارون و لباسهای او و بر آن را بر خیمه عبادت و هر چیزی که در آن بود پاشید و آنها را پسران او و لباسهای ایشان پاشید و به این ترتیب هارون و پسرانش تقدیس نمود. 11 سپس مقداری از روغن را برداشت و آن را هفت لباسهای آنها را تقدیس کرد. 31 آنگاه موسی به هارون و پسرانش مرتبه بر مذبح، لوازم آن، حوض و پایداش پاشید و آنها را نیز تقدیس گفت: «همان‌طور که خداوند فرموده است، گوشت را دم در خیمه کرد. 12 بعد قدری از روغن مسح را بر سر هارون ریخت و به این ملاقات بپزید و در آنجا آن را با نان مراسم تقدیس که در سید است، ترتیب او را برای خدمت کاهنی تقدیس نمود. 13 سپس موسی به امر خداوند پسران هارون را فرا خواند و پیراهن‌ها را به آنان پوشانید و 33 هفت روز از در خیمه ملاقات بیرون نروید تا روزهای تقدیس شما شال به کمرشان بست و کلاه‌ها را بر سرشان گذاشت. 14 بعد گوساله قربانی گناه را جلو آورد و هارون و پسرانش دستهای خود را بر سر آن گذاشتند. 15 موسی گوساله را ذبح کرد و قدری از خون آن را با انگشت خود بر شاخهای مذبح مالید تا آن را ظاهر ملاقات بمانید و آنچه را که خداوند فرموده است انجام دهید و گرنه سازد. باقیمانده خون را به پای مذبح ریخت. به این ترتیب مذبح را تقدیس کرده، برای آن کفاره نمود. 16 سپس تمام چربی داخل شکم، سفیدی روی جگر، قلوها و چربی روی آنها را گرفت و همه را روی مذبح سوزانید، 17 و همان‌طور که خداوند فرموده بود، لاشه و پوست و فضله گوساله را در خارج از اردوگاه سوزانید. 18 بعد قوچ قربانی سوختنی را جلو آورد و هارون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن گذاشتند. 19 موسی قوچ را ذبح کرد و خونس را بر چهار طرف مذبح پاشید. 20 سپس قوچ را قطعه‌قطعه کرد و آنها را با کله و چربی حیوان سوزانید. 21 دل و روده و پاچه‌ها را با آب شست و آنها را نیز بر مذبح سوزانید. پس همان‌طور که خداوند به موسی دستور داده بود تمام آن قوچ بر مذبح سوزانده شد. این قربانی سوختنی، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند بود. 22 سپس موسی قوچ دوم را که برای تقدیس کاهنان بود جلو آورد و هارون و پسرانش دستهای خود را روی سر آن گذاشتند. 23 موسی قوچ را ذبح کرده، قدری از خونس را بر نرمه گوش راست هارون و شست دست راست او و شست پای راستش مالید. 24 بعد قدری از خون را

9 در روز هشتم، موسی هارون و پسرانش را با مشایخ اسرائیل جمع کرد 2 و به هارون گفت: «یک گوساله نر سالم و بی‌عیب برای قربانی گناه و یک قوچ سالم و بی‌عیب برای قربانی سوختنی بگیر و آنها را به حضور خداوند تقدیم کن. 3 بعد به قوم اسرائیل بگو که یک بزغاله نر برای قربانی گناه خود و یک گوساله و یک بره که هر دو یک ساله و بی‌عیب باشند برای قربانی سوختنی بیاورند. 4 همچنین قوم اسرائیل باید یک گاو و یک قوچ برای قربانی سلامتی، و آرد مخلوط با روغن زیتون برای هدیه آردی به خداوند تقدیم کنند زیرا امروز خداوند بر ایشان ظاهر خواهد شد.» 5 پس قوم آنچه را که موسی امر فرموده بود، جلوی خیمه ملاقات آوردند و تمام جماعت نزدیک شده، در حضور خداوند ایستادند. 6 موسی به ایشان گفت: «خداوند فرموده دستورهای او را انجام دهید تا حضور پرچلال خود را بر شما ظاهر کند.» 7 آنگاه موسی به هارون گفت: «نزدیک

مذبح بیا و همان‌طور که خداوند فرموده است قربانی گناه و قربانی زد و به ایشان گفت: «بروید و اجساد را از داخل خیمه ملاقات سوختنی خود را تقدیم کرده، برای خود کفاره کن و سپس قربانیهای بردارید و به خارج از اردوگاه بپريد.» 5 آنها رفتند و همان‌طور که قوم را تقدیم نموده، برای آنها کفاره نما. 8 بنابراین هارون به مذبح موسی گفته بود ایشان را که هنوز پیراهنهای کاهنی خود را بر تن نزدیک شد و گوساله قربانی گناه خود را ذبح کرد. 9 پسرانش خون داشتند، از اردوگاه بیرون بردند. 6 آنگاه موسی به هارون و پسرانش گوساله را پیش وی آوردند و او انگشت خود را در خون فرو برد و بر العازار و ایتمار گفت: «عزاداری ننمایید، موهای سرتان را باز نکنید و شاخهای مذبح مالید و باقیمانده خون را به پای مذبح ریخت. 10 گریبان لباس خود را چاک نزنید. اگر عزاداری کنید خدا شما را نیز بعد همان‌طور که خداوند به موسی دستور داده بود، چربی، قلوه‌ها و هلاک خواهد کرد و خشم او بر تمام قوم اسرائیل افروخته خواهد شد. سفیدی روی جگر قربانی گناه را بر مذبح، 11 و گوشت و پوست آن ولی بنی‌اسرائیل می‌تواند برای ناداب و ابیهو که در اثر آتش هولناک را بیرون از اردوگاه سوزانید. 12 پس از آن هارون قربانی سوختنی را ذبح کرد و پسرانش خون قربانی را آوردند و هارون آن را بر چهار طرف مذبح پاشید. 13 ایشان کله و قطعه‌های دیگر حیوان را نزد هارون آوردند و او آنها را بر مذبح سوزانید. 14 دل و روده و پاچه‌ها را «وقتی به خیمه ملاقات می‌روید، هرگز شراب یا نوشیدنیهای مست شست و اینها را نیز به عنوان قربانی سوختنی بر مذبح سوزانید. 15 کننده دیگر نوشید مبادا بمیرید. این فریضه‌ای است ابدی برای تو و سپس هارون قربانی قوم اسرائیل را تقدیم کرد. او بز قربانی گناه قوم را پسران و تمام نسلهای آینده‌ات. 10 شما باید فرق بین مقدس و ذبح نموده، آن را مانند قربانی گناه خود برای گناه قوم تقدیم کرد. نامقدس، و نجس و طاهر را تشخیص دهید. 11 باید تمام دستورهای 16 نگاه مطابق قوانین، قربانی سوختنی ایشان را به خداوند تقدیم مرا که توسط موسی به قوم اسرائیل داده‌ام، به ایشان بیاموزید.» 12 نمود. 17 بعد هدیه آردی را آورد و مشتی از آن را گرفت و بر مذبح سپس موسی به هارون و دو پسر بازمانده‌اش، العازار و ایتمار گفت: سوزانید. (این قربانی غیر از قربانی سوختنی‌ای بود که هر روز صبح «باقیمانده هدیه آردی را که بر آتش به خداوند تقدیم شده است تقدیم می‌شد.) 18 پس از آن هارون گاو و قوچ را به عنوان قربانی بردارید و از آن، نان بدون خمیرمایه پخته، در کنار مذبح بخورید زیرا سلامتی قوم ذبح کرد. پسران هارون خون قربانی را نزد او آوردند و او این هدیه، بسیار مقدس است. 13 همان‌گونه که خداوند به من آن را بر چهار طرف مذبح پاشید. 19 سپس چربی گاو و قوچ را که فرموده است باید این را در جای مقدس بخورید، زیرا این سهم شما شامل چربی داخل شکم و قلوه‌ها و سفیدی روی جگر گاو و قوچ و پسران از هدیه‌ای است که بر آتش به خداوند تقدیم می‌شود. 14 می‌شد، گرفت 20 و آنها را روی سینه‌های حیوان گذاشته، نزدیک مذبح آورد و تمام چربی را روی مذبح سوزانید. 21 همان‌طور که موسی دستور داده بود، هارون سینه‌ها، و رانهای راست حیوان را به هدایا که سهم شما از قربانی سلامتی قوم اسرائیل می‌باشد به شما و عنوان هدیه مخصوص در حضور خداوند تکان داد. 22 پس از تقدیم فرزندانان داده شده است. 15 «بنی‌اسرائیل باید ران و سینه را هنگام قربانیها، هارون دستهای خود را به طرف قوم اسرائیل دراز کرده، ایشان تقدیم چربی بر آتش، بیاورند و به عنوان هدیه مخصوص در حضور را برکت داد و از مذبح به زیر آمد. 23 موسی و هارون به خیمه خداوند تکان دهند. آن ران و سینه همیشه به شما و فرزندانان تعلق ملاقات رفتند. وقتی از آنجا بیرون آمدند قوم اسرائیل را برکت دادند. خواهد داشت، همان‌طور که خداوند فرموده است.» 16 موسی سراغ آنگاه حضور پرجلال خداوند بر تمام جماعت ظاهر شد 24 و از بز قربانی گناه را گرفت، ولی پی برد که سوزانده شده است. پس بر حضور خداوند آتش فروز آمده، قربانی سوختنی و چربی روی مذبح را العازار و ایتمار خشمگین شده، گفت: 17 «چرا قربانی گناه را در بلعید. بنی‌اسرائیل وقتی این را دیدند، فریاد برآورد، در حضور خداوند مکان مقدس نخوردید؟ این قربانی، بسیار مقدس می‌باشد و خدا آن را به خاک افکندند.

10 ناداب و ابیهو پسران هارون، برخلاف امر خداوند، آتش را در محوطه خیمه ملاقات می‌خوردید، به طوری که به شما دستور غیر مجاز بر آتشدان خود نهاده، بر آن بخور گذاشتند و به حضور داده بودم.» 19 ولی هارون به موسی گفت: «با وجودی که ایشان خداوند تقدیم کردند. 2 ناگاه آتش از حضور خداوند بیرون آمده، آنها را سوزاند و آنها در همان جا، در حضور خداوند مردند. 3 این واقعه هولناک برای من پیش آمد. حال اگر از گوشت قربانی گناه آنگاه موسی به هارون گفت: «منظور خداوند همین بود وقتی فرمود: کسانی که مرا خدمت می‌کنند باید حرمت قدوسیت مرا نگاه دارند شنید، قانع شد.

خداوند به موسی و هارون فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بدهید. از میان همه حیواناتی که روی خشکی اند، اینها را می‌توانید بخورید: **3** هر حیوانی که شکافته‌سم باشد و نشخوار کند حلال گوشت است. **4** ولی از میان حیوانات نشخوارکننده یا شکافته‌سم، اینها را نمی‌توانید بخورید: شتر، زیرا هرچند نشخوار می‌کند ولی شکافته‌سم نیست؛ پس برای شما حرام است. **5** گورکن، زیرا هرچند نشخوار می‌کند، اما شکافته‌سم نیست؛ پس برای شما حرام است. **6** خرگوش، زیرا هرچند نشخوار می‌کند، ولی شکافته‌سم نیست، پس برای شما حرام است. **7** و خوک، زیرا هرچند شکافته‌سم است، ولی نشخوار نمی‌کند، پس برای شما حرام است. **8** پس نباید این حیوانات را بخورید و یا حتی دست به لاشه آنها بزنید، زیرا گوشت آنها حرام است. **9** «از حیواناتی که در آب زندگی می‌کنند چه در رودخانه باشند و چه در دریا آتھایی را می‌توانید بخورید که باله و فلس داشته باشند. **10** تمام جانوران آبی دیگر برای شما حرامند؛ **11** نه گوشت آنها را بخورید و نه به لاشه آنها دست بزنید. **12** باز تکرار می‌کنم، هر جانور آبی که باله و فلس نداشته باشد برای شما حرام است. **13** «از میان پرندگان اینها را حرام بدانید و گوشتشان را نخورید: عقاب، لاشخور، لاشخور سیاه، **14** زغن و شاهین از هر نوع؛ **15** کلاغ از هر نوع؛ **16** شترمرغ، جغد، مرغ دریایی، و باز از هر نوع؛ **17** بوم، قره غاز، جغد بزرگ، **18** جغد سفید، جغد صحرایی؛ کرکس، **19** لک‌لک، مرغ ماهیخوار از هر نوع؛ هدهد و خفاش. **20** «همه حشرات بالدار که بر چهار پا راه می‌روند برای شما حرامند. **21** به‌جز آتھایی که می‌چهند، یعنی ملخ و انواع گوناگون آن. اینها را می‌توان خورد. **23** اما سایر حشرات بالدار برای شما حرامند. **24** «هر کس به لاشه این حیوانات حرام گوشت دست بزند تا غروب نجس خواهد بود. **25** هر کس لاشه آنها را بردارد باید لباسش را بشوید؛ او تا غروب نجس خواهد بود. **26** «اگر به حیوانی دست بزنید که سمش کاملاً شکافته نباشد و یا نشخوار نکند، نجس خواهید بود، زیرا حرام گوشت هستند. **27** هر حیوان چهارپا که روی پنجه راه رود خوردنش حرام است. هر کس به لاشه چنین حیوانی دست بزند تا غروب نجس خواهد بود. **28** هر کس لاشه آن را بردارد تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید. این حیوانات برای شما حرام هستند. **29** «از میان حیواناتی که روی زمین می‌چینند، اینها برای شما حرامند: راسو، موش، و هر نوع سوسمار **30** از قبیل مارمولک، سوسمار زمینی، سوسمار معمولی، بُرمجه و آفتاب پرست. **31** اینها از میان حیواناتی که روی زمین می‌چینند برای شما حرامند. هر کس به لاشه این جانوران دست بزند تا غروب نجس خواهد بود. **32** اگر لاشه آنها روی چیزی که از جنس چوب، پارچه، چرم یا گونی باشد بیافتد آن چیز نیز نجس خواهد شد؛ باید آن را در آب بگذارید و آن تا غروب نجس خواهد بود ولی بعد از آن، می‌توان دوباره آن را به کار برد. **33** اگر لاشه یکی از این جانوران در یک ظرف سفالین بیفتد، هر چیزی که در ظرف باشد نجس خواهد بود و

12 خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: هرگاه زنی پسری بزیاید، آن زن تا مدت هفت روز نجس خواهد بود، همان‌گونه که به هنگام عادت ماهانه خود نجس است. **3** روز هشتم، پسرش باید ختنه شود. **4** آن زن باید مدت سی و سه روز صبر کند تا از خونریزی خود کاملاً طاهر گردد. در این مدت او نباید به هیچ چیز مقدس دست بزند و یا وارد خیمه ملاقات شود. **5** هرگاه زنی دختری بزیاید، آن زن تا دو هفته نجس خواهد بود همان‌گونه که به هنگام عادت ماهانه خود نجس است. او باید شصت و شش روز صبر کند تا از خونریزی خود کاملاً طاهر شود. **6** «وقتی مدت طهارت تمام شود، نوزاد، خواه پسر باشد خواه دختر، مادرش باید یک بره یک ساله برای قربانی سوختنی و یک جوجه کبوتر یا قمری برای قربانی گناه تقدیم کند. این هدایا را باید دم در خیمه ملاقات نزد کاهن بیاورد. **7** کاهن آنها را برای خداوند قربانی نموده، برای مادر کفاره کند. آنگاه او از خونریزی زایمان طاهر خواهد شد. این است آنچه یک زن بعد از زایمان باید انجام دهد. **8** ولی اگر آن زن فقیرتر از آن باشد که بتواند یک بره قربانی کند، می‌تواند دو قمری یا دو جوجه کبوتر بیاورد. یکی برای قربانی سوختنی و دیگری برای قربانی

گناه. کاهن باید با تقدیم این قربانیها برایش کفاره کند تا دوباره طاهر است، آنگاه کاهن او را هفت روز از مردم جدا نگه دارد. 22 اگر در آن مدت لکه بزرگ شد کاهن باید او را نجس اعلام کند، زیرا این

جذام است. 23 ولی اگر لکه بزرگ نشد، این لکه فقط جای دمل

خداوند این قوانین را به موسی و هارون داد: 2 «اگر روی است و کاهن باید او را طاهر اعلام نماید. 24 «اگر کسی دچار پوست بدن شخصی دمل، جوش یا لکهٔ براقی مشاهده شود، باید وی سوختگی شود و در جای سوختگی لکه سفید یا سفید مایل به سرخ را نزد هارون یا یکی از کاهنان نسل او بیاورند، چون احتمال دارد آن به وجود آید، 25 کاهن باید لکه را معاینه کند. اگر موهای روی آن شخص مبتلا به جذام باشد. 3 کاهن لکه را معاینه خواهد کرد. اگر لکه سفید شده و جای سوختگی گودتر از پوست بدن باشد، این موهایی که در لکه است سفید شده باشد و اگر آن لکه از پوست مرض جذام است که در اثر سوختگی بروز کرده و کاهن باید او را گودتر باشد، پس مرض جذام است و کاهن باید او را نجس اعلام نجس اعلام کند. 26 ولی اگر کاهن ببیند که در لکه، موهای کند. 4 اگر لکهٔ روی پوست سفید باشد اما گودتر از پوست نباشد و سفیدی نیست و لکه گودتر از پوست بدن به نظر نمی‌آید و کمرنگ موهایی که در لکه است سفید نشده باشد، کاهن باید او را تا هفت شده، کاهن باید هفت روز او را از مردم جدا نگه داشته، 27 روز روز جدا از دیگران نگه دارد. 5 در روز هفتم، کاهن دوباره او را هفتم دوباره او را معاینه کند. اگر لکه بزرگ شده باشد، کاهن باید او را معاینه کند. اگر آن لکه تغییر نکرده باشد و بزرگ نیز نشده باشد، را نجس اعلام کند، زیرا این جذام است. 28 ولی اگر لکه بزرگ آنگاه کاهن باید هفت روز دیگر هم او را از مردم جدا نگه دارد. 6 نشده و کمرنگ شده باشد، این فقط جای سوختگی است و کاهن روز هفتم، کاهن دوباره او را معاینه کند. اگر نشانه‌های مرض کمتر شده و لکه بزرگ نشده باشد، کاهن او را طاهر اعلام کند، چون یک زخم معمولی بوده است. کافی است آن شخص لباسهایش را بشوید باشد، 30 کاهن باید او را معاینه کند. اگر به نظر آید که زخم گودتر تا طاهر شود. 7 ولی اگر پس از آنکه کاهن او را طاهر اعلام کرد، آن لکه بزرگ شود، باید دوباره نزد کاهن بیاید. 8 کاهن باز به آن نگاه او را نجس اعلام کند، زیرا این، جذام سر یا چانه است. 31 ولی کند، اگر لکه بزرگ شده باشد آنگاه او را نجس اعلام کند، زیرا این اگر معاینهٔ کاهن نشان دهد که زخم گودتر از پوست نیست و در جذام است. 9 «شخصی را که گمان می‌رود بیماری جذام دارد باید نزد کاهن بیاورند 10 و کاهن او را معاینه کند. اگر آماس چرکی زخم بزرگ نشده باشد و موهای زردی نیز در آن نمایان نشده باشد، و این جذام مزمن است و کاهن باید او را نجس اعلام کند. دیگر نباید او را برای معاینات بیشتر نگه داشت، چون مرض وی قطعی است. اطراف زخمش را بتراشد (ولی نه روی خود زخم را) و کاهن هفت روز دیگر او را از مردم جدا نگه دارد. 34 روز هفتم باز معاینه شود و اگر زخم بزرگ نشده باشد و از پوست گودتر به نظر نیاید، کاهن او را طاهر اعلام نماید. او بعد از شستن لباسهایش طاهر خواهد بود. 35 پوشانده سفید شده باشد، کاهن او را طاهر اعلام کند؛ او طاهر ولی اگر پس از آنکه طاهر اعلام شد، زخم در پوست پخش شود، است. 14 ولی اگر در جایی از بدنش گوشت تازه نمایان شود، او 36 آنگاه کاهن باید دوباره او را معاینه کند و بی‌آنکه منتظر دیدن نجس است. 15 وقتی کاهن گوشت تازه را ببیند، او را نجس اعلام خواهد کرد. گوشت تازه نجس است، زیرا نشانهٔ جذام است. 16 زخم تغییری نکرده و موهای سیاهی نیز در آن دیده می‌شود، پس او اگر گوشت تازه تغییر کند و سفید شود، او باید نزد کاهن بازگردد. 17 کاهن او را معاینه کند و اگر زخم سفید شده باشد، آنگاه او را طاهر اعلام کند؛ او طاهر است. 18 «اگر در پوست بدن کسی دملی به وجود بیاید و پس از مدتی خوب بشود، 19 ولی در جای آن، آماسی سفید یا لکه‌ای سفید مایل به سرخی باقی مانده باشد، آن شخص باید برای معاینه نزد کاهن برود. 20 اگر کاهن دید که لکه گودتر از پوست است و موهایی که در آن است سفید شده است، او از پیشانی طاس شده، ولی طاهر است. 42 اما چنانچه در سر آنگاه باید او را نجس اعلام کند. این جذام است که در آن دمل بروز طاس یا پیشانی او لکهٔ سفید مایل به سرخی وجود داشته باشد، کرده است. 21 ولی اگر کاهن ببیند که موهای سفیدی در لکه نیست و لکه نیز گودتر از پوست نیست و رنگ آن هم روشنتر شده 43 پس کاهن باید او را معاینه کند. اگر لکهٔ روی سر یا پیشانی

او که به رنگ سفید مایل به سرخ است، مانند بیماری جذام در او را طاهر اعلام کند و پرنده زنده را هم در صحرا رها نماید. 8 پوست بدن به نظر برسد، 44 او جذامی و نجس است. کاهن باید آنگاه شخصی که شفا یافته لباس خود را بشوید و تمام موی خود را او را به سبب زخم سر نجس اعلام کند. 45 «وقتی معلوم شود بترشد و خود را بشوید تا طاهر شود. سپس او می‌تواند به اردوگاه کسی جذامی است، او باید لباس پاره بیوشد و موهای سرش را باز بازگشته، در آنجا زندگی کند؛ ولی باید تا هفت روز بیرون خیمه‌اش کند و قسمت پایین صورت خود را پوشانیده، در حین حرکت فریاد بماند. 9 در روز هفتم دوباره تمام موی خود را که شامل موی سر، بزند: «جذامی! جذامی!» 46 تا زمانی که مرض باقی باشد، او نجس ریش، آبرو و سایر قسمتهای بدن او می‌شود، بترشد و لباسهایش را است و باید بیرون از اردوگاه، تنها به سر برد. 47 «اگر لباسی، چه بشوید و حمام کند. آنگاه آن شخص طاهر خواهد بود. 10 «روز پشمی چه کتانی، کپک بزند، 48 هر پارچه بافته یا دوخته شده بعد، یعنی روز هشتم، باید دو بره نری عیب و یک میش یک ساله کتانی یا پشمی، و هر چرم یا هر چه از چرم تهیه شده باشد - 49 بی‌عیب با سه کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون به عنوان هدیه اگر کپک لباس یا چرم، پارچه بافته یا دوخته، یا هر چیز چرمی، به آردی و یک سوم لیتر روغن زیتون نزد کاهن بیاورد. 11 سپس کاهن سرخی یا سبزی بزند، کپک زین‌آور است و باید به کاهن نشان داده آن شخص و هدیه وی را دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند شود. 50 کاهن لکه را ببیند و آن پارچه یا شیء را مدت هفت روز بیاورد. 12 کاهن باید یکی از بره‌های نر را با روغن زیتون گرفته، با نکه دارد 51 و روز هفتم دوباره به آن نگاه کند. اگر کپک پخش تکان دادن آنها در جلوی مذبح، به عنوان قربانی جبران به خداوند شده باشد، چه در پارچه بافته شده یا دوخته شده، یا در چرم، کپک تقدیم کند. (این قربانی جزو هدایای مخصوصی است که به کاهن مضر است و نجس می‌باشد، 52 و کاهن باید آن را بسوزاند، چون تعلق می‌گیرد.) 13 سپس کاهن در خیمه ملاقات در جایی که جذام مسری در آن است و باید در آتش سوخته شود. 53 «ولی اگر قربانی گناه و قربانی سوختنی ذبح می‌شوند، بره را سر ببرد. این قربانی کاهن معاینه کند و ببیند که کپک در لباس، چه بافته شده و چه جبران بسیار مقدس است و باید مثل قربانی گناه برای خوراک به دوخته شده، و یا در چرم، پخش نشده باشد، 54 باید دستور دهد کاهن داده شود. 14 کاهن، خون قربانی جبران را بگیرد و مقداری از آنچه را کپک زده است بشویند. سپس هفت روز دیگر آن را جدا نکه آن را بر نرمه گوش راست شخصی که طاهر می‌شود و روی شست دارند. 55 اگر بعد از آن مدت، رنگ لکه تغییر نکند، هر چند پخش دست راست او و روی شست پای راستش بمالد. 15 پس از آن، هم نشده باشد، نجس است و باید سوزانده شود، خواه لکه روی آن کاهن مقداری از روغن زیتون را گرفته، آن را در کف دست چپ خود و خواه زیر آن باشد. 56 اما اگر کاهن ببیند که لکه بعد از شستن بریزد، 16 و انگشت دست راست خود را در آن فرو برده، هفت بار کمترنگر شده، آنگاه قسمت لکه‌دار را از پارچه، چه بافته شده چه روغن را به حضور خداوند بپاشد. 17 سپس کاهن مقداری از روغن دوخته شده، و یا چرم جدا کند. 57 ولی اگر لکه دوباره روی لباس کف دست خود را روی نرمه گوش راست آن شخص و روی شست ظاهر شود، چه بافته شده چه دوخته شده، و یا هر چیز چرمی، معلوم دست راست و روی شست پای راست او بمالد. 18 بعد روغن می‌شود کپک در حال پیشروی است. آنچه کپک زده است باید باقیمانده در کف دست خود را بر سر آن شخص بمالد. به این ترتیب سوزانده شود. 58 اما چنانچه بعد از شستن، دیگر اثری از لکه در کاهن در حضور خداوند برای او کفاره خواهد کرد. 19 پس از آن، لباس، چه بافته شده چه دوخته شده، و یا هر شیء چرمی که با کاهن باید قربانی گناه را تقدیم کند و بار دیگر مراسم کفاره را برای شستشو کپک از آن زدوده می‌شود، نباشد، باید بار دیگر شسته شود، شخصی که از جذام خود طاهر می‌شود به جا آورد. سپس کاهن و طاهر خواهد بود.» 59 این است قوانین مربوط به مرض جذام در قربانی سوختنی را سر ببرد، 20 و آن را با هدیه آردی بر مذبح تقدیم لباس پشمی یا کتانی یا هر چیزی که از چرم درست شده باشد. نموده، برای آن شخص کفاره کند تا طاهر محسوب شود. 21 «اگر آن شخص فقیر باشد و نتواند دو بره قربانی کند، می‌تواند یک بره نر به عنوان قربانی جبران بیاورد تا هنگام برگزاری مراسم کفاره جلوی مذبح تکان داده شود و به خداوند تقدیم گردد. همراه با آن یک کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون به عنوان هدیه آردی و یک سوم لیتر روغن زیتون نیز باید تقدیم شود. 22 آن شخص باید دو قمری یا دو جوجه کبوتر نیز بیاورد و یکی را برای قربانی گناه و دیگری را برای قربانی سوختنی تقدیم کند. 23 روز هشتم آنها را دم در خیمه ملاقات نزد کاهن بیاورد تا در حضور خداوند برای مراسم طهارت او تقدیم شوند. 24 کاهن بره را به عنوان قربانی جبران همراه با روغن بگیرد و آنها را جلوی مذبح تکان داده، به خداوند تقدیم کند. (این قربانی جزو هدایای مخصوصی است که به کاهن تعلق می‌گیرد.)

14

خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها درباره شخصی است که از بیماریهای پوستی شفا یافته و برای تطهیرش او را نزد کاهن آورده‌اند: 3 کاهن باید برای معاینه او از اردوگاه بیرون رود. اگر دید که جذام برطرف شده است 4 دستور دهد دو پرنده زنده حلال گوشت، چند تکه چوب سرو، نخ قرمز و چند شاخه از گیاه زوفا برای مراسم تطهیر شخص شفا یافته بیاورند. 5 سپس دستور دهد که یکی از پرندگان را در یک ظرف سفالین که آن را روی آب روان گرفته باشند سر بزند 6 و چوب سرو، نخ قرمز، شاخه زوفا و پرنده زنده را در خون پرنده‌ای که بر آب روان سرش بریده شده فرو کند. 7 سپس کاهن خون را هفت مرتبه روی شخصی که از جذام شفا یافته، بپاشد

25 سپس بره را به عنوان قربانی جبران ذبح کند و قدری از خون آن را روی نرمة گوش راست شخصی که طاهر می‌شود و روی شست دست راست و روی شست پای راست او بمالد. **26** سپس کاهن مقداری از روغن زیتون را در کف دست چپ خود بریزد **27** و با انگشت راستش قدری از آن را هفت بار به حضور خداوند بپاشد. **28** بعد قدری از روغن زیتون کف دستش را روی نرمة گوش راست آن شخص و روی شست دست راست و روی شست پای راست وی بمالد. **29** روغن باقیمانده در دست خود را بر سر شخصی که طاهر می‌شود بمالد. به این ترتیب کاهن در حضور خداوند برای او کفاره خواهد کرد. **30** پس از آن، باید دو قمری یا دو جوجه کبوتری را که آورده است قربانی کند، **31** یکی را برای قربانی گناه و دیگری را برای قربانی سوختنی. همراه آنها هدیه آردی نیز تقدیم شود. به این ترتیب کاهن در حضور خداوند برای آن شخص کفاره خواهد کرد. **32** این است قوانین مربوط به اشخاصی که از بیماری پوستی شفا یافته، ولی قادر نیستند قربانیهایی را که برای انجام مراسم طهارت لازم است بیاورند. **33** خداوند به موسی و هارون فرمود: **34** «وقتی به سرزمین کنعان که من آن را به شما به ملکیت می‌بخشم، وارد شدید و من بر خانه‌ای در آن سرزمین کپک بفرستم **35** هرگاه کسی در خانه‌اش متوجه کپک شود، باید بیاید و به کاهن بگوید: "به نظر می‌رسد در خانه من نوعی کپک وجود دارد!" **36** کاهن پیش از اینکه خانه را مشاهده کند دستور بدهد که خانه تخلیه شود تا اگر تشخیص داد که مرض جذام در آنجا وجود دارد، هر چه در خانه است، نجس اعلام نشود. سپس کاهن وارد خانه شده **37** آن را مشاهده کند. اگر رگه‌های مایل به سبز یا سرخ در دیوار خانه پیدا کرد که گودتر از سطح دیوار به نظر رسید، **38** باید در خانه را تا هفت روز ببندد. **39** روز هفتم کاهن برگردد و خانه را ملاحظه کند. اگر رگه‌ها در دیوار پخش شده باشند، **40** آنگاه کاهن دستور بدهد آن قسمت رگه‌دار دیوار را کنده، سنگهای آن را در جای ناپاکی خارج از شهر بیندازند. **41** سپس دستور بدهد دیوارهای داخل خانه را بتراشند و خاک تراشیده شده را نیز در جای ناپاکی خارج از شهر بپزند. **42** بعد باید سنگهای دیگری بیاورند و به جای سنگهایی که کنده شده کار بگذارند و با ملاط تازه خانه را دوباره اندود کنند. **43** «ولی اگر رگه‌ها دوباره نمایان شدند، **44** کاهن باید دوباره بیاید و نگاه کند، اگر دید که رگه‌ها پخش شده‌اند، بداند که جذام مسری است و خانه نجس می‌باشد. **45** آنگاه کاهن دستور دهد خانه را خراب کنند و تمام سنگها، تیرها و خاک آن را به خارج از شهر برده، در جای ناپاکی بپزند. **46** وقتی در خانه بسته است، اگر کسی داخل آن شود، تا غروب نجس خواهد بود. **47** هر که در آن خانه بخوابد یا چیزی بخورد، باید لباس خود را بشوید. **48** «اما زمانی که کاهن دوباره برای ملاحظه خانه می‌آید، اگر ببیند که رگه‌ها دیگر پخش نشده‌اند، آنگاه اعلام کند که خانه طاهر است و جذام برطرف شده است. **49** سپس برای طهارت خانه، دستور دهد دو پرند، چند تکه

15 خداوند به موسی و هارون فرمود: «این دستورها را به بنی‌اسرائیل بدهید: هرگاه بدن مردی ترشح غیرطبیعی داشته باشد، او نجس خواهد بود. **3** این مایع، چه از بدنش به بیرون ترشح کند و چه نکند، او را نجس می‌سازد. **4** هر رختخوابی که او در آن بخوابد و هر چیزی که روی آن بنشیند نجس خواهد شد. **5** هر کس به رختخواب او دست بزند، تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. **6** هر کس روی چیزی بنشیند که آن مرد هنگام آلودگی خود روی آن نشسته بود، تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. **7** هر کس به آن مرد دست بزند، باید همین دستورها را اجرا کند. **8** به هر کس آب دهان بپاشند، آن شخص تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. **9** روی هر زینی که بنشیند، آن زین نجس خواهد بود. **10** اگر کسی چیزی را که زیر این مرد بوده است بردارد یا به آن دست بزند، تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. **11** اگر این مرد نجس بی‌آنکه اول دستهای خود را بشوید، به کسی دست بزند، آن شخص باید لباس خود را بشوید و غسل کند و تا غروب نجس خواهد بود. **12** اگر مرد نجس به یک ظرف سفالین دست بزند، آن ظرف باید شکسته شود؛ ولی اگر به ظرفی چوبی دست بزند آن ظرف را باید شست. **13** «وقتی ترشح او قطع شود، باید هفت روز صبر کند و بعد لباسهایش را بشوید و در آب روان غسل نماید تا طاهر شود. **14** روز هشتم باید دو قمری یا دو جوجه کبوتر دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند بیاورد و آنها را به کاهن بدهد. **15** کاهن باید یکی را برای قربانی گناه و دیگری را برای قربانی سوختنی ذبح کند. به این ترتیب کاهن در حضور خداوند برای آن مرد به سبب ترشحاتی که داشته است کفاره می‌نماید. **16** «هر وقت از مردی منی خارج شود باید خود را کاملاً بشوید؛ او تا غروب نجس خواهد بود. **17** هر پارچه یا چرمی که منی روی آن ریخته باشد باید شسته شود و آن پارچه یا چرم تا غروب نجس خواهد بود. **18** زن و مرد بعد از نزدیکی باید غسل کنند و تا غروب نجس خواهند بود. **19** «زن تا هفت روز بعد از عادت ماهانه‌اش نجس خواهد بود. در آن مدت هر کس به او دست بزند، تا غروب نجس

خواهد شد، **20** و او روی هر چیزی بخوابد یا بنشیند، آن چیز نجس خواهد شد. **21** اگر کسی به رختخواب آن زن دست بزند باید لباس خود را بشوید و در آب غسل کند، و او تا غروب نجس خواهد بود. **22** اگر کسی به چیزی که آن زن روی آن نشسته است، دست بزند، و بر دیگر را زنده به حضور خداوند آورد و سپس به بیابان بفرستد تا باید لباس خود را بشوید و در آب غسل کند، و او تا غروب نجس خواهد بود. **23** پس خواه رختخواب باشد و خواه هرآنچه او بر آن می‌نشیند، چون کسی به آن دست بزند، تا غروب نجس خواهد بود. **24** مردی که در این مدت با او نزدیکی کند، تا هفت روز نجس خواهد بود و هر رختخوابی که او روی آن بخوابد نجس خواهد بود. **25** «اگر خونریزی عادت ماهانه بیش از حد معمول جریان داشته باشد یا در طول ماه، بی‌موقع عادت ماهانه او شروع شود، همان دستوره‌ای بالا باید اجرا گردد. **26** بنابراین در آن مدت او روی هر چیزی که بخوابد یا بنشیند، درست مثل دوره عادت ماهانه عادی نجس خواهد بود. **27** هر کس به رختخواب او یا به چیزی که او روی آن نشسته باشد دست بزند نجس خواهد شد و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. او تا غروب نجس خواهد بود. **28** هفت روز بعد از تمام شدن عادت ماهانه، او دیگر نجس نیست. **29** روز هشتم باید دو قمری یا دو جوجه کبوتر دم در خیمه ملاقات پیش کاهن بیاورد. **30** و کاهن یکی را برای قربانی گناه و دیگری را برای قربانی سوختنی ذبح کند و در حضور خداوند برای نجاست عادت ماهانه آن زن کفاره نماید. **31** به این ترتیب قوم اسرائیل را از ناپاکی‌هایشان طاهر کند مبدا به خاطر آلوده کردن خیمه ملاقات من که در میان ایشان است بمیرند. **32** «این است قوانین برای مردی که به سبب ترشح غیرطبیعی یا خارج شدن منی نجس شود، **33** و همچنین برای دوره عادت ماهانه زن و در مورد هر شخصی است که با آن زن قبل از طهارت وی نزدیکی کند.»

16 پس از آنکه دو پسر هارون به علت سوزاندن بخور بر آتش غیر مجاز در حضور خداوند مردند، خداوند با موسی سخن گفته، **2** فرمود: «به برادرت هارون بگو که غیر از وقت تعیین شده، در وقت دیگری به قدس‌الاقداص که پشت پرده است و صندوق عهد و تخت رحمت در آن قرار دارند داخل نشود، مبدا بمیرد؛ چون من در ابر بالای تخت رحمت حضور دارم. **3** شرایط داخل شدن او به آنجا از این قرار است: او باید یک گوساله برای قربانی گناه و یک قوچ برای قربانی سوختنی بیاورد.» **4** سپس خداوند این قوانین را داد: قبل از آنکه هارون به قدس‌الاقداص داخل شود، باید غسل نموده، لباسهای مخصوص کاهنی را بپوشد، یعنی پیراهن مقدس کتانی، لباس زیر از جنس کتان، کمربند کتانی و دستار کتانی. **5** آنگاه قوم اسرائیل دو بز نر برای قربانی گناهشان و یک قوچ برای قربانی سوختنی نزد او بیاورند. **6** هارون باید اول گوساله را به عنوان قربانی گناه خودش به حضور خداوند تقدیم کند و برای خود و خانواده‌اش کفاره نماید. **7** سپس دو بز نر را دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند بیاورد. **8** او باید یک بز را برای خداوند ذبح کند و برای خود و خانواده‌اش ذبح کند و دیگری را در بیابان رها سازد. **9** آنگاه بزی را که به خود را بشوید و در آب غسل کند، و او تا غروب نجس خواهد بود. **10** اگر کسی به چیزی که آن زن روی آن نشسته است، دست بزند، و بر دیگر را زنده به حضور خداوند آورد و سپس به بیابان بفرستد تا باید لباس خود را بشوید و در آب غسل کند، و او تا غروب نجس خواهد بود. **11** پس از اینکه هارون گوساله را به عنوان قربانی گناه ذبح کرد، **12** آتشدانی بر می‌نشیند، چون کسی به آن دست بزند، تا غروب نجس خواهد بود. **13** و در حضور خداوند بخور خوشبوی کوبیده شده به قدس‌الاقداص بیاورد. **14** هارون صندوق عهد را بپوشاند. بدین ترتیب او نخواهد مرد. **15** مقداری از خون گوساله را آورده، با انگشت خود آن را یک مرتبه بر قسمت جلویی تخت رحمت، سپس هفت مرتبه جلوی آن روی زمین بپاشد. **16** پس از آن، او باید بیرون برود و بز قربانی گناه قوم را ذبح کند و خون آن را به قدس‌الاقداص بیاورد و مانند خون گوساله بر تخت رحمت و جلوی آن بپاشد. **17** از زمانی که هارون برای کفاره کردن وارد قدس‌الاقداص می‌شود تا وقتی که از آنجا بیرون می‌آید هیچ‌کس نباید در داخل خیمه ملاقات باشد. هارون پس از اینکه مراسم کفاره را برای خود و خانواده‌اش و قوم اسرائیل بجا آورد، **18** باید در حضور خداوند به طرف مذبح برود و برای آن کفاره کند. او باید خون گوساله و خون بز را بر شاخهای مذبح بمالد. **19** و با انگشت خود هفت بار خون را بر مذبح بپاشد، و به این ترتیب آن را از آلودگی گناهان بنی‌اسرائیل پاک نموده، تقدیس کند. **20** وقتی هارون مراسم کفاره را برای قدس‌الاقداص، خیمه ملاقات و مذبح به انجام رسانید، بز زنده را بیاورد. **21** و هر دو دست خود را روی سر حیوان قرار داده، تمام گناهان و تقصیرات قوم اسرائیل را اعتراف کند و آنها را بر سر بز قرار دهد. سپس بز را به دست مردی که برای این کار انتخاب شده است بدهد تا آن را به بیابان برده در آنجا رهایش سازد. **22** بدین ترتیب آن بز تمام گناهان بنی‌اسرائیل را به سرزمینی که کسی در آنجا سکونت ندارد می‌برد. **23** پس از آن، هارون بار دیگر باید داخل خیمه ملاقات شده لباسهای کتانی را که هنگام رفتن به قدس‌الاقداص پوشیده بود از تن بیرون بیاورد و آنها را در خیمه ملاقات بگذارد. **24** آنگاه در مکان مقدسی غسل نموده، دوباره لباسهایش را بپوشد و بیرون رفته، قربانی سوختنی خود و قربانی سوختنی بنی‌اسرائیل را تقدیم کند و به این ترتیب برای خود و بنی‌اسرائیل کفاره کند. **25** او باید چربی قربانی گناه را هم بر مذبح بسوزاند. **26** مردی که بز را به بیابان برده است، باید لباس خود را بشوید و غسل کند و بعد به اردوگاه بازگردد. **27** گوساله و بزی که به عنوان قربانی گناه ذبح شدند و هارون خون آنها را به داخل قدس‌الاقداص برد تا کفاره کند، باید از اردوگاه بیرون برده شوند و پوست و گوشت و فضلۀ آنها

سوزانده شود. 28 سپس شخصی که آنها را سوزانده، لباس خود را بشوید و غسل کند و بعد به اردوگاه بازگردد. 29 این قوانین را همیشه باید اجرا کنید: در روز دهم ماه هفتم نباید کار بکنید، بلکه آن روز را در روزه بگذرانید. این قانون باید هم به وسیله قوم اسرائیل و هم به وسیله غریبانی که در میان قوم اسرائیل ساکن هستند رعایت گردد، 30 چون در آن روز، مراسم کفارۀ برای آموزش گناهان انجام خواهد شد تا قوم در نظر خداوند طاهر باشند. 31 این روز برای شما مقدس است و نباید در این روز کار کنید بلکه باید در روزه به سر برید. این قوانین را همیشه باید اجرا کنید. 32 این مراسم در نسلهای آینده به وسیله کاهن اعظمی که به جای جد خود هارون برای کار کاهنی تقدیس شده، انجام خواهد شد. او باید لباسهای مقدس کتانی را بپوشد، 33 و برای قدس الافداس، خیمۀ ملاقات، مذبح، کاهنان و قوم اسرائیل کفارۀ کند. 34 شما باید سالی یک مرتبه برای گناهان قوم اسرائیل کفارۀ کنید و این برای شما یک قانون همیشگی است. هارون تمام دستورهای را که خداوند به موسی داد بجا آورد.

18 سپس خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: من بیهوۀ خدای شما هستم. 3 پس مانند بت پرستان رفتار نکنید یعنی مانند مصری‌هایی که در کشورشان زندگی می‌کردید و یا مانند کنعانی‌هایی که می‌خواهم شما را به سرزمینشان ببرم. 4 شما باید از دستورهای من پیروی کنید و قوانین مرا نگاه دارید و آنها را بجا آورید، چون من بیهوۀ، خدای شما هستم. 5 پس دستورها و قوانین مرا نگاه دارید، زیرا از طریق اطاعت از احکام شریعت است که

17 خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به هارون و پسرانش و به تمام بنی اسرائیل بده. این است آنچه خداوند فرموده است: 3 هر اسرائیلی که گاو یا گوسفند یا بز را در جایی دیگر غیر از داخل یا خارج اردوگاه ذبح کند، 4 بجای اینکه آن را کنار در خیمۀ ملاقات بیاورد تا به عنوان هدیه به خداوند تقدیم کند، آن شخص خون ریخته و مجرم است و باید از میان قوم خود منقطع شود. 5 هدف از این قانون این است که قوم اسرائیل دیگر در صحرا قربانی نکنند. قوم باید قربانیهای خود را دم در خیمۀ ملاقات پیش کاهن بیاورند و آنها را به عنوان قربانی سلامتی به خداوند تقدیم کنند. 6 سپس کاهن خون آنها را بر مذبح خداوند که دم در خیمۀ ملاقات است بپاشد و چربی آنها را همچون عطر خوشبویی که مورد پسند خداوند است بسوزاند. 7 قوم اسرائیل دیگر نباید در صحرا برای ارواح شریر قربانی کنند و به خداوند خیانت ورزند. این برای شما قانونی است همیشگی که باید نسل اندر نسل بجا آورده شود. 8 «پس به آنها بگو: هرگاه یک اسرائیلی یا غریبی که در میان قوم ساکن است قربانی سوختنی یا قربانی‌های دیگر تقدیم کند، 9 اما آن را در جایی غیر از دم در خیمۀ ملاقات برای خداوند قربانی کند، آن شخص باید از میان قوم منقطع شود. 10 «هر کس خون بخورد، چه اسرائیلی باشد، چه غریبی که در میان شما ساکن است، روی خود را از او برگردانده او را از میان قوم منقطع خواهم کرد، 11 زیرا جان هر موجودی در خون اوست و من خون را به شما داده‌ام تا برای کفارۀ جانهای خود، آن را بر روی مذبح بپاشید. خون است که برای جان کفارۀ می‌کند. 12 به همین دلیل است که به قوم اسرائیل حکم می‌کنم که نه خودشان خون بخورند و نه غریبی که در میان ایشان ساکن است. 13 هر کس به شکار برود، خواه اسرائیلی باشد خواه غریبی که در میان شماست و حیوان یا پرندۀ حلال گوشتی را شکار

خاطر این کارهاست که می‌خواهم آنان را از سرزمینی که شما داخل آن می‌شوید بیرون کنم. **25** تمامی آن سرزمین با این نوع اعمال، نجس شده است. به همین دلیل است که مردمانی را که در آنجا ساکنند مجازات می‌کنم، و سرزمینشان آنها را قی می‌کند. **26** شما باید از تمام قوانین و دستورهای من اطاعت کنید و هیچ‌کدام از این اعمال قبیح را انجام ندهید. این قوانین هم شامل شما می‌شود و هم شامل غریبانی که در میان شما ساکنند. **27** «آری، تمامی این اعمال قبیح به‌وسیلهٔ مردمان سرزمینی که می‌خواهم شما را به آنجا ببرم به عمل آمده و آن سرزمین را نجس کرده است. **28** شما این اعمال را انجام ندهید و گرنه شما را نیز مثل اقوامی که اکنون در آنجا ساکنند از آن سرزمین بیرون خواهم راند. **29** هر کس مرتکب یکی از این اعمال قبیح گردد، از میان قوم منقطع خواهد شد. **30** پس احکام مرا اطاعت کنید و هیچ‌یک از این عادات زشت را انجام ندهید. خود را با این اعمال قبیح نجس نکنید زیرا من یهوه، خدای شما هستم.»

19

خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به تمامی جماعت اسرائیل بده. مقدّس باشید زیرا من یهوه، خدای شما قدّوسم. **3** هر یک از شما باید به مادر و پدر خود احترام بگذارد و قانون روز شَبَّات مرا اطاعت کند. من یهوه، خدای شما هستم. **4** بت نسازید و بتها را پرستش نکنید. من یهوه، خدای شما هستم. **5** «وقتی که قربانی سلامتی به حضور خداوند تقدیم می‌کنید آن را طوری هدیه کنید که مورد قبول واقع شوید. **6** گوشتش را در همان روزی که آن را ذبح می‌کنید و یا روز بعد بخورید. هر چه را که تا روز سوم باقی مانده، بسوزانید، **7** زیرا نجس است و اگر کسی آن را بخورد من آن قربانی را قبول نخواهم کرد. **8** اگر در روز سوم از آن بخورید مقصرد، چون به قدّوسیت خداوند بی‌احترامی کرده‌اید و باید از میان قوم منقطع شوید. **9** «وقتی که محصول خود را درو می‌کنید، گوشه و کنار مزرعه‌های خود را درو نکنید و خوشه‌های گندم به جا مانده را برنچینید. **10** در مورد حاصل انگور خود نیز همین‌طور عمل کنید خوشه‌ها و دانه‌های انگوری را که بر زمین می‌افتد، جمع نکنید. آنها را برای فقرا و غریبان بگذارید. من یهوه، خدای شما هستم. **11** «دزدی نکنید، دروغ نگوئید و کسی را فریب ندهید. **12** به نام من قسم دروغ نخورید و به این ترتیب نام مرا بی‌حرمت نکنید. من یهوه هستم. **13** «مال کسی را غصب نکن و به کسی ظلم ننما و مزد کارگران خود را به موقع بپرداز. **14** «شخص کر را نفرین نکن و جلوی پای کور سنگ نیانداز. از خدای خود بترس؛ من یهوه هستم. **15** «هنگام داوری، از فقیر طرفداری بیجا نکن و از ثروتمند ترسی نداشته باش، بلکه همیشه منصفانه داوری کن. **16** «سخن‌چینی نکن و با پخش خبر دروغ باعث نشو کسی به مرگ محکوم شود. من یهوه هستم. **17** «از برادرت کینه به دل نگیر. همسایه‌ات را رو در رو توبیخ کن مبادا به سبب گناه او تو هم شریک جرم محسوب شوی. **18** از افراد قوم خود انتقام نگیر و از آنان کینه به دل راه

20 خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی‌اسرائیل بده: هر کسی، چه اسرائیلی باشد چه غریبی که در میان شما ساکن است، اگر فرزند خود را برای بت مولک قربانی کند، قوم اسرائیل باید او را سنگسار کنند. **3** من خود بر ضد او برمی‌خیزم و او را از میان قوم اسرائیل منقطع کرده به سزای اعمالش خواهم رساند، زیرا فرزند خود را برای مولک قربانی کرده و بدین وسیله خیمهٔ ملاقات مرا نجس دقت اطاعت و پیروی کنید. من یهوه هستم.»

نموده و نام مقدّس مرا بی‌حرمت ساخته است. 4 اگر اهالی محل وانمود کنند که از کاری که آن مرد کرده، بی‌خبرند و نخواهند او را بکشند، 5 آنگاه به بر ضد او و خانواده‌اش برمی‌خیزم و او را با تمامی اشخاص دیگری که از مولک پیروی نموده، به من خیانت ورزیده‌اند منقطع می‌کنم و به سزای اعمالشان می‌رسانم. 6 «اگر کسی به جادوگران و احضارکنندگان ارواح متوسل شده، به این عمل به من خیانت ورزد من بر ضد او برمی‌خیزم و او را از میان قوم خود منقطع کرده، به سزای اعمالش می‌رسانم. 7 پس خود را تقدیس نمایم و مقدّس باشید، چون من خداوند، خدای شما هستم. 8 از فرامین من که خداوند هستم و شما را تقدیس می‌کنم، اطاعت کنید. 9 «کسی که پدر را مادرش را نفرین کند، باید کشته شود؛ و خوشتر بر گردن خودش خواهد بود. 10 «اگر فردی با همسر شخص دیگری زنا کند، مرد و زن هر دو باید کشته شوند. 11 اگر مردی با زن پدر خود همبستر شود به پدر خود بی‌احترامی کرده است، پس آن مرد و زن هر دو باید کشته شوند؛ و خوشتر به گردن خودشان می‌باشد. 12 اگر مردی با عروس خود همبستر شود، هر دو باید کشته بشوند، زیرا زنا کرده‌اند؛ و خوشتر به گردن خودشان می‌باشد. 13 اگر دو مرد با هم نزدیکی کنند، عمل قبیحی انجام داده‌اند و باید کشته شوند؛ و خوشتر به گردن خودشان می‌باشد. 14 اگر مردی با زنی و با مادر آن زن نزدیکی کند، گناه بزرگی کرده است و هر سه باید زنده‌زنده سوزانده شوند تا این لکهٔ ننگ از دامن شما پاک شود. 15 «اگر مردی با حیوانی نزدیکی کند، آن مرد و آن حیوان باید کشته شوند. 16 اگر زنی با حیوانی نزدیکی کند، آن زن و حیوان باید کشته شوند؛ و خوشتر به گردن خودشان می‌باشد. 17 «اگر مردی با خواهر خود ازدواج کند و با او همبستر شود، خواه دختر پدرش باشد، خواه دختر مادرش، عمل شرم‌آوری کرده است و هر دو باید در پیش چشمان مردم از میان قوم منقطع شوند و آن مرد باید به سزای گناه خود برسد، زیرا خواهر خود را بی‌عصمت کرده است. 18 اگر مردی با زنی به هنگام عادت ماهانه‌اش همبستر شود، هر دو نفر باید از میان قوم اسرائیل منقطع شوند، زیرا مقررات مربوط به طهارت را رعایت نکرده‌اند. 19 «اگر مردی با خاله یا عمهٔ خود همبستر شود، هر دو آنها باید به سزای گناه خود برسند، زیرا بستگان نزدیک یکدیگرند. 20 اگر مردی با زن عموی خود همبستر شود، به عموی خود بی‌احترامی کرده است. آنها به سزای گناه خود خواهند رسید و بی‌اولاد خواهند مرد. 21 اگر مردی زن برادر خود را به زنی بگیرد، کار قبیحی کرده است، زیرا نسبت به برادرش بی‌احترامی نموده است. هر دو ایشان بی‌اولاد خواهند مرد. 22 «باید از تمامی قوانین و دستورهای من اطاعت کنید تا شما را از سرزمین جدیدتان بیرون نکنم. 23 از رسوم مردمی که از پیش شما می‌رآنم پیروی نکنید چون ایشان همهٔ اعمالی را که من شما را از آنها برحذر ساخته‌ام انجام می‌دهند و به همین دلیل است که از آنها نفرت دارم. 24 قول داده‌ام سرزمینشان را به شما بدهم تا آن را به تصرف خود درآورده، مالک آن

21 خداوند به موسی فرمود: «این دستورها را به کاهنان که از نسل هارون هستند بده. یک کاهن نباید با دست زدن به شخص مرده خودش را نجس کند، 2 مگر اینکه مرده از بستگان نزدیک او باشد، مثل: مادر، پدر، پسر، دختر، برادر 3 یا خواهر باکراهش که تحت سرپرستی او بوده است. 4 اما کاهن نباید به خاطر افرادی که از بستگانش نیستند، خود را نجس سازد. 5 «کاهنان نباید موی سر یا گوشه‌های ریش خود را برترانند و یا بدن خود را زخمی کنند. 6 ایشان باید برای خدای خود مقدّس باشند و به نام خدای خویش بی‌احترامی نکنند. آنها برای خداوند هدایای خوراکی بر آتش تقدیم می‌کنند، پس باید مقدّس باشند. 7 کاهن نباید با یک فاحشه که خود را بی‌عصمت کرده و یا با زنی که طلاق گرفته، ازدواج کند؛ چون او برای خدای خویش مقدّس است. 8 کاهنان را مقدّس بشمارید زیرا ایشان هدایای خوراکی به من تقدیم می‌کنند، و من که خداوند هستم و شما را تقدیس می‌کنم، مقدّس می‌باشم. 9 اگر دختر کاهنی فاحشه شود به تقدس پدرش لطمه می‌زند و باید زنده‌زنده سوزانده شود. 10 «کاهن اعظم که با روغن مخصوص، مسح و تقدیس شده و لباسهای مخصوص کاهنی را می‌پوشد، نباید هنگام عزاداری موی سر خود را باز کند یا گریبان لباس خود را چاک بزند. 11 او نباید با نزدیک شدن به هیچ جنازه‌ای خود را نجس سازد، حتی اگر شخص مرده پدر یا مادرش باشد. 12 او نباید با خارج شدن از قدس خدا به جهت وارد شدن به خانه‌ای که جنازه‌ای در آن هست، قدس را بی‌حرمت سازد، زیرا تبرک روغن مسح من که یهوه هستم بر سر اوست. 13 او باید فقط با یک باره ازدواج کند. 14 او نباید با زن بیوه یا طلاق داده شده یا زنی که با فاحشه شدن خود را بی‌عصمت کرده است ازدواج کند، بلکه باید دختر باکره‌ای از قوم خود را به زنی بگیرد، 15 تا باعث بدنامی نسل خود در میان قومش نشود، زیرا من که یهوه هستم او را برای کاهنی تقدیس کرده‌ام. 16 خداوند به موسی فرمود: 17 «این دستورها را به هارون بده. در نسلهای آینده هر کدام از فرزندان که عضوی از بدنش ناقص باشد نباید هدایای خوراکی را به حضور من تقدیم کند. 18 کسی که نقصی در صورت داشته باشد و یا کور، شل، ناقص الخلقه، 19 دست یا پا یا شکسته، 20 گوزپشت یا کوتوله باشد، چشم معیوب یا

مرض پوستی داشته یا بیضه‌هایش آسیب دیده باشد، **21** به سبب ایشان، سبب شوند که آنها مجرم گردند، زیرا من یهوه هستم که آنها نقص جسمی‌اش اجازه ندارد هدایای خوراکی را که بر آتش به خداوند را تقدیس کرده‌ام.» **17** خداوند به موسی فرمود: **18** «این دستورها را تقدیم می‌شود، تقدیم کند. **22** با وجود این باید از خوراک کاهنان به هارون و پسرانش و تمامی قوم اسرائیل بده: اگر یک نفر اسرائیلی یا که از هدایای تقدیمی به خداوند است به او غذا داده شود هم از غریبی که در میان شما ساکن است، به خداوند هدیه‌ای برای قربانی هدایای مقدس و هم از مقدس‌ترین هدایا. **23** ولی او نباید به پرده سوختنی تقدیم کند، خواه نذری باشد خواه داوطلبانه، **19** فقط به مقدس خیمه ملاقات یا به مذبح نزدیک شود چون نقص بدنی دارد و شرطی مورد قبول خداوند خواهد بود که آن حیوان، گاو یا گوسفند یا این عمل او خیمه ملاقات مرا بی‌حرمت می‌کند، زیرا من که خداوند بزرگ و بی‌عیب باشم. **20** حیوانی که نقصی داشته باشد نباید هستم آن را تقدیس کرده‌ام.» **24** موسی این دستورها را به هارون و تقدیم‌شوند، چون مورد قبول خداوند نمی‌باشد. **21** وقتی کسی از پسرانش و تمامی قوم اسرائیل داد.

22

خداوند به موسی فرمود: **2** «به هارون و پسرانش بگو که حرمت قربانیه و هدایای مقدسی را که قوم به من وقف می‌کنند، نگه دارند و نام مقدس مرا بی‌حرمت نسازند، زیرا من یهوه هستم. **3** این دستورها را به آنها بده. در نسلهای شما اگر یک کاهن در حالی که نجس است به این هدایای مقدسی که بنی اسرائیل به خداوند وقف کرده نزدیک شود، او باید از مقام کاهنی برکنار شود، زیرا من یهوه هستم. **4** «کاهنی که جذام داشته باشد یا از بدنش مایع ترشح شود، تا وقتی که طاهر نشده، حق ندارد از قربانیهای مقدس بخورد. هر کاهنی که به جنازه‌ای دست بزند یا در اثر خروج منی نجس گردد، **5** و یا حیوان یا شخصی را که نجس است لمس کند، **6** آن کاهن تا عصر نجس خواهد بود، و تا هنگام غروب که غسل می‌کند نباید از قربانیهای مقدس بخورد. **7** وقتی که آفتاب غروب کرد، او دوباره طاهر می‌شود و می‌تواند از خوراک مقدس بخورد، چون خوراک او همین است. **8** کاهن نباید گوشت حیوان مرده یا حیوانی را که جانوران وحشی آن را دریده باشند بخورد، چون این عمل او را نجس می‌کند. من یهوه هستم. **9** کاهنان باید با دقت از این دستورها اطاعت کنند، مبدا به سبب سرپیچی از این قوانین به آن بی‌حرمتی کرده، مجرم شوند و در نتیجه بمیرند. من که یهوه هستم ایشان را تقدیس کرده‌ام. **10** «هیچ‌کس غیر از کاهنان نباید از قربانیهای مقدس بخورد. میهمان یا خدمتکار کاهن که از او مزد می‌گیرد نیز نباید از این خوراک بخورد. **11** ولی اگر کاهن با پول خود غلامی بخرد، آن غلام می‌تواند از قربانیهای مقدس بخورد. فرزندان غلام یا کنیزی نیز که در خانه او به دنیا بیایند می‌توانند از آن بخورند.

12 اگر دختر یکی از کاهنان با شخصی که کاهن نیست ازدواج کند، نباید از هدایای مقدس بخورد؛ **13** ولی اگر بیوه شده یا طلاق گرفته باشد و فرزندی هم نداشته باشد که از او نگهداری کند و به بخورد. پس کسی که از خانواده کاهنان نیست، حق ندارد از این خوراک بخورد. **14** «اگر کسی ندانسته از قربانیهای مقدس بخورد، باید همان مقدار را به اضافه یک پنجم به کاهن بازگرداند. **15** کاهنان نباید نسبت به قربانیهای مقدس که بنی اسرائیل به خداوند وقف می‌کنند بی‌حرمتی روا دارند، **16** و با خوردن قربانیهای مقدس

23

خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. برای برگزاری این اعیاد، تمام قوم باید برای عبادت خداوند جمع شوند. **3** (در روز شبات نیز که هفتمین روز هفته می‌باشد، قوم باید برای عبادت خداوند جمع شوند. در هر جا که ساکن باشند باید در این روز دست از کار کشیده، استراحت کنند.) **4** «اعیاد خداوند، یعنی محفلهای مقدس که باید هر سال جشن گرفته شوند از این قرارند: **5** «در غروب روز چهاردهم اولین ماه هر سال مراسم عید پَسَح را به احترام خداوند بجا آورید. **6** از روز پانزدهم همان ماه، عید فطیر برای خداوند آغاز می‌شود و تا هفت روز باید فقط نان بدون

خمیرمایه خورده شود. 7 در روز اول این عید برای عبادت جمع شوید بر آتش به خداوند تقدیم کنید. 28 در روز کفاره کار نکنید، زیرا و از همه کارهای معمول خود دست بکشید. 8 هفت روز هدایای روزی است که باید برای گناهان خود از یهوه خدایتان طلب آموزش سوختنی به خداوند تقدیم نمایید و در روز هفتم نیز از کارهای معمول ننمایید. 29 هر شخصی که آن روز را در روزه به سر نبرد، از میان قوم خود دست کشیده برای عبادت جمع شوید.» 9 خداوند به موسی خود منقطع خواهد شد. 30 من هر کسی را که در آن روز دست فرمود: 10 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: وقتی به سرزمینی که به هرگونه کاری بزند، از میان شما هلاک خواهم ساخت. 32 از من به شما می‌دهم داخل شدید و اولین محصول خود را درو کردید، غروب روز نهم ماه هفتم تا غروب روز بعد، روز مخصوص کفاره است بافه‌ای از نوپر محصول خود را نزد کاهن بیاورید. 11 فردای روز و باید در آن روز روزه بگیرید و استراحت کنید.» 33 خداوند به شَبَّات، کاهن بافه را در حضور خداوند تکان دهد تا خداوند شما را موسی فرمود: 34 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. روز پانزدهم ماه بپذیرد. 12 همان روز یک بره یک ساله سالم و بی‌عیب به عنوان هفتم، عید سایبانها آغاز می‌شود و باید تا مدت هفت روز در حضور قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کنید. 13 برای هدیه آردی آن، دو کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون آورده، بر آتش به خداوند تقدیم عبادت جمع کنید و از کارهای معمول خود دست بکشید. 36 در کنید. این هدیه، هدیه‌ای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد هر هفت روز عید، هدیه‌ای بر آتش به خداوند تقدیم ننمایید. در بود. یک لیتر شراب هم به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم ننمایید. 14 تا روز هشتم دوباره تمامی قوم را برای عبادت جمع کنید و هدیه‌ای این هدایا را به خدایتان تقدیم نکرده‌اید، نباید نان یا حیوانات تازه یا بر آتش به خداوند تقدیم ننمایید. این روز، آخرین روز عید است و برشته بخورید. این قانونی است همیشگی برای تمام نسلهای شما در نباید هیچ کاری انجام دهید. 37 «این است اعیاد مقدسی که در هر جایی که زندگی کنید. 15 «هفت هفته بعد از روزی که اولین آنها باید تمامی قوم برای عبادت جمع شده، قربانیهای سوختنی، بافه خود را به من تقدیم کردید، 16 یعنی در روز پنجاهم که روز هدایای آردی، هدایای نوشیدنی و سایر قربانیها را بر آتش به خداوند بعد از هفتمین شَبَّات است هدیه دیگری از محصول تازه خود به تقدیم کنید. 38 این اعیاد مقدس غیر از روزهای مخصوص شَبَّات حضور خداوند بیاورید. 17 هر خانواده‌ای دو قرص نان که از دو کیلو آرد مرغوب همراه با خمیرمایه پخته شده باشد، بیاورد تا در حضور خداوند تکان داده شود و به عنوان هدیه‌ای از آخرین برداشت روز پانزدهم ماه هفتم که پایان برداشت محصول است، این عید محصول به من تقدیم شود. 18 همراه با این نانها، هفت بره یک ساله بی‌عیب، یک گوساله و دو قوچ به عنوان قربانی سوختنی با روزهای اول و آخر این عید، روزهای استراحت می‌باشند. 40 در روز هدایای آردی و نوشیدنی آنها به خداوند تقدیم کنید. این هدایا، اول، از درختان خود میوه‌های خوب بچینید و شاخه‌های نخل و هدایای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهند بود. 19 همچنین شاخه‌های درختان پرپرگ و شاخه‌های بید را گرفته با آنها سایبان یک بز تر به عنوان قربانی گناه و دو بره نر یک ساله به عنوان قربانی درست کنید و هفت روز در حضور یهوه خدایتان شادی کنید. 41 سلامتی ذبح کنید. 20 «کاهن، این دو بره ذبح شده را با نانهای برگزاری این عید هفت روزه در ماه هفتم برای خداوند، فريضه‌ای ابدی پخته شده از آخرین برداشت محصول شما به عنوان هدیه مخصوص است که باید نسل اندر نسل انجام گیرد. 42 در طول آن هفت روز در حضور خداوند تکان دهد. این هدایا برای خداوند مقدسند و همه شما اسرائیلی‌ها باید در سایبانها به سر ببرد. 43 هدف از این عید آن است که نسلهای شما بدانند هنگامی که من بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوردم، آنها را در زیر سایبانها سکونت دادم. من خداوند، شوندم. این قانونی است همیشگی برای نسلهای شما در هر جا که باشید. 22 «وقتی که محصولات خود را درو می‌کنید، گوشه‌های مزرعه خود را تماماً درو نکنید و خوشه‌های بر زمین افتاده را جمع نکنید. آنها را برای فقرا و غریبانی که در میان شما ساکنند، بگذارید. من یهوه، خدای شما هستم.» 23 خداوند به موسی فرمود: 24 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: روز اول ماه هفتم هر سال، روز استراحت است و همه قوم اسرائیل باید با شنیدن صدای شیپورها، برای عبادت جمع شوند. 25 در آن روز هدیه‌ای بر آتش به خداوند تقدیم کنید و هیچ کار دیگری انجام ندهید.» 26 خداوند به موسی فرمود: 27 «روز دهم ماه هفتم هر سال، روز کفاره است. در آن روز تمام قوم باید برای عبادت جمع شوند و روزه بگیرند و هدیه‌ای

24 خداوند به موسی فرمود: 2 «به بنی اسرائیل دستور بده روغن خالص از زیتون فشرده برای ریختن در چراغدان بیاورند تا چراغها همیشه روشن باشند. 3 هارون چراغدان را بیرون پرده صندوق عهد در خیمه ملاقات، از غروب تا صبح همیشه در حضور خدا روشن نگاه دارند. این یک قانون جاودانی برای نسلهای شماست. 4 او باید چراغهای چراغدان طلای خالص را همیشه در حضور خداوند روشن نگاه دارد. 5 «آرد مرغوب بردار و از آن دوازده قرص نان بپز؛ برای هر قرص، یک کیلو آرد مصرف کن. 6 آنها را در دو ردیف

شش تایی روی میزی که از طلای خالص است و در حضور خداوند کارگران و بردگان شما، و هر غریبی که در میان شما قرار دارد بگذار. **7** روی هر ردیف نان، کندر خالص بگذار، تا ساکنان است. بگذارید حیوانات اهلی و وحشی نیز از محصول زمین همراه نان، به عنوان یادگاری و هدیه مخصوص به خداوند تقدیم بخورند. **8** «هر پنجاه سال یک بار، **9** در روز کفاره که روز دهم شود. **8** هر روز شَبَت، این نان باید در حضور خداوند چیده شود. از ماه هفتم است، در سراسر سرزمین تان شیپورها را با صدای بلند این نان به عنوان عهدی ابدی باید از بنی اسرائیل دریافت شود. **9** بنوازد. **10** سال پنجاهم، سال مقدّسی است و باید برای تمام نانه‌ها به هارون و پسرانش و نسلهای او تعلق دارد و ایشان باید آنها ساکنان سرزمین تان آزادی اعلام شود. در آن سال باید تمام مایملک را در جای مقدّسی که برای این منظور در نظر گرفته شده است فامیلی که به دیگران فروخته شده به صاحبان اصلی یا وارثان ایشان بخورند، زیرا این هدیه از مقدّس‌ترین هدایایی است که بر آتش به پس داده شود و هر کسی که به بردگی فروخته شده نزد خانواده‌اش درگاه خداوند تقدیم می‌شود.» **10** روزی در اردوگاه، مرد جوانی که فرستاده شود. **11** سال پنجاهم، سال یوبیل است. در آن سال نه بذّر مادرش اسرائیلی و پدرش مصری بود با یکی از مردان اسرائیلی به نزاع بکارید، نه محصولات تان را درو کنید، و نه انگورتان را جمع کنید، پرداخت. **11** هنگام نزاع مردی که پدرش مصری بود به خداوند کفر **12** زیرا سال یوبیل برای شما سال مقدّسی است. خوراک آن سال گفت. پس او را نزد موسی آوردند. (مادر آن مرد، دختر دبری از شما از محصولات خودروی باشد که در مزرعه‌ها می‌رویند. **13** آری، قبیله دان بود و شلومیت نام داشت.) **12** او را به زندان انداختند تا در طول سال یوبیل هر کسی باید به ملک اجدادی خود بازگردد. هنگامی که معلوم شود خواست خداوند برای او چیست. **13** آنگاه اگر آن را فروخته باشد، دوباره از آن خودش خواهد شد. **14** اگر خداوند به موسی فرمود: **14** «کسی را که کفر گفته بیرون اردوگاه ببر زمینی به همسایه خود می‌فروشید یا زمینی از او می‌خرید، در معامله و به تمام کسانی که کفر او را شنیدند، بگو که دستهای خود را بی‌انصافی نکنید. **15** مبلغی که برای خرید زمین می‌پردازید باید با در بر سر او بگذارند. بعد تمام جماعت او را سنگسار کنند. **15** به نظر گرفتن تعداد سالهایی باشد که از سال یوبیل گذشته است. بنی اسرائیل بگو: هر که به خدای خود کفر و ناسزا بگوید باید سزایش فروشنده نیز باید بر اساس تعداد سالهایی که تا سال یوبیل بعدی را ببیند. **16** هر که نام خداوند را کفر بگوید باید کشته شود؛ تمام جماعت باید او را سنگسار کنند. هر اسرائیلی یا غیراسرائیلی میان فریب ندهید. من پیهو خدای شما هستم. **18** اگر از احکام و قوانین شما که به خداوند کفر بگوید، باید کشته شود. **17** «هر که انسانی را بکشد، باید کشته شود. **18** هر کس حیوانی را که مال خودش زمین محصول خود را خواهد داد و شما سیر و آسوده‌خاطر خواهید نیست بکشد، باید عوض دهد: جان در عوض جان. **19** هر که صدمه‌ای به کسی وارد کند، باید به خود او نیز همان صدمه وارد شود: **20** شکستگی به عوض شکستگی، چشم به عوض چشم و دندان به عوض دندان. **21** پس، هر کس حیوانی را بکشد، باید برای آن عوض دهد، اما اگر انسانی را بکشد، باید کشته شود. **22** «به یاد داشته باشید که زمین مال خداوند است، و نمی‌توانید آن را این قانون هم برای غریبه‌ها و هم برای اسرائیلی‌هاست. من پیهو، خدای شما هستم.» **23** پس آن جوان را که کفر و ناسزا گفته بود، همان‌طور که خداوند به موسی امر فرموده بود، بیرون اردوگاه برده، همان‌طور که خداوند به موسی امر فرموده بود، سنگسار کردند.

25 هنگامی که موسی بالای کوه سینا بود، خداوند به او فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: وقتی به سرزمینی که من به شما می‌دهم رسیدید، هر هفت سال یک بار بگذارید زمین در حضور خداوند استراحت کند. **3** شش سال زمینهای زراعتی خود را بکارید، درختان انگورتان را هرس نمایید و محصولات خود را جمع کنید، **4** ولی در طول سال هفتم زمین را وقف خداوند کنید و چیزی در آن نکارید. در تمام طول آن سال بذری نکارید و درختان انگورتان را هرس نکنید. **5** حتی نباتات خودرو را برای خود درو نکنید و انگورها را برای خود نچینید، زیرا آن سال برای زمین، سال استراحت است. **6** هر محصولی که در آن سال بروید برای همه می‌باشد، یعنی

پس داده نخواهد شد. 31 اما خانه‌هایی را که در روستاهای بدون 55 چون بنی اسرائیل به من تعلق دارند و بندگان من هستند، که آنها دیوار قرار دارند، می‌توان مثل زمین زراعتی در هر زمان بازخرید نمود و را از سرزمین مصر بیرون آورد. من یهوه خدای شما هستم.

26 «برای خود بت نسازید و مجسمه، ستونهای سنگی و استننا وجود دارد: خانه‌های لاویان، حتی اگر در شهر نیز باشند، در هر موقع قابل بازخرید خواهند بود 33 و باید در سال پنجاهم به صاحبان اصلی پس داده شوند، چون به لاویان مثل قبیله‌های دیگر زمین زراعتی داده نمی‌شود، بلکه فقط در شهرهای خودشان به ایشان خانه داده می‌شود. 34 لاویان اجازه ندارند مزرعه‌های حومه شهر خود را بفروشند، زیرا اینها ملک ابدی ایشان است. 35 «اگر یکی از هم تژادان اسرائیلی تو فقیر شد، وظیفه توست که به او کمک کنی. پس از او دعوت کن تا به خانه تو بیاید و مثل میهمان با تو زندگی کند. 36 از او هیچ سود نگیر، بلکه از خدای خود بترس و بگذار برادرت با تو زندگی کند. 37 برای پولی که به او قرض می‌دهی سود نگیر و بدون بهره به او خوراک بفروش، 38 زیرا خداوند، خدایتان، شما را از سرزمین مصر بیرون آورد تا سرزمین کنعان را به شما بدهد و خدای شما باشد. 39 «اگر یکی از هم تژادان اسرائیلی تو فقیر شد و خود را به تو فروخت، تو نباید با او مثل برده رفتار کنی، 40 بلکه باید با او مثل کارگر روزمزد یا میهمان رفتار کنی و او فقط تا سال یوبیل برای تو کار کند. 41 در آن سال او باید با پسرانش از پیش تو برود و نزد فامیل و املاک خود بازگردد. 42 شما بندگان خداوند هستید و خداوند شما را از مصر بیرون آورد، پس نباید به بردگی فروخته شوید. 43 با آنها با خشونت رفتار نکن و از خدای خود بترس. 44 اما اجازه دارید بردگانی از اقوامی که در اطراف شما زندگی می‌کنند خریداری کنید 45 و همچنین می‌توانید فرزندان غریبانی را که در میان شما ساکنند بخرید، حتی اگر در سرزمین شما به دنیا آمده باشند. 46 آنان بردگان همیشگی شما خواهند بود و بعد از خودتان می‌توانید ایشان را برای فرزندانان واگذارید. ولی با برادرانتان از قوم اسرائیل چنین رفتار نکنید. 47 «اگر غریبی که در میان شما ساکن است ثروتمند شود و یک اسرائیلی، فقیر گردد و خود را به آن غریب یا به یکی از افراد خاندان او بفروشد، 48 پس از فروخته شدن، حق بازخرید خواهد داشت. یکی از برادرانش می‌تواند او را بازخرید کند، 49 یا عمو یا پسر عمویش یا یکی از اقوام نزدیکش می‌تواند او را بازخرید نماید. اگر خود او هم پولی به دست آورد، می‌تواند خود را بازخرید نماید. 50 او با بازخریدکننده‌اش باید از سال برده شدنش تا سال یوبیل را حساب کند. بهای آزادی او باید برابر مزد یک کارگر در همان مدت باشد. 51 اگر تا سال یوبیل مدت زیادی باقی مانده باشد، او باید پول بیشتری برای آزادی خود بپردازد 52 و اگر سالیان کمی تا سال یوبیل مانده باشد، پول کمتری. 53 اگر خود را به غریبه‌ای بفروشد آن غریبه باید با او مثل یک کارگر روزمزد رفتار کند؛ نباید با او با خشونت رفتار نماید. 54 اگر پیش از فرا رسیدن سال یوبیل بازخرید نشود، باید در آن سال، خود و فرزندان آزاد گردند،

جانوران وحشی را می‌فرستم تا فرزندانان را بکشند و حیوانات شما را کرده‌ام؛ پس اگر دل نامختون ایشان فروتن شود و تقصیرات خود را هلاک کنند. در نتیجه تعداد جمعیت شما کاسته خواهد شد و بپذیرند، 42 آنگاه دوباره وعده‌های خود را با ابراهیم و اسحاق و جاده‌هایتان بدون رهگذر و متروک خواهد گردید. 23 «اگر با وجود یعقوب به یاد خواهم آورد و به یاد سرزمین آنها خواهم افتاد، 43 این اصلاح نشود و برخلاف خواست من رفتار کنید، 24 آنگاه من سرزمینی که متروک مانده، کشت نشده و استراحت یافته است. هر هم برخلاف میل شما رفتار خواهم کرد و شما را به سبب گناهانتان چند ایشان به خاطر رد کردن قوانین من و خوار شمردن فرایض من هفت بار بیشتر از پیش تنبیه خواهم نمود. 25 اگر عهد مرا بشکنید، مجازات خواهند شد، 44 ولی با وجود این من ایشان را در سرزمین از شما انتقام خواهم گرفت و علیه شما جنگ بر پا خواهم کرد. دشمنان شما ترک نخواهم کرد و به کلی از بین نخواهم برد و عهد وقتی از دست دشمن به شهرهایتان بگریزد در آنجا و یا به میان شما خواهم فرستاد، و شما مغلوب دشمنانتان خواهید شد. 26 ذخیره آرد شما را از بین خواهم برد به طوری که حتی یک تنور هم برای پختن نان ده خانواده زیاد باشد. وقتی سهم نان خود را بخورید، باز هم گرسنه خواهید ماند. 27 «با وجود این اگر باز به من گوش ندهید و اطاعت نکنید، 28 به شدت غضبناک خواهم شد و به سبب گناهانتان هفت مرتبه شدیدتر از پیش شما را تنبیه خواهم کرد، 29 به حدی که از شدت گرسنگی پسران و دختران خود را خواهید خورد. 30 بتخانه‌هایی را که در بالای تپه‌ها ساخته‌اید خراب خواهم کرد، مذبح‌هایی را که بر آنها بخور می‌سوزانید با خاک یکسان خواهم نمود، جسد‌های شما را بر پتھای بی‌جانان خواهم انداخت و از شما نفرت خواهم داشت. 31 شهرهایتان را ویران و مکانهای عبادتتان را خراب خواهم کرد. قربانی‌هایتان را نخواهم پذیرفت. 32 آری، سرزمین شما را خالی از سکنه خواهم کرد به طوری که دشمنانتان در آنجا ساکن خواهند شد و از بلایی که بر سر شما آورده‌ام، حیران خواهند شد. 33 «بلای جنگ را بر شما خواهم فرستاد تا در میان قوم‌ها پراکنده شوید. سرزمین شما خالی و شهرهایتان خراب خواهند شد. 34 سرانجام در تمام سالهایی که شما در سرزمین دشمن در اسارت به سر می‌برید، زمین بایر خواهد ماند و از سالهای شَبَات خود برخوردار خواهد شد و استراحت خواهد کرد. 35 آری، زمین در تمام مدتی که متروک است استراحت خواهد کرد، استراحتی که در شَبَات‌های ایام سکونت شما از آن بی‌بهره بود. 36 «کاری می‌کنم که آن عده از شما هم که به سرزمین دشمن به اسارت رفته‌اید، در آنجا پیوسته در ترس و وحشت به سر ببرد. از صدای برگ درختی که باد آن را بر روی زمین حرکت می‌دهد پا به فرار خواهید گذاشت. به گمان اینکه دشمن در تعقیب شماست، خواهید گریخت و بر زمین خواهید افتاد. 37 آری، هر چند کسی شما را تعقیب نکند، پا به فرار خواهید گذاشت و در حین فرار روی هم خواهید افتاد، گویی از جنگ می‌گریزید؛ و توان مقابله با دشمن را نخواهید داشت. 38 در میان قوم‌ها هلاک خواهید شد و در میان دشمنانتان از پای در خواهید آمد. 39 آنهایی که باقی‌مانند در سرزمین دشمن به خاطر گناهان خود و گناهان اجدادشان از بین خواهند رفت. 40 «ولی اگر به تقصیرات خود و تقصیرات پدرانشان اعتراف کنند، یعنی به خیانتی که به من ورزیده و به مخالفت با من برخاسته‌اند 41 و من نیز به مخالفت با ایشان برخاسته و ایشان را به سرزمین دشمنانشان تبعید

27 خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به قوم بنی‌اسرائیل بده: هرگاه شخصی به موجب نذری به خداوند وقف شود، می‌تواند مبلغ معینی بپردازد و خود را از وقف آزاد سازد. 3 مردی که سنش بین بیست تا شصت سال باشد، پنجاه مثقال نقره برحسب مثقال عبادتگاه، بپردازد. 4 زنی که سنش بین بیست تا شصت سال باشد سی مثقال نقره، 5 پسران پنج تا بیست ساله باید بیست مثقال نقره و دختران پنج تا بیست ساله باید ده مثقال نقره بپردازند. 6 برای پسر یک ماهه تا پنج ساله، پنج مثقال نقره و برای دختر یک ماهه تا پنج ساله، سه مثقال نقره پرداخت شود. 7 مرد از شصت سال به بالا باید پانزده مثقال نقره و زن از شصت سال به بالا باید ده مثقال نقره بپردازد. 8 ولی اگر کسی فقیرتر از آن باشد که بتواند این مبلغ را بپردازد، نزد کاهن آورده شود و کاهن مبلغی را تعیین کند که او قادر به پرداخت آن باشد. 9 «اگر نذر او شامل دادن حیوانی است که به عنوان قربانی به خداوند تقدیم می‌شود، چنین هدیه‌ای به خداوند مقدس خواهد بود. 10 نذرکننده تصمیم خود را در خصوص چیزی که برای خداوند نذر کرده است نباید تغییر دهد و خوب را با بد یا بد را با خوب عوض نکند. اگر چنین کند، اولی و دومی، هر دو از آن خداوند خواهند بود. 11 ولی اگر حیوانی که برای خداوند نذر شده آن نوع حیوانی نیست که برای قربانی مجاز می‌باشد، صاحبش آن را نزد کاهن بیاورد 12 تا قیمتش را تعیین کند و او باید آن مبلغ را هر قدر که باشد، بپردازد. 13 اگر حیوان از نوعی است که می‌توان آن را به عنوان قربانی تقدیم نمود ولی صاحبش می‌خواهد آن را بازخرد نماید، در آن صورت علاوه بر قیمتی که کاهن تعیین می‌کند، باید یک پنجم قیمت آن را نیز اضافه بپردازد. 14 «اگر کسی خانه خود را وقف خداوند کند، کاهن باید قیمت خانه را تعیین کند و نذرکننده، این مبلغ را هر قدر که باشد، بپردازد. 15 اگر وقف‌کننده بخواهد خانه خود را بازخرد کند، باید یک پنجم بر قیمت آن اضافه کند، آنگاه خانه دوباره از آن خودش خواهد بود. 16 «اگر کسی قسمتی از زمین خود را وقف خداوند کند، ارزش آن به تناسب مقدار بذری که

در آن می‌توان کاشت تعیین شود. قطعه زمینی که صد کیلو جو در آن پاشیده شود، پنجاه مثقال نقره ارزش دارد. 17 اگر شخصی در سال یوبیل مزرعه خود را وقف خداوند کند، در آن صورت قیمت زمین برابر با قیمت محصول پنجاه ساله آن خواهد بود. 18 ولی اگر بعد از سال یوبیل باشد، آنگاه کاهن قیمت زمین را به تناسب تعداد سالهایی که به سال یوبیل بعدی باقی مانده است، تعیین خواهد کرد. 19 اگر آن شخص تصمیم بگیرد آن مزرعه را بازخريد نماید، بایستی علاوه بر قیمتی که کاهن تعیین می‌نماید یک پنجم هم اضافه بپردازد و مزرعه دوباره مال خودش خواهد شد. 20 ولی اگر مزرعه را بدون اینکه بازخريد نموده باشد، به دیگری بفروشد، دیگر هرگز حق بازخريد آن را نخواهد داشت. 21 وقتی که در سال یوبیل آن مزرعه آزاد شود، به عنوان موقوفه متعلق به خداوند خواهد بود و باید به کاهنان داده شود. 22 «اگر کسی مزرعه‌ای را که خریده است، وقف خداوند کند ولی آن مزرعه قسمتی از ملک خانوادگی او نباشد، 23 کاهن باید ارزش آن را به تناسب مقدار سالهایی که تا سال یوبیل مانده، تعیین کند، و او هم باید همان روز مبلغ تعیین شده را بپردازد. این مبلغ به خداوند تعلق دارد. 24 در سال یوبیل مزرعه به صاحب اصلی آن که از او خریداری شده، باز پس داده شود. 25 تمام قیمت‌گذاری‌ها باید برحسب مثقال عبادتگاه که معادل بیست قیراط است، باشد. 26 «نخست‌زاده هر حیوانی، خواه گاو و خواه گوسفند، متعلق به خداوند است، پس کسی نمی‌تواند آن را برای خداوند نذر کند. 27 اما نوزاد حیوان حرام گوشت را که نمی‌توان برای خداوند قربانی کرد، می‌توان با پرداخت قیمتی که کاهن برای آن تعیین می‌کند به اضافه یک پنجم، بازخريد نمود. اگر صاحبش نخواهد آن را بازخريد کند، کاهن می‌تواند آن را به شخص دیگری بفروشد. 28 «اما چیزی که تماماً وقف خداوند شده باشد، چه انسان، چه حیوان و چه مزرعه خانوادگی، هرگز فروخته یا بازخريد نشود چون برای خداوند بسیار مقدس است. 29 کسی که در دادگاه به مرگ محکوم شده باشد نمی‌تواند جان خود را بازخريد نماید، بلکه باید حتماً کشته شود. 30 «دهیک محصول زمین، چه از غله و چه از میوه، از آن خداوند است و مقدس می‌باشد. 31 اگر کسی بخواهد این میوه یا غله را بازخريد نماید، باید یک پنجم به قیمت اصلی آن اضافه کند. 32 دهیک غله و رمه از آن خداوند است. وقتی حیوانات شمرده می‌شوند، هر دهمین حیوان متعلق به خداوند است. 33 صاحب گله نباید حیوانات را طوری قرار دهد که حیوانات بد برای خداوند جدا شوند و نباید جای حیوان خوب را با بد عوض کند. اگر چنین کند، هر دو حیوان متعلق به خداوند خواهند بود و دیگر هرگز حق بازخريد آنها را نخواهد داشت.» 34 این است دستورهایی که خداوند در کوه سینا توسط موسی به قوم اسرائیل داد.

پرچم و نشان ویژه خود را داشته باشند. 3 جایگاه قبیله‌ها به ترتیب زیر بود: قبیله رهبر تعداد یهودا نحشون (پسر عمیناداب) ۷۴۰۶۰۰ نفر یساکار تننائیل (پسر صوغر) ۵۴۰۴۰۰ نفر زبولون الی‌آب (پسر حیلون) ۵۷۰۴۰۰ نفر بنابرین، تعداد کل افراد ساکن در بخش یهودا که در سمت شرقی اردوگاه قرار داشت، ۱۸۶۰۴۰۰ نفر بود. هرگاه بنی‌اسرائیل به مکان تازه‌ای کوچ می‌کردند، این سه قبیله به ترتیب، پیشاپیش آنها حرکت می‌کردند و راه را نشان می‌دادند. قبیله رهبر تعداد رتوئین الیصور (پسر شدی‌ئور) ۴۶۰۵۰۰ نفر شمعون شلومی‌ئیل (پسر صوری‌شادی) ۵۹۰۳۰۰ نفر جاد الیاساف (پسر دعوتیل) ۴۵۰۶۵۰ نفر بنابرین، تعداد کل افراد ساکن در بخش رتوئین که در سمت جنوبی اردوگاه قرار داشت، ۱۵۱۰۴۵۰ نفر بود. هر وقت بنی‌اسرائیل کوچ می‌کردند، این سه قبیله به ترتیب در ردیف بعدی قرار می‌گرفتند. پشت سر این دو ردیف، لاویان با خیمه عبادت حرکت می‌کردند. هنگام کوچ، افراد هر قبیله زیر علم خاص خود، دسته جمعی حرکت می‌کردند، به همان ترتیبی که در اردوگاه، هر قبیله از قبیله دیگر جدا بود. قبیله رهبر تعداد افرایم الیشمع (پسر عمیهود) ۴۰۰۵۰۰ نفر منسی جملی‌ئیل (پسر فدهصور) ۳۲۰۲۰۰ نفر بنیامین ایدان (پسر جدعونی) ۳۵۰۴۰۰ نفر بنابرین، تعداد کل افراد ساکن در بخش افرایم که در سمت غربی اردوگاه قرار داشت، ۱۰۸۰۱۰۰ نفر بود. موقع کوچ کردن، این سه قبیله به ترتیب در ردیف بعدی قرار داشتند. قبیله رهبر تعداد دان اخیعزر (پسر عمیشادی) ۶۲۰۷۰۰ نفر اشیر فجعی‌ئیل (پسر عکران) ۴۱۰۵۰۰ نفر نفتالی اخیرع (پسر عینان) ۵۳۰۴۰۰ نفر بنابرین، تعداد کل افراد ساکن در بخش دان که در سمت شمالی اردوگاه قرار داشت، ۱۵۷۰۶۰۰ نفر بود. هنگام کوچ، این سه قبیله به ترتیب، پس از همه حرکت می‌کردند. 32 پس تعداد کل سپاهیان بنی‌اسرائیل، ۶۰۳۰۵۵۰ نفر بود (غیر از لاویان که به دستور خداوند سرشماری نشدند). 34 به این ترتیب قوم اسرائیل طبق دستوری که خداوند به موسی داده بود، عمل کردند؛ آنان با خاندان و خانواده خود کوچ می‌کردند و زیر پرچم قبیله خود اردو می‌زدند.

این است تاریخچه خاندان موسی و هارون در زمانی که خداوند در کوه سینا با موسی سخن گفت: 2 هارون چهار پسر به نامهای ناداب (پسر نخست‌زاده)، ایهو، العازار و ایتمار داشت. 3 هر چهار نفر ایشان برای خدمت کاهنی انتخاب و تقدیس شدند تا در خیمه عبادت خدمت کنند. 4 ولی ناداب و ایهو به علت استفاده از آتش غیر مجاز در حضور خداوند، در صحرای سینا مردند و چون فرزندی نداشتند، فقط العازار و ایتمار باقی ماندند تا پدرشان هارون را در خدمت کاهنی یاری کنند. 5 پس خداوند به موسی فرمود: 6 «قبیله لاوی را فرا خوان و ایشان را به عنوان دستیاران هارون نزد او حاضر کن. 7 ایشان باید از دستورهای او پیروی نموده، به جای تمام قوم اسرائیل خدمات مقدس خیمه ملاقات را انجام دهند، زیرا ایشان به نمایندگی از طرف بنی‌اسرائیل تعیین شده‌اند تا زیر نظر هارون خدمت

در روز اول ماه دوم از سال دوم، بعد از بیرون آمدن قوم اسرائیل از مصر، زمانی که قوم در بیابان سینا اردو زده بودند، خداوند در خیمه ملاقات به موسی فرمود: 2 «تو و هارون به کمک رهبران هر قبیله، قوم اسرائیل را برحسب قبیله و خاندانشان سرشماری کنید و تمام مردان بیست ساله و بالاتر را که قادر به جنگیدن هستند بشمارید.» رهبرانی که از هر قبیله برای این کار تعیین شدند عبارت بودند از: الیصور (پسر شدی‌ئور)، از قبیله رتوئین؛ شلومی‌ئیل (پسر صوری‌شادی)، از قبیله شمعون؛ نحشون (پسر عمیناداب)، از قبیله یهودا؛ تننائیل (پسر صوغر)، از قبیله یساکار؛ الی‌آب (پسر حیلون)، از قبیله زبولون؛ الیشمع (پسر عمیهود)، از قبیله افرایم، پسر یوسف؛ جملی‌ئیل (پسر فدهصور)، از قبیله منسی، پسر یوسف؛ ایدان (پسر جدعونی)، از قبیله بنیامین؛ اخیعزر (پسر عمیشادی)، از قبیله دان؛ فجعی‌ئیل (پسر عکران)، از قبیله اشیر؛ الیاساف (پسر دعوتیل)، از قبیله جاد؛ اخیرع (پسر عینان)، از قبیله نفتالی. 16 اینها رهبرانی بودند که از میان قوم اسرائیل برای این کار انتخاب شدند. 17 در همان روز موسی و هارون همراه رهبران قبایل، تمام مردان بیست ساله و بالاتر را برای اسم‌نویسی فرا خواندند و همان‌طور که خداوند به موسی امر فرموده بود هر مرد برحسب خاندان و خانواده‌اش اسم‌نویسی شد. 20 نتیجه نهایی سرشماری از این قرار است: از قبیله رتوئین (پسر نخست‌زاده یعقوب) ۴۶۰۵۰۰ نفر، از قبیله شمعون ۵۹۰۳۰۰ نفر، از قبیله جاد ۴۵۰۶۵۰ نفر، از قبیله یهودا ۷۴۰۶۰۰ نفر، از قبیله یساکار ۵۷۰۴۰۰ نفر، از قبیله زبولون ۵۷۰۴۰۰ نفر، از قبیله افرایم (پسر یوسف) ۴۰۰۵۰۰ نفر، از قبیله منسی (پسر یوسف) ۳۲۰۲۰۰ نفر، از قبیله بنیامین ۳۵۰۴۰۰ نفر، از قبیله دان ۶۲۰۷۰۰ نفر، از قبیله اشیر ۴۱۰۵۰۰ نفر، از قبیله نفتالی ۵۳۰۴۰۰ نفر، جمع کل ۶۰۳۰۵۵۰ نفر. 47 این سرشماری شامل مردان لاوی نمی‌شد، چون خداوند به موسی فرموده بود: «تمام قبیله لاوی را از خدمت نظام معاف کن و ایشان را در این سرشماری منظور نکن؛ 50 زیرا وظیفه لاویان انجام امور خیمه عبادت، و جابه‌جایی آن است. ایشان باید در اطراف خیمه عبادت زندگی کنند. 51 هنگام جابه‌جایی خیمه عبادت لاویان باید آن را جمع کنند و دوباره آن را بر پا سازند. هر کس دیگری به آن دست بزند کشته خواهد شد. 52 هر یک از قبایل اسرائیل باید دارای اردوگاه جداگانه‌ای بوده، پرچم خاص خود را داشته باشند. 53 لاویان باید گرداگرد خیمه عبادت خیمه زنت تا مبدا کسی به خیمه عبادت نزدیک شده، سبب نازل شدن غضب خداوند بر جماعت بنی‌اسرائیل شود.» 54 پس قوم اسرائیل آنچه را که خداوند به موسی امر فرموده بود، انجام دادند.

خداوند به موسی و هارون فرمود: 2 «قبایل بنی‌اسرائیل باید گرداگرد خیمه ملاقات با فاصله معینی از آن اردو بزنند و هر یک

کنند. مسئولیت نگهداری خیمه عبادت و تمام اسباب و اثاثیه آن بر می‌گردد کشته می‌شد. 39 پس تعداد همه پسران و مردان لایوی که عهده ایشان است. 10 ولی فقط هارون و پسرانش باید وظایف موسی و هارون طبق دستور خداوند ایشان را شمرند، از یک ماهه به کاهنی را انجام دهند؛ هر کس دیگری که بخواید نزدیک بیاید باید بالا ۲۲ هزار نفر بود. 40 سپس خداوند به موسی فرمود: «حالا کشته شود.» 11 خداوند به موسی فرمود: 12 «من لایوان را به جای تمام پسران نخست‌زاده بنی‌اسرائیل را از یک ماهه به بالا بشمار و تمام پسران نخست‌زاده قوم اسرائیل پذیرفته‌ام. لایوان از آن من هستند. نام هر یک از آنها را ثبت کن. 41 لایوان به عوض نخست‌زادگان 13 آنها به جای تمام نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل وقف من شده‌اند. از بنی‌اسرائیل به من که خداوند هستم تعلق دارند، و حیوانات لایوان روزی که نخست‌زادگان مصری‌ها را کشتم، نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل هم به جای نخست‌زاده‌های حیوانات تمام قوم اسرائیل از آن من را، چه انسان و چه حیوان، از آن خود ساختم، پس آنها به من تعلق هستند.» 42 پس موسی همان‌طور که خداوند به او دستور داده دارند. من خداوند هستم.» 14 خداوند در صحرای سینا موسی را بود، همه نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل را شمرد 43 و تعداد کل همه خطاب کرده فرمود: 15 «قبیله لایوی را برحسب طایفه و خاندان سرشماری کن. پسران را از یک ماهه به بالا بشمار.» 16 پس موسی طبق فرمان خداوند ایشان را شمرد: 17 لایوی سه پسر داشت با نام های جرشون و قهات و مراری. 18 نامهای پسران جرشون برحسب طایفه‌هایشان لبنی و شمععی بود. 19 نامهای پسران قهات برحسب طایفه‌هایشان عمار و یصهار و حبرون و غزئیل بود. 20 نامهای پسران مراری برحسب طایفه‌هایشان محلی و موشی بود. اینها طایفه‌های لایوی برحسب خاندانهایشان بودند. 21 طایفه‌های جرشون، لبنیان و شمعیان بودند. 22 تعداد همه مردان و پسران از یک ماهه به بالا در طایفه‌های جرشونیان ۷۵۰۰ نفر بود. 23 اردوگاهی که برای چادر زدن آنها تعیین شده بود در سوی غربی خیمه عبادت بود. 24 نام رهبر قبیله‌های جرشونی الیاساف پسر لایل بود. 25 وظیفه این دو طایفه لایوی عبارت بود از: مراقبت از خیمه ملاقات، که شامل خیمه موسی طبق دستور خداوند، آن را به هارون و پسرانش تحویل داد.

4 عبادت و پوششهای آن، پرده مدخل خیمه ملاقات، پرده‌های دیوار حیاطی که اطراف خیمه و مذبح است، پرده مدخل حیاط و همه طنابها و همچنین انجام کارهای مربوط به آنها. پسر لایوی: قهات نوادگان لایوی (نامهای طوایف): عَمرام، یصهار، حبرون، غزئیل تعداد: ۸۶۰۰ نفر رهبر: الیصافان (پسر غزئیل) جایگاه اردو: سمت جنوبی خیمه عبادت 31 وظیفه این چهار طایفه لایوی عبارت بود از: مراقبت از صندوق عهد خداوند، میز نان حضور، چراغدان، مذبحها، لوازم مختلفی که در خیمه عبادت به کار می‌رفت، پرده بین قدس و قدس‌الاقداص، و انجام کارهای مربوط به آنها. (العازار پسر هارون، رئیس رهبران لایوان بود و بر کار خدمتگزاران قدس نظارت می‌کرد.) پسر لایوی: مراری نوادگان لایوی (نامهای طوایف): محلی، موشی تعداد: ۶۲۰۰ نفر رهبر: صوریئیل (پسر ابیحایل) جایگاه اردو: سمت شمالی خیمه عبادت 36 وظیفه این دو طایفه عبارت بود از: مراقبت از چوب‌بست خیمه عبادت، پشت‌بندها، ستونها، پایه‌های ستونها، و تمام لوازم بر پا سازی آن و انجام کارهای مربوط به آنها، و همچنین مواظبت از ستونهای گرداگرد حیاط و پایه‌ها و میخها و طنابها. 38 خیمه موسی و هارون و پسرانش می‌بایست در سمت شرقی خیمه ملاقات، یعنی جلوی آن و رو به آفتاب بر پا شود. ایشان به جای قوم اسرائیل وظیفه مراقبت از خیمه عبادت را بر عهده داشتند. (هر کس که کاهن یا لایوی نبود و وارد خیمه عبادت

4 سپس خداوند به موسی و هارون فرمود: 2 «نسل قهات را که طایفه‌ای از قبیله لایوی می‌باشند، بشمار. 3 این سرشماری از تمام مردان سی ساله تا پنجاه ساله که می‌توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند به عمل آید. 4 «وظایف نسل قهات در خیمه ملاقات در خصوص اسباب بسیار مقدس خواهد بود. 5 وقتی که اردو بخواید حرکت کند، ابتدا هارون و پسرانش باید به خیمه عبادت داخل شوند و پرده داخلی را پایین آورده، صندوق عهد را با آن بپوشانند. 6 سپس پرده را با پوست بز پوشانیده، یک پارچه آبی رنگ روی پوست بز بکشند و چوبهای حامل صندوق عهد را در حلقه‌های خود قرار دهند. 7 «بعد ایشان باید یک پارچه آبی روی میزی که نان حضور بر آن گذاشته می‌شود کشیده، بشقابها، قاشقها، کاسه‌ها، پیاله‌ها و نان حضور را روی آن پارچه بگذارند. 8 سپس یک پارچه ارغوانی روی آن کشیده، آنگاه پارچه ارغوانی را با پوست بز بپوشانند و چوبهای حامل میز را در حلقه‌ها جای دهند. 9 «پس از آن باید چراغدان، چراغها، انبرها، سینی‌ها و ظرف روغن زیتون را با پارچه آبی رنگ بپوشانند. 10 سپس تمام این اشیاء را در پوست بز پیچیده، بسته را روی یک چهار چوب حامل قرار دهند. 11 «آنگاه یک پارچه آبی روی مذبح طلایی بکشند و آن را با پوست بز پوشانیده، چوبهای حامل را در حلقه‌های مذبح بگذارند. 12 کلیه وسایل باقیمانده خیمه عبادت را

در یک پارچه آبی پیچیده، آن را با پوست بز بپوشانند و روی چهار چوب حامل بگذارند. **13** «خاکستر مذبح را باید دور بریزند و خود مذبح را با یک پارچه ارغوانی بپوشانند. **14** تمام وسایل مذبح از قبیل آتشدانها، چنگکها، خاک‌اندازها، کاسه‌ها و ظروف دیگر را باید روی پارچه بگذارند و پوششی از پوست بز روی آنها بکشند. آنگاه چوبهای حامل را در جاهای خود قرار دهند. **15** وقتی که هارون و پسرانش، کار جمع کردن اسباب قدس و کلیه وسایل آن را تمام کردند، نسل قهات آمده، آنها را بردارند و به هر جایی که اردو کوچ می‌کند ببرند. ولی ایشان نباید به این اشیاء مقدس دست بزنند مبادا بمیرند، پس وظیفه مقدس پسران قهات، حمل اشیاء خیمه ملاقات است. **16** «الغازار پسر هارون، مسئول روغن برای روشنائی، بخور خوشبو، هدیۀ آردی روزانه و روغن تدهین باشد. در واقع، نظارت بر تمامی خیمه عبادت و هر چه که در آن است به عهده او خواهد بود.» **17** سپس خداوند به موسی و هارون فرمود: **18** «مواظب باشید طایفه قهاتیان از میان لاویان منقطع نشوند. **19** آنچه باید بکنید تا ایشان به هنگام حمل مقدس‌ترین اشیاء خیمه عبادت نمرند، این است: هارون و پسرانش با ایشان داخل خیمه عبادت شده، آنچه را که هر یک از آنان باید حمل کنند به ایشان نشان دهند. **20** در غیر این صورت، ایشان نباید هرگز حتی برای یک لحظه داخل قدس بشوند، مبادا به اشیاء مقدس آنجا نگاه کرده بمیرند.» **21** خداوند به موسی فرمود: **22** «افراد خاندانها و طایفه‌های جرشون از قبیله لاوی را سرشماری کن. **23** همه مردان سی ساله و بالاتر تا پنجاه ساله را که می‌توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **24** وظایف ایشان از این قرار است: **25** «حمل پرده‌های خیمه ملاقات، خود خیمه با پوششهای آن، پوشش پوست بز بالای آن، پرده مدخل خیمه، **26** حمل پرده‌های دیوار حیاط و پرده مدخل حیاطی که در اطراف مذبح و خیمه عبادت است، به اضافه حمل طنابها و تمام لوازم دیگر. ایشان مسئول حمل و نقل این اشیاء هستند. **27** هارون و پسران او، این خدمتها را برای جرشونی‌ها تعیین خواهند نمود. **28** این است خدمت جرشونی‌ها در خیمه ملاقات؛ و ایامار پسر هارون بر کار آنها نظارت خواهد کرد.» **29** «حال افراد طایفه‌ها و خاندانهای مراری از قبیله لاوی را سرشماری کن. **30** همه مردان سی ساله و بالاتر تا پنجاه ساله را که می‌توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **31** هنگام حمل و نقل خیمه ملاقات، ایشان باید چوب‌بست خیمه، پشت‌بندها، ستونها، پایه‌ها، **32** ستونهای اطراف حیاط با پایه‌ها، میخها، طنابها و هر چیز دیگری را که مربوط به استفاده و تعمیر آنها باشد، حمل کنند.» «وظیفه هر کس را با ذکر اسم، به او گوشزد نما. **33** مردان مراری نیز باید تحت نظر ایامار پسر هارون در خیمه ملاقات انجام وظیفه کنند.» **34** پس موسی و هارون و رهبران دیگر، طایفه قهات را برحسب طایفه‌ها و خاندانهایشان سرشماری کردند. **35** مردان سی ساله تا پنجاه ساله که می‌توانستند در خیمه ملاقات خدمت کنند **36** ۲۱۷۵۰ نفر بودند. **37** این بود کل افراد طایفه‌های قهاتی که در

هدیه بدگمانی را در دستهایش بگذارد تا معلوم شود که آیا بدگمانی قمری یا دو جوجه کبوتر پیش کاهن، دم در خیمه ملاقات بیاورد. **11** شوهرش بجاست یا نه. کاهن در حالی که کوزه آب تلخ لعنت را در کاهن یکی از پرنده‌ها را به عنوان قربانی گناه و دیگری را به عنوان دست دارد جلوی زن بایستد. **19** آنگاه از آن زن بخواهد قسم بخورد قربانی سوختنی تقدیم کرده، جهت نجاست او کفاره کند. در همان که بی گناه است و به او بگوید: "اگر غیر از شوهرت مرد دیگری روز او باید نذر خود را تجدید نموده، بگذارد دوباره موی سرش بلند با تو همبستر نشده است، و اگر در مدتی که زیر اقتدار شوهرت شود. **12** روزهای نذرش که پیش از نجاستش سپری شده‌اند دیگر به بوده‌ای، از شوهرت برنگشته‌ای و خود را نجس نساخته‌ای، از اثرات این آب تلخ لعنت مبرا باش. **20** ولی اگر از او برگشته و به او خیانت کرده‌ای و با همبستر شدن با مردی دیگر خود را نجس ساخته‌ای..." خود به خداوند، باید دم در خیمه ملاقات بیاید **14** و یک بره نر یک **21** «در اینجا کاهن زن را وادارد تا سوگند لعنت بخورد و به زن ساله بی‌عیب جهت قربانی سوختنی برای خداوند بیاورد. همچنین باید بگوید: "لعنت خداوند در میان قوم گریبانگیر تو شود و او رحمت را یک بره ماده یک ساله بی‌عیب برای قربانی گناه، یک قوچ بی‌عیب بخشکند و شکمت را متورم سازد. **22** و این آب لعنت به بدن تو به عنوان قربانی سلامتی، **15** یک سبد نان فطیر که از آرد مرغوب داخل شده شکمت را متورم سازد و رحمت را بخشکند." و زن باید مخلوط با روغن زیتون درست شده باشد و قرصهای فطیر روغنی همراه بگوید: "آری، اینچنین شود." **23** بعد کاهن این لعنتها را در یک با هدیه آردی و نوشیدنی آن تقدیم کند. **16** کاهن باید این قربانیها و طومار بنویسد و آنها را در آب تلخ بشوید. **24** سپس آن آب تلخ را به هدایا را از او گرفته، به حضور خداوند تقدیم نماید: قربانی گناه، زن بدهد تا بنوشد. **25** «سپس کاهن هدیه بدگمانی را از دست زن قربانی سوختنی، **17** و قوچ برای قربانی سلامتی همراه با یک سبد بگیرد و آن را در حضور خداوند تکان داده، روی مذبح بگذارد. **26** نان فطیر و هدیه آردی و نوشیدنی آن. **18** «پس از آن، شخص وقف مشت از آن را به عنوان نمونه روی آتش مذبح بسوزاند و بعد، از زن بخواهد آب را بنوشد. **27** اگر او به شوهرش خیانت کرده باشد آب بر او اثر می‌کند و شکمش متورم شده، نازا می‌گردد و در میان قوم زیر قربانی سلامتی است بیندازد. **19** پس از تراشیده شدن موی سر اسرائیل مورد لعنت قرار می‌گیرد **28** ولی اگر او پاک بوده و زنا نکرده آن شخص، کاهن سر دست بریان شده قوچ را با یک نان فطیر باشد، به او آسیبی نمی‌رسد و می‌تواند حامله شود. **29** «این است و یک قرص فطیر روغنی گرفته، همه را در دست او بگذارد. **20** قانون بدگمانی در مورد زنی که شوهرش نسبت به وی بدگمان شده سپس، کاهن همه آنها را بگیرد و به عنوان هدیه مخصوص در حضور خداوند تکان دهد. تمامی اینها با سینه و ران قوچ که در حضور خود را به حضور خداوند بیاورد تا کاهن طی مراسمی قضیه را روشن سازد که آیا زن به شوهرش خیانت کرده یا نه. **31** اگر زن مقصر شناخته شود، تاوان گناهش را پس خواهد داد، اما شوهرش در این مورد بی‌تقصیر خواهد بود، زیرا خود زن مسئول گناهش است.»

6

خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: وقتی که زنی با مردی به طریق خاص، نذر کرده، خود را وقف خدمت خداوند نماید، **3** باید از مشروبات الکلی یا شراب و یا حتی شراب تازه، آب انگور، انگور یا کشمش اجتناب کند. **4** درضمن در تمام ایام وقف خود، از هرآنچه که از درخت انگور به دست می‌آید، از هسته گرفته تا پوست آن، نخورد. **5** «در تمامی ایام نذر وقف شدگی خود، هرگز نباید موی سرش را بتراشد، زیرا او مقدس و وقف خداوند شده است. پس تا پایان روزهای وقف خود باید بگذارد موی سرش بلند شود. **6** «در طول مدتی که وقف خداوند می‌باشد نباید به مرده‌ای نزدیک شود. **7** حتی اگر جنازه پدر، مادر، برادر یا خواهرش باشد، او نباید خود را نجس سازد، زیرا موی سرش نشان وقف او به خداست. **8** او در تمام آن مدت وقف خداوند می‌باشد. **9** اگر کسی ناگهان در کنار او بمیرد، او نجس می‌شود و باید بعد از هفت روز موی خود را بتراشد تا نجاستش پاک شود. **10** روز هشتم باید دو

7 موسی در روزی که بر پا سازی خیمه عبادت را به پایان رسانید تمامی قسمتهای آن و نیز مذبح و لوازم آن را تذهین و تقدیس نمود. **2** آنگاه رهبران اسرائیل، یعنی سران قبایل که ترتیب سرشماری را داده بودند، هدایای خود را آوردند. **3** ایشان شش ارابه سر پوشیده (یک ارابه برای دو رهبر) که هر ارابه را دو گاو می‌کشیدند آورده،

در برابر خیمه عبادت به خداوند تقدیم کردند. 4 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «5 هدایای ایشان را قبول کن و از آنها برای کار خیمه ملاقات استفاده نما. آنها را به لاویان بده تا هر کس متناسب با خدمتش از آنها استفاده کند.» 6 پس موسی، اریابه‌ها و گاوها را در اختیار لاویان گذاشت. 7 دو اریابه و چهار گاو به طایفه جرشون داد تا برای کار خود از آنها استفاده کنند 8 و چهار اریابه و هشت گاو نیز به طایفه مراری که تحت رهبری ایتامار پسر هارون بودند، داد تا برای کارشان از آنها استفاده کنند. 9 به قهاتیان گاو یا اریابه داده نشد، چون قرار بود ایشان سهم بار خود را از اسباب مقدس خیمه عبادت، روی دوش حمل کنند. 10 رهبران در روزی که مذبح تذهین شد هدایایی نیز برای تبرک آن تقدیم کردند و آنها را جلوی مذبح گذاشتند. 11 خداوند به موسی فرمود: «هر روز یکی از رهبران، هدیه خود را جهت تبرک مذبح تقدیم کند.» 12 پس رهبران، هدایای خود را به ترتیب زیر تقدیم نمودند: روز از قبیله اسم رهبر اول یهوذا نحشون پسر عمیناداب دوم پساکار نتنائیل پسر صوغر سوم زبولون الیاب پسر حیلون چهارم رئوئین الیصور پسر شدی‌ئور پنجم شمعون شلومی‌ئیل پسر صوریشدای ششم جاد الیاساف پسر دعوئیل هفتم افرایم الیشمع پسر عمیهود هشتم منسی جملی‌ئیل پسر فدهصور نهم بنیامین ابیدان پسر جدعونی دهم دان اخیعزر پسر عمیشدای یازدهم اشیر فجعی‌ئیل پسر عکران دوازدهم نفتالی اخیرع پسر عینان هدایای تقدیمی هر یک از رهبران که کاملاً مشابه یکدیگر بود عبارت بودند از: یک سینی نقره‌ای به وزن ۱۵۰ کیلوگرم با یک کاسه نقره‌ای به وزن هشتصد گرم (برحسب مثقال عبادتگاه)، که هر دو بر آرد مرغوب مخلوط با روغن برای هدیه آردی بودند؛ یک ظرف طلایی به وزن ۱۱۰ گرم بر آرد بخور خوشبو؛ یک گوساله نر، یک قوچ و یک بره نر یک ساله برای قربانی سوختنی؛ یک بز نر برای قربانی گناه؛ دو گاو نر، پنج قوچ، پنج بز نر و پنج بره نر یک ساله برای قربانی سلامتی. 84 بنابراین، در روزی که مذبح تذهین شد آن را به وسیله هدایایی که سران قبایل اسرائیل آورده بودند تبرک کردند. این هدایا عبارت بودند از: دوازده سینی نقره‌ای هر کدام به وزن تقریبی ۱۵۰ کیلوگرم؛ دوازده کاسه نقره‌ای، هر کدام به وزن تقریبی ۸۰۰ گرم برحسب مثقال عبادتگاه (پس وزن تمام نقره اهدایی حدود ۲۸ کیلوگرم بود)؛ دوازده ظرف طلایی، هر یک به وزن تقریبی ۱۱۰ گرم که وزن کل آنها حدود ۱۲۳ کیلوگرم بود؛ دوازده گاو نر، دوازده قوچ، دوازده بز نر یک ساله (با هدایای آردی همراه آنها) برای قربانی سوختنی، دوازده بز نر برای قربانی گناه؛ بیست و چهار گاو نر جوان، شصت قوچ، شصت بز نر و شصت بره نر یک ساله برای قربانی سلامتی. 89 وقتی که موسی وارد خیمه ملاقات شد تا با خدا گفتگو کند، از بالای تخت رحمت که روی صندوق عهد قرار داشت یعنی از میان دو کروی، صدای خدا را که با او سخن می‌گفت شنید.

8 خداوند به موسی فرمود: 2 «به هارون بگو که وقتی چراغها را در چراغدان می‌گذارد طوری باشد که نور هفت چراغ، جلوی چراغدان بناید.» 3 پس هارون همین کار را کرد. او چراغها را طوری کار گذاشت که نور آنها جلوی چراغدان بناید، همان‌طور که خداوند به موسی فرمان داده بود. 4 چراغدان از تریتات پایه گرفته تا شاخه‌هایش تمام از طلا ساخته شده بود. این چراغدان دقیقاً طبق همان طرحی ساخته شده بود که خداوند به موسی نشان داده بود. 5 سپس خداوند به موسی فرمود: 6 «اکنون لاویان را از بقیه قوم اسرائیل جدا کن و آنها را تطهیر نما. 7 این عمل را با پاشیدن آب طهارت بر آنها شروع نموده، سپس به آنان بگو که تمام موی بدن خود را تراشیده، لباسهایشان را بشویند و این‌گونه خود را تطهیر کنند. 8 از ایشان بخواه که یک گوساله نر و هدیه آردی آن را که از آرد مرغوب مخلوط با روغن تهیه شده با یک گوساله نر دیگر برای قربانی گناه بیاورند. 9 بعد در حضور همه جماعت اسرائیل، لاویان را به کنار در خیمه ملاقات بیاور. 10 پس لاویان را به حضور خداوند بیاور و بنی‌اسرائیل دستهای خود را روی سر آنها بگذارند، 11 و هارون آنان را به جای تمام قوم اسرائیل به عنوان هدیه مخصوص، وقف خداوند نماید تا لاویان به جای تمامی قوم، خداوند را خدمت کنند. 12 «پس لاویان دستهای خود را بر سر گاوها بگذارند، و تو یکی را به‌عنوان قربانی گناه و دیگری را به‌عنوان قربانی سوختنی به حضور خداوند تقدیم کن تا برای لاویان کفاره شود. 13 آنگاه لاویان باید به عنوان هدیه مخصوص به خداوند تقدیم شده توسط هارون و پسرانش به خدمت گماشته شوند. 14 به این طریق، لاویان را از میان بقیه قوم اسرائیل جدا کن و ایشان از آن من خواهند بود. 15 پس از آنکه لاویان را به این ترتیب تطهیر و وقف نمودی، ایشان خدمت خود را در خیمه ملاقات آغاز خواهند کرد. 16 «لاویان از میان تمام قوم اسرائیل به من تعلق دارند و من آنها را به جای همه پسران ارشد بنی‌اسرائیل قبول کرده‌ام؛ 17 زیرا همه نخست‌زادگان در میان قوم اسرائیل، خواه انسان و خواه حیوان، به من تعلق دارند. همان شبی که نخست‌زادگان مصری‌ها را کشتن آنها را به خود اختصاص دادم. 18 آری، من لاویان را به جای تمام نخست‌زادگان بنی‌اسرائیل پذیرفته‌ام 19 و من لاویان را به هارون و پسرانش هدیه می‌کنم. لاویان باید وظایف مقدسی را که بر عهده قوم اسرائیل می‌باشد، در خیمه ملاقات انجام داده، قربانیهای قوم را تقدیم نمایند و برای ایشان کفاره کنند تا وقتی بنی‌اسرائیل به قدس نزدیک می‌شوند بلایی بر سر آنها نیاید.» 20 پس موسی و هارون و قوم اسرائیل با پیروی دقیق از دستورهایی که خداوند به موسی داده بود، لاویان را وقف نمودند. 21 لاویان خود را طاهر ساخته، لباسهایشان را شستند و هارون آنان را به عنوان هدیه مخصوص به خداوند تقدیم نمود. بعد به منظور تطهیر نمودن لاویان برای ایشان مراسم کفاره را بجا آورد. 22 همه چیز درست طبق دستورهایی که خداوند به موسی داده بود، انجام گردید و به این ترتیب لاویان به عنوان دستیاران هارون و پسرانش، آماده خدمت در

خیمه ملاقات شدند. **23** خداوند همچنین به موسی فرمود: **24** «لایان باید خدمت در خیمه ملاقات را از سن بیست و پنج سالگی یا بالاتر شروع کنند **25** و در سن پنجاه سالگی بازنشسته شوند. **26** پس از بازنشستگی می‌توانند در خیمه ملاقات، برادران خود را در انجام وظایفشان یاری دهند، ولی خود، مستقیم مسئولیتی نخواهند داشت. به این ترتیب وظایف لایان را به ایشان محول کن.»

9 در ماه اول سال دوم پس از بیرون آمدن قوم اسرائیل از سرزمین مصر وقتی که موسی و قوم اسرائیل در صحرای سینا بودند، خداوند به موسی گفت: **2** «به بنی اسرائیل بگو که مراسم پَسَح را در موعدهش به جا آورند. **3** در غروب روز چهاردهم همین ماه آن را به جا آورند. در اجرای این مراسم باید از تمام فرائض و قوانینی که من در این مورد داده‌ام پیروی کنند.» **4** پس موسی به بنی اسرائیل گفت که مراسم

عید پَسَح را به جا آورند. **5** آنان عصر روز چهاردهم ماه اول، در صحرای سینا مراسم را آغاز کردند. بنی اسرائیل مطابق هر آنچه خداوند به موسی فرمان داده بود، عمل کردند. **6** ولی عده‌ای از مردان در آن روز نتوانستند در مراسم پَسَح شرکت کنند، زیرا در اثر تماس با جنازه نجس شده بودند. ایشان نزد موسی و هارون آمده، مشکل خود را با آنان در میان گذاشتند **7** و به موسی گفتند: «ما با دست زدن به بدن مرده نجس شده‌ایم. اما چرا ما نباید مثل سایر اسرائیلی‌ها در این عید به خداوند قربانی تقدیم کنیم؟» **8** موسی جواب داد: «صبر کنید تا در این باره از خداوند کسب تکلیف کنیم.» **9** جواب خداوند از این قرار بود: **10** «اگر فردی از افراد بنی اسرائیل، چه در حال حاضر و چه در نسلهای بعد، به هنگام عید پَسَح به سبب تماس با جنازه نجس شود، یا اینکه در سفر بوده، نتواند در مراسم عید حضور یابد، باز می‌تواند عید پَسَح را برای خداوند به جا آورد، **11** ولی بعد از یک ماه، یعنی غروب روز چهاردهم از ماه دوم، در آن هنگام می‌تواند بره پَسَح را با نان فطیر و سبزیجات تلخ بخورد. **12** نباید چیزی از آن را تا صبح روز بعد باقی بگذارد و نباید استخوانی از آن را بشکند. او باید کلیه دستورهای مربوط به عید پَسَح را اجرا نماید. **13** «ولی فردی که نجس نبوده و در سفر نیز نباشد و با وجود این از انجام مراسم عید پَسَح در موعد مقرر سر باز زند، باید به علت خودداری از تقدیم قربانی به خداوند در وقت مقرر، از میان قوم اسرائیل رانده شود. او مسئول گناه خویش خواهد بود. **14** اگر بیگانه‌ای در میان شما ساکن است و می‌خواهد مراسم عید پَسَح را برای خداوند به جا آورد، باید از تمامی این فرائض و قوانین پیروی نماید. این قانون برای همه است.» **15** در آن روزی که خیمه عبادت بر پا شد، ابری ظاهر شده، خیمه را پوشانید و هنگام شب، آن ابر به شکل آتش درآمد و تا صبح به همان صورت باقی ماند. **16** این ابر همیشه خیمه را می‌پوشانید و در شب به شکل آتش در می‌آمد. **17** وقتی که ابر حرکت می‌کرد، قوم اسرائیل کوچ می‌کردند و هر وقت ابر می‌ایستاد، آنها نیز توقف می‌کردند و در آنجا اردو می‌زدند. **18** به این ترتیب، ایشان به دستور

10 خداوند به موسی فرمود: **2** «دو شیپور از نقره چکش‌کاری شده درست کن و آنها را برای جمع کردن قوم اسرائیل و نیز برای کوچ دادن اردو به کار ببر. **3** هر وقت هر دو شیپور نواخته شوند، قوم بدانند که باید دم مدخل خیمه ملاقات جمع شوند. **4** ولی اگر یک شیپور نواخته شود، آنگاه فقط سران قبایل اسرائیل پیش تو بیایند. **5** «وقتی شیپور کوچ نواخته شود، قبیله‌هایی که در سمت شرقی خیمه عبادت چادر زده‌اند باید حرکت کنند. **6** بار دوم که شیپور نواخته شود، قبیله‌های سمت جنوب راه یفتند. برای کوچاندن قوم باید شیپور را با صدای تیز نواخت. **7** اما وقتی برای جمع کردن جماعت شیپور را می‌نوازید باید با صدایی دیگر بنوازید. **8** فقط کاهنان نسل هارون مجازند شیپور بنوازند. این یک حکم دائمی است که باید نسل اندر نسل آن را بجا آورند. **9** «وقتی در سرزمین موعود، دشمن به شما حمله کند و شما در دفاع از خود با آنها وارد جنگ شوید، شیپورها را بلند بنوازید تا بیهوش خدایتان شما را به یاد آورد و از چنگ دشمنانتان نجات دهد. **10** در روزهای شاد خود نیز این شیپورها را بنوازید، یعنی در موقع برگزاری عیدها و اول هر ماه که قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی تقدیم می‌کنید و من شما را به یاد خواهم آورد. من خداوند، خدای شما هستم.» **11** در روز بیستم ماه دوم از سال دوم، بعد از بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، ابر از بالای خیمه عبادت حرکت نمود. **12** پس قوم اسرائیل از صحرای سینا کوچ کرده، به دنبال ابر به راه افتادند تا اینکه ابر در صحرای فاران از حرکت بازایستاد. **13** پس از آنکه موسی دستورهای خداوند را در مورد کوچ قوم دریافت کرد این نخستین سفر ایشان بود. **14** سرایان قبیله یهوذا زیر پرچم بخش خود به رهبری نحشون پسر عمیناداب، پیشاپیش قوم اسرائیل حرکت می‌کردند. **15** پشت سر آنها، سرایان قبیله یساکار به رهبری نتنائیل پسر صوغر در حرکت بودند **16** و بعد از آنها سرایان قبیله زیبولون به رهبری الیاب پسر حیلون. **17** مردان بنی جرشون و بنی مراری از قبیله لاوی، خیمه عبادت را که جمع شده بود بر دوش گذاشتند و به دنبال

قبیله زبولون به راه افتادند. **18** پشت سر آنها، سربازان قبیله رئوین زیر «ای کاش کمی گوشت می‌خوردیم! چه ماهی‌های لذیذی در مصر پرچم بخش خود به رهبری الیصور پسر شدیئور حرکت می‌کردند. می‌خوردیم! **5** یاد آن ماهیها که در مصر مفت می‌خوردیم به خیر! **19** در صف بعدی، سربازان قبیله شمعون به رهبری شلومیئیل پسر چه خیارها و خربزه‌هایی! چه تره‌ها و سیرها و پیازهایی! **6** ولی حالا صوریشدای **20** و پس از آنها، سربازان قبیله جاد به رهبری الیاساف قوتی برای ما نمانده است، چون چیزی برای خوردن نداریم جز این پسر دعوتیل قرار داشتند. **21** به دنبال آنها بنی‌قهاث که اسباب و «مُتّا» **7** مُتّا به اندازه تخم گشنیز و به رنگ سفید مایل به زرد بود. لوازم قدس را حمل می‌کردند در حرکت بودند. (بر پا سازی خیمه **8** بنی‌اسرائیل آن را از روی زمین جمع کرده، می‌کوبیدند و به صورت عبادت در جایگاه جدید می‌بایستی پیش از رسیدن قهاثیان انجام آرد درمی‌آوردند، سپس، از آن آرد، قرصهای نان می‌پختند. طعم می‌شد.) **22** در صف بعدی سربازان قبیله افرایم بودند که زیر پرچم آن مثل طعم نانهای روغنی بود. **9** مُتّا با شبنم شامگاهی بر زمین بخش خود به رهبری الیشمع پسر عمیهود حرکت می‌کردند. **23** قبیله می‌نشست. **10** موسی صدای تمام خانواده‌هایی را که در اطراف منسی به رهبری جملیئیل پسر فدهصور **24** و قبیله بنیامین به رهبری ابیدان پسر جدعون پست سر آنها بودند. **25** آخر از همه، سربازان سخت شعلور گردید و موسی نیز از این امر بسیار ناراحت شد. **11** قبایل بخش دان زیر پرچم خود حرکت می‌کردند. سربازان قبیله دان موسی به خداوند گفت: «چرا با من که خدمتگزارت هستم چنین به رهبری اخیعزر پسر عمیشدای، **26** سربازان قبیله اشیر به رهبری فجعیئیل پسر عکران، **27** و سربازان قبیله نفتالی به رهبری اخیرع پسر چه کرده‌ام که بار این قوم را بر دوش من گذاشته‌ای؟ **12** آیا اینها عینان به ترتیب در حرکت بودند. **28** این بود ترتیب حرکت قبیله‌های بچه‌های من هستند؟ آیا من آنها را زاییده‌ام که به من می‌گویی آنها را اسرائیل با سربازانشان در هنگام کوچ کردن. **29** روزی موسی به برادر زش حوالب پسر رعوئیل مدیانی گفت: «ما عازم سرزمینی هستیم که خداوند وعده آن را به ما داده است. تو هم همراه ما بیا و ما در حق زیرا نزد من گریه کرده، می‌گویند: "به ما گوشت بده!" **14** من به تو نیکی خواهیم کرد، زیرا خداوند وعده‌های عالی به قوم اسرائیل داده تنهایی نمی‌توانم سنگینی بار این قوم را تحمل کنم. این باری است است.» **30** ولی برادر زش جواب داد: «نه، من باید به سرزمین خود بسیار سنگین! **15** اگر می‌خواهی با من چنین کنی، درخواست و نزد خویشانشان برگردم.» **31** موسی اصرار نموده، گفت: «پیش ما می‌کنم مرا بکشی و از این وضع طاق‌تفرسا نجات دهی!» **16** پس بمان، چون تو این بیابان را خوب می‌شناسی و راهنمای خوبی برای خداوند به موسی فرمود: «هفتاد نفر از مردان اسرائیل را که به‌عنوان ما خواهی بود. **32** اگر با ما بیایی، در تمام برکاتی که خداوند به ما می‌دهد شریک خواهی بود.» **33** پس از ترک کوه خداوند، ملاقات یاور تا در آنجا با تو بایستند. **17** من نزول کرده، در آنجا با مدت سه روز به سفر ادامه دادم در حالی که صندوق عهد پیشاپیش تو سخن خواهم گفت و از روحی که بر تو قرار دارد گرفته، بر ایشان قبایل اسرائیل در حرکت بود تا مکانی برای توقف آنها انتخاب کند. نیز خواهم نهاد تا با تو بار این قوم را بر دوش بکشند و تو تنها نباشی. **34** هنگام روز بود که اردوگاه را ترک کردند و سفر خود را در پی **18** «به بنی‌اسرائیل بگو: "خود را طاهر سازید، چون فردا گوشت به حرکت ابر خداوند آغاز نمودند. **35** هرگاه صندوق عهد به حرکت در می‌آمد موسی ندا سر می‌داد: «برخیز ای خداوند تا دشمنانت شنیده است که گفته‌اید: «ای کاش گوشت برای خوردن می‌داشتیم. پراکنده شوند و خصمانت از حضور بگریزند.» **36** و هرگاه صندوق عهد متوقف می‌شد، موسی می‌گفت: «ای خداوند نزد هزاران هزار بیست روز، **20** بلکه برای یک ماه تمام گوشت خواهید خورد به حدی که از دماغان درآید و از آن بیزار شوید، زیرا خداوند را که در میان شماست رد نموده، از فراق مصر گریه کردید.» **21** ولی موسی گفت: «تنها تعداد سربازان پیاده قوم ششصد هزار نفر است و آنگاه تو قول می‌دهی که یک ماه تمام گوشت به این قوم بدهی؟ **22** اگر ما تمام گله‌ها و رمه‌های خود را سر ببریم باز هم کفاف این تعداد را نخواهد داد! و اگر تمام ماهیان دریا را هم بگیریم این قوم را نمی‌توانیم (یعنی «سوختن») نامی‌اند، چون در آنجا آتش خداوند در میان ایشان شعلور شده بود. **4** آنگاه غریبانی که از مصر همراه ایشان آمده بودند در آرزوی چیزهای خوب مصر اظهار دل‌تنگی می‌کردند و این خود بر ناراضایی قوم اسرائیل می‌افزود به طوری که ناله‌کنان می‌گفتند: هفتاد نفر از مشایخ بنی‌اسرائیل را جمع کرده، ایشان را در اطراف

11

قوم اسرائیل به خاطر سختیهای خود لب به شکایت گشودند. خداوند شکایت آنها را شنید و غضبش افروخته شد. پس آتش خداوند از یک گوشه اردو شروع به ناپود کردن قوم کرد. **2** ایشان فریاد سر داده، از موسی کمک خواستند و چون موسی برای آنان نزد خداوند دعا کرد، آتش متوقف شد. **3** از آن پس آنجا را «تبعیره» (یعنی «سوختن») نامیدند، چون در آنجا آتش خداوند در میان ایشان شعلور شده بود. **4** آنگاه غریبانی که از مصر همراه ایشان آمده بودند در آرزوی چیزهای خوب مصر اظهار دل‌تنگی می‌کردند و این خود بر ناراضایی قوم اسرائیل می‌افزود به طوری که ناله‌کنان می‌گفتند: هفتاد نفر از مشایخ بنی‌اسرائیل را جمع کرده، ایشان را در اطراف

خیمه قرار داد. **25** خداوند در ابر نازل شده، با موسی صحبت کرد. وقتی هارون این را دید، **11** نزد موسی فریاد برآورد: «ای سرورم، و از روحی که بر موسی قرار داشت گرفته، بر آن هفتاد شیخ نهاد. ما را به خاطر این گناه تنبیه نکن، زیرا این گناه ما از نادانی بوده وقتی که روح بر ایشان قرار گرفت نبوت کردند، اما پس از آن دیگر نبوت نکردند. **26** دو نفر از آن هفتاد نفر به نامهای الداد و میداد، پوسیده است، شود.» **13** پس موسی نزد خداوند دعا کرده، گفت: در اردوگاه مانده و به خیمه ملاقات نرفته بودند، ولی روح بر ایشان نیز «ای خدا، به تو التماس می‌کنم او را شفا دهی.» **14** خداوند به قرار گرفت و در همان جایی که بودند نبوت کردند. **27** جوانی دویده، به موسی خبر داد: «الداد و میداد در اردوگاه نبوت می‌کنند.» هفت روز شرمندۀ نمی‌شد؟ حالا هم باید هفت روز خارج از اردوگاه **28** یوشع پسر نون که یکی از دستیاران برگزیده موسی بود اعتراض به تنهایی به سر برد و بعد از آن می‌تواند دوباره بازگردد.» **15** پس نموده، گفت: «ای سرور من، جلوی کار آنها را بگیر!» **29** ولی موسی جواب داد: «آیا تو به جای من حسادت می‌کنی؟ ای کاش تمامی قوم خداوند نبی بودند و خداوند روح خود را بر همه آنها می‌نهاد!» **30** بعد موسی با مشایخ اسرائیل به اردوگاه بازگشت. **31** خداوند بادی وزانید که از دریا بلدرچین آورد. بلدرچین‌ها اطراف اردوگاه را از هر طرف به مسافت یک روز راه در ارتفاعی نزدیک به یک متر از سطح زمین پر ساختند. **32** بنی اسرائیل تمام آن روز و شب و روز بعد از آن، بلدرچین گرفتند. حداقل وزن پرنده‌گانی که هر کس جمع کرده بود نزدیک به هزار کیلو بود. به منظور خشک کردن بلدرچین‌ها، آنها را در اطراف اردوگاه پهن کردند. **33** اما گوشت هنوز زیر دندانهایشان بود که خشم خداوند بر قوم اسرائیل افروخته شد و بلایی سخت نازل کرده، عده زیادی از آنان را از بین برد. **34** پس آن مکان را «قبروت هتاه» (یعنی «قبرستان حرص و ولع») نامیدند، چون در آنجا اشخاصی را دفن کردند که برای گوشت و سرزمین مصر حرصی شده بودند. **35** قوم اسرائیل از آنجا به حضیروت کوچ کرده، مدتی در آنجا ماندند.

13 خداوند به موسی فرمود: **2** «افرادی به سرزمین کنعان که می‌خواهم آن را به قوم اسرائیل بدهم بفرست تا آن را بررسی کنند. از هر قبیله یک رهبر بفرست.» **3** (در آن موقع بنی اسرائیل در صحرای فاران اردو زده بودند.) موسی طبق دستور خداوند عمل کرده، این دوازده رهبر را به سرزمین کنعان فرستاد. شمعون پسر زکور، از قبیله رئوین؛ شافاط پسر حوری، از قبیله شمعون؛ کالیب پسر یفنه، از قبیله یهودا؛ ییجال پسر یوسف، از قبیله یساکار؛ هوشع پسر نون، از قبیله افرایم؛ فلفلی پسر رافو، از قبیله بنیامین؛ جدیثیل پسر سودی، از قبیله زبولون؛ جدی پسر سوسی، از قبیله منسی؛ عمیشیل پسر جملی، از قبیله دان؛ ستور پسر میکائیل، از قبیله اشیر؛ نحی پسر وفسی، از قبیله نفتالی؛ جاوئیل پسر ماکی، از قبیله جاد. **16** این بود نامهای کسانی که موسی برای بررسی سرزمین کنعان فرستاد. در همین موقع بود که موسی اسم هوشع را به یوشع تغییر داد. **17** هنگامی که موسی آنها را برای بررسی سرزمین کنعان فرستاد، به ایشان گفت: «از اینجا به سمت شمال بروید و از صحرای بَگب گذشته، خود را به سرزمین کوهستانی برسائید، **18** و ببینید وضعیت سرزمین موعود چگونه است و مردمی که در آنجا ساکنند، چگونه‌اند قوی هستند یا ضعیف؟ بود. **4** پس خداوند بی‌درنگ موسی و هارون و مریم را به خیمه بسیارند یا کم؟ **19** زمینشان حاصلخیز است یا نه؟ شهرهایشان ملاقات فرا خوانده فرمود: «هر سه نفر شما به اینجا بیایید.» پس ایشان در حضور خداوند ایستادند. **5** آنگاه خداوند در ستون ابر نازل شده، در کنار در خیمه عبادت ایستاد و فرمود: «هارون و مریم جلو بیایند» و ایشان جلو رفتند. **6** خداوند به ایشان گفت، «سخنان مرا موقع فصل نویر انگور بود.» **21** پس ایشان رفته، وضع زمین را از بشتنود: هرگاه یک نبی در میان شما باشد من که خداوند، خود را در رویا به او آشکار می‌کنم و در خواب با وی سخن می‌گویم. **7** ولی با موسی که خدمتگزار من است به این طریق سخن نمی‌گویم، چون او قوم مرا با وفاداری خدمت می‌کند. **8** من با وی رو در رو و آشکارا صحبت می‌کنم، نه با رمز، و او تجلی خداوند را می‌بیند. جظور جرأت کردید او را سرزنش کنید؟» **9** پس خشم خداوند بر ایشان افروخته شد و خداوند از نزد ایشان رفت. **10** به محض اینکه ابر از روی خیمه عبادت برخاست، بدن مریم از مرض جذام سفید

12 روزی مریم و هارون موسی را به علت اینکه زن او حبشی بود، سرزنش کردند. **2** آنها گفتند: «آیا خداوند فقط به‌وسیله موسی سخن گفته است؟ مگر او به‌وسیله ما نیز سخن نگفته است؟» خداوند سخنان آنها را شنید. **3** موسی متواضع‌ترین مرد روی زمین بود. **4** پس خداوند بی‌درنگ موسی و هارون و مریم را به خیمه بسیارند یا کم؟ **19** زمینشان حاصلخیز است یا نه؟ شهرهایشان ملاقات فرا خوانده فرمود: «هر سه نفر شما به اینجا بیایید.» پس ایشان در حضور خداوند ایستادند. **5** آنگاه خداوند در ستون ابر نازل شده، در کنار در خیمه عبادت ایستاد و فرمود: «هارون و مریم جلو بیایند» و ایشان جلو رفتند. **6** خداوند به ایشان گفت، «سخنان مرا موقع فصل نویر انگور بود.» **21** پس ایشان رفته، وضع زمین را از بشتنود: هرگاه یک نبی در میان شما باشد من که خداوند، خود را در رویا به او آشکار می‌کنم و در خواب با وی سخن می‌گویم. **7** ولی با موسی که خدمتگزار من است به این طریق سخن نمی‌گویم، چون او قوم مرا با وفاداری خدمت می‌کند. **8** من با وی رو در رو و آشکارا صحبت می‌کنم، نه با رمز، و او تجلی خداوند را می‌بیند. جظور جرأت کردید او را سرزنش کنید؟» **9** پس خشم خداوند بر ایشان افروخته شد و خداوند از نزد ایشان رفت. **10** به محض اینکه ابر از روی خیمه عبادت برخاست، بدن مریم از مرض جذام سفید

دره به سبب آن خوشه انگوری که چیده شده بود اشکول (یعنی نیرومندتر به وجود می‌آورد).» **13** موسی به خداوند عرض کرد: «اما «خوشه» نامیده شد. **25** پس از چهل روز ایشان از مأموریت خود وقتی مصری‌ها این را بشنوند چه خواهند گفت؟ آنها خوب می‌دانند بازگشتند. **26** آنان به موسی، هارون و تمام قوم اسرائیل که در قادش که تو با چه قدرت عظیمی قوم خود را نجات دادی. **14** مصری‌ها واقع در صحرای فاران بودند، از وضعیت آنجا گزارش داده، میوه‌هایی این موضوع را برای ساکنان این سرزمین تعریف خواهند کرد. آنها را هم که با خود آورده بودند به آنها نشان دادند. **27** گزارش ایشان از شنیده‌اند که تو، ای خداوند، با ما هستی، و ای خداوند، تو رو در رو این قرار بود: «به سرزمینی که ما را جهت بررسی آن فرستادی، رفتیم، به قومت آشکار می‌شوی و ابر تو بالای سر ما قرار می‌گیرد و با ستون سرزمینی است حاصلخیز که شیر و عسل در آن جاری است. این ابر و آتش، شب و روز ما را هدایت می‌نماید. **15** حال اگر تمام قوم هم میوه‌هایی است که با خود آورده‌ایم. **28** اما ساکنان آنجا خیلی خود را بکشی، مردمی که شهرت تو را شنیده‌اند خواهند گفت: **16** قوی هستند و شهرهایشان حصاردار و بسیار بزرگ است. از این «خداوند ناچار شد آنها را در بیابان بکشد، چون نتوانست این قوم را گذشته غولهای عتقی را هم در آنجا دیدیم. **29** عمالقی‌ها در به سرزمینی که سوگند خورده بود به آنها بدهد، برساند. **17** «حال، صحرای نگب، حیتی‌ها و یبوسی‌ها و اموری‌ها در نقاط کوهستانی، و ای خداوند، التماس می‌کنم قدرت عظمت را به ما نشان دهی. زیرا کنعانی‌ها در ساحل دریای مدیترانه و کناره رود اردن سکونت دارند.» خود فرموده‌ای: **18** «یهوه دیرخشم است و پرمحبت، و آمرزنده گناه **30** کالیب، بنی اسرائیل را که در حضور موسی ایستاده بودند ساکت و عصیان. اما گناه را بدون سزا نمی‌گذارد و به خاطر گناه پدران، کرده، گفت: «بیباید بی‌درنگ هجوم ببریم و آنجا را تصرف کنیم، فرزندان را تا نسل سوم و چهارم مجازات می‌کند. **19** خداوند، از چون می‌توانیم آن را فتح نماییم.» **31** اما همراهان کالیب گفتند: تو استدعا می‌کنم گناهان این قوم را به خاطر محبت عظیم خود «ما از عهدۀ این اقوام نیرومند بر نمی‌آیم، چون از ما قوی‌ترند.» **32** ببخشی همچنانکه از روزی که سرزمین مصر را پشت سر گذاشتیم بنابراین، گزارش آنها منفی و حاکی از آن بود که آن سرزمین آنها را از آنها را مورد عفو خود قرار داده‌ای.» **20** پس خداوند فرمود: «من پای در خواهد آورد. آنها گفتند: «اهالی آنجا قوی هیکل هستند. آنها را چنانکه استدعا کرده‌ای می‌بخشم. **21** ولی به حیات خودم **33** ما در آنجا مردمانی غول‌پیکر از نسل عناقیم دیدیم. چنان قد و به حضور پرچلال خداوند که زمین را پر کرده است سوگند که بلندی داشتند که ما در برابرشان همچون ملخ بودیم.»

14

با شنیدن این خبر، قوم اسرائیل تمام شب با صدای بلند گریستند. **2** آنها از دست موسی و هارون شکایت کرده، گفتند: «کاش در مصر مرده بودیم، یا در همین بیابان تلف می‌شدیم، **3** زیرا مردن بهتر از این است که به سرزمینی که در پیش داریم برویم! در آنجا خداوند ما را هلاک می‌کند و زنان و بچه‌هایمان اسیر می‌شوند. بباید به مصر بازگردیم.» **4** پس به یکدیگر گفتند: «بیباید یک رهبر انتخاب کنیم تا ما را به مصر بازگرداند.» **5** موسی و هارون در برابر قوم اسرائیل به خاک افتادند. **6** یوشع پسر نون و کالیب پسر یفنه که جزو کسانی بودند که به بررسی سرزمین کنعان رفته بودند، جامۀ خود را چاک زدند. **7** و به همه قوم خطاب کرده، گفتند: «سرزمینی که آمده‌اند، شنیده‌ام. **28** به ایشان بگو خداوند چنین می‌فرماید: «به بررسی کردیم سرزمین بسیار خوبی است. **8** اگر خداوند از ما راضی است، ما را به سلامت به این سرزمین خواهد رساند و آن را به ما خواهد داد، سرزمینی که به شیر و عسل در آن جاریست. **9** پس بر ضد خداوند قیام نکنید و از مردم آن سرزمین نترسید، چون شکست دادن آنها برای ما مثل آب خوردن است. خداوند با ماست، ولی آنان پشتیبانی ندارند. از آنها نترسید!» **10** ولی کل جماعت می‌گفتند که باید ایشان را سنگسار کرد. آنگاه حضور پرچلال خداوند در خیمه ملاقات بر تمامی بنی اسرائیل نمایان گردید **11** و خداوند به موسی فرمود: «تا به کی این قوم مرا اهانت می‌کنند؟ آیا بعد از همه این معجزاتی که در میان آنها کرده‌ام باز به من ایمان نمی‌آورند؟ **12** من ایشان را طرد کرده، با بلایی هلاک می‌کنم و از تو قومی بزرگتر و بیابان بمیرد. **34** همان‌طور که افراد شما مدت چهل روز سرزمین

موعود را بررسی کردند، شما نیز مدت چهل سال در بیابان سرگردان چنین عمل کنید. **12** برای هر قربانی‌ای که تقدیم می‌کنید، این خواهید بود، یعنی یک سال برای هر روز، و به این ترتیب چوب دستورها باید رعایت شود. **13** هر اسرائیلی بومی که هدیه مخصوص گناهان خود را خواهید خورد و خواهید فهمید که مخالفت با من چه سزایی دارد. **35** شما ای قوم شرور که بر ضد من جمع شده‌اید در رعایت کند. **14** و اگر میهمان شما یا غریبی که در میان شما ساکن این بیابان خواهید مرد. من که خداوند هستم این را گفته‌ام. **36** است بخواهد هدیه مخصوصی به عنوان هدیه خوشبو به خداوند آن مردانی که موسی برای بررسی سرزمین کنعان فرستاده بود و در بازگشت با آوردن اخبار بد، تمامی قوم را به سرکشی علیه خداوند برانگیختند، **37** در حضور خداوند به بلا گرفتار و هلاک شدند. **38** است قانونی ابدی برای همه نسلهای شما. **16** برای شما و غریبی از میان کسانی که به بررسی زمین رفته بودند فقط یوشع و کالیب زنده ماندند. **39** وقتی موسی سخنان خداوند را به گوش قوم اسرائیل رسانید، آنها به تلخی گریستند. **40** آنها روز بعد، صبح زود برخاستند و به بلندیهای کوهستان رفتند. آنها می‌گفتند: «ما می‌دانیم که گناه کرده‌ایم، ولی حالا آماده‌ایم به سوی سرزمینی برویم که خداوند به ما وعده داده است.» **41** موسی گفت: «اما شما با این کارتان از فرمان خداوند در مورد بازگشت به بیابان سرپیچی می‌کنید، پس بدانید که موفق نخواهید شد. **42** نروید، زیرا دشمنان شما را شکست خواهند داد، چون خداوند با شما نیست. **43** شما با عملی‌ها و کنعانی‌ها روبرو شده، در جنگ کشته خواهید شد. خداوند با شما نخواهد بود، زیرا شما از پیروی او برگشته‌اید.» **44** ولی آنها به سخنان موسی توجهی نکردند و با اینکه صندوق عهد خداوند و موسی از اردوگاه حرکت نکرده بودند، خودسرانه روانه بلندیهای کوهستان شدند. **45** آنگاه عملی‌ها و کنعانی‌های ساکن کوهستان، پایین آمدند و به قوم اسرائیل حمله کرده، آنان را شکست دادند و تا حرام تعقیب نمودند.

15 خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به قوم اسرائیل بده: وقتی ساکن سرزمینی شدید که من به شما می‌دهم، **3** قربانی‌های مخصوص به خداوند تقدیم خواهید کرد تا هدایای خوشبو برای خداوند باشد. این هدایا می‌توانند به شکل قربانی سوختنی، قربانی نذری، قربانی اختیاری و یا قربانی اعیاد باشند که از میان گله گوسفند و بز یا رمه گاو تقدیم می‌شوند. **4** هرگاه این هدایا را به خداوند تقدیم می‌کنید، باید هدیه آردی شامل یک دهم ایفه آرد مرغوب مخلوط با یک چهارم هین روغن نیز تقدیم کنید. **5** همچنین همراه قربانی سوختنی یا قربانی مخصوص، برای هر بزرگ یک چهارم هین شراب نیز به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم شود. **6** «اگر قربانی قوچ باشد، دو دهم ایفه آرد مرغوب، آمیخته با یک سوم هین روغن تقدیم شود، **7** و نیز یک سوم هین شراب به عنوان هدیه نوشیدنی. این را همچون هدیه‌ای خوشبو به خداوند تقدیم کنید. **8** «هرگاه گوساله نری به عنوان قربانی سوختنی یا قربانی نذری یا قربانی سلامتی به خداوند تقدیم می‌کنید، **9** هدیه آردی همراه آن باید شامل سه دهم ایفه آرد مرغوب، آمیخته با نیم هین روغن **10** و هدیه نوشیدنی آن، نیم هین شراب باشد. این هدیه، هدیه‌ای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد بود. **11** «پس برای قربانی هر گاو، قوچ یا بز یا بزغاله

اردوگاه سنگسار کنند تا بمیرد.» **36** پس او را از اردوگاه بیرون برده، بیاییم.» **15** پس موسی بسیار خشمناک شده، به خداوند گفت: همان‌طور که خداوند امر فرموده بود وی را کشتند. **37** خداوند به «قربانیهای ایشان را قبول نکن! من حتی الاغی هم از ایشان نگرفته‌ام موسی فرمود: **38** «به قوم اسرائیل بگو که برای لبه لباسهای خود و زبانی به یکی از آنها نرسانیده‌ام.» **16** موسی به قورح گفت: «تو و منگوله‌هایی درست کنند. این حکمی است که باید نسل اندر نسل رعایت شود. منگوله‌ها را با نخ آبی به حاشیه لباس خود وصل نمایند. **39** هدف از این قانون آنست که هر وقت منگوله‌ها را ببینید، احکام خداوند را به یاد آورده، آنها را اجرا کنید و به دنبال شهنشاهای دل و چشم خود که شما را به هرزگی می‌کشند، نروید. **40** این قانون به شما یادآوری خواهد کرد که همه فرمانهای مرا به یاد آورده، آنها را اجرا کرده، روشن کردند و بخور بر آنها گذاشتند و با موسی و هارون کنار کنید، و برای خدای خود مقدس باشید. **41** من یهوه، خدای شما هستم که شما را از مصر بیرون آوردم. من یهوه، خدای شما هستم!»

16

یک روز قورح پسر یصهار نوه قهات از قبیله لاوی، با داتان و ابیرام پسران الیاب و اون پسر فالت که هر سه از قبیله رئوین بودند با هم توطئه کردند که علیه موسی شورش کنند. دویست و پنجاه نفر از سران معروف اسرائیل که توسط مردم انتخاب شده بودند در این توطئه شرکت داشتند. **3** ایشان نزد موسی و هارون رفته گفتند: «شما از حد خود تجاوز می‌کنید! شما از هیچ کدام از ما بهتر نیستید. همه قوم اسرائیل مقدسند و خداوند با همگی ما می‌باشد؛ پس چه حقی دارید خود را در رأس قوم خداوند قرار دهید؟» **4** موسی وقتی سخنان ایشان را شنید به خاک افتاد. **5** سپس به قورح و آتانی که با او بودند گفت: «فردا صبح خداوند به شما نشان خواهد داد چه کسی به او تعلق دارد و مقدس است. خداوند فقط به کسانی که خود برگزیده است اجازه خواهد داد به حضور او وارد شوند. **6** ای قورح، تو و تمام کسانی که با تو هستند فردا صبح، آتشدها گرفته، آتش در آنها بگذارید و در حضور خداوند بخور در آنها بریزید. آنگاه خواهیم دید خداوند چه کسی را انتخاب کرده است. ای پسران لاوی، این شما هستید که از حد خود تجاوز می‌کنید!» **8** موسی به قورح و آتانی که با او بودند گفت: «ای لاویان گوش دهید. آیا به نظر شما این امر کوچکی است که خدای اسرائیل شما را از میان تمام قوم اسرائیل برگزیده است تا در خیمه مقدس خداوند کار کنید و به او نزدیک باشید و برای خدمت به قوم در حضور آنها بایستید؟ **10** آیا این وظیفه را که خداوند فقط به شما لاویان داده است ناچیز می‌دانید که اکنون خرواهان مقام کاهنی هم هستید؟ **11** با این کار در واقع بر ضد خداوند قیام کرده‌اید. مگر هارون چه کرده است که از او شکایت می‌کنید؟» **12** بعد موسی به دنبال داتان و ابیرام پسران الیاب فرستاد، ولی آنها نیامدند **13** و در جواب گفتند: «مگر این امر کوچکی است که تو ما را از سرزمین حاصلخیز مصر بیرون آوردی تا در این بیابان بی‌آب و علف از بین ببری و حالا هم خیال داری بر ما حکومت کنی؟ **14** از این گذشته، هنوز که ما را به سرزمین حاصلخیزی که وعده داده بودی نرسانیده‌ای و مزرعه و تاکستانی به ما نداده‌ای. چه کسی را می‌خواهی فریب دهی؟ ما نمی‌خواهیم

آتشدانهای این مردانی را که به قیمت جان خود گناه کردند دور فرمود که عصای هارون را در کنار صندوق عهد بگذارند تا هشداری به بربزد. بعد آتشدانها را در هم کوبیده، از آن ورقهای برای پوشش مذبح این قوم سرکش باشد که بدانند اگر به شکایت خود پایان ندهند، از درست کند، زیرا این آتشدانها مقدّسند. این پوشش مذبح برای قوم اسرائیل، خاطره عبرت‌انگیزی خواهد بود.» 39 پس العازار کاهن، آن آتشدانهای مرغین را گرفته، در هم کوبید و از آن ورقهای فلزی برای پوشش مذبح ساخت، 40 تا برای قوم اسرائیل عبرتی باشد که هیچ‌کس، غیر از نسل هارون، جرأت نکند در حضور خداوند بخور بسوزاند، مبادا همان بلایی بر سرش آید که بر سر قورح و طرفدارانش آمد. بدین ترتیب آنچه خداوند به موسی فرموده بود، عملی گردید.

18 آنگاه خداوند به هارون فرمود: «تو و پسرانت و خانواده‌ات در برابر هر نوع بی‌حرمتی به این مکان مقدّس مسئول هستید. برای هر نوع عمل ناشایستی که در خدمت کاهنی صورت بگیرد، شما باید جوابگو باشید. 2 بستگان تو، یعنی قبیله لاوی، دستیاران تو خواهند بود و تو را در کارهای مربوط به خیمه عبادت کمک خواهند کرد، ولی انجام وظایف مقدّس در داخل خیمه عبادت فقط به عهده تو و پسرانت می‌باشد. لاویان باید مواظب باشند به مذبح و هیچ‌یک از اشیاء مقدّس دست نزنند و گرنه هم تو را و هم ایشان را هلاک خواهم کرد. 4 لاویان باید در همه کارهای مربوط به خیمه ملاقات همراه شما باشند، ولی کسی که از قبیله لاوی نباشد نباید در این خدمت مقدّس تو را یاری دهد. 5 به خاطر داشته باش که انجام وظایف مقدّس عبادتگاه و مذبح فقط به عهده کاهنان است. اگر از این دستورها پیروی کنی دشمن خداوند دیگر بر شما نازل نخواهد شد. 6 من لاویان را که از بستگان تو هستند از میان بنی‌اسرائیل انتخاب کرده‌ام. ایشان را که وقف خداوند شده‌اند همچون هدیه به شما می‌دهم تا در خیمه ملاقات، وظایف خود را انجام دهند. 7 ولی تو و پسرانت که کاهن هستید، باید شخصاً تمام خدمات مقدّس مذبح و قدس‌الاقداس را انجام دهید، چون خدمت کاهنی عطای خاصی است که آن را تنها به شما داده‌ام. هر فرد دیگری که بخواند

17 خداوند به موسی فرمود: «به قوم اسرائیل بگو که هر یک از رهبران قبیله‌شان، یک عصا پیش تو بیاورند و تو اسم هر یک از آنها را به روی عصایش بنویس. نام هارون باید روی عصای قبیله لاوی نوشته شود. 4 این عصاها را در اتاق درونی خیمه ملاقات، همان جایی که با شما ملاقات می‌کنم، جلوی صندوق عهد بگذار. 5 به‌وسیله این عصاها مردی را که برگزیده‌ام معرفی خواهم کرد، چون عصای او شکوفه خواهد آورد، و سرانجام این مهمه و شکایت که علیه شما به وجود آمده است پایان خواهد یافت.» 6 موسی این دستور را به قوم اسرائیل داد و رهبران دوازده قبیله اسرائیل، از جمله هارون، هر یک عصایی نزد موسی آوردند. 7 وی آنها را در اتاق درونی خیمه عبادت در حضور خداوند گذاشت. 8 روز بعد، موسی به آنجا رفت و دید عصای هارون که معرف قبیله لاوی بود شکفته و گل کرده و بادام داده است! 9 موسی عصاها را از حضور خداوند بیرون آورد تا به بنی‌اسرائیل نشان دهد. پس از اینکه همه، عصاها را دیدند، هر یک از رهبران، عصای خود را پس گرفتند. 10 سپس خداوند به موسی آن وقت نجس باشند. 14 پس هر چه که وقف خداوند شود، از

خداوند به موسی و هارون فرمود: **2** «این است فریضه‌ای که خداوند در شریعت خود امر فرموده است تا انجام شود: به بنی اسرائیل بگویند که یک گوساله ماده سرخ و بی عیب که هرگز یوغ بر گردنش گذاشته نشده باشد بیازند **3** و آن را به العازار کاهن بدهند تا وی آن را از اردوگاه بیرون ببرد و یک نفر در حضور او سر آن را ببرد. **4** العازار کمی از خون گاو را گرفته با انگشت خود هفت بار آن را به طرف جلوی خیمه ملاقات پاشد. **5** بعد در حضور او لاشه گاو با پوست و گوشت و خون و سرگین آن سوزانده شود. **6** العازار چوب سرو و شاخه‌های زوفا و نخ قرمز گرفته، آنها را به داخل این توده مشتعل بیندازد. **7** پس از آن باید لباسهایش را شسته، غسل کند و سپس به اردوگاه بازگردد، ولی تا عصر، نجس خواهد بود. **8** کسی که گاو را سوزانده باید لباسهایش را شسته، غسل کند. او نیز تا عصر نجس خواهد بود. **9** بعد یک نفر که نجس نباشد خاکستر گاو را جمع کند و خارج از اردوگاه در محلی پاک بگذارد تا قوم اسرائیل از آن برای تهیه آب طهارت که جهت رفع گناه است، استفاده کنند. **10** همچنین کسی که خاکستر گاو را جمع می‌کند باید لباسهایش را بشوید. او نیز تا عصر نجس خواهد بود. این قانونی است همیشگی برای قوم اسرائیل و غربی که در میان ایشان ساکن است. **11** «هر کس با جنازه‌ای تماس پیدا کند تا هفت روز نجس خواهد بود. **12** او باید در روز سوم و هفتم خودش را با آن آب، طاهر سازد، آنگاه پاک خواهد شد. ولی اگر در روز سوم و هفتم این کار را نکند، نجس خواهد بود. **13** کسی که با جنازه‌ای تماس پیدا کند، ولی خودش را با آن آب طاهر نسازد، نجس باقی خواهد ماند، زیرا آب طهارت به روی او پاشیده نشده است. چنین شخصی باید از میان قوم اسرائیل رانده شود، زیرا خیمه عبادت خداوند را نجس کرده است. **14** «وقتی شخصی در خیمه‌ای می‌میرد، این مقررات باید رعایت گردد: ساکنان آن خیمه و هر که وارد آن شود، تا هفت روز نجس خواهند بود. **15** تمام ظروف بدون سرویش واقع در آن خیمه نیز نجس خواهد بود. **16** هر کسی که در صحرا با نعش شخصی که در جنگ کشته شده و یا به هر طریق دیگری مرده باشد تماس پیدا کند، و یا حتی دست به استخوان یا قبری بزند، تا هفت روز نجس خواهد بود. **17** «برای اینکه شخص نجس طاهر شود، باید خاکستر گاو سرخ را که برای رفع گناه، قربانی شده است در ظرفی ریخته روی آن، آب روان بیزد. **18** بعد، شخصی که نجس نباشد شاخه‌های زوفا را گرفته، در آن آب فرو ببرد و با آن، آب را روی خیمه و روی تمام ظروفی که در خیمه است و روی هر کسی که در خیمه بوده و یا به استخوان انسان مرده، نعش یا قبری دست زده، پاشد. **19** آب طهارت بایستی در روز سوم و هفتم روی شخص نجس پاشیده شود. در روز هفتم شخص نجس باید لباسهایش را بشوید و با آب غسل کند. او عصر همان روز از نجاست پاک خواهد بود. **20** «اما کسی که نجس شود، ولی خود را طاهر نسازد، نجس باقی خواهد ماند؛ زیرا آب طهارت به روی او پاشیده نشده است. چنین شخصی باید از میان قوم اسرائیل رانده

آن شماس است. **15** نخست‌زادگان بنی اسرائیل و نیز نخست‌زاده‌های حیوانات که وقف خداوند می‌شوند، از آن شماس است. ولی هرگز نباید نخست‌زاده حیواناتی را که من خوردن گوشت آنها را حرام کرده‌ام و نیز نخست‌زادگان انسان را قبول کنید. **16** هر کسی که صاحب اولین پسر شود باید برای آن، پنج مثقال نقره برحسب مثقال عبادتگاه، به شما بپردازد. او باید این مبلغ را وقتی پسرش یک ماهه شد، بیاورد. **17** «ولی نخست‌زاده گاو و گوسفند و بز را نمی‌توان بازخريد نمود. آنها باید برای خداوند قربانی شوند. خون آنها را باید بر مذبح پاشید و چربی‌شان را سوزانید. این هدیه، هدیه‌ای مخصوص و خوشبو برای خداوند است. **18** گوشت این حیوانات مانند گوشت سینه و ران راست هدیه مخصوص، مال شماس است. **19** آری، من تمامی این هدایای مخصوصی را که قوم اسرائیل برای من می‌آورند تا ابد به شما بخشیده‌ام. اینها برای خوراک شما و خانواده‌هایتان می‌باشد و این عهدی است دائمی بین خداوند و شما و نسلهای آینده شما.» **20** و خداوند به هارون گفت: «شما کاهنان نباید هیچ ملک و دارایی در سرزمین اسرائیل داشته باشید، چون ملک و ثروت شما، من هستم. **21** «دهیکه‌ای را که بنی اسرائیل تقدیم می‌کنند، من به قبیله لاوی، در مقابل خدمت آنها در خیمه ملاقات، داده‌ام. **22** «از این پس، غیر از کاهنان و لاویان هیچ اسرائیلی دیگری حق ندارد وارد خیمه ملاقات بشود، مبادا مجرم شناخته شود و بمیرد. **23** فقط لاویان باید کارهای خیمه ملاقات را انجام دهند و اگر از این لحاظ کوتاهی کنند، مقصر خواهند بود. در میان شما این یک قانون دائمی خواهد بود. لاویان در اسرائیل نباید صاحب ملک باشند؛ **24** چون دهیکه‌ای قوم اسرائیل که به صورت هدیه مخصوص به خداوند تقدیم می‌شود، از آن لاویان خواهد بود. این میراث ایشان است و ایشان ملکی در سرزمین اسرائیل نخواهند داشت.» **25** همچنین خداوند به موسی فرمود به لاویان بگویند: «یک دهم عشریه‌هایی را که از بنی اسرائیل دریافت می‌کنید به صورت هدیه مخصوص به خداوند تقدیم کنید. **27** خداوند، این هدیه مخصوص را به عنوان هدیه نوبر محصولات غله و شراب شما، منظور خواهد نمود. **28** این یک دهم عشریه‌ها که به عنوان سهم خداوند تقدیم می‌شود باید از بهترین قسمت عشریه‌ها باشد. آن را به هارون کاهن بدهید. **30** وقتی بهترین قسمت را تقدیم کردید، بقیه هدایا را می‌توانید برای خود بردارید، همان گونه که مردم پس از تقدیم هدایا، بقیه محصول را برای خود نگه می‌دارند. **31** شما و خانواده‌هایتان، می‌توانید آن را در هر جایی که می‌خواهید بخورید، زیرا این مزد خدمتی است که در خیمه ملاقات انجام می‌دهید. **32** شما لاویان به سبب خوردن این هدایا مقصر نخواهید بود مگر اینکه از دادن یک دهم از بهترین قسمت آن به کاهنان، ابا نمایید. اگر این قسمت را به کاهنان ندهید، نسبت به هدایای مقدس قوم اسرائیل بی‌حرمتی کرده‌اید و سزای شما مرگ است.»

شود، زیرا خیمه عبادت خداوند را نجس کرده است. **21** این یک قانون همیشگی برای قوم است. کسی که آب طهارت را می‌پاشد آمد.» **19** فرستادگان اسرائیلی در جواب گفتند: «ای پادشاه، ما باید بعد، لباسهای خود را بشوید. هر که به آن آب دست بزند تا غروب نجس خواهد بود، **22** و هر چیزی که دست شخص نجس به آن بخورد و نیز هر که آن را لمس کند تا عصر نجس خواهد بود.» ولی پادشاه ادمو اظهار نمود که داخل نشوند. سپس سپاهی عظیم و نیرومند علیه اسرائیل بسیج کرد. **21** چون ادموی‌ها اجازه عبور از داخل کشورشان را به قوم اسرائیل ندادند، پس بنی اسرائیل بازگشتند و از راهی دیگر رفتند. **22** آنها پس از ترک قادش به کوه هور در سرحد سرزمین ادمو رسیدند. خداوند در آنجا به موسی و هارون فرمود: **24** «زمان مرگ هارون فرا رسیده است و او بزودی به اجداد خود خواهد پیوست. او به سرزمینی که به قوم اسرائیل داده‌ام داخل نخواهد شد، چون هر دو شما نزد چشمه مریبه از دستور من سرپیچی کردید. **25** حال ای موسی، هارون و پسرش العازار را برداشته، آنها را به بالای کوه هور بیاور. **26** در آنجا، لباسهای کاهنی را از تن هارون درآور و به پسرش العازار بپوشان. هارون در همان جا خواهد مرد و به اجداد خود خواهد پیوست.» **27** پس موسی همان‌طور که خداوند به او دستور داده بود عمل کرد و در حالی که تمامی قوم اسرائیل به ایشان چشم دوخته بودند، هر سه با هم از کوه هور بالا رفتند. **28** وقتی که به بالای کوه رسیدند، موسی لباس کاهنی را از تن هارون درآورد و به پسرش العازار پوشانید. هارون در آنجا روی کوه درگذشت. سپس موسی و العازار بازگشتند. **29** هنگامی که قوم اسرائیل از مرگ هارون آگاه شدند، مدت سی روز برای او عزاداری نمودند.

20 قوم اسرائیل در ماه اول سال به بیابان صین رسیدند و در قادش اردو زدند. مریم در آنجا فوت کرد و او را به خاک سپردند. **2** در آن مکان آب نبود، پس قوم اسرائیل دوباره علیه موسی و هارون شوریدند **3** و زبان به اعتراض گشوده، گفتند: «ای کاش ما هم با برادرانمان در حضور خداوند می‌مردیم! **4** چرا جماعت خداوند را به این بیابان آوردید تا ما با گله‌هایمان در اینجا بمیریم؟ **5** چرا ما را از مصر به این زمین خشک آوردید که در آن نه غله هست نه انجیر، نه مو و نه انار! در اینجا حتی آب هم پیدا نمی‌شود که بنوشیم!» **6** موسی و هارون از مردم دور شدند و در کنار در خیمه ملاقات رو به خاک نهادند و حضور پرچلال خداوند بر ایشان نمایان شد. **7** خداوند به موسی فرمود: **8** «عصا را که در جلوی صندوق عهد است بردار. سپس تو و هارون قوم اسرائیل را جمع کنی و در برابر چشمان ایشان به این صخره بگویند که آب خود را جاری سازد. آنگاه از آبی که از صخره بیرون می‌آید به قوم اسرائیل و تمام حیواناتشان خواهید نوشاند.» **9** پس، موسی چنانکه به او گفته شد عمل کرد. او عصا را از حضور خداوند برداشت، **10** سپس به کمک هارون قوم را در نزدیکی آن صخره جمع کرده، به ایشان گفت: «ای آشوبگران بشنوید! آیا ما باید از این صخره برای شما آب بیرون بیاوریم؟» **11** آنگاه موسی عصا را بلند کرده، دو بار به صخره زد و آب فوران نموده، قوم اسرائیل و حیواناتشان از آن نوشیدند. **12** اما خداوند به موسی و هارون فرمود: «چون شما به من اعتماد نکردید و در نظر قوم اسرائیل حرمت قدوسیت مرا نگه نداشتید، شما آنها را به سرزمینی که به ایشان وعده داده‌ام رهبری نخواهید کرد.» **13** این مکان «مریبه» (یعنی «منازعه») نامیده شد، چون در آنجا بود که قوم اسرائیل با خداوند منازعه کردند و در همان جا بود که خداوند ثابت کرد که قدوس است. **14** زمانی که موسی در قادش بود، قاصدانی نزد پادشاه ادمو فرستاد و گفت: «ما از نسل برادر تو اسرائیل هستیم و تو سرگذشت غم‌انگیز ما را می‌دانی **15** که چطور اجداد ما به مصر رفته، سالهای سال در آنجا ماندند و برده مصری‌ها شدند. **16** اما وقتی که به درگاه خداوند فریاد برآوردیم، او دعای ما را مستجاب فرمود و فرشته‌ای فرستاده ما را از مصر بیرون آورد. حالا ما در قادش هستیم و در مرز سرزمین تو اردو زده‌ایم. **17** خواهش می‌کنیم به ما اجازه دهی از داخل مملکت تو عبور کنیم. از میان مزارع و باغهای انگور شما عبور نخواهیم کرد و حتی از چاههای شما آب نخواهیم نوشید، بلکه از شاهراه خواهیم رفت و از آن خارج نخواهیم شد تا از خاک کشورتان بیرون رویم.» **18** ولی پادشاه ادمو گفت: «داخل نشوید! قوم دعا کرد. **8** خداوند به وی فرمود: «یک مار مفرغین شبیه یکی از

21 پادشاه کنعانی سرزمین عراد (واقع در ننگ کنعان) وقتی شنید اسرائیلی‌ها از راه اتاریم می‌آیند، سپاه خود را بسیج نموده، به قوم اسرائیل حمله کرد و عده‌ای از ایشان را به اسیری گرفت. **2** پس قوم اسرائیل به خداوند نذر کردند که اگر خداوند ایشان را یاری دهد تا بر پادشاه عراد و مردمش پیروز شوند، تمامی شهرهای آن مرزبوم را به کلی نابود کنند. **3** خداوند دعای ایشان را شنیده کنعانی‌ها را شکست داد، و اسرائیلی‌ها آنان و شهرهای ایشان را به کلی نابود کردند. از آن پس، آن ناحیه «حرمه» (یعنی «نابودی») نامیده شد. **4** سپس قوم اسرائیل از کوه هور رهسپار شدند تا از راهی که به دریای سرخ ختم می‌شد سرزمین ادمو را دور بزنند. اما قوم اسرائیل در این سفر طولانی به ستوه آمدند **5** و به خدا و موسی اعتراض کرده گفتند: «چرا ما را از مصر بیرون آوردید تا در این بیابان بمیریم؟ در اینجا نه چیزی برای خوردن هست و نه چیزی برای نوشیدن! ما از خوردن این مئای بی‌مزه خسته شده‌ایم!» **6** پس خداوند مارهای سمی به میان ایشان فرستاد و مارها عده زیادی از ایشان را گزیده، هلاک کردند. **7** آنگاه قوم اسرائیل پیش موسی آمده، فریاد برآوردند: «ما گناه کرده‌ایم، چون بر ضد خداوند و بر ضد تو سخن گفته‌ایم. از خداوند درخواست کن تا این مارها را از ما دور کند.» موسی برای قوم دعا کرد. **8** خداوند به وی فرمود: «یک مار مفرغین شبیه یکی از

این مارها بساز و آن را بر سر یک تیر بیاویز. هر مارگزیده‌ای که به آن ناحیهٔ یعزیز فرستاد تا وضع آنجا را بررسی کنند. پس از آن، قوم اسرائیل نگاه کند، زنده خواهد ماند!» **9** پس موسی یک مار مفرغین درست به آن ناحیه حمله بردند و آن را با روستاهای اطرافش گرفتند و اموری‌ها کرد و آن را بر سر تیری آویخت. به محض اینکه مار گزیده‌ای به آن را بیرون راندند. **33** سپس بنی‌اسرائیل بازگشتند و راهی را که به باشان نگاه می‌کرد، شفا می‌یافت! **10** قوم اسرائیل به ابوت کوچ کردند و منتهی می‌شد در پیش گرفتند؛ اما عوج، پادشاه باشان، برای جنگ با در آنجا اردو زدند. **11** سپس از آنجا به عی‌عباریم که در بیابان و در آنها، با سپاه خود به ادراعی آمد. **34** خداوند به موسی فرمود: «از او فاصله کمی از شرق موآب قرار داشت، رفتند. **12** از آنجا به وادی نترس، زیرا او را با همهٔ قوم و سرزمینش به دست تو تسلیم کرده‌ام. زارد کوچ کرده، اردو زدند. **13** بعد به طرف شمال رود ارنون نزدیک مرزهای اموری‌ها نقل مکان کردند. (رود ارنون، خط مرزی بین موآبی‌ها پادشاه اموری‌ها آمد.» **35** پس قوم اسرائیل، عوج پادشاه را همراه با و اموری‌هاست. **14** در کتاب «جنگهای خداوند» به این امر اشاره پسرانش و اهالی سرزمینش کشتند، به طوری که یکی از آنها هم زنده شده که درهٔ رود ارنون و شهر واهیب **15** بین اموری‌ها و موآبی‌ها قرار دارند.) **16** سپس قوم اسرائیل به «بثر» (یعنی «جاه») کوچ کردند.

22 قوم اسرائیل به دشت موآب کوچ کرده، در سمت شرقی رود اردن، وروبروی اریحا اردو زدند. **2** بالاق (پسر صفور) پادشاه موآب هر آنچه را که بنی‌اسرائیل با اموریان کرده بودند، دید. **3** و وقتی موآبیان تعداد قوم اسرائیل را دیدند، وحشت کردند. **4** موآبیان برای مشایخ مدیان پیام فرستاده، گفتند: «این جمعیت کثیر، ما را مثل گاوی که علف می‌خورد خواهند بلعد!» پس بالاق پادشاه **5** سفیرانی با این پیام نزد بلعام (پسر بعور) که در سرزمین اجدادی خود فقور، واقع در کنار رود فرات زندگی می‌کرد فرستاد: «قومی بزرگ از مصر بیرون آمده‌اند؛ مردمش همه جا پخش شده‌اند و به سوی سرزمین من می‌آیند. **6** درخواست می‌کنم بیایی و این قوم را برای من نفرین کنی، زیرا از ما قویترند. شاید به این وسیله بتوانم آنان را شکست داده، از سرزمین خود بیرون کنم. زیرا می‌دانم هر که را تو برکت دهی برکت خواهد یافت و هر که را نفرین کنی، زیر لعنت قرار خواهد گرفت.» **7** سفیران از مشایخ موآب و مدیان بودند. ایشان با مزد فالگیری نزد بلعام رفتند و پیام بالاق را به او دادند. **8** بلعام گفت: «شب را اینجا بمانید و فردا صبح آنچه که خداوند به من بگوید، به شما خواهم گفت.» پس آنها شب را در آنجا به سر بردند. **9** آن شب، خدا نزد بلعام آمده، از او پرسید: «این مردان کیستند؟» **10** بلعام جواب داد: «ایشان از پیش بالاق، پادشاه موآب آمده‌اند. **11** بالاق می‌گوید که گروه بی‌شماری از مصر به مرز کشور او رسیده‌اند و از من خواسته است بی‌درنگ بروم و آنها را نفرین کنم تا شاید قدرت یافته، بتواند آنها را از سرزمینش بیرون کند.» **12** خدا به وی فرمود: «با آنها نرو. تو نباید این قوم را نفرین کنی، چون من ایشان را برکت داده‌ام.» **13** صبح روز بعد، بلعام به فرستادگان بالاق گفت: «به سرزمین خود بازگردید. خداوند به من اجازه نمی‌دهد این کار را انجام دهم.» **14** فرستادگان بالاق بازگشته به وی گفتند که بلعام از آمدن خودداری می‌کند. **15** اما بالاق بار دیگر گروه بزرگتر و مهمتری فرستاد. **16** آنها با این پیغام نزد بلعام آمدند: «بالاق پادشاه به تو التماس می‌کند که بیایی. او قول داده است که پاداش خوبی به تو دهد و هر چه بخواهی برای انجام دهد. فقط بیا و این قوم را نفرین کن.» **18** ولی بلعام جواب داد: «اگر او کاخی پر از طلا و نقره هم قوم اسرائیل در سرزمین اموری‌ها ساکن شدند. **32** موسی افرادی به

به من بدهد، نمی‌توانم کاری را که خلاف دستور خداوند، خدای بود، داد. 41 صبح روز بعد، بالا ق بلعام را به بالای کوه بموت بعل من باشد، انجام دهم. 19 به هر حال، امشب اینجا بمانید تا ببینم برد تا از آنجا قسمتی از قوم اسرائیل را ببیند.

23 بلعام به بالا ق پادشاه گفت: «در اینجا هفت مذهب بساز و 20 آن شب خدا به بلعام فرمود: «برخیز و با این مردان برو، ولی فقط آنچه را که من به تو می‌گویم بگو». 21 بلعام صبح برخاست و الاغ خود را پالان کرده، با فرستادگان بالا ق حرکت نمود. 22 اما خدا از رفتن بلعام خشمناک شد و فرشته‌ای به سر راهش فرستاد تا راه را بر او ببندد. در حالی که بلعام سوار بر الاغ، همراه دو نوکرش به پیش می‌رفت، ناگهان الاغ بلعام فرشته خداوند را دید که شمشیری به دست گرفته، و سر راه ایستاده است. پس الاغ از مسیر جاده منحرف شده، به مزرعه‌ای رفت، ولی بلعام او را زد و به جاده بازگرداند. 24 بعد فرشته خداوند در راهی باریک بین دو تاختستان، که در هر دو طرف آن دیواری قرار داشت، ایستاد. 25 الاغ وقتی دید فرشته خداوند آنجا ایستاده است، خودش را به دیوار چسبانیده، پای بلعام را به دیوار فشرده. پس او دوباره الاغ را زد. 26 آنگاه فرشته کمی پایبند رفت و در جایی بسیار تنگ ایستاد، به طوری که الاغ به هیچ وجه نمی‌توانست از کنارش بگذرد. 27 پس الاغ در وسط جاده خوابید. بلعام خشمگین شد و باز با چوبدستی خود الاغ را زد. 28 آنگاه خداوند الاغ را به حرف آورد و الاغ گفت: «مگر من چه کرده‌ام؟ چرا مرا سه بار زدی؟» 29 بلعام گفت: «برای اینکه مرا مسخره کرده‌ای! ای کاش شمشیری داشتم و تو را همین جا می‌کشتم!» 30 الاغ گفت: «آیا قبلاً در تمام عمرم هرگز چنین کاری کرده بودم؟» بلعام گفت: «نه.» 31 آنگاه خداوند چشمان بلعام را باز کرد و او فرشته خداوند را دید که شمشیری به دست گرفته و سر راه ایستاده است. پس پیش او به خاک افتاد. 32 فرشته خداوند گفت: «چرا سه دفعه الاغ خود را زدی؟ من آمده‌ام تا مانع رفتن تو شوم، چون این سفر تو از روی تمرد است. 33 این الاغ سه بار مرا دید و خود را از من کنار کشید. اگر این کار را نمی‌کرد تا به حال تو را کشته بودم، و او را زنده می‌گذاشتم.» 34 آنگاه بلعام اعتراف کرده، گفت: «من گناه کرده‌ام. من متوجه نشدم که تو سر راه من ایستاده بودی. حال اگر تو رفتن من موافق نیستی، به خانه‌ام باز می‌گردم.» 35 فرشته به او گفت: «با این افراد برو، ولی فقط آنچه را که من به تو می‌گویم، بگو.» پس بلعام با سفیران بالا ق به راه خود ادامه داد. 36 بالا ق پادشاه وقتی شنید بلعام در راه است، پایبخت خود بیرون آمده، تا رود ارنون واقع در مرز کشورش به استقبال او رفت. 37 بالا ق از بلعام پرسید: «چرا وقتی باز اول تو را احضار کردم، نیامدی؟ آیا فکر کردی نمی‌توانم پادشاه خوبی به تو بدهم.» 38 بلعام جواب داد: «الان آمده‌ام، ولی قدرت ندارم چیزی بگویم. من فقط آنچه را که خدا بر زبانم بگذارد خواهم گفت.» 39 بلعام همراه بالا ق به قریه حصوت رفت. 40 در آنجا بالا ق پادشاه گاو و گوسفند قربانی کرد و از گوشت آنها به بلعام و سفیرانی که فرستاده دهم، زیرا خدا آنان را برکت داده است و من نمی‌توانم آن را تغییر

دهم. 21 او گناهی در اسرائیل ندیده است، پس بدبختی در قوم داشتیم به تو پاداش خوبی دهم، ولی خداوند تو را از آن بازداشت.» خدا مشاهده نخواهد شد. خداوند، خدای ایشان با آنان است، و 12 بلعام جواب داد: «مگر به فرستاده‌های تو نگفتم که 13 اگر ایشان اعلان می‌کنند که او پادشاه آنهاست. 22 خدا اسرائیل را بالای یک کاخ پر از طلا و نقره هم به من بدهد، نمی‌توانم از فرمان او مصر بیرون آورده است، آنها مثل شاخهای گاو وحشی نیرومند خداوند سرپیچی نموده، آنچه خود بخواهم بگویم. من هر چه خداوند هستند. 23 نمی‌توان اسرائیل را نفرین کرد، و هیچ افسوسنی بر این قوم بفرا میدهم همان را می‌گویم. 14 حال، پیش قوم خود باز می‌گردم، ولی کارگر نیست. درباره اسرائیل خواهند گفت: «ببینید خدا برای آنها چه پیش از رفتنم بگذار به تو بگویم که در آینده بنی اسرائیل بر سر قوم تو کارهایی کرده است!» 24 این قوم، چون شیر ماده برمی‌خیزد، و چه خواهند آورد.» 15 آنگاه بلعام چنین پیشگویی کرد: «این است همچون شیر نر خود را بر پا می‌دارد. و تا وقتی شکار خود را نخورند و وحی بلعام پسر بعور، وحی آن مردی که چشمانش باز شد، وحی آن خون کشتگان را ننوشند، نمی‌خواهند.» 25 پادشاه به بلعام گفت: کسی که سخنان خدا را شنید، و از خدای متعال بصیرت را کسب «اگر آنها را نفرین نمی‌کنی، حداقل برکتشان هم نده.» 26 اما بلعام کرد و رویایی را که خدای قادر مطلق نشان داد، مشاهده نمود، آنکه جواب داد: «مگر به تو نگفتم هر چه خداوند بر زبانم بگذارد آن را به خاک افتاد و چشمانش باز شد: او را خواهم دید، اما نه حالا، او خواهم گفت؟» 27 بعد بالای پادشاه، به بلعام گفت: «تو را به را مشاهده خواهم نمود، اما نه از نزدیک. ستاره‌ای از یعقوب ظهور جای دیگری می‌برم، شاید خدا را خوش آید و به تو اجازه فرماید از خواهد کرد، و عصبانی از اسرائیل برخیزد. او پیشانی مواب آنجا بنی اسرائیل را نفرین کنی.» 28 پس بالای پادشاه بلعام را به قلعه را خرد خواهد کرد و فرزندان شبت را سرکوب خواهد نمود، دوم کوه فغور که مشرف به بیابان بود، برد. 29 بلعام دوباره به بالای و سعیر به تصرف در خواهند آمد، اما اسرائیل پیروز خواهد شد. گفت که هفت مذبح بسازد و هفت گاو و هفت قوچ برای قربانی فرمانروایی از اسرائیل ظهور خواهد نمود و بازماندگان شهرها را نابود حاضر کند. 30 بالای چنانکه بلعام گفته بود عمل نمود و بر هر خواهد کرد.» 20 سپس، بلعام به طرف عملیاتی‌ها چشم دوخت و مذبح، یک گاو و یک قوچ قربانی کرد. و چنین پیشگویی کرد: «عمالیک سرآمد قومها بود، ولی سرنوشتش هلاکت است.» 21 بعد به قینی‌ها نظر انداخت و چنین پیشگویی

24

چون بلعام دید که قصد خداوند این است که قوم اسرائیل را کرد: «آری، مسکن شما مستحکم است، آشیانه‌تان بر صخره قرار برکت دهد، پس مثل دفعات پیش سعی نکرد از عالم غیب پیام دارد؛ ولی ای قینی‌ها نابود خواهید شد و سپاه نیرومند پادشاه آشور بگیرد. او سرش را به طرف دشت برگرداند 2 اردوی اسرائیل را دید شما را به اسارت خواهد برد.» 23 او با این سخنان به پیشگویی خود که قبیله به قبیله در دشت پخش شده‌اند. آنگاه روح خدا بر او قرار خاتمه داد: «وقتی خدا این کار را انجام دهد چه کسی زنده خواهد گرفت، 3 و درباره ایشان چنین پیشگویی کرد: «این است وحی بلعام ماند؟ کشتی‌ها از سواحل قبرس خواهند آمد و آشور و عابر را ذلیل پسر بعور، وحی آن مردی که چشمانش باز شد، وحی آن کسی که سخنان خدا را شنید، و رویایی را که خدای قادر مطلق نشان داد مشاهده نمود، آنکه به خاک افتاد و چشمانش باز شد، چه زیبایی خیمه‌های بنی اسرائیل! آنها را مثل دره‌های سبز و خرم و چون باغهای کنار رودخانه، در مقابل خود گسترده می‌بینم، مثل درختان عود که خود خداوند نشانده باشد، و مانند درختان سرو کنار آب. دلوه‌ای ایشان از آب لبریز خواهند بود، و بذریه‌شان با آب فراوان آبیاری خواهند شد. پادشاه ایشان از "اجاج" بزرگتر خواهد بود و کشورشان بسیار سرفراز خواهد گردید. خدا اسرائیل را از مصر بیرون آورده است، آنها مثل شاخهای گاو وحشی نیرومند هستند، اسرائیل قومهایی را که با ایشان مخالفت کنند، می‌بلعد. استخوانهایشان را می‌شکنند و خرد می‌کنند و با تیرهایشان پیکر آنها را به زمین می‌دوزند. بنی اسرائیل چون شیر می‌خواهد، چه کسی جرأت دارد او را بیدار کند؟ ای اسرائیل، برکت باد بر هر که تو را برکت دهد و لعنت باد بر کسی که تو را لعنت کند.» 10 بالای به شدت خشمگین شد. او در حالی که دستهایش را به هم می‌کوبید سر بلعام فریاد کشید: «من تو را به اینجا آوردم تا دشمنانم را نفرین کنی، ولی در عوض، تو سه بار آنان را برکت دادی. 11 از اینجا برو! برگرد به خانه‌ات! من تصمیم

25

هنگامی که بنی اسرائیل در شطیم اردو زده بودند، مردانشان با دختران قوم مواب زنا کردند. 2 این دختران، آنها را دعوت می‌کردند تا در مراسم قربانی بت‌هایشان شرکت کنند، و مردان اسرائیلی هم از گوشت قربانیها می‌خوردند و بت‌هایشان را پرستش می‌کردند. 3 چندی نگذشت که تمامی اسرائیل به پرستش بعل فغور که خدای مواب بود روی آوردند. از این جهت، خشم خداوند به شدت بر قوم خود افروخته شد. 4 پس خداوند به موسی چنین فرمان داد: «همه سران قبایل اسرائیل را اعدام کن. در روز روشن و در حضور من آنها را به دار آویز تا خشم شدید من از این قوم دور شود.» 5 پس موسی به داوران اسرائیل دستور داد تا تمام کسانی را که بعل فغور را پرستش کرده بودند، بکشند. 6 ولی یکی از مردان اسرائیلی، گستاخی را به جایی رساند که در مقابل چشمان موسی و تمام کسانی که جلوی در خیمه ملاقات گیره می‌کردند، یک دختر مدیانی را به اردوگاه آورد. 7 وقتی که فینحاس (پسر العازار و نوه هارون کاهن) این را دید از جا برخاسته، نیزه‌ای برداشت 8 و پشت سر آن مرد به خیمه‌ای که دختر

را به آن برده بود، وارد شد. او نیزه را در بدن هر دو آنها فرو برد. به این ترتیب بلا رفع شد، **9** در حالی که بیست و چهار هزار نفر از قوم اسرائیل در اثر آن بلا به هلاکت رسیده بودند. **10** آنگاه خداوند به موسی فرمود: **11** «فینحاس (پسر العازار و نوه هارون کاهن) خشم مرا از بنی اسرائیل دور کرد. او با غیرت الهی حرمت مرا حفظ کرد، پس من هم قوم اسرائیل را نابود نکردم. **12** پس به او بگو که من با او عهد سلامتی می‌بندم. **13** به خاطر آنچه که او انجام داده است و برای غیرتی که جهت خدای خود دارد و به سبب اینکه با این عمل برای قوم اسرائیل کفاره نموده است، طبق این عهد، او و نسل او برای همیشه کاهن خواهند بود.» **14** مرد اسرائیلی که با آن دختر مدیانی کشته شد، زمری نام داشت؛ او پسر سالو، یکی از سران قبیله شمعون بود. **15** آن دختر نیز کزبی نام داشت؛ او دختر صور، یکی از بزرگان مدیان بود. **16** سپس خداوند به موسی فرمود: «مدیانیان را هلاک کنید، **18** چون ایشان با حیله و نیزنگهایشان شما را نابود می‌کنند، آنها شما را به پرستش بعل فغور می‌کشاند و گمراه می‌نمایند، چنانکه واقعه مرگ کزبی این را ثابت می‌کند.»

26

پس از آنکه بلا رفع شد، خداوند به موسی و العازار (پسر هارون کاهن) فرمود: **2** «تمامی مردان اسرائیل را از بیست سال به بالا سرشماری کنید تا معلوم شود از هر قبیله و طایفه چند نفر می‌توانند به جنگ بروند.» **3** بنابراین وقتی ایشان در دشتهای مواب، کنار رود اردن، و روبروی اریحا اردو زده بودند، موسی و العازار کاهن خطاب به ایشان گفتند: **4** «قوم را از بیست ساله و بالاتر سرشماری کنید، همان گونه که خداوند به موسی فرمان داده بود.» ایناند اسرائیلیانی که از مصر بیرون آمدند: **5** قبیله روثوین: ۴۳٬۷۳۰ نفر. (روثوین پسر نخست‌زاده یعقوب بود.) طایفه‌های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران روثوین نامگذاری شده بودند: طایفه حنوک‌ها، به نام جدشان حنوک؛ طایفه فلوثی‌ها، به نام جدشان فلو؛ (خاندان الیاب که یکی از پسران فلو بود شامل خانواده‌های نموتیل، ابیرام و داتان بود. داتان و ابیرام همان دو رهبری بودند که با قورح علیه موسی و هارون توطئه نمودند و در حقیقت به خداوند اهانت کردند. ولی زمین دهان گشود و آنها را بلعید و آتش از جانب خداوند آمده، دوپست و پنجاه نفر را سوزانید. این اختطاری بود به بقیه قوم اسرائیل. اما پسران قورح کشته نشدند.) طایفه حصرونی‌ها، به نام جدشان حصرون؛ طایفه کرمی‌ها، به نام جدشان کرمی. **12** قبیله شمعون: ۲۲٬۲۰۰ نفر. طایفه‌های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران شمعون نامگذاری شده بودند: نموتیلی‌ها، به نام جدشان نموتیل؛ یامینی‌ها، به نام جدشان یامین؛ یاکینی‌ها، به نام جدشان یاکین؛ زارحی‌ها، به نام جدشان زارح؛ شائولی‌ها، به نام جدشان شائول. **15** قبیله جاد: ۴۰٬۵۰۰ نفر. طایفه‌های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران جاد نامگذاری شدند: صفونی‌ها، به نام جدشان صفون؛ حجی‌ها، به نام جدشان حجی؛ شونی‌ها، به نام جدشان

آرد مخلوط با روغن است، و هدیه نوشیدنی آن تقدیم شود. 11 کنید. این قربانی، هدیه‌ای خوشبو برای خداوند خواهد بود. 3 با گاو «همچنین در روز اول هر ماه، باید قربانی سوختنی دیگری نیز به سه کیلو آرد مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با قوچ دو کیلو، و خداوند تقدیم شود که شامل دو گوساله نر، یک قوچ و هفت بره نر با هر بره یک کیلو هدیه شود. 5 یک بز نر هم برای کفارۀ گناهانتان یک ساله است که همه آنها باید سالم و بی‌عیب باشند. 12 برای هر قربانی کنید. 6 اینها غیر از قربانی سوختنی ماهانه با هدیه آردی آن و گاو سه کیلو آرد مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، برای قوچ دو نیز غیر از قربانی سوختنی روزانه با هدیه آردی و نوشیدنی آن است که کیلو، 13 و برای هر بره یک کیلو تقدیم شود. این قربانی سوختنی، طبق مقررات مربوط تقدیم می‌گردند. این قربانیها، هدایای خوشبو و هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند خواهد بود. 14 با هر گاو دو لیتر شراب به عنوان هدیه نوشیدنی، با قوچ یک و نیم لیتر شراب، دوباره برای عبادت جمع شوید. در آن روز، روزه بگیرید و هیچ کار و با هر بره یک لیتر شراب تقدیم شود. این است قربانی سوختنی دیگری انجام ندهید. 8 یک گوساله نر، یک قوچ و هفت بره نر یک ماهانه که باید در طول سال تقدیم شود. 15 «همچنین در روز اول هر ماه یک بز نر برای قربانی گناه به خداوند تقدیم کنید. این قربانی کنید. این قربانی، مورد پسند خداوند واقع خواهد شد. 9 با گاو سه غیر از قربانی سوختنی روزانه و هدیه نوشیدنی آن است. 16 «در روز چهاردهم اولین ماه هر سال، مراسم پَسَح را به احترام خداوند بجا آورید. 17 از روز پانزدهم به مدت یک هفته جشن مقدّسی بر پا نیز قربانی سوختنی روزانه که با هدایای آردی و نوشیدنی آن تقدیم گردد، ولی در این جشن فقط نان فطیر (نان بدون خمیرمایه) خورده می‌شوند، یک بز نر هم برای کفارۀ گناه قربانی کنید. 12 «در روز 18 در روز اول این جشن مقدّس، همه شما به عبادت بپردازید و هیچ کار دیگری نکنید. 19 در این روز دو گوساله نر، یک قوچ و هفت بره نر یک ساله که همه سالم و بی‌عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی، بر آتش به خداوند تقدیم کنید. 20 با هر گاو سه کیلو آرد مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با قوچ دو کیلو، و با هر بره یک کیلو هدیه کنید. 22 یک بز نر هم برای کفارۀ گناهانتان قربانی کنید. 23 اینها غیر از قربانی سوختنی است که هر روز صبح تقدیم مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با هر قوچ دو کیلو 15 و با هر می‌شود. 24 در آن یک هفته عید، باید روزانه هدیه طعام را همچون هدیه مخصوص و به عنوان هدیه خوشبو به خداوند تقدیم کنید. اینها علاوه بر قربانی سوختنی و هدیه نوشیدنی دائمی است. 25 در 17 «در روز دوم عید، دوازده گوساله نر، دو قوچ و چهارده بره روز هفتم این جشن مقدّس نیز همه شما به عبادت مشغول باشید نر یک ساله که همه سالم و بی‌عیب باشند قربانی کنید. 18 همراه و هیچ کار دیگری نکنید. 26 «در روز عید نوپرها که اولین نوپر آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایند. 20 «در محصول غله خود را به خداوند تقدیم می‌کنید، همه شما جمع شده، روز سوم عید، یازده گوساله نر، دو قوچ و چهارده بره نر یک ساله که به عبادت مشغول شوید و هیچ کار دیگری نکنید. 27 در آن روز همه سالم و بی‌عیب باشند قربانی کنید. 21 همراه آنها قربانی و دو گوساله نر، یک قوچ و هفت بره نر یک ساله به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کنید. این قربانی، همچون هدیه خوشبو برای خداوند است. 28 با هر گاو سه کیلو آرد مخلوط با روغن به و بی‌عیب باشند قربانی کنید. 24 همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه عنوان هدیه آردی، با قوچ دو کیلو، و با هر بره یک کیلو هدیه کنید. نیز مانند روز اول تقدیم نمایند. 26 «در روز پنجم عید، نه گوساله 30 همچنین برای کفارۀ گناهانتان یک بز نر قربانی کنید. 31 این قربانیها را همراه با هدایای نوشیدنی آنها تقدیم کنید. اینها غیر از قربانی سوختنی روزانه است که با هدایای آردی آن تقدیم می‌شود. تقدیم نمایند. 29 «در روز ششم عید، هشت گوساله نر، دو قوچ و دقت نمایند حیواناتی که قربانی می‌کنید سالم و بی‌عیب باشند. و چهارده بره نر یک ساله که همه سالم و بی‌عیب باشند قربانی کنید. 30 همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایند. 32 «در روز هفتم عید، هفت گوساله نر، دو قوچ و چهارده بره نر یک ساله که همه سالم و بی‌عیب باشند قربانی کنید. 33 همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایند. ساله که همگی سالم و بی‌عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی تقدیم 35 «در روز هشتم، قوم اسرائیل را برای عبادت جمع کنید و در آن

29

روز هیچ کار دیگری انجام ندهید. **36** یک گوسالهٔ نر، یک قوچ و گوسفند و «عده‌ای از شما باید مسلح شوید تا انتقام خداوند را از هفت برهٔ نر یک ساله که همگی سالم و بی‌عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی تقدیم کنید. این قربانی که بر آتش تقدیم می‌شود، مورد پسند خداوند واقع خواهد شد. **37** همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایید. **39** «این بود قوانین مربوط به قربانی سوختنی، هدیهٔ آردی، هدیهٔ نوشیدنی و قربانی سلامتی که شما باید در روزهای مخصوص به خداوند تقدیم نمایید. این قربانیها غیر از قربانیهای نذری و قربانیهای داوطلبانه است.» **40** موسی تمام این دستورهای خداوند را به قوم اسرائیل ابلاغ نمود.

30

موسی رهبران قبیال را جمع کرد و این دستورها را از جانب خداوند به ایشان داد: «هرگاه کسی برای خداوند نذر کند یا تعهدی نماید، حق ندارد قول خود را بشکند بلکه باید آنچه را که قول داده است بجا آورد. **3** «هرگاه دختری که هنوز در خانهٔ پدرش زندگی می‌کند، برای خداوند نذر کند یا تعهدی نماید، **4** باید هر چه را قول داده است ادا نماید مگر اینکه وقتی پدرش آن را بشنود او را منع کند. در این صورت، نذر دختر خودبه‌خود باطل می‌شود و خداوند او را می‌بخشد، چون پدرش به او اجازه نداده است به آن عمل کند. ولی اگر پدرش در روزی که از نذر یا تعهد دخترش آگاه می‌شود، سکوت کند، دختر ملزم به ادا قول خویش می‌باشد. **6** «اگر زنی قبل از ازدواج نذری کرده و یا با قول نسنجیده‌ای خود را متعهد کرده باشد، **7** و شوهرش از قول او باخبر شود و در همان روزی که شنید چیزی نگوید، نذر او به قوت خود باقی خواهد ماند. **8** ولی اگر شوهرش نذر یا تعهد او را قبول نکند، مخالفت شوهر نذر او را باطل می‌سازد و خداوند آن زن را می‌بخشد. **9** اما اگر زن بیوه‌ای یا زنی که طلاق داده شده باشد، نذر یا تعهدی کند، باید آن را ادا نماید. **10** «اگر زنی ازدواج کرده باشد و در خانهٔ شوهرش نذر یا تعهدی کند، **11** و شوهرش از این امر با اطلاع شود و چیزی نگوید، نذر یا تعهد او به قوت خود باقی خواهد بود. **12** ولی اگر شوهرش در آن روزی که باخبر می‌شود به او اجازه ندهد نذر یا تعهدش را به جا آورد، نذر یا تعهد آن زن باطل می‌شود و خداوند او را خواهد بخشید، چون شوهرش به او اجازه نداده است به آن عمل کند. **13** پس شوهر او حق دارد نذر یا تعهد او را تأیید یا باطل نماید. **14** ولی اگر در روزی که شنید چیزی نگوید، معلوم می‌شود با آن موافقت کرده است. **15** اگر بیش از یک روز صبر نموده، بعد نذر او را باطل سازد، شوهر مسئول گناه زنش است.» **16** اینها دستورهایی است که خداوند به موسی داد، در مورد ادا نذر یا تعهد دختری که در خانهٔ پدرش زندگی می‌کند یا زنی که شوهر دارد.

31

خداوند به موسی فرمود: **2** «از مدیانیان به دلیل اینکه قوم اسرائیل را به بت‌پرستی کشاندند انتقام بگیر. پس از آن، تو خواهی مرد و به اجداد خود خواهی پیوست.» **3** پس موسی به قوم اسرائیل بدهید. **31** پس موسی و العازار همان‌طور که خداوند دستور داده

بود عمل کردند. 32 همه غنایم (غیر از چیزهایی که سربازان برای خود نگه داشته بودند) ۳۲'۰۰۰ دختر باکره، ۶۷۵'۰۰۰ گوسفند، ۷۲'۰۰۰ گاو و ۶۱'۰۰۰ الاغ بود. 36 نصف کل غنیمت، که به قزی و یوشع (پسر نون) بودند که با تمام دل از خداوند پیروی سپاهیان داده شد، از این قرار بود: ۱۶'۰۰۰ دختر (۳۲ دختر به نموده، قوم اسرائیل را تشویق کردند تا وارد سرزمین موعود بشوند. 13 خداوند داده شد)، ۳۳۷'۵۰۰ رأس گوسفند (۶۷۵ رأس از آن به «پس خشم خداوند بر اسرائیل فروخته شد و چهل سال آنها را در خداوند داده شد)، ۳۶'۰۰۰ رأس گاو (۷۲ رأس از آن به خداوند داده شد)، ۳۰۵'۰۰۰ رأس الاغ (۶۱ رأس از آن به خداوند داده شد). گناه ورزیده بودند مردند. 14 حالا شما نسل گناهکار، جای آنها 41 همان‌طور که خداوند به موسی امر کرده بود، تمامی سهم خداوند را گرفته‌اید و می‌خواهید غضب خداوند را بیش از پیش بر سر قوم به العازار کاهن داده شد. 42 سهم بقیه قوم اسرائیل که موسی از اسرائیل فرود آورد. 15 اگر این‌طور از خداوند روگردان شوید، او باز قوم سهم مردان جنگی جدا کرده بود، با سهم سپاهیان برابر و از این اسرائیل را در بیابان ترک خواهد کرد و آنگاه شما مسئول هلاکت تمام قرار بود: ۱۶'۰۰۰ دختر، ۳۳۷'۵۰۰ رأس گوسفند، ۳۶'۰۰۰ رأس این قوم خواهید بود. 16 ایشان گفتند: «ما برای گله‌های خود آغل گاو، ۳۰۵'۰۰۰ رأس الاغ. 47 طبق اوامر خداوند، موسی یک در و برای زن و بچه‌هایمان شهرها می‌سازیم، 17 ولی خودمان مسلح پنجاه از اینها را به لاویان که عهده‌دار کارهای خیمه بودند، داد. شده، پیشاپیش سایر افراد اسرائیل به آن طرف رود اردن می‌رویم، تا 48 بعد فرماندهان سپاه پیش موسی آمده، گفتند: «ما تمام افرادی ایشان را به ملک خودشان برسانیم. اما قبل از هر چیز لازم است در را که به جنگ رفته بودند شمرده‌ایم. حتی یک نفر از ما کشته نشده است. 50 بنابراین از زیرهای طلا، بازوبندها، دست‌بندها، انگشترها، گوشواره‌ها و گردن‌بندهایی که به غنیمت گرفته‌ایم هدیه را نگیرند، ما به خانه‌هایمان باز نمی‌گردیم. 19 ما در آن طرف رود شکرگزاری برای خداوند آورده‌ایم تا خداوند جانهای ما را حفظ کند.» 51 موسی و العازار این هدیه را که فرماندهان سپاه برای خداوند آورده بودند قبول کردند. وزن کل آن حدود دویست کیلوگرم بود. 53 (سربازان غنایم خود را برای خودشان نگه داشته بودند.) 54 موسی و العازار آن هدیه را به خیمه ملاقات بردند تا آن هدیه در آتجا یادآور قوم سرزمین موعود به تصرف خداوند درآمد، شما هم می‌توانید برگردید، چون وظیفه خود را نسبت به خداوند و بقیه قوم اسرائیل انجام داده‌اید. آنگاه زمینهای شرق رود اردن، از طرف خداوند ملک شما خواهد بود. 23 ولی اگر مطابق آنچه که گفته‌اید عمل نکنید، نسبت به خداوند گناه کرده‌اید و مطمئن باشید که به خاطر این گناه مجازات خواهید شد. 24 اکنون بروید و برای خانواده‌های خود شهرها و برای گله‌هایتان آغل بسازید و هر آنچه گفته‌اید انجام دهید. 25 قوم جاد و رئوبین جواب دادند: «ما از دستوره‌ای تو پیروی می‌کنیم. 26 بچه‌ها و زنان و گله‌ها و رهمه‌ای ما در شهرهای جلعاد خواهند ماند. 27 ولی خود ما مسلح شده، به آن طرف رود اردن می‌رویم تا همان‌طور که تو گفته‌ای برای خداوند بجنگیم.» 28 پس موسی به العازار، یوشع و رهبران قبایل اسرائیل رضایت خود را اعلام نموده، گفت: 29 «اگر تمامی مردان قبیله‌های جاد و رئوبین مسلح شدند و با شما به آن طرف رود اردن آمدند تا برای خداوند بجنگند، آنگاه بعد از اینکه آن سرزمین را تصرف کردید، باید سرزمین جلعاد را به ایشان بدهید. 30 ولی اگر آنها با شما نیامدند، آنگاه در بین بقیه شما در سرزمین کنعان زمین به ایشان داده شود.» 31 قبیله‌های جاد و رئوبین پاسخ دادند: «آنچه خداوند به خدمتگزاران فرموده است، انجام خواهیم داد. 32 ما مسلح شده، به فرمان خداوند به کنعان می‌رویم، ولی می‌خواهیم سهم ما، از زمینهای این سوی رود اردن باشد.» 33

32

وقتی قوم اسرائیل به سرزمین یعزیر و جلعاد رسیدند، قبیله‌های رئوبین و جاد که صاحب گله‌های بزرگ بودند، متوجه شدند که آتجا برای نگهداری گله، محل بسیار مناسبی است. 2 بنابراین نزد موسی و العازار کاهن و سایر رهبران قبایل آمده، گفتند: 3 «خداوند این سرزمین را به قوم اسرائیل داده است، یعنی شهرهای عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حشبون، العاله، شبام، نبو، و بعون. این سرزمین برای گله‌های ما بسیار مناسب است. 5 تقاضا داریم به جای سهم ما در آن سوی رود اردن، این زمینها را به ما بدهید.» 6 موسی از ایشان پرسید: «آیا منظورتان این است که شما همین‌جا بنشینید و برادرانتان به آن طرف رود اردن رفته، بجنگند؟ 7 آیا می‌خواهید بقیه قوم را از رفتن به آن طرف رود اردن و ورود به سرزمینی که خداوند به ایشان داده است دلسرد کنید؟ 8 این همان کاری است که پدران شما کردند. از قادش برتیع ایشان را فرستادم تا سرزمین موعود را بررسی کنند، 9 اما وقتی به دره اشکول رسیدند و آن سرزمین را دیدند، بازگشتند و قوم را از رفتن به سرزمینی که خداوند به ایشان وعده داده بود دلسرد نمودند. 10 به همین علت خشم خداوند افروخته شد و قسم خورد که 11 از تمام کسانی که از مصر بیرون آمده‌اند و بیشتر از بیست سال دارند، کسی موفق به دیدن سرزمینی که قسم خورده

پس موسی مملکت سیحون، پادشاه اموری‌ها و عوج پادشاه باشان، قاش (در بیابان صین)، از قاش به کوه هور (در مرز سرزمین ادم). یعنی تمامی اراضی و همه شهرهای آنها را برای قبیله‌های جاد و رئوین **38** وقتی در دامنه کوه هور بودند، هارون کاهن به دستور خداوند به نصف قبیله منسی (پسر یوسف) تعیین کرد. **34** مردم قبیله جاد بالای کوه هور رفت. وی در سن ۱۲۳ سالگی، در روز اول از ماه این شهرها را ساختند: دیبون، عطاروت، عروعر، عطروت شوفان، پنجم سال چهل؛ بعد از بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، در آنجا یعزیر، یجیهه، بیت نمزه، بیت هاران. همه این شهرها، حصاردار وفات یافت. **40** در این هنگام بود که پادشاه کنعانی سرزمین عراد و دارای آقل برای گوسفندان بودند. **37** مردم قبیله رئوین نیز این (واقع در نگیب کنعان)، اطلاع یافت که قوم اسرائیل به کشورش شهرها را ساختند: حشبون، العاله، قرتایم، نبو، بل معون و سمه. نزدیک می‌شوند. **41** پس اسرائیلی‌ها از کوه هور به صلمونه کوچ (اسرائیلی‌ها بعد نام بعضی از این شهرهایی را که تسخیر نموده و آنها کردند و در آنجا اردو زدند. **42** بعد به فونون رفتند. **43** پس از را از نو ساخته بودند، تغییر دادند). **39** طایفه ماخیر از قبیله منسی به آن به اوپوت کوچ کردند. **44** و از آنجا به عی عباریم در مرز موآب جلعاد رفته، این شهر را به تصرف خود درآوردند و اموری‌ها را که در رفته، در آنجا اردو زدند. **45** سپس به دیبون جاد رفتند. **46** و از آنجا ساکن بودند، بیرون رانند. **40** پس موسی، جلعاد را به طایفه دیبون جاد به علمون دلاتایم **47** و از آنجا به کوهستان عباریم، ماخیر پسر منسی داد و آنها در آنجا ساکن شدند. **41** مردان یاتیر که نزدیک کوه نبو کوچ کردند. **48** سرانجام به دشت موآب رفتند که طایفه‌های دیگر از قبیله منسی بودند، برخی روستاهای جلعاد را اشغال کرده، ناحیه خود را خوت یاتیر نامیدند. **42** مردی به نام نویخ به شهر قنات و روستاهای اطراف آن لشکرکشی کرده، آنجا را اشغال نمود و آن منطقه را به نام خود نویخ نامگذاری کرد.

33

این است سفرنامه قوم اسرائیل از روزی که به رهبری موسی و هارون از مصر بیرون آمدند. **2** موسی طبق دستور خداوند مراحل سفر آنها را نوشته بود. **3** آنها در روز پانزدهم از ماه اول، یعنی یک روز بعد از پسخ از شهر رمسیس مصر خارج شدند. در حالی که مصری‌ها همه نخست‌زادگان خود را که خداوند شب قبل آنها را کشته بود دفن می‌کردند، قوم اسرائیل با سربلندی از مصر بیرون آمدند. این امر نشان داد که خداوند از تمامی خدایان مصر قویتر است. **5** پس از حرکت از رمسیس، قوم اسرائیل در سوکوت اردو زدند و از آنجا به ایتم که در حاشیه بیابان است رفتند. **7** بعد به فی‌هاحیروت نزدیک بل صفون رفته، در دامنه کوه مجدل اردو زدند. **8** سپس از آنجا کوچ کرده، از میان دریای سرخ گذشتند و به بیابان ایتم رسیدند. سه روز هم در بیابان ایتم پیش رفتند تا به ماره رسیدند و در آنجا اردو زدند. **9** از ماره کوچ کرده، به ایلیم آمدند که در آنجا دوازده چشمه آب و هفتاد درخت خرما بود، و مدتی در آنجا ماندند. **10** از ایلیم به کنار دریای سرخ کوچ نموده، اردو زدند؛ **11** پس از آن به صحرای سین رفتند. **12** سپس به ترتیب به دُقه، **13** الوش، **14** و رفیدیم که در آنجا آب نوشدنی یافت نمی‌شد، رفتند. **15** از رفیدیم به صحرای سینا و از آنجا به قبروت هتاوه و سپس از قبروت هتاوه به حصیروت کوچ کردند و بعد به ترتیب به نقاط زیر رفتند: از حصیروت به رتمه، از رتمه به رمون فارص، از رمون فارص به لینه، از لینه به رسه، از رسه به قهیلاته، از قهیلاته به کوه شافر، از کوه شافر به حراده، از حراده به مقهیلولت، از مقهیلولت به تاحت، از تاحت به تارح، از تارح به متقه، از متقه به حشموئه، از حشموئه به مسیروت، از مسیروت به بنی یعقان، از بنی یعقان به حورالجدجاد، از حورالجدجاد به یطبات، از یطبات به عبرونه، از عبرونه به عصیون جابر، از عصیون جابر به

34 خداوند به موسی فرمود: «به بنی اسرائیل بگو: وقتی به سرزمین کنعان که من آن را به ارث به شما می‌دهم وارد شدید، مرزهایان اینها خواهد بود: **3** «قسمت جنوبی آن، بیابان صین واقع در مرز ادم خواهد بود. مرز جنوبی از دریای مرده آغاز شده، **4** به سمت جنوب از گردنه عقریها به طرف بیابان صین امتداد می‌یابد. دورترین نقطه مرز جنوبی، قاش برنیع خواهد بود که از آنجا به سمت خضر ادار و عصمون ادامه خواهد یافت. **5** این مرز از عصمون در جهت نهر مصر پیش رفته، به دریای مدیترانه منتهی می‌گردد. **6** «مرز غربی شما، ساحل دریای مدیترانه خواهد بود. **7** «مرز شمالی شما از دریای مدیترانه شروع شده، به سوی مشرق تا کوه هور پیش می‌رود و از آنجا تا گذرگاه حمت ادامه یافته، از صدد و زفرون بنی یعقان، از بنی یعقان به حورالجدجاد، از حورالجدجاد به یطبات، از یطبات به عبرونه، از عبرونه به عصیون جابر، از عصیون جابر به طرف جنوب تا شفام و از آنجا تا ربله واقع در سمت شرقی عین،

ادامه می‌یابد. از آنجا به صورت یک نیم دایره بزرگ، اول به طرف چوب، شخصی را بکشد، قاتل است و باید کشته شود. 19 مدعی جنوب و بعد به سمت غرب کشیده می‌شود تا به جنوبی‌ترین نقطه خون مقتول وقتی قاتل را ببیند خودش او را بکشد. 20 اگر شخصی دریای جلیل برسد، 12 سپس در امتداد رود اردن به دریای مرده از روی کینه با پرتاب چیزی به طرف کسی یا با هل دادن او، وی را منتهی می‌شود. «این سرزمین شما خواهد بود با سرحداث اطرافش.» بکشد، 21 یا از روی دشمنی مشتیی به او بزند که او بمیرد، آن 13 موسی به بنی‌اسرائیل گفت: «این است سرزمینی که باید به قید شخص قاتل است و قاتل باید کشته شود. مدعی خون مقتول وقتی قرعه بین خودتان تقسیم کنید. به دستور خداوند آن را باید این‌گونه قاتل را ببیند خودش او را بکشد. 22 «ولی اگر قتل تصادفی باشد، قبیله و نیم تقسیم کنید، 14 زیرا برای قبیله‌های رؤسین و جاد و برای مثال، شخصی چیزی را به طور غیرعمد پرتاب کند یا کسی را نصف قبیله منسی، در سمت شرقی رود اردن و در مقابل اریحا زمین هل دهد و باعث مرگ او شود و یا قطعه سنگی را بدون قصد پرتاب تعیین شده است.» 16 خداوند به موسی فرمود: «مردانی که آنها را کند و آن سنگ به کسی اصابت کند و او را بکشد در حالی که تعیین کرده‌ام تا کار تقسیم زمین را بین قبایل اسرائیل انجام دهند پرتاب کننده، دشمنی با وی نداشته است، 24 در اینجا قوم باید در اینها هستند: العازار کاهن، یوشع پسر نون و یک رهبر از هر قبیله. مورد اینکه آیا قتل تصادفی بوده یا نه، و اینکه قاتل را باید به دست اسامی این رهبران به شرح زیر می‌باشد: «قبیله رهبر یهوذا کالیب، پسر مدعی خون مقتول پسپارند یا نه، قضاوت کنند. 25 اگر به این نتیجه یفنه شمعون شموئیل، پسر عمیهود بنیامین الیاداد، پسر کسلون دان برسند که قتل تصادفی بوده، آنگاه قوم اسرائیل متهم را از دست مدعی بقی، پسر یحلی منسی (پسر یوسف) حتی‌ئیل، پسر ایفود افرایم (پسر) برهاند و به او اجازه بدهند که در شهر پناهگاه، ساکن شود. او باید یوسف) قموئیل، پسر شفقان زبولون الیصافان، پسر فرنکاک یساکار تا هنگام مرگ کاهن اعظم، در آن شهر بماند. 26 «اگر متهم، شهر فاطمی‌ئیل، پسر عزان اشیر اخیهود، پسر شلومی نفتالی فده‌ئیل، پسر پناهگاه را ترک کند، 27 و مدعی خون مقتول، وی را خارج از شهر عمیهود.» 29 اینها اسامی کسانی است که خداوند انتخاب کرد تا پیدا کرده، او را بکشد، عمل او قتل محسوب نمی‌شود، 28 چون آن شخص می‌بایستی تا هنگام مرگ کاهن اعظم در شهر پناهگاه بر کار تقسیم زمین بین قبایل اسرائیل نظارت کند.

35

زمانی که قوم اسرائیل در دشت مواب، کنار رود اردن و تمامی قوم اسرائیل نسل اندر نسل قوانینی دائمی می‌باشند. 30 «هر در مقابل اریحا اردو زده بودند، خداوند به موسی فرمود: 2 «به قوم اسرائیل دستور بده که از ملک خود، شهرهایی با چراگاههای اطرافشان به لاویان بدهند. 3 شهرها برای سکونت خودشان است و چراگاههای اطراف آنها برای گله‌های گوسفند و گاو و سایر حیوانات ایشان. 4 چراگاههای اطراف هر شهر، از دیوار شهر تا فاصله باغچه متر به هر طرف امتداد داشته باشد. 5 بدین ترتیب محوطه‌ای مربع از مرگ کاهن اعظم به ملک و خانه خویش بازگردد گرفته نشود. 33 شکل به وجود می‌آید که هر ضلع آن هزار متر خواهد بود و شهر در وسط آن قرار خواهد گرفت. 6 «چهل و هشت شهر با چراگاههای اطرافشان به لاویان داده شود. از این چهل و هشت شهر، شش شهر قاتل پذیرفته نمی‌شود. 34 سرزمینی را که در آن ساکن خواهید شد به عنوان پناهگاه باشد تا اگر کسی مرتکب قتل شود بتواند به آنجا فرار کند و در امان باشد. 8 قبیله‌های بزرگتر که شهرهای بیشتری دارند، شهرهای بیشتری به لاویان بدهند و قبیله‌های کوچکتر شهرهای کمتر.» 9 خداوند به موسی فرمود: 10 «به قوم اسرائیل بگو، هنگامی که از رود اردن عبور کرده به سرزمین موعود می‌رسند، 11 شهرهای پناهگاه تعیین کنند تا هر کس که ناخواسته شخصی را کشته باشد بتواند به آنجا فرار کند. 12 این شهرها مکانی خواهند بود که قاتل در برابر انتقام جویی بستگان مقتول در آنها ایمن خواهد بود، زیرا قاتل تا زمانی که جرمش در یک دادرسی عادلانه ثابت نگردد، نباید کشته شود. 13 سه شهر از این شش شهر پناهگاه، باید در سرزمین کنعان باشد و سه شهر دیگر در سمت شرقی رود اردن. 15 این شهرها نه فقط برای قوم اسرائیل، بلکه برای غریبان و مسافران نیز پناهگاه خواهند بود. 16 «اگر کسی با استفاده از یک تکه آهن یا سنگ یا

36

سران طوایف جلعاد (جلعاد پسر ماخیر، ماخیر پسر منسی و منسی پسر یوسف بود) با درخواستی نزد موسی و رهبران اسرائیل آمدند و به موسی یادآوری کرده، گفتند: «خداوند به تو دستور داد که زمین را به قید قرعه بین قوم اسرائیل تقسیم کنی و ارث برادرمان صلفحاد را به دخترانش بدهی. 3 ولی اگر آنها با مردان قبیله دیگری ازدواج کنند، زمینشان هم با خودشان به آن قبیله انتقال خواهد یافت و بدین‌سان از کل زمین قبیله ما کاسته خواهد گردید 4 و در سال یوبیل هم بازگردانده نخواهد شد.» 5 آنگاه موسی در حضور قوم این دستورها را از جانب خداوند به ایشان داد: «شکایت مردان قبیله یوسف بجاست، 6 آنچه خداوند درباره دختران صلفحاد امر فرموده این است: بگذارید این دختران با مردان دلخواه خود ازدواج کنند،

ولی فقط به شرط آنکه این مردان از قبیله خودشان باشند. 7 به این طریق هیچ قسمتی از زمینهای قبیله یوسف به قبیله دیگری منتقل نخواهد شد، زیرا میراث هر قبیله بایستی همانطور که در اول تقسیم شد برای همیشه همانطور باقی بماند. 8 دخترانی که در تمامی قبایل اسرائیل وارث زمین هستند بایستی با مردان قبیله خودشان ازدواج کنند تا زمین ایشان از آن قبیله، جدا نشود. 9 به این طریق هیچ میراثی از قبیله‌ای به قبیله دیگری منتقل نخواهد شد.» 10 دختران صلفحاد همانطور که خداوند به موسی دستور داده بود عمل کردند. 11 این دختران، یعنی محله، ترصه، حُجله، مِلکه و نوعه با پسر عموهای خود ازدواج کردند. بدین ترتیب آنها با مردانی از قبیله خود یعنی قبیله منسی (پسر یوسف) ازدواج کردند و میراث آنان در قبیله خودشان باقی ماند. 13 این است احکام و اوامری که خداوند توسط موسی به قوم اسرائیل داد، هنگامی که آنها در دشت موآب کنار رود اردن و در مقابل اریحا اردو زده بودند.

بفرستیم تا آن سرزمین را بررسی کنند و گزارشی از شهرهای آنجا به ما بدهند تا ما بدانیم از چه راهی می‌توانیم به آنجا رخنه کنیم.» 23 این پیشنهاد را پسندیدیم و دوازده نفر، یعنی از هر قبیله یک نفر، انتخاب کردیم. 24 آنها از میان کوهستانها گذشته، به وادی اشکول رسیده، آنجا را بررسی کردند و با نمونه‌هایی از میوه‌های آن سرزمین بازگشته، گفتند: «سرزمینی که خداوند، خدایمان به ما داده است سرزمین حاصلخیزی است.» 26 ولی قوم از ورود به آنجا خودداری نموده، علیه دستور یهوه خدایمان قیام کردند. 27 آنها در خیمه‌هایشان غرغر و شکایت کرده، گفتند: «لایذ خداوند از ما بیزار است که ما را از مصر به اینجا آورده تا به دست اموری‌ها کشته شویم. 28 کار ما به کجا خواهد کشید؟ برادران ما که آن سرزمین را بررسی کرده‌اند با خیرهایشان ما را ترسانده‌اند. آنها می‌گویند که مردم آن سرزمین بلند قد و قوی هستند و شهرهایشان بزرگ است و حصارهایشان سر به فلک می‌کشد. آنها غولهایی از بنی‌عناق نیز در آنجا دیده‌اند.» 29 ولی من به ایشان گفتم: «ترسید و هراس به دلتان راه ندهید. 30 خداوند، خدای شما هادی شماست و برای شما جنگ خواهد کرد، همان‌طور که قبلاً در مصر و در این بیابان این کار را برای شما کرد. دیده‌اید که در تمام طول راه از شما مراقبت کرده است همان‌طور که یک پدر از بچه‌اش مواظبت می‌کند.» 32 ولی با این همه به یهوه خدایمان اعتماد نکردند، 33 هر چند خداوند در طول راه آنها را هدایت می‌نمود و پیشاپیش آنها حرکت می‌کرد تا مکانی برای بر پا کردن اردویشان پیدا کند، و شنبها با ستونی از آتش و روزها با ستونی از ابر آنها را راهنمایی می‌نمود. 34 آری، خداوند شکوه‌هایشان را شنید و بسیار خشمگین شد و قسم خورده، گفت: «حتی یک نفر از تمامی این نسل شریر زنده نخواهد ماند تا سرزمین حاصلخیزی را که به پدرانشان وعده داده بودم ببیند. 36 مگر کالیب پسر یفته. من زمینی را که او بررسی کرده است به او و به نسلش خواهم داد، زیرا از من اطاعت کامل نمود.» 37 خداوند به خاطر آنها بر من نیز خشمناک شد و به من فرمود: «تو نیز به سرزمین موعود داخل نخواهی شد. 38 به جای تو، دستیار یوشع (پسر نون) قوم را هدایت خواهد کرد. او را تشویق کن تا برای به عهده گرفتن رهبری آماده شود.» 39 سپس خداوند خطاب به همه ما فرمود: «من سرزمین موعود را به همان اطفالی که می‌گفتید دشمنان، آنها را به اسارت خواهند برد، به ملکیت خواهم داد. 40 اما شما اکنون برگردید و از راهی که به سوی دریای سرخ می‌رود به بیابان بروید.» 41 آنگاه قوم اسرائیل اعتراف نموده، به من گفتند: «ما گناه کرده‌ایم؛ اما اینک به آن سرزمین می‌رویم و همان‌طور که خداوند، خدایمان به ما امر فرموده است برای تصاحب آن خواهیم جنگید.» پس اسلحه‌هایشان را به کمر بستند و گمان کردند که غلبه بر تمامی آن ناحیه آسان خواهد بود. 42 ولی خداوند به من گفت: «به ایشان بگو که این کار را نکنند، زیرا من با ایشان نخواهم رفت و دشمنانشان آنها را مغلوب خواهند کرد.» 43 من به ایشان گفتم، ولی گوش ندادند. آنها مغرور شده، فرمان خداوند

در این کتاب، سخنرانی موسی خطاب به قوم اسرائیل، زمانی که آنها در بیابان شرق رود اردن بودند، ثبت شده است. آنها در عربی که مقابل سوف، و بین فاران در یک طرف و توفل، لابان، حضیروت و دی ذهب در طرف دیگر قرار داشت، اردو زدند. 2 فاصله کوه حوریب تا قادش برنیع از طریق کوه سعیر یازده روز است. این سخنرانی در روز اول ماه یازدهم سال چهارم بعد از خروج بنی‌اسرائیل از مصر ایراد شد. در آن زمان، سیحون، پادشاه اموری‌ها که در حبشون حکومت می‌کرد شکست خورده بود و عوج، پادشاه سرزمین پاشان که در عشتاروت حکومت می‌کرد، در آذرعی مغلوب شده بود. موسی در این سخنرانی به شرح قوانین و دستورهای خداوند می‌پردازد: 6 وقتی ما در کوه حوریب بودیم یهوه خدایمان به ما فرمود: «به اندازه کافی در اینجا مانده‌اید. 7 اکنون بروید و سرزمین کوهستانی اموری‌ها، نواحی دره اردن، دشتها و کوهستانها، صحرای یگب و تمامی سرزمین کنعان و لبنان یعنی همه نواحی سواحل مدیترانه تا رود فرات را اشغال نمایید. 8 تمامی آن را به شما می‌دهم. داخل شده، آن را تصرف کنید، چون این سرزمینی است که قسم خورده‌ام آن را به نیاکان شما ابراهیم و اسحاق و یعقوب و تمامی نسلهای آینده ایشان بدهم.» 9 در آن روزها به مردم گفتم: «شما برای من بار سنگینی هستید و من نمی‌توانم به تنهایی این بار را به دوش بکشم، 10 چون یهوه خدایمان شما را مثل ستارگان زیاد کرده است. 11 خداوند، خدای نیاکانتان، شما را هزار برابر افزایش دهد و طبق وعده‌اش شما را برکت دهد. 12 ولی من چگونه می‌توانم به تنهایی تمامی دعوای و گرفتاریهایتان را حل و فصل نمایم؟ 13 بنابراین از هر قبیله چند مرد دانا و باتجربه و فهمیده انتخاب کنید و من آنها را به رهبری شما منصوب خواهم کرد.» 14 ایشان با این امر موافقت کردند 15 و من افرادی را که آنها از هر قبیله انتخاب کرده بودند برایشان گماردم تا مسئولیت گروه‌های هزار، صد، پنجاه و ده نفری را به عهده گرفته، به حل دعوای آنان بپردازند. 16 به آنها دستور دادم که در همه حال، عدالت را کاملاً رعایت کنند، حتی نسبت به غریبه‌ها. 17 به آنها گوشتور کردم: «هنگام دوری از کسی جانبداری نکنید، بلکه نسبت به بزرگ و کوچک یکسان قضاوت نمایید. از مردم نترسید، چون شما از طرف خدا دوری می‌کنید. هر مسئله‌ای که حل آن برایتان مشکل است نزد من بیاورید تا من به آن رسیدگی کنم.» 18 در همان وقت دستورهای دیگری را هم که قوم می‌بایست انجام دهند، به ایشان دادم. 19 آنگاه طبق دستور خداوند، خدایمان کوه حوریب را ترک گفته، از بیابان بزرگ و ترسناک گذشتیم و سرانجام به میان کوهستانهای اموری‌ها رسیدیم. بعد به قادش برنیع رسیدیم و من به قوم گفتم: «خداوند، خدایمان این سرزمین را به ما داده است. بروید و همچنانکه به ما امر فرموده آن را تصرف کنید. نترسید و هراس به دلتان راه ندهید.» 22 ولی آنها جواب دادند: «بیایید افرادی به آنجا

را اطاعت نکردند و برای جنگیدن به کوهستان برآمدند. **44** ولی اموری‌هایی که در آنجا ساکن بودند برای مقابله با آنها بیرون آمده، مثل زنبور ایشان را دنبال کردند و از سحیر تا حرمه آنها را کشتند. **45** و عمونی‌ها به جای ایشان در آنجا سکونت کردند. **22** خداوند آنگاه قوم اسرائیل بازگشته، در حضور خداوند گریستند، ولی خداوند گوش نداد. **46** سپس آنها مدت مدیدی در قادش ماندند.

2 آنگاه طبق دستور خداوند بازگشتیم و از راهی که به سوی دریای سرخ می‌رود به بیابان رفتیم. سالهای زیادی در اطراف ناحیه کوه سحیر سرگردان بودیم. سرانجام خداوند فرمود: **3** «به اندازه کافی در این کوهستان سرگردان بوده‌اید. حال به سمت شمال بروید. **4** به قوم بگو که ایشان از مرز سرزمینی خواهند گذشت که به برادرانشان ادومی‌ها تعلق دارد. (ادومی‌ها از نسل عیسو هستند و در سحیر زندگی می‌کنند.) آنها از شما خواهند رسید، **5** ولی شما با ایشان نجنگید، چون من تمام سرزمین کوهستانی سحیر را به عنوان ملک دائمی به ایشان داده‌ام و حتی یک وجب از زمین ایشان را به شما نخواهم داد. **6** در آنجا به ازای آب و غذایی که مصرف می‌کنید، پول بپردازید. **7** خداوند، خدایتان در تمام چهل سالی که در این بیابان بزرگ سرگردان بوده‌اید با شما بوده و قدم به قدم از شما مراقبت نموده است. او در تمام کارهایتان به شما برکت داده و شما هیچوقت محتاج به چیزی نبوده‌اید.» **8** بنابراین ما از کنار سحیر که برادرانمان از نسل عیسو در آنجا زندگی می‌کردند گذشتیم و جاده‌ای را که به سمت جنوب به ایلت و عصبون جابر می‌رود قطع نموده، رو به شمال به طرف بیابان مواب کوچ کردیم. **9** آنگاه خداوند به ما چنین هشدار داد: «با موابی‌ها که از نسل لوط هستند کاری نداشته باشید و با ایشان وارد جنگ نشوید. من شهر عار را به ایشان داده‌ام و هیچ زمینی را از سرزمین ایشان به شما نخواهم داد.» **10** (ایمی‌ها که قبیله بسیار بزرگی بودند قبلاً در آن ناحیه سکونت داشتند و مثل غولهای عناقی بلند قد بودند. **11** ایمی‌ها و عناقی‌ها غالباً رفائی خوانده می‌شوند، ولی موابی‌ها ایشان را ایمی می‌خوانند. **12** در روزگار پیشین حوری‌ها در سحیر سکونت داشتند، ولی ادومی‌ها یعنی قوم عیسو آنها را بیرون رانده، جایشان را گرفتند، همان‌طور که اسرائیل مردم کنعان را که خداوند سرزمینشان را به اسرائیل بخشیده بود، بیرون راندند.) **13** خداوند فرمود: «اکنون برخیزید و از رود زارد بگذرید.» ما چنین کردیم. **14** سی و هشت سال پیش، ما قادش را ترک گفته بودیم. همان‌طور که خداوند فرموده بود، در این مدت تمام جنگجویان ما از بین رفتند. **15** خداوند بر ضد آنها بود و سرانجام همه آنها را از بین برد. **16** پس از اینکه تمام جنگجویان مردند **17** خداوند به من فرمود: **18** «امروز باید از شهر عار که در مرز مواب است بگذرید. **19** وقتی به سرزمین عمونی‌ها که از نسل لوط هستند نزدیک شدید با آنها کاری نداشته باشید و با ایشان وارد جنگ نشوید، زیرا هیچ زمینی را از سرزمینی که به ایشان بخشیده‌ام، به شما نخواهم داد.» **20** آن ناحیه نیز زمانی محل سکونت رفائی‌ها که عمونی‌ها ایشان را زَمُومی

می‌خوانند، بود. **21** آنها قبیله بسیار بزرگی بودند و مثل عناقی‌ها قد بلندی داشتند، ولی خداوند ایشان را هنگام ورود عمونی‌ها از بین برد و عمونی‌ها به جای ایشان در آنجا سکونت کردند. **22** خداوند به همین گونه به قوم عیسو در کوه سحیر کمک کرده بود و آنها حوری‌ها را که قبل از ایشان در آنجا سکونت داشتند از بین برده و تا امروز به جای ایشان ساکن شده‌اند. **23** وضع مشابه دیگر، زمانی اتفاق افتاد که مردم کفتور به قبیله عوی‌ها که تا حدود غره در دهکده‌های پراکنده‌ای سکونت داشتند حمله نموده، آنها را هلاک کردند و به جای ایشان ساکن شدند.) **24** آنگاه خداوند فرمود: «از رود ارنون گذشته، به سرزمین سیحون اموری، پادشاه حبشون داخل شوید. من او را و سرزمینش را به شما داده‌ام. با او بجنگید و سرزمین او را به تصرف خود درآورید. **25** از امروز ترس شما را بر دل مردم سراسر جهان می‌گذارم. آنها آوازه شما را می‌شنوند و به وحشت می‌افتند.» **26** سپس از صحرای قدیموت سفیرانی با پیشنهاد صلح نزد سیحون، پادشاه حبشون فرستادم. **27** پیشنهاد ما این بود: «اجازه دهید از سرزمین شما عبور کنیم. از جاده اصلی خارج نخواهیم شد و به طرف مزارع اطراف آن نخواهیم رفت. **28** هنگام عبور برای هر لقمه نانی که بخوریم و هر جرعه آبی که بنوشیم، پول خواهیم داد. تنها چیزی که می‌خواهیم، اجازه عبور از سرزمین شماست. **29** ادومی‌های نسل عیسو که ساکن سرعند اجازه عبور از سرزمین خود را به ما دادند. موابی‌ها هم که پایتختشان در عار است همین کار را کردند. ما از راه اردن به سرزمینی که خداوند، خدایمان به ما داده است می‌رویم.» **30** ولی سیحون پادشاه حبشون موافقت نکرد، زیرا خداوند، خدای شما او را سختدل گردانید تا او را به دست اسرائیل ناپود کند، همچنانکه الان شده است. **31** آنگاه خداوند به من فرمود: «اکنون به تدریج سرزمین سیحون پادشاه را به شما می‌دهم. پس شروع به تصرف و تصاحب این سرزمین کن.» **32** آنگاه سیحون پادشاه به ما اعلان جنگ داد و نیروهایش را در یاهص بسیج کرد. **33** ولی خداوند، خدایمان او را به ما تسلیم نمود و ما او را با تمام پسران و افرادش کشتیم و تمامی شهرهایش را به تصرف خود درآورده، همه مردان و زنان و اطفال را از بین بردیم. **35** به غیر از گله‌هایشان، موجود دیگری را زنده نگذاشتیم. این گله‌ها را هم با غنایمی که از تسخیر شهرها به چنگ آورده بودیم با خود بردیم. **36** ما از عروعر که در کنار دره ارنون است تا جلعاد، همه شهرها را به تصرف خود درآوریم. حتی یک شهر هم در برابر ما قادر به مقاومت نبود، زیرا خداوند، خدایمان تمامی آنها را به ما داده بود. **37** ولی ما به سرزمین بنی‌عمون و به رود یبوق و شهرهای کوهستانی یعنی جاهایی که خداوند، خدایمان قدغن فرموده بود، نزدیک نشدیم.

3 سپس به سوی سرزمین باشان روی آوردیم. عوج، پادشاه باشان لشکر خود را بسیج نموده، در آذری به ما حمله کرد. ولی خداوند به من فرمود که از او نترسم. خداوند به من گفت: «تمام سرزمین عوج

و مردمش در اختیار شما هستند. با ایشان همان کنید که با سیحون، کردند، آنگاه شما می‌توانید به سرزمین خود بازگردید.» **21** بعد به پادشاه اموری‌ها در حشیون کردید.» **3** بنابراین خداوند، خدای ما یوشع فرمان داده، گفتیم: «تو با چشمانت دیدی که یهوه خدایتان با عوج پادشاه و همهٔ مردمش را به ما تسلیم نمود و ما همهٔ آنها را آن دو پادشاه چگونه عمل نمود. او با تمامی ممالک آن طرف رود کشتیم. **4** تمامی شصت شهرش یعنی سراسر ناحیهٔ ارجوب باشان را اردن نیز همین کار را خواهد کرد. **22** از مردم آنجا نترسید، چون به تصرف خود درآوردیم. **5** این شهرها با دیوارهای بلند و دروازه‌های خداوند، خدایتان برای شما خواهد جنگید.» **23** آنگاه از خداوند پشتیبندار محافظت می‌شد. علاوه بر این شهرها، تعداد زیادی آبادی بی‌حصار نیز بودند که به تصرف ما درآمدند. **6** ما سرزمین باشان را مثل قلمرو سیحون پادشاه واقع در حشیون، کاملاً نابود کردیم و تمام اهالی آن را چه مرد، چه زن و چه کودک، از بین بردیم؛ **7** ولی گله‌ها و غنایم جنگی را برای خود نگه‌داشتیم. **8** پس ما بر تمام آسمان و زمین قادر است آنچه را که تو برای ما کرده‌ای بکنی؟» **26** سرزمین دو پادشاه اموری واقع در شرق رود اردن، یعنی بر تمامی اراضی از درهٔ ارنون تا کوه حرمون، مسلط شدیم. **9** (صیدونی‌ها کوه حرمون را سریون و اموری‌ها آن را سنیر می‌خوانند). **10** ما تمامی شهرهای واقع در آن جلگه و تمامی سرزمین جلعاد و باشان را تا شهرهای سلخه و ادروی تصرف کردیم. **11** ناگفته نماند که عوج، پادشاه باشان آخرین بازماندهٔ رفائی‌های غول‌پیکر بود. تختخواب آهنی او که در شهر رَبت، یکی از شهرهای عمونی‌ها نگهداری می‌شود حدود چهار متر طول و دو متر عرض دارد. **12** در آن موقع، من

4 سرزمین تسخیر شده را به قبیله‌های رئوئین و جاد دادم. به قبیله‌های رئوئین و جاد ناحیهٔ شمال عروعر را که در کنار رود ارنون است به اضافهٔ نصف کوهستان جلعاد را با شهرهایش دادم، **13** و به نصف قبیلهٔ منسی باقیماندهٔ سرزمین جلعاد و تمام سرزمین باشان را که قلمرو قبلی عوج پادشاه بود واگذار کردم. (منطقهٔ ارجوب در باشان را سرزمین رفائی‌ها نیز می‌نامند). **14** طایفهٔ یائیر از قبیلهٔ منسی تمامی منطقهٔ ارجوب (باشان) را تا مرزهای جیشوری‌ها و معکی‌ها گرفتند و آن سرزمین را به اسم خودشان نامگذاری کرده، آنجا را همچنانکه امروز هم مشهور است خووت‌یائیر (یعنی «دهستانهای یائیر») نامیدند. **15** بعد جلعاد را به طایفهٔ ماخیر دادم. **16** اما به قبیله‌های رئوئین و جاد منطقه‌ای را بخشیدم که از رود ییوق در جلعاد (که سرحد عمونی‌ها بود) شروع می‌شد و تا وسط جلگهٔ رود ارنون در جنوب، امتداد می‌یافت. **17** مرز غربی ایشان رود اردن بود که از دریاچهٔ جلیل تا دریای مرده و کوه پیسگاه ادامه می‌یافت. **18** آنگاه من به قبیله‌های رئوئین و جاد و نصف قبیلهٔ منسی یادآوری کردم که اگرچه خداوند آن سرزمین را به ایشان داده است با این حال حق سکونت در آنجا را نخواهند داشت تا زمانی که مردان مسلحشان در پیشاپیش بقیهٔ قبیله‌ها، آنها را به آن سوی رود اردن یعنی به سرزمینی که خدا به ایشان وعده داده، برسانند. **19** به ایشان گفتیم: «ولی زنان و فرزندانان می‌توانند اینجا در این شهرهایی که خداوند به شما داده است سکونت کرده، از گله‌هایتان (که می‌دانم تعدادشان زیاد است) مواظبت کنند. **20** شما به برادران خود کمک کنید تا خداوند به آنها نیز پیروزی بدهد. وقتی آنها سرزمینی را که خداوند، خدایتان در آن طرف رود اردن به ایشان داده است تصرف

فرزندانشان بیاموزند.» **11** شما در دامنه کوه ایستاده بودید. ابرهای زمین آفرید، از یک گوشه آسمان تا گوشه دیگر جستجو کنید و ببینید سیاه و تاریکی شدید اطراف کوه را فرا گرفته بود و شعله‌های آتش از آیا می‌توانید چیزی شبیه به این پیدا کنید که **33** قومی صدای خدا را آن به آسمان زبانه می‌کشید. **12** آنگاه خداوند از میان آتش با شما سخن گفت. شما کلامش را می‌شنیدید، ولی او را نمی‌دیدید. **13** مانده باشد! **34** و آیا تا به حال خدایی کوشیده است که با فرستادن او قوانینی را که شما باید اطاعت کنید یعنی «ده فرمان» را اعلام بلاهای ترسناک و آیات و معجزات و جنگ، و با دست نیرومند و فرمود و آنها را بر دو لوح سنگی نوشت. **14** آری، در همان وقت بود بازوی افراشته و اعمال عظیم و ترسناک، قومی را از بردگی قومی که خداوند به من دستور داد قوانینی را که باید بعد از رسیدن به سرزمین موعود اجرا کنید به شما یاد دهم. **15** شما در آن روز در کوه حوریب وقتی که خداوند از میان آتش با شما سخن می‌گفت، شکل و صورتی از او ندیدید. پس مواظب باشید **16** مبدا با ساختن مجسمه‌ای از خدا خود را آلوده سازید، یعنی با ساختن پتی به هر شکل، چه به صورت مرد یا زن، **17** و چه به صورت حیوان یا پرنده، **18** خزنده یا ماهی. **19** همچنین وقتی به آسمان نگاه می‌کنید و تمامی لشکر آسمان یعنی خورشید و ماه و ستارگان را که یهوه خدایان برای تمام قومهای روی زمین آفریده است می‌بینید، آنها را پرستش نکنید. **20** خداوند شما را از مصر، از آن کوره آتش، بیرون آورد تا قوم خاص او و میراث او باشید، چنانکه امروز هستید. **21** ولی به خاطر شما نسبت به من خشمناک گردید و به تأکید اعلام فرمود که من به آن سوی رود اردن یعنی به سرزمین حاصلخیزی که یهوه خدایان به شما به میراث داده است نخواهم رفت. **22** من اینجا در این سوی رودخانه خواهم مرد، ولی شما از رودخانه عبور خواهید کرد و آن زمین حاصلخیز را تصرف خواهید نمود. **23** هوشیار باشید مبدا عهدی را که خداوند، خدایان با شما بسته است بشکنید! اگر دست به ساختن هرگونه پتی بزنید آن عهد را می‌شکنید، چون خداوند، خدایان این کار را به کلی منع کرده است. **24** زیرا یهوه خدای شما آتشی سوزاننده و خدایی غیور است. **25** حتی اگر سالها در سرزمین موعود ساکن بوده، در آنجا صاحب فرزندان و نوادگان شده باشید، ولی با ساختن بت خود را آلوده کرده با گناهاننان یهوه خدایان را خشمگین سازید، **26** زمین و آسمان را شاهد می‌آورم که در آن سرزمینی که با گذشتن از رود اردن آن را تصاحب خواهید کرد، ناپود خواهید شد. عمرتان در آنجا کوتاه خواهد بود و به کلی ناپود خواهید شد. **27** خداوند شما را در میان قومها پراکنده خواهد کرد و تعدادتان بسیار کم خواهد شد. **28** در آنجا، تنهایی را که از چوب و سنگ ساخته شده‌اند پرستش خواهید کرد، تنهایی که نه می‌بینند، نه می‌شنوند، نه می‌بویند و نه می‌خورند. **29** ولی اگر شما دوباره شروع به طلبیدن خداوند، خدایان کنید، زمانی او را خواهید یافت که با تمام دل و جاننان او را طلبیده باشید. **30** وقتی در سختی باشید و تمام این حوادث برای شما رخ دهد، آنگاه سرانجام به خداوند، خدایان روی آورده، آنچه را که او به شما بگوید اطاعت خواهید کرد. **31** یهوه، خدای شما رحیم است، پس او شما را ترک نکرده، ناپود نخواهد نمود و عهدی را که با پدران شما بسته است فراموش نخواهد کرد. **32** در تمامی تاریخ، از وقتی که خدا انسان را روی

5 موسی به سخنانش ادامه داده، گفت: ای قوم اسرائیل، اکنون به فرایض و قوانینی که به شما می‌دهم، گوش کنید. آنها را یاد بگیرید و به دقت انجام دهید. **2** یهوه، خدایمان در کوه حوریب عهدی با ما بست. **3** این عهد را نه با پدرانمان بلکه با ما که امروز زنده هستیم بست. **4** او در آن کوه از میان آتش رو در رو با شما سخن

گفت. 5 من به عنوان واسطه‌ای بین شما و خداوند ایستادم، زیرا شما از آن آتش می‌ترسیدید و بالای کوه پیش او نرفیدید. او با من سخن گفت و من قوانینش را به شما سپردم. آنچه فرمود این است: 6 «من خداوند، خدای تو هستم، همان خدایی که تو را از اسارت و بندگی مصر آزاد کرد. 7 تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد. 8 «هیچ‌گونه بُنی به شکل آنچه بالا در آسمان و آنچه بر زمین و آنچه در دریاست برای خود درست نکن. 9 در برابر آنها زانو زن و آنها را پرستش نکن، زیرا من که خداوند، خدای تو می‌باشم، خدای غیوری هستم و کسانی را که از من نفرت دارند مجازات می‌کنم. این مجازات شامل حال فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم نیز می‌گردد. 10 اما بر کسانی که مرا دوست بدارند و دستورهای مرا پیروی کنند، تا هزار پشت رحمت می‌کنم. 11 «نام یهوه، خدای خود را نابجا به

کار نبر. اگر نام مرا با بی‌احترامی بر زبان بیاوری یا به آن قسم دروغ بخوری، تو را بی‌سزا نخواهم گذاشت. 12 «روز شَبَات را به یاد داشته باش و آن را مقدس بدار. من که خداوند، خدای تو هستم این را به تو امر می‌کنم. 13 در هفته شش روز کار کن، 14 ولی در روز هفتم که شَبَات یهوه خدای توست هیچ کاری نکن نه خودت، نه پسر، نه دختر، نه غلام، نه کنیز، نه مهمانان و نه حتی چارپایان. غلام و کنیز باید مثل خودت استراحت کنند. 15 به یاد آور که در سرزمین مصر غلام بودی و من که خداوند، خدای تو هستم با قدرت و قوت عظیم خود تو را از آنجا بیرون آوردم. به این دلیل است که به تو امر می‌کنم شَبَات را نگه داری. 16 «پدر و مادر خود را گرامی بدار، زیرا این فرمان خداوند، خدای توست. اگر چنین کنی، در سرزمینی که خداوند، خدایت به تو خواهد بخشید، عمری طولانی و پربرکت خواهی داشت. 17 «قتل نکن. 18 «زنا نکن. 19 «دزدی نکن. 20 «بر همنوع خود شهادت دروغ نده. 21 «به زن همسایه‌ات طمع نکن. و حسرت خانه همسایه خود، یا مزعۀ او، یا غلام و کنیز، یا گاو و الاغش، یا اموالش را نخور. 22 این بود قوانینی که خداوند در کوه سینا به شما داد. او این قوانین را با صدای بلند از میان آتش و ابر غلیظ اعلام فرمود و غیر از این قوانین، قانون دیگری نداد. آنها را روی دو لوح سنگی نوشت و به من داد. 23 ولی وقتی که آن صدای بلند از درون تاریکی به گوش‌تان رسید و آتش مهیب سر کوه را دیدید کلیۀ رهبران قبایل و مشایخ شما نزد من آمدند و گفتند: «امروز خداوند، خدایمان جلال و عظمتش را به ما نشان داده است، ما حتی صدایش را از درون آتش شنیدیم. اکنون می‌دانیم که ممکن است خدا با انسان صحبت کند و او نمرد. 25 پس چرا جان خود را به خطر بیندازیم؟ بدون شک اگر یهوه خدایمان دوباره با ما سخن بگوید خواهیم مرد. این آتش هولناک، ما را خواهد سوزانید. 26 چه کسی می‌تواند صدای خدای زنده را که از درون آتش سخن می‌گوید، بشنود و زنده بماند؟ 27 پس تو برو و به تمامی سختانی که یهوه خدای ما می‌گوید گوش کن، بعد آمده، آنها را برای ما بازگو کن و ما آنها را پذیرفته، اطاعت خواهیم کرد.» 28

6 یهوه، خدایان به من فرمود که تمامی این فرمانها و فرائض و قوانین را به شما تعلیم دهم تا در سرزمینی که به‌زودی وارد آن می‌شوید، آنها را بجا آورید، 2 و بدین ترتیب شما و پسران و نوادگانتان یهوه، خدایان را با اطاعت از تمامی فرائض و فرمانهای او در تمام طول زندگی خود احترام کنید تا عمر طولانی داشته باشید. 3 بنابراین ای اسرائیل به هر یک از فرائض به دقت گوش کنید و مواظب باشید آنها را اطاعت کنید تا زندگی پربرکتی داشته باشید. اگر این دستورها را بجا آورید در سرزمین حاصلخیزی که در آن شیر و عسل جاری است همچنانکه خداوند، خدای پدرانان به شما وعده فرمود، قوم بزرگی خواهید شد. 4 بشنو، ای اسرائیل، یهوه خدای ما، خداوند یکتاست. 5 یهوه خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی قوت خود دوست بدار. 6 این قوانینی که امروز به شما می‌دهم باید دائم در فکر و دلتان باشد. 7 آنها را به فرزندان خود بیاموزید و همیشه درباره آنها صحبت کنید خواه در خانه باشید خواه در بیرون، خواه هنگام خواب باشد خواه اول صبح. 8 آنها را همچون نشان روی انگشت و پشانی خود ببندید؛ 9 آنها را بر سر در منازل خود و بر دروازه‌هایتان بنویسید. 10 وقتی که خداوند، خدایان شما را به سرزمینی که با سوگند به پدرانان ابراهیم و اسحاق و یعقوب وعده داده است برساند یعنی به شهرهای بزرگ و زیبایی که شما بنا نکرده‌اید و خانه‌هایی پر از چیزهای خوب که شما آنها را تهیه نکرده‌اید، جاهایی که شما نکرده‌اید، تاکستانها و درختان زیتونی که شما نکاشته‌اید، آنگاه وقتی که خوردید و سیر شدید مواظب باشید خداوند را که شما را از سرزمین بندگی مصر بیرون آورد فراموش نکنید. 13 از خداوند، خدایان بترسید، او را عبادت کنید و تنها به نام او قسم بخورید. 14 خدایان قومهای همسایه را پرستش نکنید؛ 15 زیرا خداوند، خدایان که در میان شما زندگی می‌کند خدای غیوری است و ممکن است خشم او بر شما افروخته شده، شما را از روی زمین نابود کند. 16 یهوه، خدای خود را آزمایش نکنید، چنانکه در مَسّا این کار را کردید. 17 فرمانهای یهوه خدای خود، یعنی همه قوانین و فرائض

او را نگاه دارید. **18** آنچه را که خداوند می‌پسندد انجام دهید تا امروز به شما می‌دهم اجرا کنید. **12** اگر به این قوانین توجه کرده، زندگیتان پربرکت شود و به سرزمین حاصلخیزی که خداوند به پدرانانتان آنها را اطاعت نمایید، یهوه، خدایان عهده‌ی را که از روی رحمت وعده داده، وارد شوید و آن را تصرف کنید **19** و تمام دشمنان را به خویش برای پدرانانتان سوگند خورد، ادا خواهد کرد. **13** او شما را کمک خداوند بیرون رانید، همان‌طور که خداوند به شما وعده داده دوست خواهد داشت و برکت خواهد داد و از شما قومی بزرگ به است. **20** در سالهای آینده، زمانی که پسرانانتان از شما بپرسند: وجود خواهد آورد. او شما را بارور نموده، زمین و حیواناتان را برکت «منظور از این قوانین، فرائض و مقرراتی که خداوند، خدایمان به ما خواهد داد تا محصول زیادی از گندم، انگور، زیتون و گله‌های گاو و داده است چیست؟» **21** به ایشان بگویید: «ما بردگان فرعون مصر گوسفند داشته باشید. تمام این برکات را در سرزمینی که با سوگند به بودیم و خداوند با قدرت عظیمش **22** و با معجزات بزرگ و بلاهای پدرانانتان وعده فرمود، به شما خواهد بخشید. **14** بیشتر از تمامی وحشتناکی که بر مصر و فرعون و تمام افرادی نازل کرد ما را از قومه‌های روی زمین برکت خواهید یافت و در میان شما و حتی میان سرزمین مصر بیرون آورد. ما همه این کارها را با چشمان خود دیدیم. گله‌هایتان نازا وجود نخواهد داشت. **15** خداوند تمام بیماریهای **23** او ما را از زمین مصر بیرون آورد تا بتواند این سرزمین را که با سوگند به پدرانمان وعده داده بود به ما بدهد. **24** او به ما امر فرموده هولناکی که در مصر دیده‌اید دچار شوید. او همه این بیماریها را به است که تمامی این قوانین را اطاعت کرده، به یهوه خدایمان احترام بگذاریم. اگر چنین کنیم او ما را برکت می‌دهد و زنده نگه می‌دارد، چنانکه تا امروز کرده است. **25** اگر هر چه را یهوه خدایمان فرموده است با اطاعت کامل انجام دهیم، او ما را عادل خواهد شمرد.»

7 هنگامی که یهوه خدایان شما را به سرزمینی که برای تصرفش می‌روید، ببرد، این هفت قوم را که همگی از شما بزرگتر و قویترند نابود خواهد ساخت: حتی‌ها، جرجاشی‌ها، اموری‌ها، کنعانی‌ها، فرزی‌ها، حوی‌ها و یبوسی‌ها. **2** زمانی که خداوند، خدایان آنها را به شما تسلیم کند و شما آنها را مغلوب نمایید، باید همه آنها را بکشید. با آنها معاهده‌ای ننیدید و به آنها رحم نکنید، بلکه ایشان را به کلی نابود سازید. **3** با آنها ازدواج نکنید و نگذارید فرزندانان با پسران و دختران ایشان ازدواج کنند. **4** چون در نتیجه ازدواج با آنها جوانانان به بت‌پرستی کشیده خواهند شد و همین سبب خواهد شد که خشم خداوند نسبت به شما افروخته شود و شما را به کلی نابود سازد. **5** مذبحهایشان را بشکنید، ستونهای را که می‌پرستند خرد کنید و مجسمه‌های شرم‌آور را تکه‌تکه نموده، بتهایشان را بسوزانید؛ **6** چون شما قوم مقدسی هستید که به خداوند، خدایان اختصاص یافته‌اید. او از بین تمام مردم روی زمین شما را انتخاب کرده است تا گنج خاص او باشید. **7** شما کوچکترین قوم روی زمین بودید، پس خداوند شما را به سبب اینکه قومی بزرگتر از سایر قومها بودید برگزید و محبت نکرد، **8** بلکه به این دلیل که شما را دوست داشت و می‌خواست عهد خود را که با پدرانانتان بسته بود بجا آورد. به همین دلیل است که او شما را با چنین قدرت و معجزات عجیب و بزرگی از بردگی و از چنگ فرعون پادشاه مصر رها کند. **9** پس بدانید که تنها خدایی که وجود دارد یهوه، خدایان است و او همان خدای امینی است که تا هزاران نسل عهد خود را نگاه داشته، پیوسته کسانی را که او را دوست می‌دارند و دستورهایش را اطاعت می‌کنند محبت می‌نماید. **10** ولی آتانی را که از او نفرت دارند بی‌درنگ مجازات و نابود می‌کند. **11** بنابراین تمام فرمانها و فرائض و قوانینی را که

8 اگر تمام فرامینی را که امروز به شما می‌دهم اطاعت کنید نه تنها زنده خواهید ماند، بلکه تعدادتان نیز افزایش خواهد یافت و به نفرت و کراهت داشته باشید، چون لعنت شده‌اند.

سرزمینی که خداوند با سوگند به پدرانان وعده نموده، خواهید رفت و آن را تصرف خواهید کرد. **2** به خاطر آورید چگونه یهوه خدایان شما را در بیابان چهل سال تمام هدایت کرد و شما را در تنگی قرار داده، آزمایش کرد تا ببیند واکنش شما چیست و آیا براسی از او اطاعت می کنید یا نه. **3** آری، او شما را در سختی و گرسنگی نگه داشت و بعد به شما خوراک مٹا را داد تا بخورید، غذایی که شما و پدرانان قبلاً از آن بی اطلاع بودید. او چنین کرد تا به شما بفهماند که انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خداوند صادر می شود. **4** در تمام این چهل سال لباسهایان کهنه نشد و پاهایتان تاول نزد. **5** بنابراین باید بفهمید چنانکه پدر پسر خود را تنبیه می کند، یهوه خدایان نیز شما را تأدیب نموده است. **6** فرمانهای یهوه، خدایان را اطاعت کنید. از او پیروی نمایید و از وی ترسید.

7 خداوند، خدایان شما را به سرزمین حاصلخیزی می برد، سرزمینی که در دره ها و کوههایش نهرها و رودها و چشمه ها جاری است. **8** آنجا سرزمین گندم و جو، انگور و انجیر، انار و زیتون، و عسل است. **9** سرزمینی است که در آن آهن مثل ریگ، فراوان است و مس بسیار در تپه هایش یافت می شود. سرزمینی است که خوراک در آن فراوان است و شما محتاج به چیزی نخواهید بود. **10** در آنجا خواهید خورد و سیر خواهید شد و خداوند، خدایان را به خاطر سرزمین حاصلخیزی که به شما داده است شکر خواهید کرد. **11** اما مواظب باشید که در هنگام فراوانی، یهوه خدایان را فراموش نکنید و از فرمانها و قوانین و فرائض او که امروز به شما می دهم سرپیچی ننمایید. **12** زیرا وقتی که شکمتان سیر شود و برای سکونت خود خانه های خوبی بسازید و گله ها و رمة هایان فراوان شوند و طلا و نقره و اموالتان زیاد گردد، **14** همان وقت است که باید مواظب باشید مغرور نشوید و خداوند، خدایان را که شما را از بردگی در مصر بیرون آورد فراموش نکنید. **15** مواظب باشید خدایی را که شما را در بیابان ترسناک و بزرگ، در آن زمین خشک و بی آب و علف که پر از مارهای سمی و عقربها بود، هدایت کرد فراموش نکنید. او از دل صخره به شما آب داد! **16** او با مٹا شما را در بیابان سیر کرد، غذایی که پدرانان از آن بی اطلاع بودند، و او شما را در تنگی قرار داد و آزمایش کرد تا در آخر به شما برکت دهد. **17** او چنین کرد تا شما هیچگاه تصور نکنید که با قدرت و توانایی خودتان ثروتمند شدید. **18** همیشه به خاطر داشته باشید که خداوند، خدایان است که توانایی ثروتمند شدن را به شما می دهد. او این کار را می کند تا وعده ای را که با سوگند به پدرانان داد، بجا آورد. **19** ولی اگر خداوند، خدایان را فراموش کنید و به دنبال خدایان دیگر رفته، آنها را پرستش کنید بدون شک نابود خواهید شد، درست همان طور که خداوند قومهای دیگر را که با شما مقابله می کنند نابود می سازد. اگر از خداوند، خدایان اطاعت نکنید سرنوشت شما نیز چنین خواهد بود.

9 ای قوم اسرائیل گوش کنید! امروز باید از رود اردن بگذرید تا سرزمین آن سوی رودخانه را تصرف کنید. قومهایی که در آنجا زندگی می کنند بزرگتر و قویتر از شما هستند و شهرهایی بزرگ با حصارهایی سر به فلک کشیده دارند. آنها غولهایی هستند از نسل عمالیک معروف که گفته می شود کسی نمی تواند در برابر ایشان ایستادگی کند. **3** ولی بدانید که خداوند، خدایان مثل آتشی سوزاننده پیشاپیش شما در حرکت خواهد بود و آنها را هلاک خواهد کرد. همان طور که خداوند فرموده است شما به زودی بر آنها پیروز شده، آنها را از سرزمینشان بیرون خواهید راند. **4** پس از آنکه یهوه خدایان این کار را برایتان کرد، نگویید: «چون ما مردم خوبی هستیم خداوند، ما را به این سرزمین آورده تا آن را تصاحب کنیم.» زیرا خداوند به دلیل شرارت اقوام این سرزمین است که آنها را از آنجا بیرون می راند. **5** یهوه خدایان به هیچ وجه به سبب اینکه شما قومی خوب و درستکار هستید این سرزمین را به شما نمی دهد، بلکه به سبب شرارت این اقوام و برای وعده هایی که با سوگند به پدرانان ابراهیم و اسحاق و یعقوب داده است این کار را می کند. **6** باز هم تکرار می کنم: خداوند، خدایان به این دلیل این سرزمین حاصلخیز را به شما نمی دهد که مردم خوبی هستید. شما مردمی سرکش هستید. **7** فراموش نکنید که از روزی که از مصر بیرون آمدید تا به حال مدام خداوند، خدایان را در بیابان به خشم آورده اید و در تمام این مدت علیه او قیام کرده اید. **8** او را در کوه حوریب خشمگین ساختید به حدی که خواست شما را ناپود کند. **9** من به کوه رفته بودم تا عهده ای را که خداوند، خدایان با شما بسته بود یعنی همان لوحهای سنگی که قوانین روی آنها حک شده بود، بگیرم. چهل شبانه روز در آنجا بودم و در تمام این مدت لب به غذا نزدم و حتی یک جرعه آب هم ننوشیدم. **10** در پایان آن چهل شبانه روز، خداوند آن دو لوح سنگی را که قوانین عهد خود را بر آنها نوشته بود، به من داد. این همان قوانینی بود که او هنگامی که مردم در پای کوه جمع شده بودند از درون آتش اعلام فرموده بود. **12** سپس خداوند به من گفت: «بلند شو! بی درنگ به پایین کوه برو، زیرا قوم تو که ایشان را از مصر بیرون آوردی، خود را به فساد کشیده اند. آنها خیلی زود از احکام من روی گردان شده، برای خود بُنی از طلای ریخته شده ساخته اند.» **13** خداوند به من گفت: «مرا واگذار تا این قوم سرکش را نابود کنم و نامشان را از زیر آسمان محو ساخته، قوم دیگری از تو به وجود آورم، قومی که بزرگتر و قویتر از ایشان باشد.» **15** من در حالی که دو لوح عهد خداوند را در دست داشتم از کوه که شعله های آتش آن را فرا گرفته بود، پایین آمدم. **16** در آنجا دیدم چگونه شما به یهوه خدای خود گناه ورزیده، بت گوساله شکلی از طلای ریخته شده برای خود ساخته بودید. چه زود از فرمان خداوند سرپیچی کرده، نسبت به او گناه ورزیدید! **17** من لوحها را به زمین انداختم و در برابر چشمانتان آنها را خرد کردم. **18** آنگاه به مدت چهل شبانه روز دیگر، در حضور خداوند رو بر زمین نهادم. نه نانی خوردم و نه آبی نوشیدم، زیرا شما گناه بزرگی مرتکب

شده بودید و آنچه خداوند از آن بیزار است انجام داده، او را به خشم امروز هم این کار را انجام می‌دهند. 9 (به همین دلیل است که آورده بودید. 19 می‌ترسیدم از شدت خشم، شما را نابود کند. ولی برای قبیلهٔ لاوی مثل قبایل دیگر سهمی در سرزمین موعود در نظر یک بار دیگر خداوند خواهش مرا اجابت کرد. 20 هارون نیز در خطر گرفته نشده است، زیرا یهوه خدایتان به ایشان فرموده بود که او خود بزرگی بود چون خداوند بر او غضبناک شده، می‌خواست او را بکشد، میراث ایشان است.) 10 چنانکه قبلاً هم گفتم برای دومین بار ولی من دعا کردم و خداوند او را بخشید. 21 من آن گوساله را که چهل شبانه روز در حضور خداوند در بالای کوه ماندم و خداوند شما از طلا ساخته بودید و مظهر گناه شما بود برداشته، در آتش بار دیگر التماس‌های مرا اجابت فرمود و از نابود کردن شما چشم انداختم، بعد آن را کوبیدم و به صورت غباری نرم درآورده، به داخل پوشید. 11 او به من فرمود: «برخی از بنی‌اسرائیل را به سرزمینی که نه‌ری که از دل کوه جاری بود ریختم. 22 شما در تبعیره و مَسّا و به پدرانشان وعده داده‌ام هدایت کن تا به آنجا داخل شده، آن را قیروت هتاوه نیز خشم خداوند را برافروختید. 23 در قادش برنیع تصاحب کنند.» 12 اکنون ای قوم اسرائیل، یهوه خدایتان از شما چه خداوند به شما گفت: «به سرزمینی که به شما داده‌ام داخل شوید.» می‌خواهد، جز اینکه از یهوه خدایتان بترسید و در همه راههایش گام اما شما از یهوه خدایتان اطاعت ننمودید زیرا باور نکردید که او به بردارید و او را دوست داشته، با تمامی دل و جان او را عبادت کنید، شما کمک خواهد کرد. 24 آری، از اولین روزی که شما را شناختم، علیه خداوند یایگیری کرده‌اید. 25 پس خداوند خواست شما را هلاک کند، ولی من چهل شبانه روز در برابر او به خاک افتادم 26 زمین و هرآنچه در آن است از آن یهوه، خدای شماست. 15 با وجود و التماس کرده، گفتم: «ای خداوند، قوم خود را نابود نکن. آنها میراث تو هستند که با قدرت عظمت از مصر نجات یافتند. 27 می‌داشت که شما را که فرزندان آنها هستند انتخاب نمود تا بالاتر خدمتگزاران ابراهیم و اسحاق و یعقوب را به یاد آور و از سرسختی و عصیان و گناه این قوم چشم‌پوشی کن. 28 زیرا اگر آنها را از بین ببری مصری‌ها خواهند گفت که خداوند قادر نبود آنها را به سرزمینی که به ایشان وعده داده بود برساند. آنها خواهند گفت که خداوند ایشان را نابود کرد، چون از ایشان بیزار بود و آنها را به بیابان برد تا آنها را بکشد. 29 ای خداوند، آنها قوم تو و میراث تو هستند که آنها را با قدرت عظیم و دست توانای خود از مصر بیرون آوردی.»

10 در آن هنگام خداوند به من فرمود: «دو لوح سنگی دیگر مانند لوحهای قبلی بتراش و یک صندوق چوبی برای نگهداری آنها بساز و لوحها را همراه خود نزد من به کوه بیاور. 2 من روی آن لوحها همان فرامینی را که روی لوحهای اولی بود و تو آنها را شکستی، دوباره خواهم نوشت. آنگاه آنها را در صندوق بگذار.» 3 بنابراین من یک صندوق از چوب افاقیا ساخته، دو لوح سنگی مانند لوحهای اول تراشیدم و لوحها را برداشته، از کوه بالا رفتم. 4 خداوند دوباره ده فرمان را روی آنها نوشت و آنها را به من داد. (آنها همان فرمانهایی بودند که وقتی همگی شما در پایین کوه جمع شده بودید، از درون آتش روی کوه به شما داده بود.) 5 آنگاه از کوه پایین آمدم و طبق فرمان خداوند لوحها را در صندوقی که ساخته بودم گذاشتم. آن لوحها تا امروز هم در آنجا قرار دارند. 6 سپس قوم اسرائیل از بیروت بنی‌یعقان به موسیره کوچ کردند. در آنجا هارون درگذشت و به خاک سپرده شد و پسرش العازار به جای او به خدمت کاهنی پرداخت. 7 آنگاه به جُدجوده و از آنجا به یطبات که نه‌راهی فراوانی داشت، سفر کردند. 8 در آنجا بود که خداوند قبیلهٔ لاوی را برای حمل صندوقی که در آن ده فرمان خداوند قرار داشت انتخاب نمود تا در حضور او بایستند و او را خدمت کنند و به نام او برکت دهند، به طوری که تا

11 یهوه، خدایتان را دوست بدارید و خواسته‌ها و فرائض و قوانین و فرامین او را همیشه به‌جا آورید. 2 گوش کنید! من با فرزندان شما سخن نمی‌گویم که مژهٔ تنبیه یهوه خدایتان را نچشیده و بزرگی و قدرت مهیبش را ندیده‌اند. 3 ایشان آنجا نبودند تا معجزاتی را که او در مصر علیه فرعون و تمامی سرزمینش انجام داد ببینند. 4 آنها ندیده‌اند که خداوند با لشکر مصر و با اسبان و اربابه‌های ایشان چه کرد و چگونه کسانی را که در تعقیب شما بودند در دریای سرخ غرق نموده، هلاک کرد. 5 آنها ندیده‌اند در طول سالهایی که شما در بیابان سرگردان بودید، چگونه خداوند بارها از شما مراقبت کرده است تا شما را به اینجا برساند. 6 آنها آنجا نبودند وقتی که داتان و ابیرام، پسران الیاب، از نسل روثوین، مرتکب گناه شدند و زمین دهان باز کرده، جلوی چشم تمامی قوم اسرائیل آنها را با خانواده و خیمه و

اموالشان بلعید. 7 ولی شما با چشمانتان این معجزات عظیم خداوند را دیده‌اید. 8 پس این فرمانهایی را که امروز به شما می‌دهم با دقت اطاعت کنید تا توانایی آن را داشته باشید که سرزمینی را که به‌زودی وارد آن می‌شوید تصرف کنید. 9 اگر از این اوامر اطاعت کنید در سرزمینی که خداوند با سوگند به پدران و پسران و به شما که فرزندان ایشان هستند وعده داد، عمر طولانی و خوبی خواهید داشت، در سرزمینی که شیر و عسل در آن جاری است. 10 چون سرزمینی که به‌زودی وارد آن می‌شوید و آن را تصاحب می‌کنید مثل سرزمین مصر که از آنجا آمده‌اید نیست و احتیاجی به آبیاری ندارد. 11 سرزمینی که شما برای تصرفش به آن عبور می‌کنید، سرزمین کوهها و دشتهاست که باران فراوان بر آن می‌بارد، 12 و سرزمینی است که یهوه، خدایان خود از آن مراقبت می‌کند و چشمان او دائم در تمامی سال بر آن دوخته شده است. 13 اگر شما تمام فرمانی او را که من امروز به شما می‌دهم با دقت اطاعت کنید و اگر یهوه خدایان را با تمامی دل و جان دوست داشته باشید و او را عبادت کنید. 14 آنگاه او باز هم باران را به موقع خواهد فرستاد تا غله، شراب تازه و روغن زیتون فراوان داشته باشید. 15 او به شما مراتع سرسبز برای چریدن گله‌هایتان خواهد داد و خود نیز غذای کافی خواهید داشت که بخورید و سیر شوید. 16 ولی هوشیار باشید که دل‌هایتان از خداوند برگردد تا خدایان دیگر را بپرستید، 17 چون اگر چنین کنید خشم خداوند نسبت به شما افروخته شده، آسمانها را خواهد بست و دیگر باران نخواهد بارید و شما محصولی نخواهید داشت، و به‌زودی در سرزمین حاصلخیزی که خداوند به شما داده است نابود خواهید شد. 18 بنابراین، این فرمانها را در دل و جان خود جای دهید. آنها را به دستهای خود و همچنین به پیشانی‌تان ببندید تا همیشه به خاطر داشته باشید که باید آنها را اطاعت کنید. 19 آنها را به فرزندان خود ببیاموزید و همیشه درباره آنها صحبت کنید، خواه در خانه باشید خواه در بیرون، خواه هنگام خواب باشد خواه اول صبح. 20 آنها را بر چارچوب در خانه خود و بر دروازه‌هایتان بنویسید. 21 آنگاه تا زمین و آسمان باقی است شما و فرزندان و سرزمینی که خداوند با سوگند به پدران و پسران وعده داد زندگی خواهید کرد. 22 اگر با دقت همه دستورهای را که به شما می‌دهم اطاعت کرده، خداوند، خدایان را دوست بدارید و آنچه را که او می‌خواهد انجام داده، از او جدا نشوید. 23 آنگاه خداوند همه قومهایی را که با شما مقاومت می‌کنند، هر قدر هم از شما بزرگتر و قویتر باشند، بیرون خواهد کرد و شما زمینهایشان را تسخیر خواهید نمود. 24 هر جا که قدم بگذارید به شما تعلق خواهد داشت. مرزهایتان از بیابان نگیب در جنوب تا لبنان در شمال، و از رود فرات در مشرق تا دریای مدیترانه در مغرب خواهد بود. 25 هیچ‌کس یارای مقاومت با شما را نخواهد داشت، چون خداوند، خدایان همان‌طور که قول داده است هر جا که بروید ترس شما را در دل مردمی که با آنها روبرو می‌شوید، خواهد گذاشت. 26 من امروز به شما حق انتخاب می‌دهم تا بین برکت و لعنت یکی را انتخاب کنید. 27

12 وقتی به سرزمینی می‌رسید که خداوند، خدای پدران و پسران آن را به شما داده است، باید این فرائض و قوانین را تا وقتی که در آن سرزمین زندگی می‌کنید، اطاعت نمایید. 2 در هر جا که بتخانه‌ای می‌بینید، چه در بالای کوهها و تپه‌ها، و چه در زیر هر درخت سبز، باید آن را نابود کنید. 3 مذبحهای بت‌پرستان را بشکنید، ستونهایی را که می‌پرستند خرد کنید، مجسمه‌های شرم‌آوران را بسوزانید و بت‌های آنها را قطعه‌قطعه کنید و چیزی باقی نگذارید که شما را به یاد آنها بیندازد. 4 مانند بت‌پرستان در هر جا برای خداوند، خدایان قربانی نکنید، بلکه در محلی که خودش در میان قبیله‌های اسرائیل به عنوان عبادتگاه خود انتخاب می‌کند، او را عبادت نمایید. 6 قربانیهای سوختنی و سایر قربانیها، یک دهم دارایی‌تان، هدایای مخصوص، هدایای نذری، هدایای داوطلبانه، و نخست‌زاده‌های گله‌ها و رمه‌هایتان را به آنجا بیاورید. 7 در آنجا شما و خانواده‌هایتان در حضور خداوند، خدایان خواهید خورد و از دسترنج خود لذت خواهید برد، زیرا او شما را برکت داده است. 8 وقتی به سرزمینی که در آنجا خداوند، خدایان به شما صلح و آرامش می‌بخشد رسیدید، دیگر نباید مثل امروز هر جا که خواستید او را عبادت کنید. 10 زمانی که از رود اردن بگذرید و در آن سرزمین اقامت کنید و یهوه خدایان به شما آرامش ببخشد و شما را از دست دشمنان حفظ کند، 11 آنگاه باید تمام قربانیها و هدایای خود را که به شما امر کرده‌ام به عبادتگاه یهوه خدایان در محلی که خود انتخاب خواهد کرد بیاورید: قربانیهای سوختنی و دیگر قربانیها، هدیه‌ها، هدایای مخصوص و همه بهترین هدایای نذری خود را که برای خداوند نذر کرده‌اید. 12 در آنجا با پسران و دختران، غلامان و کنیزان خود، در حضور یهوه خدایان شادی کنید. به خاطر داشته باشید که لاویان شهرتان را به جشن و شادی خود دعوت کنید، چون ایشان زمینی از خود ندارند. 13 قربانیهای سوختنی خود را نباید در هر جایی که رسیدید قربانی کنید. 14 آنها را فقط در جایی می‌توانید قربانی کنید که خداوند در میان یکی از قبیله‌های شما انتخاب کرده باشد. در آنجا هر آنچه من به شما فرمان می‌دهم به جا آورید. 15 ولی

حیواناتی را که گوشتشان را می‌خورید می‌توانید در هر جا سر ببرید. همان‌طور که غزال و آهو را سر می‌برید. از این گوشت هر قدر میل را با تمامی دل و جانتان دوست دارید یا نه. **4** فقط از خداوند، دارید و هر وقت که بپوه خدايان به شما بدهد، بخوريد. کسانی که خدايان پيروي کني و او را احترام نماييد و اوامرش را به جا آوريد، او نجس باشد نيز می‌تواند آن را بخورد. **16** تنها چیزی که نبايد را پرستش کني و از او جدا مشويد. **5** آن پيشگو يا تعبير کننده بخوريد خون آن است که بايد آن را مثل آب بر زمين بريزيد. **17** خواب را که سعی می‌کند شما را گمراه سازد، بکشيد، چون قصد ولی هيچ کدام از هدايا را نبايد در خانه بخوريد، نه دهيك غله و داشته شما را بر ضد خداوند، خدايان که شما را از بردگی در شراب تازه و روغن زيتون‌تان و نه نخست‌زاده گله‌ها و رمه‌هايتان و مصر بيرون آورد، برانگيزد. با کشتن او شرارت را از ميان خود پاک نه چیزی که برای خداوند نذر کرده‌ايد و نه هداياي داوطلبانه و نه خواهيد کرد. **6** اگر نزديکترين خويشاوند يا صميمي‌ترين دوست شما، هداياي مخصوصتان. **18** همه اينها را بايد به مذبح بياوريد و همراه حتی برادر، پسر، دختر و يا همسران در گوش شما نجوا کند که فرزندان خود و لاويانی که در شهر شما هستند، در آنجا در حضور «بيا برويم و اين خدايان بيگانه را پرستيم»، خدايانی که نه شما خداوند، خدايان آن خوراکی‌ها را بخوريد. او به شما خواهد گفت آنها را می‌شناسيد و نه اجدادات، **7** خدايان قومهايی که اطراف که اين مذبح در کجا بايد ساخته شود. در هر کاری که می‌کند در سرزمين شما هستند، خواه نزديک به شما خواه دور، **8** به او گوش حضور خداوند، خدايان شادی کني. **19** مواظب باشيد تا وقتی که در زمين خود زندگی می‌کني، لاويان را فراموش نکني. **20** بکشيد. دست خودتان بايد اولين دستی باشد که او را سنگسار هنگامی که خداوند، خدايان طبق وعده خود مرزهايتان را توسعه دهد می‌کند و بعد دستهای تمامی قوم اسرائيل. **10** او را سنگسار کني تا اگر مذبح از شما دور باشد آنگاه می‌توانيد گله‌ها و رمه‌هايتان را که بميرد، چون قصد داشته است شما را از خداوند، خدايان که شما را خداوند به شما می‌بخشد، در هر وقت و در هر جا که خواستيد از مصر يعني سرزمين بردگی بيرون آورد دور کند. **11** آنگاه تمام سر ببريد و بخوريد، همان‌طور که غزال و آهويتان را سر می‌بريد و بني اسرائيل از کردار شرورانه‌اش آگاه شده، از ارتکاب چنين شرارتي می‌خوريد. حتی اشخاصی که نجس هستند می‌توانند آنها را بخورند. در ميان قوم خواهند ترسيد. **12** هرگاه بشنويد در یکی از شهرهای اما مواظب باشيد گوشت را با خونش که بدان حيات می‌بخشد، اسرائيل می‌گويند که گروهی اوباش با پيشهاد پرستيدن خدايان بيگانه نخوريد، **24** بلکه خون را مثل آب بر زمين بريزيد. اگر چنين کني، همشهریان خود را گمراه کرده‌اند، اول حقايق را برسی کني و ببينيد خداوند از شما راضي خواهد شد و زندگی شما و فرزندانان به خير آيا آن شايعه حقيقت دارد يا نه. اگرديد حقيقت دارد و چنين عمل خواهد بود. **26** آنچه را که به خداوند وقف می‌کني، و هدايايی را زشتی در ميان شما در یکی از شهرهایی که بپوه خدايان به شما داده که نذر کرده‌ايد و قربانهای سوختنی خود را به مذبح ببريد. اينها را است اتفاق افتاده، **15** بايد بی‌درنگ شهر و کلیه ساکنانش را نابود بايد فقط بر مذبح خداوند، خدايان قربانی کني. خون را بايد روی کني و گله‌هايشان را نيز از بين ببريد. **16** سپس بايد تمام غنايم را در مذبح ريخته، گوشت آن را بخوريد. **28** مواظب باشيد آنچه را که به ميدان شهر انباشته، بسوزانيد. پس از آن، تمام شهر را به عنوان قربانی شما امر می‌کنم، اطاعت کني. اگر آنچه در نظر خداوند، خدايان سوختنی برای خداوند، خدايان به آتش بکشيد. آن شهر برای هميشه پسنديده است انجام دهد، همه چیز برای شما و فرزندانان تا به ابد بايد ويرانه بماند و نبايد هرگز دوباره آباد گردد. **17** ذره‌ای از اين غنايم به خير خواهد بود. **29** وقتی بپوه خدای شما، قومهای سرزمینی را حرام را نگاه نداريد. آنگاه خداوند از غضب خود برمی‌گردد و شما که در آن زندگی خواهيد کرد نابود کند، **30** در پرستيدن خدايانشان را مورد لطف و مرحمت خویش قرار داده، همچنانکه با سؤگند به از ایشان پيروي نکني و گرنه در دام مهلکی گرفتار خواهيد شد. پدرانان وعده فرمود، تعداد شما را زياد خواهد کرد، **18** به شرطی که نيرسيد که اين قومه‌ها چگونه خدايانشان را می‌پرستند و بعد رفته مثل فقط از بپوه خدايان و فرمانهای او که امروز به شما می‌دهم اطاعت آنها پرستش کني. **31** هرگز نبايد چنين اهانتی به خداوند، خدايان نموده، آنچه را که در نظر بپوه خدايان پسنديده است بجا آوريد.

14 شما فرزندان بپوه خدای خود هستيد، پس هنگام عزاداری برای مردگان خود، مثل بت‌پرستان، خود را زخمی نکني و موی جلوی سرتان را تراشيد، **2** زيرا شما برای بپوه خدايان قومی مقدسيد، و او شما را از ميان قومهای روی زمين برگزيده است تا قوم خاص او باشيد. **3** گوشت هيچ حیوانی را که من آن را حرام اعلام کرده‌ام نبايد بخوريد. حیواناتی که می‌توانيد گوشت آنها را بخوريد از اين در می‌آيند، ولی می‌گويد: «بيايد تا خدايان قومهای ديگر را که فرزند: گاو، گوسفند، بز، آهو، غزال، گوزن و انواع بز کوهی. **6** هر شما نمی‌شناسيد، پرستيم» **3** به حرف او گوش نکني؛ چون بپوه حیوانی را که سم شکافته دارد و نشخوار می‌کند می‌توانيد بخوريد.

13 اگر در ميان شما پيشگو يا تعبيرکننده خواب وجود دارد که آينده را پيشگویی می‌کند **2** و پيشگویی‌هايش نيز درست از آب نبايد بخوريد. حیواناتی که می‌توانيد گوشت آنها را بخوريد از اين در می‌آيند، ولی می‌گويد: «بيايد تا خدايان قومهای ديگر را که فرزند: گاو، گوسفند، بز، آهو، غزال، گوزن و انواع بز کوهی. **6** هر شما نمی‌شناسيد، پرستيم» **3** به حرف او گوش نکني؛ چون بپوه حیوانی را که سم شکافته دارد و نشخوار می‌کند می‌توانيد بخوريد.

7 پس اگر حیوانی این دو خصوصیت را نداشته باشد، نباید آن را تمام دستورهای خداوند، خدایان را اطاعت کنید و اوامری را که بخورید. بنابراین شتر، خرگوش و گورکن را نباید بخورید. اینها نشخوار امروز به شما می‌دهم اجرا نمایید در سرزمینی که خداوند به شما می‌کند، ولی سمهای شکافته ندارند. 8 خوک را نباید بخورید، چون می‌دهد برکت زیادی خواهید یافت، به طوری که فقری در میان شما با اینکه سم شکافته دارد نشخوار نمی‌کند. حتی به لاشه چنین نخواهد بود. 6 بیهو خدایان چنانکه وعده داده است برکتان خواهد حیواناتی نباید دست بزنید. 9 از حیواناتی که در آب زندگی می‌کنند داد، به طوری که به قومهای زیادی پول قرض خواهید داد، ولی هرگز فقط آنها را که باله و فلس دارند می‌توانید بخورید. 10 تمام احتیاجی به قرض گرفتن نخواهد داشت. بر قومهای بسیاری حکومت جانوران آیزی دیگر برای شما حرامند. 11 همه پرندگان طاهر را خواهید کرد، ولی آنان بر شما حکومت نخواهند نمود. 7 وقتی به می‌توانید بخورید. 12 اما اینها را نباید بخورید: عقاب، لاشخور و سرزمینی که بیهو خدایان به شما می‌دهد وارد شدید، اگر در بین لاشخور سیاه؛ 13 زغن، شاهین و شاهین به نوعش؛ 14 هر قسم شما اشخاص فقری باشند نسبت به آنان دست و دل باز باشید، 8 کلاغ به نوعش؛ 15 شترمرغ، جغد، مرغ نوروزی و باز به نوعش؛ 16 و هر قدر احتیاج دارند به ایشان قرض بدهید. 9 این فکر پلید را به بوم، جغد بزرگ، جغد سفید، 17 و جغد صحرایی؛ کرکس، مرغ خود راه ندهید که سال بخشیدن قرض به‌زودی فرا می‌رسد و در نتیجه غواص، 18 لک‌لک و مرغ ماهیخوار به نوعش؛ هُدهُد و خفاش. 19 از دادن قرض خودداری کنید؛ زیرا اگر از دادن قرض خودداری کنید و همه حشرات بالدار برای شما حرامند، و نباید خورده شوند. 20 اما مرد محتاج پیش خداوند ناله کند این عمل برای شما گناه محسوب همه پرندگان حلال گوشت را می‌توانید بخورید. 21 حیوانی را که به خواهد شد. 10 باید آنچه نیاز دارد، از صمیم قلب به او بدهید و مرگ طبیعی مرده است نخورید. آن را به غریبی که در میان شما بیهو خدایان هم به خاطر این امر، شما را در هر کاری برکت خواهد باشد بدهید تا بخورد و یا آن را به بیگانگان بفروشید؛ ولی خودتان داد. 11 در میان شما همیشه فقیر وجود خواهد داشت به همین دلیل آن را نخورید، چون برای بیهو خدایان قومی مقدس هستید. بزغاله است که به شما فرمان می‌دهم که با گشاده‌دستی به فقیران و برادران را در شیر مادرش نپزید. 22 از تمامی محصولات هر ساله باید نیازمند خود قرض بدهید. 12 هرگاه یکی از برادران عبرانی شما، خواه یک دهم را کنار بگذارید. 23 این دهک را بیاورید تا در محلی مرد و خواه زن، به شما فروخته شود، و شش سال شما را خدمت که بیهو، خدایان به عنوان عبادتگاه خود انتخاب خواهد کرد در کند، سال هفتم او را آزاد کرده، بگذارید از نزد شما برود. 13 حضورش بخورید. این شامل عشریه‌های غله، شراب تازه، روغن زیتون او را دست خالی روانه نکنید، 14 بلکه هدیه‌ای از غله و غله و نخست‌زادهٔ گله‌ها و رمه‌هایان می‌باشد. منظور از این کار این است شراب مطابق برکتی که خداوند، خدایان به شما بخشیده است که بیاورید همیشه خداوند را در زندگی خود احترام کنید. 24 اگر به وی بدهید. 15 به خاطر بیاورید که در سرزمین مصر برده بودید مکانی که خداوند به عنوان عبادتگاه خود انتخاب می‌کند به قدری و خداوند، خدایان شما را نجات داد. به همین دلیل است که دور باشد که براحته می‌توانید دهک‌های خود را از برکتی که بیهو امروز این فرمان را به شما می‌دهم. 16 ولی اگر غلام عبرانی شما خدایان به شما داده، به آنجا حمل کنید، 25 آنگاه می‌توانید دهک محصولات و رمه‌هایان را بفروشید و پولش را به مکانی که بیهو خانهٔ شما لذت می‌برد، 17 آنگاه او را کنار در خانه قرار دهید و خدایان برمی‌گیرند، ببرید. 26 وقتی که به آنجا رسیدید با آن پول هر با درفشی گوشش را سوراخ کنید تا از آن پس، همیشه غلام شما چه خواستید بخیرید گاو، گوسفند، شراب یا مشروبات دیگر تا در باشد. با کنیزان خود نیز چنین کنید. 18 اما وقتی که برده‌ای را آنجا در حضور خداوند، خدایان جشن گرفته، با خانوادهٔ خود به آزاد می‌کنید نباید ناراحت شوید، زیرا طی شش سال به اندازهٔ دو شادی بپردازید. 27 در ضمن لاویان شهرتان را فراموش نکنید، چون برابر دستمزد یک کارگر شما را خدمت کرده است. بیهو خدایان آنها مثل شما صاحب ملک و محصول نیستند. 28 در آخر هر سه شما را در هر کاری که بکنید، برکت خواهد داد. 19 باید تمامی سال باید عشریه تمام محصولات خود را در شهر خود جمع کنید 29 نخست‌زاده‌های نر گله‌ها و رمه‌هایان را برای بیهو خدایان وقف تا آن را به لاویان که در میان شما ملکی ندارند، و همچنین غریبان، کنید. از نخست‌زاده‌های رمه‌هایان جهت کار کردن در مزارع خود بیهو‌زنان و یتیمان داخل شهرتان بدهید تا بخورند و سیر شوند. آنگاه استفاده نکنید و پشم نخست‌زاده‌های گله‌های گوسفندان را قیچی نکنید. 20 به جای آن، شما و خانواده‌تان هر ساله گوشت این حیوانات را در حضور خداوند، خدایان در محلی که او تعیین خواهد کرد بخورید. 21 ولی اگر حیوان نخست‌زاده معیوب باشد، مثلاً لنگ یا کور بوده، یا عیب دیگری داشته باشد، نباید آن را برای بیهو خدایان قربانی کنید. 22 در عوض از آن برای خوراک خانوادهٔ خود در منزل استفاده کنید. هر کس می‌تواند آن را بخورد، حتی اگر نجس قانون شامل حال بدهکاران غیریهودی نمی‌شود. 4 اگر به دقت،

15

باشد، درست همان‌طور که غزال یا آهو را می‌خورد؛ **23** ولی خون آن بدهید. **18** برای هر یک از قبایل خود در شهرهایی که خداوند، را نخورید، بلکه آن را مثل آب بر زمین بریزید.

16

همیشه به یاد داشته باشید که در ماه اییب، مراسم عید پَسَح را به احترام یهوه خدایان بجا آورید، زیرا در این ماه بود که او شما را شبانه، از سرزمین مصر بیرون آورد. **2** برای عید پَسَح، شما باید یک بره یا یک گاو در محلی که خداوند، خدایان به عنوان عبادتگاه خود برمی‌گزیند، برای او قربانی کنید. **3** گوشت قربانی را با نان خمیرمایه‌دار نخورید. هفت روز نان بدون خمیرمایه یعنی نانِ مشقت بخورید. این نان، یادگار سختیهای شما در مصر و نیز یادگار روزی است که با عجله از مصر خارج شدید. این روز را در تمام عمر خود به خاطر داشته باشید. **4** مدت هفت روز اثری از خمیرمایه در خانه شما نباشد و از گوشت قربانی پَسَح تا صبح روز بعد چیزی باقی نماند. **5** قربانی پَسَح را نمی‌توانید در هر شهری از شهرهایی که یهوه خدایان به شما می‌دهد، ذبح کنید. **6** پَسَح را فقط باید در مکانی که یهوه خدایان برای گرامیداشت نام خود تعیین می‌کند، ذبح نمایید. قربانی پَسَح را هنگام غروب سر ببرید، زیرا هنگامی که از مصر خارج شدید، غروب بود. **7** گوشت قربانی را در همان جا که یهوه خدایان برمی‌گزیند، پزیز و بخورید، و صبح روز بعد، راهی خانه‌هایتان بشوید. **8** تمام شش روز بعد از هم نان فطیر بخورید. در روز هفتم، تمام قوم برای عبادت یهوه خدایان جمع شوند و هیچ کار دیگری نکنند. **9** هفت هفته پس از شروع فصل درو، **10** عید دیگری در حضور خداوند، خدایان خواهید داشت که عید هفته‌ها خوانده می‌شود. در این عید هدیه داولیلانه‌ای مطابق برکتی که خداوند به شما داده است نزد خداوند بیاورید. **11** در این عید با پسران و دختران، غلامان و کنیزان خود در حضور خداوند شادی کنید. فراموش نکنید که لایان، غریبان، بیوه‌زان و یتیمان شهرتان را هم دعوت کنید تا در مراسم جشن، در مکانی که خداوند به عنوان عبادتگاه خود تعیین می‌کند، شرکت کنند. **12** این فرایض را به‌دقت به جا آورید، زیرا خود شما هم در مصر برده بوده‌اید. **13** جشن دیگر، عید سایانهاست که باید به مدت هفت روز در پایان فصل درو، پس از اینکه خرمن خود را کوبیدید و آب انگورتان را گرفتید، برگزار کنید. **14** در این عید به اتفاق پسران و دختران، غلامان و کنیزان خود شادی نمایید. فراموش نکنید که لایان، غریبان، یتیمان و بیوه‌زان شهر خود را نیز دعوت کنید. **15** این عید را در محلی که خداوند تعیین خواهد کرد به مدت هفت روز برای او برگزار کنید.

17 هرگز گاو یا گوسفند مریض و معیوب، برای خداوند، خدایان قربانی نکنید. خداوند از این کار متنفر است. **2** اگر بشنوید مرد یا زنی در یکی از شهرهای سرزمینتان از عهد یهوه خدایان تخلف نموده، بت یا خورشید و ماه و ستارگان را که خداوند پرستش آنها را اکیداً قدغن کرده، عبادت می‌کند، **4** اول خوب تحقیق کنید و بعد که معلوم شد چنین گاهی در اسرائیل به وقوع پیوسته است، **5** آنگاه آن مرد یا زن را به بیرون شهر ببرید و سنگسارش کنید تا بمیرد. **6** ولی هرگز شخصی را بنا به شهادت یک گواه به قتل نرسانید؛ حداقل باید دو یا سه شاهد وجود داشته باشند. **7** اول، شاهدان باید سنگها را پرتاب کنند و سپس تمام مردم. به این طریق، این بدی را از میان خود پاک خواهید ساخت. **8** اگر واقعه‌ای در میان شما اتفاق بیفتد که قضاوت راجع به آن برای شما سخت باشد چه قتل باشد، چه ضرب و جرح، و چه دعوا، در این صورت باید آن مرافعه را به محلی که خداوند، خدایان تعیین می‌کند **9** نزد کاهنان نسل لاوی و قاضی وقت ببرید تا ایشان در این مورد قضاوت کنند. **10** هر چه آنها در مکانی که خداوند تعیین کرده است بگویند باید بدون چون و چرا اجرا گردد. مواظب باشید که از احکام و دستورهای ایشان سرپیچی نکنید. **12** اگر محکوم از قبول حکم قاضی یا کاهن که خادم یهوه خدایان است، خودداری کند مجازات او مرگ است. اسرائیل را باید از وجود چنین گناهکارانی پاک نمود. **13** آنگاه همه مردم از این مجازات باخبر شده، خواهند ترسید و جرأت نخواهند کرد با رأی دادگاه مخالفت کنند. **14** هرگاه در سرزمینی که یهوه خدایان آن را به شما خواهد داد، ساکن شده، به این فکر بیفتید که «ما هم باید مثل قومهای دیگری که اطراف ما هستند یک پادشاه داشته باشیم»، **15** باید مردی را به پادشاهی برگزینید که خداوند، خدایان انتخاب می‌کند. او باید اسرائیلی باشد و نه بیگانه. **16** او نباید به فکر جمع کردن اسب باشد و افراش را به مصر بفرستد تا از آنجا برایش اسب بیاورد، چون خداوند به شما گفته است: «هرگز بار دیگر به مصر باز نگردید». **17** او نباید زنان زیادی برای خود بگیرد مبادا دلش از خداوند دور شود؛ همچنین نباید برای خود ثروت بیندوزد. **18** وقتی او بر تخت پادشاهی نشست، باید نسخه‌ای از قوانین خدا را که به‌وسیله

کاهنان لاوی نگهداری می‌شود، برای خود تهیه کند. **19** او باید این نکند، من خود از او بازخواست خواهم کرد. **20** هر پیامبری که به رونوشت قوانین را نزد خود نگه دارد و در تمام روزهای عمرش آن را دروغ ادعا کند پیامش از جانب من است، خواهد مرد و هر پیامبری مطالعه کند تا یاد بگیرد خداوند، خدایش را احترام کند و دستورها و که ادعا کند پیامش از جانب خدایان دیگر است باید کشته شود.» قوانین او را اطاعت نماید. **20** این کار او باعث خواهد شد خود را از **21** اگر دودل هستید که پیامی از جانب خداوند است یا نه، **22** راه دیگران برتر ندادند و از هیچ‌یک از اوامر خداوند انحراف نرزد. بدین فهمیدنش این است: اگر چیزی که او می‌گوید اتفاق نیفتد، پیام او از ترتیب سلطنت او طولانی خواهد بود و پس از او نیز پسرانش، نسلهای زیادی بر اسرائیل سلطنت خواهند کرد.

18 کاهنان و سایر افراد قبیله لاوی نباید در اسرائیل ملکی داشته **19** هنگامی که یهوه خدایان قومهایی را که سرزمینشان را به باشند. بنابراین شما باید با آوردن قربانیها و هدایا به مذبح خداوند، شما می‌دهد، ناپود کند و شما در شهرها و خانه‌هایشان ساکن شوید، زندگی ایشان را تأمین کنید. **2** کاهنان و لاویان نباید ملکی داشته **2** آنگاه باید سه شهر به عنوان پناهگاه تعیین کنید تا اگر کسی باشند، زیرا همان‌طور که خداوند وعده داده، خود او میراث ایشان نداشتند شخصی را بکشد، بتواند به آنجا فرار کرده، در امان باشد. است. **3** شانه، دو بناگوش و شکمبه هر گاو و گوسفندی را که برای کشورتان را به سه منطقه تقسیم کنید به طوری که هر کدام از این سه قربانی می‌آورید به کاهنان بدهید. **4** علاوه بر اینها، نویر محصول خود شهر در یکی از آن سه منطقه واقع گردد. جاده‌هایی را که به این یعنی نویر غلات، شراب تازه، روغن زیتون و همچنین پشم گوسفندان شهرها می‌روند خوب نگه دارید. **4** اگر کسی نداشتند مرتکب قتل خود را نیز به ایشان بدهید؛ **5** زیرا خداوند، خدایان قبیله لاوی را از شود می‌تواند به یکی از این شهرها فرار کرده، در آنجا پناه گیرد. **5** بین تمام قبیله‌ها انتخاب کرده است تا نسل اندر نسل خداوند را برای مثال، اگر مردی با همسایه خود برای بریدن هیزم به جنگل خدمت کنند. **6** هر فرد لاوی، در هر گوشه‌ای از سرزمین اسرائیل که برود و سر تیر از دست‌اش جدا شده، باعث قتل همسایه‌اش گردد، باشد این حق را دارد که هر وقت بخواهد به مکانی که خداوند به آن مرد می‌تواند به یکی از این شهرها گریخته، در امان باشد. **6** عنوان عبادتگاه خود تعیین می‌کند آمده، به نام یهوه خدای خود بدین ترتیب مدعی خون مقتول نمی‌تواند او را بکشد. این شهرها خدمت کند، درست مانند دیگر برادران لاوی خود که به طور مداوم باید پراکنده باشند تا همه بتوانند به آن دسترسی داشته باشند و گرنه در آنجا خدمت می‌کنند. **8** از قربانیها و هدایایی که به لاویان داده می‌شود به او نیز باید سهمی تعلق گیرد، چه محتاج باشد و چه خدایان طبق وعده‌ای که با سرگند به پدران شما داده است مرزهای نباشد. **9** وقتی به سرزمینی که یهوه خدایان به شما می‌دهد، وارد سرزمینتان را وسیعتر کند و تمام سرزمینی را که وعده داده است، به شدید، مواظب باشید که از آداب و رسوم نفرت‌انگیز قومهایی که در شما ببخشند، **9** در این صورت باید سه شهر پناهگاه دیگر نیز داشته آنجا زندگی می‌کنند پیروی نکنید. **10** مانند آنها فرزندان خود را روی باشید. (البته او وقتی این سرزمین را به شما خواهد داد که از کلیه آتش مذبح قربانی نکنید. هیچ‌یک از شما نباید به جادوگری بپردازد یا فرمانهایی که امروز به شما می‌دهم اطاعت نموده یهوه خدایان را غیبگیری و رمالی و فالگیری کند و یا ارواح مردگان را احضار نماید. دوست بدارید و همواره در راه او گام بردارید. **10** چنین عمل کنید **12** خداوند از تمام کسانی که دست به چنین کارها می‌زند متفر تا در سرزمینی که خداوند به شما می‌دهد اشخاص بی‌گناه کشته است. به سبب انجام همین کارهاست که خداوند، خدایان این نشوند و خون کسی به گردن شما نباشد. **11** ولی اگر کسی از قوما را ریشه‌کن می‌کند. **13** شما باید در حضور خداوند، خدایان همسایه خود نفرت داشته باشد و با قصد قبلی او را بکشد و سپس به پاک و بی‌عیب باشید. **14** قومهایی که شما سرزمینشان را تصرف می‌کنید به غیبگیران و فالگیران گوش می‌دهند، ولی یهوه خدایان دنبال او فرستاده، او را بازگرداند و تحویل مدعی خون مقتول بدهند به شما اجازه چنین کاری را نمی‌دهد. **15** او از میان قوم اسرائیل تا او را بکشد. **13** به او رحم نکنید! اسرائیل را از خون بی‌گناه پیامبری مانند من برای شما خواهد فرستاد و شما باید به او گوش پاک کنید تا در همه کارهایتان کامیاب باشید. **14** هنگامی که وارد دهید و از او اطاعت کنید. **16** روزی که در دامنه کوه حوریب جمع سرزمینی شدید که خداوند، خدایان به شما می‌دهد، مواظب باشید شده بودید از یهوه خدایان خواستید که صدای مهیب او را بار دیگر مرزهای ملک همسایه‌تان را که از قدیم تعیین شده است به نفع خود نشنوید و آن آتش هولناک را در بالای کوه نبینید، چون می‌رسیدید تغییر ندهید. **15** هرگز کسی را بر اساس شهادت یک نفر محکوم بمیرید. **17** پس خداوند به من فرمود: «درخواست آنها بجاست. **18** نکنید. حداقل دو یا سه شاهد باید وجود داشته باشند. **16** اگر من از میان آنها پیامبری مانند تو برای ایشان خواهم فرستاد. به او کسی شهادت دروغ بدهد و ادعا کند که شخصی را هنگام ارتکاب خواهم گفت که چه بگوید و او سخنگوی من نزد مردم خواهد بود. جرمی دیده است، **17** هر دو نفر باید به نزد کاهنان و قضاتی که **19** هر که به او گوش ندهد و به پیامش که از جانب من است توجه در آن موقع در حضور خداوند مشغول خدمتند، آورده شوند. **18**

قضات باید این امر را به دقت تحقیق کنند. اگر معلوم شد که شاهد دروغ می‌گوید، **19** مجازاتش باید همان باشد که او فکر می‌کرد مرد ناپود کنید. این حکمی است که خداوند، خدایان داده است. **18** دیگر به آن محکوم می‌شد. به این طریق شرارت را از میان خود پاک خواهید کرد. **20** بعد از آن، کسانی که این خبر را بشنوند از دروغ فریب داده، در دام بت‌پرستی و آداب و رسوم قبیح خود گرفتار سازند گفتن در جایگاه شهود خواهند رسید. **21** به شاهد دروغگو نباید و شما را وادارند گناه بزرگی نسبت به خداوند، خدایان مرتکب رحم کنید. حکم شما در این گونه موارد باید چنین باشد: جان به عوض جان، چشم به عوض چشم، دندان به عوض دندان، دست به عوض دست و پا به عوض پا.

20 زمانی که به جنگ می‌روید و در برابر خود لشکری نیرومندتر

از خود با اسبها و ارابه‌های جنگی زیاد می‌بینید، وحشت نکنید. خداوند، خدایان با شماس، همان خدایی که شما را از مصر بیرون آورد. **2** قبل از شروع جنگ، کاهنی در برابر لشکر اسرائیل بایستد و بگوید: **3** «ای مردان اسرائیلی به من گوش کنید! امروز که به جنگ می‌روید از دشمن ترسید و جرأت خود را از دست ندهید؛ **4** یوغ بسته نشده بگیرید **4** و آن را به دروای ببرند که در آن آب جاری چون خداوند، خدایان همراه شماس است. او برای شما با دشمنانان می‌جنگد و به شما پیروزی می‌بخشد.» **5** آنگاه سرداران سپاه باید سربازان را خطاب کرده، چنین بگویند: «آیا در اینجا کسی هست که به تازگی خانه‌ای ساخته، ولی هنوز از آن استفاده نکرده باشد؟ اگر چنین کسی هست به خانه برگردد، چون ممکن است در این جنگ کشته شود و شخص دیگری از آن استفاده کند. **6** آیا کسی هست که به تازگی تاکستانی غرس کرده، ولی هنوز میوه‌ای از آن نخورده باشد؟ اگر چنین کسی هست به خانه بازگردد، چون ممکن است در این جنگ کشته شود و شخص دیگری میوه آن را بخورد. **7** آیا کسی به تازگی دختری را نامزد کرده است؟ اگر چنین کسی هست به خانه خود بازگردد و با نامزدش ازدواج کند، چون ممکن است در این جنگ بمیرد و شخص دیگری نامزد او را به زنی بگیرد.» **8** سپس سرداران بگویند: «آیا در اینجا کسی هست که می‌ترسد و دلشوره دارد؟ اگر چنین کسی هست به خانه بازگردد تا روحیه دیگران را تضعیف نکند.» **9** پس از نطق سرداران، فرماندهانی برای سپاه تعیین شوند. **10** هنگامی که به شهری نزدیک می‌شوید تا با آن بجنگید، نخست به مردم آنجا فرصت دهید خود را تسلیم کنند. **11** اگر آنها دروازه‌های شهر را به روی شما باز کردند، وارد شهر بشوید و مردم آنجا را اسیر کرده، به خدمت خود بگیرید؛ **12** ولی اگر تسلیم نشدند، شهر را محاصره کنید. **13** هنگامی که خداوند، خدایان آن شهر را به شما داد، همه مردان آن را از بین ببرید؛ **14** ولی زنها و بچه‌ها، گاوها و گوسفندها، و هر چه را که در شهر باشد می‌توانید برای خود نگه دارید. تمام غنایمی را که از دشمن به دست می‌آورید مال شماس است. خداوند آنها را به شما داده است. **15** این دستورها فقط شامل شهرهای دور دست می‌باشند و نه شهرهایی که در خود سرزمین موعود هستند. **16** در شهرهای داخل مرزهای سرزمین موعود، هیچ‌کس را نباید زنده بگذارید. هر موجود زنده‌ای را از بین ببرید. **17** ایشان اطاعت نکنند، **19** در این صورت باید پدر و مادرش او را نزد

مشایخ شهر ببرند 20 و بگویند: «این پسر ما لجوج و سرکش است، بکنند، چون به دروغ، یک باکره اسرائیلی را متهم کرده است. این حرف ما را گوش نمی‌کند و به ولخرجی و میگساری می‌پردازد.» 21 جرمه باید به پدر دختر پرداخت شود. آن زن، همسر وی باقی خواهد آنگاه اهالی شهر او را سنگسار کنند تا بمیرد. به این طریق، شرارت را از میان خود دور خواهید کرد و همه جوانان اسرائیل این واقعه را شنیده، خواهند ترسید. 22 اگر مردی مرتکب جرمی شده باشد که جزای آن مرگ است و پس از اعدام، جسد او را به درختی بیاویزند، 23 جسد او نباید در طول شب روی درخت بماند. باید همان روز او را دفن کنید، زیرا کسی که بر دار آویخته شده باشد ملعون خداست. پس بدن او را دفن کنید تا سرزمینی که خداوند، خدایتان به شما داده است آلوده نشود.

22 اگر گاو یا گوسفند کسی را سرگردان دیدید، وانمود نکنید که آن را ندیده‌اید، بلکه حتماً آن را به نزد صاحبش برگردانید. 2 اگر صاحبش نزدیک شما زندگی نمی‌کند و یا او را نمی‌شناسید، آن را به مزرعه خود ببرید و در آنجا نگه دارید تا زمانی که صاحبش به دنبال آن بیاید. آنگاه آن را به صاحبش بدهید. 3 این قانون شامل الاغ، لباس یا هر چیز دیگری که پیدا می‌کنید نیز می‌شود. نسبت به آن بی‌اعتنا نباشید. 4 اگر کسی را دیدید که سعی می‌کند گاو یا الاغی را که زیر بار خوابیده است روی پاهایش بلند کند، رویتان را برنگردانید، بلکه به کمکش بشتابید. 5 زن نباید لباس مردانه بپوشد و مرد نباید لباس زنانه به تن کند. این کار در نظر خداوند، خدایتان نفرت‌انگیز است. 6 اگر آشیانه پرندهای را روی زمین افتاده ببینید و یا آشیانه‌ای را روی درختی ببینید که پرند به جوجه‌ها یا تخمهایش در داخل آن نشسته است، مادر و جوجه‌هایش را با هم برنگردانید؛ 7 مادر را رها کنید بروید و فقط جوجه‌هایش را بردارید. اگر چنین کنید زندگی‌تان پررکت و طولانی خواهد بود. 8 وقتی خانه تازه‌ای می‌سازید، باید دیوار کوتاهی دور تا دور پشت بام بکشید تا از افتادن اشخاص جلوگیری کرده، مسئول مرگ کسی نشوید. 9 در تاجکستان خود بذر دیگری نکارید. اگر کاشتید، هم محصول بذر کاشته شده و هم انگورها تلف خواهند شد. 10 با گاو و الاغی که به هم براق شده‌اند شخم نکنید. 11 لباسی را که از دو نوع نخ، مثلاً پشم و پسر بعور، اهل فتور را از بین‌النهرین اجیر کردند تا شما را لعنت کند. کتان بافته شده است نپوشید. 12 در چهار گوشه ردای خود باید منگوله بدوزید. 13 اگر مردی با دختری ازدواج کند و پس از همبستر شدن با او، وی را متهم کند که قبل از ازدواج با مرد دیگری روابط جنسی داشته است و بگوید: «وقتی با او ازدواج کردم باکره نبود.» 15 آنگاه پدر و مادر دختر باید مدرک بکارت او را نزد مشایخ به دروازه شهر بیاورند. 16 پدرش باید به آنها بگوید: «من دخترم را به این مرد دادم تا همسر او باشد، ولی این مرد او را نمی‌خواهد و 17 به او تهمت زده، ادعا می‌کند که دخترم هنگام ازدواج باکره نبوده است. اما این مدرک ثابت می‌کند که او باکره بوده است.» سپس باید پارچه را جلوی مشایخ پهن کنند. مشایخ باید آن مرد را شلاق بزنند 19 و محکوم به پرداخت جرمه‌ای معادل صد مثقال نقره

23 مردی که بیضه‌هایش له شده و یا آلت تناسلی‌اش بریده شده باشد، نباید داخل جماعت خداوند شود. 2 شخص حرامزاده و فرزندان او تا ده نسل نباید وارد جماعت خداوند شوند. 3 از قوم عمونی یا موآبی هیچ‌کس وارد جماعت خداوند نشود حتی بعد از نسل دهم. 4 این دستور بدان سبب است که وقتی از مصر بیرون آمدید این قومها با نان و آب از شما استقبال نکردند و حتی بلعام، شده‌اند شخم نکنید. 11 لباسی را که از دو نوع نخ، مثلاً پشم و پسر بعور، اهل فتور را از بین‌النهرین اجیر کردند تا شما را لعنت کند. کتان بافته شده است نپوشید. 12 در چهار گوشه ردای خود باید منگوله بدوزید. 13 اگر مردی با دختری ازدواج کند و پس از همبستر شدن با او، وی را متهم کند که قبل از ازدواج با مرد دیگری روابط جنسی داشته است و بگوید: «وقتی با او ازدواج کردم باکره نبود.» 15 آنگاه پدر و مادر دختر باید مدرک بکارت او را نزد مشایخ به دروازه شهر بیاورند. 16 پدرش باید به آنها بگوید: «من دخترم را به این مرد دادم تا همسر او باشد، ولی این مرد او را نمی‌خواهد و 17 به او تهمت زده، ادعا می‌کند که دخترم هنگام ازدواج باکره نبوده است. اما این مدرک ثابت می‌کند که او باکره بوده است.» سپس باید پارچه را جلوی مشایخ پهن کنند. مشایخ باید آن مرد را شلاق بزنند 19 و محکوم به پرداخت جرمه‌ای معادل صد مثقال نقره

وسيله‌ای برای کنند زمین داشته باشد و بعد از هر بار قضای حاجت، با آن گودالی حفر کند و مدفوعش را بپوشاند. **14** اردوگاه باید پاک باشد، چون خداوند در میان شما قدم می‌زند تا شما را محافظت فرماید و دشمنان را مغلوب شما سازد. اگر او چیز ناپسندی ببیند، ممکن است روی خود را از شما برگرداند. **15** اگر برده‌ای از نزد اربابش فرار کرده، به شما پناه آورد، نباید او را مجبور کنید که نزد اربابش برگردد. **16** بگذارید در هر شهری که مایل است در میان شما زندگی کند و بر او ظلم نکنید. **17** از دختران اسرائیلی کسی نباید در معبد بت‌پرستان روسپیگری کند، و از پسران اسرائیلی کسی نباید لواط شود. **18** هیچگونه هدیه‌ای را که از درآمد یک روسپی یا یک لواط تهیه شده باشد به خانه خداوند نیاورید، چون هر دو در نظر یهوه خدایتان نفرت‌انگیز هستند. **19** وقتی به برادر اسرائیلی خود پول، غذا یا هر چیز دیگری قرض می‌دهید، از او بهره نگیرید. **20** از یک غریبه می‌توانید بهره بگیرید، ولی نه از یک اسرائیلی. اگر این قانون را رعایت کنید خداوند، خدایتان زمانی که وارد سرزمین موعود شوید به شما برکت خواهد داد. **21** هنگامی که برای خداوند نذر می‌کنید نباید در وفای آن تأخیر کنید، چون خداوند می‌خواهد نذرهای خود را به موقع ادا کنید. ادا نکردن نذر، گناه محسوب می‌شود. **22** (ولی اگر از نذر کردن خودداری کنید، گناهی انجام نداده‌اید.) **23** بعد از اینکه نذر کردید باید دقت کنید هر چه را که گفته‌اید ادا کنید، زیرا با میل خود به خداوند، خدایتان نذر کرده‌اید. **24** از انگورهای تاکستان دیگران، هر قدر که بخواهید می‌توانید بخورید، اما نباید انگور را در ظرف ریخته با خود ببرید. **25** همین‌طور وقتی داخل کشتزار همسایه خود می‌شوید، می‌توانید با دست خود خوشه‌ها را بچینید و بخورید، ولی حق داس زدن ندارید.

24

اگر مردی پس از ازدواج با زنی، از او راضی نباشد، و طلاقنامه‌ای نوشته، به دستش دهد و او را رها سازد **2** و آن زن دوباره ازدواج کند **3** و شوهر دومی نیز از او راضی نباشد و او را طلاق دهد یا بمیرد، **4** آنگاه شوهر اولش نمی‌تواند دوباره با او ازدواج کند، زیرا آن زن نجس شده است. خداوند از چنین ازدواجی متنفر است و این عمل باعث می‌شود زمینی که خداوند، خدایتان به شما داده است به گناه آلوده شود. **5** مردی را که تازه ازدواج کرده است نباید به سربازی احضار نمود و یا مسئولیتهای مخصوص دیگری به وی محول کرد، بلکه مدت یک سال در خانه خود آزاد بماند و زنش را خوشحال کند. **6** گرو گرفتن سنگ آسیاب خلاف قانون است، چون وسیلهٔ امرار معاش صاحبش می‌باشد. **7** اگر کسی یکی از برادران اسرائیلی خود را بدزد و با او مثل برده رفتار کند و یا او را بفروشد، این آدم دزد باید کشته شود تا شرارت از میان شما پاک گردد. **8** هرگاه کسی به مرض جذام مبتلا شود، باید به دقت آنچه را که کاهنان لاوی به او می‌گویند انجام دهد؛ او باید از دستورهایی که من به کاهنان داده‌ام پیروی کند. **9** به خاطر بیاورید آنچه را که خداوند،

اگر مردی پس از ازدواج با زنی، از او راضی نباشد، و طلاقنامه‌ای نوشته، به دستش دهد و او را رها سازد **2** و آن زن دوباره ازدواج کند **3** و شوهر دومی نیز از او راضی نباشد و او را طلاق دهد یا بمیرد، **4** آنگاه شوهر اولش نمی‌تواند دوباره با او ازدواج کند، زیرا آن زن نجس شده است. خداوند از چنین ازدواجی متنفر است و این عمل باعث می‌شود زمینی که خداوند، خدایتان به شما داده است به گناه آلوده شود. **5** مردی را که تازه ازدواج کرده است نباید به سربازی احضار نمود و یا مسئولیتهای مخصوص دیگری به وی محول کرد، بلکه مدت یک سال در خانه خود آزاد بماند و زنش را خوشحال کند. **6** گرو گرفتن سنگ آسیاب خلاف قانون است، چون وسیلهٔ امرار معاش صاحبش می‌باشد. **7** اگر کسی یکی از برادران اسرائیلی خود را بدزد و با او مثل برده رفتار کند و یا او را بفروشد، این آدم دزد باید کشته شود تا شرارت از میان شما پاک گردد. **8** هرگاه کسی به مرض جذام مبتلا شود، باید به دقت آنچه را که کاهنان لاوی به او می‌گویند انجام دهد؛ او باید از دستورهایی که من به کاهنان داده‌ام پیروی کند. **9** به خاطر بیاورید آنچه را که خداوند،

25

هرگاه بین دو نفر نزاعی درگیرد و آنها به دادگاه بروند، دادگاه باید مجرم را محکوم نماید و بی‌گناه را تبرئه کند. اگر مجرم مستحق شلاق خوردن باشد باید قاضی به او دستور دهد که دراز بکشد و در حضور خودش به نسبت جرمی که انجام داده تا چهل ضربه شلاقش بزنند؛ ولی نباید بیش از چهل ضربه بزنید مبادا برادران در نظر شما خوار گردد. **4** دهان گاوی را که خرمن می‌کوبد، نبند و بگذار به هنگام کار، از خرمن بخورد. **5** هرگاه دو برادر با هم در یک جا ساکن باشند و یکی از آنها بدون داشتن پسری بمیرد، بی‌وش نباید با فردی خارج از خانواده ازدواج کند، بلکه برادر شوهرش باید او را به زنی بگیرد و حق برادر شوهری را به جا آورد. **6** نخستین پسری که از این ازدواج به دنیا بیاید باید به عنوان پسر برادر فوت شده محسوب گردد تا اسم آن متوفی از اسرائیل فراموش نشود، **7** ولی اگر برادر متوفی راضی به این ازدواج نباشد، آنگاه آن زن باید به

دروازه شهر نزد مشایخ برد و به آنها بگوید: «برادر شوهرم وظیفه‌اش را بر او سپردم و به سبب تمام نعمتهایی که یهوه خدایتان به شما عطا کرده نسبت به من انجام نمی‌دهد و نمی‌گذارد نام برادرش در اسرائیل باقی بماند.» 8 سپس مشایخ شهر آن مرد را احضار کرده، با او صحبت میان شما زندگی می‌کنند، شادی نمایید. 12 هر سه سال یک کنند. اگر او باز راضی به ازدواج نشد، 9 زن بیوه باید در حضور بار، سال مخصوص دهیک است. در آن سال باید تمام دهیک‌های مشایخ به طرف آن مرد رفته، کفش او را از پایش درآورد و آب دهان بر صورتش بپاشند و بگویند: «بر مردی که اجاق خانه برادرش را روشن نگه نمی‌دارد اینچنین شود.» 10 و از آن پس، خاندان آن مرد در اسرائیل به «خاندان کفش کنده» شناخته خواهد شد. 11 اگر مرد دو لایوان، غریبان، یتیمان و بیوه‌زنان داده‌ام و از هیچ‌کدام از قوانین تو با هم نزاع کنند و همسر یکی از آنها برای کمک به شوهرش مداخله سرپیچی ننموده آنها را فراموش نکرده‌ام. 14 زمانی که نجس بودم و نموده، عورت مرد دیگر را بگیرد، 12 دست آن زن را باید بدون وقتی که عزادار بودم، دست به دهیک ندهام و چیزی از آن را برای ترحم قطع کرد. 13 در کلیه معاملات خود باید از ترازوهای دقیق و مردگان هدیه نکرده‌ام. از تو اطاعت کرده‌ام و تمام احکام تو را اندازه‌های درست استفاده کنید تا در سرزمینی که خداوند، خدایتان به بجا آورده‌ام. ای خداوند، از آسمان که جایگاه مقدس توست نظر شما می‌دهد زندگی طولانی داشته باشید. 16 تمام کسانی که در معاملات کلاهبرداری می‌کنند مورد نفرت خداوند می‌باشند. 17 هرگز نباید کاری را که مردم عمالیک هنگام بیرون آمدن از مصر با شما کردند فراموش کنید. 18 به یاد داشته باشید که ایشان بدون ترس از خدا با شما جنگیده، کسانی را که در اثر ضعف و خستگی عقب مانده بودند به هلاکت رسانیدند. 19 بنابراین وقتی که خداوند، خدایتان در سرزمین موعود شما را از شر تمامی دشمنانتان خلاصی بخشید، باید نام عمالیک را از روی زمین محو و نابود کنید. هرگز این را فراموش نکنید.

26

پس از اینکه وارد سرزمینی شدید که یهوه خدایتان به شما به

ملکیت می‌بخشد، و آن را تصرف کرده، در آن سکونت گزیدید، 2 باید نویر برداشت محصول زمین خود را به مکانی که یهوه خدایتان به عنوان عبادتگاه خود برمی‌گزیند بیاورید و به یهوه خدایتان تقدیم کنید. آن را در سبد گذاشته، به کاهنی که در آن روزها خدمت می‌کند، بدهید و بگویند: «من اقرار می‌کنم که خداوند، خدایم مرا به سرزمینی که با سوگند به پدران ما وعده نمود، آورده است.» 4 سپس کاهن سبد را از دست شما گرفته، آن را جلوی مذبح خداوند، خدایتان بگذارد. 5 بعد شما در حضور خداوند، خدایتان اقرار کرده، بگویند: «جَد من آرامی سرگردانی بود که با تعدادی کم به مصر رفت و در آنجا در غربت زندگی کرد، ولی در آنجا خاندان او به قومی بزرگ تبدیل شد. 6 مصری‌ها با ما بدرفتاری کردند و ما را برده خود ساختند. 7 ما نزد خداوند، خدای پدرانمان فریاد برآوردیم و خداوند صدای ما را شنید، زحمت و مشقت و مشکلاتمان را دید. 8 ما را با قدرت عظیم خود از مصر بیرون آورد. او در حضور مصری‌ها معجزاتی بزرگ انجام داده، آنها را به وحشت انداخت 9 و ما را به سرزمین حاصلخیزی که در آن شیر و عسل جاری است آورد. 10 اکنون ای خداوند، نگاه کن، من نمونه‌ای از نویر اولین محصولات زمینی را که به من عطا کرده‌ای برایت آورده‌ام.» سپس نمونه را در حضور خداوند، خدای خود گذاشته، او را پرستش کنید. 11 آنگاه

27

آنگاه موسی و مشایخ اسرائیل، این دستورها را نیز به قوم

دادند و از آنها خواستند تا آنها را به جا آورند: 2 «وقتی که از رود اردن عبور کردید و به سرزمین موعود یعنی به سرزمینی که شیر و عسل در آن جاری است رسیدید، سنگهای بزرگی از کف رودخانه بیرون آورید و آنها را به صورت بنای یادبودی در آن طرف رودخانه بر کوه عیبال بر روی یکدیگر قرار دهید. روی سنگها را با گچ بپوشانید و سپس قوانین خداوند را بر آن بنویسید. 5 در آنجا یک مذبح با سنگهای نتراشیده که ابزار آهنی بر آنها نخورده باشد برای خداوند، خدایتان بسازید و قربانیهای سوختنی برای خداوند، خدایتان بر آن تقدیم کنید. 7 قربانیهای سلامتی را نیز بر روی آن ذبح کرده، بخورید و در همان جا در حضور خداوند، خدایتان شادی کنید. 8 همه این قوانین را با خط خوانا روی بنای یادبود بنویسید.» 9 آنگاه موسی به همراهی کاهنان لاوی به تمامی قوم اسرائیل گفت: «ای اسرائیل خاموش باش و بشنو! امروز تو قوم خداوند، خدایت شده‌ای. 10 بنابراین باید از یهوه خدای خود پیروی نمای و فرمانها و فرایض او را که امروز به تو می‌دهم اطاعت کنی.» 11 در همان روز موسی این دستور را به قوم اسرائیل داد: 12 پس از عبور از رود اردن، قبایل شمعون، لاوی، یهودا، یساکار، یوسف و بنیامین باید بر روی کوه

جزیم بایستند و قوم را برکت دهند. 13 و قبایل رئوین، جاد، اشیر، موقع خواهد فرستاد و شما را در همه کارهایتان برکت خواهد داد. به زبولون، دان و نفتالی باید بر کوه عیبیل بایستند و لعنتها را اعلام قومیهای زیادی قرض خواهید داد، ولی از آنان قرض نخواهید گرفت. کنند. 14 آنگاه لاویان که در بین آنها ایستاده‌اند با صدای بلند به 13 چنانچه فقط گوش فرا داده، فرمانهای یهوه خدایتان را که امروز به تمام بنی اسرائیل بگویند: 15 «لعنت خدا بر کسی که بُنی از سنگ، شما می‌دهم اطاعت کنید، او شما را برتر از دیگران خواهد ساخت. چوب یا فلز بسازد و مخفیانه آن را پرستش کند، زیرا خداوند از بت پرستی متنفر است.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 16 «لعنت خدا بر کسی که نسبت به پدر و مادرش بی‌احترامی کند.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 17 «لعنت خدا بر کسی که مرز بین زمین خودش و همسایه‌اش را تغییر دهد.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 18 «لعنت خدا بر کسی که نابینا را از راه، منحرف کند.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 19 «لعنت خدا بر کسی که نسبت به غریبان، یتیمان و یهوه‌زنان بی‌عدالتی نماید.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 20 «لعنت خدا بر کسی که با زن پدرش همبستر شود، چون آن زن به پدرش تعلق دارد.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 21 «لعنت خدا بر کسی که با حیوانی رابطه جنسی برقرار کند.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 22 «لعنت خدا بر کسی که با خواهر خود، چه تنی و چه ناتنی، همبستر شود.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 23 گرفتار بیمارهای مهلک و تب و التهاب خواهد کرد و خشکسالی و «لعنت خدا بر کسی که با مادر زن خود همبستر شود.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 24 «لعنت خدا بر کسی که همسایه خود را آتشدن دهد.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 25 «لعنت خدا بر سرتان به مفرغ تبدیل خواهد شد و نخواهد بارید و زمین زیر پایتان چون کسی که رشوه بگیرد تا فرد بی‌گناهی را به قتل برساند.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.» 26 «لعنت خدا بر کسی که کلمات این شریعت را نپذیرد و به جا نیاورد.» و تمامی قوم بگویند: «آمین.»

28

اگر تمام فرمانهای یهوه خدایتان را که امروز به شما می‌دهم به دقت اطاعت کنید، یهوه خدایتان شما را بر همه قومیهای جهان برتری خواهد بخشید. 2 و این برکات نصیبتان خواهد شد و بر شما خواهد ماند: 3 در شهر و مزرعتان مبارک خواهید بود. 4 فرزندان و محصولاتان را برکت خواهد داد. گله و رمة شما را برکت خواهد داد. 5 میوه و ناننان را برکت خواهد داد. 6 به هر کجا که بروید و از هر کجا که بیرون بیایید مبارک خواهید بود. 7 خداوند، دشمنانتان را در مقابل شما شکست خواهد داد. آنها از یک سو علیه شما بیرون خواهند آمد، ولی در برابر شما به هفت سو پراکنده خواهند شد. 8 خداوند حاصل دسترنج شما را برکت خواهد داد و انبارهایتان را از غله پر خواهد ساخت. او شما را در سرزمینی که به شما می‌دهد برکت خواهد داد. 9 اگر فرمانهای یهوه خدای خود را اطاعت کنید و در راه او گام بردارید، او نیز چنانکه برایتان سوگند خورده، شما را قوم مقدس خود خواهد ساخت. 10 آنگاه تمامی مردم جهان خواهند دید که شما قوم خاص خداوند هستید و از شما خواهند ترسید. 11 خداوند در سرزمینی که برای اجدادتان سوگند خورده که به شما بدهد، نعمتهای فراوان به شما خواهد بخشید یعنی فرزندان بسیار، گله‌های زیاد و محصول فراوان. 12 او روزنه‌های آسمان را گشوده، باران را به

آمد. **33** قومی بیگانه که حتی اسمش را هم نشنیده‌اید محصولی را که با هزار زحمت کاشته‌اید، خواهند خورد. همیشه زیر ظلم و ستم خواهید بود. **34** با دیدن وضع ناگوار اطراف خود دیوانه خواهید شد. **35** خداوند زنان و ساق‌پاهای شما را به مُلّهای دردناک که از آن شفا نتوانید یافت دچار خواهد ساخت که از کف پا تا فرق سر شما را خواهد گرفت. **36** خداوند، شما و پادشاهی را که بر می‌گزینید نزد قومی که نه شما و نه اجداداتان می‌شناختید تبعید خواهد کرد. در آنجا خدایان چوبی و سنگی را پرستش خواهید نمود. **37** خداوند، شما را در میان قومه‌ها پراکنده خواهد ساخت و مردم با دیدن وضعیتان هراسان خواهند شد و شما در میان قومه‌ها رسوا و انگشت‌نما خواهید بود. **38** بسیار خواهید کاشت، ولی اندک خواهید دروید، چون ملخها محصولاتان را خواهند خورد. **39** ناکستانها غرس کرده، از آنها مراقبت خواهید نمود، ولی از انگور آنها نخواهید خورد و از شراب آنها نخواهید نوشید، زیرا کرم، درختان را از بین خواهد برد. **40** در همه جا درختان زیتون خواهند روید، ولی از آنها روغنی به دست نخواهید آورد، چون میوه‌شان قبل از رسیدن خواهد ریخت. **41** پسران و دختران خواهید داشت، اما آنها را از دست شما خواهند ربود و به اسارت خواهند برد. **42** ملخها، درختان و محصولات شما را نابود خواهند کرد. **43** غریبانی که در میان شما زندگی می‌کنند بالاتر و سرزمینی که تصرف می‌کنید ریشه‌کن خواهد گشت. **44** خداوند، بالاتر از شما خواهند رفت و شما پایین‌تر و پایین‌تر. **44** آنها به شما قرض خواهند داد، نه شما به آنها. ایشان ارباب خواهند شد و شما نوکر. **45** تمامی این لعنتها بر سرتان خواهد آمد تا نابود شوید، زیرا نخواستید از خداوند، خدایان اطاعت کنید و از دستورهایش پیروی نمایید. **46** همه این بلاها که دامنگیر شما و فرزندانان می‌شود، درس عبرتی برای دیگران خواهد بود. **47** چون در زمان فراوانی، یهوه خدایان را با شادی و خوشی خدمت نکردید، **48** پس او دشمنانان را بر شما مسلط خواهد کرد تا در گرسنگی و تشنگی، برهنگی و بیچارگی، آنها را بندگی نمایید. یوغی آهنین بر گردن شما خواهد بود را فرا خواهد گرفت. صبحگاهان خواهید گفت: «ای کاش شب تا وقتی که نابود شوید. **49** خداوند قومی را از دور دستها به سراغتان خواهد فرستاد، قومی که زبانشان را نمی‌فهمید. ایشان مثل عقاب بر شما فرود خواهند آمد. **50** این قوم درنده‌خو، نه به پیران شما رحم خواهند کرد و نه به جوانانان. **51** آنها گله و محصولاتان را به بردگی دشمنانان بفروشید، اما خریداری نخواهید داشت.

29 این است شرایط عهدهی که خداوند در سرزمین موآب توسط موسی با قوم اسرائیل بست. این عهد غیر از عهدهی بود که قبلاً در کوه حوریب بسته شده بود. **2** موسی تمام بنی‌اسرائیل را احضار کرد و به ایشان گفت: شما با چشمان خود بلاهایی را که خداوند بر سر فروع و دربارانش آورد، دیدید **3** و شاهد معجزات عظیم خداوند در سراسر مصر بودید. **4** ولی تا امروز خداوند دل‌هایی که بفهمند و چشمانی که ببینند و گوشهایی که بشنوند به شما نداده است. **5** من چهل سال شما را در بیابان هدایت کردم. در این مدت نه لباسهایتان کهنه شد و نه کفشهایتان پاره گشت. **6** هر چند

نانی برای خوردن و شرابی برای نوشیدن نداشتید، اما خداوند روزی شما را می‌رساند تا به شما بفهماند که او یهوه خدای شماست. 7 شده، بر سرشان فرو ریخت. 28 خداوند با خشم و غضب شدید زمانی که به اینجا رسیدیم سیحون (پادشاه سرزمین حبشون) و عوج (پادشاه سرزمین باشان) با ما به جنگ برخاستند، ولی ما ایشان را شکست دادیم. 8 و سرزمینشان را گرفتیم و به قبیله‌های رئوبین، جاد و نصف قبیله منسی دادیم. 9 شرایط این عهد را اطاعت کنید تا در تمام کارهایتان موفق باشید. 10 همگی شما یعنی رهبران، مشایخ، مردان قوم همراه با کودکان و همسران و غریبانی که در بین شما زندگی می‌کنند یعنی کسانی که هیزم می‌شکنند و برایتان آب می‌آورند امروز در حضور خداوند، خدایتان ایستاده‌اید. 12 اینجا ایستاده‌اید تا به عهده‌ی که یهوه خدایتان امروز با شما می‌بندد وارد شوید. 13 امروز خداوند می‌خواهد شما را به عنوان قوم خود تأیید کند و خدای شما باشد، همان‌طور که به شما وعده داد و برای پدران، ابراهیم و اسحاق و یعقوب سوگند خورد. 14 این پیمان تنها با شما که امروز در حضور یهوه خدایتان ایستاده‌اید بسته نمی‌شود بلکه با تمام نسل‌های آینده‌ی اسرائیل نیز بسته می‌شود. 16 شما به یاد دارید که چگونه در سرزمین مصر زندگی می‌کردیم و پس از خروج از آنجا چطور از میان قوم‌های دیگر گذشتیم. 17 شما رسوم و بنه‌ای قبیح آن سرزمین را دیدید که از چوب و سنگ و نقره و طلا ساخته شده بودند. 18 امروز در میان شما مردی با زن، خاندانی با قبیله‌ای نباشد که از خداوند، خدایمان برگردد و بخواد این خدایان را پرستد و با این کار، به تدریج قوم را مسموم کند. 19 کسی در میان شما نباشد که پس از شنیدن این هشدارها، آنها را سرسری بگیرد و فکر کند اگر به راه‌های گستاخانه‌ی خود ادامه دهد صدمه‌ای نخواهد دید. این کار او همگی شما را نابود خواهد کرد؛ 20 چون خداوند از سر تقصیرات او نمی‌گذرد بلکه خشم و غیرتش بر ضد آن شخص شعله‌ور خواهد شد و تمام لعنت‌هایی که در این کتاب نوشته شده بر سر او فرود خواهد آمد و خداوند اسم او را از روی زمین محو خواهد کرد. 21 خداوند او را از تمامی قبیله‌های اسرائیل جدا خواهد نمود و کلیه‌ی لعنت‌هایی را که در این کتاب ذکر شده، بر سر او نازل خواهد کرد. 22 آنگاه فرزندان شما و نسل‌های آینده و غریبانی که از کشورهای دور دست از سرزمین شما عبور کنند، بالاها و بیماری‌هایی را که خداوند بر این سرزمین نازل کرده است خواهند دید. 23 آنها خواهند دید که تمام زمین، شوره‌زاری است خشک و سوزان که در آن نه چیزی کاشته می‌شود و نه چیزی می‌روید. سرزمینتان درست مثل سلدوم و عموره و ادمه و صبوئیم خواهد بود که خداوند در خشم خود آنها را ویران کرد. 24

قوم‌ها خواهند پرسید: «چرا خداوند با این سرزمین چنین کرده است؟ دلیل این خشم بی‌امان او چه بوده است؟» 25 در جواب ایشان گفته خواهد شد: «چون مردم این سرزمین عهده‌ی را که هنگام خروج از مصر خداوند، خدای پدرانشان با ایشان بسته بود، شکستند. 26 ایشان به پرستش خدایانی پرداختند که آنها را قبلاً نمی‌شناختند و خداوند، پرستش آنها را منع کرده بود. 27 پس خشم خداوند علیه

30 هنگامی که تمام این برکت‌ها و لعنت‌ها اتفاق بیفتد و شما در میان قوم‌های بیگانه‌ای که خداوند، خدایتان شما را به آنجا رانده است سختان مرا به یاد بیاورید. 2 و به سوی خداوند، خدایتان بازگشت نمایید و شما و فرزندان با تمامی دل‌فرامینی را که امروز به شما دادم اطاعت کنید، 3 آنگاه خداوند، خدایتان شما را از اسارت نجات خواهد داد. او بر شما ترحم خواهد کرد و شما را از بین تمام قوم‌هایی که شما را در آنها پراکنده کرده است جمع خواهد نمود. 4 اگر در دورترین نقاط دنیا هم باشید او شما را جمع می‌کند. 5 و به سرزمین نیاکانتان باز می‌گرداند تا دوباره مالک آن شوید. او شما را کامیابتر و پرشمارتر از نیاکانتان خواهد ساخت. 6 او دل‌های شما و فرزندان را پاک خواهد کرد تا خداوند، خدایتان را با تمامی دل و جان دوست بدارید و در آن سرزمین زنده بمانید. 7 یهوه خدایتان همه این لعنت‌ها را متوجه دشمنان و کسانی که به شما آزار می‌رسانند خواهد کرد. 8 پس شما باز از خداوند اطاعت خواهید کرد و همه فرمان‌هایش را که من امروز به شما می‌دهم نگاه خواهید داشت. 9 یهوه خدایتان شما را در تمام کارهایتان برکت خواهد داد و به شما فرزندان بسیار و گله و محصول فراوان عطا خواهد کرد، چون خداوند بار دیگر از شما راضی خواهد شد، همچنانکه از پدران شما راضی بود. 10 اگر به صدای یهوه خدایتان گوش فرا دهید و از فرمان‌ها و فرائض او که در این کتاب شریعت نوشته شده، اطاعت کنید و با تمامی دل و جان به سوی یهوه خدایتان بازگردید، او از شما خشنود خواهد بود. 11 اطاعت از این فرمان که من امروز به شما می‌دهم، خارج از توانایی و دور از دسترس شما نیست. 12 چون این فرمان در آسمان نیست که بگویید: «چه کسی به آسمان بالا خواهد رفت و آن را پایین خواهد آورد تا آن را بشنوم و اطاعت کنم؟» 13 و نه در ماورای دریاهاست که بگویید: «چه کسی می‌تواند به آن سوی دریاها برود و آن را برای ما بیاورد تا آن را بشنوم و اطاعت کنم؟» 14 این کلام به شما بسیار نزدیک است؛ آن در دهان و در دل شماست تا بتوانید آن را به جا آورید. 15 حال گوش کنید، من امروز مرگ و زندگی، بدی و خوبی را در برابر شما قرار داده‌ام تا یکی را برگزینید. 16 من امروز به شما دستور داده‌ام که یهوه خدایتان را دوست داشته در راه او گام بردارید و فرمان‌ها و فرائض و قوانین او را نگاه دارید تا زنده مانده، قومی بزرگ بشوید و یهوه خدایتان به شما در سرزمینی که تصرف خواهید کرد، برکت بدهد. 17 ولی اگر گوش ندهید و اطاعت نکنید و به دنبال خدایان دیگر

بروید و آنها را بپرستید، **18** در این صورت همین امروز به شما اعلام می‌کنم که بدون شک نابود خواهید شد و در سرزمینی که از رود اردن گذر می‌کنید تا آن را تصرف کنید، عمری طولانی نخواهید داشت. گفت: «تو خواهی مرد و به پدرانیت ملحق خواهی شد. بعد از تو، **19** زمین و آسمان را شاهد می‌گیرم که امروز زندگی و مرگ، برکت و لعنت را در برابر شما قرار داده‌ام. زندگی را انتخاب کنید تا شما و فرزندانان زنده بمانید. **20** خداوند، خدایان را دوست داشته، از او بستم‌ها خواهند شکست. **17** آنگاه خشم من بر ایشان شعله‌ور شده، اطاعت کنید و به او بچسبید، زیرا او زندگی شماست و به شما و فرزندانان در سرزمینی که با سوگند به پدرانان ابراهیم و اسحاق و یعقوب وعده داده است، عمری طولانی عطا خواهد فرمود.

31

موسی در ادامه سخنان خود به قوم اسرائیل چنین گفت: **2**

«من اکنون صد و بیست سال دارم و دیگر قادر نیستم شما را رهبری کنم. خداوند به من گفته است از رود اردن عبور نخواهم کرد. **3** بیهوش خدایان، خود پیشاپیش شما عبور خواهد کرد و اقوامی را که در آنجا زندگی می‌کنند نابود خواهد کرد و شما سرزمین ایشان را به تصرف خود در خواهید آورد. همان‌گونه که خداوند فرموده، یوشع پیشاپیش شما عبور خواهد کرد. **4** خداوند همان‌طور که سیحون و عوج، پادشاهان اموری را هلاک ساخته، سرزمینشان را ویران نمود، قومهایی را نیز که در این سرزمین زندگی می‌کنند نابود خواهد کرد. **5** خداوند، ایشان را به دست شما تسلیم خواهد کرد و شما باید طبق دستوری که داده‌ام با آنها رفتار کنید. **6** قوی و دلیر باشید. از ایشان ترسید. خداوند، خدایان با شما خواهد بود. او شما را تنها نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد.» **7** آنگاه موسی یوشع را احضار کرده، در حضور تمامی قوم اسرائیل به او گفت: «قوی و دلیر باش، زیرا تو این قوم را به سرزمینی که خداوند با سوگند به اجدادشان وعده داده است رهبری خواهی کرد تا آنجا را تصرف کنند. **8** ترسان نباش، زیرا خداوند با تو خواهد بود و پیشاپیش تو حرکت خواهد کرد. او تو را تنها نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد.» **9** آنگاه موسی قوانین خدا را نوشت و آن را به کاهنان لاوی که صندوق عهد خداوند را حمل می‌کردند و نیز به مشایخ اسرائیل سپرد. **10** او به ایشان فرمود: «این قوانین را در پایان هر هفت سال، یعنی در سالی که قرضها بخشیده می‌شود، هنگام عید خیمه‌ها که تمام قوم اسرائیل در حضور خداوند در مکانی که او برای عبادت تعیین می‌کند جمع می‌شوند، برای آنها بخوانید. **12** تمام مردان، زنان، بچه‌ها و غریبانی را که در میان شما زندگی می‌کنند جمع کنید تا قوانین خداوند را بشنوند و یاد بگیرند که بیهوش خدایان را احترام نمایند و دستورهایش را اطاعت کنند. **13** چنین کنید تا فرزندانان که با این قوانین آشنایی ندارند آنها را بشنوند و بیاموزند که در تمام ایام زندگی خود در سرزمینی که برای تصرفش از اردن عبور می‌کنید، بیهوش خدایان را احترام نمایند.» **14** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «پایان عمرت نزدیک شده است. یوشع را بخوان و با خود به خیمه ملاقات بیاور تا دستورهای لازم را به او بدهم.» پس موسی و یوشع به

32

«ای آسمان گوش بگیر تا بگویم، و ای زمین سخنان مرا بشنو! **2** تعلیم من مثل باران خواهد بارید و مانند شبنم بر زمین خواهد نشست. کلام من مثل قطره‌های باران بر سبزه تازه، و مانند نه‌نم باران بر گیاهان فرو خواهد ریخت. **3** نام خداوند را ستایش

خواهم کرد، و قوم او عظمت وی را وصف خواهند نمود. 4 خداوند کنم، به طوری که یاد آنها نیز از خاطرها محو گردد، 27 ولی فکر همچون صخره‌ای است و اعمالش کامل و عادل، اوست خدای امین کردم که شاید دشمنان بگویند: «قدرت ما بود که آنها را نابود کرد نه و دادگر، از گناه میرا و با انصاف. 5 «قوم او فاسد شده، باعث ننگ قدرت خداوند.»» 28 «اسرائیل قومی است نادان و بی‌فهم. 29 ای او گشته‌اند، آنها دیگر فرزندان او نیستند، بلکه قومی هستند کجرو و کاش شعور داشت و می‌فهمید که چرا شکست خورده است. 30 نافرمان. 6 ای قوم احمق و نادان! آیا اینچنین از خدوند خود قدردانی چرا هزار نفرشان از یک نفر، و ده هزار نفرشان از دو نفر شکست می‌کنی؟ آیا او پدر و خالق تو نیست؟ آیا او نبود که تو را به وجود خورند؟ زیرا «صخره» ایشان، ایشان را ترک کرده بود، خداوند ایشان را آورد؟ 7 «روزهای گذشته را به یاد آر، از پدران خود پیرس تابه تو به دست دشمن تسلیم نموده بود. 31 حتی دشمنانشان نیز می‌دانند بگویند، از مشایخ سؤال کن تا به تو جواب دهند. 8 آنگاه که خدای که صخره‌شان مانند صخره ما نیست. 32 دشمنان اسرائیل مانند متعال، زمین را میان قومها تقسیم کرد، آنگاه که انسانها را منتشر مردم سدوم و عموره فاسدند، مثل درختانی می‌باشند که انگور تلخ و ساخت، او مرزهای آنها را تعیین نمود، برحسب تعداد بنی‌اسرائیل. 9 سمی به بار می‌آورد، 33 مانند شرابی هستند که از زهر مار گرفته «زیرا قوم اسرائیل متعلق به خداوندند؛ و یعقوب میراث خاص اوست. شده باشد. 34 «خداوند می‌فرماید: “آنچه دشمنان کرده‌اند نزد من 10 او اسرائیل را در بیابان خشک و سوزان یافت، او را در برگرفت ذخیره شده و در خزانه‌های من مختم گردیده است. 35 من به موقع و از او مراقبت کرد، و مانند مردمک چشم خود از او محافظت آنها را مجازات خواهم کرد. انتقام و جزا از آن من است. به‌زودی آنها نمود، 11 درست مانند عقابی که جوجه‌هایش را به پرواز درمی‌آورد، و خواهند افتاد، زیرا روز هلاکت ایشان نزدیک است.”» 36 «خداوند به بالهای خود را می‌گشاید تا آنها را بگیرد و با خود ببرد. 12 او قوم ببیند که قوت ایشان از بین رفته و برای برده و آزاد رمقی نمانده خود را خودش رهبری نمود و هیچ خدای دیگری با وی نبود. 13 خداوند به آنها کوهستانهای حاصلخیز بخشید تا از محصول آنها سیر شوند. او به ایشان عسل از میان صخره، و روغن از میان سنگ خارا شما، «صخره‌هایی» که به آنها پناه می‌بردید 38 و چربی قربانیها را داد. 14 بهترین گاو و گوسفندان را به آنان بخشید تا از آنها شیر به آنان می‌خورانید و شراب برای نوشیدن به آنها تقدیم می‌کردید؟ و کره فراوان به دست آورد. قوچهای فربه باشان و بزها، عالیترین بگذارید آنها بریزند و به شما کمک کنند و برای شما پناهگاه گندمها و مرغوبترین شرابها را به آنها عطا فرمود. 15 «اما پشورون سیر باشند. 39 بدانید که تنها من خدا هستم و خدای دیگری غیر از من شده، یاغی گشت، فربه و تنومند و چاق شده، خدایی را که او را آفریده بود ترک نمود، و «صخره نجات» خود را به فراموشی سپرد. 16 و کسی نمی‌تواند از دست من بهراند. 40 من که تا ابد زنده هستم، آنها با بت‌پرستی قبیح خود، خشم و غیرت خداوند را برانگیختند. دست خود را به آسمان برافراشته، اعلام می‌کنم 41 که شمشیر براق 17 به تنها که خدا نبودند قربانی تقدیم کردند به خدایان جدیدی که خود را تیز کرده، بر دشمنانم داوری خواهم نمود. از آنها انتقام خواهم پدرانشان هرگز آنها را نشناخته بودند، خدایانی که بنی‌اسرائیل آنها را گرفت و کسانی را که از من نفرت دارند مجازات خواهم کرد. 42 پرستش نکرده بودند. 18 آنها خدایی را که «صخره» شان بود و ایشان را به وجود آورده بود، فراموش کردند. 19 «وقتی خداوند دید که و اسیران را خواهد دید و به خون آنها آغشته خواهد گشت، سرهای پسران و دخترانش چه می‌کنند، خشمگین شده از آنان بیزار گشت. رهبران آنها پوشیده از خون خواهند شد.» 43 «ای آسمانها، با او 20 او فرمود: “آنها را ترک می‌کنم تا هر چه می‌خواهد بر سرشان شادی کنید، و ای همه فرشتگان خدا او را پرستش نمایند! ای قومها بیاید، زیرا آنها قومی یاغی و خیانتکار هستند. 21 آنها با پرستش با قوم او شادی کنید، فرشتگان خدا در او تقویت یابند؛ زیرا او انتقام خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت مرا برانگیختند، من نیز آنها را خون بندگانش را خواهد گرفت. او از دشمنان خود انتقام خواهد با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم. 22 خشم من فروخته شده، زمین و محصولش را خواهد سوزانید، و تا اعماق زمین فرو رفته، بنیاد کوهها را به آتش خواهد کشید. (Sheol h7585) 23

بلا یا بر سر ایشان خواهم آورد و تمام تیرهای خود را به سوی ایشان پرتاب خواهم کرد. 24 آنها را با گرسنگی و تب سوزان و مرض کشته‌اند از پای در خواهم آورد. جانوران وحشی را به جان آنها خواهم انداخت و مارهای سمی را خواهم فرستاد تا ایشان را بگزند. 25 در بیرون، شمشیر دشمنان، کشتار خواهد کرد و در درون خانه‌ها وحشت حکمفرما خواهد بود. مردان و زنان جوان، کودکان و پیران، همگی نابود خواهند شد. 26 می‌خواستم آنها را به کلی هلاک

را که به قوم اسرائیل می‌دهم، ببین. 50 سپس تو در آن کوه خواهی مرد و به اجداد خود خواهی پیوست همان‌طور که برادرت هارون نیز در کوه هور درگذشت و به اجداد خود پیوست، 51 زیرا هر دو شما در برابر قوم اسرائیل، کنار چشمهٔ مریهٔ قادش واقع در بیابان صین، حرمت قدوسیت مرا نگه نداشتید. 52 سرزمینی را که به قوم اسرائیل می‌دهم، در برابر خود، خواهی دید ولی هرگز وارد آن نخواهی شد.»

33

این است برکتی که موسی، مرد خدا، قبل از مرگش به قوم اسرائیل داد: 2 «خداوند از کوه سینا آمد، از آن کوه سعیر طلوع کرد و از کوه فاران درخشید. مقدسین بی‌شمار همراه او بودند و آتشی مشتعل در دست راست او. 3 او قوم خود را دوست می‌دارد و از آنها حمایت می‌کند، ایشان نزد پاهای او می‌نشینند و از سخنانش بهره‌مند می‌گردند. 4 قوانینی که من برای قوم اسرائیل آوردم، میراث ایشان است. 5 خداوند در پشورون پادشاه شد، وقتی که سران قوم جمع شدند، همراه با همهٔ قبیله‌های اسرائیل. 6 موسی دربارهٔ قبیلهٔ رئوین چنین گفت: «رئوین زنده باشد و نمیرد و افراد قبیله‌اش کم نشوند.» 7 و دربارهٔ قبیلهٔ یهودا گفت: «ای خداوند، صدای یهودا را بشنو! او را با قومش متحد گردان، او را در مقابل دشمنان یاری ده تا بتواند از خود دفاع کند.» 8 دربارهٔ قبیلهٔ لاوی گفت: «ای خداوند، اوریم و تُمیم خود را به خادمان امین خود سپردی. تو ایشان را در مسا آزمودی و در کنار چشمهٔ مریه امتحان نمودی. 9 ایشان تو را بیش از پدر و مادر، برادر و فرزند خود، دوست داشتند، از کلام تو اطاعت کردند و نسبت به عهد تو وفادار ماندند. 10 آنها قوانین تو را به بنی‌اسرائیل می‌آموزند و بر مذهب تو، بخور و قربانی سوختنی به تو تقدیم می‌کنند. 11 ای خداوند، قبیلهٔ لاوی را برکت بده و خدمت ایشان را قبول بفرما. کمر دشمنانشان را بشکن تا دیگر برنخیزند.» 12 موسی دربارهٔ قبیلهٔ بنیامین چنین گفت: «او محبوب خداوند است و در پناه او زیست می‌کند، خداوند تمامی روز او را احاطه می‌نماید و از هر بلایی او را حفظ می‌کند.» 13 دربارهٔ قبیلهٔ یوسف چنین گفت: «خداوند سرزمینشان را برکت دهد، با باران و با آبهای زیر زمین. 14 سرزمینشان در هر فصلی پر بار باشد و از محصولاتش که آفتاب می‌رویانند غنی گردد. 15 کوههای قدیمی‌شان پر از درخت میوه شوند و تپه‌های جاودانی‌شان حاصلخیز گردند. 16 در زمینشان وفور نعمت باشد و ایشان از رضایت خداوند برخوردار گردند، خداوندی که در بوتهٔ مشتعل ظاهر گشت. تمامی این برکات بر یوسف باد، بر کسی که میان برادران خود شاهزاده بود. 17 یوسف در قوت مانند گوسالهٔ نر است، و همچون گاو وحشی با شاخهای خویش تمام قومها را می‌زند. این برکات بر هزاره‌های منسی و ده هزاره‌های افرایم باد.» 18 موسی دربارهٔ قبایل زبولون و یساکار چنین گفت: «ای زبولون سفرهای تو با شادی همراه باشد، و تو ای یساکار در خیمه‌های خود شادمان باش. 19 زبولون و یساکار قومها را به کوه خود دعوت خواهند کرد و در آنجا قربانیهای راستین تقدیم خواهند نمود. ثروت

34

آنگاه موسی از دشتهای موآب به قلعهٔ پیسگاه در کوه نبو، که در مقابل اریحاست رفت و خداوند تمامی سرزمین موعود را به او نشان داد: از جلعاد تا دان، 2 تمام زمین قبیلهٔ نفتالی، زمینهای قبایل افرایم و منسی، زمین قبیلهٔ یهودا تا دریای مدیترانه، 3 صحرای نگب و تمام ناحیهٔ درهٔ اریحا (شهر نخلستان) تا صوغر. 4 خداوند به موسی فرمود: «این است سرزمینی که من با سوگند به ابراهیم و یعقوب وعده دادم که به فرزندانشان بدهم. اکنون به تو اجازه دادم و تپه‌های جاودانی‌شان حاصلخیز گردند. 16 در زمینشان وفور نعمت باشد و ایشان از رضایت خداوند برخوردار گردند، خداوندی که در بوتهٔ مشتعل ظاهر گشت. تمامی این برکات بر یوسف باد، بر کسی که میان برادران خود شاهزاده بود. 17 یوسف در قوت مانند گوسالهٔ نر است، و همچون گاو وحشی با شاخهای خویش تمام قومها را می‌زند. این برکات بر هزاره‌های منسی و ده هزاره‌های افرایم باد.» 18 موسی دربارهٔ قبایل زبولون و یساکار چنین گفت: «ای زبولون سفرهای تو با شادی همراه باشد، و تو ای یساکار در خیمه‌های خود شادمان باش. 19 زبولون و یساکار قومها را به کوه خود دعوت خواهند کرد و در آنجا قربانیهای راستین تقدیم خواهند نمود. ثروت

است که خداوند با او رو در رو صحبت کرده باشد. **11** موسی به فرمان خداوند، معجزات عظیمی در حضور فرعون مصر، دربارانش و تمام قوم او انجام داد. **12** هیچ کس تا به حال نتوانسته است قدرت و معجزات شگفت‌انگیزی را که موسی در حضور قوم اسرائیل نشان داد، ظاهر سازد.

یوشع، دو جاسوس از شطیم به آن طرف رود اردن فرستاد تا

وضعیت آن سرزمین و بخصوص شهر اریحا را بررسی کنند. وقتی آنها

1 خداوند پس از مرگ خدمتگزار خود، موسی، به دستیار او یوشع، به آن شهر رسیدند، به خانهٔ زنی روسپی به نام راحاب رفتند تا شب

(پسر نون) فرمود: 2 «خدمتگزار من موسی، در گذشته است، پس تو را در آنجا بگذارند. 2 همان شب به پادشاه اریحا خبر رسید که

برخی و بنی اسرائیل را از رود اردن عبور دیده و به سرزمینی که به ایشان چند جاسوس اسرائیلی وارد شهر شده‌اند. 3 پادشاه افرادی را با این

می‌دهم، برسان. 3 همان‌طور که به موسی گفتم، هر جا که قدم پیغام نزد راحاب فرستاد: «مردانی را که به خانهٔ تو آمده‌اند به ما

بگذارید، آنجا را به تصرف شما در خواهیم آورد. 4 قلمرو سرزمین تحویل بده، زیرا آنها جاسوس هستند.» 4 اما راحاب که آن دو مرد را

شما از صحرای یگب در جنوب تا کوههای لبنان در شمال، و از پنهان کرده بود، گفت: «آنها پیش من آمدند، ولی نفهمیدم چه

دریای مدیترانه در غرب تا رود فرات و سرزمین حیثی‌ها در شرق، کسانی بودند. 5 هنگامی که هوا تاریک شد، پیش از بسته شدن

خواهد بود. 5 همان‌طور که با موسی بودم با تو نیز خواهم بود تا در دروازه‌ها از شهر خارج شدند و من نمی‌دانم کجا رفتند. اگر به دنبال

تمام عمرت کسی نتواند در برابر تو مقاومت کند. تو را هرگز ترک آنها بشتایید می‌توانید به ایشان برسید.» 6 (ولی راحاب آن دو مرد

نمی‌کنم و تنها نمی‌گذارم. 6 پس قوی و شجاع باش، زیرا تو این را به پشت بام برده، ایشان را زیر توده‌ای از ساقه‌های کتان که در

قوم را رهبری خواهی کرد تا سرزمینی را که به پدران ایشان وعده آنجا گذاشته بود، مخفی کرده بود. 7 پس مأموران پادشاه اریحا در

داده‌ام تصاحب نمایند. 7 فقط قوی و شجاع باش و از قوانینی که جستجوی آن دو نفر تا کرانهٔ رود اردن پیش رفتند و همین که آنها از

خدمتگزارم موسی به تو داده است اطاعت نما، زیرا اگر از آنها به شهر خارج شدند، دروازه‌های شهر را از پشت سر ایشان بستند. 8

دقت پیروی کنی، هر جا روی موفق خواهی شد. 8 این کتاب تورات شب، پیش از آنکه آن دو مرد بخوابند، راحاب نزد ایشان به پشت بام

از تو دور نشود؛ شب و روز آن را بخوان و در گفته‌های آن فکر کن رفت 9 و به آنها گفت: «من شک ندارم که خداوند، سرزمین ما را

تا متوجه تمام دستورهای آن شده، بتوانی به آنها عمل کنی؛ آنگاه به شما خواهد داد. ترس شما بر ما مستولی شده و هر کس نام

پیروز و کامیاب خواهی شد. 9 آری، قوی و شجاع باش و ترس اسرائیل را می‌شنود از ترس می‌لرزد. 10 زیرا شنیده‌ایم که چگونه

و واهمه را از خود دور کن و به یاد داشته باش که هر جا بروی هنگام خروج از مصر، خداوند از میان دریای سرخ راه خشکی برای

من که خداوند، خدای تو هستم، با تو خواهم بود.» 10 آنگاه شما پدید آورد تا از آن بگذرید! خبر داریم که به سیحون و عوج،

یوشع به بزرگان اسرائیل دستور داد: 11 «به میان قوم بروید و به آنها پادشاهان اموری‌ها که در شرق اردن بودند، چه کردید و چگونه آنها و

بگویید: «تو شتهٔ خود را آماده کنید، زیرا پس از سه روز از رود اردن مردمانشان را نابود ساختید. 11 وقتی این خبرها را شنیدیم، ترس

خواهید گذشت تا سرزمینی را که خداوند به میراث به شما داده است وجود ما را فرا گرفت و جرأت خود را از دست دادیم؛ زیرا پیهو خدای

تصرف کنید!» 12 سپس یوشع به قبایل رئوین، جاد و نصف قبیلهٔ شما، خدای آسمان و زمین است و مانند او خدایی نیست. 12 حال

متنسی گفت: 13 «به یاد آورید دستوری را که موسی، خدمتگزار از شما می‌خواهم که به نام خداوند برای من قسم بخورید و نشانه‌ای

خداوند به شما داد: «خداوند، خدای شما این سرزمین را که در شرق به من بدهید 13 که وقتی شهر اریحا را تصرف نمودید، در ازای

رود اردن است به شما می‌دهد تا در آن آسایش داشته باشید.» 14 کمکی که به شما کردم، مرا همراه پدر و مادر و خواهران و برادرانم و

پس زنان و فرزندان و حیوانات شما در اینجا در سرزمینی که موسی در خانواده‌های آنها حفظ کنید تا کشته نشویم.» 14 آن دو مرد جواب

شرق اردن به شما داد، می‌مانند. اما مردان جنگی شما باید همگی دادند: «اگر در مورد ما با کسی سخن نگوئی، به جان خود قسم

مسلح شده، پیشاپیش بقیهٔ قبایل به آن طرف رود اردن بروند و ایشان می‌خوریم که وقتی خداوند این سرزمین را به ما داد، ترتیبی بدهیم که

را یاری دهند 15 تا سرزمینی را که خداوند، خدای شما به ایشان به تو و بستگان آسیبی نرسد.» 15 خانهٔ راحاب بر دیوار شهر قرار

داده است تصاحب کند و در آن ساکن شوند. آنگاه می‌توانید به این داشت، پس او آن دو مرد را با طناب از پنجرهٔ اتاقش پایین فرستاد.

ناحیه‌ای که موسی، خدمتگزار خداوند، در سمت شرقی رود اردن 16 سپس به ایشان گفت: «به کوه فرار کنید و سه روز در آنجا

برای شما تعیین کرده است بازگردید و در آن ساکن شوید.» 16 آنها پنهان شوید تا مأمورانی که به جستجوی شما رفته‌اند بازگردند. آنگاه

در جواب یوشع گفتند: «آنچه به ما گفتی انجام خواهیم داد و هر جا می‌توانید به راه خود ادامه دهید.» 17 آن دو نفر پیش از رفتن به او

که ما را بفرستی، خواهیم رفت؛ 17 چنانکه فرمانبردار موسی بودیم، گفتند: «وقتی ما به این شهر حمله کردیم، تو پدر و مادر و برادران و

تو را نیز اطاعت خواهیم نمود. پیهو، خدای تو با تو باشد، چنانکه با خواهران و خانواده‌های آنها را در خانهٔ خود جمع کن و این طناب

موسی بود. 18 اگر کسی از فرمان تو سرپیچی کند و از تو اطاعت قرمز را به همین پنجره بیند. اگر این کار را نکنی و آسیبی به شما

ننماید، کشته خواهد شد. پس قوی و شجاع باش!» برسد، ما در برابر قسمی که خورده‌ایم مسئول نخواهیم بود. 19 اگر

کسی از خانه بیرون برود، خونش به گردن خودش است و ما مسئول مرگش نخواهیم بود. ما قسم می‌خوریم کسانی که در این خانه همانند

کشته نشوند و به ایشان کوچکترین آسیبی نرسد. 20 اما اگر تو درباره نام آدم که نزدیک صرتان است متوقف شده، روی هم انباشته گردید ما با کسی سخن بگویی، این قسم باطل می‌شود». 21 راحاب و آبی که پایینتر از آن نقطه بود به دریای نمک ریخت، به طوری که گفت: «آنچه را که گفتید می‌پذیرم.» سپس ایشان را روانه کرد و قوم اسرائیل توانستند از آنجا که روبروی اریحا بود عبور کنند. 17 طناب قرمز را به پنجره بست. 22 آن دو به کوه رفتند و سه روز در کاهنایی که صندوق عهد خداوند را حمل می‌کردند در وسط راه آنجا ماندند. تعقیب‌کنندگان همه راه‌ها را جستجو کردند و چون خشک، میان رودخانه ایستادند تا اینکه همه قوم به آن طرف رودخانه ایشان را نیافتند، ناچار به شهر بازگشتند. 23 آنگاه آن دو نفر از کوه رسیدند!

به زیر آمده، از رود اردن عبور نمودند و نزد یوشع بازگشتند و آنچه 4 وقتی همه افراد قوم اسرائیل به سلامت از رودخانه گذشتند، برایشان اتفاق افتاده بود به او گزارش دادند. 24 آنها به یوشع گفتند: «خاطر جمع هستیم که خداوند تمام آن سرزمین را به ما بخشیده است، زیرا مردم آنجا از ترس ما روحیه خود را باخته‌اند!»

3 سپیده دم روز بعد، قوم اسرائیل همراه یوشع حرکت کردند و از به همان مکانی بیرند که امشب اردو می‌زدند تا به عنوان یادبود، شطیم کوچ نموده، تا کنار رود اردن پیش رفتند و قبل از آنکه از رود آنها را روی هم قرار دهند». 4 پس یوشع آن دوازده نفر را که از اردن عبور کنند، چند روزی در آنجا اردو زدند. 2 بعد از سه روز، میان بنی‌اسرائیل انتخاب کرده بود، فرا خواند 5 و به ایشان گفت: رهبران قوم به میان اردو رفتند و این دستور را صادر نمودند: «وقتی «به میان رودخانه، جایی که کاهنان با صندوق عهد یهوه خدایان دیدید که کاهنان، صندوق عهد یهوه خدایان را بر دوش گرفته‌اند و ایستاده‌اند، بروید و هر یک از شما یک سنگ بر دوش خود بگذارید می‌برند، شما هم به دنبال آنها حرکت کنید. کاهنان، شما را هدایت و بیاورید، یعنی دوازده سنگ به تعداد دوازده قبیله اسرائیل. 6 ما آنها خواهند نمود، زیرا تا به حال از این راه عبور نکرده‌اید. اما باید در را به عنوان یادبود در اینجا می‌گذاریم تا وقتی در آینده فرزندانان حدود یک کیلومتر از ایشان که صندوق عهد را حمل می‌کنند فاصله بگیرند. مواظب باشید نزدیکتر نرود!» 5 یوشع هم به قوم اسرائیل است که جریان آب رود اردن قطع شد و در میان آن، راه خشکی گفت: «امروز خود را تقدیس کنید، چون فردا خداوند برای ما معجزه پدید آمد تا صندوق عهد خداوند از آن عبور کند! این سنگها برای بزرگی انجام خواهد داد.» 6 صبح روز بعد، یوشع به کاهنان دستور قوم اسرائیل یادگاری جاودانه از این معجزه بزرگ خواهند بود». 8 آن داد که صندوق عهد را بردارند و پیشاپیش قوم اسرائیل حرکت کنند. دوازده نفر طبق دستور یوشع عمل نمودند و دوازده سنگ از وسط آنها نیز چنین کردند. 7 خداوند به یوشع فرمود: «از امروز تو را در رودخانه آورند، درست همان‌گونه که خداوند به یوشع فرموده بود، نظر قوم اسرائیل بسیار سرفراز خواهم نمود تا بدانند که من با تو هستم یعنی برای هر قبیله اسرائیل یک سنگ. سنگها را به محلی که در چنانکه با موسی بودم. 8 به کاهنایی که صندوق عهد را حمل آنجا توقف نموده بودند بردند و یادبودی بنا کردند. 9 یوشع در وسط می‌کنند بگو وقتی به رود اردن رسیدند در کنار آن توقف کنند». 9 رودخانه، جایی که کاهنان ایستاده بودند نیز دوازده سنگ دیگر به یوشع قوم را جمع کرد و به ایشان گفت: «بیایید آنچه را که خداوند عنوان یادگار روی هم گذاشت که تا به امروز باقیست. 10 کاهنان با فرموده است بشنوید. 10 امروز خواهید دانست که خدای زنده در صندوق عهد اقتدر در وسط رودخانه ماندند تا قوم اسرائیل آنچه را که میان شماست و او قبایل کنعانی، حیتی، جوی، فریزی، جرجاشی، خداوند به یوشع فرموده بود به انجام رساندند، درست همان‌گونه که اموری و یبوسی را از سرزمینی که به‌زودی آن را تسخیر خواهید کرد، موسی به یوشع توصیه کرده بود. پس قوم اسرائیل با شتاب از رود بیرون خواهد راند. 11 صندوق عهد خداوند تمام دنیا، شما را به آن اردن گذشتند، 11 و پس از آنکه به آن سوی رودخانه رسیدند، سوی رود اردن راهنمایی خواهد کرد! 12 وقتی کف پاهای کاهنایی کاهنان هم با صندوق عهد خداوند از رودخانه بیرون آمدند. 12 که صندوق عهد یهوه را حمل می‌کنند به آب رود اردن برسد، جریان مردان جنگی قبایل رئوئین، جاد و نصف قبیله منسی که چهل هزار آب قطع می‌شود و آب در یک جا بر روی هم انباشته می‌گردد. نفر بودند مسلح شدند و چنانکه موسی پیش از فوت خود به ایشان حال، دوازده نفر، یعنی از هر قبیله یک نفر را برای انجام وظیفه گفته بود، پیشاپیش بقیه قوم عبور کرده، در حضور خداوند، به سوی مخصوصی که در نظر دارم انتخاب کنید.» 14 قوم اسرائیل اردوگاه دشت اریحا پیش رفتند. 14 در آن روز، خداوند یوشع را در نظر را ترک کرده، به سوی رود اردن روانه شدند در حالی که کاهنان، تمام قوم اسرائیل سرفراز نمود. قوم اسرائیل، یوشع را در تمام مدت صندوق عهد را برداشته، پیشاپیش آنها حرکت می‌کردند. 15 آب رود عمرش مانند موسی احترام می‌کردند. 15 یوشع به امر خداوند به اردن در این هنگام که فصل درو بود، بالا آمده بود. ولی به محض کاهنایی که صندوق عهد را حمل می‌کردند گفت: «از بستر رود اینکه پاهای کاهنایی که صندوق عهد را حمل می‌کردند به آب اردن بیرون بیایید.» 18 به محض اینکه کاهنان بیرون آمدند، آب رودخانه رسید، 16 ناگهان جریان آب در بالای رودخانه در شهری به رودخانه دوباره به جریان افتاد و مانند قبل بر کناره‌هایش نیز جاری

شد. **19** این معجزه در روز دهم ماه اول اتفاق افتاد. آن روز، تمام نزدیک شده بود، چشمش به مردی شمشیر به دست افتاد. یوشع به مردم اسرائیل از رود اردن گذشتند و در جلجال، در سمت شرقی شهر سوی او رفت و پرسید: «دوست هستی یا دشمن؟» **14** آن مرد به اریحا اردو زدند. **20** آنجا در جلجال یوشع دوازده سنگی را که از یوشع گفت: «من سردار لشکر خداوند هستم.» یوشع روی بر زمین وسط رودخانه آورده بود، به عنوان یادبود روی هم گذاشت. **21** بار نهاد و سجده کرده، گفت: «هر امری داری به بندهات بفرما.» **15** دیگر یوشع مفهوم آن سنگها را برای قوم اسرائیل بیان کرد: «در آینده او به یوشع گفت: «کشفشایات را درآور، زیرا جایی که ایستاده‌ای اگر فرزندانان بپرسند: این توده سنگها در اینجا برای چیست؟ **22** به مقدس است.» یوشع اطاعت کرد.

آنها بگویند که این سنگها یادآور عبور معجزه‌آسای قوم اسرائیل از میان رود اردن است!» **23** برای ایشان توضیح دهید که چگونه خداوند جریان آب را قطع کرد و از وسط رودخانه، راه خشکی پدید آورد تا همه شما عبور کنید! این شبیه معجزه‌ای است که خداوند چهل سال قبل انجام داد، وقتی دریای سرخ را شکافت و از وسط آن، راه خشکی برای عبور بنی اسرائیل پدید آورد. **24** خداوند این معجزه را انجام داد تا همه مردم جهان بدانند که قدرت او عظیم است و همچنین شما نیز همیشه او را اطاعت کنید.

5 در سمت غربی رود اردن، اموری‌ها و در امتداد ساحل دریای مدیترانه کنعانی‌ها سکونت داشتند. پادشاهان آنها وقتی شنیدند که خداوند به خاطر بنی اسرائیل راه خشکی از میان رود اردن پدید آورده تا از آن عبور کنند، سخت ترسیدند و جرأت مقابله با اسرائیل را از دست دادند. **2** در این موقع خداوند به یوشع فرمود: «کارها از آن سنگ چخماق بساز و این نسل دوم بنی اسرائیل را ختنه کن.» **3** پس یوشع کارها از سنگ چخماق ساخت و همه مردان اسرائیل را در «جعبه هاعزلوت» ختنه کرد. **4** دلیل این کار این بود که تمام مردانی که به سن جنگیدن رسیده بودند و موقع بیرون آمدن از مصر ختنه شده بودند، همگی در بیابان مرده بودند و پسران آنها که پس از خروج از مصر متولد شده بودند، ختنه نشده بودند. **6** قوم اسرائیل چهل سال در بیابان سرگردان بودند تا اینکه تمام مردانی که هنگام بیرون آمدن از مصر به سن جنگیدن رسیده بودند، مردند. آنها چون خداوند را اطاعت نکردند، او هم قسم خورد که نگذار وارد سرزمینی شوند که وعده آن را به اجدادشان داده بود زمینی که شیر و عسل در آن جاری است. **7** پس یوشع پسرانی را که بزرگ شده بودند و می‌بایست جای پدران خود را بگیرند، ختنه کرد. **8** پس از انجام عمل ختنه، همه در اردوگاه به استراحت پرداختند تا بهبود یابند. **9** سپس خداوند به یوشع فرمود: «امروز ننگ مصر را از روی شما برداشتم.» جایی که اسرائیلی‌ها ختنه شدند، جلجال نامیده شد و تا به امروز به همان نام باقی است. **10** هنگامی که قوم اسرائیل در جلجال واقع در دشت اریحا اردو زده بودند، شب چهاردهم ماه، عید پَسَح را جشن گرفتند. **11** روز بعد به خوردن محصولات سرزمینی که وارد آن شده بودند پرداختند و از گندم آنجا نان فطیر پختند. **12** پس از آن، نان آسمانی که به «مَنَّا» معروف بود متوقف گردید و دیگر هرگز دیده نشد! قوم اسرائیل پس از آن برای خوراک، از محصولات سرزمین کنعان استفاده می‌کردند. **13** روزی یوشع که به شهر اریحا

مردم شهر اریحا از ترس اسرائیلی‌ها دروازه‌های شهر را محکم بسته بودند و به کسی اجازه رفت و آمد نمی‌دادند. **2** خداوند به یوشع فرمود: «من شهر اریحا را با پادشاه و سربازانش به تو تسلیم می‌کنم. **3** تمام مردان جنگی شما باید تا شش روز، و روزی یک بار شهر را دور بزنند. هفت کاهن پیشاپیش صندوق عهد، در جلوی شما حرکت کنند و هر یک از آنها یک شیپور که از شاخ قوچ درست شده، در دست خود بگیرند. در روز هفتم در حالی که کاهنان شیپور می‌نوازند شما به جای یک بار، هفت بار شهر را دور بزنید. **5** آنگاه وقتی صدای ممتد و بلند شیپورها را بشنوید، همه با هم با صدای بلند فریاد بزنید تا دیوار شهر فرو ریزد. آنگاه از هر سو به داخل شهر هجوم ببرید.» **6** یوشع کاهنان را احضار نمود و به ایشان گفت: «صندوق عهد را بردارید و هفت نفر از شما شیپور در دست بگیرید و پیشاپیش آن حرکت کنید.» **7** سپس به افرادش دستور داد تا شروع کنند به دور زدن شهر، در حالی که مردان مسلح، پیشاپیش کاهنان حرکت می‌کردند. **8** پس طبق فرمان یوشع، مردان مسلح پیشاپیش کاهنانی که شیپور می‌نواختند حرکت کردند. سپس کاهنانی که صندوق عهد را حمل می‌کردند به دنبال آنها به حرکت درآمدند. پشت سر آنها نیز بقیه سربازان روانه شدند. در تمام این مدت شیپورها همچنان نواخته می‌شد. **10** اما یوشع به افرادش گفته بود که حرف نزنند و فریاد برنیاورند تا وقتی که او دستور دهد. **11** آن روز صندوق عهد را یک بار به دور شهر گرداندند و پس از آن برای استراحت به اردوگاه بازگشتند و شب را در آنجا به سر بردند. **12** روز بعد، صبح زود یک بار دیگر شهر را به همان ترتیب دور زدند و دوباره بازگشتند و استراحت کردند. این کار شش روز تکرار شد. **15** روز هفتم نیز صبح زود برخاستند ولی به جای یک بار، هفت بار شهر را دور زدند. **16** در دور هفتم وقتی کاهنان شیپورها را با صدای ممتد و بلند نواختند یوشع به افرادش دستور داد: «با صدای بلند فریاد برآورید، زیرا خداوند شهر را به ما تسلیم کرده است!» **17** این شهر با هر چه که در آن است حرام می‌باشد، پس آن را به کلی نابود کنید و فقط راحاب روسپی را با کسانی که در خانه او هستند زنده نگه دارید، زیرا او از جاسوسان ما حمایت نمود. **18** مواظب باشید که چیزی را به غنیمت نبرید، چون همه چیز حرام است. اگر چیزی برای خود بردارید قوم اسرائیل را به مصیبت و نابودی دچار خواهید کرد. **19** اما طلا و نقره و ظروف مسی و آهنی از آن خداوند خواهد بود و باید به خزانه او آورده شود.» **20** پس قوم اسرائیل وقتی صدای بلند شیپور را

شنیدند، با صدای هر چه بلندتر فریاد برآوردند. ناگهان دیوار شهر شوند، ما را محاصره نموده، همه ما را نابود می‌کنند. آیا این عمل به اریحا در برابر اسرائیلی‌ها فرو ریخت! بنابراین قوم اسرائیل از هر سو به عظمت نام تو لطمه نمی‌زند؟» 10 خداوند در پاسخ یوشع فرمود: داخل شهر هجوم بردند و آن را تصرف کردند. 21 هر چه که در «برخیز! چرا اینچنین به خاک افتاده‌ای؟» 11 قوم اسرائیل از فرمان من شهر بود از بین بردند زن و مرد، پیر و جوان، گاو و گوسفند و الاغ، سیرچی کرده و مرتکب گناه شده‌اند. ایشان مخفیانه از چیزهای همه را از دم شمشیر گذرانند. 22 در این هنگام یوشع به آن دو حرام شهر برداشته‌اند، ولی انکار نموده، آنها را در میان اثاثیه خود مردی که قبلاً برای جاسوسی به اریحا فرستاده شده بودند، گفت: پنهان ساخته‌اند. 12 این عمل موجب شده است که اسرائیلی‌ها «به قول خود وفا کنید و به خانه آن فاحشه بروید و او را با کسانی که مغلوب شوند. به همین علت است که سربازان تو نمی‌توانند در مقابل در خانه‌اش هستند، نجات دهید.» 23 آن دو نفر رفته، راحاب را با دشمنان ایستادگی کنند، زیرا گرفتار لعنت شده‌اند. اگر آن غنیمت پدر و مادر و برادران و سایر بستگانش آوردند و ایشان را بیرون اردوگاه حرام را از بین نبرید، من دیگر با شما نخواهم بود. 13 «حال برخیز و اسرائیل جا دادند. 24 بعد از نجات راحاب و خانواده او، اسرائیلی‌ها مراسم پاک کردن گناه قوم را بجا آور و به آنها بگو که برای فردا آماده طلا و نقره و ظروف مسی و آهتی را برای خزانه خانه خداوند جمع شوند، زیرا من که یهوه، خدای اسرائیل هستم می‌گویم: ای اسرائیل، نمودند و شهر را به آتش کشیدند. 25 بدین ترتیب، یوشع راحاب و مال حرام در میان شماسست و تا آن را از خود دور نکنید، نخواهید بستگانش را که در خانه‌اش بودند زنده نگاه داشت. آنها تا به امروز با قوم اسرائیل زندگی می‌کنند، زیرا راحاب آن دو جاسوس را که یوشع به صبح نزد من حاضر شوند تا من معلوم کنم که آن شخص خطاکار، اریحا فرستاده بود، در خانه خود پناه داد. 26 بعد یوشع هشدار داد، متعلق به کدام قبیله است. پس از آن، تمام خاندانهای آن قبیله جلو گفت: «لعنت خداوند بر کسی که اقدام به بازسازی شهر اریحا کند. بیایند تا مشخص کنم که آن شخص خطاکار، در میان کدام خاندان او به قیمت جان پسر ارشدش پایه‌های آن را خواهد نهاد و به قیمت جان پسر کوچکش دروازه‌های آن را بر پا خواهد نمود.» 27 شهرت یوشع در همه جا پیچید، زیرا خداوند با وی بود.

7 اما بنی اسرائیل مرتکب گناه شدند. گرچه خداوند دستور فرموده بود که چیزی را از شهر به غنیمت نبرند، ولی آنها از این دستور سرپیچی کردند. عخان (پسر کرمی، نوۀ زبدي و نوادۀ زارح از قبیله یهودا) از اموالی که حرام شده بود برای خود به غنیمت گرفت و خداوند به خاطر این عمل بر تمام قوم اسرائیل غضبناک شد. 2 به زودی پس از تسخیر شهر اریحا، یوشع چند نفر از مردان خود را به شهر عای که در شرق بیت‌تیل و نزدیک بیت‌آن واقع شده بود فرستاد تا وضع آنجا را بررسی کنند. 3 وقتی آنها مراجعت نمودند گفتند: «شهر کوچکی است و فقط کافی است دو یا سه هزار نفر از سربازان ما بروند و آن را تصرف کنند. بنابراین لزومی ندارد که همه لشکر اسرائیل به آنجا حمله کند.» 4 پس یوشع حدود سه هزار سرباز برای تسخیر شهر عای فرستاد، اما آنها شکست خوردند. 5 مردان عای از دروازه شهر تا بلندیه‌های اطراف، اسرائیلی‌ها را تعقیب نموده، حدود سی و شش نفر از آنان را در سرایشی کشتند. لشکر اسرائیل از این واقعه دچار وحشت شد و روحیه خود را به کلی باخت. 6 پس یوشع و بزرگان اسرائیل از شدت ناراحتی جامه‌های خود را پاره کردند، رفتند و چنانکه عخان گفته بود، ردا و طلا و نقره را پیدا کردند و نقره خاک بر سر خود ریختند و تا غروب در برابر صندوق عهد خداوند به خاک افتادند. 7 یوشع چنین دعا کرد: «آه ای خداوند، چرا ما را به این سوی رود اردن آوردی تا به دست این اموری‌ها کشته شویم؟ ای آنگاه یوشع و همه اسرائیلی‌ها، عخان را گرفته، او را با ردا و نقره کاش راضی شده بودیم که همان طرف رودخانه بمانیم. 8 آه، ای و شمش طلالی که دزدیده بود، با پسران و دخترانش و گاوها و خداوند، اینک که قوم اسرائیل از دشمن شکست خورده است من چه گوسفندها و الاغهایش و خیمه‌اش و هر چه که داشت به درۀ عخور کنم؟ 9 چون اگر کنعانی‌ها و سایر قومهای مجاور از این واقعه باخبر گردند. 25 در آنجا یوشع به عخان گفت: «چرا چنین بلایی بر

سر ما آوردی؟ اکنون خداوند، تو را دچار بلا می‌کند.» آنگاه تمام بردند و آن را به آتش کشیدند. 20 سربازان عای وقتی به پشت بنی‌اسرائیل آنها را سنگسار نمودند و بعد بدنهایشان را سوزاندند 26 و سر نگاه کردند و دیدند دود غلیظی آسمان شهرشان را فرا گرفته روی جنازه سوخته‌ی عخان، توده‌ی بزرگی از سنگ بر پا کردند. آن توده است دست و پایشان چنان سست شد که قدرت فرار کردن هم از سنگ هنوز باقیست و آن مکان تا به امروز به «وادی عخور» معروف است. بدین ترتیب خشم خداوند فرو نشست.

8 خداوند به یوشع فرمود: «ترس و واهمه را از خود دور کن! از طرف دیگر، سربازان اسرائیلی که در داخل شهر بودند بیرون آمده، برخیز و تمام سربازان را همراه خود بردار و به عای روانه شو. من به دشمن حمله‌ی کردند. به این ترتیب سربازان عای از دو طرف به پادشاه آنجا را به دست تو تسلیم می‌کنم. مردم و شهر و زمین عای از دام سپاه اسرائیل افتادند و همه کشته شدند. 23 تنها کسی که آن تو خواهند شد. 2 با ایشان همان‌طور رفتار کن که با پادشاه زنده ماند پادشاه عای بود که او را هم اسیر کرده، نزد یوشع آوردند. اریحا و مردم آنجا رفتار نمودی. اما این بار چارپایان و غنایم شهر را 24 لشکر اسرائیل پس از اینکه افراد دشمن را در خارج از شهر می‌توانید میان خود قسمت کنید. در ضمن برای حمله به دشمن در پشت آن شهر، یک کمینگاه بساز.» 3 پس یوشع و تمام لشکر او بگذراندند. 25 در آن روز، تمام جمعیت شهر که تعدادشان بالغ بر آماده حمله به عای شدند. یوشع سی هزار تن از افراد دلیر خود را انتخاب کرد تا آنها را شبانه به عای بفرستد. 4 او به آنها این دستور را داد: «در پشت شهر در کمین بنشینید، ولی از شهر زیاد دور نشوید و برای حمله آماده باشید. 5 نقشه ما چنین است: من و افرادم به شهر نزدیک خواهیم شد. مردان شهر مانند دفعه پیش به مقابله ما برخوانند خاست. در این هنگام ما عقب‌نشینی می‌کنیم. 6 آنها به گمان اینکه مانند دفعه پیش در حال فرار هستیم به تعقیب ما خواهند پرداخت و بدین ترتیب از شهر دور خواهند شد. 7 بعد، شما از کمینگاه بیرون بیاید و به داخل شهر حمله کنید، زیرا خداوند آن را به دست شما تسلیم کرده است. 8 چنانکه خداوند فرموده است، شهر را بسوزانید. این یک دستور است.» 9 پس آنها همان شب روانه شده، در کمینگاه بین بیت‌ئیل و طرف غربی عای پنهان شدند. اما یوشع و بقیه لشکر در اردوگاه ماندند. 10 روز بعد، صبح زود یوشع سربازان خود را صف‌آرایی نمود و خود با بزرگان اسرائیل در پیشاپیش لشکر به سوی عای حرکت کرد. 11 آنها در سمت شمالی شهر در کنار دره‌ای که بین آنها و شهر قرار داشت توقف کردند. یوشع پنج هزار نفر دیگر را هم فرستاد تا به سی هزار نفری که در کمینگاه بودند ملحق شوند. خود او با بقیه نفرت، آن شب در همان دره ماند. 14 پادشاه عای با دیدن لشکر اسرائیل در آن سوی دره، با لشکر خود برای مقابله با آنها به دشت اردن رفت، غافل از اینکه عده زیادی از اسرائیلی‌ها در پشت شهر در کمین نشسته‌اند. 15 یوشع و لشکر اسرائیل برای اینکه وانمود کنند که از دشمن شکست خورده‌اند، در بیابان پا به فرار گذاشتند. 16 به تمام مردان عای دستور داده شد به تعقیب آنها بپردازند. آنها برای تعقیب یوشع از شهر خارج شدند، 17 به طوری که در عای و بیت‌ئیل یک سرباز هم باقی نماند و دروازه‌ها نیز به روی اسرائیلی‌ها باز بود! 18 آنگاه خداوند به یوشع فرمود: «نیزه خود را به سوی عای دراز کن، زیرا آن را به تو داده‌ام.» یوشع چنین کرد. 19 سربازانی که در کمینگاه منتظر بودند وقتی این علامت را که یوشع داده بود دیدند، از کمینگاه بیرون آمده، به شهر هجوم آوردند.

9 وقتی پادشاهان سرزمینهای همسایه از فتوحات بنی‌اسرائیل باخبر شدند، به خاطر حفظ جان و مال خود با هم متحد گشتند تا با یوشع و بنی‌اسرائیل بجنگند. اینها پادشاهان قبایل حیتی، اموری،

کتعانی، فرزی، حوی و ییوسی بودند که در غرب رود اردن و سواحل دریای مدیترانه تا کوههای لبنان در شمال، زندگی می‌کردند. **3** اما مردم جبعون وقتی خبر پیروزی یوشع بر شهرهای اریحا و عای را شنیدند، برای نجات جان خود، عوض جنگ به حيله متوسل شدند. آنها گروهی را با لباسهای زنده و کفشهای کهنه و پینه زده، الاغهایی با پالانهای مندرس و مقداری نان کپک زده خشک و چند مشک شراب که کهنه و وصله‌دار بودند نزد یوشع فرستادند. **6** وقتی این گروه به اردوگاه اسرائیل در جلجال رسیدند، نزد یوشع و سایر مردان اسرائیلی رفته، گفتند: «ما از سرزمین دوری به اینجا آمده‌ایم تا از شما بخوایم با ما پیمان صلح ببندید.» **7** اما اسرائیلی‌ها گفتند: «ما چطور بدانیم که شما ساکن این سرزمین نیستید؟ چون اگر در این سرزمین ساکن باشید نمی‌توانیم با شما پیمان صلح ببندیم.»

8 آنها به یوشع گفتند: «ما بندگان تو هستیم.» ولی یوشع از آنها پرسید: «شما چه کسانی هستید و از کجا آمده‌اید؟» **9** گفتند: «ما بندگان از یک سرزمین دور به اینجا آمده‌ایم؛ زیرا شهرت خداوند، خدایتان به گوش ما رسیده است و شنیده‌ایم که او چه کارهای بزرگی در مصر کرد **10** و چه بلایی بر سر دو پادشاه اموری که در طرف شرق اردن بودند یعنی سیحون، پادشاه حبشون و عوج، پادشاه پاشان که در عشتاروت حکومت می‌کرد، آورد. **11** پس بزرگان و مردم ما از ما خواستند که توشه‌ای برای سفر طولانی بگیریم و به حضور شما بیایم و بگویم که ما بندگان شما هستیم و از شما می‌خواهیم با ما پیمان صلح ببندید. **12** وقتی عازم سفر شدیم این نانها تازه از تنور درآمد بودند، اما حالا چنانکه می‌بینید خشک شده و کپک زده‌اند! **13** این مشکهای شراب در آغاز سفر، نو بودند، اما حالا کهنه شده و ترکیه‌اند! لباسها و کفشهای ما به سبب طولانی بودن راه، مندرس شده‌اند.» **14** یوشع و بزرگان اسرائیل با دیدن توشه آنها، حرفهایشان را باور کردند و بدون آنکه با خداوند مشورت نمایند، یوشع با آنها پیمان صلح بست و قول داد که ایشان را از بین نبرد و بزرگان اسرائیل نیز قسم خوردند که این پیمان را نشکنند. **16** هنوز سه روز از این موضوع نگذشته بود که معلوم شد این گروه مسافر از همسایگانیشان در آن سرزمین هستند و در همان نزدیکی زندگی می‌کنند! **17** بنی اسرائیل در مسیر پیشروی خود، سه روز بعد به شهرهای ایشان رسیدند. (نام این شهرها جبعون، کفیره، بئروت و قریه یعیاریم بود.) **18** اما به خاطر سوگندی که بزرگان اسرائیل به نام خداوند، خدای اسرائیل یاد کرده بودند نتوانستند آنها را از بین ببرند. اسرائیلی‌ها به بزرگان قوم اعتراض کردند، **19** اما آنها در جواب گفتند: «ما به نام یهوه، خدای اسرائیل سوگند خورده‌ایم که به آنها صدمه‌ای نزنیم. **20** پس باید به سوگند خود وفا نموده، بگذاریم که زنده بمانند؛ چون اگر پیمانی را که با آنان بسته‌ایم بشکنیم، خشم خداوند بر ما فروخته خواهد شد.» **21** سپس اضافه کردند: «بگذارید ایشان زنده بمانند و برای ما هیزم بشکنند و آب بیاورند.» **22** یوشع جبعونی‌ها را احضار کرده، گفت: «چرا ما را فریب داده،

در حضور بنی اسرائیل گفت: «ای آفتاب بر بالای جبعون، و ای ماه بر فراز دره آیلون از حرکت باز بایستید.» **13** آفتاب و ماه از حرکت بازایستادند تا بنی اسرائیل دشمن را نابود کردند. این واقعه در کتاب یاشر نیز نوشته شده است. پس آفتاب، تمام روز در وسط آسمان از حرکت بازایستاد! **14** نظیر چنین روزی که خدا آفتاب و ماه را به خاطر دعای یک انسان متوقف ساخته باشد هرگز دیده نشده و دیده نخواهد شد. در واقع، این خداوند بود که برای بنی اسرائیل ساکنانش را کشتند، به طوری که یک نفر هم زنده باقی نماند. **38** می جنگید. **15** پس از آن یوشع با تمام سربازانش به اردوگاه خود در جلیل بازگشتند. **16** اما در خلال جنگ، آن پنج پادشاه به مقیده گریختند و خود را در یک غار پنهان کردند. **17** یوشع وقتی از مخفیگاه آنها باخبر شد، **18** دستور داد: «دهانه غار را با سنگهای بزرگ مسدود کنید و چند نگهبان در آنجا بگذارید تا مانع خروج آنها شوند؛ **19** ولی شما از تعقیب دشمن دست برندارید. به دنبال آنها بروید، از پشت سر به آنها حمله کنید و نگذارید دوباره به شهرهای خود بازگردند. خداوند، شما آنها را به دست شما تسلیم کرده است.» **20** یوشع و لشکر اسرائیل آتشدار به کشتار ادامه دادند تا افراد پنج لشکر دشمن نابود شدند، و فقط عده کمی از آنان جان به در بردند و توانستند خود را به شهرهای حصاردار خود برسانند. **21** سپس تمام لشکر اسرائیل به سلامت به اردوگاه خود در مقیده بازگشتند. از آن پس، هیچ کس جرأت نکرد علیه قوم اسرائیل حتی سخنی بر زبان بیاورد. **22** بعد یوشع گفت: «سنگها را از دهانه غار کنار بزنید و آن پنج پادشاه را بیرون بیاورید.» **23** پس آنها پادشاهان اورشلیم، حبرون، یرموت، لاختیش و عجلون را بیرون آوردند. **24** یوشع تمام مردان اسرائیل را فرا خواند و به ساردانی که همراه او بودند دستور داد پاهای خود را بر گردن آن پنج پادشاه بگذارند، و آنها چنین کردند. **25** سپس به مردان خود گفت: «از کسی ترسید و جرأت خود را از دست ندهید، بلکه قوی و شجاع باشید، زیرا خداوند با تمام دشمنان شما بدین نحو رفتار خواهد کرد!» **26** پس از آن، یوشع با شمشیر خود آن پنج پادشاه را کشت و آنها را بر پنج دار آویخت. پیکرهای بی جان آنها تا غروب بردار ماندند. **27** بعد از غروب آفتاب، مطابق دستور یوشع جنازه های آنها را از بالای دار پایین آورده، در درون همان غاری که پنهان شده بودند، انداختند. سپس سنگهای بزرگ بر دهانه غار گذاشتند که تا امروز همچنان باقیست. **28** در همان روز یوشع به شهر مقیده حمله کرده، آن را گرفت و پادشاه و تمام اهالی آنجا را کشت به طوری که هیچ کدام از ساکنان آنجا نتوانستند جان به در ببرند. او با پادشاه آنجا همان کرد که با پادشاه اریحا کرده بود. **29** بعد از آن، یوشع و افرادش به لینه حمله کردند، **30** و خداوند آنجا را نیز با پادشاهش به دست ایشان تسلیم نمود، و آنها تمام ساکنان آن را مانند اهالی شهر اریحا از دم شمشیر گذراندند. **31** بعد از آن، به شهر لاختیش حمله بردند. **32** در روز دوم، خداوند آن شهر را به دست ایشان تسلیم نمود. آنها تمام اهالی شهر را مثل اهالی لینه از دم شمشیر گذراندند. **33** هنگامی که اسرائیلی ها به لاختیش حمله

11 وقتی یابین، پادشاه حاصور، از این وقایع آگاهی یافت، فوراً پیغامهایی به این پادشاهان که بر شهرهای همجوار او حکومت می کردند، فرستاد: یویاب پادشاه مادون، پادشاه شمرون، پادشاه اخشاف، تمام پادشاهان کوهستانهای شمالی، پادشاه دره اردن واقع در جنوب دریاچه جلیل، پادشاهانی که در دشتها ساکن بودند، پادشاهان بلندپایه دُر، در غرب، پادشاهانی که در شرق و غرب کنعان بودند، پادشاهان قومهای اموری، حیثی، فرزی و ییوسی که در کوهستانها بودند، پادشاهان قوم حوی که در شهرهای دامنه کوه حرمون در زمین مصفه ساکن بودند. **4** بدین ترتیب، تمام پادشاهان برای در هم شکستن قوای اسرائیلی ها با هم متحد شدند و لشکرهای خود را بسیج کرده، نزد چشمه های مرموم اردو زدند، سپاهیان بی شمار آنها با اسبها و ارابه هایشان دشتها را پر ساختند. **6** اما خداوند به یوشع فرمود: «از آنها ترس، چون فردا در همین وقت تمام آنها کشته خواهند شد! شما باید رگ پای اسبانشان را قطع کنید و ارابه هایشان را آتش بزنید.» **7** یوشع و افراد او خود را به چشمه های مرموم رساندند و در یک حمله ناگهانی، لشکر دشمن را غافلگیر کردند. **8** خداوند تمام آن سپاه عظیم را به دست اسرائیلی ها تسلیم نمود و آنها افراد دشمن را تا صیدون بزرگ و مسرفوتامیم و شرق دره مصفه تعقیب نموده، کشتند. در این جنگ حتی یک نفر از افراد دشمن جان به در نبرد! **9** یوشع و افراد او همان طور که خداوند به ایشان فرموده بود، رگ پای اسبهای دشمن را قطع کردند و تمام ارابه های آنها را آتش زدند. **10** یوشع در راه بازگشت، شهر حاصور را نیز تسخیر نمود و پادشاه آن را کشت. (حاصور مهمترین شهر آن نواحی بود.)

11 یوشع تمام کسانی را که در آن شهر بودند کشت و شهر را به نیمه شمالی جلعاد را در بر می گرفت و به سرحد سرزمین حبشون آتش کشید. **12** سپس یوشع به سایر شهرهای پادشاهان مغلوب می رسید، امتداد داشت. **6** ساکنان این سرزمین، همان کسانی بودند حمله برد و چنانکه موسی، خدمتگزار خداوند، به او گفته بود، تمام که موسی خدمتگزار خداوند و بنی اسرائیل، آنها را از بین بردند و ساکنان آنجا را قتل عام نمود. **13** (از شهرهایی که بر بالای تپه ها موسی زمینهایشان را به قبیله رئوین و جاد و نصف قبیله منسی داد. بنا شده بودند، یوشع فقط شهر حاصور را سوزانید و بقیه را سالم **7** پادشاهانی نیز که در سمت غربی رود اردن حکومت می کردند باقی گذاشت.) **14** قوم اسرائیل تمام چارپایان و ثروت شهرهای به وسیله یوشع و اسرائیلی ها کشته شدند. زمینهای آنها را که از بعل ویران شده را به غنیمت بردند، و همه اهالی آنجا را کشتند. **15** جاد در وادی لبنان تا کوه حالق نزدیک کوه سعیر بود، یوشع بین یوشع تمام دستورهای موسی را که خداوند به او داده بود بدون کم و کاست انجام داد. **16** پس یوشع تمام سرزمین را تصرف کرد یعنی همه نواحی کوهستانی صحرای نگب، تمام سرزمین جوشن، آنجا اقوام حیتی، اموری، کنعانی، فزی، حوی و یبوسی بودند. **9** دشتها، دره اردن، و دشتها و کوههای اسرائیل. **17** به این ترتیب، بنی اسرائیل، پادشاهان شهرهای این مناطق را که تعدادشان به سی وسعت سرزمین اسرائیل از کوه حالق نزدیک سعیر در جنوب، تا بعل و یک نفر می رسید شکست دادند. این شهرها عبارت بودند از: جاد در وادی لبنان در دامنه کوه حرمون در شمال می رسید. یوشع تمام پادشاهان این ممالک را کشت. **18** قوم اسرائیل چندین سال جنگیدند تا توانستند این سرزمین را که خدا به آنها وعده داده بود بیت ثیل، تفوح، حافر، عقیق، لشارون، مادون، حاصور، شمرن تصرف نمایند. **19** تنها شهری که با اسرائیل پیمان صلح بست، جبعون بود که در آن قوم حوی ساکن بودند. بقیه شهرها در جنگ به تصرف اسرائیل درآمدند. **20** خداوند دشمنان را بر آن داشت تا به جای اینکه خواستار صلح باشند، با قوم اسرائیل بجنگند. در نتیجه، همه آنها بدون ترحم کشته شدند و این درست همان بود که خداوند به موسی امر فرموده بود. **21** در طی این مدت، یوشع عناقی ها را که در کوهستانهای حبرون، دبیر، عناب، یهودا و اسرائیل زندگی می کردند از بین برد و تمام شهرهایشان را ویران کرد. **22** همه عناقی هایی که در سرزمین اسرائیل بودند از بین رفتند و فقط عده کمی از آنها در غزه، جت و اشدود باقی ماندند. **23** پس یوشع تمام آن سرزمین را، چنانکه خداوند به موسی فرموده بود، تصرف کرد و آن را بین قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به ایشان به ملکیت بخشید. سرانجام در آن سرزمین پس از سالها جنگ، صلح و آرامش حکمفرما شد.

13 وقتی یوشع به سن پیری رسید، خداوند به او فرمود: «تو پیر شده ای در حالی که سرزمینهای زیادی باقی مانده است که باید تصرف شوند. **2** اینها هستند آن سرزمینهایی که باقی مانده و باید تسخیر شوند: تمام سرزمین فلسطینی ها (که شامل پنج شهر پادشاه نشین غزه، اشدود، اشقلون، جت و عقرون می باشد)، سرزمین جشوری ها و عوی ها در جنوب (تمام سرزمین این قومیها جزو کنعان محسوب می شوند و بین رود شیحور در شرق مصر و سرحد عقرون در شمال قرار دارند)، بقیه سرزمین کنعان که بین شهر معاره صیدونی ها و شهر افیق در مرز اموری ها قرار دارد، سرزمین جبالی ها، تمام لبنان در شرق که از بعل جاد در جنوب کوه حرمون تا گذرگاه حمات امتداد می یابد، تمام سرزمینهای کوهستانی که بین لبنان و مسرفوتامیم قرار دارد و متعلق به صیدونی ها هستند. من ساکنان تمام این سرزمینها را از پیش روی قوم اسرائیل بیرون خواهم راند، اما تو زمینهای آنها را چنانکه دستور داده ام، بین نه قبیله اسرائیل و نصف قبیله منسی به حکم قرعه تقسیم کن تا ملک ایشان باشد.» **8** نصف دیگر قبیله منسی و دو قبیله رئوین و جاد، قبلاً قسمت خود را در سمت شرقی رود اردن تحویل گرفته بودند، زیرا موسی خدمتگزار خداوند این ناحیه را برای آنها تعیین نموده بود. **9** از عروعر که در کنار وادی ارنون است تا شهری که در وسط این وادی است و تمام بیابان میدبا تا دیبون، **10** همچنین همه شهرهای سیحون، پادشاه قوم اموری که از حبشون تا سرحد عمون حکومت می کرد، ملک آنها بودند. **11** و نیز جلعاد، سرزمین جشوری ها و معکی ها، تمام کوه حرمون و تمام باشان تا شهر سلخه که تمام جزو قلمرو عوج بود به آنها تعلق داشت. (عوج در عشتاروت و ادعی حکومت می کرد و از بازماندگان رفائی ها

12 این است نامهای پادشاهانی که در سمت شرقی رود اردن بودند و شهرهای آنها به وسیله بنی اسرائیل تصرف شد: (شهرهای آنها از دره ارنون تا کوه حرمون، که شامل تمام نواحی شرقی دره اردن می شد، امتداد داشت.) **2** سیحون، پادشاه اموری ها که در حبشون زندگی می کرد و قلمرو او از عروعر در کنار دره ارنون و از وسط دره ارنون تا دره ییوق که مرز عمونی هاست امتداد می یافت. این سرزمین شامل نصف جلعاد کنونی بود. **3** او همچنین بر دره اردن که از دریاچه جلیل تا بیت پیشیموت (واقع در شرق دریای مرده) و تا دامنه کوه پیسگاه امتداد داشت، حکومت می کرد. **4** عوج پادشاه باشان، که از بازماندگان قوم رفائی بود و در عشتاروت و ادعی زندگی می کرد. **5** او بر سرزمینی حکومت می نمود که از کوه حرمون در شمال تا سلخه و تمام باشان در مشرق، و از سمت مغرب تا مرزهای سرزمین جشوری ها و معکی ها و از سمت جنوب تا منطقه ای که

بود که موسی آنها را شکست داد و بیرون راند. **13** اما اسرائیلی‌ها مردم جشور و معکی را از زمینهایشان بیرون نکردند، به طوری که آنها تا امروز در میان ایشان ساکنند. **14** موسی به قبیله لاوی هیچ زمینی نداده بود، زیرا قرار بود به جای زمین، قربانیایی که بر آتش به خداوند تقدیم می‌شد به آنها داده شود. **15** موسی بخشی از سرزمین را به خاندانهای قبیله روثوین داده بود. **16** حدود زمین آنها از عروعر در کنار وادی ارنون و شهری که در وسط آن وادی است، تا آن طرف دشت مجاور میدبا بود. **17** سرزمین آنها شامل حشیون و تمام شهرهای آن دشت می‌شد، یعنی دیون، باموت‌بعل، بیت‌بعل معون، **18** بهصه، قدیموت، میفاعت، **19** قریتایم، سبمه، سارت شحر در کوهستان بالای دره، **20** بیت‌فغور، بیت‌یشیموت و دامنه کوه پیسگاه. **21** همچنین شهرهایی که در دشت بودند و نیز شهرهای سیحون، پادشاه اموری که در حشیون حکومت می‌کرد به ملکیت قبیله روثوین درآمدند. موسی، سیحون پادشاه و بزرگان مدیان را که عبارت بودند از: اوی، راقم، صور، حور و رابع شکست داده بود. این افراد در سرزمین سیحون پادشاه زندگی می‌کردند و با او متحد بودند. **22** بلعام جادوگر، پسر بعور، نیز از جمله کسانی بود که به‌وسیله اینکه هشتاد و پنج سال از عمرم می‌گذرد **11** هنوز مانند زمانی که اسرائیلی‌ها در جنگ کشته شده بودند. **23** رود اردن، مرز غربی قبیله روثوین بود. اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله روثوین به ملکیت داده شدند. **24** موسی همچنین قسمتی از سرزمین را برای خاندانهای قبیله جاد تعیین نموده بود. این قسمت عبارت بود از: **25** بعزیر، تمام شهرهای جلعاد و نصف سرزمین عمونی‌ها تا عروعر نزدیک ربه **26** و از حشیون تا رامت مصغه و بطونیم، و از محتانیم تا سرحد دبیر؛ **27** شهرهای بیت‌هارام و بیت‌نمره، سوکوت، صافون، که در دره اردن بودند و همچنین بقیه ملک سیحون، پادشاه حشیون. رود اردن مرز غربی قبیله جاد بود و تا دریاچه جلیل در شمال امتداد داشت. **28** اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله جاد به ملکیت داده شدند. **29** موسی قسمتی از سرزمین را برای خاندانهای نصف قبیله منسی تعیین نموده بود. **30** زمین ایشان از محتانیم به طرف شمال بود و شامل باشان (مملکت سابق عوج پادشاه) و تمام شهرهای یائیر (واقع در باشان) که شصت شهر بودند، می‌شد. **31** نصف جلعاد و شهرهای پادشاه نشین عوج یعنی عشتاروت و ادروی در باشان به نصف خاندان ماخیر پسر منسی داده شد. **32** این بود چگونگی تقسیم زمینهای شرق رود اردن، به‌وسیله موسی، هنگامی که او در شرق اریحا در دشت موآب بود. **33** اما موسی هیچ سهمی به قبیله لاوی نداد، زیرا چنانکه به ایشان گفته بود، به جای زمین، خداوند، خدای اسرائیل میراث ایشان بود.

14 زمینهای تصرف شده کنعان، بین نه قبیله و نیم به حکم قرعه تقسیم شد، چون خداوند به موسی دستور داده بود که زمینها به حکم قرعه تقسیم شوند. العازار کاهن، یوشع و رؤسای قبایل بنی‌اسرائیل این قرعه‌کشی را انجام دادند. **3** موسی قبلاً زمینهای سمت شرقی رود اردن را به دو قبیله و نیم داده بود. (قبیله یوسف شامل دو قبیله به نامهای منسی و افرایم بود. قبیله لاوی نیز گرچه به طور کلی از زمین محروم بود، ولی شهرهایی برای سکونت و چراگاههایی برای چرانیدن حیوانات به ایشان داده شد.) **5** پس تقسیم زمین، مطابق دستورهای خداوند به موسی داده بود، انجام گرفت. **6** روزی عده‌ای از مردان قبیله یهودا به جبلال نرد یوشع آمدند. یکی از آنها که کالیب، پسر یثنه قیزی بود، از یوشع پرسید: «آیا به خاطر داری وقتی در قادش طرف دشت مجاور میدبا بود. **17** سرزمین آنها شامل حشیون و تمام شهرهای آن دشت می‌شد، یعنی دیون، باموت‌بعل، بیت‌بعل معون، **18** بهصه، قدیموت، میفاعت، **19** قریتایم، سبمه، سارت شحر در کوهستان بالای دره، **20** بیت‌فغور، بیت‌یشیموت و دامنه کوه پیسگاه. **21** همچنین شهرهایی که در دشت بودند و نیز شهرهای سیحون، پادشاه اموری که در حشیون حکومت می‌کرد به ملکیت قبیله روثوین درآمدند. موسی، سیحون پادشاه و بزرگان مدیان را که عبارت بودند از: اوی، راقم، صور، حور و رابع شکست داده بود. این افراد در سرزمین سیحون پادشاه زندگی می‌کردند و با او متحد بودند. **22** بلعام جادوگر، پسر بعور، نیز از جمله کسانی بود که به‌وسیله اینکه هشتاد و پنج سال از عمرم می‌گذرد **11** هنوز مانند زمانی که اسرائیلی‌ها در جنگ کشته شده بودند. **23** رود اردن، مرز غربی قبیله روثوین بود. اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله روثوین به ملکیت داده شدند. **24** موسی همچنین قسمتی از سرزمین را برای خاندانهای قبیله جاد تعیین نموده بود. این قسمت عبارت بود از: **25** بعزیر، تمام شهرهای جلعاد و نصف سرزمین عمونی‌ها تا عروعر نزدیک ربه **26** و از حشیون تا رامت مصغه و بطونیم، و از محتانیم تا سرحد دبیر؛ **27** شهرهای بیت‌هارام و بیت‌نمره، سوکوت، صافون، که در دره اردن بودند و همچنین بقیه ملک سیحون، پادشاه حشیون. رود اردن مرز غربی قبیله جاد بود و تا دریاچه جلیل در شمال امتداد داشت. **28** اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله جاد به ملکیت داده شدند. **29** موسی قسمتی از سرزمین را برای خاندانهای نصف قبیله منسی تعیین نموده بود. **30** زمین ایشان از محتانیم به طرف شمال بود و شامل باشان (مملکت سابق عوج پادشاه) و تمام شهرهای یائیر (واقع در باشان) که شصت شهر بودند، می‌شد. **31** نصف جلعاد و شهرهای پادشاه نشین عوج یعنی عشتاروت و ادروی در باشان به نصف خاندان ماخیر پسر منسی داده شد. **32** این بود چگونگی تقسیم زمینهای شرق رود اردن، به‌وسیله موسی، هنگامی که او در شرق اریحا در دشت موآب بود. **33** اما موسی هیچ سهمی به قبیله لاوی نداد، زیرا چنانکه به ایشان گفته بود، به جای زمین، خداوند، خدای اسرائیل میراث ایشان بود.

15 این است زمینی که به حکم قرعه به خاندانهای قبیله یهودا داده شد: این زمین در جنوب به منتهی الیه جنوبی بیابان صین می‌رسید و در آنجا با اودم هم مرز می‌شد. **2** این مرز جنوبی از جنوب دریای مرده شروع می‌شد و از جنوب «گردنه قهریبا» گذشته، به سوی بیابان صین پیش می‌رفت. از آنجا به جنوب قادش برنیم می‌رسید و سپس از حصرون گذشته، به طرف ادار بالا می‌رفت و به طرف قرع برمی‌گشت و به عصمون می‌رسید، بعد دره مصر را طی کرده، به دریای مدیترانه ختم می‌شد. **5** مرز شرقی آن از جنوب دریای مرده شروع می‌شد و تا شمال دریا یعنی جایی که رود اردن در آن می‌ریزد، امتداد می‌یافت. از آنجا مرز شمالی شروع می‌شد و **6** تا بیت‌حجله امتداد می‌یافت و به طرف شمال وادی اردن تا «سنگ بوهن» (بوهن) پسر روثوین بود) پیش می‌رفت. **7** در آنجا از میان دره عنخور گذشته،

به دیر می‌رسید. بعد به سمت شمال، به سوی جلجال مقابل گردنه دومیم در طرف جنوبی درهٔ عخور برمی‌گشت. از آنجا به طرف چشمه‌های عین شمس پیش می‌رفت و به عین روجل می‌رسید. 8 لُبْنَه، عاتر، عاشان، 43 یفتاح، اشنه، نصب، 44 قعیله، اکریب سپس از درهٔ هنوم که در امتداد دامنهٔ جنوبی شهر یبوسی (یعنی اورشلیم) قرار دارد، بالا می‌رفت و از آنجا به بالای تپه‌ای که در سمت غربی درهٔ هنوم و در انتهای شمالی درهٔ رفائیم است، پیش می‌رفت. 9 عقررون تا دریای مدیترانه بود و شهرهایی که اطراف اشود واقع شده از آنجا به چشمه‌های نفتوح کشیده شده، به شهرهای نزدیک کوه عفرن می‌رسید و تا بعله (قریه یعاریم) امتداد می‌یافت. 10 سپس از بعله به طرف مغرب به کوه سعیر برمی‌گشت و در امتداد دامنهٔ شمالی کوه یعاریم (که کسالون باشد) پیش می‌رفت و به طرف بیت‌شمس سرازیر شده، از تنمه می‌گذشت. 11 بعد به دامنهٔ شمالی عقررون می‌رسید و تا شکرون کشیده می‌شد و از کوه بعله گذشته به بین‌ئیل می‌رسید و سرانجام به دریای مدیترانه ختم می‌شد. 12 مرز غربی، ساحل دریای مدیترانه بود. خاندانهای قبیلهٔ یهودا در داخل این مرزها زندگی می‌کردند. 13 خداوند به یوشع دستور داد که قسمتی از زمین یهودا را به کالیب (پسر یفنه) ببخشد. برحسب این دستور، قریهٔ اربع که نام دیگر آن حبرون بود به او داده شد. (اربع نام پدر عناق بود.) 14 کالیب، طایفه‌های شیشای، اخیمان و تلمای را که از نسل عناق بودند از آنجا بیرون راند. 15 سپس با مردم شهر دیر (که قبلاً قریه سفر نامیده می‌شد) جنگید. 16 کالیب به افراد خود گفت: «هر که برود و قریهٔ سفر را تصرف نماید، دخترم عکسه را به او به زنی خواهم داد.» 17 عُنْئیل (پسر قناز) برادرزادهٔ کالیب، شهر را تصرف نمود و کالیب عکسه را به او به زنی داد. 18 عُنْئیل وقتی عکسه را به خانهٔ خود می‌برد، او را ترغیب نمود تا از پدرش قطعه زمینی بخواهد. عکسه از الاغش پیاده شد تا در این باره با پدرش کالیب صحبت کند. کالیب از او پرسید: «چه می‌خواهی؟» 19 عکسه گفت: «یک هدیهٔ دیگر هم به من بده! چون آن زمینی که در یگب به من داده‌ای، زمین بی‌آبی است. یک قطعه زمین که چشمه در آن باشد به من بده.» پس کالیب چشمه‌های بالا و پایین را به او بخشید. 20 سرزمینی که به قبیلهٔ یهودا تعلق گرفت شامل شهرهای زیر بود. 21 شهرهایی که در امتداد مرزهای ادم در دشت نگب واقع شده بودند و عبارت بودند از: قبضئیل، عیدر، یاجور، 22 قینه، دیمونه، عدده، 23 قادش، حاصور، بیتان، 24 زیف، طالم، بعلوت، 25 حاصور خذته، قریوت حاصور (یا حاصور)، 26 امام، شماع، مولاده، 27 خَصْر جده، حشمون، بیت‌فالم، 28 حصرشوعال، بزشیع، بزپوتیه، 29 بعاله، عییم، عاصم، 30 التولد، کسبل، حرمه، 31 صقلغ، مدمنه، سنسنه، 32 لباوت، سلخیم، عین و رمون، جمعا بیست و نه شهر با روستاهای اطراف. 33 شهرهایی که در دشتها واقع شده بودند و عبارت بودند از: اِشْتائِل، صَرعه، اشنه، 34 زانوح، عین‌جنیم، تفوح، عینام، 35 یرموت، عدلام، سوکوه، عزیزقه، 36 شعرایم، عدیتایم، جدیره و جدیرتایم، جمعا چهارده شهر با روستاهای اطراف. 37 صنن، حداشاه، مجدل جاد، 38 دلعان، مصفه، یُقْئیل، 39

16 مرز جنوبی زمینی که به حکم قرعه به بنی‌یوسف (افرایم و منسی) تعلق گرفت، از آن قسمت رود اردن که نزدیک اریحاست، یعنی از شرق چشمه‌های اریحا شروع می‌شد و از صحرا گذشته، به ناحیهٔ کوهستانی بیت‌ئیل می‌رسید. 2 سپس از بیت‌ئیل به طرف لوز و عطاروت در سرحد سرزمین آرکی‌ها امتداد می‌یافت و بعد به سمت مغرب به سرحد سرزمین یفلیطی‌ها تا کنار بیت‌حورون پایین و تا جازر کشیده شده، انتهایش به دریای مدیترانه می‌رسید. به این ترتیب قبیلهٔ یوسف، یعنی منسی و افرایم میراث خود را گرفتند. 5 این است زمینی که به خاندانهای قبیلهٔ افرایم داده شد: مرز شرقی این زمین از عطاروت ادار شروع می‌شد و از آنجا تا بیت‌حورون بالا امتداد می‌یافت و به دریای مدیترانه می‌رسید. مرز شمالی، از دریای مدیترانه شروع شده، به سمت مشرق کشیده می‌شد و از مکیمته می‌گذشت و به تعنت شیلوه و یانوحه می‌رسید. 7 از یانوحه به سمت جنوب کشیده شده، به طرف عطاروت و نعره پایین آمده، به اریحا می‌رسید و به رود اردن منتهی می‌شد. 8 سپس از آنجا به طرف غرب کشیده شده، از تفوح به درهٔ فانه می‌رسید و به دریای مدیترانه ختم می‌شد. این است زمینی که به خاندانهای قبیلهٔ افرایم به ملکیت داده شد. 9

علاوه بر این، بعضی از شهرهایی که در سرحد خاک نصف قبیله بگریید و برای خود صاف کنید.» 16 آنها گفتند: «کنعانیهایی که منسی بود با روستاهای اطراف به قبیله افرایم داده شد. 10 ولی آنها در دشتها ساکنند، چه آنهایی که در بیت شان و روستاهای اطراف کنعانیانی را که در جازر ساکن بودند بیرون نکردند و کنعانی ها تا امروز در میان قبیله افرایم به صورت پرده زندگی می کنند.

17 قسمتی از زمینهایی که در غرب رود اردن بود به قبیله منسی (پسر بزرگ یوسف) داده شد. به خاندان ماخیر (پسر بزرگ منسی و پدر جلعاد) قبلاً زمین جلعاد و باشان (در سمت شرقی رود اردن) داده شده بود، زیرا آنها جنگجویانی شجاع بودند. 2 پس زمینهای کرانه غربی رود اردن به بقیه قبیله منسی یعنی خاندانهای ایعزر، هالک، اسرئیل، شکیم، حافر و شمیداع داده شد. 3 صلفحاد پسر حافر، حافر پسر جلعاد، جلعاد پسر ماخیر و ماخیر پسر منسی بود. صلفحاد پسر یوسفی نداشت. او تنها پنج دختر داشت به نامهای: محله، نوعه، حُجله، ملکه و ترصه. 4 این پنج دختر نزد العازار کاهن، یوشع و بزرگان اسرئیل آمده، گفتند: «خداوند به موسی فرمود که ما هم می توانیم هر کدام به اندازه یک مرد از زمین سهم داشته باشیم.» 5

18 تمام قوم اسرئیل در شیلوه جمع شدند و خیمه ملاقات را بر پا کردند. هر چند آنها بر تمام سرزمین مسلط شده بودند، ولی هنوز هفت قبیله باقی مانده بودند که ملکی نداشتند. 3 پس یوشع به آنها گفت: «تا کی می خواهید سهل انگاری کنید؟ چرا نمی روید و زمینهایی را که خداوند، خدای اجدادتان به شما داده است، تصرف نمی کنید؟ 4 از هر قبیله سه مرد انتخاب کنید. من آنها را می فرستم تا آن زمینها را بررسی کنند و از وضع آنها به من گزارش دهند تا بتوانم زمینها را بین شما تقسیم کنم. 5 آنها باید زمین را به هفت قسمت تقسیم کنند و گزارش آن را برای من بیاورند تا من در حضور خداوند، خدایمان سهم هفت قبیله را به حکم قرعه تعیین نمایم. «قبیله یهودا و قبیله یوسف که قبلاً به ترتیب زمینهای جنوب و شمال را گرفته اند در همان جا می مانند. 7 قبیله لاوی هم از زمین سهمی ندارند، زیرا آنها کاهن هستند و خدمت خداوند سهم ایشان است. قبایل روثین و جاد و نصف قبیله منسی هم که قبلاً سهم خود را در سمت شرقی رود اردن که موسی برای ایشان تعیین نموده بود، گرفته اند.» 8 پس آن افراد رفتند تا زمینها را بررسی کنند و گزارش آن را برای یوشع بیاورند تا او در شیلوه در حضور خداوند سهم هفت قبیله را به حکم قرعه تعیین کند. 9 فرستادگان یوشع مطابق دستوری که یافته بودند عمل کردند. زمینها را به هفت قسمت تقسیم نمودند و نام شهرهای هر قسمت را نوشتند. سپس به اردوگاه شیلوه نزد یوشع بازگشتند. 10 یوشع در حضور خداوند قرعه انداخت و زمینها را بین آن هفت قبیله تقسیم کرد. 11 اولین قرعه به نام بنیامین درآمد. زمین خاندانهای این قبیله، بین زمینهای دو قبیله یهودا و یوسف قرار داشت. 12 مرز آنها در شمال از رود اردن شروع شده، به طرف شمال اریحا بالا می رفت. سپس از وسط کوهستان گذشته، به صحرای بیت آون در غرب می رسید. 13 بعد به طرف جنوب لوز (که همان بیت ثیل است) کشیده شده، به طرف عطاروت ادار که در منطقه کوهستانی جنوب بیت حورون پایین واقع است سرازیر می شد. 14 مرز غربی از کوهستان جنوب بیت حورون به طرف جنوب کشیده شده، به قریه بعل (همان قریه یعاریم) که یکی از شهرهای یهوداست می رسید. 15 مرز جنوبی از انتهای قریه بعل در غرب شروع می شد و به طرف چشمه های نفتوح کشیده شده، 16 از آنجا به دامنه کوهی که مقابل

درهٔ هنوم (واقع در شمال درهٔ رفائیم) است، امتداد می‌یافت. سپس، یساکار از شهرهای تابور، شخصیمه و بیت‌شمس می‌گذشت و به رود از درهٔ هنوم می‌گذشت و جنوب سرزمین یوسیان را قطع می‌کرد و به اردن منتهی می‌شد. جمعاً شانزده شهر با روستاهای اطرافشان به عین روجل می‌رسید. 17 این خط مرزی از عین روجل به طرف خاندانهای قبیلهٔ یساکار تعلق گرفت. 24 پنجمین قرعه به نام اشیر شمال به عین شمس می‌رفت و بعد به جلیلوت که در مقابل گذرگاه درآمد. شهرهای خاندانهای این قبیله عبارت بودند از: حلقه، حلی، ادومیم قرار دارد، می‌رسید. سپس به طرف سنگ بوهن (بوهن پسر باطن، اکشاف، 26 الملک، عمعاد و مش‌آل، خط مرزی قبیلهٔ رثوین بود) سرازیر شده، 18 از شمال زمینی که مقابل درهٔ اردن است اشیر در غرب، به طرف کرمول و شیحو ربنه کشیده می‌شد. 27 و از می‌گذشت. سپس به درهٔ اردن سرازیر می‌شد 19 و از آنجا به سمت آنجا به سمت مشرق به طرف بیت‌داجون می‌پیچید و به زبولون و شمال بیت‌حجمله کشیده می‌شد و به خلیج شمالی دریای مرده که در درهٔ یفتح‌ئیل می‌رسید. از آنجا به طرف شمال به سوی بیت‌عمق و انتهای جنوبی رود اردن است، منتهی می‌شد. این بود مرز جنوبی. نعئ‌ئیل امتداد یافته از شرق کابول می‌گذشت. 28 سپس از حیرون، 20 رود اردن، مرز شرقی زمین بنیامین را تشکیل می‌داد. این زمینی رحوب، حمون، قانه و صیدون بزرگ می‌گذشت. 29 سپس این خط است که برای خاندانهای قبیلهٔ بنیامین تعیین گردید. 21 شهرهایی مرزی به طرف رامه می‌پیچید و به شهر حصاردار صور می‌رسید و باز که به خاندانهای قبیلهٔ بنیامین تعلق داشت، از این قرارند: اریحا، به طرف شهر حوصه پیچیده در ناحیهٔ اکزپ به دریای مدیترانه منتهی بیت‌حجمله، عیمق قصبیص، 22 بیت‌عربه، صمارایم، بیت‌ئیل، 23 می‌شد. 30 عمه، عقیق و رحوب نیز جزو ملک اشیر بودند. جمعاً غویم، فاره، عُفرت، 24 کُزعمونی، عُفنی و جابع، جمعاً دوازده شهر بیست و دو شهر با روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیلهٔ اشیر با روستاهای اطراف. 25 جیعون، رامه، بثیروت، 26 مصصفه، کفیره، برحسب خاندانهایشان تعلق گرفت. 32 ششمین قرعه به نام نفتالی موصه، 27 راقم، یرفئیل، تراله، 28 صیله، آلف، ییوسی (اورشلیم)، درآمد. خط مرزی زمین خاندانهای این قبیله از حالف شروع می‌شد و جبعه و قریهٔ یعاریم، جمعاً چهارده شهر با روستاهای اطراف. این بود از بلوطی که در صنعیم است گذشته، در امتداد ادامی، ناقب و ملکی که به خاندانهای قبیلهٔ بنیامین داده شد.

19

دومین قرعه به نام شمعون درآمد. زمین خاندانهای این قبیله، در داخل مرزهای زمین یهودا قرار داشت و شامل این شهرها می‌شد: در غرب و با رود اردن در شرق هم مرز می‌شد. 35 شهرهای حصارداری بثرشبع، شبع، مولاده، 3 حَصَرشوعال، بالح، عاصم، 4 التولد، بتول، حومه، 5 صقلغ، بیت‌مرکبوت، حصرسوسه، 6 بیت‌لباعوت و حَت، رَقَت، کنارت، 36 ادامه، رامه، حاصور، 37 قادش، ادرعی، شاروحن، جمعاً سیزده شهر با روستاهای اطراف. 7 عین، رمون، عاتر عین‌حاصور، 38 تِرون، مجدئیل، حوریم، بیت‌عنات و بیت‌شمس. و عاشان، جمعاً چهار شهر با روستاهای اطراف 8 و تمام روستاهای جمعاً نوزده شهر با روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیلهٔ نفتالی اطراف این شهرها تا بعلت‌بئیر (که رامه نگب هم گفته می‌شد). این تعلق گرفت. 40 هفتمین قرعه به نام دان درآمد. شهرهای خاندانهای بود زمینی که به خاندانهای قبیلهٔ شمعون داده شد. 9 این زمین از این قبیله عبارت بودند از: صرعه، اِشتائِل، عیرشمس، 42 شَعْلَین، سهمی بود که قبلاً برای قبیلهٔ یهودا تعیین گردیده بود، چون زمین آیلون، پتله، 43 الون، تمنه، عقرنون، 44 اَلتَّقِیت، جَبِتون، بعله، 45 سهم یهودا برای ایشان زیاد بود. 10 سومین قرعه به نام زبولون درآمد. یهود، بنی‌یرق، جت‌رمون، 46 میاه‌یرقون، رَقون و همچنین زمین مقابل مرز زمین خاندانهای این قبیله از سارید شروع می‌شد 11 و به طرف یافا. 47 (ولی زمینی که برای قبیلهٔ دان تعیین شد، برای ایشان کافی مغرب تا مرعله و دباشه کشیده شده، به درهٔ شرق یُفْتَعام می‌رسید. نبود. پس قبیلهٔ دان به شهر لَشَم در شمال حمله برده، آن را تصرف 12 از طرف شرق سارید نیز تا حدود کسلوت تابور و از آنجا تا دایره نمودند و اهالی آنجا را قتل عام کردند. سپس در آنجا ساکن شدند و یافیع کشیده می‌شد. 13 باز به طرف شرق امتداد یافته، به جت و نام جد خویش، دان را بر آن شهر نهادند. 48 این شهرها و حافر و عت قاصین کشیده می‌شد، سپس از رمون گذشته، به نیعه روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیلهٔ دان تعلق گرفت. 49 پس از می‌رسید. 14 این خط مرزی در شمال، به طرف حناتون برمی‌گشت اینکه زمینها میان قبایل اسرائیل تقسیم شد و حدود هر کدام تعیین و به درهٔ یفتح‌ئیل منتهی می‌شد. 15 شهرهای قطه، نهلال، شمرون، گردید، قوم اسرائیل مطابق دستور خداوند، به یوشع ملکی پیشنهاد یدلّه و بیت‌لحم نیز جزو ملک قبیلهٔ زبولون بودند. جمعاً دوازده شهر با روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیلهٔ زبولون تعلق گرفت. برای خود برگزید و آن را دیواره بنا کرد و در آن ساکن شد. 51 به این 17 چهارمین قرعه به نام یساکار برحسب خاندانهایشان درآمد. ترتیب، قرعه‌کشی و تقسیم زمین بین قبایل اسرائیل در شیلوه، جلوی شهرهای خاندانهای این قبیله عبارت بودند از: یزریعل، کسلوت، شونم، 19 حفارایم، شی‌ئون، اناحره، 20 ریت، قشیون، آبص، خداوند برگزار گردید، العازار کاهن، یوشع و سران قبایل حاضر بودند 21 رمه، عین‌جنیم، عین‌حده و بیت‌قصبیص. 22 خط مرزی قبیلهٔ و نظارت می‌کردند.

خداوند به یوشع فرمود: **2** «به مردم اسرائیل بگو که شهرهای پناهگاه را که قبلاً دستورهای آن را توسط موسی به شما داده بودم، تعیین کنند، **3** تا اگر کسی مرتکب قتل غیرعمد شود به آنجا پناه ببرد و از انتقام بستگان مقتول در امان باشد. **4** وقتی قاتل به یکی از این شهرها برسد باید به دروازه شهر که محل قضاوت است برود و قضیه را برای بزرگان شهر شرح دهد. آنها نیز باید او را به داخل شهر برده، مکانی برای زندگی کردن به او بدهند تا پیش ایشان بماند. **5** اگر یکی از بستگان مقتول برای کشتن قاتل بیاید، نباید قاتل را تسلیم نمایند، چون او به طور تصادفی مرتکب عمل قتل شده است، نه از روی کینه و غرض. **6** او باید تا زمان محاکمه‌اش در حضور مردم، و تا وفات رئیس کهنه‌ای که در زمان واقعه بر مصدر کار بوده است، در آن شهر بماند. اما بعد از آن، آزاد است و می‌تواند به شهر و خانه خود بازگردد.» **7** پس این شهرها برای پناهگاه اختصاص یافتند: قادش جلیل در کوهستان نفتالی، شکیم در کوهستان افرایم و قریه اربع (که حبرون نیز نامیده می‌شد) در کوهستان یهودا. **8** همچنین در سمت شرقی رود اردن، در شرق اریحا، این شهرها برای پناهگاه اختصاص یافتند: باصر در صحرا از زمین قبیله رئوین، راموت در جلعاد از زمین قبیله جاد و جولان در باشان از زمین قبیله منسی. **9** شهرهای پناهگاه، هم برای اسرائیلی‌ها بود و هم برای غریبانی که در میان ایشان زندگی می‌کردند، تا اگر کسی ناخواسته مرتکب قتل شود، به یکی از آنها فرار کند تا قبل از محاکمه‌اش در حضور مردم، به دست مدعی خون مقتول، کشته نشود.

بزرگان قبیله لاوی به شیلوه آمدند و به العازار کاهن، یوشع و بقیه رهبران قبایل گفتند: «خداوند به موسی فرمود که شهرهایی برای سکونت و چراگاههایی برای گله‌ها به قبیله ما داده شود.» **3** پس بنی‌اسرائیل طبق فرمان خداوند از ملک خود شهرهایی را با چراگاههای اطرافشان به قبیله لاوی دادند. **4** خاندان قهات نخستین گروه از قبیله لاوی بودند که قرعه به نامشان درآمد. به آن دسته از قهاتی‌ها که از نسل هارون و کاهن بودند، سیزده شهر از شهرهای قبایل یهودا، شمعون و بنیامین داده شد. **5** به بقیه خاندان قهات، ده شهر از شهرهای افرایم، دان و نصف قبیله منسی داده شد. **6** به خاندان جرشون، سیزده شهر از شهرهای قبایل یساکار، اشیر، نفتالی و نصف قبیله منسی که در باشان قرار داشت، داده شد. **7** به خاندان مراری، دوازده شهر از شهرهای قبایل رئوین، جاد و زبولون داده شد. **8** بدین ترتیب آنچه که خداوند به موسی فرموده بود، انجام پذیرفت و شهرها و چراگاهها برای قبیله لاوی به حکم قرعه تعیین گردید. **9** این است اسامی شهرهایی که از ملک قبایل یهودا و شمعون به نسل هارون که از طایفه قهات (پسر لاوی) بودند، داده شد (طایفه قهات نخستین گروهی بودند که قرعه به نامشان درآمد): **11** شهر حبرون که همان قریه اربع باشد (اربع پدر عناق بود) در کوهستان یهودا با چراگاههای اطرافش به ایشان تعلق گرفت. **12** (مزارع و روستاهای اطراف آن،

یوشع مردان جنگی قبایل رئوئین، جاد و نصف قبیله منسی را فرا خواند **2** و به ایشان چنین فرمود: «هر چه موسی خدمتگزار خداوند به شما امر فرموده بود، انجام داده‌اید، و تمام دستورهای مرا نیز اطاعت کرده‌اید. **3** هر چند جنگ خیلی طول کشید، ولی شما در این مدت برادران خود را ترک نکردید بلکه مأموریتی را که یهوه، خدایان به شما داده بود، انجام دادید. **4** اکنون یهوه، خدای شما مطابق وعده خود، به برادرانتان پیروزی و آرامش بخشیده است. پس به خانه‌های خود در آن سوی رود اردن که خداوند توسط خدمتگزار خود موسی به شما به ملکیت داده است، برگردید. **5** به دقت آنچه را که موسی به شما دستور داده است، انجام دهید: یهوه، خدای خود را دوست بدارید، در راه او گام بردارید، احکامش را اطاعت کنید، به او بچسبید و با دل و جان او را خدمت نمایید.» **6** پس یوشع آنها را برکت داده، ایشان را به خانه‌هایشان روانه ساخت. **7** (موسی قبلاً در شرق رود اردن در باشان به نصف قبیله منسی زمین داده بود، و یوشع هم در غرب رود اردن به نصف دیگر آن قبیله، در میان قبایل دیگر، زمین بخشید.) در حالی که مردان جنگی عازم خانه‌های خود بودند، یوشع ایشان را برکت داده، گفت: «با ثروت بسیار، گله و رમેای بی‌شمار، طلا و نقره، مس و آهن، و پوشاک فراوان به خانه‌های خود بازگردید و این غنایم را با بستگان خود تقسیم نمایید.» **9** پس مردان جنگی قبایل رئوئین، جاد، و نصف قبیله منسی، بنی‌اسرائیل را در شیلوه در سرزمین کنعان ترک نمودند و به سوی سرزمین خود در جلعاد که بنا به دستور خداوند به موسی، آن را تصرف کرده بودند، روانه شدند. **10** وقتی قبایل رئوئین، جاد و نصف قبیله منسی به جلیلوت در کنار رود اردن در کنعان رسیدند، مذبح بسیار بزرگ و چشمگیری در کنار رود اردن بنا کردند. اما هنگامی که بقیه قبایل اسرائیل این را شنیدند، در شیلوه جمع شدند تا به جنگ آنها بروند. **13** ولی اول، عده‌ای را به رهبری فینحاس پسر العازار کاهن نزد ایشان به سرزمین جلعاد فرستادند. **14** افرادی که همراه فینحاس رفتند ده نفر بودند که هر کدام از آنها مقام سرپرستی خاندانی را بر عهده داشتند و به نمایندگی از طرف قبیله خود آمده بودند. **15** وقتی این گروه به نزد قبایل رئوئین، جاد و نصف قبیله منسی در سرزمین جلعاد رسیدند، **16** به نمایندگی از طرف تمام قوم خداوند گفتند: «چرا از پیروی خداوند برگشته‌اید و با ساختن این مذبح از او روگردان شده، بر ضد خدای اسرائیل برخاسته‌اید؟ **17** آیا عقوبت پرستش بت بدل بغور برای ما کم بود؟ مگر فراموش کرده‌اید چه بلای وحشتناکی بر قوم خداوند عارض شد، به طوری که هنوز هم از آن کاملاً آزاد نشده‌ایم؟ مگر نمی‌دانید اگر امروز از دستور خداوند سرپیچی کنید فردا او بار دیگر بر همه قوم اسرائیل خشمگین خواهد شد؟ **19** اگر زمین شما برای عبادت خداوند مناسب نیست، بهتر است به سرزمین خداوند که خیمه عبادت در آنجاست بیایید و در این سرزمین با ما زندگی کنید، و با ساختن یک مذبح دیگر علاوه بر مذهبی که برای خداوند، خدای ما ساخته شده است، بر ضد

23

سالها گذشت و خداوند بنی‌اسرائیل را از دست دشمنانش راحتی بخشید. در این هنگام یوشع پیر و سالخورده شده بود. **2** او تمام بنی‌اسرائیل را فرا خواند و به بزرگان و رهبران و داوران و مقامات

قوم اسرائیل گفت: «من دیگر پیر و سالخورده شده‌ام. 3 شما آنچه را و فرزندان شما به مصر رفتند. 5 بعد موسی و هارون را فرستادم و بالای که خداوند، خدایان به خاطر شما انجام داده است دیده‌اید. او عظیمی بر سر مصری‌ها آورد. سرانجام، اجداد شما را از اسارت خودش با دشمنان جنگید. 4 من زمینهایی را که به تصرف خود مصری‌ها آزاد نمودم. 6 وقتی به ساحل دریای سرخ رسیدند، مصری‌ها درآورده‌اید و حتی آنهایی را که هنوز تصرف نکرده‌اید، بین شما تقسیم با ارايه‌ها و سواران به تعقیب ایشان پرداختند. 7 در این هنگام، آنها نموده‌ام. تمام این سرزمین، از رود اردن گرفته تا دریای مدیترانه از من کمک خواستند و من میان آنها و لشکر مصر تاریکی ایجاد آن شما خواهد بود؛ زیرا چنانکه خداوند وعده داده است، خود او نموده. سپس آب دریا را بر سر مصری‌ها ریختم و آنها را در دریا غرق قبیله‌هایی را که هنوز میان شما باقی مانده‌اند از این سرزمین بیرون کردم. پدران شما آنچه را که بر سر مصری‌ها آوردم با چشمان خود خواهد راند تا در آن ساکن شوید. 6 «اما شما قوی باشید و به دقت دیدند. بعد از آن، قوم اسرائیل سالهای زیادی را در بیابان گذرانیدند. دستورهایی را که در تورات موسی نوشته شده است اطاعت کنید و 8 «سرانجام شما را به سرزمین اموری‌ها در آن طرف رود اردن آوردم. تمام جزئیات آن را نگاه دارید و از آن منحرف نشوید. 7 مواظب اموری‌ها با شما جنگیدند، ولی من ایشان را نابود کردم و زمینهایشان باشید با قومهایی که هنوز در میان شما باقی مانده‌اند معاشرت نکنید. را به شما دادم. 9 سپس بالاق، پادشاه مواب جنگ را با شما نام خدایان آنها را هرگز به زبان نیاورد و به نام آنها قسم نخورد، آنها آغاز نمود و به دنبال بلعام، پسر بعور فرستاد تا شما را لعنت کند. را عبادت نکنید و جلوی آنها زانو نزنید. 8 بلکه به یهوه، خدای خود 10 اما من دعای او را اجابت ننمودم، بلکه او را وادار ساختم تا بچسبید، همان‌طور که تا حالا کرده‌اید. 9 خداوند، قومهای بزرگ و شما را برکت بدهد و به این ترتیب شما را از دست بالاق نجات نیرومند را از پیش روی شما بیرون رانده و تاکنون کسی نتوانسته است دادم. 11 سپس از رود اردن گذشتید و به اریحا آمدید. جنگجویان در برابر شما بایستد. 10 هر یک از شما به تنهایی قادر هستید با اریحا و بسیاری از قبایل دیگر از قبیل اموری‌ها، فرزیه‌ها، کنعانی‌ها، یک هزار سرباز دشمن بجنگید و آنها را شکست دهید، زیرا خداوند، حتی‌ها، جرجاشی‌ها، حوی‌ها و یوسی‌ها یکی پس از دیگری با شما خدای شما مطابق قولی که داده است به جای شما می‌جنگد. جنگیدند. اما من همه آنها را مغلوب شما ساختم. 12 زنبورهای 11 پس مواظب باشید که همیشه خداوند، خدای خود را دوست بدارید. 12 «ولی اگر از خدا روگردان شده، با افراد این قومه که پیش روی شما راندم. شما این پیروزی را با نیزه و کمان به دست هنوز در میان شما هستند دوست شوید و از آنها زن بگیرید و به آنها 13 زمین را که در آن زحمت نکشیده بودید و شهرهایی را زن بدهید، 13 مطمئن باشید که خدا این قومه را از سرزمینتان بیرون که خود بنا نکرده بودید، به شما بخشیدم تا در آن ساکن شوید نخواهد راند، بلکه آنها دامی برای پاهای شما، تازیانه‌ای برای پشت شما، و خاری در چشم شما خواهند بود و شما عاقبت در زمین را نکشیده بودید، بخورید. 14 «پس خداوند را احترام نمائید و با نیکویی که خداوند، خدایان به شما داده است هلاک خواهید شد. صداقت و راستی او را خدمت کنید. بتهایی را که زمانی اجدادتان در 14 پاپایان عمر من فرا رسیده است و همه شما شاهد هستید که هر آن سوی رود فرات و در مصر پرستش می‌نمودند، از خود دور کنید و چه خداوند، خدایان به شما وعده فرموده بود، یک به یک انجام فقط خداوند را عبادت نمائید. 15 امروز تصمیم خود را بگیرید. آیا شده است. 15 ولی بدانید همان‌طور که خداوند نعمتها به شما داده است، بر سر شما بلا نیز نازل خواهد کرد اگر از دستورهای او آن سوی رود فرات می‌پرستیدند، و یا از بتهای اموری‌هایی که در سرپیچی کنید و خدایان دیگر را پرستش و سجده نمائید. بله، آتش سرزمینشان ساکنید؟ ولی این را بدانید که من و خانواده‌ام خداوند را خشم او بر شما افروخته خواهد شد و شما را از روی زمین نیکویی که عبادت خواهیم نمود.» 16 مردم اسرائیل در پاسخ او گفتند: «وای بر ما اگر خداوند را ترک نماییم و بتهای پرستش کنیم؛ 17 زیرا خداوند، خدای ما بود که قوم ما را از بردگی مصری‌ها رهانید و در

24

یک بار دیگر، یوشع تمام قبایل اسرائیل را با بزرگان و رهبران و مقامات قوم اسرائیل در شکیم فرا خواند و آنها آمده، در حضور خدا ایستادند. 2 یوشع لب به سخن گشود و گفت که خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «در گذشته جد شما تارح، پدر ابراهیم و ناحور، در سمت شرقی رود فرات می‌زیست و بت‌پرست بود. 3 ولی من ابراهیم، پسر تارح را از آن سوی رود فرات برداشته، به سرزمین کنعان آوردم و او را در سراسر این سرزمین گرداندم و نسل او را زیاد کردم. اسحاق را به او بخشیدم 4 و به اسحاق نیز یعقوب و یعقوب را دادم. نواحی اطراف کوه سعیر را به عیسو بخشیدم. یعقوب کرد، و با وجود آنکه به شما احسان نموده است، شما را از بین

خواهد برد.» **21** قوم اسرائیل در جواب یوشع گفتند: «ولی ما قول می‌دهیم از خداوند پیروی کنیم!» **22** یوشع گفت: «پس خود شما شاهد هستید که قول داده‌اید از خداوند پیروی نمایید.» گفتند: «بله، ما خود، شاهد هستیم.» **23** یوشع گفت: «بسیار خوب، پس حال باید بتهایی را که در میان شما هستند از خود دور کنید و دل‌های خود را به خداوند، خدای اسرائیل نزدیک سازید.» **24** مردم به یوشع گفتند: «آری، ما فقط از خداوند، خدای خود اطاعت و پیروی خواهیم کرد.» **25** یوشع آن روز در شکیم با ایشان پیمان بست و آنها را متعهد به انجام قوانین و مقررات آن نمود. **26** او تمام این سخنان را در کتاب قانون خدا نوشت. سپس سنگی بزرگ گرفته، آن را در پای درخت بلوطی که در کنار خیمه عبادت بود، بر پا داشت. **27** آنگاه یوشع به تمام قوم اسرائیل گفت: «این سنگ، شاهد پیمان شما با خداوند است و تمام سخنانی را که خداوند به ما فرمود، شنیده است. پس اگر از پیروی خدا برگردید، همین سنگ بر ضد شما شهادت خواهد داد.» **28** بعد از آن، یوشع مردم را مرخص نمود تا هر کس به ملک خود برود. **29** چندی بعد، یوشع خدمتگزار خداوند در سن صد و ده سالگی درگذشت **30** و او را در تهنه سارح در کوهستان افرایم به طرف شمال کوه جاعش که ملک خود او بود دفن کردند. **31** قوم اسرائیل در تمام مدت زندگانی یوشع و نیز ریش‌سفیدان قوم که پس از او زنده مانده بودند و شخصاً اعمال شگفت‌انگیز خداوند را در حق اسرائیل دیده بودند، نسبت به خداوند وفادار ماندند. **32** استخوانهای یوسف را که اسرائیلی‌ها موقع خروج از مصر با خود آورده بودند، در شکیم در قطعه زمینی که یعقوب از پسران حمور به صد تکه نقره خریده بود دفن کردند. (این زمین در ملک پسران یوسف قرار داشت.) **33** العازار، پسر هارون نیز درگذشت و او را در جبعه که در ملک پسرش فینحاس واقع بود، در کوهستان افرایم دفن کردند.

پس از مرگ یوشع، بنی اسرائیل از خداوند سؤال کردند: «خداوند، کدام یک از قبیله‌های ما اول باید به جنگ کنعانی‌ها برود؟» 2 خداوند به ایشان فرمود: «قبیله یهودا برود. من زمین کنعانی‌ها را به تصرف آنها در خواهم آورد.» 3 رهبران قبیله یهودا از قبیله شمعون خواستند تا ایشان را در این جنگ یاری نمایند، و به ایشان گفتند: «کمک کنید تا کنعانی‌ها را از سرزمینی که به قبیله ما تعلق دارد، بیرون کنیم. ما نیز به شما کمک خواهیم کرد تا زمین خود را تصاحب نمایید.» پس قبیله شمعون همراه قبیله یهودا عازم جنگ شدند. 4 خداوند ایشان را در شکست دادن کنعانی‌ها و فرزری‌ها کمک کرد به طوری که ده هزار تن از دشمنان را در بازگشت کشتند. پادشاه آنها، ادونی بازق گریخت ولی طولی نکشید که اسرائیلی‌ها او را دستگیر نموده، شستهای دست و پای او را بریدند. 7 ادونی بازق گفت: «هفتاد پادشاه با دست و پای شست بریده از خرده نانهای سفره من می‌خورند. اکنون خدا مرا به سزای اعمالم رسانیده است.» ادونی بازق را به اورشلیم بردند و او در آنجا مرد. 8 قبیله یهودا شهر اورشلیم را گرفته، اهالی آنجا را قتل عام نمودند و شهر را به آتش کشیدند. 9 بعد از آن، آنها با کنعانی‌هایی که در نواحی کوهستانی و صحرای نِگب و کوهپایه‌های غربی ساکن بودند وارد جنگ شدند. 10 آنگاه قبیله یهودا بر کنعانی‌های ساکن حبرون (که قبلاً قریهٔ اربع نامیده می‌شد) حمله بردند و طایفه‌های شیشای، اخیمان و تلمای را شکست دادند. 11 سپس به شهر دیر (که قبلاً به قریهٔ سفر معروف بود) هجوم بردند. 12 کالیب به افراد خود گفت: «هر که برود و قریهٔ سفر را تصرف نماید، دخترم عکسه را به او به زنی خواهم داد.» 13 عتّ‌نِیل، پسر قناز (قناز برادر کوچک کالیب بود) شهر را تصرف نمود و کالیب عکسه را به او به زنی داد. 14 عتّ‌نِیل وقتی عکسه را به خانهٔ خود می‌برد، او را ترغیب نمود تا از پدرش قطعه زمینی بخواهد. عکسه از الاغش پیاده شد تا در این باره با پدرش کالیب صحبت کند. کالیب از او پرسید: «چه می‌خواهی؟» 15 عکسه گفت: «یک هدیهٔ دیگر هم به من بده! آن زمینی که در نِگب به من داده‌ای، زمین بی‌آبی است. یک قطعه زمین که چشمه در آن باشد به من بده.» پس کالیب چشمه‌های بالا و پایین را به او بخشید. 16 وقتی که قبیله یهودا به ملک تازهٔ خود واقع در بیابان نِگب، نزدیک عراد، وارد شدند، قبیلهٔ قیتی (از نسل پدرزن موسی) نیز به آنها پیوستند. آنها خانه‌های خود را در اریحا (معروف به شهر نخلستان) ترک نموده، از آن پس در میان قبیله یهودا ساکن شدند. 17 آنگاه قبیله یهودا همراه قبیلهٔ شمعون، کنعانی‌هایی را که در شهر صَفّت زندگی می‌کردند شکست دادند و شهرشان را به کلی نابود کرده، آن را حُرما نامیدند. 18 همچنین قبیله یهودا شهرهای غزه، اشقلون، عقرون و روستاهای اطراف آنها را فتح کردند. 19 خداوند به قبیله یهودا یاری نمود تا نواحی کوهستانی را تصرف کنند؛ اما موفق نشدند ساکنان دشتها را

بیرون راندند، چون ساکنان آنجا دارای ارايه‌های آهنین بودند. 20 همان‌طور که موسی قول داده بود شهر حبرون به کالیب داده شد و کالیب اهالی این شهر را که از نسل سه پسر عناق بودند، بیرون راند. 21 قبیلهٔ بنیامین، یوسی‌هایی را که در اورشلیم سکونت داشتند بیرون نکردند بنابراین آنها تا به امروز در آنجا در میان قبیلهٔ بنیامین زندگی می‌کنند. 22 خداوند با قبیلهٔ یوسف بود، و آنها توانستند بیت‌ئیل را (که قبلاً لُوز نامیده می‌شد) تصرف کنند. آنها نخست جاسوسانی به شهر فرستادند. 24 آن جاسوسان مردی را که از شهر بیرون می‌آمد گرفتند و به او گفتند که اگر به آنها راه نفوذ به شهر را نشان دهد جان او و خانواده‌اش در امان خواهد بود. 25 او راه نفوذ به شهر را به آنها نشان داد. پس وارد شده، اهالی شهر را قتل عام نمودند، ولی آن مرد و خانواده‌اش را نکشتند. 26 بعد این مرد به سرزمین حیثی‌ها رفت و در آنجا شهری بنا کرد و آن را لُوز نامید که تا به امروز به همان نام باقی است. 27 قبیلهٔ منسی نتوانستند ساکنان شهرهای بیت‌شان، تعنک، دُر، ییلعام، مجدو و اهالی روستاهای اطراف آنها را بیرون کنند. پس کنعانی‌ها همچنان در آنجا ماندند. 28 وقتی اسرائیلی‌ها نیرومندتر شدند، کنعانی‌ها را مثل برده به کار گرفتند ولی آنها را به کلی از آن سرزمین بیرون نکردند. 29 قبیلهٔ افرایم نیز کنعانی‌های ساکن جازر را بیرون نکردند و آنها هنوز هم در میان قبیلهٔ افرایم زندگی می‌کنند. 30 قبیلهٔ زبولون نیز اهالی فطرون و نهلول را بیرون نراندند، پس این کنعانی‌ها در میان قبیلهٔ زبولون باقی ماندند و به صورت برده به کار گرفته شدند. 31 همچنین قبیلهٔ اشیر، ساکنان عکو، صیدون، احلب، اکزیب، حلبه، غفیک و روجب را بیرون نراندند. بنابراین قبیلهٔ اشیر در میان کنعانی‌های آن سرزمین زندگی می‌کنند. 33 قبیلهٔ نفتالی هم ساکنان بیت‌شمس و بیت‌عنات را بیرون نکردند، بنابراین ایشان مثل برده در میان این قبیله به زندگی خود ادامه می‌دهند. 34 اما قبیلهٔ دان توسط اموری‌ها به کوهستان رانده شدند و نتوانستند از آنجا پایین بیایند و در دشت ساکن شوند. 35 اموری‌ها قصد داشتند، ایلون، شَعْلَبیم و کوه حارس را تصرف کنند ولی قبیلهٔ یوسف آنها را مغلوب ساخته، به بردگی گرفتند. 36 سرحد اموری‌ها از گردنهٔ عقریها شروع شده، به سالع می‌رسید و از آنجا نیز فراتر می‌رفت.

2

روزی فرشتهٔ خداوند از جلجال به بوکیم آمده، به قوم اسرائیل گفت: «من شما را از مصر به سرزمینی که وعدهٔ آن را به اجداداتان دادم آوردم و گفتم که هرگز عهدی را که با شما بسته‌ام نخواهم شکست، به شرطی که شما نیز با اقوامی که در سرزمین موعود هستند هم پیمان نشوید و مذبحهای آنها را خراب کنید؛ ولی شما اطاعت نکردید. 3 پس من نیز این قوما را از این سرزمین بیرون نمی‌کنم و آنها چون خار به پهلوی شما فرو خواهند رفت و خدایان ایشان چون تله شما را گرفتار خواهند کرد.» 4 وقتی فرشته سخنان خود را به پایان رسانید، قوم اسرائیل با صدای بلند گریستند. 5 آنها آن مکان را بوکیم نامیدند، در آنجا برای خداوند قربانی کردند. 6 یوشع قوم اسرائیل را

پس از ختم سخنرانی خود مرخص کرد و آنها رفتند تا زمینهایی را که در جنگیدن بی تجربه بودند، فرصتی بدهد تا جنگیدن را بیاموزند. به ایشان تعلق می گرفت، به تصرف خود درآوردند. **7** یوشع خدمتگزار **3** این قبایل عبارت بودند از: فلسطینی هایی که هنوز در پنج شهر خداوند، در سن صد و ده سالگی درگذشت و او را در ملکش در خود باقی مانده بودند، تمام کنعانی ها، صیدونی ها و حوی های که تنه حارس واقع در کوهستان افرایم به طرف شمال کوه جاعش به در کوهستان لبنان از کوه بعل حرمون تا گذرگاه حمت ساکن بودند. خاک سپردند. قوم اسرائیل در طول زندگانی یوشع و نیز ریش سفیدان **4** این قبایل برای آزمایش نسل جدید اسرائیل در سرزمین کنعان قوم که پس از او زنده مانده بودند و شخصاً اعمال شگفت انگیز باقی مانده بودند تا معلوم شود آیا اسرائیل دستورهای را که خداوند خداوند را در حق اسرائیل دیده بودند، نسبت به خداوند وفادار ماندند. به وسیله موسی به ایشان داده بود، اطاعت خواهند کرد یا نه. **5** پس **10** ولی سرانجام تمام مردم آن نسل مردند و نسل بعدی خداوند را اسرائیلی ها در میان کنعانی ها، حیتی ها، اموری ها، فرزی ها، حوی ها و فراموش کردند و هر آنچه که او برای قوم اسرائیل انجام داده بود، به یاد بیوسی ها ساکن شدند. **6** مردم اسرائیل به جای اینکه این قبایل را نیاوردند. **11** ایشان نسبت به خداوند گناه ورزیدند و به پرستش بت های نابود کنند، با ایشان وصلت نمودند. مردان اسرائیلی با دختران آنها بعل روی آوردند. **12** آنها خداوند خدای پدران خود را که آنها را از ازدواج کردند و دختران اسرائیلی به عقد مردان ایشان درآمدند و به مصر بیرون آورده بود ترک نموده، بت های اقوام اطرافشان را عبادت و این طریق بنی اسرائیل به بت پرستی کشیده شدند. **7** مردم اسرائیل سجد می کردند، بنابراین خشم خداوند بر تمام اسرائیل افروخته شد، خداوند، خدای خود را فراموش کرده، دست به کارهایی زدند که در **13** زیرا آنها خداوند را ترک نموده، بت های بعل و عشتاروت را عبادت نظر خداوند زشت بود و بت های بعل و اشیره را عبادت کردند. **8** کردند. **14** پس خداوند آنها را به دست دشمنانشان سپرد تا غارت آنگاه خشم خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد و ایشان را تسلیم شوند، به حدی که توان مقابله با دشمنان را نداشتند. **15** هرگاه قوم اسرائیل با دشمنان می جنگیدند، خداوند بر ضد اسرائیل عمل می کرد، همان طور که قبلاً در این مورد هشدار داده و قسم خورده بود. اما وقتی که قوم به این وضع فلاکت بار دچار گردیدند **16** کوچک کالیب بود. **10** روح خداوند بر عنتی لیل قرار گرفت و او خداوند رهبرانی فرستاد تا ایشان را از دست دشمنانشان بپرانند. **17** ولی از رهبران نیز اطاعت ننمودند و با پرستش خدایان دیگر، نسبت به خداوند خیانت ورزیدند. آنها برخلاف اجدادشان عمل کردند و خیلی زود از پیروی خداوند سر باز زده، او را اطاعت ننمودند. **18** هر یک از رهبران در طول عمر خود، به کمک خداوند قوم اسرائیل را از دست دشمنانشان می رهاوند، زیرا خداوند به سبب ناله قوم خود و ظلم و ستمی که بر آنها می شد، دلش بر آنها می سوخت و تا زمانی که آن رهبر زنده بود به آنها کمک می کرد. **19** اما وقتی که آن رهبر می مرد، قوم به کارهای زشت خود برمی گشتند و حتی بدتر از نسل قبل رفتار می کردند. آنها باز به سوی خدایان بت پرستان روی آورده، جلوی آنها زانو می زدند و آنها را عبادت می نمودند و با سرسختی به پیروی از رسوم زشت بت پرستان ادامه می دادند. **20** پس خشم خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد و فرمود: «چون این قوم پیمانی را که با پدران من می بستم شکسته اند و از من اطاعت نکرده اند، **21** من نیز قبایلی را که هنگام فوت یوشع هنوز مغلوب نشده بودند، بیرون نخواهم کرد. **22** بلکه آنها را برای آموختن قوم خود می گذارم تا ببینم آیا آنها چون پدران خود، مرا اطاعت خواهند کرد یا نه.» **23** پس خداوند آن قبایل را در سرزمین کنعان وا گذاشت. او ایشان را توسط یوشع به کلی شکست نداده بود و بعد از مرگ یوشع نیز فوری آنها را بیرون نکرد. محرمانه برای تو دارم.» پادشاه خدمتگاران خود را بیرون کرد تا پیغام محرمانه او را بشنود. **20** پس ایهود با عجلون در قصر ییلاقی پادشاه خداوند برخی قبایل را در سرزمین کنعان وا گذاشت تا نسل جدید اسرائیل را که هنوز طعم جنگ با کنعانی ها را نچشیده بودند، بیازماید. **2** خداوند به این وسیله می خواست به نسل جدید اسرائیل

را در شکم پادشاه فرو برد. 22 تیغه با دسته خنجر در شکم او فرو جمع شدند. دپوره نیز همراه ایشان بود. 11 (حابر قبیل، از سایر افراد رفت و روده‌هایش بیرون ریخت. ایهود بدون آنکه خنجر را از شکم او قبیلۀ قینی که از نسل حوایب برادر زن موسی بودند جدا شده، نزدیک بیرون بکشد درها را به روی او بست و از راه بالاخانه گریخت. 24 درخت بلوطی در صعنایم که مجاور قادش است چادر زده بود. 12 وقتی خدمتگزاران پادشاه برگشتند و درها را بسته دیدند، در انتظار وقتی سیسرا شنید که باراق و سپاه او در کوه تابور اردو زده‌اند، 13 مانند آن‌چون فکر کردند که عجلون به دستشویی رفته است. 25 اما تمام سپاه خود را با نهصد اربۀ آهنین بسیج کرد و از حروشت حقوقیم وقتی انتظار آنها به طول انجامید و از او خبری نشد، نگران شده، به کنار رود قیشون حرکت نمود. 14 آنگاه دپوره به باراق گفت: کلیدی آوردند و در را باز کردند و دیدند که اربابشان به زمین افتاده و «برخیز، زیرا خداوند پیشاپیش تو حرکت می‌کند. او امروز سیسرا را به مرده است! 26 در این موقع ایهود از معدنهای سنگ گذشته، به دست تو تسلیم می‌کند.» پس باراق با سپاه ده هزار نفرۀ خود برای سعیرت گریخته بود. 27 وقتی او به کوهستان افرایم رسید شیپور را به جنگ از دامنه کوه تابور سرازیر شد. 15 وقتی او به دشمن حمله برد صدا درآمد و مردان اسرائیلی را دور خود جمع کرد و به آنها گفت: «همراه من بیاید، زیرا خداوند، دشمنانتان موآبی‌ها را به دست شما تسلیم کرده است!» پس مردان اسرائیلی به دنبال او از کوهستان پایین آمدند و گذرگاههای رود اردن نزدیک موآب را گرفتند و نگذاشتند هیچ‌کس از آنها بگذرد. 29 آنگاه بر موآبی‌ها تاخته، حدود ده هزار نفر از سربازان نیرومند آنها را کشتند و نگذاشتند حتی یکی از آنها جان به در برد. 30 آن روز اسرائیلی‌ها، موآبی‌ها را شکست دادند و تا هشتاد سال صلح در سرزمین بنی‌اسرائیل برقرار گردید. 31 بعد از ایهود، شمجر پسر عنات رهبر اسرائیل شد. او یک بار با چوب گاوارانی ششصد نفر از فلسطینی‌ها را کشت و بدین وسیله اسرائیلی‌ها را از دست آنها نجات داد.

4 بعد از مرگ ایهود، مردم اسرائیل بار دیگر نسبت به خداوند گناه ورزیدند. 2 پس خداوند آنها را مغلوب یابین، پادشاه کنعانی که در حاصور سلطنت می‌کرد، نمود. فرمانده قوای او سیسرا بود که در حروشت حقوقیم زندگی می‌کرد. او نهصد اربۀ آهنین داشت و مدت بیست سال بر اسرائیلی‌ها ظلم می‌کرد. سرانجام اسرائیلی‌ها نزد خداوند فریاد برآوردند و از او کمک خواستند. 4 در آن زمان رهبر بنی‌اسرائیل نیه‌ای به نام دپوره، همسر لفیودت بود. 5 دپوره زیر نخلی که بین راه رامه و بیت‌ئیل در کوهستان افرایم قرار دارد و به نخل دپوره معروف است، می‌نشست و مردم اسرائیل برای رسیدگی به شکایتهایشان نزد او می‌آمدند. 6 روزی او باراق، پسر اینونعم را که در قادش در سرزمین نفتالی زندگی می‌کرد، نزد خود فرا خوانده، به وی گفت: «خداوند، خدای اسرائیل به تو دستور می‌دهد که ده هزار نفر از قبایل نفتالی و زبولون را بسیج نموده، به کوه تابور ببری. 7 خداوند می‌فرماید: من سیسرا را که سردار لشکر یابین پادشاه است با تمام لشکر و ارباهایش به کنار رود قیشون می‌کشانم تا تو در آنجا ایشان را شکست دهی.» 8 باراق در پاسخ دپوره گفت: «فقط به شرطی می‌روم که تو با من بیایی.» 9 دپوره گفت: «بسیار خوب، من هم با تو خواهم آمد. ولی بدان که در این جنگ افتخاری نصیب تو نخواهد شد زیرا خداوند سیسرا را به دست یک زن تسلیم خواهد کرد.» پس دپوره برخاست و همراه باراق به قادش رفت. 10 وقتی باراق مردان زبولون و نفتالی را به قادش فرا خواند، ده هزار نفر نزد او

5 آنگاه دپوره و باراق این سرود را به مناسبت پیروزی خود سراییدند: 2 «خداوند را ستایش کنید! رهبران اسرائیل شجاعانه به جنگ رفتند، و قوم با اشتیاق از آنها پیروی نمودند. 3 «ای پادشاهان و ای حکام گوش کنید! من در وصف خداوند خواهم سرایید، و برای خدای اسرائیل سرود خواهم خواند. 4 «ای خداوند، وقتی از سعیر بیرون آمدی و صحرای ادم را ترک فرمودی، زمین متزلزل گردید و آسمان قطرات بارانش را فرو ریخت. 5 آری، حتی کوه سینا از حضور یهوه خدای اسرائیل به لرزه درآمد! 6 «در ایام شمجر و یاعیل شاهراهاها متروک بودند. مسافران از کوره راههای پر پیچ و

خم عبور می کردند. 7 اسرائیل رو به زوال می رفت، تا اینکه دپوره وقتی در قوتش طلوع می کند.» بعد از آن، به مدت چهل سال آرامش برخاست تا همچون مادری از اسرائیل حمایت کند. 8 چون اسرائیل در سرزمین بنی اسرائیل برقرار گردید.

به دنبال خدایان تازه رفت، جنگ به دروازه های ما رسید. در میان چهل هزار مرد اسرائیلی، نه نيزه ای یافت می شد و نه سپری. 9 قلب من مشتاق رهبران اسرائیل است که با اشتیاق تمام، خود را وقف کردند. خداوند را ستایش کنید، 10 ای کسانی که بر الاغهای سفید سوارید و بر فرشهای گرانبها می نشینید، و ای کسانی که پای پیاده راه می روید. 11 گوش کنید! سرایندگان، گرد چاهها جمع شده اند تا پیروزیهای عادلانه خداوند را بسرایند. آنان می سرایند که چگونه خداوند اسرائیل را توسط روستائیان پیروز ساخت، و چگونه قوم خداوند از دروازه های دشمن گذشتند! 12 «بیدار شو ای دپوره! بیدار شو و سرود بخوان. برخیز ای باراق! ای فرزند ایینوعم، برخیز و اسیران را به اسارت ببر!» 13 «مردان امین از کوه سرازیر شدند، قوم خداوند برای جنگ نزد او آمدند. 14 برخی از قبایل افرایم که ریشه در عمالیک دارند آمدند؛ بنیامین با مردانی بود که تو را پیروی می کردند. از ماخیر فرماندهان فرود آمدند، و از زیبولن کسانی که عصای فرمانروایی در دست داشتند. 15 رهبران یساکار با دپوره و باراق، به دره هجوم بردند. اما قبیله روثوین مردد بود. 16 چرا روثوین در میان آغلها ماند؟ آیا می خواست به نوای نی شبانان گوش دهد؟ آری قبیله روثوین مردد بود! 17 چرا جلعاد در آن سوی رود اردن ماند؟ چرا دان نزد کشتی هایش توقف نمود؟ چرا اشیر کنار دریا نزد بنادر خود ساکت نشست؟ 18 اما قبایل زیبولن و نفتالی جان خود را در میدان نبرد به خطر انداختند. 19 پادشاهان کنعان در تعنک نزد چشمه های مجدو جنگیدند، اما پیروزی را به چنگ نیاوردند. 20 ستارگان از آسمان با سیسرا جنگیدند. 21 رود خروشان قیшон، دشمن را با خود برد. ای جان من با شهادت به پیش برو. 22 صدای پای اسبان دشمن را بشنوید! ببینید چگونه چهار نعل می تازند و دور می شوند! 23 فرشته خداوند می گوید: «میزور را لعنت کنید، ساکنانش را به سختی لعنت نمایید، زیرا به کمک خداوند نیامدند تا او را در جنگ با دشمنان یاری دهند.» 24 «آفرین بر یاعیل، زن حابر قینی، خداوند او را برکت دهد، بیش از تمامی زنان خیمه نشین! 25 سیسرا آب خواست، اما یاعیل در جامی ملوکانه به وی شیر داد! 26 آنگاه میخ جادر و چکش را برداشت و میخ را بر شقیقه اش کوبید و سرش را به زمین دوخت. 27 او نزد پاهای یاعیل افتاد و جان سپرد. 28 «مادر سیسرا از پنجره اتاقش چشم به راه او دوخته بود و می گفت: «چرا اربابش نمی آید؟ چرا صدای چرخهای اربابش را نمی شنوم؟» 29 «ندیمه های خردمندش با او همصدا شده گفتند: 30 «غنیمت فراوان به جنگ آورده اند و برای تقسیم آن وقت لازم دارند. یک یا دو دختر نصیب هر سرباز می شود. سیسرا جامه های رنگارنگ به ارمغان خواهد آورد، شالهای قلابدوزی برای گردن ما با خود خواهد آورد.» 31 «ای خداوند تمامی دشمنانت همچون سیسرا نابود گردند. اما کسانی که تو را دوست دارند مثل خورشید باشند

آن را نزد فرشته که زیر درخت بلوط نشسته بود آورد، پیش وی نهاد. **20** فرشته به او گفت: «گوشت و نان را روی آن صخره بگذار و آب گوشت را روی آن بریز.» وقتی که جدعون دستورهایی وی را انجام داد، **21** فرشته با نوک عصای خود گوشت و نان را لمس نمود، و آتش از صخره برآمد، گوشت و نان را بلعد! همان وقت فرشته ناپدید شد! **22** وقتی جدعون فهمید که او در حقیقت فرشته خداوند بود، از ترس فریاد زده، گفت: «آه ای خداوند! من فرشته تو را روپرو دیدم!» **23** خداوند به وی فرمود: «آرام باش! نترس، تو نخواهی مرد!» **24** زمین اطراف را شبنم پوشانید اما پشم خشک بود!

7 جدعون در آنجا مذهبی برای خداوند ساخت و آن را یهوه شالوم (یعنی «خداوند آرامش است») نامید. (این مذهب هنوز در ملک عفره که متعلق به خاندان ابیعر است، باقیست.) **25** همان شب خداوند به جدعون گفت: «یکی از گاوهای قوی پدر خود را بگیر و مذهب بت بعل را که در خانه پدرت هست به آن ببند و آن را واژگون کن و بت چوبی اشیره را هم که کنار مذهب است بشکن. **26** به جای آن مذهبی برای یهوه خدایت روی این تپه بساز و سنگهای آن را به دقت کار بگذار. آنگاه گاو را به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کن و چوب بت اشیره را برای آتش مذهب به کار ببر.» **27** پس جدعون ده نفر از نوکران خود را برداشت و آنچه را که خداوند به او دستور داده بود، انجام داد. اما او از ترس خاندان پدرش و سایر مردم شهر، این کار را در شب انجام داد. **28** صبح روز بعد، وقتی مردم از خواب بیدار شدند، دیدند مذهب بت بعل خراب شده و اثری از اشیره نیست. آنها مذهب دیگری که آثار قربانی روی آن بود، دیدند. **29** مردم از یکدیگر می پرسیدند: «چه کسی این کار را کرده است؟» وقتی خوب تحقیق کردند، فهمیدند که کار جدعون پسر یوآش است. **30** پس با عصبانیت به یوآش گفتند: «پسر خود را بیرون بیاور! او باید به خاطر خراب کردن مذهب بعل و قطع کردن ستون اشیره کشته شود.» **31** اما یوآش به همه کسانی که بر ضد او برخاسته بودند گفت: «آیا بعل محتاج کمک شماست؟ این توهین به اوست! شما هستید که باید به خاطر توهین به بعل کشته شوید! اگر بعل واقعاً خداست بگذارید خودش از کسی که مذهبش را خراب کرده است انتقام بگیرد.» **32** از آن پس جدعون، یُرِبعِل (یعنی «بگذارید بعل از خودش دفاع کند») نامیده شد، زیرا یوآش گفت: «بگذارید بعل از خودش دفاع کند، زیرا مذهبی که خراب شده متعلق به بعل است.» **33** بعد از این واقعه، تمام مدیانی ها، عمالیقی ها و سایر قبایل همسایه با هم متحد شدند تا با اسرائیلی ها بجنگند. آنها از رود اردن گذشته، در دره یزرعیل اردو زدند. **34** در این موقع روح خداوند بر جدعون قرار گرفت و او شیپور را نواخت و مردان خاندان ابیعر نزد او جمع شدند. **35** همچنین قاصدانی نزد قبایل منسی، اشیر، زبولون و نفتالی فرستاد و آنها نیز آمدند و به او ملحق شدند. **36** آنگاه جدعون به خدا چنین گفت: «اگر همان طور که وعده فرمودی، واقعاً قوم اسرائیل را به وسیله من نجات خواهی داد، **37** به این طریق آن را به من ثابت کن: من مقداری پشم در خرمنگاه می گذارم. اگر فردا

پسر یوآش اسرائیلی تسلیم می‌کند و جدعون همهٔ مدیانیان و نیروهای جدعون به آنها گفت: «وقتی که خداوند زبج و صلومع را به دست متحدش را از دم شمشیر خواهد گذراند.» **15** جدعون چون این من تسلیم کند، برمی‌گردد و گوشت بدن شما را با خارهای صحرا خواب و تعبیرش را شنید خدا را شکر کرد. سپس به اردوگاه خود می‌درد. **8** سپس نزد اهالی فنوتیل رفت و از آنها نان خواست اما بازگشت و فریاد زد: «برخیزید! زیرا خداوند سپاه مدیان را به دست همان جواب اهالی سوکوت را شنید. **9** پس به ایشان گفت: «وقتی شما تسلیم می‌کنید!» **16** جدعون آن سیصد نفر را به سه دسته از این جنگ سلامت برگردم، این برج را منهدم خواهم کرد.» **10** در تقسیم کرد و به هر یک از افراد یک شیپور و یک کوزهٔ سفالی که این هنگام زبج و صلومع با قریب پانزده هزار سرباز باقیمانده در قرقور مشعلی در آن قرار داشت، داد. **17** بعد نقشهٔ خود را چنین شرح به سر می‌پرند. از آن سپاه عظیم دشمنان فقط همین عده باقیمانده داد: «وقتی به کنار اردو رسیدیم به من نگاه کنید و هر کاری که بودند. صد و بیست هزار نفر کشته شده بودند. **11** پس جدعون من می‌کنم شما نیز بکنید. **18** به محض اینکه من و همراهانم از راه چادرنشینان در شرق نوبح و بجبهه‌ها بر مدیانیان شبیخون زد. شیپورها را بنوازم، شما هم در اطراف اردو شیپورهای خود را بنوازید و **12** زبج و صلومع فرار کردند، اما جدعون به تعقیب آنها پرداخته، با صدای بلند فریاد زنید: ما برای خداوند و جدعون می‌جنگیم!» ایشان را گرفت و سپاه آنها را به کلی تار و مار ساخت. **13** بعد از **19** نصف شب، بعد از تعویض نگهبانان، جدعون به همراه صد نفر آن، وقتی جدعون از راه گردنهٔ حارس از جنگ بازمی‌گشت **14** در به کنار اردوی مدیان رسید. ناگهان آنها شیپورها را نواختند و کوزه‌ها را راه، جوانی از اهالی سوکوت را گرفت و از او خواست تا نامهای شکستند. در همین وقت دویست نفر دیگر نیز چنین کردند. در رهبران و بزرگان شهر سوکوت را بنویسد. او هم نامهای آنها را که حالی که شیپورها را به دست راست گرفته، می‌نواختند و مشعلهای هفتاد و هفت نفر بودند، نوشت. **15** پس جدعون نزد اهالی سوکوت فروزان را در دست چپ داشتند همه فریاد زدند: «شمشیری برای بازگشته، به ایشان گفت: «این هم زبج و صلومع که به من طعنه خداوند و برای جدعون!» **21** سپس هر یک در جای خود در اطراف زده، گفتید: شما که هنوز زبج و صلومع را نگرفته‌اید؛ و به ما که اردوگاه ایستاد در حالی که افراد دشمن فریادکنان می‌گریختند. **22** خسته و گرسنه بودیم نان ندادید.» **16** آنگاه رهبران سوکوت را با زیرا وقتی صدای شیپورها برخاست خداوند سربازان دشمن را در سراسر اردو به جان هم انداخت. آنها تا بیت‌شله نزدیک صریت و تا سرحد آبل محوله، نزدیک طبات فرار کردند. **23** آنگاه سپاهیان نفتالی، اشیر و منسی سپاهیان فراری مدیان را تعقیب کردند. **24** جدعون برای ایشان پرسید: «مردانی را که در تابور کشتید چه کسانی بودند؟» ساکنان سراسر کوهستان افرازم پیغام فرستاد که گذرگاههای رود اردن گفتند: «مانند شما و چون شاهزادگان بودند.» **19** جدعون گفت: را تا بیت‌باره ببندند و نگذارند مدیانیان از رودخانه عبور کرده، فرار کنند. پس تمام مردان افرازم جمع شده، چنین کردند. **25** آنها غراب من هم شما را نمی‌کشم.» **20** آنگاه به پیر، پسر برگزش دستور داد و ذئب دو سردار مدیانی را گرفتند و غراب را بر صخره‌ای که اکنون به که آنها را بکشد. ولی او شمشیرش را نکشید، زیرا نوجوانی بیش نبود نام او معروف است و ذئب را در چرخشی که به اسم او نامیده و می‌ترسید. **21** زبج و صلومع به جدعون گفتند: «خود ما را می‌شود کشتند. سپس به تعقیب مدیانی‌ها ادامه داده، سربازهای غراب را کشت و زیورآلات گردن شترهایشان را برداشت. **22** اسرائیلی‌ها و ذئب را به آن طرف اردن نزد جدعون آوردند.

8 اما رهبران قبیلهٔ افرازم به شدت نسبت به جدعون خشمناک شده، گفتند: «چرا وقتی به جنگ مدیانی‌ها رفتی ما را خبر نکردی؟» **2** جدعون در جواب ایشان گفت: «در مقایسه با کار شما، من چه کرده‌ام؟ آیا انگورهای افرازم که روی زمین باقی مانده‌اند بهتر از حصاد انگور آبی‌تر نیست؟ **3** خدا غراب و ذئب، سرداران مدیان را به دست شما تسلیم نمود. عملیات شما در آخر جنگ مهمتر از عملیات ما در آغاز جنگ بود.» پس آنها آرام شدند. **4** آنگاه جدعون و سیصد نفری که همراهش بودند از رود اردن گذشتند. با اینکه خیلی خسته بودند، ولی هنوز دشمن را تعقیب می‌کردند. **5** جدعون از اهالی سوکوت غذا خواست و گفت: «ما به خاطر تعقیب زبج و صلومع، پادشاهان مدیانی بسیار خسته هستیم.» **6** اما رهبران سوکوت جواب دادند: «شما هنوز زبج و صلومع را نگرفته‌اید که ما به شما نان بدهیم.» **7**

به جدعون گفتند: «پادشاه ما باش. تو و پسرانت و نسلهای آینده شما بر ما فرمانروایی کنید؛ زیرا تو ما را از دست مدیانی‌ها رهایی بخشیدی.» **23** اما جدعون جواب داد: «نه من پادشاه شما می‌شوم و نه پسرانم. خداوند پادشاه شماست! من فقط یک خواهش از شما دارم، تمام گوشواره‌هایی را که از دشمنان مغلوب خود به چنگ آورده‌اید به من بدهید.» (سپاهیان مدیان همه اسماعیلی بودند و گوشواره‌های طلا به گوش داشتند.) **25** آنها گفتند: «با کمال میل آنها را تقدیم می‌کنیم.» آنگاه پارچه‌ای پهن کرده، هر کدام از آنها گوشواره‌هایی را که به غنیمت گرفته بود روی آن انداخت. **26** به غیر از زیورآلات، آویزها و لباسهای سلطنتی و زنجیرهای گردن شتران، وزن گوشواره‌ها حدود بیست کیلوگرم بود. **27** جدعون از این طلاها یک ایفود ساخت و آن را در شهر خود عفره گذاشت. طولی نکشید که تمام مردم اسرائیل به خدا خیانت کرده، به پرستش آن پرداختند.

این ایفود برای جدعون و خاندان او دامی شد. 28 به این ترتیب، در غیر این صورت آتش از من زبانه خواهد کشید و سروهای بزرگ مدیانی‌ها از اسرائیلی‌ها شکست خوردند و دیگر هرگز قدرت خود را لبنان را خواهد سوزاند. 16 «حال فکر کنید و ببینید آیا با پادشاه باز نیافتند. در سرزمین اسرائیل مدت چهل سال یعنی در تمام طول عمر جدعون صلح برقرار شد. 29 جدعون به خانه خود بازگشت. فرزندانش به حق رفتار نموده‌اید؟ 17 پدرم برای شما جنگید و جان 30 او صاحب هفتاد پسر بود، زیرا زنان زیادی داشت. 31 وی همچنین در شکیم کنیزی داشت که برایش پرسی به دنیا آورد و او را ایملک نام نهاد. 32 جدعون در کمال پیری درگذشت و او را در مقبره پدرش یوآش در غفره در سرزمین طایفه ابیعر دفن کردند. 33 پس از مرگ جدعون، اسرائیلی‌ها دوباره از خدا برگشتند و به پرستش بنها پرداخته، بت بل‌پریت را خدای خود ساختند. 34 آنها خداوند، خدای خود را که ایشان را از دست دشمنان اطرافشان رهایی‌ده بود فراموش کردند، 35 و نیز برای خاندان جدعون، که آن همه به آنها خدمت کرده بود احترامی قائل نشدند.

9

روزی ایملک پسر جدعون برای دیدن خاندان مادرش به شکیم رفت و به ایشان گفت: «بروید و به اهالی شکیم بگویید که آیا می‌خواهند هفتاد پسر جدعون بر آنها پادشاهی کنند یا فقط یک نفر یعنی خودم که از گوشت و استخوان ایشان هستم؟» 3 پس آنها پیشنهاد ایملک را با اهالی شهر در میان گذاشتند و ایشان تصمیم گرفتند از ایملک پیروی کنند، زیرا مادرش اهل شکیم بود. 4 آنها از بنخانه بل‌پریت، هفتاد مقال نقره به ایملک دادند و او افراد ولگردی را برای اجرای مقاصد خود اجیر کرد. 5 پس آنها را با خود برداشته، به خانه پدرش در غفره رفت و در آنجا بر روی سنگی هفتاد برادر خود را کشت. اما یوآتم کوچکترین برادرش خود را پنهان کرد و او زنده ماند. 6 آنگاه تمام اهالی شکیم و بیت‌ملو کنار درخت بلوطی که در شکیم است جمع شده، ایملک را به پادشاهی اسرائیل برگزیدند. 7 چون یوآتم این را شنید، به کوه جرزیم رفت و ایستاده، با صدای بلند به اهالی شکیم گفت: «اگر طالب برکت خداوند هستید، به من گوش کنید! 8 روزی درختان تصمیم گرفتند برای خود پادشاهی انتخاب کنند. اول از درخت زیتون خواستند که پادشاه آنها شود، 9 اما درخت زیتون نپذیرفت و گفت: آیا درست است که من تنها به دلیل سلطنت بر درختان دیگر، از تولید روغن زیتون که باعث عزت و احترام خدا و انسان می‌شود، دست بکشم؟ 10 سپس درختان نزد درخت انجیر رفتند و از او خواستند تا بر ایشان سلطنت نماید. 11 درخت انجیر نیز قبول نکرد و گفت: آیا تولید میوه خوب و شیرین خود را ترک نمایم صرفاً برای اینکه بر درختان دیگر حکمرانی کنم؟ 12 بعد به درخت انگور گفتند که بر آنها پادشاهی کند. 13 درخت انگور نیز جواب داد: آیا از تولید شیره که خدا و انسان را به وجد می‌آورد دست بردارم، فقط برای اینکه بر درختان دیگر سلطنت کنم؟ 14 سرانجام همه درختان به بوته خار روی آوردند و از آن خواستند تا بر آنها سلطنت کند. 15 خار در جواب گفت: اگر واقعاً می‌خواهید که من بر شما حکمرانی کنم، بیایید و زیر سایه من پناه بگیرید!

نگاه کن! گروهی دیگر از راه بلوط معونیم می‌آیند!» 38 آنگاه زبول رو به وی نموده، گفت: «حال آن زنان کجاست که می‌گفت ایملک کیست که بر ما پادشاهی کند؟ اکنون آنانی را که ناسزا می‌گفتی در بیرون شهر هستند؛ برو و با آنها بجنگ!» 39 جَعَل مردان شکیم را به جنگ ایملک برد، 40 ولی ایملک او را شکست داد و عده زیادی از اهالی شکیم زخمی شدند و در هر طرف تا نزدیک دروازه شهر به زمین افتادند. 41 ایملک به ارومه برگشت و روگردان شده، به پرستش بعل و عشتاروت و خدایان سوریه، صیدون، در آنجا ماند و زبول، جَعَل و برادرانش را از شکیم بیرون راند و دیگر نگذاشت در آن شهر بمانند. 42 روز بعد، مردان شکیم تصمیم او را پرستش نکردند. 7 پس خشم خداوند بر اسرائیل فروخته شد گرفتند به صحرا بروند. خبر توطئه ایشان به گوش ایملک رسید. و او فلسطینی‌ها و عمونی‌ها را بر اسرائیل مسلط ساخت. آنها بر 43 او مردان خود را به سه دسته تقسیم کرد و در صحرا در کمین اسرائیلی‌هایی که در سمت شرقی رود اردن در سرزمین اموری‌ها (یعنی نشست. وقتی که اهالی شکیم از شهر خارج می‌شدند، ایملک و در جلعاد) بودند، ظلم می‌کردند. همچنین عمونی‌ها از رود اردن همراهانش از کمینگاه بیرون آمدند و به ایشان حمله کردند. 44 گذشته، به قبایل یهودا، بنیامین و افرایم هجوم می‌برند. اسرائیل مدت ایملک و همراهانش به دروازه شهر هجوم بردند و دو دسته دیگر به مردان شکیم که در صحرا بودند حمله‌ور شده، آنها را شکست دادند. 45 جنگ تمام روز ادامه داشت تا اینکه بالاخره ایملک شهر را تصرف کرد و اهالی آنجا را کشت و شهر را با خاک یکسان کرد. و زبیده‌ایم، زیرا تو را ترک نموده، بتهای بعل را پرستش کرده‌ایم.» 11 46 ساکنان برج شکیم وقتی از این واقعه باخبر شدند از ترس به قلعه ولی خداوند به ایشان فرمود: «مگر من شما را از دست مصری‌ها، بت بعل‌پرست پناه بردند. 47 وقتی که ایملک از این موضوع باخبر اموری‌ها، عمونی‌ها، فلسطینی‌ها، 12 صیدونی‌ها، عمالیقی‌ها، و شد، با نیروهای خود به کوه صلمون آمد. در آنجا تبری به دست گرفته، شاخه‌هایی از درختان را برید و آنها را بر دوش خود نهاد و 13 با وجود این، شما مرا ترک نموده، به پرستش خدایان دیگر به همراهانش نیز دستور داد که آنها هم فوراً چنین کنند. 49 پس پرداختید. پس من دیگر شما را رهایی نخواهم بخشید. 14 بروید و از هر یک هیزمی تهیه کرده، بر دوش نهادند و به دنبال ایملک روانه شدند. آنها هیزم‌ها را به پای دیوار قلعه روی هم انباشته، آتش زدند. هنگام سختی، آنها شما را پرهانند!» 15 اما ایشان به خداوند گفتند: در نتیجه همه مردان و زنانی که تعدادشان قریب به هزار نفر بود و به آن قلعه پناه برده بودند جان سپردند. 50 سپس ایملک به شهر تاباص حمله کرد و آن را تسخیر نمود. 51 در داخل شهر قلعه‌ای محکم وجود داشت که تمام اهالی شهر به آنجا گریختند. آنها درهای آن را محکم بستند و به پشت بام رفتند. 52 اما در حالی که ایملک آماده می‌شد تا آن را آتش بزند، 53 زنی از پشت بام یک سنگ آسیاب دستی بر سر ایملک انداخت و کاسه سرش را شکست. 54 ایملک فوراً به جوانی که اسلحه او را حمل می‌کرد دستور داد، گفت: «شمشیرت را بکش و مرا بکش مبادا بگویند که ایملک به دست زنی کشته شد!» پس آن جوان شمشیر خود را به شکم وی فرو برد و او بلافاصله جان سپرد. 55 اسرائیلی‌ها چون دیدند که او مرده است به خانه‌های خود بازگشتند. 56 بدین طریق خدا ایملک و مردان شکیم را به سبب گناه کشتن هفتاد و یک پسر جلعاد مجازات نمود و آنها به نفرین یوتام پسر جلعاد گرفتار شدند.

11 یفتاح جلعادی، جنگجوی بسیار شجاع، و پسر زنی بدکاره بود. پدرش (که نامش جلعاد بود) از زن عقدی خود چندین پسر دیگر داشت. وقتی برادران ناتنی یفتاح بزرگ شدند، او را از شهر خود رانده، گفتند: «تو پسر زن دیگری هستی و از دارایی پدر ما هیچ سهمی نخواهی داشت.» 3 پس یفتاح از نزد برادران خود گریخت و در سرزمین طوب ساکن شد. دیری نپایید که عده‌ای از افراد ولگرد دور او جمع شده، او را رهبر خود ساختند. 4 پس از مدتی عمونی‌ها رهایی اسرائیل به پا خاست. او از قبیله یساکار بود، ولی در شهر با اسرائیلی‌ها وارد جنگ شدند. 5 رهبران جلعاد به سرزمین طوب نزد شامیر واقع در کوهستان افرایم سکونت داشت. 2 وی مدت بیست و شش سال رهبری اسرائیل را به عهده داشت. وقتی مرد، او را در شامیر

10 پس از مرگ ایملک، «تولع» (پسر فواه و نوه دودا) برای رهایی اسرائیل به پا خاست. او از قبیله یساکار بود، ولی در شهر با اسرائیلی‌ها وارد جنگ شدند. 5 رهبران جلعاد به سرزمین طوب نزد شامیر واقع در کوهستان افرایم سکونت داشت. 2 وی مدت بیست و شش سال رهبری اسرائیل را به عهده داشت. وقتی مرد، او را در شامیر

جنگ با عمونی‌ها رهبری نماید. 7 اما یفتاح به ایشان گفت: «شما گناهی نکرده‌ام. این تو هستی که به من بدی کرده آمده‌ای با من آنقدر از من نفرت داشتید که مرا از خانه پدرم بیرون راندید. چرا بجنگی، اما خداوند که داور مطلق است امروز نشان خواهد داد که حالا که در زحمت افتاده‌اید پیش من آمده‌اید؟» 8 آنها گفتند: «ما حق با کیست اسرائیل یا عمون.» 28 ولی پادشاه عمون به پیغام آمده‌ایم تو را همراه خود ببریم. اگر تو ما را در جنگ با عمونی‌ها یاری یفتاح توجهی ننمود. 29 آنگاه روح خداوند بر یفتاح قرار گرفت و او کتی، تو را فرمانروای جلعاد می‌کنیم.» 9 یفتاح گفت: «چطور سپاه خود را از سرزمینهای جلعاد و منسی عبور داد و از مصفه واقع در می‌توانم سخنان شما را باور کنم؟» 10 ایشان پاسخ دادند: «خداوند جلعاد گذشته، به جنگ سپاه عمون رفت. 30 یفتاح نزد خداوند نذر در میان ما شاهد است که این کار را خواهیم کرد.» 11 پس یفتاح این مأموریت را پذیرفت و مردم او را سردار لشکر و فرمانروای خود ساختند. همه قوم اسرائیل در مصفه جمع شدند و در حضور خداوند استقبال او بیرون آید به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم خواهد کرد. 32 پس یفتاح با عمونی‌ها وارد جنگ شد و خداوند او را پیروز گردانید. 33 او آنها را از عروعر تا منیت که شامل بیست شهر بود و تا آیل کرامیم با کشتار فراوان شکست داد. بدین طریق عمونی‌ها به دست قوم اسرائیل سرکوب شدند. 34 هنگامی که یفتاح به خانه ارنون تا رود بیق و اردن گرفتند. اکنون شما باید این زمینها را بدون جنگ و خونریزی پس بدهید.» 14 یفتاح قاصدان را با این پاسخ نزد پادشاه عمون فرستاد: «اسرائیلی‌ها این زمینها را به زور تصرف نکرده‌اند، 16 بلکه وقتی قوم اسرائیل از مصر بیرون آمده، از دریای سرخ عبور کردند و به قادش رسیدند، 17 برای پادشاه ادم پیغام فرستاده، اجازه خواستند که از سرزمین او عبور کنند. اما خواهش آنها پذیرفته نشد. سپس از پادشاه موآب همین اجازه را خواستند. او هم قبول نکرد. پس اسرائیلی‌ها به ناچار در قادش ماندند. 18 سرانجام از راه بیابان، ادم و موآب را دور زدند و در مرز شرقی موآب به راه خود ادامه دادند تا اینکه بالاخره در آن طرف مرز موآب در ناحیه رود ارنون اردو زدند ولی وارد موآب نشدند. 19 آنگاه اسرائیلی‌ها قاصدانی نزد سیحون پادشاه اموری‌ها که در حشون حکومت می‌کرد فرستاده، از او اجازه خواستند که از سرزمین وی بگذرند و به جانب مقصد خود بروند. 20 ولی سیحون پادشاه به اسرائیلی‌ها اعتماد نکرد، بلکه تمام سپاه خود را در یاهص بسیج کرد و به ایشان حمله برد. 21 اما یهوه خدای ما به بنی‌اسرائیل کمک نمود تا سیحون و تمام سپاه او را شکست دهند. بدین طریق بنی‌اسرائیل همه زمینهای اموری‌ها را از رود ارنون تا رود بیق، و از بیابان تا رود اردن تصرف نمودند. 23 «اکنون که خداوند، خدای اسرائیل زمینهای اموری‌ها را از آنها گرفته، به اسرائیلی‌ها داده است شما چه حق دارید آنها را از ما بگیرد؟» 24 آنچه را که کموش، خدای تو به تو می‌دهد برای خود نگاه دار و ما هم آنچه را که خداوند، خدای ما به ما می‌دهد برای خود نگاه خواهیم داشت. 25 آیا فکر می‌کنی تو از بالاق، پادشاه موآب بهتر هستی؟ آیا او هرگز سعی نمود تا زمینهایش را بعد از شکست خود از اسرائیلی‌ها پس بگیرد؟ 26 اینک تو پس از سیصد سال این موضوع را پیش کشیده‌ای؟ اسرائیلی‌ها در تمام این مدت در اینجا ساکن بوده و در سراسر این سرزمین از حشون و عروعر و دهکده‌های اطراف آنها گرفته تا شهرهای کنار رود ارنون زندگی می‌کرده‌اند. پس چرا تا به حال آنها را پس نگرفته‌اید؟» 27 من به تو

می‌خواستند بگویند: «شبولت.» ولی او می‌گفت: «سبولت.» و از را منع کردم، پرهیز کند. او نباید از محصول درخت انگور بخورد این راه می‌فهمیدند که او افرایمی است، زیرا افرایمی‌ها، «ش» را یا شراب و مسکرات بنوشد. او همچنین نباید چیز حرام و ناپاک «س» تلفظ می‌کردند. پس او را می‌گرفتند و در کنار گذرگاههای بخورد. او باید هر چه به او امر کرده‌ام بجا آورد. 15 آنگاه مانوح به اردن می‌کشتند. به این ترتیب چهل و دو هزار نفر افرایمی به دست فرشته گفت: «خواهش می‌کنم همین جا بمان تا بروم و برای غذایی مردم جلعاد کشته شدند. 7 یفتاح مدت شش سال رهبری اسرائیل را بیاروم.» 16 فرشته جواب داد: «در اینجا منتظر می‌مانم، ولی چیزی به عهده داشت. وقتی مرد او را در یکی از شهرهای جلعاد دفن نمی‌خورم. اگر می‌خواهی چیزی بیآوری، هدیه‌ای بیاور که به عنوان کردند. 8 رهبر بعدی، ایصان بیت‌لحمی بود. 9 او سی پسر و سی قربانی سوختنی به خداوند تقدیم گردد.» (مانوح هنوز نمی‌دانست که دختر داشت. وی دختران خود را به عقد مردانی درآورد که خارج از او فرشته خداوند است.) 17 سپس مانوح نام او را پرسیده، گفت: قبیله او بودند و سی دختر بیگانه هم برای پسرانش به زنی گرفت. او «وقتی هر آنچه گفته‌ای واقع گردد می‌خواهیم به مردم بگویم که هفت سال رهبر اسرائیل بود و بعد از مرگش او را در بیت‌لحم دفن چه کسی این پیشگویی را کرده است!» 18 فرشته گفت: «نام مرا کردند. 11 پس از ایصان، ایلون یزبولونی مدت ده سال رهبری اسرائیل نهرس، زیرا نام عجیبی است!» 19 پس مانوح بزغاله و هدیه‌ای از آرد را به عهده گرفت. وقتی مرد او را در ایلون واقع در یزبولون به خاک گرفته، آن را روی مذبحی سنگی به خداوند تقدیم کرد و فرشته عمل سپردند. 13 پس از او، عبدون پسر هیل فرعونونی رهبر اسرائیل شد. 20 وقتی شعله‌های آتش مذبح به سوی آسمان 14 او چهل پسر و سی نوه داشت که بر هفتاد الاغ سوار می‌شدند. زبانه کشید فرشته در شعله آتش به آسمان صعود نمود! مانوح و زنش عبدون مدت هشت سال رهبر اسرائیل بود. 15 پس از مرگش در با دیدن این واقعه رو بر زمین نهادند و مانوح فهمید که او فرشته فرعون واقع در افرایم در کوهستان عملیقی‌ها به خاک سپرده شد.

13 قوم اسرائیل بار دیگر نسبت به خداوند گناه ورزیدند. بنابراین خداوند ایشان را مدت چهل سال به دست فلسطینی‌ها گرفتار نمود. 2 روزی فرشته خداوند بر همسر مانوح از قبیله دان که در شهر صرعه زندگی می‌کرد ظاهر شد. این زن، نازا بود و فرزندی نداشت، اما فرشته به او گفت: «هر چند تا به حال نازا بوده‌ای، ولی به‌زودی حامله شده، پسری خواهی زایید. 4 مواظب باش شراب و مسکرات ننوشی و چیز حرام و ناپاک نخوری. 5 موی سر پسترت هرگز نباید تراشیده شود، چون او نذیره بوده، از بدو تولد وقف خدا خواهد بود. او شروع به رهانیدن اسرائیلی‌ها از دست فلسطینی‌ها خواهد کرد.» 6 آن زن با شتاب پیش شوهرش رفت و به او گفت: «مرد خدایی به من و مادرش در میان گذاشت و از آنها خواست تا آن دختر را برایش ظاهر شد که صورتش مانند فرشته خدا مهیب بود. من نام و نشان را نپرسیدم و او هم اسم خود را به من نگفت. 7 اما گفت که من صاحب پسری خواهم شد. او همچنین به من گفت که نباید شراب و مسکرات بنوشم و چیز حرام و ناپاکی بخورم؛ زیرا کودک نذیره بوده، از شکم مادر تا دم مرگ وقف خدا خواهد بود!» 8 آنگاه مانوح چنین دعا کرد: «ای خداوند، خواهش می‌کنم تو آن مرد خدا را دوباره نزد ما بفرستی تا او به ما یاد دهد با فرزندی که به ما می‌بخشی چه کنیم.» 9 خدا دعای وی را اجابت فرمود و فرشته خدا بار دیگر بر زن او که در صحرا نشسته بود، ظاهر شد. این بار هم شوهرش مانوح نزد وی نبود. 10 پس او دوباره، به شوهرش گفت: «آن مردی که به من ظاهر شده بود، باز هم آمده است!» 11 مانوح شتابان همراه همسرش نزد آن مرد آمده، از او پرسید: «آیا تو همان مردی هستی که با زن من صحبت کرده بودی؟» فرشته گفت: «بله.» 12 پس مانوح از او پرسید: «بعد از تولد بچه چگونه باید او را بزرگ کنیم؟» 13 فرشته جواب داد: «زن تو باید از آنچه که او

14 یک روز که سامسون به تمنه رفته بود، دختری فلسطینی توجه او را جلب نمود. 2 چون به خانه بازگشت جریان را با پدر و مادرش در میان گذاشت و از آنها خواست تا آن دختر را برایش خواستگاری کنند. 3 آنها اعتراض نموده، گفتند: «چرا باید بروی و همسری از این فلسطینی‌های بت‌پرست بگیری؟ آیا در بین تمام خاندان و قوم ما دختری پیدا نمی‌شود که تو با او ازدواج کنی؟» ولی سامسون به پدر خود گفت: «دختر دلخواه من همان است. او را برای من خواستگاری کن.» 4 پدر و مادر او نمی‌دانستند که دست خداوند در این کار است و بدین وسیله می‌خواهد برای فلسطینی‌ها که در آن زمان بر بنی‌اسرائیل حکومت می‌کردند، دمی بگستراند. 5 سامسون با پدر و مادرش به تمنه رفت. وقتی آنها از تاکستانهای تمنه عبور می‌کردند شیر جوانی بیرون پریده، به سامسون حمله کرد. 6 در همان لحظه روح خداوند بر او قرار گرفت و با اینکه سلاحی با خود نداشت، شیر را گرفته مثل یک بزغاله آن را درید! اما در این باره چیزی به پدر و مادر خود نگفت. 7 وقتی سامسون به تمنه رسید با آن دختر صحبت کرد و او را پسندید. 8 بعد از مدتی، سامسون برای عروسی باز به تمنه رفت. او از جاده خارج شد تا نگاهی به لاشه شیر بیفکند. چشمش به انبوهی از زنبور و مقداری عسل در داخل لاشه

افتاد. **9** مقداری از آن عسل را با خود برداشت تا در بین راه بخورد. شد. **6** فلسطینی‌ها از یکدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی این کار را وقتی به پدر و مادرش رسید کمی از آن عسل را به آنها داد و ایشان کرده است؟» سرانجام فهمیدند که کار سامسون داماد تمنی بوده نیز خوردند. اما سامسون به ایشان نگفت که آن عسل را از کجا آورده است، زیرا تمنی زن او را به مرد دیگری داده بود. پس فلسطینی‌ها آن است. **10** در حالی که پدر سامسون تدارک ازدواج او را می‌دید، دختر را با پدرش زنده‌زنده سوزانیدند. **7** سامسون وقتی این را شنید سامسون مطابق رسم جوانان آن زمان ضیافتی ترتیب داد و سی نفر از خشمگین شد و قسم خورد که تا انتقام آنها را نگیرد آرام ننشیند. **8** جوانان دهکده در آن شرکت کردند. **12** سامسون به آنها گفت: پس با بی‌رحمی بر فلسطینی‌ها حمله برده، بسیاری از آنها را کشت، «معمایی به شما می‌گویم. اگر در این هفت روزی که جشن داریم سپس به صخره عظام رفت و در غاری ساکن شد. **9** فلسطینی‌ها جواب معما را گفتید، من سی ردای کتانی و سی دست لباس به نیز سپاهی بزرگ به سرزمین یهودا فرستادند و شهر لحي را محاصره شما می‌دهم. **13** ولی اگر نتوانستید جواب بدهید، شما باید این **10** اهالی یهودا پرسیدند: «چرا ما را محاصره کرده‌اید؟» لباسها را به من بدهید!» آنها گفتند: «بسیار خوب، معمای خود را فلسطینی‌ها جواب دادند: «آمده‌ایم تا سامسون را بگیریم و بلایی را بگو تا بشنویم.» **14** سامسون گفت: «از خورنده خوراک بیرون آمد که بر سر ما آورد بر سرش بیاوریم.» **11** پس سه هزار نفر از مردان و از زورآورد شیرینی!» سه روز گذشت و ایشان نتوانستند جواب معما را یهودا به غار صخره عظام نزد سامسون رفتند و به او گفتند: «این چه پیدا کنند. **15** روز چهارم همگی آنها نزد زن سامسون رفتند و به او کارپست که کردی؟ مگر نمی‌دانی که ما زیر دست فلسطینی‌ها گفتند: «جواب این معما را از شوهرت بپرس و به ما بگو و گرنه هستیم؟» ولی سامسون جواب داد: «من فقط آنچه را که بر سر من خانه پدرت را آتش خواهیم زد و تو را نیز خواهیم سوزانید. آیا این آورده بودند، تلافی کردم.» **12** مردان یهودا گفتند: «ما آمده‌ایم تو مهمانی فقط برای لخت کردن ما بود؟» **16** پس زن سامسون پیش او را ببندیم و به فلسطینی‌ها تحویل دهیم.» سامسون گفت: «بسیار رفته، گریه کرد و گفت: «تو مرا دوست نداری. تو از من متنفری؟ خوب، ولی به من قول دهید که خود شما مرا نکشید.» **13** آنها چون برای جوانان قوم من معمایی گفته‌ای، ولی جواب آن را به من جواب دادند: «تو را نخواهیم کشت.» پس با دو طناب نو او را نمی‌گویی.» سامسون گفت: «من آن را به پدر و مادر نیز نگفتم، بستند و با خود بردند. **14** چون سامسون به لحي رسید، فلسطینی‌ها چطور انتظار داری به تو بگویم!» **17** ولی او دست بردار نبود و هر از دیدن او بانگ برآوردند. در این هنگام روح خداوند بر سامسون روز گریه می‌کرد، تا اینکه سرانجام در روز هفتم مهمانی، سامسون قرار گرفت و طنابهایی که به دستهایش بسته شده بود مثل نخ‌ی جواب معما را به وی گفت. او نیز جواب را به جوانان قوم خود بازگفت. **18** پس در روز هفتم، پیش از غروب آفتاب آنها جواب معما را به سامسون چنین گفتند: «چه چیزی شیرینتر از عسل و فلسطینی‌ها را کشت. **16** سپس گفت: «با چانه‌ای از یک الاغ از زورآورد شیر می‌باشد؟» سامسون گفت: «اگر با ماده گاو من کشته‌ها پشته‌ها ساختم، با چانه‌ای از یک الاغ یک هزار مرد را من شخم نمی‌کردید، جواب معما را نمی‌پایند!» **19** آنگاه روح خداوند بر سامسون قرار گرفت و او به شهر اشقلون رفته، سی نفر از اهالی آنجا را کشت و لباسهای آنها را برای سی جوانی که جواب معمایش را گفته بودند، آورد و خود از شدت عصبانیت به خانه پدر خود بازگشت. **20** زن سامسون نیز به جوانی که در عروسی آنها ساقدوش سامسون بود، به زنی داده شد.

15 پس از مدتی، در موقع درو گندم، سامسون بزرگاله‌ای به عنوان هدیه برداشت تا پیش زن خود برود. اما پدرزنش وی را به خانه راه نداد، **2** و گفت: «من گمان می‌کردم تو از او نفرت داری، از این رو وی را به عقد ساقدوش تو درآورد. اما خواهر کوچکش از او خیلی زیباتر است؛ می‌توانی با او ازدواج کنی.» **3** سامسون فریاد زد: «اکنون هر بلایی بر سر فلسطینی‌ها بیاورم گناهش به گردن من نیست.» **4** پس بیرون رفته، سیصد شغال گرفت و ده‌های آنها را جفت‌جفت به هم بست و در میان هر جفت مشعلی قرار داد. **5** بعد مشعلها را آتش زد و شغالها را در میان کشتزارهای فلسطینیان رها نمود. با این عمل تمام محصول و درختان زیتون سوخته و نابود

16 روزی سامسون به شهر فلسطینی غزه رفت و شب را با زن بدکاره‌ای به سر برد. **2** به‌زودی در همه جا پخش شد که سامسون به غزه آمده است. پس مردان شهر تمام شب نزد دروازه در کمین نشستند تا اگر خواست فرار کند او را بگیرند. آنها در شب هیچ اقدامی نکردند بلکه گفتند: «چون صبح هوا روشن شود، او را خواهیم کشت.» **3** اما سامسون تا نصف شب خوابید؛ سپس برخاسته بیرون

رفت و دروازه شهر را با چارچوبش از جا کند و آن را بر دوش خود را تراشیدند. بدین ترتیب، دلیله سامسون را درممانه کرد و نیروی او از گذاشته، به بالای تپه‌ای که در مقابل حیرون است برد. **4** مدتی بعد، او رفت. **20** آنگاه دلیله فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها آمده‌اند تو سامسون عاشق زنی از وادی سوری، به نام دلیله شد. **5** پنج رهبر را بگیرند!» او بیدار شد و با خود اینطور فکر کرد: «مانند دفعات فلسطینی نزد دلیله آمده، به او گفتند: «سعی کن بفهمی چه چیزی پیش به خود نکانی می‌دهم و آزاد می‌شوم!» اما غافل از این بود که او را اینچنین نیرومند ساخته است و چطور می‌توانیم او را بگیریم و خداوند او را ترک کرده است. **21** در این موقع فلسطینی‌ها آمده، او ببندیم. اگر این کار را انجام دهی هر یک از ما هزار و صد مثقال نقره را گرفتند و چشمانش را از کاسه درآورد، او را به غره بردند. در آنجا به تو پاداش خواهیم داد.» **6** پس دلیله به سامسون گفت: «خواهش سامسون را با زنجیرهای مفرغین بسته به زندان انداختند و وادارش می‌کنم به من بگو که رمز قدرت تو چیست؟ چگونه می‌توان تو را کردند گندم دستاس کند. **22** اما طولی نکشید که موی سرش دوباره بست و ناتوان کرد.» **7** سامسون در جواب او گفت: «اگر مرا با بلند شد. **23** رهبران فلسطینی جمع شدند تا جشن مفصلی بر پا هفت زه کمان تازه که خشک نشده باشد ببندند، مثل هر کس دیگر نمایند و قربانی بزرگی به بت خود داجون تقدیم کنند، چون پیروزی بر ناتوان خواهد شد.» **8** پس رهبران فلسطینی هفت زه کمان برای دلیله دشمن خود، سامسون را مدیون بت خود می‌دانستند. آنها با دیدن آوردند و دلیله با آن هفت زه کمان او را بست. **9** در ضمن، او چند سامسون خدای خود را ستایش می‌کردند و می‌گفتند: «خدای ما، نفر فلسطینی را در اتاق مجاور مخفی کرده بود. دلیله پس از بستن دشمن ما را که زمینمان را خراب کرد و بسیاری از فلسطینی‌ها را سامسون فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها برای گرفتن تو آمده‌اند!» کشت، اکنون به دست ما تسلیم کرده است.» **25** جماعت نیمه سامسون زه را مثل نخ کثانی که به آتش برخورد می‌کند، پاره کرد و مست فریاد می‌زدند: «سامسون را از زندان بیاورید تا ما را سرگرم راز قدرتش آشکار نشد. **10** سپس دلیله به وی گفت: «سامسون، تو کند.» سامسون را از زندان به داخل معبد آورده، او را در میان دو مرا مسخره کرده‌ای! چرا به من دروغ گفتی؟ خواهش می‌کنم به من ستون که سقف معبد بر آنها قرار گرفته بود بر پا داشتند. سامسون به بگو که چطور می‌توان تو را بست؟» **11** سامسون گفت: «اگر با پسری که دستش را گرفته، او را راهنمایی می‌کرد گفت: «دستهای طنابهای تازه‌ای که هرگز از آنها استفاده نشده، بسته شوم، مانند سایر مرا روی دو ستون بگذار، چون می‌خواهم به آنها تکیه کنم.» **27** در مردان، ناتوان خواهم شد.» **12** پس دلیله طنابهای تازه‌ای گرفته، او این موقع معبد از مردم پر شده بود. پنج رهبر فلسطینی همراه با سه را بست. این بار نیز فلسطینی‌ها در اتاق مجاور مخفی شده بودند. هزار نفر در ایوان‌های معبد به تماشای سامسون نشسته، او را مسخره دلیله فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها برای گرفتن تو آمده‌اند!» ولی می‌کردند. **28** سامسون نزد خداوند دعا کرده، چنین گفت: «ای او طنابها را مثل نخ از بازوان خود گسست. **13** دلیله به وی گفت: خداوند، خدای من، التماس می‌کنم مرا به یاد آور و یک بار دیگر «باز هم مرا دست انداختی و به من راست نگفتی! حالا به من بگو نیرویم را به من بازگردان، تا انتقام چشمانم را از این فلسطینی‌ها که واقعاً چطور می‌توان تو را بست؟» سامسون گفت: «اگر هفت بگیرم.» **29** آنگاه سامسون دستهای خود را بر ستونها گذاشت و گیسوی مرا در تارهای دستگاه نساجی‌ات ببافی مانند مردان دیگر، گفت: «بگذار با فلسطینی‌ها بمیرم.» سپس با تمام قوت بر ستونها ناتوان خواهم شد.» **14** پس وقتی او در خواب بود، دلیله موهایی او را فشار آورد و سقف معبد بر سر رهبران فلسطینی و همه مردمی که در در تارهای دستگاه نساجی بافت و آنها را با میخ دستگاه محکم آنجا بودند فرو ریخت. تعداد افرادی که او هنگام مرگش کشت بیش کرد. سپس فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها آمدند!» او بیدار شد و از تمام کسانی بود که او در طول عمرش کشته بود. **31** بعد برادران با یک حرکت سر، دستگاه را از جا کند! **15** دلیله به او گفت: و سایر بستگانش آمده، جسد او را بردند و در کنار قبر پدرش مانوح «چگونه می‌گویی مرا دوست داری و حال آنکه به من اعتماد نداری؟ که بین راه صرعه و إشتائل قرار داشت، دفن کردند. سامسون مدت سه مرتبه است که مرا دست انداختی و به من نمی‌گویی راز قدرتت بیست سال رهبر قوم اسرائیل بود.

در چیست؟» **16** دلیله هر روز با اصرارهای خود سامسون را به ستوه می‌آورد، تا اینکه سرانجام راز قدرت خود را برای او فاش ساخت. سامسون به وی گفت: «موی سر من هرگز تراشیده نشده است. چون من از بدو تولید نذیره بوده و وقف خدا شده‌ام. اگر موی سرم تراشیده شود، نیروی من از بین رفته، مانند هر شخص دیگری ناتوان خواهم شد.» **18** دلیله فهمید که این بار حقیقت را گفته است. پس به دنبال آن پنج رهبر فلسطینی فرستاد و به آنها گفت: «بیاوید، این دفعه او همه چیز را به من گفته است.» پس آنها پولی را که به وی وعده داده بودند، با خود برداشته، آمدند. **19** دلیله سر سامسون را روی دامن خود گذاشت و او را خواباند. سپس به دستور دلیله موی سرش

17

در کوهستان افرایم مردی به نام میخا زندگی می‌کرد. **2** روزی او به مادرش گفت: «آن هزار و صد مثقال نقره‌ای را که فکر می‌کردی از تو دزدیده‌اند و من شنیدم که دزدش را نفرین می‌کردی، نزد من است، من آن را برداشته‌ام.» مادرش گفت: «چون تو اعتراف می‌کردی، خداوند تو را برکت خواهد داد.» **3** پس میخا آن مقدار نقره که دزدیده بود، به مادرش پس داد. مادرش گفت: «من این نقره را وقف خداوند می‌نامیم و از آن یک بت نقره‌ای برای تو تهیه می‌کنم تا این لعنت از تو دور شود.» **4** پس مادرش دیوشت مثقال از آن نقره را دامن خود گذاشت و او را خواباند. سپس به دستور دلیله موی سرش

در خانه میخا گذاشته شد. میخا در خانه‌اش علاوه بر بتها، ایفود نیز داشت. او یکی از پسرانش را به کاهنی بتخانه خود تعیین نمود. 6 افرایم رفتند. هنگامی که از کنار خانه میخا می‌گذشتند، 14 آن پنج در آن زمان بنی‌اسرائیل پادشاهی نداشت و هر کس هر کاری را که دلش می‌خواست انجام می‌داد. 7 یک روز جوانی از قبیله لاوی که اهل بیت‌لحم یهودا بود شهر خود را ترک گفت تا جای مناسبی برای زندگی پیدا کند. در طول سفر به خانه میخا در کوهستان افرایم رسید. 9 میخا از او پرسید: «اهل کجا هستی؟» او گفت: «من از قبیله لاوی و اهل بیت‌لحم یهودا هستم و می‌خواهم جای مناسبی برای سکونت پیدا کنم.» 10 میخا گفت: «اگر بخواهی می‌توانی پیش من بمانی و کاهن من باشی. سالیانه ده مثقال نقره، یک دست لباس و خوراک به تو خواهم داد.» آن لاوی جوان موافقت کرد و پیش او ماند. میخا او را چون یکی از پسرانش می‌دانست 12 و وی را کاهن خود تعیین نمود و او در منزل میخا سکونت گزید. 13 میخا گفت: «حال که از قبیله لاوی کاهنی برای خود دارم، می‌دانم که خداوند مرا برکت خواهد داد.»

18 در آن زمان اسرائیل پادشاهی نداشت. قبیله دان سعی می‌کردند مکانی برای سکونت خود پیدا کنند، زیرا سکنه سرزمینی را که برای آنها تعیین شده بود هنوز بیرون نرانده بودند. 2 پس افراد قبیله دان پنج نفر از جنگاوران خود را از شهرهای صرعه و ایشائیل فرستادند تا موقعیت سرزمینی را که قرار بود در آن ساکن شوند، بررسی نمایند. آنها وقتی به کوهستان افرایم رسیدند به خانه میخا رفتند و شب را در آنجا گذرانیدند. 3 در آنجا صدای آن لاوی جوان را شنیدند و او را شناختند. پس به طرف او رفته، از وی پرسیدند: «در اینجا چه می‌کنی؟ چه کسی تو را به اینجا آورده است؟» 4 لاوی جوان گفت: «میخا مرا استخدام کرده تا کاهن او باشم.» 5 آنها گفتند: «حال که چنین است، از خدا سؤال کن و ببین آیا در این مأموریت، ما موفق خواهیم شد یا نه.» 6 کاهن پاسخ داد: «البته موفق خواهید شد، زیرا کاری که شما می‌کنید منظور نظر خداوند است.» 7 پس آن پنج مرد روانه شده، به شهر لایش رفتند و دیدند که مردم آنجا مثل صیدونی‌ها در صلح و آرامش و امنیت به سر می‌برند، زیرا در اطرافشان قبیله‌ای نیست که بتواند به ایشان آزاری برساند. آنها از بستگان خود در صیدون نیز دور بودند و با آبادی‌های اطراف خود رفت و آمدی نداشتند. 8 وقتی آن پنج جنگاور به صرعه و ایشائیل نزد قبیله خود بازگشتند، مردم از آنها پرسیدند: «وضع آن دیار چگونه است؟» 9 آنها گفتند: «سرزمینی است حاصلخیز و وسیع که نظیر آن در دنیا پیدا نمی‌شود؛ مردمانش حتی آمادگی آن را ندارند که از خودشان دفاع کنند! پس منتظر چه هستید، برخیزید تا به آنجا حمله کنیم و آن را به تصرف خود درآوریم زیرا خدا آن سرزمین را به ما داده است.» 11 با شنیدن این خبر، از قبیله دان ششصد مرد مسلح از شهرهای صرعه و ایشائیل به سوی آن محل حرکت کردند. 12 آنها ابتدا در غرب قریه یعاریم که در یهودا است اردو زدند (آن مکان تا به امروز

19 در آن روزگار که قوم اسرائیل هنوز پادشاهی نداشت، مردی از قبیله لاوی در آن طرف کوهستان افرایم زندگی می‌کرد. او دختری از اهالی بیت‌لحم یهودا را به عقد خود درآورد. 2 اما آن دختر از او دلگیر شده، به خانه پدرش در بیت‌لحم یهودا فرار کرد و مدت چهار ماه در آنجا ماند. 3 سرانجام شوهرش برخاسته، به دنبال زنش رفت تا

دوباره دل او را به دست آورد و او را به خانه بازگرداند. غلامی با دو بکنید، اما چنین عمل زشتی را با این مرد نکند.» **25** ولی آنها به الاغ همراه او بود. چون به آنجا رسید، زنش او را به خانه خود برد و حرفهای پیرمرد گوش ندادند. پس مرد میهمان، زن خود را به آنها پدرنش از دیدن وی بسیار شاد شد. **4** پدرنش از او خواست که تسلیم نمود و آنها تمام شب به وی تجاوز کردند و صبح خیلی زود او چند روزی با آنها بماند. پس او سه روز در خانه پدرنش ماند و را رها ساختند. **26** سپیده دم، آن زن به دم در خانه‌ای که شوهرش اوقات خوشی را با هم گذراندند. **5** روز چهارم، صبح زود برخاستند و همان جا بر زمین افتاد و تا روشن شدن هوا در آنجا و خواستند حرکت کنند، اما پدرنش اصرار نمود که بعد از خوردن صبحانه بروند. **6** پس از صرف صبحانه پدرنش آن مرد گفت: «امروز زنش کنار در خانه افتاده و دستهایش بر آستانه در است. **28** به او هم پیش ما بمان تا با هم خوش بگذرانیم.» **7** آن مرد اول نپذیرفت، گفت: «برخیز تا برویم.» اما جوابی نشنید، چون زن مرده بود. پس اما سرانجام بر اثر اصرار پدرنش یک روز دیگر نزد آنها ماند. **8** روز جسد وی را روی الاغ خود انداخته عازم خانه‌اش شد. **29** وقتی به بعد، آنها دوباره صبح زود برخاستند تا بروند اما باز پدرنش مانع شد و گفت: «خواهش می‌کنم چیزی بخوری و تا غروب بمانید.» پس و هر قطعه را برای یکی از قبایل اسرائیل فرستاد. **30** قوم اسرائیل چون ماندند و به خوردن و نوشیدن پرداختند. **9** در پایان همان روز که آن مرد و زنش و غلامش آماده حرکت می‌شدند، پدرنش گفت: «اکنون دیر وقت است. بهتر است شب را با خوشی دور هم باشیم و فردا صبح زود برخاسته روانه شوید.» **10** ولی آن مرد این بار قبول نکرد

20 و به اتفاق همراهانش به راه افتاد و آنها پیش از غروب به اورشلیم که بیوس هم نامیده می‌شد به همراه همسر و دو الاغ پالان شده رسیدند. **11** غلامش به وی گفت: «بهتر است امشب در همین شهر بمانیم.» **12** مرد جواب داد: «نه، ما نمی‌توانیم در این شهر غریب که یک اسرائیلی هم در آن یافت نمی‌شود بمانیم. بهتر است به جعبه یا رامه برویم و شب را در آنجا به سر ببریم.» **14** پس به راه خود ادامه دادند. غروب به جعبه که در سرزمین قبیله بنیامین بود، وارد شدند، **15** تا شب را در آنجا به سر برند. اما چون کسی آنها را به خانه خود نبرد، در میدان شهر ماندند. **16** در این موقع پیرمردی از کار خود در مزرعه‌اش به خانه برمی‌گشت (او از اهالی کوهستان افرایم بود، ولی در جعبه بنیامین زندگی می‌کرد). **17** چون مسافران را در گوشه میدان دید نزد ایشان رفت و پرسید: «از کجا آمده‌اید و به کجا می‌روید؟» **18** مرد در پاسخ گفت: «از بیت‌لحم یهوآ آمده‌ایم و به آن طرف کوهستان افرایم می‌رویم، زیرا خانه ما آنجا در نزدیکی شیلوه است و عازم خانه خود هستیم و هیچ‌کس ما را به خانه خود راه نمی‌دهد. **19** با اینکه یونجه برای الاغها و خوراک و شراب کافی برای خودمان همراه داریم و نیازی به چیزی نداریم.» **20** پیرمرد گفت: «نگران نباشید. من شما را به خانه خود می‌برم. شما نباید در میدان بمانید.» **21** پس آنها را با خود به خانه برد و علوفه به الاغهایشان داد. ایشان پس از شستن پاها و رفع خستگی شام خوردند. **22** وقتی آنها سرگرم گفتگو بودند ناگهان عده‌ای از مردان منحرف و شهوتران، خانه پیرمرد را محاصره نمودند. آنها در حالی که در را به شدت می‌کوبیدند، فریاد می‌زدند: «ای پیرمرد، مردی را که در خانه توست بیرون بیاور تا به او تجاوز کنیم.» **23** پیرمرد از خانهاش بیرون آمد و به آنها گفت: «برادران من، از شما تمنا می‌کنم چنین عمل زشتی را انجام ندهید، زیرا او میهمان من است. **24** دختر باکره خودم و زن او را نزد شما می‌آورم، هر چه که می‌خواهید با آنها

لشکر اسرائیل، غیر از افراد قبیلهٔ بنیامین، چهارصد هزار مرد جنگی بود. **18** سپاهیان اسرائیل پیش از اینکه وارد میدان جنگ شوند، اول به بیت‌ئیل رفتند تا از خدا سؤال نمایند که کدام قبیله باید در جنگ با قبیلهٔ بنیامین پیشقدم شود. خداوند به ایشان فرمود: «بیهودا باید پیش از دیگران وارد جنگ شود.» **19** پس تمام سپاه اسرائیل صبح زود حرکت کردند و در نزدیکی جبعه اردو زدند تا با مردان قبیلهٔ بنیامین بجنگند. **21** بنیامینی‌ها از شهر بیرون آمده، در آن روز بیست و دو هزار اسرائیلی را کشتند. **22** آنگاه سپاه اسرائیل به حضور خداوند رفتند و تا غروب گریستند. آنها از خداوند پرسیدند: «خداوند، آیا باید باز هم با برادران بنیامینی خود بجنگیم؟» خداوند در پاسخ آنها گفت: «بله، باید جنگ را ادامه دهید.» اسرائیلی‌ها نیروی تازه یافته، روز بعد برای جنگ به همان مکان رفتند. **25** آن روز هم مردان بنیامین هجده هزار نفر دیگر از مردان شمشیرزن اسرائیل را کشتند. **26** آنگاه تمامی مردم اسرائیل به بیت‌ئیل رفتند و تا غروب آفتاب در حضور خداوند گریستند و روزه گرفتند و قربانیهای سوختنی و سلامتی به خداوند تقدیم کردند. **27** (در آن زمان صندوق عهد خدا در بیت‌ئیل بود و فینحاس پسر العازار و نوهٔ هارون، کاهن بود.) اسرائیلی‌ها از خداوند سؤال کردند: «خداوند، آیا باز هم به جنگ

قبیله بنیامین که به صخره رمون گریخته بودند، فرستادند. **14** مردان قبیله بنیامین به شهر خود بازگشتند و اسرائیلی‌ها آن چهارصد دختر را که از یابیش جلعاد بودند به ایشان دادند. ولی تعداد این دختران برای آنها کافی نبود. **15** قوم اسرائیل برای قبیله بنیامین غمگین بود، زیرا خداوند در میان قبایل اسرائیل جدایی به وجود آورده بود. **16** رهبران اسرائیل می‌گفتند: «برای باقی ماندگان از کجا زن بگیریم، چون همه زنان قبیله بنیامین مرده‌اند؟ باید در این باره چاره‌ای بیندیشیم تا نسل این قبیله از بین نرود و قبیله‌ای از اسرائیل کم نشود. **18** ولی ما نمی‌توانیم دختران خود را به آنها بدهیم، چون کسی را که دختر خود را به قبیله بنیامین بدهد لعنت کرده‌ایم.» **19** ولی بعد به یاد آوردند که هر سال در شیلوه عیدی برای خداوند برگزار می‌شود. (شیلوه در سمت شرقی راهی که از بیت‌ئیل به شکیم می‌رود در میان لبونه و بیت‌ئیل واقع شده بود.) **20** پس به مردان بنیامینی گفتند: «بروید و خود را در تاکستانها پنهان کنید. **21** وقتی دختران شیلوه برای رقصیدن بیرون آیند، شما از تاکستانها بیرون بیایید و آنها را برابید و به زمین بنیامین برید تا همسران شما گردند. **22** اگر پدران و برادران آنها برای شکایت نزد ما بیایند به ایشان خواهیم گفت: آنها را ببخشید و بگذارید دختران شما را پیش خود نگه دارند؛ زیرا در این جنگ آنها بدون زن مانده بودند و شما نیز نمی‌توانستید برخلاف عهد خود رفتار کرده، به آنها زن بدهید.» **23** پس مردان بنیامینی چنین کردند و از میان دخترانی که در شیلوه می‌رقصیدند، هر یک برای خود زنی گرفته، به سرزمین خود برد. سپس ایشان شهرهای خود را از نو بنا کرده، در آنها ساکن شدند. **24** بنی اسرائیل پس از این واقعه، آن مکان را ترک گفته، هر یک به قبیله و خاندان و ملک خود بازگشتند. **25** در آن زمان بنی اسرائیل پادشاهی نداشت و هر کس هر چه دلش می‌خواست می‌کرد.

خالی بازگردانید. برای چه مرا نعومی می‌خوانید، حال آنکه خداوند قادر مطلق روی خود را از من برگردانیده و این مصیبت بزرگ را بر من وارد آورده است؟» 22 وقتی نعومی و روت از موآب به بیت‌لحم رسیدند، هنگام درو جو بود.

اسرائیل دچار خشکسالی شد. مردی از اهالی افراته به نام الیملک که در بیت‌لحم یهودا زندگی می‌کرد، در اثر این خشکسالی از وطن خود به سرزمین موآب کوچ کرد. زن او نعومی و دو پسرش محلون و کلیون نیز همراه او بودند. 3 در طی اقامتشان در موآب، الیملک درگذشت و نعومی با دو پسرش تنها ماند. 4 پسران نعومی با دو دختر موآبی به نامهای عرفه و روت ازدواج کردند. ده سال بعد محلون و کلیون نیز مردند. بدین ترتیب نعومی، هم شوهر و هم پسرانش را از دست داد و تنها ماند. 6 او تصمیم گرفت با دو عرووش به زادگاه خود یعنی سرزمین یهودا بازگردد، زیرا شنیده بود که خداوند به قوم خود برکت داده و محصول زمین دویارافراوان شده است. اما وقتی به راه افتادند، تصمیم نعومی عوض شد 8 و به عروسهایش گفت: «شما همراه من نیایید. به خانه پدری خود بازگردید. خداوند به شما برکت بدهد همان‌گونه که شما به من و پسرانم خوبی کردید. 9 امیدوارم به لطف خداوند بتوانید بار دیگر شوهر کنید و خوشبخت شوید.» سپس نعومی آنها را بوسید و آنها گریستند 10 و به نعومی گفتند: «ما می‌خواهیم همراه تو نزد قوم تو بیایم.» 11 ولی نعومی در جواب آنها گفت: «ای دخترانم بهتر است برگردید. چرا می‌خواهید همراه من بیایید؟ مگر من می‌توانم صاحب پسران دیگری شوم که برای شما شوهر باشند؟ 12 ای دخترانم، نزد قوم خود بازگردید، زیرا از من گذشته است که بار دیگر شوهر کنم. حتی اگر همین امشب شوهر کنم و صاحب پسرانی شوم، 13 آیا تا بزرگ شدن آنها صبر خواهید کرد و با کس دیگری ازدواج نخواهید نمود؟ نه، دخترانم! وضع من بسیار تلخ‌تر از وضع شماست، زیرا خداوند خودش دستش را بر من بلند کرده است.» 14 آنها بار دیگر با صدای بلند گریستند. عرفه مادرشوهرش را بوسید و از او خداحافظی کرد و به خانه بازگشت. اما روت از او جدا نشد. 15 نعومی به روت گفت: «بین دخترم، زن برادر شوهرت نزد قوم و خدایان خود بازگشت. تو هم همین کار را بکن.» 16 اما روت به او گفت: «مرا مجبور نکن که تو را ترک کنم، چون هر جا بروی با تو خواهم آمد و هر جا بمانی با تو خواهم ماند. قوم تو، قوم من و خدای تو، خدای من خواهد بود. 17 می‌خواهم جایی که تو می‌میری بمیرم و در کنار تو دفن شوم. خداوند بدترین بلا را بر سر من بیاورد، اگر بگذارم چیزی جز مرگ مرا از تو جدا کند.» 18 نعومی چون دید تصمیم روت قطعی است و به هیچ وجه نمی‌شود او را منصرف کرد، دیگر اصرار ننمود. 19 پس هر دو روانه بیت‌لحم شدند. وقتی به آنجا رسیدند تمام اهالی به هیجان آمدند و زنهای از همدیگر می‌پرسیدند: «آیا این خود نعومی است؟» 20 نعومی به ایشان گفت: «مرا نعومی (یعنی "خوشحال") نخوانید. مرا ماره (یعنی "تلخ") صدا کنید؛ زیرا خدای قادر مطلق زندگی مرا تلخ کرده است. 21 دست پُر رفتم و خداوند مرا دست

2 در بیت‌لحم مرد ثروتمندی به نام بوعر زندگی می‌کرد که از بستگان الیملک شوهر نعومی بود. 2 روزی روت به نعومی گفت: «اجازه بده به کشتزارها بروم و در زمین کسی که به من اجازه خوشه‌چینی بدهد خوشه‌هایی را که بعد از درو باقی می‌ماند، جمع کنم.» نعومی گفت: «بسیار خوب دخترم، برو.» 3 پس روت به کشتزار رفته، مشغول خوشه‌چینی شد. اتفاقاً کشتزاری که او در آن خوشه می‌چید از آن بوعر، خویشاوند الیملک شوهر نعومی بود. 4 در این وقت، بوعر از شهر به کشتزار آمد. او به دروگران سلام کرده، گفت: «خداوند با شما باشد.» آنها نیز در جواب گفتند: «خداوند تو را برکت دهد.» 5 سپس بوعر از سرکارگش پرسید: «این زنی که خوشه می‌چیند کیست؟» 6 او جواب داد: «این همان زن موآبی است که همراه نعومی از موآب آمده است. 7 او امروز صبح به اینجا آمد و از من اجازه گرفت تا به دنبال دروگران خوشه بچیند. از صبح تا حالا مشغول خوشه‌چینی است و فقط کمی زیر سایبان استراحت کرده است.» 8 بوعر پیش روت رفت و به او گفت: «گوش کن دخترم، به کشتزار دیگری نرو، همین‌جا با کنیزان من باش و در کشتزار من به دنبال دروگران خوشه‌چینی کن. به کارگرانم دستور داده‌ام که مزاحم تو نشوند. هر وقت تشنه شدی برو و از کوزه‌های آب آنها بنوش.» 10 روت رو بر زمین نهاد و از او تشکر کرد و گفت: «چرا با اینکه می‌دانید من یک بیگانه‌ام، مرا مورد لطف خود قرار می‌دهید؟» 11 بوعر جواب داد: «می‌دانم پس از مرگ شوهرت چقدر به مادر شوهرت محبت کرده‌ای و چگونه به خاطر او پدر و مادر و زادگاه خود را ترک کرده و با وی به اینجا آمده‌ای تا در میان قومی زندگی کنی که آنها را نمی‌شناختی. 12 خداوند، پاداش این فداکاری تو را بدهد و از سوی یهوه خدای اسرائیل که زیر بالهایش پناه گرفته‌ای، اجر کامل به تو برسد.» 13 روت در پاسخ وی گفت: «سرور من، شما نسبت به من خیلی لطف دارید. من حتی یکی از کنیزان شما نیز به حساب نمی‌آیم ولی با وجود این با سخنانتان مرا دلدار می‌دهید!» 14 وقت نهار، بوعر او را صدا زده، گفت: «بیا غذا بخور.» روت رفت و پیش دروگرها نشست و بوعر خوراکی پیش او گذاشت و روت خورد و سیر شد و از آن خوراکی مقداری نیز باقی ماند. 15 وقتی روت به سرکارش رفت، بوعر به دروگرانش گفت: «بگذارید او هر جا می‌خواهد خوشه جمع کند حتی در میان بافه‌ها، و مزاحم او نشود. در ضمن عمداً خوشه‌هایی از بافه‌ها بیرون کشیده، بر زمین بریزید تا او آنها را جمع کند.» 17 روت تمام روز در آن کشتزار خوشه‌چینی کرد. غروب، آنچه را که جمع کرده بود کوپید و حدود ده کیلو جو به دست آمد. 18 او آن را با باقیمانده

خوراک ظهر برداشته به شهر پیش مادرشهرش برد. 19 نعو می گفت: خیلی زود، قبل از روشن شدن هوا برخاست، زیرا بوعز به او گفته بود: «دخترم، امروز در کجا خوشه چینی کردی؟ خدا به آن کسی که به تو «نگذار کسی بفهمد که تو امشب در خرمنگاه، پیش من بوده‌ای.» توجه نموده است برکت دهد.» روت همه ماجرا را برای مادرشهرش 15 او همچنین به روت گفت: «ردای خود را پهن کن.» روت تعریف کرد و گفت که نام صاحب کشتزار بوعز است. 20 نعو می رایش را پهن کرد و بوعز حدود بیست کیلو جو در آن ریخت و روی به عروس خود گفت: «خداوند او را برکت دهد! خداوند به شوهر مرحوم تو احسان نموده و لطف خود را از ما دریغ نداشته است. آن او پرسید: «دخترم، چطور شد؟» آنگاه روت تمام ماجرا را برای او شخص از بستگان نزدیک ماست که می‌تواند ولی ما باشد. 21 تعریف کرد. 17 در ضمن اضافه کرد: «برای اینکه دست خالی پیش روت به مادرشهرش گفت: «او به من گفت که تا پایان فصل درو تو برنگردم، بوعز این مقدار جو را به من داد تا به تو بدهم.» 18 می‌توانم در کشتزارش به دنبال دروگرانش خوشه چینی کنم.» 22 نعو می گفت: «دخترم، صبر کن تا ببینم چه پیش خواهد آمد. زیرا نعو می گفت: «بله دخترم، بهتر است با کنیزان بوعز خوشه چینی بوعز تا این کار را امروز تمام نکند، آرام نخواهد گرفت.»

4 بوعز به دروازه شهر که محل اجتماع مردم شهر بود رفت و در روت تا پایان فصل درو جو و گندم نزد کنیزان بوعز به خوشه چینی مشغول شد. او همچنان با مادرشهرش زندگی می‌کرد.

3 روزی نعو می به روت گفت: «دخترم الان وقت آن رسیده کلمه‌ای با تو صحبت کنم.» او آمد و نزد بوعز نشست. 2 آنگاه که شوهری برای تو پیدا کنم تا زندگی‌ات سروسامان گیرد. 2 بوعز ده نفر از ریش سفیدان شهر را دعوت کرد تا شاهد باشند. 3 بوعز همین‌طور که می‌دانی بوعز، که تو در کشتزارش خوشه چینی می‌کردی، به خوشی‌اشوند خود گفت: «تو می‌دانی که نعو می از سرزمین مواب از بستگان نزدیک ما می‌باشد. او امشب در خرمنگاه، جو غریال برگشته است. او در نظر دارد ملک برادرمان الیملک را بفروشد. 4 می‌کند. 3 پس برو حمام کن و عطر بزن، بهترین لباس را بپوش و فکر کردم بهتر است در این باره با تو صحبت کنم تا اگر مایل باشی، به خرمنگاه برو. اما نگذار بوعز تو را ببیند، تا اینکه شامش را بخورد و در حضور این جمع آن را خریداری نمایم. اگر خریدار آن هستی بخواهد. 4 دقت کن و بین جای خوابیدن او کجاست. بعد برو و همین حالا بگو. در غیر این صورت خودم آن را می‌خرم. اما تو بر من پوشش او را از روی پاهایش کنار بزن و در همان جا کنار پاهای او مقدم هستی و بعد از تو حق من است که آن ملک را خریداری بخواهم. آنگاه او به تو خواهد گفت که چه باید کرد.» 5 روت نامید. «آن مرد جواب داد: «بسیار خوب، من آن را می‌خرم.» 5 گفت: «بسیار خوب، همین کار را خواهم کرد.» 6 روت آن شب بوعز به او گفت: «تو که زمین را می‌خری موظف هستی با روت نیز به خرمنگاه رفت و طبق دستورهای که مادرشهرش به او داده بود، ازدواج کنی تا بچه‌دار شود و فرزندانش وارث آن زمین گردند و به این عمل کرد. بوعز پس از آنکه خورد و سیر شد، کنار باغ‌های جو دراز وسیله نام شوهرش زنده بماند. 6 آن مرد گفت: «در این صورت من کشید و خوابید. آنگاه روت آهسته آمده، پوشش او را از روی پاهایش از حق خرید زمین می‌گذرم، زیرا فرزند روت وارث ملک من نیز خواهد کنار زد و همان جا دراز کشید. 8 نیمه‌های شب، بوعز سراسیمه از بود. تو آن را خریداری کن.» 7 (در آن روزگار در اسرائیل مرسوم بود خواب پرید و دید زنی کنار پاهایش خوابیده است. 9 گفت: «تو که هرگاه شخصی می‌خواست حق خرید ملکی را به دیگری واگذار کیستی؟» روت جواب داد: «من کنیزت، روت هستم. خواهش می‌کنم مرا به زنی بگیری، زیرا تو خوشی‌اشوند نزدیک من هستی.» 10 در نظر مردم معتبر می‌ساخت. 8 پس آن مرد وقتی به بوعز گفت: بوعز گفت: «دخترم، خداوند تو را برکت دهد! این محبتی که حالا «تو آن زمین را خریداری کن»، کفشش را از پا درآورد و به او داد. 9 می‌کنی از آن خوبی که در حق مادر شهرت کردی، بزرگتر است. تو آنگاه بوعز به ریش سفیدان محل و مردمی که در آنجا ایستاده بودند می‌توانستی با مرد جوانی، چه فقیر چه ثروتمند، ازدواج کنی؛ اما این کار را نکردی. 11 حال نگران نباش. آنچه خواسته‌ای برایت انجام خواهد داد. همه مردم شهر می‌دانند که تو زنی نجیب هستی. 12 محلول ازدواج خواهم کرد تا او پسری بیابد که وارث شوهر مرحومش درست است که من خوشی‌اشوند نزدیک شوهرت هستم، اما خوشی‌اشوند نزدیکتر از من هم داری. 13 تو امشب در اینجا بمان و من فردا صبح این موضوع را با او در میان می‌گذارم. اگر او خواست با تو ازدواج کند، بگذارد بکند؛ اما اگر راضی به این کار نبود، به خداوند راحل و لیه بساز که با هم دودمان اسرائیل را بنا کردند. باشد که تو زنده قسم که خودم حق تو را ادا خواهم کرد. اکنون تا صبح همین در افرازه و بیت‌لحم معروف و کامیاب شوی. 12 با فرزندان که جا بخواهم.» 14 پس روت تا صبح کنار پاهای او خوابید و صبح

فَارَصَ پسر تamar و یهودا باشد.» **13** پس بوعز با روت ازدواج کرد و خداوند به آنها پسری بخشید. **14** زنان شهر بیت لحم به نعومی گفتند: «سپاس بر خداوند که تو را بی سرپرست نگذاشت و نوه‌ای به تو بخشید. باشد که او در اسرائیل معروف شود. **15** عروست که تو را دوست می‌دارد و برای تو از هفت پسر بهتر بوده، پسری به دنیا آورده است. این پسر جان تو را تازه خواهد کرد و در هنگام پیری از تو مراقبت خواهد نمود.» **16** نعومی نوزاد را در آغوش گرفت و دایه او شد. **17** زنان همسایه آن نوزاد را عوبید نامیده گفتند: «پسری برای نعومی متولد شد!» (عوبید پدر یسا و پدر بزرگ داوود پادشاه است). **18** این است نسب نامۀ بوعز که از فارص شروع شده، به داوود ختم می‌شود: فارص، حصرون، رام، عمیناداب، نحشون، سلمون، بوعز، عوبید، یسا و داوود.

اول سموئیل

1

مردی بود به نام القانه از قبیله افرایم که در رامه تایم صوفیم واقع در کوهستان افرایم زندگی می کرد. او پسر یرواحم، پسر الیهو، پسر توحو، پسر صوف بود. او افرایمی بود. 2 القانه دو زن داشت به نامهای حنا و فینه. فتنه صاحب فرزندان بود، اما حنا فرزندی نداشت. 3 القانه هر سال با خانواده خود به شیلوه می رفت تا خداوند لشکرهای آسمان را عبادت نموده، به او قربانی تقدیم کند. در آن زمان خُنی و فینحاس، پسران عیلي، در آنجا کاهنان خداوند بودند. 4 القانه در روزی که قربانی تقدیم می کرد، به زنش فتنه و به همه پسران و دخترانش سهمی هایی از گوشت قربانی می داد. 5 اما به حنا دو چندان سهم می داد، زیرا او را دوست می داشت، هر چند که خداوند رحم او را بسته بود. 6 فتنه پیوسته به حنا طعنه می زد و او را سخت می رنجاند، برای اینکه خداوند رحم حنا را بسته بود. 7 این وضع سال به سال تکرار می شد. هربار که به خیمه عبادت می رفتند، فتنه حنا را می رنجاند، به حدی که حنا می گریست و چیزی نمی خورد. 8 شوهرش القانه از او می پرسید: «حنا، چرا گریه می کنی؟ چرا چیزی نمی خوری؟ چرا اینقدر غمگین هستی؟ آیا من برای تو از ده پسر بهتر نیستم؟» 9 یک بار، پس از صرف خوراک قربانی در شیلوه، حنا برخاست و رفت تا دعا کند. عیلي کاهن کنار درگاه خیمه عبادت در جای همیشگی خود نشسته بود. 10 حنا به تلخی جان به درگاه خداوند دعا کرده، زارزار گریست، 11 و نذر کرده، گفت: «ای خداوند لشکرهای آسمان متعال، اگر بر مصیبت کنیزت نظری افکنی و دعایم را اجابت فرموده، پسری به من عطا کنی، او را به تو تقدیم می کنم تا در تمام عمر خود وقف تو باشد و موی سرش هرگز تراشیده نشود.» 12 وقتی حنا به دعای خود در پیشگاه خداوند طول داد، عیلي متوجه دهان او شد 13 و دید که لبهایش تکان می خورد ولی صدایش شنیده نمی شود، و عیلي گمان برد که مست است. 14 پس به وی گفت: «چرا مست به اینجا آمده ای؟ شرابت را از خود دور کن!» 15 حنا در جواب گفت: «نه ای سرورم، من شراب نخورده ام و مست نیستم بلکه زنی دل شکسته ام و غم خود را با خداوند در میان می گذاشتم. 16 گمان نکن که من زنی فرومایه هستم، زیرا تمام مدت با غم و اندوه دعا می کردم.» 17 عیلي گفت: «خداى اسرائيل، آنچه را از او خواستی به تو بدهد! حال، به سلامتی برو!» 18 حنا از عیلي تشکر نمود و با خوشحالی برگشت و غذا خورد و دیگر غمگین نبود. 19 روز بعد، صبح زود تمام اعضای خانواده القانه برخاسته، برای پرستش خداوند به خیمه عبادت رفتند و سپس به خانه خود در رامه بازگشتند. وقتی القانه با حنا همبستر شد، خداوند خواسته او را به یاد آورد. 20 پس از چندی حنا حامله شده، پسری زایید و او را سموئیل نامید و گفت: «من او را از خداوند درخواست نمودم.» 21 سال بعد طبق معمول، القانه با خانواده خود به عبادتگاه رفت تا قربانی سالیانه را به خداوند تقدیم کند و

نذر خود را ادا نماید. 22 اما حنا همراه آنها نرفت. او به شوهرش گفت: «وقتی بچه از شیر گرفته شد، آنگاه به عبادتگاه خداوند خواهم رفت و او را با خود خواهم برد تا همیشه در آنجا بماند.» 23 القانه موافقت کرد و گفت: «آنچه مایل هستی بکن. در خانه بمان تا بچه از شیر گرفته شود. هر چه خواست خداوند است، بشود.» پس حنا در خانه ماند تا بچه از شیر گرفته شد. 24 پس وقتی بچه را از شیر گرفت، او را برداشته، همراه با یک گاو نر سه ساله برای قربانی و ده کیلوگرم آرد و یک مشک شراب به خیمه عبادت در شیلوه برد. 25 بعد از قربانی کردن گاو، پسر را پیش عیلي کاهن بردند. 26 حنا از عیلي پرسید: «ای سرورم، آیا مرا به خاطر داری؟ من همان زنی هستم که در اینجا ایستاده، به حضور خداوند دعا کردم 27 و از خداوند درخواست نمودم که به من فرزندی بدهد. او دعایم را مستجاب نمود و این پسر را به من بخشید. 28 حال، او را به خداوند تقدیم می کنم که تا زنده است خداوند را خدمت نماید.» و خداوند را در آنجا پرستش کردند.

2

حنا چنین دعا کرد: «خداوند قلب مرا از شادی لبریز ساخته است، او به من قدرت بخشیده و مرا تقویت نموده است. بر دشمنانم می خندم و خوشحالم، چون خداوند مرا یاری کرده است! 2 «هیچ کس مثل خداوند مقدس نیست، غیر از او خدایی نیست، مثل خدای ما صخره ای نیست. 3 «از سخنان و رفتار متکبران دست بردارید، زیرا پیهو، خدای دانا است؛ اوست که کارهای مردم را دوری می کند. 4 کمان جنگاوران شکسته شد، اما افتادگان قوت یافتند. 5 آتانی که سیر بودند برای نان، خود را اجیر کردند، ولی کسانی که گرسنه بودند سیر و راحت شدند. زن نازا هفت فرزند زاییده است، اما آنکه فرزندان زیاد داشت، بی اولاد شده است. 6 «خداوند می میراند و زنده می کند، به گور فرو می برد و بر می خیزاند. (Sheol h7585) 7 خداوند فقیر می کند و غنی می سازد، پست می کند و بلند می گرداند. 8 فقیر را از خاک بر می افرازد، محتاج را از بدبختی بیرون می کشد، و ایشان را چون شاهزادگان بر تخت عزت می نشاند. ستونهای زمین از آن خداوند است، او بر آنها زمین را استوار کرده است. 9 «خدا مقدسین خود را حفظ می کند، اما بدکاران در تاریکی محو می شوند؛ انسان با قدرت خود نیست که موفق می شود. 10 کسانی که با خداوند مخالفت کنند نابود می گردند. خدا بر آنها از آسمان صاعقه خواهد فرستاد؛ خداوند بر تمام دنیا دوری خواهد کرد. او به پادشاه خود قدرت می بخشد، و برگزیده خود را پیروز می گرداند.» 11 آنگاه القانه به خانه خود در رامه برگشت، ولی سموئیل در شیلوه ماند و زیر نظر عیلي به خدمت خداوند مشغول شد. 12 اما پسران خود عیلي بسیار فاسد بودند و خداوند را نمی شناختند. 13 وقتی کسی قربانی می کرد و گوشت قربانی را در دیگ می گذاشت تا بپزد، آنها یکی از نوکران خود را با چنگال سه دندانه ای می فرستادند تا آن را به داخل دیگ فرو برد و از گوشتی که در حال پختن بود هر قدر بیرون می آمد

برای ایشان ببرد. پسران عیسی به همین طریق با تمام بنی اسرائیل که برای عبادت به شیلوه می آمدند، رفتار می کردند. **15** گاهی نوکر ایشان پیش کسانی که می خواستند قربانی کنند می آمد و پیش از سوزاندن چربی قربانی، از آنها گوشت مطالبه می کرد؛ او به جای گوشت پخته، گوشت خام می خواست تا برای پسران عیسی کباب کند. **16** اگر کسی اعتراض می نمود و می گفت: «اول بگذار چربی آن بر مذبح سوزانده شود، بعد هر قدر گوشت می خواهی بردار.» آن نوکر می گفت: «نه، گوشت را حالا به من بده، و گرنه خودم به زور می گیرم.» **17** گناه آن مردان جوان در نظر خداوند بسیار عظیم بود، زیرا به قربانیهایی که مردم به خداوند تقدیم می کردند، بی احترامی می نمودند. **18** سموئیل هر چند بچه ای بیش نبود، ولی جلیقه مخصوص کاهنان را می پوشید و خداوند را خدمت می نمود. **19** مادرش هر سال یک ردای کوچک برای سموئیل می دوخت و هنگامی که با شوهرش برای قربانی کردن می آمد، آن را به سموئیل می داد. **20** پیش از بازگشت به خانه، عیسی کاهن، القانه و زرش را برکت می داد و برای ایشان دعا می کرد که خداوند فرزندان دیگر نیز به آنها بدهد تا جای سموئیل را که در خدمت خداوند بود، بگیرند. **21** پس خداوند سه پسر و دو دختر دیگر به حنا بخشید. در ضمن، سموئیل در حضور خداوند رشد می کرد. **22** عیسی خیلی پیر شده بود. او از رفتار پسرانش با قوم اسرائیل اطلاع داشت و می دانست که پسرانش با زنانی که کنار مدخل خیمه ملاقات خدمت می کنند هم خواب می شوند. **23** پس به پسرانش گفت: «چرا چنین می کنید؟ درباره کارهای بد شما از تمام قوم می شنوم. **24** ای پسرانم، از این کارها دست بردارید. آنچه از قوم خداوند درباره شما می شنوم، خوب نیست. **25** اگر کسی نسبت به همنوع خود گناه ورزد، خدا ممکن است برای او شفاعت کند، اما برای کسی که بر ضد خود خداوند گناه ورزد، کیست که بتواند شفاعت نماید؟» ولی آنها به سخنان پدر خود گوش ندادند، زیرا خداوند می خواست آنها را هلاک کند. **26** اما سموئیل کوچک رشد می کرد و خداوند و مردم او را دوست می داشتند. **27** روزی مرد خدایی نزد عیسی آمد و از طرف خداوند برای او این پیام را آورد: «آیا خود را بر خاندان پدرت ظاهر نساختم، وقتی که قوم در مصر اسیر فرعون بودند؟ **28** آیا از میان تمام قبایل اسرائیل، جد تو هارون را انتخاب نکردم تا کاهن من باشد و بر مذبح من قربانی کند و بخور بسوزاند و لباس کاهنی را در حضورم بپوشد؟ آیا تمام هدایایی را که قوم اسرائیل بر آتش تقدیم می کنند، برای شما کاهنان تعیین نکردم؟ **29** پس چرا اینقدر حریص هستید و قربانیا و هدایایی را که برای من می آورند، تحقیر می کنید؟ چرا پسران خود را بیش از من احترام می کنید؟ تو و پسرانت با خوردن بهترین قسمت هدایای قوم من، خود را چاق و فربه ساخته اید. **30** بنابراین، من که خداوند، خدای اسرائیل هستم اعلان می کنم که اگرچه گفتیم که خاندان تو و خاندان پدرت برای همیشه کاهنان من خواهند بود، اما شما را از این خدمت برکنار می کنم. هر که مرا احترام کند، او را

3 در آن روزهایی که سموئیل کوچک زیر نظر عیسی، خداوند را خدمت می کرد، از جانب خداوند به ندرت پیغامی می رسید و رویا نایاب بود. **2** یک شب عیسی که چشمانش به سبب پیری تار شده بود، در جای خود خوابیده بود. **3** چراغ خدا هنوز خاموش نشده بود و سموئیل هم در خیمه خداوند که صندوق عهد خدا در آن قرار داشت، خوابیده بود. **4** در آن هنگام خداوند سموئیل را خواند و سموئیل در جواب گفت: «بله، گوش به فرمانم!» **5** و از جا برخاسته، نزد عیسی شافت و گفت: «چه فرمایشی دارید؟ در خدمتگزاری حاضرم.» عیسی گفت: «من تو را نخواندم؛ برو بخواب!» او رفت و خوابید. **6** بار دیگر خداوند سموئیل را خواند. این دفعه نیز او برخاست و نزد عیسی شافت و بازگفت: «چه فرمایشی دارید؟ در خدمتگزاری حاضرم.» عیسی گفت: «پسر، من تو را نخواندم؛ برو بخواب!» **7** سموئیل هنوز خداوند را نمی شناخت زیرا هرگز از خداوند پیامی دریافت نکرده بود. **8** خداوند برای سومین بار سموئیل را خواند و او چون دفعات پیش برخاسته، نزد عیسی رفت و بازگفت: «چه فرمایشی دارید؟ در خدمتگزاری حاضرم.» آنگاه عیسی دریافت که این خداوند است که سموئیل را می خواند. **9** پس به او گفت: «برو بخواب! اگر این بار تو را بخواند بگو: خداوند! بفرما، خدمتگزارت گوش به فرمان تو است.» پس سموئیل رفت و خوابید. **10** باز خداوند آمده، سموئیل را مانند دفعات پیش خواند: «سموئیل! سموئیل!» و سموئیل گفت: «بفرما، خدمتگزارت گوش به فرمان توست.» **11** خداوند به او فرمود: «من در اسرائیل کاری انجام خواهم داد که مردم از شنیدنش به خود بلرزند. **12** آن براهایی را که درباره خاندان عیسی گفتیم بر او نازل خواهم کرد. **13** به او گفته ام که تا ابد خانواده او را مجازات می کنم، چونکه پسرانش نسبت به من گناه می ورزند و او با اینکه از گناه ایشان آگاه است آنها را از این کار

باز نمی‌دارد. 14 پس قسم خوردم که حتی قربانی و هدیه نمی‌توانند زیرا برای صندوق عهد خدا نگران بود. چون قاصد، خبر جنگ را آورد گناه خاندان عیسی را کفارہ کند.» 15 سموئیل تا صبح خوابید. بعد و گفت که چه اتفاقی افتاده است ناگهان صدای شیون و زاری در برخاسته، طبق معمول درهای خانه خداوند را باز کرد. او می‌ترسید شهر بلند شد. 14 وقتی عیسی صدای شیون را شنید، گفت: «چه آنچه را که خداوند به وی گفته بود، برای عیسی بازگو نماید. 16 اما خبر است؟» قاصد به طرف عیسی شتافت و آنچه را که اتفاق افتاده عیسی او را خوانده، گفت: «پسرم، خداوند به تو چه گفت؟ همه چیز بود برایش تعریف کرد. 15 (در این وقت، عیسی ۹۸ ساله و کور بود.) را برای من تعریف کن. اگر چیزی از من پنهان کنی خدا تو را تنبیه نماید.» 18 پس سموئیل تمام آنچه را که خداوند به او گفته بود، آمده‌ام.» عیسی پرسید: «پسرم، چه اتفاقی افتاده است؟» 17 او برای عیسی بیان کرد. عیسی گفت: «این خواست خداوند است. گفت: «اسرائیلی‌ها از فلسطینی‌ها شکست خورده‌اند و هزاران نفر از بگذار آنچه در نظر وی پسند آید انجام دهد.» 19 سموئیل بزرگ مردان جنگی ما کشته شده‌اند. دو پسر تو، حفنی و فینحاس مرده‌اند می‌شد و خداوند با او بود و نمی‌گذاشت هیچ‌یک از سخنانش بر و صندوق عهد خدا نیز به دست فلسطینی‌ها افتاده است.» 18 زمین بیفتند. 20 همه مردم اسرائیل از دان تا پترشیع می‌دانستند که عیسی وقتی شنید که صندوق عهد به دست فلسطینی‌ها افتاده، از روی سموئیل از جانب خداوند برگزیده شده است تا نبی او باشد. 21 صندلی خود که در کنار دروازه بود، به پشت افتاد و چون پیر و چاق خداوند در خیمه عبادت واقع در شیلوه به سموئیل پیام می‌داد و او نیز عروس عیسی، زن فینحاس، که حامله و نزدیک به زاییدن بود، شنید که صندوق عهد خدا گرفته شده و شوهر و پدر شوهرش نیز مرده‌اند، در آن زمان بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها جنگ درگرفته بود.

4 لشکر اسرائیلی‌ها نزدیک ابن‌عزر و لشکر فلسطینی‌ها در افیق اردو زده بودند. 2 فلسطینی‌ها، اسرائیلی‌ها را شکست داده، چهار هزار نفر از آنها را کشتند. 3 وقتی اسرائیلی‌ها به اردوگاه خود بازمی‌گشتند، رهبران آنها از یکدیگر می‌پرسیدند که چرا خداوند اجازه داده است فلسطینی‌ها آنها را شکست دهند. سپس گفتند: «بیایید صندوق عهد را از شیلوه به اینجا بیاوریم. اگر آن را با خود به میدان جنگ ببریم، خداوند در میان ما خواهد بود و ما را از چنگ دشمنان نجات خواهد داد.» 4 پس آنها افرادی به شیلوه فرستادند تا صندوق عهد خداوند لشکرهای آسمان را که میان کرویپان جلوس کرده است، بیاورند. حفنی و فینحاس، پسران عیسی آنجا با صندوق عهد خدا بودند. 5 اسرائیلی‌ها وقتی صندوق عهد را در میان خود دیدند، چنان فریاد بلندی برآوردند که زمین زیر پایشان لرزید! 6 فلسطینی‌ها گفتند: «در اردوی عبرانی‌ها چه خبر است که چنین فریاد می‌زنند؟» وقتی فهمیدند که اسرائیلی‌ها صندوق عهد خداوند را به اردوگاه آورده‌اند، 7 بسیار ترسیدند و گفتند: «خدا به اردوگاه آنها آمده است. وای بر ما! تا به حال چنین اتفاقی نیفتاده است. 8 کیست که بتواند ما را از دست این خدایان قدرتمند برهاند؟ آنها همان خدایانی هستند که مصری‌ها را در بیابان با بلایا نابود کردند. 9 ای فلسطینی‌ها با تمام نیرو بجنگید و گرنه اسیر این عبرانی‌ها خواهیم شد، همان‌گونه که آنها اسیر ما بودند.» 10 پس فلسطینی‌ها جنگیدند و اسرائیل بار دیگر شکست خورد. در آن روز، سی هزار نفر از مردان اسرائیلی کشته شدند و بقیه به خیمه‌های خود گریختند. 11 صندوق عهد خدا به دست فلسطینی‌ها افتاد و حفنی و فینحاس، پسران عیسی نیز کشته شدند. 12 همان روز، مردی از قبیله بنیامین از میدان جنگ گریخت و در حالی که لباس خود را پاره نموده و خاک بر سرش ریخته بود، به شیلوه آمد. 13 عیسی کنار راه نشسته و منتظر شنیدن خبر جنگ بود،

5 فلسطینی‌ها صندوق عهد خدا را از ابن‌عزر به معبد بت خویش داجون، در شهر اشدود آوردند و آن را نزدیک داجون گذاشتند. 3 اما صبح روز بعد، هنگامی که مردم شهر برای دیدن صندوق عهد اسرائیلی‌ها وقتی صندوق عهد را در میان خود دیدند، چنان فریاد بلندی برآوردند که زمین زیر پایشان لرزید! 6 فلسطینی‌ها گفتند: «در اردوی عبرانی‌ها چه خبر است که چنین فریاد می‌زنند؟» وقتی فهمیدند که اسرائیلی‌ها صندوق عهد خداوند را به اردوگاه آورده‌اند، 7 بسیار ترسیدند و گفتند: «خدا به اردوگاه آنها آمده است. وای بر ما! تا به حال چنین اتفاقی نیفتاده است. 8 کیست که بتواند ما را از دست این خدایان قدرتمند برهاند؟ آنها همان خدایانی هستند که مصری‌ها را در بیابان با بلایا نابود کردند. 9 ای فلسطینی‌ها با تمام نیرو بجنگید و گرنه اسیر این عبرانی‌ها خواهیم شد، همان‌گونه که آنها اسیر ما بودند.» 10 پس فلسطینی‌ها جنگیدند و اسرائیل بار دیگر شکست خورد. در آن روز، سی هزار نفر از مردان اسرائیلی کشته شدند و بقیه به خیمه‌های خود گریختند. 11 صندوق عهد خدا به دست فلسطینی‌ها افتاد و حفنی و فینحاس، پسران عیسی نیز کشته شدند. 12 همان روز، مردی از قبیله بنیامین از میدان جنگ گریخت و در حالی که لباس خود را پاره نموده و خاک بر سرش ریخته بود، به شیلوه آمد. 13 عیسی کنار راه نشسته و منتظر شنیدن خبر جنگ بود،

را فرا گرفت. 10 پس آنها صندوق عهد خدا را به عقرون فرستادند، آن تخته سنگ بزرگ گذاشتند. در آن روز مردان بیت شمس قربانی اما چون اهالی عقرون دیدند که صندوق عهد به نزد آنها آورده می شود سوختنی و قربانیهای دیگر به حضور خداوند تقدیم نمودند. 16 آن فریاد برآوردند: «آنها صندوق عهد خدا را به اینجا می آورند پنج رهبر فلسطینی وقتی این واقعه را دیدند، در همان روز به عقرون تا ما را نیز ناپود کنند.» 11 اهالی عقرون، رهبران فلسطینی را احضار برگشتند. 17 پنج هدیه طلا به شکل دمل که توسط فلسطینی ها کرده گفتند: «صندوق عهد خدا را به جای خود برگردانید و گرنه همه ما را از بین می برد.» ترس و اضطراب تمام شهر را فرا گرفته بود، زیرا خدا آنها را هلاک می کرد. 12 آنانی هم که نمرده بودند به دمل مبتلا شدند. فریاد مردم شهر تا به آسمان بالا رفت.

6 صندوق عهد، مدت هفت ماه در فلسطین ماند. 2 فلسطینی ها کاهنان و جادوگران خود را فرا خواندند و از آنها پرسیدند: «با صندوق عهد خداوند چه کنیم؟ بگوئید که چگونه آن را به مکان اصلی اش برگردانیم؟» 3 آنها جواب دادند: «اگر می خواهید صندوق عهد خدا را پس بفرستید، آن را دست خالی نفرستید، بلکه هدیه جبران نیز همراه آن بفرستید تا او بلا را متوقف کند. اگر شفا یافید، آنگاه معلوم می شود که این بلا از جانب خدا بر شما نازل شده است.» 4 مردم پرسیدند: «چه نوع هدیه ای بفرستیم؟» آنها گفتند: «به تعداد رهبران فلسطینی ها، پنج شیء از طلا به شکل دمل و پنج شیء از طلا به شکل موش که تمام سرزمین ما را ویران کرده اند، درست کنید و به احترام خدا اسرائیل، آنها را بفرستید تا شاید بلا را از شما و خدایان و سرزمین شما دور کند. 6 مانند فرعون و مصری ها سرسختی نکنید. آنها اجازه ندادند اسرائیلی ها از مصر خارج شوند، تا اینکه خدا بلاهای هولناکی بر آنها نازل کرد. 7 پس الان ارباب های تازه بسازید و دو گاو شیرده که یوغ بر گردن آنها گذاشته نشده باشد بگیری و آنها را به ارباب بنیدید و گوساله هایشان را در طویله نگه دارید. 8 صندوق عهد را بر ارباب قرار دهید و هدایای طلا را که برای عذرخواهی می فرستید در صندوقچه ای پهلوی آن بگذارید. آنگاه گاوها را رها کنید تا هر جا که می خواهند بروند. 9 اگر آنها از مرز ما عبور کرده، به بیت شمس رفتند، بدانید خداست که این بلای عظیم را بر سر ما آورده است، اما اگر نرفتند آنگاه خواهیم دانست که این بلاها اتفاقی بوده و دست خدا در آن دخالتی نداشته است.» 10 فلسطینی ها چنین کردند. دو گاو شیرده را به ارباب بستند و گوساله هایشان را در طویله نگه داشتند. 11 آنگاه صندوق عهد خداوند و صندوقچه محتوی هدایای طلا را بر ارباب گذاشتند. 12 گاوها یکراست به طرف بیت شمس روانه شدند و همان طور که می رفتند صدا می کردند. رهبران فلسطینی تا سرحد بیت شمس، به دنبال آنها رفتند. 13 مردم بیت شمس در دره مشغول درو گندم بودند. آنها وقتی صندوق عهد خداوند را دیدند، بسیار شاد شدند. 14 ارباب وارد مزرعه شخصی به نام یهوشع شد و در کنار تخته سنگ بزرگی ایستاد. مردم چوب ارباب را شکسته، گاوها را به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کردند. 15 چند نفر از مردان قبیله لوی، صندوق عهد و صندوقچه محتوی اشیاء طلا را برداشته، روی

7 مردم قریه یعاریم آمده، صندوق عهد خداوند را به خانه کوهستانی ایناداب بردند و پسرش العازار را برای نگهداری آن تعیین کردند. 2 صندوق عهد، مدت بیست سال در آنجا باقی ماند. طی آن مدت، بنی اسرائیل در ماتم بودند، زیرا خداوند ایشان را ترک گفته بود. 3 سموئیل به بنی اسرائیل گفت: «اگر با تمام دل به سوی خداوند بازگشت نمایید و خدایان بیگانه و عشتاروت را از میان خود دور کنید و تصمیم بگیرید که فقط خداوند را اطاعت و عبادت نمایید، آنگاه خدا هم شما را از دست فلسطینی ها نجات خواهد داد.» 4 پس آنها بت های بعل و عشتاروت را نابود کردند و فقط خداوند را پرستش نمودند. 5 سپس، سموئیل به ایشان گفت: «همه شما به مصفیه بیاید و من برای شما در حضور خداوند دعا خواهم کرد.» 6 بنابراین همه آنها در مصفیه جمع شدند. سپس از چاه آب کشیدند و به حضور خداوند ریختند و تمام روز را روزه گرفته، اعتراف کردند که به خداوند گناه کرده اند. و سموئیل در مصفیه به رهبری بنی اسرائیل تعیین شد. 7 وقتی رهبران فلسطینی شنیدند که بنی اسرائیل در مصفیه گرد آمده اند، سپاه خود را آماده جنگ کرده، عازم مصفیه شدند. هنگامی که قوم اسرائیل متوجه شدند که فلسطینی ها نزدیک می شوند، بسیار ترسیدند. 8 آنها از سموئیل خواهش نموده، گفتند: «از دعا کردن به درگاه خداوند دست نکش تا او ما را از دست فلسطینی ها نجات دهد.» 9 سموئیل بره شیرخواره ای را به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کرد و از او درخواست نمود تا اسرائیلی ها را بربانند. خداوند دعای او را اجابت فرمود. 10 درست در همان لحظه ای که سموئیل مشغول قربانی کردن بود، فلسطینی ها وارد جنگ شدند. اما خداوند از آسمان مانند رعد بانگ برآورد و فلسطینی ها پریشان شده، از اسرائیلی ها شکست

خوردند. **11** اسرائیلی‌ها آنها را از مصطفی تا آن سوی بیت‌کار تعقیب نمودند، در طول راه همه را هلاک کردند. **12** آنگاه سموئیل سنگی گرفته، برای استفاده شخصی خود به کار خواهد برد. **17** او دهیک گرفته، آن را بین مصطفی و شن بر پا داشت و گفت: «تا به حال گله‌های شما را خواهد گرفت و شما برده وی خواهید شد. **18** خداوند ما را کمک کرده است.» و آن سنگ را ابن‌عز (یعنی «سنگ» وقتی آن روز برسد، شما از دست پادشاهی که انتخاب کرده‌اید فریاد کمک» نامید. **13** پس فلسطینی‌ها مغلوب شدند و تا زمانی که برخواید آورد، ولی خداوند به داد شما نخواهد رسید.» **19** اما مردم سموئیل زنده بود دیگر به اسرائیلی‌ها حمله نکردند، زیرا خداوند بر به نصیحت سموئیل گوش ندادند و به اصرار گفتند: «ما پادشاه ضد فلسطینی‌ها عمل می‌کرد. **14** شهرهای اسرائیلی، واقع در بین عقرون و جت که به دست فلسطینی‌ها افتاده بودند، دوباره به تصرف اسرائیل درآمدند. در میان اسرائیلی‌ها و اموری‌ها نیز در آن روزها صلح گفتمند با خداوند در میان گذاشت، **22** و خداوند بار دیگر پاسخ بقرار بود. **15** سموئیل تا پایان عمرش داور بنی‌اسرائیل باقی ماند. داد: «هر چه می‌گویند بکن و پادشاهی برای ایشان تعیین نما.» **16** او هر سال به بیت‌ئیل، جلیلال، و مصطفی می‌رفت و در آنجا سموئیل موافقت نمود و مردم را به خانه‌هایشان فرستاد.

9 قیس از مردان ثروتمند و بانفوذ قبیله بنیامین بود. قیس پسر برمی‌گشت و در آنجا نیز به حل مشکلات بنی‌اسرائیل می‌پرداخت. سموئیل در رame یک مدبّح برای خداوند بنا کرد.

8 وقتی سموئیل پیر شد، پسران خود را به عنوان داور بر اسرائیل گماشت. **2** نام پسر اول، یوئیل و پسر دوم آتیا بود. ایشان در بئر‌شبع بر مسند داوری نشستند. **3** اما آنها مثل پدر خود رفتار نمی‌کردند بلکه طمعکار بودند و از مردم رشوه می‌گرفتند و در قضاوت، عدالت را رعایت نمی‌کردند. **4** بالاخره، رهبران اسرائیل در رame جمع شدند تا موضوع را با سموئیل در میان بگذارند. **5** آنها به او گفتند: «تو پیر جسته‌جوی زیاد وقتی به صوف رسیدند، شائول به نوکرش گفت: «بیا شده‌ای و پسرانت نیز مانند تو رفتار نمی‌کنند. پس برای ما پادشاهی تعیین کن تا بر ما حکومت کند و ما هم مانند سایر قومها پادشاهی داشته باشیم.» **6** سموئیل از درخواست آنها بسیار ناراحت شد و برای کسب تکلیف به حضور خداوند رفت. **7** خداوند در پاسخ سموئیل فرمود: «طبق درخواست آنها عمل کن، زیرا آنها مرا رد کرده‌اند نه تو را. آنها دیگر نمی‌خواهند من پادشاه ایشان باشم. **8** از موقعی که ایشان را از مصر بیرون آوردم، پیوسته مرا ترک نموده، به دنبال خدایان دیگر رفته‌اند. الان با تو نیز همان رفتار را پیش گرفته‌اند. **9** راهمایی کند.» **9** (در آن زمان به نبی، رای می‌گفتند. پس هر که هر چه می‌گویند بکن، اما به ایشان هشدار بده که داشتن پادشاه چه عواقبی دارد.» **10** سموئیل از جانب خداوند به ایشان که از او پادشاه می‌خواستند، چنین گفت: **11** «اگر می‌خواهید پادشاهی داشته باشید، بدانید که او پسران شما را به خدمت خواهد گرفت تا بعضی بر اربابه‌ها و بعضی بر اسبها او را خدمت کنند و بعضی در جلوی اربابه‌هایش بایستند. **12** او بعضی را به فرماندهی سپاه خود خواهد گماشت و بعضی دیگر را به مزارع خود خواهد فرستاد تا زمین را شیار کنند و محصولات او را جمع‌آوری نمایند، و از عده‌ای نیز تپه برگزار می‌شود، شرکت کند. **13** تا او نیاید و قربانی را برکت برای ساختن اسلحه و وسایل اربابه استفاده خواهد کرد. **13** پادشاه، نهد، مردم چیزی نخواهند خورد. پس عجله کنید تا قبل از آنکه به دختران شما را هم به کار می‌گیرد تا نان بپزند و خوراک تهیه کنند و تپه برسد او را ببینید.» **14** پس آنها وارد شهر شدند و به سموئیل که برایش عطر بسازند. **14** او بهترین مزارع و تاکستانها و باغهای زیتون را از شما خواهد گرفت و به افراد خود خواهد داد. **15** از شما گفته بود: **16** «فردا همین موقع مردی را از سرزمین بنیامین نزد تو دهیک محصولات را مطالبه خواهد نمود و آن را در میان افراد دربار، خواهم فرستاد. او را به عنوان رهبر قوم من با روغن تدهین کن. او

ایشان را از دست فلسطینی‌ها خواهد رهانید، زیرا من ناله و دعای نوازندگان، نبوت می‌کنند. 6 در همان موقع، روح خداوند بر تو ایشان را شنیده‌ام.» 17 وقتی سموئیل شائول را دید، خداوند به خواهد آمد و تو نیز با ایشان نبوت خواهی کرد و به شخص دیگری سموئیل گفت: «این همان مردی است که درباره‌اش با تو صحبت تبدیل خواهی شد. 7 وقتی این علامت‌ها را دیدی، هر چه از دست کردم. او بر قوم من حکومت خواهد کرد.» 18 کنار دروازه شهر، برآید انجام بده، زیرا خدا با تو خواهد بود. 8 بعد به جلجال برو و شائول به سموئیل رسید و از او پرسید: «آیا ممکن است بگویند که در آنجا هفت روز منتظر من باش تا بیایم و قربانیهای سوختنی و خانه رای کجاست؟» 19 سموئیل پاسخ داد: «من همان شخص قربانیهای سلامتی به خدا تقدیم کنم. وقتی بیایم به تو خواهم گفت هستم. جلوتر از من به بالای آن تپه بروید تا امروز در آنجا با هم غذا بخوریم. فردا صبح آنچه را که می‌خواهی بدانی خواهم گفت و قلب تازه‌ای به او بخشید و همان روز تمام پیشگویی‌های سموئیل به شما را مرخص خواهم کرد. 20 برای الاغهایی که سه روز پیش گم شده‌اند نگران نباش، چون پیدا شده‌اند. در ضمن، بدان که امید تمام قوم اسرائیل بر تو و بر خاندان پدرت است.» 21 شائول گفت: آنها شروع به نبوت کردن نمود. 11 کسانی که شائول را می‌شناختند «ولی من از قبیله بنیامین هستم که کوچکترین قبیله اسرائیل است و خاندان من هم کوچکترین خاندان قبیله بنیامین است. چرا این سخنان را به من می‌گویی.» 22 سموئیل، شائول و نوکرش را به تالار مراسم قربانی آورد و آنها را بر صدر دعوت‌شدگان که نزدیک به سی نفر بودند، نشاند. 23 آنگاه سموئیل به آشپز گفت: «آن قسمت از گوشتی را که به تو گفتم نزد خود نگاه داری، بیاور.» 24 آشپز را با مخلفاتش آورد، جلوی شائول گذاشت. سموئیل گفت: «بخور! بودید؟» شائول جواب داد: «به جستجوی الاغها رفتیم ولی آنها را این گوشت را برای تو نگاه داشتم تا همراه کسانی که دعوت کرده‌ام از آن بخوری.» پس سموئیل و شائول با هم خوراک خوردند. 25 پس گفت؟» 16 شائول جواب داد: «او گفت که الاغها پیدا شده‌اند.» از پایان مراسم قربانی، مردم به شهر برگشتند و سموئیل، شائول را به پشت بام خانه خود برد و با او به گفتگو پرداخت. 26 روز بعد، صبح زود سموئیل، شائول را که در پشت بام خوابیده بود صدا زد و گفت: «بلند شو، وقت رفتن است!» پس شائول برخاست و همراه سموئیل خانه را ترک کردند. 27 چون به بیرون شهر رسیدند، سموئیل به شائول گفت: «به نوکر تو بگو که جلوتر از ما برود.» نوکر جلوتر رفت. آنگاه سموئیل به شائول گفت: «من از جانب خدا برای تو پیغامی دارم؛ بایست تا آن را به تو بگویم.»

10 آنگاه سموئیل، ظرفی از روغن زیتون گرفته، بر سر شائول ریخت و صورت او را بوسیده، گفت: «خداوند تو را برگزیده است تا بر قوم او پادشاهی کنی. 2 وقتی امروز از نزد من بروی در سرحد بنیامین، کنار قبر راحیل، در صلح با دو مرد روبرو خواهی شد. آنها به تو خواهند گفت که پدرت الاغها را پیدا کرده و حالا برای تو نگران است و می‌گوید: چطور پسر مرا پیدا کنم؟ 3 بعد وقتی به درخت بلوط تابور رسیدی سه نفر را می‌بینی که به بیت‌ئیل می‌روند تا خدا را پرستش نمایند. یکی از آنها سه بزغاله، دیگری سه قرص نان و سومی یک مشک شراب همراه دارد. 4 آنها به تو سلام کرده، دو نان به تو خواهند داد و تو آنها را از دست ایشان می‌گیری. 5 بعد از آن به کوه خدا در جبعه خواهی رفت که اردوگاه فلسطینی‌ها در آنجاست. وقتی به شهر نزدیک شدی با عده‌ای از انبیا روبرو خواهی شد که از کوه به زیر می‌آیند و با نغمه چنگ و دف و نی و بربط

خداوند حاضر شوید.» 20 سموئیل قبیله‌ها را به حضور خداوند فرا خواند. سپس قرعه انداخته شد و قبیله بنیامین انتخاب شد. 21 آنگاه او خاندانهای قبیله بنیامین را به حضور خداوند خواند و خاندان مطری انتخاب گردید و از این خاندان قرعه به نام شائول، پسر قیس درآمد. ولی وقتی شائول را صدا کردند، او در آنجا نبود. 22 آنها برای یافتن او از خداوند کمک طلبیدند و خداوند به ایشان فرمود که او خود را در میان بار و بنه سفر پنهان کرده است. 23 پس دویدند و او را از آنجا آوردند. وقتی او در میان مردم ایستاد یک سر و گردن از همه بلندتر بود. 24 آنگاه سموئیل به مردم گفت: «این است آن پادشاهی که خداوند برای شما برگزیده است. در میان قوم اسرائیل کسی مانند او نیست.» مردم فریاد زدند: «زنده باد پادشاه!» 25 سموئیل بار دیگر، حقوق و وظایف پادشاه را برای قوم توضیح داد و آنها را در کتابی نوشته، در مکانی مخصوص به حضور خداوند نهاد؛ سپس مردم را به خانه‌هایشان فرستاد. 26 چون شائول به خانه خود در

جمعۀ مراجعت نمود، خدا عده‌ای از مردان نیرومند را برانگیخت تا همراه وی باشند. 27 اما بعضی از افراد ولگرد و هزّه فریاد برآورد، می‌گفتند: «این مرد چطور می‌تواند ما را نجات دهد؟» پس او را تحقیر کرده، برایش هدیه نیاوردند ولی شائول اعتنایی نکرد.

11

در این موقع ناحاش، پادشاه عمونی با سپاه خود به سوی شهر یابیش جلعاد که متعلق به اسرائیل بود حرکت کرده، در مقابل آن اردو زد. اما اهالی یابیش به ناحاش گفتند: «با ما پیمان صلح ببند و ما تو را بندگی خواهیم کرد.» 2 ناحاش گفت: «به یک شرط، و آن اینکه چشم راست همه شما را در بیاورم تا باعث ننگ و رسوائی تمام اسرائیل شود!» 3 ریش سفیدان یابیش گفتند: «پس هفت روز به ما مهلت دهید تا قاصدانی به سراسر اسرائیل بفرستیم. اگر کسی نبود که ما را نجات دهد، آنگاه شرط شما را می‌پذیریم.» 4 وقتی قاصدان به شهر جبعه که وطن شائول بود رسیدند و این خبر را به مردم دادند، همه به گریه و زاری افتادند. 5 در این موقع شائول همراه گاوهایش از مزرعه به شهر برمی‌گشت. او وقتی صدای گریه مردم را شنید، پرسید: «چه شده است؟» آنها خبری را که قاصدان از یابیش آورده بودند، برایش بازگو نمودند. 6 وقتی شائول این را شنید، روح خدا بر او قرار گرفت و او بسیار خشمگین شد. 7 پس یک جفت گاو گرفت و آنها را تکه‌تکه کرد و به دست قاصدان داد تا به سراسر اسرائیل ببرند و بگویند هر که همراه شائول و سموئیل به جنگ نرود، گاوهایش اینچنین تکه‌تکه خواهند شد. ترس خداوند، بنی اسرائیل را فرا گرفت و همه با هم همچون یک تن نزد شائول آمدند. 8 شائول ایشان را در بازق شمرد. سیصد هزار نفر از اسرائیل و سی هزار نفر از یهودا بودند. 9 آنگاه شائول قاصدان را با این پیغام به یابیش جلعاد فرستاد: «ما فردا پیش از ظهر، شما را نجات خواهیم داد.» وقتی قاصدان برگشتند و پیغام را رساندند، همه اهالی شهر خوشحال شدند. 10 آنها به دشمنان خود گفتند: «فردا تسلیم شما خواهیم شد تا هر طوری که می‌خواهید با ما رفتار کنید.» 11 فردای آن روز، صبح زود شائول با سپاه خود که به سه دسته تقسیم کرده بود بر عمونی‌ها حمله برد و تا ظهر به کشتار آنها پرداخت. بقیه سپاه دشمن چنان متواری و پراکنده شدند که حتی دو نفرشان در یک جا نماندند. 12 مردم به سموئیل گفتند: «کجا هستند آن افرادی که می‌گفتند شائول نمی‌تواند پادشاه ما باشد؟ آنها را به اینجا بیاورید تا همه را بکشیم؟» 13 اما شائول پاسخ داد: «امروز نباید کسی کشته شود، چون خداوند امروز اسرائیل را رها نیده است.» 14 آنگاه سموئیل به مردم گفت: «بیاوید به جلجال برویم تا دوباره پادشاهی شائول را تأیید کنیم.» 15 پس همه به جلجال رفتند و در حضور خداوند شائول را پادشاه ساختند. بعد قربانیهای سلامتی به حضور خداوند تقدیم کردند و شائول و همه مردم اسرائیل جشن گرفتند.

خداوند، خدای خود برای ما دعا کن تا نمیریم؛ زیرا با خواستن پادشاه خداوند کمک بخواهم. پس مجبور شدم خودم قربانی سوختنی را بار گناهان خود را سنگین‌تر کردیم.» **20** سموئیل به آنها گفت: تقدیم کنم.» **13** سموئیل به شائول گفت: «کار احقمانه‌ای کردی، «تقریباً! درست است که کار بدی کرده‌اید، ولی سعی کنید بعد از زورا از فرمان خداوند، خدایت سرپیچی نمودی. اگر اطاعت می‌کردی این با تمام وجود، خداوند را پرستش نمایید و به هیچ وجه از او خداوند اجازه می‌داد تو و نسل تو همیشه بر اسرائیل سلطنت کنید، روگردان نشوید. **21** تنها را عبادت نکنید چون باطل و بی‌فایده‌اند و **14** اما اینک سلطنت تو دیگر ادامه نخواهد یافت. خداوند مرد نمی‌تواند به داد شما برسند. **22** خداوند به خاطر حرمت نام عظیم خود، هرگز قوم خود را ترک نخواهد کرد، زیرا خواست او این بوده است که شما را قوم خاص خود سازد. **23** و اما من، محال است سرزمین بنیامین بود، رفت. شائول سربازانی را که نزد وی باقی مانده که از دعا کردن برای شما دست بکشم، و چنین گناهی نسبت به خداوند مرتکب شوم. من هر چه را که راست و نیکوست به شما تعلیم می‌دهم. **24** شما باید تنها ترس خداوند را در دل داشته باشید و با وفاداری و از صمیم قلب او را عبادت نمایید و در کارهای شگفت‌انگیزی که برای شما انجام داده است تفکر کنید. **25** اما اگر بود رفت، **18** دسته دیگر به بیت‌حورون شتافت و سومی به طرف به گناه ادامه دهید، هم شما و هم پادشاهان هلاک خواهید شد.»

مرز بالای دره صیونیم که مشرف به بیابان بود، حرکت کرد. **19**

پیش شما بیایم، ما می‌ایستیم و منتظر می‌مانیم. 10 اما اگر از ما بودند، می‌خوردند. آیا این باعث نمی‌شد عدهٔ بیشتری از فلسطینیان را خواستند تا پیش ایشان برویم، می‌رویم چون این نشانه‌ای خواهد بود بکشند؟» 31 اسرائیلی‌ها از میخماس تا آتلون، فلسطینی‌ها را از پای که خداوند آنها را به دست ما داده است.» 11 پس ایشان خود را به درآوردند ولی دیگر تاب تحمل نداشتند. 32 پس بر گوسفندان و فلسطینی‌ها نشان دادند. چون فلسطینی‌ها متوجهٔ ایشان شدند، فریاد گاو و گوساله‌هایی که به غنیمت گرفته بودند، حمله بردند و آنها را زدند: «نگاه کنید، اسرائیلی‌ها از سوراخهای خود بیرون می‌خورند!» سر بریده، گوشه‌شان را با خون خوردند. 33 به شاول خبر رسید 12 بعد به یونان و سلاحدارش گفتند: «بیاید اینجا. می‌خواهیم به که مردم نسبت به خداوند گناه ورزیده‌اند، زیرا گوشت را با خون شما چیزی بگوییم.» یونان به سلاحدار خود گفت: «پشت سر من خورده‌اند. شاول گفت: «این عمل شما خیانت است. سنگ بزرگی بیا، چون خداوند آنها را به دست ما داده است!» 13 یونان و 34 و بروید به سرایان بگویید که گاو سلاحدارش خود را نزد ایشان بالا کشیدند. فلسطینی‌ها نتوانستند و گوسفند را به اینجا بیاورند و ذبح کنند تا خونشان برود، بعد در مقابل یونان مقاومت کنند و سلاحدار او که پشت سر یونان گوشه‌شان را بخورد و نسبت به خدا گناه نکند.» پس آن شب، بود آنها را می‌کشت. 14 تعداد کشته‌شدگان، بیست نفر بود و آنها گاوهای خود را به آنجا آورده، ذبح کردند. 35 شاول در آنجا اجسادشان در حدود نیم جریب زمین را پر کرده بود. 15 ترس و مذهبی برای خداوند بنا کرد. این اولین مذهبی بود که او ساخت. وحشت سراسر اردوی فلسطینی‌ها را فرا گرفته بود. در همین موقع، 36 سپس شاول گفت: «بیاید امشب دشمن را تعقیب کنیم و تا زمین لرزای هم رخ داد و بر وحشت آنها افزود. 16 نگهبانان شاول صبح آنها را غارت کرده، کسی را زنده نگذاشتیم.» افرادش جواب در چپهٔ بنیامین دیدند که لشکر عظیم فلسطینی‌ها از هم پاشیده و به هر طرف پراکنده می‌شود. 17 شاول دستور داد: «ببینید از افراد ما «بهر است در این باره از خدا راهنمایی بخواهیم.» 37 پس شاول چه کسی غایب است.» چون جستجو کردند، دریافتند که یونان و در حضور خدا دعا کرده، پرسید: «خداوند، آیا صلاح هست که ما سلاحدارش نیستند. 18 شاول به آختای کاهن گفت: «صندوق به تعقیب فلسطینی‌ها برویم؟ آیا آنها را به دست ما خواهی داد؟» ولی عهد خدا را بیاور.» (در آن موقع صندوق عهد خدا همراه قوم اسرائیل آن روز خدا جواب نداد. 38 شاول سران قوم را جمع کرده، گفت: بود.) 19 وقتی شاول با کاهن مشغول صحبت بود، صدای داد و «باید بدانیم امروز چه گناهی مرتکب شده‌ایم. 39 قسم به خداوند فریاد در اردوی فلسطینی‌ها بلندتر شد. پس شاول به کاهن گفت: زنده که رهاندهٔ اسرائیل است، اگر چنانچه خطاکار پسر یونان هم «دست نگه دار، بیا برویم.» 20 آنگاه شاول و همراهانش وارد میدان باشد، او را خواهم کشت!» اما کسی به او نگفت که چه اتفاقی جنگ شدند و دیدند فلسطینی‌ها به جان هم افتاده‌اند و همدیگر را می‌کشند. 21 آن عده از عبرانی‌ها هم که جزو سرایان فلسطینی بودند، به حمایت از هم نژادهای اسرائیلی خود که همراه شاول و یونان بودند برخاسته، بر ضد فلسطینی‌ها وارد جنگ شدند. 22 وقتی اسرائیلی‌هایی که خود را در کوهستان افرایم پنهان کرده بودند، شنیدند دشمن در حال شکست خوردن است به شاول و همراهانش ملحق شدند. 23 بدین طریق در آن روز خداوند اسرائیل را رهانید و جنگ تا به آن طرف پیت‌آون رسید. 24 اسرائیلی‌ها از شدت گرسنگی پسر یونان قرعه بیفکنید.» قرعه به اسم یونان درآمد. 43 شاول به ناتوان شده بودند زیرا شاول آنها را قسم داده، گفته بود: «لعنت بر یونان گفت: «به من بگو چه کرده‌ای.» یونان جواب داد: «با کسی باد که پیش از اینکه من از دشمنانم انتقام بگیرم لب به غذا نوک چوبدستی کمی عسل چشیدم. آیا برای این کار باید کشته بزنم.» پس در آن روز کسی چیزی نخورد، 25 هرچند آنها همگی در شوم.» 44 شاول گفت: «بله، خدا مرا مجازات کند اگر مانع جنگ، روی زمین عسل یافته بودند. 26 کسی جرأت نکرد به عسل کشته شدن تو شوم.» 45 اما افراد به شاول گفتند: «آیا یونان که دست بزند، زیرا همه از نفرین شاول می‌ترسیدند. 27 اما یونان امروز این پیروزی بزرگ را به دست آورده است باید کشته شود؟ هرگز! دستور پدرش را نشنیده بود پس چوبی را که در دست داشت دراز به خداوند زنده قسم، مویی از سرش کم نخواهد شد؛ زیرا امروز کرده، آن را به کندوی عسل فرو برد و به دهان گذاشت و جانش تازه به کمک خدا این کار را کرده است.» پس آنها یونان را از مرگ شد. 28 یکی از سرایان به او گفت: «پدرت گفته است اگر کسی حتمی نجات دادند. 46 پس از آن شاول نیروهای خود را عقب امروز چیزی بخورد لعنت بر او باد! به این خاطر است که افراد اینقدر کشید و فلسطینی‌ها به سرزمین خود برگشتند. 47 وقتی شاول زمام ضعیف شده‌اند.» 29 یونان گفت: «پدرم مردم را مضطرب کرده پادشاهی اسرائیل را به دست گرفت، با همهٔ دشمنان اطراف خود است. ببینید من که کمی عسل خوردم چطور جان گرفتم. 30 پس یعنی با موآب، بنی‌عمون، ادوم، پادشاهی صوبه و فلسطینی‌ها به چقدر بهتر می‌شد اگر امروز سرایان از غنیمتی که از دشمن گرفته جنگ پرداخت. او در تمام جنگها پیروز می‌شد. 48 شاول با دلیری

عمل می کرد. عملیاتی ها را نیز شکست داده، اسرائیل را از دست دشمنان رهانید. **49** شائول سه پسر داشت به نامهای یوثانان، یسوی است؟» **17** سموئیل جواب داد: «وقتی که تو شخص گمنام و ملکیشوع؛ و دو دختر به اسامی میرب و میکال. **50** زن شائول کوچکی بودی، خداوند تو را به پادشاهی اسرائیل برگزید. **18** او تو را آخینوعم، دختر آخیمص بود. فرمانده سپاه او آبیر پسر نیر عمومی شائول بود. قیس و نیر پسران ابی نیل بودند. **51** قیس پدر شائول و نیر پدر آبیر بود. **52** در طول زندگی شائول، اسرائیلی ها پیوسته با فلسطینی ها در جنگ بودند، از این رو هرگاه شائول شخص قوی یا شجاعی می دید او را به خدمت سپاه خود درمی آورد.

15

روزی سموئیل به شائول گفت: «خداوند بود که مرا فرستاد که تو را مسح کنم تا بر قوم او، اسرائیل سلطنت کنی. پس الان به پیغام خداوند توجه کن. **2** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: من مردم عمالیک را مجازات خواهم کرد، زیرا وقتی قوم اسرائیل را از مصر بیرون می آوردم، با آنها بدرفتاری کردند. **3** حال برو و مردم عمالیک را قتل عام کن. بر آنها رحم نکن، بلکه زن و مرد و طفل شیرخواره، گاو و گوسفند، شتر و الاغ، همه را نابود کن.» **4** پس شائول لشکر خود را که شامل دویست هزار سرباز از اسرائیل و ده هزار سرباز از یهودا بود در تالام سان دید. **5** بعد شائول با لشکر خود به طرف شهر عملیاتی ها حرکت کرد و در دره ای کمین نمود. **6** او برای قینی ها این پیغام را فرستاد: «از میان عملیاتی ها خارج شوید و گرنه شما نیز با آنها هلاک خواهید شد. شما نسبت به قوم اسرائیل، هنگامی که از مصر بیرون آمدند، مهربان بودید و ما نمی خواهیم که شما آزاری برسد.» پس قینی ها آنجا را ترک گفتند. **7** آنگاه شائول، عملیاتی ها را شکست داده، آنها را از حویله تا شور که در سمت شرقی مصر است، تار و مار کرد. **8** او آجاج پادشاه عمالیک را زنده دستگیر کرد، ولی تمام قومی را از دم شمشیر گذراند. **9** اما شائول و سپاهیانش برخلاف دستور خداوند، آجاج پادشاه را با بهترین گوسفندان و گاو و گوساله های پروری و بره ها و هر چیز خوب نگاه داشتند. آنها هر چه را که ارزش داشت نابود نکردند، ولی هر چه را که بی ارزش بود از بین بردند. **10** آنگاه خداوند به سموئیل فرمود: **11** «متأسفم که شائول را به پادشاهی برگزیدم، چون از من برگشته و از فرمان من سرپیچی نموده است.» سموئیل چون این را شنید بسیار متأثر شد و تمام شب در حضور خداوند ناله کرد. **12** سموئیل صبح زود برخاست و روانه شد تا شائول را پیدا کند. به او گفتند که شائول به کوه کریم رفت و در آنجا ستونی به یادبود خود بر پا نمود و از آنجا هم به جلجال رفته است. **13** وقتی سموئیل شائول را پیدا کرد، به او گفت: «خداوند تو را برکت دهد! دستور خداوند را انجام دادم.» **14** سموئیل پرسید: «پس این بعلع گوسفندان و صدای گاو که می شنوم چیست؟» **15** شائول جواب داد: «افراد من، گوسفندا و گاوهای خوب و چاق را که از عملیاتی ها گرفته اند، زنده نگاه داشته اند تا آنها را برای خداوند، خدایت قربانی کنند؛ آنها بقیه را از بین برده اند.» **16** سموئیل به شائول گفت: «گوش کن تا آنچه را که خداوند

16

سرانجام خداوند به سموئیل فرمود: «بیش از این برای شائول عزا نگیر، چون من او را از سلطنت اسرائیل برکنار کرده ام. حال، یک ظرف روغن زیتون بردار و به خانه یسای بیت لحمی برو،

زیرا یکی از پسران او را برگزیده‌ام تا پادشاه اسرائیل باشد.» **2** ولی سموتیل پرسید: «چطور می‌توانم این کار را بکنم؟ اگر شائول بشنود خوشم آمده است.» **23** هر وقت آن روح پلید از جانب خدا شائول مرا می‌کشاد! خداوند پاسخ داد: «گوساله‌ای ماده با خود ببر و بگو را آزار می‌داد، داوود برایش چنگ می‌نواخت و روح بد از او دور آمده‌ای تا برای خداوند قربانی کنی. **3** بعد یسا را به مذبح دعوت می‌شد و او احساس آرامش می‌کرد.

17 فلسطینی‌ها لشکر خود را برای جنگ آماده کرده، در سوکوه که در یهوذا است جمع شدند و در میان سوکوه و عزیقه، در افس دمیم اردو زدند. **2** شائول و مردان اسرائیل نیز در دره ایلاه جمع شده، در مقابل فلسطینی‌ها صف‌آرایی کردند. **3** به این ترتیب، نیروهای فلسطینی و اسرائیلی در دو طرف دره در مقابل هم قرار گرفتند. **4** از اردوی فلسطینی‌ها، پهلوانی از اهالی بَته به نام جلیات برای مبارزه با اسرائیلی‌ها بیرون آمد. قد او به سه متر می‌رسید و کلاهخودی مفرغین بر سر و زره‌ای مفرغین بر تن داشت. وزن زره‌اش در حدود پنجاه و هفت کیلو بود. پاهایش با ساق بندهای مفرغین پوشیده شده و زوبین مفرغین بر پشتش آویزان بود. چوب نیزه‌اش به کلفتی چوب نساجان بود. سر نیزه آهنی او حدود هفت کیلو وزن داشت. یک سرباز جلوی او راه می‌رفت و سپر او را حمل می‌کرد. **8** جلیات ایستاد و اسرائیلی‌ها را صدا زده، گفت: «چرا برای جنگ صف‌آرایی کرده‌اید؟ ای نوکران شائول، من از طرف فلسطینی‌ها آمده‌ام. پس یک نفر را از طرف خود انتخاب کنید و به میدان بفرستید تا با هم مبارزه کنیم. **9** اگر او توانست مرا شکست داده بکشد، آنگاه سربازان ما تسلیم می‌شوند. اما اگر من او را شکستم، شما باید تسلیم شوید. **10** من امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید تا با من بجنگد!» **11** وقتی شائول و سپاهیان اسرائیل این را شنیدند، بسیار ترسیدند. **12** داوود هفت برادر بزرگتر از خود داشت. یسا، پدر داوود که اینک پیر و سالخورده شده بود، از اهالی افراته واقع در بیت‌لحم یهوذا بود. **13** سه برادر بزرگتر داوود الیاب، ایناداب و شماه بودند که همراه شائول به جنگ رفته بودند. **14** داوود کوچکترین پسر یسا بود و گاهی از نزد شائول به بیت‌لحم می‌رفت تا گوسفندان پدرش را بچراند. **16** آن فلسطینی، هر روز صبح و عصر به مدت چهل روز به میدان می‌آمد و در مقابل اسرائیلی‌ها رجزخوانی می‌کرد. **17** روزی یسا به داوود گفت: «این ده کیلو غله برشته و ده نان را بگیر و برای برادرانت به اردوگاه ببر. **18** این ده تکه پنیر را هم به فرمانده شان بده و بپرس که حال برادرانت چطور است و خبر سلامتی ایشان را برای ما بیاور. **19** آنها همراه شائول و جنگجویان اسرائیل در دره ایلاه علیه فلسطینی‌ها می‌جنگند.» **20** داوود صبح زود برخاست و گوسفندان پدرش را به دست چوپانی دیگر سپرد و خود آذوقه را برداشته، عازم اردوگاه اسرائیل شد. او درست همان موقعی که سپاه اسرائیل با فریاد و شعار جنگی عازم میدان نبرد بودند به کنار اردوگاه رسید. **21** طولی نکشید که نیروهای متخاصم در مقابل یکدیگر قرار گرفتند. **22** داوود آنچه را که با خود داشت به افسر تدارکات تحویل داد و به میان سپاهیان آمد و برادرانش را پیدا کرده، از احوال آنها جويا شد. **23**

داوود در حالی که با برادرانش صحبت می‌کرد، چشمش به آن پهلوان به داوود گفت: «جلو بیا تا گوشت بدنت را خوراک پرندگان و فلسطینی جتی که نامش جلیات بود، افتاد. او از لشکر فلسطینی‌ها درندگان صحرا بکنم.» **45** داوود گفت: «تو با شمشیر و نیزه و بیرون آمده، مثل دفعات پیش مشغول رجزخوانی بود. **24** اسرائیلی‌ها زوین به جنگ من می‌آیی، اما من به نام خداوند لشکرهای آسمان چون او را دیدند از ترس پا به فرار گذاشتند. **25** آنها به یکدیگر یعنی خدای اسرائیل که تو به او توهین کرده‌ای با تو می‌جنگم. **46** می‌گفتند: «ببینید این مرد چطور ما را به عذاب آورده است! پادشاه به امروز خداوند تو را به دست من خواهد داد و من سرت را خواهم کسی که او را بکشد پادشاه بزرگی خواهد داد. دخترش را هم به عقد برید، و لاشه سپاهیانت را خوراک پرندگان و درندگان صحرا خواهم او در خواهد آورد و خانواده‌اش را نیز از پرداخت مالیات معاف خواهد کرد.» **26** داوود به کسانی که در آنجا ایستاده بودند، گفت: «این خدایی هست **47** و همه کسانی که در اینجا هستند خواهند دید که فلسطینی بت‌پرست کیست که اینچنین به سپاهیان خدای زنده توهین می‌کند! به کسی که این پهلوان را بکشد و اسرائیل را از این رسوایی آن خداوند است و او شما را به دست ما تسلیم خواهد نمود!» **48** برهاند چه پاداشی داده می‌شود؟» **27** آنها به او گفتند که چه پاداشی داده خواهد شد. **28** اما چون الیاب، برادر بزرگ داوود گفتگوی او را با آن مردان شنید، خشمگین شد و به داوود گفت: «تو در اینجا چه به طرف جلیات نشانده رفت. سنگ درست به پیشانی جلیات فرو می‌کنی؟ چه کسی از آن چند گوسفند در صحرا مراقبت می‌کند؟ من رفت و او را نقش زمین ساخت. **50** بدین ترتیب داوود با یک فلاخن از گستاخی و شرارت تو خبر دارم؛ تو به بهانه تماشای میدان جنگ و یک سنگ، آن فلسطینی را کشت و چون شمشیری در دست به اینجا آمده‌ای!» **29** داوود در جواب برادرش گفت: «مگر چه کرده‌ام؟ آیا حق حرف زدن هم ندارم؟» **30** بعد نزد عده‌ای دیگر رفت و از آنان نیز همان سؤال را کرد و همان پاسخ را شنید. **31** وقتی صحبت‌های داوود به گوش شاول رسید، او را به نزد خود احضار نمود. **32** داوود به شاول گفت: «هیچ نگران نباشید، این غلامتان را تعقیب کرده، کشتند به طوری که سراسر جاده‌ای که به شعریم می‌رود و با آن فلسطینی می‌جنگد.» **33** شاول گفت: «چگونه می‌توانی با او بجنگی؟ تو جوان و بی تجربه هستی، ولی او از زمان جوانی‌اش مرد جنگی بوده است.» **34** اما داوود گفت: «وقتی من گله پدرم را می‌چرانم و شیری یا خرسی می‌آید تا براه از گله ببرد، **35** دنبالش می‌کنم و بره را از دهانش می‌گیرم و اگر به من حمله خود پرسید: «این جوان کیست؟» اینبر پاسخ داد: «به جان تو قسم کند، گلویش را می‌گیرم و آنقدر می‌زنم تا بمیرد. **36** غلامت هم شیر کشته است هم خرس. این فلسطینی بت‌پرست را هم که به سپاهیان خدای زنده توهین می‌کند مثل آنها خواهم کشت. **37** خداوند که مرا از دهان شیر و از چنگ خرس رها کند، از دست این مرد نیز نجات خواهد داد!» سرانجام شاول راضی شد و گفت: «بسیار خوب، برو. بیت‌لحمی.»

18 وقتی گفتگوی شاول و داوود تمام شد، یونان پسر شاول، علاقه زیادی به داوود پیدا کرد. یونان او را مثل جان خودش دوست می‌داشت. **2** یونان با داوود عهد دوستی بست و به نشانه این عهد، ردایی را که بر تن داشت و شمشیر و کمان و کمر بند خود را به داوود داد. از آن روز به بعد شاول، داوود را نزد خود نگاه داشت و دیگر نگذاشت به خانه پدرش برگردد. **5** شاول هر مأموریتی که به داوود می‌سپرد، او آن را با موفقیت انجام می‌داد. پس او را به فرماندهی مردان جنگی خود برگماشت. از این امر، هم مردم و هم سربازان خشنود بودند. **6** پس از آنکه داوود جلیات را کشته بود و سپاه فاتح اسرائیل به وطن برمی‌گشت، در طول راه، زنان از تمام شهرهای اسرائیل با ساز و آواز به استقبال شاول پادشاه بیرون آمدند. آمده‌ای؟» بعد به نام خدایان خود، داوود را نفرین کرد. **44** سپس

آنها در حالی که می‌رقصیدند این سرود را می‌خواندند: «شائول هزاران دوست دارد از او بیشتر ترسید و هر روز بیش از پیش از وی متنفّر سرود سخت غضبناک گردید و با خود گفت: «آنها می‌گویند که 30 هر موقع که فلسطینی‌ها حمله می‌کنند، داوود در نبرد داوود ده‌ها هزار نفر را کشته است، ولی من هزاران نفر را! لابد بعد با آنها بیشتر از سایر افسران شائول موفق می‌شود. بدین ترتیب نام هم خواهند گفت که داوود پادشاه است!» 9 پس، از آن روز به

بعد، شائول از داوود کینه به دل گرفت. 10 در فردای آن روز روح پلید از جانب خدا بر شائول آمد و او را در خانه‌اش پریشان‌حال ساخت. داوود مثل هر روز شروع به نواختن چنگ نمود. ناگهان شائول نیزه‌ای را که در دست داشت به طرف داوود پرتاب کرد تا او را به دیوار می‌خکوب کند. اما داوود خود را کنار کشید. این عمل دو بار تکرار شد. 12 شائول از داوود می‌ترسید، زیرا خداوند با داوود بود ولی شائول را ترک گفته بود. 13 سرانجام شائول او را از دربار بیرون کرد و به فرماندهی هزار نفر منصوب کرد و داوود وفادارانه آنها را برای جنگ رهبری می‌کرد. 14 داوود در تمام کارهایش موفق می‌شد، زیرا خداوند با او بود. 15 وقتی شائول پادشاه متوجه این امر شد، بیشتر هراسان گردید، ولی مردم اسرائیل و یهودا، داوود را دوست می‌داشتند زیرا به خوبی آنها را در جنگ رهبری می‌کرد. 17 روزی شائول به داوود گفت: «من حاضرم دختر بزرگ خود میرب را به عقد تو درآورم. اما اول باید شجاعت خود را در جنگهای خداوند ثابت کنی.» (شائول با خود می‌اندیشید: «به جای اینکه دست من به خون او آغشته شود، او را به جنگ فلسطینی‌ها می‌فرستم تا آنها او را بکشند.») 18 داوود گفت: «من کیستم که داماد پادشاه شوم؟ خانواده‌ما قابل این افتخار نیست.» 19 اما وقتی زمان عروسی داوود و میرب رسید، شائول او را به مردی به نام عدرئیل از اهالی محولات داد. 20 ولی میکال دختر دیگر شائول عاشق داوود بود و شائول وقتی این موضوع را فهمید خوشحال شد. 21 شائول با خود گفت: «فرصتی دیگر پیش آمده تا داوود را به جنگ فلسطینی‌ها بفرستم. شاید این دفعه کشته شود!» پس به داوود گفت: «تو فرصت دیگری داری که داماد من بشوی. من دختر کوچک خود را به تو خواهم داد.» 22 در ضمن، شائول به درباریان گفته بود به طور محرمانه با داوود صحبت کرده، بگویند: «پادشاه از تو راضی است و همه افرادش تو را دوست دارند. پس بیا و داماد پادشاه شو.» 23 داوود چون این سخنان را از مأموران شائول شنید گفت: «آیا فکر می‌کنید که داماد پادشاه شدن آسان است؟ من از یک خانواده فقیر و گمنام هستم.» 24 وقتی درباریان شائول آنچه را که داوود گفته بود به شائول گزارش دادند، او گفت: «به داوود بگویند که مهریه دختر من فقط صد قَلَفَه مرد کشته شده فلسطینی است. تنها چیزی که من طالبش هستم، انتقام گرفتن از دشمنان است.» ولی در حقیقت قصد شائول این بود که داوود به دست فلسطینی‌ها کشته شود. 26 داوود از این پیشنهاد خشنود گردید و پیش از آنکه زمان معین برسد، 27 او با افرادش رفت و دوپست فلسطینی را کشت و قَلَفَه‌های آنها را برای شائول آورد. پس شائول دختر خود میکال را به او داد. 28 شائول

به این ترتیب، داوود فرار کرد و به رامه پیش سموئیل رفت. وقتی به آنجا رسید، هر چه شائلو به وی کرده بود، برای سموئیل تعریف کرد. سموئیل داوود را با خود به نایوت برد و با هم در آنجا ماندند. 19 به شائلو خبر دادند که داوود در نایوت رامه است، 20 پس او مأمورانی فرستاد تا داوود را دستگیر کنند. اما مأموران وقتی رسیدند گروهی از انبیا را دیدند که به رهبری سموئیل نبوت می‌کردند. آنگاه روح خدا بر آنها نیز آمد و ایشان هم شروع به نبوت کردن نمودند. 21 وقتی شائلو شنید چه اتفاقی افتاده است، سربازان دیگری فرستاد، ولی آنها نیز نبوت کردند. شائلو برای بار سوم سربازانی فرستاد و آنها نیز نبوت کردند. 22 سرانجام خود شائلو به رامه رفت و چون به سر چاه بزرگی که نزد سیخوه است رسید، پرسید: «سموئیل و داوود کجا هستند؟» به او گفتند که در نایوت هستند. 23 اما در بین راه نایوت، روح خدا بر شائلو آمد و او نیز تا نایوت نبوت کرد! 24 او جامه خود را چاک زده، تمام آن روز تا شب برهنه افتاد و در حضور سموئیل نبوت می‌کرد. وقتی مردم این را شنیدند گفتند: «آیا شائلو هم نبی شده است؟»

20

داوود از نایوت رامه فرار کرد و پیش یوناتان رفت و به او گفت: «مگر من چه گناهی کرده‌ام و چه بدی در حق پدرت انجام داده‌ام که می‌خواهد مرا بکشد؟» 2 یوناتان جواب داد: «تو اشتباه می‌کنی. پدرم هرگز چنین قصدی ندارد، چون هر کاری بخواهد بکند، هر چند جزئی باشد، همیشه با من در میان می‌گذارد. اگر او قصد کشتن تو را می‌داشت، به من می‌گفت.» 3 داوود گفت: «پدرت می‌داند که تو مرا دوست داری، به همین دلیل این موضوع را با تو در میان نگذاشته است تا ناراحت نشوی. به خداوند زنده و به جان تو قسم که من با مرگ یک قدم بیشتر فاصله ندارم.» 4 یوناتان با ناراحتی گفت: «حال می‌گوئی من چه کنم؟» 5 داوود پاسخ داد: «فردا جشن اول ماه است و من مثل همیشه در این موقع باید با پدرت سر سفره بنشینم. ولی اجازه بده تا عصر روز سوم، خود را در صحرا پنهان کنم. 6 اگر پدرت سراغ مرا گرفت، بگو که داوود از من اجازه گرفته است تا برای شرکت در مراسم قربانی سالیانه خانواده خود به بیت‌لحم برود. 7 اگر بگوید: بسیار خوب، آنگاه معلوم می‌شود قصد کشتن مرا ندارد. ولی اگر خشمگین شود، آنگاه می‌فهمیم که نقشه کشیده مرا بکشد. 8 به خاطر آن عهد دوستی‌ای که در حضور خداوند با هم بستیم، این لطف را در حق من بکن و اگر فکر می‌کنی من مقصوم، خودت مرا بکش، ولی مرا به دست پدرت تسلیم نکن!» 9 یوناتان جواب داد: «این حرف را نن!» اگر بدانم پدرم قصد کشتن تو را دارد، بدان که به تو اطلاع خواهم داد!» 10 آنگاه داوود پرسید: «چگونه بدانم پدرت با عصبانیت جواب تو را داده است یا نه؟» 11 یوناتان پاسخ داد: «بیا به صحرا برویم.» پس آنها با هم به صحرا رفتند. 12 سپس یوناتان به داوود گفت: «به خداوند، خدای اسرائیل قسم می‌خورم که پس فردا همین

یونانان طبق قولی که به داوود داده بود به صحرا رفت و پسری را با داوود دهها هزار نفر را؟» 12 داوود با شنیدن این سخن به فکر فرو خود برد تا تیرهایش را جمع کند. 36 یونانان به آن پسر گفت: «بدو رفت و از آخیش پادشاه جَت ترسید. 13 پس خود را به دیوانگی و تیرهایی را که می‌اندازم پیدا کن.» وقتی آن پسر می‌دوید، تیر را زد. او روی درها خط می‌کشید و آب دهانش را روی ریش خود چنان انداخت که از او رد شد. 37 وقتی آن پسر به تیری که انداخته می‌ریخت، 14 تا اینکه بالاخره آخیش به مأمورانش گفت: «این شده بود نزدیک می‌شد، یونانان فریاد زد: «جلوتر برو، تیر آن طرف دیوانه را چرا نزد من آورده‌اید؟ دیوانه کم داشتیم که این یکی را هم است. 38 زود باش، بدو.» آن پسر همه تیرها را جمع کرده، پیش دعوت کردید میهمان من بشود؟»

یونانان آورد. 39 پسرک از همه جا بی‌خبر بود، اما یونانان و داوود می‌دانستند چه می‌گذرد. 40 یونانان تیر و کمان خود را به آن پسر داد تا به شهر برود. 41 به محض آنکه یونانان پسر را روانه شهر نمود، داوود از مخفیگاه خود خارج شده، نزد یونانان آمد و روی زمین افتاده، سه بار جلوی او خم شد. آنها یکدیگر را بوسیده، با هم گریه کردند. داوود نمی‌توانست جلوی گریه خود را بگیرد. 42 سرانجام یونانان به داوود گفت: «به سلامتی برو، چون ما هر دو با هم در حضور خداوند عهد بسته‌ایم که تا ابد نسبت به هم و اولاد یکدیگر وفادار بمانیم.» پس آنها از همدیگر جدا شدند. داوود از آنجا رفت و یونانان به شهر برگشت.

21 داوود به شهر نوب نزد اخیمک کاهن رفت. اخیمک چون چشمش به داوود افتاد ترسید و از او پرسید: «چرا تنها هستی؟ چرا کسی با تو نیست؟» 2 داوود در جواب وی گفت: «پادشاه مرا به یک مأموریت سری فرستاده و دستور داده است که در این باره با کسی حرف نزنم. من به افراد گفته‌ام که مرا در جای دیگری ببینند. 3 حال، خوردنی چه داری؟ اگر داری پنج نان بده و اگر نه هر چه داری بده.» 4 کاهن در جواب داوود گفت: «ما نان معمولی نداریم، ولی نان مقدس داریم و اگر افراد تو در این چند روز با زنان نزدیکی نکرده باشند، می‌توانند از آن بخورند.» 5 داوود گفت: «وقتی من و افرادم به مأموریت می‌رویم خود را از زنان دور نگه می‌داریم، به‌ویژه اینک که مأموریت مقدسی هم در پیش داریم. مطمئن باش افراد من نجس نیستند.» 6 پس چون نان دیگری در دسترس نبود، کاهن به ناچار نان حضور را که از خیمه عبادت برداشته و به جای آن نان تازه گذاشته بود، به داوود داد. 7 (برحسب اتفاق، همان روز دواغ ادومی رئیس چوپانان شائول، برای انجام مراسم تطهیر در آنجا بود.) 8 داوود از اخیمک پرسید: «آیا شمشیر یا نیزه داری؟ این مأموریت اقتدر فوری بود که من فراموش کردم اسلحه‌ای بردارم!» 9 کاهن پاسخ داد: «شمشیر جُلِیَاتِ فلسطینی اینجاست. همان کسی که تو او را در دره ایلاه از پای درآوردی. آن شمشیر را در پارچه‌ای پیچیده‌ام و پشت ایفود گذاشته‌ام. اگر می‌خواهی آن را بردار، چون غیر از آن چیزی در اینجا نیست.» داوود گفت: «شمشیری بهتر از آن نیست! آن را به من بده.» 10 داوود همان روز از آنجا نزد اخیش، پادشاه جت رفت تا از دست شائول در امان باشد. 11 مأموران اخیش به او گفتند: «آیا این شخص همان داوود، رهبر اسرائیل نیست که مردم رقص‌کنان به استقبالش آمده، می‌گفتند: شائول هزاران نفر را کشته است، ولی

باید کشته شوید!» **17** آنگاه به گارد محافظ خود گفت: «تمام این جای خود را دائم عوض می‌کردند. چون به شاتول خبر رسید که داوود کاهنان خداوند را بکشید، زیرا همه آنها با داوود همدست هستند. از قعیله فرار کرده است، دیگر به قعیله نرفت. **14** داوود در بیابان و آنها می‌دانستند که داوود از دست من گریخته است، ولی چیزی به من نگفتند!» اما سربازان جرأت نکردند دست خود را به خون کاهنان خداوند آلوده کنند. **18** پادشاه به دواغ ادومی گفت: «تو این کار را انجام بده.» دواغ برخاست و همه را کشت. قربانیان، هشتاد و پنج نفر بودند و لباسهای رسمی کاهنان را بر تن داشتند. **19** سپس به دستور شاتول به نوب، شهر کاهنان رفته، تمام مردان، زنان، اطفال شیرخواره، و حتی گاوها، الاغها و گوسفندها را از بین برد. **20** فقط آیتانار، یکی از پسران اخیملک جان به در برد و نزد داوود فرار کرد. **21** او به داوود خبر داد که شاتول کاهنان خداوند را کشته است. **22** داوود گفت: «وقتی دواغ را در آنجا دیدم فهمیدم به شاتول خبر می‌دهد. در حقیقت من باعث کشته شدن خاندان پدرت شدم. **23** حال، پیش من بمان و نترس. هر که قصد کشتن تو را دارد، دنبال من هم هست. تو پیش من در امان خواهی بود.»

23 روزی به داوود خبر رسید که فلسطینی‌ها به شهر قعیله حمله کرده، خرمینا را غارت می‌کنند. **2** داوود از خداوند پرسید: «آیا بروم و با آنها بجنگم؟» خداوند پاسخ فرمود: «بله، برو با فلسطینی‌ها بجنگ و قعیله را نجات بده.» **3** ولی افراد داوود به او گفتند: «ما حتی اینجا در یهودا می‌ترسیم چه برسد به آنکه به قعیله برویم و با لشکر فلسطینی‌ها بجنگیم!» **4** پس داوود بار دیگر در این مورد از خداوند پرسید و خداوند باز به او گفت: «به قعیله برو و من تو را کمک خواهم کرد تا فلسطینی‌ها را شکست بدهی.» **5** پس داوود و افرادش به قعیله رفتند و فلسطینی‌ها را کشتند و گله‌هایشان را گرفتند و اهالی قعیله را نجات دادند. **6** وقتی آیتانار کاهن پسر اخیملک به قعیله نزد داوود فرار کرد، ایفود را نیز با خود برد. **7** هنگامی که شاتول شنید که داوود در قعیله است، گفت: «خدا او را به دست من داده، چون داوود خود را در شهری حصاردار به دام انداخته است!» **8** پس شاتول تمام نیروهای خود را احضار کرد و به سمت قعیله حرکت نمود تا داوود و افرادش را در شهر محاصره کند. **9** وقتی داوود از نقشه شاتول باخبر شد به آیتانار گفت: «ایفود را بیاور تا از خداوند سؤال نمایم که چه باید کرد.» **10** داوود گفت: «ای خداوند، خدای اسرائیل، شنیده‌ام که شاتول عازم قعیله است و می‌خواهد این شهر را به دلیل مخالفت با من نابود کند. **11** آیا اهالی قعیله مرا به دست او تسلیم خواهند کرد؟ آیا همان‌طور که شنیده‌ام شاتول به اینجا خواهد آمد؟ ای خداوند، خدای اسرائیل، خواهش می‌کنم به من جواب بده.» خداوند فرمود: «بله، شاتول خواهد آمد.» داوود گفت: «در این صورت آیا اهالی قعیله، من و افرادم را به دست او تسلیم می‌کنند؟» خداوند فرمود: «بله، به دست او تسلیم می‌کنند.» **13** پس داوود و افرادش که حدود ششصد نفر بودند برخاسته، از قعیله بیرون رفتند. آنها در یک جا نمی‌ماندند بلکه

24 وقتی شاتول از جنگ با فلسطینی‌ها مراجعت نمود، به او خبر دادند که داوود به صحرای عین جدی رفته است. **2** پس او با سه هزار نفر از بهترین سربازان خود به صحرای عین جدی رفت و در میان «صخره‌های بز کوهی» به جستجوی داوود و افرادش پرداخت. **3** بر سر راه به آغل گوسفندان رسید. در آنجا غاری بود. شاتول وارد غار شد تا رفیع حاجت نماید. اتفاقاً داوود و مردانش در انتهای غار مخفی شده بودند! **4** افراد داوود آهسته در گوش او گفتند: «امروز همان روزی است که خداوند وعده داده دشمنان را به دست تو تسلیم نماید تا هر چه می‌خواهی با او بکنی!» پس داوود آهسته جلو

رفت و گوشهٔ ردای شاتول را برید. 5 ولی بعد وجدانش ناراحت شد نام داشت و زنی زیبا و باهوش بود، اما خود او خشن و بدرفتار بود. که این کار را کرده است 6 و به افراد خود گفت: «کار بدی کردم. یک روز وقتی نابال در کرمل مشغول چیدن پشم گوسفندانش بود، 5 وای بر من اگر کوچکترین آسیبی از طرف من به پادشاهم برسد، داوود ده نفر از افراد خود را نزد او فرستاد تا سلامش را به وی برسانند زیرا او برگزیدهٔ خداوند است.» 7 داوود با این سخنان افراش را و چنین بگویند: 6 «خدا تو و خانواده‌ات را کامیاب سازد و اموالت سرزنش کرد و نگذاشت به شاتول آسیبی برساند. پس از اینکه شاتول را برکت دهد. 7 شنیده‌ام مشغول چیدن پشم گوسفندانت هستی. ما از غار خارج شد، داوود بیرون آمد و فریاد زد: «ای پادشاه من!» به چوپانان تو که در این مدت در میان ما بوده‌اند آزاری نرساندیم و وقتی شاتول برگشت، داوود او را تعظیم کرد 9 و گفت: «چرا به نگذاشته‌ایم حتی یکی از گوسفندانت که در کرمل هستند، گم شود. حرف مردم گوش می‌دهی که می‌گویند من قصد جان تو را دارم؟ 8 از چوپانان خود بپرس که ما راست می‌گوییم یا نه. پس حال امروز به تو ثابت شد که این سخن حقیقت ندارد. خداوند تو را در که افرادم را نزد تو می‌فرستم، خواهش می‌کنم لطفی در حق آنها این غار به دست من تسلیم نمود و بعضی از افرادم گفتند که تو را بکن و در این عید هر چه از دست برآید به غلامانت و به دوست بکشم، اما من این کار را نکردم. به آنها گفتم که او پادشاه برگزیدهٔ داوود، بده.» 9 افراد داوود پیغام را به نابال رساندند و منتظر پاسخ خداوند است و من هرگز به او آسیبی نخواهم رساند. 11 بین ای مانند. 10 نابال گفت: «این داوود دیگر کیست و پسر یسا چه پدر من، قسمتی از ردایت در دست من است. من آن را بریدم، کسی است؟ در این روزها نوکرانی که از نزد اربابان فرار می‌کنند، زیاد ولی تو را نکشتم! آیا همین به تو ثابت نمی‌کند که من قصد آزار شده‌اند. 11 می‌خواهید نان و آب و گوشت را از دهان کارگرانم تو را ندارم و نسبت به تو گناه نکرده‌ام، هر چند تو در تعقیب من بگیری و به شما که معلوم نیست از کجا آمده‌اید، بدهم؟» 12 هستی تا مرا نابود کنی؟ 12 خداوند در میان من و تو حکم کند افراد داوود نزد او برگشتند و آنچه را که نابال گفته بود برایش تعریف و انتقام مرا خودش از تو بگیرد. ولی از طرف من هیچ بدی به تو کردند. 13 داوود در حالی که شمشیر خود را به کمر می‌بست، نخواهد رسید. چنانکه مَلّی قدیمی می‌گوید: «بدی از آدم بد صادر به افراش دستور داد که شمشیرهای خود را بردارند. چهارصد نفر می‌شود.» پس مطمئن باش من به تو آسیبی نمی‌رسانم. 14 پادشاه شمشیر به دست همراه داوود به راه افتادند و دویست نفر نزد اثاثیه اسرائیل در تعقیب چه کسی است؟ آیا حیف نیست که پادشاه وقتش مانند. 14 در این موقع یکی از نوکران نابال نزد آبیجایل رفت و را برای من که به اندازهٔ یک سگ مرده یا یک کک ارزش ندارم تلف به او گفت: «داوود، افراد خود را از صحرا نزد ارباب ما فرستاد تا نمایند؟ 15 خداوند خودش بین ما داوری کند تا معلوم شود مقصر سلامش را به او برسانند، ولی ارباب ما به آنها اهانت نمود. 15 در کیست. خداوند خودش از حق من دفاع کند و مرا از چنگ تو صورتی که افراد داوود با ما رفتار خوبی داشته‌اند و هرگز آزارشان به ما برهاند!» 16 وقتی داوود صحبت خود را تمام کرد، شاتول گفت: نرسیده است، بلکه شب و روز برای ما و گوسفندانمان چون حصار «پسر داوود، آیا این صدای توست؟» و گریه امانش نداد. او به داوود بوده‌اند و تا وقتی که در صحرا نزد آنها بودیم حتی یک گوسفند از گفت: «تو از من بهتر هستی. چون تو در حق من خوبی کرده‌ای، گلهٔ ما دزدیده نشد. 17 بهتر است تا دیر نشده فکری به حال ارباب ولی من نسبت به تو بدی کرده‌ام. 18 آری، تو امروز نشان دادی که و خانواده‌اش بکنی، چون جانشان در خطر است. ارباب به قدری نسبت به من مهربان هستی، زیرا خداوند مرا به تو تسلیم نمود، اما تو بد اخلاق است که نمی‌شود با او حرف زد.» 18 آنگاه آبیجایل با مرا نکشتی. 19 کیست که دشمن خود را در چنگ خویش بیاید، عجله دویست نان، دو مشک شراب، پنج گوسفند کباب شده، ولی او را نکشد؟ به خاطر این لطفی که تو امروز به من کردی، هفده کیلو غلهٔ برشته و صد نان کشمش و دویست نان انجیری خداوند به تو پاداش خوبی بدهد. 20 حال مطمئنم که تو پادشاه برداشته، آنها را روی چند الاغ گذاشت 19 و به نوکران خود گفت: اسرائیل خواهی شد و حکومت خود را تثبیت خواهی کرد. 21 به «شما جلوتر بروید و من هم به دنبال شما خواهم آمد.» ولی در این خداوند قسم بخور که وقتی به پادشاهی رسیدی، خاندان مرا از بین مورد چیزی به شوهرش نگفت. 20 آبیجایل بر الاغ خود سوار شد و نبری و بگذاری اسم من باقی بماند.» 22 پس داوود برای او قسم به راه افتاد. وقتی در کوه به سر یک پیچ رسید، داوود و افراش را دید خورد و شاتول به خانهٔ خود رفت، ولی داوود و همراهانش به مخفیگاه که به طرف او می‌آیند. 21 داوود پیش خود چنین فکر کرده بود: «من در حق این مرد بسیار خوبی کردم. گله‌های او را محافظت نمودم و نگذاشتم چیزی از آنها دزدیده شود، اما او این خوبی مرا با بدی جبران کرد. 22 خدا مرا سخت مجازات کند اگر تا فردا عازاری کردند. سپس او را در شهر خودش «رامه» دفن کردند. در صبح یکی از افراد او را زنده بگذارم!» 23 وقتی آبیجایل داوود را این هنگام، داوود به صحرائی معون رفت. 2 در آنجا مرد ثروتمندی از خاندان کالیب به نام نابال زندگی می‌کرد. او املاکی در کرمل داشت و صاحب سه هزار گوسفند و هزار بز بود. همسر او آبیجایل بگذارید، ولی اجازه بفرمایید بگویم قضیه از چه قرار است: 25

25

سموئیل وفات یافت و همهٔ اسرائیل جمع شده، برای او عزاداری کردند. سپس او را در شهر خودش «رامه» دفن کردند. در صبح یکی از افراد او را زنده بگذارم!» 23 وقتی آبیجایل داوود را این هنگام، داوود به صحرائی معون رفت. 2 در آنجا مرد ثروتمندی از خاندان کالیب به نام نابال زندگی می‌کرد. او املاکی در کرمل داشت و صاحب سه هزار گوسفند و هزار بز بود. همسر او آبیجایل بگذارید، ولی اجازه بفرمایید بگویم قضیه از چه قرار است: 25

نابال آدم بد اخلاقی است. پس خواهش می‌کنم به حرفهایی که زده ضمن شائل دخترش میکال را که زن داوود بود به نام فلفلی است توجه نکنید. همان‌گونه که از اسمش هم پیداست او شخص (پسر لایش) از اهالی جلیلم داده بود.

26 نادانی است. متأسفانه من از آمدن افراد شما مطلع نشدم. **26** سرور من، خداوند نمی‌خواهد دست شما به خون دشمنانان آلوده شود و خودتان از آنها انتقام بگیرید، به حیات خداوند و به جان شما قسم که همه دشمنان و بدخواهانان مانند نابال هلاک خواهند شد. **27** حال، خواهش می‌کنم این هدیه کنیزتان را که برای افرادتان آورده است، قبول فرمایید **28** و مرا ببخشید. خداوند، شما و فرزندانان را بر تخت سلطنت خواهد نشاند، چون برای اوست که می‌جنگید، و در تمام طول عمرتان هیچ بدی به شما نخواهد رسید. **29** هر وقت کسی بخواهد به شما حمله کند و شما را بکشد، خداوند، خدایتان جان شما را حفظ خواهد کرد، همان‌طور که گنج گرانها را حفظ می‌کنند و دشمنانان را دور خواهد انداخت، همان‌گونه که سنگها را در فلاخن گذاشته، می‌اندازند. **30** وقتی خداوند تمام وعده‌های خوب خود را در حق شما انجام دهد و شما را به سلطنت اسرائیل برساند، **31** آنگاه از اینکه بی‌سبب دستان را به خون آلوده نکردید و انتقام نگرفتند، پشیمان نخواهید شد. هنگامی که خداوند به شما توفیق دهد، کنیزتان را نیز به یاد آورید. **32** داوود به ایجایل پاسخ داد: «متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل که امروز تو را نزد من فرستاد! **33** خدا تو را برکت دهد که چنین حکمتی داری و نگذاشتی دستهایم به خون مردم آلوده شود و با دستهای خود انتقام بگیرم. **34** زیرا به حیات خداوند، خدای اسرائیل که نگذاشت به تو آسیبی برسانم قسم که اگر تو نزد من نمی‌آمدی تا فردا صبح کسی را از افراد نابال زنده نمی‌گذاشتم.» **35** آنگاه داوود هدایای او را قبول کرد و به او گفت: «به سلامتی به خانه‌ات برگرد، چون حرفهایت را شنیدم و مطابق خواهش تو عمل خواهم کرد.» **36** وقتی ایجایل به خانه رسید دید که شوهرش یک مهمانی شاهانه ترتیب داده و خودش هم سرمست از باده است. پس چیزی به او نگفت. **37** صبح روز بعد که مستی از سر نابال پریده بود، زنش همه وقایع را برای او تعریف کرد. ناگهان قلب نابال از حرکت بازایستاد و او مثل تکه سنگی بر بستر خود افتاد. **38** و بعد از ده روز خداوند بلایی به جانش فرستاد و او مرد. **39** داوود وقتی شنید نابال مرده است، گفت: «خدا خود انتقام مرا از نابال گرفت و نگذاشت خدمتگزارش دستش به خون آلوده شود. سیاس بر خداوند که نابال را به سزای عمل بدش رسانید.» آنگاه داوود قاصدانی نزد ایجایل فرستاد تا او را برای وی خواستگاری کنند. **40** چون قاصدان به کرمل رسیدند به ایجایل گفتند: «داوود ما را فرستاده تا تو را برایش به زنی بگیریم.» **41** ایجایل تعظیم کرده، جواب داد: «من کنیز او هستم و آماده‌ام تا پاهای خدمتگزارانش را بشویم.» **42** او فوری از جا برخاست و پنج کنیزش را با خود برداشته، سوار بر الاغ شد و همراه قاصدان نزد داوود رفت و زن او شد. **43** داوود زن دیگری نیز به نام اخینوعم یزرعیلی داشت. **44** خداوند دور کرده، گفته‌اند: «برو بُنهای بت‌پرستان را عبادت کن!»

20 آیا من باید دور از حضور خداوند، در خاک بیگانه بمیرم؟ چرا گفت: «شما باید ما را در این جنگ کمک کنید.» **2** داوود پاسخ پادشاه اسرائیل همچون کسی که کبک را بر کوهها شکار می کند، به داد: «البته! خواهید دید چه خواهیم کرد!» اخیش به او گفت: «من تعقیب یک کک آمده؟» **21** شاول گفت: «من گناه کرده‌ام. پسر، به خانه برگرد و من دیگر آزاری به تو نخواهم رساند، زیرا تو امروز از کشتنم چشم پوشیدی. من حماقت کردم و اشتباه بزرگی مرتکب شدم.» **22** داوود گفت: «نیزه تو اینجاست. یکی از افراد خود را به اینجا بفرست تا آن را بگیرد. **23** خداوند هر کس را مطابق نیکوکاری و وفاداری‌اش پادشاه دهد. او تو را به دست من تسلیم نمود، ولی من نخواستم به تو که پادشاه برگزیده خداوند هستی آسیبی برسانم. **24** به قوای عظیم فلسطینی‌ها افتاد بسیار رسید و از خداوند سؤال نمود حال همان‌طور که من امروز جان تو را عزیز داشتم، باشد که جان من نیز در نظر خداوند عزیز باشد و او مرا از همه این سختیها برهاند.» **25** شاول به داوود گفت: «پسر داوود، خدا تو را برکت دهد. تو کارهای بزرگی خواهی کرد و همیشه موفق خواهی شد.» پس داوود به راه خود رفت و شاول به خانه بازگشت.

27

داوود با خود فکر کرد: «روزی شاول مرا خواهد کشت. پس بهتر است به سرزمین فلسطینی‌ها بروم تا او از تعقیب من دست بردارد؛ آنگاه از دست او رهایی خواهم یافت.» **2** پس داوود و آن ششصد نفر که همراهش بودند با خانواده‌های خود به جت رفتند تا تحت حمایت اخیش پادشاه (پسر معوک) زندگی کنند. داوود زنان خود، اخینوم یزرعیلی و ایجیل کرملی (زن سابق نابال) را نیز همراه خود برد. **4** به شاول خبر رسید که داوود به جت رفته است. پس او از تعقیب داوود دست کشید. **5** روزی داوود به اخیش گفت: «لرومی ندارد ما در پایتخت نزد شما باشیم؛ اگر اجازه بدهید به یکی از شهرهای کوچک می‌رویم و در آنجا زندگی می‌کنیم.» **6** پس اخیش، صقلغ را به او داد و این شهر تا به امروز به پادشاهان یهودا تعلق دارد. **7** آنها مدت یک سال و چهار ماه در سرزمین فلسطینی‌ها زندگی کردند. **8** داوود و سربازانش از آنجا قبایل جشوری و جِزری و عملیاتی را مورد تاخت و تاز قرار می‌دادند. (این قبایل از قدیم در سرزمینی که تا شور و مصر امتداد می‌یافت زندگی می‌کردند.) **9** در این تاخت و تازها، یک نفر را هم زنده نمی‌گذاشتند و گله‌ها و اموال آنها را غارت می‌نمودند، و وقتی نزد اخیش برمی‌گشتند **10** اخیش می‌پرسید: «امروز به کجا حمله بردید؟» داوود هم جواب می‌داد به جنوب یهودا یا جنوب یَرخَم‌ئیل یا جنوب سرزمین قینی‌ها. **11** داوود، مرد یا زنی را زنده نمی‌گذاشت تا به جت بیاید و بگوید که او به کجا حمله کرده است. مادامی که داوود در سرزمین فلسطینی‌ها زندگی می‌کرد، کارش همین بود. **12** کم‌کم اخیش به داوود اعتماد پیدا کرد و با خود گفت: «داوود با این کارهایش مورد نفرت قوم خود اسرائیل قرار گرفته، پس تا عمر دارد مرا خدمت خواهد کرد.»

28

در آن روزها، فلسطینی‌ها قوای خود را جمع کردند تا بار دیگر به اسرائیل حمله کنند. اخیش پادشاه به داوود و سربازانش

خطر انداختم و دستور شما را اطاعت کردم. **22** خواهش می‌کنم شما هم خواهش کنیزتان را رد نکنید و کمی خوراک بخورید تا قوت داشته باشید و بتوانید برگردید.» **23** ولی شائول نمی‌خواست چیزی بخورد. اما افراد او نیز به اتفاق آن زن اصرار کردند تا اینکه بالاخره بلند شد و نشست. **24** آن زن یک گوسالهٔ چاق در خانه داشت. پس با عجله آن را سر برید و مقداری خمیر بدون مایه برداشت و نان پخت. **25** بعد نان و گوشت را جلوی شائول و همراهانش گذاشت. آنها خوردند و همان شب برخاسته، روانه شدند.

29 فلسطینی‌ها قوای خود را در اقیق به حال آماده‌باش درآوردند و اسرائیلی‌ها نیز کنار چشمه‌ای که در یزرعیل است اردو زدند. **2** رهبران فلسطینی صفوف سربازان خود را به حرکت درآوردند. داوود و سربازانش همراه اخیش به دنبال آنها در حرکت بودند. **3** رهبران فلسطینی پرسیدند: «این عبرانی‌ها در سپاه ما چه می‌کنند؟» اخیش به آنها جواب داد: «این داوود است. او از افراد شائول، پادشاه اسرائیل است که از نزد او فرار کرده و بیش از یک سال است با ما زندگی می‌کند. در این مدت کوچکترین اشتباهی از او سر نزده است.» **4** ولی رهبران فلسطینی خشمگین شدند و به اخیش گفتند: «او را به شهری که به او داده‌ای برگردان! چون ما را در جنگ یاری نخواهد کرد و از پشت به ما خنجر خواهد زد. برای اینکه رضایت اربابش را جلب نماید چه چیز بهتر از اینکه سرهای ما را به او پیشکش کند. **5** این همان داوود است که زنان اسرائیلی برای او می‌رقصیدند و می‌سرودند: شائول هزاران نفر را کشته و داوود ده‌ها هزار نفر را!» **6** پس اخیش، داوود و افرادش را احضار کرد و گفت: «به خداوند زنده قسم که من به تو اطمینان دارم و در این مدت که با ما بودی هیچ بدی از تو ندیده‌ام. من راضی هستم که با ما به جنگ بیایی، ولی رهبران فلسطینی قبول نمی‌کنند. **7** پس خواهش می‌کنم ایشان را ناراحت نکنید و بدون سر و صدا برگردید.» **8** داوود گفت: «مگر در این مدت از من چه بدی دیده‌اید؟ چرا نباید با دشمنان شما بجنگم؟» **9** اما اخیش گفت: «در نظر من، تو چون فرشتهٔ خدا خوب هستی ولی رهبران فلسطینی نمی‌خواهند تو با ما بیایی. **10** بنابراین فردا صبح زود بلند شو و همراه افرادت از اینجا برو.» **11** پس داوود و افرادش، صبح زود برخاستند تا به سرزمین فلسطین برگردند، ولی سپاه فلسطین عازم یزرعیل شد.

30 بعد از سه روز، داوود و افرادش به صقلغ رسیدند. قبل از آن، عمالیقی‌ها به جنوب یهودا هجوم آورده، شهر صقلغ را به آتش کشیده بودند **2** و زنان و تمام کسانی را که در آنجا بودند، از کوچک و بزرگ به اسارت برده و هیچ‌کس را نکشته بودند، بلکه همه را برداشته، به راه خود رفته بودند. **3** داوود و افرادش وقتی به شهر رسیدند و دیدند چه بر سر زن‌ها و بچه‌هایشان آمده است، **4** با صدای بلند آقادر گریه کردند که دیگر رمقی برایشان باقی نماند. **5**

بعد از سه روز، داوود و افرادش به صقلغ رسیدند. قبل از آن، عمالیقی‌ها به جنوب یهودا هجوم آورده، شهر صقلغ را به آتش کشیده بودند **2** و زنان و تمام کسانی را که در آنجا بودند، از کوچک و بزرگ به اسارت برده و هیچ‌کس را نکشته بودند، بلکه همه را برداشته، به راه خود رفته بودند. **3** داوود و افرادش وقتی به شهر رسیدند و دیدند چه بر سر زن‌ها و بچه‌هایشان آمده است، **4** با صدای بلند آقادر گریه کردند که دیگر رمقی برایشان باقی نماند. **5**

25 از آن زمان به بعد این حکم داوود در اسرائیل به صورت یک قانون درآمد که تا به امروز هم به قوت خود باقی است. **26** وقتی که داوود به صقل رسید، قسمتی از غنائیم جنگی را برای بزرگان یهودا که دوستانش بودند، فرستاد و گفت: «این هدیه‌ای است که از دشمنان خداوند به دست آورده‌ام.» **27** داوود برای این شهرها نیز که خود و همراهانش قبلاً در آنجا بودند هدایا فرستاد: بیت‌ئیل، راموت در جنوب یهودا، یبتر، عروعر، سمفوت، اشتموع، راکال، شهرهای یرحم‌ئیلیان، شهرهای قینیان، حرمه، بورعاشان، عناق و حبرون.

31 فلسطینی‌ها با اسرائیلی‌ها وارد جنگ شدند و آنها را شکست دادند. اسرائیلی‌ها فرار کردند و در دامنه کوه جلبوع، تلفات زیادی به جای گذاشتند. **2** فلسطینی‌ها شائول و پسران او یوناتان، ابیناداب و ملکیشوع را محاصره کردند و پسرانش را کشتند. **3** عرصه بر شائول تنگ شد و تیراندازان فلسطینی دورش را گرفته او را به سختی مجروح کردند. **4** پس شائول به سلاحدار خود گفت: «پیش از آنکه به دست این کافران بیفتم و با رسوایی کشته شوم، تو با شمشیرت مرا بکش!» ولی آن مرد ترسید این کار را نکند. پس شائول شمشیر خود را گرفت و خود را بر آن انداخت و مرد. **5** محافظ شائول چون او را مرده دید، او نیز خود را روی شمشیرش انداخت و همراه شائول مرد. **6** بدین ترتیب، شائول و سه پسرش و سلاحدار وی و همه افرادش در آن روز کشته شدند. **7** اسرائیلی‌هایی که در آن سوی دره یزرعیل و شرق رود اردن بودند، وقتی شنیدند که سربازانشان فرار کرده و شائول و پسرانش کشته شده‌اند، شهرهای خود را ترک نموده گریختند. پس فلسطینی‌ها آمدند و در آن شهرها ساکن شدند. **8** در فردای آن روز، چون فلسطینی‌ها برای غارت کشته‌شدگان رفتند، جنازه شائول و سه پسرش را که در کوه جلبوع افتاده بود یافتند. **9** آنها سر شائول را از تنش جدا کرده، اسلحه او را باز کردند، سپس جارچیان به سراسر فلسطین فرستادند تا خبر کشته شدن شائول را به بتخانه‌ها و مردم فلسطین برسانند. **10** اسلحه شائول را در بتخانه عشتاروت گذاشتند و جسدش را بر دیوار شهر بیت‌شان آویختند. **11** وقتی ساکنان یابیش جلعاد، آنچه را که فلسطینی‌ها بر سر شائول آورده بودند شنیدند، **12** مردان دلاور خود را به بیت‌شان فرستادند. آنها تمام شب در راه بودند تا سرانجام به بیت‌شان رسیدند و اجساد شائول و پسرانش را از دیوار پایین کشیده، به یابیش آوردند و آنها را در آنجا سوزاندند. **13** سپس استخوانهای ایشان را گرفته، زیر درخت بلوطی که در یابیش است دفن کردند و هفت روز روزه گرفتند.

دوم سموئیل

1

تپه‌ها کشته شده است. دلاوران در میدان جنگ افتاده‌اند. 26 ای برادر من یونان، برای تو بسیار دلنگم. چقدر تو را دوست داشتم! محبت تو برای من، عمیقتر از محبت زنان بود! 27 «دلاوران به خاک افتاده و مرده‌اند. اسلحه آنها را به غنیمت برده‌اند.»

2

بعد از آن، داوود از خداوند سؤال کرد: «آیا به یکی از شهرهای یهودا برگردم؟» خداوند در پاسخ او فرمود: «بله.» داوود پرسید: «به کدام شهر بروم؟» خداوند جواب داد: «به جبرون برو.» 2 پس داوود با دو زن خود اخینوع و یزرعیل و ابیجایل، بیوه نابال کرمی 3 و با همهٔ افرادش و خانواده‌های آنان به جبرون کوچ کرد. 4 آنگاه رهبران یهودا نزد داوود آمده، او را در آنجا برای پادشاهی تذهین کردند تا بر سرزمین یهودا حکمرانی کند. داوود چون شنید که مردان یایش جلعاد شائول را دفن کرده‌اند، 5 برای ایشان چنین پیغام فرستاد: «خداوند شما را برکت دهد زیرا نسبت به پادشاه خود شائول وفاداری خود را ثابت کرده، او را دفن نمودید. 6 خداوند برای این کارتان به شما پادشاه بدهد. من نیز به نوبهٔ خود این خوبی شما را جبران خواهم کرد. 7 حالا که شائول مرده است، قبیلهٔ یهودا مرا به عنوان پادشاه جدید خود قبول کرده‌اند. پس نترسید و شجاع باشید!» 8 اما ابئیر، پسر نیر، فرماندهٔ سپاه شائول به اتفاق ایشبوشت پسر شائول از رود اردن گذشته، به محتایم فرار کرده بودند. 9 در آنجا ابئیر ایشبوشت را بر جلعاد، اشیر، یزرعیل، افرایم، بنیامین و بقیهٔ اسرائیل پادشاه ساخت. 10 ایشبوشت چهل ساله بود که پادشاه اسرائیل شد و دو سال سلطنت کرد. اما قبیلهٔ یهودا داوود را رهبر خود ساختند و داوود در جبرون هفت سال و شش ماه در سرزمین یهودا سلطنت کرد. 12 روزی سپاهیان ایشبوشت به فرماندهی ابئیر، پسر نیر، از محتایم به جبعون آمدند. 13 سپاهیان داوود نیز به فرماندهی یوآب (پسر صرویه) به مقابلهٔ آنها برآمدند. نیروها در کنار برکهٔ جبعون در مقابل هم قرار گرفتند. 14 ابئیر به یوآب گفت: «چطور است چند نفر را از دو طرف به میدان بفرستیم تا با هم بجنگند؟» یوآب موافقت نمود. 15 پس از هر طرف دوازده نفر انتخاب شدند. 16 هر یک از آنها با یک دست سر حریف خود را گرفته، با دست دیگر شمشیر را به پهلویش می‌زد، تا اینکه همه مردند. از آن به بعد آن مکان که در جبعون است به «میدان شمشیرها» معروف شد. 17 به دنبال این کشتار، جنگ سختی بین دو طرف درگرفت و یوآب و نیروهای داوود، ابئیر و مردان اسرائیل را شکست دادند. 18 ایشای و عسائیل، برادران یوآب نیز در این جنگ شرکت داشتند. عسائیل مثل آهو می‌دوید. 19 او به تعقیب ابئیر پرداخت و لحظه‌ای از او چشم برنمی‌داشت. 20 ابئیر وقتی سرش را برگرداند و به عقب نگاه کرد، دید عسائیل او را تعقیب می‌کند. او را صدا زده، گفت: «آیا تو عسائیل هستی؟» عسائیل جواب داد: «بله، خدوم.» 21 ابئیر به او گفت: «برو با کسی دیگر بجنگ! سراغ یکی از جوانان برو و خلع سلاحش کن!» اما عسائیل همچنان به تعقیب ابئیر ادامه داد. 22

پس از کشته شدن شائول، داوود عملیاتی‌ها را سرکوب کرد و به شهر صقلع بازگشت و دو روز در آنجا ماند. 2 در روز سوم، ناگهان مردی از لشکر شائول با لباس پاره، در حالی که روی سرش خاک ریخته بود، آمد و در حضور داوود تعظیم نموده، به خاک افتاد. 3 داوود از او پرسید: «از کجا آمده‌ای؟» جواب داد: «از اردوگاه اسرائیل فرار کرده‌ام.» 4 داوود پرسید: «به من بگو چه اتفاقی افتاده است؟» جواب داد: «تمام سربازان ما فرار کرده‌اند. عدهٔ زیادی از افراد ما کشته و مجروح شده‌اند. شائول و پسرش یونان هم کشته شده‌اند!» 5 داوود از او پرسید: «از کجا می‌دانی که شائول و پسرش یونان مرده‌اند؟» 6 گفت: «برحسب تصادف، در کوه جلیوع بودم که دیدم شائول به نیزهٔ خود تکیه داده بود و ابراهه و سواران دشمن هر لحظه به او نزدیکتر می‌شدند. 7 وقتی شائول چشمش به من افتاد مرا صدا زد. گفتم: بله آقا. 8 پرسید: «کیستی؟» گفتم: «یک عملیاتی.» 9 آنگاه التماس کرد: «بیا و مرا بکش چون به سختی مجروح شده‌ام و می‌خواهم زودتر راحت شوم.» 10 پس من هم او را کشتم، چون می‌دانستم که زنده نمی‌ماند. تاج و بازوبندش را گرفتم و نزد آقای خویش آوردم.» 11 داوود و افرادش وقتی این خبر را شنیدند از شدت ناراحتی لباسهای خود را پاره کردند. 12 آنها برای شائول و پسرش یونان و قوم خداوند و به خاطر سربازان شهید اسرائیلی، تمام روز روزه گرفته، گریه کردند و به سوگواری پرداختند. 13 آنگاه داوود به جوانی که این خبر را آورده بود گفت: «تو اهل کجا هستی؟» او جواب داد: «من یک عملیاتی هستم ولی در سرزمین شما زندگی می‌کنم.» 14 داوود به او گفت: «چطور جرات کردی پادشاه برگزیدهٔ خداوند را بکشی؟» 15 سپس به یکی از افرادش دستور داد او را بکشد و آن مرد او را کشت. 16 داوود گفت: «تو خودت باعث مرگ شدی، چون با زبان خودت اعتراف کردی که پادشاه برگزیدهٔ خداوند را کشته‌ای.» 17 آنگاه داوود این مرثیه را برای شائول و یونان نوشت و بعد دستور داد آن را به مردم یهودا تعلیم دهند. (کلمات این مرثیه در کتاب یاشر نوشته شده است.) 19 «ای اسرائیل، جلال تو بر فراز تپه‌ها از بین رفت. دلاوران تو به خاک افتاده‌اند! 20 «این را به فلسطینی‌ها نگویند، مبدا شادی کنند. این را از شهرهای جت و اشقلون مخفی بدارید، مبدا دختران خدانشناس فلسطین وجد نمایند. 21 «ای کوه جلیوع، کاش دیگر شبنم و باران بر تو نبارد، کاش دیگر محصول غله در دامن تو نرود، زیرا در آنجا شائول و دلاوران اسرائیل مرده‌اند، از این پس، سپر شائول را روغن نخواهند مالید. 22 «شائول و یونان، هر دو دشمنان نیرومند خود را کشتند و دست خالی از جنگ برگشتند. 23 شائول و یونان چقدر محبوب و نازنین بودند! در زندگی و در مرگ از هم جدا نشدند! از عقابها سریعتر و از شیرها تواناتر بودند! 24 «ای زنان اسرائیل، برای شائول گریه کنید. او شما را با لباسهای زیبا و گرانها می‌پوشاند و با زر و زیور می‌آراست. 25 «یونانان بر فراز

انبیر بار دیگر فریاد زد: «از تعقیب من دست بردار. اگر تو را بکشم بر این سرزمین حکومت کند؟ اگر تو با من عهد دوستی ببندی من دیگر نمی‌توانم به صورت برادرت یوآب نگاه کنم.» **23** ولی عسائیل تمام مردم اسرائیل را به سوی تو برمی‌گردانم.» **13** داوود پاسخ داد: دست بردار نبود. پس انبیر با سر نیزه‌اش چنان به شکم او زد که سر «بسیار خوب، ولی به شرطی با تو عهد می‌بندم که همسر میکال نیزه از پشتش درآمد. عسائیل جابه‌جا نقش بر زمین شد و جان سپرد. دختر شائول را با خود نزد من بیاوری.» **14** سپس داوود این پیام را هر کس به مکانی که نعلش او افتاده بود می‌رسانید، می‌ایستاد. **24** برای ایشیوشث فرستاد: «همسر میکال را به من پس بده، زیرا او ولی یوآب و ابیشای به تعقیب انبیر پرداختند. وقتی به تپه‌ای نزدیک را به قیمت کشتن صد فلسطینی خریدم.» **15** پس ایشیوشث، جیح که سر راه بیابان جبعون است رسیدند، آفتاب غروب کرده بود. میکال را از شوهرش فلطیل پس گرفت. **16** فلطیل گریه‌کنان تا **25** سپاهیان انبیر که از قبیله بنیامین بودند، بر فراز تپه‌ای آمدند. بحوریم به دنبال زنش رفت. در آنجا انبیر به او گفت: «حالا دیگر **26** انبیر، یوآب را صدا زده، گفت: «تا کی می‌خواهی این کشت و برگرد.» فلطیل هم برگشت. **17** در ضمن، انبیر با بزرگان اسرائیل کشتار ادامه یابد؟ این کار عاقبت خوشی ندارد. چرا دستور نمی‌دهی مشورت کرده، گفت: «مدتهاست که می‌خواهید داوود را پادشاه افراد از تعقیب برادران خود دست بکشند؟» **27** یوآب در جواب او خود بسازید. **18** حالا وقتش است! زیرا خداوند فرموده است که گفت: «به خدای زنده قسم، اگر این حرف را نمی‌زدی تا فردا صبح به‌وسیله‌ی داوود قوم خود را از دست فلسطینی‌ها و سایر دشمنانشان شما را تعقیب می‌کردیم.» **28** آنگاه یوآب شبپورش را زد و مردانش از نجات خواهد داد.» **19** انبیر با قبیله بنیامین نیز صحبت کرد. آنگاه تعقیب سربازان اسرائیلی دست کشیدند. **29** همان شب انبیر و به حبرون رفت و توافق‌هایی را که با اسرائیل و قبیله بنیامین حاصل افراش برگشته، از رود اردن عبور کردند. آنها تمام صبح روز بعد نیز نموده بود، به داوود گزارش داد. **20** بیست نفر همراه او بودند و در راه بودند تا سرانجام به محنایم رسیدند. **30** یوآب و همراهانش نیز داوود برای ایشان ضیافتی ترتیب داد. **21** انبیر به داوود قول داده، به خانه برگشتند. تلفات افراد داوود غیر از عسائیل فقط نوزده نفر گفت: «وقتی برگردم، همه مردم اسرائیل را جمع می‌کنم تا تو را بود. **31** ولی از افراد انبیر (که همه از قبیله بنیامین بودند) سیصد و چنانکه خواهش‌های، به پادشاهی خود انتخاب کنند.» پس داوود او را شصت نفر کشته شده بودند. **32** یوآب و افرادش، جنازه عسائیل را به سلامت روانه کرد. **22** به محض رفتن انبیر، یوآب و عده‌ای از به بیت‌لحم برده، او را در کنار قبر پدرش به خاک سپردند. بعد، تمام سپاهیان داوود از غارت بازگشتند و غنیمت زیادی با خود آوردند. **23** شب به راه خود ادامه داده، سپیده صبح به حبرون رسیدند. وقتی یوآب رسید، به او گفتند که انبیر، پسر نیر، نزد پادشاه آمده و به سلامت بازگشته است. **24** پس یوآب با عجله به حضور پادشاه رفت

3 این سرآغاز یک جنگ طولانی بین پیروان شائول و افراد داوود و گفت: «چه کرده‌ای؟ چرا گذاشتی انبیر سالم برگردد؟ **25** تو خوب می‌دانی که او برای جاسوسی آمده بود تا از هر چه می‌کنی در مدتی که داوود در حبرون زندگی می‌کرد، صاحب پسرانی و باخیر شود.» **26** پس یوآب چند نفر را به دنبال انبیر فرستاد تا او را شد. پسر اول داوود، امنون از زنش آخینوعم یزریعیلی، **3** پسر دوم او برگرداند. آنها در کنار چشمه سیره به انبیر رسیدند و او با ایشان کیلاب از زنش آییجایل (بیوه نابال کرملی)، پسر سوم او ابشالوم برگشت. اما داوود از این جریان خبر نداشت. **27** وقتی انبیر به پسر معکه (دختر تلمای پادشاه جشور)، **4** پسر چهارم او ادونیا از حجیت، پسر پنجم او شفلطیا از ایطال **5** و پسر ششم او پترعام از زنش عجله بودند. **6** در زمانی که جنگ بین خاندان شائول و خاندان داوود ادامه داشت، انبیر خاندان شائول را تقویت می‌نمود. **7** یک روز ایشیوشث پسر شائول، انبیر را متهم کرد که با یکی از کنیزان شائول به نام رصفه، دختر آیه، همبستر شده است. **8** انبیر خشمگین و جذام همیشه دامنگیر نسل او باشد. فرزندان عقیم شوند و از شد و فریاد زد: «آیا فکر می‌کنی من به شائول خیانت می‌کنم و از گرسنگی بمیرم یا با شمشیر کشته شوم.» **30** پس بدین ترتیب داوود حمایت می‌نمایم؟ پس از آن همه خوبی‌هایی که در حق تو و یوآب و برادرش ابیشای، انبیر را کشتند چون او برادرش عسائیل را در پدرت کردم و نگذاشتم به جنگ داوود بيفتی، حالا به خاطر این زن به من تهمت می‌زنی؟ آیا این است پاداش من؟ **9** «پس حالا خوب گوش کن. خدا مرا لعنت کند اگر هر چه در قدرت دارم به کار نبرم تا سلطنت را خاندان شائول گرفته به داوود بدهم تا همان‌طور که خداوند وعده داده بود داوود در سراسر اسرائیل و یهودا پادشاه شود.» **11** ایشیوشث در جواب انبیر چیزی نگفت چون از او می‌ترسید. **12** «چرا انبیر باید با خفت و خواری بمیرد؟ ای انبیر، دستهای تو بسته آنگاه انبیر قاصدانی را با این پیام نزد داوود فرستاد: «چه کسی باید

حضار بار دیگر با صدای بلند برای انبیر گریه کردند. 35 داوود در روز تشییع جنازه چیزی نخورده بود و همه از او خواش می‌کردند که چیزی بخورد. اما داوود قسم خورده، گفت: «خدا مرا بکشد اگر تا غروب آفتاب لب به غذا بزنم.» این عمل داوود بر دل مردم نشست، در واقع تمام کارهای او را مردم می‌پسندیدند. 37 تمام قوم، یعنی هم اسرائیل و هم یهودا، دانستند که پادشاه در کشتن انبیر دخالت نداشته است. 38 داوود به افرادش گفت: «آیا نمی‌دانید که امروز در اسرائیل یک مرد، یک سردار بزرگ، کشته شده است. 39 هر چند من به پادشاهی برگزیده شده‌ام، ولی نمی‌توانم از عهده این دو پسر صرویه برآیم. خداوند، عاملان این شرارت را به سزای اعمالشان برساند.»

4 وقتی ایشبوشت پادشاه شنید که انبیر در حبرون کشته شده است، هراسان گشت و تمام قومش نیز مضطرب شدند. 2 ایشبوشت دو فرمانده سپاه داشت به نامهای بعنه و ریکاب. آنها پسران رمون بیثروتی از قبیله بنیامین بودند. (با اینکه اهالی بیثروت به جتایم فرار کرده و در آنجا ساکن شده بودند، ولی باز جزو قبیله بنیامین محسوب می‌شدند.) 4 (در ضمن، شاول نوۀ لنگی داشت به نام مفیبوشت که پسر یوناتان بود. هنگامی که شاول و یوناتان در جنگ یزرعیل کشته شدند، مفیبوشت پنج ساله بود. وقتی خبر مرگ شاول و یوناتان به پایتخت رسید، دایۀ مفیبوشت، او را برداشت و فرار کرد. ولی هنگام فرار به زمین خورد و بچه از دستش افتاد و پایش لنگ شد.) 5 یک روز ظهر، موقعی که ایشبوشت پادشاه خوابیده بود، ریکاب و بعنه وارد خانه او شدند. 6 آنها به بهانه گرفتن یک کیسه گندم به کاخ او آمدند و مخفیانه به اتاق پادشاه رفتند. سپس او را کشته، سرش را از تنش جدا کردند و آن را با خود برداشته، از راه بیابان گریختند. آنها تمام شب در راه بودند 8 تا به حبرون رسیدند. ریکاب و بعنه سر بریده شدۀ ایشبوشت را به داوود تقدیم کرده، گفتند: «این سر ایشبوشت، پسر دشمنت شاول است که می‌خواست تو را بکشد. امروز خداوند انتقام تو را از شاول و تمام خاندان او گرفته است!» 9 اما داوود جواب داد: «به خداوند زنده که مرا از دست دشمنانم نجات داد، قسم 10 که من آن شخصی را که خبر کشته شدن شاول را به صقلع آورد و گمان می‌کرد که مؤده می‌آورد، کشتیم. آن مؤذگانی‌ای بود که به او دادم. 11 حال، آیا سزای مردان شرووری که شخص بی‌گناهی را در خانه خود و در رختخوابش به قتل رسانده‌اند، کمتر از این باید باشد؟ بدانید که شما را نیز خواهم کشت.» 12 بعد داوود به افرادش دستور داد که هر دو را بکشد. پس آنها را کشتند و دستها و پاهایشان را بریده، بدنهایشان را در کنار برکۀ حبرون به دار آویختند؛ اما سر ایشبوشت را گرفته، در قبر انبیر در حبرون دفن کردند.

5 نمایندگان تمام قبایل اسرائیل به حبرون نزد داوود آمدند و به او گفتند: «ما از گوشت و استخوان تو هستیم. 2 حتی زمانی که شاول بر ما حکومت می‌کرد، سپاهیان ما را تو به جنگ می‌بردی و به

زدند. **23** وقتی داوود از خداوند سؤال کرد، خداوند به او گفت: «از داد. وقتی جشن تمام شد و مردم به خانه‌های خود رفتند، **20** داوود روبرو به آنها حمله نکن، بلکه دور یزن و از میان درختان توت، از برگشت تا خانواده‌ی خود را برکت دهد. اما می‌کال به استقبال او آمده، پشت سر حمله کن. **24** وقتی صدای پایی بر سر درختان توت با لحنی تحقیرآمیز به او گفت: «پادشاه اسرائیل امروز چقدر باوقار و شنیدی، آنگاه حمله را شروع کن. چون این علامت آن است که سنگین بود! خوب خودش را مثل یک آدم ابله جلوی کنیزان رسوا من پیشاپیش شما حرکت می‌کنم و لشکر فلسطینی‌ها را شکست کرد!» **21** داوود به می‌کال گفت: «من امروز در حضور خداوندی می‌دهم.» **25** پس داوود، چنانکه خداوند به او فرموده بود، عمل کرد می‌رقصیدم که مرا انتخاب فرمود تا بر پدرت و خانواده‌ی او برتر باشم و فلسطینی‌ها را از جبهه تا جازر سرکوب نمود.

6 داوود بار دیگر تمام سربازان ماهر خود را که سی هزار بودند، جمع کرد **2** و به قریه‌ی یعاریم رفت تا صندوق عهد خدا را از آنجا بیاورد. (این صندوق به نام خداوند لشکرهای آسمان نامیده می‌شد. روی صندوق دو کروی قرار داشت و حضور خداوند بر آنها بود.) **3**

7 داوود پادشاه در کاخ خود در امنیت ساکن شد، زیرا خداوند صندوق عهد را از خانه‌ی ایناداب که در کوهستان بود برداشته، بر او را از شر تمام دشمنانش رها کرده بود. **2** یک روز داوود به ناتان ارباه‌ای نو گذاشتند. عزه و اخيو (پسران ایناداب)، گاوهای ارباه را می‌رانند. **4** اخيو، پیشاپیش صندوق عهد می‌رفت، **5** و داوود با رهبران قوم اسرائیل که از پشت سر او در حرکت بودند با صدای تار و چنگ و دایره‌ی زنگی و دهل و سنج، با تمام قدرت در حضور خداوند آواز می‌خواندند و پایکوبی می‌کردند. **6** اما وقتی به خرمنگاه ناکن رسیدند، گاوها لغزیدند و عزه دست خود را دراز کرد و صندوق عهد را گرفت که نیفتد. **7** آنگاه خشم خداوند بر عزه شعله‌ور شد و برای این بی‌احترامی او را در همان جا کنار صندوق عهد، کشت. **8** داوود از این عمل خداوند غمگین شد و آن مکان را «مجازات عزه» نامید که تا به امروز نیز به این نام معروف است. **9** آن روز داوود از خداوند ترسید و گفت: «چطور می‌توانم صندوق عهد را به خانه‌ی بزم؟» **10** پس تصمیم گرفت به جای شهر داوود، آن را به خانه‌ی عوبید ادم که از جت آمده بود، ببرد. **11** صندوق عهد، سه ماه در خانه‌ی عوبید ماند و خداوند، عوبید و تمام اهل خانه‌ی او را برکت داد. رهبری قوم اسرائیل برگزیدم. **9** در همه جا با تو بوده‌ام و دشمنانت **12** داوود وقتی شنید خداوند عوبید را به دلیل وجود صندوق عهد در خانه‌اش برکت داده است، نزد او رفت و صندوق عهد را گرفت و با جشن و سرور به سوی اورشلیم رهسپار شد. **13** مردانی که آن را حمل می‌کردند بیشتر از شش قدم زفته بودند که داوود آنها را متوقف کرد تا یک گاو و یک گوساله‌ی فربه قربانی کند. **14** داوود لباس کاهنان را پوشیده بود و با تمام قدرت در حضور خداوند می‌رقصید. این منم که خانه‌ی تو را می‌سازم. **12** وقتی تو بمیری و به اجدادت **15** به این ترتیب قوم اسرائیل با صدای شیپورها، شادی‌کنان صندوق عهد را به اورشلیم آوردند. **16** وقتی جمعیت همراه صندوق عهد وارد شهر شدند، می‌کال دختر شاول از پنجره نگاه کرد و داوود را دید که در حضور خداوند می‌رقصد و پایکوبی می‌کند، پس در دل خود او را تحقیر کرد. **17** صندوق عهد را در خیمه‌ای که داوود برای آن تدارک دیده بود، گذاشتند و داوود قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی به خداوند تقدیم نمود. **18** در پایان مراسم قربانی، داوود بنی اسرائیل را به نام خداوند لشکرهای آسمان برکت داد **19** و به هر یک از زنان و مردان یک قرص نان معمولی، یک نان خرما و یک نان کشمش

به خیمه عبادت رفت. او در آنجا نشست و در حضور خداوند چنین اورشليم برد. **9** تو، پادشاه حمات، وقتی شنید که داوود بر لشکر دعا کرد: «ای خداوند، من کیستم و خاندان من چیست که مرا به هددعز پیروز شده است، **10** پسرش هلدورام را فرستاد تا سلام وی را این مقام رسانده‌ای؟ **19** ای خدا، به این هم اکتفا نکردی بلکه به او برساند و این پیروزی را به او تبریک بگویدی، چون هددعز و نسل آینده من نیز وعده‌ها دادی. ای خداوند یهوه، آیا با همه اینچنین تو عو با هم دشمن بودند. هلدورام هدایایی از طلا و نقره و مفرغ به رفتار می‌کنی؟ **20** دیگر داوود چه گوید که تو خدمتگزارت را خوب داوود داد. **11** داوود، همه این هدایا را با طلا و نقره‌ای که خود می‌شناسی! **21** این خواست تو بود که این کارهای بزرگ را بکنی و از ادمی‌ها، موآبی‌ها، عمونی‌ها، فلسطینی‌ها، عملایی‌ها و نیز از به این وسیله مرا تعلیم بدهی. **22** ای خداوند من، چقدر با عظمت هددعز پادشاه به غنیمت گرفته بود، وقف خداوند کرد. **13** داوود در هستی! هرگز نشنیده‌ایم که خدایی مثل تو وجود داشته باشد! تو دره نمک با هجده هزار سرباز ادمی وارد جنگ شده، آنها را از بین خدای بی‌نظیری هستی! **23** در سراسر دنیا، کدام قوم است که مثل قوم تو، بنی‌اسرائیل، چنین برکتی یافته باشد؟ تو بنی‌اسرائیل را رهایی دادی، بنی‌اسرائیل را پرآوازه کنی. با معجزات تو از آنها برای خود قومی بسازی و نامت را پرآوازه کنی. با معجزات تو از آنها برای خود قومی بسازی و نامت را پرآوازه کنی. **24** بنی‌اسرائیل را تا به عظیم، مصر و خدایانش را نابود کردی. **24** بنی‌اسرائیل را تا به ابد قوم خود ساختی و تو ای خداوند، خدای ایشان شدی. **25** صرویه و وقایع‌نگار او یهوشافاط (پسر اخیلود) بود. **17** صادق (پسر «ای خداوند، آنچه که درباره من و خاندانم وعده فرموده‌ای، انجام اخیطوب و اخیمملک (پسر آبیئاتار) هر دو کاهن بودند و سرایا کاتب بد!» **26** اسم تو تا ابد ستوده شود و مردم بگویند: خداوند، خدای لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل است. تو خاندان مرا تا ابد حفظ خواهی کرد. **27** ای خداوند لشکرهای آسمان، ای خدای اسرائیل!

9 روزی داوود به این فکر افتاد که ببیند آیا کسی از خانواده شائول باقی مانده است؟ چون او می‌خواست به خاطر یونانان به او خوبی کند. **2** به او خبر دادند که یکی از نوکران شائول به نام صیبا هنوز زنده است. پس او را احضار کرده، از وی پرسید: «آیا تو صیبا هستی؟» او گفت: «بله قربان، من صیبا هستم.» **3** آنگاه پادشاه پرسید: «آیا کسی از خانواده شائول باقی مانده است؟ چون می‌خواهم طبق قولی که به خدا داده‌ام به او خوبی کنم.» صیبا جواب داد: «پسر لنگ یونانان هنوز زنده است.» **4** پادشاه پرسید:

8 پس از چندی، باز داوود به فلسطینی‌ها حمله کرده، آنها را شکست داد و میگاه‌آماه را از دستشان گرفت. **2** داوود همچنین موآبی‌ها را شکست داده، اسیران را به ردیف در کنار هم روی زمین خوابانید؛ سپس از هر سه نفر دو نفر را کشت و یک نفر را زنده نگه داشت. بازماندگان موآبی تابع داوود شده، به او باج و خراج می‌دادند. **3** در ضمن داوود نیروهای هددعز (پسر رحوب)، پادشاه صوبه را در هم شکست، زیرا هددعز می‌کوشید بار دیگر نواحی کنار رود فرات را به جنگ آورد. **4** در این جنگ داوود هزار اربابه، هفت هزار سرباز سواره و بیست هزار سرباز پیاده را به اسیری گرفت، بعد صد اسب برای اربابه‌ها نگه داشته، رگ پای بقیه اسبان را قطع کرد. **5** او همچنین با بیست و دو هزار سرباز سوری که از دمشق برای کمک به هددعز آمده بودند جنگید و همه آنها را کشت. **6** داوود در دمشق چندین قرارگاه مستقر ساخت و مردم سوریه تابع داوود شده، به او باج و خراج می‌پرداختند. به این ترتیب داوود هر جا می‌رفت، خداوند او را پیروزی می‌بخشید. **7** داوود سپرهای طلای سزاران هددعز را گرفته، به اورشليم برد. **8** در ضمن، او از طبع و بیروتای، شهرهای هددعز، مقدار زیادی مفرغ گرفته، آنها را هم به

صیبا خدمتگزاران مفیوشت شدند. **13** پس مفیوشت که از هر دو پا سوار سوری را کشتند. شوپک نیز در این جنگ کشته شد. **19** لنگ بود، در اورشلیم در قصر پادشاه زندگی می کرد و همیشه با وقتی پادشاهان خدمتگزار هددعزر دیدند که سربازان سوری شکست خورده اند، با اسرائیلی ها صلح نموده، تابع آنها شدند. از آن پس، پادشاه بر سر یک سفره می نشست.

10

پس از چندی، پادشاه عمون مرد و پسرش حانون بر تخت او نشست. **2** داوود پادشاه، پیش خود فکر کرد: «باید رسم دوستی را با حانون بجا آورم، چون پدرش ناحاش، دوست باوفا می بود.» جنگ عمونی ها فرستاد. (پادشاهان، طبق معمول در فصل بهار به پس داوود نمایندگانی به دربار حانون فرستاد تا به او تسلیت بگویند. دشمنان حمله می شدند.) آنها عمونی ها را شکست داده، شهر ربه ولی وقتی نمایندگان به عمون رسیدند، **3** بزرگان عمون به حانون گفتند: «این اشخاص برای احترام به پدرت به اینجا نیامده اند، بلکه داوود آنها را فرستاده است تا پیش از حمله به ما، شهرها را جاسوسی کنند.» **4** از این رو، حانون فرستاده های داوود را گرفته، ریش یک طرف صورتشان را تراشید و لباسشان را از پشت پاره کرده، ایشان را نیمه برهنه به کشورشان برگردانید. **5** نمایندگان داوود خجالت می کشیدند با این وضع به وطن بازگردند. داوود چون این خبر را شنید، دستور داد آنها در شهر اریحا بمانند تا ریششان بلند شود. **6** خانه برگشت. **5** وقتی بتشیع فهمید که حامله است، پیغام فرستاد و مردم عمون وقتی فهمیدند با این کار، داوود را دشمن خود کرده اند، بیست هزار سرباز پیاده سوری از بیت رحوب و صوبه و دوازده هزار نفر از طوب، و نیز پادشاه معکه را با هزار نفر اجیر کردند. **7** وقتی داوود از این موضوع باخبر شد، یوآب و تمام سپاه اسرائیل را به مقابله با آنها فرستاد. عمونی ها از دروازه های شهر دفاع می کردند و سربازان سوری اهل بیت رحوب و صوبه و سربازان طوب و معکه، در صحرا را کنار دروازه کاخ، پیش محافظین پادشاه به سر برد. **10** وقتی داوود مستقر شده بودند. **9** وقتی یوآب دید که باید در دو جبهه بجنگد، گروهی از بهترین رزمندگان خود را انتخاب کرد و فرماندهی آنها را به عهده گرفت تا به جنگ سربازان سوری برود. **10** بقیه سربازان را به برادرش ایشای سپرد تا به عمونی ها که از شهر دفاع می کردند، حمله کند. **11** یوآب به برادرش گفت: «اگر از عهده سربازان سوری برنیامد به کمک من بیا، و اگر تو از عهده عمونی ها برنیامدی، من به کمک تو می آیم. **12** شجاع باش! اگر واقعاً می خواهیم قوم خود و شهرهای خدای خود را نجات دهیم، امروز باید مردانه بجنگیم. هر چه خواست خداوند است، انجام خواهد شد.» **13** هنگامی که یوآب و سربازانش حمله کردند، سوریان پا به فرار گذاشتند. **14** عمونیان نیز وقتی دیدند مزدوران سوری فرار می کنند، آنها هم فرار کرده، تا داخل شهر، عقب نشینی نمودند. یوآب از جنگ با عمونی ها بازگشت و به اورشلیم مراجعت کرد. **15** سوری ها وقتی دیدند نمی توانند در برابر اسرائیلی ها مقاومت کنند، تمام سربازان خود را احضار کردند. هددعزر پادشاه، سوری هایی را نیز که در شرق رود فرات بودند جمع کرد. این نیروها به فرماندهی شوپک که فرمانده سپاه هددعزر بود به حیلام آمدند. **17** داوود چون این را شنید، همه سربازان اسرائیلی را جمع کرد و از رود اردن عبور کرده، به حیلام آمد. در آنجا با سربازان سوری وارد جنگ شد. **18** ولی سوری ها باز هم گریختند و داوود و سربازانش هفتصد ارايه سوار و چهل هزار اسب

11

بهار سال بعد، داوود لشکر اسرائیل را به فرماندهی یوآب به جنگ عمونی ها فرستاد. (پادشاهان، طبق معمول در فصل بهار به دشمنان حمله می کردند.) آنها عمونی ها را شکست داده، شهر ربه را محاصره کردند. اما داوود در اورشلیم ماند. **2** یک روز هنگام عصر داوود از خواب برخاست و برای هواخوری به پشت بام کاخ سلطنتی رفت. وقتی در آنجا قدم می زد چشمش به زنی زیبا افتاد که مشغول حمام کردن بود. **3** داوود یک نفر را فرستاد تا بپرسد آن زن کیست. معلوم شد اسمش بتشیع، دختر الیعام و زن اورپای حیثی است. **4** پس داوود چند نفر را فرستاد تا او را بیاورند. وقتی بتشیع نزد او آمد، داوود با او همبستر شد. سپس بتشیع خود را با آب طاهر ساخته، به خانه برگشت. **5** وقتی بتشیع فهمید که حامله است، پیغام فرستاد و این موضوع را به داوود خبر داد. **6** پس داوود برای یوآب این پیغام بیست هزار سرباز پیاده سوری از بیت رحوب و صوبه و دوازده هزار نفر از طوب، و نیز پادشاه معکه را با هزار نفر اجیر کردند. **7** وقتی داوود از این موضوع باخبر شد، یوآب و تمام سپاه اسرائیل را به مقابله با آنها فرستاد. عمونی ها از دروازه های شهر دفاع می کردند و سربازان سوری اهل بیت رحوب و صوبه و سربازان طوب و معکه، در صحرا را کنار دروازه کاخ، پیش محافظین پادشاه به سر برد. **10** وقتی داوود مستقر شده بودند. **9** وقتی یوآب دید که باید در دو جبهه بجنگد، گروهی از بهترین رزمندگان خود را انتخاب کرد و فرماندهی آنها را به عهده گرفت تا به جنگ سربازان سوری برود. **10** بقیه سربازان را به برادرش ایشای سپرد تا به عمونی ها که از شهر دفاع می کردند، حمله کند. **11** یوآب به برادرش گفت: «اگر از عهده سربازان سوری برنیامد به کمک من بیا، و اگر تو از عهده عمونی ها برنیامدی، من به کمک تو می آیم. **12** شجاع باش! اگر واقعاً می خواهیم قوم خود و شهرهای خدای خود را نجات دهیم، امروز باید مردانه بجنگیم. هر چه خواست خداوند است، انجام خواهد شد.» **13** هنگامی که یوآب و سربازانش حمله کردند، سوریان پا به فرار گذاشتند. **14** عمونیان نیز وقتی دیدند مزدوران سوری فرار می کنند، آنها هم فرار کرده، تا داخل شهر، عقب نشینی نمودند. یوآب از جنگ با عمونی ها بازگشت و به اورشلیم مراجعت کرد. **15** سوری ها وقتی دیدند نمی توانند در برابر اسرائیلی ها مقاومت کنند، تمام سربازان خود را احضار کردند. هددعزر پادشاه، سوری هایی را نیز که در شرق رود فرات بودند جمع کرد. این نیروها به فرماندهی شوپک که فرمانده سپاه هددعزر بود به حیلام آمدند. **17** داوود چون این را شنید، همه سربازان اسرائیلی را جمع کرد و از رود اردن عبور کرده، به حیلام آمد. در آنجا با سربازان سوری وارد جنگ شد. **18** ولی سوری ها باز هم گریختند و داوود و سربازانش هفتصد ارايه سوار و چهل هزار اسب

نمی‌دانستند از بالای دیوار به طرفشان تیراندازی خواهد شد؟ مگر فراموش کرده‌اند که ایملک پسر جدعون در تاباص به دست زنی کشته شد که از بالای دیوار، یک سنگ آسیاب دستی روی سرش انداخت؟ آنگاه بگو: اوریا هم کشته شد.» **22** پس، آن قاصد به اورشليم رفت و به داوود گزارش داده، گفت: «افراد دشمن از ما قویتر بودند و از شهر خارج شده، به ما حمله کردند ولی ما آنها را تا دروازه شهر عقب رانديم. **24** تیراندازان از روی دیوار ما را هدف قرار دادند. چند نفر از سربازان ما کشته شدند که اوریا حیثی هم در بین ایشان بود.» **25** داوود گفت: «بسیار خوب، به یوآب بگو که ناراحت نباشد، چون شمشیر فرقی بین این و آن قاتل نمی‌شود. این دفعه سختتر بجنگید و شهر را تسخیر کنید. در ضمن به او بگو از کارش راضی‌ام.» **26** وقتی بَتشِیع شنید شوهرش مرده است، عزادار شد. **27** بعد از تمام شدن ایام سوگواری، داوود بَتشِیع را به کاخ سلطنتی آورد و او نیز یکی از زنان داوود شده، از او پسری به دنیا آورد. اما کاری که داوود کرده بود در نظر خداوند ناپسند آمد.

12 خداوند، ناتان نبی را نزد داوود فرستاد و ناتان آمده، این حکایت را برایش تعریف کرد: «در شهری دو نفر زندگی می‌کردند، یکی فقیر بود و دیگری ثروتمند. **2** مرد ثروتمند گاو و گوسفند زیادی داشت. **3** اما آن فقیر از مال دنیا فقط یک ماده بَره داشت که از پول خود خریده بود و او را همراه پسرانش بزرگ می‌کرد. از بشقاب خود به آن بَره خوراک می‌داد و از کاسه‌اش به او آب می‌نوشانید، آن بَره را در آغوش می‌خوابانید و او را مثل دخترش دوست می‌داشت. **4** روزی مهمانی به خانه آن شخص ثروتمند رفت. ولی او به جای آنکه یکی از گاو و گوسفندان خود را بکشد تا برای مهمانش غذایی تهیه کند، بَره آن مرد فقیر را گرفته، سر برید.» **5** داوود چون این را شنید خشمگین شد و گفت: «به خداوند زنده قسم، کسی که چنین کاری کرده باید کشته شود، **6** و چون دلش به حال آن بیچاره نسوخت، باید به جای آن بَره، چهار بَره به او پس دهد.» **7** آنگاه ناتان به داوود گفت: «آن مرد تو هستی!» و بعد اضافه کرد که خداوند، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «من تو را به پادشاهی بر اسرائیل مسح کردم و از دست شاول نجات دادم. **8** کاخ و حرمسرای او را به تو بخشیدم و تو را بر یهودا و اسرائیل پادشاه ساختم. اگر این چیزها برای تو کافی نبود بیشتر از اینها هم به تو می‌دادم. **9** پس چرا قوانین مرا زیر پا گذاشتی و مرتکب این عمل زشت شدی؟ تو اوریا را به دست عمونی‌ها کشتی و زن او را تصاحب نمودی. **10** بنابراین، از این پس، کشت و کشتار از خانواده تو دور نخواهد شد، زیرا با گرفتن زن اوریا، به من اهانت کرده‌ای. **11** بنابراین من هم به دست افراد خانواده‌ات، بر سرت بلا نازل می‌کنم. زنان را پیش چشمانت به همسایه‌ات می‌دهم و او در روز روشن با آنها همبستر می‌شود. **12** تو این کار را مخفیانه کردی، اما من در روز روشن و در برابر چشمان همه بنی اسرائیل این بلا را بر سر تو خواهم آورد.» **13** داوود اعتراف

کرده، به ناتان گفت: «در حق خداوند گناه کرده‌ام.» ناتان گفت: «بله، خداوند هم تو را بخشیده است و به سبب این گناهت تو را هلاک نخواهد کرد. **14** ولی چون با این کارت باعث شده‌ای که دشمنان خداوند به او کفر گویند، پس این بچه‌ای هم که به دنیا آمده، خواهد مرد.» **15** بعد ناتان به خانه خود برگشت و خداوند، پسر را که بَتشِیع زاییده بود سخت بیمار کرد. **16** داوود به خدا التماس کرد که بچه را زنده نگاه دارد، و بدین منظور روزه گرفت و به اتاق خود رفته، تمام شب روی زمین دراز کشید. **17** درباریان از او خواش کردند از زمین بلند شود و با آنها غذا بخورد، اما قبول نکرد، **18** تا اینکه در روز هفتم، آن بچه مرد. درباریان می‌ترسیدند این خبر را به او بدهند. آنها می‌گفتند: «وقتی آن بچه هنوز زنده بود داوود از شدت ناراحتی با ما حرف نمی‌زد، حال اگر به او خبر بدهیم که بچه مرده است، معلوم نیست چه بلایی بر سر خود خواهد آورد؟» **19** ولی وقتی داوود دید آنها با هم نجوا می‌کنند، فهمید چه شده است و پرسید: «آیا بچه مرده است؟» گفتند: «بله.» **20** آنگاه داوود از زمین بلند شد، شستشو نمود، سرش را شانه کرد، لباسهایش را عوض نمود و به خیمه عبادت رفت و خداوند را پرستش کرد. سپس به کاخش برگشت و خوراک خورد. **21** درباریان تعجب کردند و به او گفتند: «ما از رفتار تو سر در نمی‌آوریم. وقتی بچه هنوز زنده بود گریه می‌کردی و غذا نمی‌خوردی. اما حال که بچه مرده است، دست از گریه برداشته، غذا می‌خوری!» **22** داوود جواب داد: «وقتی بچه زنده بود، روزه گرفتم و گریستم، چون فکر می‌کردم شاید خداوند به من رحم کند و بچه را زنده نگه دارد. **23** اما حال که بچه مرده است دیگر چرا روزه بگیرم؟ آیا می‌توانم او را زنده کنم؟ من پیش او خواهم رفت، ولی او نزد من باز نخواهد گشت.» **24** سپس داوود بَتشِیع را دلداری داد. بَتشِیع بار دیگر از داوود حامله شده، پسری زایید و اسم او را سلیمان گذاشت. خداوند سلیمان را دوست می‌داشت **25** و به همین سبب ناتان نبی را فرستاد تا سلیمان را یدیدیا (یعنی «محبوب خداوند») لقب دهد. **26** در این بین، یوآب به شهر ربه پایتخت عمون حمله برد و آن را محاصره کرد. او قاصدانی نزد داوود فرستاد تا به او بگویند: «ربه و مخازن آب آن در اختیار ماست. **28** پس بقیه سربازان را بیاور و شهر را تصرف کن تا پیروزی به نام تو تمام شود.» **29** پس داوود به ربه لشکر کشید و آن را تسخیر کرده، غنیمت زیادی از آنجا به اورشليم برد. داوود تاج گرانبهای پادشاه عمونی را از سرش برداشت و بر سر خودش گذاشت. این تاج، حدود سی و پنج کیلو وزن داشت و از طلا و جواهرات قیمتی ساخته شده بود. **31** داوود، مردم آن شهر را اسیر کرده، اره و تیشه و تبر به دستشان داد و آنها را به کارهای سخت گماشت. او در کوره‌های آجرپزی از ایشان کار می‌کشید. او با اهالی شهرهای دیگر عمون نیز همین گونه عمل کرد. سپس داوود و لشکر او به اورشليم بازگشتند.

ابشالوم، پسر داوود، خواهر زیبایی داشت به نام تامار. امون، پسر دیگر داوود که برادر ناتنی تامار بود، سخت دلخواه او شد. 2 امون چنان خاطرخواه خواهرش شده بود که از عشق او بیمار شد. او دسترسی به تامار نداشت، زیرا تامار چون باکره بود حق نداشت با مردان معاشرت کند. 3 ولی امون رفیقی حيله‌گر داشت به نام یوناداب. یوناداب پسر شمعى و برادرزاده داوود بود. 4 روزی یوناداب به امون گفت: «ای پسر پادشاه چرا روزه‌روز لاغرتر می‌شوی؟ به من بگو چه شده است؟» امون به او گفت: «من عاشق تامار، خواهر ناتنی‌ام شده‌ام!» 5 یوناداب گفت: «در بستر دراز بکش و خودت را به مریضی بزن. وقتی پدرت به عیادت بیاید، به او بگو که تامار را بفرستد تا برایت خوراکی تهیه کند. بگو که اگر از دست تامار غذا بخوری خوب می‌شوی.» 6 پس امون خوابید و خود را به مریضی زد. وقتی پادشاه به عیادتش آمد، امون به او گفت: «دلم می‌خواهد خواهرم تامار بیاید و دو قرص نان در حضور من بپزد تا از دست او بخورم.» 7 داوود قبول کرد و برای تامار پیغام فرستاد که پیش امون برود و برای او خوراکی تهیه کند. 8 تامار به خانه امون رفت و او بر بستر خوابیده بود. تامار مقداری خمیر تهیه کرد و برای او نان پخت. 9 اما وقتی سینی خوراک را پیش امون گذاشت، او نخورد و به نوکرانش گفت: «همه از اینجا بیرون بروید.» پس همه بیرون رفتند. 10 بعد به تامار گفت: «دوباره خوراک را به اتاق خواب بیاور و آن را به من بده.» تامار خوراک را پیش او برد. 11 ولی همین که آن را پیش او گذاشت، امون او را گرفته، گفت: «خواهر عزیزم، بیا با من بخواب!» 12 تامار گفت: «امون، این کار را نکن! نباید در اسرائیل چنین فاجعه‌ای به بار بیاورد.» 13 من این رسوایی‌ام را کجا برم؟ و تو در اسرائیل انگشت‌نما خواهی شد. تمنا می‌کنم فقط به پادشاه بگو و من مطمئنم اجازه خواهد داد تا با من ازدواج کنی.» 14 ولی گوش امون بدهکار نبود، و چون از تامار قویتر بود، به زور به او تجاوز کرد. 15 بعد ناگهان عشق امون به نفرت تبدیل شد و شدت نفرتش بیش از عشقی بود که قبلاً به او داشت. او به تامار گفت: «از اینجا برو بیرون!» 16 تامار با التماس گفت: «این کار را نکن، چون بیرون راندن من بدتر از آن عملی است که با من کردی.» ولی امون توجهی به حرفهای او نکرد. 17 او نوکرش را صدا زده، گفت: «این دختر را از اینجا بیرون کن و در را پشت سرش ببند.» پس آن نوکر او را بیرون کرد. در آن زمان رسم بود که دختران باکره پادشاه، لباس رنگارنگ می‌پوشیدند. 19 اما تامار لباس رنگارنگ خود را پاره کرد، خاکستر بر سر خود ریخته، دستهایش را روی سرش گذاشت و گریه‌کنان از آنجا دور شد. 20 وقتی برادرش ابشالوم او را دید، پرسید: «ببینم، آیا برادرت امون با تو بوده است؟ ای خواهرم، ساکت باش. او برادر توست. ناراحت نباش.» پس تامار در خانه برادرش ابشالوم گوشه‌گیر شد. 21 وقتی این خبر به گوش داوود پادشاه رسید، بی‌اندازه خشمگین شد. 22 اما ابشالوم به سبب این عمل زشت از امون کینه به دل داشت و درباره این موضوع با

14 وقتی یوآب فهمید که پادشاه چقدر مشتاق دیدار ابشالوم است، 2 به دنبال زنی حکیم فرستاد که در شهر تقووع زندگی می‌کرد. یوآب به آن زن گفت: «خودت را به قیافه زنی که مدت طولانی است عزادار می‌باشد در بیاور؛ لباس عزا بپوش و موهایت را شانه نکن. 3 بعد پیش پادشاه برو و این سخنان را که به تو می‌گویم به او بگو.» سپس به او یاد داد چه بگوید. 4 وقتی آن زن نزد پادشاه رسید، تعظیم کرد و گفت: «ای پادشاه، به دادم برس!» 5 پادشاه پرسید: «چه شده است؟» عرض کرد: «من زن بیوه‌ای هستم. دو

پسر داشتم. یک روز آن دو در صحرا با هم دعوا کردند و چون کسی نبود آنها را از هم جدا کند، یکی از ایشان به دست دیگری کشته شد. 7 حال تمام قوم و خویشانم می‌خواهند پسر دیگر را به آنها وزن آن دو کیلوگرم می‌شد. 27 او صاحب سه پسر و یک دختر شد. تسلیم کنم تا او را به جرم قتل برادرش، بکشند. ولی اگر من این کار را بکنم، دیگر کسی برایم باقی نمی‌ماند و نسل شوهر مرحوم از روی زمین برانداخته می‌شود. 8 پادشاه به او گفت: «با خیال راحت به خانه برو. ترتیب کار را خواهم داد.» 9 زن گفت: «ای پادشاه، تقصیر به گردن من و خانواده‌ام باشد و پادشاه و تختش بی‌تقصیر!» 10 پادشاه فرمود: «اگر کسی به تو چیزی گفت، او را نزد من بیاور. کاری می‌کنم که او هرگز مزاحم تو نشود.» 11 سپس آن زن به پادشاه گفت: «ای پادشاه، به خداوند، خدایتان قسم یاد کنید که نخواهید گذاشت خویشاوند من انتقام خون پسر مرا از پسر دیگر بگیرد و او را بکشد.» پادشاه پاسخ داد: «به خداوند زنده قسم، مویی از سر پسترت کم نخواهد شد!» 12 زن گفت: «التماس می‌کنم اجازه دهید یک چیز دیگر نیز بگویم.» پادشاه فرمود: «بگو!» 13 گفت: «چرا همین کاری را که قول دادید برای من بکنید، برای قوم خدا انجام نمی‌دهید؟ چطور پسر مرا بخشیدید، اما پسر خودتان را که آواره شده است نمی‌بخشید؟ آیا در این مورد مقصر نیستید؟ 14 سرانجام همه ما می‌میریم. عمر ما مثل آب بر زمین ریخته می‌شود، آب که ریخت دیگر نمی‌توان آن را جمع کرد. وقتی کسی از خدا آواره می‌شود خدا جان او را نمی‌گیرد، بلکه او را به سوی خود باز می‌خواند. پادشاه نیز چنین کند. 15 البته من برای پسر خود به اینجا آمده‌ام، چون می‌ترسم او را بکشند. با خود گفتم شاید پادشاه به عرایضم توجه نمایند و ما را از دست کسی که می‌خواهد ما را از آب و خاکی که خدا به ما عطا کرده بی‌نسیب کند، بربانند. 17 با خود گفتم که قول پادشاه، ما را آسوده‌خاطر خواهد کرد. شما مثل فرشته خدا هستید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید. خداوند، خدایتان همراه شما باشد.» 18 پادشاه گفت: «سؤالی از تو می‌کنم و تو راستش را بگو.» عرض کرد: «ای پادشاه، گوش به فرمانم.» 19 پادشاه گفت: «آیا یوآب تو را به اینجا فرستاده است؟» زن جواب داد: «چطور می‌توانم حقیقت را از شما، ای پادشاه، کتمان کنم؟ بله، یوآب مرا فرستاد و به من یاد داد که چه بگویم. 20 این کار را برای رفع کدورت کرد. اما سرورم حکمتی مانند حکمت فرشته خدا دارد و هر چه در این سرزمین اتفاق می‌افتد، می‌داند.» 21 پس پادشاه یوآب را خواست و به او گفت: «بسیار خوب، برو و ابشالوم را بیاور.» 22 یوآب تعظیم کرد و گفت: «ای پادشاه، امروز فهمیدم که به من نظر لطف دارید، چون درخواست مرا اجابت کردید. خدا شما را برکت دهد.» 23 یوآب به جشور رفت و ابشالوم را با خود به اورشلیم آورد. 24 پادشاه گفت: «او باید به خانه خود برود و به اینجا نیاید، چون نمی‌خواهم رویش را ببینم.» پس ابشالوم به خانه خود رفت و پادشاه را ندید. 25 ابشالوم مردی خوش قیافه بود و از این لحاظ در اسرائیل هیچ‌کس به پای او نمی‌رسید. از موی سر تا نوک پا

15 بعد از آن، ابشالوم ارباب‌های با چند اسب برای خود تهیه کرد و پنجاه نفر را استخدام کرد تا گارد محافظ او باشند. 2 او هر روز صبح زود بلند می‌شد، کنار دروازه شهر می‌رفت و در آنجا می‌ایستاد. هر وقت کسی را می‌دید که برای رسیدگی به شکایتش می‌خواهد پیش پادشاه برود، او را صدا زده، می‌رسید که از کدام شهر است و چه مشکلی دارد. 3 بعد به او می‌گفت: «بله، شکایت تو بجاست؛ ولی افسوس که پادشاه کسی را ندارد تا به این شکایات رسیدگی کند. 4 اگر من قاضی بودم نمی‌گذاشتم این وضع پیش بیاید و حق را به حقدار می‌دادم.» 5 هر وقت کسی پیش او تعظیم می‌کرد، فوری دستش را دراز کرده، او را بلند می‌کرد و می‌بوسید. 6 ابشالوم با تمام اسرائیلی‌هایی که می‌خواستند برای رسیدگی به شکایتشان نزد پادشاه بروند، چنین رفتار می‌کرد. به این طریق او به نیرنگ، دل مردم اسرائیل را به دست آورد. 7 چهار سال گذشت. یک روز ابشالوم به پادشاه گفت: «اجازه می‌خواهم به حبرون بروم و نداری را که به خداوند کرده‌ام بجا آورم، زیرا وقتی در جشور ارام بودم نذر کردم که اگر خداوند مرا به اورشلیم برگرداند در حبرون به او قربانی تقدیم کنم.» 9 پادشاه گفت: «بسیار خوب، برو و نذرت را بجا آور!» پس ابشالوم به حبرون رفت. 10 ولی وقتی به آنجا رسید جاسوسانی به سراسر کشور فرستاد تا مردم را علیه پادشاه بشورانند و به آنها بگویند: «به محض شنیدن صدای شیور، بگویند که ابشالوم در حبرون پادشاه شده است.» 11 در ضمن، ابشالوم در این سفر دوپست میهمان از اورشلیم همراه خود برده بود، ولی آنها از قصد او بی‌خبر بودند. 12 موقع قربانی کردن، ابشالوم به دنبال اختیوئل فرستاد و موافقت او را نیز جلب کرد. (اختیوئل مشاور داوود بود و در جلیله زندگی می‌کرد.) روزه‌روز طرفداران ابشالوم زیادتر می‌شدند و شورش بالا می‌گرفت. 13

در این میان، قاصدی به اورشلیم آمد و به داوود پادشاه خبر داد که تمام مردم اسرائیل به ابشالوم ملحق شده‌اند. **14** داوود به تمام افرادش پیشنهادهای اختیوفا را بی‌اثر کنی. **35** صادق و آیتار کاهن در که در اورشلیم بودند، گفت: «باید هر چه زودتر فرار کنیم و گرنه جان به در نخواهیم برد! اگر قبل از آمدن ابشالوم از شهر خارج شویم، هم خود را نجات خواهیم داد و هم اهالی پایتخت را.» **15** همه جریان می‌گذاردند. **37** پس حوشای، دوست داوود، به پایتخت جواب دادند: «ما گوش به فرمان تو هستیم. آنچه مصلحت می‌دانی برگشت و همزمان با ابشالوم وارد اورشلیم شد.

16 داوود از آن طرف کوه سرازیر می‌شد که به صیبا، خدمتگزار مفیویش تا آنجا که منتظر او بود برخورد. صیبا با خود یک جفت الاغ پالان شده آورده بود که روی آنها دوپست نان معمولی، صد نان کشمش، صد خوشه انگور و یک مشک شراب بود. **2** پادشاه از صیبا پرسید: «اینها را برای چه آورده‌ای؟» صیبا جواب داد: «الاغها را برای اهل خانه‌ت آورده‌ام تا بر آنها سوار شوند. نان و میوه برای خوراک افراد می‌باشد تا آنها را بخورند و شراب هم برای کسانی که در بیابان خسته می‌شوند.» **3** پادشاه از او پرسید: «پس مفیویش کجاست؟» صیبا پاسخ داد: «در اورشلیم ماند، چون فکر می‌کند اسرائیلی‌ها امروز تاج و تخت پدر بزرگش شاول را به او باز می‌گردانند.» **4** پادشاه به صیبا گفت: «در این صورت، هر چه مال او بود از این پس مال تو باشد.» صیبا گفت: «من غلام شما هستم؛ لطفتان از سر من کم نشود.» **5** وقتی داوود و همراهانش به بحوریم رسیدند، با مردی رویو شدند که از شهر خارج می‌شد. او با دیدن داوود شروع کرد به ناسزا گفتن. این مرد شمعی پسر جیرا، از طایفه شاول بود. **6** با اینکه داوود توسط محافظان و افرادش از دو طرف محافظت می‌شد، ولی شمعی به سوی او و دربارانش سنگ می‌انداخت، **7** و فریاد می‌زد: «از اینجا دور شو ای قاتل! ای جنایتکار! **8** خداوند انتقام خون خاندان شاول را از تو می‌گیرد. تو تاج و تخت او را دزدیدی و حال، خداوند آن را به پسر ابشالوم داده است! ای آدمکش بالاخره به سزایت رسیدی!» **9** ایشای پسر صرویه گفت: «ای پادشاه، چرا اجازه می‌دهی این سگ مرده به شما دشنام بدهد؟ اجازه فرمایید بروم سرش را از تنش جدا کنم!» **10** پادشاه خطاب به ایشای و برادرش یوآب گفت: «شما چه کار دارید؟ اگر خداوند به او گفته است که به من دشنام دهد، من کی هستم که مانع کار او شوم؟ **11** پسر خودم به خون تشنه است، این که یک بنیامینی است و فقط به من ناسزا می‌گوید. بگذارید دشنام دهد، بدون شک دست خداوند در این کار است. **12** شاید خداوند ظلمی را که به من می‌شود ببیند و به جای این ناسزاها، مرا برکت بدهد.» **13** پس داوود و افرادش راه خود را پیش گرفتند و شمعی همچنان به دنبال آنها از کنار کوه می‌رفت و دشنام می‌داد، سنگ پرت می‌کرد و خاک به هوا می‌پاشید. **14** پادشاه و همراهانش خسته به مقصد خود رسیدند و استراحت کردند. **15** در این هنگام، ابشالوم و افرادش وارد اورشلیم شدند. اختیوفا با آنها بود. **16** حوشای ارکی دوست داوود وقتی ابشالوم را دید به سوی او رفت و گفت: «زنده باد پادشاه! زنده باد پادشاه!» **17**

ابشالوم از او پرسید: «با دوست خود داوود اینطور رفتار می‌کنی؟ چرا همراه او نرفتی؟» **18** حوشای جواب داد: «من به کسی خدمت می‌کنم که از طرف خداوند و قوم اسرائیل انتخاب شده باشد. **19** حال، چه کسی بهتر از پسر اربابم؟ من پیش از این به پدرت خدمت می‌کردم، ولی از این پس در خدمت تو خواهم بود!» **20** ابشالوم رو به اختیوئل کرد، پرسید: «حال که به اینجا رسیدیم چه باید کرد؟» **21** اختیوئل به او گفت: «برو و با کنیزان پدرت همبستر شو. داوود آنها را در اینجا گذاشته تا از کاخ او نگهداری کنند. با این کار، تمام اسرائیلی‌ها متوجه می‌شوند که تو و داوود واقعاً دشمن یکدیگر شده‌اید، آنگاه پیروانت با دلگرمی از تو پشتیبانی خواهند کرد.» **22** پس روی پشت بام کاخ سلطنتی، جایی که در معرض دید همه بود، جادری زدند و ابشالوم به داخل چادر رفت تا با کنیزان پدرش همبستر شود. **23** در آن روزها، هر نصیحتی که اختیوئل می‌داد، ابشالوم آن را مانند کلام خدا می‌پذیرفت. داوود هم قبلاً به همین شکل نصیحت‌های اختیوئل را می‌پذیرفت.

17 اختیوئل به ابشالوم گفت: «دوازده هزار سرباز به من بده تا همین امشب داوود را تعقیب کنم. **2** حال که او خسته و درمانده است به او حمله می‌کنم تا افرادش پراکنده شوند. آنگاه فقط پادشاه را می‌کشم **3** و تمام افرادش را به نزد تو باز می‌گردانم. با کشته شدن پادشاه بدون شک همه همراهانش بدون اینکه آسیبی ببینند نزد تو برو خواهند گشت.» **4** ابشالوم و همه بزرگان اسرائیل این نقشه را پسندیدند. **5** ولی ابشالوم گفت: «نظر حوشای ارکی را نیز در این باره ببیسرید.» **6** وقتی حوشای آمد، ابشالوم نقشه اختیوئل را برای او تعریف کرد و از او پرسید: «نظر تو چیست؟ آیا با نقشه او موافقی یا طرح دیگری داری؟» **7** حوشای جواب داد: «فکر می‌کنم پیشنهادی که این بار اختیوئل داده خوب نیست. **8** پدرت و افراد او را خوب می‌شناسی. آنها جنگجویان شجاعی هستند. مانند خرس ماده‌ای که بچه‌هایش را دزدیده باشند خشمگین هستند. پدرت سرباز کهنه‌کار و با تجربه‌ای است و شب در میان سربازان خود نمی‌ماند. **9** احتمالاً در غاری یا جای دیگری مخفی شده است. کافی است بیرون بیاید و حمله کند و چند نفر از افراد تو را بکشد، آنگاه همه جا شایع می‌شود که پیروان تو سرکوب شده‌اند. **10** آنگاه شجاعترین افرادت، حتی اگر دل شیر هم داشته باشند، از ترس روحیه خود را خواهند باخت. چون تمام اسرائیلی‌ها می‌دانند که پدرت چه مرد جنگاوری است و سربازانش چقدر شجاع هستند. **11** پس پیشنهاد من این است که تمام سربازان اسرائیل را از سراسر کشور، یعنی از دان تا بئرشیع، جمع کنی تا نیروی بزرگی داشته باشی، و خودت هم شخصاً فرماندهی آنها را به عهده بگیری. **12** داوود و افرادش را هر جا باشند، پیدا می‌کنیم و آنها را غافلگیر کرده، همه را از بین می‌بریم تا یک نفرشان هم زنده نماند. **13** اگر داوود به شهری فرار کند، تمام سپاه اسرائیل که در اختیار تو است دیوارهای

داوود پادشاه بروم و به او مژده دهم که خداوند او را از شر دشمنانش نجات داده است.» **20** یوآب گفت: «نه، برای پادشاه خبر مرگ پسرش مژده نیست. یک روز دیگر می‌توانی این کار را بکنی، ولی نه امروز.» **21** سپس یوآب به غلام سودانی خود گفت: «برو و آنچه دیدی به پادشاه بگو.» او هم تعظیم کرد و با سرعت رفت. **22** اما اخیمعص به یوآب گفت: «خواهش می‌کنم اجازه بده من هم بروم. هر چه می‌خواهد بشود.» یوآب جواب داد: «نه پسر، لازم نیست بروی؛ چون خبر خوشی نداری که ببری.» **23** ولی او با التماس گفت: «هر چه می‌خواهد باشد. بگذار من هم بروم.» بالاخره یوآب گفت: «بسیار خوب برو.» پس اخیمعص از راه ماینر رفت و پیش از آن غلام سودانی به شهر رسید. **24** داوود کنار دروازه شهر نشسته بود. وقتی دیدبان به بالای حصار رفت تا دیدبانی کند، دید مردی تنها دوان‌دوان از دور به طرف شهر می‌آید. **25** پس با صدای بلند به داوود خبر داد. پادشاه گفت: «اگر تنهاست، مژده می‌آورد.» در حالی که آن قاصد نزدیک می‌شد، **26** دیدبان یک نفر دیگر را هم دید که به طرف شهر می‌دود. پس فریاد زد: «یک نفر دیگر هم به دنبال او می‌آید!» پادشاه گفت: «او هم مژده می‌آورد.» **27** دیدبان گفت: «اولی شبیه اخیمعص پسر صادق است.» پادشاه گفت: «او مرد خوبی است؛ بی‌شک خبر خوشی می‌آورد.» **28** اخیمعص به پادشاه نزدیک شد و پس از سلام و درود او را تعظیم کرده، گفت: «سپاس بر خداوند، خدایت که تو را بر دشمنانت پیروزی بخشید.» **29** پادشاه پرسید: «از ابشالوم جوان چه خبر؟ حالش خوب است؟» اخیمعص جواب داد: «وقتی یوآب به من گفت که به خدمت شما بیایم، صدای داد و فریاد بلند بود و من نتوانستم بفهمم چه اتفاقی افتاده است.» **30** پادشاه به او گفت: «کنار بایست و منتظر باش.» پس اخیمعص به کناری رفته در آنجا ایستاد. **31** سپس آن غلام سودانی رسید و گفت: «من برای پادشاه خبری خوش دارم. خداوند امروز شما را از شر دشمنانتان نجات داده است.» **32** پادشاه پرسید: «از ابشالوم جوان چه خبر؟ آیا سالم است؟» آن مرد جواب داد: «امیدوارم همه دشمنانتان به سرنوشت آن جوان دچار شوند!» **33** غم وجود پادشاه را فرا گرفت. او در حالی که به اتاق خود که بالای دروازه قرار داشت می‌رفت، با صدای بلند گریه می‌کرد و می‌گفت: «ای پسر ابشالوم، ای پسر ابشالوم! کاش من به جای تو می‌مردم! ای ابشالوم، پسر، پسر!»

19 به یوآب خبر دادند که پادشاه برای ابشالوم عزا گرفته است و گریه می‌کند. **2** وقتی مردم شنیدند که پادشاه برای پسرش غصه‌دار است، شادی پیروزی بزرگ آن روز ایشان، به غم مبدل شد. **3** سربازان مثل نیروی شکست خورده بی‌سر و صدا و با سرهای افکنده وارد شهر شدند. **4** پادشاه صورت خود را با دستهایش پوشانده بود و به تلخی می‌گریست و می‌گفت: «ای پسر ابشالوم، ای پسر ابشالوم، ای پسر!» **5** یوآب به خانه پادشاه رفت و به او گفت: «ما آنگاه اخیمعص، پسر صادق کاهن، به یوآب گفت: «بگذارید نزد

امروز جان تو و زندگی پسران و دختران، زنان و کنیزان را نجات «تو کشته نخواهی شد.» 24 در این بین، مفیبوش، نوۀ شاول از دادیم؛ ولی تو با این رفتار خود ما را تحقیر کردی. 6 اینطور که به اورشلیم به استقبال پادشاه آمد. از روزی که پادشاه از پایتخت رفته نظر می‌رسد تو کسانی را دوست داری که از تو متفرند و از کسانی بود، مفیبوش پاها و لباسهای خود را نشسته بود و سر و صورتش را نفرت داری که دوست دارند. گویی سرداران و افراد برای تو نیز اصلاح نکرده بود. پادشاه از او پرسید: «ای مفیبوش، چرا همراه هیچ ارزش ندارند. اگر ایشالوم زنده می‌ماند و همه ما می‌مردیم، تو من نیامدی؟» 26 عرض کرد: «ای پادشاه، صیبا، خادم من، مرا خوشحال می‌شدی. 7 حال، بلند شو و بیرون بیا و به سربازانت فریب داد. به او گفتم که الاغم را آماده کند تا بتوانم همراه پادشاه تبریک بگو. به خداوند زنده قسم اگر چنین نکنی، امشب حتی یکی بروم، ولی او این کار را نکرد. چنانکه می‌دانید من لنگ هستم. 27 از آنها در اینجا باقی نخواهد ماند، و این از تمام بلایهایی که تاکنون در عوض مرا متهم کرده است به اینکه نخوسته‌ام همراه شما بیایم. برای پیش آمده، بدتر خواهد بود.» 8 پس پادشاه بیرون رفته، کنار دروازه شهر نشست. وقتی افرادش این را شنیدند، دوش جمع شدند. در ضمن، تمام سربازان اسرائیلی به خانه‌های خود گریخته بودند. 9 کشته می‌شدیم، ولی در عوض به من افتخار دادید بر سر سفروتان در سراسر مملکت، این بحث درگرفته بود که چرا نمی‌رویم پادشاه خوراک بخورم! پس من چه حق دارم از پادشاه توقع بیشتری داشته خود را که به سبب ایشالوم از مملکت فرار کرده، باز گردانیم؟ او بود باشم؟» 29 پادشاه گفت: «لازم نیست این چیزها را بگوئی. دستور که ما را از شر دشمنان فلسطینی نجات داد. ایشالوم هم که به جای داده‌ام تو و صیبا، ملک شاول را بین خودتان تقسیم کنید.» 30 پدرش به پادشاهی انتخاب کردیم، ایک مرده است. پس بیاید داوود مفیبوش عرض کرد: «ای آقا، تمام ملک را به او بدهید. همین که را باز گردانیم تا دوباره پادشاه ما شود. 11 داوود، صادق و آیتار می‌بینم پادشاه به سلامت به خانه بازگشته برای من کافی است!» کاهن را فرستاد تا به بزرگان یهودا بگویند: «چرا شما در باز آوردن پادشاه، آخر همه هستید؟ تمام قوم اسرائیل آماده حرکتند به‌جز شما که برداران و قبیله و گوشت و خون من هستید.» 13 در ضمن، به صادق و آیتار گفت که به عماما بگویند: «تو خوشی‌اشوند من پادشاه به او گفت: «همراه من بیا و در اورشلیم زندگی کن. من در هستی، پس خدا مرا بزند اگر تو را به جای یوآب به فرماندهی سپاه خود نگمارم.» 14 پیغام داوود تمام قبیله یهودا را خشنود کرد و آنها عرم چقدر باقی است که همراه تو به اورشلیم بیایم؟ 35 الان هشتاد با دل و جان جواب مثبت داده، برای پادشاه پیغام فرستادند که همراه افرادش پیش آنها بازگردد. 15 پس پادشاه عازم پایتخت شد. وقتی به برابیم مژه‌ای ندارد. صدای ساز و آواز نیز گوشم را نوازش نمی‌دهد. رود اردن رسید تمام مردم یهودا برای استقبالش به جلجال آمدند تا او بنابرین، برای پادشاه باری خواهم بود. 36 همین قدر که می‌توانم را از رود اردن عبور دهند. 16 آنگاه شمععی (پسر جیرای بنیامین) که همراه شما به آن طرف رودخانه بیایم، برای من افتخار بزرگی است. از بحوریم بود، با عجله همراه مردان یهودا به استقبال داوود پادشاه رفت. 17 هزار نفر از قبیله بنیامین و صیبا خدمتگزار خاندان شاول با پانزده پسرش و بیست نوکرش همراه شمععی بودند. آنها قبل از پادشاه به رود اردن رسیدند. 18 بعد، از رودخانه گذشتند تا خاندان سلطنتی را به آن طرف رودخانه بیاورند و هر چه خواست پادشاه باشد، انجام دهند. پیش از اینکه پادشاه از رودخانه عبور کند، شمععی در برابر او به خاک افتاد 19 و گفت: «ای پادشاه، التماس می‌کنم مرا برزلائی را بوسید و برایش دعای برکت کرد و او به خانه‌اش بازگشت. ببخشید و فراموش کنید آن رفتار زشتی را که هنگام بیرون آمدن از اورشلیم، مرتکب شدم. 20 چون خودم خوب می‌دانم که چه اشتباه بزرگی مرتکب شده‌ام! به همین دلیل هم امروز زودتر از تمام افراد قبیله یوسف آمده‌ام تا به پادشاه خوش آمد بگویم.» 21 ایشای پسر صرویه گفت: «آیا شمععی به سبب اینکه به پادشاه برگزیده خداوند رودخانه عبور دهند؟ 42 مردان یهودا جواب دادند: «ما حق داشتیم ناسزا گفت، نباید کشته شود؟» 22 داوود جواب داد: «ای پسران این کار را نکنیم، چون پادشاه از قبیله ماست. چرا شما از این موضوع صرویه، چرا در کار من دخالت می‌کنید؟ چرا می‌خواهید در سر ایجاد کنید؟ امروز در اسرائیل منم که سلطنت می‌کنم، پس نباید کسی اسرائیل جواب دادند: «ولی اسرائیل ده قبیله است. پس اکثریت با کشته شود.» 23 سپس رو به شمععی کرد و قسم خورده، گفت: ماست و ما ده برابر بیشتر از شما به گردن پادشاه حق داریم. چرا با

نظر حقارت به ما نگاه می‌کنید؟ فراموش نکنید که موضوع بازگرداندن شهر فریاد زد: «گوش کنید! گوش کنید! به یوآب بگویید به اینجا پادشاه را ما پیشنهاد کردیم.» این بحث و گفتگو ادامه یافت، اما بیاید تا با او حرف بزنم.» **17** وقتی یوآب به آن زن نزدیک شد، سخنان مردان یهودا از سخنان مردان اسرائیل قویتر بود.

20 در این وقت مرد آشوبگری به نام شمع (پسر بکری بنیامینی) گفت: «از قدیم گفته‌اند: اگر مشکلی دارید به آبل بروید و جویان را شیبورش را به صدا درآورده، مردم را دور خود جمع کرد و گفت: «ما بگیریم. چون ما همیشه با پندهای حکیمانه خود، مشکل مردم را حل داوود را نمی‌خواهیم. پسر یسا رهبر ما نیست. ای مردم اسرائیل به می‌کنیم. **19** شما می‌خواهید شهر ما را که در اسرائیل شهری قدیمی خانه‌هایتان بروید.» **2** پس همه، غیر از قبیله یهودا، داوود را ترک و صلح‌جو و وفادار است خراب کنید. آیا انصاف است شهری که به گفته، به دنبال شمع رفتند. اما مردان یهودا نزد پادشاه خود ماندند و از خداوند تعلق دارد خراب شود؟» **20** یوآب پاسخ داد: «نه، اینطور اردن تا اورشلیم او را همراهی کردند. **3** وقتی پادشاه به کاخ خود در اورشلیم رسید، دستور داد آن ده کنیزی را که برای نگهداری کاخ در آنجا گذاشته بود، از دیگران جدا کرده، به خانه‌ای که زیر نظر من تسلیم کنید شهر را ترک خواهیم کرد.» زن گفت: «بسیار خوب، نگهبانان قرار داشت ببرند و هر چه لازم دارند به ایشان بدهند. ولی داوود دیگر هرگز با آنها همبستر نشد. پس آن ده زن تا آخر عمرشان اهالی شهر رفت و نقشه خود را با آنان در میان گذاشت. آنها نیز سر در انزوا ماندند. **4** بعد از آن، پادشاه به عماسا دستور داد که در شمع را از تنش جدا کردند و پیش پای یوآب انداختند. یوآب شیبور زد عرض سه روز سپاه یهودا را آماده سازد تا نزد او حاضر شوند. **5** و سربازانش را از حمله به شهر بازداشت. سپس ایشان به اورشلیم عماسا برای جمع‌آوری سربازان یهودا بیرون رفت، ولی این کار بیش از نزد پادشاه بازگشتند. **23** یوآب فرمانده سپاه اسرائیل بود و بنایا پسر سه روز طول کشید. **6** پس داوود به ایشای گفت: «شمع برای ما از ایشالوم خطرناک‌تر خواهد بود. بنابراین تو افراد مرا برداشته، او را تعقیب کن پیش از اینکه وارد شهر حصارداری شده، از دست ما فرار کند.» **7** پس ایشای با محافظین دربار و یوآب با بهترین به شمار می‌آمد.

21 سربازان خود از اورشلیم خارج شده، به تعقیب شمع پرداختند. **8** وقتی آنها به سنگ بزرگی که در جبعون بود رسیدند، عماسا به دیدار آنها رفت. یوآب لباس نظامی پوشیده و خنجر به کمر بسته بود. وقتی پیش می‌آمد تا با عماسا احوالپرسی کند، خنجرش از غلاف به زمین افتاد. **9** یوآب به عماسا گفت: «برادر، چطور؟» این را گفت و با دست راستش ریش عماسا را گرفت تا او را ببوسد. **10** عماسا متوجه خنجر که در دست چپ یوآب بود، نشد. یوآب خنجر را به شکم او فرو کرد و روده‌های او بر زمین ریخت. عماسا جابه‌جا مرد به طوری که یوآب لازم ندید ضربه دیگری به او بزند. یوآب و برادرش او را به همان حال واگذاشته، به تعقیب شمع ادامه دادند. **11** یکی از سرداران یوآب، به سربازان عماسا گفت: «اگر طرفدار داوود هستید، بیاید و به یوآب ملحق شوید.» **12** عماسا در وسط راه غرق در خون افتاده بود. آن سردار وقتی دید عده زیادی دور جنازه عماسا حلقه زده‌اند و به آن خیره شده‌اند، جسد را از میان راه برداشت و آن را به صحرا برد و پوششی بر آن انداخت. **13** وقتی جنازه عماسا برداشته شد، همه به دنبال یوآب رفتند تا شمع را تعقیب کنند. **14** در این میان شمع به نزد تمام قبایل اسرائیل رفت. هنگامی که به شهر آبل واقع در بیت‌معکه رسید، همه افراد طایفه بکری دور او جمع شدند. **7** داوود به خاطر عهد و پیمانی که در حضور خداوند با یوناتان بسته بود، پسر او مفیوشت را که نوه شائول بود به دست ایشان نداد. **8** و در برابر حصار شهر، سنگ‌های بلند ساخته، به تخریب حصار پرداختند. **16** در آن شهر زن حکیمی زندگی می‌کرد. او از داخل

دختر شاول، زن عدریل پسر برزلی محولانی به دنیا آمده بودند، به فریاد برآورد و از خدایم کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و دست آنها سپرد. **9** جبعونی‌ها آنها را روی کوه در حضور خداوند به او از خانه مقدّس ناله مرا شنید. **8** آنگاه زمین تکان خورد و لرزید و دار آویختند. بدین ترتیب، این هفت نفر در آغاز فصل درو جو کردند. بنیاد آسمان مرتعش شد و به لرزه درآمد، زیرا خداوند به خشم آمده **10** سپس رصفه، کنیز شاول، پلاسی گرفت و آن را روی یک تخته بود. **9** دود از بینی او برآمد و شعله‌های سوزانده آتش از دهانش زبانه سنگ نزدیک اجساد انداخت و تمام فصل درو در آنجا ماند تا نگذارد کشید. **10** او آسمان را شکافت و نزول کرد، زیر پایش ابرهای سیاه پرندگان در روز و درندگان در شب اجساد را بخورد. **11** وقتی داوود قرار داشت. **11** بر اربه آسمانی خویش سوار شد و با سرعت باد پرواز شنید که رصفه، دختر آیه، مُتعه شاول چه کرده است، **12** ترتیبی نمود. **12** او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای غلیظ و پر آب او را داد که استخوانهای مردگان را دفن کنند. در ضمن از مردان پایش احاطه کردند. **13** درخشندگی حضور او، شعله‌های آتش پدید آورد. جلعاد خواهش کرد استخوانهای شاول و پسرش یوناتان را برایش بیاورند. (وقتی شاول و یوناتان در جنگی که در کوه جلیع واقع شد مردند، فلسطینی‌ها جنازه‌های آنها را در میدان شهر بیث‌شان به دار آویختند، ولی مردان پایش جلعاد شبانه رفتند و جنازه‌های آنها را نفس خداوند خشکی پدید آمد. **17** خداوند از آسمان دست خود را زدیدند.) پس استخوانهای شاول و یوناتان را نزد داوود آورد، آنها را دراز کرد و مرا از اعماق آبهای بسیار بیرون کشید. **18** مرا از چنگ در قبر قیس، پدر شاول، واقع در صیبع در ملک بنیامین دفن کردند. دشمنان نیرومندی که از من تواناتر بودند، رهانید **19** وقتی در سختی سرانجام خداوند دعای داوود را مستجاب نمود و قحطی تمام شد. و پریشانی بودم، دشمنان بر من هجوم آوردند، اما خداوند مرا حفظ **15** یک بار وقتی فلسطینی‌ها با اسرائیلی‌ها می‌جنگیدند، داوود و افرادش در بحبوحه جنگ خسته و درمانده شدند. **16** یک غول فلسطینی به نام ییشی بنوب که وزن نیزه مفرغین او در حدود سه کیلو و نیم بود و زره‌ای نو بر تن داشت، به داوود حمله کرد و نزدیک بود نوزیده‌ام. **23** همه احکامش را بجا آورده‌ام و از فرمان او سرپیچی او را بکشد. **17** ولی ایشای پسر صرویه به کمک داوود شتافت و نکرده‌ام. **24** در نظر خداوند بی‌عیب بوده‌ام، خود را از گناه دور نگاه آن فلسطینی را کشت. بنابراین افراد داوود به تأکید به او گفتند: «تو داشته‌ام. **25** خداوند به من پاداش داده است، زیرا در نظر او پاک و امید اسرائیل هستی و دیگر نباید به میدان جنگ بیایی. ما نمی‌خواهیم درستکار بوده‌ام. **26** خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، تو را از دست بدهیم.» **18** در جنگی که بعد در جَب با فلسطینی‌ها امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می‌کنی. **27** به اشخاص درگرفت، سبکای حوشانی یک غول فلسطینی دیگر به نام ساف را کشت. **19** بار دیگر در همان محل، الحانان برادر جلیات جتی را رفتار می‌کنی. **28** تو افتادگان را نجات می‌دهی، اما متکبران را که چوب نيزواش به کلفتی چوب نساچها بود، کشت. **20** یک بار هم وقتی فلسطینی‌ها در جت با اسرائیلی‌ها می‌جنگیدند، یک غول فلسطینی که در هر دست و پایش شش انگشت داشت، نیروهای اسرائیلی را به ستوه آورد. آنگاه یوناتان، برادرزاده داوود که پسر شمعان بود، او را کشت. **22** این چهار مرد که به دست داوود و سربازان او کشته شدند از نسل غول‌پیکران جت بودند.

22 وقتی که خداوند داوود را از دست شاول و دشمنان دیگرش رهانید، او این سرود را برای خداوند سرایید: **2** خداوند قلعه من است. او صخره من است و مرا نجات می‌بخشد. **3** خدایم صخره محکمی است که به آن پناه می‌برم. او همچون سیر از من محافظت می‌کند، به من پناه می‌دهد و با قدرتش مرا می‌رهاند. نجات‌دهنده من، مرا از ظلم می‌رهاند. **4** او را به کمک خواهم طلبید و از چنگ دشمنان رهائی خواهم یافت. ای خداوند تو شایسته پرستش هستی! **5** مرگ، مرا در چنگال خود گرفتار کرده بود و موجهای ویرانگرش مرا در بر گرفته بود. **6** مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد. (Sheol h7585) **7** اما من در این پریشانی به سوی خداوند می‌کنم. **42** فریاد برمی‌آورند، ولی کسی نیست که آنها را بربانند. از

خداوند کمک می‌خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی‌رسد. **43** در غار عَدْلَام به سر می‌برد، و فلسطینی‌های مهاجم در درهٔ رفائیم من آنها را خرد کرده، به صورت غبار درمی‌آورم، و آنها را مانند گل بودند، سه نفر از سی سردار ارشد سپاه اسرائیل در وقت حصاد پیش کوچه‌ها لگدمال می‌کنم. **44** تو مرا از شورش قوم نجات داده‌ای و مرا رهبر قومها ساخته‌ای. مردمی که قبالاً آنها را نمی‌شناختم اکنون مرا خدمت می‌کنند. **45** بیگانه‌ها در حضور من سر تعظیم فرود می‌آورند «چقدر دلم می‌خواهد از آب چاهی که نزدیک دروازهٔ شهر بیت‌لحم و به محض شنیدن دستورهایم، آنها را اجرا می‌کنند. **46** آنها روحیهٔ هست، بنوشم!» **16** پس، آن سه سردار شجاع قلب اردوی فلسطینی خود را باخته‌اند و با ترس و لرز از قلعه‌های خود بیرون می‌آیند. **47** را شکافتند و از آن چاه، آب کشیدند و برای داوود آوردند. اما داوود خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال باد که صخرهٔ آن را نوشید، بلکه آن را چون هدیه به حضور خداوند ریخت، **17** و نجات من است! **48** خدایی که انتقام مرا می‌گیرد، قومها را مغلوب می‌کند: «نه ای خداوند، من این آب را نمی‌خورم! این آب، خون این من می‌گرداند، **49** و مرا از چنگ دشمنان می‌رهاند. خداوند، تو مرا بر دشمنانم پیروز گردانیدی و از دست ظالمان رهایی دادی. **50** ای خداوند، تو را در میان قومها خواهم ستود و در وصف تو خواهم سرباید. **51** خدا پیروزیهای بزرگی نصیب پادشاه برگزیدهٔ خود، داوود، می‌سازد، و بر او و نسلش همیشه رحمت می‌فرماید.

23

داوود پسر یسا مردی بود که خدا پیروزیهای درخشان نصیبش کرد. او برگزیدهٔ خدای یعقوب و شاعر شیرین سخن اسرائیل بود. این آخرین سخنان داوود است: **2** روح خداوند به‌وسیلهٔ من سخن گفت و کلام او بر زبانم جاری شد. **3** خدا که مثل صخره از اسرائیل پشتیبانی می‌کند، به من گفت: «فرمانروایی که با عدل و انصاف حکومت کند و با اطاعت از خدا سلطنت نماید، **4** همچون روشنایی صبح است به هنگام طلوع آفتاب، مانند صبح بی‌ابر، مانند برق سبزه‌های روی زمین پس از بارش باران. **5** و این خاندان من است که خدا آن را برگزیده است. بله، خدا با من پیمانی همیشگی بسته است. پیمان او پیمانی است محکم که هرگز تغییر نمی‌یابد. او نجات مرا به ثمر خواهد رساند و هر آرزوی مرا برآورده خواهد ساخت. **6** ولی خدانشناسان مثل خارهایی هستند که دور ریخته می‌شوند، هیچ‌کس نمی‌تواند به آنها دست بزند، **7** آنها را باید با ابزار آهنی یا نیزه برداشت. عاقبت، همهٔ آنها می‌سوزند و از بین می‌روند.» **8** داوود سه سردار معروف داشت. اسم اولی یوشیب بَشَبْت اهل تحکمون که به عدیونعصنی معروف بود. او یک بار هشتصد نفر را در یک جنگ کشت. **9** دومی، العازار پسر دودو، نوهٔ اخوخی بود. یک روز که فلسطینی‌ها برای جنگ با اسرائیلی‌ها جمع شده بودند، سربازان اسرائیلی پا به فرار گذاشتند، اما العازار به اتفاق داوود با فلسطینی‌ها به مبارزه پرداخت. **10** او آنقدر از سربازان فلسطینی را کشت که دستش خسته شد و از دستهٔ شمشیر جدا نمی‌شد! خداوند پیروزی بزرگی نصیب او کرد. سربازان اسرائیلی فقط برای غارت بازگشتند! **11** سومی، شمه پسر آچی حراری بود که یک بار طی یکی از حملات فلسطینی‌ها، در حالی که تمام سربازانش فرار کرده بودند، او تنها در وسط یک مزرعهٔ عدس با فلسطینی‌ها جنگیده، آنها را کشت و مزرعه را از دست آنها آزاد ساخت. در آن روز، خداوند پیروزی بزرگی نصیب او کرد. **13** زمانی که داوود

24 بار دیگر خشم خداوند بر قوم اسرائیل شعله‌ور شد، پس او برای تنبیه ایشان داوود را بر آن داشت تا اسرائیل و یهودا را سرشماری کند. **2** پادشاه به یوآب فرماندهٔ سپاه خود گفت: «از مردان جنگی سراسر کشور، یعنی از دان تا بئرشیع، سرشماری به عمل آور تا بدانم تعدادشان چقدر است.» **3** اما یوآب جواب داد: «خداوند، خدایت

به تو عمر طولانی دهد تا آن روزی را به چشم ببینی که او سپاهت برای خداوند، خدای خود چیزی قربانی کنم که برایم مفت تمام شده را به صد برابر افزایش داده باشد. چرا سرورم می‌خواهد دست به 25 سپس داوود در آنجا مذهبی برای خداوند ساخت و قربانیهای فرماندهان سپاه را واداشت تا بروند و مردان جنگی را بشمارند. 5 سوختنی و قربانیهای سلامتی به او تقدیم کرد. آنگاه خداوند دعای پس، آنها از رود اردن عبور کردند و در عروعر واقع در جنوب شهری داوود را مستجاب فرمود و مرض قطع شد.

که در میان دره جاد، نزدیک یعزیر است، اردو زدند. 6 آنگاه به جلعاد و تحیم حُدشی رفتند و از آنجا به دان یَعَن رفته، به طرف صیدون دور زدند. 7 پس از آن به قلعه صور رفتند و سپس تمام شهرهای حوی‌ها و کنعانی‌ها و جنوب یهودا تا بئرشیع را سرکشی کردند. 8 آنها در عرض نه ماه و بیست روز سراسر مملکت را پیمودند و به اورشلیم بازگشتند. 9 یوآب گزارش کار را تقدیم پادشاه کرد. تعداد مردان جنگی اسرائیل هشتصد هزار و مردان جنگی یهودا پانصد هزار نفر بودند. 10 ولی بعد از این سرشماری، وجدان داوود ناراحت شد. پس به خداوند گفت: «با این کاری که کردم گناه بزرگی مرتکب شده‌ام. التماس می‌کنم این حماقت مرا بخش.» 11 صبح روز بعد، قبل از اینکه داوود از خواب بیدار شود، کلام خداوند به جاد، نبی داوود نازل شد. 12 خداوند به جاد فرمود: «به داوود بگو که من سه چیز پیش او می‌گذارم و او می‌تواند یکی را انتخاب کند.» 13 پس جاد نزد داوود آمده، پیام خداوند را به او رساند و گفت: «بین این سه، یکی را انتخاب کن: سه سال قحطی در کشور، سه ماه فرار از دست دشمنان یا سه روز مرض مهلک در سرزمین؟ در این باره فکر کن و به من بگو که به خدا چه جوابی بدهم.» 14 داوود گفت: «در تنگنا هستم. بهتر است به دست خداوند بیفتم تا به دست انسان، زیرا رحمت خداوند عظیم است.» 15 بنابراین خداوند آن صبح بیماری مهلک طاعون بر اسرائیل فرستاد که تا سه روز ادامه داشت و هفتاد هزار نفر در سراسر کشور، یعنی از دان تا بئرشیع، مردند. 16 ولی وقتی فرشته به پایتخت نزدیک می‌شد، خداوند منصرف شد و به فرشته فرمود: «کافی است! دست نگه دار.» در این موقع فرشته به زمین خرمنکوبی ارونه یبوسی رسیده بود. 17 داوود وقتی فرشته را دید، به خداوند گفت: «من مقصر و گناهکار هستم، اما این مردم بیچاره چه کرده‌اند؟ مرا و خاندان مرا مجازات کن!» 18 آن روز جاد نبی نزد داوود آمد و گفت: «پرو، برای خداوند مذهبی در خرمنگاه ارونه یبوسی بنا کن.» 19 پس داوود رفت تا به دستور خداوند عمل کند. 20 وقتی ارونه، پادشاه و همراهانش را دید که به طرف او می‌آیند، جلو رفت و به خاک افتاده، 21 از پادشاه پرسید: «قربان برای چه به اینجا آمده‌اید؟» داوود جواب داد: «آمده‌ام خرمنگاه تو را بخرم و در آن مذهبی برای خداوند بسازم تا مرض رفع شود.» 22 ارونه به پادشاه گفت: «همه چیز در اختیار شماست: گاو برای قربانی، و خرمنکوب و یوغ گاوها برای روشن کردن آتش قربانی. 23 همه را به پادشاه تقدیم می‌کنم. خداوند قربانی شما را قبول کند.» 24 اما پادشاه به ارونه گفت: «نه، من پیشکش قبول نمی‌کنم، آنها را می‌خرم؛ چون نمی‌خواهم

اول پادشاهان

1

داوود پادشاه بسیار پیر شده بود و هر چند او را با لحاف می پوشانند، ولی گرم نمی شد. 2 مشاورانش به او گفتند: «درمان تو در این است که یک دختر جوان از تو پرستاری کند و در آغوش بخوابد تا گرم بشوی.» 3 پس در سراسر کشور اسرائیل گشتند تا زیباترین دختر را برای او پیدا کنند. سرانجام دختری بسیار زیبا به نام ابیشگ از اهالی شونم انتخاب شد. او را نزد پادشاه آوردند و او مشغول پرستاری از پادشاه شد، ولی پادشاه با او نزدیکی نکرد. 5 پس از مرگ ابشالوم، پسر بعدی پادشاه به نام ادونیا که مادرش ححیت بود، به این فکر افتاد تا بر تخت سلطنت بنشیند. از این رو اربابه و ارباهران و یک گارد پنجاه نفره برای خود گرفت. ادونیا جوانی بود خوش اندام، و پدرش داوود پادشاه در تمام عمرش هرگز برای هیچ کاری او را سرزنش نکرده بود. 7 ادونیا نقشه خود را به اطلاع یوآب و آیتاتار کاهن رساند و آنها نیز قول دادند از او حمایت کنند. 8 اما صادق کاهن، بنایا، ناتان نبی، شمععی، ربعی و محافظان داوود از ادونیا حمایت نکردند. 9 یک روز ادونیا به عین روجل رفت و در محلی به نام «سنگ مار» مهمانی مفصلی ترتیب داد و گاوان و گوسفندان ذبح کردند. او پسران دیگر پادشاه و مقامات دربار را که از یهودا بودند دعوت کرد تا در جشن شرکت کنند. 10 اما او ناتان نبی و بنایا و محافظان دربار و برادر ناتنی خود سلیمان را به آن مهمانی دعوت نکرد. 11 پس ناتان نبی نزد بَتشَبع مادر سلیمان رفت و به او گفت: «آیا می دانی که ادونیا پسر ححیت، خود را پادشاه نامیده و پادشاه ما داوود از این موضوع بی خبر است؟» 12 اگر می خواهی جان خودت و پسر سلیمان را نجات دهی، آنچه می گویم، مگر قسم بده. 13 پیش داوود پادشاه برو و به او بگو: «ای پادشاه، مگر قسم نخوردی که پسر من سلیمان بعد از تو پادشاه بشود؟ پس چرا حالا ادونیا پادشاه شده است؟» 14 همان وقت که تو مشغول صحبت کردن با داوود هستی، من هم می آیم و حرف تو را تأیید می کنم.» 15 پس بَتشَبع به اتفاق پادشاه رفت. داوود پادشاه خیلی پیر شده بود و ابیشگ از او پرستاری می کرد. 16 بَتشَبع جلو رفت و تعظیم کرد. پادشاه پرسید: «چه می خواهی؟» 17 بَتشَبع جواب داد: «ای پادشاه، برای این کنیزتان به خداوند، خدای خود قسم خوردید که بعد از شما پسر من سلیمان بر تختان بنشیند؛ 18 ولی حالا ادونیا به جای او پادشاه شده است و شما از این موضوع بی خبرید. 19 ادونیا جشن بزرگی گرفته و گاوان و گوسفندان زیادی قربانی کرده و تمام پسرانتان را با آیتاتار کاهن و یوآب فرمانده سپاهان به این جشن دعوت کرده اما خدمتگزاران سلیمان را دعوت نکرده است. 20 حال ای پادشاه، تمام قوم اسرائیل منتظرند تا ببینند شما چه کسی را به جانشینی خود انتخاب می کنید. 21 اگر زودتر تصمیم نگیرید، هنگامی که سرورم پادشاه نزد پدران خود بیارامد، با من و پسر من سلیمان مثل یک خطاکار رفتار خواهند کرد.» 22 وقتی بَتشَبع

مشغول صحبت بود، به پادشاه خبر دادند که ناتان نبی می خواهد به حضور پادشاه شرفیاب شود. ناتان داخل شد و به پادشاه تعظیم کرد 24 و گفت: «ای سرور من، آیا شما ادونیا را جانشین خود کرده اید تا بر تخت سلطنت بنشیند؟» 25 زیرا امروز ادونیا جشن بزرگی بر پا کرده و گاوان و گوسفندان بسیاری قربانی کرده و پسرانتان را با آیتاتار کاهن و فرماندهان سپاهان به این جشن دعوت کرده است. هم اکنون ایشان می خورند و می نوشند و خوش می گذرانند و فریاد می زنند: زنده باد ادونیا پادشاه! 26 اما من و صادق کاهن و بنایا و خدمتگزاران سلیمان به آن جشن دعوت نشده ایم! 27 آیا این کار با اطلاع پادشاه انجام گرفته است؟ پس چرا پادشاه به ما نگفته اند که چه کسی را به جانشینی خود برگزیده اند؟» 28 با شنیدن این حرفها، پادشاه دستور داد بَتشَبع را احضار کنند. پس بَتشَبع به اتاق برگشت و در حضور پادشاه ایستاد. 29 آنگاه پادشاه چنین گفت: «به خداوند زنده که مرا از تمام خطرات نجات داده، قسم می خورم که 30 همان طور که قبلاً در حضور خداوند، خدای اسرائیل برایت قسم خوردم، امروز کاری می کنم که پسر سلیمان بعد از من پادشاه شود و بر تخت سلطنت من بنشیند!» 31 آنگاه بَتشَبع در حضور پادشاه تعظیم کرد و گفت: «پادشاه همیشه زنده بماند!» 32 سپس پادشاه گفت: «صادق کاهن و ناتان نبی و بنایا پسر یهوادیاع را پیش من بیاورید.» وقتی آنها به حضور پادشاه شرفیاب شدند، 33 پادشاه به ایشان گفت: «همراه درباریان من، سلیمان را به جیحون ببرید. او را بر قاطر مخصوص من سوار کنید 34 و صادق کاهن و ناتان نبی وی را در آن شهر به عنوان پادشاه اسرائیل تذهین کنند. بعد شیپورها را به صدا درآورید و با صدای بلند بگویید: زنده باد سلیمان پادشاه! 35 سپس سلیمان را همراه خود به اینجا برگردانید و او را به نام پادشاه جدید بر تخت سلطنت من بنشانید، چون من وی را رهبر قوم اسرائیل و یهودا تعیین کرده ام.» 36 بنایا پسر یهوادیاع جواب داد: «آمین! باشد که خداوند، خدایت برای این کار به ما توفیق دهد. 37 همان طور که خداوند با تو بوده است، با سلیمان پادشاه هم باشد و سلطنت او را از سلطنت تو شکوهمندتر کند.» 38 پس صادق کاهن، ناتان نبی و بنایا با محافظان دربار، سلیمان را بر قاطر داوود پادشاه سوار کردند و به جیحون بردند. 39 در آنجا صادق کاهن، ظرف روغن مقدس را که از خیمه عبادت آورده بود، گرفته و روغن آن را بر سر سلیمان ریخته، او را تذهین نمود. بعد شیپورها را نواختند و تمام مردم فریاد برآوردند: «زنده باد سلیمان پادشاه!» 40 سپس همه با هم شادی کنان به اورشلیم برگشتند. صدای ساز و آواز آنها چنان بلند بود که زمین زیر پایشان می لرزید! 41 ادونیا و مهمانش به آخر جشن نزدیک می شدند که این سر و صدا به گوششان رسید. وقتی یوآب صدای شیپورها را شنید پرسید: «چه خبر است؟ این چه غوغایی است که در شهر بر پا شده؟» 42 حرف او هنوز تمام نشده بود که یوناتان پسر آیتاتار کاهن از راه رسید. ادونیا به او گفت: «داخل شو! تو جوان خوبی هستی و بی شک خبری خوش برایم آورده ای!» 43

یوناتان گفت: «خیر! سرورمان داوود پادشاه، سلیمان را جانشین شمععی پسر جیرای بنیامینی را هم که از اهالی بحوریم است به یاد خود کرده است! 44 او سلیمان را بر قاطر مخصوص خود سوار داشته باش. وقتی من به محتایم می‌رفتم او به من اهانته کرد و ناسزا کرده، همراه صادق کاهن، ناتان نبی، بنایا و محافظان پادشاه به جیحون فرستاده است. صادق و ناتان، سلیمان را به عنوان پادشاه جدید تعیین کرده‌اند! اینک آنها برگشته‌اند و از این جهت تمام شهر بی‌گناه بشمار. تو مردی حکیم هستی و می‌دانی با او چه باید کرد. جشن گرفته‌اند و شادی می‌کنند. این هلهله شادی از خوشحالی مردم است! 46 سلیمان بر تخت سلطنت نشسته است 47 و درباریان وقتی داوود درگذشت او را در شهر اورشلیم به خاک سپردند. 11 برای عرض تبریک نزد داوود پادشاه می‌روند و می‌گویند: خدای تو سلیمان را مشهورتر از تو برگرداند و سلطنت او را بزرگتر و باشکوه‌تر از سلطنت تو بسازد؛ و داوود پادشاه نیز در بستر خود سجده کرده 48 به دعاهای خیر ایشان اینطور جواب می‌دهد: سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل که به من طول عمر داده است تا با چشمان خود بینم که خدا پسر مرا برگزیده است تا بر تخت سلطنت من بنشیند و به جای من پادشاه شود!» 49 میهمانان ادونیا وقتی این خبر را شنیدند، ترسیدند و پا به فرار گذاشتند. 50 ادونیا از ترس سلیمان به خیمه عبادت پناه برد و شاخهای مذبح را به دست گرفت. 51 به سلیمان خبر دادند که ادونیا از ترس او به عبادتگاه پناه برده و شاخهای مذبح را به دست گرفته است و می‌گوید: «سلیمان برای من قسم بخورد که مرا نخواهد کشت.» 52 سلیمان گفت: «اگر ادونیا رفتار خود را عوض کند، موی از سرش کم نخواهد شد. در غیر این صورت سزای او مرگ است.» 53 سپس سلیمان افرادی را فرستاد تا ادونیا را از عبادتگاه بیرون بیاورند. ادونیا آمد و در حضور سلیمان پادشاه تعظیم کرد. سلیمان به او گفت: «می‌توانی به خانه‌ات برگردی.»

2 زمان وفات داوود پادشاه نزدیک می‌شد، پس به پسرش سلیمان اینطور وصیت کرد: 2 «چیزی از عمرم باقی نمانده است. تو قوی و شجاع باش 3 و همواره از فرمانهای خداوند، خدایت پیروی کن و به تمام احکام و قوانینش که در شریعت موسی نوشته شده‌اند عمل نما تا به هر کاری دست می‌زنی و به هر جایی که می‌روی کامیاب شوی. 4 اگر چنین کنی، آنگاه خداوند به وعده‌ای که به من داده وفا خواهد کرد. خداوند فرموده است: اگر نسل تو با تمام وجود احکام مرا حفظ کند و نسبت به من وفادار بماند، همیشه یکی از ایشان بر مملکت اسرائیل سلطنت خواهد کرد. 5 «در ضمن تو می‌دانی که یوآب چه بر سر من آورد و چطور دو سردار مرا یعنی ابنیر پسر نیر و عماسا پسر پتر را کشت. یوآب وانمود کرد که آنها را در جنگ کشته ولی حقیقت این است که در زمان صلح ایشان را کشت و کمربندی را که به کمر بسته بود و کفشهایی را که به پا داشت، به خون آلوده بود. 6 تو مردی حکیم هستی و می‌دانی چه باید کرد. اجازه نده او با موی سفید در آرامش به گور فرو رود. (Sheol h7585) 7 اما با پسران برزلائی جلعادی با محبت رفتار کن و بگذار همیشه از سفره شاهانه تو نان بخورند. چون وقتی از ترس برادرت ابشالوم فرار می‌کردم، آنها از من پذیرایی کردند. 8

در زمان پدرم مسئولیت نگهداری صندوق عهد خداوند با تو بود ماند.» **46** آنگاه به فرمان پادشاه، بنایا شمعی را بیرون برد و او را تو در تمام زحمات پدرم با او شریک بودی.» **27** پس سلیمان کشت. به این ترتیب، سلطنت سلیمان برقرار ماند.

پادشاه، آییناتار را از مقام کاهنی برکنار نموده و بدین وسیله هر چه خداوند در شهر شیلوه دربارهٔ فرزندان علیی فرموده بود، عملی شد. **28** وقتی خبر این وقایع به گوش یوآب رسید، او به خیمهٔ عبادت پناه برد و شاخهای مذبح را به دست گرفت. (یوآب هر چند در توطئهٔ ایشالوم دست نداشت اما در توطئهٔ ادونیا شرکت کرده بود.) **29** وقتی به سلیمان پادشاه خبر رسید که یوآب به خیمهٔ عبادت پناه برده است، بنایا را فرستاد تا او را بکشد. **30** بنایا به خیمهٔ عبادت داخل شد و به یوآب گفت: «پادشاه دستور می‌دهد که از اینجا بیرون بیای.» یوآب گفت: «بیرون نمی‌آیم و همین جا می‌میرم.» بنایا نزد پادشاه برگشت و آنچه یوآب گفته بود به او اطلاع داد. **31** پادشاه گفت: «همان‌طور که می‌گوید، عمل کن. او را بکش و دفن کن. کشتن او، لکه‌های خون اشخاص بی‌گناهی را که از ریخته است از دامن من و خاندان پدرم پاک می‌کند. **32** او بدون اطلاع پدرم، انبیر فرماندهٔ سپاه اسرائیل و عماسا پسر پتر فرماندهٔ سپاه یهودا را که بهتر از وی بودند کشت. پس خداوند هم انتقام این دو بی‌گناه را از او خواهد گرفت **33** و خون ایشان تا به ابد بر گردن یوآب و فرزندان او خواهد بود. اما خداوند نسل داوود را که بر تخت او می‌نشیند تا به ابد سلامتی خواهد داد.» **34** پس بنایا پسر یهویداع به خیمهٔ عبادت برگشت و یوآب را کشت. بعد او را در خانه‌اش که در صحرا بود دفن کردند. **35** آنگاه پادشاه، بنایا را به جای یوآب به فرماندهی سپاه منصوب کرد و صادق را به جای آییناتار به مقام کاهنی گماشت. **36** سپس پادشاه، شمعی را احضار کرد. وقتی شمعی آمد، پادشاه به او گفت: «خانه‌ای برای خود در اورشلیم بساز و از اورشلیم خارج نشو. **37** اگر شهر را ترک کنی و از رود قدرون بگذری، بدان که کشته خواهی شد و خونت به گردن خودت خواهد بود.» **38** شمعی عرض کرد: «هر چه بگویند اطاعت می‌کنم.» پس در اورشلیم ماند و مدتها از شهر بیرون نرفت. **39** ولی بعد از سه سال، دو نفر از غلامان شمعی پیش اخیش پسر مَعْکاه، پادشاه بَئْت فرار کردند. وقتی به شمعی خبر دادند که غلامانش در جت هستند، **40** او الاغ خود را آماده کرده، به جت نزد اخیش رفت. او غلامانش را در آنجا یافت و آنها را به اورشلیم باز آورد. **41** سلیمان پادشاه وقتی شنید که شمعی از اورشلیم به جت رفته و برگشته است، **42** او را احضار کرد و گفت: «مگر تو را به خداوند قسم ندادم و به تأکید نگفتم که اگر از اورشلیم بیرون بروی تو را می‌کشم؟ مگر تو نگفتی هر چه بگویند اطاعت می‌کنم؟ **43** پس چرا سوگند خود را به خداوند نگاه نداشتی و دستور مرا اطاعت نکردی؟ **44** تو خوب می‌دانی چه بدی‌هایی در حق پدرم داوود پادشاه کردی. پس امروز خداوند تو را به سزای اعمال رسانده است. **45** اما من، سلیمان پادشاه، مبارک خواهم بود و سلطنت داوود در حضور خداوند تا ابد پایدار خواهد

خواب بودم، او برخاست و پسر مرا از کنار برداشت و پیش خودش بنیامین؛ جابر (پسر اوری)، در جلعاد که شامل سرزمینهای سیحون، برد و بجهٔ مردهٔ خود را در بغل من گذاشت. **21** صبح زود که پادشاه اموری‌ها و عوج، پادشاه باشان می‌شد. این دوازده حاکم برخاستم بجهام را شیر بدهم دیدم مرده است. اما وقتی در روشنائی روز زیر نظر حاکم کل قرار داشتند. **20** در آن زمان اسرائیل و یهودا با دقت به او نگاه کردم متوجه شدم که آن کودک پسر من نیست.» مانند شهنای کنار دریا بی‌شمار بودند. آنها از زندگی مرفه و شادی **22** زن دوم حرف او را قطع کرد و گفت: «اینطور نیست، بجهٔ مرده برخوردار بودند. **21** سلیمان بر تمام سرزمینهای واقع در بین رود فرات مال اوست و اینکه زنده است پسر من است.» زن اولی گفت: «نه، و فلسطین که تا سرحد مصر نیز می‌رسیدند سلطنت می‌کرد. اقوام این آنکه مرده است مال تو است و اینکه زنده است مال من است.» سرزمینها به او باج و خراج می‌دادند و در تمام مدت عمرش تابع و در حضور پادشاه به مجادله پرداختند. **23** پس پادشاه گفت: او بودند. **22** آذوقهٔ روزانهٔ دربار عبارت بود از: حدود پنج تن آرد «بگذارید ببینم حق با کیست. هر دو شما می‌گویید: بجهٔ زنده مال و ده تن بلغور، **23** ده گاو از طویله، بیست گاو از چراگاه، صد من است، و هر دو هم می‌گویید: بجهٔ مرده مال من نیست!» **24** گوسفند و نیز غزال، آهو، گوزن و انواع مرغان. **24** قلمرو سلطنت سپس پادشاه دستور داد شمشیری بیاورند. پس یک شمشیر آوردند. سلیمان از تفحص تا غزه می‌رسید و تمام ممالک غرب رود فرات را **25** آنگاه سلیمان فرمود: «طفل زنده را دو نصف کنید و به هر کدام در بر می‌گرفت. تمام پادشاهان غرب رود فرات تابع او بودند و او یک نصف بدهید!» **26** زنی که مادر واقعی بچه بود دلش بر پسرش با سرزمینهای همسایه در صلح بود. **25** مردم یهودا و اسرائیل در سوخت و به پادشاه التماس کرده گفت: «ای پادشاه بچه را نکشید. طول سلطنت سلیمان در کمال آرامش بودند و هر خانواده، از دان تا او را به این زن بدهید!» ولی زن دیگر گفت: «نه، بگذار او را تقسیم بترشع، زیر درختان مو و انجیر خود آسوده می‌نشتند. **26** سلیمان کنند تا نه مال من باشد و نه مال تو!» **27** آنگاه پادشاه فرمود: «بچه را نکشید! او را به این زن بدهید که نمی‌خواهد بچه کشته شود؛ چون مادرش همین زن است!» **28** این خبر به سرعت در سراسر مهمانان او را بدون کم و کسر تهیه می‌کردند. **28** در ضمن هر اسرائیل پخش شد و همه از پادشاه ترسیدند، چون فهمیدند که خدا به سلیمان حکمت بخشیده تا بتواند عادلانه داورى کند.

4 سلیمان پادشاه بر تمام اسرائیل حکومت می‌کرد **2** و مقامات دربار او عبارت بودند از: عزریا (پسر صادق)، رئیس کاهنان؛ الیحورف و اخیا (پسران شیشه)، کاتب؛ یهوشافاط (پسر اخیلود)، وقایع‌نگار؛ بنایا (پسر یهویدا)، فرماندهٔ سپاه؛ صادق و آیتیار، کاهن؛ عزریا (پسر ناتان)، سرپرست حاکمان؛ زاود (پسر ناتان)، کاهن و مشاور پادشاه؛ اخیشار، سرپرست امور دربار؛ ادونیرام (پسر عبدل) سرپرست کارهای اجباری. **7** سلیمان در تمام اسرائیل دوازده حاکم گماشته بود و آنها وظیفه داشتند خوراک دربار را تهیه کنند. هر یک از ایشان، یک ماه در سال مسئول تدارکات دربار بودند. **8** این است اسامی دوازده حاکم و حوزه‌های فعالیت آنها: بن هور، در کوهستان افرام؛ بن دقر، در ماقص، شعلیم، بیت‌شمس، ایلون و بیت حانان؛ بن حسد، در اربوت، سوکوه و تمامی قلمرو حافر؛ بن ایناداب، (که با تافت دختر سلیمان ازدواج کرده بود) در تمام منطقهٔ دُر، بعنا (پسر اخیلود)، در تعنک، مجدو، تمام سرزمین نزدیک بیت‌شان و صرتان، جنوب شهر یزرعیل، و تا شهر آبل مهوله و شهر یقمعام؛ بن جابر، در راموت جلعاد که شامل دهکده‌های یاعیر (پسر منسی) در جلعاد و ناحیه ارجوب در باشان می‌شد با شصت شهر حصاردار دیگر که دروازه‌هایشان پشت‌بندهای مفرغین داشت؛ اخیناداب (پسر عدو)، در محنایم؛ اخیمص (که با باسمت دختر دیگر سلیمان ازدواج کرده بود)، در نفتالی؛ بعنا (پسر حوشای)، در اشیر و بعلوت؛ یهوشافاط (پسر فاروح)، در سرزمین یساکار؛ شمعی (پسر ایلا)، در سرزمین

5 حیرام، پادشاه صور، که در زمان داوود پادشاه دوست او بود، وقتی شنید که سلیمان، پسر داوود، جانشین پدرش شده است چند سفیر به دربار او فرستاد. **2** سلیمان نیز در مقابل قاصدانى با این پیام نزد حیرام فرستاد: **3** «تو می‌دانی که پدرم داوود به خاطر جنگهای بی‌دری نتوانست خانه‌ای برای عبادت خداوند، خدای خود بسازد، تا اینکه خداوند او را بر دشمنانش پیروز کرد. **4** اما اینک خداوند، خدایم در اسرائیل صلح و امنیت برقرار کرده است و من دشمنی ندارم تا به من حمله کند. **5** خداوند به پدرم داوود وعده فرمود: «پسرت که به جای تو بر تخت سلطنت می‌نشیند، برای من خانه‌ای خواهد ساخت.» حال در نظر دارم برای عبادت خداوند، خدایم خانه‌ای

بسازم. 6 آنچه از تو می‌خواهم این است که چوب‌بُران خود را به و چکش و ابزار و آلات آهنی دیگر شنیده نمی‌شد. 8 در ورودی کوههای لبنان بفرستی تا از درختان سرو برایم الوار تهیه کنند. من هم طبقه اول در سمت جنوبی خانه خدا بود و طبقه دوم و سوم به وسیله افرادم را به آنجا روانه می‌کنم تا دوش به دوش آنها کار کنند. مزد پله‌های مارپیچی به طبقه اول راه داشت. 9 پس از تکمیل ساختمان، کارگران تو را هم هر قدر تعیین کنی می‌پردازم. چون همان‌طور که سلیمان دستور داد سقف ساختمان را با تیرها و تخته‌های چوب سرو می‌دانی در اسرائیل هیچ‌کس به خوبی صیدونی‌ها در بریدن درخت بیوشاند. 10 ارتفاع اتاقهای دور ساختمان دو و نیم متر بود که با ماهر نیست! 7 حیرام از این پیام سلیمان بسیار خوشحال شد و تیرهای سرو آزاد به معبد متصل می‌شدند. 11 خداوند به سلیمان گفت: «سپاس بر خداوند که به داوود پسر حکیمی داده است تا 12: «اگر هر چه به تو می‌گویم انجام دهی و از تمام احکام و بر مملکت بزرگ اسرائیل سلطنت کند.» 8 آنگاه این پیام را برای سلیمان فرستاد: «پیغامت را دریافت کردم و خواهش تو را دربارهٔ تهیه الوار درخت سرو و صنوبر بجا می‌آورم. 9 افرادم الوار را از کوههای لبنان به ساحل دریا می‌آورند. سپس آنها را به هم می‌بندند و به آب پایان رسید، 15 دیوارهای داخل خانه با چوب سرو پوشانده شد که می‌اندازند تا از کنار دریا به طور شاور حرکت کنند و به نقطه‌ای که از زمین تا به سقف می‌رسید. سلیمان کف آن را نیز با چوب صنوبر می‌خواهی برسند. در آنجا افراد من چوبها را از هم باز می‌کنند و فرش کرد. 16 قسمت انتهایی خانه خدا را به طول ده متر به وسیله تحویل می‌دهند. هر نیز می‌توانی در عوض، برای خاندان سلطنتی من دیواری از چوب سرو جدا ساخت و آن اتاق را به «قدس الاقداس» آذوقه بفرستی.» 10 به این ترتیب، حیرام چوب سرو و صنوبر مورد نیاز اختصاص داد. 17 طول اتاق بیرونی مقابل قدس الاقداس بیست سلیمان را فراهم کرد، 11 و به جای آن، سلیمان هر سال دو هزار تن گندم و چهارصد هزار لیتر روغن زیتون خالص برای حیرام می‌فرستاد. تخته‌های سرو که با نقشهایی از گل و کدو منبت‌کاری شده بود، 12 بین حیرام و سلیمان صلح برقرار بود و آن دو با هم پیمان دوستی پوشاند. 19 قدس الاقداس محلی بود که صندوق عهد خداوند را در بستند. خداوند همان‌طور که فرموده بود به سلیمان حکمت زیادی آن می‌گذاشتند. 20 درازا و پهنای بلندی قدس الاقداس، هر یک ده بخشید. 13 آنگاه سلیمان سی هزار نفر را از سراسر اسرائیل به کار متر بود و سطح دیوارهای داخلی آن با طلا پوشانده شده بود. سپس اجباری گرفت. 14 ادونیرام را نیز به سرپرستی آنها گماشت. او هر ماه به نوبت، ده هزار نفر از آنان را به لبنان می‌فرستاد. به این ترتیب، مذبح هم مثل رویه داخل خانه خدا، از طلای خالص بود. در برابر هر کس دو ماه در خانه خود بود و یک ماه در لبنان. 15 سلیمان هفتاد هزار باربر و هشتاد هزار سنگتراش در کوهستان داشت 16 و سه هزار و سیصد سرکارگر بر آنها نظارت می‌کردند. 17 سنگتراشها به هم طلاکاری کرد. 23 سلیمان دو گروهی از چوب زیتون ساخت که دستور پادشاه سنگهای مرغوب بزرگ برای بنای خانه خدا می‌کنند و بلندی هر کدام از آنها پنج متر بود و آنها را در داخل قدس الاقداس می‌تراشیدند. 18 اهالی چپال هم به چوب‌بران سلیمان و حیرام در قرار داد. گروهی‌ها طوری کنار هم قرار گرفته بودند که دو بال آنها به بریدن چوب و تهیه الوار و تراشیدن سنگها برای خانه خدا کمک می‌کردند.

6 در سال چهارم سلطنت سلیمان، درست چهارصد و هشتاد سال پس از خروج قوم اسرائیل از مصر در ماه زیو که ماه دوم است، بنای خانه خداوند شروع شد. 2 طول خانه خداوند سی متر، عرض آن ده متر و ارتفاعش پانزده متر بود. 3 ایوان جلوی ساختمان ده متر درازا و پنج متر پهنای داشت. 4 در دیوارهای ساختمان پنجره‌هایی باریک کار گذاشته شده بود. 5 یک سری اتاق در سه طبقه دور ساختمان و چسبیده به آن درست کردند. عرض اتاقهای طبقه اول دو و نیم متر، طبقه دوم سه متر و طبقه سوم سه و نیم متر بود. برای اینکه مجبور نباشد سر تیرهای این اتاقها را به داخل دیوار خانه خدا فرو کند، لبه‌هایی دور تا دور دیوار ساختند و سر تیرهای سرو را روی آنها قرار دادند. 7 تمام سنگهای ساختمان قبلاً در معدن تراشیده و آماده می‌گردید به طوری که در فضای ساختمان صدای تیشه

این ترتیب از سر یک بال تا سر بال دیگر پنج متر می‌شد. هر دو گروهی را به یک اندازه و به یک شکل ساخته بودند و هر دو را با روکش طلا پوشانیده بودند. 29 دیوارهای هر دو اتاق خانه خدا با نقشهای کروبیان و درختان خرما و دسته‌های گل، منبت‌کاری شده بود. 30 کف هر دو اتاق نیز روکش طلا داشت. 31 برای مدخل قدس الاقداس، دو لنگه در از چوب زیتون ساختند. پهنای این درها به اندازه یک پنجم پهنای دیوار بود. 32 این دو لنگه در نیز با نقشهای کروبیان و درختان خرما و دسته‌های گل منبت‌کاری شده و بطور کامل با روکش طلا پوشانیده شده بود. 33 چهار چوب مدخل خانه خدا که به اتاق جلویی باز می‌شد از چوب زیتون ساخته شده بود. پهنای این چهار چوب یک چهارم پهنای دیوار بود. 34 این در، از چوب صنوبر ساخته شده بود و چهار لنگه داشت که دو به دو به هم متصل بود و تا می‌شد. 35 این درها نیز با نقشهای کروبیان و درختان

خرما و دسته‌های گل منبت‌کاری شده و به طور کامل با روکش طلا پوشانیده شده بود. 36 حیاطی در جلوی خانه خدا ساخته شد که بوعز نام گذاشت. 23 حورام یک حوض گرد از مغزغ درست کرد که دیوارهای آن از سه ردیف سنگ تراشیده و یک ردیف چوب سرو تشکیل شده بود. 37 اولین سنگ بنای خانه خداوند در ماه زیو که ماه دوم است، در سال چهارم سلطنت سلیمان گذاشته شد؛ 38 و در سال یازدهم سلطنت او در ماه بول که ماه هشتم است، تمام کارهای ساختمانی آن درست مطابق طرح داده شده، تکمیل گردید. به این ترتیب، ساختن خانه خدا هفت سال به طول انجامید.

7

سپس، سلیمان برای خود یک کاخ سلطنتی ساخت و برای ساختن آن سیزده سال وقت صرف کرد. 2 اسم یکی از تالارهای آن کاخ را «تالار جنگل لبنان» گذاشت. درازای این تالار پنجاه متر، پهنای آن بیست و پنج متر و بلندی آن پانزده متر بود. سقف آن از تیرهای سرو پوشیده شده بود و روی چهار ردیف از ستونهای سرو قرار داشت. 3 سقف چهل و پنج تیر داشت که در سه ردیف پانزده تایی قرار گرفته بودند. 4 در هر یک از دو دیوار جانبی، سه ردیف پنجره کار گذاشته شده بود. 5 چارچوب تمام درها و پنجره‌ها به شکل چهارگوش بود و پنجره‌های دیوارهای جانبی، روبروی هم قرار داشتند. 6 تالار دیگر «تالار ستونها» نامیده شد که درازای آن بیست و پنج متر و پهنای آن پانزده متر بود. جلوی این تالار، یک ایوان بود که سقف آن روی ستونها قرار داشت. 7 در کاخ سلطنتی، یک تالار دیگر هم بود به اسم «تالار داوری» که سلیمان در آنجا می‌نشست و به شکایات مردم رسیدگی می‌کرد. این تالار از کف تا سقف با چوب سرو پوشیده شده بود. 8 پشت این تالار، خانه شخصی خود پادشاه ساخته شد که شبیه «تالار داوری» بود. سلیمان خانه دیگری شبیه خانه خود، برای زنش که دختر فرعون بود ساخت. 9 تمام این بناها از سنگهای مرغوب و تراشیده شده در اندازه‌های معین ساخته شده بودند. 10 پایه بناها از سنگهای بزرگ پنج متری و چهار متری تشکیل شده بود. 11 بر سر دیوارهای این بناها تیرهایی از چوب سروکار گذاشته بودند. 12 دیوار حیاط بزرگ کاخ، مانند حیاط داخلی خانه خداوند با سه ردیف سنگ تراشیده و یک ردیف چوب سرو ساخته شده بود. 13 سلیمان پادشاه به دنبال یک ریخته‌گر ماهر به اسم حورام فرستاد و او را دعوت کرد تا از صور به اورشلیم بیاید و برای او کار کند. حورام دعوت سلیمان را پذیرفت. مادر حورام یک بیوزن یهودی از قبیله نفتالی و پدرش یک ریخته‌گر از اهالی صور بود. 15 حورام دو ستون از مغزغ درست کرد که بلندی هر یک نه متر و دور هر یک شش متر بود. 16 برای ستونها دو سر ستون مغرغین ساخت. هر یک از این سر ستونها به شکل گل سوسن بود. بلندی هر سر ستون دو و نیم متر و پهنای هر یک دو متر بود. هر کدام از این سر ستونها با هفت رشته زنجیر مغرغین بافته شده و با دو ردیف انار مغرغین ترین شده بود. تعداد انارهای مغرغین در هر سر ستون دویست عدد بود. حورام این ستونها را در دو طرف مدخل خانه خدا

مفرغین برای دو رشته زنجیر سر ستون (یعنی برای هر رشته زنجیر «سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل که آنچه را به پدرم داوود وعده سر ستون دویست انار که در دو ردیف قرار داشتند)، ده میز با ده داده بود، امروز با قدرت خود بجا آورده است. 16 او به پدرم فرمود: حوضچه روی آنها، یک حوض بزرگ با دوازده گاو مفرغین زیر آن، از زمانی که قوم خود را از مصر بیرون آوردم تاکنون در هیچ جای سطلها، خاک‌اندازها، کاسه‌ها. حورام تمام این اشیاء خانه خداوند را سرزمین اسرائیل هرگز شهری را انتخاب نکرده‌ام تا در آنجا خانه‌ای از مفرغ صیقلی برای سلیمان پادشاه ساخت. 46 به دستور سلیمان، برای حرمت نام من بنا شود ولی داوود را انتخاب کرده‌ام تا بر قوم من این اشیاء در دشت اردن که بین سوکوت و صرتان قرار داشت قابریزی حکومت کند. 17 «پدرم داوود می‌خواست خانه‌ای برای خداوند، شده بود. 47 وزن آنها نامعلوم بود، چون به قدری سنگین بودند که خدای اسرائیل بنا کند، 18 ولی خداوند به پدرم داوود فرمود: «قصد و نمی‌شد آنها را وزن کرد! 48 در ضمن، به دستور سلیمان وسایلی از نیت تو خوب است، 19 اما کسی که باید خانه خدا را بسازد طلای خالص برای خانه خداوند ساخته شد. این وسایل عبارت بودند تو نیستی. پسر تو خانه مرا بنا خواهد کرد. 20 «حال، خداوند از: مذبح، میز نان حضور، 49 ده چراغدان با نقشهای گل (این به وعده خود وفا کرده است. زیرا من به جای پدرم داوود بر تخت چراغدانها روبروی قدس‌الاقداص قرار داشتند، پنج عدد در سمت سلطنت اسرائیل نشست‌ام و این خانه را برای عبادت خداوند، خدای راست و پنج عدد در سمت چپ)، چراغها، انبرکها، 50 پیاله‌ها، اسرائیل ساخته‌ام، 21 و در آنجا مکانی برای صندوق عهد آماده انبرها، کاسه‌ها، قاشقها، آتشدانها، لولاهای درهای قدس‌الاقداص و کردهام عهدی که خداوند هنگامی که اجداد ما را از مصر بیرون آورد، درهای اصلی راه ورودی خانه خدا. تمام اینها از طلای خالص ساخته با ایشان بست. 22 آنگاه سلیمان در حضور جماعت اسرائیل، شده بودند. 51 وقتی کارهای خانه خداوند تمام شد، سلیمان طلا و روبروی مذبح خداوند ایستاده، دستهای خود را به طرف آسمان بلند نقره و تمام ظروفی را که پدرش داوود وقف خانه خداوند کرده بود، به کرد 23 و گفت: «ای خداوند، خدای اسرائیل، در تمام زمین و خزانه خانه خداوند آورد. رحمت خود را با کسانی که با تمام دل احکام تو را اطاعت می‌کنند

8 آنگاه سلیمان پادشاه تمام سران قبایل و طوایف و مشایخ قوم نگاه می‌داری. 24 تو به وعده‌ای که به بنده خود، پدرم داوود دادی، اسرائیل را به اورشلیم دعوت کرد تا صندوق عهد خداوند را که در امروز وفا کردی و با دستانت به انجام رسانیدی. 25 «پس ای صهیون، شهر داوود بود به خانه خدا بیاورند. 2 همه آنها در روزهای خداوند، خدای اسرائیل، اینک به این وعده‌ای هم که به پدرم دادی عید خیمه‌ها در ماه ایتانیم که ماه هفتم است در اورشلیم جمع شدند. وفا کن که فرمودی: «اگر فرزندان تو مانند خودت مطیع دستورهایی من 3 آنگاه کاهنان و لایوان صندوق عهد و خیمه ملاقات را با تمام باشند همیشه کسی از نسل تو بر اسرائیل پادشاهی خواهد کرد. 26 ظروف مقدسی که در آن بود، به خانه خدا آوردند. 5 سپس سلیمان اکنون ای خدای اسرائیل، از تو خواستارم که این وعده‌ای را که به پادشاه و تمام بنی‌اسرائیل در برابر صندوق عهد خداوند جمع شدند پدرم دادی، به انجام برسانی. 27 «ولی آیا ممکن است که خدا و در آن روز تعداد زیادی گاو و گوسفند قربانی کردند. تعداد گاو برآستی روی زمین ساکن شود؟ ای خداوند، حتی آسمانها گنجایش تو و گوسفند قربانی شده آفتدر زیاد بود که نمی‌شد شمرد. 6 سپس را ندارند، چه رسد به این خانه‌ای که من ساخته‌ام. 28 با وجود این، کاهنان، صندوق عهد را به درون قدس‌الاقداص خانه خداوند بردند و ای خداوند، خدای من، تو دعای مرا بشنو و آن را مستجاب فرما. آن را زیر بالهای آن دو کروی قرار دادند. 7 بالهای کروی‌بان روی 29 چشمان تو شبانه روز بر این خانه باشد که درباره‌اش فرمودی: «نام صندوق عهد خداوند و روی چوبهای حامل صندوق گسترده می‌شد و من در آن خواهد بود. هر وقت در این مکان دعا می‌کنم، دعای مرا آن را می‌پوشاند. 8 این چوبها آفتدر دراز بود که از داخل اتاق دوم بشنو و اجابت فرما. 30 نه تنها من، بلکه هر وقت قوم تو اسرائیل یعنی قدس دیده می‌شدند اما از حیاط دیده نمی‌شدند. (این چوبها نیز در اینجا دعا می‌کنند، تو دعای آنها را اجابت فرما و از آسمان هنوز هم در آنجا هستند). 9 در صندوق عهد چیزی جز دو لوح که محل سکونت تو است، استغاثه ایشان را بشنو و گناهانشان را سنجی نبود. وقتی خداوند با قوم خود، پس از بیرون آمدنشان از مصر، بیخش. 31 «هرگاه کسی به همسایه خود گناه ورزد و از او بخواهند در کوه حوریب عهد و پیمان بست، موسی آن دو لوح را در صندوق کنار این مذبح سوگند یاد کند که بی‌گناه است، 32 آنگاه از آسمان عهد گذاشت. 10 وقتی کاهنان از قدس بیرون می‌آمدند ناگهان آیری بشنو و داوری کن. اگر به دروغ سوگند یاد نموده و مقصر باشد وی را خانه خداوند را پر ساخت 11 و حضور پر جلال خداوند آن مکان را به سزای عملش برسان، در غیر این صورت بی‌گناهی او را ثابت و فرا گرفت به طوری که کاهنان نتوانستند به خدمت خود ادامه دهند. اعلام کن. 33 «وقتی قوم تو اسرائیل گناه ورزند و مغلوب دشمن 12 آنگاه سلیمان پادشاه چنین دعا کرد: «خداوند، تو فرموده‌ای شوند، ولی بعد به سوی تو روی آورند و اعتراف نمایند و در این خانه که در ابر غلیظ و تاریک ساکن می‌شوی؛ ولی من برای تو خانه‌ای به درگاه تو دعا کنند، 34 آنگاه از آسمان ایشان را اجابت فرما و ساختم تا همیشه در آن منزل گزینی!» 14 سپس پادشاه رو به گناه قوم خود را بیامرز و بار دیگر آنان را به این سرزمینی که به اجداد جماعتی که ایستاده بودند کرد و ایشان را برکت داده، 15 گفت: ایشان بخشیده‌ای، بازگردان. 35 «اگر قوم تو گناه کنند و دریچه

آسمان به سبب گناهشان بسته شود و دیگر باران نبارد، آنگاه که آنها از گناهشان بازگشت نموده، اعتراف نمایند و در این خانه به درگاه تو دعا کنند، **36** تو از آسمان دعای ایشان را اجابت فرما و گناه بندگان خود را بپارز و راه راست را به ایشان نشان بده و بر زمینی که به قوم خود به ملکیت داده‌ای باران بفرست. **37** «هرگاه این سرزمین دچار قحطی یا طاعون شود، یا محصول آن بر اثر بادهای سوزان و هجوم ملخ از بین برود، یا دشمن قوم تو را در شهر محاصره کند و یا هر بلا و مرض دیگری پیش آید **38** و قوم تو، هر یک دسته‌های خود را به سوی این خانه دراز کرده، دعا کنند، آنگاه تو ناله‌های ایشان را **39** از آسمان که محل سکونت تو است، بشنو و گناهشان را ببخش. ای خدا تو که از دل مردم آگاهی، هر کس را برحسب کارهایش جزا بده **40** تا قوم تو در این سرزمینی که به اجدادشان بخشیده‌ای از تو بترسند. **41** «در آینده بیگانگانی که از قوم تو اسرائیل نیستند، درباره تو خواهند شنید. آنان به خاطر نام تو از سرزمینهای دور به اینجا خواهند آمد، **42** زیرا درباره نام عظیمت و بازوی قدرتمندت خواهند شنید. هرگاه آنان به سوی این خانه دعا کنند **43** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست، دعای آنها را بشنو و هر چه می‌خواهند به آنها ببخش تا تمام اقوام روی زمین تو را بشناسند و مانند قوم اسرائیل تو را احترام کرده، بدانند که حضور تو در این خانه‌ای است که من ساختم. **44** «اگر قوم به فرمان تو به جنگ دشمن بروند و از میدان جنگ به سوی این شهر برگزیده تو و این خانه‌ای که به اسم تو ساختم نزد تو دعا کنند، **45** آنگاه از آسمان دعای ایشان را اجابت فرما و آنها را در جنگ پیروز گردان. **46** «اگر قوم تو نسبت به تو گناه کنند، (و کیست که گناه نکند؟)، و تو بر آنها خشمگین شوی و اجازه دهی دشمن آنها را به کشور خود، خواه دور و خواه نزدیک، به اسارت ببرد، **47** سپس در آن کشور بیگانه به خود آیند و توبه کرده، به تو پناه آورند و دعا نموده، بگویند: خداوند، ما به راه خطا رفتیم و مرتکب گناه شده‌ایم! **48** و از گناهان خود دست بکشند و به سوی این سرزمین که به اجداد ایشان بخشیدی و این شهر برگزیده‌ات و این خانه‌ای که به اسم تو ساختم دعا کنند، **49** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست، دعاها و ناله‌های ایشان را بشنو و به داد آنان برس. **50** قوم خود را که نسبت به تو گناه کرده‌اند بپارز و تقصیراتشان را ببخش و در دل دشمن نسبت به آنها ترحم ایجاد کن؛ **51** زیرا آنها قوم تو و میراث تو هستند و تو ایشان را از اسارت و بندگی مصری‌ها آزاد کردی! **52** «ای خداوند، همواره بر بنده‌ات و قومت نظر لطف بفرما و دعاها و ناله‌هایشان را بشنو. **53** زیرا وقتی تو ای خداوند بپوه، اجداد ما را از سرزمین مصر بیرون آوردی، به بنده خود موسی فرمودی: من قوم اسرائیل را از میان تمام قومهای جهان انتخاب کرده‌ام تا قوم خاص من باشد!» **54** سلیمان همان‌طور که زانو زده و دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرده بود، دعای خود را به پایان رسانید. سپس از برابر مذبح خداوند برخاست و با صدای بلند برای تمام بنی اسرائیل برکت

9 پس از آنکه سلیمان پادشاه بنای خانه خداوند، کاخ سلطنتی و هر چه را که خواسته بود به اتمام رسانید، **2** خداوند بار دیگر بر او ظاهر شد، چنانکه پیش از این در جبعون به او ظاهر شده بود، و به او فرمود: «دعای تو را شنیده‌ام و این خانه را که ساخته‌ای تا نام من تا ابد بر آن باشد، تقدیس کرده‌ام. چشم و دل من همیشه بر این خانه خواهد بود. **4** اگر تو نیز مانند پدرت داوود با کمال صداقت و راستی رفتار کنی و همیشه مطیع من باشی و از احکام و دستورهای من پیروی کنی، **5** آنگاه همان‌طور که به پدرت داوود قول دادم همیشه یک نفر از نسل او بر اسرائیل سلطنت خواهد کرد. **6** «اما اگر شما و فرزندان شما از دستورهایی که من به شما داده‌ام سرپیچی کنید و از من روی برگردانید و خدایان دیگر را عبادت کنید، **7** آنگاه بنی اسرائیل را از این سرزمین که به آنان بخشیده‌ام، بیرون می‌رانم و حتی این خانه را که به نام خود تقدیس کرده‌ام ترک خواهم گفت؛ به طوری که اسرائیل رسوا شده، زبانزد قومهای دیگر خواهد شد. **8** این خانه با خاک یکسان خواهد گردید به گونه‌ای که هر کس از کنارش بگذرد، حیرت‌زده خواهد گفت: چرا خداوند با این سرزمین و این

خانه چنین کرده است؟ 9 در جواب به آنها خواهند گفت: چون را آزمایش کند. 2 پس با سواران بسیار و کاروانی از شتر با بار طلا بنی اسرائیل خداوند، خدای خود را که اجداد آنها را از مصر بیرون آورده بود ترک گفته، بت پرست شدند، به همین علت خداوند این بلا را بر سر ایشان آورده است.» 10 بنای خانه خداوند و کاخ سلیمان بیست سال طول کشید. 11 سلیمان به جای چوبهای سرو و صنوبر سبا حکمت سلیمان را دید و کاخ زیبا، خوراک شاهانه، تشریفات و طلاهایی که حیرام پادشاه صور برای ساختن خانه خداوند و کاخ سلطنتی او تقدیم کرده بود، بیست شهر از شهرهای جلیل را به او پیشکش نمود. 12 ولی وقتی حیرام از صور به دیدن این شهرها آمد آنها را نپسندید 13 و به سلیمان گفت: «ای برادر، این چه شهرهایی است که به من می دهی؟» (به همین جهت آن شهرها تا به امروز کابل (بی ارزش) نامیده می شوند.) 14 حیرام بیش از چهار تن طلا برای سلیمان فرستاده بود. 15 سلیمان برای ساختن خانه خداوند، خیلی بیشتر از آن است که تصور را می کردم. 8 خوشا به حال این کاخ سلطنتی خود، قلعه ملو، حصار اورشلیم، و شهرهای حاصور، مجدو و جازر، افراد زیادی را به کار گرفته بود. 16 جازر همان شهری است که پادشاه مصر آن را آتش زده و تمام سکنه کنعانی آن را قتل عام نموده بود. ولی وقتی سلیمان با دختر او ازدواج کرد، فرعون آن شهر را به عنوان جهیزه دخترش به او بخشید 17 و سلیمان هم آن را بازسازی کرد.) سلیمان همچنین بیت حورون پایین 18 و شهر بعلت و تدمور را که ویران بودند، از نو ساخت و آباد نمود. 19 سلیمان علاوه بر آنها شهرهای مخصوصی نیز برای انبار آذوقه، نگهداری اسبها و ارايه ها ساخت. او هر چه می خواست در اورشلیم و لبنان و سراسر قلمرو سلطنت خود بنا کرد. 20 سلیمان از بازماندگان قومهای کنعانی که اسرائیلی ها در زمان تصرف کنعان آنها را از بین نبرده بودند برای کار اجباری استفاده می کرد. این قوما عبارت بودند از: اموری ها، فرزی ها، حیثی ها، حوی ها و یبوسی ها. نسل این قوما تا زمان حاضر نیز برده هستند و به بیگاری گرفته می شوند. 22 اما پادشاه علاوه بر آنچه که ملکه سبا از او خواسته بود، از سخاوتمندی سلیمان از بنی اسرائیل کسی را به بیگاری نمی گرفت، بلکه ایشان به صورت سرباز، افسر، فرمانده و رئیس ارايه رانها خدمت می کردند. 23 سرزمین خود بازگشتند. 14 سلیمان پادشاه علاوه بر دریافت مالیات و پانصد و پنجاه نفر نیز به عنوان سرپرست بر گروه های کارگران گمارده شده بودند. 24 آنگاه سلیمان پادشاه، دختر فرعون را از شهر داوود به قصر تازه ای که برای او ساخته بود، انتقال داد و سپس قلعه ملو را ساخت. 25 پس از ساختن خانه خداوند، سلیمان روی مذبح آن سالی سه بار قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی به خداوند تقدیم می کرد و بخور می سوزانید. 26 سلیمان در عصیون جابر که از بنادر سرزمین ادم است کشتیها ساخت. (عصیون جابر بندری است در نزدیکی شهر ایلوت واقع در خلیج عقبه.) 27 حیرام پادشاه، دریانوردان با تجربه خود را فرستاد تا در کشتیهای سلیمان با دریانوردان او همکاری کنند. 28 آنها با کشتی به اوفیر مسافرت کردند و برای سلیمان طلا آوردند. مقدار این طلا بیش از چهارده تن بود.

10 ملکه سبا وقتی شنید که خداوند به سلیمان حکمت خاصی داده است، تصمیم گرفت به دیدار او برود و با طرح مسائل دشوار او را آزمون کرد. 22 کشتیهای تجاری سلیمان پادشاه با کمک

کشتی‌های حیرام هر سه سال یکبار با بارهای طلا و نقره و عاج، میمون و طاووس وارد بنادر اسرائیل می‌شدند. **23** سلیمان از تمام پادشاهان دنیا ثروتمندتر و حکیمتر بود. **24** تمام مردم دنیا مشتاقان دیدن سلیمان بودند تا شاهد حکمتی باشند که خدا به او داده بود. **25** هر سال عده‌ای به دیدن او می‌آمدند و با خود هدایایی از طلا و نقره، لباس، ادویه، اسلحه، اسب و قاطر برایش می‌آوردند. **26** سلیمان هزار و چهارصد ارابه و دوازده هزار اسب داشت که برخی را در اورشلیم و بقیه را در شهرهای دیگر نگه می‌داشت. **27** روزگار سلیمان در اورشلیم نقره مثل ریگ بیابان فراوان بود و الوارهای گران قیمت سرو، مانند چوب معمولی مصرف می‌شد! **28** اسبهای سلیمان را از مصر و قلیقته می‌آوردند و تاجران سلیمان همه را یک جا به قیمت‌های عمده می‌خریدند. **29** یک ارابهٔ مصری به قیمت ششصد مثقال نقره و هر اسب به قیمت صد و پنجاه مثقال نقره فروخته می‌شد. آنها همچنین اسبهای اضافی را به پادشاهان حیتی و سوری می‌فروختند.

11 و اما سلیمان پادشاه، به غیر از دختر فرعون، دل به زنان دیگر نیز بست. او برخلاف دستور خداوند زانی از سرزمین قومهای بت‌پرست مانند موآب، عمون، ادوم، صیدون و حیت به همسری گرفت. خداوند قوم خود را سخت برحذر داشته و فرموده بود که با این قومهای بت‌پرست هرگز وصلت نکنند، تا مبدا آنها قوم اسرائیل را به بت‌پرستی بکشانند. اما سلیمان همچنان به این زنان عشق می‌ورزید. **3** سلیمان هفتصد زن و سیصد کنیز برای خود گرفت. این زنها به تدریج سلیمان را از خدا دور کردند به طوری که او وقتی به سن پیری رسید به جای اینکه مانند پدرش داوود با تمام دل و جان خود از خداوند، خدایش پیروی کند به پرستش تنها روی آورد. **5** سلیمان عشتاروت، الهه صیدونی‌ها و ملکوم، بت نفرت‌انگیز عمونی‌ها را پرستش می‌کرد. **6** او به خداوند نگاه ورزید و مانند پدر خود داوود، از خداوند پیروی کامل نکرد. **7** حتی روی کوهی که در شرق اورشلیم است، دو بتخانه برای کموش بت نفرت‌انگیز موآب و مولک بت نفرت‌انگیز عمون ساخت. **8** سلیمان برای هر یک از این زنان اجنبی نیز بتخانه‌ای جداگانه ساخت تا آنها برای بتهای خود بخور بسوزانند و قربانی کنند. **9** هر چند خداوند، خدای اسرائیل، دو بار بر سلیمان ظاهر شده و او را از پرستش تنها منع کرده بود، ولی او از امر خداوند سرپیچی کرد و از او برگشت، پس خداوند بر سلیمان خشمگین شد **11** و فرمود: «چون عهد خود را شکستی و از دستورهای من سرپیچی نمودی، من نیز سلطنت را از تو می‌گیرم و آن را به یکی از زیردستانات واگذار می‌کنم. **12** ولی به خاطر پدرت داوود، این کار را در زمان سلطنت تو انجام نمی‌دهم؛ در زمان سلطنت پست چنین خواهم کرد. با این حال به خاطر خدمتگزارم داوود و به خاطر شهر برگزیده‌ام اورشلیم، اجازه می‌دهم که پست فقط بر یکی از دوازده قبیلهٔ اسرائیل سلطنت کند.» **14** پس خداوند،

است بجا نیامد و احکام و دستوره‌ای مرا مثل پدرش داوود اطاعت نکرد. **34** با این حال به خاطر خدمتگزار برگزیده‌ام داوود که احکام گفته بودند به قوم بازگفت: «پدرم یوغ سنگین بر شما نهاد، اما من و دستوره‌ای مرا اطاعت می‌کرد، اجازه می‌دهم سلیمان بقیه عمرش را یوغ شما را سنگینتر خواهم ساخت! پدرم برای تنبیه شما از تازیانه همچنان سلطنت کند. **35** سلطنت را از پسر سلیمان می‌گیرم و ده استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خادار استفاده خواهم کرد.» **15** قبیله را به تو واگذار می‌کنم، **36** اما یک قبیله را به پسر او می‌دهم تا پس پادشاه به مردم جواب رد داد زیرا دست خداوند در این کار در شهری که برگزیده‌ام و اسم خود را بر آن نهاده‌ام یعنی اورشلیم، بود تا وعده‌ای را که به‌وسیله اخیای شیلونی به یربعام پسر نیاط داده اجاق داوود همیشه روشن بماند. **37** پس من تو را ای یربعام بر بود، عملی کند. **16** بنابراین وقتی مردم دیدند که پادشاه جدید به تخت فرمانروایی اسرائیل می‌نشاند تا بر تمام سرزمینی که می‌خواهی، خواسته‌های ایشان هیچ اهمیتی نمی‌دهد، فریاد برآوردند: «ما خاندان سلطنت کنی. **38** اگر مطیع من باشی و مطابق قوانین من رفتار کنی داوود را نمی‌خواهیم! ما با پسر یسا کاری نداریم! ای مردم، به و آنچه را در نظر من درست است انجام دهی و مثل بنده من داوود شهرهای خود برگردیم. بگذارید رحبعام بر خاندان خودش سلطنت احکام مرا نگه داری، آنگاه من با تو خواهم بود و خاندان تو را کند.» به این ترتیب، قبیله‌های اسرائیل رحبعام را ترک نمودند و او مانند خاندان داوود برکت خواهم داد و آنها نیز بعد از تو بر اسرائیل فقط پادشاه سرزمین یهودا شد. **18** چندی بعد رحبعام پادشاه ادونیرام، سلطنت خواهند کرد. **39** ولی به سبب گناهانی که از سلیمان سر سرپرست کارهای اجباری را فرستاد تا به قبیله‌های اسرائیل سرکشی زده است، من خاندان داوود را تنبیه می‌کنم، اما نه تا ابد.» **40** پس سلیمان تصمیم گرفت یربعام را از میان بردارد، اما یربعام پیش شیشق، پادشاه مصر فرار کرد و تا وفات سلیمان در آنجا ماند. **41** سایر یربعام از مصر برگشته است، دور هم جمع شدند و او را به پادشاهی «زندگی سلیمان» نوشته شده است. **42** سلیمان مدت چهل سال خود برگزیدند. بدین ترتیب، تنها قبیله یهودا بود که به خاندان سلطنتی در اورشلیم بر تمام اسرائیل سلطنت کرد. **43** وقتی مرد، او را در شهر پدرش داوود دفن کردند و پسرش رحبعام به جای او پادشاه شد. هزار مرد جنگی از یهودا و بنیامین جمع کرد تا با بقیه اسرائیل بجنگد و آنها را هم زیر سلطه خود در بیاورد. **22** اما خدا به شمعای نبی رحبعام به شکیم رفت زیرا ده قبیله اسرائیل در آنجا جمع شده بودند تا او را پادشاه سازند. **2** یربعام پسر نیاط که از ترس قبیله یهودا و بنیامین بگو که نباید با اسرائیلی‌ها که برادرانشان هستند، سلیمان به مصر فرار کرده بود، به‌وسیله یارانش از این موضوع باخبر بچنگند. به آنها بگو که به خانه‌های خود برگردند؛ زیرا تمام این شد و از مصر برگشت. او در رأس ده قبیله اسرائیل پیش رحبعام رفت و گفت: **4** «پدر تو سلیمان، پادشاه بسیار سختگیری بود. اگر تو می‌خواهی بر ما سلطنت نمایی باید قول بدهی مثل او سختگیر نباشی پادشاه اسرائیل شهر شکیم را در کوهستان افرایم بنا کرد و در آنجا ساکن شد. اما پس از چندی به فنوتیل رفته آن شهر را بازسازی کرد و فرصت بدهید تا در این باره تصمیم بگیرم.» آنها نیز قبول کردند. **6** رحبعام با ریش سفیدان قوم که قبلاً مشاوران پدرش سلیمان بودند، مشورت کرد و از ایشان پرسید: «به نظر شما باید به مردم چه جوابی بدهم؟» **7** گفتند: «اگر می‌خواهی این مردم همیشه مطیع تو باشند، به آنها مطابق میلشان جواب بده و آنها را خدمت کن.» **8** ولی رحبعام نصیحت ریش سفیدان را نپذیرفت و رفت با مشاوران جوان خود که با او پرورش یافته بودند مشورت کرد. **9** او از آنها پرسید: «به نظر شما باید به این مردم که به من می‌گویند: مثل پدرت سختگیر نباش، چه جوابی بدهم؟» **10** مشاوران جوانش به او گفتند: «به مردم بگو: انگشت کوچک من از کمر پدرم کلفتتر است! **11** پدرم یوغ سنگین بر شما نهاد، اما من یوغ شما را سنگینتر خواهم ساخت! پدرم برای تنبیه شما از تازیانه استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خادار استفاده خواهم کرد.» **12** بعد از سه روز، همان‌طور که رحبعام پادشاه گفته بود، یربعام همراه قوم نزد او رفت. **13** رحبعام جواب تندى به آنها

یربعام حتی تاریخ عید خیمه‌ها را که هر ساله در یهودا جشن گرفته می‌شد، به روز پانزدهم ماه هشتم تغییر داد. او در این روز به بیت‌ئیل می‌گفت. 19 پس آن دو با هم به شهر برگشتند و او در خانه آن نبی می‌رفت و برای گوساله‌هایی که ساخته بود روی مذبح قربانی می‌کرد و پیر خوراک خورد. 20 در حالی که آنها هنوز بر سر سفره بودند بخور می‌سوزانید. در ضمن از کاهنان بتخانه‌هایی که روی تپه‌ها بودند گفت: «خداوند می‌فرماید که چون از دستور او سرپیچی کردی و در جایی که به تو گفته بود نان نخوری و آب ننوشی، نان خوردی و آب نوشیدی، بنابراین جنازهٔ تو در گورستان اجدادت دفن نخواهد شد!»

13 یک روز وقتی یربعام پادشاه کنار مذبح بیت‌ئیل ایستاده بود تا قربانی کند، یک نبی که به دستور خداوند از یهودا آمده بود به او نزدیک شد. 2 او به فرمان خداوند خطاب به مذبح گفت: «ای مذبح، ای مذبح، خداوند می‌فرماید که پسری به نام یوشیا در خاندان داوود متولد می‌شود و کاهنان بتخانه‌ها را که در اینجا بخور می‌سوزانند، روی تو قربانی می‌کند و استخوانهای انسان روی آتش تو می‌سوزانند!» 3 سپس اضافه کرد: «این مذبح شکافته خواهد شد و خاکسترش به اطراف پراکنده خواهد گردید تا بدانید آنچه می‌گویم از جانب خداوند است!» 4 یربعام پادشاه وقتی سخنان نبی را که به ضد مذبح بیت‌ئیل گفته بود شنید، دست خود را به طرف او دراز کرده دستور داد او را بگیرند. ولی دست پادشاه همان‌طور که دراز شده بود، خشک شد به طوری که نتوانست دست خود را حرکت بدهد! 5 در این موقع، مذبح هم شکافته شد و خاکستر آن به اطراف پراکنده شد، درست همان‌طور که آن نبی به فرمان خداوند گفته بود. 6 یربعام پادشاه به آن نبی گفت: «تمنایم دعا کنی و از خداوند، خدای خود بخوای دست مرا به حالت اول برگرداند.» پس او نزد خداوند دعا کرد و دست پادشاه به حالت اول برگشت. 7 آنگاه پادشاه به نبی گفت: «به کاخ من بیا و خوراک بخور. می‌خواهم به تو پاداشی بدهم.» 8 ولی آن نبی به پادشاه گفت: «اگر حتی نصف کاخ سلطنتی خود را به من بدهی همراه تو نمی‌آیم. در اینجا نه نان می‌خورم و نه آب می‌نوشم؛ 9 زیرا خداوند به من فرموده که تا وقتی در اینجا هستم نه نان بخورم و نه آب بنوشم و حتی از راهی که آمده‌ام به یهودا برنگردم!» 10 پس او از راه دیگری رهسپار یهودا شد. 11 در آن زمان در شهر بیت‌ئیل نبی پیری زندگی می‌کرد. پسرانش دربارهٔ نبی تازه وارد به او خبر دادند و گفتند که چه کرده و به پادشاه چه گفته است. 12 نبی پیر پرسید: «او از کدام راه رفت؟» پسرانش راهی را که آن نبی رفته بود، به پدرشان نشان دادند. 13 پیرمرد گفت: «زود الاغ مرا آماده کنید!» پسران او الاغ را برایش حاضر کردند و او سوار شده، 14 به دنبال آن نبی رفت و او را زیر یک درخت بلوط نشسته یافت. پس از او پرسید: «آیا تو همان نبی یهودا هستی؟» جواب داد: «بله، خودم هستم.» 15 نبی پیر به او گفت: «همراه من به خانه‌ام بیا تا با هم خوراکی بخوریم.» 16 اما او در جواب گفت: «نه، من نمی‌توانم بیایم، چون خداوند به من دستور داده که در بیت‌ئیل چیزی نخورم و ننوشم و حتی از آن راهی که آمده‌ام به خانه برنگردم.» 18 پیرمرد به او گفت: «من هم مثل تو نبی هستم و فرشته‌ای از جانب خداوند پیغام داده که تو را پیدا

14 در آن روزها آیتام پسر یربعام پادشاه بیمار شد. 2 یربعام به همسرش گفت: «قیافه‌ات را تغییر بده تا کسی تو را نشناسد و پیش اخیای نبی که در شیلوه است برو. او همان کسی است که به من گفت که بر این قوم پادشاه می‌شوم. 3 ده نان، یک کوزه عسل و مقداری هم کلوچه برایش ببر و از او بپرس که آیا فرزند ما خوب می‌شود یا نه؟» 4 پس همسر یربعام به راه افتاد و به خانهٔ اخیای نبی که در شیلوه بود رسید. اخیای نبی پیر شده بود و چشمانش نمی‌دید. 5 اما خداوند به او گفته بود که به‌زودی ملکه در قیافهٔ مبدل به دیدار او می‌آید تا دربارهٔ وضع پسر بیمارش از وی سؤال کند، خداوند همچنین به اخیای نبی گفته بود که به ملکه چه بگوید. 6 پس وقتی اخیای صدای پای او را دم در شنید گفت: «ای همسر

یربعام داخل شو! چرا قیافهات را تغییر داده‌ای؟ من خبر ناخوشایندی برایت دارم!» **7** سپس اخیا این پیغام را از جانب خداوند، خدای قوم اسرائیل به او داد تا به شوهرش یربعام برساند: «من تو را از میان مردم انتخاب کردم تا به پادشاهی برسی. **8** سلطنت را از خاندان داوود گرفتم و به تو دادم؛ اما تو مثل بنده من داوود از دستورهایم اطاعت نکردی. او از صمیم قلب مرا پیروی می‌کرد و آنچه را که من می‌پسندیدم انجام می‌داد. **9** تو از تمام پادشاهان پیش از خودت بیشتر بدی کردی؛ بنتها ساختی و بت‌پرست شدی و با ساختن این گوساله‌ها از من رو گردانیدی و مرا خشمگین نمودی. **10** پس من هم بر خاندان تو بلا می‌فرستم و تمام پسران و مردان خاندانت را، چه اسیر و چه آزاد، نابود می‌کنم. همان‌طور که کثافت حیوانات را می‌سوزانند، من هم خاندان تو را خواهم سوزاند تا اثری از آن بر جا نماند. **11** به طوری که از خاندان تو هر که در شهر بمیرد، سگها او را می‌خورند و هر که در صحرا بمیرد، لاشخورها جسدش را می‌خورند. من که خداوند هستم این را می‌گویم.» **12** سپس اخیا به همسر یربعام گفت: «اکنون برخیز و به خانه‌ات برو. وقتی پایت به شهر برسد پسر تو خواهد مرد. **13** تمام اسرائیل برای او عزاداری کرده، او را دفن خواهند کرد. ولی از تمام اعضای خانواده یربعام این تنها کسی است که در قبر دفن می‌شود؛ زیرا تنها فرد خوبی که خداوند، خدای اسرائیل در تمام خانواده یربعام می‌بیند همین بچه است. **14** خداوند پادشاه دیگری برای اسرائیل انتخاب می‌کند که خاندان یربعام را به کلی از بین می‌برد. این از همین امروز شروع می‌شود! **15** خداوند اسرائیل را چنان تکان خواهد داد که مثل علفی که در مسیر آب رودخانه است بلرزد. خداوند اسرائیل را از این سرزمین خوب که به اجدادشان بخشیده، ریشه‌کن می‌کند و آنها را در آن طرف رود فرات آواره می‌سازد؛ زیرا آنها با بت‌پرستی‌شان خداوند را به خشم آوردند. **16** خداوند همچنین به سبب گناه یربعام که اسرائیل را به گناه کشاند ایشان را ترک خواهد گفت.» **17** پس زن یربعام به ترصه بازگشت. به محض اینکه پای او به آستانه کاخ سلطنتی رسید، پسرش مرد. **18** همان‌طور که خداوند به وسیله اخیا نبی فرموده بود، پسر را دفن کردند و در سراسر اسرائیل برایش ماتم گرفتند. **19** شرح وقایع جنگها و سایر رویدادهای دوران فرمانروایی یربعام در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. **20** یربعام بیست و دو سال سلطنت کرد و بعد از مرگ او، پسرش ناداب زمام امور را در دست گرفت. **21** رحبعام، پسر سلیمان، چهل و یک ساله بود که پادشاه یهودا شد. مادرش اهل عمون و نامش نعمه بود. او در اورشلیم، شهری که خداوند از میان سایر شهرهای اسرائیل برگزیده بود تا اسمش را بر آن بگذارد به مدت هفده سال سلطنت کرد. **22** در دوره سلطنت او، مردم یهودا نسبت به خداوند گناه ورزیدند و با گناهان خود حتی بیش از اجدادشان خداوند را خشمگین کردند. **23** زیرا آنها نیز روی هر تپه و زیر هر درخت سبز، بتخانه‌ها و ستونها و اشیره‌ها بر پا کردند. **24** در این سرزمین حتی فاحشه‌های

15 در هجدهمین سال سلطنت یربعام، پادشاه اسرائیل، آیتام پادشاه یهودا شد و سه سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادر او معکه دختر ابشالوم بود. **3** آیتام نیز مانند پدرش مرد فاسدی بود و مثل داوود پادشاه نبود که نسبت به خداوند وفادار باشد. **4** اما با وجود این، خداوند به خاطر نظر لطفی که به جد او داوود داشت، به آیتام پسری بخشید تا سلطنت خاندان داوود در اورشلیم برقرار بماند؛ **5** چون داوود در تمام عمر خود مطابق میل خداوند رفتار می‌نمود. او از دستورهای خداوند سرپیچی نکرد، به‌جز در مورد اورپای حیتی. **6** در طول سه سال سلطنت آیتام، بین رحبعام و یربعام همیشه جنگ بود. **7** رویدادهای دیگر سلطنت آیتام در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا نوشته شده است. میان آیتام و یربعام دائم جنگ بود. **8** وقتی آیتام مرد، او را در اورشلیم دفن کردند و پسرش آسا به جای او پادشاه شد. **9** در بیستمین سال سلطنت یربعام پادشاه اسرائیل، آسا پادشاه یهودا شد. **10** او چهل و یک سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادر بزرگ او معکه دختر ابشالوم بود. **11** آسا هم مثل جد خود داوود، مطابق میل خداوند رفتار می‌کرد. **12** افرادی را که لواط می‌کردند از سرزمین خود اخراج کرد و تمام تنهایی را که پدرش بر پا کرده بود، در هم کوید. **13** حتی مادر بزرگ خود معکه را به سبب اینکه بت می‌پرستید، از مقام ملکه‌ای برکنار کرد و بت او را شکست و در دره قدرون سوزانید. **14** هر چند بتکده‌های بالای تپه‌ها به کلی از بین نرفت، اما آسا در تمام زندگی خویش نسبت به خداوند وفادار ماند. **15** آسا اشیاء طلا و نقره‌ای را که خود و پدرش وقف خانه خداوند نموده بودند، در خانه خداوند گذاشت. **16** آسا، پادشاه یهودا و بعشا، پادشاه اسرائیل همیشه با یکدیگر در حال جنگ بودند. **17** بعشا، پادشاه اسرائیل به یهودا لشکر کشید و شهر رامه را بنا کرد تا نگذارد کسی نزد آسا،

پادشاه یهودا رفت و آمد کند. 18 آسا چون وضع را چنین دید، هر می‌خورد! 5 این پیغام برای بعشا و خاندانش فرستاده شد، زیرا او چه طلا و نقره در خزانه‌های خانه‌ی خداوند و کاخ سلطنتی بود گرفته، مانند یربعام با کارهای زشت و شرم‌آور خود خداوند را خشمگین کرده با این پیام برای بنهدد پسر طبریمون پسر حزقون، پادشاه سوریه به دمشق فرستاد: 19 «بیا مثل پدرانمان با هم متحد شویم. این طلا و نقره را که برای می‌فرستم از من بپذیر. پیوند دوستی خود را با بعشا، پادشاه اسرائیل قطع کن تا او از قلمرو من خارج شود.» 20 اسرائیل» نوشته شده است. 8 در بیست و ششمین سال سلطنت آسا بنهدد موافقت کرد و با سپاهیان خود به اسرائیل حمله برد و شهرهای عیون، دان، آبل بیت‌معکه، ناحیه دریاچه جلیل و سراسر نفتالی را تسخیر کرد. 21 وقتی بعشا این را شنید، از ادامه بنای رامه دست کشید و به ترصه بازگشت. 22 آنگاه آسا به سراسر یهودا پیغام فرستاد که همه مردان بدون استثنا بیایند و سنگها و چوبهایی را که بعشا برای بنای رامه به کار می‌برد برداشته، ببرند. آسا با این مصالح، شهر جبع واقع در زمین بنیامین و شهر مصفه را بنا نهاد. 23 بقیه رخ داد. از آن تاریخ زمري خود را پادشاه اسرائیل اعلام کرد. 11 وقتی رویدادهای سلطنت آسا، یعنی فتوحات و کارهای او و نام شهرهایی را که ساخت، همه در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. و حتی یک مرد از خویشاوندان و دوستان بعشا را زنده نگذاشت. 12 آسا در سالهای پیری به پا درد سختی مبتلا شد. 24 وقتی آسا فوت کرد، او را در آرامگاه سلطنتی، در شهر پدرش داود دفن کردند. بعد از او پسرش یهوشافاط به مقام پادشاهی یهودا رسید. 25 در سال دوم سلطنت آسا پادشاه یهودا، ناداب، پسر یربعام، پادشاه اسرائیل شد و دو سال سلطنت کرد. 26 او نیز مثل پدرش نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند. 27 بعشا پسر اخیا از قبیله یساکار بر ضد ناداب برخاست و هنگامی که ناداب با سپاه خود شهر جبتون را که یکی از شهرهای فلسطین بود محاصره می‌کرد بعشا ناداب را کشت. 28 بعشا در سومین سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، به جای ناداب بر تخت سلطنت اسرائیل نشست. 29 او وقتی به قدرت رسید تمام فرزندان یربعام را کشت، به طوری که حتی یک نفر هم از خاندان او زنده نماند. این درست همان چیزی بود که خداوند به‌وسیله خدمتگزارش اخیا شیلونی خبر داده بود؛ 30 زیرا یربعام نسبت به خداوند گناه ورزید و تمام اسرائیل را به گناه کشاند و خداوند، خدای قوم اسرائیل را خشمگین نمود. 31 جزئیات سلطنت ناداب در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. 32 بین آسا، پادشاه یهودا و بعشا، پادشاه اسرائیل همیشه جنگ بود. 33 در سومین سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، بعشا بر اسرائیل پادشاه شد و بیست و چهار سال در ترصه سلطنت کرد. 34 او نیز مثل یربعام نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند.

16 خداوند به ییهو نبی فرمود که این پیغام را به بعشا بدهد: 2 «تو را از روی خاک بلند کردم و به سلطنت قوم خود اسرائیل رساندم؛ اما تو مانند یربعام گناه ورزیدی و قوم مرا به گناه کشانیدی و آنها نیز با گناهانشان مرا خشمگین نمودند. 3 پس تو و خاندان تو را مثل خاندان یربعام پسر نیاط نابود می‌کنم. 4 از خانه تو آنکه در شهر بمیرد، سگها او را می‌خورند و آنکه در صحرا بمیرد، لاشخورها او را

اسرائیل» نوشته شده است. **28** وقتی عمری مرد او را در سامره دفن آن به بعد، آنها هر چقدر از آن آرد و روغن مصرف می کردند تمام کردند و پسرش آخاب به جای او پادشاه شد. **29** در سی و هشتمین نمی شد، همان طور که خداوند توسط ایلیا فرموده بود. **17** مدتی سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، آخاب پسر عُمری پادشاه اسرائیل گذشت. یک روز پسر آن بیهوش بیمار شد. حال او بدتر و بدتر شد و شد و بیست و دو سال در سامره سلطنت کرد. **30** آخاب بیش از عاقبت مرد. **18** زن به ایلیا گفت: «ای مرد خدا، این چه بلایی پادشاهان قبل نسبت به خداوند گناه ورزید. **31** او نه فقط مثل پیرعام است که بر سر من آوردی؟ آیا به اینجا آمده ای تا به سبب گناهانم پسر نیاط مرتکب گناه شد، بلکه با ایزابل دختر اتبعیل، پادشاه صیدون پسر را بکشی؟» **19** ایلیا به او گفت: «پسرت را به من بده.» آنگاه نیز ازدواج کرد و بت بعل صیدونی ها را پرستید و در برابر آن سجده کرد. **32** او در سامره یک بتخانه و یک مذبح برای بعل ساخت، برد و او را روی بستر خود خواباند. **20** سپس با صدای بلند چنین دعا کرد: «ای خداوند، خدای من، چرا این بلا را بر سر این بیهوش پادشاهی که قبل از او در اسرائیل سلطنت کرده بود، خداوند، خدای آوردی؟ چرا پسر او را که مرا در خانه اش پناه داده است، کشتی؟» اسرائیل را خشمگین نمود. **34** در دوره سلطنت او مردی از بیتئیل **21** سپس ایلیا سه بار روی جنازه پسر دراز کشید و دعا کرد: «ای به نام حی ثیل، شهر اریحا را دوباره بنا کرد. اما وقتی پایه های آن را خداوند، خدای من، از تو تمنای می کنم که این پسر را زنده کنی!» می نهاد، پسر بزرگش ابیرام مرد و وقتی آن را تمام کرد و دروازه هایش را **22** خداوند دعای ایلیا را شنید و پسر را زنده کرد. **23** آنگاه ایلیا کار گذاشت، پسر کوچکش سجوی مرد. این به سبب لعنت خداوند پسر را از بالاخانه پایین آورد و به مادرش داد و گفت: «نگاه کن، بر اریحا بود که توسط یوشع پسر نون اعلام شده بود. پسرت زنده است!» **24** آن زن به ایلیا گفت: «الان فهمیدم که تو براستی مرد خدا هستی و هر چه می گویی از جانب خداوند است!»

17

روزی یکی نبی به نام ایلیا که از اهالی تشی جلعاد بود، به آخاب پادشاه گفت: «به خداوند، خدای زنده اسرائیل، یعنی به همان خدایی که خدمتش می کنم قسم که تا چند سال شبنم و باران بر زمین نخواهد آمد مگر اینکه من درخواست کنم.» **2** پس خداوند به ایلیا فرمود: **3** «برخیز و به طرف مشرق برو و کنار نهر کریت، در شرق رود اردن خود را پنهان کن. **4** در آنجا از آب نهر بنوش و آخاب، شخصی بود به نام عوبدیا. (عوبدیا مردی خداترس بود. یکبار خوراکی را که کلاغها به فرمان من برای تو می آورد، بخور.» **5** وقتی ملکه ایزابل می خواست تمام انبیای خداوند را قتل عام کند، ایلیای نبی به دستور خداوند عمل کرد و در کنار نهر کریت ساکن شد. **6** هر صبح و شام کلاغها برایش نان و گوشت می آوردند و او ایشان نان و آب می داد.) **5** آخاب پادشاه به عوبدیا گفت: «ما باید از آب نهر می نوشید. **7** اما چندی بعد به علت نبودن باران نهر خشکید. **8** آنگاه خداوند به ایلیا فرمود: **9** «برخیز و به شهر صرفة که نزدیک شهر صیدون است برو و در آنجا ساکن شو. من در آنجا حیوانات خود را از دست ندهم.» **6** پس آنها نواحی مورد نظر را بین به بیوه زنی دستور داده ام خوراک تو را فراهم سازد.» **10** پس ایلیا از آنجا به صرفة رفت. وقتی به دروازه شهر رسید، بیوه زنی را دید که مشغول جمع کردن هیزم است. ایلیا از او کمی آب خواست. **11** او برخورد! عوبدیا ایلیا را شناخت و پیش پای او به خاک افتاد و وقتی آن زن به راه افتاد تا آب بیاورد، ایلیا او را صدا زد و گفت: «خواهش می کنم یک لقمه نان هم بیاور.» **12** اما بیوه زن گفت: «به خداوند، خدای زنده ات قسم که در خانه ام حتی یک تکه نان هم پیدا نمی شود! فقط یک مشت آرد در ظرف و مقدار کمی روغن در ته کوزه مانده است. الان هم کمی هیزم جمع می کردم تا بزم نان بیزم و با پسرم بخورم. این آخرین غذای ما خواهد بود و بعد از آن از گرسنگی خواهیم مرد.» **13** ایلیا به او گفت: «تفس! برو و آن را بیز. اما اول، از آن آرد نان کوچکی برای من بیز و پیش من بیاور، بعد را می گوید. **11** حال تو می گویی پیش آخاب بروم و به او بگویم که با بقیه آن برای خودت و پسرت نان بیز. **14** زیرا خداوند، خدای اسرائیل می فرماید: تا وقتی که باران بر زمین نبارانم، آرد و روغن تو خداوند تو را از اینجا برادر دارد و به جای دیگری ببرد. آنگاه وقتی آخاب تمام نخواهد شد.» **15** بیوه زن رفت و مطابق گفته ایلیا عمل کرد. از پادشاه به جستجوی تو به اینجا بیاید و تو را پیدا نکند، مرا خواهد

کشت. تو می‌دانی که من در تمام عمرم خدمتگزار وفاداری برای جوابی. **30** آنگاه ایلیا تمام قوم را جمع کرد و مذبح خداوند را خداوند بوده‌ام. **13** آیا این را هیچ‌کس به سرورم نگفته که وقتی ایزابل که ویران شده بود، دوباره بر پا نمود. **31** سپس او دوازده سنگ می‌خواست همه انبیای خداوند را بکشد، من چگونه صد نفر از آنها برداشتم. این سنگها به نشانه دوازده قبیله اسرائیل بود که به نام پسران را در دو دسته پنجاه نفری در دو غار پنهان کردم و به ایشان نان و یعقوب خوانده می‌شدند. (یعقوب همان است که خداوند اسمش آب داد؟ **14** حال تو می‌گویی که بروم و به پادشاه بگویم که ایلیا را اسرائیل گذاشت.) **32** ایلیا با آن سنگها مذبح خداوند را از نو اینجاست؟ با این کار خود را به کشتن خواهم داد.» **15** ایلیا گفت: ساخت. بعد زمین دور مذبح را به گنجایش دو پیمانہ بذر کند **33** «به خداوند زنده، خدای لشکرهای آسمان که خدمتش می‌کنم، و هیزماها را روی مذبح گذاشت، گاو را تکه‌تکه کرد و آن را روی قسم که امروز خود را به آخاب نشان خواهم داد.» **16** پس عوبدیا هیزما نهاد و گفت: «چهار سطل آب بیاورید و روی قربانی و هیزما برگشت و به آخاب خبر داد که ایلیا پیدا شده است. آخاب با شنیدن بریزید.» آنها چنین کردند. **34** ایلیا گفت: «باز هم آب بریزید.» آنها این خبر به ملاقات ایلیا رفت. **17** وقتی او ایلیا را دید گفت: «پس باز هم آب ریختند. ایلیا بازگفت: «یکبار دیگر هم بریزید.» آنها تو هستی که این بلا را بر سر اسرائیل آورده‌ای!» **18** ایلیا جواب برای بار سوم آب ریختند **35** به طوری که آب، مذبح را پر ساخته، داد: «من این بلا را بر سر اسرائیل نیاورده‌ام، بلکه تو و خاندانت با از آن سرازیر شد و گودال اطراف را نیز تمام پر کرد. **36** هنگام سرپیچی از دستورهای خداوند و پرستش بت بعل باعث شده‌اید این بلا بر سر اسرائیل بیاید. **19** حال برو و تمام قوم اسرائیل را روی کوه کرمل جمع کن. همچنین چهارصد و پنجاه نبی بت بعل و چهارصد کن که تو خدای اسرائیل هستی و من خدمتگزار تو می‌باشم. ثابت نسی بت آشیره را که ایزابل معاش آنها را تأمین می‌کند به کوه کرمل احضار کن.» **20** پس آخاب تمام بنی اسرائیل را با انبیای بعل به کوه کرمل احضار کرد. **21** وقتی همه جمع شدند، ایلیا خطاب به ایشان گفت: «تا کی می‌خواهید هم خدا را بپرستید و هم بتها را؟ اگر خداوند خداست، او را اطاعت نمایید و اگر بعل خداست، او را پیروی کنید.» اما قوم هیچ جوابی ندادند. **22** ایلیا در ادامه سخنان این را دیدند، همگی روی خاک افتادند و فریاد زدند: «خداوند، خود گفت: «از انبیای خداوند تنها من باقی مانده‌ام، اما انبیای بعل چهارصد و پنجاه نفرند. **23** حال دو گاو اینجا بیاورید. انبیای بعل از آن دو گاو یکی را انتخاب کنند و آن را تکه‌تکه نموده بر هیزما مذبح بعل بگذارند، ولی هیزما را آتش زنند. من هم گاو دیگر را به همان ترتیب روی هیزما مذبح خداوند می‌گذارم، ولی هیزما را آتش نمی‌زنم. **24** آنگاه انبیای بعل نزد خدای خود دعا کنند و من نیز نزد خدای خود دعا می‌کنم. آن خدایی که هیزما مذبح خود را شعله‌ور سازد، او خدای حقیقی است!» تمام قوم اسرائیل این پیشنهاد را پذیرفتند. **25** بعد ایلیا به انبیای بعل گفت: «شما اول شروع کنید، چون تعدادتان بیشتر است. یکی از گاوها را آماده کنید و روی مذبح بگذارید ولی هیزما را آتش زنید. فقط نزد خدای خود دعا کنید.» **26** فرستاد. **44** سرانجام بار هفتم خدمتکار به او گفت: «یک تکه ابر پس آنها یکی از گاوها را گرفتند و آماده کردند و آن را روی مذبح بعل گذاشتند و از صبح تا ظهر نزد بعل فریاد می‌زدند: «ای بعل، دعای ما را اجابت کن!» و دور مذبح می‌رقصیدند. اما هیچ صدا و جوابی نیامد. **27** نزدیک ظهر ایلیا آنها را به باد مسخره گرفت و گفت: که ابرهای غلیظ به هم آمدند، هوا تاریک گردید، باد تندی وزید و «بلندتر فریاد بزنید تا خدایان بشنود! شاید او به فکر فرو رفته و یا شاید مشغول است! شاید اصلاً اینجا نیست و در سفر است! شاید روانه گشت. **46** اما خداوند نیروی مخصوصی به ایلیا بخشید و او هم خوابیده و باید بیدارش کنید!» **28** پس بلندتر فریاد زدند. آنها برخاست لباسش را به کمر بست و آنچنان تند دوید که جلوتر از اربه چنانکه عادتشان بود با شمشیر و نیزه خود را مجروح می‌کردند، به آخاب به یزرعیل رسید. طوری که خون از بدنهایشان جاری می‌شد. **29** به این ترتیب، از صبح تا عصر آنها ورد خواندند ولی نه صدایی از بعل برآمد و نه

وقتی آخاب پادشاه برای همسرش ایزابل تعریف کرد که ایلیا چه کرده و چطور انبیای بعل را کشته است؛ **2** ایزابل برای ایلیا این پیغام را فرستاد: «تو انبیای مرا کشتی! به خدایانم قسم که تا فردا همین موقع تو را خواهم کشت!» **3** وقتی ایلیا این پیغام را شنید برخاست و از ترس جان خود به برثشع، یکی از شهرهای یهودا، فرار کرد. او خدمتگزارش را در آنجا گذاشت **4** و خود سفری یک روزه به بیابان کرد و رفته زیر درخت آردجی نشست و آرزوی مرگ کرد و گفت: «ای خداوند، دیگر بس است! جانم را بگیر و بگذار بمیرم. من که بهتر از اجدادم نیستم که مرده‌اند.» **5** او همان جا دراز کشید و خوابید. اما وقتی خوابیده بود، فرشته‌ای او را بیدار کرد و گفت: «برخیز و لقمه نانی بخور!» **6** ایلیا بلند شد و به اطراف خود نگاه کرد و در کنارش یک نان روی سنگهای داغ و کوزه‌ای آب دید. پس نان را خورد و آب را نوشید و دوباره خوابید. **7** فرشته

20 در این هنگام بنهدد، پادشاه سوریه، لشکر خود را بسیج کرد و با سی و دو پادشاه دیگر متحد شده به کمک اربابهای جنگی و سواره نظام آنها سامره، پایتخت اسرائیل را محاصره کرد. **2** سپس این پیغام را برای آخاب، پادشاه اسرائیل به شهر فرستاد: «بنهدد پادشاه از تو می‌خواهد که هر چه طلا و نقره داری با بهترین زنان و فرزندان برای او بفرستی.» **4** آخاب جواب داد: «بسیار خوب قربان، من با هر چه دارم، در اختیار شما هستم.» **5** طولی نکشید که قاصدان بنهدد با پیغامی دیگر برگشتند و به آخاب گفتند: «بنهدد پادشاه دستور می‌دهد که نه فقط باید تمام طلا و نقره و زنان و فرزندان را به من بدهی، **6** بلکه فردا در همین وقت مأموران خود را می‌فرستم تا کاخ سلطنتی تو و خانه‌های افراد تو را جستجو کنند و هر چه بخوانند بردارند.» **7** آخاب بزرگان اسرائیل را احضار کرد و گفت: «ببینید چگونه این مرد دنبال بهانه است تا جنگ راه بیندازد! پیش از این به او گفته‌ام که حاضرم زنان و فرزندان و تمام موجودی طلا و نقره خود را به او بدهم، ولی او باز ما را در تنگنا گذاشته است.» **8** بزرگان قوم، همگی به آخاب گفتند: «درخواستش را قبول نکن.» **9** پس آخاب به فرستادگان بنهدد گفت: «به آقایم پادشاه سوریه بگویید که هر چه را بار اول خواسته است، حاضرم به او بدهم، ولی درخواست دومش را قبول نمی‌کنم.» قاصدان برگشتند و جواب آخاب را به بنهدد دادند. **10** آنگاه بنهدد، پادشاه سوریه برای آخاب چنین پیغام فرستاد: «خدایان مرا سخت مجازات کنند اگر سامره را چنان با خاک یکسان نکنم که برای پر کردن مشت هر یک از سربازانم کفایت کند!» **11** پادشاه اسرائیل به او جواب داد: «جنگاوری که برای جنگ شمشیر به کمر می‌بندد، نباید مانند جنگاوری که در جنگ پیروز شده، فخر کند!» **12** جواب آخاب وقتی به بنهدد رسید که او با پادشاهان دیگر در خیمه‌های خود میگساری می‌کردند. بنهدد به فرماندهان خود دستور داد که آماده حمله شوند. پس در برابر شهر صف‌آرایی نمودند. **13** در همین وقت یک نبی نزد آخاب پادشاه رفت و این پیغام را از جانب خداوند به او رسانید: «ایا این قوای بزرگ ضمن بدان که هنوز هفت هزار نفر در اسرائیل هستند که هرگز در

دشمن را می‌بینی؟ من همین امروز همه آنان را به تو تسلیم می‌کنم تا پنهان شود. **31** افراد بنهد به او گفتند: «ما شنیده‌ایم که پادشاهان بدانی که من خداوند هستم!» **14** آخاب پرسید: «خداوند این کار اسرائیل بسیار باگذشت و مهربان هستند. پس اجازه بده پلاس بر کمر را چگونه انجام می‌دهد؟» نبی جواب داد: «خداوند می‌فرماید که و ریسمانها به دور گردن ببندیم و نزد آخاب، پادشاه اسرائیل برویم تا به‌وسیله فرماندهانی که زیر دست حاکمان اسرائیل هستند این کار را شاید از کشتن تو چشم‌پوشی کند.» **32** پس پلاس بر کمر و ریسمان انجام خواهد داد.» آخاب پرسید: «چه کسی اول باید جنگ را به دور گردن بستند و نزد آخاب، پادشاه اسرائیل رفتند و به او گفتند: شروع کند؟» نبی جواب داد: «خودت.» **15** پس آخاب فرماندهان «بنده تو بنهد تقاضا می‌کند که او را نکشید.» آخاب، پادشاه را که دویست و سی و دو نفر بودند احضار کرد و سپاه هفت هزار نفری خود را سان دید. **16** نزدیک ظهر، در حالی که بنهد و **33** افراد بنهد این را به فال نیک گرفتند و گفتند: «بله، بنهد برادر سی و دو پادشاه همراه او هنوز در خیمه‌ها سرگرم باده‌نوشی بودند شماس!» پادشاه اسرائیل به ایشان گفت: «بروید او را بیاورید.» فرماندهان اسرائیل از پایتخت خارج شدند. دیده‌بانان بنهد به او خبر دادند و گفتند: «عده‌ای سرباز از سامره بیرون آمده‌اند.» **18** بنهد دستور داد: «خواه برای صلح آمده باشند خواه برای جنگ، آنها را به زنده دستگیر کنید.» **19** در این هنگام سربازان اسرائیلی به دنبال فرماندهانشان از شهر خارج شده، به دشمن حمله کردند و به کشتن پیشنهاد را پذیرفت و با بنهد پیمان بست و او را رها کرد. **35** روزی آنها پرداختند. سربازان سوریه پا به فرار گذاشتند و اسرائیلی‌ها آنها را تعقیب کردند، ولی بنهد سوار بر اسب شده، همراه چند سوار دیگر از دست اسرائیلی‌ها فرار کرد. **21** در این جنگ تلفات سنگینی به لشکر سوریه وارد آمد و تمام اراکه‌ها و اسبان ایشان به دست آخاب افتاد. **22** پس از این پیروزی، آن نبی باز نزد آخاب آمد و گفت: «سپاه خود را دوباره برای جنگ آماده کن زیرا وقت تحویل سال، پادشاه سوریه باز به تو حمله خواهد کرد.» **23** مقامات سوریه به بنهد گفتند: «خدايان اسرائيلي خدايان كوهها هستند و به همین علت اسرائیلی‌ها پیروز شدند. ولی ما می‌توانیم در دشتهای هموار، آنها را به آسانی شکست بدهیم. **24** این بار فرماندهی جنگ را به جای آن سی و دو پادشاه، به سرداران بسپار. **25** سپاه دیگری به جای سپاه از دست رفته فراهم آور و به تعداد قبلی اسب و اراکه آماده کن تا در دشتهای هموار با آنها بجنگیم. بدون شک آنان را شکست خواهیم داد.» بنهد، پادشاه سوریه طبق پیشنهاد آنان عمل کرد. **26** او در آغاز سال جدید، لشکر سوریه را بسیج کرد و باز به جنگ اسرائیل رفت. ولی این بار دشت افیق را برای جنگ انتخاب کرد. **27** اسرائیل هم سپاه خود را بسیج کرده، به میدان جنگ فرستاد. اسرائیلی‌ها در برابر سپاه بزرگ سوریه که سراسر آن دشت را پر کرده بود، مثل دو گله کوچک بزرگاله به نظر می‌رسیدند. **28** باز همان نبی با پیام خداوند نزد آخاب، پادشاه اسرائیل آمد و چنین گفت: «چون سوری‌ها می‌گویند: خداوند شما، خدای کوههاست نه خدای دشتها، بنابراین، من بار دیگر تو را یاری می‌کنم این سپاه بزرگ دشمن را شکست دهی تا بدانی که من خداوند هستم!» **29** نیروهای دو طرف هفت روز در برابر هم اردو زدند و در روز هفتم جنگ را شروع کردند. قوم اسرائیل در همان روز اول جنگ تعداد صد هزار سرباز پیاده سوری را کشتند. **30** بقیه سربازان سوریه به شهر افیق گریختند. ولی در آنجا حصار شهر به روی آنها افتاد و بیست و هفت هزار سرباز دیگر نیز هلاک شدند. ولی بنهد توانست به داخل شهر فرار کند و در اتاق خانه‌ای

21 شخصی به نام نابوت یزرعیلی تاکستانی در یزرعیل، نزدیک کاخ آخاب پادشاه داشت. **2** روزی آخاب به دیدن نابوت رفت و به او گفت: «تاکستان تو نزدیک خانه من است. آن را به من بفروش، چون برای سبزی‌کاری به آن احتیاج دارم. اگر بخواهی قیمتش را به نقره می‌پردازم، یا اینکه به جای آن، تاکستان بهتری به تو می‌دهم.» **3** ولی نابوت جواب داد: «خداوند آن روز را نیاورد که من میراث اجدادم را به تو بدهم.» **4** آخاب پادشاه از این جواب رد چنان پریشان و ناراحت شد که به کاخ سلطنتی‌اش برگشت و در بستر خود دراز کشید و رویش را از همه برگردانید و لب به غذا نزد. **5** زنش ایزابل پیش او آمد و پرسید: «چه شده؟ چرا غذا نمی‌خوری؟»

چه اتفاقی افتاده که این همه تو را ناراحت کرده است؟» 6 آخاب لباس خود را پاره کرد و پلاس پوشیده، روزه گرفت. او در پلاس جواب داد: «امروز از نابوت یزرعیلی خواستم تا کاستانش را به من به می‌خواید و ماتم زده راه می‌رفت و با کسی حرف نمی‌زد. 28 نقره بفروشد، و یا آن را با تاختستان دیگری عوض کند، ولی او قبول پیغام دیگری از جانب خداوند به ایلیای تشبی رسید: 29 «بین نکرد.» 7 ایزابیل به او گفت: «مگر تو در اسرائیل پادشاه نیستی؟ بلند آخاب چگونه در حضور من متواضع شده است. حال که اینچنین در شو و غذا بخور و هیچ ناراحت نباش؛ تاختستان نابوت را من خودم حضور من فروتن شده است، مادامی که زنده است این بلا را بر برایت می‌گیرم!» 8 ایزابیل چند نامه به اسم آخاب پادشاه نوشت و با مهر سلطنتی آنها را مهر کرد و برای مشایخ و سایر بزرگان شهر یزرعیل می‌فرستم.»

فرستاد. 9 ایزابیل در نامه خود چنین نوشت: «اهالی شهر را به روزه فرا خوانید و نابوت را در صدر مجلس بنشانید. 10 سپس دو ولگرد اجیر کنید تا بایند و شهادت بدهند که نابوت به خدا و پادشاه ناسزا گفته است. آنگاه او را از شهر بیرون کشیده، سنگسار کنید.» 11 پس مشایخ و سایر بزرگان شهر نابوت مطابق دستورهای ایزابیل که در نامه‌های ارسالی نوشته شده بود، عمل کردند. 12 آنها مردم شهر را جمع کردند و نابوت را به محاکمه کشیدند. 13 بعد دو ولگرد آمده، شهادت دروغ دادند که نابوت به خدا و پادشاه ناسزا گفته است. آنگاه او را از شهر بیرون کشیده، سنگسار کردند. 14 سپس به ایزابیل خبر دادند که نابوت سنگسار شد و مرد. 15 ایزابیل وقتی این خبر را شنید به آخاب گفت: «بلند شو و تاختستانی را که نابوت نمی‌خواست به تو بفروشد، تصرف کن. چون او دیگر زنده نیست.» 16 آخاب رفت تا تاختستان را تصرف کند. 17 در این هنگام خداوند به ایلیای نبی فرمود: 18 «برخیز و به شهر سامره، نزد آخاب پادشاه برو. او به تاختستان نابوت رفته است تا آن را تصرف کند. 19 این پیغام را از جانب من به او برسان: آیا کشتن نابوت کافی نبود که حالا می‌خواهی اموال او را نیز غارت کنی؟ سپس به او بگو: همان‌طور که سگها در بیابان خون نابوت را لیسیدند، خون تو را هم خواهند لیسید!» 20 وقتی آخاب چشمش به ایلیا افتاد فریاد زد: «ای دشمن من، باز هم تو به سراغم آمدی!» ایلیا جواب داد: «بله، من به سراغت آمده‌ام، زیرا تو خود را فروخته‌ای تا آنچه را که در نظر خداوند بد است انجام دهی. 21 بدان که به‌زودی خداوند، تو را به بلای بزرگی گرفتار خواهد ساخت و نسل تو را از روی زمین برخواهد داشت به طوری که حتی یک مرد، خواه پرده و خواه آزاد، از نسل تو در اسرائیل باقی نخواهد ماند!» 22 افراد خاندان تو را مثل خاندان یربعام پسر نباط و بعشا پسر آختیا از بین می‌برد، چون خداوند را خشمگین نموده‌ای و تمام بنی اسرائیل را به گناه کشانده‌ای. 23 همچنین خداوند در مورد ایزابیل می‌فرماید: «سگها بدن ایزابیل را کنار دیوار یزرعیل پاره‌پاره خواهند کرد.» 24 از خانواده آخاب هر که در شهر بمیرد، سگها او را می‌خورند و هر که در بیابان بمیرد لاشخورها او را می‌خورند.» 25 (هیچ‌کس نبود که مثل آخاب پادشاه تا این حد خود را به گناه فروخته باشد تا آنچه را که در نظر خداوند بد است، به جا آورد؛ زیرا نژاد ایزابیل او را اغوا می‌کرد. 26 او با پرستش بتها به شیوه اموری‌ها که خداوند آنها را از سرزمین موعود بیرون رانده بود، به گناهان شرم‌آوری دست زد.) 27 وقتی آخاب سخنان ایلیا را شنید،

22

در آن زمان، میان سوریه و اسرائیل سه سال تمام صلح برقرار بود. 2 اما در سال سوم، یهوشافاط، پادشاه یهودا به دیدار آخاب، پادشاه اسرائیل رفت. 3 آخاب به درباریان خود گفت: «ما تا به حال برای پس گرفتن شهر راموت جلعاد از دست سوری‌ها غافل مانده‌ایم. این شهر به ما تعلق دارد.» 4 آنگاه آخاب از یهوشافاط خواست که در حمله به راموت جلعاد به او کمک کند. یهوشافاط گفت: «هر چه دارم مال توست. قوم من قوم توست. همه سوارانم در خدمت تو می‌باشند. 5 ولی بگذار اول با خداوند مشورت کنیم.» 6 پس آخاب پادشاه، چهارصد نفر از انبیا را احضار کرد و از ایشان پرسید: «آیا برای تسخیر راموت جلعاد به جنگ بروم یا نه؟» همه آنها یکصدا گفتند: «برو، چون خداوند به تو پیروزی خواهد بخشید.» 7 آنگاه یهوشافاط پرسید: «آیا غیر از اینها نبی دیگری در اینجا نیست تا نظر خداوند را به ما بگوید؟» 8 آخاب جواب داد: «چرا، یک نفر به اسم میکایا پسر یمله هست، که من از او نفرت دارم، چون همیشه برای من چیزهای بد پیشگویی می‌کند.» یهوشافاط گفت: «اینطور سخن نگویند!» 9 پس آخاب پادشاه یکی از افراد دربار خود را صدا زد و به او گفت: «برو و میکایا را هر چه زودتر به اینجا بیاور.» 10 در این هنگام هر دو پادشاه در میدان خرمگاه، نزدیک دروازه شهر سامره با لباسهای شاهانه بر تختهای سلطنتی خود نشستند و تمام انبیا در حضور ایشان پیشگویی می‌کردند. 11 یکی از این انبیا به نام صدقیا، پسر کنعنه، که شاخهای آهنین برای خود درست کرده بود گفت: «خداوند می‌فرماید که شما با این شاخها، سوری‌ها را تار و مار خواهید کرد!» 12 سایر انبیا هم با او همصدا شده، گفتند: «به راموت جلعاد حمله کن، چون خداوند به تو پیروزی خواهد بخشید.» 13 در ضمن قاصدی که به دنبال میکایا رفته بود، به او گفت: «تمام انبیا پیشگویی می‌کنند که پادشاه پیروز خواهد شد. پس تو با آنها یکصدا شو و وعده پیروزی بده.» 14 ولی میکایا به او گفت: «به خداوند زنده قسم، هر چه خداوند بفرماید، همان را خواهم گفت!» 15 وقتی میکایا به حضور پادشاه رسید، آخاب از او پرسید: «ای میکایا، آیا ما به راموت جلعاد حمله کنیم یا نه؟» میکایا جواب داد: «البته! چرا حمله نکنی! خداوند تو را پیروز خواهد کرد!» 16 پادشاه به او گفت: «چند بار تو را قسم دهم که هر چه خداوند می‌گوید، همان را به من بگو.» 17 آنگاه میکایا به او گفت: «تمام قوم اسرائیل را دیدم که مثل گوسفندان بی‌شان، روی تپه‌ها سرگرداند.

خداوند فرمود: اینها صاحب ندارند. به ایشان بگو که به خانه‌های اسلحه او را در برکه سامره می‌شستند، سگها آمدند و خون او را خود برگردند.» **18** آخاب به یهوشافاط گفت: «به تو نگفتم؟ من لیسیدند، درست همان‌طور که خداوند فرموده بود. **39** شرح بقیه هرگز حرف خوب از زبان این مرد نشنیده‌ام!» **19** بعد میکایا گفت: رویدادهای سلطنت آخاب و بنای قصر عجاج و شهرهایی که ساخت «به این پیام خداوند نیز گوش بده! خداوند را دیدم که بر تخت خود در کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل نوشته شده است. **40** به این ترتیب نشسته بود و تمامی لشکر آسمان در چپ و راستش ایستاده بودند.

20 آنگاه خداوند فرمود: چه کسی می‌تواند آخاب را فریب دهد تا به **41** یهوشافاط پسر آسا در سال چهارم سلطنت آخاب، پادشاه یهودا راموت جلعاد حمله کند و همان جا کشته شود؟ هر یک از فرشتگان شد. **42** یهوشافاط در سن سی و پنج سالگی بر تخت نشست و نظری دادند. **21** سرانجام روحی جلو آمد و به خداوند گفت: من بیست و پنج سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عزوبه نام داشت این کار را می‌کنم! **22** خداوند پرسید: چگونه؟ روح گفت: من و دختر شلحی بود. **43** او هم مثل پدر خود آسا مطابق میل خداوند حرفهای دروغ در دهان انبیا می‌گذازم و آخاب را گمراه می‌کنم. عمل می‌کرد، به‌جز در یک مورد و آن اینکه بتخانه‌های روی تپه‌ها را خداوند فرمود: تو می‌توانی او را فریب دهی، پس برو و چنین کن.»

23 سپس میکایای نبی گفت: «خداوند روح گمراه کننده در دهان انبیای تو گذاشته است تا به تو دروغ بگویند ولی حقیقت امر این است که خداوند می‌خواهد تو را به مصیبت گرفتار سازد.» **24** در همین موقع صدقیا پسر کنعنه، جلو رفت و سیلی محکمی به صورت میکایا زد و گفت: «روح خداوند کی مرا ترک کرد تا به سوی تو آید و با تو سخن گوید؟» **25** میکایا به او گفت: «آن روز که در اناقت مخفی شوی، جواب این سؤال را خواهی یافت!» **26** آنگاه آخاب پادشاه گفت: «میکایا را بگیرد و پیش آمون، فرماندار شهر و یوآش پسر میرید. **27** از قول من به ایشان بگویند که میکایا را به زندان بیندازند و جز آب و نان چیزی به او ندهند تا من پیروز بازگردم.» **28** میکایا به او گفت: «اگر تو زنده بازگشتی، معلوم می‌شود من هر چه به تو گفتم، از جانب خداوند نبوده است.» بعد رو به حاضران کرد و گفت: «همه شما شاهد باشید که من به پادشاه چه گفتم.» **29** با وجود این هشارها، آخاب، پادشاه اسرائیل و یهوشافاط، پادشاه یهودا به راموت جلعاد لشکرکشی کردند. **30** آخاب به یهوشافاط گفت: «تو لباس شاهانه خود را بپوش، ولی من لباس دیگری می‌پوشم تا کسی مرا نشناسد.» پس آخاب با لباس مبدل به میدان جنگ رفت.

31 پادشاه سوریه به سی و دو سردار ارباهایش دستور داده بود که به دیگران زیاد توجه نکنند بلکه فقط با خود آخاب بجنگند. **32** به محض اینکه سرداران ارباهه یهوشافاط را دیدند گفتند: «بدون شک این پادشاه اسرائیل است.» پس رفتند تا با او بجنگند، اما وقتی یهوشافاط فریاد برآورد **33** سرداران ارباهه متوجه شدند که او پادشاه اسرائیل نیست و از تعقیب وی دست برداشتند. **34** اما تیری یکی از سربازان به طور تصادفی از میان شکاف زره آخاب، به او اصابت کرد. آخاب به اربهران خود گفت: «مجروح شده‌ام. ارباه را برگردان و مرا از میدان بیرون ببر.» **35** جنگ به اوج شدت خود رسیده بود و آخاب نیمه جان به کمک اربهران خود رو به سوری‌ها در ارباه خود ایستاده بود و خون از زخم او به کف ارباه می‌ریخت تا سرانجام هنگام غروب جان سپرد. **36** آنگاه ندا در داده، گفتند: «ای سربازان اسرائیلی به وطن خود برگردید. پادشاه مرده است!» پس جنازه آخاب را به شهر سامره بردند و در آنجا به خاک سپردند. **38** وقتی ارباه و

دوم پادشاهان

1

او پادشاه شد. این واقعه در سال دوم سلطنت یهورام (پسر یهوفاط) پادشاه یهودا اتفاق افتاد. 18 شرح بقیه رویدادهای سلطنت اخزیا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» ثبت شده است.

2

زمان آن رسیده بود که خداوند ایلیا را در گردباد به آسمان ببرد. ایلیا وقتی با الشیع از شهر جلیل خارج می‌شد، به او گفت: «تو در اینجا بمان، چون خداوند به من فرموده است به بیت‌ئیل بروم.» ولی الشیع جواب داد: «به خداوند زنده و به جان تو قسم، من از تو جدا نمی‌شوم!» پس با هم به بیت‌ئیل رفتند. 3 گروهی از انبیا که در بیت‌ئیل بودند به استقبال آنان آمده، به الشیع گفتند: «آیا می‌دانی که امروز خداوند قصد دارد مولای تو را از تو بگیرد؟» الشیع جواب داد: «بله، می‌دانم. ساکت باشید!» 4 سپس ایلیا به الشیع گفت: «همین‌جا بمان، چون خداوند به من فرموده است به شهر اریحا بروم.» اما الشیع باز جواب داد: «به خداوند زنده و به جان تو قسم، من از تو جدا نمی‌شوم.» پس با هم به اریحا رفتند. 5 در آنجا هم گروه انبیا اریحا نزد الشیع آمده، از او پرسیدند: «آیا خبر داری که خداوند می‌خواهد امروز مولایت را از تو بگیرد؟» او گفت: «بله، می‌دانم. ساکت باشید!» 6 آنگاه ایلیا به الشیع گفت: «در اینجا بمان، زیرا خداوند فرموده است به طرف رود اردن بروم.» اما الشیع مثل دفعات پیش جواب داد: «به خداوند زنده و به جان تو قسم، من از تو جدا نمی‌شوم.» پس با هم رفتند و در کنار رود اردن ایستادند، در حالی که پنجاه نفر از گروه انبیا از دور ایشان را تماشا می‌کردند. 8 آنگاه ایلیا ردای خود را پیچیده آن را به آب زد. آب رودخانه دو قسمت شد و ایلیا و الشیع از راه خشک وسط آن عبور کردند. 9 وقتی به آن سوی رود اردن رسیدند، ایلیا به الشیع گفت: «پیش از آنکه به آسمان بروم بگو چه می‌خواهی تا برایت انجام دهم.» الشیع جواب داد: «دو برابر قدرت روح خود را به من بده!» 10 ایلیا گفت: «چیز دشواری خواستی. اگر وقتی به آسمان می‌روم مرا ببینی، آنگاه آنچه خواستی به تو داده خواهد شد؛ در غیر این صورت خواسته‌ات برآورده نخواهد شد.» 11 در حالی که آن دو با هم قدم می‌زدند و صحبت می‌کردند، ناگهان اربابه‌ای آتشین که اسبان آتشین آن را می‌کشیدند، ظاهر شد و آن دو را از هم جدا کرد و ایلیا در گردباد به آسمان بالا رفت. 12 الشیع این را دید و فریاد زد: «ای پدرم! ای پدرم! اربابه‌ا و سواران اسرائیل را می‌بینم!» پس از آن الشیع دیگر او را ندید. سپس الشیع ردای خود را پاره کرد 13 و ردای ایلیا را که افتاده بود، برداشت و به کنار رود اردن بازگشت و آن را به آب زد و با صدای بلند گفت: «کجاست خداوند، خدای ایلیا؟» آب دو قسمت شد و الشیع از راه خشک وسط آن عبور کرد. 15 گروه انبیا اریحا چون این واقعه را دیدند گفتند: «قدرت روح ایلیا بر الشیع قرار گرفته است!» سپس به استقبالش رفتند و او را تعظیم کرده، گفتند: 16 «اجازه بفرمایید پنجاه نفر از مردان قوی خود را به جستجوی مولای شما بفرستیم، شاید روح خداوند او را به کوهی یا

بعد از مرگ آخاب، پادشاه اسرائیل، قوم موآب علیه اسرائیل شورش کرد. 2 در آن روزها اخزیا، پادشاه جدید اسرائیل از ایوان طبقه بالای قصر خود در سامره به زیر افتاده، به شدت مجروح شده بود. وی قاصدانی به معبد بعل‌زیوب، بُت اهالی عقرن فرستاد تا بپرسند که آیا بهبود خواهد یافت یا نه. 3 اما فرشته خداوند به ایلیای نبی دستور داد تا خود را به قاصدان پادشاه برساند و بگوید: «آیا در اسرائیل خدایی نیست که شما نزد بعل‌زیوب خدای عقرن می‌روید تا از او بپرسید که پادشاه بهبود می‌یابد یا نه؟ 4 به پادشاه بگویید که خداوند می‌فرماید: چون چنین کاری کرده‌ای از بستر بیماری برنخواهی خاست و خواهی مرد.» 5 فرستادگان وقتی این خبر را از زبان ایلیا شنیدند نزد پادشاه بازگشتند. پادشاه از ایشان پرسید: «چرا به این زودی بازگشتید؟» 6 گفتند: «در راه با شخصی روبرو شدیم و او به ما گفت تا نزد شما بازگردیم و بگوییم که خداوند می‌فرماید: چرا قاصدان می‌فرستی تا از بعل‌زیوب خدای عقرن سؤال کنند؟ مگر در اسرائیل خدایی وجود ندارد؟ حال که چنین کرده‌ای، از بستر بیماری برنخواهی خاست و خواهی مرد.» 7 پادشاه پرسید: «ظاهر این شخص چگونه بود؟» 8 گفتند: «پوستینی بر تن داشت و کمربندی چرمی بر کمر بسته بود.» پادشاه گفت: «او همان ایلیای تیشی است!» 9 پس سرداری را با پنجاه سرباز مأمور کرد تا او را بیاورند. آنها او را در حالی که روی تپه‌ای نشسته بود پیدا کردند. آن سردار به ایلیا گفت: «ای مرد خدا، پادشاه دستور داده است همراه ما بیایی.» 10 ولی ایلیا جواب داد: «اگر من مرد خدا هستم، آتش از آسمان نازل شود و تو و پنجاه سربازت را نابود کند!» ناگهان آتش از آسمان نازل شد و آن سردار و سربازانش را کشت. 11 پس پادشاه سردار دیگری را با پنجاه سرباز فرستاد تا به ایلیا بگوید: «ای مرد خدا، پادشاه دستور می‌دهد بی‌درنگ پایین بیایی.» 12 ایلیا جواب داد: «اگر من مرد خدا هستم آتش از آسمان نازل شود و تو و پنجاه سربازت را نابود کند!» بار دیگر آتش خدا از آسمان فرود آمد و آنها را نیز کشت. 13 بار دیگر پادشاه پنجاه سرباز فرستاد، ولی این بار فرمانده آنها در حضور ایلیا زانو زده، با التماس گفت: «ای مرد خدا، جان من و جان این پنجاه نفر خدمتگزارت را حفظ کن. 14 بین چطور آتش از آسمان آمد و دو گروه قبلی را نابود کرد. حال، تو جان مرا حفظ کن.» 15 آنگاه فرشته خداوند به ایلیا گفت: «نترس! همراه او برو.» پس ایلیا همراه آن سردار نزد پادشاه رفت. 16 ایلیا به پادشاه گفت: «خداوند می‌فرماید: چرا قاصدان نزد بعل‌زیوب خدای عقرن می‌فرستی تا درباره بهبودیت از او سؤال کنند؟ آیا به این دلیل چنین کردی که در اسرائیل خدایی نیست تا از او بپرسی؟ چون این کار را کرده‌ای، از بستر بیماری برنخواهی خاست و خواهی مرد.» 17 پس اخزیا درگذشت، همان‌طور که خداوند به‌وسیله ایلیا خبر داده بود؛ و چون پسر نداشت که جانشینش شود، برادرش یورام به جای

دره‌ای برده باشد.» ایلعش گفت: «نه، آنها را نفرستید.» 17 ولی خداوند توسط او سخن می‌گوید.» پس پادشاهان اسرائیل و یهودا و آنها آنقدر اصرار کردند که سرانجام ایلعش با رفتن ایشان موافقت نمود. پس آن پنجاه نفر رفتند و سه روز جستجو کردند؛ ولی ایلیا را به پادشاه اسرائیل گفت: «چرا نزد من آمده‌ای؟ برو با انبیای پدر و نیافتند. 18 وقتی بازگشتند، ایلعش هنوز در اریحا بود و به ایشان گفت: «مگر به شما نگفتم نروید؟» 19 در این هنگام، چند نفر خداوند است که ما سه پادشاه را به اینجا آورده تا مغلوب پادشاه از اهالی شهر اریحا نزد ایلعش آمده، به او گفتند: «همان‌طور که موآب شویم!» 14 ایلعش گفت: «به ذات خداوند، خدای لشکرهای می‌دانید شهر ما در جای خوبی قرار دارد، ولی آب آن سالم نیست و آسمان که خدمت می‌کنم قسم، اگر به خاطر یهوشافاط پادشاه یهودا باعث بی‌حاصلی زمین ما می‌شود.» 20 ایلعش گفت: «در یک تشت تازه نمک بریزید و نزد من بیاورید.» تشت را آوردند. 21 ایلعش گفت: «وقتی جنگ به صدا درآمد، قدرت خداوند بر ایلعش قرار به سر چشمه شهر رفت و نمک را در آن ریخته، گفت: «خداوند این آب را سالم کرده است تا پس از این دیگر موجب بی‌حاصلی زمین و را بر از گودال کنید تا من آنها را بر از آب سازم. 17 باد و باران مرگ نشود.» 22 آب آن شهر همان‌گونه که ایلعش گفته بود از آن نخواهد دید، اما رودخانه خشک بر از آب می‌شود تا هم خودتان پس سالم شد. 23 ایلعش از اریحا عازم بیت‌ئیل شد. در بین راه سیراب شوید و هم چارپایانان. 18 خداوند کار برگزیری نیز انجام عده‌ای پسر نوجوان از شهری بیرون آمدند و او را به باد مسخره گرفته، خواهد داد؛ او شما را بر موآب پیروز خواهد کرد! 19 بهترین شهرها و گفتند: «آی کچل، از اینجا برو. آی کچل، از اینجا برو.» 24 او استحکامات ایشان را از بین خواهید برد، درختان میوه را خواهید نیز برگشت و به نام خداوند آنها را نفرین کرد. آنگاه دو خرس از برید، چشمه‌های آب را مسدود خواهید کرد و مزارع حاصلخیز ایشان جنگل بیرون آمدند و چهل و دو نفر از آنان را پاره کردند. 25 سپس را با سنگها پر نموده، آنها را از بین خواهید برد.» 20 صبح روز بعد، هنگام تقدیم قربانی صبحگاهی، از راه ادم آب جاری شد و ایلعش به کوه کرمل رفت و از آنجا به سامره بازگشت.

3 یورام پسر آخاب، سلطنت خود را بر اسرائیل در هجدهمین سال سلطنت یهوشافاط، پادشاه یهودا آغاز کرد و دوازده سال پادشاهی نمود. پایتخت او سامره بود. 2 یورام نسبت به خداوند گناه ورزید ولی نه به اندازه پدر و مادرش. او مجسمه بعل را که پدرش ساخته بود، خراب کرد. 3 با وجود این، او نیز از گناهان یربعام (پسر نباط) که اسرائیل را به بت‌پرستی کشانیده بود پیروی نموده، از آنها دست برنداشت. 4 میعش، پادشاه موآب که هر سال از گله‌های خود صد هزار بره و نیز پشم صد هزار قوچ به اسرائیل باج می‌داد، 5 بعد از مرگ آخاب، به ضد پادشاه اسرائیل شورش کرد. 6 پس یورام از پایتخت خارج شد تا سپاه اسرائیل را جمع کند. 7 سپس این پیام را مزارع حاصلخیز را با سنگها پر ساخته آنها را ویران نمودند، چشمه‌های برای یهوشافاط، پادشاه یهودا فرستاد: «پادشاه موآب از فرمان من سرپیچی کرده است. آیا مرا در جنگ با او کمک خواهی کرد؟» یهوشافاط در جواب او گفت: «البته که تو را کمک خواهم کرد. من و تمام افراد و اسبانم زیر فرمان تو هستم. 8 از کدام طرف باید حمله را شروع کرد؟» یورام جواب داد: «از بیابان ادم حمله می‌کنیم.» 9 پس سپاه اسرائیل و یهودا و نیز نیروهای ادم با هم متحد شده، رهسپار جنگ شدند. اما پس از هفت روز پیشروی در بیابان، آب تمام شد و افراد و چارپایان تشنه شدند. 10 یورام، پادشاه اسرائیل، با اندوه گفت: «حالا چه کنیم؟ خداوند، ما سه پادشاه را به اینجا آورده است تا ما را مغلوب پادشاه موآب کند.» 11 اما یهوشافاط، پادشاه یهودا، پرسید: «آیا از انبیای خداوند کسی همراه ما نیست تا از جانب خداوند به ما بگوید چه باید کرد؟» یکی از افراد یورام جواب داد: «ایلعش که خادم ایلیا بود، اینجا است.» 12 یهوشافاط گفت:

4 روزی بیوه یکی از مردان گروه انبیا نزد ایلعش آمده، با التماس گفت: «شوهرم مرده است. همان‌طور که می‌دانید او مرد خداترسی بود. وقتی مرد، مبلغی قرض داشت. حالا طلبکار پولش را می‌خواهد و می‌گوید که اگر قرضم را ندهم دو پسر مرا غلام خود می‌کند و با خود

می‌برد.» 2 البشع پرسید: «چه کاری می‌توانم برایت بکنم؟ در منزل کرد و به خادمش گفت: «عجله کن! الاغ را تند بران و تا وقتی چه داری؟» زن جواب داد: «جز کوزه‌های روغن زیتون چیزی ندارم.» من نگفتم، نایست.» 25 وقتی به کوه کرمل رسید، البشع او را از 3 البشع به او گفت: «پس برو و تا آنجا که می‌توانی از همسایگانت دور دید و به جیحزی گفت: «ببین! او همان زن شوئی است که کوزه‌های خالی جمع کن. 4 سپس با دو پسر به خانه برو و می‌آید. 26 به استقبالش برو و بپرس چه شده است. ببین آیا شوهر و در از از پشت ببند. آنگاه از آن روغن زیتون در تمام کوزه‌ها بریز. پسرش سالم هستند.» زن به جیحزی گفت: «بله، همه سالمند.» وقتی پر شدند آنها را یکی یکی کنار بگذار.» 5 پس آن زن چنین 27 اما وقتی به بالای کوه نزد البشع رسید در حضور او به خاک افتاد کرد. پسرانش کوزه‌ها را می‌آوردند و او هم آنها را یکی پس از دیگری و به پایش چسبید. جیحزی سعی کرد او را عقب بکشد، ولی البشع پر می‌کرد. 6 طولی نکشید که تمام کوزه‌ها پر شدند. زن گفت: گفت: «با او کاری نداشته باش. او سخت غصه‌دار است، اما «باز هم بیاورید.» یکی از پسرانش جواب داد: «دیگر ظرفی نمانده خداوند در این مورد چیزی به من نگفته است.» 28 زن گفت: «این است.» آنگاه روغن قطع شد. 7 زن رفت و موضوع را برای البشع تو بودی که گفتی من صاحب پسری می‌شوم و من به تو التماس تعریف کرد. البشع به او گفت: «برو روغن را بفروش و قرضت را پس کردم که مرا فریب ندهی!» 29 البشع به جیحزی گفت: «زود باش، بده و پول کافی برای امرار معاش خود و پسرانت نیز باقی خواهد عصای مرا بردار و راه یفت! در راه با هیچ‌کس حرف نزن، عجله ماند.» 8 روزی البشع به شهر شوئیم رفت. زن سرشناسی از اهالی کن! وقتی به آنجا رسیدی عصا را روی صورت پسر بگذار.» 30 ولی شهر به اصرار او را برای صرف غذا به خانه‌اش دعوت کرد. از آن زن گفت: «به خداوند زنده و به جان تو قسم، من بدون تو به پس، البشع هر وقت گذرش به آن شهر می‌افتاد، برای صرف غذا به خانه باز نمی‌گرم.» پس البشع همراه او رفت. 31 جیحزی جلوتر از خانه او می‌رفت. 9 آن زن به شوهرش گفت: «مطمئن هستم این ایشان حرکت کرده، رفت و عصا را روی صورت پسر گذاشت، ولی مردی که اغلب به خانه ما می‌آید، نبی و مرد مقدسی است. 10 بیا هیچ اتفاقی نیفتاد و هیچ اثری از حیات در پسر دیده نشد. پس نزد روی پشت بام اتفاقی کوچک برایش بسازیم و در آن تختخواب و البشع بازگشت و گفت: «پسر زنده نشد.» 32 وقتی البشع آمد و میز و صندلی و چراغ بگذاریم تا هر وقت بیاید در آن استراحت دید پسر مرده روی رختخوابش است، 33 به تنهایی داخل اتاق شد و کند.» 11 یک روز که البشع به شوئیم آمده، در آن اتاق استراحت در را از پشت بست و نزد خداوند دعا کرد. 34 سپس روی جسد می‌کرد، به خادمش جیحزی گفت: «زن صاحب خانه را صدا بزن تا پسر دراز کشید و دهان خود را بر دهان او، چشم خود را روی چشم با او صحبت کنم.» وقتی زن آمد 13 البشع به جیحزی گفت: «از او، و دست خود را بر دستش گذاشت تا بدن پسر گرم شد. 35 او پیرس برای جبران زحماتی که برای ما کشیده است چه کاری البشع برخاست و چند بار در اتاق از این سو به آن سو قدم زد و باز می‌توانیم برایش بکنیم؟ آیا می‌خواهد که من سفارش او را به پادشاه روی جسد پسر دراز کشید. این بار پسر هفت بار عطسه کرد و یا فرمانده سپاه بکنم؟» زن گفت: «من در میان اقوام خود زندگی چشمانش را گشود. 36 البشع، جیحزی را صدا زد و گفت: «مادر می‌کنم و به چیزی احتیاج ندارم.» 14 البشع از جیحزی پرسید: پسر را صدا بزن.» وقتی او وارد شد، البشع گفت: «پسرت را بردار!» «پس برای این زن چه باید کرد؟» جیحزی گفت: «او پسری ندارد و 37 زن به پاهای البشع افتاد و بعد پسر خود را برداشت و بیرون رفت. شوهرش نیز پیر است.» 15 البشع گفت: «پس او را دوباره صدا کن.» آن زن برگشت و کنار در ایستاد. البشع به او گفت: «سال گروه انبیا نزد البشع جمع شده بودند، او به خادمش گفت: «دیگ دیگر همین وقت صاحب پسری خواهی شد.» زن گفت: «ای سرور بزرگی بردار و برای انبیا آش بپز.» 39 یکی از انبیا به صحرا رفت من، ای مرد خدا، کنیزت را فریب نده و بی‌جهت امیدوارم نکن!» تا سبزی بچیند. او مقداری کدوی صحرایی با خود آورد و بدون 17 اما بعد از چندی آن زن طبق کلام البشع آبستن شد و پسری به آنکه بداند سمی هستند آنها را خرد کرده، داخل دیگ ریخت. 40 دنیا آورد. 18 پسر بزرگ شد. یک روز نزد پدرش که با دروگران کار هنگام صرف آش، وقتی از آن کمی چشیدند، فریاد برآورد، به البشع می‌کرد، رفت. 19 در آنجا ناگهان فریاد زد: «آخ سرم، آخ سرم!» گفتند: «ای مرد خدا، داخل این آش سم است!» پس نتوانستند آن را پدرش به خادمش گفت: «او را به خانه نزد مادرش ببر.» 20 آن بخورند. 41 البشع گفت: «مقداری آرد بیاورید.» آرد را داخل آش خادم او را به خانه برد و مادرش او را در آغوش گرفت. ولی نزدیک ریخت و گفت: «حالا بکشید و بخورید.» آش دیگر سمی نبود. ظهر آن پسر مرد. 21 مادرش او را برداشت و به اتاق البشع برد و 42 یک روز مردی از بلع شلیشه یک کیسه غله تازه و بیست نان جسد او را روی تختخواب گذاشت و در را بست. 22 سپس برای جو از نویر محصول خود برای البشع آورد. البشع به خادمش گفت: شوهرش این پیام را فرستاد: «خواهش می‌کنم یکی از خادمانت را با «اینها را به گروه انبیا بده تا بخورند.» 43 خادمش با تعجب گفت: الاغی بفرست تا نزد آن مرد خدا بروم. زود برمی‌گردد.» 23 شوهرش «چطور می‌شود شکم صد نفر را با این خوراک سیر کرد؟» ولی البشع گفت: «چرا می‌خواهی پیش او بروی؟ امروز که اول ماه یا روز شَبَات گفت: «بده بخورند، زیرا خداوند می‌فرماید همه سیر می‌شوند و نیست.» اما زن گفت: «خیر است.» 24 پس زن الاغ را زین مقداری هم باقی می‌ماند!» 44 پس نان را پیش آنها گذاشت و

همان گونه که خداوند فرموده بود، همه سیر شدند و مقداری هم باقی نمی‌کنی پس دو بار قاطر از خاک این سرزمین را به من بده تا با خود به کشورم بیرم؛ زیرا بعد از این دیگر برای خدایان قربانی نخواهم کرد؛ ماند.

قربانی خود را به خداوند تقدیم خواهم نمود. 18 از خداوند می‌خواهم

5 پادشاه سوریه برای نعمان فرمانده سپاه خود ارزش و احترام زیادی قائل بود، زیرا خداوند به دست او پیروزیهای بزرگی نصیب سپاه سوریه کرده بود. نعمان دلآوری شجاع بود ولی مرض جذام داشت. 2 قوای سوریه در یکی از جنگهای خود با اسرائیل، عدهای را اسیر کرده بودند. در میان اسرا، دختر کوچکی بود که او را به خانه نعمان بردند و او کنیز زن نعمان شد. 3 روزی آن دختر به بانوی خود گفت: «کاش آقام به دیدن آن نبی‌ای که در شهر سامره است، می‌رفت. او می‌روم و هدیه‌ای از او می‌گیرم.» 21 پس جیحزی دوید تا به نعمان آقام را از این مرض جذام شفا می‌داد.» 4 نعمان آنچه را که دخترک گفته بود به عرض پادشاه رساند. 5 پادشاه سوریه به او گفت: «نزد پادشاه اسرائیل برو. سفارش نامهای نیز می‌نویسم تا برای او ببری.» 22 جیحزی گفت: «اتفاقی نیفتاده؛ فقط اربابم مرا فرستاده که بگویم نعمان با سی هزار مثقال نقره و شش هزار مثقال طلا و ده دست لباس روانه شد. 6 در نامه پادشاه سوریه به پادشاه اسرائیل چنین نوشته شده بود: «حامل این نامه خدمتگزار من نعمان است. می‌خواهم از مرض جذام او را شفا دهی.» 7 پادشاه اسرائیل وقتی نامه را خواند لباس خود را پاره کرد و گفت: «پادشاه سوریه این مرد جذامی را نزد من فرستاده است تا شفا یابم! مگر من خدا هستم که بمیرانم و رسیدنم که الیچع در آن زندگی می‌کرد، جیحزی هدایا را از خادمان زنده کنم؟ او می‌خواهد با این بهانه باز به ما حمله کند.» 8 ولی وقتی الیچع نبی از موضوع باخبر شد این پیغام را برای پادشاه اسرائیل فرستاد: «چرا نگران هستی؟ نعمان را نزد من بفرست تا بداند در اسرائیل نبی‌ای هست.» 9 پس نعمان با اسبان و ارباهایش آمده، نزد در خانه الیچع ایستاد. 10 الیچع یک نفر را فرستاد تا به او بگوید که برود و هفت مرتبه خود را در رود اردن بشوید تا از مرض جذام شفا پیدا کند. 11 اما نعمان خشمگین شد و گفت: «خیال می‌کردم این مرد نزد من بیرون می‌آید و دست خود را روی محل جذامم تکان داده، نام خداوند، خدای خود را می‌خواند و مرا شفا می‌دهد. 12 آیا رودهای ابانه و فرفر دمشق از تمام رودهای اسرائیل بهتر نیستند؟ می‌توانم در آن رودها بدنم را بشویم و از این مرض جذام آزاد شوم.» این را گفت و خشمگین از آنجا رفت. 13 ولی همراهانش به او گفتند: «ای سرور ما، اگر آن نبی کار سختی از شما می‌خواست آیا انجام نمی‌دادید؟ شستشو در رودخانه کار سختی نیست. این کار را بکنید و آزاد شوید.» 14 پس همان گونه که الیچع به او گفته بود، به سوی رود اردن شتافت و هفت بار در آن فرو رفت و شفا یافت و پوست بدنش مانند پوست بدن یک نوزاد، تر و تازه شد. 15 او به اتفاق تمام همراهانش نزد الیچع نبی بازگشت و به احترام در حضور او ایستاد و گفت: «حال دریاقتم که در سراسر جهان خدایی جز خدای اسرائیل نیست. اکنون خواهش می‌کنم هدایای مرا بپذیر.» 16 ولی الیچع پاسخ داد: «به خداوند زنده که خدمتم می‌کنم قسم که هدایای تو را قبول نخواهم کرد.» الیچع با وجود اصرار زیاد نعمان، هدایا را نپذیرفت. 17 نعمان گفت: «حال که هدایای مرا قبول

6 روزی گروه انبیا نزد الیچع آمدند و به او گفتند: «همان طور که

می‌بینید، جایی که ما زندگی می‌کنیم خیلی کوچک است. پس اجازه بدهید به کنار رود اردن برویم، چوب بیاوریم و خانه بزرگتری بسازیم.» الیچع جواب داد: «بسیار خوب، بروید.» یکی از آنان از الیچع خواهش کرد که همراه ایشان برود، پس الیچع نیز همراه آنان رفت. 4 وقتی به کنار رود اردن رسیدند مشغول بریدن درخت شدند. 5 ناگهان تیغه تبر یکی از انبیا از دسته جدا شد و به داخل آب افتاد. پس او فریاد برآورد، به الیچع گفت: «ای سرورم، من این تبر را امانت گرفته بودم.» 6 الیچع پرسید: «کجا افتاد؟» آن مرد جایی را که تیغه تبرش افتاده بود به او نشان داد. الیچع چوبی برید و در آب انداخت. ناگهان تیغه تبر به روی آب آمد و شناور شد. 7 الیچع به او گفت: «بردار!» و او تیغه تبرش را از روی آب برداشت. 8 پادشاه سوریه با اسرائیل وارد جنگ شده بود. او پس از مشورت با افراد

خود، محل اردوگاه جنگی را تعیین کرد. 9 ولی مرد خدا ییشت ساخته است؟ از کدام خرمنگاه و چرخشت می توانم چیزی به تو بی درنگ برای پادشاه اسرائیل پیغام فرستاد که: «مواظب باش به فلان بدهم؟» 28 بگو چه شده است.» آن زن به زنی که در کنارش ایستاده جا نزدیک نشوی، زیرا سوری ها در نظر دارند لشکر خود را به آنجا بفرستند.» 10 به این ترتیب هر بار سوری ها محل اردوگاه خود را تغییر و روز بعد پسر او را. 29 پس پسر مرا بختیم و خوردیم. اما روز بعد می دادند پادشاه اسرائیل توسط ییشت از محل آنان خبردار می شد. 11 که به او گفتیم پسر را بکش تا بخوریم، پسرش را پنهان کرد.» 30 پادشاه سوریه از این موضوع به خشم آمد و تمام افراد خود را خواست و به ایشان گفت: «یکی از شما به ما خیانت می کند. چه کسی مردمی که نزدیک حصار بودند دیدند که پادشاه زیر لباس خود پلاس نقشه های مرا برای پادشاه اسرائیل فاش می سازد؟» 12 یکی از افرادش پوشیده است. 31 پادشاه گفت: «خدا مرا نابود کند اگر همین جواب داد: «سرورم، هیچ کدام از ما خائن نیستیم. این کار، کار امروز سر ییشت را از تن جدا نکنم.» 32 وقتی پادشاه مأموری برای ییشت، نبی اسرائیل است که حتی کلماتی را که در خوابگاه خود بر دستگیری ییشت فرستاد، او در خانه خود با بزرگان قوم اسرائیل سرگرم زبان می آوری به پادشاه اسرائیل اطلاع می دهد.» 13 پادشاه گفت: گفتگو بود. اما پیش از رسیدن مأمور، ییشت به بزرگان گفت: «این «بروید و ببینید او کجاست تا بفرستیم او را بگیرند.» خبر رسید که قاتل قاصدی فرستاده است تا سرم را از تنم جدا کند. وقتی آمد در را ییشت در دوتان است. 14 پس پادشاه سوریه لشکر عظیمی با اربابها ببندید و نگذارید داخل شود، چون به زودی اربابش هم پشت سر او و اسبان فراوان به شهر دوتان فرستاد و آنها آمدند و در شب، شهر را می آید.» 33 هنوز حرف ییشت تمام نشده بود که مأمور وارد شد و محاصره کردند. 15 صبح زود وقتی خدمتکار ییشت بیدار شد و پادشاه هم به دنبال او رسید. پادشاه با عصبانیت گفت: «این بلا را بیرون رفت، دید لشکر عظیمی با اربابها و اسبان فراوان، شهر را خداوند به جان ما فرستاده است، پس چرا دیگر منتظر کمک او محاصره کرده اند. پس با عجله نزد ییشت بازگشت و فریاد زد: «ای باشم؟»

سرورم، چه کنیم؟» 16 ییشت به او گفت: «تترس! قوای ما از قوای آنها بزرگتر است!» 17 آنگاه ییشت چنین دعا کرد: «ای خداوند، چشمان او را باز کن تا ببیند!» خداوند چشمان خدمتکار ییشت را باز کرد و او دید کوههای اطراف پر از اسبان و اربابهای آتشین است. 18 وقتی نیروهای سوری به طرف آنها آمدند، ییشت دعا کرد: «ای خداوند، خواهش می کنم چشمان ایشان را کور کن.» و خداوند چشمان آنها را کور کرد. 19 سپس ییشت بیرون رفته، به ایشان گفت: «شما راه را اشتباه آمده اید. این آن شهر نیست. دنبال من بیاید تا شما را نزد آن مردی ببرم که در جستجوی هستید.» و آنها را به سامره برد. 20 به محض رسیدن به سامره ییشت دعا کرد: «خداوند، چشمان آنها را باز کن تا ببیند.» خداوند چشمان آنها را باز کرد و آنها دیدند که در سامره، پایتخت اسرائیل هستند. 21 پادشاه اسرائیل وقتی چشمش به نیروهای سوری افتاد به ییشت گفت: «اجازه بده آنها را بکشیم.» 22 ییشت به او گفت: «ما نباید اسیران جنگی را بکشیم. نان و آب پیش آنها بگذار تا بخورند و بنوشند و بعد ایشان را به مملکتشان بفرست.» 23 پادشاه ضیافت بزرگی برای آنها ترتیب داد؛ سپس ایشان را به وطنشان نزد پادشاه سوریه فرستاد. از آن پس سربازان سوری به خاک اسرائیل نزدیک نمی شدند. 24 بعد از مدتی بنهد، پادشاه سوریه تمام قوای نظامی خود را جمع کرد و شهر سامره را محاصره نمود. 25 در نتیجه شهر سامره سخت دچار قحطی گردید. طولی نکشید که قحطی چنان شدت یافت که یک سر الاغ به هشتاد مثقال نقره، و دوپست گرم سنگدان کبوتر به پنج مثقال نقره فروخته می شد. 26 یک روز که پادشاه اسرائیل بر حصار شهر قدم می زد، زنی فریاد برآورد: «ای سرورم پادشاه، به دادم برس!» 27 پادشاه جواب داد: «اگر خداوند به داد تو نرسد، از من چه کاری

نگهبانان دروازه شهر خبر داده، گفتند: «ما به اردوگاه سوری‌ها رفتیم گفت: «این همان زنی است که درباره‌اش صحبت می‌کردم و این و کسی در آنجا نبود. اسبها و الاغها و خیمه‌ها سرچایشان بودند، هم پسر اوست که الیشع وی را زنده کرد.» 6 پادشاه پرسید: «آیا ولی حتی یک نفر هم در آن حوالی دیده نمی‌شد.» 11 نگهبانان نیز این حقیقت دارد که الیشع پسر را زنده کرده است؟» زن جواب این خبر را به دربار رساندند. 12 پادشاه از رختخوابش بیرون آمد و به داد: «بله.» پس پادشاه یکی از افراد خود را مأمور کرد تا تمام دارایی افرادش گفت: «من به شما می‌گویم که چه شده است. سوری‌ها او را، به اضافه قیمت محصول زمین او در طول مدتی که در آنجا می‌داند که ما گرسنه هستیم، پس برای اینکه ما را از شهر بیرون نبوده است، گرفته به او بدهد. 7 بنهد، پادشاه سوریه، در بستر بکشند، از اردوگاه بیرون رفته، خود را در صحرا پنهان کرده‌اند. آنها بیماری بود. به او خبر دادند که الیشع نبی به دمشق آمده است. 8 در این فکر هستند که وقتی از شهر خارج شدیم به ما هجوم بیاورند و وقتی پادشاه این خبر را شنید، به یکی از افرادش به نام حزائیل گفت: اسیرمان کنند و شهر را به تصرف خود درآورند.» 13 یکی از درباریان «هدیه‌ای برای این مرد خدا ببر و به او بگو که در مورد من از خداوند در جواب او گفت: «بهتر است چند نفر را با پنج اسبی که برای ما بپرسد که آیا از این مرض شفا خواهم یافت یا نه؟» 9 پس حزائیل از باقی مانده به آنجا بفرستیم و موضوع را تحقیق کنیم. مردم اینجا همه محصولات نفیس دمشق، چهل شتر بار کرد و به عنوان هدیه برای محکوم به مرگ هستند، پس بهتر است به هر قیمتی شده این را الیشع برد. او هنگامی که به حضور الیشع رسید، گفت: «غلامتان امتحان کنیم.» 14 پس دو اربه با اسبهای باقیمانده حاضر کردند و بنهد، پادشاه سوریه، مرا فرستاده است تا بپرسم آیا او شفا خواهد پادشاه چند نفر را فرستاد تا ببیند چه بر سر لشکر سوری آمده است. یافت یا نه.» 10 الیشع جواب داد: «خداوند به من نشان داده است 15 آنها رد پای سوری‌ها را تا کنار رود اردن دنبال کردند. تمام جاده که او خواهد مرد، ولی تو برو و به او بگو که شفا خواهد یافت.» از لباس و ظروفی که سوری‌ها در حین فرار به زمین انداخته بودند، پر بود. مأموران بازگشتند و به پادشاه خبر دادند که سربازان سوری همه فرار کرده‌اند. 16 به محض شنیدن این خبر، مردم سامره هجوم بردند «سرورم، چرا گریه می‌کنید؟» الیشع جواب داد: «می‌دانم که تو چه و اردوگاه سوری‌ها را غارت کردند. پس همان‌گونه که خداوند فرموده بلاهایی بر سر قوم اسرائیل خواهی آورد. قلعه‌های آنها را آتش خواهی بود، در آن روز سه کیلو آرد به یک مثقال نقره و شش کیلو جو به زد، جوانانشان را خواهی کشت، اطفالشان را به سنگها خواهی کوبید همان قیمت فروخته شد. 17 پادشاه ملتزم خود را دم دروازه شهر و شکم زنان آبستن را پاره خواهی کرد.» 13 حزائیل گفت: «سرورم، گذاشت تا بر رفت و آمد مردم نظارت کند. ولی هنگامی که مردم من سگ کی باشم که دست به چنین کارهایی بزنم.» ولی الیشع هجوم آوردند، او زیر دست و پای آنها کشته شد، همان‌گونه که الیشع، وقتی پادشاه به خانه او آمده بود، آن را پیشگویی کرد. 18 خواهی شد.» 14 وقتی حزائیل بازگشت، پادشاه از او پرسید: «پاسخ الیشع به پادشاه گفته بود که روز بعد، کنار دروازه شهر، شش کیلو جو و سه کیلو آرد هر یک به یک مثقال نقره فروخته خواهد شد. 19 ولی ملتزم پادشاه جواب داده بود: «حتی اگر خداوند از آسمان غله بفرستد، این که تو می‌گویی عملی نخواهد شد.» و الیشع نیز به او گفته بود: «تو با چشمان خود آن را خواهی دید، ولی از آن نخواهی خورد.» 20 درست همین‌طور شد؛ او در کنار دروازه، زیر دست و پای مردم ماند و کشته شد.

8 الیشع به زنی که پسرش را زنده کرده بود، گفته بود که با خاندانش به مملکت دیگری بروند چون خداوند در سرزمین اسرائیل قحطی می‌فرستد که تا هفت سال طول خواهد کشید. 2 پس آن زن مطابق کلام مرد خدا عمل کرد و با خاندان خود به فلسطین رفت و هفت سال در آنجا ماند. 3 پس از پایان قحطی او به اسرائیل بازگشت و نزد پادشاه رفت تا به او التماس کند تا خانه و زمینش به او برگردانده شود. 4 در این هنگام پادشاه با جیحزی، خادم الیشع، مشغول گفتگو بود و درباره معجزات الیشع از او سؤال می‌کرد. 5 در همان هنگام که جیحزی واقعه زنده شدن پسر مرده را تعریف می‌کرد، مادر آن پسر قدم به داخل اتاق گذاشت. جیحزی به پادشاه

سلطنتی در اورشلیم که به شهر داوود معروف است، دفن کردند و می‌کرد، **15** در این هنگام به یزرعیل بازگشته بود تا از جراحاتی که پسرش اخزیا به جای او پادشاه شد. **25** در دوازدهمین سال سلطنت یورام (پسر آخاب) پادشاه اسرائیل، اخزیا (پسر یهورام) پادشاه یهودا گفت: «اگر شما می‌خواهید من پادشاه شوم، نگذارید کسی به شد. **26** اخزیا در سن بیست و دو سالگی سلطنت خود را آغاز نمود، ولی فقط یک سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عتلیا نام داشت و نوهٔ عمری، پادشاه اسرائیل بود. **27** اخزیا نیز مانند خاندان آخاب نسبت به خداوند گناه ورزید، زیرا از اقوام آخاب بود. **28** آخاب نیز به سر می‌برد. **17** دیدبانی که بر برج شهر یزرعیل بود، وقتی اخزیا پادشاه با یورام (پسر آخاب)، پادشاه اسرائیل، متحد شد و برای جنگ با حزائیل، پادشاه سوریه، به راموت جلعاد لشکر کشید. سوار به این طرف می‌آیند.» یورام پادشاه گفت: «سواری بفرست تا در این جنگ یورام مجروح شد. **29** پس برای معالجه به یزرعیل برگشت. وقتی در آنجا بستری بود، اخزیا پادشاه یهودا به عبادتش و گفت: «پادشاه می‌خواهد بداند که خبر خوشی دارید یا نه.» ییهو پاسخ داد: «تو را چه به خبر خوش؟ به دنبال من بیا!» دیدبان رفت.

9 در این هنگام الیشع یک نفر از گروه انبیا را احضار کرد و به او گفت: «برای رفتن به راموت جلعاد آماده شو. این ظرف روغن زیتون را نیز بردار و همراه خود ببر. **2** وقتی به آنجا رسیدی ییهو را پیدا کن. او پسر یهو شافاط و نوهٔ نمشی است. او را از نزد دوستانش به اتاق خلوتی ببر **3** و این روغن را بر سرش بریز. به او بگو که خداوند او را به پادشاهی اسرائیل انتخاب کرده است. سپس در را باز کن و به سرعت از آنجا دور شو.» **4** وقتی آن نبی جوان به راموت جلعاد رسید، **5** ییهو را دید که با سایر سرداران لشکر نشسته است. پس به او گفت: «ای سردار، برای شما پیغامی دارم.» ییهو پرسید: «برای کدام یک از ما؟» جواب داد: «برای شما.» **6** بنابراین ییهو بلند شد و به داخل خانه رفت. آن نبی روغن را بر سر ییهو ریخت و گفت که خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «من تو را به پادشاهی قوم خود، اسرائیل انتخاب کرده‌ام. **7** تو باید خاندان سرورزت آخاب را نابود کنی، و من از این راه انتقام خون انبیا و سایر خدمتگزاران مرا که به دست ایزابل، همسر آخاب کشته شده‌اند، خواهم گرفت. **8** ریشهٔ خاندان آخاب باید به کلی از زمین کنده شود و تمام مردانش نابود شوند. **9** دودمان او را از بین خواهم برد همان‌طور که خاندان یربعام (پسر نباط) و بعشا (پسر اخیا) را از بین بردم. **10** ایزابل زن آخاب را در یزرعیل سگها خواهند خورد و کسی او را دفن نخواهد کرد.» سپس آن نبی در را باز کرد و پا به فرار گذاشت. **11** وقتی ییهو نزد سرداران همقطار خود بازگشت، از او پرسیدند: «آن دیوانه از تو چه می‌خواست؟ آیا اتفاقی افتاده است؟» ییهو جواب داد: «شما که خوب می‌دانید او که بود و چه می‌خواست بگوید.» **12** گفتند: «نه، ما نمی‌دانیم. بگو چه گفت.» جواب داد: «به من گفت که خداوند مرا به پادشاهی اسرائیل انتخاب کرده است.» **13** سرداران فوری پله‌های خانه را با ردهای خود فرش کردند و شیپور زده، اعلان کردند: «ییهو پادشاه است!» **14** آنگاه ییهو (پسر یهو شافاط و نوهٔ نمشی) بر ضد یورام پادشاه، قیام کرد. (یورام که با نیروهای خود در راموت جلعاد از اسرائیل در برابر نیروهای حزائیل، پادشاه سوریه، دفاع

ایزابل او را صدا زده، گفت: «ای قاتل، ای زمزی، چرا اربابت را کشتی؟» **32** ییهو به سوی پنجره نگاه کرد و فریاد زد: «در آنجا چه کسی طرفدار من است؟» دو سه نفر از خدمتگزاران دربار از پنجره به او نگاه کردند. **33** ییهو به آنها دستور داد که او را به پایین بیندازند. آنها ایزابل را از پنجره پایین انداختند و خوش بر دیوار و پیکره اسبها پاشید و خود او زیر سم اسبها لگدمال شد. **34** ییهو وارد کاخ شد و به خوردن و نوشیدن پرداخت. سپس گفت: «یکی برو و آن زن لعنتی را دفن کند، چون به هر حال او شاهزاده‌ای بوده است.» **35** ولی وقتی خدمتگزاران برای دفن ایزابل رفتند، فقط کاسه سر و استخوانهای دستها و پاها را پیدا کردند. **36** پس بازگشتند و به ییهو گزارش دادند. او گفت: «این درست همان چیزی است که خداوند به ایلیای نبی فرموده بود که سگها گوشت ایزابل را در مزرعه یزرعیل می‌خورند. **37** و باقیمانده بدنش مثل فضله پخش می‌شود تا کسی نتواند او را تشخیص دهد.»

10

هفتاد پسر آخاب در سامره بودند. پس ییهو برای مقامات و بزرگان شهر و نیز سرپرستان پسران آخاب نامه‌ای به این مضمون نوشت: «به محض رسیدن این نامه، شایسته‌ترین پسر آخاب را انتخاب کرده، او را به پادشاهی برگزینید و برای دفاع از خاندان آخاب آماده جنگ شوید، زیرا شما اربابه‌ا و اسبها و شهرهای حصاردار و ساز و برگ نظامی در اختیار دارید.» **4** اما بزرگان شهر به شدت ترسیدند که این کار را انجام دهند و گفتند: «دو پادشاه از عهده این مرد برنیامدند، ما چه می‌توانیم بکنیم؟» **5** پس رئیس دربار و رئیس شهر با بزرگان شهر و سرپرستان پسران آخاب این پیام را برای ییهو فرستادند: «ما خدمتگزاران تو هستیم و هر دستوری بفرمایی انجام خواهیم داد. ما کسی را پادشاه نخواهیم ساخت. هر چه در نظر داری همان را انجام بده.» **6** ییهو در پاسخ آنها این پیام را فرستاد: «اگر شما طرفدار من هستید و می‌خواهید تابع من باشید، سرهای پسران آخاب را بریده، فردا در همین وقت آنها را برایم به یزرعیل بیاورید.» هفتاد پسر آخاب در خانه‌های بزرگان شهر که سرپرستان ایشان بودند، زندگی می‌کردند. **7** وقتی نامه ییهو به بزرگان شهر رسید، هفتاد شاهزاده را سر بریدند و سرهای آنها را در سبد گذاشته، به یزرعیل بردند و به ییهو تقدیم کردند. **8** وقتی به ییهو خبر رسید که سرهای شاهزادگان را آورده‌اند، دستور داد آنها را به دو توده تقسیم کنند و کنار دروازه شهر قرار دهند و تا صبح بگذارند در آنجا بمانند. **9** صبح روز بعد، ییهو بیرون رفت و به جمعیتی که کنار دروازه شهر گرد آمده بودند، گفت: «این من بودم که بر ضد ارباب خود برخاستم و او را کشتم. شما در این مورد بی‌گناهیید. ولی پسران او را چه کسی کشته است؟ **10** این نشان می‌دهد که هر چه خداوند درباره خاندان آخاب فرموده، به انجام می‌رسد. خداوند آنچه را که توسط ایلیای نبی فرموده، بجا آورده است.» **11** سپس ییهو تمام بازماندگان خاندان آخاب را که در یزرعیل بودند، کشت. همچنین تمام افسران ارشد، دوستان نزدیک و

کاهنان او را از بین برد، به طوری که هیچ‌یک از نزدیکان او باقی نماند. **12** سپس ییهو عازم سامره شد و در بین راه در محلی به نام «اردوگاه شبانان» **13** به خویشاوندان اخزیا، پادشاه یهوذا برخورد. ییهو از آنها پرسید: «شما کیستید؟» جواب دادند: «ما خویشاوندان اخزیا، پادشاه هستیم و برای دیدن پسران آخاب و ایزابل به سامره می‌رویم.» **14** ییهو به افراد خود گفت: «آنها را زنده بگیرید!» پس آنها را زنده گرفتند و همه را که بر روی هم چهل و دو نفر بودند، کنار چاه پیت‌عقد کشتند. او کسی را زنده نگذاشت. **15** ییهو در ادامه سفر خود به یهوناداب پسر رکاب که به استقبالش می‌آمد، برخورد. پس از احوالپرسی، ییهو از او پرسید: «آیا همان‌طور که من نسبت به تو وفادار هستم، تو هم نسبت به من وفادار هستی؟» جواب داد: «بله.» ییهو گفت: «پس دستت را به من بده.» و دست او را گرفت و بر ارباهش سوار کرده، **16** به او گفت: «همراه من بیا و بین چه غیرتی برای خداوند دارم.» پس یهوناداب سوار بر اربه همراه او رفت. **17** وقتی به سامره رسیدند، ییهو تمام دوستان و بستگان آخاب را کشت، به طوری که یک نفر هم باقی نماند و این همان بود که خداوند به ایلیای نبی گفته بود. **18** آنگاه ییهو تمام اهالی شهر را جمع کرد و به ایشان گفت: «من می‌خواهم بیشتر از آخاب بعل را بپرستم! **19** پس تمام انبیا و کاهنان و پرستندگان بعل را جمع کنید. نگذارید حتی یک نفر غایب باشد، چون می‌خواهم قربانی بزرگی به بعل تقدیم کنم. هر کس از پرستندگان بعل در این جشن حاضر نشود، کشته خواهد شد.» (ولی ییهو می‌خواست به حبله، پرستندگان بعل را نابود کند.) **20** ییهو به سراسر اسرائیل پیغام فرستاد که تمام کسانی که بعل را می‌پرستیدند برای عبادت او جمع شوند. همه آنها آمدند و سراسر معبد بعل را پر ساختند. **22** ییهو به مسئول انبار لباس دستور داد که به هر یک از بت‌پرستان بعل لباس مخصوص بدهد. **23** سپس ییهو با یهوناداب (پسر رکاب) وارد معبد بعل شد و به بت‌پرستان گفت: «مواظب باشید که کسی از پرستندگان خداوند در اینجا نباشد. فقط پرستندگان بعل باید در داخل معبد باشند.» **24** وقتی کاهنان بعل مشغول قربانی کردن شدند، ییهو هشتاد نفر از افراد ماهر خود را اطراف معبد گماشت و به آنها گفت: «اگر بگذارید یک نفر زنده خارج شود، شما را به جای آن یک نفر خواهم کشت!» **25** وقتی آنها از قربانی کردن فارغ شدند، ییهو بیرون رفت و به سربازان و افراد خود گفت: «داخل شوید و همه را بکشید. نگذارید حتی یک نفر زنده بماند!» پس داخل شده، همه را کشتند و اجسادشان را بیرون انداختند. سپس افراد ییهو داخل محراب معبد بعل شدند **26** و مجسمه بعل را بیرون آورده، سوزاندند. **27** آنها معبد بعل را ویران کرده، آن را به مزبله تبدیل نمودند، که تا به امروز به همان شکل باقیست. **28** به این ترتیب، ییهو تمام آثار بعل را از خاک اسرائیل محو کرد؛ **29** ولی از پرستش گوساله‌های طلائی دست نکشید. این گوساله‌ها را یربعام (پسر نباط) در بیت‌ئیل و دان ساخته بود و از گناهان بزرگ وی محسوب می‌شد، زیرا تمام اسرائیل را

به بت‌پرستی کشانده بود. 30 پس از آن، خداوند به ییهو فرمود: و تاج را بر سرش نهاد و نسخه‌ای از تورات را به او داد و او را تذهین «تو دستور مرا اجرا کرده، مطابق میل من با خاندان آخاب عمل کرده، به پادشاهی منصوب نمود. سپس همه دست زدند و فریاد نمودی؛ پس به سبب این کار خوب تو، فرزندان تو را تا چهار نسل بر فرآوردند: «زننده باد پادشاه!» 13 ملکه عتلیا وقتی صدای نگهبانان و تخت پادشاهی اسرائیل خواهم نشاند. 31 ولی ییهو با تمام دل مردم را شتید، با عجله به طرف خانه خداوند که مردم در آنجا جمع خود از دستوره‌های خداوند، خدای اسرائیل اطاعت نکرد، بلکه از شده بودند، دوید. 14 در آنجا پادشاه جدید را دید که برحسب آیین گناهان پیرعام که اسرائیل را به گناه کشانده بود، پیروی نمود. 32 تاجگذاری، در کنار ستون ایستاده است و فرماندهان و شیپورچی‌ها در آن زمان، خداوند شروع به ویران کردن اسرائیل نمود. حزائیل، اطراف او را گرفته‌اند و شیپور می‌زنند و همه شادی می‌کنند. عتلیا پادشاه سوریه، آن قسمت از سرزمین اسرائیل را که در شرق رود اردن بود، تصرف کرد. قسمت متصرف شده تا شهر عروعر در وادی خیانت! 15 ییھوادیاع به فرماندهان دستور داد: «او را از اینجا ارنون می‌رسید و شامل سرزمین جلعاد و باشان می‌شد که قیابیل جاد، بیرون ببرید. در خانه خداوند او را نکشید. هر کس سعی کند عتلیا رثوین و مَنَسی در آن زندگی می‌کردند. 34 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت ییهو و کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسطبل کاخ سلطنتی کشانده، او را در آنجا کشتند. 17 ییھوادیاع اسرائیل» ثبت شده است. 35 وقتی ییهو مرد، او را در سامره دفن کردند و پسرش ییھوآحاز به جای او پادشاه شد. 36 ییهو روی هم‌رفته بیست و هشت سال در سامره بر اسرائیل سلطنت کرد.

11 وقتی عتلیا مادر اخزیا (پادشاه یهوذا) شنید که پسرش مرده است، دستور قتل عام تمام اعضای خاندان سلطنتی را صادر کرد. 2 تنها کسی که جان به در برد یوآش پسر کوچک اخزیا بود، زیرا ییھوشع عمه یوآش، که دختر ییھورام پادشاه و خواهر ناتنی اخزیا بود، او را نجات داد. ییھوشع طفل را از میان سایر فرزندان پادشاه که در انتظار مرگ بودند دزدیده، او را با دایه‌اش در خانه خداوند در اتفاقی پنهان کرد. 3 در تمام مدت شش سالی که عتلیا در مقام ملکه فرمانروایی می‌کرد یوآش زیر نظر عمه‌اش در خانه خداوند پنهان ماند. 4 در هفتمین سال سلطنت ملکه عتلیا، ییھوادیاع کاهن فرستاد و فرماندهان، کریتیان و نگهبانان دربار را به خانه خداوند دعوت کرد. در آنجا آنها را قسم داد که نقشه او را به کسی نگویند؛ آنگاه یوآش، پسر اخزیا را به آنها نشان داد. 5 سپس این دستورها را به آنها داد: «یک سوم شما که روز شَبَات مشغول انجام وظیفه هستید، باید از کاخ سلطنتی حفاظت کنید، 6 یک سوم دیگر جلوی دروازه "سور" و یک سوم بقیه جلوی دروازه دیگر پشت سر محافظین بایستید تا کسی وارد خانه خدا نشود. 7 دو دسته از شما که روز شَبَات سر خدمت نیستید، باید در خانه خداوند کشیک بدهید 8 و اسلحه به دست، پادشاه را احاطه کنید و هر جا می‌رود از او محافظت نمایید. هر که خواست به پادشاه نزدیک شود، او را بکشید.» 9 پس فرماندهان مطابق دستوره‌های ییھوادیاع کاهن عمل کردند. ایشان نگهبانانی را که روز شَبَات سر خدمت می‌رفتند و نیز نگهبانانی را که در آن روز سر خدمت نبودند احضار کرده، نزد ییھوادیاع آوردند. 10 ییھوادیاع آنها را با نیزه‌ها و سپرهای خانه خداوند که متعلق به داوود پادشاه بود، مسلح کرد. 11 نگهبانان مسلح اطراف پادشاه مستقر شدند. آنها صفی تشکیل دادند که از ضلع جنوبی معبد تا ضلع شمالی و دورتادور مذبح کشیده می‌شد. 12 آنگاه ییھوادیاع یوآش را بیرون آورد

12 در هفتمین سال سلطنت ییهو، پادشاه اسرائیل، یوآش پادشاه یهوذا شد و مدت چهل سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش ظلیه نام داشت و از اهالی بئر‌شبع بود.) 2 یوآش در تمام سالهایی که ییھوادیاع معلم او بود، هر چه در نظر خداوند پسندیده بود انجام می‌داد. 3 با وجود این بتخانه‌های روی تپه‌ها را خراب نکرد و قوم باز در آنجا قربانی می‌کردند و بخور می‌سوزانیدند. 4 روزی یوآش به کاهنان گفت: «خانه خداوند احتیاج به تعمیر دارد. بنابراین هرگاه کسی هدیه‌ای به حضور خداوند بیاورد، چه مقرری باشد چه داوطلبانه و چه نذری، آن را بگیرد و صرف تعمیرات لازم بکند.» 6 بیست و سومین سال سلطنت یوآش فرا رسید، اما کاهنان هنوز خانه خدا را تعمیر نکرده بودند. 7 پس یوآش، ییھوادیاع و سایر کاهنان را به حضور طلبیده، از ایشان پرسید: «چرا برای تعمیر خانه خدا اقدامی نمی‌کنید؟ از این پس دیگر لازم نیست شما از مردم هدیه بگیرید؛ و هر چه تا به حال جمع کرده‌اید، تحویل بدهید.» 8 کاهنان موافقت نمودند که نه از مردم پول بگیرند و نه مسئول تعمیر خانه خداوند باشند. 9 ییھوادیاع کاهن، صندوقی درست کرد و سوراخی در سرپوش آن ایجاد نمود و آن را در سمت راست مذبح کنار مدخل خانه خداوند گذاشت. هر کس هدیه‌ای می‌آورد، کاهنان محافظ مدخل، آن را به درون جعبه می‌ریختند. 10 هر وقت صندوق

بر می‌شد، کاتب و کاهن اعظم آن را می‌شمردند و در کیسه‌ها می‌ریختند، **11** و به ناظران ساختمانی خانهٔ خداوند تحویل می‌دادند تا با آن پول اجرت نجارها، بناها، معمارها، سنگتراشها و خریداران چوب و سنگ را بپردازند و مصالح ساختمانی را که برای تعمیر خانهٔ خداوند لازم بود، خریداری نمایند. **13** این پول صرف خرید پیاله‌ها، انبرها، کاسه‌ها، شپورهای نقره و یا دیگر لوازم نقره‌ای و طلائی برای خانهٔ خداوند نمی‌شد، بلکه فقط صرف تعمیرات خانهٔ خداوند می‌گردید. **15** از ناظران ساختمانی صورتحساب نمی‌خواستند، چون آنها مردانی امین و درستکار بودند. **16** پولهایی که مردم برای قربانی جرم و قربانی گناه می‌پرداختند، به خانهٔ خداوند آورده نمی‌شد، بلکه آنها را به کاهنان می‌دادند، چون سهم ایشان بود. **17** در آن روزها، حزائیل، پادشاه سوریه به شهر جت حمله کرد و آن را گرفت؛ سپس به طرف اورشلیم حرکت کرد تا آن را نیز تصرف نماید. **18** اما یوآش پادشاه، تمام اشیاء مقدسی را که اجدادش (یهوشافاط، یهورام و اخزیا، پادشاهان یهودا) به خداوند وقف نموده بودند، با آنچه که خود وقف کرده بود و تمام طلای خزانهٔ خداوند و خزانهٔ سلطنتی را گرفته، برای حزائیل فرستاد، و حزائیل نیز از حمله به اورشلیم صرفنظر کرده، مراجعت نمود. **19** شرح بقیهٔ رویدادهای سلطنت یوآش و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. **20** دو نفر از افراد یوآش به نامهای یوزاکار (پسر شمعت) و یهوزاباد (پسر شومیر) علیه او توطئه چیدند و در بیت‌ملو که سر راه سلا است، او را کشتند. یوآش در کنار اجدادش در شهر داوود دفن شد و پسرش آمصیا به جایش بر تخت سلطنت نشست.

13 در سال بیست و سوم سلطنت یوآش، پادشاه یهودا، یهوآخاز پسر یهو، پادشاه اسرائیل شد و هفده سال در سامره سلطنت کرد. **2** او نیز مانند پیرام پسر نیاط نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند و از کارهای زشت خود دست برنداشت. **3** از این رو خداوند بر اسرائیل خشمگین شد و به حزائیل، پادشاه سوریه و بنهداد، پسر حزائیل اجازه داد آنها را سرکوب کنند. **4** ولی یهوآخاز نزد خداوند دعا کرده، کمک طلبید و خداوند دعای او را مستجاب فرمود، زیرا دید که پادشاه سوریه اسرائیل را به ستوه آورده است. **5** پس خداوند برای قوم اسرائیل رهبری فرستاد تا آنها را از ظلم و ستم سوری‌ها نجات دهد. در نتیجه قوم اسرائیل مثل گذشته از آسایش برخوردار شدند. **6** اما باز از گناهانی که یریمام بنی اسرائیل را به آنها آلوده کرده بود، دست برنداشتند و بت اشیره را در سامره عبادت کردند. **7** برای یهوآخاز، از تمام سپاهش، فقط پنجاه سرباز سواره ده ارباب جنگی و ده هزار سرباز پیاده ماند؛ زیرا پادشاه سوریه بقیه را به کلی در هم کوبیده، از بین برده بود. **8** شرح بقیهٔ رویدادهای دوران سلطنت یهوآخاز، کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» ثبت گردیده است. **9** یهوآخاز مرد و در سامره دفن شد و پسرش یهوآش به جای او پادشاه شد. **10** در سی و هفتمین سال

14 در دومین سال سلطنت یهوآش، پادشاه اسرائیل، آمصیا (پسر کلی در هم کوبیده، از بین برده بود. **8** شرح بقیهٔ رویدادهای دوران سلطنت یهوآخاز، کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» ثبت گردیده است. **9** یهوآخاز مرد و در سامره دفن شد و پسرش یهوآش به جای او پادشاه شد. **10** در سی و هفتمین سال

بتخانه‌های روی تپه‌ها را از بین نبرد و از این رو قوم هنوز در آنجا قربانی می‌کردند و بخور می‌سوزانیدند. **5** وقتی اَمَصیا سلطنت را در دست گرفت، افرادی را که پدرش را کشته بودند، از بین برد، **6** ولی فرزندان ایشان را نکشت، زیرا خداوند در تورات موسی امر فرموده بود که پدران به سبب گناه پسران کشته نشوند و نه پسران برای گناه پدران؛ بلکه هر کس به سبب گناه خود مجازات شود. **7** اَمَصیا یکبار ده هزار ادمی را در دره نمک کشت. همچنین شهر سالع را تصرف کرد و اسم آن را به یثتیل تغییر داد که تا به امروز به همان نام خوانده می‌شود. **8** یک روز اَمَصیا قاصدانی نزد یهوآش، پادشاه

اسرائیل (پسر یهوآخاز و نوه ییهو) فرستاده، به او اعلام جنگ داد. **9** اما یهوآش پادشاه با این مثل جواب اَمَصیا را داد: «روزی در لبنان یک بوته خار به درخت سرو آزاد گفت: "دخترت را به پسر من به زنی بده." ولی درست در همین وقت حیوانی وحشی از آنجا عبور کرد و آن خار را پایمال نمود! **10** تو ادم را نابود کرده‌ای و مغرور شده‌ای؛ ولی به این پیروزی قانع باش و در خانه‌ات بمان! چرا می‌خواهی کاری کنی که به زیان تو و مردم یهوذا تمام شود؟» **11** ولی اَمَصیا توجهی ننمود، پس یهوآش، پادشاه اسرائیل، سپاه خود را آماده جنگ کرد. جنگ در بیت شمس، یکی از شهرهای یهوذا، درگرفت. **12** سپاه یهوذا شکست خورد و سربازان به شهرهای خود فرار کردند. **13** اَمَصیا پادشاه یهوذا اسیر شد و سپاه اسرائیل بر اورشلیم تاخت و حصار آن را از دروازه افرایم تا دروازه زایوه که طولش در حدود دویست متر بود، در هم کوبید. **14** یهوآش عده‌ای را گروگان گرفت و تمام طلا و نقره و لوازم خانه خداوند و کاخ سلطنتی را برداشت و به سامره بازگشت. **15** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهوآش، جنگهای او با اَمَصیا (پادشاه یهوذا)، کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» ثبت شده است. **16** یهوآش مرد و در آرامگاه سلطنتی سامره دفن شد و پسرش یربعام دوم به جای او به سلطنت رسید. **17** اَمَصیا بعد از مرگ یهوآش پانزده سال دیگر هم زندگی کرد. **18** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت اَمَصیا در کتاب «تاریخ پادشاهان یهوذا» نوشته شده است. **19** در اورشلیم علیه او توطئه چیدند و او به لاکیش گریخت، ولی دشمنانش او را تعقیب کرده، در آنجا او را کشتند. **20** سپس جنازه‌اش را روی اسب گذاشته، به اورشلیم برگرداندند و در آرامگاه سلطنتی شهر داوود دفن کردند. **21** مردم یهوذا همگی عزیا، پسر شانزده ساله اَمَصیا، را به جای پدرش پادشاه ساختند. **22** عزیا بعد از مرگ پدرش شهر ایلت را برای یهوذا پس گرفت و آن را بازسازی نمود. **23** یربعام دوم (پسر یهوآش) در پانزدهمین سال سلطنت اَمَصیا، پادشاه یهوذا، پادشاه اسرائیل شد و چهل و یک سال در سامره سلطنت نمود. **24** او نیز مانند یربعام اول (پسر نباط) نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند. **25** یربعام دوم زمینهای از دست رفته اسرائیل را که بین گذرگاه حمات در شمال و دریای مرده در جنوب واقع شده بود، پس گرفت؛ درست همان‌طور که خداوند، خدای اسرائیل توسط یونس

15

در بیست و هفتمین سال سلطنت یربعام دوم پادشاه اسرائیل، عزیا (پسر اَمَصیا) پادشاه یهوذا شد. **2** او شانزده ساله بود که بر تخت سلطنت نشست و پنجاه و دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش یکلیا نام داشت و از اهالی اورشلیم بود.) **3** او مانند پدرش اَمَصیا آنچه در نظر خداوند پسندیده بود، انجام می‌داد. **4** ولی باز بتخانه‌های روی تپه‌ها که مردم در آنجا قربانی می‌کردند و بخور می‌سوزانیدند، باقی ماند. **5** خداوند او را به مرض جذام مبتلا کرد و تا روز وفاتش جذامی باقی ماند. او تنها، در یک خانه به سر می‌برد و پسرش یوتام امور مملکت را اداره می‌کرد. **6** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت عزیا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهوذا» نوشته شده است. **7** وقتی عزیا مرد او را در آرامگاه سلطنتی در شهر داوود دفن کردند و پسرش یوتام به جایش پادشاه شد. **8** در سی و هشتمین سال سلطنت عزیا پادشاه یهوذا، زکریا (پسر یربعام دوم) پادشاه اسرائیل شد و شش ماه در سامره سلطنت نمود. **9** او نیز مانند اجدادش نسبت به خداوند گناه ورزید و از گناهان یربعام اول (پسر نباط) که اسرائیل را به گناه کشاند، دست برنداشت. **10** شلوم (پسر یابیش) بر ضد او توطئه کرد و او را در حضور مردم کشت و خود به سلطنت رسید. **11** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت زکریا در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» آمده است. **12** به این ترتیب، آنچه که خداوند درباره ییهو فرموده بود، به وقوع پیوست که خاندان او تا نسل چهارم بر تخت سلطنت اسرائیل خواهند نشست. **13** در سی و نهمین سال سلطنت عزیا پادشاه یهوذا، شلوم (پسر یابیش) پادشاه اسرائیل شد و یک ماه در سامره سلطنت کرد. **14** منحم (پسر جادی) از ترصه به سامره آمده، او را کشت و خود به جای وی بر تخت سلطنت نشست. **15** شرح بقیه رویدادهای سلطنت شلوم و توطئه او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. **16** منحم شهر فصیح و حومه آن را ویران نموده، اهالی آنجا را کشت و شکم زنان حامله را پاره کرد، چون مردم آنجا حاضر نبودند تسلیم او شوند. **17** در سی و نهمین سال سلطنت عزیا پادشاه یهوذا، منحم (پسر جادی) پادشاه اسرائیل شد و ده سال در سامره سلطنت کرد. **18** او نیز مانند یربعام (پسر نباط) نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند. **19** در زمان او تغلت فلاسر،

پادشاه آشور به سرزمین اسرائیل هجوم آورد، ولی منحیم پادشاه سی و چهار تن نقره به او باج داد و به کمک وی سلطنت خود را بر پادشاهان اسرائیل شلر بود. او حتی پسر خود را زنده زنده سوزاند و اسرائیل تثبیت نمود. 20 منحیم این پول را به شکل مالیات به زور از ثروتمندان وصول نمود. هر یک از آنها پنجاه مثقال نقره پرداختند. پس پادشاه آشور به سرزمین خود بازگشت. 21 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت منحیم و کارهای او در کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل نوشته شده است. 22 بعد از مرگ او پسرش فحقیا پادشاه شد. 23 آمدند و شهر اورشلیم را محاصره کردند ولی نتوانستند آن را بگیرند. در پنجاهمین سال سلطنت عزیا پادشاه یهودا، فحقیا (پسر منحیم) پادشاه اسرائیل شد و دو سال در سامره سلطنت نمود، 24 او نیز مانند یربعام (پسر نباط) نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند. 25 فحق (پسر رملیا)، یکی از فرماندهان سپاه او، همراه پنجاه نفر دیگر از مردان جلعاد بر ضد او شورش کرد و او را در کاخ سلطنتی سامره کشت. (ارجوب و اریه نیز در این شورش کشته شدند.) سپس فحق به جای او پادشاه شد. 26 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت فحقیا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. 27 در پنجاه و دومین سال سلطنت عزیا پادشاه یهودا، فحق (پسر رملیا) پادشاه اسرائیل شد و بیست سال در سامره سلطنت کرد. 28 او نیز مانند یربعام (پسر نباط) نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را به گناه کشاند. 29 در دوره سلطنت فحق بود که تغلت فلاسر، پادشاه آشور به اسرائیل حمله کرد و شهرهای عیون، آبل بیت معکه، یانوح، قادش، حاصور، جلعاد، جبل و تمام سرزمین نفثالی را به تصرف خود درآورد و مردم را اسیر نموده، به آشور برد. 30 آنگاه هوشع (پسر ایله) بر ضد فحق شورش کرد و او را کشت و خود بر تخت سلطنت نشست. هوشع در سال بیستم سلطنت یوتام (پسر عزیا) پادشاه یهودا، سلطنت خود را آغاز نمود. 31 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت فحق و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. 32 در دومین سال سلطنت فحق پادشاه اسرائیل، یوتام (پسر عزیا) پادشاه یهودا شد. 33 یوتام در سن بیست و پنج سالگی بر تخت سلطنت نشست و شانزده سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش یروشا نام داشت و دختر صادق بود.) 34 او مانند پدرش عزیا آنچه به نظر خداوند پسندیده بود، انجام می داد، ولی بتخانه های روی تپه ها را که مردم در آنجا قربانی می کردند و بخور می سوزانیدند، خراب نکرد. یوتام دروازه بالایی خانه خداوند را بازسازی کرد. 36 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یوتام و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. 37 (در آن روزها خداوند، رصین پادشاه سوریه و فحق پادشاه اسرائیل را بر ضد یهودا برانگیخت.) 38 یوتام مرد و او را در کنار اجدادش در شهر داوود دفن کردند و پسرش آحاز به جای او پادشاه شد.

16

در هفدهمین سال سلطنت فحق پادشاه اسرائیل، آحاز (پسر یوتام) پادشاه یهودا شد. 2 آحاز در سن بیست سالگی بر تخت سلطنت نشست و شانزده سال در اورشلیم سلطنت نمود. او مانند

گرفته شده است. 20 آحاز مُرد و او را در کنار اجدادش در شهر داوود دفن کردند و پسرش حزقیا به جای او پادشاه شد.

در سال دوازدهم سلطنت آحاز، پادشاه یهودا، هوشع (پسر ایلا) پادشاه اسرائیل شد و نه سال در سامره سلطنت نمود. 2 او نسبت به خداوند گناه ورزید، اما نه به اندازه پادشاهانی که قبل از او در اسرائیل سلطنت می کردند. 3 در زمان او شلمناسر، پادشاه آشور به اسرائیل لشکر کشید؛ هوشع تسلیم شلمناسر شد و از آن به بعد هر سال به او باج و خراج می پرداخت. 4 اما یک سال از پرداخت باج و خراج سر باز زد و قاصدانی به مصر فرستاد تا از «سو» پادشاه آنجا کمک بخواهد. وقتی شلمناسر از این توطئه باخبر شد هوشع را به زنجیر کشیده، به زندان انداخت. 5 سپس، شلمناسر سراسر سرزمین اسرائیل را اشغال نمود و سامره پایتخت اسرائیل را به مدت سه سال محاصره کرد. 6 سرانجام در نهمین سال سلطنت هوشع، شلمناسر شهر سامره را گرفت و مردم اسرائیل را اسیر نمود و به آشور برد. او بعضی از اسرا را در شهر حلب، برخی دیگر را در شهر جوزان که کنار رود خابور است، و بقیه را در شهرهای سرزمین ماد سکونت داد. 7 این بلا از این جهت بر قوم اسرائیل نازل شد که نسبت به خداوند، خدای خود که ایشان را از بندگی در مصر نجات داده بود، گناه کرده بودند. آنها بتها را می پرستیدند 8 و از رسوم قومهایی که خداوند آنها را از سرزمین کنعان بیرون رانده بود، پیروی می کردند و از کارهای پادشاهان اسرائیل سرمشق می گرفتند. 9 بنی اسرائیل مخفیانه نسبت به خداوند گناه ورزیده بودند. آنها در هر گوشه و کنار اسرائیل بتخانه‌ای ساخته بودند. 10 روی هر تپه‌ای و زیر هر درخت سبزی مجسمه و بت گذاشته بودند 11 و برای بتهای قومهایی که خداوند ایشان را بیرون رانده و سرزمینشان را به قوم اسرائیل داده بود، بخور می سوزانند. آنها با اعمال زشت خود خشم خداوند را برانگیختند 12 و از کلام خداوند که به آنها دستور داده بود که بتها را نپرستند، اطاعت نکردند. 13 خداوند پیامبران را یکی پس از دیگری فرستاد تا به اسرائیل و یهودا بگویند: «از راههای بد خود برگردید و دستورهای خداوند را که انبیا به اجداد شما داده‌اند، اطاعت کنید.» 14 ولی آنها نه فقط اطاعت نمی کردند بلکه مانند اجدادشان که به خداوند، خدای خود ایمان نداشتند، یاعی بودند. 15 آنها از دستورهای خدا سرپیچی کردند، عهد او را که با اجدادشان بسته بود، شکستند و به هشداری‌های او توجه ننمودند و برخلاف اوامر خداوند، از روی حماقت، بتهای اقوام همسایه را عبادت کردند. 16 آنها از تمام دستورهای خداوند، خدای خود سرپیچی نمودند و دو بت گوساله شکل از طلا و بتهای شرم‌آور دیگر ساختند. بت بعل را پرستش کردند و در مقابل آفتاب و ماه و ستارگان سجده نمودند. 17 بر آتش بتکده‌ها، دختران و پسران خود را قربانی کردند. از فالگیران راهنمایی خواستند، جادوگری کردند و خود را به گناه فروختند. از این رو خداوند بسیار خشمگین شد و آنها را از حضور خود دور انداخت؛ فقط قبیله یهودا باقی ماند. 19 اما یهودا نیز دستورهای خداوند، خدای خود را اطاعت نکرد و به همان راههای بدی رفت که اسرائیل رفته بود. 20 پس خداوند از تمام بنی اسرائیل دل کند و آنها را به

بتها را نپرستید. **39** فقط یهوه خدای خود را عبادت کنید و من شما را از جنگ دشمنانتان نجات خواهم داد.» **40** ولی این قومها توجهی به این احکام ننمودند و به پرستش بت ادامه دادند. آنها خداوند را عبادت می کردند و در ضمن از بت پرستی دست نکشیدند و فرزندان آنها نیز تا به امروز به همان شکل عمل می کنند.

18

در سومین سال سلطنت هوشع پسر ایله بر اسرائیل، حزقیای (پسر آحاز) پادشاه یهودا شد. **2** حزقیای در سن بیست و پنج سالگی بر تخت سلطنت نشست و بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش اییا نام داشت و دختر زکریا بود.) **3** او مانند جدش داوود مطابق میل خداوند رفتار می کرد. **4** او معبدهایی را که بر بالای تپه ها بود نابود کرد و مجسمه ها و بهای شرم آور اشاره را در هم شکست. او همچنین مار مفرغین را که موسی ساخته بود خرد کرد، زیرا بنی اسرائیل تا آن موقع آن را می پرستیدند و برایش بخور می سوزاندند. (این مار مفرغین را یخشتان می نامیدند.) **5** حزقیای به خداوند، خدای اسرائیل ایمانی راسخ داشت. هیچ یک از پادشاهان قبل یا بعد از حزقیای مانند او نبوده اند، **6** زیرا وی در هر امری از خداوند پیروی می نمود و تمام احکامی را که توسط موسی داده شده بود، اطاعت می کرد. **7** از این رو خداوند با او بود و در هر کاری وی را کامیاب می گردانید. پس حزقیای سر از فرمان پادشاه آشور پیچید و دیگر باج و خراج سالیانه به او نپرداخت. **8** همچنین فلسطین را تا غزه و نواحی اطراف آن به تصرف خود درآورد و تمام شهرهای بزرگ و کوچک را ویران کرد. **9** در چهارمین سال سلطنت حزقیای (که با هفتمین سال سلطنت هوشع پسر ایله، پادشاه اسرائیل مصادف بود) شلمناسر، پادشاه آشور به اسرائیل حمله برد و شهر سامره را محاصره کرد. **10** سه سال بعد (یعنی در آخر ششمین سال سلطنت حزقیای و نهمین سال سلطنت هوشع) سامره به تصرف دشمن درآمد. **11** پادشاه آشور اسرائیلی ها را به سرزمین آشور برد. او بعضی از اسرا را در شهر حلب، برخی دیگر را در شهر جوزان که کنار رود خابور است، و بقیه را در شهرهای سرزمین ماد سکونت داد. **12** این اسارت بدان سبب بود که بنی اسرائیل به دستورهای خداوند، خدایشان گوش ندادند و خواست او را بجا نیاوردند. در عوض عهد و پیمان او را شکسته، از تمام قوانینی که موسی خدمتگزار خداوند به آنها داده بود، سرپیچی نمودند. **13** در چهاردهمین سال سلطنت حزقیای، سنحاریب، پادشاه آشور تمام شهرهای حصاردار یهودا را محاصره نموده، آنها را تسخیر کرد. **14** حزقیای پادشاه برای سنحاریب که در لاکیش بود، چنین پیغام فرستاد: «من خطا کرده ام، از سرزمین من عقب نشینی کن و به سرزمین خود بازگرد و من هر قدر که باج و خراج بخوای خواهم پرداخت.» در جواب، پادشاه آشور ده هزار کیلو نقره و هزار کیلو طلا طلب نمود. **15** برای تهیه این مبلغ، حزقیای تمام نقره خانه خداوند و خزانه های قصر خود را برداشت و حتی روکش طلای درها و ستونهای خانه خدا را کنده، همه را به پادشاه آشور داد. می دهد و می گوید که خداوند شما را خواهد رها کند. **33** آیا تاکنون

خدایان دیگر هرگز توانسته‌اند بندگان خود را از چنگ پادشاه آشور را از بین برده‌اند و سرزمین ایشان را ویران کرده‌اند، **18** و خدایان آنها نجات دهند؟ **34** بر سر خدایان حمات، ارفاد، سفروایم، هینع و عوا را سوزانده‌اند. اما آنها خدا نبودند. آنها نابود شدند، چون ساخته چه آمد؟ آیا آنها توانستند سامره را نجات دهند؟ **35** کدام خدا دست انسان و از چوب و سنگ بودند. **19** ای خداوند، خدای هرگز توانسته است سرزمینی را از چنگ من نجات دهد؟ پس چه ما، التماس می‌کنیم ما را از چنگ پادشاه آشور نجات ده تا تمام چیز سبب شده است فکر کنبد که خداوند شما می‌تواند اورشلیم را ممالک جهان بداند که تنها تو خدا هستی. **20** آنگاه اشعیا پسر نجات دهد؟» **36** ولی مردمی که روی حصار بودند سکوت کردند، اموص برای حزقیای پادشاه این پیغام را فرستاد: «یهوه، خدای اسرائیل زیرا پادشاه دستور داده بود که چیزی نگویند. **37** سپس الیاquim پسر جلقیا، شبنو و یوآخ لباسهای خود را پاره کرده، نزد حزقیای پادشاه جواب او به سنحاریب این است: شهر اورشلیم از تو نمی‌ترسد، بلکه رفتند و آنچه را که فرمانده قوای آشور گفته بود، به عرض او رساندند. تو را مسخره می‌کنند. **22** تو می‌دانی به چه کسی اهانت کرده و کفر گفته‌ای؟ می‌دانی به چه کسی اینچنین جسارت نموده‌ای؟ به خدای قدوس اسرائیل! **23** «تو افراد را نزد من فرستادی تا به من فخر بفروشی و بگویی که با اراه‌هایت کوههای بلند لبنان و قله‌های

19

وقتی حزقیای پادشاه این خبر را شنید، لباس خود را پاره کرده، پلاس پوشید و به خانه خداوند رفت تا دعا کند. **2** سپس به الیاquim، شبنو و کاهنان ریش‌سفید گفت که پلاس بپوشند و نزد اشعیا نبی (پسر اموص) بروند **3** و به او بگویند که حزقیای پادشاه چنین می‌گوید: «امروز روز مصیبت و سختی و اهانت است. وضعیت ما مثل وضعیت زنی است که منتظر وضع حمل است، اما قدرت زاییدن ندارد. **4** خداوند، خدای تو سخنان اهانت‌آمیز این سردار آشور را که به خدای زنده اهانت کرده است، بشنود و او را مجازات نماید. برای بازماندگان قوم ما دعا کن.» **5** وقتی فرستادگان حزقیای این پیغام را به اشعیا دادند، **6** او در جواب گفت: «خداوند می‌فرماید که به آقای خود بگویند از سخنان کفرآمیز آشوری‌ها نترسد؛ **7** زیرا من کاری می‌کنم که پادشاه آشور با شنیدن خبری به وطنش بازگردد و در آنجا او را به شمشیر خواهم کشت.» **8** سردار آشور شنید که پادشاه آشور از لاکیش برای جنگ به لبه رفته است، پس او نیز به لبه رفت. **9** طولی نکشید خبر به پادشاه آشور رسید که تراهقه، پادشاه حبشه لشکر خود را برای حمله به او بسیج کرده است. بنابراین پادشاه آشور پیش از رفتن به جنگ، برای حزقیای پادشاه چنین پیغام فرستاد: **10** «آن خدایی که بر او تکیه می‌کنی تو را فریب ندهد. وقتی می‌گویند که پادشاه آشور، اورشلیم را فتح نخواهد کرد، حرفش را باور نکن. **11** تو خود شنیده‌ای که پادشاهان آشور به هر جا رفته‌اند چه کرده‌اند و چگونه شهرها را از بین برده‌اند. پس خیال نکن که تو می‌توانی از جنگ من فرار کنی. **12** آیا خدایان اقوامی چون جوزان، حاران، رصف و خدای مردم عدن که در سرزمین تلسار زندگی می‌کنند، ایشان را نجات دادند؟ اجداد ما تمام آنها را از میان برداشتند. **13** بر سر پادشاه حمات و پادشاه ارفاد و سلاطین سفروایم، هینع و عوا چه آمد؟» **14** حزقیای نامه را از قاصدان گرفت و خواند. سپس به خانه خداوند رفت و آن نامه را در حضور خداوند پهن کرد. **15** بعد چنین دعا کرد: «ای خداوند، خدای اسرائیل که بر تخت خود که بر فراز کرویوان قرار دارد، نشسته‌ای. تو تنها خدای تمام ممالک جهان هستی. تو آسمان و زمین را آفریده‌ای. **16** ای خداوند، سخنان سنحاریب را بشنو و ببین این مرد چگونه به تو، ای خدای زنده توهین می‌کند. **17** خداوند، راست است که پادشاهان آشور تمام آن اقوام

با شمشیر کشتند و به سرزمین آزارات فرار کردند و یکی دیگر از 18 بابلی‌ها برخی از پسران را به اسارت گرفته، پسرانش، به نام آسرحدون به جای او پادشاه شد.

20 در آن روزها حزقیای سخت بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. لافاقل تا وقتی که زندام این اتفاق نخواهد افتاد و صلح و امنیت برقرار اشعیای نبی (پسر اموص) به عبادتش رفت و از جانب خداوند این خواهد بود. 20 شرح بقیه رویدادهای سلطنت حزقیای و فتوحات او، پیغام را به او داد: «وصیت را بکن، چون عمرت به آخر رسیده و نیز حوض و قناتی که درست کرد و آب را به شهر آورد در کتاب است؛ تو از این مرض شفا نخواهی یافت.» 2 حزقیای صورت خود را تاریخ پادشاهان یهودا ثبت گردیده است. 21 پس از مرگ حزقیای، به طرف دیوار برگردانید و به پیشگاه خداوند دعا کرده، گفت: 3 پسرش مَنسی پادشاه شد.

21 «خداوند، به خاطر آور چقدر نسبت به تو وفادار و امین بوده‌ام و چطور سعی کرده‌ام مطابق میل تو رفتار کنم.» سپس بغض گلویش را گرفت و به تلخی گریست. 4 پیش از آنکه اشعیای قصر را ترک کند خداوند بار دیگر با او سخن گفت و فرمود: 5 «نزد حزقیای رهبر قوم من برگرد و به او بگو که خداوند، خدای جدت داوود دعای تو را شنیده و اشکهایت را دیده است. او تو را شفا خواهد داد. سه روز دیگر از بستر بیماری بلند خواهی شد و به خانه خداوند خواهی رفت. 6 او پانزده سال دیگر بر عمر تو خواهد افزود. او تو را و این شهر را از جنگ پادشاه آشور نجات خواهد داد. تمام این کارها را به خاطر خود و به خاطر خادمش داوود انجام خواهد داد.» 7 پس اشعیای به افراد حزقیای پادشاه گفت که مقداری انجیر بگیرند و آن را له کرده، روی دمل حزقیای بگذارند. آنها چنین کردند و حزقیای شفا یافت. 8 (در ضمن حزقیای پادشاه به اشعیای نبی گفته بود: «برای اینکه ثابت شود که خداوند مرا شفا خواهد داد و بعد از سه روز خواهم توانست به خانه خداوند بروم او چه نشانه‌ای به من می‌دهد؟» 9 اشعیای به او گفت: «خداوند با این نشانه آنچه را گفته، ثابت خواهد کرد: آیا می‌خواهی که سایه ساعت آفتابی ده درجه جلو برود یا ده درجه به عقب برگردد؟» 10 حزقیای جواب داد: «جلو رفتن سایه روی ساعت آفتابی آسان است، پس بهتر است سایه ده درجه به عقب برگردد.» 11 اشعیای از خداوند درخواست نمود که چنین کند، و او سایه روی ساعت آفتابی آواز را ده درجه به عقب برگرداند. 12 در آن موقع میرویک بَلَدان (پسر بَلَدان، پادشاه بابل) نامهای همراه هدیه‌ای توسط قاصدان خود برای حزقیای فرستاد، زیرا شنیده بود که بیمار است. 13 حزقیای فرستادگان بابلی را پذیرفت و ایشان را به کاخ سلطنتی برد و خزانه‌های طلا و نقره، ادویه و روغنهای معطر، و نیز اسلحه‌خانه خود را به آنها نشان داد. بدین ترتیب، فرستادگان بابلی تمام خزاین او را دیدند و هیچ چیز از نظر آنان پوشیده نماند. 14 آنگاه اشعیای نبی نزد حزقیای پادشاه رفت و از او پرسید: «این مردان از کجا آمده بودند و چه می‌خواستند؟» حزقیای جواب داد: «از جای دور! آنها از بابل آمده بودند.» 15 اشعیای پرسید: «در کاخ تو چه دیدند؟» حزقیای جواب داد: «تمام خزاین مرا که در کاخ من است دیدند.» 16 اشعیای به او گفت: «پس به این پیغامی که از طرف خداوند است، گوش کن: 17 زمانی می‌رسد که هر چه در کاخ داری و گنجهای که اجدادات اندوخته‌اند به بابل برده خواهد شد و چیزی از آنها بربای

16 مَنَسی علاوه بر این که اهالی یهودا را به بت‌پرستی کشانده، باعث شد آنها نسبت به خداوند گناه ورزند، افراد بی‌گناه بی‌شماری را نیز کشت و اورشلیم را با خون آنها رنگین ساخت. **17** شرح بقیه زندگی می‌کرد. (شوهر او شلوم، پسر تقوه و نوه حرحس، خیاط دربار رویدادهای دوران سلطنت مَنَسی و اعمال گناه‌لود او در کتاب تاریخ بود). وقتی جریان امر را برای حلدۀ تعریف کردند، **15** حلدۀ به ایشان پادشاهان یهودا نوشته شده است. **18** وقتی مَنَسی مرد او را در باغ کاخ خودش که عوزا نام داشت دفن کردند و پسرش آمون به جای وی پادشاه شد. **19** آمون بیست و دو ساله بود که پادشاه یهودا شد و دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش میشلیت، دختر مردم یهودا مرا ترک گفته، بت‌پرست شده‌اند و با کارهایشان خشم حاروص از اهالی یطبه بود). **20** او نیز مانند پدرش مَنَسی نسبت به مرا برانگیخته‌اند. پس آتش خشم من که بر اورشلیم افروخته شده، خداوند گناه ورزید. **21** آمون از تمام راهزهای بد پدرش پیروی می‌نمود و بت‌های پدرش را می‌پرستید. **22** او از خداوند، خدای اجدادش این بلا را پس از مرگ تو بر این سرزمین خواهم فرستاد. تو این بلا را برگشت و به دستورهای خداوند عمل نکرد. **23** سرانجام افرادش بر ضد او توطئه چیدند و او را در کاخ سلطنتی‌اش به قتل رساندند. **24** خاوندی و از اخطار من در مورد مجازات این سرزمین و ساکنانش آگاه مردم قاتلان آمون را کشتند و پسرش یوشیا را به جای او بر تخت سلطنت نشاندد. **25** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت آمون در

کتاب تاریخ پادشاهان یهودا ثبت گردیده است. **26** او را در آرامگاه باغ عوزا دفن کردند و پسرش یوشیا به جای او پادشاه شد.

22 یوشیا هشت ساله بود که پادشاه یهودا شد و سی و یک سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش پدیده، دختر غدایه، از اهالی بُصَقت بود). **2** یوشیا مانند جدش داوود مطابق میل خداوند عمل می‌کرد و از دستورهای خدا اطاعت کامل می‌نمود. **3** یوشیای پادشاه در هجدهمین سال سلطنت خود، شافان (پسر اصلیا و نوه مشلام) کاتب را به خانه خداوند فرستاد تا این پیغام را به جلقیا، کاهن اعظم بدهد: «نفرای را که مردم به خانه خداوند می‌آورند و به کاهنان محافظ مداخل می‌دهند، جمع‌آوری کن **5** و آن را به ناظران ساختمانی خانه خداوند تحویل بده تا آن، نجارها و بناها و معماریها را به کار بگیرند و سنگها و چوبهای تراشیده را خریداری نمایند و خرابیهای خانه خدا را تعمیر کنند.» **7** (از ناظران ساختمانی خانه خداوند صورتحساب نمی‌خواستند، چون مردانی امین و درستکار بودند). **8** یک روز جلقیا، کاهن اعظم نزد شافان کاتب رفت و گفت: «در خانه خداوند کتاب تورات را پیدا کرده‌ام.» سپس کتاب را به شافان نشان داد تا آن را بخواند. **9** وقتی شافان گزارش کار ساختمان خانه خداوند را به پادشاه می‌داد در مورد کتابی نیز که جلقیا، کاهن اعظم در خانه خداوند پیدا کرده بود با او صحبت کرد. سپس شافان آن را برای پادشاه خواند. **11** وقتی پادشاه کلمات تورات را شنید، از شدت ناراحتی لباس خود را پاره کرد **12** و به جلقیا کاهن اعظم، شافان کاتب، عسایا ملزم پادشاه، اخقیام (پسر شافان) و عکیور (پسر میکایا) گفت: «بروید و از خداوند برای من، و برای قوم، و برای همه یهودا، درباره کلمات این کتاب که پیدا شده است، مسئلت کنید. بدون شک خداوند از ما خشمگین است، چون اجداد ما مطابق دستورهای او که در این کتاب نوشته شده

بود آلوده کرد تا دیگر کسی پسر یا دختر خود را برای بت مولک از شدت خشم خود علیه یهودا که مسبب آن مَنسی پادشاه بود، روی آن قربانی نکند. **11** او اسبانی را که پادشاهان یهودا به خدای برنگشت. **27** خداوند فرمود: «یهودا را نیز مثل اسرائیل طرد خواهم آفتاب وقف کرده بودند از خانه خداوند بیرون راند و ارابه‌های آنها را نزدیک دروازه و کنار حجره یکی آن خواهد بود، ترک خواهم نمود.» **28** شرح بقیه رویدادهای دوران از مقامات به نام تنمکل نگهداری می‌شدند. **12** سپس مذبحهایی را که پادشاهان یهودا بر پشت بام قصر آحاز ساخته بودند خراب کرد. در ضمن مذبحهایی را که مَنسی در حیاط خانه خداوند بنا کرده بود در هم کوبید و تمام ذرات آن را در دره قدرون پاشید. **13** او بتخانه‌های روی تپه‌های شرق اورشلیم و جنوب کوه زیتون را نیز آلوده کرد. (این بتخانه‌ها را سلیمان برای عشتاروت، الهه صیدون و برای کموش، بت نفرت‌انگیز مواب و ملوکوم، بت نفرت‌انگیز عمون ساخته بود.) **14** او مجسمه‌ها را خرد کرد و بتهای شرم‌آور اشیره را از بین برد و زمینی را که آنها روی آن قرار داشتند با استخوانهای انسان پر ساخت. **15** همچنین مذبح و بتخانه بیت‌ئیل را که یربعام ساخته و به‌وسیله آنها بنی‌اسرائیل را به گناه کشانده بود، در هم کوبید، سرزمین حمات زندانی کرد تا از فرمانروایی وی در اورشلیم جلوگیری نماید و از یهودا سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقره و سی و چهار یوشیا متوجه شد که در دامنه کوه چند قبر هست. پس به افراشد دستور داد تا استخوانهای درون قبرها را بیرون آورند و آنها را بر مذبح بیت‌ئیل بسوزانند تا مذبح نجس شود. این درست همان چیزی بود که نبی خداوند درباره مذبح یربعام پیشگویی کرده بود. **17** یوشیا پرسید: «آن ستون چیست؟» اهالی شهر به او گفتند: «آن قبر مرد خدایی است که از یهودا به اینجا آمد و آنچه را که شما امروز با مذبح بیت‌ئیل کردید، پیشگویی نمود.» **18** یوشیا پادشاه گفت: «آن را واگذارید و به استخوانهایش دست نزنید.» بنابراین استخوانهای او و استخوانهای آن نبی سامری را نسوزانیدند. **19** یوشیا تمام بتخانه‌های روی تپه‌های سراسر سامره را نیز از میان برداشت. این بتخانه‌ها را پادشاهان اسرائیل ساخته بودند و با این کارشان خداوند را به خشم آورده بودند. ولی یوشیا آنها را با خاک یکسان کرد، همان‌طور که در بیت‌ئیل کرده بود. **20** کاهنان بتخانه‌های بالای تپه‌ها را روی مذبحهای خودشان کشت و استخوانهای مردم را روی آن مذبحها سوزانید. سرانجام وی به اورشلیم بازگشت. **21** یوشیا پادشاه به قوم خود دستور داد تا آیین عید پَسَح را همان‌طور که به‌وسیله خداوند، خدای ایشان در کتاب عهد نوشته شده است، برگزار نمایند. **22** از زمان یوشع به بعد، هیچ رهبر یا پادشاهی در اسرائیل یا یهودا هرگز با چنین شکوهی عید پَسَح را برگزار نکرده بود. **23** این عید پَسَح در سال هجدهم سلطنت یوشیا برای خداوند در اورشلیم برگزار شد. **24** در ضمن، یوشیا احضار ارواح و جادوگری و هر نوع بت‌پرستی را در اورشلیم و در سراسر یهودا ریشه‌کن کرد، زیرا می‌خواست مطابق دستورهای کتاب تورات که حلقا کاهن اعظم در خانه خداوند پیدا کرده بود، رفتار کند. **25** هیچ پادشاهی قبل از یوشیا و بعد از او نبوده که اینچنین با تمام دل و جان و قوت خود از خداوند پیروی کند و تمام احکام موسی را اطاعت نماید. **26** ولی با وجود این، خداوند

24 در دوره سلطنت یهوایقیم، نبوکدنصر، پادشاه بابل به اورشلیم حمله کرد. یهوایقیم تسلیم شد و سه سال به او باج و خراج پرداخت، اما بعد از آن، سر از فرمان وی پیچید و شورش نمود. **2** خداوند لشکر بابلی، سوری، موابی و عمونی را فرستاد تا همان‌طور که به‌وسیله انبیا خبر داده بود، یهودا را نابود کنند. **3** بدون شک این بلاها به فرمان خداوند بر یهودا نازل شد. خداوند تصمیم داشت یهودا را به سبب گناهان بی‌شمار مَنسی طرد کند، **4** زیرا مَنسی اورشلیم را از خون بی‌گناهان پر کرده بود و خداوند نخواست این گناهان را ببخشد. **5** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهوایقیم و کارهای او در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا نوشته شده است. **6** پس از مرگ یهوایقیم پسرش یهوایکین به جای او بر تخت سلطنت نشست. **7** (پادشاه مصر دیگر از مرزهای خود خارج نشد، زیرا پادشاه بابل تمام متصرفات مصر را که شامل یهودا هم می‌شد، از نهر مصر تا رود فرات، اشغال نمود.) **8** یهوایکین هجده ساله بود که پادشاه یهودا شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش نحوشطا، دختر الناتان و از اهالی اورشلیم بود.) **9** یهوایکین مانند پدرش نسبت به خداوند گناه ورزید. **10** در دوره سلطنت یهوایکین، لشکر نبوکدنصر،

پادشاه بابل، اورشلیم را محاصره کرد. **11** وقتی شهر در محاصره بود، شکستند و مفرغ آنها را به بابل بردند. **14** همچنین تمام دیگها، خود نیوکدنصر هم به آنجا رسید. **12** یهوایکین و تمام مقامات و خاک‌اندازها، انبرها، ظروف و تمام اسباب و آلات مفرغین را که برای فرماندهان و خدمتگزاران دربارش و ملکه مادر تسلیم نیوکدنصر شدند. قربانی کردن از آنها استفاده می‌شد، بردند. آنها تمام آتشدها و پادشاه بابل در سال هشتم سلطنت خود، یهوایکین را زندانی کرد. کاسه‌های طلا و نقره را نیز با خود بردند. **16** ستونها و حوض بزرگ و **13** طبق آنچه خداوند فرموده بود، بابلی‌ها تمام اشیاء قیمتی خانه میزهای متحرک آن، که سلیمان پادشاه برای خانه خداوند ساخته خداوند، جواهرات کاخ سلطنتی و تمام ظروف طلا را که سلیمان بود، آتقدیر سنگین بود که نمی‌شد وزن کرد. **17** بلندی هر ستون پادشاه برای خانه خداوند ساخته بود، در هم شکستند. **14** نیوکدنصر هشت متر بود و سر ستونهای مفرغین آنها که با رشته‌های زنجیر و اهالی اورشلیم را که شامل فرماندهان و سربازان، صنعتگران و آهنگران انارهای مفرغین ترین شده بود یک متر و نیم ارتفاع داشت. **18** سرایا می‌شدند و تعدادشان به ده هزار نفر می‌رسید به بابل تبعید کرد، کاهن اعظم و صفیا، معاون او، و سه نفر از نگهبانان خانه خداوند و فقط افراد فقیر را در آن سرزمین باقی گذاشت. **15** نیوکدنصر، به دست نبوزرادان، فرمانده لشکر بابل، به بابل تبعید شدند. **19** یهوایکین را با مادر و زنان او، فرماندهان و مقامات مملکتی به بابل همچنین فرمانده سپاه یهودا، پنج مشاور پادشاه، معاون فرمانده سپاه برد. **16** همچنین تمام سربازان جنگ آزموده را که هفت هزار نفر که مسئول جمع‌آوری سرباز بود همراه با شصت نفر دیگر که در شهر بودند و هزار صنعتگر و آهنگر را اسیر کرده، به بابل برد. **17** بعد پادشاه بابل متینا عموی یهوایکین را به جای او به پادشاهی تعیین نمود پادشاه بابل برد. **21** پادشاه بابل در آنجا همه را اعدام کرد. به این و نامش را به صدقیا تغییر داد. **18** صدقیا بیست و یک ساله بود که ترتیب یهودا از سرزمین خود تبعید شد. **22** سپس نیوکدنصر، پادشاه پادشاه یهودا شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش بابل جدلیا (پسر اخیقام و نوه شافان) را به عنوان حاکم یهودا بر حموط، دختر ارمیا و از اهالی لینه بود). **19** او مانند یهوایقیم نسبت مردمی که هنوز در آن سرزمین باقی مانده بودند، گماشت. **23** وقتی به خداوند گناه ورزید. **20** خشم خداوند بر مردم اورشلیم و یهودا فرماندهان و سربازان یهودی که تسلیم نشده بودند، شنیدند که پادشاه بابل جدلیا را حاکم تعیین کرده است، در مصفه به جدلیا ملحق افروخته شد و او ایشان را طرد نمود.

25

صدقیا بر ضد پادشاه بابل شورش کرد و نیوکدنصر، پادشاه بابل تمام سپاه خود را به طرف اورشلیم به حرکت درآورد و در روز دهم ماه دهم از سال نهم سلطنت صدقیا، پادشاه یهودا، اورشلیم را محاصره کرد. **2** این محاصره تا یازدهمین سال سلطنت صدقیا ادامه یافت. **3** در روز نهم از ماه چهارم آن سال، حطی آنچنان در شهر شدت گرفته بود که مردم برای خوراک چیزی نداشتند. **4** آن شب، صدقیای پادشاه و تمام سربازانش دیوار شهر را سوراخ کردند و از دروازه‌ای که در میان دو حصار نزدیک باغ پادشاه بود به جانب دره اردن گریختند. سربازان بابلی که شهر را محاصره کرده بودند پادشاه را تعقیب نموده، در بیابان اریحا او را دستگیر کردند و در نتیجه تمام افرادش پراکنده شدند. **6** آنها صدقیا را به رله بردند و پادشاه بابل او را محاکمه و محکوم کرد. **7** سپس پسران صدقیا را جلوی چشمانش یهوایکین. **28** اوایل مردوک با یهوایکین به مهریانی رفتار کرد و مقامی کشتند و چشمان خودش را نیز از کاسه درآوردند و او را به زنجیر بست، به بابل بردند. **8** نبوزرادان، فرمانده لشکر پادشاه بابل، در روز هفتم ماه پنجم از سال نوزدهم سلطنت نیوکدنصر، به اورشلیم آمد. **9** او خانه خداوند، کاخ سلطنتی و تمام بناهای با ارزش اورشلیم زنده بود، هر روز مبلغی از طرف پادشاه به او پرداخت می‌شد.

را سوزانید. **10** سپس به نیروهای بابلی دستور داد که حصار شهر اورشلیم را خراب کنند و خود بر این کار نظارت نمود. **11** او بقیه ساکنان شهر را با یهودیان فراری که طرفداری خود را به پادشاه بابل اعلام کرده بودند، به بابل تبعید کرد. **12** ولی افراد فقیر و بی چیز باقی ماندند تا در آنجا کشت و زرع کنند. **13** بابلی‌ها ستونهای مفرغین خانه خداوند و حوض مفرغین و میزهای متحرکی را که در آنجا بود،

اول تواریخ

1

نسل آدم اینها بودند: شیث، انوش، 2 قیتان، مهللئیل، یارد، 3 خنوخ، متوشالیم، لَمک، نوح. 4 پسران نوح: سام، حام و یافث. 5 پسران یافث اینها بودند: جومر، ماجوج، مادای، یاون، توپال، ماشک و تیراس. پسران جومر: اشکناز، ریفات و توچرمه. پسران یاون: الیشه، ترشیش، کتیم و رودانیم. 8 پسران حام اینها بودند: کوش، مصرایم، فوط و کنعان. پسران کوش: سبا، حویله، سبته، رعمه، سبتکا. پسران رعمه: شبا و ددان. 10 یکی از فرزندان کوش شخصی بود به نام نمرو که دلاوری بزرگ و معروف شد. 11 مصرایم جد اقوام زیر بود: لودی، عنامی، لهایی، نفتوحی، فروسى، کفتورى و کسلوخی (اجداد فلسطینی‌ها). 13 این دو نفر، از پسران کنعان بودند: صیدون (پسر ارشد او) و حیت. کنعان هم جد این قبیله‌ها بود: ییوسى، امورى، جرجاشى، حوى، عرقى، سینی، اروادى، صمارى و حماتى. 17 پسران سام اینها بودند: عیلام، آشور، ارفکشداد، لود، ارام، عوض، حول، جاتر و ماشک. 18 شالچ پسر ارفکشداد بود و پسر شالچ عابر. 19 عابر دو پسر داشت: نام یکی فلیج بود، زیرا در زمان او مردم دنیا متفرق شدند، و نام دیگری یقطان. 20 پسران یقطان: الموداد، شالف، حضرموت، یارح، هدورام، اوزال، دقله، ایبال، ایمائیل، شبا، اوفیر، حویله و یویاب. 24 پس ارفکشداد پسر سام بود و شالچ پسر ارفکشداد، عابر پسر شالچ، فالج پسر عابر، رعو پسر فلیج، سروج پسر رعو، ناحور پسر سروج، تارح پسر ناحور، ابرام (که بعد به ابراهیم معروف شد) پسر تارح بود. 28 ابرام دو پسر داشت به نامهای اسحاق و اسماعیل. 29 پسران اسماعیل عبارت بودند از: نابیوت (پسر ارشد اسماعیل)، قیدار، ادبیل، میسام، مشماع، دومه، مسا، حداد، تیما، یطور، نافیش و قدمه. 32 ابراهیم از کنیز خود قطوره پسران دیگری هم داشت که اسامی آنها به قرار زیر است: زمران، یقشان، مدان، مدیان، یشباق و شوعه. پسران یقشان: شبا و ددان بودند. 33 پسران مدیان: عیقه، عیفر، حنوک، ایبداع و الداعه. 34 ابراهیم پدر اسحاق بود و اسحاق دو پسر داشت به نامهای عیسو و اسرائیل. 35 پسران عیسو: الیفاز، رعوئیل، یعوش، یعلام و قورح. 36 پسران الیفاز: تیمان، اومار، صفی، جعتام، قنار، و نیز عمالیک که مادرش تمناع بود. 37 پسران رعوئیل: نحت، زارح، شمه و مزه. 38 اینها پسران سعیر بودند: لوطان، شوبال، صبعون، عنه، دیشون، ایصر، دیشان. لوطان خواهری داشت به نام تمناع. پسران لوطان: حوری و هومام. 40 پسران شوبال: علوان، مناحت، عیبال، شغو و اونام. پسران صبعون: ایه و عنه. 41 دیشون پسر عنه بود. پسران دیشون: حمران، اشبان، یتران و کران. 42 بلهان، زعوان و یعقان، پسران ایصر بودند. عوض و اران هر دو پسران دیشان بودند. 43 بیش از اینکه در اسرائیل پادشاهی روی کار آید، در سرزمین ادم این پادشاهان یکی پس از دیگری به سلطنت رسیدند: بالغ (پسر بعور) که در شهر دینهابه زندگی می‌کرد. 44 وقتی بالغ مرد، یویاب پسر زارح از

اهالی بصره به جایش پادشاه شد. 45 بعد از مرگ یویاب، حوشام از سرزمین تیمانی پادشاه شد. 46 پس از آنکه حوشام مرد، حداد پسر بداد (که پادشاه مدیان را در سرزمین موآب شکست داد) به پادشاهی منصوب گردید و در شهر عویت سلطنت کرد. 47 وقتی حداد مرد، سمله از شهر مسریقه بر تخت پادشاهی نشست. 48 بعد از مرگ سمله، شائول از شهر رحوبوت، که در کنار رودخانه‌ای قرار داشت، به پادشاهی رسید. 49 وقتی شائول مرد، بلع حانان پسر عکبور جانشین او شد. 50 پس از بلع حانان، حداد از شهر فاعی پادشاه شد. (زن او مهیظبئیل نام داشت و دختر مطرد و نوۀ میذهب بود.) 51 هنگام مرگ حداد، امرای ادم اینها بودند: تمناع، الیه، یتیت، اهللیبامه، ایله، فینون، قنار، تیمان، مبصار، مجدیئیل و عیرام.

2

پسران یعقوب معروف به اسرائیل اینها بودند: رئوبین، شمعون، لای، یهوذا، یساکار، زبولون، دان، یوسف، بنیامین، نفتالی، جاد و اشیر. 3 یهوذا از زن کنعانی خود، بشوع، سه پسر داشت به نامهای: عیر، اونان و شیله. ولی عیر، پسر ارشد او، شرور بود و خداوند او را کشت. 4 بعد تamar، زن بیوه عیر که عروس یهوذا بود از خود یهوذا حامله شد و دو پسر دوقلو به نامهای فارص و زارح زایید. 5 پسران فارص: حصرون و حامول. 6 پسران زارح: زمری، ایتان، هیمان، کلکول و دارع. 7 (عخان پسر کرمی، که با برداشتن مال حرام به خدا خیانت کرد و در قوم اسرائیل فاجعه به بار آورد نیز از نسل زارح بود.) 8 عزریا پسر ایتان بود. 9 یرحمئیل، رام و کلویای پسران حصرون بودند. 10 رام پدر عمیناداب، و عمیناداب پدر نحشون (نحشون رهبر قبیله یهوذا بود)، 11 نحشون پدر سلما، سلمون پدر بوغز، 12 بوغز پدر عوئید، و عوئید پدر یتسا بود. 13 پسران یتسا به ترتیب سن اینها بودند: الیاب، اینناداب، شعما، تنئیل، ردای، اوصم و داوود. 16 یتسا دو دختر به نامهای صرویه و اییجایل نیز داشت. پسران صرویه، اییشای، یویاب و عسائیل بودند. 17 اییجایل که شوهرش یتر اسماعیلی بود، پسری داشت به نام عماسا. 18 کالیب (پسر حصرون) دو زن به نامهای عزوبه و یرعوت داشت. اینها فرزندان عزوبه بودند: یاشر، شوباب و اردون. 19 پس از مرگ عزوبه، کالیب با افرات ازدواج کرد و از این زن صاحب پسری شد به نام حور. 20 اوری پسر حور، و بضئیل پسر اوری بود. 21 حصرون در سن شصت سالگی با دختر ماخلر ازدواج کرد و از او هم صاحب پسری شد به نام سجویب (ماخیر پدر جلعاد بود). 22 سجویب پدر یائیر بود. یائیر بر بیست و سه شهر در سرزمین جلعاد حکمرانی می‌کرد. 23 ولی قوای جشور و ارام، شهرهای یائیر و شهر قناطر را همراه با شصت روستای اطراف آن به زور از او گرفتند. 24 کالیب بعد از مرگ پدرش حصرون، با افرات، زن پدر خود ازدواج کرد. افرات از کالیب صاحب پسری شد به اسم اشحور و اشحور هم پدر تنوع بود. 25 اینها پسران (پسر ارشد حصرون) بودند: رام (پسر بزرگ)، بونه، اورن، اوصم و اخیا. 26 عطاره زن دوم یرحمئیل، مادر اونام بود. 27 پسران رام

پسر ارشد یرحم: ثیل: معص، یامین و عاقر. 28 پسران اونام، شمای و یاداع بودند. پسران شمای، ناداب و اییشور بودند. 29 پسران اییشور، احبان و مولید از زن او اییحایل بودند. 30 و پسران ناداب سلد و افایم بودند. سلد بی‌اولاد از دنیا رفت، 31 ولی افایم پسر به نام یسعی داشت. یسعی پدر شیشان و شیشان پدر احلای بود. 32 یاداع برادر شمای دو پسر داشت به نامهای یر و یوناتان. یر بی‌اولاد از دنیا رفت، 33 ولی یوناتان دو پسر به اسم فالت و زازا داشت. 34 شیشان پسر نداشت، ولی چندین دختر داشت. او یکی از دخترانش را به عقد یرحاع، غلام مصری خود درآورد. آنها صاحب پسر شدند و نامش را عنای گذاشتند. 36 ناتان پسر عنای، زاباد پسر ناتان، 37 افلال پسر زاباد، عوبید پسر افلال. 38 ییهو پسر عوبید، عزریا پسر ییهو، 39 حالص پسر عزریا، العاسه پسر حالص، 40 سسمای پسر العاسه، شلوم پسر سسمای، 41 یقمیا پسر شلوم، الیشمع پسر یقمیا بود. 42 پسر ارشد کالیب (برادر یرحم: ثیل) میشاع نام داشت. میشاع پدر زیف، زیف پدر ماریشه، ماریشه پدر حبرون بود. 43 پسران حبرون عبارت بودند از: قورح، تقوح، راقم و شامع. 44 شامع پدر راحم بود و راحم پدر یرقام. راقم پدر شمای بود. 45 ماعون پسر شمای بود و پدر بیت‌صور. 46 عیغه، کنیز کالیب، حاران و موسا و جازیز را زایید. حاران هم پسر نداشت به نام جازیز. 47 مردی به نام

یهدای شش پسر داشت به اسمی: راجم، یوتام، جیشان، فالت، عیغه و شاعف. 48 معکه یکی دیگر از کنیزان کالیب شش پسر به دنیا آورد به اسمی: شاپر، ترحنه، شاعف (پدر مدمنه) و شوا (پدر مکینا و جبع). کالیب دختری نیز داشت که نامش عکسه بود. 50 اینها نوادگان کالیب بودند. پسران حور (پسر ارشد کالیب و افراته) اینها بودند: شوبال (بانی قریه یعاریم)، 51 سلما (بانی بیت‌لحم) و حاریف (بانی بیت‌جادر). 52 شوبال، بانی قریه یعاریم، جد طایفه هراوه که نصف ساکنان منوحوت را تشکیل می‌دادند، بود. 53 طایفه‌های قریه یعاریم که از نسل شوبال بودند، عبارت بودند از: یرتی، فوتی، شوماتی و مشراعی. (صرعاتی‌ها و ایشائیلیان از نسل مشراعی‌ها بودند). 54 سلما، بانی بیت‌لحم، جد طایفه نطوفاتی، عطرط بیت‌یوباب و صرعی (یکی از دو طایفه ساکن مانحت) بود. 55 (طایفه‌های نویسندگان که کتب و مدارک را رونویسی می‌کردند و ساکن یعیبص بودند عبارت بودند از: ترعاتی، شمعاتی و سوکاتی. این طایفه‌ها قینی و از نسل حمت، جد خاندان ریکاب، بودند).

3 پسران داوود پادشاه که در حبرون به دنیا آمدند، به ترتیب سن عبارت بودند از: امنون که مادرش اخینوعم نام داشت و اهل یرزعیل بود. دانیال که مادرش اییحایل نام داشت و اهل کرمل بود. 2 ابشالوم که مادرش معکه دختر تلمای پادشاه جشور بود. ادونیا که مادرش حجیت بود. 3 شفقلیا که مادرش ایطال بود. یرعام که مادرش عجله بود. 4 این شش پسر داوود پادشاه در حبرون متولد شدند، یعنی همان جایی که او هفت سال و نیم سلطنت کرد. پسران داوود پسرانی هم از کنیزان خود داشت. او دختری نیز به نام تمار داشت. 10 اینها به ترتیب اعقاب سلیمان هستند: رحبعام، ابیا، آسا، یهوشافاط، یهورام، اخزیا، یوآش، أمصیا، عزریا، یوتام، آحاز، حزقیام، منسی، آمون و یوشیا. 15 پسران یوشیا: یوحانان، یهویاقیم، صدقیام و شلوم. 16 پسران یهویاقیم: یکنیا و صدقیام. 17 پسران یهویاکین (که به اسارت بابلیان درآمد) اینها بودند: شلتیشیل، ملکیرام، فدایا، شناسر، یقمیا، هوشامام و ندیا. 19 فدایا پدر زروبابیل و شمععی بود. فرزندان زروبابیل اینها بودند: مشلام، حننیا، حشویه، اوهل، برخیا، حسدیا، یوشب حسد و دخترش شلومیت. 21 پسران حننیا، فطلیا و اشعیا بودند. رفایا پسر اشعیا، اران پسر رفایا، عوبیدیا پسر اران، شکنیا پسر عوبیدیا و شمعیا پسر شکنیا. شمعیا پنج پسر به این اسمی داشت: حطوش، یجال، باربع، نعریا و شافاط. 23 نعریا سه پسر به این اسمی داشت: الیوعینای، حزقی و عزریقام. 24 الیوعینای صاحب هفت پسر بود به نامهای زیر: هودایا، الیاشیب، فلایا، عقوب، یوحانان، دلایاع و عنانی.

نامیده شد چون بسیاری از صنعتگران در آنجا زندگی می‌کردند. 15 رتوئین پسر ارشد اسرائیل بود. اما حق ارشد بودن رتوئین از او گرفته شد و به پسران برادر ناتنی‌اش یوسف داده شد، چون رتوئین با شمععه پدر خود همبستر شده، پدر خود را بی‌حرمت کرد. از این رو، در نسب نامه، نام رتوئین به عنوان پسر ارشد ذکر نشده است. 2 هر چند یهودا در بین برادرانش از همه قویتر بود و از میان قبیله او یک رهبر برخاست، ولی حق ارشد بودن به یوسف تعلق گرفت. 3 اینها پسران رتوئین (پسر بزرگ یعقوب) بودند: حنوک، فلو، حصرون و کرمی. 4 اینها اعقاب یوئیل هستند: شمعیا، جوج، شمعی، 5 میکا، رایا، بعل 6 و بیره. بیره رئیس قبیله رتوئین بود که تغلت فلاسر، پادشاه آشور او را اسیر کرد و برد. 7 سران طوایف رتوئین که نامشان در نسب نامه نوشته شد اینها بودند: یعیئیل، زکریا، بالغ (پسر عزاز، نوه شامع و نبیره یوئیل). رتوئینی‌ها در منطقه‌ای که بین عروعر، نبو و بعل معون قرار دارد، ساکن شدند. 9 گله‌های آنها در صحرا که به کنار رود فرات می‌رسید، سرزمین خود را وسعت دادند. 10 در زمان سلطنت شاتول، مردان رتوئین به حاجریان حمله بردند و آنها را شکست دادند و در خیمه‌های آنها، در حاشیه شرقی جلعاد، ساکن شدند. 11 قبیله جاد در سمت شمال قبیله رتوئین، در سرزمین باشان تا سرحد سلخه ساکن بودند. 12 رئیس قبیله جاد یوئیل نام داشت و شافام، یعنی و شافاط از بزرگان قبیله بودند. 13 بستگان ایشان، یعنی سران هفت طایفه، اینها بودند: میکائیل، مشلام، شیع، یورای، یعکان، زیع و عابر. 14 این افراد از نسل اییحایل هستند. (اییحایل پسر حوری بود، حوری پسر یاروح، یاروح پسر جلعاد، جلعاد پسر میکائیل، میکائیل پسر ییشیشای، ییشیشای پسر یحدو، و یحدو پسر بوز). 15 اخی، پسر عبدیئیل و نوه جونئیل رئیس این طایفه‌ها بود. 16 این طایفه‌ها در جلعاد (واقع در سرزمین باشان) و اطراف آن و در تمام منطقه سرسبز و خرم شارون زندگی می‌کردند. 17 نسب نامه ایشان در زمان سلطنت یوتام پادشاه یهودا و یرعام پادشاه اسرائیل ثبت شد. 18 سپاه مشترک رتوئین، جاد و نصف قبیله منسی از ۴۴۰۷۶۰ سرباز شجاع و تعلیم دیده و مسلح تشکیل شده بود. 19 آنها به جنگ حاجریان، یطور، نافیش و نوداب رفتند. 20 ایشان دعا کردند و از خدا کمک خواستند و خدا هم به دادشان رسید، زیرا که بر او توکل داشتند. پس حاجریان و متحدان آنان شکست خوردند. 21 غنائیم جنگی که به دست آمد عبارت بود از: ۵۰۰۰۰ شتر، ۲۵۰۰۰ گوسفند، ۲۰۰۰۰ الاغ و ۱۰۰۰۰۰ اسیر. 22 عده زیادی از دشمنان هم در جنگ کشته شدند، زیرا خدا بر ضد آنها می‌جنگید. پس مردم رتوئین تا زمان تبعیدشان، در سرزمین حاجریان ساکن شدند. 23 افراد نصف قبیله منسی بسیار زیاد بودند و در منطقه واقع در بین باشان، بعل حرمون، سنیر و کوه حرمون ساکن شدند. 24 اینها سران طوایف ایشان بودند: عافر، پشعی، الیئیل، عزریئیل، ارمیا، هودویا و یحدیئیل. هر یک از آنها رهبرانی قوی و شجاع و معروف به شمار می‌آمدند، 25 ولی نسبت به خدای

اجدادشان وفادار نبودند. آنها بتهای کنعانی‌ها را که خدا آنها را از بین برده بود می‌پرستیدند. **26** پس خدای اسرائیل، فول پادشاه آشور را قیسی به جدش لاوی می‌رسید عبارت بود از: ایتان، قیسی، عیدی، (که به تغلت فلاسر معروف بود) برانگیخت و او به آن سرزمین حمله کرد و مردان رثوین، جاد و نصف قبیله منسی را اسیر نمود و آنها را به حلب، خابور، هارا و کنار نهر جوزان برد که تا به امروز در آنجا ساکن هستند.

6 پسران لاوی اینها بودند: جرشون، قهات و مراری. **2** پسران قهات اینها بودند: عמר، یصهار، حبرون و عزی‌ئیل. **3** هارون، موسی و مریم فرزندان عמר بودند. هارون چهار پسر داشت به نامهای: ناداب، ابیهو، العازار و ایتامار. **4** نسل العازار به ترتیب اینها بودند: فینحاس، ابیشوع، **5** بقی، عزی، **6** زرحیا، مرایوت، **7** امریا، اخیطوب، **8** صادق، اخیمعص، **9** عزریا، یوحانان، **10** عزریا. عزریا کاهن خانه خدا بود خانه‌ای که به دست سلیمان در اورشلم بنا شد. **11** امریا، اخیطوب، **12** صادق، شلوم، **13** حلقیا، عزریا، سریا و **14** یهوصادق. وقتی خداوند مردم یهودا و اورشلم را به دست نبوگدنصر اسیر کرد، یهوصادق هم جزو اسرا بود. **16** چنانکه قبلاً گفته شد، جرشون، قهات و مراری پسران لاوی بودند. **17** لبنی و شمعی پسران جرشون بودند. **18** پسران قهات، عמר، یصهار، حبرون، عزی‌ئیل بودند. **19** محلی و موسی پسران مراری بودند. **20** نسل جرشون به ترتیب اینها بودند: لبنی، یحت، زمه، **21** یواخ، عدو، زارح و یاترای. **22** نسل قهات به ترتیب اینها بودند: عمیناداب، قورح، اسیر، **23** القانه، ابی‌آساف، اسیر، **24** تحت، اوری‌ئیل، عزیا و شاتول. **25** القانه دو پسر داشت: عماسای و اخیموت. **26** نسل اخیموت به ترتیب اینها بودند: القانه، صوفای، نحت، **27** الی‌آب، یروحام، القانه و سموئیل. **28** یوئیل پسر ارشد سموئیل و ایبا پسر دوم او بود. **29** نسل مراری به ترتیب اینها بودند: محلی، لبنی، شمعی، عزه، شمعی، هجیا و عسایا. **31** داوود پادشاه پس از آنکه صندوق عهد را در عبادتگاه قرار داد، افرادی را انتخاب کرد تا مسئول موسیقی عبادتگاه باشند. **32** پیش از آنکه سلیمان خانه خداوند را در شهر اورشلم بنا کند، این افراد به ترتیب در خیمه ملاقات این خدمت را انجام می‌دادند. **33** اینها بودند مردمانی که همراه پسرانشان خدمت می‌کردند: هیمان رهبر گروه از طایفه قهات بود. نسب نامۀ او که از پدرش یوئیل به جدش یعقوب می‌رسید عبارت بود از: هیمان، یوئیل، سموئیل، **34** القانه، یروحام، الی‌ئیل، توح، **35** صوف، القانه، مهت، عماسای، **36** القانه، یوئیل، عزریا، صفنیا، **37** تحت، اسیر، ابی‌آساف، قورح، **38** یصهار، قهات، لاوی و یعقوب. **39** آساف خویشاوند هیمان، دستیار او بود و در طرف راست او می‌ایستاد. نسب نامۀ آساف که از پدرش برکیا به جدش لاوی می‌رسید عبارت بود از: آساف، برکیا، شمعی، **40** میکائیل، بعسیا، ملکیا، **41** اتنی، زارح، عدايا، **42** ایتان، زمه، شمعی، **43** یحت، جرشون، لاوی. **44** ایتان دستیار دیگر هیمان از

7 پسران یساکار: تولاع، فوه، یاشوب، شمرون. **2** پسران تولاع که هر یک از آنها رئیس یک طایفه بود: عزی، رافای، یری‌ئیل،

یحمای، یسما و سموئیل. در زمان داوود پادشاه، تعداد کل مردان یحمای این طایفه‌ها ۲۲۰۶۰۰ نفر بود. 3 یزحیا پسر عزی بود. یزحیا اختیار داشتند: بیت‌شان، تناک، مجدو و دُر. 30 پسران اشیر و چهار پسرش به نامهای میکائیل، عوبدیا، یوئیل و یشیا، هر یک رئیس طایفه‌ای بودند. 4 آنها زنان و پسران زیادی داشتند به طوری که توانستند ۳۶۰۰۰ مرد برای خدمت سربازی بفرستند. 5 تعداد کل مردانی که از قبیله یساکار برای خدمت سربازی آمادگی داشتند ۸۷۰۰۰ جنگجوی زنده بود که نام تمام آنها در نسب نامه نوشته شد. 6 پسران بنیامین اینها بودند: بالغ، باکر و یدی-ئیل. 7 پسران بالغ: اصبون، عزی، عزی-ئیل، یریموت، عیری. این پنج نفر رئیس طایفه بودند. تعداد سربازان این طوایف به ۲۲۰۳۴ نفر می‌رسید که نام آنها در نسب نامه نوشته شد. 8 پسران باکر: زمیره، یوعاش، الیعازار، الیوعنای، عمری، یریموت، اییا، عناتوت و علمت. 9 تعداد سربازان این طایفه به ۲۰۲۲۰ نفر می‌رسید که نام آنها همراه نام رؤسای طوایف در نسب نامه ثبت شد. 10 بلهان پسر یدی-ئیل بود. پسران بلهان اینها بودند: یعیش، بنیامین، ایهود، کنعنه، زیتان، ترشیش و اخیشاخر. 11 اینها رؤسای طوایف یدی-ئیل بودند که ۱۷۰۲۰۰ مرد جنگی داشتند. 12 شوفی‌ها و حوفی‌ها از نسل غیر بودند و حوشی‌ها از نسل اخیر. 13 پسران نفتالی: یحصى-ئیل، جونی، یصر و شلوم. (اینها نوه‌های بلهه، کنیز یعقوب بودند). 14 پسران منسی که از کنیز او که ارامی بود، به دنیا آمدند، اسرئیل و ماخیر (پدر جلعاد) بودند. 15 ماخیر از میان شوفی‌ها و حوفی‌ها برای خود زن گرفت. او خواهری به نام معکه داشت. صلفحاد یکی دیگر از فرزندان منسی بود که فقط چند دختر داشت. 16 زن ماخیر که او هم معکه نام داشت پسری زایید و نام او را فارش گذاشتند. اسم برادرش شارش بود و پسرانش اولام و راقم نام داشتند. 17 بدان پسر اولام بود. اینها پسران جلعاد، نوه‌های ماخیر و نبیره‌های منسی بودند. 18 همولکه (خواهر جلعاد) سه پسر به دنیا آورد به نامهای: ایشود، ابیعزر و محله. 19 اخیان، شکیم، لقحی، انعام پسران شمیداع بودند. 20 نسل افرایم به ترتیب عبارت بودند از: شوتالح، بارد، تحت، العادا، تحت، زاباد، شوتالح، عازر و العاد. العاد و عازر قصد داشتند گله‌های جتی‌ها را که در آن سرزمین ساکن بودند غارت کنند، ولی به دست روستایی‌های آنجا کشته شدند. 22 پدرشان افرایم مدت زیادی برای آنها ماتم گرفت و اقوامش به دلداری او آمدند. 23 پس از آن، زن افرایم حامله شده پسری زایید و به یاد آن مصیبت نام او را بریعه (یعنی «فاجعه») گذاشتند. 24 نام دختر افرایم، شیره بود. شیره، بیت‌حورون پایین و بالا و اوزین شیره را بنا کرد. 25 افرایم پسر دیگری داشت به نام رافح که نسل او عبارت بودند از: راشف، تالح، تاحن، 26 لعدان، عمیهود، الیشمع، 27 نون و یوشع. 28 ناحیه‌ای که آنها در آن زندگی می‌کردند شامل بیت‌ئیل و روستاهای اطرافش بود که از طرف شرق تا نعران و از سمت غرب تا جازر و روستاهای حوالی آن امتداد می‌یافت. شهرهای دیگر این ناحیه شکیم و ایه با دهکده‌های اطراف آنها بودند. 29 قبیله منسی که از نسل

فرزندان بنیامین به ترتیب سن اینها بودند: بالغ، اشبیل، اخرخ، 2 نوحه و رافا. 3 پسران بالغ اینها بودند: ادار، جیرا، اییهود، 4 ابیشوع، نعمان، اخوخ، 5 جیرا، شفوفان و حورام. 6 پسران احود اینها بودند: نعمان، اخیا و جیرا. اینها رؤسای طوایفی بودند که در جبع زندگی می‌کردند، اما در جنگ اسیر شده به مנاتح تبعید شدند. جیرا (پدر عزا و اخیحود) ایشان را در این تبعید رهبری کرد. 8 شحرایم زنان خود حوشیم و بعرا را طلاق داد، ولی از زن جدید خود خُددش در سرزمین مواب صاحب فرزندان به اسامی زیر شد: یویاب، ظبیا، میشا، ملکام، یعوص، شکیا و مره. تمام این پسران رؤسای طوایف شدند. 11 حوشیم، زن سابق شحرایم، ایطوب و الفعل را برایش زاییده بود. 12 پسران الفعل عبارت بودند از: عابر، مشعام و شامد. (شامد شهرهای اوئو و لود و روستاهای اطراف آنها را بنا کرد). 13 پسران دیگر او بریعه و شامع، رؤسای طایفه‌هایی بودند که در ایلون زندگی می‌کردند. آنها ساکنان جت را بیرون راندند. 14 پسران بریعه اینها بودند: اخبو، شاشق، یریموت، زبدیا، عارد، عادر، میکائیل، یشفه و یوخا. 17 افراد زیر هم پسران الفعل بودند: زبدیا، مشلام، حزقی، حابر، یشمرای، یزلیاه و یویاب. 19 پسران شمعی: یعیقم، زکری، زیدی، الیعنای، صلتای، ایلی-ئیل، ادایا، برایا و شمروت. 22 پسران شاشق: یشفان، عابر، ایلی-ئیل، عبدون، زکری، حانان، حننیا، عیلام، عنتوتیا، یفدیا و فتوئیل. 26 پسران یرحام: شمشرای، شحرای، عتلیا، 27 یعرشیا، ایلیا و زکری. 28 اینها رؤسای طوایفی بودند که در اورشلیم زندگی می‌کردند. 29 یعنی-ئیل، شهر جبعون را بنا کرد و در آنجا ساکن شد. نام زن او معکه بود. 30 پسر ارشد او عبدون نام داشت و پسران دیگرش عبارت بودند از: صور، قیس، بعل، ناداب، 31 جدور، اخیر، زاکر 32 و مقلوت پدر شماه. تمام این خانواده‌ها با هم در شهر اورشلیم زندگی می‌کردند. 33 نیر

پدر قیس، و قیس پدر شائول بود. یهوناتان، ملکیشوع، اینباداب و نزدیکش که از نسل قورح بودند جلوی دروازه خانه خدا نگهداری اشبعیل پسران شائول بودند. **34** مفیوشوت پسر یوناتان و میکا پسر می دادند، درست همان طور که اجدادشان مسئول نگهداری مدخل مفیوشوت بود. **35** پسران میکا: فیتون، مالک، تاریخ، آحاز. **36** خیمه عبادت بودند. **20** در آن زمان فینحاس پسر العازار، بر کار آنها آحاز پدر یهوعده، و یهوعده پدر علمت و عزموت و زمری بود. زمری نظارت می کرد و خداوند با او بود. **21** زکریا پسر مشلمیا مسئول پدر موسا بود. **37** موسا پدر بنعا، بنعا پدر رافه، رافه پدر العاسه و نگهداری مدخل خیمه ملاقات بود. **22** تعداد نگهداران ۲۱۲ نفر العاسه پدر آسیل بود. **38** آسیل شش پسر داشت: عزریقام، بکرو، بود. آنها مطابق نسب نامه هایشان از روستاها انتخاب شدند. اجداد اسماعیل، شعریا، عوبدیا و حانان. **39** عشیق برادر آسیل سه پسر آنها به وسیله داوود پادشاه و سموئیل نبی به این سمت تعیین شده داشت: اولام، یعوش و الیفلط. **40** پسران اولام جنگاورانی شجاع و بودند. **23** مسئولیت نگهداری دروازه های خانه خداوند به عهده آنها و تیراندازانی ماهر بودند. این مردان ۱۵۰ پسر و نوه داشتند،

9 اصل و نسب تمام اسرائیلی ها در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شد. مردم یهودا به سبب بت پرستی به بابل تبعید شدند. **2** نخستین گروهی که از تبعید بازگشتند و در شهرهای قبلی خود ساکن شدند، شامل خاندانهای از قبایل اسرائیل، کاهنان، لاویان و خدمتگزاران خانه خدا بودند. **3** از قبیله های یهودا، بنیامین، افرایم و منسی عده ای به اورشلیم بازگشتند تا در آنجا ساکن شوند. **4** از قبیله یهودا خاندانهای زیر که جمعاً ۶۹۰ نفر بودند در اورشلیم سکونت گزیدند: خاندان عوتای (عوتای پسر عمیهود، عمیهود پسر عمری، عمری پسر امری، امری پسر بانی بود) از طایفه فارص (فارص پسر یهودا بود)؛ خاندان عسایا (عسایا پسر ارشد شیلون بود) از طایفه شیلون؛ خاندان یعوثیل از طایفه زارح. **7** از قبیله بنیامین خاندانهای زیر که جمع ۹۵۶ نفر بودند در اورشلیم سکونت گزیدند: خاندان سلو (سلو پسر مشلام نوه هودویا نبیره هسنوآ بود)؛ خاندان بنینا (بنینا پسر یروحام بود)؛ خاندان ایله (ایله پسر عزری و نوه مکرری بود)؛ خاندان مشلام (مشلام پسر شفقیا نوه رعوثیل و نبیره بنینا بود). **10** کاهنانی که در اورشلیم ساکن شدند، اینها بودند: یدعیا، یهواریب، پاکین و عزریا (پسر حلقیا، حلقیا پسر مشلام، مشلام پسر صادوق، صادوق پسر مریوت، مریوت پسر اخیطوب). عزریا سرپرست خانه خدا بود. **12** یکی دیگر از کاهنان عدا یا نام داشت. (عدایا پسر یروحام، یروحام پسر فشحور، فشحور پسر ملکیا بود). کاهن دیگر معسای بود. (معسای پسر عدی ثیل، عدی ثیل پسر یحزیره، یحزیره پسر مشلام، مشلام پسر مشلیمیت، مشلیمیت پسر امیر بود). **13** این کاهنان و خاندانهایشان جمعاً ۱۷۶۰ نفر می شدند. همگی ایشان شایستگی خدمت در خانه خدا را داشتند. **14** لاویانی که در اورشلیم ساکن شدند عبارت بودند از: شمعی (پسر حبشوب، نوه عزریقام و نبیره حبشیا که از طایفه مراری بود)؛ بقققر؛ حارش؛ جلال؛ متنیا (پسر میکا، نوه زکری و نبیره آساف)؛ عوبدیا (پسر شمعی، نوه جلال و نبیره یدوتون)؛ برخیا (پسر آسا و نوه القانه که در ناحیه نفطوفاتیان ساکن بود). **17** نگهدارانی که در اورشلیم ساکن شدند عبارت بودند از: شلوم (رئیس نگهداران)، عقرب، طلمون و اخیمان که همه لاوی بودند. ایشان هنوز مسئول نگهداری دروازه شرقی کاخ سلطنتی هستند. **19** نسل شلوم از قوری و اییاساف به قورح می رسید. شلوم و خویشاوندان

10 فلسطینی ها با اسرائیلی ها وارد جنگ شدند و آنها را شکست دادند. اسرائیلی ها فرار کردند و در دامنه کوه جلبوع تلفات زیادی به

جای گذاشتند. **2** فلسطینی‌ها شاتول و سه پسر او یوناتان، ایناداب اورشلیم را تعمیر کرد. **9** به این ترتیب روزه‌روز بر قدرت و نفوذ و ملکیشوع را محاصره کردند و هر سه را کشتند. **3** عرصه بر شاتول داوود افزوده می‌شد، زیرا خداوند لشکرهای آسمان با او بود. **10** این تنگ شد و تیراندازان فلسطینی دورش را گرفتند و او را مجروح کردند. است اسامی سربازان شجاع داوود که همراه قوم اسرائیل او را مطابق **4** شاتول به محافظ خود گفت: «پیش از اینکه به دست این کافرها کلام خداوند، پادشاه خود ساختند و سلطنت او را استوار نمودند: بیفتم و رسوا شوم، تو با شمشیر خودت مرا بکش!» ولی آن مرد ترسید **11** یشبعام (مردی از اهالی حکمون) فرمانده افسران شجاع داوود این کار را بکند. پس شاتول شمشیر خودش را گرفته، خود را بر آن پادشاه بود. او یکبار با نیزه خود سیصد نفر را کشت. **12** العازار پسر انداخت و مرد. **5** محافظ شاتول چون او را مرده دید، او نیز خود را دود، از خاندان اخوخ در رتبه دوم قرار داشت. **13** او در جنگی روی شمشیرش انداخت و مرد. **6** شاتول و سه پسر او با هم مردند و که با فلسطینی‌ها در قسدمیم درگرفت، داوود را همراهی می‌کرد. به این ترتیب خاندان سلطنتی شاتول برافتاد. **7** وقتی اسرائیلی‌های در محلی که مزرعه جو بود، سپاه اسرائیل در برابر فلسطینی‌ها تاب ساکن دره یزرعیل شنیدند که سپاه اسرائیل شکست خورده و شاتول و نیاروند و پا به فرار گذاشتند، **14** ولی العازار و افراش در آن مزرعه پسرانش کشته شده‌اند، شهرهای خود را ترک کردند و گریختند. جو در برابر فلسطینی‌ها ایستادگی کردند و آنها را شکست دادند و آنگاه فلسطینی‌ها آمدند و در آن شهرها ساکن شدند. **8** روز بعد که خداوند پیروزی بزرگی نصیب ایشان نمود. **15** در حالی که عده‌ای از فلسطینی‌ها برای غارت کشته‌شدگان رفتند، جنازه شاتول و پسرانش را فلسطینی‌ها در دره رفائیم اردو زده بودند، سه نفر از سی سردار شجاع در کوه جلیوع پیدا کردند. **9** آنها اسلحه شاتول را گرفتند و سر او را از تن جدا کرده، با خود برند. سپس اسلحه و سر شاتول را به سراسر پناهگاه خود بود و اردوی فلسطینی‌ها در بیت‌لحم مستقر شده بود. فلسطین فرستادند تا خبر کشته شدن شاتول را به بنتها و مردم فلسطین برسانند. **10** آنها اسلحه شاتول را در معبد خدایان خود گذاشتند و سرش را به دیوار معبد بت داجون آویختند. **11** وقتی ساکنان یابیش جلعاد شنیدند که فلسطینی‌ها چه بلایی بر سر شاتول آورده‌اند، **12** و برای داوود آوردند. ولی داوود آن آب را ننوشید، بلکه آن را چون مردان دلآور خود را فرستادند و ایشان جنازه شاتول و سه پسر او را به یابیش جلعاد آوردند و آنها را زیر درخت بلوط به خاک سپردند و یک هفته برای ایشان روزه گرفتند. **13** مرگ شاتول به سبب نافرمانی از خداوند و مشورت با احضارکننده ارواح بود. **14** او از خداوند هدایت نخواست و خداوند هم او را نابود کرد و سلطنتش را به داوود پسر تیسار داد.

11 رهبران اسرائیل به حبرون نزد داوود رفتند و به او گفتند: «ما گوشت و استخوان تو هستیم؛ **2** حتی زمانی که شاتول پادشاه بود، سپاهیان ما را تو به جنگ می‌بردی و به سلامت بر می‌گرداندی؛ و خداوند، خدایت فرموده است که تو باید شبان و رهبر قوم او باشی.» **3** پس در حبرون داوود در حضور خداوند با رهبران اسرائیل عهد بست و ایشان همان‌طور که خداوند به سمویل فرموده بود، او را به عنوان پادشاه اسرائیل انتخاب کردند. **4** سپس داوود و آن رهبران به اورشلیم که محل سکونت ییوسی‌ها بود و ییوس نیز نامیده می‌شد، رفتند. **5** ولی اهالی ییوس از ورود آنها به شهر جلوگیری کردند. پس داوود قلعه صهیون را که بعد به «شهر داوود» معروف شد، تسخیر کرد **6** و به افراد خود گفت: «اولین کسی که به ییوسی‌ها حمله کند، فرمانده سپاه خواهد شد.» یوآب پسر صروه اولین کسی بود که به ییوسی‌ها حمله کرد؛ پس مقام فرماندهی سپاه داوود به او داده شد. **7** داوود در آن قلعه ساکن شد و به همین جهت آن قسمت از شهر اورشلیم را شهر داوود نامیدند. **8** داوود بخش قدیمی شهر را که اطراف قلعه بود به سمت بیرون وسعت داد و یوآب بقیه شهر

یهویاداع اهل قبضیل، سرباز معروفی بود و کارهای متهورانه انجام می‌داد. بنایا دو سردار معروف موآبی را کشت. او همچنین در یک روز برفی به حفراهی داخل شد و شیری را کشت. **23** یکبار با یک چوبدستی یک جنگجوی مصری را که قدش دو متر و نیم و نیزه‌اش به کلفتی چوب نساجان بود، از پای درآورد. آن مصری نیزه‌ای در دست داشت و بنایا نیزه را از دست او ربود و وی را با آن نیزه کشت. **24** این بود کارهای بنایا که او را مانند سه سردار ارشد معروف ساخت. **25** او از آن سی نفر معروف بود ولی جزو سه سردار ارشد محسوب نمی‌شد. داوود او را به فرماندهی گارد سلطنتی گماشت. **26** سربازان معروف دیگر داوود پادشاه اینها بودند: عسانیل (برادر یوآب)، الحانان (پسر دودو) اهل بیت‌لحم، شموت اهل هرور، حالم اهل فلولی، عیرا (پسر عقیش) اهل تقوع، ابیعزر اهل عناتوت، سیکای اهل حوشات، عیالی اهل اخوخ، مهاری اهل نطوفات، خالد (پسر بعنه) اهل نطوفات، اتای (پسر ربیای) از جبعه بنیامین، بنایا اهل فرعاتون، حورای اهل وادیهای جاعش، ابی‌ئیل اهل عربات، عزموت اهل بحروم، الیحیای اهل شعلیون، پسران هاشم اهل جزون، یوناتان (پسر شاجای) اهل حرار، اخیم (پسر ساکار) اهل حرار، الیفال (پسر

اور)، حافر اهل مكرات، اخيا اهل فلون، حصرو اهل كرمل، نعرای (پسر ازبای)، یوثیل (برادر ناتان)، مبچار (پسر هجری)، صالح اهل عمون، نحرای اهل بیروت (او سلاحدار سردار یوآب بود)، عیرا اهل یتر، جارب اهل یتر، اوریا اهل حیت، زاباد (پسر احلائی)، عدینا (پسر الیهو و صلتای. این افراد سرداران سپاه منسی بودند. 21 ایشان شیزا) از قبیلهٔ رثوئین (او جزو سی و یک رهبر قبیلهٔ رثوئین بود.) حانان (پسر معکه)، یوشافاط از اهالی متنا، عزیا اهل عشتروت، شاماع و یعوئیل (پسران حوتام) اهل عروعر، یدیعئیل (پسر شمری)، یوخا (برادر یدیعئیل) از اهالی تیص، الیئیل اهل محوی، پریبای و یوشویا (پسران الناعم)، یتمه اهل موآب، الیئیل، عوبید و یعسیئیل اهل مصوبات.

12 وقتی داوود از دست شائول پادشاه خود را پنهان کرده بود، عده‌ای از سربازان شجاع اسرائیلی در صقلع به او ملحق شدند. 2 همهٔ آنها در تیراندازی و پرتاب سنگ با فلاخن بسیار مهارت داشتند و می‌توانستند دست چپ خود را مثل دست راستشان به کار ببرند. آنها مانند شائول از قبیلهٔ بنیامین بودند. 3 رئیس آنان اخیعزر پسر شماعه اهل جیعات بود. بقیهٔ افراد عبارت بودند از: یوآش (برادر اخیعزر)؛ یزیئیل و فالط (پسران عزموت)؛ براکه و ییهو اهل عناتوت؛ یشمعیا اهل جبعون (جنگجوی شجاعی که در ردیف یا برتر از آن سی سردار بود)؛ ارمیا، یحزیئیل، یوحانان و یوزاباد اهل جدیرات؛ العوزای، یریموت، بعلیا، شمریا و شفقلیا اهل حروف؛ القانه، یشیا، عزئیل، یوعزر و یشبعام از طایفهٔ قورح؛ یوعیله و زبدیا (پسران یروحام) اهل جدور. 8 سربازان شجاع قبیلهٔ جاد نیز نزد داوود به پناهگاه او در بیابان رفتند. ایشان در جنگیدن با نیزه و سپر بسیار ماهر بودند، دل شیر داشتند و مثل غزال کوهی چابک و تیزرو بودند. این است اسامی ایشان به ترتیب رتبه: عازر، عوبید، الی‌آب، مشمنه، ارمیا، عتای، الیئیل، یوحانان، الزاباد، ارمیا و مکبنای. 14 این افراد از جاد، همه سردار بودند. کم توانترین آنها ارزش صد سرباز معمولی را داشت و پرتوتترین ایشان با هزار سرباز حریف بود! 15 آنها در ماه اول سال، آنگاه که رود اردن طغیان می‌کند، از رود گذشتند و ساکنان کناره‌های شرقی و غربی رود را پراکنده ساختند. 16 افراد دیگری نیز از قبیله‌های بنیامین و یهوذا نزد داوود آمدند. 17 داوود به استقبال ایشان رفت و گفت: «اگر به کمک من آمده‌اید، دست دوستی به هم می‌دهیم ولی اگر آمده‌ایم مرا که هیچ ظلمی نکرده‌ام به دشمنانم تسلیم کنید، خدای اجدادمان ببیند و حکم کند.» 18 سپس روح خدا بر عماسای (که بعد رهبر آن سی نفر شد) آمد و او جواب داد: «ای داوود، ما در اختیار تو هستیم. ای پسر یسا، ما طرفدار تو می‌باشیم. برکت بر تو و بر تمام یارانت باد، زیرا خدایت با توست.» پس داوود آنها را پذیرفت و ایشان را فرماندهان سپاه خود کرد. 19 بعضی از سربازان قبیلهٔ منسی به داوود که همراه فلسطینی‌ها به جنگ شائول می‌رفت، ملحق شدند. (اما سرداران فلسطینی به داوود و افراش اجازه ندادند که همراه آنها بروند. آنها پس از مشورت با

یکدیگر داوود و افراش را پس فرستادند، چون می‌ترسیدند ایشان به شائول پیوندند) 20 وقتی داوود به صقلع می‌رفت، این افراد از قبیلهٔ منسی به او پیوستند: عدناح، یوزاباد، یدیعئیل، میکائیل، یوزاباد، یتر، جارب اهل یتر، اوریا اهل حیت، زاباد (پسر احلائی)، عدینا (پسر الیهو و صلتای. این افراد سرداران سپاه منسی بودند. 21 ایشان شیزا) از قبیلهٔ رثوئین (او جزو سی و یک رهبر قبیلهٔ رثوئین بود.) حانان (پسر معکه)، یوشافاط از اهالی متنا، عزیا اهل عشتروت، شاماع و یعوئیل (پسران حوتام) اهل عروعر، یدیعئیل (پسر شمری)، یوخا (برادر یدیعئیل) از اهالی تیص، الیئیل اهل محوی، پریبای و یوشویا (پسران الناعم)، یتمه اهل موآب، الیئیل، عوبید و یعسیئیل اهل مصوبات.

13 داوود پس از مشورت با فرماندهان سپاه، 2 خطاب به مردان اسرائیل که در حیرون جمع شده بودند چنین گفت: «حال که شما قصد دارید مرا پادشاه خود سازید و خداوند، خدای ما نیز پادشاهی مرا قبول فرموده است، بیایید برای تمام برادرانمان در سراسر اسرائیل پیغام بفرستیم و آنها را با کاهنان و لایوان دعوت کنیم که بیایند و به جمع ما ملحق شوند. 3 بیایید برویم و صندوق عهد خدا را باز آوریم، زیرا از وقتی که شائول پادشاه شد به آن توجه نکرده‌ایم.» 4 همه این

پیشنهاد را پسندیدند و با آن موافقت کردند. 5 پس داوود تمام مردم میان درختان توت به ایشان حمله کن! 15 وقتی صدای پای بر سر را از سراسر خاک اسرائیل احضار نمود تا وقتی که صندوق عهد درختان توت شنیدی آنگاه حمله را شروع کن، زیرا این علامت آن خداوند را از قریهٔ یعاریم می‌آورد، حضور داشته باشند. 6 آنگاه داوود و تمام قوم اسرائیل به بلعه (که همان قریه یعاریم در یهوداست) رفتند تا صندوق خدا را که نام خداوند بر آن است از آنجا بیاورند، خداوندی که میان کرویانی روی صندوق جلوس می‌کند. 7 پس آن را از خانهٔ اینباداد برداشتند و بر اراهه‌ای نو گذاشتند. عزا و اخیر، گاوهای اراهه را می‌راندند. 8 آنگاه داوود و تمام قوم با سرود همراه با صدای بربط و عود، دف و سنج، و شیپور در حضور خدا با تمام قدرت به شادی پرداختند. 9 اما وقتی به خرمگاه کیدون رسیدند، پای گاوها لغزد و عزا دست خود را دراز کرد تا صندوق عهد را بگیرد. 10 در این موقع خشم خداوند بر عزا افروخته شد و او را کشت، چون به صندوق عهد دست زده بود. پس عزا همان جا در حضور خدا مرد. 11 داوود از این عمل خداوند غمگین شد و آن مکان را «مجازات عزا» نامید که تا به امروز هم به این نام معروف است. 12 آن روز، داوود از خدا ترسید و گفت: «چطور می‌توانم صندوق عهد خدا را به خانه ببرم؟» 13 بنابراین تصمیم گرفت به جای شهر داوود، آن را به خانهٔ عوبید ادم که از جت آمده بود، ببرد. 14 صندوق عهد سه ماه در خانهٔ عوبید ماند و خداوند عوبید و تمام اهل خانهٔ او را برکت داد.

15 داوود برای خود چند کاخ سلطنتی در شهرش ساخت و یک خیمهٔ تازه هم برای صندوق عهد خدا درست کرد. 2 آنگاه چنین دستور داد: «کسی غیر از لایان نباید صندوق عهد را بردارد، چون خداوند ایشان را برای همین منظور انتخاب کرده است. آنها خدمتگزاران همیشگی او هستند.» 3 پس داوود تمام قوم اسرائیل را به شهر اورشلیم احضار نمود تا در مراسم انتقال صندوق عهد به خیمهٔ جدید شرکت کنند. 4 این است تعداد کاهنان نسل هارون و لایانی که در اورشلیم حاضر شدند: ۱۲۰ نفر از طایفهٔ قهات به سرپرستی اوری‌تیل؛ ۲۲۰ نفر از طایفهٔ مراری به سرپرستی عسایا؛ ۱۳۰ نفر از طایفهٔ جرشوم به سرپرستی یوئیل؛ ۲۰۰ نفر از خاندان الیصافان به سرپرستی شمعیا؛ ۸۰ نفر از خاندان حبرون به سرپرستی ایلی‌تیل؛ ۱۱۲ نفر از خاندان عزی‌تیل به سرپرستی عمیناداب. 11 سپس داوود صادق و آییناتار کاهنان اعظم و اوری‌تیل، عسایا، یوئیل، شمعیا، ایلی‌تیل و عمیناداب رهبران لایان را به حضور خواست 12 و به ایشان گفت: «شما سران طایفه‌های لایان هستید؛ پس خود را با سایر برادران تقدیس کنید تا صندوق عهد خداوند، خدای اسرائیل را به خیمه‌ای که برایش آماده کرده‌ام بیاورید. 13 دفعهٔ پیش به سبب اینکه شما لایان آن را حمل نکردید و این برخلاف دستور خدا بود، خداوند ما را تنبیه کرد.» 14 پس کاهنان و لایان خود را تقدیس کردند تا صندوق عهد خداوند، خدای اسرائیل را به محل جدید بیاورند. 15 آنگاه لایان، همان‌طور که خداوند به موسی فرموده بود، چوبهای حامل صندوق عهد را روی دوش خود گذاشتند و آن را حمل نمودند. 16 داوود به رهبران لایان دستور داد که از میان لایان دستهٔ موسیقی تشکیل دهند تا عود و بربط و سنج بنوازند و با صدای بلند و شاد سرود بخوانند. 17 رهبران، این افراد را تعیین کردند تا سنجهای مفرغین بنوازند: هیمان (پسر یوئیل)، آساف (پسر برکیا) و ایتان (پسر قوشیا) از طایفهٔ مراری. برای کمک به ایشان این افراد نیز تعیین شدند تا با نواختن عود ایشان را همراهی کنند: زکریا، بین، یعزی‌تیل، شمیراموت، یحی‌تیل، عونى، الی‌آب، بنایا و معسیا. برای نواختن بربط نیز اشخاص زیر انتخاب شدند: متیتیا، الفیلیا، مقنیا، عزریا و همچنین عوبید ادم و یعی‌تیل که هر دو از نگهبانان خیمه بودند. 22 رهبر سرانندگان کنیا رئیس لایان بود که به خاطر مهارتش انتخاب شد. 23 برکیا و القانه محافظ صندوق عهد بودند. 24 شبنیا، یوشافاط، تن‌تیل، عماسای، زکریا، بنایا و الیعزر که همه کاهن

14 حیرام، پادشاه صور قاصدانی نزد داوود فرستاد. همراه این قاصدان نجاران و بنایانی با چوب درختان سرو نیز فرستاد تا برای داوود کاخی بسازند. 2 پس داوود فهمید که خداوند به خاطر قوم خود اسرائیل، او را پادشاه ساخته است و به سلطنتش اینچنین عظمتی بخشیده است. 3 داوود پس از آنکه به اورشلیم نقل مکان نمود، زنان بیشتری گرفت و صاحب دختران و پسران دیگری شد. 4 فرزندان او که در اورشلیم به دنیا آمدند اینها هستند: شمو، شوباب، ناتان، سلیمان، ییحار، الیشوع، الیفاط، نوجه، نانج، یافیع، الیشامع، بعلیاداع، الیفاط. 8 وقتی فلسطینی‌ها شنیدند داوود، پادشاه اسرائیل شده است، نیروهای خود را برای جنگ با او بسیج نمودند. وقتی داوود این را شنید سپاه خود را برای مقابله با دشمن جمع کرد. 9 فلسطینی‌ها به درهٔ رفائیم آمده، در آنجا پخش شدند. 10 داوود از خدا سؤال کرد: «اگر به جنگ فلسطینی‌ها بروم آیا مرا پیروز خواهی ساخت؟» خداوند جواب داد: «بله، تو را بر دشمن پیروز خواهم ساخت.» 11 پس داوود در بعل فراصیم به فلسطینی‌ها حمله کرد و آنها را شکست داد. داوود گفت: «خدا به دست من دشمنان ما را شکست داد! او چون سیلاب بر آنها رخنه کرد.» به همین سبب آن محل را بعل فراصیم (یعنی «خدای رخنه‌کننده») نامیدند. 12 فلسطینی‌ها تعداد زیادی بت بر جای گذاشتند و داوود دستور داد آنها را بسوزانند. 13 فلسطینی‌ها بار دیگر بازگشتند و در درهٔ رفائیم پخش شدند. 14 داوود باز از خدا سؤال کرد که چه کند و خدا در جواب او فرمود: «از روبرو به آنها حمله نکن بلکه دور بزن و از

بودند، پیشاپیش صندوق عهد شیپور می‌نواختند. عوبید ادم و یحیی از صندوق عهد مواظبت می‌کردند. **25** آنگاه داوود و بزرگان اسرائیل و سرداران سپاه با شادی فراوان به خانه عوبید ادم رفتند تا صندوق عهد را به اورشلیم بیاورند. **26** آنها هفت گاو و هفت قوچ قربانی کردند، زیرا خدا لاویان را کمک کرد تا صندوق عهد را بتوانند حمل کنند. **27** داوود و لاویانی که صندوق عهد را حمل می‌کردند، سرایندگان و کننیا رهبر سرایندگان، همه لباسهایی از کنان لطیف پوشیده بودند. داوود نیز لباس مخصوص کاهنان را بر تن کرده بود. **28** به این ترتیب بنی اسرائیل با هلهله و شادی و صدای سرنا و شیپور، سنج و عود و بربط، صندوق عهد را به اورشلیم آوردند. **29** هنگامی که صندوق عهد خداوند وارد اورشلیم شد، میکال زن داوود که دختر شاول پادشاه بود، از پنجره نگاه می‌کرد. وقتی داوود را دید که با شادی می‌قصید در دل خود او را تحقیر کرد.

16 به این ترتیب بنی اسرائیل صندوق عهد را به خیمه‌ای که داوود برایش بر پا کرده بود، آوردند و در حضور خدا قربانیهای سوختنی و سلامتی تقدیم کردند. **2** در پایان مراسم قربانی، داوود بنی اسرائیل را به نام خداوند برکت داد. **3** سپس او به هر یک از زنان و مردان یک قرص نان، یک نان خرما و یک نان کشمش داد. **4** داوود بعضی از لاویان را تعیین کرد تا در جلوی صندوق عهد قرار گیرند و خداوند، خدای اسرائیل را با سرود شکر و سپاس بگویند. آنانی که برای این خدمت تعیین شدند اینها بودند: **5** آساف (سرپرست این عده که سنج هم می‌نواخت)، زکریا، یعنی ثیل، شمیراموت، یعنی ثیل، مَتیتیا، الی‌آب، بنایا، عوبید ادم و یعنی ثیل. این افراد عود و بربط می‌نواختند. **6** بنایا و یحزی‌ثیل که کاهن بودند، همیشه در جلوی صندوق عهد شیپور می‌نواختند. **7** در آن روز، داوود گروه سرایندگان را تشکیل داد تا در خیمه عبادت برای شکر و سپاس خداوند سرود خوانند. آساف رهبر گروه سرایندگان بود. سرودی که آنها می‌خواندند این بود: **8** خداوند را شکر کنید و نام او را بخوانید؛ کارهای او را به تمام قومهای جهان اعلام نمایید. **9** در وصف او بسرایید و او را ستایش کنید؛ از کارهای شگفت‌انگیز او سخن بگویید. **10** ای طالبان خداوند شادی نمایید و به نام مقدس او فخر کنید! **11** خداوند و قوت او را طالب باشید و پیوسته حضور او را بخواهید. **12** آیات و عجایبی را که به عمل آورده و فرامینی را که صادر کرده، به یاد آورید. **13** ای فرزندان خادم او ابراهیم، ای پسران یعقوب، که برگزیده او هستید. **14** اوست یهوه، خدای ما! و عدالتش در تمام دنیا نمایان است. **15** عهد او را همیشه به یاد داشته باشید عهدی که با هزاران پشت بسته است؛ **16** عهد او را با ابراهیم، و وعده او را به اسحاق! **17** او با یعقوب عهد بست و به اسرائیل وعده‌ای جاودانی داد. **18** او گفت: «سرزمین کنعان را به شما می‌بخشم تا ملک و میراثان باشد.» **19** بنی اسرائیل قومی کوچک بودند و در آن دیار غرب؛ **20** میان قومها سرگردان بودند و از مملکتی به مملکتی

17 پس از آنکه داوود در کاخ سلطنتی خود ساکن شد، روزی به ناتان نبی گفت: «من در این کاخ زیبا که با چوب سرو ساخته شده است زندگی می‌کنم، در حالی که صندوق عهد خداوند در

یک خیمه نگهداری می‌شود!» 2 ناتان در جواب داوود گفت: آسمان، خدای اسرائیل است. تو خاندان داوود را تا به ابد حفظ «آنچه را که در نظر داری انجام بده زیرا خدا با توست.» 3 ولی همان شب خدا به ناتان فرمود: 4 «برو و به خدمتگزار من داوود بگو: "تو آن کسی نیستی که باید برای من خانه‌ای بسازد." 5 زیرا من هرگز در ساختمانی ساکن نبوده‌ام. از آن زمان که بنی‌اسرائیل را از مصر بیرون آوردم تا به امروز خانه من یک خیمه بوده است و از جایی به جای دیگر در حرکت بوده‌ام. 6 در طول این مدت هرگز به

هیچ کدام از رهبران اسرائیل که آنها را برای شیبانی قوم خود تعیین نموده بودم، نگفتم که چرا برایم خانه‌ای از چوب سرو نساخته‌اید؟» 7 «حال به خدمتگزار من داوود بگو: "خدایان، خدای لشکرها، آسمان می‌فرماید که وقتی چوپان ساده‌ای بیش نبودی و در چراگاهها از گوسفندان نگهداری می‌کردی، تو را به رهبری قوم اسرائیل برگزیدم. 8 هر جایی که رفته‌ای با تو بوده‌ام و دشمنانت را نابود کرده‌ام. تو را از این هم بزرگتر می‌کنم تا یکی از معروفترین مردان دنیا شوی! 9 برای قوم خود سرزمینی انتخاب کردم تا در آن سروسامان بگیری. این وطن آنها خواهد بود و قومهای بت‌پرست دیگر مثل سابق که قوم من تازه وارد این سرزمین شده بود، بر آنها ظلم نخواهند کرد. تو را از شر تمام دشمنانت حفظ خواهم کرد. این منم که خانه تو را می‌سازم. 11 وقتی تو بمیری و به اجدادت ملحق شوی، من یکی از پسرانت را وارث تاج و تخت تو می‌سازم و حکومت او را استوار خواهم ساخت. 12 او همان کسی است که خانه‌ای برای من می‌سازد. من سلطنت او را تا به ابد پایدار می‌کنم. 13 من پدر او و او پسر من خواهد بود و محبت من از او دور نخواهد شد، آن طور که از شاول دور شد. 14 تا به ابد او را بر خانه خود و پادشاهی خود خواهم گماشت و فرزندان او همیشه پادشاه خواهند بود.» 15 پس ناتان نزد داوود بازگشت و آنچه را که خداوند فرموده بود به او بازگفت. 16 آنگاه داوود به خیمه عبادت رفت و در آنجا نشسته، در حضور خداوند چنین دعا کرد: «ای خداوند، من کیستم و خاندان من چیست که مرا به این مقام رسانده‌ای؟ 17 به این هم اکتفا نکردی بلکه به نسل آینده من نیز وعده‌ها دادی. ای خداوند، تو مرا از همه مردم سرافرازتر کرده‌ای. 18 داوود دیگر چه بگوید که تو می‌دانی او نالایق است ولی با وجود این سرافرازش کرده‌ای. 19 این خواست تو بود که به خاطر خدمتگزارت داوود این کارهای بزرگ را انجام دهی و وعده‌های عظیم را نصیب خدمتگزارت گردانی. 20 خداوند، هرگز نشنیده‌ام که خدایی مثل تو وجود داشته باشد! تو خدای بی‌نظیری هستی! 21 در سراسر دنیا، کدام قوم است که مثل قوم تو، بنی‌اسرائیل، چنین برکاتی یافته باشد؟ تو بنی‌اسرائیل را رهانیدی تا از آنها برای خود قومی بسازی و نامت را جلال دهی. با معجزات عظیم، مصر را نابود کردی. 22 بنی‌اسرائیل را تا به ابد قوم خود ساختی و تو ای خداوند، خدای ایشان شدی. 23 «ای خداوند باشد آنچه که درباره من و خاندانم وعده فرموده‌ای، به انجام رسد. 24 اسم تو تا به ابد ستوده شود و پایدار بماند و مردم بگیرند: خداوند، خدای لشکرها،

پس از چندی ناحاش، پادشاه عمون مرد و پسرش بر تخت او نشست. 2 داوود پادشاه پیش خود فکر کرد: «باید رسم دوستی

سال بعد در فصل بهار، فصلی که پادشاهان معمولاً درگیر جنگ هستند یوآب سپاه اسرائیل را بسیج کرد و به شهرهای عمونی‌ها حمله برد، اما داوود پادشاه در اورشلیم ماند. یوآب شهر ربه را محاصره نموده، آن را گرفت و ویران کرد. 2 وقتی داوود به میدان جنگ آمد، تاج گرانهای پادشاه عمونی را از سر او برداشت و بر سر خود گذاشت. این تاج حدود سی و پنج کیلو وزن داشت و از طلا و جواهرات قیمتی ساخته شده بود. داوود غنیمت زیادی از شهر ربه گرفت و با خود برد. 3 داوود، مردم آن شهر را اسیر کرده، اره و تیشه و تبر به دستشان داد و آنها را به کارهای سخت گماشت. او با اهالی شهرهای دیگر عمون نیز همین‌طور عمل کرد. سپس داوود و لشکر او به اورشلیم بازگشتند. 4 پس از مدتی باز جنگی با فلسطینی‌ها در جازر درگرفت. سبکای حوشاتی، سفای را که یک غول فلسطینی بود، کشت و فلسطینی‌ها تسلیم شدند. 5 در طی جنگ دیگری با فلسطینی‌ها، الحانان (پسر یاعیر)، لحمی را که برادر جلیات جتی بود و نیزه‌ای به کلفتی چوب نساچا داشت، کشت. 6 یک بار هم وقتی فلسطینی‌ها در جت با اسرائیلی‌ها می‌جنگیدند، یک غول فلسطینی که در هر دست و پایش شش انگشت داشت، نیروهای اسرائیلی را به ستوه آورد. آنگاه یونانان، برادرزاده داوود که پسر شمعیا بود، او را کشت. 8 این سه مرد که به دست داوود و سربازان او کشته شدند، از نسل غول‌پیکران جت بودند.

شیطان خواست اسرائیل را دچار مصیبت نماید، پس داوود را اغوا کرد تا اسرائیل را سرشماری کند. 2 داوود به یوآب و سایر رهبران اسرائیل چنین دستور داد: «به سراسر اسرائیل، از دان تا بئرشیع، بروید و مردان جنگی را سرشماری کنید و نتیجه را به من گزارش دهید. 3 یوآب جواب داد: «خداوند لشکر خود را صد برابر افزایش دهد. همه این سربازان مال پادشاه هستند، پس چرا آقا می‌خواهد دست به سرشماری بزند و اسرائیل را گناهکار سازد؟» 4 اما پادشاه نظرش را عوض نکرد. پس یوآب مطابق آن دستور، سراسر خاک اسرائیل را زیر پا گذاشت و پس از سرشماری به اورشلیم بازگشت. 5 او گزارش کار را تقدیم داوود کرد. تعداد مردان جنگی در تمام اسرائیل یک میلیون و صد هزار نفر بود که از این عده چهارصد و هفتاد هزار نفر از یهودا بودند. 6 ولی یوآب از قبیله‌های لاری و بنیامین سرشماری نکرد، زیرا با دستور پادشاه مخالف بود. 7 این کار داوود در نظر خدا گناه محسوب می‌شد، پس او اسرائیل را به سبب آن تنبیه نمود. 8 آنگاه داوود به خدا عرض کرد: «با این کاری که کردم گناه بزرگی مرتکب شدم. التماس می‌کنم این حماقت مرا ببخش.» 9 خداوند به جاد، نبی داوود فرمود: 10 «برو و به داوود بگو که من سه چیز پیش او می‌گذارم و او می‌تواند یکی را انتخاب کند.» 11 جاد پیش داوود آمد و پیغام خداوند را به او رسانده، گفت: «بین این سه، یکی را انتخاب کن: 12 سه سال قحطی، یا سه ماه فرار از دست دشمن، یا سه روز مرض مهلک و کشتار به‌وسیله

را با حانون، پسر ناحاش بجا آورم، چون پدرش دوست باوفای من بود.» پس داوود نمایندگانی به دربار حانون فرستاد تا به او تسلیت بگویند. ولی وقتی نمایندگان به عمون رسیدند، 3 بزرگان عمون به حانون گفتند: «این اشخاص به احترام پدرت به اینجا نیامده‌اند، بلکه داوود آنها را فرستاده است تا پیش از حمله به ما، شهرها را جاسوسی کنند.» 4 از این رو، حانون فرستاده‌های داوود را گرفته، ریششان را تراشید، لباسشان را از پشت پاره کرد و ایشان را نیمه برهنه به کشورشان برگردانید. 5 نمایندگان داوود خجالت می‌کشیدند با این وضع به وطن مراجعت کنند. داوود چون این خبر را شنید، دستور داد آنها در شهر اریحا بمانند تا ریششان بلند شود. 6 مردم عمون وقتی فهمیدند با این کار، داوود را دشمن خود کرده‌اند، سی و چهار تن نقره فرستادند تا از معکه و صوبه، واقع در سوریه، ارابه‌ها و سواره نظام اجیر کنند. 7 با این پول سی و دو هزار ارابه و خود پادشاه معکه و تمام سپاه او را اجیر کردند. این نیروها در میدا اردو زدند و سربازان حانون پادشاه هم که از شهرهای عمون جمع شده بودند، در آنجا به ایشان پیوستند. 8 وقتی داوود از این موضوع باخبر شد، یوآب و تمام سپاه اسرائیل را به مقابله با آنها فرستاد. 9 عمونی‌ها از دروازه‌های شهر خود دفاع می‌کردند و نیروهای اجیر شده در صحرا مستقر شده بودند. 10 وقتی یوآب دید که باید در دو جبهه بجنگد، گروهی از بهترین رزمندگان خود را انتخاب کرده، فرماندهی آنها را به عهده گرفت تا به جنگ سربازان سوری برود. 11 بقیه سربازان را نیز به برادرش ایشای سپرد تا به عمونی‌ها که از شهر دفاع می‌کردند، حمله کند. 12 یوآب به برادرش گفت: «اگر از عهده سربازان سوری برنیامدم به کمک من بیا، و اگر تو از عهده عمونی‌ها برنیامدی، من به کمک تو می‌آیم. 13 شجاع باش! اگر واقعاً می‌خواهیم قوم خود و شهرهای خدای خود را نجات دهیم، امروز باید مردانه بجنگیم. هر چه خواست خداوند باشد، انجام می‌شود.» 14 وقتی یوآب و سربازانش حمله کردند، سوری‌ها پا به فرار گذاشتند. 15 عمونی‌ها نیز وقتی دیدند مزدوران سوری فرار می‌کنند، آنها هم گریختند و تا داخل شهر عقب‌نشینی نمودند. سپس یوآب به اورشلیم مراجعت کرد. 16 سوری‌ها وقتی دیدند نمی‌توانند در مقابل اسرائیلی‌ها مقاومت کنند، سربازان سوری شرق رود فرات را نیز به کمک طلبیدند. فرماندهی این نیروها به عهده شوبک فرمانده سپاه هددعور بود. 17 داوود چون این را شنید، همه سربازان اسرائیلی را جمع کرده، از رود اردن گذشت و با نیروهای سوری وارد جنگ شد. 18 ولی سوری‌ها باز هم گریختند و داوود و سربازانش هفت هزار ارابه سوار و چهل هزار پیاده سوری را کشتند. شوبک نیز در این جنگ کشته شد. 19 وقتی پادشاهان مزدور هددعور دیدند که سربازان سوری شکست خورده‌اند، با داوود صلح نموده، به خدمت او درآمدند. از آن پس دیگر سوری‌ها به عمونی‌ها کمک نکردند.

فرشته خداوند. در این باره فکر کن و به من بگو که به خدا چه مذبح برای قربانیهای قوم اسرائیل خواهد بود.» 2 داوود تمام ساکنان جوایی بدهم.» 13 داوود جواب داد: «در تنگنا هستم. بهتر است به غیریهودی اسرائیل را برای ساختن خانه خدا به کار گرفت. از بین دست خداوند بیفتت تا به دست انسان، زیرا رحمت خداوند بسیار آنها افرادی را برای تراشیدن سنگ تعیین کرد. 3 او مقدار زیادی عظیم است.» 14 پس خداوند مرض مهلکی بر اسرائیل فرستاد و آهن تهیه کرد تا از آن میخ و گیره برای دروازه‌ها درست کنند. او هفتاد هزار نفر مردند. 15 سپس فرشته‌ای فرستاد تا اورشلیم را نابود همچنین به قدری مفرغ تهیه کرد که نمی‌شد آن را وزن نمود! 4 کند. اما خداوند از این کار متأسف شد و به فرشته مرگ چنین دستور مردان صور و صیبلون نیز تعداد بیشمار الوار سرو برای داوود آوردند. داد: «کافی است! دست نگه دار!» در این هنگام فرشته خداوند در 5 داوود گفت: «پسر سلیمان، جوان و کم‌تجربه است و خانه زمین خرمکوبی شخصی به نام ارونه ییوسی ایستاده بود. 16 داوود خداوند باید پرشکوه و در دنیا معروف و بی‌نظیر باشد. بنابراین، من فرشته خداوند را دید که بین زمین و آسمان ایستاده و شمشیرش از حالا برای بنای آن تدارک می‌بینم.» پس داوود پیش از وفاتش، را به طرف اورشلیم دراز کرده است. پس داوود و بزرگان اورشلیم مصالح ساختمانی زیادی را فراهم ساخت 6 و به پسر خود سلیمان پلاس پوشیدند و در حضور خداوند به خاک افتادند. 17 داوود به سفارش کرد خانه‌ای برای خداوند، خدای اسرائیل بنا کند. 7 داوود خدا گفت: «من مقصر و گناهکار هستم، زیرا من بودم که دستور به سلیمان گفت: «ای پسر، من خود می‌خواستم خانه‌ای برای نام سرشماری دادم. اما این مردم بیچاره چه کرده‌اند؟ ای خداوند، من و یهوه، خدای خود بسازم، 8 اما خداوند به من فرمود: تو خونهای خاندان مرا مجازات کن ولی قوم خود را از بین نبر.» 18 فرشته بسیار ریخته‌ای و جنگهای بزرگ کرده‌ای، پس نمی‌توانی خانه‌ای برای خداوند به جاد دستور داد به داوود بگویی که در زمین خرمکوبی نام من بسازی، زیرا دست به خون انسانهای زیادی آلوده شده است. ارونه ییوسی، مذبحی برای خداوند بسازد. 19 پس داوود رفت تا به دستور خداوند عمل کند. 20 ارونه که مشغول کوبیدن خرمن صلح‌جو خواهد بود و من شر تمام دشمنان را از سر او کم خواهم گندم بود وقتی روی خود را برگرداند فرشته خداوند را دید. چهار پسر کرد. نام او سلیمان یعنی «صلح» خواهد بود. در طی سلطنت او به او از ترس دیدند و خود را پنهان کردند. 21 ارونه، داوود پادشاه قوم اسرائیل صلح و آرامش خواهم بخشید. 10 او خانه‌ای برای من را دید که به طرف او می‌آید. پس فوری دست از کوبیدن خرمن بنا خواهد کرد. او پسر من و من پدر او خواهم بود، و پسران و نسل کشید و در حضور پادشاه به خاک افتاد. 22 داوود به ارونه گفت: او را تا به ابد بر تخت سلطنت اسرائیل خواهم نشاند. 11 «پس حال «زمین خرمکوبی خود را به من بفروش؛ قیمت آن هر چه باشد به تو ای پسر، خداوند همراه تو باشد و تو را کامیاب سازد تا همان‌طور که می‌دهم. می‌خواهم در اینجا برای خداوند مذبحی بسازم تا این بالا فرموده است بتوانی خانه خداوند، خدایت را بسازی. 12 خداوند به رفع شود.» 23 ارونه به پادشاه گفت: «آن را پیشکش می‌کنم. تو بصیرت و حکمت عطا کند تا وقتی پادشاه اسرائیل می‌شوی تمام همه چیز در اختیار شماس گاو برای قربانی، خرمکوب برای روشن کردن آتش قربانی و گندم برای هدیه آردی. همه را به پادشاه تقدیم می‌کنم.» 24 داوود پادشاه جواب داد: «نه، من تمام قیمت آن را را موفق می‌گرداند. پس قوی و دلیر باش، و ترس و واهمه را از خود می‌پردازم، چون نمی‌توانم مال تو را بگیرم و به خداوند هدیه کنم. دور کن! 14 «من با تلاش زیاد سه هزار و چهارصد تن طلا و سی و نمی‌خواهم چیزی که برای من مفت تمام شده، به حضور خداوند چهار هزار تن نقره جمع‌آوری کرده‌ام، و این علاوه بر آهن و مفرغ تقدیم کنم.» 25 پس داوود ششصد مثقال طلا به ارونه پرداخت، بی‌حساب، الوار و سنگی است که برای خانه خداوند آماده ساخته‌ام. 26 و در آنجا برای خداوند یک مذبح ساخت و روی آن قربانیهای تو نیز باید به این مقدار اضافه کنی. 15 تو سنگتراشها و بناها و سوختنی و سلامتی تقدیم کرد. سپس نزد خداوند دعا کرد و خداوند نجارها و صنعتگران ماهر بسیار برای انجام هر نوع کاری در خدمت هم با فرستادن آتش از آسمان و سوزاندن قربانیهای روی مذبح، او را خود داری. 16 ایشان در زرگری و نقره‌سازی و فلزکاری مهارت بسیار مستجاب فرمود. 27 آنگاه خداوند به فرشته دستور داد که شمشیرش دارند. پس کار را شروع کن. خداوند با تو باشد!» 17 سپس داوود را غلاف کند. 28 داوود چون دید که خداوند جواب دعایش را داده به تمام بزرگان اسرائیل دستور داد که پسرش را در انجام این کار است، در آنجا قربانی به او تقدیم کرد. 29 در آن هنگام خیمه کمک کنند. 18 داوود به آنان گفت: «خداوند، خدای شما با عبادت که موسی در بیابان آن را درست کرده بود، و نیز مذبح، در شماس. او از هر طرف به شما صلح و آرامش بخشیده، زیرا من بالای تپه جبعون قرار داشت، 30 ولی داوود نمی‌توانست برای دعا به به یاری خداوند دشمنان این سرزمین را شکست دادم و آنها الان آنجا برو، زیرا از شمشیر فرشته خداوند می‌ترسید.

22

سپس داوود در کنار مذبحی که ساخته بود، ایستاد و بسازید تا بتوانید صندوق عهد و سایر اشیاء مقدس را به خانه خداوند گفت: «این همان جایی است که باید خانه یهوه خدا بنا شود و این بیاورید!»

وقتی داوود پیر و سالخورده شد پسرش سلیمان را بر تخت سلطنت اسرائیل نشاند. **2** داوود تمام رهبران اسرائیل و کاهنان و لایوان را جمع کرد. **3** سپس دستور داد که از لایوان سرشماری به عمل آید. تعداد کل مردان لایوی سی ساله و بالاتر، سی و هشت هزار نفر بود. **4** داوود فرمان داد که بیست و چهار هزار نفر از آنها بر کار ساختمان خانه خداوند نظارت کنند، شش هزار نفر قاضی و مأمور اجرا باشند، **5** چهار هزار نفر نگهبان خانه خدا و چهار هزار نفر دیگر با آلات موسیقی که او تهیه کرده بود خداوند را ستایش کنند.

6 سپس داوود آنها را برحسب طایفه‌های لایوی، به سه دسته تقسیم کرد: جرشون، قهات و مراری. **7** دسته جرشون از دو گروه به نامهای پسرانش لعدان و شمععی تشکیل شده بود. **8** این دو گروه نیز از شش گروه دیگر تشکیل شده بودند که به نام پسران لعدان و شمععی خوانده می‌شدند. اسامی پسران لعدان یحیی‌ئیل، زیتام و یوئیل بود. ایشان رهبران خاندان لعدان بودند. اسامی پسران شمععی شلومیت، حزی‌ئیل و هاران بود. **10** خاندانهای شمععی به اسم یحت، زینا، یعوش و بریعه (چهار پسر شمععی) نامیده می‌شدند. **11** یحت بزرگتر از همه بود و بعد زینا. اما یعوش و بریعه با هم یک خاندان را تشکیل می‌دادند، چون هیچ‌کدام پسران زیادی نداشتند. **12** دسته قهات از چهار گروه به نامهای پسرانش عیرام، یصهار، حبرون و عزی‌ئیل تشکیل شده بود. **13** عیرام پدر موسی و هارون بود. هارون و نسل او برای خدمت مقدس تقدیم قربانی و هدایای بنی‌اسرائیل به حضور خداوند انتخاب شدند تا پیوسته خداوند را خدمت کنند و بنی‌اسرائیل را به نام خداوند برکت دهند. **14** جرشوم و العازار پسران موسی، مرد خدا نیز جزو قبیله لایوی بودند. **16** بین پسران جرشوم، شویئیل رهبر بود. **17** العازار فقط یک پسر داشت به نام رحبیا. رحبیا رهبر خاندان خود بود و فرزندان بسیار داشت. **18** از پسران یصهار، شلومیت رهبر خاندان بود. **19** پسران حبرون عبارت بودند از: یریا، امریا، یحزی‌ئیل و یقمعام. **20** پسران عزی‌ئیل، میکا و یشیا بودند. **21** مراری دو پسر داشت به نامهای محلی و موشی. العازار و قیس پسران محلی بودند. **22** وقتی العازار مرد پسرانی نداشت. دخترانش با پسر عموهای خود، یعنی پسران قیس ازدواج کردند. **23** موشی هم سه پسر داشت: محلی، عادر و یریموت. **24** هنگام سرشماری، تمام مردان لایوی که بیست ساله یا بالاتر بودند، جزو این طوایف و خاندانها اسم‌نویسی شدند و همه برای خدمت در خانه خداوند تعیین گردیدند. **25** داوود گفت: «خداوند، خدای اسرائیل به ما صلح و آرامش بخشیده و برای همیشه در اورشلیم ساکن شده است. **26** پس دیگر لزومی ندارد لایوان خیمه عبادت و لوازم آن را از مکانی به مکان دیگر حمل کنند.» **27** به این ترتیب طبق آخرین دستور داوود تمام مردان قبیله لایوی بیست ساله و بالاتر، سرشماری شدند. **28** وظیفه لایوان این بود که در خدمت خانه خداوند کاهنان را که از نسل هارون بودند، کمک کنند. نگهداری حیاط و اتاقهای خانه خدا و نیز طهارت اشیاء مقدس نیز به عهده ایشان بود. **29** تهیه نان حضور، آرد برای هدیه

24

کاهنان که از نسل هارون بودند در دو گروه به نامهای العازار و ایتامار (پسران هارون) خدمت می‌کردند. ناداب و ابیهو هم پسران هارون بودند، ولی قبل از پدر خود مردند و پسری نداشتند. پس فقط العازار و ایتامار باقی ماندند تا خدمت کاهنی را ادامه بدهند. **3** داوود با نظر صادق (نماینده طایفه العازار) و اخیملک (نماینده طایفه ایتامار)، نسل هارون را برحسب وظایف ایشان به چند گروه تقسیم کرد. **4** نسل العازار شانزده گروه بودند و نسل ایتامار هشت گروه، زیرا تعداد مردان رهبر در نسل العازار بیشتر بود. **5** هم در نسل العازار و هم در نسل ایتامار مقامات بلند پایه روحانی بودند؛ بنابراین برای اینکه تبعیض پیش نیاید، قرار شد به قید قرعه وظایف هر گروه تعیین شود. **6** نسل العازار و ایتامار به نوبه قرعه کشیدند. سپس شمععی لایوی، پسر نثنی‌ئیل، که کاتب بود در حضور پادشاه، صادق کاهن، اخیملک پسر آیتار، و سران کاهنان و لایوان اسامی و وظایف ایشان را نوشت. **7** بیست و چهار گروه به حکم قرعه به ترتیب زیر تعیین شدند: **۱** یهویاریب؛ **۲** یدعیا؛ **۳** حاریم؛ **۴** سعوریم؛ **۵** ملکیه؛ **۶** میامین؛ **۷** حقوق؛ **۸** ابیا؛ **۹** یشوع؛ **۱۰** شکنیا؛ **۱۱** الیاشیب؛ **۱۲** یاقیم؛ **۱۳** حفه؛ **۱۴** یشب‌آب؛ **۱۵** بلجه؛ **۱۶** امیر؛ **۱۷** حیزیر؛ **۱۸** هفصیص؛ **۱۹** فتحنا؛ **۲۰** یحزقی‌ئیل؛ **۲۱** یاکین؛ **۲۲** جامول؛ **۲۳** دلایا؛ **۲۴** معزیا. **19** هر یک از این گروه‌ها وظایف خانه خداوند را که در ابتدا خداوند به‌وسیله جد آنها هارون تعیین فرموده بود، انجام می‌دادند. **20** از بقیه نسل لایوی اینها رئیس خاندان بودند: از نسل عیرام، شویئیل؛ از نسل شویئیل، یحیدیا؛ **21** از نسل رحبیا، یشیا؛ **22** از نسل یصهار، شلوموت؛ از نسل شلوموت، یحت. **23** پسران حبرون عبارت بودند از: یریا، امریا، یحزی‌ئیل و یقمعام. **24** از نسل عزی‌ئیل، میکا؛ از نسل میکا، شامیر؛ از نسل یشیا (برادر میکا)، زکریا. **26** از نسل مراری، محلی و موشی و یعزیا؛ از نسل یعزیا، بنو و شوهم و زکور و عبری؛ **28** از نسل محلی، العازار (که پسری نداشت) **29** و قیس؛ از نسل قیس، یرحم‌ئیل؛ **30** از نسل موشی، محلی و عادر و یریموت. این افراد از خاندانهای لایوی بودند. **31** وظایف آنها هم مثل فرزندان هارون بدون در نظر گرفتن سن و مقامشان به قید قرعه تعیین گردید. این عمل در حضور داوود پادشاه، صادق، اخیملک، و رهبران کاهنان و لایوان انجام شد.

ساکار، نثن‌ئیل، عمی‌ئیل، یساکار و فعلتای. این هشت پسر نشانه برکت خدا به عوید ادم بودند. 6 پسران شمعیا همه مردانی توانا و در میان طایفه خود معروف بودند. اسامی ایشان، عنتی، رافیل، عوید و الزاباد بود. برادران او الیهو و سمکیا هم مردانی توانا بودند. 8 همه افراد خاندان عوید ادم مردانی توانا و واجد شرایط برای این کار بودند. 9 هجده پسر و برادر مشلمیا هم مردانی قابل بشمار می‌آمدند. 10 از طایفه مراری نیز حوسه با پسرانش به نگهداری خانه خدا تعیین شدند. پسران حوسه عبارت بودند از: شمری (هر چند او پسر ارشد نبود اما پدرش او را رهبر سایر پسران خود کرد)، 11 حلقیا، طلیا و زکریا. خاندان حوسه جمعا سیزده نفر بودند. 12 نگهداران خانه خداوند برحسب خاندان خود به گروه‌ها تقسیم شدند تا مثل سایر لایوان در خانه خداوند خدمت کنند. 13 تمام خاندانها، بدون توجه به بزرگی یا کوچکی‌شان، قرعه کشیدند تا مشخص شود هر یک از آنها کدام یک از دروازه‌ها را باید نگهداری کنند. 14 نگهداری دروازه شرقی به اسم مشلمیا، نگهداری دروازه شمالی به نام پسرش زکریا که مشاور دانایی بود، 15 و نگهداری دروازه جنوبی به اسم عوید ادم درآمد. پسران عوید ادم از انبارها مواظبت می‌کردند. 16 نگهداری دروازه غربی و دروازه شلکت (که به جاده سرپالایی باز می‌شد)، به نام شقیم و حوسه درآمد. وظیفه نگهداری به نوبت تعیین می‌شد. 17 هر روز شش نفر در دروازه شرقی، چهار نفر در دروازه شمالی، چهار نفر در دروازه جنوبی، و چهار نفر در انبارها (دو نفر در هر انبار) نگهداری می‌دادند. 18 هر روز برای نگهداری دروازه غربی شش نفر تعیین می‌شدند، یعنی چهار نفر برای جاده و دو نفر برای خود دروازه. 19 نگهداران خانه خدا از طایفه‌های قورح و مراری انتخاب شدند. 20 بقیه لایوان به رهبری اخیا مسئول نگهداری خزانه خانه خدا و انبار هدایای وقتی بودند. 21 یتام و یوئیل، پسران یحیی‌ئیل نیز که از رهبران خاندان لادان و از طایفه جرشون بودند از مسئولین خزانه خانه خداوند بشمار می‌آمدند. 23 از طایفه عمرام، یصهار، حبرون و عزی‌ئیل نیز مسئولینی تعیین شدند. 24 شیوئیل، از طایفه جرشون پسر موسی، ناظر خزانه بود. 25 یکی از خویشاوندان او شلومیت بود. (شلومیت پسر زکری، زکری پسر یورام، یورام پسر اشعیا، اشعیا پسر رحبیا، رحبیا پسر العازار و العازار برادر جرشون بود.) 26 شلومیت و برادرانش تعیین شدند تا از خزانه مراقبت نمایند. در این خزانه هدایایی نگهداری می‌شد که داوود پادشاه و سایر رهبران یعنی رؤسای طوایف و خاندانها و نیز فرماندهان سپاه وقف کرده بودند. 27 این اشخاص قسمتی از آنچه را در جنگ به غنیمت می‌گرفتند وقف می‌کردند تا صرف هزینه‌های خانه خداوند شود. 28 شلومیت و برادرانش در ضمن مسئول نگهداری هدایایی بودند که به‌وسیله سموئیل نبی، شائول پسر قیس، ابنیر پسر نیر، یوآب پسر صرویه، و دیگران وقف شده بود. 29 کننیا و پسرانش که از طایفه یصهار بودند، وظایفی در خارج از خانه خدا به عهده داشتند. آنها از مسئولین و مقامات قضایی بودند. 30 از طایفه حبرون حشبیا و هزار

داوود پادشاه و رهبران قوم اشخاصی را از خاندان آساف و هیمان و یدوتون انتخاب کردند تا به همراهی بریط و عود و سنج پیامهای خدا را اعلان کنند. اسامی آنها و نوع خدمتشان به شرح زیر است: 2 زکور، یوسف، نثنیا و اشیرئله (پسران آساف) که تحت سرپرستی آساف بودند. آساف به دستور پادشاه، پیام خداوند را اعلان می‌کرد؛ 3 جدلیا، صری، اشعیا، حشبیا و مئیتیا (پسران یدوتون) که به سرپرستی پدرشان و با نوای چنگ پیام خداوند را اعلان می‌کردند و او را با سرود ستایش می‌نمودند؛ 4 هیمان: بقیه، متنیا، عزی‌ئیل، شیوئیل، ریموت، حننیا، حنانی، الیاته، جدلی، روممتی، عزز، یشباقشه، ملوتی، هوتیر و محزویت (پسران هیمان). 5 خدا این چهارده پسر را به هیمان که نبی مخصوص پادشاه بود، بخشیده بود تا طبق وعده‌اش به هیمان به او عزت و قدرت داده باشد. هیمان سه دختر نیز داشت. 6 تمام این مردان به سرپرستی پدرانشان در خانه خداوند سنج و عود و بریط می‌نواختند و به این ترتیب خدا را خدمت می‌کردند. آساف و یدوتون و هیمان مستقیما از پادشاه دستور می‌گرفتند. 7 تمام این افراد و لایوانی که با ایشان همکاری می‌کردند برای سراییدن در وصف خداوند تربیت شده و در نواختن سازها ماهر بودند. تعداد کل گروه آنها ۲۸۸ نفر بود. 8 وظایف مخصوص سرایندگان، بدون در نظر گرفتن سن و تجربه، به قید قرعه تعیین شد. 9 قرعه اول به نام یوسف از خاندان آساف افتاد. دوم: جدلیا و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ سوم: زکور و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ چهارم: بصری و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ پنجم: نثنیا و پسران و برادران وی، ۱۲ نفر؛ ششم: بقیه و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هفتم: یشرئله و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ هشتم: اشعیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ نهم: متنیا و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ دهم: شمعی و پسران و برادران وی، ۱۲ نفر؛ یازدهم: عزی‌ئیل و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ دوازدهم: حشبیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ سیزدهم: شیوئیل و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ چهاردهم: مئیتیا و پسران و برادران وی، ۱۲ نفر؛ پانزدهم: ریموت و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ شانزدهم: حننیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هفدهم: یشباقشه و پسران و برادران وی، ۱۲ نفر؛ هجدهم: حنانی و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ نوزدهم: ملوتی و پسران و برادران وی، ۱۲ نفر؛ بیستم: الیاته و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و یکم: هوتیر و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر؛ بیست و دوم: جدلی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و سوم، محزویت و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و چهارم، روممتی عزز و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر.

از طایفه قورح افرادی که برای نگهداری دروازه‌های معبد تعیین شدند، اینها بودند: مشلمیا پسر قوری از خاندان آساف، و هفت پسر او که به ترتیب سن عبارت بودند از: زکریا، یدعی‌ئیل، زبدیا، یتنی‌ئیل، عیلام، یهوحنان و الیهوعینای. 4 هشت پسر عوید ادم که به ترتیب سن عبارت بودند از: شمعیا، یهوژاباد، یوآخ،

و هفتصد نفر از خویشاوندانش که همه افرادی کاردار بودند، تعیین شدند تا در آن قسمت از خاک اسرائیل که در غرب رود اردن بود مسئول امور مذهبی و مملکتی باشند. **31** پریا سرپرست تمام طایفه حبرون بود. در سال چهارم سلطنت داوود پادشاه، در نسب نامه‌های طایفه حبرون بررسی به عمل آمد و معلوم شد افراد کاردار این طایفه در عیزیر جلعاد می‌باشند. **32** پس داوود پادشاه دو هزار و هفتصد نفر از خویشاوندان پریا را که افرادی کاردار و از رؤسای خاندان بودند، انتخاب نمود تا مسئول امور مذهبی و مملکتی ناحیه شرق رود اردن که قبایل رئوین، جاد و نصف قبیله منسی در آنجا بودند، باشند.

27

سپاه اسرائیل از افراد و رؤسای خاندانها و طایفه‌ها و بزرگان تشکیل یافته بود و شامل دوازده سپاه می‌شد. هر سپاه که متشکل از ۲۴٬۰۰۰ نفر بود، به نوبت، سالی یک ماه به خدمت فرا خوانده می‌شد. فرماندهان این سپاهیان، به ترتیب ماه خدمت، عبارت بودند از: **2** ماه اول: یشبعام، پسر زبدی‌ئیل، از طایفه فارص؛ **4** ماه دوم: دودای اخوخی (معاون و مقلوب نام داشت)؛ **5** ماه سوم: بنایا، پسر یهویداد کاهن اعظم (بنایا همان کسی است که فرماندهی سربدار داوود بود؛ پسرش عمیزباد از فرماندهان سپاه او بود)؛ **7** ماه چهارم: عسائیل، برادر یوآب (بعد از او پسرش زبدیای جای او را گرفت)؛ **8** ماه پنجم: شمهوت یزراحی؛ **9** ماه ششم: عیرا، پسر عقیث تقوعی؛

10 ماه هفتم: حالم فلونی از قبیله افرایم؛ **11** ماه هشتم: سبکای خوشانی از طایفه زارح؛ **12** ماه نهم: ابیعز عناتوتی از قبیله بنیامین؛ **13** ماه دهم: مهرای نطوفاتی از طایفه زارح؛ **14** ماه یازدهم: بنایا فرعاتوتی از قبیله افرایم؛ **15** ماه دوازدهم: خدای نطوفاتی از نسل عنتی‌ئیل. **16** رؤسای قبیله‌های اسرائیل به شرح زیر بودند: العازار پسر زکری، رئیس قبیله رئوین؛ شطفیا پسر معکه، رئیس قبیله شمعون؛ حشیا پسر قومئیل، رئیس قبیله لاوی؛ صادق، رئیس خاندان هارون؛ الیهو برادر داوود پادشاه، رئیس قبیله یهودا؛ عمری پسر میکائیل، رئیس قبیله یساکار؛ یشمعیا پسر عوبدیا، رئیس قبیله زبولون؛ یریموت پسر عزری‌ئیل، رئیس قبیله نفتالی؛ هوشع پسر عزریا، رئیس قبیله افرایم؛ یوئیل پسر فدایا، رئیس نصف قبیله منسی؛ یدو پسر زکریا، رئیس نصف دیگر قبیله منسی در جلعاد؛ یعسی‌ئیل پسر ابنیر، رئیس قبیله بنیامین؛ عزریل پسر یروحام، رئیس قبیله دان. **23** داوود هنگام سرشماری، جوانان بیست سال یا کمتر را به حساب نیاورد، زیرا خداوند وعده داده بود که جمعیت اسرائیل را مثل ستارگان آسمان بی‌شمار گرداند. **24** یوآب سرشماری را شروع کرد ولی آن را تمام نکرد، چون خشم خداوند بر اسرائیل افروخته شد. لذا آمار نهایی در سالنامه داوود پادشاه ثبت نشد. **25** عزومت پسر عدی‌ئیل سرپرست انبارهای سلطنتی و یونانان پسر عزریا سرپرست انبارهای شهرها و روستاها و قلعه‌ها بود. **26** عزری پسر کلوب، سرپرست کارگرانی بود که در املاک پادشاه کار می‌کردند. **27** شمعی راماتی بر باغهای انگور پادشاه نظارت می‌کرد. زبدی شتمانی مسئول تهیه شراب و انبار کردن آن بود. **28** بعل حانان

28

داوود تمام مقامات مملکتی را به اورشلیم احضار کرد: رؤسای قبایل و طولایف، فرماندهان دوازده سپاه، مسئولان اموال و املاک و گله‌های پادشاه، مقامات دربار و جنگاوران شجاع. **2** آنگاه داوود بر پا ایستاده، چنین گفت: «ای برادران من و ای قوم من! آرزو داشتم خانه‌ای بسازم تا صندوق عهد خداوند در آن قرار گیرد، و خدای ما در آن منزل کند. من هر چه برای این بنا لازم بود، جمع‌آوری کردم **3** ولی خدا به من فرمود: تو خانه‌ای برای من نخواهی ساخت، زیرا مردی جنگاور هستی و خون ریخته‌ای. **4** «با وجود این، خداوند، خدای اسرائیل از میان تمام اعضای خانواده پدرم مرا انتخاب کرده است تا سر سلسله‌ای باشم که همیشه بر اسرائیل سلطنت خواهد نمود. خدا قبیله یهودا را برگزید و از قبیله یهودا، خانواده پدرم را و از میان پسران پدرم، مرا انتخاب کرد و بر تمام اسرائیل پادشاه ساخت. **5** حال از میان پسران زیادی که خداوند به من بخشیده است، سلیمان را انتخاب کرده است تا به جای من بر تخت بنشیند و بر قوم خداوند سلطنت کند. **6** خداوند به من فرموده است: خانه مرا پسر تو سلیمان بنا می‌کند، چون او را انتخاب کرده‌ام تا پسر من باشد و من پدر او. **7** اگر بعد از این نیز دستورها و قوانین مرا اطاعت کند، همان‌طور که تا به حال کرده است، سلطنت او را تا به ابد پایدار می‌سازم. **8** «پس الان در حضور خدای ما و در حضور جماعت او اسرائیل به همه شما دستور می‌دهم که احکام خداوند، خدای خود را به دقت اجرا کنید تا این سرزمین حاصلخیز را از دست ندهید، بلکه آن را برای فرزندان خود به ارث بگذارید تا برای همیشه ملک آنها باشد. **9** «حال ای پسر من سلیمان، بکوش تا خدای اجداد خود را بشناسی و با تمام دل و جان او را پرستی و خدمت کنی. خداوند تمام دلها را می‌بیند و هر فکری را می‌داند. اگر در جستجوی خدا باشی، او را خواهی یافت؛ ولی اگر از او برگردی تو را تا به ابد طرد خواهد کرد. **10** خداوند تو را برگزیده است تا عبادتگاه مقدسش را بنا کنی. پس مواظب باش و با دلگرمی به این کار مشغول شو.» **11** آنگاه داوود نقشه ساختمان خانه خدا و طرح فضای اطراف آن را به سلیمان داد: انبارها، بالاخانه‌ها، اتاقهای

داخلی و قدس‌الاقداص برای تخت رحمت. **12** او همچنین نقشه حیاط و اتاقهای دور تا دور آن، انبارهای خانه خدا، و خزانه‌ها برای مورد ستایش باشد! **11** عظمت و قدرت، جلال و شکوه و بزرگی نگهداری هدایای وقف شده را به سلیمان داد. تمام این نقشه‌ها براننده توست. ای خداوند، هر چه در آسمان و زمین است مال از طرف روح خدا به داوود الهام شده بود. **13** پادشاه دستورهای توست. سلطنت از آن توست. تو بالاتر و برتر از همه هستی. **12** دیگری هم در مورد کار گروه‌های مختلف کاهنان و لایوان و نیز ثروت و افتخار از تو می‌آید؛ تو بر همه چیز حاکم هستی. قدرت و ساختن وسایل خانه خدا به سلیمان داد. **14** داوود مقدار طلا و نقره توانایی در دست تو است؛ این تو هستی که به انسان قدرت و بزرگی لازم برای ساختن هر یک از وسایل خانه خدا را وزن کرد و کنار می‌بخشی. **13** ای خدای ما، از تو سپاسگزاریم و نام باشکوه تو گذاشت: **15** طلا و نقره برای ساختن چراغانها و چراغها؛ **16** طلا را ستایش می‌کنیم. **14** «ولی من و قوم من چه هستیم که چنین برای ساختن میزهای نان حضور و نقره برای میزهای نقره‌ای؛ **17** افتخاری نصیب ما ساخته‌ای که به تو چیزی بدهیم؟ هر چه داریم از طلای خالص برای ساختن چنگکها، کاسه‌ها و پیاله‌ها، و طلا و نقره تو داریم، و از مال تو به تو داده‌ایم. **15** ما در این دنیا مانند اجداد برای ساختن جامها؛ **18** طلای خالص برای مذبح بخور و برای ارباب خود غریب و مهمانیم. عمر ما روی زمین مثل سایه، زودگذر است و خداوند یعنی مجسمه دو کروی که بالایشان روی صندوق عهد دومی ندارد. **16** ای خداوند، خدای ما، تمام این چیزهایی که به تو خداوند گسترده بود. **19** داوود به سلیمان گفت: «جزئیات این نقشه از طرف خداوند به من داده شد و من همه آنها را نوشتم. **20** حال قوی و دلیر باش و کار را شروع کن. ترس و واهمه را از خود دور کن زیرا خداوند، خدای من با توست و تو را تنها نمی‌گذارد تا بتوانی کار ساختن خانه خداوند را تمام کنی. **21** گروه‌های کاهنان و لایوان با شادی و اشتیاق هدایای خود را تقدیم کرده‌اند. **18** ای خداوند، آماده هستند در خانه خدا خدمت کنند و صنعتگران ماهر مشتاقند تو را در هر کاری یاری دهند. تمام بنی‌اسرائیل و رهبرانشان تحت فرمان تو می‌باشند.»

29 آنگاه داوود پادشاه رو به تمام آن گروه کرد و گفت: «پسر» تمام اوامر تو را نگاه دارد و بنای خانه تو را که برایش تدارک دیده‌ام به سلیمان که خدا او را انتخاب کرده تا پادشاه آینده اسرائیل باشد، هنوز جوان و کم‌تجربه است و کاری که در پیش دارد، کار بزرگی است. عبادتگاهی که می‌خواهد بسازد، یک ساختمان معمولی نیست، بلکه خانه خداوند است. **2** برای بنای خانه خدا خود تا آنجا که توانسته‌ام طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ جزع، سنگهای گران قیمت دیگر و جواهرات با ارزش و سنگ مرمر جمع کرده‌ام، **3** و چون دلبستگی به خانه خدا دارم، تمام طلا و نقره خزانه شخصی خود را برای بنای آن بخشیده‌ام. این علاوه بر آن مصالح ساختمانی است که قبلاً تدارک دیده‌ام. **4** این هدایای شخصی شامل صد تن طلای خالص و دوپست و چهل تن نقره خالص برای روکش دیوارهای خانه خدا **5** و تمام لوازمی است که به دست صنعتگران ساخته می‌شود. حال چه کسی حاضر است خود را با هر چه دارد در اختیار خداوند بگذارد؟» **6** آنگاه رؤسای قبایل و طوایف، فرماندهان سپاه و ناظران دارایی پادشاه، با اشتیاق **۱۷۰** تن طلا، **۳۴۰** تن نقره، **۶۱۰** تن مفرغ و **۳۱۴۰۰** تن آهن هدیه کردند. **8** کسانی هم که سنگهای قیمتی داشتند آنها را به خزانه خانه خداوند آورده، به یحیی‌ئیل (پسر جرشون) تحویل دادند. **9** تمام بنی‌اسرائیل از اینکه چنین فرصتی برای ایشان پیش آمده بود تا با اشتیاق هدایایی تقدیم خداوند کنند، خوشحال بودند. داوود پادشاه نیز از این بابت بسیار شاد شد. **10** داوود در حضور آن گروه خداوند را ستایش کرده،

شده است. 30 این نوشته‌ها شرح سلطنت و قدرت او و پیش‌آمدهایی است که برای او و اسرائیل و سایر اقوام همسایه رخ داد.

دوم تواریخ

1

سلیمان، پسر داوود پادشاه بر تمام قلمرو اسرائیل مسلط شد زیرا خداوند، خدایش با او بود و به او قدرت بسیار بخشیده بود. 2 او تمام فرماندهان سپاه، مقامات مملکتی و سایر رهبران اسرائیل را احضار کرد تا همراه او به جبعون بروند. در آنجا ایشان را به خیمه ملاقات قدیمی که به وسیله موسی خدمتگزار خداوند بر پا شده بود، برد. موسی این خیمه را هنگامی ساخت که بنی اسرائیل هنوز در بیابان سرگردان بودند. 4 (بعد داوود پادشاه، خیمه‌ای دیگر در اورشلیم بر پا نمود و صندوق عهد خداوند را از قریت یعاریم به آنجا انتقال داد.) 5 مذبح مغرین که بصلئیل (پسر اوری، نوۀ حور) ساخته بود، هنوز جلوی خیمه ملاقات قرار داشت. سلیمان و کسانی که دعوت شده بودند، جلوی مذبح جمع شده، خداوند را عبادت کردند و سلیمان برای خداوند هزار قربانی سوختنی تقدیم کرد. 7 آن شب خدا به سلیمان ظاهر شد و به او فرمود: «هر چه می‌خواهی از من درخواست کن تا به تو بدهم.» 8 سلیمان به خدا گفت: «تو به پدرم داوود بسیار محبت نشان دادی و حالا هم تاج و تخت او را به من بخشیده‌ای. 9 ای پیهو خدا، به وعده‌ای که به پدرم داوود دادی وفا کن، زیرا مرا بر قومی پادشاه ساخته‌ای که چون غبار زمین بی‌شمارند. 10 به من حکمت و معرفت ببخش تا بتوانم این مردم را اداره کنم، زیرا کیست که بتواند این قوم عظیم تو را اداره کند؟» 11 خداوند فرمود: «حال که بزرگترین آرزوی تو این است، و تو خواهان ثروت و افتخار و طول عمر نبودی و مرگ دشمنانت را از من نخواستی، بلکه خواستی به تو حکمت و معرفت ببخشم تا قوم مرا رهبری و اداره کنی، 12 پس من هم، حکمت و معرفتی را که درخواست نمودی به تو می‌دهم. در ضمن چنان ثروت و افتخاری به تو می‌بخشم که هیچ پادشاهی تا به حال آن را نداشته و بعد از این نیز نخواهد داشت.» 13 بنابراین سلیمان از خیمه ملاقات بالای تپۀ جبعون به زیر آمد و به اورشلیم بازگشت تا بر قوم اسرائیل فرمانروایی کند. 14 سلیمان هزار و چهارصد ارابه و دوازده هزار اسب داشت که برخی را در اورشلیم و بقیه را در شهرهای دیگر نگه می‌داشت. 15 در روزگار سلیمان، نقره و طلا در اورشلیم مثل ریگ بیابان فراوان بود! و الوارهای گرانهای سرو، مانند چوب معمولی مصرف می‌شد! 16 اسبهای سلیمان را از مصر و قلیقیه می‌آوردند و تاجران سلیمان آنها را به قیمت معین می‌خریدند. 17 قیمت یک ارابه مصری ششصد مثقال نقره و قیمت یک اسب، صد و پنجاه مثقال نقره بود. آنها همچنین اسبهای اضافی را به پادشاهان حیتی و سوری می‌فروختند.

2

سلیمان تصمیم گرفت خانه‌ای برای عبادت خداوند و قصری برای خودش بسازد. 2 این کار احتیاج به هفتاد هزار کارگر، هشتاد هزار سنگتراش و سه هزار و ششصد سرکارگر داشت. 3 سلیمان قاصدی را با این پیام نزد حیرام، پادشاه صور فرستاد: «همان‌طور که

برای پدرم داوود چوب سرو فرستادی تا قصر خود را بسازد، برای من هم بفرست. 4 در نظر دارم خانه‌ای برای عبادت خداوند، خدای خود بسازم تا در آن مکان مقدس در حضور خداوند بخور خوشبو بسوزانیم و نان حضور را به طور مرتب در خانه خدا بگذاریم و هر روز صبح و عصر و روزهای شبات و در جشنهای ماه نو و سایر عیدهای خداوند، خدایمان در آنجا قربانی تقدیم کنیم زیرا این حکم خدا به قوم اسرائیل است. 5 می‌خواهم برای خدا خانه بزرگی بسازم، زیرا خدای ما از جمیع خدایان بزرگتر است. 6 اما چه کسی می‌تواند خانه‌ای که شایسته او باشد، بسازد؟ حتی آسمانها نیز گنجایش او را ندارند! من کیستم که برای او خانه‌ای بسازم؟ این مکانی که می‌سازم فقط عبادتگاهی خواهد بود که در آن برای عبادت او بخور بسوزانیم. 7 «پس صنعتگر ماهری برایم بفرست که زرگری، نقره‌کاری و فلزکاری بداند و در بافتن پارچه‌های ارغوانی، قرمز و آبی ماهر باشد. در ضمن، او باید حکاکی نیز بداند تا در کنار صنعتگران یهودا و اورشلیم که پدرم داوود آنها را برگزیده، کار کند. 8 همچنین چوبهای سرو، صنوبر و صندل از جنگلهای لبنان برای من بفرست، زیرا افراد تو در بریدن چوب ماهر هستند و مردان من هم به ایشان کمک خواهند کرد. 9 مقدار زیادی چوب لازم است، چون خانه‌ای که می‌خواهم بسازم بسیار بزرگ و باشکوه است. 10 من دو هزار تن گندم و دو هزار تن جو، چهارصد هزار لیتر شراب و چهارصد هزار لیتر روغن زیتون به چوب‌بران تو خواهم داد.» 11 حیرام پادشاه در جواب سلیمان چنین نوشت: «چون خداوند قوم خود را دوست دارد به همین جهت تو را پادشاه آنها کرده است. 12 پیهو، خدای اسرائیل را که آفرینندۀ آسمان و زمین است شکر و سپاس باد که چنین پسر دانا و هوشیار و فهمیده‌ای به داوود داده تا عبادتگاهی برای خداوند و قصری برای خود بسازد. 13 «من صنعتگر پدرم، حورام را می‌فرستم. او مردی دانا و با استعداد است. 14 مادرش یهودی و از قبیله دان است و پدرش اهل صور می‌باشد. او در زرگری و نقره‌کاری و فلزکاری بسیار ماهر است. در ضمن در سنگتراشی و نجاری و نساجی سرشته دارد. در حکاکی تجربه زیادی دارد و از عهده انجام هر طرحی برمی‌آید. او می‌تواند با پارچه‌های ارغوانی و آبی و سرخ و کتان ریز کار کند. او با صنعتگران تو و آنانی که سرور من داوود تعیین کرده، کار خواهد کرد. 15 پس گندم، جو، روغن زیتون و شرابی را که وعده داده‌ای، بفرست. 16 ما نیز از کوههای لبنان به قدر احتیاج الوار تهیه خواهیم کرد و آنها را به هم بسته، به آب می‌اندازیم و از کنار دریا به طور شناور به یافا می‌آوریم. از آنجا تو می‌توانی آنها را تحویل گرفته، به اورشلیم ببری.» 17 در این هنگام سلیمان تمام یگانه‌های اسرائیل را سرشماری کرد؛ تعداد آنها ۱۵۳۶۰۰ نفر بود. (این سرشماری غیر از سرشماری بود که داوود به عمل آورده بود.) 18 سلیمان ۷۰۰۰۰ نفر از آنها را برای حمل بار، ۸۰۰۰۰ نفر را برای تراشیدن سنگ در کوهستان و ۳۶۰۰ نفر را به عنوان سرکارگر تعیین کرد.

سلیمان کار ساختن خانه خداوند را شروع کرد. محل آن در اورشلیم روی کوه موریبا بود، یعنی همان زمین خرمکوبی اروئه ییوسی که در آن خداوند به داوود پادشاه، پدر سلیمان، ظاهر شد و داوود آنجا را برای خانه خدا در نظر گرفت. **2** کار ساختمان خانه خدا در روز دوم ماه دوم از سال چهارم سلطنت سلیمان پادشاه آغاز شد. **3** زیربنای خانه خدا به طول شصت و به عرض بیست ذراع بود. **4** ایوان جلوی ساختمان نیز به پهنای بیست ذراع و به بلندی صد و بیست ذراع ساخته شد. دیوارهای داخل آن روکش طلا داشت. **5** تالار اصلی خانه خدا را با چوب صنوبر پوشانیدند، سپس روی آن طلا کشیده، بر آن نقشهای درختان خرما و حلقه‌های زنجیر مثبت کاری کردند. **6** سنگهای قیمتی زیبا روی دیوارها کار گذاشته شد تا بر شکوه و زیبایی آن بیفزاید. طلای به کار رفته از بهترین طلای فروایم بود. **7** تمام دیوارها، تیرهای سقف، درها، و آستانه‌های خانه خدا را با طلا پوشانیدند و روی دیوارها تصاویر کروبیان حکاکی کردند. **8** در داخل خانه خدا، اتاقی برای قدس‌الاقداص ساخته شد. طول و عرض این اتاق هر کدام بیست ذراع بود. بیش از بیست تن طلای ناب برای پوشاندن دیوارهای آن به کار رفت. **9** حدود ششصد گرم میخ طلا در آن مصرف شد. بالاخانه‌ها نیز با طلا پوشانده شد. **10** سلیمان در قدس‌الاقداص، دو مجسمه کروبی ساخت و آنها را با طلا پوشاند. **11** آنها با بالهای گسترده ایستاده بودند و صورتشان به طرف بیرون بود و نوک دو بال آنها به هم می‌رسید و نوک بالهای دیگرشان تا دیوارهای دو طرف قدس‌الاقداص کشیده می‌شد. طول هر یک از بالهای کروبیان پنج ذراع و مجموع طول بالهای آنها بیست ذراع بود. **14** پرده قدس‌الاقداص از کتان نازک به رنگهای آبی، ارغوانی و قرمز تهیه شده و با نقش کروبیان ترین شده بود. **15** سلیمان جلوی خانه خدا دو ستون ساخت، که طول آنها سی و پنج ذراع بود و روی هر کدام یک سر ستون به طول پنج ذراع قرار داشت. **16** او رشته‌هایی از زنجیر، مانند زنجیرهایی که در قدس‌الاقداص بود، ساخت و آنها را با صد انار مفرغین که به زنجیرها متصل شده بودند، بر سر ستونها گذاشت. **17** سپس ستونها را جلوی خانه خدا، یکی در طرف راست و دیگری در سمت چپ بر پا نمود. نام ستون طرف راست را یاکین و ستون سمت چپ را بوغر گذاشت.

4 سلیمان پادشاه یک مذبح مفرغین ساخت به طول بیست ذراع، عرض بیست ذراع و بلندی ده ذراع. **2** سپس یک حوض گرد از مفرغ درست کرد که عمق آن پنج ذراع، قطرش ده ذراع و محیطش سی ذراع بود. **3** بر کناره‌های لبه حوض دو ردیف نقشهایی به شکل گاو (در هر ذراع ده نقش) قرار داشتند. این نقشها با خود حوض قابلیگری شده بود. **4** این حوض بر پشت دوازده مجسمه گاو قرار داشت. سر گاوها به طرف بیرون بود: سه گاو رو به شمال، سه گاو رو به جنوب، سه گاو رو به مغرب و سه گاو رو به مشرق. **5** ضخامت دیواره حوض به پهنای کف دست بود. لبه آن به شکل جام بود و مانند گلبرگ سوسن به طرف بیرون باز می‌شد. گنجایش آن بیش از شصت هزار لیتر بود. **6** ده حوضچه نیز ساخته شد پنج عدد در طرف شمال خانه خدا و پنج عدد در طرف جنوب آن. از آب این حوضچه‌ها برای شستن قطعه‌های بدن حیوان قربانی که می‌بایست روی مذبح سوزانده شود استفاده می‌شد. کاهنان برای شستن خود از آب حوضچه‌ها استفاده نمی‌کردند، بلکه با آب حوض خود را می‌شستند. **7** ده چراغدان طلا مطابق طرح، ساخته شد و در خانه خدا قرار گرفت. چراغدانها را در دو دسته پنج‌تایی روبروی هم، به طرف شمال و جنوب، نهادند. **8** همچنین ده میز ساختند و پنج عدد از آنها را در طرف شمال و پنج عدد دیگر را در سمت جنوب خانه خدا قرار دادند. صد کاسه طلا نیز درست کردند. **9** سپس یک حیاط داخلی برای کاهنان و یک حیاط بیرونی ساخته شد و درهای بین آنها را با مفرغ پوشانیدند. **10** حوض در گوشه جنوب شرقی خانه خدا بود. **11** حورام سطه‌ها، خاک‌اندازها و کاسه‌های مربوط به قربانیها را هم ساخت. سرانجام حورام این کارهای مربوط به خانه خدا را که سلیمان پادشاه برای او تعیین کرده بود، به پایان رسانید. اشیایی که او ساخت عبارت بودند از: **12** دو ستون، دو سر ستون کاسه مانند برای ستونها، دو رشته زنجیر روی سر ستونها، چهارصد انار مفرغین برای دو رشته زنجیر (یعنی برای هر رشته زنجیر سر ستون، دوست انار که در دو ردیف قرار داشتند)، میزها و حوضچه‌های روی آنها، حوض بزرگ با دوازده گاو مفرغین زیر آن، سطه‌ها، خاک‌اندازها و جنگگهای مخصوص آویزان کردن گوشت قربانیها. حورام، این صنعتگر ماهر، تمام اشیاء خانه خداوند را از مفرغ صیقلی برای سلیمان پادشاه ساخت. **17** به دستور سلیمان این اشیاء در دشت اردن که بین سوکوت و صرده قرار داشت قابلیگری شده بود. **18** مقدار مفرغین که استعمال شد، بی‌اندازه زیاد بود و نمی‌شد آن را وزن کرد! **19** در ضمن به دستور سلیمان وسایلی از طلای خالص برای خانه خدا ساخته شد. این وسایل عبارت بودند از: مذبح، میز نان حضور، **20** چراغدانها با نقشهای گل و چراغهای روی آنها که مطابق طرح می‌بایست روبروی قدس‌الاقداص قرار می‌گرفت، انبرکها، **22** انبرها، کاسه‌ها، قاشقها و آتشدانها. در ضمن درهای خانه خدا یعنی درهای اصلی و درهای قدس‌الاقداص نیز از طلای خالص بود.

گوسفند قربانی کردند که نمی‌شد حساب کرد! 7 سپس کاهنان، وسط حیاط بیرونی ایستاد. این سکوی چهارگوش از مفرغ ساخته صندوق عهد را به درون قدس‌الاقداص خانه‌ی خداوند بردند و آن را زیر شده و طول هر ضلع آن پنج ذراع و بلندیش سه ذراع بود. سپس بالهای مجسمه‌ی کروبیان قرار دادند. 8 مجسمه‌ی کروبیان طوری ساخته شده بود که بالهایشان روی صندوق عهد خداوند و روی چوبهای دعا کرد: 14 «ای خداوند، خدای بنی‌اسرائیل، در تمام زمین و حامل صندوق پهن می‌شد و آن را می‌پوشاند. 9 چوبهای حامل آسمان خدایی همانند تو وجود ندارد. تو خدایی هستی که عهد پر از آنقدر دراز بودند که از داخل اتاق دوم یعنی قدس دیده می‌شدند، اما رحمت خود را با کسانی که با تمام جان و دل احکام تو را اطاعت از حیاط دیده نمی‌شدند. (این چوبها هنوز هم در آنجا هستند.) می‌کنند، نگاه می‌داری. 15 تو به وعده‌ای که به بنده‌ی خود، پدرم 10 در صندوق عهد چیزی جز دو لوح سنگی نبود. وقتی خداوند داوود، دادی امروز وفا کرده‌ای. 16 پس ای خداوند، خدای اسرائیل، با قوم خود، پس از بیرون آمدن از مصر، در کوه حوریب عهد و اینک به این وعده نیز که به پدرم داوود که خدمتگزارت بود دادی پیمان بست، موسی آن دو لوح را در صندوق عهد گذاشت. 11 وفا کن که فرمودی: "اگر فرزندان تو مثل خودت مطیع دستورهای در آن روز، تمام کاهنان بدون توجه به نوبت خدمتشان، خود را من باشند همیشه یک نفر از نسل تو بر اسرائیل پادشاهی خواهد تقدیس کردند. هنگامی که کاهنان از قدس بیرون می‌آمدند 12 کرد." 17 الان ای خداوند، خدای اسرائیل، از تو خواستارم که دسته‌ی سرایندگان لایه به خواندن سرود پرداختند. سرایندگان عبارت آنچه به خدمتگزارت داوود وعده دادی انجام بشود. 18 «ولی آیا بودند از: آساف، هیمان، یلدوتون و تمام پسران و برادران ایشان که ممکن است که خدا واقعاً روی زمین در میان آدمیان ساکن شود؟ ای لباس کتان بر تن داشتند و در سمت شرقی مذبح ایستاده بودند. خداوند، حتی آسمانها گنجایش تو را ندارند، چه رسد به این خانه‌ای صد و بیست نفر از کاهنان با نوای شیپور، و لاریان با سنج، عود و که من ساخته‌ام! 19 با وجود این، ای خداوند، خدای من، تو دعای برپط، دسته‌ی سرایندگان را همراهی می‌کردند. 13 دسته‌ی سرایندگان به همراهی نوازندگان شیپور، سنج و سازهای دیگر، خداوند را حمد و سپاس می‌گفتند. سرودی که می‌خواندند این بود: «خداوند نیکوست و محبتش بی‌پایان!» در همان وقت، ناگهان ابری خانه‌ی خداوند را من، بلکه هر وقت قوم تو اسرائیل نیز در اینجا دعا کنند، تو دعای آنها پوشاند و حضور پرچلال خداوند آن مکان را فرا گرفت، به طوری که کاهنان نتوانستند به خدمت خود ادامه دهند.

6 آنگاه سلیمان پادشاه اینطور دعا کرد: «خداوندا، تو فرموده‌ای که در ابر غلیظ و تارپک ساکن می‌شوی. ولی من برای تو خانه‌ای ساختم تا همیشه در آن منزل کنی!» 3 سپس پادشاه رو به جماعتی که ایستاده بودند کرد و ایشان را برکت داد، گفت: «سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل که آنچه را شخصاً به پدرم داوود وعده داده بود، امروز با دست خود بجا آورده است. 5 او به پدرم فرمود: "از زمانی که قوم خود را از مصر بیرون آوردم تاکنون در هیچ جای سرزمین اسرائیل هرگز شهری را انتخاب نکرده‌ام تا در آنجا خانه‌ای برای حرمت نام من بنا شود و نیز کسی را برنگزیده‌ام تا رهبر قوم من اسرائیل شود. 6 اما اکنون اورشلیم را برای حرمت نام خود انتخاب کرده‌ام و داوود را برگزیده‌ام تا بر قوم من حکومت کند." 7 پدرم داوود می‌خواست این خانه را برای نام یهوه، خدای اسرائیل بسازد. 8 ولی خداوند به پدرم داوود فرمود: "قصد و نیت تو خوب است، 9 اما کسی که باید خانه‌ی خدا را بسازد تو نیستی. پسر تو خانه‌ی مرا بنا خواهد کرد." 10 حال، خداوند به وعده‌ی خود وفا کرده است. زیرا من به جای پدرم داوود بر تخت سلطنت اسرائیل نشستم و این خانه را برای عبادت خداوند، خدای اسرائیل ساختم. 11 صندوق عهد را در آنجا گذاشتم، آن عهدی که خداوند با قوم اسرائیل بست.» 12 آنگاه سلیمان در حضور جماعت اسرائیل، روبروی مذبح خداوند، روی سکوی

در این سرزمین که به اجدادمان بخشیده‌ای همواره از تو خواهند تقدیس کرد، زیرا مذبح مفرغین گنجایش آن همه قربانیهای سوختنی و ترسید و تو را اطاعت خواهند کرد. **32** «در آینده بیگانگانی که هدایای آردی و چربی قربانیهای سلامتی را نداشت. **8** سلیمان و از قوم تو اسرائیل نیستند، درباره تو خواهند شنید. وقتی آنان درباره تمام مردم اسرائیل، عید خیمه‌ها را تا هفت روز جشن گرفتند. عده نام عظیمت و بازوی قدرتمندت بشنوند از سرزمینهای دور به اینجا زیادی از گذرگاه حمات تا سرحد مصر آمده بودند تا در این جشن خواهند آمد. هرگاه آنان به سوی این خانه دعا کنند، **33** آنگاه شرکت کنند. **9** آنها هفت روز برای تبرک مذبح و هفت روز دیگر از آسمان که محل سکونت توست، دعای آنها را بشنو و هر چه برای عید خیمه‌ها صرف کردند و در روز آخر، جشن دیگری بر پا می‌خواهند به آنها ببخش تا تمام اقوام روی زمین تو را بشناسند و مانند قوم خود اسرائیل از تو ترسیده، بدانند که نام تو بر این خانه‌ای روانه خانه‌هایشان کرد. آنها برای تمام برکاتی که خداوند به داوود و است که من ساخته‌ام. **34** «اگر قوم تو به فرمان تو به جنگ دشمن بروند، و از میدان جنگ به سوی این شهر برگزیده تو و این خانه‌ای که من به اسم تو ساخته‌ام به درگاه تو دعا کنند، **35** آنگاه از آسمان دعای ایشان را اجابت فرما و آنها را در جنگ پیروز گردان. **36** «اگر قوم تو نسبت به تو گناه کنند و کیست که گناه نکند؟ و تو بر آنها خشمگین شوی و اجازه دهی دشمن آنها را به سرزمین خود، خواه دور، خواه نزدیک، به اسارت ببرد، **37** هرگاه در آن کشور بیگانه به خود آیند و توبه کرده، به تو پناه آورند و دعا نموده، بگویند: «خداوند! ما به راه خطا رفته‌ایم و مرتکب گناه شده‌ایم. **38** اگر آنان واقعاً از گناهان خود دست بکشند و به طرف این سرزمین که به اجداد ایشان بخشیدی و این شهر برگزیده تو و این خانه‌ای که به اسم تو ساخته‌ام، دعا کنند؛ **39** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست دعاها و ناله‌های ایشان را بشنو و به داد آنان برس و قوم خود را که به تو گناه کرده‌اند ببخش. **40** بله، ای خدای من، بر ما نظر کن و تمام دعا‌هایی را که در این مکان به حضور تو کرده می‌شود، بشنو! **41** حال ای خداوند، برخیز و با صندوق عهد خویش که مظهر قوت توست به این خانه وارد شو و در آن بمان. خداوند، کاهنان تو به لباس نجات آراسته شوند و مقدسان تو به سبب اعمال نیکوی تو شادی کنند. **42** ای خداوند، روی خود را از من که برگزیده تو به بت‌پرستی برگزیدی، **20** آنگاه بنی اسرائیل را از این سرزمین که به آنان بخشیده‌ام، بیرون می‌رانم و حتی این خانه را که به نام خود تقدیس نموده‌ام ترک خواهم گفت، به طوری که اسرائیل رسوا شده، زبانزد قومه‌های دیگر خواهد شد. **21** این خانه که چنین شهرتی دارد با خاک یکسان خواهد گردید، به طوری که هر کس از کنارش بگذرد حیران شده، خواهد پرسید: «چرا خداوند با این سرزمین و این خانه چنین کرده است؟» **22** در جواب خواهد گفت: «چون بنی اسرائیل خداوند، خدای اجدادشان را که آنها را از مصر بیرون آورده بود ترک گفته، بت‌پرست شدند، به همین علت خدا این بلا را بر سر آنها آورده است.»

7 وقتی دعای سلیمان به پایان رسید، از آسمان آتشی فرود آمد و قربانیه‌ها را سوزانید و حضور پرچلال خداوند عبادتگاه را پر کرد، به طوری که کاهنان نتوانستند داخل خانه خداوند شوند! **3** بنی اسرائیل چون این منظره را دیدند بر خاک افتاده، خداوند را به سبب نیکویی و محبت بی‌پایانش سجده و ستایش کردند. **4** آنگاه پادشاه و همه قوم قربانیه‌ها به خداوند تقدیم کردند. **5** سلیمان پادشاه بیست و دو هزار گاو و صد و بیست هزار گوسفند قربانی کرد. به این ترتیب، پادشاه و همه قوم خانه خدا را تبرک نمودند. **6** کاهنان سر خدمت بودند و لایوان سرود شکرگزاری می‌خواندند و می‌گفتند: «محبت او بی‌پایان است.» آنها از آلات موسیقی‌ای استفاده می‌کردند که داوود پادشاه ساخته بود و در زمان او برای ستایش خداوند به کار می‌رفت. سپس وقتی کاهنان شیپورها را نواختند، تمام جماعت بر پا ایستادند. **7** سلیمان آن روز، وسط حیاط خانه خداوند را برای قربانی کردن

که مراکز مهمات و آذوقه بودند، بنا کرد. 5 سلیمان شهر بیت حورون شنید و کاخ زیبا، خوراک شاهانه، تشریفات درباریان و مقامات، بالا و بیت حورون پایین را به شکل قلعه بازسازی نموده و دیوارهای خدمت منظم خدمتکاران و ساقیان، و قربانیهایی که در خانه خداوند آنها را تعمیر کرد و دروازه‌های پشتیبندار برای آنها کار گذاشت. تقدیم می‌شد، همه را به چشم خود دید مات و مبهوت ماند! 5 پس 6 سلیمان علاوه بر آنها شهر بعلت و شهرهای دیگری برای انبار مهمات و آذوقه و نگهداری اسبها و ارايه‌ها ساخت. خلاصه هر چه می‌خواست در اورشلیم و لبنان و سراسر قلمرو سلطنت خود بنا کرد. نمی‌کردم تا اینکه آمدم و با چشمان خود دیدم. حکمت تو بیش از 7 سلیمان از بازماندگان قومهای کنعانی که اسرائیلی‌ها در زمان آنست که فکرش را می‌کردم! 7 خوشا به حال این قوم و خوشا به تصرف کنعان آنها را از بین برده بودند، برای بیگاری استفاده می‌کرد. حال این درباریان که همیشه سخنان حکیمانه تو را می‌شنوند! 8 این قومها عبارت بودند از: اموری‌ها، فرزی‌ها، حتی‌ها، حوی‌ها و خداوند، خدای تو را ستایش می‌کنم که تو را برگزیده تا بر قوم او یوسی‌ها. نسل این قومها تا زمان حاضر نیز برده هستند و به بیگاری سلطنت کنی. خدای تو قوم اسرائیل را دوست دارد و می‌خواهد ایشان گرفته می‌شوند. 9 اما سلیمان از بنی‌اسرائیل کسی را به بیگاری را تا به ابد حفظ نماید، به همین سبب است که تو را به پادشاهی نمی‌گرفت، بلکه ایشان به صورت سرباز، افسر، فرمانده و رئیس ایشان گمارده، تا به عدل و انصاف بر آنان سلطنت کنی! 9 سپس ارايه‌رانها خدمت می‌کردند. 10 دویست و پنجاه نفر نیز به عنوان سرپرست کارگران سلیمان گمارده شده بودند. 11 سلیمان زن خود را که دختر فرعون بود از شهر داوود به قصر تازه‌ای که برایش ساخته بود، آورد. او نمی‌خواست زنش در کاخ سلطنتی داوود زندگی کند، زیرا می‌گفت: «هر جا که صندوق عهد خداوند به آن داخل شده، مکان مقدّسی است.» 12 آنگاه سلیمان بر مذبحی که جلوی ایوان خانه و برای دسته نوازندگان نیز از این چوب، عود و بریظ درست کرد. خدا ساخته بود، قربانیهای سوختنی به خداوند تقدیم کرد. 13 مطابق دستور که موسی داده بود، او برای هر یک از این روزهای مقدّس نشده بود. 12 سلیمان پادشاه علاوه بر چیزهایی که خود ملکه سبا قربانی تقدیم می‌کرد: روزهای شبات، جشنهای ماه نو، سه عید سالیانه پَسَح، هفته‌ها و خیمه‌ها. 14 سلیمان طبق مقرراتی که پدرش داوود، مرد خدا برای کاهنان و لاویان وضع کرده بود، آنها را سر خدمتشان گماشت. لاویان در وصف خداوند سرود می‌خواندند و بیست و سه تن طلا هم عایش می‌شد. پادشاهان عرب و حاکمان کاهنان را در انجام وظایف روزانه کمک می‌کردند. سلیمان نگهدارندگان سرزمین اسرائیل نیز طلا و نقره برای سلیمان می‌آوردند. 15 سلیمان از لاویان نیز به نگهداری دروازه‌هایشان گماشت. 15 کاهنان و لاویان تمام این مقررات را که داوود پادشاه وضع کرده بود، با کمال دقت اجرا می‌کردند. در ضمن ایشان مسئول خزانه‌داری نیز بودند. 16 در این هنگام، تمام طرحهای ساختمانی سلیمان تکمیل شده بود. از پایه‌ریزی خانه خداوند تا تکمیل ساختمان آن، همه کارها با موفقیت انجام شده بود. 17 سپس سلیمان به شهرهای عصبون جابر و ایلوت، واقع در خلیج عقبه در زمین ادم رفت. 18 حیرام پادشاه کشتی‌هایی به فرماندهی افسران با تجربه خود نزد سلیمان فرستاد. آنها همراه ملوانان سلیمان به سرزمین اوفیر رفتند و از آنجا بیش از پانزده تن طلا برای سلیمان آوردند.

9 ملکه سبا وقتی آوازه حکمت سلیمان را شنید، خواست به دیدار او برود و با طرح مسائل دشوار او را آزمایش کند. پس به همراهی سواران بسیار و کاروانی از شتران با بار طلا، جواهرات و عطریات به شهر اورشلیم آمد و مسائل خود را با سلیمان در میان گذاشت. 2 سلیمان به تمام سؤالات او جواب داد. پاسخ هیچ مسئله‌ای برای سلیمان مشکل نبود. 3 وقتی ملکه سبا سخنان حکیمانه سلیمان را

چون طلا به حدی فراوان بود که دیگر نقره ارزشی نداشت! 21 کشتیهای تجاری سلیمان پادشاه با کمک ملوانان حیرام هر سه سال یک بار با بارهای طلا، نقره، عاج، میمون و طاووس وارد بنادر اسرائیل می‌شدند. 22 سلیمان از تمام پادشاهان دنیا ثروتمندتر و داناتر بود. 23 پادشاهان دنیا مشتاق دیدن سلیمان بودند تا شاهد حکمتی باشند که خدا به او داده بود. 24 هر سال عده‌ای به دیدن او می‌آمدند و با خود هدایایی از طلا و نقره، لباس، عطریات، اسلحه، اسب و قاطر

برایش می‌آوردند. **25** علاوه بر این، سلیمان در پایتخت خود اورشلیم و سایر شهرها چهار هزار آشور اسب و محل نگهداری اربابها و دوازده را ترک نمودند، و او فقط بر سرزمین یهودا پادشاه شد. **18** چندی هزار اسب داشت. **26** او بر همه پادشاهان و سرزمینهای آنها از رود فرات تا مملکت فلسطین و از آنجا تا مرز سرزمین مصر فرمانروایی می‌کرد. **27** در روزگار سلیمان در اورشلیم، نقره مثل ریگ بیابان فراوان بود و الوارهای گرانبهای سرو، مانند چوب معمولی مصرف می‌شد! **28** اسبهای سلیمان را از مصر و کشورهای دیگر می‌آوردند.

29 شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت سلیمان، از اول تا آخر، در کتاب «تاریخ ناتان نبی»، «نبوت اخیا شیلونی» و «روایهای یعدوی نبی» که وقایع پسر نباط را نیز در بر دارد، نوشته شده است. **30** سلیمان مدت چهل سال در اورشلیم بر تمام اسرائیل سلطنت کرد. **31** وقتی مرد، او را در شهر پدرش داوود دفن کردند و پسرش رحبعام به جای او پادشاه شد.

10 رحبعام به شکیم رفت، زیرا ده قبیله اسرائیل در آنجا جمع شده بودند تا او را پادشاه سازند. **2** پیرام که از ترس سلیمان به مصر فرار کرده بود، به وسیله یارانش از این موضوع باخبر شد و از مصر بازگشت. او همراه ده قبیله اسرائیل نزد رحبعام رفت و گفت: **4** «پدر تو سلیمان، پادشاه بسیار سختگیری بود. اگر تو می‌خواهی بر ما سلطنت نمایی باید قول بدهی مثل او سختگیر نباشی و با مهربانی با ما رفتار کنی.» **5** رحبعام جواب داد: «سه روز به من فرصت بدهید تا در این باره تصمیم بگیرم.» آنها نیز قبول کردند. **6** رحبعام با ریش سفیدان قوم که قبلاً مشاوران پدرش سلیمان بودند، مشورت کرد و از ایشان پرسید: «به نظر شما باید به مردم چه جوابی بدهم؟» **7** گفتند: «اگر می‌خواهی این مردم همیشه مطیع تو باشند، جواب نرمی به ایشان بده و موافقت نما که با ایشان خوش رفتاری کنی.» **8** ولی رحبعام نصیحت ریش سفیدان را نپذیرفت و رفت با مشاوران جوان خود که با او پرورش یافته بودند مشورت کرد. **9** او از آنها پرسید: «به نظر شما باید به این مردم که به من می‌گویند: "مثل پدرت سختگیر نباش." چه جوابی بدهم؟» **10** مشاوران جوانش به او گفتند: «به مردم بگو: "انگشت کوچک من از کمر پدرم کلفتتر است!" **11** اگر فکر می‌کنید پدرم سختگیر بود، بدانید که من از او سختگیرتر هستم! پدرم برای تنبیه شما از تازیانه استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خاردار استفاده خواهم کرد.» **12** بعد از سه روز همان‌طور که رحبعام پادشاه گفته بود پیرام همراه قوم نزد او رفت. **13** رحبعام پادشاه جواب تندی به آنها داد. او نصیحت ریش سفیدان را نشنیده گرفت و آنچه جوانان گفته بودند به قوم بازگفت. **15** پس پادشاه به مردم جواب رد داد، زیرا دست خدا در این کار بود تا وعده‌ای را که به وسیله اخیا نبی به پیرام داده بود، عملی کند. **16** وقتی مردم دیدند که پادشاه جدید به خواسته‌های ایشان هیچ اهمیتی نمی‌دهد، فریاد برآوردند: «ما خاندان داوود را نمی‌خواهیم! ما با پسر نسا کاری نداریم! ای مردم بیایید، به شهرهای خود برگردیم. بگذارید رحبعام بر از خود، او را پادشاه سازد. **23** پس بسیار عاقلانه رفتار نموده، بقیه

11 وقتی رحبعام به اورشلیم رسید صد و هشتاد هزار مرد جنگی از یهودا و بنیامین جمع کرد تا با بقیه اسرائیل بجنگد و آنها را هم زیر سلطه خود در بیاورد. **2** اما خداوند برای شمعایی نبی این پیغام را فرستاده، گفت: **3** «برو و به رحبعام پسر سلیمان، پادشاه یهودا و به تمام قبیله یهودا و بنیامین بگو که نباید با اسرائیلی‌ها که برادرانشان هستند بجنگند. به آنها بگو که به خانه‌های خود برگردند؛ زیرا تمام این اتفاقات مطابق خواست من صورت گرفته است.» پس ایشان خداوند را اطاعت کرده، از جنگ با پیرام خودداری نمودند. **5** رحبعام در اورشلیم ماند و برای دفاع از خود، دور این شهرها را که در یهودا و بنیامین بودند حصار کشید: بیت لحم، عیتام، تقوع، بیت صور، سوکو، عدلام، جت، مریشه، زیف، ادورایم، لاکیش، عزقنه، صرعه، ایلون و حبرون. **11** او این شهرها را مستحکم ساخت و فرماندهانی بر آنها گذاشت و خوراک و روغن زیتون و شراب در آنجا انبار کرد. **12** برای احتیاط بیشتر، در اسلحه خانه‌های هر شهر، سیر و نیزه فراوان ذخیره کرد؛ زیرا از تمام قوم اسرائیل فقط یهودا و بنیامین به او وفادار مانده بودند. **13** کاهنان و لایوان از سراسر خاک اسرائیل، خانه‌ها و املاک خود را ترک گفته، به یهودا و اورشلیم آمدند، زیرا پیرام پادشاه و پسرانش ایشان را از شغل کاهنی برکنار کرده بودند. **15** پیرام، کاهنان دیگری برای بتخانه‌های بالای تپه‌ها و بهایی که به شکل بز و گوساله ساخته بود تعیین کرد. **16** اما کسانی که طالب پرستش خداوند، خدای اسرائیل بودند، از سراسر خاک اسرائیل، به دنبال لایوان به اورشلیم نقل مکان نمودند تا بتوانند در آنجا برای خداوند، خدای اجداد خود قربانی کنند. **17** به این ترتیب، پادشاهی رحبعام در یهودا استوار شد و مردم سه سال از رحبعام پشتیبانی کردند و طی این سه سال، مانند زمان داوود و سلیمان، خداوند را اطاعت نمودند. **18** رحبعام با محلت ازدواج کرد. محلت دختر یریموت و نوه داوود بود و مادر محلت اییحایل نام داشت. اییحایل دختر الی آب برادر داوود بود. **19** حاصل این ازدواج سه پسر بود به نامهای یعوش، شمیرا و زهم. **20** سپس رحبعام با معکه دختر ابشالوم ازدواج کرد. او از معکه نیز صاحب چهار فرزند شد به اسمی اییا، عتای، زیزا و شلومیت. **21** رحبعام، معکه را بیشتر از سایر زنان و کنیزان خود دوست می‌داشت. (رحبعام هجده زن، شصت کنیز، بیست و هشت پسر و شصت دختر داشت.) **22** او به پسرش اییا که از معکه بود مقامی بالاتر از سایر فرزندان داد، زیرا قصد داشت بعد از خود، او را پادشاه سازد. **23** پس بسیار عاقلانه رفتار نموده، بقیه

پسرانش را در شهرهای حصاردار سراسر قلمرو یهودا و بنیامین پراکنده برابر سپاه یهودا بود و افراشد همه سربازانی کارآموده و قوی بودند و کرد و مایحتاج آنان را تأمین نمود و برای هر کدام زنان بسیار گرفت. فرماندهی آنها را یربعام پادشاه به عهده داشت. 4 وقتی دو لشکر در کوهستان افرازم به همدیگر رسیدند، ایبای پادشاه از کوه صماریم بالا رفته و با صدای بلند به یربعام پادشاه و لشکر اسرائیل گفت: 5 «به قوش شریعت خداوند را ترک کردند. 2 در نتیجه شیشق، پادشاه مصر در سال پنجم سلطنت رجبام با هزار و دویست ارابه و شصت هزار سواره نظام و نیز گروه بی‌شماری سرباز لیبیایی، سوکی و حبشی به اورشلیم حمله کرد، زیرا آنها به خداوند خیانت ورزیده بودند. 4 او شهرهای حصاردار یهودا را گرفت و طولی نکشید که به اورشلیم رسید. 5 شمعایی نبی نزد رجبام و بزرگان یهودا که از ترس شیشق در اورشلیم جمع شده بودند، آمد و به ایشان گفت: «خداوند می‌فرماید: چون شما از من برگشته‌اید، پس من هم شما را در جنگ شیشق رها کرده‌ام.» 6 آنگاه پادشاه و بزرگان مملکت به گناه خود اعتراف کرده، گفتند: «خداوند به حق ما را تنبیه کرده است.» 7 وقتی خداوند این را دید به شمعیا گفت: «چون به گناه خود معترف شده‌اند آنها را از بین نخواهم برد. من غضب خود را بر اورشلیم نخواهم ریخت و اهالی این شهر از جنگ شیشق جان به در خواهند برد، 8 ولی به شیشق باج و خراج خواهند پرداخت. آنگاه خواهند فهمید چه فرقی بین خدمت به من و خدمت به پادشاهان این دنیا وجود دارد.» 9 بنابراین شیشق، پادشاه مصر، اورشلیم را تصرف کرد. او خزانه‌های خانه خداوند و کاخ سلطنتی را غارت کرد و تمام سپهرای طلا را که سلیمان ساخته بود با خود به بغما برد. 10 پس از آن رجبام پادشاه، به جای سپهرای طلا برای نگهبانان کاخ خود سپهرای مفرغین ساخت. 11 هر وقت پادشاه به خانه خداوند می‌رفت نگهبانان او سپرها را به دست می‌گرفتند و پس از پایان مراسم، آنها را دوباره به اتاق نگهبانی برمی‌گردانند. 12 وقتی پادشاه فروتن شد خشم خداوند از او برگشت و او را از بین نبرد و اوضاع در یهودا رو به بهبودی نهاد. 13 پس حکومت رجبام در اورشلیم ایفا شد. رجبام در سن چهل و یک سالگی پادشاه شد. نام مادرش نعمه و خود با بقیه لشکر از زوربو به آنها حمله کرد. 14 لشکر یهودا عمومی بود. او هفده سال در اورشلیم، شهری که خداوند آن را از میان همه شهرهای اسرائیل برگزید تا اسم خود را بر آن نهد، سلطنت نمود. 14 او نسبت به خداوند گناه ورزید و با تمام دل از او پیروی نکرد. 15 شرح کامل رویدادهای دوران سلطنت رجبام در کتاب «تاریخ شمعایی نبی» و کتاب «تاریخ عدوی نبی» نوشته شده است. بین رجبام و یربعام همیشه جنگ بود. 16 وقتی رجبام مرد، او را در شهر اورشلیم دفن کردند و پسرش ایبا به جای او پادشاه شد.

13 در هجدهمین سال سلطنت یربعام پادشاه اسرائیل، ایبا پادشاه یهودا شد و سه سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش معکه دختر اورشلیم جبعای بود. بین ایبا و یربعام جنگ درگرفت. 3 سپاه یهودا که از ۴۰۰٬۰۰۰ مرد جنگی و کارآموده تشکیل شده بود به فرماندهی ایبای پادشاه به جنگ سپاه اسرائیل رفت که تعداد آن دو

ایا درگذشت و در شهر داوود در کنار اجدادش دفن شد و پسرش آسا به جای او بر تخت سلطنت نشست. در طول ده سال اول سلطنت آسا، در قلمرو او صلح برقرار بود، **2** زیرا آسا اوامر خداوند، خدای خود را اطاعت می کرد و مطابق میل او رفتار می نمود. **3** او مذبحهای مردم بت پرست و بتخانه های ایشان را که روی تپه ها ساخته شده بودند خراب کرد، مجسمه ها و بت های شرم آور آشیره را خرد نمود، **4** و از تمام مردم یهودا خواست که اوامر و احکام خداوند، خدای اجدادشان را اطاعت کنند و از او پیروی نمایند. **5** او تمام بتکده ها را از بالای تپه ها، و مذبح های بخور را از همه شهرهای یهودا برداشت. به همین علت بود که خداوند به سرزمین او صلح و آرامش بخشید و او توانست در سراسر یهودا شهرهای حصاردار بسازد. **7** آسا به مردم یهودا گفت: «چون از خداوند، خدای خود پیروی کردیم او به ما صلح و آرامی بخشیده است. پس، از این فرصت استفاده کنیم و شهرها را بسازیم، دور آنها را حصار بکشیم و در اطراف آنها برحها و دروازه های پشتیبان درست کنیم.» بنابراین ایشان با موفقیت شهرها را بنا کردند. **8** سپاه آسای پادشاه تشکیل شده بود از ۳۰۰'۰۰۰ سرباز از یهودا که مجهز به نیزه و سپر بودند، و ۲۸۰'۰۰۰ سرباز از بنیامین که مسلح به تیر و کمان و سپر بودند. همه اینها جنگاورانی شجاع بودند. **9** در این هنگام زارح سردار حبشی با لشکری بزرگ و سیصد ارابه جنگی به شهر مریشه آمد. **10** آسای پادشاه هم سپاه خود را برای جنگ با لشکر بزرگ حبشه به آنجا فرستاد. دو لشکر در دره صفاته که نزدیک مریشه بود روبروی هم صف آرای کردند. **11** آسا به حضور خداوند، خدای خود چنین دعا کرد: «خداوند! فقط تو هستی که از ضعفا در مقابل زورمندان حمایت می کنی. ای خداوند، خدای ما، ما را یاری کن، زیرا چشم امیدمان فقط به توست و به نام تو به قلب این لشکر عظیم حمله می کنیم. ای خداوند، تو خدای ما هستی، نگذار انسان بر تو غالب آید!» **12** خداوند حبشی ها را شکست داد و آنها متواری شدند و آسا و سپاه یهودا به پیروزی رسیدند. **13** آسا و همراهانش ایشان را تا جزار تعقیب نمودند و عده بی شماری از حبشی ها را کشتند به طوری که لشکر آنان کاملاً متلاشی شد. به این ترتیب خداوند و نیروهای او آنها را از بین بردند و لشکر یهودا غنیمت فراوان به چنگ آورد. **14** لشکر یهودا تمام شهرهای اطراف جزار را تسخیر نمود، زیرا ترس خداوند تمام ساکنان آن شهرها را فرا گرفته بود. لشکر یهودا از آنجا نیز غنایم بسیار به چنگ آورد. **15** آنها همچنین پیش از آنکه به اورشلیم بازگردند، أغلهای حیوانات را خراب نموده، گله های گوسفند و شتران فراوانی گرفتند و با خود بردند.

روح خدا بر عزریا (پسر عودید) نازل شد و او به ملاقات آسا رفت. عزریا مردم یهودا و بنیامین و آسای پادشاه را مخاطب قرار داد، گفت: «به سخنانم گوش دهید! تا زمانی که شما با خداوند باشید، خداوند هم با شما خواهد بود. هر وقت که در طلب او

در سال سی و ششم سلطنت آسا، بعشا پادشاه اسرائیل به یهودا لشکر کشید و شهر رامه را بنا کرد تا نگذارد کسی از خارج وارد اورشلیم شود و نزد آسا، پادشاه یهودا رفت و آمد کند. **2** آسا چون وضع را چنین دید، هر چه طلا و نقره در خزانه های خانه خداوند و کاخ سلطنتی بود، گرفت و با این پیام برای بنهد پادشاه سوریه به

نشسته بودند و تمام انبیا در حضور ایشان پیشگویی می کردند. **10** تا کسی مرا نشناسد.» پس آخاب با لباس مبدل به میدان جنگ یکی از این انبیا به نام صدقیا، پسر کنعنه، که شاخهای آهنی برای خود درست کرده بود، گفت: «خدایان من فرمایند که با این شاخها، دیگران زیاد توجه نکنند، بلکه فقط با خود آخاب بجنگند. **31** به سوری‌ها را تار و مار خواهی کرد!» **11** سایر انبیا نیز با او همصدا شدند، گفتند: «به راموت جلعاد حمله کن، چون خداوند تو را پیروز اسرائیل است.» پس رفتند تا با او بجنگند، اما یهوشافاط فریاد برآورد و فرمود: «**12** قاصدی که به دنبال میکایا رفته بود، به او گفت: و خداوند به او کمک کرد و آنها را از او دور ساخت، **32** زیرا تمام انبیا پیشگویی می کنند که پادشاه پیروز خواهد شد، پس تو نیز به محض اینکه سرداران اربابه متوجه شدند که او پادشاه اسرائیل چنین پیشگویی کن.» **13** ولی میکایا به او گفت: «به خداوند زنده قسم، هر چه خدای من بفرماید، همان را خواهم گفت.» **14** وقتی میکایا به حضور پادشاه رسید، آخاب از او پرسید: «ای میکایا، آیا به راموت جلعاد حمله کنم یا نه؟» میکایا جواب داد: «البته! چرا حمله چون سخت مجروح شده‌ام.» **34** جنگ به اوج شدت خود رسیده نکتی! حتماً پیروز خواهی شد!» **15** پادشاه به او گفت: «چند مرتبه تو را قسم بدهم که هر چه خداوند می گوید، همان را به من بگویی؟» **16** آنگاه میکایا به او گفت: «تمام قوم اسرائیل را دیدم که مثل گوسفندان بی شبان، روی تپه‌ها سرگردانند. خداوند فرمود: اینها صاحب ندارند. به ایشان بگو به خانه‌های خود برگردند.» **17** آخاب به یهوشافاط گفت: «به تو نگفتم؟ من هرگز حرف خوب از زبان این مرد نشنیده‌ام!» **18** بعد میکایا گفت: «به این پیغام خداوند نیز گوش دهید! خداوند را دیدم که بر تخت خود نشسته بود و فرشتگان در طرف راست و چپ او ایستاده بودند. **19** آنگاه خداوند فرمود: چه کسی می تواند آخاب را فریب دهد تا به راموت جلعاد حمله کند و همان جا کشته شود؟ هر یک از فرشتگان نظری داد. **20** سرانجام روحی جلو آمد و به خداوند گفت: من این کار را می کنم! خداوند پرسید: چگونه؟ **21** روح گفت: من سخنان دروغ در دهان انبیا می گذارم و آخاب را گمراه می کنم. خداوند فرمود: تو می توانی او را فریب دهی، پس برو و چنین کن!» **22** آنگاه میکایای نبی گفت: «خداوند روح گمراه کننده در دهان انبیا تو گذاشته تا به تو دروغ بگویند. ولی حقیقت امر این است که خداوند می خواهد تو را گرفتار مصیبت سازد.» **23** با شنیدن این جمله، صدقیا پسر کنعنه، جلو رفت و یک سیلی محکم به صورت میکایا زد و گفت: «روح خداوند کی مرا ترک کرده و به سوی تو آمده و با تو سخن گفته است؟» **24** میکایا به او گفت: «آن روز که در اتفاق مخفی شوی، جواب این سؤال را خواهی یافت!» **25** آنگاه آخاب پادشاه دستور داد: «میکایا را بگیرد و پیش آمون، فرماندار شهر و به نزد یوآش، پسرم ببرد. **26** و از قول من به ایشان بگویند که میکایا را به زندان بيفکنند و جز آب و نان چیزی به او ندهند تا من پیروز برگردم.» **27** میکایا به او گفت: «اگر تو زنده برگشتی، معلوم می شود من هر چه به تو گفتم، از جانب خداوند نبوده است.» سپس رو به حاضران کرد و گفت: «همه شما شاهد باشید که من به پادشاه چه گفتم!» **28** با وجود این هشدارها، آخاب پادشاه اسرائیل و یهوشافاط پادشاه یهودا به راموت جلعاد لشکرکشی کردند. **29** آخاب به یهوشافاط گفت: «تو لباس شاهانه خود را بپوش، ولی من لباس دیگری می پوشم

19

وقتی یهوشافاط، پادشاه یهودا به سلامت به کاخ خود در اورشلیم برگشت، **2** یهوی نبی (پسر حنانی) به سراغ او رفت و گفت: «آیا کمک به بدکاران و دوستی با دشمنان خداوند کار درستی است؟ به دلیل کاری که کرده‌ای، مورد غضب خداوند قرار گرفته‌ای. **3** البته کارهای خوبی نیز انجام داده‌ای؛ تو بتهای شرم‌آور اشیره را از این سرزمین برانداختی و سعی کرده‌ای از خدا پیروی کنی.» **4** یهوشافاط مدتی در اورشلیم ماند. سپس بار دیگر از بئرشیع تا کوهستان افرایم به میان قوم خود رفت و آنان را به سوی خداوند، خدای اجدادشان برگرداند. **5** او در تمام شهرهای حصاردار یهودا قضات گماشت **6** و به آنها چنین دستور داد: «مواظب رفتار خود باشید، چون شما از جانب خداوند قاضی تعیین شده‌اید، نه از جانب انسان. موقع داوری و صدور حکم، خداوند با شما خواهد بود. **7** از خداوند بترسید و کارتان را درست انجام دهید، زیرا بی انصافی و طرفداری و رشوه گرفتن در کار خداوند، خدای ما نیست.» **8** یهوشافاط در اورشلیم از لاویان و کاهنان و سران طایفه‌ها نیز قضاتی تعیین کرد تا از جانب خداوند قضاوت کنند. **9** دستورهایی که او به آنها داد چنین بود: «شما باید همیشه با خداترسی و با صداقت رفتار کنید. **10** هرگاه قضات شهرهای دیگر قضیه‌ای را به شما ارجاع کنند، خواه قضیه‌ای مربوط به قتل باشد یا تخلف از احکام و قوانین، شما موظف هستید ایشان را در تشخیص جرم کمک نمایید تا حکم را درست صادر کنند، اگر نه خشم خداوند بر شما و آنها افروخته خواهد شد. پس طوری رفتار کنید که قصوری از شما سر نزنند. **11** امریا، کاهن اعظم، بالاترین مرجع در مورد مسائل مذهبی و زبديا (پسر اسماعیل)، استاندار یهودا، بالاترین مرجع در امور مملکتی خواهند بود و لاویان نیز همراه شما خدمت خواهند کرد. وظایف خود را انجام دهید و از کسی نترسید. خداوند پشتیبان کسانی است که به راستی عمل می کنند.»

پس از چندی، لشکر موآب و عموئیل به اتفاق معونی‌ها برای جنگ با یهوشافاط، پادشاه یهودا بسیج شدند. **2** به یهوشافاط خبر رسید که سپاهی بزرگ از آن سوی دریای مرده، از ادم به جنگ او می‌آیند و به خصوص تمار رسیده‌اند. (حصول تمار همان «عین جدی» است.) **3** یهوشافاط از این خبر بسیار ترسید و از خداوند کمک خواست. سپس دستور داد تمام مردم یهودا روزه بگیرند. **4** مردم از سراسر یهودا به اورشلیم آمدند تا دعا کرده، از خداوند کمک بخواهند. **5** وقتی همه در حیاط تازه خانه خداوند جمع شدند، یهوشافاط در میان آنها ایستاد و چنین دعا کرد: **6** «ای خداوند، خدای اجداد ما، یگانه خدای آسمانها، فرمانروای تمام ممالک دنیا، تو قدرتمند و عظیم هستی. کیست که بتواند در برابر تو بایستد؟ **7** تو خدای ما هستی. هنگام ورود قوم اسرائیل به این سرزمین، تو اقوام بت‌پرست را از اینجا بیرون راندی و این سرزمین را تا به ابد به فرزندان دوست خود ابراهیم بخشیدی. **8** قوم تو در اینجا ساکن شدند و این عبادتگاه را برای تو ساختند **9** تا در چنین مواقعی که بالای جنگ و مرض و قحطی دامنگیر آنان می‌شود، در این خانه در حضورت بایستند (زیرا که تو در اینجا حضور داری)، و برای نجات خود به درگاه تو دعا کنند و تو دعای ایشان را اجابت فرموده، آنان را نجات دهی. **10** «حال ملاحظه فرما که سپاهیان عموئیل و موآب ادم چه می‌کنند! تو به اجداد ما که از مصر بیرون آمدند، اجازه ندادی به این ممالک حمله کنند. پس سرزمینشان را دور زدن و آنها را از بین نبردند. **11** باین اکنون پادشاه ما را چگونه می‌دهند! آمده‌اند تا ما را از سرزمینی که تو آن را به ما بخشیده‌ای، بیرون کنند. **12** ای خدای ما، آیا تو آنها را مجازات نخواهی کرد؟ ما برای مقابله با این سپاه بزرگ قدرتی نداریم. کاری از دست ما بر نمی‌آید، جز اینکه منتظر کمک تو باشیم.» **13** تمام مردان یهودا با زنان و فرزندان خود آمده، در حضور خداوند ایستاده بودند. **14** آنگاه روح خداوند بر یکی از مردانی که در آنجا ایستاده بود، نازل شد. نام این مرد یحزقیل بود. (یحزقیل پسر زکریا، زکریا پسر بنایا، بنایا پسر یعیئیل و یعیئیل پسر متیای لای از طایفه آساف بود.) **15** یحزقیل گفت: «ای مردم یهودا و اورشلیم، ای یهوشافاط پادشاه، به من گوش دهید! خداوند می‌فرماید: نترسید! از این سپاه نیرومند دشمن وحشت نکنید! زیرا شما نمی‌جنگید، بلکه من به جای شما با آنها می‌جنگم. **16** فردا برای مقابله با آنها بروید. شما آنها را خواهید دید که از دامنه‌های صیص، در انتهای دره‌ای در بیابان یروئیل بالا می‌آیند. **17** اما ای مردم یهودا و اورشلیم لازم نیست شما با آنها بجنگید. فقط بایستید و منتظر باشید؛ آنگاه خواهید دید خداوند چگونه شما را نجات می‌دهد. نترسید و روحیه خود را نپازید. به مقابله با دشمن بروید، زیرا خداوند با شماست.» **18** یهوشافاط پادشاه و تمام مردم یهودا و اورشلیم که در آنجا ایستاده بودند در حضور خداوند به خاک افتادند و او را سجده کردند. **19** سپس لاویان طوایف قهات و قورح بلند شدند و با صدای بلند در وصف

خداوند، خدای اسرائیل سرود خواندند. **20** صبح زود روز بعد، سپاه یهودا به بیابان تقوع رهسپار شد. در این ضمن یهوشافاط ایستاد و گفت: «ای مردم یهودا و اورشلیم گوش کنید: به خداوند، خدای خود ایمان داشته باشید تا پیروز شوید. سخنان انبیای او را باور کنید تا موفق شوید.» **21** یهوشافاط بعد از مشورت با سران قوم، دستور داد که دسته سرایندگان آراسته به جامه‌های مقدس تشکیل گردد و پیشانی سپاه برود و در وصف خداوند برسراید و بگوید: «خداوند را حمد و ستایش کنید، زیرا محبت او ابدی است.» **22** همین که ایشان مشغول سراییدن و حمد گفتن شدند، خداوند سپاهیان موآب و عموئیل و ادم را به جان هم انداخت. **23** سپاهیان عموئیل و موآب بر ضد سپاه ادم برخاستند و همه را کشتند. بعد از آن عموئیلی‌ها و موآبی‌ها به جان هم افتادند. **24** وقتی سرایران یهودا به برج دیدبانی بیابان رسیدند، دیدند اجساد دشمنان تا جایی که چشم کار می‌کرد بر زمین افتاده و همه از بین رفته بودند. **25** یهوشافاط و سرایران به سراغ جنازه‌ها رفتند و پول و لباس و جواهرات فراوان یافتند. غنیمت به قدری زیاد بود که جمع‌آوری آن سه روز طول کشید. **26** روز چهارم در «دره برکت» (که همان روز این اسم را بر آن دره گذاشتند و تا به امروز هم به همان نام معروف است)، جمع شدند و خداوند را برای برکاتش ستایش کردند. **27** سپس سپاهیان یهودا با خوشحالی تمام از اینکه خداوند ایشان را از جنگ دشمن نجات داده بود به دنبال یهوشافاط پیروزمندانه به اورشلیم بازگشتند. **28** آنها با صدای عود و بربط و شیپور به اورشلیم آمدند و به خانه خداوند رفتند. **29** وقتی قومه‌های همسایه شنیدند که خداوند با دشمنان اسرائیل جنگیده است، ترس خدا آنها را فرا گرفت. **30** در سرزمین یهوشافاط صلح برقرار شد، زیرا خدایش به او آسایش بخشیده بود. **31** یهوشافاط در سن سی و پنج سالگی پادشاه یهودا شد و بیست و پنج سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عزوبه نام داشت و دختر شلحی بود. **32** او مثل پدرش آسا، مطابق میل خداوند عمل می‌کرد. **33** ولی با این همه، بنخانه‌ها را که بر بالای تپه‌ها بود، خراب نکرد و قوم هنوز با تمام دل و جان به سوی خدای اجداد خود بازگشت نکرده بودند. **34** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهوشافاط، از اول تا آخر، در کتاب «تاریخ یهو پسر حنانی» که جزو «کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل» است، یافت می‌شود. **35** یهوشافاط، پادشاه یهودا در روزهای آخر عمرش با اخزیا، پادشاه اسرائیل که بسیار شرور بود پیمان بست. **36** آنها در عصیون جابر کشتی‌های بزرگ تجاری ساختند. **37** آنگاه العازار (پسر دوداوهوی مریشانی) بر ضد یهوشافاط پیشگویی کرد و گفت: «چون تو با اخزیا پادشاه متحد شدی، خداوند زحمات تو را بر باد خواهد داد.» پس آن کشتی‌ها شکسته شدند و هرگز به سفر تجاری نرفتند.

21 وقتی یهوشافاط مرد، او را در آرامگاه سلطنتی در اورشلیم، شهر داوود، دفن کردند و پسر او یهورام به جای او به سلطنت

رسید. **2** برادران او، یعنی سایر پسران یهوشافاط، اینها بودند: عزریا، بود که پادشاه شد، ولی فقط یک سال در اورشلیم سلطنت کرد. یحیئیل، زکریا، عزریاهو، میکائیل و شفعلیا. **3** پدرشان به هر یک از مادرش عتلیا نام داشت و نوۀ عمری بود. **3** او نیز مانند خاندان آنها هدایایی گرانبهائی از قبیل نقره و طلا و جواهرات و نیز شهرهای آخاب نسبت به خداوند گناه ورزید، زیرا مادرش او را به کارهای زشت حصاردار در یهوذا بخشیده بود. اما سلطنت را به یهورام داد چون ترغیب می‌کرد. **4** آری، اخزیا نیز مثل آخاب شرور بود، زیرا بعد پسر ارشدش بود. ولی یهورام وقتی زمام امور را به دست گرفت و بر از مرگ پدرش، خانواده آخاب مشاوران او بودند و او را به طرف اوضاع مسلط شد، تمام برادران خود و عدۀ زیادی از بزرگان اسرائیل را نابودی سوق دادند. **5** اخزیا بر اثر مشورت آنها، با یورام (پسر آخاب) کشت. **5** یهورام در سن سی و دو سالگی پادشاه شد و هشت سال پادشاه اسرائیل، متحد شد و برای جنگ با حزائیل، پادشاه سوریه، به در اورشلیم سلطنت کرد، **6** دختر آخاب زن او بود و او مانند آخاب و راموت جلعاد لشکر کشید. در این جنگ یورام مجروح شد. **6** پس سایر پادشاهان اسرائیل نسبت به خداوند گناه می‌ورزید. **7** اما خداوند برای معالجه به یزرعیل بازگشت. وقتی در آنجا بستری بود، اخزیا به نخواست دودمان سلطنت داوود را براندازد، زیرا با داوود عهد بسته بود عیادتش رفت. **7** خدا به وسیلۀ این دیدار، سقوط اخزیا را فراهم آورد. که همیشه یکی از پسرانش پادشاه باشد. **8** در دورۀ سلطنت یهورام، وقتی اخزیا با یورام بود، ییهو (پسر نمشی) که از طرف خداوند مأمور مردم ادم از فرمان یهوذا سرپیچی کردند و پادشاهی برای خود تعیین شده بود دودمان آخاب را براندازد، به سراغ آنها رفت. **8** زمانی که نمودند. **9** یهورام و فرماندهان سپاه او با تمام اربابه‌های جنگی عازم ییهو و برادرزاده‌های اخزیا روبرو شد و ایشان را کشت. **9** ییهو ادم شدند. اما ادومی‌ها آنها را محاصره کردند و یهورام شبانه از ییهو و در جستجوی اخزیا بود؛ سرانجام او را که در سامره پنهان شده بود دست ادومی‌ها گریخت. **10** به این ترتیب ادم تا به امروز استقلال در جستجوی اخزیا بود؛ سرانجام او را که در سامره پنهان شده بود خود را از یهوذا حفظ کرده است. در این هنگام اهالی شهر لبنه نیز دستگیر نموده، نزد ییهو آوردند و ییهو او را نیز کشت. با وجود این، شورش نمودند، زیرا یهورام از خداوند، خدای اجدادش برگشته بود. اخزیا را با احترام به خاک سپردند، چون نوۀ یهوشافاط پادشاه بود که **11** او همچنین بر بلندبهای یهوذا بتخانه‌ها ساخت و اهالی اورشلیم را با تمام دل از خداوند پیروی می‌کرد. از خاندان اخزیا کسی که قادر به بت‌پرستی کشاند و باعث شد مردم یهوذا از خدا دور شوند. **12** باشد سلطنت کند، نماند. **10** وقتی عتلیا، مادر اخزیا از کشته شدن یهورام نامه‌ای از ایلیای نبی با این مضمون دریافت کرد: «خداوند، پسرش باخیر شد، دستور قتل عام تمام اعضای خاندان سلطنتی یهوذا خدای جد تو داوود، می‌فرماید که چون مثل پدرت یهوشافاط و را صادر کرد. **11** تنها کسی که جان به در برد یوآش پسر کوچک مانند آسا پادشاه یهوذا رفتار نکردی، **13** بلکه مثل پادشاهان اسرائیل اخزیا بود، زیرا یهوشع، عمه یوآش، که دختر یهورام پادشاه و خواهر شرور بوده‌ای و مانند زمان آخاب پادشاه، مردم یهوذا و اورشلیم را به نانتی اخزیا بود، او را نجات داد. یهوشع طفل را از میان سایر فرزندان بت‌پرستی کشانده‌ای، و چون برادرانت را که از خودت بهتر بودند به پادشاه که در انتظار مرگ بودند، دزدید و او را با دایه‌اش در خانۀ قتل رساندی، **14** پس خداوند بالای سختی دامنگیر قوم تو و زنان و خداوند در اتافی پنهان کرد. (یهوشع زن یهویداع کاهن بود). **12** فرزندان خواهد کرد؛ و تو هر چه داری از دست خواهی داد. **15** در مدت شش سالی که عتلیا در مقام ملکه فرمانروایی می‌کرد، یوآش خودت نیز به مرض روده‌ای سختی مبتلا خواهی شد و این مرض زیر نظر عمامه‌اش در خانۀ خدا پنهان ماند.

23 در هفتمین سال سلطنت عتلیا، یهویداع کاهن برخی از فرماندهان سپاه را احضار کرده نقشه‌ای را که داشت با آنها در میان گذاشت. این فرماندهان عبارت بودند از: عزریا (پسر یهورام)، اسماعیل (پسر یهوحانان)، عزریا (پسر عوبید)، معسیا (پسر عدایا) و الیشافاط (پسر زکری). **2** ایشان مخفیانه به سراسر یهوذا سفر کردند تا لایوان و سران قبایل را از نقشه یهویداع باخیر سازند و آنها را به اورشلیم احضار کنند. وقتی همه به اورشلیم آمدند برای پادشاه جوان که هنوز در خانۀ خدا مخفی بود، قسم خوردند که نسبت به وی وفادار باشند. یهویداع کاهن گفت: «وقت آن رسیده که پادشاه زمام امور مملکت را در دست بگیرد، و این طبق وعده خداوند است که فرمود: "همیشه یکی از فرزندان داوود باید پادشاه باشد." **4** حالا کاری که باید بکنیم این است: یک سوم شما لایوان و کاهنان که روز خود انتخاب کردند، زیرا مهاجمانی که همراه عزربها به یهوذا حمله کردند، پسران بزرگ او را کشته بودند. **2** اخزیا بیست و دو ساله

22 اهالی اورشلیم اخزیا، پسر کوچک یهورام را به پادشاهی خود انتخاب کردند، زیرا مهاجمانی که همراه عزربها به یهوذا حمله کردند، پسران بزرگ او را کشته بودند. **2** اخزیا بیست و دو ساله

بقیه قوم طبق دستور خداوند در حیاط خانه خداوند بایستند. زیرا فقط لایوان و کاهنان که مشغول خدمت هستند می‌توانند وارد خانه خداوند شوند، چون پاک هستند. 7 شما لایوان اسلحه به دست بگیرید و پادشاه را احاطه کنید و هر جا می‌رود از او محافظت نمایید. هر که خواست وارد خانه خدا شود، او را بکشید.» 8 لایوان و تمام شهرهای یهودا بروید و هدایای سالیانه را جمع کنید تا بتوانیم مردم یهودا مطابق دستورهای یهویداع عمل کردند. نگهبانانی که روز شبات سر خدمت می‌رفتند و نیز نگهبانانی که در آن روز سر خدمت نبودند، همگی سر پست خود ماندند، زیرا یهویداع آنها را مرخص نکرد. 9 سپس یهویداع آنها را با نيزوها و سپرهای خانه خدا که متعلق به داود پادشاه بود، مسلح کرد. 10 سپس تمام قوم را اطراف پادشاه مستقر ساخت. آنها صفی تشکیل دادند که از ضلع جنوبی معبد تا ضلع شمالی و درواترود مذبح کشیده می‌شد. 11 آنگاه یهویداع و پسرانش یوآش را بیرون آورد، تاج شاهی را بر سرش نهادند و نسخه‌ای از تورات را به او دادند و او را تدهین کرده، به پادشاهی منصوب نمودند. سپس همه فریاد برآوردند: «زنده باد پادشاه!» 12 ملکه عتلیا وقتی فریاد شادی مردم را شنید، با عجله به طرف خانه خداوند که مردم در آنجا جمع شده بودند، دوید. 13 در آنجا پادشاه جدید را دید که کنار ستون مخصوص پادشاهان نزد مدخل ایستاده و فرماندهان و شبپورچی‌ها دور او را گرفته‌اند و شبپور می‌زنند و همه شادی می‌کنند و دسته سرایندگان همراه نوازندگان، قوم را در خواندن سرود رهبری می‌کنند. عتلیا با دیدن این منظره لباس خود را پاره کرد و فریاد برآورد: «خیانت! خیانت!» 14 یهویداع به فرماندهان چنین دستور داد: «او را از اینجا بیرون ببرید. در خانه خداوند او را نکشید. اگر کسی سعی کند عتلیا را نجات دهد باید بدی درنگ کشته شود.» 15 پس وقتی عتلیا به یکی از دروازه‌های کاخ به نام «دروازه اسب» رسید، همان جا او را کشتند. 16 بعد یهویداع عهد بست که خود و پادشاه و مردم، قوم خداوند باشند. 17 آنگاه همه به بتخانه بعل رفتند و آن را واژگون ساختند و مذبحها و مجسمه‌ها را خراب کردند و متان، کاهن بت بعل را در مقابل مذبحها کشتند. 18 سپس یهویداع، کاهنان و لایوان را در خانه خداوند گذاشت تا وظایفی را که داود پادشاه تعیین کرده بود، انجام دهند و طبق دستورهای تورات موسی برای خداوند قربانیهای سوختنی تقدیم کنند. آنها با شادی و بود. 17 اما پس از مرگ یهویداع، بزرگان یهودا نزد یوآش پادشاه سرور وظیفه خود را انجام می‌دادند. 19 یهویداع نگهبانانی جلوی دروازه‌های خانه خداوند گماشت تا نگذارند افرادی که نجس هستند داخل شوند. 20 سپس فرماندهان سپاه، مقامات و رهبران مملکتی و تمام قوم، یهویداع را همراهی کردند تا پادشاه را از خانه خداوند به کاخ سلطنتی بیاورند. آنها از «دروازه بالایی» وارد کاخ شدند و یوآش را بر تخت سلطنت نشاندند. 21 همه مردم از این موضوع خوشحال بودند. بعد از مرگ عتلیا، در شهر آرامش برقرار گردید.

24

یوآش هفت ساله بود که پادشاه شد و چهل سال در اورشليم سلطنت کرد. (مادرش ظبیه، از اهالی برثشع بود.) 2 مادامی که

کشتند. 22 پس یوآش خوبی‌های یهویداع را فراموش کرد و پسرش را نمک برد و در آنجا ده هزار نفر از ادومی‌ها را کشت. 12 سپاه کشت. زکریا قبل از مرگش چنین گفت: «خداوند این را ببیند و اَمَسیا ده هزار نفر دیگر را گرفته، به بالای پرتگاهی بردند و آنها را از از شما بازخواست کند.» 23 چند ماه پس از کشته شدن زکریا، آنجا به زیر انداختند که بر روی تخته سنگهای پایین افتاده، متلاشی نیروهای سوری، یهودا و اورشلیم را تسخیر کردند و همه سران کشور شدند. 13 در این ضمن، سربازان اسرائیلی که اَمَسیا آنها را به را کشتند. آنها تمام غنایمی را که به چنگ آوردند برای پادشاه و طشنان بازگردانده بود، به شهرهای یهودا که بین بیت‌حورون و سامره سوریه فرستادند. 24 برای سپاه کوچک سوریه این یک پیروزی بزرگ قرار داشتند، هجوم بردند و سه هزار نفر را کشتند و غنیمت بسیار با محسوب می‌شد. خداوند به آنها اجازه داد سپاه نیرومند یهودا را خود بردند. 14 اَمَسیای پادشاه هنگام مراجعت از کشتار ادومی‌ها، شکست دهند، زیرا مردم یهودا خداوند، خدای اجدادشان را ترک داشته و آنها را سجد نمود و برای آنها بخور سوزانید. 15 این عمل، سوری‌ها یوآش را به شدت مجروح کرده، از آنجا رفتند. در این ضمن دو نفر از افراد یوآش تصمیم گرفتند انتقام خون زکریا پسر یهویداع را از او بگیرند. پس او را در بسترش کشتند و بعد در شهر داوود دفن کردند، اما نه در آرامگاه سلطنتی. 26 توطئه‌کنندگان، زاباد پسر یک زن عمونی به نام شمعو و یهوآباد پسر یک زن موآبی به نام شمریت بودند. 27 شرح حال پسران یوآش و نبوکی که درباره او شد و شرح تعمیر خانه خدا در کتاب «تاریخ پادشاهان» نوشته شده است. بعد از مرگ یوآش، پسرش اَمَسیا به جای او پادشاه شد.

25

اَمَسیا بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش یهوعدان اورشلمی بود. 2 او هر چه در نظر خداوند پسندیده بود انجام می‌داد، اما نه با تمام دل و جان. 3 وقتی اَمَسیا زمام امور را در دست گرفت افرادی را که پدرش را کشته بودند، از بین برد، 4 ولی فرزندان‌شان را نکشت زیرا خداوند در تورات موسی امر فرموده بود که نه پدران برای گناه پسران کشته شوند و نه پسران به سبب گناه پدران، بلکه هر کس برای گناه خودش مجازات شود. 5 اَمَسیا مردان خاندانهای یهودا و بنیامین را پرستش بتهای ادم به دست دشمن نابود کند. 21 پس یهوآش، احضار کرد و از آنها سپاهی تشکیل داده، آنان را به چند دسته تقسیم پادشاه اسرائیل سپاه خود را آماده جنگ با امصیا پادشاه یهودا کرد. 22 سپاه بیست ساله و بالاتر تشکیل شده بود که همه تعلیم دیده بودند و در یهودا شکست خورد و سربازان به شهرهای خود فرار کردند. 23 یهوآش (پادشاه اسرائیل)، اَمَسیا پادشاه مغلوب یهودا را اسیر کرده، به اورشلیم برد. یهوآش دستور داد که حصار اورشلیم را از دروازه افرایم تا اسرائیل اجیر کرد. 7 اما مرد خدایی نزد اَمَسیا آمده، گفت: «ای پادشاه، سربازان اسرائیلی را اجیر نکن، زیرا خداوند با آنها نیست. او این افرایمی‌ها را کمک نخواهد کرد. 8 اگر بگذاری آنها همراه سپاهیان تو به جنگ بروند، هر چند هم خوب بجنگید ولی عاقبت شکست خواهید خورد. زیرا خداست که می‌تواند انسان را پیروز سازد یا شکست دهد.» 9 اَمَسیا گفت: «پس پولی که بابت اجیر کردن آنها پرداخته‌ام چه می‌شود؟» آن مرد خدا جواب داد: «خداوند قادر پادشاهان یهودا و اسرائیل» نوشته شده است. 27 اَمَسیا از پیروی است بیش از این به تو بدهد.» 10 پس اَمَسیا سربازان اجیر شده خداوند برگشت و در اورشلیم علیه او توطئه چیدند و او به لاکیش اسرائیلی را مرخص کرد تا به خانه‌هایشان در افرایم بازگردند. این موضوع خشم آنها را برانگیخت و آنها در شدت غضب به خانه‌های خود بازگشتند. 11 آنگاه اَمَسیا با شجاعت سپاه خود را به «دره آرامگاه سلطنتی دفن کردند.

مردم یهودا، عزرا را که شانزده ساله بود به جای پدرش اَمَسیا پادشاه خود ساختند. **2** عزرا پس از مرگ پدرش شهر ایل را برای یهودا پس گرفت و آن را بازسازی کرد. **3** او پنجاه و دو سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش یکلیای اورشلیمی بود). **4** او مانند پدرش اَمَسیا آنچه در نظر خداوند پسندیده بود انجام می داد. **5** تا زمانی که مشاور روحانی او، زکریا زنده بود، او از خدا پیروی می کرد و خدا نیز او را موفق می ساخت. **6** عزرا به جنگ فلسطینی ها رفت و شهر جت را گرفت و حصار آن را خراب کرد و با شهرهای یبینه و اشدود نیز به همین طریق عمل نمود. سپس در ناحیه اشدود و قسمتهای دیگر فلسطین شهرهای تازه ای ساخت. **7** خدا نه فقط او را در جنگ با فلسطینی ها یاری نمود، بلکه در نبرد با اعراب جوربعل و معونی ها نیز وی را امداد فرمود. **8** معونی ها باج و خراج به او می پرداختند و نام او تا مصر شهرت یافت زیرا او بسیار نیرومند شده بود. **9** عزرا در شهر اورشلیم نزد دروازه زاویه، دروازه دره و جایی که حصار اورشلیم می پیچید قلعه های محکمی بنا کرد. **10** همچنین در صحرا برجها ساخت و چاههای بسیار کند زیرا در دشتها و دره ها، گله های بسیار داشت. عزرا به کشاورزی علاقمند بود و به همین جهت در دامنه تپه ها و دشتهای حاصلخیز، مزرعه ها و تاکستانهای فراوانی داشت. **11** سپاه عزرا از سربازان جنگ آزموده ای تشکیل شده بود. در زمان جنگ، یعنی ثیل، کاتب و معسیا، معاون حننیا که یکی از درباریان بود، سپاه را به چند دسته تقسیم کرده، سان می دیدند. **12** دو هزار و ششصد نفر از سران قبایل، فرماندهی این دسته ها را به عهده داشتند. **13** سپاه زیر دست آنها از ۳۰۷۵۰۰ سرباز زنده تشکیل شده بود که با شجاعت از پادشاه در مقابل دشمن دفاع می کردند. **14** عزرا برای تمام افراد سپاه سیر، نیزه، کلاهخود، زره، کمان و فلاخن تهیه کرد. **15** به دستور او منجنیق هایی به وسیله

27 یوتام در سن بیست و پنج سالگی بر تخت سلطنت نشست و شانزده سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش یروشا نام داشت و دختر صادق بود). **2** او مانند پدرش عزرا آنچه در نظر خداوند پسندیده بود انجام می داد اما مانند او با سوزاندن بخور در خانه خداوند مرتکب گناه نشد. با این حال مردم هنوز به فساد ادامه می دادند. **3** یوتام دروازه بالایی خانه خداوند را بازسازی کرد و آن قسمت از حصار اورشلیم را که عوفل نام داشت تعمیر اساسی نمود. **4** در کوهستان یهودا شهرها ساخت و در جنگلها، قلعه ها و برجها درست کرد. **5** او با معونی ها وارد جنگ شد و آنها را شکست داد و تا سه سال، سالیانه ۳۴۰۰ کیلوگرم نقره، ۱۰۰۰ تن گندم و ۱۰۰۰ تن جو از آنها باج گرفت. **6** یوتام، پادشاه قدرتمندی شد، زیرا از خداوند، خدای خود با وفاداری پیروی می کرد. **7** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یوتام، فتوحات و اعمالش در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا» نوشته شده است. **8** یوتام در سن بیست و پنج سالگی به سلطنت رسید و شانزده سال در اورشلیم پادشاهی کرد. **9** وقتی مرد، او را در شهر داوود به خاک سپردند و پسرش آحاز به جای او پادشاه شد.

28 آحاز در سن بیست سالگی پادشاه شد و شانزده سال در اورشلیم سلطنت کرد. او مانند جدش داوود مطابق میل خداوند رفتار نمود. **2** آحاز به پیروی از پادشاهان اسرائیل، بتهای بعل را می پرستید. **3** او حتی به دره هوم رفت و نه فقط در آنجا برای بتها بخور سوزاند، بلکه پسران خود را نیز زنده زنده سوزانیده و قربانی بتها کرد. این رسم قومهایی بود که خداوند سرزمینشان را از آنها گرفته، به بنی اسرائیل داده بود. **4** آحاز در بتخانه های روی تپه ها و بلندیها و زیر هر درخت سبز قربانی کرد و بخور سوزانید. **5** به همین علت خداوند به پادشاه سوریه اجازه داد او را شکست دهد و عده زیادی از قومش را اسیر کرده، به دمشق ببرد. سربازان اسرائیل نیز عده زیادی از سربازان آحاز را کشتند. **6** قحح (پسر رملیا)، پادشاه اسرائیل در یک روز صد و بیست هزار نفر از سربازان یهودا را کشت زیرا مردم یهودا از خداوند، خدای اجدادشان برگشته بودند. **7** سپس یک جنگاور اسرائیلی از اهالی افرایم به نام زکری، معسیا پسر آحاز و این هنگام ناگهان مرض جذام در پیشانی او ظاهر شد! **20** عزریا و کاهنان دیگر وقتی این را دیدند، با شتاب او را بیرون بردند. او خود نیز می خواست هر چه زودتر از خانه خدا خارج شود، زیرا خداوند او

را اسیر کرده، با غنیمت فراوانی که به چنگ آورده بودند به سامره پایتخت اسرائیل بردند. **9** ولی عودید، نبی خداوند که در سامره بود به ملاقات سپاهیان اسرائیل که از جنگ بازمی‌گشتند رفت و به آنها گفت: «ببینید! خداوند، خدای اجداد شما بر یهودا خشمگین شد و گذاشت شما بر آنها پیروز شوید، ولی شما آنها را کشتید و ناله آنها تا آسمان رسیده است. **10** حالا هم می‌خواهید این زنها و بچه‌ها را که از اورشلیم و یهودا آورده‌اید غلام و کنیز خود سازید. آیا فکر می‌کنید که خود شما بی‌تقصیر هستید و بر ضد خداوند، خدای خود گناه نکرده‌اید؟ **11** به حرف من گوش دهید و این اسیران را که به‌سنگان خود شما هستند به خانه‌هایشان بازگردانید، زیرا هم اکنون آتش خشم خداوند بر شما شعله‌ور شده است.» **12** بعضی از سران قبیلهٔ افرایم نیز با سپاهیان که از جنگ بازگشته بودند مخالفت کردند. آنها عبارت بودند از: عزریا پسر یهوحنان، برکیا پسر مشلیموت، یحزقیال پسر شلوم و عماسا پسر حدلای. **13** ایشان اعتراض‌کنان گفتند: «نباید این اسیران را به اینجا بیاورید. اگر این کار را بکنید ما در نظر خداوند مقصر خواهیم بود. آیا می‌خواهید به بار گناهان ما بیافزایید؟ ما به اندازهٔ کافی برای گناهانمان مورد خشم خدا قرار گرفته‌ایم.» **14** پس سپاهیان تمام اسیران و غنایمی را که آورده بودند به قوم خود و رهبرانشان واگذار کردند تا دربارهٔ آنها تصمیم بگیرند. **15** آنگاه چهار نفری که قبلاً نامشان برده شده، لباسهای غنیمت گرفته شده را بین اسیران توزیع کردند و به آنها کفش، نان و آب دادند و زخمهای بیماران را بستند. سپس کسانی را که ضعیف بودند بر الاغ سوار کرده، آنها را به شهر اریحا که به شهر نخلستان معروف بود، نزد خانواده‌هایشان بردند و خود به سامره بازگشتند. **16** در آن زمان، آحاز پادشاه یهودا از پادشاه آشور کمک طلبید. **17** زیرا لشکر آدوم دوباره یهودا را تسخیر کرده، عده‌ای را به اسارت برده بود. **18** در ضمن فلسطینی‌ها نیز به شهرهایی که در دشتهای یهودا و در جنوب این سرزمین بودند هجوم آوردند و بیت‌شمس، ایلون، جدیروت، سوکو، تمه، جمزو و روستاهای اطراف آنها را گرفتند و در آنها ساکن شدند. **19** خداوند به سبب آحاز، یهودا را دچار مصیبت کرد، زیرا آحاز نسبت به خداوند گناه ورزید و یهودا را نیز به گناه کشاند. **20** اما وقتی تغلت فلاسر، پادشاه آشور آمد، به جای کمک به آحاز پادشاه، موجب ناراحتی و دردرس او شد. **21** هر چند آحاز طلا و نقرهٔ خانهٔ خداوند، خزانه‌های کاخ سلطنتی و خانه‌های سران قوم را به پادشاه آشور داد، ولی فایده‌ای نداشت. **22** آحاز با وجود تمام این مشکلات، بیش از پیش نسبت به خداوند گناه ورزید. **23** او برای بتهای سوریه قربانی نمود زیرا فکر می‌کرد این بتها سوزی‌ها را کمک کرده‌اند تا او را شکست دهند. پس او هم برای آنها قربانی کرد تا او را یاری کنند. ولی همین بتها باعث نابودی آحاز و تمام قوم او شدند. **24** آحاز ظروف و لوازم خانهٔ خدا را گرفته، در هم کوبید و درهای خانهٔ خداوند را بست تا دیگر کسی در آنجا عبادت نکند و در هر گوشهٔ اورشلیم برای بتها مذبح بنا کرد. **25** در هر یک از شهرهای

29

جزقیلا در سن بیست و پنج سالگی پادشاه یهودا شد و بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش ایان نام داشت و دختر زکریا بود.) **2** او مانند جدش داوود مطابق میل خداوند رفتار می‌کرد. **3** جزقیلا در همان ماه اول سلطنت خود، درهای خانهٔ خداوند را دوباره گشود و آنها را تعمیر کرد. **4** او کاهنان و لایان را احضار کرد تا در حیاط شرقی خانهٔ خدا با او ملاقات کنند. **5** وقتی در آنجا جمع شدند به ایشان گفت: «ای لایان به من گوش دهید. خود را تقدیس کنید و خانهٔ خداوند، خدای اجدادتان را پاک نمایید و هر چیز ناپاک را از قدس بیرون بریزید. **6** زیرا پدران ما در حضور خداوند، خدایمان مرتکب گناه بزرگی شده‌اند. آنها خداوند و خانهٔ او را ترک نمودند و به عبادتگاه او اهانت کردند. **7** درهای خانهٔ خدا را بستند و چراغهایش را خاموش کردند. در آنجا برای خدای اسرائیل بخور نسوزاندند و قربانی تقدیم نکردند. **8** بنابراین، به طوری که با چشم‌شان خود مشاهده می‌کنید، خداوند بر یهودا و اورشلیم خشمناک شده و ما را چنان مجازات کرده که برای دیگران درس عبرت شده‌ایم. **9** پدران ما در جنگ کشته شده‌اند و زنان و فرزندان ما در اسارت هستند. **10** «ولی اینک من تصمیم دارم با خداوند، خدای اسرائیل عهد ببندم تا او از خشم خود که نسبت به ما دارد، برگردد. **11** ای فرزندان من، در انجام وظیفهٔ خود غفلت نکنید، زیرا خداوند شما را انتخاب کرده تا او را خدمت نمایید و در حضورش بخور بسوزانید.» **12** از لایوانی که در آنجا بودند این عده آمادگی خود را اعلام کردند: از طایفهٔ قهات، محت (پسر عماسای) و یوئیل (پسر عزریا)؛ از طایفهٔ مراری، قیس (پسر عبدی)، و عزریا (پسر یهلئیل)؛ از طایفهٔ جرشون، یوآخ (پسر زمه) و عیدن (پسر یوآخ)؛ از طایفهٔ الیصافان، شمری و یعیئیل؛ از طایفهٔ آساف، زکریا و متنبای؛ از طایفهٔ هیمان، یحییئیل و شمعای؛ از طایفهٔ یدوتون، شمعیا و عزریئیل. **15** اینها لایوان همکار خود را جمع کردند و همگی خود را تقدیس نمودند و همان‌طور که پادشاه در پیروی از کلام خداوند به ایشان دستور داده بود، شروع به پاکسازی خانهٔ خداوند کردند. **16** کاهنان داخل خانهٔ خداوند شدند و آنجا را پاک کردند و همهٔ اشیاء ناپاک را که در آنجا بود به حیاط آوردند و لایوان آنها را به خارج شهر بردند و به درهٔ قدرون ریختند. **17** این کار، در روز اول ماه اول شروع شد و هشت روز طول کشید تا به حیاط بیرونی رسیدند و هشت روز دیگر هم صرف پاکسازی حیاط نمودند. پس کار پاکسازی خانهٔ خداوند روی‌هم‌رفته شانزده روز طول کشید. **18** سپس لایوان به

کاخ سلطنتی رفتند و به جزقیای پادشاه گزارش داده، گفتند: «ما کار پاکسازی خانهٔ خداوند و مذبح قربانیهای سوختنی و لوازم آن و همچنین میز نان حضور و لوازم آن را تمام کرده‌ایم. 19 تمام اسباب و اثاثیه‌ای که آهاز پادشاه، هنگام بستن خانهٔ خدا از آنجا بیرون برده بود، ما آنها را دوباره سرجای خود گذاشته، تقدیس کردیم و اکنون در کنار مذبح خداوند قرار دارند.» 20 روز بعد، صبح زود جزقیای پادشاه و مقامات شهر به خانهٔ خداوند رفتند 21 و هفت گاو، هفت قوچ، هفت بره و هفت بز نر برای کفارهٔ گناهان خاندان سلطنت و قوم یهودا و نیز تقدیس خانهٔ خدا آوردند. جزقیّا به کاهنان که از نسل هارون بودند دستور داد حیوانات را روی مذبح خداوند قربانی کنند. 22 پس گاوها، قوچها و بره‌ها را سر بریدند و کاهنان خون حیوانات را بر مذبح پاشیدند. 23 سپس بزهای نر را جهت کفارهٔ گناه به حضور پادشاه و مقامات شهر آوردند و ایشان دستهای خود را بر آنها گذاشتند. 24 کاهنان بزهای نر را سر بریدند و خون آنها را جهت کفارهٔ گناه تمام قوم اسرائیل بر مذبح پاشیدند زیرا پادشاه گفته بود که باید برای تمام بنی اسرائیل قربانی سوختنی و قربانی گناه تقدیم شود. 25 طبق دستوری که خداوند توسط جاد و ناتان نبی به داوود پادشاه داده بود، جزقیّا لایوان نازنده را با سنجها، بریطها و عودها در خانهٔ خداوند گماشت. 26 لایوان با آلات موسیقی داوود پادشاه، و کاهنان با شیپورها آماده ایستادند. 27 آنگاه جزقیّا دستور داد قربانیهای سوختنی را به خداوند تقدیم کنند. هنگامی که قربانی سوختنی تقدیم می‌شد، سرود خداوند نیز با همراهی شیپور و سازهای داوود پادشاه اسرائیل آغاز شد. 28 تا پایان مراسم قربانی، دستهٔ سرایندگان همراه با صدای شیپورها سرود خواندند و تمام جماعت، خدا را پرستش کردند. 29 در خاتمهٔ مراسم، پادشاه و تمام حاضرین زانو زده، خداوند را ستایش نمودند. 30 پس از آن جزقیّا پادشاه و بزرگان قوم به لایوان دستور دادند که با مزمورهای داوود و آساف نبی در وصف خداوند بسریند. لایوان با شادی سرود خواندند و زانو زده خداوند را پرستش کردند. 31 جزقیّا به مردم گفت: «حال که خود را برای خداوند تقدیس کرده‌اید، قربانیها و هدایای شکرگزاری خود را به خانهٔ خداوند بیاورید.» پس مردم قربانیها و هدایای شکرگزاری آوردند و بعضی نیز داوطلبانه حیواناتی برای قربانی سوختنی تقدیم کردند. 32 روی هم رفته هفتاد گاو، صد قوچ و دویست بره برای قربانی سوختنی و ششصد گاو و سه هزار گوسفند به عنوان هدایای شکرگزاری تقدیم شد. 34 ولی تعداد کاهنان آماده کم بود، بنابراین تا آماده شدن کاهنان دیگر، لایوان ایشان را کمک کردند تا تمام قربانیهای سوختنی را ذبح کنند. (لایوان بیشتر از کاهنان برای خدمت آمادگی داشتند.) 35 علاوه بر قربانیهای سوختنی فراوان، قربانیهای سلامتی و هدایای نوشیدنی تقدیم شد. به این ترتیب، خانهٔ خداوند دوباره برای عبادت آماده شد. 36 جزقیّا و تمام قوم از اینکه توانسته بودند به کمک خدا به این زودی کار را تمام کنند، بسیار خوشحال بودند.

مأمور شدند این کار را برای ایشان انجام دهند. حزقیای پادشاه نیز شروع کردند و در ماه هفتم به پایان رساندند. **8** وقتی حزقیای و بزرگان برای ایشان دعا کرد تا بتوانند خوراک عید پَسَح را بخورند، هر چند قوم آمدند و این هدایا را دیدند خداوند را شکر و سپاس گفتند و برای این برخلاف شریعت بود. حزقیای چنین دعا کرد: «ای خداوند مهربان، قوم اسرائیل برکت طلبیدند. **9** حزقیای از کاهنان و لایوان دربارهٔ هدایای خدای اجداد ما، هر کسی را که قصد دارد تو را پیروی نماید ولی خود را برای شرکت در این مراسم تقدیس نکرده است، پیامرز.» **20** داد: «از وقتی که مردم شروع کردند به آوردن این هدایای خوراکی به خداوند دعای حزقیای را شنید و قوم را شفا بخشید. **21** پس بنی اسرائیل هفت روز عید نان فطیر را با شادی فراوان در شهر اورشلیم جشن گرفتند. درضمن لایوان و کاهنان هر روز با آلات موسیقی خداوند را ستایش می کردند. **22** (حزقیای پادشاه از تمام لایوانی که مراسم عبادتی را خوب انجام داده بودند قدردانی کرد.) هفت روز مراسم عید برقرار بود. قوم قربانیهای سلامتی تقدیم کردند و خداوند، خدای اجدادشان را ستایش نمودند. **23** تمام جماعت پس از مشورت، پادشاه و عزریا، کاهن اعظم، تعیین شدند تا زیر نظر این دو برادر تصمیم گرفتند عید پَسَح هفت روز دیگر ادامه یابد؛ پس با شادی هفت روز دیگر این عید را جشن گرفتند. **24** حزقیای هزار گاو و هفت هزار گوسفند برای قربانی به جماعت بخشید. مقامات مملکتی نیز قوری (پسر یمنهٔ لایوی) که نگاهبان دروازهٔ شرقی بود، مسئول توزیع هزار گاو و ده هزار گوسفند هدیه کردند. در این هنگام عدهٔ زیادی از کاهنان نیز خود را تقدیس نمودند. **25** تمام مردم یهودا، همراه با کاهنان و لایوان و آنانی که از مملکت اسرائیل آمده بودند، و نیز غریبان ساکن اسرائیل و یهودا، شادی می کردند. **26** اورشلیم از زمان سلیمان پسر داوود پادشاه تا آن روز، چنین روز شادی به خود ندیده بود. **27** در خاتمه، کاهنان و لایوان ایستاده، قوم را برکت دادند و خدا دعای آنها را از قدس خود در آسمان شنید و اجابت فرمود.

31

بعد از پایان عید پَسَح، اسرائیلی هایی که برای شرکت در عید به اورشلیم آمده بودند به شهرهای یهودا، بنیامین، افرایم و منشی رفتند و بتکده های روی تپه ها را ویران کرده، تمام بتها، مذبحها و مجسمه های شرم آور آشیره را در هم کوبیدند. سپس همگی به خانه های خود بازگشتند. **2** حزقیای دسته های کاهنان و لایوان را برحسب نوع خدمتی که داشتند دوباره سر خدمت قرار داد. خدمات ایشان عبارت بودند از: تقدیم قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی، رهبری مراسم عبادتی و شکرگزاری و خواندن سرود در خانهٔ خداوند. **3** همچنین برای قربانیهای سوختنی صبح و عصر، قربانیهای روزهای شَبَات و جشنهای ماه نو و سایر عیدها که در تورات خداوند مقرر شده بود، پادشاه از اموال خود حیواناتی هدیه کرد. **4** علاوه بر این، برای اینکه کاهنان و لایوان بتوانند تمام وقت مشغول انجام وظیفه ای باشند که در تورات خدا برای آنها مقرر شده بود، از مردم اورشلیم خواست تا سهم مقرر شدهٔ کاهنان و لایوان را به آنها بدهند. **5** به محض صدور فرمان پادشاه، مردم اسرائیل با کمال سخاوتمندی نویر غله، شراب، روغن زیتون و عسل و نیز دیک تمام محصولات زمین خود را آورده، هدیه کردند. **6** تمام کسانی که در یهودا ساکن بودند علاوه بر دیک گله ها و رمه ها، مقدار زیادی هدایای دیگر آوردند و برای خداوند، خدای خود وقف کردند. **7** این کار را از ماه سوم

نامشان ثبت شده بود، به طور مرتب سهمیه ای داده می شد زیرا این کاهنان خود را وقف خدمت خدا کرده بودند. **19** افرادی نیز تعیین شدند تا هدایای خوراکی را بین کاهنان نسل هارون که در مزارع اطراف شهرها زندگی می کردند و نیز بین کسانی که نامشان در نسب نامهٔ لایوان ثبت شده بود، توزیع کنند. **20** به این ترتیب حزقیای پادشاه در مورد توزیع هدایا در سراسر یهودا اقدام نمود و آنچه در نظر خداوند، خدایش پسندیده و درست بود بجا آورد. **21** او با تمام دل و جان آنچه برای خانهٔ خدا لازم بود انجام می داد و از شریعت و احکام خدا پیروی می نمود و به همین جهت همیشه موفق بود.

32

مدتی بعد از اصلاحات حزقیای پادشاه، سنحاریب، پادشاه آشور به سرزمین یهودا هجوم آورد و شهرهای حصاردار را محاصره کرد و در صدد تسخیر آنها برآمد. **2** وقتی حزقیای فهمید که سنحاریب قصد حمله به اورشلیم را دارد **3** با مقامات مملکتی و فرماندهان سپاه به مشورت پرداخت. آنها تصمیم گرفتند چشمه های آب بیرون شهر را ببندند. **4** پس عدهٔ زیادی از مردم را جمع کردند و چشمه ها و نهری را که در میان مزرعه ها جاری بود، مسدود ساختند. آنها گفتند: «نایب بگذاریم پادشاه آشور به آب دسترسی پیدا کند.» **5** سپس حزقیای قسمتهای خراب شدهٔ حصار اورشلیم را تعمیر کرد و بر آن برجهایی ساخت. او حصار دیگری نیز در پشت حصار اصلی درست

کرده به این وسیله نیروی دفاعی خود را تقویت نمود. همچنین قلعهٔ عدهٔ زیادی به اورشلیم آمده، هدایایی برای خداوند و حزقیای آوردند. از ملو را که در شهر داوود بود مستحکم نمود و تعداد زیادی سلاح و آن پس، حزقیای پادشاه در میان تمام قومها بسیار سربلند شد. **24** در سپر تهیه دید. **6** حزقیای مردم شهر را فرا خواند و فرماندهان بر آنها آن روزها حزقیای بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. او به درگاه خداوند دعا گماشت و آنها را در دشت وسیع مقابل شهر جمع کرده، با این کرد و خداوند به او نشان داد که شفا خواهد یافت. **25** اما حزقیای کلمات آنها را تشویق نمود: **7** «دلیر و قوی باشید و از پادشاه آشور و مغرور شد و پس از شفایش مطابق میل خدا رفتار نکرد، به همین سپاه بزرگ او نترسید، زیرا آن که با ماست توانا تر از اوست! **8** پادشاه علت خشم خدا علیه او و یهودا و اورشلیم افروخته گردید. **26** آنگاه آشور سپاه بزرگی همراه خود دارد ولی آنها انسانهایی بیش نیستند، اما ما خداوند، خدای خود را همراه خود داریم که به ما کمک می کند و حیات حزقیای، غضب خداوند بر آنها نازل نشد. **27** حزقیای بسیار برای ما می جنگد.» این سخنان حزقیای به ایشان قوت قلب بخشید. ثروتمند شد و به اوج افتخار رسید. به دستور او برای نگه داری طلا **9** آنگاه سنحاریب، پادشاه آشور که با سپاه بزرگ خود شهر لاکیش را و نقره و جواهرات و عطریات و اشیاء قیمتی و سیرهایش، انبارها محاصره کرده بود، قاصدانی را با این پیام نزد حزقیای و مردم یهودا که ساختند. **28** او همچنین انبارها برای ذخیره کردن غلات، شراب و در اورشلیم جمع شده بودند فرستاد: **10** «سنحاریب، پادشاه آشور روغن زیتون؛ طولیله‌ها برای حیوانات و آغلها برای گله‌ها ساخت. **29** چنین می گوید: به چه کسی امید بسته‌اید که در اورشلیم در محاصره خدا گله‌ها و رمه‌ها و ثروت زیادی به او بخشید و او برای نگه داری باقی می ماند؟ **11** حزقیای پادشاه با این وعده که خداوند شما را از آنها شهرها ساخت. **30** حزقیای جلوی نهر بالایی جیحون یک سد جنگ پادشاه آشور خواهد رها کند، می خواهد شما را آنقدر در آنجا درست کرد و آب آن را به سمت غرب شهر داوود جاری نمود. او به نگه دارد تا از گرسنگی و تشنگی بمیرد. **12** مگر همین حزقیای هر کاری دست می زد موفق می شد. **31** اما وقتی فرستادگانی از بابل نبود که تمام معبد‌های خدا را که بر فراز تپه‌ها بود خراب کرد و آمدند تا دربارهٔ معجزهٔ شفا یافتن او اطلاعاتی کسب کنند، خدا حزقیای به یهودا و اورشلیم دستور داد که فقط در برابر یک مذبح عبادت را به حال خود وا گذاشت تا ماهیت خود را نشان دهد و معلوم شود کنند و فقط بر روی آن بخور بسوزانند؟ **13** مگر نمی دانید من و چگونه آدمی است. **32** شرح بقیهٔ رویدادهای دوران سلطنت حزقیای و اجداد من چه بر سر قومهای دیگر آورده‌ام؟ کدام یک از خدایان آن کارهای خوب او در کتاب اشعای نبی (پسر آموص) و کتاب «تاریخ قومها» توانستند برای نجات سرزمینشان کاری انجام دهند؟ پس آیا پادشاهان یهودا و اسرائیل نوشته شده است. **33** وقتی حزقیای مرد او را فکر می کنید خدای شما می تواند شما را از جنگ من برهاند؟ **15** در قسمت بالایی آرامگاه سلطنتی در کنار پسران داوود به خاک نگذارید حزقیای شما را فریب دهد. حرفهای او را باور نکنید. باز هم می گویم، خدایان هیچ مملکتی تاکنون نتوانسته اند قوم خود را از دست من و اجدادم برهاند، چه رسد به خدای شما.» **16** قاصدان پادشاه آشور، سخنان اهانت آمیز بسیاری بر ضد خداوند و خدمتگزار او حزقیای گفتند. **17** همچنین پادشاه آشور نامه‌ای به این مضمون بر ضد خداوند، خدای اسرائیل نوشته، او را اهانت نمود: «خدایان ممالک دیگر نتوانستند قوم خود را از جنگ من برهاند، پس خدای حزقیای هم نخواهد توانست قوم خود را از دست من برهاند.» **18** قاصدان با صدای بلند به زبان عبری، مردم اورشلیم را که روی حصار شهر جمع شده بودند تهدید می کردند و سعی داشتند آنها را بترسانند و مضطرب کنند تا بتوانند شهر را بگیرند. **19** قاصدان گمان می کردند خدای اورشلیم هم مانند خدایان سایر کشورها ساخته و پرداختهٔ دست انسان است؛ به این دلیل بود که چنین سخن می گفتند. **20** سپس حزقیای پادشاه و اشعای نبی (پسر آموص) دعا کردند و از خدا کمک طلبیدند. **21** خداوند نیز فرشته‌ای فرستاد و سربازان آشور و همهٔ فرماندهان و افسرانشان را هلاک کرد. پس سنحاریب با خفت به سرزمین خود بازگشت و هنگامی که داخل معبد خدای خود شد، پسران خودش او را در آنجا کشتند. **22** به این طریق خداوند، حزقیای و مردم اورشلیم را از دست سنحاریب پادشاه آشور و سایر دشمنان نجات داد و در سراسر مملکت او صلح و امنیت برقرار نمود. **23**

33 منسی دوازده ساله بود که پادشاه شد و پنجاه و پنج سال در اورشلیم سلطنت کرد. **2** او از اعمال قبیح قومهای بت پرستی که خداوند آنها را از کنعان بیرون رانده بود، پیروی می کرد و نسبت به خداوند گناه می ورزید. **3** منسی معبد‌های بالای تپه‌ها را که پدرش حزقیای خراب کرده بود دوباره بنا نمود، مذبحهایی برای بعل درست کرد و بت‌های شرم آور آشیره را ساخت. منسی آفتاب و ماه و ستارگان را پرستش می کرد و برای آنها مذبحهایی ساخت و آنها را در حیاط خانهٔ خداوند قرار داد، یعنی در همان خانه و اورشلیم که خداوند تا به ابد برای نام خود برگزیده بود. **6** منسی پسران خود را به عنوان قربانی در درهٔ هنوم سوزانید. او جادوگری و فالگیری می کرد و با احضارکنندگان ارواح و جادوگران مشورت می نمود. او با این کارهای شرارت آمیز، خداوند را به خشم آورد. **7** منسی حتی یک بت در خانهٔ خداوند گذاشت، یعنی همان مکانی که خدا دربارهٔ آن به داوود و سلیمان گفته بود: «نام خود را تا به ابد بر این خانه و بر اورشلیم، شهری که از میان شهرهای قبایل اسرائیل برای خود انتخاب کرده‌ام، خواهم نهاد. **8** اگر قوم اسرائیل از قوانین و دستورهایی که من به وسیلهٔ موسی به آنها داده‌ام پیروی نمایند، بار دیگر هرگز ایشان را از این سرزمینی

که به اجداد ایشان داده‌ام، بیرون نخواهم راند.» **9** ولی منسی مردم بعل را خراب کردند و مذبحهای بخور و بتهای شرم‌آور اشیره و سایر یهودا و اورشلیم را گمراه کرد و آنها بدتر از قومهایی که خداوند آنها بتها را خرد نموده، گرد آنها را روی قبرهای کسانی که برای آنها قربانی را از کنعان بیرون رانده بود، رفتار نمودند. **10** منسی و قوم او به می‌کردند، پاشیدند. **5** او استخوانهای کاهنان بت‌پرست را روی اختراهای خداوند توجه نمی‌کردند. **11** پس خداوند سپاهیان آشور را مذبحهای خودشان سوزانید و بدین وسیله یهودا و اورشلیم را پاکسازی فرستاد و آنها منسی را گرفته، با غل و زنجیر بستند و او را به بابل کرد. **6** یوشیا به شهرهای قبیله منسی، افرایم و شمعون و حتی تا بردند. **12** وقتی منسی در تنگنا بود فروتن شد و از خداوند، خدای اجداد خویش طلب یاری نمود. **13** خداوند دعای او را شنید و او را نیز همین کار را کرد. **7** او در سراسر اسرائیل مذبحهای بت‌پرستان به اورشلیم باز آورده، سلطنتش را به او بازگرداند. آنگاه منسی بی برد منهدم نمود، بتهای شرم‌آور اشیره و سایر بتها را در هم کوبید و که خداوند فقط خداست. **14** بعد از این واقعه، منسی حصار بیرونی مذبحهای بخور را در هم شکست. سپس به اورشلیم بازگشت. **8** شهر داوود را از درهای که در غرب نهر جیحون است تا دروازه ماهی یوشیا در سال هجدهم سلطنت خود، بعد از پاکسازی مملکت و نیز حصار دور تپه عوفل را بازسازی نموده، بر ارتفاع آن افزود. او در خانه خدا، شافان (پسر اصلیا) و معسیا شهردار اورشلیم و یوآخ (پسر تمام شهرهای حصاردار یهودا فرماندهان نظامی قرار داد. **15** همچنین یوآخز) وقایع نگار را مأمور تعمیر خانه خداوند، خدای خود کرد. **9** بت خود را از خانه خداوند برداشت و تمام بتها و مذبحهایی را آنها برای انجام این کار به جمع‌آوری هدایا پرداختند. لایوانی که در که بر تپه خانه خداوند، در اورشلیم ساخته بود خراب کرد و همه برابر درهای خانه خدا نگهبانی می‌دادند هدایایی را که مردم قبایل را از شهر بیرون ریخت. **16** سپس مذبح خداوند را تعمیر کرد و منسی، افرایم و بقیه بنی اسرائیل و همچنین ساکنان یهودا و بنیامین قربانیهای سلامتی و هدایای شکرگزاری تقدیم نمود و از مردم یهودا و اورشلیم می‌آوردند، تحویل می‌گرفتند و نزد حلقیا، کاهن اعظم خواست که خداوند، خدای اسرائیل را عبادت کنند. **17** اما قوم باز می‌پرند. **10** سپس آن هدایا به ناظران ساختمانی خانه خداوند سپرده هم بر بالای تپه‌ها قربانی می‌کردند، ولی فقط برای خداوند، خدای می‌شد تا با آن، اجرت نجارها و بناها را بدهند و مصالح ساختمانی خود. **18** شرح بقیه رویدادهای سلطنت منسی و نیز دعای او به از قبیل سنگهای تراشیده، تیر و الوار بخردن و با آنها خانه خدا را که پیشگاه خدا و اینکه چگونه خداوند، خدای اسرائیل توسط انبیا با او پادشاهان قبلی یهودا خراب کرده بودند بازسازی کنند. **12** همه افراد سخن گفت، همه در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده با صداقت کار می‌کردند و کسانی که بر کار آنها نظارت می‌نمودند است. **19** دعای او و مستجاب شدنش، شرح گناهان و شرارتش، عبارت بودند از: یحوت و عوبدایای لایوانی از طایفه مراری، زکریا و اسامی مکانهای روی تپه‌ها که در آنجا بتکده‌ها، بتهای شرم‌آور اشیره و بتهای دیگر بر پا نمود، همه در کتاب «تاریخ انبیا» نوشته شده و سایر کارگران استفاده می‌شد. عده‌ای دیگر از لایوانی نیز کاتب است. (البته همه اینها مربوط به پیش از بازگشت او به سوی خدا و نگهبان بودند. **14** هنگامی که هدایا را از خانه خداوند بیرون بود.) **20** منسی مرد و در قصر خود به خاک سپرده شد و پسرش می‌پرند، کاهن اعظم، کتاب تورات موسی را که شریعت آموخته به جای او به تخت سلطنت نشست. **21** آموخته بود و دو خداوند در آن نوشته شده بود پیدا کرد. **15** حلقیا به شافان، کاتب ساله بود که پادشاه یهودا شد و دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. دربار گفت: «در خانه خداوند کتاب تورات را پیدا کرده‌ام!» و کتاب **22** او نیز مانند پدرش منسی نسبت به خداوند گناه ورزید و برای تمام را به شافان داد. **16** شافان با آن کتاب نزد پادشاه آمد و چنین گزارش بتهایی که پدرش ساخته بود قربانی تقدیم کرد و آنها را پرستید. **23** داد: «مأموران تو وظیفه خود را به خوبی انجام می‌دهند. **17** آنها ولی برعکس پدرش، در مقابل خداوند فروتن نشد بلکه به شرارتها صدوقهای هدایا را که در خانه خداوند بود گشودند و آنها را شمردند خود ادامه داد. **24** سرانجام افرادش بر ضد او توطئه چیدند و او را در و به دست ناظران و کارگران سپردند.» **18** سپس درباره کتابی که کاخ سلطنتی‌اش به قتل رساندند. **25** مردم، قاتلان آموخته را کشتند و حلقیا به او داده بود صحبت کرد و آن را برای پادشاه خواند. **19** پسرش یوشیا را به جای او بر تخت سلطنت نشانند.

34

یوشیا هشت ساله بود که پادشاه شد و سی و یک سال در کاتب و عسایا ملتمز خود را به حضور خواست. **21** پادشاه به آنها اورشلیم سلطنت کرد. **2** او مانند جدش داوود مطابق میل خداوند گفت: «از خداوند سؤال کنید که من و بازماندگان اسرائیل و یهودا عمل می‌کرد و از دستورهای خدا اطاعت کامل می‌نمود. **3** یوشیا در چه باید بکنیم. بدون شک خداوند از دست ما خشمگین است، سال هشتم سلطنت خود، یعنی در سن شانزده سالگی به پیروی از چون اجداد ما مطابق دستورهای او که در این کتاب نوشته شده خدای جدش داوود پرداخت و چهار سال بعد شروع کرد به پاک است، رفتار نکرده‌اند.» **22** پس آن مردان نزد زنی به نام حلدیه رفتند نمودن یهودا و اورشلیم از بت‌پرستی. او بتکده‌های روی تپه‌ها و بتهای که نبی بود و در محله دوم اورشلیم زندگی می‌کرد. (شهر او شلوم، شرم‌آور اشیره و سایر بتها را از میان برداشت. **4** به دستور او مذبحهای پسر توقهت و نوه حسره، خیاط دربار بود.) وقتی جریان امر را برای

حلدۀ تعریف کردند، **23** حلدۀ به ایشان گفت که نزد پادشاه بازگردند و این پیغام را از جانب خداوند، خدای اسرائیل به او بدهند. **24** زکریا و یحیی‌ئیل که ناظران خانۀ خدا بودند، دو هزار و ششصد بره و «من این شهر و ساکنانش را به تمام لعنتهایی که از این کتاب برای تو خوانده شد، گرفتار خواهم ساخت. **25** زیرا این قوم مرا ترک گفته، بت پرست شده‌اند و با کارهایشان خشم مرا برانگیخته‌اند. پس آتش خشم من که بر اورشلیم افروخته شده، خاموش نخواهد شد. **26** اما من دعای تو را اجابت خواهم نمود و این بلا را پس از مرگ تو بر این سرزمین و ساکنانش خواهم فرستاد. تو این بلا را نخواهی دید و در آرامش خواهی مرد زیرا هنگامی که کتاب تورات را خواندی و از آخطار من بر ضد این شهر و ساکنانش آگاه شدی، از روی ناراحتی لباس خود را دریدی و در حضور من گریه کردی و فروتن شدی.» فرستادگان پادشاه این پیغام را به او رساندند. **29** پادشاه به دنیال بزرگان یهودا و اورشلیم فرستاد تا نزد او جمع شوند. **30** پس تمام کاهنان و لایوان، مردم یهودا و اورشلیم، کوچک و بزرگ جمع شدند و همراه پادشاه به خانۀ خداوند رفتند. در آنجا پادشاه تمام دستورهای کتاب عهد را که در خانۀ خداوند پیدا شده بود برای آنها خواند. **31** پادشاه نزد ستونی که در برابر جمعیت قرار داشت ایستاد و با خداوند عهد بست که با دل و جان از دستورها و احکام او پیروی و اطاعت کند و مطابق آنچه که در آن کتاب نوشته شده رفتار نماید. **32** او همچنین از تمام اهالی اورشلیم و بنیامین خواست تا آنها نیز با خدا عهد ببندند، و ایشان نیز چنین کردند. **33** به این ترتیب، یوشیا سرزمینی را که به مردم اسرائیل تعلق داشت، از بتها پاک نمود و از مردم خواست تا خداوند، خدای خود را عبادت کنند. آنها در طول دوران سلطنت یوشیا از خداوند، خدای اجداد خویش پیروی کردند.

35 یوشیا پادشاه دستور داد که عید پَسَح، روز چهاردهم ماه اول برای خداوند در اورشلیم برگزار شود. بروه‌های عید پَسَح را همان روز سر بریدند. **2** او همچنین کاهنان را بر سر کارهایشان گماشت و ایشان را تشویق نمود که دوباره خدمت خود را در خانۀ خداوند شروع کنند. **3** یوشیا به لایوانی که تقدیس شده بودند و در سراسر اسرائیل تعلیم می‌دادند این دستور را داد: «اکنون صندوق عهد در خانه‌ای است که سلیمان، پسر داوود، پادشاه اسرائیل، برای خدا ساخته است و دیگر لازم نیست شما آن را بر دوش خود بگذارید و از جایی به جایی دیگر ببرید، پس وقت خود را صرف خدمت خداوند، خدایتان و قوم او بنمایید. **4** مطابق مقرراتی که داوود، پادشاه اسرائیل و پسرش سلیمان وضع نموده‌اند، برای خدمت به دسته‌هایی تقسیم شوید. هر دسته در جای خود در خانۀ خدا بایستد و به یکی از طایفه‌های قوم اسرائیل کمک کند. **6** بروه‌های عید پَسَح را سر ببرید، خود را تقدیس نمایید و آماده شوید تا به قوم خود خدمت کنید. از دستورهای خداوند که به وسیلۀ موسی داده شده، پیروی نمایید.» **7** سپس پادشاه سی هزار بره و بزغاله و سه هزار گاو جوان از اموال خود برای قربانی در عید پَسَح به بنی اسرائیل داد. **8** مقامات دربار نیز به

و او در آنجا درگذشت. وی را در آرامگاه سلطنتی دفن کردند و یهودا را به دست او تسلیم کرد. او به کشتار مردم یهودا پرداخت و به تمام یهودا و اورشلیم برای او عزای گرفتند. **25** ارمیای نبی برای یوشیا پیر و جوان، دختر و پسر، رحم نکرد و حتی وارد خانه خدا شد و مرثیه‌ای ساخت. خواندن این مرثیه در اسرائیل به صورت رسم درآمد، جوانان آنجا را نیز کشت. **18** پادشاه بابل اشیاء قیمتی خانه خدا به طوری که تا به امروز نیز این مرثیه را مردان و زنان به یاد یوشیا را، از کوچک تا بزرگ، همه را برداشت و خزانه خانه خداوند را می‌خواندند. این مرثیه در کتاب «مراثی» نوشته شده است. **26** شرح غارت نمود و همراه گنجهای پادشاه و درباریان به بابل برد. **19** کامل رویدادهای دوران سلطنت یوشیا، اعمال خوب او و اطاعتش از کتاب شریعت خداوند در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل» کردند، تمام قصرها را به آتش کشیدند و همه اسباب قیمتی آنها را از بین بردند. **20** آنانی که زنده ماندند به بابل به اسارت برده شدند نوشته شده است.

36

مردم یهودا یهوآحاز پسر یوشیا را به جای پدرش در اورشلیم به تخت سلطنت نشانددند. **2** یهوآحاز در سن بیست و سه سالگی پادشاه شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت نمود. **3** پادشاه مصر او را در اورشلیم معزول کرد و از یهودا حدود ۳۱۴۰۰ کیلوگرم نقره و ۳۴ کیلوگرم طلا باج گرفت. **4** پادشاه مصر، الیاقیم برادر یهوآحاز را بر تخت سلطنت یهودا در اورشلیم نشاندد و نام الیاقیم را یهوایاقیم گذاشت و یهوآحاز را به مصر به اسیری برد. **5** یهوایاقیم بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت کرد. او نسبت به خداوند، خدای خود گناه ورزید. **6** نبوکدنصر، پادشاه بابل اورشلیم را گرفت و یهوایاقیم را به زنجیر بسته، او را به بابل برد. **7** نبوکدنصر مقداری از اشیاء قیمتی خانه خداوند را گرفته، به بابل برد و در معبد خود گذاشت. **8** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهوایاقیم و تمام شرارتها و بدیهایی که کرد در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل و یهودا» نوشته شده است. پس از او، پسرش یهوایکین پادشاه شد. **9** یهوایکین هجده ساله بود که پادشاه شد، و سه ماه و ده روز در اورشلیم سلطنت کرد. او نیز نسبت به خداوند گناه ورزید. **10** در فصل بهار نبوکدنصر پادشاه او را اسیر کرده همراه اشیاء قیمتی خانه خداوند به بابل برد. نبوکدنصر، صدقیا، عمومی یهوایکین را به پادشاهی یهودا و اورشلیم منصوب کرد. **11** صدقیا در سن بیست و یک سالگی پادشاه شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت کرد. **12** او نیز نسبت به خداوند، خدای خود گناه ورزید و به پیام ارمیای نبی که از جانب خداوند سخن می‌گفت، گوش نداد. **13** او هر چند برای نبوکدنصر به نام خدا سوگند صداقت و وفاداری یاد کرده بود ولی علیه او قیام کرد. صدقیا با سرسختی به راه خود ادامه داد و نخواست فروتن شود و به سوی خداوند، خدای اسرائیل بازگشت کند. **14** تمام رهبران، کاهنان و مردم یهودا از اعمال قبیح قومهای بت‌پرست پیروی کردند و به این طریق خانه مقدس خداوند را در اورشلیم نجس ساختند. **15** خداوند، خدای اجدادشان، انبیای خود را یکی پس از دیگری فرستاد تا به ایشان اخطار نمایند، زیرا بر قوم و خانه خود شفقت داشت. **16** ولی بنی اسرائیل انبیای خدا را مسخره کرده، به پیام آنها گوش ندادند و به ایشان اهانت نمودند تا اینکه خشم خداوند بر آنها افروخته شد. به حدی که دیگر برای قوم چاره‌ای نماند. **17** پس خداوند پادشاه بابل را بر ضد ایشان برانگیخت و تمام مردم

۵۶ نفر؛ از طایفه عناتوت ۱۲۸ نفر؛ از طایفه عزموت ۴۲ نفر؛ از طایفه‌های قریت یعاریم و کفیره و بیثروت ۷۴۳ نفر؛ از طایفه‌های رامه و جیع ۶۲۱ نفر؛ از طایفه مخماس ۱۲۲ نفر؛ از طایفه‌های بیت‌ئیل و عای ۲۲۳ نفر؛ از طایفه نبو ۵۲ نفر؛ از طایفه مغیش ۱۵۶ نفر؛ از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛ از طایفه حاریم ۳۲۰ نفر؛ از طایفه‌های لود، حدادید و اونو ۷۲۵ نفر؛ از طایفه اریحا ۳۴۵ نفر؛ از طایفه سناعه ۳۱۶۳۰ نفر. 36 تعداد کاهنانی که به وطن بازگشتند به شرح زیر است: از طایفه یدعیا (که از نسل یسوع بود) ۹۷۳ نفر؛ از طایفه امیر ۱۰۵۲ نفر؛ از طایفه فشحور ۱۲۴۷ نفر؛ از طایفه حاریم ۱۰۱۷ نفر. 40 تعداد لایوانی که به وطن برگشتند به شرح زیر است: از طایفه‌های یسوع و قدمی‌ئیل (که از نسل هودویا بودند) ۷۴ نفر؛ خوانندگان و نوازندگان خانه خدا (که از نسل آساف بودند) ۱۲۸ نفر؛ نگهبانان خانه خدا (که از نسل شلوم، آپیر، طلمون، عقوب، حطیطا و شوبای بودند) ۱۳۹ نفر. 43 خدمتگزاران خانه خدا که به وطن بازگشتند از طایفه‌های زیر بودند: صیحا، حسوفا، طباعوت، قیروس، سبعا، فادون، لبانه، حجاب، عقوب، حاجاب، شمالی، حانان، جدیل، جحر، رایا، رصین، نقودا، جزام، عزه، فاسیح، بیسای، اسنه، معونیم، نفوسیم، بقوبق، حقوفا، حرحور، بصلوت، محیدا، حرشا، بوقوس، سیسرا، تامح، نصیح، حطیفا. 55 این افراد نیز که از نسل خادمان سلیمان پادشاه بودند به وطن برگشتند: سوطای، هصوفت، فرودا، یعله، درقون، جدیل، شفتلیا، حطیل، فوخره‌خطبائیم و آمی. 58 خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان سلیمان پادشاه، جمعاً ۳۹۲ نفر بودند. 59 در این هنگام گروهی دیگر از تل ملح، تل حرشا، کروب، ادان و امیر به اورشلیم و سایر شهرهای یهودا بازگشتند. آنها نمی‌توانستند از طریق نسب نامه‌های خود ثابت کنند که اسرائیلی‌اند. 60 اینها از طایفه‌های دلایا، طوبیا و نقودا بودند که جمعاً ۶۵۲ نفر می‌شدند. 61 از کاهنان سه طایفه به نامهای حیایا و هقوص و برزلانی به اورشلیم بازگشتند. (بزرگ طایفه برزلانی همان کسی است که با یکی از دختران برزلانی جلعادی ازدواج کرد و نام خانوادگی او را روی خود گذاشت.) 62 ولی ایشان چون نتوانستند از طریق نسب نامه‌های خود ثابت کنند که از نسل کاهنان هستند، از کهنات اخراج شدند. 63 حاکم یهودیان به ایشان اجازه نداد از قربانیهای سهم کاهنان بخورند آنها، به شرح زیر است: 3 از طایفه فروش ۲۱۷۲ نفر؛ از طایفه شفتلیا ۳۷۲ نفر؛ از طایفه آرح ۷۷۵ نفر؛ از طایفه فحت مواب (که واقعاً از نسل کاهنان هستند یا نه. 64 پس جمعاً ۴۲۰۳۶۰ نفر به از نسل یسوع و یوآب بود) ۲۸۱۲ نفر؛ از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛ از طایفه تئو ۹۴۵ نفر؛ از طایفه زکای ۷۶۰ نفر؛ از طایفه بانی ۶۴۲ نفر؛ از طایفه ببای ۶۲۳ نفر؛ از طایفه ازجد ۱۰۲۲۲ نفر؛ از طایفه ادونیقام ۶۶۶ نفر؛ از طایفه بغوی ۲۱۰۵۶ نفر؛ از طایفه عادی ۴۵۴ نفر؛ از طایفه آپیر (که از نسل جزیقا بود) ۹۸ نفر؛ از طایفه بیصای ۳۲۳ نفر؛ از طایفه یوره ۱۱۲ نفر؛ از طایفه حاشوم ۲۲۳ نفر؛ از طایفه جبار ۹۵ نفر؛ از طایفه بیت‌لحم ۱۲۳ نفر؛ از طایفه نطوفه و ۲۸۰۰ کیلوگرم نقره و صد دست لباس برای کاهنان. 70 پس

در سال اول سلطنت کوروش، پادشاه پارس، خداوند آنچه را که توسط ارمیای نبی فرموده بود، به انجام رساند. خداوند کوروش را بر آن داشت تا فرمانی صادر کند و آن را نوشته به سراسر سرزمین پهناروش بفرستد. این است متن آن فرمان: 2 «من، کوروش پادشاه پارس، اعلام می‌دارم که بیهو، خدای آسمانها، تمام ممالک جهان را به من بخشیده است و به من امر فرموده است که برای او در شهر اورشلیم که در یهوداست خانه‌ای بسازم. 3 بنابراین، از تمام یهودیانی که در سرزمین من هستند، کسانی که بخواهند می‌توانند به آنجا بازگردند و خانه بیهو، خدای اسرائیل را در اورشلیم بنا کنند. خدا همراه ایشان باشد! 4 همسایگان این یهودیان باید به ایشان طلا و نقره، توشه راه و چارپایان بدهند و نیز هدایا برای خانه خدا تقدیم کنند.» 5 از طرف دیگر، خدا اشیای فراوان در دل رهبران طایفه‌های یهودا و بنیامین، و کاهنان و لایوان ایجاد کرد تا به اورشلیم بازگردند و خانه خداوند را دوباره بنا کنند. 6 تمام همسایگان، علاوه بر هدایایی که برای خانه خدا تقدیم نمودند، هدایایی نیز از طلا و نقره، توشه راه و چارپایان به مسافران دادند. 7 کوروش نیز اشیای قیمتی خانه خداوند را که نیوکدنصر آنها را از اورشلیم آورده و در معبد خدایان خود گذاشته بود، به یهودیان پس داد. 8 کوروش به خزانه‌دار خود، «میتزاداد»، دستور داد که تمام این اشیای قیمتی را از خزانه بیرون بیاورد و به شیشبصر، سرپرست یهودیانی که به سرزمین یهودا بازمی‌گشتند، تحویل بدهد. 9 این اشیای قیمتی عبارت بودند از: سینی طلا ۳۰ عدد سینی نقره ۱۰۰۰ عدد سینی‌های دیگر ۲۹ عدد جام طلا ۳۰ عدد جام نقره ۴۱۰ عدد ظروف دیگر ۱۰۰۰ عدد 11 روی هم‌رفته ۵۴۰۰ ظروف قیمتی از طلا و نقره به شیشبصر سپرده شد و او آنها را با اسیرانی که از بابل به اورشلیم می‌رفتند، برد.

عده زیادی از یهودیانی که نیوکدنصر، پادشاه بابل، آنها را اسیر کرده به بابل برده بود، به یهودا و اورشلیم بازگشتند و هر کس به زادگاه خود رفت. 2 رهبران یهودیان در این سفر عبارت بودند از: زروبابل، یهوشع، نجیمیا، سرایا، رعیلایا، مُردخای، پلشان، مسفار، یغوی، رحوم و بَنا. نام طایفه‌های یهودیانی که به وطن بازگشتند و تعداد آنها، به شرح زیر است: 3 از طایفه فروش ۲۱۷۲ نفر؛ از طایفه شفتلیا ۳۷۲ نفر؛ از طایفه آرح ۷۷۵ نفر؛ از طایفه فحت مواب (که واقعاً از نسل کاهنان هستند یا نه. 64 پس جمعاً ۴۲۰۳۶۰ نفر به از نسل یسوع و یوآب بود) ۲۸۱۲ نفر؛ از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛ از طایفه تئو ۹۴۵ نفر؛ از طایفه زکای ۷۶۰ نفر؛ از طایفه بانی ۶۴۲ نفر؛ از طایفه ببای ۶۲۳ نفر؛ از طایفه ازجد ۱۰۲۲۲ نفر؛ از طایفه ادونیقام ۶۶۶ نفر؛ از طایفه بغوی ۲۱۰۵۶ نفر؛ از طایفه عادی ۴۵۴ نفر؛ از طایفه آپیر (که از نسل جزیقا بود) ۹۸ نفر؛ از طایفه بیصای ۳۲۳ نفر؛ از طایفه یوره ۱۱۲ نفر؛ از طایفه حاشوم ۲۲۳ نفر؛ از طایفه جبار ۹۵ نفر؛ از طایفه بیت‌لحم ۱۲۳ نفر؛ از طایفه نطوفه و ۲۸۰۰ کیلوگرم نقره و صد دست لباس برای کاهنان. 70 پس

کاهنان، لایوان، خوانندگان و نوازندگان و نگهبانان و خدمتگزاران صدای گریه را از فریاد شادی تشخیص دهد، زیرا این صداها چنان خانه خدا و بعضی از مردم در اورشلیم و شهرهای اطراف آن ساکن بلند بود که از فاصله دور نیز به گوش می‌رسید. شدند. بقیه قوم نیز به شهرهای خود رفتند.

4

وقتی دشمنان مردم یهودا و بنیامین شنیدند که یهودیان تبعید شده بازگشته‌اند و مشغول بازسازی خانه خداوند، خدای اسرائیل هستند، **2** نزد زروپابل و سران قوم آمدند و گفتند: «بگذارید ما هم در بازسازی خانه خدا با شما همکاری کنیم، چون ما هم مثل شما، خدای یگانه را می‌پرستیم. از وقتی که اسرحدون، پادشاه آشور، ما را در کتاب تورات موسی، مرد خدا، دستور داده شده بود، قربانیهای به اینجا آورده است همیشه برای خدای شما قربانی کرده‌ایم.» **3** ولی زروپابل و یهوشع و سایر سران قوم یهود جواب دادند: «به شما اجازه نمی‌دهیم در این کار شریک باشید. خانه خداوند، خدای اسرائیل، همان‌طور که کوروش پادشاه پارس فرمان داده است، باید به دست صبح و عصر را به خداوند تقدیم نمودند. **4** آنها عید خیمه‌ها را قوم اسرائیل ساخته شود.» **4** پس ساکنان آنجا به تضعیف روحیه همان‌طور که در کتاب تورات موسی نوشته شده بود، برگزار کردند و یهودیان پرداخته، در کار بازسازی خانه خدا موانع بسیار ایجاد کردند. در طول روزهای عید، قربانیهایی را که برای هر روز تعیین شده بود، **5** در ضمن به برخی از مقامات رشوه دادند تا علیه آنها اقدام کنند. تقدیم نمودند. **5** از آن پس، آنها به طور مرتب قربانیهای سوختنی این کارشکنی‌ها در تمام دوران سلطنت کوروش وجود داشت و تا روزانه، قربانیهای مخصوص جشن ماه نو و جشنهای سالیانه خداوند سلطنت داریوش ادامه یافت. **6** در آغاز سلطنت خشایارشا، دشمنان را تقدیم می‌کردند. علاوه بر این قربانیها، هدایای داوطلبانه هم به مردم یهودا و اورشلیم شکایت‌نامه‌ای علیه آنها برای پادشاه، فرستادند. خداوند تقدیم می‌شد. **6** روز اول ماه هفتم، حتی قبل از گذاشتن پایه‌های خانه خداوند، کاهنان شروع به تقدیم قربانیهای سوختنی برای اورشلیم نوشته شد. این شکایت‌نامه را بشلام، میتراداد، طبیل و خداوند کردند. **7** سپس برای بازسازی خانه خدا عده‌ای بنا و نجار رفقای ایشان به خط و زبان ارامی برای اردشیر، پادشاه پارس نوشتند. استخدام کردند و به اهالی صور و صیدون مواد غذایی، شراب و **8** کسان دیگری که در نوشتن این شکایت‌نامه بر ضد مردم یهودا روغن زیتون دادند و از آنها چوب سرو گرفتند. این چوبها از لبنان، از اورشلیم دست داشتند عبارت بودند از: رحوم فرماندار، شمشائی طریق دریا، به یافا حمل می‌شد. تمام اینها با اجازه کوروش، پادشاه پارس، انجام می‌گرفت. **8** در ماه دوم از سال دوم ورود یهودیان (که در عیلام است) بودند، **10** و نیز عده‌ای از قومهای مختلف به اورشلیم، زروپابل، یهوشع، کاهنان، لایوان و تمام کسانی که به سرزمین یهودا بازگشته بودند کار بازسازی خانه خدا را شروع کردند. لایوانی که بیست سال یا بیشتر سن داشتند، تعیین شدند تا بر این کار نظارت کنند. **9** نظارت بر کار کارگران به عهده یشوع و پسران و «ما بندگان که از ساکنان غرب رود فرات هستیم، **12** پادشاه برادرانش و قدمی‌نیل و پسرانش (از نسل هودوی) گذاشته شد. (لایوان را آگاه می‌نماییم که یهودیانی که به فرمان شما به اورشلیم منتقل طایفه حیناداد نیز در این کار به ایشان کمک می‌کردند.) **10** وقتی پایه‌های خانه خداوند گذاشته شد، کاهنان لباس مخصوص خود را بازسازی کنند. آنها مشغول ساختن حصار و تعمیر پایه‌هایش هستند. پوشیدند و شیپورها را نواختند و لایوان طایفه آساف سنجهای خود را **13** پادشاه آگاه باشند که اگر این شهر و حصارهایش دوباره ساخته به صدا درآورند تا مطابق رسم داوود پادشاه، خداوند را ستایش کنند. **11** ایشان با این کلمات در وصف خداوند می‌سرایند: «خداوند به شما باج و خراج نخواهند داد. **14** چون ما نان و نمک پادشاه را نیکوست و محبتش برای اسرائیل بی‌پایان!» سپس برای پایه‌گذاری می‌خوریم، شایسته نیست که زبان پادشاه را ببینیم. برای همین، خانه خداوند، تمام قوم با صدای بلند، خدا را شکر کردند. **12** اما بسیاری از کاهنان و لایوان و سران قوم که پیر بودند و خانهای را که داریم دستور فرمایید در این مورد کتاب تاریخ نیاکاتنان را بررسی نمایند سلیمان برای خداوند ساخته بود دیده بودند، وقتی پایه‌های خانه تا معلوم گردد که در قرون گذشته در این شهر چه شورشیایی بر پا خداوند را که گذاشته می‌شد دیدند، با صدای بلند گریستند، در گشته است. در حقیقت این شهر به سبب آن خراب شده است که حالی که دیگران از شادی فریاد برمی‌آوردند. **13** کسی نمی‌توانست ساکنان آن بر ضد پادشاهان و حکامی که می‌خواستند بر آن حکومت کنند، مدام شورش می‌کردند. **16** پس پادشاه را آگاه می‌سازیم که اگر

این شهر و حصارهایش ساخته شوند، پادشاه، دیگر قادر به نگهداری فاتح بابل، در سال اول سلطنتش فرمانی صادر کرد که خانه خدا از این قسمت از قلمرو خویش که در غرب رود فرات است، نخواهند نو ساخته شود. **14** همچنین او تمام ظروف طلا و نقره‌ای را که بود.» **17** پس پادشاه به رحوم فرماندار و شمشائی کاتب و همدستان اینشان که در سامه و نواحی غرب رود فرات ساکن بودند، چنین جواب داد: **18** «درود بر شما! نامه‌ای که فرستاده بودید رسید و پس از ترجمه برای من خوانده شد. **19** دستور دادم تحقیق و بررسی کنند. معلوم شد که ساکنان این شهر از دیرپاز همیشه علیه پادشاهان شورش و آشوب بر پا کرده‌اند. **20** همچنین فهمیدم که پادشاهانی قدرتمند در اورشلیم بوده‌اند که بر سراسر غرب رود فرات فرمانروایی می‌کردند، و جزیه و باج و خراج می‌گرفتند. **21** بنابراین، به این مردان دستور بدهید دست نگه دارند و تا فرمانی از جانب من صادر نشود شهر را بازسازی نکنند. **22** مراقب باشید که در این کار سستی نکنید. ما نباید اجازه دهیم صدمه بیشتری به پادشاه وارد آید.» **23**

وقتی نامه اردشیر، پادشاه پارس، برای رحوم و شمشائی و همدستان ایشان خوانده شد، آنها با عجله به اورشلیم رفتند و یهودیان را به زور مجبور کردند دست از کار بکشند. **24** کار بازسازی خانه خدا تا سال دوم سلطنت داریوش، پادشاه پارس متوقف مانده بود.

5 آنگاه دو نبی به اسامی حَجَّی و زکریا (پسر عدو) شروع کردند به دادن پیغام خدای اسرائیل به یهودیان اورشلیم و یهودا. **2** وقتی زروبابیل و یهوشع پیغام آنها را شنیدند، به بازسازی خانه خدا در اورشلیم مشغول شدند و این دو نبی نیز به آنان کمک کردند. **3** ولی در این هنگام تِئَبائی، استاندار غرب رود فرات و شِثْرَبوِزَنای و همدستان آنها به اورشلیم آمدند و گفتند: «چه کسی به شما اجازه داده است خانه خدا را بسازید و ساختمانش را تکمیل کنید؟» **4** سپس از آنها خواستند نام تمام کسانی را که مشغول ساختن خانه خدا بودند، به ایشان بدهند. **5** ولی از آنجا که خدا مراقب سرپرستان یهودی بود، آنها نتوانستند از کار ایشان جلوگیری کنند. پس تِئَبائی، شِثْرَبوِزَنای و همدستان ایشان که مقامات غرب رود فرات بودند جریان را طی نامه‌ای به اطلاع داریوش پادشاه رسانیدند و منتظر جواب ماندند. **7** متن نامه چنین بود: «درود بر داریوش پادشاه! **8** به آگاهی می‌رساند که ما به محل ساختمان خانه خدای بزرگ یهودیان رفتم و دیدیم این خانه را با سنگهای بزرگ می‌سازند و تیرهای چوبی در دیوار آن کار می‌گذارند. کار به تندی و با موفقیت پیش می‌رود. **9** ما از سرپرستان ایشان پرسیدیم که چه کسی به آنها اجازه این کار را داده است. **10** سپس نامه‌ای آنها را پرسیدیم تا به آگاهی شما برسیم که سرپرستان ایشان چه کسانی هستند. **11** جوابشان این بود: «ما خدمتگزاران خدای آسمان و زمین هستیم و اکنون خانه خدا را که قرن‌ها پیش به وسیله پادشاه بزرگ اسرائیل بنا شد، دوباره می‌سازیم. **12** اجداد ما خدای آسمان را به خشم آوردند، پس خدا ایشان را به دست نبوکدنصر، پادشاه بابل تسلیم کرد و او این خانه را خراب نمود و قوم اسرائیل را اسیر کرده، به بابل برد. **13** اما کوروش پادشاه،

و در اثر پیامهای تشویق‌آمیز حجّی و زکریای نبی کار را پیش بردند و اورشلیم بازگردد. **14** تو از طرف من و هفت مشاورم به اورشلیم و سرانجام خانه خدا مطابق دستور خدای اسرائیل و فرمان کوروش و یهوذا فرستاده می‌شوی تا بر اساس قوانین خدایت وضع مردم آنجا را داریوش و اردشیر، پادشاهان پارس، ساخته شد. **15** به این ترتیب تحقیق کنی. **15** در ضمن طلا و نقره‌ای را که ما به خدای اسرائیل کار بازسازی خانه خدا در روز سوم ماه آدار از سال ششم سلطنت تقدیم می‌کنیم و طلا و نقره‌ای را که اهالی بابل می‌دهند، همراه با داریوش پادشاه، تکمیل گردید. **16** در این هنگام کاهنان، لایوان هدایایی که یهودیان و کاهنان برای خانه خدا تقدیم می‌کنند، با خود و تمام کسانی که از اسیری بازگشته بودند با شادی خانه خدا را به اورشلیم ببر. **17** وقتی به آنجا رسیدی قبل از هر چیز با این هدایا، تبرک نمودند. **17** برای تبرک خانه خدا، صد گاو، دویست قوچ، و گاوها، قوچها، براه، و موادی را که برای هدایای آردی و نوشیدنی چهارصد بره قربانی شد. دوازده بز نیز برای کفاره گناهان دوازده لازم است خریداری کن و تمام آنها را روی مذبح خانه خدا خود قبیله اسرائیل قربانی گردید. **18** سپس کاهنان و لایوان را سر خدمت تقدیم نما. **18** بقیه هدایا را به هر طریقی که تو و برادرانت صلاح خود در خانه خدا در اورشلیم قرار دادند تا طبق دستورهای شریعت می‌دانید و مطابق خواست خدای شماست به کار ببرید. **19** لوازمی موسی به کار مشغول شوند. **19** یهودیانی که از اسارت بازگشته را که ما برای خانه خدا شما در اورشلیم می‌دهیم به خدای خود بودند، در روز چهاردهم ماه اول سال، عید پَسَح را جشن گرفتند. تقدیم کنید. **20** اگر چیز دیگری برای خانه خدا احتیاج داشتید **20** تمام کاهنان و لایوان خود را برای این عید تطهیر کردند و لایوان می‌توانید از خزانه سلطنتی دریافت نمایید. **21** من، اردشیر پادشاه، به براه‌های عید پَسَح را برای تمام قوم، کاهنان و خودشان ذبح کردند. تمام خزانه‌دارها در مناطق غرب رود فرات دستور می‌دهم که هر چه **21** پس یهودیانی که از اسارت بازگشته بودند همراه با کسانی که از عزرا، کاهن و عالم شریعت خدای آسمان، از شما درخواست نمایند تا اعمال قبیح قومهای بت‌پرست دست کشیده بودند تا خداوند، خدای سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقره، ده هزار کیلوگرم گندم، دو هزار لیتر اسرائیل را عبادت کنند، قربانی عید پَسَح را خوردند. **22** آنها عید نان شراب، دو هزار لیتر روغن زیتون و هر مقدار نمک که لازم باشد فوری فطیر را هفت روز با شادی جشن گرفتند، زیرا خداوند، پادشاه آشور را به او بدهید. **23** هر چه خدای آسمان فرموده باشد، بدون تأخیر برای بر آن داشت تا در ساختن خانه خدای حقیقی که خدای اسرائیل باشد، به ایشان کمک کند.

7 در زمان سلطنت اردشیر، پادشاه پارس، مردی زندگی می‌کرد به نام عزرا. عزرا پسر سرایا بود، سرایا پسر عزریا، عزریا پسر حلقیا، **2** حلقیا پسر شلوم، شلوم پسر صادوق، صادوق پسر اخیطوب، **3** اخیطوب پسر امریا، امریا پسر عزریا، عزریا پسر مرایوت، **4** مرایوت پسر زرحیا، زرحیا پسر عزری، عزری پسر بقی، **5** بقی پسر ابیشوع، ابیشوع پسر فینحاس، فینحاس پسر العازار و العازار پسر هارون کاهن اعظم. **6** عزرا از علمای دین یهود بود و کتاب تورات را که خداوند به وسیله موسی به قوم اسرائیل داده بود، خوب می‌دانست. اردشیر پادشاه هر چه عزرا می‌خواست به وی می‌داد، زیرا خداوند، خدایش با او بود. عزرا بابل را ترک گفت **7** و همراه عده‌ای از یهودیان و نیز کاهنان، لایوان، نوازندگان، نگهبانان و خدمتگزاران خانه خدا به اورشلیم رفت. ایشان روز اول ماه اول از سال هفتم سلطنت اردشیر از بابل حرکت کردند و به یاری خدا روز اول ماه پنجم همان سال، به سلامت به اورشلیم رسیدند. **10** عزرا زندگی خود را وقف مطالعه تورات و به کار بستن دستورهای آن و تعلیم احکامش به مردم اسرائیل نموده بود. **11** این است متن نامه‌ای که اردشیر پادشاه به عزرا کاهن و کاتب داد. (عزرا در امور مربوط به فرمانهای خداوند و فرایض او به اسرائیل شخص صاحب‌نظری بود): **12** از اردشیر پادشاه، به عزرای کاهن و عالم شریعت خدای آسمان. **13** به این وسیله فرمان یحزیئیل، و **300** مرد دیگر از طایفه زتو؛ عابد (پسر یوناتان)، و **50** مرد دیگر از طایفه عادی؛ اشعیا (پسر عتلیا)، و **70** مرد دیگر از قلمرو سرزمین من به سر می‌برند، هر که بخواهد می‌تواند همراه تو به اورشلیم بازگردند. جمع کم تا با من به اورشلیم بازگردند.»

8 این است نامه‌ای سران طایفه‌های اسرائیلی که در دوران سلطنت اردشیر همراه من از بابل به اورشلیم بازگشتند: **2** جرشوم، از طایفه فینحاس؛ دانیال، از طایفه ایثار؛ حطوش (پسر شکینا)، از طایفه داوود؛ زکریا، و **150** مرد دیگر از طایفه فرعوش؛ الیهوعینای (پسر زرحیا)، و **200** مرد دیگر از طایفه فحت مواب؛ شکینا (پسر یحزیئیل)، و **300** مرد دیگر از طایفه زتو؛ عابد (پسر یوناتان)، و **50** مرد دیگر از طایفه عادی؛ اشعیا (پسر عتلیا)، و **70** مرد دیگر از قلمرو سرزمین من به سر می‌برند، هر که بخواهد می‌تواند همراه تو به اورشلیم بازگردند. جمع کم تا با من به اورشلیم بازگردند.»

عوبدیا (پسر یحیی‌ئیل)، و ۲۱۸ مرد دیگر از طایفه یوآب؛ شلومیت (پسر یوسفیا)، و ۱۶۰ مرد دیگر از طایفه بنی؛ زکریا (پسر یبای)، و ۲۸ مرد دیگر از طایفه ببا؛ یوحانان (پسر هقاطان)، و ۱۱۰ مرد دیگر از طایفه ازجد؛ عوتای، زبود و ۷۰ مرد دیگر از طایفه بغوای. الیفلف، یعنی ئیل، شمعیا و ۶۰ مرد دیگر که از طایفه ادونیقام بودند، بعداً به اورشلیم رفتند. ۱۵ من همه را در کنار رودی که به شهر اهوا می‌رود جمع کردم و سه روز در آنجا اردو زدیم. وقتی در آن محل از قوم و کاهنانی که آمده بودند، بازدید کردم، از قبیله لاوی در آنجا کسی را نیافتم. ۱۶ پس الیعزر، اری‌ئیل، شمعیا، الناتان، یاریب، الناتان، ناتان، زکریا و مشلام را که سران لایان بودند به اتفاق یویاریب و الناتان که از علما بودند، احضار کردم ۱۷ و ایشان را با پیغامی پیش عدو، سرپرست یهودیان در کاسفیا فرستادم تا از او و بستگانش که خدمتگزاران خانه خدا در کاسفیا بودند بخواهند که خدمتگرانی برای خانه خدا نزد ما بفرستند. ۱۸ به لطف خدای ما، ایشان مرد کاردانی به نام شریبا را با هجده نفر از پسران و برادرانش پیش ما فرستادند. (شریبا از نسل محلی، محلی پسر لاوی، و لاوی پسر اسرائیل بود.) ۱۹ آنها همچنین حبشیا و اشعیا را که از نسل مراری بود با برادران و پسرانش که بیست نفر بودند نزد ما فرستادند. ۲۰ علاوه بر این عده، ۲۲۰ نفر از خدمتگزاران خانه خدا نیز به ما ملحق شدند. (این افراد از نسل کسانی بودند که داوود و افراش ایشان را برای کمک به لایان تعیین نموده بودند.) اسامی همه این ۲۲۰ نفر نوشته شد. ۲۱ وقتی در کنار رود اهوا بودیم، اعلام نمودم همگی روزه بگیریم تا به این وسیله خود را در حضور خدای خود فروتن کنیم و از او بخواهیم در این سفر ما را همراه زن و فرزندان و اموالمان حفظ نماید. ۲۲ خجالت می‌کشیدم از پادشاه درخواست کنم سربازانی همراه ما بفرستد تا در طول راه در مقابل دشمنان از ما حمایت کنند، چون به پادشاه گفته بودم که خدا از کسانی که به او ایمان دارند محافظت می‌کند، اما آتانی را که او را ترک می‌گویند سخت مجازات می‌نماید. ۲۳ پس روزه گرفتیم و از خدا خواهش کردیم تا از ما محافظت کند و او نیز این کار را کرد. ۲۴ از بین سران کاهنان، شریبا و حبشیا و ده کاهن دیگر را انتخاب کردم ۲۵ تا مسئول نگهداری و حمل طلا و نقره و هدایایی باشند که پادشاه و مشاوران و مقامات دربار و نیز قوم اسرائیل برای خانه خدا تقدیم کرده بودند. ۲۶ مقدار طلا و نقره و هدایایی که به ایشان سپردم عبارت بود از: ۲۲ تن نقره، ۳۱۴۰۰ کیلوگرم ظروف نقره، ۳۱۴۰۰ کیلوگرم طلا، ۲۰ جام طلا به ارزش هزار در هم، دو ظرف مفرغین صیقلی خالص که مثل طلا گرانبها بود. ۲۸ سپس به این کاهنان گفتم: «شما برای خداوند تقدیس شده‌اید و این طلا و نقره و ظروف نیز که مردم به خداوند، خدای اجدادتان، هدیه کرده‌اند، مقدس می‌باشند؛ ۲۹ پس، از آنها به دقت مواظبت کنید تا آنها را بدون کم و کاست به سران کاهنان و لایان و بزرگان قوم اسرائیل در اورشلیم تحویل دهید تا در خزانه خانه خداوند بگذارند.» ۳۰ کاهنان و لایان طلا و نقره

ایشان مرد کاردانی به نام شریبا را با هجده نفر از پسران و برادرانش پیش ما فرستادند. (شریبا از نسل محلی، محلی پسر لاوی، و لاوی پسر اسرائیل بود.) ۱۹ آنها همچنین حبشیا و اشعیا را که از نسل مراری بود با برادران و پسرانش که بیست نفر بودند نزد ما فرستادند. ۲۰ علاوه بر این عده، ۲۲۰ نفر از خدمتگزاران خانه خدا نیز به ما ملحق شدند. (این افراد از نسل کسانی بودند که داوود و افراش ایشان را برای کمک به لایان تعیین نموده بودند.) اسامی همه این ۲۲۰ نفر نوشته شد. ۲۱ وقتی در کنار رود اهوا بودیم، اعلام نمودم همگی روزه بگیریم تا به این وسیله خود را در حضور خدای خود فروتن کنیم و از او بخواهیم در این سفر ما را همراه زن و فرزندان و اموالمان حفظ نماید. ۲۲ خجالت می‌کشیدم از پادشاه درخواست کنم سربازانی همراه ما بفرستد تا در طول راه در مقابل دشمنان از ما حمایت کنند، چون به پادشاه گفته بودم که خدا از کسانی که به او ایمان دارند محافظت می‌کند، اما آتانی را که او را ترک می‌گویند سخت مجازات می‌نماید. ۲۳ پس روزه گرفتیم و از خدا خواهش کردیم تا از ما محافظت کند و او نیز این کار را کرد. ۲۴ از بین سران کاهنان، شریبا و حبشیا و ده کاهن دیگر را انتخاب کردم ۲۵ تا مسئول نگهداری و حمل طلا و نقره و هدایایی باشند که پادشاه و مشاوران و مقامات دربار و نیز قوم اسرائیل برای خانه خدا تقدیم کرده بودند. ۲۶ مقدار طلا و نقره و هدایایی که به ایشان سپردم عبارت بود از: ۲۲ تن نقره، ۳۱۴۰۰ کیلوگرم ظروف نقره، ۳۱۴۰۰ کیلوگرم طلا، ۲۰ جام طلا به ارزش هزار در هم، دو ظرف مفرغین صیقلی خالص که مثل طلا گرانبها بود. ۲۸ سپس به این کاهنان گفتم: «شما برای خداوند تقدیس شده‌اید و این طلا و نقره و ظروف نیز که مردم به خداوند، خدای اجدادتان، هدیه کرده‌اند، مقدس می‌باشند؛ ۲۹ پس، از آنها به دقت مواظبت کنید تا آنها را بدون کم و کاست به سران کاهنان و لایان و بزرگان قوم اسرائیل در اورشلیم تحویل دهید تا در خزانه خانه خداوند بگذارند.» ۳۰ کاهنان و لایان طلا و نقره

۹ پس از پایان این امور، سران قوم اسرائیل پیش من آمدند و گفتند که قوم و کاهنان و لایان خود را از قومه‌های بت‌پرست ساکن این دیار جدا نکرده‌اند و از اعمال قبیح کنعانی‌ها، حتی‌ها، فرزی‌ها، یبوسی‌ها، عمونی‌ها، موآبی‌ها، مصری‌ها و اموری‌ها پیروی می‌کنند. ۲ مردان یهودی از دختران این قومه‌ها برای خود و پسرانشان زنان گرفته‌اند و به این وسیله قوم مقدس را با قومه‌های بت‌پرست در هم آمیخته‌اند. در این فساد، سران و بزرگان قوم پیشقدم بوده‌اند. ۳ وقتی این خبر را شنیدم، جامه خود را دریدم، موی سر و ریش خود را کندم و متحیر نشستم. ۴ سپس گروهی از کسانی که به خاطر این گناه قوم از خدای اسرائیل می‌ترسیدند نزد من جمع شدند و من تا وقت تقدیم قربانی عصر، همان‌طور نشسته ماندم. ۵ در هنگام قربانی عصر از جای خود بلند شدم و با همان جامه دریده زانو زدم و دستهای خود را به حضور خداوند، خدایم بلند کرده، ۶ گفتم: «خدایا در نزد تو شرمسارم و خجالت می‌کشم که در حضورت سر بلند کنم، چون گناهان ما از سر ما گذشته و خطاهای ما سر به فلک کشیده است. ۷ قوم ما از زمانهای گذشته تا به حال مرتکب گناهان زیادی شده‌اند؛ به همین دلیل است که ما و پادشاهان و کاهنانمان به دست پادشاهان دیگر کشته و اسیر و غارت و رسوا شده‌ایم، و این رسوایی تا امروز هم باقی است. ۸ «و حال مدتی است که لطف تو ای خداوند، خدای ما، شامل حال ما شده و تو عده‌ای از ما را از اسارت بیرون آورده در این مکان مقدس مستقر ساخته‌ای و به ما شادی و حیات تازه بخشیده‌ای. ۹ ما اسیر و برده بودیم، ولی تو ما را در حالت بردگی ترک نکردی، بلکه ما را مورد لطف پادشاهان پارس قرار دادی. تو به ما حیات تازه بخشیده‌ای تا بتوانیم خانه تو را بازسازی کنیم و در سرزمین یهودا و شهر اورشلیم در امان باشیم. ۱۰ «و حال ای خدای ما، پس از این همه لطف، چه می‌توانیم بگوییم؟ در حالی که بار دیگر از دستوره‌های تو که توسط انبیاییت به ما

داده بودی، سرپیچی کرده‌ایم. آنها به ما گفته بودند که سرزمینی که با این کارتان به گناهان بنی اسرائیل افزوده‌اید. **11** حال در حضور به‌زودی آن را به تصرف خود در خواهیم آورد زمینی است که بر اثر خداوند، خدای اجدادتان به گناهان خود اعتراف کنید و خواست او اعمال قبیح ساکنان بت‌پرست آن نجس شده است و سراسر آن پر از را به جا آورید. خود را از قوم‌هایی که در اطراف شما هستند دور فساد و پلیدی است. **12** به ما فرمودند که دختران خود را به پسران اهالی آنجا ندهیم و نگذاریم پسران ما با دختران ایشان ازدواج کنند و بلند جواب دادند: «آنچه گفته‌ای انجام می‌دهیم. **13** ولی این کار نیز هرگز به آن قومها کمک نکنیم تا بتوانیم از آن سرزمین حاصلخیز یکی دو روز نیست. چون عدۀ کسانی که به چنین گناهی آلوده بهره‌مند شویم و آن را برای فرزندانمان تا ابد به ارث بگذاریم. **13** شده‌اند زیاد است. در ضمن باران هم به شدت می‌بارد و بیش از این «اما ما مرتکب اعمال زشت و گناهان بزرگی شدیم و تو ما را تنبیه نمی‌توانی در اینجا بایستیم. **14** بگذار سران ما در اورشلم بمانند و کردی. ولی می‌دانیم کمتر از آنچه که سزاوار بودیم ما را تنبیه نمودی به این کار رسیدگی کنند. سپس هر کس که زن غیریهودی دارد، در گذاشتی از اسارت آزاد شویم. **14** با وجود این، باز از دستورهای تو وقت تعیین شده با بزرگان و قضات شهر خود بیاید تا به وضعیت سرپیچی نموده‌ایم و با این قومهای فاسد وصلت کرده‌ایم. حال، بدون رسیدگی شود و خشم خدای ما از ما برگردد.» **15** کسی با این شک مورد خشم تو قرار خواهیم گرفت و حتی یک نفر از ما نیز زنده پیشنهاد مخالفت نکرد، جز یونان (پسر عسائیل) و یحزیا (پسر تقهو) باقی نخواهد ماند. **15** ای خداوند، خدای اسرائیل، تو خدایی عادل هستی. ما بازماندگان قوم اسرائیل در حضور تو به گناه خود اعتراف می‌کنیم، هر چند به سبب این گناه شایسته نیستیم در حضورت بایستیم.»

10 همان‌طور که عزرا در مقابل خانه خدا روی بر زمین نهاده بود و گریه‌کنان دعا و اعتراف می‌کرد، عدۀ زیادی از مردان و زنان و اطفال اسرائیلی نیز دوش جمع شدند و با او گریه کردند. **2** سپس شکنیا پسر یحیئیل که از طایفۀ عیلام بود به عزرا گفت: «ما اعتراف می‌کنیم که نسبت به خدای خود گناه ورزیده‌ایم، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده‌ایم. ولی با وجود این، باز امیدی برای بنی اسرائیل باقی است. **3** اینک در حضور خدای خویش قول می‌دهیم که از زنان خود جدا شویم و آنها را با فرزندانشان از این سرزمین دور کنیم. ما در این مورد از دستور تو و آثانی که از خدا می‌ترسند پیروی می‌کنیم، و طبق شریعت عمل می‌نماییم. **4** حال برخیز و به ما بگو چه کنیم. ما از تو پشتیبانی خواهیم کرد، پس ناامید نباش و آنچه لازم است انجام بده.» **5** آنگاه عزرا بلند شد و از سران کاهنان و لایوان و تمام بنی اسرائیل خواست تا قسم بخورند که هر چه شکنیا گفته است انجام دهند؛ و همه قسم خوردند. **6** سپس عزرا از برابر خانه خدا برخاست و به اتاق یهوحانان (پسر الیاشب) رفت و شب در آنجا ماند، ولی نه نان خورد و نه آب نوشید، چون به سبب گناه قوم ماتم گرفته بود. **7** پس در سراسر یهودا و اورشلم اعلام شد که تمام قوم باید در عرض سه روز در اورشلم جمع شوند و اگر کسی از آمدن خودداری کند طبق تصمیم سران و بزرگان قوم اموال او ضبط خواهد گردید و خود او هم از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد. **9** پس از سه روز که روز بیستم ماه نهم بود، تمام مردان یهودا و بنیامین در اورشلم جمع شدند و در میدان جلوی خانه خدا نشستند. آنها به سبب اهمیت موضوع و به خاطر باران شدیدی که می‌بارید، می‌لرزیدند. **10** سپس عزرا کاهن بلند شد و به ایشان چنین گفت: «شما مرتکب گناه شده‌اید، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده‌اید و

«اگر پادشاه صلاح بدانند، برای حاکمان منطقه غرب رود فرات نامه بنویسند و سفارش مرا به ایشان بکنند تا اجازه بدهند از آن منطقه عبور کنم و به سرزمین یهودا برسم. 8 یک نامه هم برای آساف، مسئول جنگلهای سلطنتی بنویسند و به او دستور بدهند تا برای بازسازی دروازه‌های قلعه کنار خانه خدا و حصار اورشلیم و خانه خود، به من چوب بدهد.» پادشاه تمام درخواستهای مرا قبول کرد، زیرا دست مهربان خدایم بر سر من بود. 9 وقتی به غرب رود فرات رسیدم، نامه‌های پادشاه را به حاکمان آنجا دادم. (این را هم باید اضافه کنم که پادشاه برای حفظ جانم، چند سردار سپاه و عده‌ای سواره نظام همراه من فرستاده بود.) 10 ولی وقتی سنبلط (از اهالی حورون) و طوبیا (یکی از مأموران عمونی) شنیدند که من آمده‌ام، بسیار ناراحت شدند، چون دیدند کسی پیدا شده که می‌خواهد به قوم اسرائیل کمک کند. 11 من به اورشلیم رفتم و تا سه روز در مورد نقشه‌هایی که خدا درباره اورشلیم در دلم گذاشته بود، با کسی سخن نگفتم. سپس یک شب، چند نفر را با خود برداشتم و از شهر خارج شدم. من سوار الاغ بودم و دیگران پیاده می‌آمدند. 13 از دروازه دره خارج شدم و به طرف چشمه اژدها و از آنجا تا دروازه خاکروبیه رفتم و حصار خراب شده اورشلیم و دروازه‌های سوخته شده آن را از نزدیک دیدم. 14 سپس به دروازه چشمه و استخر پادشاه رسیدم، ولی الاغ من نتوانست از میان خرابه‌ها رد شود. 15 پس به طرف دره قدرون رفتم و از کنار دره، حصار شهر را بازرسی کردم. سپس از راهی که آمده بودم بازگشتم و از دروازه دره داخل شهر شدم. 16 مقامات شهر نفهمیدند که من به کجا و برای چه منظوری بیرون رفته بودم، چون تا آن موقع درباره نقشه‌هایی که کسی چیزی نگفته بودم. یهودیان اعم از کاهنان، رهبران، بزرگان و حتی کسانی که باید در این کار شرکت کنند از نقشه‌هایم بی‌اطلاع بودند. 17 آنگاه به ایشان گفتم: «شما خوب می‌دانید که چه بلایی بر سر شهر ما آمده است، شهر ویران شده و دروازه‌هایش سوخته است. بیایید حصار را دوباره بسازیم و خود را از این رسوایی آزاد کنیم!» 18 سپس به ایشان گفتم که چه گفتگوی پادشاه داشته‌ام و چگونه دست خدا در این کار بوده و مرا یاری نموده است. ایشان جواب دادند: «پس دست به کار بشویم و بیمار باشی، پس حتماً فکری تو را ناراحت کرده است.» (تا آن روز پادشاه هرگز مرا غمگین ندیده بود.) از این سؤال او بسیار ترسیدم، 3 ولی در جواب گفتم: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! وقتی شهری که اجداد در آن دفن شده‌اند، ویران شده و تمام دروازه‌هایش سوخته، من چطور می‌توانم غمگین نباشم؟» 4 پادشاه پرسید: «درخواست چیست؟» آنگاه به خدای آسمانها دعا کردم 5 و بعد جواب دادم: «اگر پادشاه راضی باشند و اگر نظر لطف به من داشته باشند، مرا به سرزمین یهودا بفرستند تا شهر اجداد را بازسازی کنم.» 6 پادشاه در حالی که ملکه در کنار او نشسته بود، با رفتم موافقت کرده، پرسید: «سفر چقدر طول خواهد کشید و کی مراجعت خواهی کرد؟» من نیز زمانی برای بازگشت خود تعیین کردم. 7 سپس به پادشاه گفتم:

گزارش نحمیا، پسر حکلیا: در ماه کیسلو، در بیستمین سال سلطنت اردشیر، وقتی در کاخ سلطنتی شوش بودم، 2 یکی از برادران یهودی‌ام به اسم حنانی با چند نفر دیگر که تازه از سرزمین یهودا آمده بودند، به دیدنم آمدند. از ایشان درباره وضع کسانی که از تبعید بازگشته بودند و نیز اوضاع اورشلیم سؤال کردم. 3 آنها جواب دادند: «ایشان در شدت تنگی و خواری به سر می‌برند. حصار شهر هنوز خراب است و دروازه‌هایش سوخته شده است.» 4 وقتی این خبر را شنیدم، نشستم و گریه کردم. از شدت ناراحتی روزه گرفتم و در تمام این مدت در حضور خدای آسمانها مشغول دعا بودم. 5 در دعا گفتم: «ای خداوند، خدای آسمانها! تو عظیم و مهیب هستی. تو در انجام وعده‌های خود نسبت به کسانی که تو را دوست می‌دارند و دستورهای تو را اطاعت می‌کنند، امین هستی. 6 به من نظر کن و دعای مرا که درباره بندگان، قوم اسرائیل، شب و روز به حضور تو تقدیم می‌کنم، بشنو. اعتراف می‌کنم که ما به تو گناه کرده‌ایم! بله، من و قوم من مرتکب گناه بزرگی شده‌ایم و دستورها و احکام تو را که توسط خدمتگزار خود موسی به ما دادی، اطاعت نکرده‌ایم. 8 اینک این سخنان خود را که به موسی فرمودی به یاد آور: "اگر گناه کنید، شما را در میان امتها پراکنده خواهم ساخت. 9 اما اگر به سوی من بازگردید و از احکام من اطاعت کنید، حتی اگر در دورترین نقاط جهان به تبعید رفته باشید، شما را به اورشلیم باز خواهم گرداند. زیرا اورشلیم، مکانی است که برای سکونت برگزیده‌ام." 10 «ما خدمتگزاران تو هستیم؛ همان قومی هستیم که تو با قدرت عظیم نجاتشان دادی. 11 ای خداوند، دعای مرا و دعای سایر بندگان را که از صمیم قلب به تو احترام می‌گذارند، بشنو. التماس می‌کنم حال که نزد پادشاه می‌روم اما دل او را نرم کنی تا درخواست مرا بپذیرد.» در آن روزها من ساقی پادشاه بودم.

چهار ماه بعد، یک روز وقتی جام شراب را به دست اردشیر پادشاه می‌دادم، از من پرسید: «چرا اینقدر غمگینی؟ به نظر نمی‌رسد بیمار باشی، پس حتماً فکری تو را ناراحت کرده است.» (تا آن روز پادشاه هرگز مرا غمگین ندیده بود.) از این سؤال او بسیار ترسیدم، 3 ولی در جواب گفتم: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! وقتی شهری که اجداد در آن دفن شده‌اند، ویران شده و تمام دروازه‌هایش سوخته، من چطور می‌توانم غمگین نباشم؟» 4 پادشاه پرسید: «درخواست چیست؟» آنگاه به خدای آسمانها دعا کردم 5 و بعد جواب دادم: «اگر پادشاه راضی باشند و اگر نظر لطف به من داشته باشند، مرا به سرزمین یهودا بفرستند تا شهر اجداد را بازسازی کنم.» 6 پادشاه در حالی که ملکه در کنار او نشسته بود، با رفتم موافقت کرده، پرسید: «سفر چقدر طول خواهد کشید و کی مراجعت خواهی کرد؟» من نیز زمانی برای بازگشت خود تعیین کردم. 7 سپس به پادشاه گفتم:

آنگاه الیاشیب که کاهن اعظم بود به اتفاق کاهنان دیگر، حصار شهر را تا برج صد و برج حننیل بازسازی نمودند. سپس دروازه گوسفند را ساختند و درهایش را کار گذاشتند و آن را تقدیس

کردند. **2** قسمت دیگر حصار را اهالی اریحا و قسمت بعدی را حصار را از دروازه خانه الیاشب تا انتهای خانه‌اش تعمیر کرد. **22** عده‌ای به سرپرستی زکور (پسر امری) بازسازی کردند. **3** پسران هسنا دروازه ماهی را بر پا کردند. ایشان تیرها و درهای آن را کار گذاشتند و قلعه‌ها و پشت‌بندهایش را وصل کردند. **4** مریموت (پسر اوریا و نوه حقوق) قسمت بعدی حصار را تعمیر کرد. در کنار او مشلام (پسر برکیا و نوه مشیزئیل) و صادق (پسر بعنا) قسمت دیگر را تعمیر کردند. **5** اهالی تقوع قسمت بعدی حصار را بازسازی نمودند، ولی بزرگان ایشان از کارفرمایان اطاعت نکردند و از کار کردن امتناع ورزیدند. **6** یویداع (پسر فاسیح) و مشلام (پسر بسودیا) دروازه کهنه را تعمیر نمودند. ایشان تیرها را نصب کردند، درها را کار گذاشتند و قلعه‌ها و پشت‌بندهایش را وصل کردند. **7** در کنار ایشان ملتیا اهل جبعون، یادون اهل میرونوت و اهالی جبعون و مصفه قسمت بعدی حصار را تا مقر حاکم ناحیه غرب رود فرات تعمیر کردند. **8** عزئیل (پسر حرهای) که از زرگران بود قسمت بعدی را تعمیر کرد. در کنار او حننیا که از عطاران بود قسمت دیگر حصار را بازسازی نمود. به این ترتیب آنها حصار اورشلیم را تا دیوار عریض تعمیر کردند. **9** قسمت بعدی را رفایا (پسر حور) تعمیر کرد. او شهردار نصف شهر اورشلیم بود. **10** یادایا (پسر حروماف) قسمت دیگر حصار را که نزدیک خانه‌اش بود تعمیر کرد. قسمت بعدی را حطوش (پسر حششیا) بازسازی نمود. **11** ملکیا (پسر حاریم) و حشوب (پسر فحت موآب) برج تتورها و قسمت بعدی حصار را تعمیر کردند. **12** شلوم (پسر هلوحیش) و دختران او قسمت بعدی را تا دروازه گوسفند بازسازی نمودند.

خود، در شهر نگهدارانی قرار دادیم تا شب و روز نگهداری بدهند. را فروخته‌ایم و پول نداریم آنها را بازخرید کنیم، چون مزرعه‌ها و 10 از طرف دیگر، کارفرمایان گفتند: «کارگران خسته شده‌اند. آوار تاکستانهای ما هم در گرو است.» 6 وقتی این شکایت را شنیدم آنقدر زیاد است که ما به تنهایی نمی‌توانیم آن را جمع کنیم و حصار بسیار خشمگین شدم 7 و پس از فکر کردن، سران و بزرگان قوم را را تعمیر نمایم.» 11 در ضمن، دشمنان ما توطئه می‌چیدند که سرزنش کرده، گفتیم: «چرا بر برادران یهودی خود ظلم می‌کنید؟» مخفیانه بر سر ما بریزند و نابودمان کنند و کار را متوقف سازند. 12 سپس عده زیادی را جمع کردم و این یهودیان را به پای میز محاکمه یهودیانی که در شهرهای دشمنان ما زندگی می‌کردند بارها به ما کشیده، 8 گفتیم: «ما تا آنجا که توانسته‌ایم برادران یهودی خود را هشدار دادند که مواظب حمله دشمنان باشیم. 13 پس، از هر که به اسارت فروخته شده بودند بازخرید کرده‌ایم. حال، شما ایشان خاندان نگهدارانی تعیین کردم و ایشان را با شمشیر و نیزه و کمان را مجبور می‌کنید خود را به شما بفروشند. مگر ممکن است یک مجهز نمودم تا در پشت حصار بایستند و از قسمتهایی که در آنجا یهودی به برادر یهودی خود فروخته شود؟» آنها برای دفاع از خود حصار هنوز ساخته نشده بود محافظت کنند. 14 سپس با در نظر جوابی نداشتند. 9 در ادامه حرفهایم گفتیم: «کاری که شما می‌کنید گرفتن موقعیتی که داشتیم، سران قوم و مردم را جمع کردم و به ایشان گفتیم: «از کسی نترسید! فراموش نکنید که خداوند، عظیم و مهیب دشمنان، ما را مسخره کنند. 10 من و برادران و افرادم به برادران است، پس به خاطر برادران و پسران و دختران و زنان و خانه‌های یهودی، بدون سود پول و غله قرض می‌دهیم. از شما هم می‌خواهم خود بجنگید!» 15 دشمنان ما فهمیدند که ما به توطئه ایشان پی از رباخواری دست بردارید. 11 مزرعه‌ها، تاکستانها، باغهای زیتون برده‌ایم و خدا نقشه‌شان را به هم زده است. پس ما سر کار خود و خانه‌هایشان را و نیز سودی را که از ایشان گرفته‌اید همین امروز بازگشتیم. 16 ولی از آن روز به بعد، نصف کارگران کار می‌کردند پس بدهید.» 12 سران و بزرگان جواب دادند: «آنچه گفتی انجام و نصف دیگر با نیزه و سپر و کمان و زره مسلح شده، نگهداری خواهیم داد. املاکشان را به ایشان پس خواهیم داد و از ایشان چیزی می‌دادند. سران قوم از کسانی که مشغول بازسازی حصار بودند مطالبه نخواهیم کرد.» آنگاه کاهنان را احضار کردم و از سران و حمایت می‌کردند. حتی کسانی که بار می‌بردند با یک دست کار بزرگان خواستم در حضور ایشان قسم بخورند که این کار را خواهند می‌کردند و با دست دیگر اسلحه حمل می‌نمودند. 18 هر یک از «خدا اینچنین شما را از خانه و دارایی‌تان بتکاند، اگر به قول خود وفا ایستاده بود تا در صورت مشاهده خطر، شمشیر را به صدا درآور. 19 ن کنید.» تمام قوم با صدای بلند گفتند: «آمین!» و از خداوند تشکر به سران قوم و مردم گفتیم: «محل کار ما آنقدر وسیع است که ما روی حصار در فاصله‌ای دور از یکدیگر قرار داریم، 20 پس هر وقت صدای شمشیر را شنیدید فوری نزد من جمع شوید. خدای ما برای ما از غذای جنگید.» 21 ما از طلوع تا غروب آفتاب کار می‌کردیم و از غذای مخصوص حاکمان استفاده نکردیم. 15 حاکمان قبلی، همیشه نصف مرده‌ها سر پست نگهداری بودند. 22 در ضمن به کارفرمایان و دستیاران ایشان گفتیم که باید شبها در اورشلیم بمانند تا بتوانیم در شب نگهداری بدهیم و در روز کار کنیم. 23 در تمام این مدت هیچ‌کدام از ما لباس خود را درنیارودیم و همیشه با خود اسلحه داشتیم، هم من، هم برادرانم، هم افرادم و هم محافظانم. حتی وقتی برای آب خوردن می‌رفتیم، اسلحه خود را به زمین نمی‌گذاشتیم.

5 در این وقت جنجال بزرگی بر پا شد. عده‌ای از مردان و زنان از یهودیان هم‌نژاد خود شکایت کردند. 2 بعضی از آنها می‌گفتند: «تعداد زیادی مرغ برای خوراک، و هر ده روز یکبار، مقدار زیادی از «تعداد افراد خانواده» ما زیاد است و ما نان کافی نداریم که بخوریم و انواع گوناگون شرابها تدارک می‌دیدم. با وجود این، هرگز از مردم زنده بمانیم.» 3 عده‌ای دیگر می‌گفتند: «ما مجبوریم مزرعه، باغ نخواستم سهمیه مخصوص را که به حاکمان تعلق داشت به من انگور و حتی خانه خود را گرو بگذاریم تا بتوانیم گندم تهیه کنیم و از گرسنگی تلف نشویم.» 4 برخی دیگر نیز می‌گفتند: «ما پول قرض من، مرا به یاد آور و به سبب آنچه برای این قوم کرده‌ام مرا برکت ده.

کرده‌ایم تا مالیات مزرعه و تاکستان خود را به پادشاه بپردازیم. 5 ما برادران ایشانیم و فرزندان ما هم مثل فرزندان ایشان یهودی‌اند، اما ما مجبوریم بچه‌های خود را بفروشیم. قبلاً بعضی از دختران خود

نگذاشته بودیم)، 2 پس سنبط و چشم برای من پیام فرستادند که کسی به پای او نمی‌رسید. 3 به ایشان دستور دادم که صبحها در یکی از دهات دشت اونیو به دیدن ایشان بروم. ولی من پی بردم دروازه‌های اورشلیم را بعد از بالا آمدن آفتاب باز کنند و شبها نیز که می‌خواهند به من آسیبی برسانند؛ 3 پس جوابشان را اینطور دادم: نگهبانان قبل از ترک پستشان دروازه‌ها را ببندند و قفل کنند. در «من مشغول کار مهمی هستم و نمی‌توانم دست از کارم بکشم و ضمن، گفتم نگهبانانی از اهالی اورشلیم تعیین کنند تا نگهبانی به دیدن شما بیایم». 4 ایشان چهار بار برای من همان پیام را بدهند و هر کس خانه‌اش نزدیک حصار است، نگهبان آن قسمت فرستادند و من هم هر بار همان جواب را دادم. 5 بار پنجم، مأمور از حصار باشد. 4 شهر اورشلیم بسیار وسیع بود و جمعیت آن سنبط با یک نامه سرگشاده پیش من آمد؛ 6 مضمون نامه چنین بود: کم، و هنوز خانه‌ها بازسازی نشده بود. 5 آنگاه خدای من در دلم «چشم به من می‌گوید که بین مردم شایع شده که تو و یهودیان قصد گذاشت که تمام سران و بزرگان و اهالی شهر را برای بررسی نسب شورش دارید، و به همین جهت است که دور شهر اورشلیم حصار نامه‌هایشان جمع کنم. نسب نامه‌های کسانی را که قبلاً به یهودا می‌کشی؛ و بنا به این گزارش، تو می‌خواهی پادشاه ایشان بشوی. 7 بازگشته بودند در کتابی با این مضمون یافتیم: 6 عده زیادی از این گذشته انبیایی تعیین کرده‌ای تا در اورشلیم مردم را دور خود یهودیانی که نیوکدنصر، پادشاه بابل آنها را اسیر کرده به بابل برده جمع کنند و بگویند که نحیمیا پادشاه یهوداست. مطمئن باش این بود، به یهودا و اورشلیم بازگشتند و هر کس به زادگاه خود رفت. 7 خبرها به گوش اردشیر پادشاه خواهد رسید. پس بهتر است پیش من رهبران یهودیان در این سفر عبارت بودند از: زروبابل، یهوشع، نحیمیا، بیایی تا در این مورد با هم مشورت کنیم.» 8 جواب دادم: «آنچه عزریا، رعمیا، نحمانی، مردخای، بلدشان، مسفارت، بغوای، نحوم، می‌گویی حقیقت ندارد. اینها ساخته و پرداخته خودت است.» 9 بعنه. نام طایفه‌های یهودیانی که به وطن بازگشتند و تعداد آنها به آنها می‌خواستند با این حرفها ما را بترسانند تا از کار دست بکشیم. شرح زیر است: 8 از طایفه فرعوش ۲۱۷۲ نفر؛ از طایفه شغفیا ولی من دعا کردم تا خدا مرا تقویت کند. 10 شمعی (پسر دلایا و نوه ۳۷۲ نفر؛ از طایفه آرح ۶۵۲ نفر؛ از طایفه فحت مواب (که از نسل مهبیطیل) در خانه خود بست نشسته بود و من به دیدنش رفتم. وقتی یسوع و یوآب بود) ۲۸۱۸ نفر؛ از طایفه عیلام دیگر ۱۲۵۴ نفر؛ مرا دید، گفت: «باید هر چه زودتر در خانه خدا مخفی بشویم و از طایفه زتوه ۸۴۵ نفر؛ از طایفه زکای ۷۶۰ نفر؛ از طایفه بنوی درها را قفل کنیم. چون امشب می‌آیند تو را بکشند!» 11 ولی ۶۴۸ نفر؛ از طایفه بیای ۶۲۸ نفر؛ از طایفه ازجد ۲۳۲۲ نفر؛ جواب دادم: «آیا می‌شود مردی مثل من از خطر فرار کند؟ من حق از طایفه ادونیقام ۶۶۷ نفر؛ از طایفه بغوای ۲۰۶۷ نفر؛ از طایفه ندارم برای حفظ جانم داخل خانه خدا بشوم. من هرگز این کار را عادی ۶۵۵ نفر؛ از طایفه آطیر (که از نسل جزقیا بود) ۹۸ نفر؛ از طایفه حاشوم ۳۲۸ نفر؛ از طایفه بیصای ۳۲۴ نفر؛ از طایفه حاریف طویا و سنبط او را اجیر کرده بودند تا مرا بترسانند و وادار کنند به خانه خدا فرار کنم و مرتکب گناه بشوم تا بتوانند مرا رسوا کنند. ۱۸۸ نفر؛ از طایفه عناوت ۱۲۸ نفر؛ از طایفه بیت عزموت ۴۲ نفر؛ 14 آنگاه دعا کردم: «ای خدای من، طویا و سنبط را به سزای از طایفه‌های قریه یعاریم، کفیره، و بشیروت ۷۴۳ نفر؛ از طایفه‌های اعمالشان برسان و نیز به یاد آور که چگونه نودعده نبیه و سایر انبیا رame و جبع ۶۲۱ نفر؛ از طایفه یکماس ۱۲۲ نفر؛ از طایفه‌های می‌خواستند مرا بترسانند.» 15 سرانجام کار بازسازی حصار اورشلیم بیت‌ئیل و عای ۱۲۳ نفر؛ از طایفه نبوی ۵۲ نفر؛ از طایفه عیلام در بیست و پنجم ماه ایلول تمام شد. این کار پنجاه و دو روز طول ۱۲۵۴ نفر؛ از طایفه حاریم ۳۲۰ نفر؛ از طایفه اریحا ۳۴۵ نفر؛ از کشید. 16 وقتی دشمنان ما که در سرزمینهای مجاور ما بودند این را طوایف لود، حادید و اونیو ۷۲۱ نفر؛ از طایفه سناعه ۳۹۳۰ نفر. 39 دیدند، رسوا شدند و فهمیدند که این کار با کمک خدای ما تمام تعداد کاهنانی که به وطن بازگشتند به شرح زیر است: از طایفه یدعیا شده است. 17 در این مدت نامه‌های زیادی بین طویا و بزرگان (که از نسل یسوع بود) ۹۷۳ نفر؛ از طایفه امیر ۱۰۵۲ نفر؛ از طایفه یهودا رد و بدل شد. 18 در یهودا بسیاری با او همدست شده بودند، فشحور ۱۲۴۷ نفر؛ از طایفه حاریم ۱۰۱۷ نفر. 43 تعداد لاویانی چون هم خودش داماد شکیا (پسر آرح) بود و هم پسرش یهوحنان با دختر مشلام (پسر برکیا) ازدواج کرده بود. 19 مردم پیش من از طویا (که از نسل هودویا بودند) ۷۴ نفر؛ خوانندگان و نوازندگان خانه خدا تعریف می‌کردند، و هر چه از من می‌شنیدند به او خبر می‌دادند. (که از نسل آساف بودند) ۱۴۸ نفر؛ نگهبانان خانه خدا (که از نسل طویا هم برای اینکه مرا بترسانند، نامه‌های تهدیدآمیز برایم می‌نوشت. شلوم، آطیر، طلمون، عقوب، حطیطا و شوبای بودند) ۱۳۸ نفر. 46 خدمتگزاران خانه خدا که به وطن بازگشتند از طایفه‌های زیر بودند:

7

پس از آنکه حصار شهر را تعمیر کردیم و دروازه‌ها را کار گذاشتیم و نگهبانان و نوازندگان و لاویان را سر کار گذاشتیم، 2 مسئولیت اداره شهر اورشلیم را به برادر من حننیا واگذار کردم. حننیا فرمانده قلعه نظامی و مردی بسیار امین بود و در خداترسی مجیدا، حرشا، یرقوس، سیسرا، تامح، نصیح، حطیفا. 57 این افراد

نیز که از نسل خادمان سلیمان پادشاه بودند به وطن بازگشتند: کردند تا مردم آن را بفهمند. این لایوان عبارت بودند از: یسوع، سوطای، صوفرت، فریدا، یعلا، درقون، جدیل، شطفلیا، حطیل، بانی، شریبا، یامین، عقوب، شبتای، هودیا، معسیا، قلیطا، عزریا، فوخره-خطیبا، آمون. 60 خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان یوزاباد، حنان و فلایا. 9 وقتی مردم مطالب تورات را شنیدند، گریه سلیمان پادشاه، جمعاً ۳۹۲ نفر بودند. 61 در این هنگام گروهی کردند. پس عزریا کاهن و نحمیا که حاکم بود و لایوان که تورات را دیگر از تل ملح، تل حرشا، کروب، آذون و امیر، به اورشلیم و سایر تفسیر می کردند به قوم گفتند: «در چنین روزی نباید گریه کنید! چون شهرهای یهودا بازگشتند. آنها نمی توانستند از طریق نسب نامه های امروز روز مقدس خداوند، خدای شماس. 10 نباید غمگین باشید، خود ثابت کنند که اسرائیلی اند. 62 اینها از طایفه های دلایا، طویا و نقودا بودند که جمعاً ۶۴۲ نفر می شدند. 63 از کاهنان سه طایفه به نامهای حبایا و هقوص و برزلائی به اورشلیم بازگشتند. (بزرگ طایفه بود!) 11 لایوان هم مردم را ساکت می کردند و می گفتند: «امروز روز برزلائی همان برزلائی است که با یکی از دختران برزلائی جلعادی ازدواج کرد و نام خانوادگی او را روی خود گذاشت. 64 ولی ایشان چون نتوانستند از طریق نسب نامه های خود ثابت کنند که از نسل کاهنان هستند، از کهنات اخراج شدند. 65 حاکم یهودیان به ایشان گفت تا کاهنی اجازه نداد از قربانیهای سهم کاهنان بخورند تا اینکه کاهنی به وسیله اوریم و تُمیم از طرف خداوند معلوم شود که آیا ایشان واقعاً از نسل کاهنان هستند یا نه. 66 پس جمعاً ۴۲۰۳۶۰ نفر به سرزمین یهودا برگشتند. علاوه بر این تعداد، ۷۱۳۳۷ غلام و کنیز و ۲۴۵ نوازنده مرد و زن نیز به وطن بازگشتند. 68 آنها ۷۳۶ اسب، ۲۴۵ قاطر، ۴۳۵ شتر و ۶۱۷۲۰ الاغ با خود بردند. 70 برخی از مردم برای بازسازی خانه خدا هدایا تقدیم کردند. حاکم یهودیان و شاخه های درخت آوردند و روی پشت بام و در حیاط خود، در حدود هشت و نیم کیلوگرم طلا، ۵۰ جام و ۵۳۰ دست لباس برای کاهنان هدیه کرد. سران قوم نیز ۱۶۸ کیلوگرم طلا و ۱۰۲۵۰ کیلوگرم نقره و بقیه قوم ۱۶۸ کیلوگرم طلا، ۱۴۰ کیلوگرم نقره و ۶۷ دست لباس برای کاهنان تقدیم کردند. 73 پس کاهنان، لایوان، نگهبانان، خوانندگان و نوازندگان، خدمتگزاران خانه خدا و بقیه قوم به یهودا آمدند و تا ماه هفتم همه آنها در شهرهای خود مستقر شدند.

8

آنگاه تمام بنی اسرائیل به اورشلیم آمدند و در میدان روبروی دروازه آب جمع شدند و از عزریا کاهن خواستند تا کتاب تورات موسی را که خداوند به قوم اسرائیل عطا کرده بود، بیاورد و بخواند. 2 پس در روز اول ماه هفتم، عزرا تورات موسی را آورد و بالای یک منبر چوبی رفت که مخصوص این کار ساخته شده بود تا موقع خواندن، همه بتوانند او را ببینند. سپس، در میدان روبروی دروازه آب ایستاد و وقتی کتاب را باز کرد، همه به احترام آن بلند شدند. او از صبح زود تا ظهر از کتاب تورات خواند. تمام مردان و زنان و بچه هایی که در سنی بودند که می توانستند بفهمند، با دقت گوش می دادند. در طرف راست او مَتِیتای، شمع، عنایا، اوریا، حلقیا، معسیا و در طرف چپ او فدایا، میشائیل، ملکیا، حاشوم، حبشبدانه، زکریا و مشلام ایستاده بودند. 6 عزرا گفت: «سپاس بر خداوند، خدای عظیم!» و تمام قوم دستهای خود را بلند کرده، در جواب گفتند: «آمین!» و روی بر خاک نهاده، خداوند را پرستش کردند. 7 سپس تمام قوم بر پا ایستادند و لایوان کتاب تورات را برای آنها خواندند و ترجمه و تفسیر

9 در روز بیست و چهارم همان ماه، بنی اسرائیل جمع شدند تا روزه بگیرند. آنها لباس عزا بر تن داشتند و بر سر خود خاک ریخته بودند. بنی اسرائیل که خود را از تمام بیگانگان جدا کرده بودند ایستادند و به گناهان خود و اجدادشان اعتراف نمودند. 3 حدود سه ساعت از تورات خداوند، خدایشان با صدای بلند برای ایشان خوانده شد و سه ساعت دیگر به گناهان خود اعتراف کردند و همه خداوند، خدای خود را پرستش نمودند. 4 سپس یک دسته از لایوان به نامهای یسوع، بانی، قدمی ئیل، شبنیا، بونی، شریبا، بانی و کنانی روی سکو ایستادند و با صدای بلند نزد خداوند، خدای خود دعا دادند. 5 آنگاه یسوع، قدمی ئیل، بانی، حبشبنیا، شریبا، هودیا، شبنیا و فتحیا که همگی از لایوان بودند با این کلمات قوم را در دعا هدایت کردند: «برخیزید و خداوند، خدای خود را که از ازل تا ابد باقی است، ستایش کنید!» سپس سر نام پرجلال تو که بالاتر از تمام تمجیدهای ماست! 6 تو تنها خداوند هستی. آسمانها و ستارگان را

تو آفریدی؛ زمین و دریا را با هر آنچه در آنهاست تو به وجود آوردی؛ و سرزمینی آوردی که به اجدادشان وعده داده بودی. **24** آنها به سرزمین به همه اینها حیات بخشیدید. تمام فرشتگان آسمان، تو را سجده می کنند. **7** «ای خداوند، تو همان خدایی هستی که ابرام را انتخاب کردی، او را از شهر اور کلدانیان بیرون آوردی و نام او را به ابراهیم تبدیل نمودی. **8** او نسبت به تو امین بود و تو با او عهد بستنی و به او وعده دادی که سرزمین کنعانی ها، حتی ها، اموری ها، فرزی ها، یبوسی ها و جرجاشی ها را به او و به فرزندان او ببخشی. تو به قول خود عمل کردی، زیرا امین هستی. **9** «تو رنج و سختی اجداد ما را در مصر دیدی و آه و ناله آنها را در کنار دریای سرخ شنیدی. **10** معجزات بزرگی به فرعون و سرداران و قوم او نشان دادی، چون می دیدی چگونه مصری ها بر اجداد ما ظلم می کنند. به سبب این معجزات، شهرت یافتی و شهرت تا به امروز باقی است. **11** دریا را شکافتی و از میان آب، راهی برای عبور قوم خود آماده ساختی و دشمنانی را که آنها را تعقیب می کردند به دریا انداختی و آنها مثل سنگ به ته دریا رفتند و غرق شدند. **12** در روز، با ستون ابر و در شب با ستون آتش، اجداد ما را در راهی که می بایست می رفتند هدایت کردی. **13** «تو بر کوه سینا نزول فرمودی و از آسمان با ایشان سخن گفتی و قوانین خوب و احکام راست به ایشان بخشیدید. **14** توسط موسی شریعت را به آنان دادی و روز مقدس شبات را عطا کردی. **15** وقتی گرسنه شدند، از آسمان به ایشان نان دادی، وقتی تشنه بودند، از صخره به ایشان آب دادی. به آنها گفتی به سرزمینی که قسم خورده بودی به ایشان بدهی داخل شوند و آن را به تصرف خود در بیاورند. **16** ولی اجداد ما متکبر و خودسر بودند و نخواستند از دستورهای تو اطاعت کنند. **17** آنها نه فقط به دستورهای تو گوش ندادند و معجزاتی را که برای ایشان کرده بودی فراموش نمودند، بلکه یاغی شدند و رهبری برای خود انتخاب کردند تا دوباره به مصر، سرزمین بردگی برگردند. ولی تو خدایی بخشنده و رحیم و مهربان هستی؛ تو پر از محبت هستی و دیر خشمگین می شوی؛ به همین جهت ایشان را ترک نکردی. **18** با اینکه به تو امانت نموده مجسمه گوساله ای را ساختند و گفتند: «این خدای ماست که ما را از مصر بیرون آورد.» ایشان به طرق مختلف گناه کردند. **19** ولی تو به سبب رحمت عظیم خود ایشان را در بیابان ترک نکردی و ستون ابر را که هر روز ایشان را هدایت می کرد و نیز ستون آتش را که هر شب راه را به ایشان نشان می داد، از ایشان دور نساختی. **20** روح مهربان خود را فرستادی تا ایشان را تعلیم دهد. برای رفع گرسنگی، نان آسمانی را به آنها دادی و برای رفع تشنگی، آب به ایشان بخشیدید. **21** چهل سال در بیابان از ایشان نگهداری کردی به طوری که هرگز به چیزی محتاج نشدند؛ نه لباسشان پاره شد و نه پاهای ایشان ورم کرد. **22** «ایشان را کمک کردی تا قومها را شکست دهند و سرزمینهایشان را تصرف کرده، مرزهای خود را وسیع سازند. ایشان سرزمین حشون را از سیحون پادشاه و سرزمین باشان را از عوج پادشاه گرفتند. **23** جمعیت ایشان را به اندازه ستارگان آسمان زیاد کردی و آنها را به و سران قوم ما همراه لایوان و کاهنان این پیمان را مهر می کنند.»

نحمیای حاکم پسر خکلیا، اولین کسی بود که این پیمان را امضا کرد. بعد از او صدقیا، سپس افراد زیر آن را امضا کردند: 2 کاهنان: سرایا، عزریا، امریا، فشحور، امریا، ملکیا، حطوش، شبنیا، ملوک، حاریم، مریموت، عوبدیا، دانیال، جنتون، باروک، مشلام، ایبا، میامین، معزیا، بلجای، شمعیا. 9 لاویان: یسوع (پسر ازنیا)، بنوی (پسر حیناداد)، قدیمیئیل، شبنیا، هودیا، قلیطا، فلایا، حانان، میخا، رحوب، حشیا، زکور، شریبا، شبنیا، هودیا، بانی، بنینو. 14 سران قوم: فرعوش، فحت مواب، عیلام، زتو، بانی، بونی، عزجد، ببای، ادونیو، بغوای، عودین، عاطیر، حزقی، عزور، هودیا، حاشوم، بیصای، حاریف، عناتوت، نیبای، مجفیعاش، مشلام، حزیر، مشیزئیل، صادق، یلوع، فطلیا، حانان، عنایا، هوشع، حننیا، حشوب، هلوحیش، فلحا، شویق، رحوم، حشبنیا، معسیا، اخیا، حانان، عانان، ملوک، حاریم، بعنه. 28 ما مردم اسرائیل، کاهنان، لاویان، نگهبانان، دسته سرانیدگان، خدمتگزاران خانه خدا، و تمام کسانی که با زنان، پسران و دختران بالغ خویش که با اطاعت از تورات خدا، خود را از قومهای بیگانه جدا کرده‌ایم، 29 به این وسیله با برادران و سران قوم خود متحد شده، قسم می‌خوریم که دستورهای خدا را که توسط خدمتگزارش موسی داده شد اطاعت کنیم؛ و اگر از احکام و اوامر او سرپیچی کنیم لعنت خدا بر ما باشد. 30 قول می‌دهیم که نه دختران خود را به پسران غیریهودی بدهیم و نه بگذاریم پسران ما با دختران غیریهودی ازدواج کنند. 31 همچنین قول می‌دهیم که اگر قومهای بیگانه در روز شبات یا در یکی از روزهای مقدس دیگر بخواهند به ما غله یا چیز دیگری بفروشند، از ایشان نخریم و هر هفت سال یک بار چیزی در زمین نکاریم و قرض برادران یهودی خود را ببخشیم. 32 عهد می‌بندیم که هر سال هر یک از ما یک سوم مثقال نقره برای مخارج خانه خدا تقدیم کنیم، 33 یعنی برای نان حضور، هدیه آردی و قربانیهای سوختنی روزانه، قربانیهای روزهای شبات و جشنهای ماه نو و جشنهای سالانه، هدایای مقدس دیگر، قربانی گناه برای کفار قوم اسرائیل، و برای تمام خدمات خانه خدا ما. 34 ما کاهنان، لاویان و مردم قول می‌دهیم که مطابق دستور تورات، هیزم مورد نیاز مذبح خانه خداوند، خدایمان را تهیه کنیم و هر سال قرعه خواهیم انداخت تا معلوم شود چه قبیله‌ای باید این کار را انجام دهد. 35 قول می‌دهیم نوبر غله و میوه خود را هر سال به خانه خداوند بیاوریم. 36 قول می‌دهیم که پسران ارشد و تمام نخست‌زاده‌های غله و رمه خود را مطابق دستور تورات به خانه خدا خود بیاوریم و به دست کاهنانی که در آنجا خدمت می‌کنند بسپاریم. 37 همچنین قول می‌دهیم خمیری را که از نوبر غله تهیه می‌کنیم همراه نوبر انواع میوه‌ها و نوبر شراب تازه و روغن زیتون خود به کاهنانی که در خانه خدا هستند بدهیم. ما دهیک تمام محصولات زمین خود را به لاویانی که در روستاهای ما مسئول جمع‌آوری دهیک هستند خواهیم داد. 38 در وقت جمع‌آوری دهیک، کاهنی (که از نسل هارون است) همراه لاویان خواهد بود و لاویان یک دهم از دهیکها را

به خانه خدا می‌دهیم. 39 ما مردم اسرائیل و لاویان، این هدایای غله، شراب تازه و روغن زیتون را به خانه خدا خواهیم آورد و در اتاقهایی که وسایل خانه خدا نگهداری می‌شود و کاهنان، نگهبانان و سرانیدگان در آنجا زندگی می‌کنند، انبار خواهیم کرد. قول می‌دهیم که از خانه خدا غافل نشویم.

11 سران قوم در شهر مقدس اورشلیم ساکن شدند. از سایر مردم نیز یک دهم به قید قرعه انتخاب شدند تا در اورشلیم ساکن شوند و بقیه در شهرهای دیگر سکونت گزیدند. 2 در ضمن، کسانی که داوطلبانه به اورشلیم می‌آمدند تا در آنجا زندگی کنند مورد ستایش مردم قرار می‌گرفتند. 3 سایر مردم همراه عده‌ای از کاهنان، لاویان، خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان سلیمان پادشاه در املاک اجدادی خود در شهرهای دیگر یهودا باقی ماندند، 4 اما برخی از مردم یهودا و بنیامین در اورشلیم ساکن شدند. از قبیله یهودا: عتایا (عتایا پسر عزریا، عزریا پسر زکریا، زکریا پسر امریا، امریا پسر شفقلیا، شفقلیا پسر مهلتیل و مهلتیل از نسل فارص بود)؛ 5 معسیا (معسیا پسر باروک، باروک پسر کلحوزه، کلحوزه پسر حزیا، حزیا پسر عدایا، عدایا پسر یویاریب، یویاریب پسر زکریا، و زکریا پسر شیلونی بود). 6 جمعاً ۴۶۸ نفر از بزرگان نسل فارص در اورشلیم زندگی می‌کردند. 7 از قبیله بنیامین: سلو (سلو پسر مشلام، مشلام پسر یوعید، یوعید پسر فدایا، فدایا پسر قولایا، قولایا پسر معسیا، معسیا پسر ایتیئیل، ایتیئیل پسر اشعیا بود)؛ جباب و سلای. جمعاً ۹۲۸ نفر از قبیله بنیامین در اورشلیم زندگی می‌کردند. سردهشت ایشان یوئیل پسر زکری و معاون او یهودا پسر هسنوا بود. 10 از کاهنان: یدعیا (پسر یویاریب)؛ یاکین؛ سرایا (سرایا پسر حلقیا، حلقیا پسر مشلام، مشلام پسر صادق، صادق پسر مرایوت، و مرایوت پسر اخیطوب کاهن اعظم بود). افراد این طایفه که جمعاً ۸۲۲ نفر می‌شدند در خانه خدا خدمت می‌کردند. عدایا (عدایا پسر یرواحم، یرواحم پسر فللیا، فللیا پسر امصی، امصی پسر زکریا، زکریا پسر فشحور و فشحور پسر ملکیا بود). افراد این طایفه جمعاً ۲۴۲ نفر بودند و از سران خاندانها محسوب می‌شدند. عمشیسای (عمشیسای پسر عزئیل، عزئیل پسر اخزای، اخزای پسر مشلیموت، مشلیموت پسر امیر بود). افراد این طایفه ۱۲۸ نفر بودند و همگی جنگجویان شجاعی به شمار می‌آمدند. ایشان زیر نظر زبیدیئیل (پسر هجدولیم) خدمت می‌کردند. 15 از لاویان: شمعیا (شمعیا پسر حشوب، حشوب پسر عزریقام، عزریقام پسر حشیا، حشیا پسر بونی بود)؛ شبتای و یوزاباد (دو نفر از سران لاویان بودند و کارهای خارج از خانه خدا را انجام می‌دادند)؛ متتیا (متتیا پسر میکا، میکا پسر زبیدی و زبیدی پسر آساف بود) او سردهشت سرانیدگان خانه خدا بود و مراسم پرستش را رهبری می‌کرد؛ بقیقیا (معاون متتیا)؛ عبدا (عبدا پسر شموع، شموع پسر جلال و جلال پسر یدوتون بود). 18 روی هم ۲۸۴ لاوی در شهر مقدس اورشلیم زندگی می‌کردند. 19 از نگهبانان: عقوب، طلمون و بستگان ایشان

که جمعاً ۱۷۲ نفر بودند. 20 سایر کاهنان و لایوان و بقیه قوم چند دسته تقسیم می شدند و مطابق رسم داوود، مرد خدا، هر بار دو اسرائیل در املاک اجدادی خود در شهرهای دیگر یهودا ماندند. دسته در مقابل هم می ایستادند و سرودهای شکرگزاری در جواب 21 خدمتگزاران خانه خدا (که سرپرستان ایشان صیحا و جشفا بودند) در بخشی از اورشلیم به نام عوفل زندگی می کردند. 22 دروازه خانه خدا محافظت می کردند عبارت بودند از: متیا، بقیقا، سرپرست لایوان اورشلیم که در خانه خدا خدمت می کردند عزی بود. عوبیدا، مشلام، طلمون، عقوب. 26 اینها کسانی بودند که در زمان عزی پسر بانی، بانی پسر حبشیا، حبشیا پسر متیا، متیا پسر میکا (عزی پسر بانی، بانی پسر حبشیا، حبشیا پسر متیا، متیا پسر میکا و میکا از نسل آساف بود. سرایندگان خانه خدا از طایفه آساف بودند). 23 خدمت روزانه دسته سرایندگان طبق مقرراتی که از دربار همراه با نوای دف و بریط و عود، جشن بگیرند و حصار را تیرک زارح پسر یهودا) نماینده مردم اسرائیل در دربار پادشاه پارس بود. 25 نمایند. 28 دسته سرایندگان لاوی از آبادیهای اطراف اورشلیم که شهرها و روستاهای دیگری که مردم یهودا در آنها زندگی می کردند، عبارت بودند از: قریه اربع، دیبون، یقیصئیل و روستاهای اطراف آنها؛ یشوع، مولاده، بیت فاطط، حصرشوعال، برثشیع و روستاهای اطراف آن؛ صقلع، مکونه و روستاهای اطراف آن؛ عین رمون، صرعه، 31 من سران یهودا را بر سر حصار بردم و آنها را به دو دسته یرموت، زانوح، عدلام و روستاهای اطراف آنها؛ لاکیش و نواحی اطراف آن، عزیقه و روستاهای اطراف آن. به این ترتیب مردم یهودا در ناحیه بین برثشیع و دره هنوم زندگی می کردند. 31 اهالی قبیله بنیامین در این شهرها سکونت داشتند: جبع، مکماش، عبا، بیتئیل و روستاهای اطراف آن؛ عناتوت، نوب، عتیه، حاصور، رامه، جتایم، حادید، صبوریم، نبلاط، لود، اونو و دره صنعتگران. 36 بعضی از لایوان که در سرزمین یهودا بودند، به سرزمین بنیامین فرستاده شدند تا در آنجا ساکن شوند.

12

این است اسامی کاهنان و لایوانی که همراه زروپابل (پسر شلتئیل) و یشوع به اورشلیم آمدند: 2 از کاهنان: سرایا، ارمیا، عزرا، امریا، ملوک، حطوش، شکنیا، رحوم، مریموت، عدو، جنتوی، ایبا، میامین، معدیا، بلجه، شمعی، یویاریب، یدعیا، سلو، عاموق، حلقیا، یدعیا. این افراد در زمان یشوع از رهبران کاهنان بودند. 8 از لایوان: این لایوان دسته اول سرایندگان را رهبری می کردند: یشوع، بنوی، قدیمیئیل، شریبا، یهودا، متیا. 9 بقیقا، عنی و همراهان آنها نیز دسته دوم را رهبری می نمودند. 10 یوشوع پدر یویاقیم، یویاقیم پدر الیاشیب، الیاشیب پدر یویاداع، یویاداع پدر یوناتان، یوناتان پدر یدوع بود. 12 اینها سران طایفه های کاهنان بودند که در زمان یویاقیم، کاهن اعظم خدمت می کردند: کاهن طایفه مریا سرایا حننیا ارمیا مشلام عزرا ییوحنان امریا یوناتان ملوک یوسف شینبا عدنا حاریم حلقای مرابوت زکریا عدو مشلام جنتون زکری ایبا فطلای منیامین شموع بلجه ییوحنان شمعیآ متنای یویاریب عزی یدعیا قلائی سلای عابر عاموق حبشیا حلقیا تننئیل یدعیا 22 نسب نامه سران طایفه های کاهنان و لایوان در ایام الیاشیب، ییویداع، یوحنان و یدوع که همزمان با سلطنت داریوش پادشاه پارس بود، ثبت گردید. 23 البته اسامی سران لایوان تا زمان یوحنان پسر الیاشیب در دفاتر رسمی ثبت شد. 24 لایوان به سرپرستی حبشیا، شریبا و یشوع (پسر قدیمیئیل) و همراهان ایشان به

نگهداری هدایا، دهیکها و نوبر محصولات باشند. آنها می‌بایست 14 ای خدای من، کارهای مرا به یاد آور و خدماتی را که برای خانه هدایا و محصولاتی را که طبق دستور تورات، سهم کاهنان و لایوان تو کرده‌ام فراموش نکن. 15 در آن روزها در یهودا عده‌ای را دیدم که بود از مزرعه‌ها جمع‌آوری کنند. اهالی یهودا از خدمت کاهنان و در روز شَبات در چرخش، انگور له می‌کردند و عده‌ای دیگر غله لایوان خوشحال بودند، 45 زیرا ایشان آیین تطهیر و سایر خدماتی را و شراب و انگور و انجیر و چیزهای دیگر، بار الاغ می‌نمودند تا که خدا مقرر کرده بود به جا می‌آوردند و دسته سرایندگان و نگهبانان به اورشلیم بیرند و بفروشتند. پس به ایشان اخطار کردم که در روز نیز مطابق دستوری که داوود و پسرش سلیمان داده بودند به ایشان کمک می‌کردند. 46 (از زمان قدیم، یعنی از زمان داوود و آساف برای دسته سرایندگان، سردهسته تعیین شده بود تا ایشان را در خواندن سرودهای شکرگزاری و پرستش رهبری کنند.) 47 پس، در زمان زروپایل و نحμία، بنی‌اسرائیل برای دسته سرایندگان و نگهبانان و لایوان هر روز به طور مرتب خوراک می‌آوردند. لایوان نیز از آنچه که می‌گرفتند سهم کاهنان را که از نسل هارون بودند به ایشان می‌دادند.

13

در همان روز، وقتی تورات موسی برای قوم اسرائیل خوانده می‌شد، این مطلب را در آن یافتند که عمونی‌ها و موآبی‌ها هرگز نباید وارد جماعت قوم خدا شوند. 2 این دستور بدان سبب بود که آنها با نان و آب از بنی‌اسرائیل استقبال نکردند، بلکه بلعام را اجیر نمودند تا ایشان را لعنت کند، ولی خدای ما لعنت او را به برکت تبدیل کرد. 3 وقتی این قسمت خوانده شد، قوم اسرائیل افراد بیگانه را از جماعت خود جدا ساختند. 4 الیاشیب کاهن که انباردار انبارهای خانه خدا و دوست صمیمی طوییا بود، 5 یکی از اتاقهای بزرگ انبار را به طوییا داده بود. این اتاق قبلاً انبار هدایای آردی، بخور، ظروف خانه خدا، دهیک غله، شراب و روغن زیتون بود. این هدایا متعلق به لایوان، دسته سرایندگان و نگهبانان بود. هدایای مخصوص کاهنان نیز در این اتاق نگهداری می‌شد. 6 در این موقع من در اورشلیم نبودم، چون در سال سی و دوم سلطنت اردشیر، پادشاه پارس، که بر بابل حکومت می‌کرد، من نزد او رفته بودم. پس از مدتی دوباره از او اجازه خواستم تا به اورشلیم بازگردم. 7 وقتی به اورشلیم رسیدم و از این کار زشت الیاشیب باخبر شدم که در خانه خدا برای طوییا اتاقی فراهم کرده بود 8 بسیار ناراحت شدم و اسباب و اثاثیه او را از اتاق بیرون ریختم. 9 سپس دستور دادم اتاق را تطهیر کنند و ظروف خانه خدا، هدایای آردی و بخور را به آنجا بازگردانند. 10 در ضمن فهمیدم دسته سرایندگان خانه خدا و سایر لایوان، اورشلیم را ترک گفته و به مزرعه‌های خود بازگشته بودند، زیرا مردم سهمشان را به ایشان نمی‌دادند. 11 پس سران قوم را توبیخ کرده، گفتم: «چرا از خانه خدا غافل مانده‌اید؟» سپس تمام لایوان را جمع کرده، ایشان را دوباره در خانه خدا سر خدمت گذاشتم. 12 سپس مردم یهودا بار دیگر دهیک غله، شراب و روغن زیتون خود را به انبارهای خانه خدا آوردند. 13 سپس شلمیای کاهن و فدایای لاری و صادق را که معلم شریعت بودند مأمور نگهداری انبارها نمودم، و حانان (پسر زکور، نوه متیا) را هم معاون ایشان تعیین کردم، زیرا همه این اشخاص مورد اعتماد مردم بودند. مسئولیت ایشان تقسیم سهمیه بین لایوان بود. ای خدای من، مرا به یاد آور و برکت ده.

کرد و این بی‌احترامی و سرکشی به همه جا گسترش خواهد یافت. **19** بنابراین، اگر پادشاه صلاح بدانند، فرمانی صادر کنند تا در قوانین ماد و پارس که هرگز تغییر نمی‌کند ثبت گردد و بر طبق آن فرمان، ملکه وشتی دیگر به حضور پادشاه شرفیاب نشود. آنگاه زن دیگری که بهتر از او باشد به جای وی به عنوان ملکه انتخاب شود. **20** وقتی این فرمان در سراسر این سرزمین پهنوار اعلام شود آنگاه در همه جا شوهران، هر مقامی که داشته باشند، مورد احترام زنانشان قرار خواهند گرفت.» **21** پیشنهاد مموکان مورد پسند پادشاه و امیران دربار واقع شد و خشایارشا مطابق صلاح‌دید او عمل کرد **22** و به تمام استانها، هر یک به خط و زبان محلی، نامه فرستاده، اعلام داشت که هر مرد باید رئیس خانه خود باشد.

2 چندی بعد، وقتی خشم خشایارشا فرو نشست، یاد وشتی و کاری که او کرده بود و فرمانی که در مورد او صادر شده بود، او را در فکر فرو برد. **2** پس مشاوران نزدیک او گفتند: «اجازه بدهید برویم و زیباترین دختران را پیدا کنیم و آنها را به قصر پادشاه بیاوریم. **3** برای انجام این کار، مأمورانی به تمام استانها می‌فرستیم تا دختران زیبا را به حرمسرای پادشاه بیاورند و «هیجای»خواجه، رئیس حرمسرا لوازم آرایش در اختیارشان بگذارد. **4** آنگاه دختری که مورد پسند پادشاه واقع شود به جای وشتی به عنوان ملکه انتخاب گردد.» پادشاه این پیشنهاد را پسندید و مطابق آن عمل کرد. **5** در شوش یک یهودی به نام مُردخای (پسر یائیر و نوه شمعی، از نوادگان قیس بنیامینی) زندگی می‌کرد. **6** وقتی نیوکدنصر، پادشاه بابل، عده‌ای از یهودیان را همراه یکنیا، پادشاه یهودا از اورشلیم به اسارت برد، مردخای نیز جزو اسرا بود. **7** مردخای دختر عموی زیبایی داشت به نام هَدَسَه که به او استر هم می‌گفتند. پدر و مادر استر مرده بودند و مردخای او را به فرزندی پذیرفته و مثل دختر خود بزرگ کرده بود. **8** وقتی فرمان خشایارشا صادر شد، استر نیز همراه دختران زیبای بی‌شمار دیگر به حرمسرای قصر شوش آورده شد. استر مورد لطف و توجه هیجای که مسئول حرمسرا بود قرار گرفت. او برای استر برنامه مخصوص غذایی ترتیب داد و لوازم آرایش در اختیارش گذاشت، سپس هفت نفر از ندیمه‌های درباری را به خدمت او گماشت و بهترین مکان را به او اختصاص داد. **10** به توصیه مردخای، استر به هیچ‌کس نگفته بود که یهودی است. **11** مردخای هر روز در محوطه حرمسرا رفت و آمد می‌کرد تا از احوال استر باخبر شود و بداند بر او چه می‌گذرد. **12** در مورد دخترانی که به حرمسرا آورده می‌شدند، دستور این بود که پیش از رفتن به نزد پادشاه، به مدت شش ماه با روغن مُر و شش ماه با عطریات و لوازم آرایش به زیباسازی آنان بپردازند. سپس هر دختری که نوبتش می‌رسید تا از حرمسرا به نزد پادشاه برود، هر نوع لباس و جواهری که می‌خواست به او داده می‌شد. غروب، آن دختر به خوابگاه پادشاه می‌رفت و صبح روز بعد به قسمت دیگر حرمسرا نزد سایر زنان پادشاه بازمی‌گشت. در آنجا تحت مراقبت خواجه شعیسغاز، رئیس حرمسرا، و ماد بشنوند که ملکه چه کرده، آنان نیز با شوهرانشان چنین خواهند

قرار می‌گرفت. او دیگر نمی‌توانست نزد پادشاه بازگردد، مگر اینکه سلطنتی‌تان پراکنده‌اند که قوانین‌شان با قوانین سایر قومها فرق دارد. پادشاه وی را می‌پسندید و به نام احضار می‌کرد. **15** استر دختر آنها از قوانین پادشاه سرپیچی می‌کنند. بنابراین، زنده ماندنشان به اییحایل و اییحایل عمومی مُردخای بود. (مردخای استر را به فرزندگی گرفته بود). وقتی نوبت استر رسید که نزد پادشاه برود، او مطابق توصیه‌ی خواجه هیجای خود را آراست. هر که استر را می‌دید او را به خزانه‌ی سلطنتی خواهم پرداخت. **10** پادشاه انگشتش را بیرون می‌ستود. **16** به این ترتیب در ماه دهم که ماه «طبت» باشد در سال آورده به هامان که دشمن یهود بود، داد و گفت: **11** «این قوم و هفتم سلطنت خشایارشا استر را به کاخ سلطنتی بردند. **17** پادشاه، دارایی‌شان در اختیار تو هستند، هر طور صلاح می‌دانی با آنها عمل استر را بیشتر از سایر زنان دوست داشت و استر بیش از دختران دیگر کن.» **12** پس در روز سیزدهم ماه اول، هامان کاتبان دربار را احضار مورد توجه و علاقه‌ی او قرار گرفت؛ به طوری که پادشاه تاج بر سر استر نمود. آنها به دستور هامان نامه‌هایی به خطهای و زبانهای رایج مملکت گذاشت و او را به جای وشتی ملکه ساخت. **18** پادشاه به افتخار برای حاکمان، استانداران و مقامات سراسر مملکت نوشتند. این استر جشن بزرگی برای تمام بزرگان و مقامات مملکتی بر پا کرد و آن نامه‌ها به اسم پادشاه نوشته و با انگشت مخصوص او مهر شد **13** روز را در تمامی ولایات تعطیل اعلام کرده، از سخاوت پادشاهانه و به وسیله‌ی قاصدان به تمام استانها فرستاده شد، با این دستور که خود به ایشان هدایا بخشید. **19** در این میان مردخای نیز از طرف پادشاه به مقام مهمی در دربار منصوب شد. **20** اما استر هنوز به کسی نگفته بود که یهودی است، چون هنوز هم مثل زمان کودکی، دستورهای مردخای را اطاعت می‌کرد. **21** یک روز در حالی که مردخای در دربار پادشاه مشغول خدمت بود، دو نفر از خواجه‌سرایان پادشاه به اسمی بغتان و تارش که از نگهبانان دربار بودند، از پادشاه آنگاه پادشاه و هامان مشغول عیش و نوش شدند ولی شهر شوش در کینه به دل گرفته، توطئه‌ی چیدنند تا او را بکشند. **22** مردخای از این پریشانی فرو رفت.

4 سوء قصد باخبر شد و استر را در جریان گذاشت. استر نیز به پادشاه اطلاع داد که مردخای چه گفته است. **23** به دستور پادشاه، این موضوع مورد بررسی قرار گرفت و پس از اینکه ثابت شد که حقیقت را پاره کرد و پلاس پوشیده‌ی خاکستر بر سر خود ریخت و با صدای بلند گریه‌ی تلخی سر داده از میان شهر گذشت **2** تا به دروازه‌ی کاخ سلطنتی رسید. اما نتوانست داخل شود، زیرا هیچ‌کس اجازه نداشت با پلاس وارد کاخ بشود. **3** وقتی فرمان پادشاه به استانها رسید، یهودیان عزا گرفتند. آنها گریه و زاری کردند و لب به غذا نزدند و اکثر ایشان پلاس در بر کرده، روی خاکستر دراز کشیدند. **4** وقتی ندیمه‌های استر و خواجه‌سرایان دربار از وضع مردخای خبر آوردند، استر بسیار محزون شد و برای مردخای لباس فرستاد تا به جای پلاس بپوشد، ولی مردخای قبول نکرد. **5** آنگاه استر، هتاک را که یکی از خواجه‌سرایان دربار بود و برای خدمتگزاری استر تعیین شده بود احضار کرد و او را فرستاد تا برود و از مردخای بپرسد که چه اتفاقی افتاده است و چرا پلاس پوشیده است. **6** هتاک به میدان شهر که روبروی دروازه‌ی کاخ سلطنتی بود نزد مردخای رفت. **7** مردخای همه چیز را برای او تعریف کرد و از مبلغی که هامان در ازای کشتار یهودیان وعده می‌کند، خشمگین شد؛ **6** و چون دریافت که مردخای یهودی است تصمیم گرفت نه فقط او را بکشد، بلکه تمام یهودیانی را نیز که در قلمرو سلطنت خشایارشا بودند، نابود کند. **7** در سال دوازدهم سلطنت خشایارشا در ماه نisan که ماه اول سال است، هامان دستور داد قرعه (که به آن «پیر» می‌گفتند) بیاورند تا تاریخ قتل عام یهودیان رسانید. **10** استر به هتاک دستور داد پیش مردخای برگردد و به او معلوم شود. قرعه روز سیزدهم ماه آدار یعنی ماه دوازدهم را نشان چنین بگوید: **11** «تمام مردم این مملکت می‌دانند که هر کس چه داد. **8** سپس هامان نزد پادشاه رفت و گفت: «قومی در تمام قلمرو زن و چه مرد اگر بدون احضار از جانب پادشاه، وارد تالار مخصوص

او بشود، طبق قانون کشته خواهد شد، مگر اینکه پادشاه عسای سلطنتی خود را به طرف او دراز کند. حال بیش از یک ماه است که همسر هامان به او پیشنهاد کردند که چوبه داری به بلندی بیست و پادشاه مرا احضار نکرده است تا شرفیاب شوم.» 12 وقتی هتاک پیغام استر را به مردخای رساند، 13 مردخای در جواب گفت که به استر چنین بگوید: «خیال نکن وقتی تمام یهودیان کشته شوند، تو در کاخ سلطنتی جان به در خواهی برد! 14 اگر در این موقعیت، تو آماده کنی.

6 آن شب پادشاه خوابش نبرد، پس فرمود کتاب «تاریخ پادشاهان» را بیاورند و وقایع سلطنت او را برایش بخوانند. 2 در آن کتاب، گزارشی را به این مضمون یافت که بغتان و تارش که دو نفر از خواجه‌سرایان پادشاه بودند و جلوی در کاخ سلطنتی نگهبانی می‌دادند، قصد کشتن پادشاه را داشتند؛ ولی مردخای از سوء قصد آنها آگاه شد و به پادشاه خبر داد. 3 پادشاه پرسید: «در ازای این خدمت چه پاداشی به مردخای داده شد؟» خدمتگزاران پادشاه گفتند: «پاداشی به او داده نشد.» 4 پادشاه گفت: «آیا کسی از درباریان در کاخ هست؟» برحسب اتفاق هامان تازه وارد کاخ شده بود تا از پادشاه اجازه بگیرد که مردخای را دار بزند. 5 پس خدمتگزاران جواب دادند: «بله، هامان اینجاست.» پادشاه دستور داد: «بگویند بیاید.» 6 وقتی هامان آمد، پادشاه به او گفت: «شخصی هست که مایلیم به او عزت ببخشیم. به نظر تو برای او چه باید کرد؟» هامان با خود فکر کرد: «غیر از من چه کسی مورد عزت و احترام پادشاه است.» 7 پس جواب داد: «برای چنین شخصی باید ردای پادشاه و اسب سلطنتی او را که با زیورآلات تزیین شده است بیاورند. 9 آنگاه یکی از امیران عالی رتبه پادشاه آن ردای او را بپوشانند و او را بر اسب پادشاه سوار کند و در شهر بگرداند و جار بزند: به شخص مورد عزت پادشاه اینچنین پاداش داده می‌شود.» 10 پادشاه به هامان فرمود: «ردا و اسب را هر چه زودتر آماده کن و هر چه گفتمی با تمام جزئیاتش برای مردخای یهودی که در دربار خدمت می‌کند انجام بده.» 11 پس هامان ردای پادشاه را به مردخای پوشانید و او را بر اسب مخصوص پادشاه سوار کرد و در شهر گرداند و جار زد: «به شخص مورد عزت پادشاه اینچنین پاداش داده می‌شود.» 12 سپس مردخای به دربار بازگشت، ولی هامان با سرافکنده‌گی زیاد به خانه‌اش شتافت 13 و موضوع را برای زن خود و همه دوستانش تعریف کرد. زنش و دوستان خردمند او گفتند: «مردخای یک یهودی است و تو نمی‌توانی در مقابلش بایستی. اگر وضع به این منوال ادامه یابد شکست تو حتمی است.» 14 در این گفتگو بودند که خواجه‌سرایان دربار به دنبال هامان آمدند تا او را فوری به ضیافت استر ببرند.

5 سه روز بعد، استر لباس سلطنتی خود را پوشید و وارد تالار مخصوص پادشاه شد. روبروی تالار، اتفاقی قرار داشت که در آنجا پادشاه روی تخت سلطنتی نشسته بود. وقتی پادشاه استر را در تالار ایستاده دید، او را مورد لطف خود قرار داده، عسای طلایی خود را به سوی او دراز کرد. استر جلو رفت و نوک عسای او را لمس کرد. 3 آنگاه پادشاه پرسید: «ملکه استر، درخواست تو چیست؟ هر چه بخواهی به تو می‌دهم، حتی اگر نصف مملکت باشد!» 4 استر جواب داد: «پادشاه، تمنا دارم امشب به اتفاق هامان به ضیافتی که برای شما ترتیب داده‌ام تشریف بیاورید.» 5 پادشاه برای هامان پیغام فرستاد که هر چه زودتر بیاید تا در ضیافت استر شرکت کنند. پس پادشاه و هامان به مجلس ضیافت رفتند. 6 موقع صرف شراب، پادشاه به استر گفت: «حالا بگو درخواست تو چیست. هر چه بخواهی به تو می‌دهم، حتی اگر نصف مملکت باشد!» 7 استر جواب داد: «خواهش و درخواست من این است: اگر مورد لطف پادشاه قرار گرفته‌ام و پادشاه مایلند که درخواست مرا اجابت نمایند، فردا نیز به اتفاق هامان در این ضیافت شرکت کنند. آنگاه درخواست خود را به عرض خواهم رسانید.» 9 هامان شاد و خوشحال، از ضیافت ملکه برگشت. ولی همین که در کاخ چشمش به مردخای افتاد که نه پیش پای او بلند شد و نه به او تعظیم کرد، به شدت خشمگین شد؛ 10 اما خودداری کرده، چیزی نگفت و به خانه رفت. سپس تمام دوستانش را به خانه خود دعوت کرده در حضور ایشان و زن خود «زُرش» به خودستایی پرداخت و از ثروت بی‌حساب و پسران زیاد خود و از عزت و احترامی که پادشاه به او بخشیده و اینکه چگونه بالاترین مقام مملکتی را به او داده است، تعریف کرد. 12 سپس گفت: «از این گذشته، ملکه استر نیز فقط مرا همراه پادشاه به ضیافت خصوصی خود دعوت کرد. فردا هم قرار است همراه پادشاه به ضیافت او بروم. 13 اما وقتی در دربار، این مردخای

7 به این ترتیب پادشاه و هامان در مجلس ضیافت ملکه استر حاضر شدند. 2 موقع صرف شراب، باز پادشاه از استر پرسید: «استر، درخواست تو چیست؟ هر چه بخواهی به تو می‌دهم، حتی اگر نصف مملکت باشد!» 3 استر جواب داد: «تقاضای من این

است: اگر مورد لطف پادشاه قرار گرفته‌ام و اگر پادشاه صلاح بدانند، هند تا حبشه، بود و به خطها و زبانهای رایج مملکت و نیز به خط و جان من و جان قوم مرا نجات دهند. 4 چون من و قوم من فروخته زبان یهودیان نوشته شد. 10 مردخای فرمان را به نام خشایارشا نوشت شده‌ایم تا قتل عام شویم. اگر فقط به غلامی و کنیزی فروخته و با انگشتر مخصوص پادشاه مهر کرد و به دست قاصدانی که بر می‌شدیم، من سکوت می‌کردم، زیرا با این موضوع پیش یا افتاده مزاحم پادشاه نمی‌شدم. 5 خشایارشا از استر پرسید: «این شخص کیست که جرأت کرده چنین کاری کند؟ او کجاست؟» 6 استر جواب داد: «دشمن ما این هامان شرور است!» آنگاه هامان از ترس پادشاه و ملکه به لرزه افتاد. 7 پادشاه خشمگین شد و برخاسته به این کار تعیین شد، همان روزی بود که برای قتل عام یهودیان در همه باغ قصر رفت. اما هامان که می‌دانست پادشاه او را مجازات خواهد کرد، به طرف استر رفت تا التماس کند که جانش را نجات دهد. 8 ولی درست در لحظه‌ای که هامان خود را بر تختی که استر بر آن بود، می‌انداخت، پادشاه وارد اتاق شد. پس پادشاه فریاد برآورد: «آیا این مرد به هنگام حضور من در خانه، به ملکه دست‌درازی می‌کند؟» تا این سخن از دهان پادشاه بیرون آمد، جلال بالای سر رساندند. 15 سپس مردخای لباس شاهانه‌ای را که به رنگهای آبی و هامان حاضر شد! 9 در این وقت حربونا، یکی از خواججه‌سرایان دربار به پادشاه گفت: «فریان، چوبه دار بیست و پنج متری در حیاط خانه هامان آماده است! او این دار را برای مردخای که جان پادشاه را از سوء قصد نجات داد، ساخته است.» پادشاه دستور داد: «هامان را روی آن به دار آویزید!» 10 پس هامان را روی همان داری که برای مردخای بر پا کرده بود، به دار آویختند، و خشم پادشاه فرو نشست. زیرا از ایشان می‌ترسیدند.

8 در همان روز خشایارشا تمام املاک هامان، دشمن یهود را به ملکه استر بخشید. سپس وقتی استر به پادشاه گفت که چه نسبتی با مُردخای دارد، پادشاه مردخای را به حضور پذیرفت 2 و انگشتر خود را که از هامان پس گرفته بود، درآورد و به مردخای داد. استر نیز املاک هامان را به دست مردخای سپرد. 3 استر بار دیگر نزد پادشاه رفت و خود را به پای او انداخته، با گریه درخواست نمود حکمی که هامان در مورد کشتار یهودیان داده بود، لغو شود. 4 پادشاه باز عصای سلطنتی خود را به سوی او دراز کرد. پس استر بلند شد و در حضور پادشاه ایستاد 5 و گفت: «پادشاهها، تمنا دارم اگر صلاح می‌دانید و اگر مورد لطف شما قرار گرفته‌ام، فرمانی صادر کنید تا حکم هامان درباره قتل عام یهودیان سراسر مملکت، لغو شود. 6 من چگونه می‌توانم قتل عام و نابودی قوم را ببینم؟» 7 آنگاه خشایارشا به ملکه استر و مردخای یهودی گفت: «من دستور دادم هامان را که می‌خواست شما یهودیان را نابود کند، به دار بیاویزند. همچنین املاک او را به ملکه استر بخشیدم. 8 اما حکمی را که به نام پادشاه صادر شده و با انگشتر او مهر شده باشد نمی‌توان لغو کرد. ولی شما می‌توانید به صلاح خود حکم دیگری به نام پادشاه برای یهودیان صادر کنید و آن را با انگشتر پادشاه مهر کنید.» 9 آن روز، بیست و سوم ماه سوم یعنی ماه سیوان بود. کاتبان دربار فوری احضار شدند و فرمانی را که مردخای صادر کرد، نوشتند. این فرمان خطاب بودند، کشته‌اند، پس در سایر شهرهای مملکت چه کرده‌اند! آیا به یهودیان، حاکمان، مقامات مملکتی و استانداران ۱۲۷ استان، از درخواست دیگری نیز داری؟ هر چه بخواهی به تو می‌دهم. بگو

درخواست تو چیست.» **13** استر گفت: «پادشاه، اگر صلاح بدانی به یهودیان پایتخت اجازه دهید کاری را که امروز کرده‌اند، فردا هم ادامه دهند، و اجساد ده پسر هامان را نیز به دار بیاویزند.» **14** پادشاه با این درخواست استر هم موافقت کرد و فرمان او در شوش اعلام شد. اجساد پسران هامان نیز به دار آویخته شد. **15** پس روز بعد، باز یهودیان پایتخت جمع شدند و ۳۰۰ نفر دیگر را کشتند، ولی به مال کسی دست‌درازی نکردند. **16** بقیه یهودیان در سایر استانها نیز جمع شدند و از خود دفاع کردند. آنها ۷۵٬۰۰۰ نفر از دشمنان خود را کشتند و از شر آنها رهایی یافتند، ولی اموالشان را غارت نکردند. **17** این کار در روز سیزدهم ماه آدار انجام گرفت و آنها روز بعد، یعنی چهاردهم آدار پیروزی خود را با شادی فراوان جشن گرفتند. **18** اما یهودیان شوش، روز پانزدهم آدار را جشن گرفتند، زیرا در روزهای سیزدهم و چهاردهم، دشمنان خود را می‌کشتند. **19** یهودیان روستاها به این مناسبت روز چهاردهم آدار را با شادی جشن می‌گیرند و به هم هدیه می‌دهند. **20** مردخای تمام این وقایع را نوشت و برای یهودیانی که در سراسر ولایتهای خشایارشا پادشاه بودند، چه دور و چه نزدیک، فرستاد **21** و از آنها خواست تا همه ساله روزهای چهاردهم و پانزدهم آدار را به مناسبت نجات یهود از جنگ دشمنانشان، جشن بگیرند و شادی نمایند، به یکدیگر هدیه بدهند و به فقیران کمک کنند، زیرا در چنین روزی بود که غمشان به شادی، و ماتمشان به شادکامی تبدیل شد. **23** قوم یهود پیشنهاد مردخای را پذیرفتند و از آن پس، همه ساله این روز را جشن گرفتند. **24** این روز به یهودیان یادآوری می‌کرد که هامان پسر همدانای اجاجی و دشمن یهود برای نابودی آنان قرعه (که به آن «پور» می‌گفتند) انداخته بود تا روز کشتارشان را تعیین کند؛ **25** اما وقتی این خبر به گوش پادشاه رسید او فرمانی صادر کرد تا همان بلایی که هامان می‌خواست بر سر یهودیان بیاورد، بر سر خودش بیاید، پس هامان و پسرانش به دار کشیده شدند. **26** (این ایام «پوریم» نامیده می‌شود که از کلمه «پور» به معنی قرعه، گرفته شده است.) با توجه به نامه مردخای و آنچه که اتفاق افتاده بود، **27** یهودیان این را به صورت رسم درآوردند که خود و فرزندانشان و تمام کسانی که به دین یهود می‌گروند این دو روز را هر ساله طبق دستور مردخای جشن بگیرند. **28** بنابراین، قرار بر این شد که یهودیان سراسر استانها و شهرها ایام پوریم را نسل اندر نسل همیشه به یاد آورند و آن را جشن بگیرند. **29** در ضمن، ملکه استر با تمام اقتداری که داشت نامه مردخای یهودی را درباره برگزاری دائمی مراسم پوریم تأیید کرد. **30** علاوه بر این، نامه‌های تشویق‌آمیز دیگری به تمام یهودیان ۱۲۷ ولایت مملکت خشایارشا نوشته شد تا به موجب فرمان مردخای یهودی و ملکه استر، یهودیان و نسلهای آینده‌شان ایام «پوریم» را همه ساله نگه دارند. یهودیان روزه و سوگواری این ایام را نیز به جا می‌آوردند. **32** به این ترتیب، مراسم ایام «پوریم» به فرمان استر تأیید شد و در تاریخ یهود ثبت گردید.

خشایارشا برای تمام مردم قلمرو پادشاهی خود که وسعتش تا سواحل دور دست می‌رسید، خراج مقرر کرد. **2** قدرت و عظمت کارهای خشایارشا و نیز شرح کامل به قدرت رسیدن مردخای و مقامی که پادشاه به او بخشید، در کتاب «تاریخ پادشاهان ماد و پارس» نوشته شده است. **3** پس از خشایارشا، مردخای یهودی قدرتمندترین شخص مملکت بود. او برای تأمین رفاه و امنیت قوم خود هر چه از دستش برمی‌آمد، انجام می‌داد و یهودیان نیز او را دوست می‌داشتند و احترام زیادی برایش قائل بودند.

کرد. سپس موی سر خود را تراشید و در حضور خدا به خاک افتاده،
21 گفت: «از شکم مادر برهنه به دنیا آمدم و برهنه هم از این دنیا
 خواهم رفت. خداوند داد و خداوند گرفت. نام خداوند مبارک باد.»
22 با همه این پیش‌آمدها، ایوب گناه نکرد و به خدا ناسزا نگفت.

2 فرشتگان دوباره به حضور خداوند آمدند و شیطان هم با ایشان
 بود. **2** خداوند از شیطان پرسید: «کجا بودی؟» شیطان جواب داد:
 «دور زمین می‌گشتم و در آن سیر می‌کردم.» **3** خداوند پرسید: «آیا
 بنده من ایوب را دیدی؟ بر زمین کسی مانند او پیدا نمی‌شود. او
 مردی بی‌عیب، صالح و خداترس است و از بدی و شرارت دوری
 می‌ورزد. با وجود اینکه مرا بر آن داشتی تا بی‌سبب به او ضرر رسانم،
 ولی او وفاداری خود را نسبت به من از دست نداده است.» **4**
 شیطان در جواب گفت: «پوست به عوض پوست! انسان برای نجات
 جان خود حاضر است هر چه دارد بدهد. **5** اکنون به بدن او آسیب
 برسان، آنگاه خواهی دید که آشکارا تو را لعن کفر خواهد کرد!» **6**
 خداوند پاسخ داد: «هر چه می‌خواهی با او بکن، ولی او را نکش.»
7 پس شیطان از حضور خداوند بیرون رفت و ایوب را از سر تا پا به
 دملهای دردناک مبتلا ساخت. **8** ایوب در خاکستر نشست و تکه
 سفالی برداشت تا با آن خود را بخاراند. **9** زنش به او گفت: «آیا با
 وجود تمام این بلاها که خدا به سرت آورده، هنوز هم به او وفاداری؟
 خدا را لعن کن و بمیر!» **10** ولی ایوب جواب داد: «تو مانند زنی
 ابله حرف می‌زنی! آیا باید فقط چیزهای خوب را از طرف خدا بپذیریم
 و نه چیزهای بد را؟» پس ایوب با وجود تمام این بلاها سختی بر ضد
 خدا نگفت. **11** سه نفر از دوستان ایوب به نامهای الیفاز تیمانی،
 بلداد شوحی و صوفر نعمانی وقتی از بلاهایی که به سر او آمده بود
 آگاه شدند، تصمیم گرفتند با هم نزد ایوب بیرون و با او همدردی
 نموده، او را تسلی دهند. **12** وقتی ایوب را از دور دیدند به سختی
 توانستند او را بشناسند. آنها از شدت تأثر با صدای بلند گریستند و
 لباس خود را دریدند و بر سر خود خاک ریختند. **13** آنها بدون آنکه
 کلمه‌ای بر زبان آورند هفت شبانه روز در کنار او بر زمین نشستند، زیرا
 می‌دیدند که درد وی شدیدتر از آن است که بتوان با کلمات آن را
 تسکین داد.

3 سرانجام ایوب لب به سخن گشود و روزی را که از مادر زائیده
 شده بود نفرین کرده، **2** گفت: **3** «ناپود باد روزی که به دنیا آمدم و
 شیی که در رحم مادرم قرار گرفت!» **4** ای کاش آن روز در ظلمت
 فرو رود و حتی خدا آن را به یاد نیاورد و نوری بر آن ننهد. **5** ای
 کاش تاریکی و ظلمت مطلق آن را فرا گیرد و ابر تیره بر آن سایه
 افکند و تاریکی هولناک آن را در بر گیرد. **6** ای کاش آن شب از
 صفحه روزگار محو گردد و دیگر هرگز در شمار روزهای سال و ماه
 قرار نگیرد. **7** ای کاش شیی خاموش و عاری از شادی باشد. **8**
 بگذار نفرین کنندگانِ ماهر، نفرینش کنند، آنان که در برانگیزاندین

در سرزمین عوض مردی زندگی می‌کرد به نام ایوب. او مردی
 بود درستکار و خداترس که از بدی و شرارت دوری می‌ورزید. **2** ایوب
 هفت پسر و سه دختر داشت. **3** او صاحب هفت هزار گوسفند، سه
 هزار شتر، پانصد جفت گاو و پانصد الاغ ماده بود و خدمتکاران
 بسیاری داشت. ایوب ثروتمندترین مرد سراسر آن سرزمین به شمار
 می‌رفت. **4** هر یک از پسران ایوب به نوبت در خانه خود جشنی بر
 پا می‌کرد و همه برادران و خواهران خود را دعوت می‌نمود تا در آن
 جشن شرکت کنند. **5** وقتی روزهای جشن به پایان می‌رسید، ایوب
 صبح زود برمی‌خاست و برای طهارت هر کدام از فرزندانش به خداوند
 قربانی سوختنی تقدیم می‌کرد. ایوب با خود فکر می‌کرد: «شاید
 فرزندام گناه ورزیده و در دل خود به خدا لعن کرده باشند.» ایوب
 همیشه چنین می‌کرد. **6** یک روز که فرشتگان در حضور خداوند
 حاضر شده بودند، شیطان نیز همراه ایشان بود. **7** خداوند از شیطان
 پرسید: «کجا بودی؟» شیطان پاسخ داد: «دور زمین می‌گشتم و در
 آن سیر می‌کردم.» **8** آنگاه خداوند از او پرسید: «آیا بنده من ایوب را
 دیدی؟ بر زمین، کسی مانند او پیدا نمی‌شود. او مردی بی‌عیب،
 صالح خداترس است و از گناه بدی و شرارت دوری می‌ورزد.» **9**
 شیطان گفت: «اگر خداترسی برای او سودی نمی‌داشت این کار را
 نمی‌کرد. **10** تو ایوب و خانواده و اموالش را از هر گزند محظوظ
 داشته‌ای. دسترنج او را برکت داده‌ای و ثروت زیاد به او بخشیده‌ای.
11 دارایی‌اش را از او بگیر، آنگاه خواهی دید که آشکارا تو را لعن
 خواهد کرد!» **12** خداوند در پاسخ شیطان گفت: «برو و هر کاری
 که می‌خواهی با دارایی‌اش بکن، فقط آسیبی به خود او نرسان.» پس
 شیطان از حضور خداوند بیرون رفت. **13** یک روز وقتی پسران و
 دختران ایوب در خانه برادر بزرگشان میهمان بودند، **14** قاصدی نزد
 ایوب آمد و به او گفت: «گاوهایت شخم می‌زدند و ماده الاغهایت
 کنار آنها می‌چریدند **15** که ناگهان سابی‌ها به ما حمله کرده،
 حیوانات را بردند و تمام کارگران تو را کشتند. تنها من جان به در
 بردم و آمدم تا به تو خبر دهم.» **16** سخنان این مرد هنوز پایان نیافته
 بود که قاصد دیگری از راه رسیده، گفت: «آتش خدا از آسمان نازل
 شده، تمام گوسفندان و همه چوپانان را سوزاند و تنها من جان به
 در برده، آمدم تا به تو خبر دهم.» **17** پیش از آنکه حرفهای وی تمام
 شود قاصدی دیگر وارد شده، گفت: «کلدانان در سه دسته به ما
 حمله کردند و شهرهایت را بردند و کارگران را کشتند، تنها من جان
 به در بردم و آمدم تا به تو خبر دهم.» **18** سخنان آن قاصد هم
 هنوز تمام نشده بود که قاصد دیگری از راه رسید و گفت: «پسران و
 دخترانت در خانه برادر بزرگشان میهمان بودند، **19** که ناگهان باد
 شدیدی از طرف بیابان وزیده، خانه را بر سر ایشان خراب کرد و همه
 زیر آوار جان سپردند و تنها من جان به در بردم و آمدم تا این خبر را به
 تو برسانم.» **20** آنگاه ایوب برخاسته، از شدت غم لباس خود را پاره

لیویاتان ماهرند. 9 ای کاش آن شب ستاره‌ای نداشته باشد و آرزوی این ندا به گوشم رسید: 17 «آیا انسان خاکی می‌تواند در نظر خدای روشنائی کند، ولی هرگز روشنائی نباشد و هیچگاه سپیده صبح را خالق، پاک و بی‌گناه به حساب بیاورد؟ 18 خدا حتی به فرشتگان نبیند. 10 آن شب را لعنت کنید، چون قادر به بستن رحم مادرم نشد آسمان نیز اعتماد ندارد و بر خادمان خود خرده می‌گیرد، 19 چه و باعث شد من متولد شده، دچار این بلاها شوم. 11 «چرا مرده به پرسد به آدمیانی که از خاک آفریده شده‌اند و مانند بید ناپایدارند. دنیا نیامدم؟ چرا وقتی از رحم مادرم بیرون می‌آمدم، نمردم؟ 12 چرا 20 صبح، زنده‌اند و شب، می‌میرند و برای همیشه از بین می‌روند و مادرم مرا روی زانوهایش گذاشت و مرا شیر داد؟ 13 اگر هنگام تولد می‌مردم، اکنون آرام و آسوده در کنار پادشاهان، رهبران و بزرگان جهان خیمه فرو می‌افتد، و آنها در جهالت می‌میرند.»

5 که کاخهای قدیمی برای خود ساختند و قصرهای خود را با طلا و نقره پر کردند، خوابیده بوم. 16 «چرا مرده به دنیا نیامدم تا مرا دفن کنند؟ مانند نوزادی که هرگز فرصت دیدن روشنائی را نیافته است؟ 17 زیرا در عالم مرگ، شیران مزاحمتی به وجود نمی‌آورند و خستگان می‌آرامند. 18 آنجا اسیران با هم در آسایش‌اند، و فریاد کارفرمایان را نمی‌شنوند. 19 در آنجا فقیر و غنی یکسانند و غلام از دست اربابش آزاد است. 20 «چرا باید نور زندگی به کسانی که در بدبختی و تلخکامی به سر می‌برند بتابد؟ 21 و چرا کسانی که آرزوی مردن دارند و مرگشان فرا نمی‌رسد و مثل مردمی که در پی گنج هستند به دنبال مرگ می‌گردند، زنده بمانند؟ 22 چه سعادت بزرگی است وقتی که سرانجام مرگ را در آغوش می‌کشند! 23 چرا زندگی به آنانی داده می‌شود که آینده‌ای ندارند و خدا زندگیشان را از مشکلات پر ساخته؟ 24 خوراک من غصه است، و آه و ناله مانند آب از وجودم جاری است. 25 چیزی که همیشه از آن می‌ترسیدم بر سرم آمده است. 26 آرامش و راحتی ندارم و رنجهای مرا پایانی نیست.»

4 آنگاه الیفاز تیمانی پاسخ داد: 2 ای ایوب، آیا اجازه می‌دهی چند کلمه‌ای حرف بزنم؟ چون دیگر نمی‌توانم ساکت بمانم. 3 تو در گذشته بسیاری را نصیحت کرده‌ای که به خدا توکل جویند. به ضعیفان و بیچارگان و کسانی که گرفتار یأس بودند، قوت قلب داده‌ای. 5 ولی اکنون که مصیبت به سراغ تو آمده است بی‌طاقت و پریشان شده‌ای. 6 آیا اطمینان تو نباید بر خدا ترسی است باشد، و امید تو بر زندگی بی‌عیبی که داری؟ 7 قدری فکر کن و ببین آیا تا به حال دیده‌ای انسانی درستکار و بی‌گناهی هلاک شود؟ 8 نرسد. در موقع جنگ از دم شمشیر خواهد رهانید. 21 از زخم زبان در کسانی که گناه و بدی می‌کارند همان را درو می‌کنند. 9 دَم خدا امان خواهی بود و وقتی هلاکت آید، از آن نخواهی ترسید. 22 بر آنها را نابود می‌کند، و آنها از باد غضبش تباه می‌شوند. 10 شیر می‌غرد و شیر ژان نعره می‌کشد، اما دندانهای شیران قوی خواهند شکست. 11 شیر نر از گرسنگی تلف می‌شود و تمام بچه‌هایش پراکنده می‌گردند. 12 سخنی در خفا به من رسید، گویی کسی در گوشم زمزمه می‌کرد. 13 این سخن در رویایی آشفته، هنگامی که مردم در خوابی سنگین بودند بر من آشکار گشت. 14 ناگهان ترس وجودم را فرا گرفت و لرزه بر استخوانهایم افتاد. 15 روحی از برابر من گذشت و موی بر تنم راست شد! 16 حضور روح را احساس می‌کردم، ولی نمی‌توانستم او را ببینم. سپس در آن سکوت وحشتناک

آنگاه ایوب پاسخ داد: **2** اگر می توانستید غصه مرا وزن کنید، **3** آنگاه می دیدید که از شنهای ساحل دریا نیز سنگینتر است. برای همین است که حرفهای من تند و بی پرواست. **4** خدای قادر مطلق با تیرهای خود مرا به زمین زده است. تیرهای زهرآلودش در قلب من فرو رفته است. یورشهای ناگهانی خدا مرا به وحشت انداخته است. **5** آیا من حق اعتراض ندارم؟ آیا خبر وحشی با داشتن علف غرغر می کند؟ یا گاو با داشتن یونجه ماغ می کشد؟ **6** آیا انسان از بی نمک بودن غذا شکایت نمی کند؟ یا کسی سفیده تخم مرغ بی مزه را دوست دارد؟ **7** هنگامی که به چنین غذایی نگاه می کنم اشتهایم کور می شود و حالم به هم می خورد. **8** ای کاش خدا خواسته مرا بهجا آورد و آرزوی مرا برآورده سازد. **9** ای کاش خدا مرا له می کرد، و دستش را دراز کرده، مرا می کشت. **10** آنگاه دست کم این مرا تسلی می داد که با وجود همه این دردها هرگز سخنان آن قدوس را انکار نکرده ام. **11** من چطور می توانم این وضع را تحمل کنم؟ به چه امیدیه به زندگی خود ادامه دهم؟ **12** آیا من از سنگ ساخته شده ام؟ آیا بدنم از آهن است؟ **13** کاری از دستم بر نمی آید و کسی به دادم نمی رسد. **14** انسان باید نسبت به دوست عاجز خود مهربان باشد، حتی اگر او خدای قادر مطلق را ترک گفته باشد. **15** ولی ای دوستان، من به دوستی شما اعتماد ندارم، زیرا مثل نهری هستید که در زمستان از برف و یخ پر است و در تابستان آب آن خشک و ناپدید می شود؛ کاروانها به کنار آن می روند تا عطش خود را فرو بنشانند؛ ولی آبی در آن نمی یابند؛ پس، از تشنگی هلاک می شوند. **19** وقتی که کاروانهای تیما و سبا برای نوشیدن آب در آنجا توقف می کنند، ناامید می شوند. من هم از شما قطع امید کرده ام. شما از دیدن وضع من می ترسید و حاضر نیستید کمک کنید. **22** ولی چرا؟ آیا هرگز از شما کوچکترین چیزی خواسته ام؟ آیا درخواست هدیه ای کرده ام؟ **23** آیا تاکنون از شما خواسته ام مرا از دست دشمنان و ظالمان برهانید؟ **24** تنها چیزی که من از شما می خواهم یک جواب منطقی است، آنگاه ساکت خواهم شد. به من بگویید که چه خطایی کرده ام؟ **25** البته حقیقت دردناک است، اما انتقادهای شما دور از حقیقت است. آیا فقط به این دلیل که از فرط یأس و نومیدی بی اراده فریاد برآوردم می خواهید مرا محکوم کنید؟ **27** شما حتی به یتیم هم رحم نمی کنید و حاضرید دوست خود را نیز بفروشید. **28** به چشمان من نگاه کنید. آیا من به شما دروغ می گویم؟ **29** مرا محکوم نکنید، چون بی گناهم. اینقدر بی انصاف نباشید. **30** آیا فکر می کنید من دروغ می گویم و یا نمی توانم درست را از نادرست تشخیص دهم؟

زندگی انسان روی زمین مثل زندگی یک برده، طولانی و طاقت فرم است. **2** مانند زندگی غلامی است که آرزو می کند زیر سایه ای بیارامد، و مثل زندگی کارگری است که منتظر است مزدش را بگیرد. **3** ماههای عمر من بی ثمر می گذرد؛ شبهای من طولانی و خسته کننده است. **4** شب که سر بر بالین می گذارم می گویم:

8 آنگاه بلدد شوحی پاسخ داد: **2** ای ایوب، تا به کی به این حرفها ادامه می دهی؟ حرفهای تو باد هوست! **3** آیا خدای قادر مطلق عدالت و انصاف را زیر پا می گذاری؟ **4** فرزندان به خدا گناه کردند و او به حق، ایشان را مجازات نمود. **5** ولی اکنون تو به درگاه خدای قادر مطلق دعا کن. **6** اگر آدم پاک و خوبی باشی، او دعایت را می شنود و تو را اجابت می کند و خانه تو را برکت می دهد. **7** عاقبت تو آنچنان از خیر و برکت سرشار خواهد شد که زندگی گذشتهات در برابر آن ناچیز به نظر خواهد آمد. **8** از سالخوردگان پیرس تا از تجربه خود به تو بیاموزند. **9** ما آنقدر زندگی نکرده ایم که همه چیز را بدانیم. **10** تو می توانی از حکمت گذشتگان درس عبرت بگیری و آنها به تو خواهند گفت که **11** آیا گیاه پایروس می تواند خارج از مرداب بریزد؟ آیا علف مرداب بدون آب نمی میرد؟ **12** آیا در حالی که هنوز سبز است و آماده بریدن نیست پژمرده نمی شود؟ **13** همچنین است سرنوشت آنانی که خدا را فراموش می کنند. امید شخص بی خدا ناپایدار است. **14** شخص بی خدا مانند کسی است که به تار عنکبوت اعتماد کند. **15** اگر به آن تکیه نماید، می افتد و

اگر از آن آویزان شود، آن تار او را نگه نمی‌دارد. 16 او مانند گیاهی فرو می‌آید، به تندی می‌گذرند. 27 حتی اگر شکایاتم را فراموش است که صبحگاهان تر و تازه می‌شود و شاخه‌هایش در باغ گسترده کنم، صورت غمگینم را کنار گذاشته و شاد باشم، 28 باز هم از می‌گردند. 17 در میان سنگها ریشه می‌دواند و خود را محکم نگه تمامی دردهای خویش به وحشت می‌افتم زیرا می‌دانم که تو، ای می‌دارد. 18 ولی وقتی آن را از ریشه می‌کنند دیگر کسی آن را به یاد خدا، مرا بی‌گناه خواهی شمرد. 29 پس اگر در هر صورت گناهکارم نمی‌آورد، 19 و گیاهان دیگری رویده جای آن را می‌گیرند. چنین تلاشم چه فایده دارد؟ 30 حتی اگر خود را با صابون بشویم و دستان است عاقبت شخص بی‌خدا. 20 ولی بدان که خدا نیکان را ترک خود را با آشنای پاک کنم. 31 تو مرا در گل و لجن فرو می‌بری، تا نمی‌گویند و بدکاران را کامیاب نمی‌گردانند. 21 او بار دیگر دهانت را آنجا که حتی لباسهایم نیز از من کراهت داشته باشند. 32 خدا مثل از خنده و فریادهای شادی پر خواهد کرد، 22 و دشمنان را رسوا و من فانی نیست که بتوانم به او جواب دهم و با او به محکمه روم. خانهٔ شیروان را خراب خواهد نمود.

9 آنگاه ایوب پاسخ داد: 2 آنچه گفتی کاملاً درست است. اما انسان چگونه می‌تواند در نظر خدا بی‌گناه محسوب شود؟ 3 اگر بخواید با او بحث کند نمی‌تواند حتی به یکی از هزار سؤالی که می‌کند پاسخ دهد؛ 4 زیرا خدا دانا و تواناست و کسی را یاری مقاومت با او نیست. 5 ناگهان کوهها را به حرکت درمی‌آورد و با خشم آنها را واژگون می‌سازد، 6 زمین را از جایش تکان می‌دهد و پایه‌های آن را می‌لرزاند. 7 اگر او فرمان دهد آفتاب طلوع نمی‌کند و ستارگان نمی‌درخشند. 8 او بر دریاها حرکت می‌کند. او به تنهایی آسمانها را گسترانده 9 و دب اکبر، جبار، ثریا و ستارگان جنوبی را آفریده است. 10 او اعمال حیرت‌آور می‌کند و کارهای عجیب او را حد و مرزی نیست. 11 از کنار من می‌گذرد و او را نمی‌بینم، عبور می‌نماید و او را احساس نمی‌کنم. 12 هر که را بخواید از این دنیا می‌برد و هیچ‌کس نمی‌تواند به او اعتراض کرده، بگوید که چه می‌کنی؟ 13 خدا خشم خود را فرو نمی‌نشانند. حتی هیولاهای دریا

از زندگی بیزارم. پس بگذارید زبان به شکایت گشوده، از تلخی جانم سخن بگویم. 2 ای خدا مرا محکوم نکن؛ فقط به من بگو چه کرده‌ام که با من چنین می‌کنی؟ 3 آیا به نظر تو این درست است که به من ظلم روا داری و انسانی را که خود آفریده‌ای دلیل سازی و شادی و خوشبختی را نصیب بدکاران بگردانی؟ 4 آیا چشمان تو مانند چشمان انسان است؟ آیا فقط چیزهایی را می‌بینی که مردم می‌بینند؟ 5 آیا عمر تو به درازی عمر انسان است؟ آیا روزهای زندگی‌ات آنقدر کوتاه است 6 که باید هر چه زودتر خطاهایم را بجویی، و گناهانم را جستجو کنی؟ 7 هرچند می‌دانی که تقصیرکار دنیا می‌برد و هیچ‌کس نمی‌تواند به او اعتراض کرده، بگوید که چه می‌کنی؟ 8 خدا خشم خود را فرو نمی‌نشانند. حتی هیولاهای دریا را زیر پا له می‌کند. 14 پس من کیستم که پاسخ او را بدهم و یا با او مجادله کنم؟ 15 حتی اگر بی‌گناه هم می‌بودم کلامی به زبان نمی‌آوردم و تنها از او تقاضای رحمت می‌کردم. 16 حتی اگر او را بخوانم و او حاضر شود، می‌دانم که به حرفهایم گوش نخواهد داد. 17 زیرا گردبادی می‌فرستد و مرا در هم می‌کوبد و بی‌جهت زخمهایم را زیاد می‌کند. 18 نمی‌گذارند نفس بکشم؛ زندگی را بر من تلخ کرده است. 19 چه کسی می‌تواند بر خدای قادر غالب شود؟ چه کسی می‌تواند خدای عادل را به دادگاه احضار کند؟ 20 اگر بی‌گناه هم باشم حرفهایم مرا محکوم خواهد کرد؛ و اگر بی‌عیب هم باشم در نظر او شریر هستم. 21 هر چند بی‌گناه هستم، ولی این برای من اهمیتی ندارد، زیرا از زندگی خود بیزارم. 22 شریر و بی‌گناه در نظر خدا یکی است. او هر دو را هلاک می‌کند. 23 وقتی بلایی دامنگیر بی‌گناهی شده، او را می‌کشد، خدا می‌خندد. 24 جهان به دست شیروان سپرده شده و خدا چشمان قضات را کور کرده است. اگر این کار خدا نیست، پس کار کیست؟ 25 زندگی مصیبت‌بارم مثل دوندۀ‌ای تیزرو، به سرعت سپری می‌شود. می‌رفتم. 20 آیا نمی‌بینی که دیگر چیزی از عمرم باقی نمانده است؟ روزهای زندگی‌ام می‌گریزد بدون اینکه روی خوشبختی را ببینم. 26 پس دیگر تنهایم بگذار. بگذار دمی استراحت کنم. 21 به‌زودی سالهای عمرم چون زورقهای تندرو و مانند عقابی که بر صید خود می‌روم و دیگر باز نمی‌گردم. به سرزمینی می‌روم که سرد و تاریک

است **22** به سرزمین ظلمت و پریشانی، به جایی که خود نور هم خداوند این همه را آفریده است. **10** جان هر موجود زنده و نفس تاریکی است.

11 آنگاه صوفر نعماتی پاسخ داد: **2** آیا به این همه سخنان بی معنی نباید پاسخ گفت؟ آیا کسی با پرحرفی می تواند خود را تیره کند؟ **3** ای ایوب، آیا فکر می کنی ما نمی توانیم جواب تو را بدهیم؟ وقتی که خدا را مسخره می کنی، آیا کسی نباید تو را شرمنده سازد؟ **4** ادعا می کنی که سخنان درست است و در نظر خدا پاک هستی! **5** ای کاش خدا صحبت می کرد و می گفت که نظرتش درباره تو چیست. **6** ای کاش اسرار حکمتش را بر تو آشکار می کرد، زیرا حکمت او وای درک انسان است. بدان که خدا کمتر از آنچه که سزاوار بوده ای تو را تنبیه کرده است. **7** آیا تو می توانی اسرار خدای قادر مطلق را درک کنی؟ آیا می توانی عمق های او را کشف کنی؟ **8** آنها بلندتر از آسمانهاست؛ تو کی هستی؟ و عمیقتر از هاویه؛ تو چه می دانی؟ (Sheol h7585) **9** طول آنها از زمین درازتر است، و عرض آنها از دریا وسیع تر. **10** وقتی خدا کسی را می گیرد و محاکمه می کند، کیست که با او مخالفت کند؟ **11** زیرا او خوب می داند چه کسی گناهکار است و از شرارت انسان آگاه می باشد. **12** دانا شدن مرد نادان همانقدر غیرممکن است که خر وحشی انسان بزیاید! **13** حال دل خود را پاک کن و دستهایت را به سوی خدا برافراز؛ **14** گناهانت را از خود دور کن و از بدی دست بردار؛ **15** آنگاه چهره ات از بی گناهی خواهد درخشید و با جرأت و اطمینان زندگی خواهی کرد. **16** تمام سختیهای خود را فراموش خواهی کرد و از آنها همچون آب رفته یاد خواهی نمود. **17** زندگی تو از آفتاب نیمروز درخشانتر خواهد شد و تیرگی زندگیت مانند صبح روشن خواهد گشت. **18** در زندگی امید و اطمینان خواهی داشت و خدا به تو آرامش و امنیت خواهد بخشید. **19** از دشمنان ترسی نخواهی داشت و بسیاری دست نیاز به سوی تو دراز خواهند کرد. **20** اما چشمان شیران تار خواهد شد و برای آنها راه فراری نخواهد بود و تنها امیدشان مرگ خواهد بود.

13 من آنچه را که شما می گوید به چشم خود دیده و به گوش خود شنیده ام. من حرفهای شما را می فهمم. آنچه را که شما می دانید من نیز می دانم و کمتر از شما نیستم. **3** ای کاش می توانستم مستقیم با خدای قادر مطلق سخن گویم و با خود او بحث کنم. **4** و اما شما، درد مرا با دروغهایتان می پوشانید. شما طیبیان کاذب هستید. **5** اگر حکمت داشتید حرف نمی زدید. **6** حال به من گوش بدهید و به دلایلم توجه نمایید. **7** آیا مجبورید به جای خدا حرف بزنید و چیزهایی را که او هرگز نگفته است از قول او بیان کنید؟ **8** می خواهید به طرفداری از او حقیقت را وارونه جلوه دهید؟ آیا فکر می کنید او نمی داند شما چه می کنید؟ خیال می کنید می توانید خدا را هم مثل انسان گول بزنید؟ **10** بدانید شما را توبیخ خواهد کرد، اگر پنهانی طرفداری کنید. **11** آیا عظمت و هیبت خدا، ترسی به دل شما نمی اندازد؟ **12** بیانات شما پیشیزی ارزش ندارد. استدلال هایان چون دیوار گلی، سست و بی پایه است. **13** حال ساکت باشید و بگذارید من سخن بگویم. هر چه می خواهد بشود! **14** بله، جانم را در کف می نهم و هر چه در دل دارم می گویم. **15** اگر خدا برای این کار مرا بکشد، باز به او امیدوار خواهم بود و حرفهای خود را به او خواهم زد. **16** من آدم شروری نیستم، پس با جرأت به حضور خدا می روم شاید این باعث نجاتم گردد. **17** حال به دقت به آنچه که می گویم گوش دهید و حرفهایم را بشنوید. **18** دعوی من این است:

12 آنگاه ایوب پاسخ داد: **2** آیا فکر می کنید عقل کل هستید؟ و اگر بمیرید حکمت هم با شما خواهد مرد؟ **3** من هم مثل شما فهم دارم و از شما کمتر نیستم. کیست که این چیزهایی را که شما گفته اید نداند؟ **4** اکنون مایه خنده دوستان خود شده ام زیرا خدا را می طلبم و انتظار پاسخ او را می کشم. آری، مرد درستکار و بی عیب مورد تمسخر واقع شده است. **5** اشخاصی که آسوده هستند رنجدیدگان را اهانت می کنند و افتادگان را خوار می شمارند. **6** دزدان و خدانشناسان اگرچه به قدرتشان متکی هستند و نه به خدا، ولی در امنیت و آسایشند. **7** کیست که آنچه را شما می گوید نداند؟ حتی اگر از حیوانات و پرندگان هم بپرسید این چیزها را به شما یاد خواهند داد. اگر از زمین و دریا سؤال کنید به شما خواهند گفت که دست

«من می دانم که بی تقصیرم.» 19 کیست که در این مورد بتواند با به عزت و افتخار برسند و از آنها اطلاع نخواهد داشت و اگر به من بحث کند؟ اگر بتوانید ثابت نمایید که من اشتباه می کنم، آنگاه ذلت و خواری بیفتند از آن نیز بی خبر خواهد بود. 22 نصیب انسان از دفاع خود دست می کشم و می میرم. 20 ای خدا، اگر این دو فقط اندوه و درد است.

درخواست مرا اجابت فرمای در آن صورت خواهم توانست با تو روبرو شوم: 21 مرا تنبیه نکن و مرا با حضور مهیب خود به وحشت نینداز. 15 آنگاه ایفاز تیمانی پاسخ داد: 2 ای ایوب، فکر می کردیم 22 آنگاه وقتی مرا بخوانی جواب خواهم داد و با هم گفتگو خواهیم نمود. 23 حال، به من بگو که چه خطایی کرده ام؟ گناهم را به من نشان بده. 24 چرا روی خود را از من برمی گردانی و مرا دشمن خود می شماری؟ 25 آیا برگری را که از باد رانده شده است می ترسانی؟ آیا قائل نیستی؟ 5 حرفهای تو گناهانت را آشکار می سازد. تو با حيله پر کاه را مورد هجوم قرار می دهی؟ 26 تو اتهامات تلخی بر من وارد می آوری و حماقت های جوانی ام را به رخ من می کشی. 27 مرا محبوس می کنی و تمام درها را به رویم می بندی. در نتیجه مانند درختی افتاده و لباسی بید خورده، می پوسم و از بین می روم.

14 انسان چقدر ناتوان است. عمرش کوتاه و پر از زحمت است. 2 مثل گل، لحظه ای می شکفتد و زود پژمرده می شود و همچون سایه ای که در حرکت است به سرعت ناپدید می گردد. 3 ای خدا، آیا با انسانهای ضعیف بایستی اینچنین سختگیری کنی و از آنها بخواهی تا حساب پس دهند؟ 4 چطور انتظار داری از یک چیز کثیف چیز پاکي بیرون آید؟ 5 روزهای عمر او را از پیش تعیین کرده ای و او قادر نیست آن را تغییر دهد. 6 پس نگاه غضب آلود خود را از وی برگردان و او را به حال خود بگذار تا پیش از آنکه بمیرد چند صباحی در آرامش زندگی کند. 7 برای درخت امیدی هست، چون اگر بریده شود باز سبز می شود و شاخه های تر و تازه می رویاند. 8 اگر ریشه هایش در زمین فرسوده شود و کنده اش بپوسد، باز مانند نهال تازه نشاندن می شود و مجرد رسیدن آب از نو جوانه زده، شکوفه می آورد. 10 ولی وقتی انسان می میرد، رمقی در او باقی نمی ماند. دم آخر را برمی آورد و اثری از او باقی نمی ماند. 11 همان طور که آب دریا بخار می گردد و آب رودخانه در خشکسالی ناپدید می شود، همچنان انسان برای همیشه بخواب می رود و تا نیست شدن آسمانها دیگر برنمی خیزد و کسی او را بیدار نمی کند. 13 ای کاش مرا تا زمانی که خشمگین هستی در کنار مردگان پنهان می کردی و پس از آن دوباره به یاد می آوردی. (Sheol h7585) 14 وقتی انسان بمیرد، آیا دوباره زنده می شود؟ من در تمام روزهای سخت زندگی در انتظار مرگ و خلاصی خود خواهم بود. 15 آنگاه تو مرا صدا خواهی کرد و من جواب خواهم داد؛ و تو مشتاق این مخلوق خود خواهی شد. 16 مواظب قدمه ایام خواهی بود و گناهانم را از نظر دور خواهی داشت. 17 تو خطاهای مرا خواهی پوشاند و گناهانم را پاک خواهی نمود. 18 کوهها فرسوده و ناپدید می شوند، آب، سنگها را خرد می کند و به صورت شن درمی آرد. سیلابها خاک زمین را می شوید و با خود می برد. به همین گونه تو امید انسان را باطل می سازی. 20 او را از توان می اندازی و پیر و فرتوت به کام مرگ می فرستی. 21 اگر پسرانش

این رفتارشان شرم نمی‌کنید. 4 اگر من خطا کرده‌ام، خطای من چه و با زحمت و مشقت قرضهای پدرشان را خواهند پرداخت. 11 صدمه‌ای به شما زده است؟ 5 شما خود را بهتر از من می‌پندارید هنوز به پیری نرسیده، خواهد مرد و استخوانهایش در خاک خواهد و این مصیبت مرا نتیجه گناه من می‌دانید، 6 در حالی که این پوسید. 12 او از طعم شرارت لذت می‌برد و آن را در دهان خود نگه خداست که مرا به چنین روزی انداخته و در دام خود گرفتار کرده داشته، مژه‌مژه می‌کند. 14 اما آنچه که خورده است در معده‌اش ترش است. 7 فریاد برمی‌آورد و کمک می‌خواهم، اما هیچ‌کس صدایم را می‌شنود، و در شکمش به زهر مار تبدیل می‌گردد. 15 ثروتی را که نمی‌شنود و کسی به فریادم نمی‌رسد. 8 خدا راهم را سد کرده و بلعیده، قی خواهد کرد؛ خدا آن را از شکمش بیرون خواهد کشید. روشنائی مرا به تاریکی مبدل نموده است. 9 او عزت و فخر را از من 16 آنچه خورده است مانند زهر مار تلخ شده، طعم مرگ خواهد گرفته 10 و از هر طرف مرا خرد کرده است. او مرا از پا درآورده و داشت. 17 او دیگر از نه‌های روغن زیتون، شیر و عسل لذت درخت امیدم را از ریشه پرکنده است. 11 خشم او علیه من شعله‌ور نخواهد برد. 18 زحماتش برای او ثمری نخواهد داشت و ثروتش است و او مرا دشمن خود به حساب می‌آورد. 12 لشکریانش به باعث خوشی او نخواهد شد. 19 زیرا به فقرا ظلم کرده، آنها را از پیش می‌تازد و بر ضد من سنگر می‌سازند، و گرداگرد خیمه‌ام اردو می‌زنند. 13 برادرانم را از من دور کرده است، و آشنایانم بر ضد من به چنگ آورده است هرگز ارضا نخواهد شد، 21 و از آنچه با دزدی برخاسته‌اند. 14 بستگانم از من روگردانیده و همه دوستانم مرا ترک گفته‌اند. 15 اهل خانه و حتی خدمتکارانم با من مانند یک غریبه رفتار می‌کنند و من برای آنها بیگانه شده‌ام. 16 خدمتکارم را صدا می‌کنم، حتی به او التماس می‌نمایم، ولی او جوابم را نمی‌دهد. 17 بر او نازل خواهد کرد. 24 در حالی که می‌کوشد از شمشیر آهنین نَفَس برای زنم شمشیرکننده است، و برادرانم طاقت تحمل مرا ندارند. 18 بچه‌های کوچک هم مرا خوار می‌شمارند و وقتی مرا می‌بینند رفت. 25 هنگامی که تیر را از بدنش بیرون می‌کشد نوک براق آن مسخره‌ام می‌کند. 19 حتی نزدیکترین دوستانم از من منزجرند و جگرش را پاره خواهد کرد و وحشت مرگ بر او چیره خواهد شد. 26 آتانی که دوستشان می‌داشتم از من روگردان شده‌اند. 20 از من دارایی او نابود خواهد شد و آتشی ناگهانی به اموالش خواهد افتاد و پوست و استخوانی بیش نمانده است، به زحمت از چنگ مرگ 27 آسمانها گناهان گریخته‌اند. 21 آه ای دوستان، به من رحم کنید، زیرا دست خدا او را آشکار خواهند ساخت و زمین علیه او شهادت خواهد داد. 28 بر من سنگین شده است. 22 چرا شما هم مثل خدا مرا عذاب می‌دهید؟ آیا از خوردن گوشت بدنم سیر نشده‌اید؟ 23 ای کاش می‌توانستم درد دلم را با قلمی آهنبین برای همیشه در دل سنگ بنویسم. 25 اما من می‌دانم که رهاننده‌ام زنده است و سرانجام بر زمین خواهد ایستاد؛ 26 و می‌دانم حتی بعد از اینکه بدن من هم بیوسد، خدا را خواهم دید! 27 من خود با این چشم‌انم او را خواهم دید! چه امید پرشکوهی! 28 چطور جرات می‌کنید به آزار من ادامه دهید و بگویید: «مقصر خودم است»؟ 29 از شمشیر مجازات خدا بترسید و بدانید که او شما را داوری خواهد کرد.

21 آنگاه ایوب پاسخ داد: 2 به من گوش دهید! تنها تسلی‌ای که می‌توانید به من بدهید این است که بگذارید حرقم را بزنم. پس از آن اگر خواستید، باز هم مرا مسخره کنید. 4 من از خدا شکایت دارم، نه از انسان. بی‌تابی من به همین دلیل است. 5 به من نگاه کنید و از تعجب دست روی دهان بگذارید و سکوت نمایید. 6 وقتی این را به یاد می‌آورم، از ترس به لرزه می‌افتم. 7 چرا بدکاران تا سن پیری و کهنوت زنده می‌مانند و کامیاب می‌شوند؟ 8 فرزندان تا نوه‌هایشان بزرگ می‌شوند و دورشان را می‌گیرند. 9 خانه‌های آنها از هر خطری در امان است و خدا ایشان را مجازات نمی‌کند. 10 گله‌های آنها زاد و ولد می‌کنند و زیاد می‌شوند. 11 فرزندان‌شان از خوشحالی مانند گوسفندان جست و خیز می‌کنند و می‌رقصند و 12 و با نوای دف و بریط آواز می‌خوانند و با صدای نی به شادی می‌پردازند. 13 آنها روزهای خود را در سعادت‌مندی به سر می‌برند و راحت می‌میرند، (Sheol h7585) 14 در حالی که هرگز طالب خدا نبوده‌اند و نخواستند راه‌های خدا را بشناسند. 15 شریان می‌گویند: «قادر مطلق کیست که او را عبادت نمایم؟ چه فایده اگر دست دعا دید و نه خانواده‌اش. 10 فرزندان‌اش از فقیران گدایی خواهند کرد

می‌شوند! ولی من نمی‌خواهم با آنها سروکار داشته باشم. 17 تا به بروی که گناهکاران در گذشته از آن پیروی کرده‌اند؟ 16 همچون حال چند بار اتفاق افتاده که چراغ بدکاران خاموش شود و آنها کسانی که اساس زندگیشان فرو ریخت و ناپهنگام مردند؟ 17 زیرا به به بدبختی دچار گردند؟ و یا چند بار اتفاق افتاده که خدا آنها را خدای قادر مطلق گفتند: «ای خدا از ما دور شو! تو چه کاری مجازات کند، 18 و ایشان را مثل کاه در برابر باد و مانند خاک در می‌توانی برای ما انجام دهی؟» 18 در حالی که خدا خانه‌هایشان را برابر طوفان پراکنده سازد؟ 19 ولی شما می‌گویید: «خدا فرزندان مرد سرشار از برکت ساخته بود. بنابراین من خود را از راههای شیران دور شرور را مجازات می‌کنم!» اما من می‌گویم که خدا باید خود شرور را نگه خواهم داشت. 19 درستکاران و بی‌گناهان هلاکت شیران را مجازات کند! بگذار مؤه مجازات را خودش بپوشد! 20 بله، بگذار می‌بیند و شاد شده، می‌خندند و می‌گویند: «دشمنان ما از بین رفتند مرد شرور خودش به سزای اعمالش برسد و پیاله خشم خدای قادر و اموالشان در آتش سوخت.» 21 ای ایوب، از مخالفت با خدا مطلق را سر بکشند. 21 وقتی انسان می‌میرد دیگر چه احساسی دست بردار و با او صلح کن تا لطف او شامل حال تو شود. 22 می‌تواند درباره خانواده‌اش داشته باشد؟ 22 کیست که بتواند به خدا دستورهای او را بشنو و آنها را در دل خود جای بده. 23 اگر به چیزی بیاموزد؟ حتی خردمندان را او داور می‌کند. 23 او از یک سو سوی خدای قادر مطلق بازگشت نموده، تمام بدیهی را از خانه خود دور اشخاص قوی و سالم، مرفه و ثروتمند را هلاک می‌کند 25 و از کئی، آنگاه زندگی تو همچون گذشته سروسامان خواهد گرفت. 24 سوی دیگر کسانی را که در شدت فقر و تنگدستی به سر می‌برند و اگر طمع را از خود دور کنی و طلای خود را دور ببری، 25 آنگاه در زندگی هرگز طعم خوشی را نچشیده‌اند از بین می‌برد. 26 هر دو خدای قادر مطلق خودش طلا و نقره خالص برای تو خواهد بود! 26 دسته در خاک دفن می‌شوند و کره‌ها بدن آنها را می‌خورند. 27 از به او اعتماد خواهی کرد و از وجود او لذت خواهی برد. 27 نزد افکارزان و نقشه‌هایی که برای آزار من می‌کشید آگاه هستم. 28 او دعا خواهی نمود و او دعای تو را اجابت خواهد کرد و تو تمام می‌خواهید بگویید: «اشخاص ثروتمند و شرور برای گناهانشان دچار نذرهای تو را به جا خواهی آورد. 28 دست به هر کاری بزنی موفق بلا و بدبختی شده‌اند.» 29 ولی من می‌گویم: «از هر فرد دنیا خواهی شد و بر راههای همیشه نور خواهد تابید. 29 وقتی کسی به دیده‌ای که پیرسید خواهد گفت 30 که آدم بدکار معمولاً در روز بلا زیر کشیده می‌شود، تو می‌گویی: «بلندش کن!» او افتاده را نجات و مصیبت در امان است و جان به در می‌برد. هیچ‌کس مرد شرور را می‌بخشد. 30 پس اگر فروتن شده، خود را از گناه پاکسازی او تو را رو در رو متهم نمی‌کند و کسی وی را به سزای اعمالش نمی‌رساند. خواهد رها کند.

حتی بعد از مرگش او را با احترام به خاک می‌سپارند و بر سر قبرش نگهبان قرار می‌دهند؛ 33 بسیاری در مراسم تدفین او شرکت می‌کنند و با خاک نرم او را می‌پوشانند.» 34 شما چگونه می‌توانید با این پناه‌گویی‌ها و دروغ‌ها مرا دلداری دهید؟

22 آنگاه الیفاز تیمانی پاسخ داد: 2 آیا از انسان فایده‌ای به او با تمام قدرتش با من مخالفت می‌کرد؟ نه، بلکه به دلسوزی به خدا می‌رسد؟ حتی از خردمندترین انسانها نیز فایده‌ای به او نمی‌رسد! حرف‌هایم گوش می‌داد 7 و شخص درستکاری چون من می‌توانست با 3 اگر تو عادل و درستکار باشی آیا نفع آن به خدای قادر مطلق می‌رسد؟ 4 اگر تو خداترس باشی آیا او تو را مجازات می‌کند؟ 5 من بی‌فایده است. به شرق می‌روم، او آنجا نیست. به غرب می‌روم، هرگز! مجازات تو برای شرارت و گناهان بی‌شماری است که در او را نمی‌یابم. 9 هنگامی که به شمال می‌روم، اعمال او را می‌بینم، زندگی مرتکب شده‌ای! 6 از دوستانت که به تو مقروض بودند تمام لب‌سایه‌های تو را گرفتی و تمام دارایی آنها را تصاحب کردی. 7 به نشانی از وی نیست. 10 او از تمام کارهای من آگاه است و اگر مرا تشنگان آب نداده‌ای و شکم گرسنگان را سیر نکرده‌ای، 8 هر چند تو آدم توانگر و ثروتمندی بودی و املاک زیادی داشتی. 9 بیوه‌زنان را وفادارانه از خدا پیروی کرده‌ام و از راه او منحرف نشده‌ام. 12 از دست خالی از پیش خود راندی و بازوی یتیمان را شکستی. 10 فرامین او سرپیچی نکرده‌ام و کلمات او را در سینهام حفظ نموده‌ام. برای همین است که اکنون دچار دامها و ترسهای غیرمنتظره شده‌ای 13 او هرگز عوض نمی‌شود و هیچ‌کس نمی‌تواند او را از آنچه قصد و ظلمت و امواج وحشت، تو را فرا گرفته‌اند. 12 خدا بالاتر از آسمانها و بالاتر از بلندترین ستارگان است. 13 ولی تو می‌گویی: بنابراین هر چه برای من در نظر گرفته است به سرم خواهد آورد، «خدا چگونه می‌تواند از پس ابرهای تیره، اعمال مرا مشاهده و داور می‌کند؟ 14 ابرها او را احاطه کرده‌اند و او نمی‌تواند ما را ببیند. او در می‌ترسم و وقتی به این چیزها فکر می‌کنم از او هراسان می‌شوم. 16 آن بالا، بر گنبد آسمان حرکت می‌کند.» 15 آیا می‌خواهی به راهی

خدای قادر مطلق جرأت را از من گرفته است و با تاریکی ترسناک و بریده می‌شوند. **25** آیا کسی می‌تواند بگوید که حقیقت غیر از این ظلمت غلیظ مرا پوشانده است.

24 چرا خدای قادر مطلق زمانی برای دادرسی تعیین نمی‌کند؟ تا **25** آنگاه بلدد شوحی پاسخ داد: **2** خدا توانا و مهیب است؛ کی خداشناسان منتظر باشند و مجازات شریران را ببینند؟ **2** امواج ظلم او در آسمانها آرامش برقرار می‌کند. **3** کیست که بتواند لشکرها را فرو گرفته است. خداشناسان زمینها را غصب می‌کنند و گله‌ها آسمانی او را بشمارد؟ کیست که نور خدا بر او نتابیده باشد؟ **4** را می‌دزدند؟ **3** حتی از الاغهای پیمان نیز نمی‌گذرند و دار و ندار انسانی که از زن زائیده شده، چگونه می‌تواند در برابر خدا پاک و بیوه‌زنان را به گرو می‌گیرند. **4** حق فقرا را پایمال می‌سازند و فقرا از بی‌گناه به حساب بیاید؟ **5** حتی ماه و ستارگان در نظر او پاک و ترس، خود را پنهان می‌کنند. **5** فقرا مانند خرهای وحشی، برای سیر نورانی نیستند، **6** چه رسد به انسان که حشره یا کرمی بیش نیست.

26 کردن شکم خود و فرزندانشان، در بیابانها جان می‌کنند؛ **6** علفهای هرز بیابان را می‌خورند و دانه‌های انگور بر زمین افتاده تا کستانهای شیرین را جمع می‌کنند. **7** نه لباسی دارند و نه پوششی، و تمام شب را برهنه در سرما می‌خواهند. **8** از بی‌خانمانی به غارها پناه می‌برند و در کوهستان از باران خیس می‌شوند. **9** ستمگران بچه‌های یتیم را از بغل مادرانشان می‌ربایند و از فقرا در مقابل قرضشان، بچه‌هایشان را به گرو می‌گیرند. **10** فقرا ناچارند لخت و عریان بگردند و با شکم گرسنه بافههای بدکاران را برایشان حمل کنند، **11** در آسیابها روغن زیتون بگیرند بدون آنکه مزه‌اش را بچشند، و در حالی که از تشنگی عذاب می‌کشند با لگد کردن انگور، عصاره آن را بگیرند. **12** فریاد مظلومان در حال مرگ از شهر به گوش می‌رسد. دردمندان داد می‌زنند و کمک می‌خواهند، ولی خدا به داد ایشان نمی‌رسد. **13** شیرین بر ضد نور قیام کرده‌اند و از درستکاری بویی نبرده‌اند. **14** آنان آدمکشانی هستند که صبح زود برمی‌خیزند تا فقیران و نیازمندان را بکشند و منتظر شب می‌مانند تا دزدی و زنا کنند. می‌گویند: «در تاریکی کسی ما را نخواهد دید.» صورتهای خود را می‌پوشانند تا کسی آنها را نشناسد. **16** شبها به خانه‌ها مسترد می‌زنند و روزها

27 خود را پنهان می‌کنند، زیرا نمی‌خواهند با روشنائی سروکار داشته باشند. **17** شب تاریک برای آنها همچون روشنائی صبح است، زیرا با ترسهای تاریکی خو گرفته‌اند. **18** اما آنها همچون کف روی آب، به‌زودی از روی زمین ناپدید خواهند شد! ملک آنها نفرین شده است و زمین آنها محصولی ندارد. **19** مرگ آنها را می‌بلعد، آن گونه که خشکی و گرما برف را آب می‌کند. (Sheol h7585) **20** حتی مادر شخصی گناهکار او را از یاد می‌برد. کرمها او را می‌خورند و دیگر هیچ‌کس او را به یاد نمی‌آورد. ریشه گناهکاران کنده خواهد شد، **21** چون به زنان بی‌فرزند که پسری ندارند تا از ایشان حمایت کند، ظلم می‌نمایند و به بیوه‌زنان محتاج کمک نمی‌کنند. **22** خدا با قدرت خویش ظالم را نابود می‌کند؛ پس هر چند آنها ظاهراً موفق باشند، ولی در زندگی امیدی ندارند. **23** ممکن است خدا بگذارد آنها احساس امنیت کنند، ولی همیشه مواظب کارهای ایشان است. **24** برای مدت کوتاهی کامیاب می‌شوند، اما پس از لحظه‌ای مانند همه کسانی که از دنیا رفته‌اند، از بین می‌روند و مثل خوشه‌های گندم ندرند، زیرا خود شما هم به اندازه‌ی خدا می‌دانید؛ پس چرا

همه این حرفهای پیچ و بی اساس را به من می‌زنید؟ **13** این است سرنوشتی که خدای قادر مطلق برای گناهکاران تعیین کرده است: **14** هر چند شخص گناهکار فرزندان زیادی داشته باشد، آنها یا در جنگ می‌میرند و یا از گرسنگی تلف می‌شوند. **15** آنان هم که از جنگ و گرسنگی جان به در ببرند، بر اثر بیماری و بلا به گور خواهند رفت و حتی زنانشان هم برای ایشان عزاداری نخواهند کرد. **16** هر چند گناهکاران مثل ریگ پول جمع کنند و صندوق خانه‌هایشان را پر از لباس کنند **17** ولی عاقبت درستکاران آن لباسها را خواهند پوشید و پول آنها را بین خود تقسیم خواهند کرد. **18** خانه‌ای که شخص شرور بسازد مانند تار عنکبوت و سایبان دشتبان، بی دوام خواهد بود. **19** او ثروتمند به رختخواب می‌رود، اما هنگامی که بیدار می‌شود می‌بیند تمامی مال و ثروتش از دست رفته است. **20** ترس مانند سیل او را فرا می‌گیرد و طوفان در شب او را می‌بلعد. **21** باد شرقی او را برده، از خانه‌اش دور می‌سازد، **22** و با بی‌رحمی بر او که در حال فرار است می‌وزد. **23** مردم از بلایی که بر سر او آمده است شاد می‌شوند و از هر سو او را استهزا می‌کنند.

28 مردم می‌دانند چگونه نقره را از معدن استخراج نمایند، طلا را تصفیه کنند، **2** آهن را از زمین بیرون آورند و مس را از سنگ جدا سازند. **3** آنها می‌دانند چطور معادن تاریک را روشن کنند و در جستجوی سنگهای معدن تا عمقهای تاریک زمین فرو روند. **4** آنها در نقاطی دور دست، جایی که پای بشری بدان راه نیافته، در دل زمین نقب می‌زنند و از طنابها آویزان شده، به عمق معادن می‌روند. **5** مردم می‌دانند چگونه از روی زمین غذا تهیه کنند، در حالی که در زیر پوسته همین زمین، آتش نهفته است. **6** آنها می‌دانند چگونه از سنگهای آن یافت و طلا به دست بیاورند. **7** حتی پرندگان شکاری راه معادن را نمی‌دانند و چشم هیچ عقابی آن را نمی‌تواند ببیند؛ **8** پای شیر یا جانور درنده دیگری به این معادن نرسیده است؛ **9** ولی مردم می‌دانند چطور سنگهای خارا را تکه‌تکه نموده، کوهها را از یخ و برف برکنند، **10** صخره‌ها را بشکافند و به سنگهای قیمتی دست یابند. **11** آنها حتی سرچشمه رودها را کاوش می‌کنند و گنجهای مخفی از آن بیرون می‌آورند. **12** مردم همه اینها را می‌دانند، ولی نمی‌دانند فهم و حکمت را در کجا بیابند. **13** حکمت در بین انسانها پیدا نمی‌شود و هیچ کس ارزش آن را نمی‌داند. **14** قیانونسها می‌گویند: «در اینجا حکمت نیست.» و دریاها جواب می‌دهند: «در اینجا هم نیست.» **15** حکمت را با طلا و نقره نمی‌توان خرید، **16** و نه با طلای خالص و سنگهای قیمتی. **17** حکمت از طلا و الماس بسیار گرانبهاتر است و آن را نمی‌توان با جواهرات خریداری کرد. **18** مرجان و بلور در برابر حکمت هیچ ارزشی ندارند. قیمت آن از لعل بسیار گرانتر است. **19** نه می‌توان آن را با زبرجد مرغوب خرید و نه با طلای ناب. **20** پس حکمت را از کجا می‌توان به دست آورد؟ در کجا پیدا می‌شود؟ **21** زیرا از چشمان تمامی افراد بشر پنهان

29 ایوب به سخنان خود ادامه داده، گفت: **2** ای کاش روزهای گذشته بازمی‌گشت، روزهایی که خدا، نگهدار من بود **3** و راهی را که در پیش داشتم روشن می‌ساخت و من با نور او در دل تاریکی قدم برمی‌داشتم! **4** به، در آن روزها کامران بودم و زیر سایه خدا زندگی می‌کردم. **5** خدای قادر مطلق همراه من بود و فرزندانم در اطراف من بودند. **6** من پاهای خود را با شیر می‌شستم و از صخره‌ها برای من چشمه‌های روغن زیتون جاری می‌شد! **7** در آن روزها به دروازه شهر می‌رفتم و در میان بزرگان می‌نشستم. **8** جوانان با دیدن من با احترام کنار می‌رفتند، پیران از جا برمی‌خاستند، **9** ریش سفیدان قوم خاموش شده، دست بر دهان خود می‌گذاشتند **10** و بزرگان سکوت اختیار می‌کردند. **11** هر که مرا می‌دید و حرفهایم را می‌شنید از من تعریف و تمجید می‌کرد؛ **12** زیرا من به داد فقرا می‌رسیدم و یتیمانی را که یار و یاور نداشتند کمک می‌کردم. **13** کسانی را که دم مرگ بودند یاری می‌دادم و ایشان برایم دعای خیر می‌کردند و کاری می‌کردم که دل پیه‌وزان شاد شود. **14** هر کاری که انجام می‌دادم از روی عدل و انصاف بود؛ عدالت جامه من بود و انصاف تاج من. **15** برای کورها چشم و برای لنگان پا بودم؛ **16** برای فقرا پدر بودم و از حق غریبه‌ها دفاع می‌کردم. **17** دندانهای ستمگران را می‌شکستم و شکار را از دهانشان می‌گرفتم. **18** در آن روزها فکر می‌کردم که حتماً پس از یک زندگی خوش طولانی به آرامی در جمع خانواده خود خواهم مرد. **19** زیرا مانند درختی بودم که ریشه‌هایش به آب می‌رسید و شاخه‌هایش از شبنم سیراب می‌شد. **20** پیوسته افتخارات تازه‌ای نصیب می‌شد و به قدرتم افزوده می‌گشت. **21** همه با سکوت به حرفهایم گوش می‌دادند و برای نصیحت‌های من ارزش قائل بودند. **22** پس از اینکه سخنانم تمام می‌شد آنها دیگر حرفی نمی‌زدند، زیرا نصایح من برای آنها قانع کننده بود. **23** آنها مانند کسی که در زمان خشکسالی انتظار باران را می‌کشد، با اشتیاق در انتظار سخنان من بودند. **24** وقتی که دلسرد بودند، با یک لبخند آنها را تشویق می‌کردم و بار غم را از دل‌هایشان برمی‌داشتم. **25** مانند کسی بودم که عزاداران را تسلی می‌دهد. در

میان ایشان مثل یک پادشاه حکومت می‌کردم و مانند یک رهبر آنها را راهنمایی می‌نمودم.

30

ولی اکنون کسانی که از من جواترند مرا مسخره می‌کنند، در حالی که من عار داشتم پدرانشان را حتی جزو سگهای گلهام بدانم؛ 2 نیروی بازوانشان برای من چه فایده‌ای دارد، زیرا رمقی در آنها باقی نمانده است. 3 از شدت گرسنگی لاغر و بیتاب شده، سر به بیابان خشک و متروک می‌نهادند. 4 در میان بوته‌ها علف‌شوره می‌چیدند، و ریشه شورگیا را می‌خوردند. 5 چون مردم آنها را مانند یک دزد با داد و قال از میان خود رانده بودند. 6 پس آنها مجبور شدند در سراسیمگی کوهها ساکن شوند، در میان صخره‌ها و حفره‌های زمین. 7 در بیابانها عرعر می‌کردند و زیر بوته‌ها می‌لولیدند. 8 آنها احمقانی بی‌نام و نشانند که از سرزمین خود طرد شده‌اند. 9 و حال فرزندان ایشان مرا به باد ریشخند گرفته‌اند و من بازیچه دست آنها شده‌ام. 10 از من کراهت دارند و نزدیکم نمی‌آیند. از تف انداختن به صورت ابایی ندارند. 11 خدا مرا ذلیل و ناتوان ساخته است، پس آنها هر چه دلشان می‌خواهد با من می‌کنند. 12 این ارادل و اوباش از هر سو به من حمله می‌کنند و سر راهم دام می‌گذارند. 13 راه مرا می‌بندند و دست به هر کاری می‌زنند تا مرا از پای درآورند. آنها می‌دانند که من بی‌پار و یاورم. 14 نگاهان بر من هجوم می‌آورند و وقتی که می‌بینند به زمین افتاده‌ام بر سرم می‌ریزند. 15 در ترس و وحشت به سر می‌برم. آبروی من رفته است و سعادت مند ابر ناپدید شده است. 16 دیگر رمقی در بدنم نمانده و تسکینی برای رنجهایم نیست. 17 شبانگاه دردی شدید تمام استخوانهایم را فرا می‌گیرد و لحظه‌ای آرامش نمی‌گذارند. 18 خدا با دست قوی یقه پیراهنم را سخت گرفته است. 19 خدا مرا به گل و لجن کشیده و به خاک نشانده است. 20 ای خدا، نزد تو فریاد برمی‌آورم، ولی به من جواب نمی‌دهی. در حضورت می‌ایستم، اما نگاهم نمی‌کنی. 21 نسبت به من بی‌رحم شده‌ای و با تمام قدرت آزارم می‌دهی. 22 مرا به میان گردباد می‌اندازی و در مسیر طوفان قرار می‌دهی. 23 می‌دانم مرا به دیار مرگ که برای همه زندگان مقرر است، می‌فرستی. 24 چرا به کسی که خرد شده است و کاری جز التماس کردن، از او بر نمی‌آید، حمله می‌کنی؟ 25 آیا من برای اتانی که در زحمت بودند گریه نمی‌کردم؟ آیا برای نیازمندان غصه نمی‌خوردم؟ 26 با وجود این به پاس خوبی، بدی نصیبم شد و به جای نور، تاریکی به سراغم آمد. 27 دلم آشفته است و آرام و قرار ندارد. امواج مصیبت مرا فرا گرفته‌اند. 28 تاریکی وجودم را تسخیر کرده و از شدت غم به این سو و آن سو می‌روم و قرار ندارم. در میان جماعت می‌ایستم و با التماس کمک می‌طلبم. 29 ناله‌هایم به فریاد شغال و جغد می‌ماند. 30 پوست بدنم سیاه شده، و کنده می‌شود. استخوانهایم از شدت تب می‌سوزد. 31 نوای شاد چنگ من، به نوحه‌گری مبدل شده و از نی من ناله‌های جانگداز به گوش می‌رسد.

به اینکه صاحبش را کشته‌ام و آن را تصاحب کرده‌ام تا از محصولش نشده‌ام. **10** خدا پی بهانه می‌گردد تا در من خطایی بیابد و مرا استفاده برم، **40** باشد که در آن زمین به جای گندم، خار و به عوض دشمن خود محسوب کند. **11** خدا پای مرا در کنده می‌گذارد و جو، علفهای هرز بروید. پایان سخنان ایوب.

32

آن سه دوست ایوب، دیگر به او جواب ندادند، چون ایوب بر بی‌گناهی خود پافشاری می‌کرد. **2** شخصی به نام الیهو، پسر برکتیل بوزی، از طایفه رام، که شاهد این گفتگو بود خشمگین شد، زیرا ایوب نمی‌خواست قبول کند که گناهکار است و خدا به حق او می‌گیرد، خدا به‌وسیله خوابها و رؤیاهای شب با او حرف می‌زند. **16** را مجازات کرده است. **3** او از آن سه رفیق ایوب نیز خشمگین بود، چون بدون اینکه پاسخ قانع‌کننده‌ای برای ایوب داشته باشند، او را محکوم می‌کردند. **4** الیهو برای سخن گفتن با ایوب صبر کرده بود چون سایرین از او بزرگتر بودند. **5** اما وقتی که دید آنها دیگر جوابی ندادند، برآشفته. **6** الیهو به سخن آمده چنین گفت: من جوانم و شما پیر. به همین علت لب فرو بستم و جرات نکردم عقیده‌ام را برای شما بیان کنم، **7** زیرا گفته‌اند که پیران داناترند. **8** ولی حکمت و دانایی فقط بستگی به سن و سال ندارد، بلکه آن روحی که در انسان قرار دارد و نفس خدای قادر مطلق است، به انسان حکمت می‌بخشد. **10** پس به من گوش بدهید و بگذارید عقیده‌ام را بیان کنم. **11** من در تمام این مدت صبر کردم و با دقت به سخنان و دلایل شما گوش دادم. هیچ‌کدام از شما نتوانستید پاسخ ایوب را بدهید و یا ثابت کنید که او گناهکار است. **13** به من نگوئید: «ایوب بسیار حکیم است. فقط خدا می‌تواند او را قانع کند». **14** اگر ایوب با من به مباحثه پرداخته بود، با این نوع منطقی پاسخ او را نمی‌دادم! **15** شما حیران نشسته‌اید و هیچ جوابی ندارید. آیا حال که شما سکوت کرده‌اید من هم باید همچنان صبر کنم و ساکت بمانم؟ **17** نه، من به سهم خود جواب می‌دهم. **18** حرفهای زیادی برای گفتن دارم و دیگر نمی‌توانم صبر کنم. **19** مانند مشکي هستم که از شراب پر شده و نزدیک ترکیدن است. **20** باید حرف بزنم تا راحت شوم. پس بگذارید من هم به سهم خود جواب بدهم. **21** من قصد ندارم از کسی طرفداری کنم و سخنان تملق‌آمیز بگویم، **22** چون انسان چاپلوسی نیستم و گر نه خالق مرا هلاک می‌کرد.

34

ای مردان حکیم و دانا به من گوش دهید. **3** همچنانکه زبان طعم غذای خوب را می‌فهمد همان‌گونه نیز گوش سخنان درست را تشخیص می‌دهد؛ **4** پس بیایید آنچه را که خوب و درست است کامل، حقیقت را خواهم گفت، **4** زیرا روح خدا مرا آفریده است و نفس قادر مطلق به من زندگی بخشیده است. **5** اگر توانستی جوابم را بدهی درنگ نکن، دعوی خود را آماده کن و در برابرم بایست. **6** من هم مثل تو از گِل سرشته شده‌ام و هر دو ما مخلوق خدا هستیم، **7** ببینید ایوب چه حرفهای توهین‌آمیزی می‌زند! حتماً هستیم، **7** پس لزومی ندارد از من بترسی. من تو را نخواهم ترساند و در تنگنا قرار نخواهم داد. **8** من خود، این حرف را از دهان تو شنیده‌ام که گفته‌ای: **9** «پاک و بی‌تقصیرم و مرتکب هیچ گناهی

قادر مطلق، بدی و ظلم بکند؟ **11** او هر کس را موافق عملش وقتی به انسانها ظلم می‌شود، آنها ناله می‌کنند و فریاد برمی‌آورند تا جزا می‌دهد. **12** براستی که خدای قادر مطلق، بدی و بی‌انصافی کسی به دادشان برسد. **10** اما کسی نمی‌گوید: «خدای آفریننده نمی‌کند. **13** اقتدار و اختیار تمام جهان در دست اوست. **14** اگر من کجاست، که شبانگاه سرودها می‌بخشد؟ **11** او که ما را خدا اراده کند که روح و نفس خود را از انسان بگیرد، **15** اثری از توسط حیوانات زمین تعلیم می‌دهد، و توسط پرندگان آسمان حکیم زندگی در او باقی نمی‌ماند و او به خاک باز می‌گردد. **16** حال، می‌سازد؟» **12** فریاد برمی‌آورند و کمک می‌طلبند اما خدا پاسخی اگر فهم داری، گوش کن. **17** اگر خدا از عدالت و انصاف متنفر نمی‌دهد، زیرا متکبر و شرور هستند. **13** فریاد آنها سودی ندارد، زیرا بود آیا می‌توانست جهان را اداره کند؟ آیا می‌خواهی آن داور بزرگ را خدای قادر مطلق آن را نمی‌شوند و به آن توجهی ندارد. **14** پس محکوم کنی؟ **18** او کسی است که پادشاهان و نجبا را به بدکاری قنقدر بیشتر، وقتی می‌گویی او را نمی‌بینی و دعوی‌ات در حضور وی و بی‌انصافی متهم می‌کند، **19** هرگز از قدرتمندان طرفداری نمی‌نماید است، و منتظر او هستی، خدا تو را نخواهد شنید **15** می‌گویی: و ثروتمند را بر فقیر ترجیح نمی‌دهد، زیرا همه انسانها آفریده دست او هستند. **20** خدا می‌تواند نیمه‌شب در یک لحظه جان انسان را بگیرد و با یک اشاره قدرتمندترین انسانها را از پای درآورد. **21** خدا باطل است.

36 تمام کارهای انسان را به دقت زیر نظر دارد و همه را می‌بیند. **22** هیچ ظلمتی نمی‌تواند آدمهای بدکار را از نظر او پنهان سازد. **23** پس خدا احتیاجی ندارد که برای داوری کردن انسان صبر کند. **24** بی‌آنکه نیازی به تحقیق و بررسی باشد خدا قدرتمندان را خرد و متلاشی می‌کند و دیگران را به جای آنها می‌نشاند، **25** زیرا او از کارهای ایشان آگاه است و در یک شب ایشان را سرنگون می‌سازد. **26** او آنها را در حضور همگان به سزای اعمالشان می‌رساند، **27** چون از پیروی او انحراف ورزیده به احکام او توجهی نکرده‌اند، **28** و آنچنان بر فقرا ظلم نموده‌اند که فریادشان به گوش خدا رسیده است. بله، خدا ناله مظلومان را می‌شنود. **29** وقتی او آرام است، کیست که بتواند او را مضطرب کند؟ و چون روی خود را ببوشاند، کیست که بتواند او را ببیند؟ هیچ قومی و هیچ انسانی نمی‌تواند. **30** او نمی‌گذارد بدکاران بر مردم حکومت رانند و آنها را اسیر کنند. **31** ای ایوب، آیا گناهانت را پیش خدا اعتراف نموده‌ای؟ آیا به او قول داده‌ای که دیگر گناه نکنی؟ **32** آیا از خدا خواهسته‌ای که خطاهایت را به تو نشان دهد؟ آیا حاضری از آنها دست بکشی؟ **33** آیا عدالت خدا باید مطابق خواهسته‌های تو باشد؟ حال آنکه تو او را طرد کرده‌ای؟ تصمیم با توست، نه با من. بگو چه فکر می‌کنی. **34** هر انسان فهمیده و با شعوری این حرف مرا تصدیق خواهد کرد که تو مثل آدم نادان حرف می‌زنی. **36** ای ایوب، کاش به نهایت آزموده شوی، چون مثل شیران پاسخ می‌دهی **37** و نافرمانی را بر گناهان دیگر خود افزودهای و با بی‌حرمتی و با خشم بر ضد خدا سخن می‌گویی.

35 آیا این درست است که ادعا می‌کنی که در حضور خدا بی‌گناهی، و می‌گویی: «از این پاکی و بی‌گناهی خود سودی نبرده‌ام»؟ **4** من جواب تو و همه دوستانت را می‌دهم. **5** به آسمان بلندی که بر فراز سر توست نگاه کن. **6** اگر گناه کنی چه لطمه‌ای به خدا می‌زنی؟ اگر خطاهای تو زیاد شود چه تأثیری بر او دارد؟ **7** یا اگر گناه نکنی، چه نفعی به او می‌رسانی؟ **8** خواه گناه کنی، و خواه کار خوب انجام دهی، تأثیر آن فقط بر انسانهاست. **9**

به بی‌انصافی متهم سازد؟ **24** به یاد داشته باش که کارهای او را تجلیل کنی، کارهایی که مردمان در وصف آنها سراییده‌اند. **25** همه مردم کارهای خدا را مشاهده می‌کنند، هر چند از درک کامل آنها عاجزند. **26** زیرا خدا به قدری عظیم است که نمی‌توان او را آنچنان که باید شناخت و به ازلیت وی پی برد. **27** او بخار آب را به بالا

می‌فرستد و آن را به باران تبدیل می‌کند. **28** سپس ابرها آن را به فراوانی برای انسان فرو می‌ریزد. **29** آیا واقعاً کسی چگونگی گسترده شدن ابرها در آسمان و برخاستن غرش رعد از درون آنها را می‌فهمد؟ **30** ببینید چگونه سراسر آسمان را با برق روشن می‌سازد، ولی اعماق دریا همچنان تاریک می‌ماند. **31** خدا با کارهای حیرت‌انگیز خود غذای فراوان در دسترس همهٔ انسانها قرار می‌دهد. **32** او دستهای خود را با تیرهای آتشین برق پر می‌کند و هر یک از آنها را به سوی هدف پرتاب می‌نماید. **33** رعد او از فرا رسیدن طوفان خبر می‌دهد؛ و حتی حیوانات نیز از آمدن آن آگاه می‌شوند.

37 دل من می‌لرزد؛ **2** گوش دهید و غرش صدای خدا را بشنوید. **3** او برق خود را به سراسر آسمان می‌فرستد. **4** سپس غرش صدای او شنیده می‌شود، غرش مهیب رعد به گوش می‌رسد و باز برق، آسمان را روشن می‌کند. **5** صدای او در رعد باشکوه است، ما نمی‌توانیم عظمت قدرت او را درک کنیم. **6** وقتی او برف و باران شدید بر زمین می‌فرستد، **7** مردم از کار کردن باز می‌مانند و متوجه قدرت او می‌شوند، **8** حیوانات وحشی به پناهگاه خود می‌شایند و در لانه‌های خویش پنهان می‌مانند. **9** از جنوب طوفان می‌آید و از شمال سرما. **10** خدا بر آنها می‌دمد، به طوری که حتی وسیع‌ترین دریاها نیز یخ می‌بندد. **11** او ابرها را از رطوبت، سنگین می‌کند و برق خود را به‌وسیلهٔ آنها پراکنده می‌سازد. **12** آنها به دستور او به حرکت در می‌آیند و احکام او را در سراسر زمین به جا می‌آورند. **13** او ابرها را برای مجازات مردم و یا برای سیراب کردن زمین و نشان دادن رحمتش به ایشان، می‌فرستد. **14** ای ایوب، گوش بده و دربارهٔ اعمال شگفت‌آور خدا تأمل و تفکر کن. **15** آیا تو می‌دانی که خدا چگونه تمام طبیعت را اداره نموده، برق را از ابرها ساطع می‌کند؟ **16** آیا تو می‌دانی چگونه ابرها در هوا معلق می‌مانند؟ آیا تو عظمت این کار خدا را می‌توانی درک کنی؟ **17** آیا وقتی زمین زیر وزش باد گرم جنوب قرار دارد و لباسهایت از گرما به تنت چسبیده است، **18** تو می‌توانی به خدا کمک کنی تا وضع آسمان را که مانند فلز سخت است تغییر دهد؟ **19** آیا تو می‌توانی به ما بگویی چگونه باید با خدا مواجه شد؟ ما با این فکر تاریکمان نمی‌دانیم چگونه با او سخن گوئیم. **20** من با چه جرأتی با خدا صحبت کنم؟ چرا خود را به کشتن دهم؟ **21** همان‌طور که در یک روز آفتابی بی‌ابر، نمی‌توانیم به تابش خورشید نگاه کنیم، **22** همچنان نیز نمی‌توانیم به جلال پرشکوه خدا که از آسمان با درخشندگی خیره‌کننده‌ای بر ما نمایان می‌شود خیره شویم. **23** ما نمی‌توانیم به قدرت خدای قادر مطلق پی

38 آنگاه خداوند از درون گردباد به ایوب چنین پاسخ داد: **2** این کیست که با حرفهای بوج و بی‌معنی حکمت مرا رد می‌کند؟ **3** حال، مثل یک مرد بایست و به پرسش من پاسخ بده. **4** وقتی زمین را بنیاد نهادم تو کجا بودی؟ اگر می‌دانی به من بگو. **5** آیا می‌دانی اندازه‌های زمین چگونه تعیین شد و چه کسی آن را با شاقول اندازه گرفت؟ **6** آیا می‌دانی وقتی در میان بانگ شادی ستارگان صبح و فرشتگان آسمان، زمین بنیاد نهاده می‌شد، پایه‌های آن بر چه چیز قرار گرفت و سنگ زاویهٔ آن را چه کسی کار گذاشت؟ **8** وقتی دریا از شکم زمین بیرون آمد چه کسی برای آن حد گذاشت؟ **9** این من بودم که دریا را با ابرها پوشاندم و با تاریکی غلیظ آن را فداق کردم، **10** حدود آن را تعیین نمودم و با سواحل، آن را محصور کردم. **11** به دریا گفتم: «از اینجا جلوتر نیا و موجهای سرکش تو از این حد تجاوز نکنند!» **12** آیا در تمام عمرت هرگز به خورشید فرمان داده‌ای که طلوع کند؟ **13** آیا هرگز به روشنایی روز گفته‌ای که کرانه‌های زمین را در بر بگیرد تا شرارت شب رخت بربندد؟ **14** زمین مثل موم زیر مُهر تغییر شکل می‌دهد، و نقشهای آن مانند نقشهای لباس، نمایان می‌شود. **15** نور شیران از آنها گرفته می‌شود، و دستشان که برای ظلم دراز شده، می‌شکند. **16** آیا چشمه‌هایی را که دریاها از آن جاری می‌گردند کشف کرده‌ای و یا به اعماق دریاها قدم گذاشته‌ای؟ **17** آیا دروازه‌های دنیای تاریک مردگان را دیده‌ای؟ **18** آیا می‌دانی پهنای زمین چقدر است؟ اگر می‌دانی به من بگو! **19** آیا می‌دانی روشنائی و تاریکی از کجا می‌آیند؟ **20** آیا می‌توانی حدودشان را پیدا کنی و به سرچشمهٔ آنها برسی؟ **21** البته تو همهٔ این چیزها را می‌دانی! مگر نه این است که تو هنگام خلقت دنیا وجود داشته‌ای؟ **22** آیا تو مخزنهای برف را دیده‌ای؟ آیا می‌دانی تگرگ در کجا ساخته و انبار می‌شود؟ **23** من آنها را برای زمان جنگ و بلا ذخیره کرده‌ام. **24** آیا می‌دانی روشنائی از کجا می‌تابد و باد شرقی از کجا می‌وزد؟ **25** چه کسی دره‌ها را برای سیلابها حفر نمود و مسیر برق آسمان را تعیین کرد؟ چه کسی باران را بر بیابانهای خشک و متروک می‌باراند تا زمین ویران و بایر سیراب گشته گیاهان تازه برویاند؟ **28** آیا باران یا شبنم پدری دارد؟ **29** کیست که یخ را به وجود می‌آورد و شبنم را تولید می‌کند، **30** آب را به یخ مبدل می‌سازد و سطح دریا را مانند سنگ، منجمد می‌نماید؟ **31** آیا می‌توانی مجموعهٔ ستارگان پروین را به هم ببندی؟ یا رشتهٔ منظومهٔ جبار را باز کنی؟ **32** آیا می‌توانی گردش منظم فصول را اداره کنی و دب اکبر را با ستارگانش در آسمان هدایت نمایي؟ **33** آیا از قوانین آسمان سر در می‌آوری و می‌دانی اینها چه تأثیری بر زمین دارند؟ **34** آیا می‌توانی بر سر ابرها فریاد بزنی تا که سیلابها تو را بپوشاند؟ **35** آیا می‌توانی به برق آسمان

دستور دهی در مسیرش روانه شود؟ و آیا او فرمان تو را اطاعت خواهد کرد؟ **36** کیست که فهم و شعور به انسان می‌دهد؟ **37** کیست که فاصله دور، شکار خود را زیر نظر می‌گیرد. **30** بین چگونه دور با حکمتش ابرها را می‌شمارد و مشکهای آب آسمان را بر زمین خالی می‌کند **38** و خاک را به صورت کلوخهای گلی درمی‌آورد؟ **39** آیا می‌توانی برای ماده شیر و بچه‌هایش که در لانه خود لمیده و یا در جنگل به کمین نشسته‌اند، خوراک تهیه کنی تا شکمشان را سیر کنند؟ **41** وقتی کلاغها به این سو و آن سو پرواز می‌کنند تا شکم گرسنه خود و جوجه‌هایشان را که نزد خدا فریاد برمی‌آورند سیر کنند، چه کسی برایشان خوراک تهیه می‌کند؟

39 آیا زمان زاییدن بز کوهی را می‌دانی؟ آیا وضع حمل آهو را با چشم خود دیده‌ای؟ **2** آیا می‌دانی چند ماه طول می‌کشد تا بچه‌های خود را زاییده از بارداری فارغ شوند؟ **4** بچه‌های آنها در صحرا رشد می‌کنند، سپس والدین خود را ترک نموده، دیگر نزدشان برنمی‌گردند. **5** چه کسی خر وحشی را رها کرده است؟ چه کسی بندهای او را گشوده است؟ **6** من بیابانها و شوره‌زارها را مسکن آنها ساختم. **7** از سر و صدای شهر بیزارند و کسی نمی‌تواند آنها را رام کند. **8** دامنه کوهها چراگاه آنهاست و در آنجا هر سبزه‌ای پیدا کنند می‌خورند. **9** آیا گاو وحشی راضی می‌شود تو را خدمت کند؟ آیا او کنار آخور تو می‌ایستد؟ **10** آیا می‌توانی گاو وحشی را با طناب بندی تا زمینت را شخم بزند؟ **11** آیا صرفاً به خاطر قوت زیادش می‌توانی به او اعتماد کنی و کار خودت را به او بسپاری؟ **12** آیا می‌توانی او را بفرستی تا محصول تو را بیاورد و در خرمنگاه جمع کند؟ **13** شترمرغ با غرور بالهایش را تکان می‌دهد، ولی نمی‌تواند مانند لک‌لک پرواز کند. **14** شترمرغ تخمهای خود را روی زمین می‌گذارد تا خاک آنها را گرم کند. **15** او فراموش می‌کند که ممکن است کسی بر آنها پا بگذارد و آنها را له کند و یا حیوانات وحشی آنها را از بین ببرند. **16** او نسبت به جوجه‌هایش چنان بی‌توجه است که گویی مال خودش نیستند، و اگر بمیرند اعتنایی نمی‌کند؛ **17** زیرا من او را از فهم و شعور محروم کرده‌ام. **18** ولی هر وقت بالهایش را باز می‌کند تا بدود هیچ اسب و سوارکاری به پایش نمی‌رسد. **19** آیا قوت اسب را تو به او داده‌ای؟ یا تو گردش را یا پال پوشانیده‌ای؟ **20** آیا تو به او توانایی بخشیده‌ای تا چون ملخ خیز بردارد و با بُرناس مهیبش وحشت ایجاد کند؟ **21** بین چگونه سم خود را به زمین می‌کوبد و از قدرت خویش لذت می‌برد. هنگامی که به جنگ می‌رود نمی‌هراسد؛ تیغ شمشیر و رگبار تیر و برق نیزه او را به عقب بر نمی‌گرداند. **24** وحشیانه سم بر زمین می‌کوبد و به مجرد نواخته شدن شیپور حمله، به میدان کارزار یورش می‌برد. **25** با شنیدن صدای شیپور، شیهه برمی‌آورد و بوی جنگ را از فاصله دور استشمام می‌کند. از غوغای جنگ و فرمان سرداران به وجد می‌آید. **26** آیا تو به شاهین یاد داده‌ای که چگونه ببرد و بالهایش را به سوی جنوب پهن کند؟ **27** آیا به فرمان توست که عقاب بر فراز قله‌ها به پرواز در می‌آید تا در آنجا آشیانه خود را بسازد؟ **28** بین چگونه روی

40 آیا هنوز هم می‌خواهی با من که خدای قادر مطلق هستم مباحثه کنی؟ تو که از من انتقاد می‌کنی آیا می‌توانی جواب را بدهی؟ ایوب به خداوند چنین پاسخ داد: **4** من کوچکتر از آنم که بتوانم به تو جواب دهم. دست بر دهانم می‌گذارم **5** و دیگر سخن نمی‌گویم. **6** آنگاه خداوند از میان گردباد بار دیگر به ایوب چنین گفت: **7** اکنون مثل یک مرد بایست و به سؤال من جواب بده. **8** آیا مرا به بی‌عدالتی متهم می‌سازی و مرا محکوم می‌کنی تا ثابت کنی که حق با توست؟ **9** آیا تو مانند خدا توانا هستی؟ آیا صدای تو می‌تواند مانند رعد او طنین اندازد؟ **10** اگر چنین است پس خود را به قَر و شکوه ملبس ساز و با جلال و عظمت به پا خیز. **11** به متکبران نگاه کن و با خشم خود آنها را به زیر انداز. **12** با یک نگاه، متکبران را ذلیل کن و بدکاران را در جایی که ایستاده‌اند پامال نما. **13** آنها را با هم در خاک دفن کن و ایشان را در دنیای مردگان به بند بکش. **14** اگر بتوانی این کارها را بکنی، آنگاه من قبول می‌کنم که با قوت خود می‌توانی نجات یابی. **15** نگاهی به بهیموت بینداز! من او را آفریده‌ام، همان‌طور که تو را آفریده‌ام! او مثل گاو علف می‌خورد. **16** کمر پقدرد و عضلات شکمش را ملاحظه کن. **17** دمش مانند درخت سرو، راست است. رگ و پی رانش محکم به هم بافته شده است. **18** استخوانهایش مانند تکه‌های مفرغ و دنده‌هایش چون میله‌های آهن، محکم می‌باشند. **19** او سرآمد کارهای دست خداست، و تنها خالقش می‌تواند با شمشیرش به او نزدیک شود. **20** کوهها بهترین علوفه خود را به او می‌دهند و حیوانات وحشی در کنار او بازی می‌کنند. **21** زیر درختان کنار، در نزارها دراز می‌کشد **22** و سایه آنها او را می‌پوشاند و درختان بید کنار رودخانه او را احاطه می‌کنند. **23** طغیان رودخانه‌ها او را مضطرب نمی‌سازد و حتی اگر امواج جوشان رود اردن بر سرش بریزد، ترس به خود راه نمی‌دهد. **24** هیچ‌کس نمی‌تواند قلاب به بینی او بزند و او را به دام اندازد.

41 آیا می‌توانی لویاتان را با قلاب صید کنی یا به دور زبانش کمند بیندازی؟ **2** آیا می‌توانی از بینی او طناب رد کنی یا چانه‌اش را با نیزه سوراخ نمایی؟ **3** آیا از تو خواهش خواهد کرد که دست از سرش برداری؟ **4** آیا می‌پذیری که تا آخر عمر، او را برده خود سازی؟ **5** آیا می‌توانی با او مثل یک پرنده بازی کنی یا به او افسار زده، او را به دخترانت هدیه نمایی؟ **6** آیا ماهیگیران می‌توانند او را تکه‌تکه کرده، به تاجران بفروشند؟ **7** آیا تیر به پوست او فرو می‌رود یا نیزه ماهیگیری سر او را سوراخ می‌کند؟ **8** اگر به او دست بزنی چنان آشوبی به پا می‌کند که دیگر هرگز هوس نکنی به او نزدیک شوی! **9** هر که بخواهد او را بگیرد از دیدنش به لرزه می‌افتد و تلاشش نافرجام

می‌ماند. **10** هیچ کس جرأت ندارد او را تحریک کند یا در مقابلش ایوب بروید و آنها را برای گناه خود قربانی کنید؛ و خدمتگزارم ایوب بایستد. **11** در تمام دنیا کسی نیست که با او درگیر شود و جان به مجازات شما درمی‌گذرد. زیرا سخنان شما دربارهٔ من مانند سخنان در برد. **12** از عظمت و قدرت اعضای بدن او دیگر چه گویم؟ **13** کیست که بتواند پوستش را از او بپکند؟ کیست که بتواند به زرۀ دو لایهٔ او نفوذ کند؟ **14** کیست که بتواند دروازهٔ دهان او را باز کند؟ دندانهایش بسیار ترسناکند. **15** پشت او از فلسهائی که محکم به هم چسبیده‌اند پوشیده شده است، به طوری که هیچ چیز قادر نیست آنها را از هم جدا کند و حتی هوا نیز نمی‌تواند به داخل آنها نفوذ نماید. **18** وقتی عطسه می‌کند بخار آن در پرتو نور خورشید می‌درخشد. چشمانش مانند طلوع خورشید درخشان است. **19** از دهانش آتش زبانه می‌کشد. **20** دودی که از سوراخهای بینی‌اش خارج می‌شود مانند بخاری است که از دیگ جوشان برمی‌خیزد. **21** نفس او هیزم را به آتش می‌کشد؛ شعله‌های سوزان از دهانش می‌جهد. **22** قدرت حیرت‌آوری در گردن او نهفته است و هر که او را می‌بیند به وحشت می‌افند. **23** لایه‌های گوشت بدنش سفت و محکم به هم چسبیده است. **24** دلش مثل سنگ زیرین آسیاب سخت است. **25** وقتی برمی‌خیزد زورمندان هراسان می‌شوند و از ترس بیهوش می‌گردند. **26** شمشیر، نیزه، تیر یا زوین بر او کارگر نیست. **27** آهن برایش مثل کاه است و مفرغ مانند چوب پوسیده. **28** تیرهای کمان نمی‌توانند او را فراری دهند. سنگهای فلاخن چون پر کاه بر او بی‌اثرند. **29** چماق برای او مانند کاه است. او به تیرهایی که به طرفش پرتاب می‌شوند، می‌خندد. **30** پوست شکمش مانند تکه‌های سفال، تیز است و مانند چنگال خرمنکوب روی زمین شیار به وجود می‌آورد. **31** با حرکات خود اعماق دریا را مانند یک ظرف جوشان به جوش و خروش می‌آورد و دریا را مثل دیگ عطاران به هم می‌زند. **32** ردپای درخشان به دنبال خود برجای می‌گذارد، به طوری که دریا از کف سفید پوشیده می‌شود. **33** در روی زمین هیچ موجودی مانند او بی‌باک نیست. **34** او سلطان حیوانات وحشی است و هیچ جانوری به پای او نمی‌رسد.

42

سپس ایوب در جواب خداوند چنین گفت: **2** می‌دانم که تو هر چه اراده کنی می‌توانی انجام دهی. **3** می‌پرسی: «کیست که با حرفهای پوچ و بی‌معنی منکر حکمت من می‌شود؟» آن شخص منم. من نمی‌دانستم چه می‌گفتم. دربارهٔ چیزهایی سخن می‌گفتم که فراتر از عقل من بود. **4** تو از من خواستی که به سخنان گوشت کنم و به سؤالی که از من می‌پرسی پاسخ دهم. **5** پیش از این گوشت من دربارهٔ تو چیزهایی شنیده بود، ولی اکنون چشم من تو را می‌بیند! **6** از این جهت از خود بیزار شده در خاک و خاکستر توبه می‌کنم. **7** هنگامی که خداوند صحبت خود را با ایوب تمام کرد، به الیفاز تیمانی فرمود: «از تو و از دو رفیق خشمگین هستم، زیرا سخنان شما دربارهٔ من مانند سخنان خدمتگزارم ایوب، درست نبوده است. **8** اکنون هفت گوساله و هفت قوچ بگیرید و پیش بندهام

قدرت آنها را در هم شکن تا دیگر نتوانند به من آسیبی برسانند. 8
نجات از جانب خداوند می‌آید. برکت تو بر قوم باد!

1 خوشا به حال کسی که در راه بدکاران قدم نمی‌زند و در راه گناهکاران نمی‌ایستد و با کسانی که خدا را مسخره می‌کنند نمی‌نشیند، **2** بلکه مشتاقانه از دستورهای خداوند پیروی می‌کند و شب و روز در آنها تفکر می‌نماید. **3** او همچون درختی است که در کنار نه‌های آب کاشته شده و به موقع میوه می‌دهد و برگهایش هرگز پژمرده نمی‌شوند؛ کارهای او همیشه ثمربخش‌اند. **4** اما بدکاران چنین نیستند. آنها مانند کاهی هستند که در برابر باد پراکنده می‌شود. **5** آنها در برابر مسند داوری خدا محکوم خواهند شد و به جماعت خداشناسان راه نخواهند یافت. **6** درستکاران توسط خداوند محافظت و هدایت می‌شوند، اما بدکاران به سوی نابودی پیش می‌روند.

2 چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا ملت‌ها بی‌جهت توطئه می‌چینند؟ **2** پادشاهان جهان صف‌آرایی کرده‌اند و رهبران ممالک با هم مشورت می‌کنند بر ضد خداوند و مسیح او. **3** آنها می‌گویند: «بیایید زنجیرها را پاره کنیم و خود را از قید اسارت آزاد سازیم!» **4** اما خداوند که بر تخت خود در آسمان نشسته، به نقشه‌های آنان می‌خندد. **5** سپس با خشم و غضب آنان را توبیخ می‌کند و به وحشت می‌اندازد. **6** می‌داری.

5 برای رهبر سرایندگان: مزبور داوود، با همراهی سازه‌های بادی. ای خداوند، به سخنان من گوش بده و به ناله من توجه فرما. **2** ای پادشاه و ای خدای من، به فریادم برس، زیرا من فقط نزد تو دعا می‌کنم. **3** ای خداوند، صبحگاهان به پیشگاه تو دعا می‌کنم و تو صدای مرا می‌شنوی، پس من انتظار خواهم کشید تا جواب مرا بدهی. **4** تو خدایی نیستی که گناه را دوست بداری و شرارت را تحمل کنی. **5** تو تحمل دیدن متکبران را نداری و از همه بدکاران نفرت داری. **6** ای خداوند، تو از قاتلان و حيله‌گران بیزاری و دروغ‌گويان را هلاک می‌کنی. **7** اما من در پناه محبت عظیم تو به خانه مقدّست داخل خواهم شد و با ترس و احترام، تو را عبادت خواهم کرد. **8** ای خداوند عادل، راه خود را به من نشان ده و مرا هدایت نما تا دشمنانم نتوانند بر من چیره شوند. **9** به سخنان دهانشان نمی‌توان اعتماد کرد و دلشان مملو از شرارت است. گلویشان گوری است گشاده، و دروغ بر زبانشان است. **10** ای خدا، تو آنها را محکوم کن و بگذار خود در دامهایشان گرفتار شوند! آنها را دور بیننداز، زیرا گناهان زیادی مرکب شده‌اند و بر ضد تو برخاسته‌اند. **11** اما بگذار همه کسانی که به تو پناه می‌آورند، خوشحال شوند و همیشه با شادی سرود بخوانند. از کسانی که تو را دوست دارند محافظت نما تا آنها در پناه تو شادمان باشند. **12** تو ای خداوند، عادلان را برکت می‌دهی و ایشان را با سپر محبت خود محافظت می‌نمایی.

3 داوود این مزبور را وقتی از دست پسرش ابشالوم گریخته بود، سرایید. ای خداوند، دشمنانم چقدر زیاد شده‌اند! بسیاری بر ضد من برمی‌خیزند. **2** بسیاری می‌گویند که خدا به داد من نخواهد رسید. **3** اما ای خداوند، تو سپر من هستی و از هر سو مرا محافظت می‌نمایی. تو مرا پیروز و سرپند می‌سازی و شهادت مرا به من باز می‌گردانی. **4** به سوی خداوند فریاد برمی‌آورم و او از کوه مقدّس خود مرا اجابت می‌کند. **5** با خیال آسوده به خواب می‌روم و از خواب بیدار می‌شوم، زیرا خداوند از من مراقبت می‌نماید. **6** از هزاران دشمنی که از هر سو مرا احاطه کرده‌اند، ترسی ندارم. **7** ای خداوند، برخیز! ای خدای من، مرا نجات ده! دشمنانم را مجازات کن و

برای رهبر سرایندگان: مزمور داوود، با همراهی سازهای زهی، می‌سازند. **3** وقتی به آسمان تو و به ماه و ستارگانی که آفریده‌ای نگاه می‌کنم، **4** می‌گویم انسان چیست که تو به فکرش باشی، و پسر انسان، که او را مورد لطف خود قرار دهی؟ **5** تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی. **6** او را بر تمام خلقت خود گمباردی و همه چیز را زیر فرمان او درآوردی: **7** گوسفندان و گاو، حیوانات وحشی، **8** پرندگان آسمان، ماهیان دریا و جاندارانی که در آنها زندگی می‌کنند. **9** ای آورند. کیست که در قبر تو را ستایش کند؟ (Sheol h7585) **6** از نالیدن خسته شده‌ام. هر شب بسترم را غرق اشک می‌سازم. **7** از آزار دشمنانم آنقدر گریه کرده‌ام که چشمانم تار شده‌اند. **8** ای همهٔ بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریهٔ مرا شنیده است. **9** او به فریاد من خواهد رسید و دایم را اجابت خواهد کرد. **10** آنگاه همهٔ دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکنندگی دور خواهند شد.

مزمور داوود، که به سبب سخنان کوش بنیامین برای خداوند سرایید. ای خداوند، خدای من، به تو پناه می‌آورم؛ مرا از دست تعقیب‌کنندگانم نجات ده، **2** و گرنه آنها همچون شیر من می‌درند و تکه‌تکه می‌کنند بدون آنکه کسی بتواند به نجاتم بشتابد. **3** ای خداوند، خدای من، اگر به کسی ظلم کرده‌ام، **4** اگر خوبی را با بدی تلافی نمودم و یا به ناحق دشمن خود را غارت کرده‌ام، **5** آنگاه بگذار دشمن مرا تعقیب نموده، به دام اندازد و زندگیم را بتاه سازد. **6** ای خداوند، برخیز و با غضبت در مقابل خشم دشمنانم بایست! ای خدای من، برخیز و عدالت را برقرار نما. **7** همهٔ قومها را نزد خود جمع کن و از بالا بر ایشان داوری فرما. **8** ای خداوند که داور همهٔ مردم هستی، پاکی و بی‌گناهی مرا ببین و حکم بده. **9** ای خدای عادل که از افکار و دلهای ما باخبری، بدبها را از بین ببر و نیکان را استوار ساز. **10** خدا سپر من است و از من محافظت می‌کند. او کسانی را که دلشان پاک و راست است، نجات می‌بخشد. **11** خدا داور عادل است. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود. **12** اگر آنها به سوی خدا بازگشت نکنند، او شمشیرش را تیز خواهد کرد. خدا کمان خود را کشیده و آماده کرده است. **13** او سلاحهای مرگبار و تیرهای آتشین خود را به دست گرفته است. **14** وجود اشخاص گناهکار پر از شرارت و ظلم است و اعمالشان نادرست. **15** آنها برای دیگران چاه می‌کنند، اما خود در آن می‌افتند. **16** و در دام بداندیشی و ظلم خود گرفتار می‌شوند. **17** خداوند را به خاطر عدالتش می‌ستایم و در وصف او که متعال است می‌سرایم.

برای رهبر سرایندگان: مزمور داوود، در مایهٔ گیتیت. ای خداوند، ای خداوند ما، شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است! عظمت تو از آسمانها نیز فراتر رفته است. **2** کودکان و شیرخواران، زبان به ستایش تو می‌گشایند و دشمنان را سرافکنده و خاموش می‌سازند. **3** وقتی به آسمان تو و به ماه و ستارگانی که آفریده‌ای نگاه می‌کنم، **4** می‌گویم انسان چیست که تو به فکرش باشی، و پسر انسان، که او را مورد لطف خود قرار دهی؟ **5** تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی. **6** او را بر تمام خلقت خود گمباردی و همه چیز را زیر فرمان او درآوردی: **7** گوسفندان و گاو، حیوانات وحشی، **8** پرندگان آسمان، ماهیان دریا و جاندارانی که در آنها زندگی می‌کنند. **9** ای آورند. کیست که در قبر تو را ستایش کند؟ (Sheol h7585) **6** از نالیدن خسته شده‌ام. هر شب بسترم را غرق اشک می‌سازم. **7** از آزار دشمنانم آنقدر گریه کرده‌ام که چشمانم تار شده‌اند. **8** ای همهٔ بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریهٔ مرا شنیده است. **9** او به فریاد من خواهد رسید و دایم را اجابت خواهد کرد. **10** آنگاه همهٔ دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکنندگی دور خواهند شد.

خدا را ناسزا می گویند. **4** این بدکاران متکبر فکر می کنند خدایی وجود ندارد تا از آنها بازخواست کند. **5** آنها در کارهایشان موفقند و دشمنانشان را به هیچ می شمارند و توجهی به احکام خدا ندارند. **6** هفت بار در کوره تصفیه شده باشد، پاک و قابل اعتماد است. **7** به خود می گویند: «همیشه موفق خواهیم بود و از هر مصیبتی به دور خواهیم ماند.» **7** دهانشان آکنده از نفرین و دروغ و تهدید است و مردم کارهای پلید آنها را ستایش می کنند، ولی تو ما را تا ابد از چنین از زبانشان گناه و شرارت می بارد. **8** در روستاها به کمین می نشینند و اشخاص بی گناه را می کشند. **9** مانند شیر درنده، کمین می کنند و بر اشخاص فقیر و درمانده حمله می برند و ایشان را در دام خود گرفتار می سازند. **10** اشخاص بیچاره در زیر ضربات بی رحمانه آنها خرد می شوند. **11** این بدکاران در دل خود می گویند: «خدا روی خود را برگردانده و این چیزها را هرگز نمی بیند.» **12** ای خداوند، برخیز و این بدکاران را مجازات کن! ای خدا، بیچارگان را فراموش نکن! **13** چرا بدکاران به خدا ناسزا می گویند و مجازات نمی شوند؟ آنها در دل خود می گویند: «خدا از ما بازخواست نخواهد کرد؟» **14** اما ای خدا، تو می بینی! تو رنج و غم مردم را می بینی و به داد آنها می رسی. تو امید بیچارگان و مددکار یتیمان هستی. **15** دست این بدکاران را بشکن. آنها را به سزای اعمالشان برسان و به ظلم آنها پایان بده. **16** خداوند تا ابد پادشاه است؛ قومهایی که او را نمی پرستند از سرزمین وی رانده و هلاک خواهند شد. **17** ای خداوند، تو دعای بیچارگان را اجابت می کنی. تو به درد دل آنها گوش می دهی و به ایشان قوت قلب می بخشی. **18** تو از حق یتیمان و مظلومان دفاع می کنی تا دیگر انسان خاکی نتواند آنها را بترساند.

11 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. چرا به من که به خداوند پناه برده ام می گویند: «مثل پرند به کوهها فرار کن **2** زیرا شیران در کمین عادلان نشستند و تیرهای خود را به کمان نهاده اند تا ایشان را هدف قرار دهند. **3** پایه های نظم و قانون فرو ریخته، پس عادلان چه می توانند بکنند؟» **4** اما خداوند هنوز در خانه مقدس خود است، او همچنان بر تخت آسمانی خود نشسته است. خداوند انسانها را می بیند و می داند که آنها چه می کنند. **5** خداوند بدکاران و درستکاران را امتحان می کند. او از آدم بدکار و ظالم بیزار است. **6** او بر بدکاران آتش و گوگرد خواهد بارانید و با بادهای سوزان آنها را خواهد سوزانید. **7** خداوند عادل است و انصاف را دوست دارد و درستکاران در حضور او خواهند زیست.

12 برای رهبر سرایندگان: مزمور داوود، با همراهی سازهای زهی، در مایه شمیمیت. ای خداوند، به داد ما برس، زیرا دیگر اثری از خداشناسان نیست و انسان باوفا در دنیا باقی نمانده است. **2** همه دروغ می گویند و با چاپلوسی یکدیگر را فریب می دهند. **3** ای خداوند، زبان چاپلوسان و متکبران را پُر **4** که می گویند: «ما هر چه را که بخواهیم با زبانمان به دست می آوریم. هر چه را که بخواهیم می گوئیم و کسی نمی تواند مانع ما شود.» **5** خداوند می گوید: «من برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. کسی که فکر می کند خدایی نیست، ابله است. چنین شخصی فاسد است و دست به کارهای پلید می زند و هیچ نیکی در او نیست. **2** خداوند از آسمان به انسانها نگاه می کند تا شخص فهمیده ای بیابد که طالب خدا باشد. **3** اما همه گمراه شده اند، همه فاسد گشته اند، نیکوکاری نیست، حتی یک نفر. **4** آیا این بدکاران شعور ندارند؟ آنها که قوم مرا مانند نان می بلعند و می خورند و هرگز خداوند را نمی طلبند؟ **5** ولی وحشت، آنها را فرا می گیرد زیرا خدا با درستکاران است. **6** بله، وقتی بدکاران امید آدم بیچاره را نقش بر آب می کنند، خداوند او را در پناه خود می گیرد. **7** کاش که نجات برای اسرائیل از صهیون فرا می رسید و خداوند سعادت گذشته را به قوم خود باز می گردانید! بگذار یعقوب شادی کند و اسرائیل به وجد آید!

15 مزمور داوود. ای خداوند، چه کسی می تواند به خیمه تو وارد شود؟ چه کسی می تواند به حضور مقدس تو راه یابد؟ **2** کسی که بی عیب و بی ریا باشد و هر کاری را با صداقت انجام دهد، **3** کسی که از دیگران بدگویی نکند، به تهمت ها گوش ندهد و به همسایه خود بدی نکند، **4** کسی که بدکاران را خوار بشمارد ولی به کسی که از خدا می ترسد احترام بگذارد، کسی که به قول خود وفا کند اگرچه به ضررش تمام شود، **5** پول قرض دهد ولی سود آن را نگیرد، و از گرفتن رشوه برای دادن شهادت بر ضد بی گناه خودداری کند. چنین شخصی همیشه پایدار خواهد ماند.

16 غزل داوود. ای خدا، از من محافظت فرما، زیرا که به تو پناه آورده ام. **2** به خداوند گفتم: «تو خداوند من هستی و من جز تو هیچ چیز خوب ندارم.» **3** بزرگان واقعی دنیا کسانی هستند که به تو

ایمان دارند، و ایشان مایه شادی من می باشند. **4** آنان که به دنبال خدایان دیگر می روند دچار دردهای زیادی خواهند شد. من برای این پناه می دهم و با قدرتش مرا می رهاوند. نجات دهنده من، مرا از ظلم ای خداوند، تو همه چیز من هستی! تو پیاله برکت من هستی! آنچه دارم، در تو محفوظ است. **6** زمینی که به من بخشیده ای زمینی است دلپذیر. چه میثاقی عالی به من داده ای! **7** خداوند را شکر می کنم که مرا راهنمایی می کند و حتی شب هنگام نیز مرا تعلیم می دهد. **8** خداوند را همیشه پیش روی خود می دارم. او در کنار من است و هیچ چیز نمی تواند مرا بلرزاند. **9** پس دلم شاد است و زبانم در وجد؛ بدنم نیز در امنیت ساکن است. **10** زیرا تو جان مرا در جنگال مرگ رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قدوس تو در قبر پیوست. (Sheol h7585) **11** تو راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می کند و بودن در کنار تو به من لذتی جاودانی می بخشد.

17 دعای داوود. ای خداوند، فریاد عدالت خواهانه مرا بشنو و به دعای من که از دل بی ریایم آید، توجه فرما! **2** تو واقعیت را می دانی، پس بی گناهی مرا اعلام کن. **3** تو از دل من باخبری. حتی در شب به سراغم آمدی و مرا آزمودی و خطایی در من نیافتی. هیچ بدی در سخنان من نبوده است، **4** و من خود را از گناهکاران دور نگه داشته، از راههای آنها پیروی نکرده ام، بلکه از کلام تو اطاعت نموده ام و پاهای من هرگز از راههای تو منحرف نشده اند. **6** ای خدا، من تو را می خوانم زیرا یقین دارم که مرا اجابت خواهی نمود پس دعای مرا بشنو. **7** ای که با دست بر قدرت کسانی را که به تو پناه می آورند از دست دشمنان می رسانی، محبت بی دریغت را به من بنمایان. **8** از من مانند مردمک چشمت مواظبت نما و مرا زیر سایه پاهای خود پنهان کن. **9** مرا از جنگ دشمنانی که محاصره ام می کنند و بر من هجوم می آورند، برهان. **10** این سنگدلان متکبر، مرا احاطه کرده اند و منتظر فرصتی هستند تا مرا از پای درآورند. **12** آنها مانند شیری درنده در کمین من نشسته اند تا مرا بکشد. **13** ای خداوند، برخیز و در مقابل آنها بایست و آنها را به زانو درآور! با شمشیر خود، جانم را از دست گناهکاران نجات بده! **14** خداوند، با قدرت دست خود مرا از چنین مردمانی که دل به این دنیا بسته اند، برهان. اما شکم کسانی را که عزیز تو هستند سیر کن. باشد که فرزندان ایشان مال فراوان داشته باشند، و برای اولادشان نیز ارث باقی بگذارند. **15** اما من از دیدن روی تو است که سیر می شوم. هنگامی که بیدار شوم تو را خواهم دید، زیرا تو گناه مرا بخشیده ای.

18 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود، خدمتگزار خداوند. داوود این سرود را هنگامی سرایید که خداوند او را از جنگ تمام دشمنان و از جنگ شائول رهاوند. داوود چنین سرود: ای خداوند، ای قوت من، تو را دوست دارم! **2** خداوند قلعه من است. او صخره ایمن من است و مرا نجات می بخشد. خدایم سیر من محافظت می کند. **31** کیست خدا غیر از یهوه؟ و کیست صخره نجات غیر از خدای ما؟ **32** خدا به من قوت می بخشد و در راههایی که می روم مرا حفظ می کند. **33** پاهایم را چون پاهای آهو می گرداند تا بتوانم بر بلندبها بایستم. **34** او دستهای مرا برای جنگ تقویت می کند و بازوی مرا

قوت می‌بخشد تا بتوانم کمان مفرغین را خم کنم. 35 خداوند، تو نگذار بر من مسلط شوند. آنگاه خواهیم توانست از شر گناه آزاد با سپرت مرا نجات داده‌ای و با دست راست حمایت نموده‌ای و از لطف توست که به این عظمت رسیده‌ام. 36 زمین زیر پایم را وسیع

ساخته‌ای تا نلغزم. 37 دشمنانم را تعقیب کرده، به آنها می‌رسم، و تا آنها را از بین نبرم، باز نمی‌گردم. 38 آنها را چنان بر زمین می‌کوبم که زیر پاهایم بیفتند و برنخیزند. 39 تو برای جنگیدن مرا قوت بخشیده‌ای و دشمنانم را زیر پاهای من انداخته‌ای. 40 تو آنها را وادار به عقب‌نشینی و فرار می‌نمایی و من آنها را نابود می‌کنم. 41 فریاد برمی‌آورند، ولی کسی نیست که آنها را برهاند. از خداوند کمک می‌خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی‌رسد. 42 من آنها را خرد کرده، به صورت غبار درمی‌آورم، و آنها را مانند گل کوزه‌ها لگمال می‌کنم. 43 تو مرا از شورش قوم نجات داده‌ای و مرا رهبر قوما ساخته‌ای. مردمی که قبلاً آنها را نمی‌شناختم اکنون مرا خدمت می‌کنند. 44 بیگانه‌ها در حضور من سر تعظیم فرود می‌آورند و به محض شنیدن دستورها، آنها را اجرا می‌کنند. 45 آنها روحیه خود را باخته‌اند و با ترس و لرز از قلعه‌های خود بیرون می‌آیند. 46 خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال باد که صخره نجات من است! 47 خدایی که انتقام مرا می‌گیرد، قوما را مغلوب من می‌گرداند، 48 و مرا از چنگ دشمنان می‌رهاند. خداوند، تو مرا بر دشمنانم پیروز گردانیدی و از دست ظالمان رهایی دادی. 49 ای خداوند، تو را در میان قوما خواهم ستود و در وصف تو خواهم سرایید. 50 خدا پیروزیهای بزرگی نصیب پادشاه برگزیده خود، داوود، می‌سازد، و بر او و نسلش همیشه محبت می‌کند.

19 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. آسمان از شکوه و عظمت خدا حکایت می‌کند و صنعت دستهای او را نشان می‌دهد. 2 روز و شب حکمت خدا را اعلام می‌کنند. 3 بی سر و صدا سخن می‌گویند، و آوازشان شنیده نمی‌شود؛ 4 با این همه، پیامشان به سراسر زمین منتشر می‌گردد، و کلامشان تا به کرانه‌های جهان می‌رسد. خدا خیمه‌ای در آسمان برای خورشید بر پا کرده است. 5 خورشید مانند تازه داماد، با خوشحالی از حجله بیرون می‌آید و مانند پهلوان شادمانه در میدان می‌دود. 6 از یک سوی آسمان به سوی دیگر می‌شتابد، و حرارتش همه جا را فرا می‌گیرد. 7 احکام خداوند کامل است و جان را تازه می‌سازد، کلام خداوند قابل اعتماد است و به ساده‌دلان حکمت می‌بخشد. 8 فرامین خداوند راست است و دل را شاد می‌سازد، اوامر خداوند پاک است و بصیرت می‌بخشد. 9 قوانین خداوند قابل احترام و نیکوست و تا ابد برقرار می‌ماند. احکام خداوند تماماً حق و عدل است، 10 از طلای ناب مرغوبتر و از عسل خالص شیرینتر. 11 احکام تو، بندها را آگاه و هوشیار می‌سازد و هر که آنها را بجا آورد، پادشاه عظیمی خواهد یافت. 12 کیست که بتواند به گناهان نهان خود پی ببرد؟ خداوند، تو مرا از چنین گناهان پاک ساز! 13 و نیز مرا از گناهان عمدی بازدار و

20 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. خداوند دعای تو را در روز تنگی اجابت فرماید! نام خدای یعقوب از تو محافظت کند. 2 خداوند از مکان مقدس خود، برایت کمک بفرستد، و از کوه صهیون تو را حمایت کند! 3 تمام هدایای تو را به یاد آورد و قربانیهای سوختنی‌ات را قبول فرماید. 4 آرزوی دلت را برآورده و تو را در همه کارهای موفق سازد. 5 ما از شنیدن خبر پیروزی تو شاد خواهیم شد و پرچم پیروزی را به نام خدای خود برواهیم افراشت. خداوند تمام درخواستهای تو را اجابت فرماید! 6 اینک می‌دانم که خداوند از مکان مقدس خود در آسمان، دعای پادشاه برگزیده خود را اجابت می‌کند و با نیروی نجاتبخش خویش او را می‌رهاند. 7 برخی به اربابه‌های خود می‌بالند و برخی دیگر به اسبهای خویش، ولی ما به خداوند، خدای خود فخر می‌کنیم! 8 آنان به زانو در می‌آیند و می‌افتند، اما ما برمی‌خیزیم و پا برجا می‌مانیم. 9 ای خداوند، پادشاه ما را پیروز گردان و هنگامی که از تو کمک می‌طلبیم، ما را اجابت فرما!

23 رهایی یافتند. ایشان بر تو توکل کردند و نومید و سرافکنده نشدند. 6 اما من مانند کرم پست شده‌ام؛ مرا انسان به حساب نمی‌آورند. نزد قوم خود خوار و حقیر شده‌ام. 7 هر که مرا می‌بیند، مسخره می‌کند. آنها سر خود را تکان می‌دهند و با طعنه می‌گویند: 8 «آیا این همان کسی است که بر خداوند توکل داشت؟ پس بگذار خداوند نجاتش دهد! اگر خداوند او را دوست دارد، بگذار رهایی‌اش بخشد؟» 9 ای خداوند، این تو بودی که مرا از رَجَم مادرم به دنیا آوردی. وقتی هنوز بر سینه‌های مادرم بودم، تو از من مراقبت نمودی. 10 هنگام تولدم مرا به تو سپردند؛ از وقتی متولد شدم خدای من تو بودی. 11 اکنون نیز مرا ترک نکن، زیرا خطر در کمین است و غیر از تو کسی نیست که به داد من برسد. 12 دشمنانم مانند گاوآن تر سرزمین «باشان» مرا محاصره کرده‌اند. 13 همچون شیران درنده غُرآن، دهان خود را باز کرده‌اند تا مرا بدرند. 14 نیرویی در من نمانده است. تمام بندهای استخوانهایم از هم جدا شده‌اند. دلم مانند موم آب می‌شود. 15 گلویم همچون ظرف گلی خشک شده و زبانم به کامم چسبیده. تو مرا به لب گور کشانده‌ای. 16 دشمنانم مانند سگ، دور مرا گرفته‌اند. مردم بدکار و شرور مرا احاطه نموده‌اند. دستها و پاهاى مرا سوراخ کرده‌اند. 17 از فرط لاغری تمام استخوانهایم دیده می‌شوند؛ بدکاران به من خیره شده‌اند. 18 لباسهایم را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند. 19 ای خداوند، از من دور نشو؛ ای قوت من، به یاری من بشتاب! 20 جانم را از شمشیر برهان و زندگی مرا از جنگ این سگان نجات ده. 21 مرا از دهان این شیران برهان؛ مرا از شاخهای این گاوآن وحشی نجات ده! 22 نام تو را به برادران و خواهرانم اعلام خواهم کرد، و در میان جماعت، تو را خواهم ستود. 23 ای ترسندگان خداوند، او را سپاس گوید! ای فرزندان یعقوب،

24 زمزمور داوود. زمین و هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد. 2 او اساس و بنیاد زمین را بر آب دریاها قرار داد. 3 چه کسی می‌تواند به خانه مقدس خداوند که بر کوه واقع است راه یابد؟ 4 کسی که پندار و کردارش پاک باشد و از ناراستی و دروغ پرهیزد. 5 خداوند چنین کسی را نجات بخشیده، برکت خواهد داد و او را بی‌گناه اعلام خواهد نمود. 6 اینها همان کسانی هستند که همیشه در طلب خدای یعقوب می‌باشند و مشتاق دیدار او هستند! 7 ای دروازه‌ها، باز شوید! ای درهای قدیمی اورشلیم باز شوید، تا پادشاه جلال وارد شود! 8 این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قادر مطلق؛ خداوند فاتح همه جنگها! 9 ای دروازه‌ها، باز شوید! ای درهای قدیمی اورشلیم باز شوید، تا پادشاه جلال وارد شود! 10 این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند لشکرهای آسمان! آری، اوست پادشاه جلال!

25 زمزمور داوود. ای خداوند، راز دل خود را با تو در میان می‌گذارم. 2 خدایا، من بر تو توکل دارم، پس نگذار شرمنده شوم و دشمنانم با دیدن بدبختی من شادی کنند. 3 بله، آثانی که به تو امیدوارند هرگز سرافکنده نخواهند شد؛ کسانی سرافکنده می‌شوند که بی‌جهت مردم را فریب می‌دهند. 4 ای خداوند، راه خود را به من نشان ده و احکام خود را به من بیاموز. 5 راستی خود را به من تعلیم ده و مرا هدایت فرما، زیرا تو نجات‌دهنده من هستی. تمام روز امید من تو هستی. 6 ای خداوند، رحمت ازلی و محبت عظیم خود را به یاد آر! 7 خطایا و گناهان جوانی‌ام را ببخش! ای خداوند، به محبت خویش و به خاطر نیکویی خود مرا یاد کن! 8 خداوند نیکو و عادل است؛ او راه راست خود را به کسانی که از راه منحرف شوند نشان خواهد داد. 9 او شخص فروتن را در انجام کارهای درست هدایت خواهد کرد و راه خود را به او تعلیم خواهد داد. 10 خداوند تمام کسانی را که عهد او را نگاه می‌دارند و از اوامرش پیروی می‌کنند، با وفاداری و محبت هدایت می‌کند. 11 ای خداوند، گناه من بزرگ است، به خاطر نام خودت آن را بیامرز! 12 اگر کسی خدا ترس باشد، خدا راه راست را به او نشان خواهد داد. 13 او

همیشه کامیاب خواهد بود و فرزندان در دنیا پایدار خواهند شد. و مرا از حضورت نران. تو مددکار من بوده‌ای، مرا طرد نکن؛ ای **14** خداوند به کسانی اعتماد دارد که از او اطاعت می‌کنند. او عهد خدای نجات‌دهنده من، مرا ترک نکن! **10** حتی اگر پدر و مادرم مرا خود را به ایشان تعلیم می‌دهد. **15** چشم امید من همیشه بر خداوند از خود برانند، خداوند مرا نزد خود خواهد پذیرفت. **11** ای خداوند، است، زیرا تنها او می‌تواند مرا از خطر برهاند. **16** ای خداوند، به من مرا به راه راست خود هدایت کن تا از گزند دشمن در امان باشم. توجه فرما و بر من رحم نما، زیرا تنها و درمانده‌ام. **17** غمهای دلم **12** مرا به دست بدخواهانم نسپار، زیرا این ظالمان می‌خواهند با زیاد شده است، مرا از غصه‌هایم رها ساز! **18** به فقر و بدبختی من شهادت دروغ خود، بر ضد من قیام کنند. **13** به یقین باور دارم که توجه کن و همه گناهانم را بیامرز. **19** دشمنانم را ببین که چه زیادند نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا، در دیار زندگان خواهم دید. و چقدر از من نفرت دارند! **20** جانم را حفظ کن و مرا نجات ده **14** به خداوند امیدوار باش و بر او توکل کن. ایمان داشته باش و تا شرمنده نشوم، زیرا که بر تو توکل کرده‌ام. **21** باشد که کمال ناامید نشو.

و راستی من حافظ من باشم، زیرا به تو پناه می‌برم. **22** خدایا، **28** مزمور داوود. ای خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم؛ ای تکیه‌گاه بنی‌اسرائیل را از تمام مشکلاتش نجات ده!

26 مزمور داوود. ای خداوند، به داد من برس، زیرا در کمال صداقت رفتار می‌کنم و توکل را سخ به تو دارم. **2** خداوند، مرا بیازما. سوی قدس تو بلند می‌کنم و با گریه و زاری از تو کمک می‌طلبم، مرا فکر و دل مرا تفتیش کن و پاک ساز؛ **3** زیرا محبت تو را در نظر اجابت فرما. **3** مرا جزو بدکاران و شروران محسوب نکن. آنها در دارم و وفاداری تو را شعار زندگی خود کرده‌ام. **4** با مردان نادرست ظاهر با همسایگان خود سخنان دوستانه می‌گویند، اما در دل خود همنشین نمی‌شوم و با اشخاص ریاکار رفت و آمد نمی‌کنم. **5** از قصد اذیت و آزارشان را دارند. **4** آنها را برای آنچه که کرده‌اند بدکاران نفرت دارم و با شریزان معاشرت نمی‌کنم. **6** دستهای خود مجازات کن! برای کارهای زشتی که مرتکب شده‌اند، مزدشان را را خواهم شست تا نشان دهم که بی‌گناه، سپس مذبح تو را کف دستشان بگذارد؛ **5** آنها را چنان بر زمین بکوب که دیگر نتوانند طواف خواهم کرد. **7** آنگاه با سراییدن سرود شکرگزاری کارهای بلند شوند، زیرا به آفرینش و کارهای دست تو اهمیت نمی‌دهند. **6** شگفت‌انگیز تو را به همه خبر خواهم داد. **8** خداوند، خانه تو را که خداوند را سپاس باد! او فریاد الشماس مرا شنیده است. **7** خداوند حضور پرچالالت در آنجاست، دوست می‌دارم. **9** پس با من مانند قوت و سپر من است. از صمیم قلب بر او توکل کردم و او نیز بدکاران و قاتلان رفتار نکن که رشوه می‌دهند و خون مردم را می‌ریزند. مرا یاری نمود. از این رو، دلم شاد است و با سرود از او تشکر **11** اما من راستی را پیشه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا نجات ده. **8** خداوند قوم خود را حفظ می‌کند و از پادشاه برگزیده **12** خداوند را در حضور مردم سپاس خواهم گفت، زیرا مرا از خطر خویش حمایت می‌نماید و او را نجات می‌بخشد. **9** ای خداوند، رهانیده است. قوم برگزیده خود را نجات ده و عزیزان خود را برکت عنایت فرما. تو

27 مزمور داوود. خداوند نور و نجات من است، از که بترسم؟

29 مزمور داوود. ای فرشتگان، خداوند را ستایش کنید! شکوه و خداوند حافظ جان من است از که هراسان شوم؟ **2** هنگامی که بدکاران بر من هجوم آوردند تا مرا نابود کنند، لغزیدند و افتادند. **3** عظمت او را بستانید! **2** خداوند را به خاطر جلال نامش بپرستید. حتی اگر لشکری بر ضد من برخیزد، ترسی به دل راه نخواهم داد! خداوند را در شکوه قدوسیتش پرستش کنید. **3** صدای خداوند از فراز اگر علیه من جنگ بر پا کنند، به خدا توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید! **4** تنها خواهش من از خداوند این است که اجازه دهد تمام روزهای عمرم در حضور او زیست کنم و در خانه او به او تفکر نمایم و جمال او را مشاهده کنم. **5** در روزهای سخت زندگی، او مرا در خانه خود پناه خواهد داد، مرا حفظ خواهد کرد و بر صخره‌ای بلند و گوساله به جست و خیز و می‌دارد. **7** صدای خداوند رعد و برق مطمئن استوار خواهد ساخت. **6** آنگاه بر دشمنانی که مرا احاطه کرده‌اند پیروز خواهم شد؛ با فریاد شادی در خیمه او قربانها تقدیم خواهم نمود و برای خداوند سرود شکرگزاری خواهم خواند. **7** ای خداوند، درختان جنگل را به زمین می‌ریزد. در خانه خداوند، همه جلال و خداوند، فریاد مرا بشنو و رحمت فرموده، دعایم را اجابت کن. **8** تو عظمت او را می‌ستایند. **10** خداوند بر آبهای عمیق فرمان می‌راند و گفته‌ای که تو را بطلم، من نیز از ته دل می‌گویم که ای خداوند تو تا به ابد سلطنت می‌نماید. **11** خداوند به قوم برگزیده خود قدرت را خواهم طلبید. **9** خود را از من پنهان نکن؛ بر من خشمگین مشو می‌بخشد و صلح و سلامتی نصیب ایشان می‌کند.

مزمور داوود. سرودی برای تیرک معبد. خداوند، تو را ستایش می‌کنم، زیرا مرا نجات دادی و نگذاشتی دشمنانم به من بختند. **2** ای خداوند، ای خدای من، وقتی نزد تو فریاد برآوردم و کمک طلبیدم، مرا شفا دادی. **3** مرا از لب گور برگرداندی و از چنگال مرگ نجاتم دادی تا نمریم. (Sheol h7585) **4** ای سرسپردگان خداوند، او را ستایش کنید! نام مقدس خداوند را بستانید، **5** زیرا غضب او لحظه‌ای است، اما رحمت و محبت او دائمی! اگر تمام شب نیز اشک بریزم، صبحگاهان باز شادی آغاز می‌شود. **6** هنگامی که خوشحال و کامیاب بودم، به خود گفتم هرگز شکست نخواهم خورد. **7** فکر می‌کردم مانند کوه همیشه پا برجای و پایدار خواهم بود. اما همین که تو، ای خداوند، روی خود را از من برگرداندی، ترسان و پریشان شدم. **8** ای خداوند، در پیشگاه تو نالیدم و التماس‌کنان گفتم: **9** «ناپودی من برای تو چه فایده‌ای دارد؟ اگر بیمیر و زیر خاک بروم، آیا غبار خاک من، تو را خواهد ستود؟ آیا جسد خاک شده من از وفاداری و صداقت تو سخن خواهد گفت؟ **10** خداوند، دعایم را بشنو و بر من رحم کن! ای خداوند، مددکار من باش!» **11** خدایا، تو ماتم مرا به پاکبویی تبدیل کردی! تو رخت عزا را از تنم درآوردی و لباس جشن و شادی به من پوشاندی. **12** بنابراین سکوت نخواهم کرد و با تمام وجود در وصف تو سرود خواهم خواند. ای یهوه خدای من، تا به ابد تو را سپاس خواهم گفت!

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نگذار هرگز سرافکنده شوم. تو عادل، پس مرا نجات ده. **2** به دعای من گوش ده و هر چه زودتر مرا نجات ببخش. پناهگاهی مطمئن و خانه‌ای حصاردار برای من باش و مرا برهان. **3** تو پناهگاه و سنگر من هستی؛ به خاطر نام خود مرا رهبری و هدایت فرما. **4** مرا از دامی که برایم نهاده‌اند حفظ نما و از خطر برهان. **5** روح خود را به دست تو می‌سپارم؛ ای یهوه خدای امین، تو بهای آزادی مرا پرداخته‌ای. **6** از آنانی که به بت اعتماد می‌کنند، متنفرم؛ من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام. **7** محبت تو مایه شادی و سرور من است، زیرا به مصیبت من توجه نمودی و از مشکلات من آگاه شدی. **8** مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه راه نجات پیش پایم نهادی. **9** خداوند، بر من رحم کن، زیرا در تنگنا و سختی هستم. چشمانم از شدت گریه تار شده است. دیگر تاب و تحمل ندارم. **10** عمرم با آه و ناله به سر می‌رود. بر اثر گناه، قوتم را از دست داده‌ام و استخوانهایم می‌پوسند. **11** نزد همه دشمنان سرافکنده و رسوا شده‌ام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند کنم. آشنایان از من می‌ترسند؛ هر که مرا در کوچه و بازار می‌بیند، می‌گریزد. **12** همچون مردی هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند

ظرفی هستم که به دور انداخته باشند. **13** شنیده‌ام که بسیاری از من بدگویی می‌کنند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند و بر ضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند. **14** اما

من بر تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام و می‌گویم که خدای من تو هستی. **15** زندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و آزاردهندگانم برهان. **16** نظر لطف بر بندهات بیفکن و در محبت خود مرا نجات ده. **17** ای خداوند، به تو متوسل شده‌ام، نگذار سرافکنده شوم. بگذار شریان شرمیده شوند و خاموش به قبرهایشان فرو روند. (Sheol h7585) **18** بگذار زبان دروغگو که بر ضد عادلان سخن می‌گوید لال شود. **19** خداوند، چه عظیم است نیکویی تو که برای ترسندگان ذخیره کرده‌ای! تو آن را در حق کسانی که به تو پناه می‌برند، در برابر مردم بجا می‌آوری. **20** دوستدارانت را از دام توطئه و زخم زبان در امان می‌داری و آنها را در سایه حضورت پناه می‌دهی. **21** خداوند را سپاس باد! زیرا زمانی که من در محاصره بودم، او محبتش را به طرز شگفت‌انگیزی به من نشان داد! **22** من ترسیده بودم و فکر می‌کردم که دیگر از نظر خداوند افتاده‌ام؛ اما وقتی نزد او فریاد برآوردم، او دعای مرا شنید و مرا اجابت فرمود. **23** ای قوم خداوند، او را دوست بدارید! خداوند افراد امین و وفادار را حفظ می‌کند، اما متکبران را به سزای اعمالشان می‌رساند. **24** ای همه کسانی که به خداوند امید بسته‌اید، شجاع و قوی دل باشید!

قصیده داوود. خوشا به حال کسی که گناهش آموخته شده، و خطایش پوشانیده گردید. **2** خوشا به حال کسی که خداوند او را مجرم نمی‌شناسد و حيله و تزویر در وجودش نیست. **3** وقتی گناهم را اعتراف نمی‌کنم، استخوانهایم می‌پوسند و تمام شب غصه و گریه امانم نمی‌دهد! **4** تو، ای خداوند، شب و روز مرا تنبیه می‌کنی، به طوری که طراوت و شادابی خود را مانند بخار آب در گرمای تابستان از دست می‌دهم. **5** اما وقتی در حضور تو به گناه خود اعتراف می‌کنم و خطایم را نمی‌پوشانم و به خود می‌گویم: «باید گناه خود را نزد خداوند اقرار کنم»، تو نیز گناه مرا می‌آزمی. **6** بنابراین، باشد که هر شخص با ایمانی، تا زمانی که فرصت باقی است، در حضور تو دعا کند. طوفان حوادث هرگز به چنین شخصی آسیب نخواهد رساند. **7** تو پناهگاه من هستی و مرا از بلا حفظ خواهی کرد. دل مرا با سرودهای رهایی، شادمان خواهی ساخت! **8** خداوند می‌فرماید: «تو را هدایت خواهم نمود و راهی را که باید بروی به تو تعلیم خواهم داد؛ تو را نصیحت خواهم کرد و چشم از تو برنخواهم داشت! **9** پس، مانند اسب و قاطر نباش که با لگام و افسار، هدایت و رام می‌شوند و از خود فهم و شعوری ندارند!» **10** غم و غصه اشخاص شرور پایان ندارد؛ اما هر که به خداوند توکل کند از محبت او برخوردار خواهد شد. **11** ای عادلان، به سبب آنچه خداوند انجام داده است شادی کنید! ای پاکدلان، بانگ شادی برآوردید!

ای عادلان، خداوند را با سرودی شاد ستایش کنید! خداوند را ستودن زینده نیکان است. **2** خداوند را با بربط بپرسید و با عود

ده تار برای او سرود بخوانید! **3** سرودهای تازه برای خداوند بسرایید، نیکو بنوازید و با صدای بلند بخوانید. **4** زیرا کلام خداوند راست و درست است و او در تمام کارهایش امین و وفادار است. **5** او عدل و انصاف را دوست دارد. جهان سرشار از محبت خداوند است. **6** نیکویی و آرامش را پیشه خود ساز. **15** چشمان خداوند بر عادلان به فرمان خداوند آسمانها به وجود آمد؛ او با کلام دهانش خورشید و ماه و ستارگان را آفرید. **7** او آبهای دریاها را در یک جا جمع کرد و آبهای عمیق را در مخزنهای ریخت. **8** ای همه مردم روی زمین، خداوند را حرمت بدارید و در برابر او سر تعظیم فرود آورید! **9** زیرا او دستور داد و دنیا آفریده شد؛ او امر فرمود و عالم هستی به وجود آمد. **10** خداوند مشورت قومها را بی اثر می کند و نقشه های آنها را نقش بر آب می سازد. **11** اما تصمیم خداوند قطعی است و نقشه های او تا ابد پایدار است. **12** خوشا به حال قومی که خداوند، خدای ایشان است! خوشا به حال مردمی که خداوند، ایشان را برای خود برگزیده است! **13** خداوند از آسمان نگاه می کند و همه انسانها را می بیند؛ **14** او از مکان سکونت خود، تمام ساکنان جهان را زیر نظر دارد. **15** او که خالق دلهاست، خوب می داند که در دل و اندیشه انسان چه می گذرد. **16** پادشاه به سبب قدرت لشکرش نیست که پیروز می شود؛ سرباز با زور بازویش نیست که نجات پیدا می کند. **17** اسب جنگی نمی تواند کسی را نجات دهد؛ امید بستن به آن کار بیهوده ای است. **18** اما خداوند از کسانی که او را گرمای می دارند و انتظار محبتش را می کشند مراقبت می کند. **19** او ایشان را از مرگ می رها کند و در هنگام حطی آنها را زنده نگه می دارد. **20** امید ما به خداوند است. او مددکار و مدافع ماست. **21** او مایه شادی دل ماست. ما به نام مقدس او توکل می کنیم. **22** خداوند، محبت تو بر ما باد؛ زیرا ما به تو امید بسته ایم!

35 مزمور داوود. ای خداوند، با دشمنانم دشمنی کن و با کسانی که با من می جنگند، بجنگ. **2** زره خود را بپوش و سپر خود را بردار و به کمک من بیا. **3** نیزه خود را به دست گیر و راه آنانی را که مرا تعقیب می کنند، ببند. به من اطمینان بده که مرا نجات خواهی داد. **4** آنانی که قصد جان مرا دارند، خجل و رسوا شوند؛ آنانی که بدخواه من هستند شکست خورده، خوار و سرافکنده شوند. **5** همچون کاه در برابر باد پراکنده شوند و فرشته خداوند آنها را براند. **6** وقتی فرشته آنها را تعقیب می کند، راه آنها تاریک و لغزنده شود تا نتوانند فرار کنند. **7** زیرا بی جهت برای من دام نهدند و چاهی عمیق کنندند تا در آن گرفتار شوم. **8** باشد که ناگهان بلایی بر آنها نازل شود و در دامی که نهاده اند و چاهی که کنده اند، خود گرفتار شوند. **9** و اما جان من از وجود خداوند شادی خواهد کرد و به سبب نجاتی که او می دهد خوشحال خواهد شد. **10** با تمام وجودم می گویم: «کیست مانند تو، ای خداوند؟ تو ضعیف را از دست زورگو نجات می دهی و مظلوم را از چنگ ظالم می رهایی.» **11** شاهدان بیرحم علیه من برخاسته اند و مرا به چیزهایی متهم می کنند که روحم از آنها بی خبر است. **12** نیکی مرا با بدی پاسخ می دهند و جان مرا می رنجانند. **13** و اما من، وقتی آنها بیمار بودند لباس عزرا پوشیدم، جان خود را با روزه رنج دادم و برایشان دعا کردم. **14** مانند یک دوست و برادر برای آنها دل سوزاندم؛ چنان اندوهگین بودم که گویی مادرم را از دست داده ام! **15** اما وقتی من در زحمت افتادم، آنها شاد و خندان علیه من جمع شدند. حتی کسانی که نمی شناختم به من حمله ور شدند و بی وقفه به من ناسزا گفتند. **16** آری، مرا استهزا کردند و مانند آدمهای هزبه به من دشنام دادند. **17** خداوند، تا به کی نظاره گر خواهی بود؟ جانم را از شر آنها رهایی ده؛ زندگی مرا از دست این شیران درنده نجات ده. **18** آنگاه در میان

34 مزمور داوود، زمانی که نزد آبیلک خود را به دیوانگی زد، و او داوود را از آنجا بیرون راند. خداوند را در هر زمان ستایش خواهم کرد؛ شکر و سپاس از او پیوسته بر زبانم جاری خواهد بود. **2** جان من به خداوند افتخار می کند؛ فروتنان و بینوایان این را خواهند شنید و خوشحال خواهند شد. **3** بیایید با من عظمت خداوند را اعلام کنید؛ بیایید با هم نام او را ستایش کنیم! **4** خداوند را به کمک طلبیدم و او مرا اجابت فرمود و مرا از همه ترسهایم رها ساخت. **5** کسانی که به سوی او نظر می کنند از شادی می درخشند؛ آنها هرگز سرافکنده نخواهند شد. **6** این حقیر فریاد برآورد و خداوند صدای او را شنید و او را از همه مشکلاتش رها کرد. **7** فرشته خداوند دور آنانی که از خداوند می ترسند و او را گرمای می دارند حلقه می زند و ایشان را از خطر می رها کند. **8** بپوشید و ببینید که خداوند نیکوست! خوشا به حال کسانی که به او پناه می برند! **9** ای همه عزیزان خداوند، او را گرمای بدارید؛ زیرا کسانی که ترس و احترام او را در دل دارند هرگز محتاج و درمانده نخواهند شد. **10** شیروا نیز گرسنگی می کشند، اما طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی بهره نیستند. **11** ای فرزندان، بیایید

جماعت بزرگ، تو را ستایش خواهم نمود و در حضور مردم، تو را سپاس خواهم گفت. **19** نگذار کسانی که بی‌جهت با من دشمنی می‌کنند به من بخندند و آنانی که از من متنفرند، مسخره‌ام کنند. **20** سخنان آنان دوستانه نیست؛ آنها بر ضد کسانی که صلح‌جو هستند و زندگی آرامی دارند افترا می‌زنند. **21** به من می‌گویند: «ما با چشمان خود دیدیم که چه کردی!» **22** اما تو، ای خداوند، از همه چیز آگاهی؛ پس اینچنین ساکت نباش؛ ای خداوند، از من دور مباش! **23** ای یهوه خدای من، برخیز و به دادم برس و از حق من دفاع کن! **24** ای یهوه خدای من، بر طبق عدالت خود، در مورد وارث زمین خواهند شد و در صلح و صفا خواهند زیست. **12** آدم من داوری کن و نگذار دشمنانم به من بخندند. **25** نگذار در دل خود بگویند: «ما به آرزوی خود رسیدیم!» او را شکست دادیم!» **26** می‌چیند، **13** اما خداوند به او می‌بخشد، زیرا می‌بیند که روز داوری او آنانی که از ناکامی و بدبختی من شاد شده‌اند، خود خجل و شرمند خواهند؛ کسانی که خود را از من برتر و بزرگتر می‌دانند، سرافکنده و رسوا گردند. **27** اما آنانی که می‌خواهند حقم به من داده شود، شاد و خرم باشند و پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است و خواستار سلامتی و موفقیت خدمتگزار خود می‌باشد.» **28** آنگاه من عدالت تو را بیان خواهم کرد و تمام روز تو را سپاس خواهم گفت.

36

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود، خدمتگزار خداوند. گناه در عمق دل انسان شور لانه کرده است و هیچ ترسی از خدا ندارند. **2** او چنان از خود راضی است که نمی‌تواند گناهش را ببیند و از آن رویگردان شود. **3** سخنانش شرارت‌آمیز و مملو از دروغ است؛ حکمت و نیکی در وجودش نیست. **4** به راههای کج می‌رود و از کارهای خلاف دست نمی‌کشد. **5** محبت تو، ای خداوند، تا به آسمانها می‌رسد و وفاداری تو به بالاتر از ابرها! **6** عدالت تو همچون کوههای بزرگ پایرجاست؛ احکام تو مانند دریا عمیق است. ای خداوند، تو حافظ انسانها و حیوانات هستی. **7** خدایا، محبت تو چه عظیم است! آدمیان زیر سایهٔ بالهای تو پناه می‌گیرند. **8** آنها از برکت خانهٔ تو سیر می‌شوند و تو از چشمهٔ نیکویی خود به آنها می‌نوشانی. **9** تو سرچشمهٔ حیات هستی؛ از نور تو است که ما نور حیات را می‌بینیم! **10** خداوند، محبت تو همیشه بر کسانی که تو را می‌شناسند باقی بماند و نیکویی تو پیوسته همراه راست‌دلان باشد. **11** نگذار متکبران به من حمله کنند و شروران مرا متواری سازند. **12** ببینید چگونه بدکاران افتاده‌اند! آنها نقش زمین شده‌اند و دیگر نمی‌توانند برخیزند!

37

مزمور داوود. به سبب بدکاران خود را آزرده‌خاطر نکن و بر آدمهای شرور حسد مبر. **2** آنها مانند علف بی‌دوام، به‌زودی پژمرده شده، از بین خواهند رفت. **3** بر خداوند توکل نما و نیکویی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی. **4** با خداوند خوش باش و او آرزوی دلت را به تو خواهد داد. **5** خودت را به خداوند بسپار و بر او تکیه کن و او تو را یاری خواهد داد؛ **6** او از حق تو دفاع

دار و او به موقع تو را برکت خواهد داد و سرافراز خواهد نمود و تو نورزم. مادامی که آدم بدکار نزدیک من است سخن نخواهم گفت.» به چشم خود نابودی شیریان را خواهی دید. 35 شخص شیریر و 2 من گنگ و خاموش بودم، حتی از سخن گفتن درباره چیزهای ظالمی را دیدم که همچون درختی سبز به هر سو شاخ و برگ گسترده خوب خودداری می‌کردم؛ ولی درد من باز هم شدیدتر شد. 3 هر چه بود. 36 اما طولی نکشید که از بین رفت و اثری از او باقی نماند؛ بیشتر درباره‌اش می‌اندیشیدم اضطرابم بیشتر می‌شد و آتش درونم سراغش را گرفتم، ولی پیدا نشد. 37 اما شخص پاک و درستکار را شعله‌ورتر می‌گردید. سرانجام به سخن آمدم و گفتم: 4 «خداوند، ملاحظه کن! او عاقبت به خیر خواهد شد. 38 اما عاقبت بدکاران پایان عمر را بر من معلوم ساز و اینکه ایام زندگانی من چقدر است نابودبست و همه آنها هلاک خواهند شد. 39 خداوند عادلان را تا بدانم که چقدر فانی هستم!» 5 تو عمرم را به اندازه یک وجب نجات خواهد داد و در سختیهای زندگی حامی آنها خواهد بود. 40 ساخته‌ای و زندگانیم در نظر تو هیچ است. عمر انسان همچون خداوند به کمک آنها خواهد شتافت و آنها را از چنگ شیریان خواهد نفسی است که برمی‌آید و نیست می‌گردد! 6 عمر انسان مانند سایه زودگذر است و او بیهوده خود را مشوش می‌سازد. او مال و ثروت جمع می‌کند، بدون آنکه بداند چه کسی از آن استفاده خواهد کرد.

38

مزمور داوود. از خدا می‌خواهد او را به یاد آورد. ای خداوند، هنگامی که غضبتاک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن. 2 تیرهای تو در بدنم فرو رفته و از ضرب دست تو به خاک افتاده‌ام. 3 در اثر خشم تو جای سالمی در بدنم نمانده؛ به سبب گناهم استخوانهایم در هم کوپیده شده‌اند. 4 تقصیراتم از سرم گذشته‌اند و همچون باری گران بر من سنگینی می‌کنند. 5 به سبب حماقتم، زخمهایم متعفن و چرکین شده‌اند. 6 به خود می‌پیچم و به کلی خمیده شده‌ام. تمام روز می‌نالم و به این سو و آن سو می‌روم. 7 از شدت تب می‌سوزم و جای سالمی در بدنم نمانده است. 8 تاب تحمل خود را از دست داده‌ام و به کلی از پای افتاده‌ام؛ غم، دلم را گرفته و از شدت درد می‌نالم. 9 خداوند، تمام آرزوهایم را می‌دانی؛ آه و ناله من از تو پوشیده نیست. 10 قلب من به شدت می‌تپد، قوتم از بین رفته و چشمانم کم نور شده است. 11 دوستان و رفقایم به سبب این بلایی که بر من عارض شده، از من فاصله می‌گیرند و همسایگانم از من دوری می‌کنند. 12 آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می‌گذارند و کسانی که در صدد آزارم هستند، به مرگ تهدیدم می‌کنند و تمام روز علیه من نقشه می‌کشند. 13 من همچون شخص کری هستم که نمی‌تواند بشنود، مانند شخص لالی هستم که نمی‌تواند سخن بگوید. 14 مثل کسی هستم که به سبب کری قادر نیست پاسخ دهد. 15 ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد. 16 نگذار دشمنانم به ناکامی من بخندند و وقتی می‌افتم خود را برتر از من بدانند. 17 نزدیک است از پای درآیم؛ این درد، دائم مرا عذاب می‌دهد. 18 من به گناهانم اعتراف می‌کنم و از کردار خود غمگین و پشیمانم. 19 دشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من نفرت دارند بسیاریند. 20 آنها خوبی مرا با بدی پاسخ می‌دهند؛ با من مخالفت می‌ورزند زیرا من کوشش می‌کنم کار نیک انجام دهم. 21 خداوند، مرا تنها نگذار؛ ای خدای من، از من دور نباش. 22 ای خداوند، تو نجات‌دهنده من هستی، به کمکم بشتاب!

39

برای رهبر سرایندگان، پلوتون: مزمور داوود. به خود گفتم: «مواظب رفتارم خواهم بود و احتیاط خواهم کرد تا با زبان خود خطا

40 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. با صبر و شکیبایی که بر من عارض شده، از من فاصله می‌گیرند و همسایگانم از من دوری می‌کنند. 12 آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می‌گذارند و کسانی که در صدد آزارم هستند، به مرگ تهدیدم می‌کنند و تمام روز علیه من نقشه می‌کشند. 13 من همچون شخص کری هستم که نمی‌تواند بشنود، مانند شخص لالی هستم که نمی‌تواند سخن بگوید. 14 مثل کسی هستم که به سبب کری قادر نیست پاسخ دهد. 15 ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد. 16 نگذار دشمنانم به ناکامی من بخندند و وقتی می‌افتم خود را برتر از من بدانند. 17 نزدیک است از پای درآیم؛ این درد، دائم مرا عذاب می‌دهد. 18 من به گناهانم اعتراف می‌کنم و از کردار خود غمگین و پشیمانم. 19 دشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من نفرت دارند بسیاریند. 20 آنها خوبی مرا با بدی پاسخ می‌دهند؛ با من مخالفت می‌ورزند زیرا من کوشش می‌کنم کار نیک انجام دهم. 21 خداوند، مرا تنها نگذار؛ ای خدای من، از من دور نباش. 22 ای خداوند، تو نجات‌دهنده من هستی، به کمکم بشتاب!

پیوسته از محبت و وفاداری تو سخن گفتم. **11** ای خداوند، لطف و رحمت خود را از من دریغ مدار. محبت و وفاداری تو همواره مرا می‌کردم! **5** ای جان من، چرا محزون و افسرده‌ای؟ بر خدا امید داشته حفظ کند. **12** بلایای بی‌شماری مرا احاطه کرده و گناهان زیادم بر من سنگینی می‌کند به طوری که نمی‌توانم سرم را بلند کنم. در دل خود آرامش ندارم. **13** ای خداوند، رحم کن و مرا از این وضعیت نجات ده! به کمک من بشتاب! **14** بگذار خجل و سرافکننده شونم آسانی که قصد جانم را دارند؛ مغلوب و رسوا گردند کسانی که به دشمنی با من برخاسته‌اند؛ **15** خوار و پریشان شوند آنانی که مرا تحقیر و مسخره می‌کنند. **16** اما طالبان تو، ای خداوند، شاد و خوشحال شوند؛ و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند که خداوند بزرگ است! **17** من فقیر و درمانده‌ام، اما خداوند برای من فکر می‌کند. ای خدای من، تو مددکار و رهاننده من هستی، جان من، چرا محزون و افسرده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات‌دهنده توست!

41 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. خوشا به حال کسانی که به فکر فقیران و درماندگان هستند، زیرا هنگامی که خود در زحمت بیفتند خداوند به یاری ایشان خواهد شتافت. **2** او ایشان را حفظ کرده، زنده نگاه خواهد داشت. آنان در دنیا سعادتمند خواهند بود و خدا نخواهد گذاشت که به دست دشمنانشان بیفتند. **3** به هنگام بیماری، خداوند ایشان را شفا می‌بخشد و سلامتی از دست رفته را به آنان بازمی‌گرداند. **4** گفتم: «خداوند، به تو گناه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا شفا ده!» **5** دشمنانم با کینه و نفرت درباره من می‌گویند: «کی می‌میرد و نامش گم می‌شود؟» **6** هنگامی که به عبادتم می‌آیند، وانمود می‌کنند که دوستدارانم هستند، و حال آنکه از من نفرت دارند و قصدشان سخن‌چینی و شایعه‌سازی است. **7** همه دشمنانم پشت سرم حرف می‌زنند و درباره‌ام بد می‌اندیشند. **8** آنها می‌گویند: «به مرض کشنده‌ای مبتلا شده؛ از بستر بیماری بلند نخواهد شد.» **9** حتی بهترین دوستم نیز که به او اعتماد داشتم و نان و نمک مرا می‌خورد، دشمن من شده است. **10** ای خداوند، بر من رحم کن و مرا بر پا بدار تا جواب آنان را بدهم. **11** یقین دارم که از من راضی هستی و نخواهی گذاشت دشمنانم بر من پیروز شوند. **12** مرا به سبب درستکاریم حفظ خواهی کرد و تا ابد در حضورت نگاه خواهی داشت. **13** سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا ابد. آمین! آمین!

44 برای رهبر سرایندگان. قصیدهٔ پسران قورح. ای خدا، ما به گوشه‌های خود شنیده‌ایم و اجدادمان برای ما تعریف کرده‌اند که تو در گذشته چه کارهای شگفت‌انگیزی برای آنان انجام داده‌ای. **2** تو به دست خود قومهای بت‌پرست را از این سرزمین بیرون راندی و اجداد ما را به جای آنها مستقر نمودی. قومهای خدانشناس را از بین بردی، اما بنی‌اسرائیل را در سرزمین موعود تثبیت نمودی. **3** قوم تو به زور شمشیر این سرزمین را تسخیر نکردند و به قدرت بازوی خویش نجات نیافتند، بلکه قدرت و توانایی تو و اطمینان به حضور تو ایشان را رهانید، زیرا از ایشان خرسند بودی. **4** ای خدا، تو پادشاه من هستی؛ اکنون نیز قوم خود اسرائیل را پیروز گردان. **5** ما با کمک تو دشمنان خود را شکست خواهیم داد و به نام تو کسانی را که بر ضد ما برخاسته‌اند، پایمال خواهیم کرد. **6** امید من به تیر و کمانم نیست، و نه به شمشیرم که مرا نجات دهد، **7** زیرا این تو بودی که ما را از دست دشمنان نجات دادی، و آنانی را که از ما متنفر بودند شکست دادی. **8** برای همیشه تو را ستایش خواهیم کرد، و تا ابد از تو سپاسگزار خواهیم بود. **9** اما اکنون تو ما را دور انداخته‌ای و رسوا ساخته‌ای؛ دیگر لشکرها را ما در جنگ کمک

42 برای رهبر سرایندگان. قصیدهٔ پسران قورح. چنانکه آهو برای نهرهای آب اشتیاق دارد، همچنان ای خدا، جان من اشتیاق شدید برای تو دارد. **2** آری، جان من تشنهٔ خداست، تشنهٔ خدای زنده! کی می‌توانم به حضور او بروم و او را ستایش کنم؟ **3** روز و شب گریه می‌کنم، و اشکهایم غذای من است؛ تمام روز دشمنان از من می‌پرسند: «پس خدای تو کجاست؟» **4** چون به گذشته فکر می‌کنم دلم می‌گیرد؛ به یاد می‌آورم که چگونه در روزهای عید، جماعت

نمی‌کنی. **10** تو ما را در مقابل دشمنان شکست داده‌ای و آنها اکنون ما را غارت می‌کنند. **11** ما را همچون گوسفندان به کشتارگاه فرستاده‌ای و در میان قومهای خدانشناس پراکنده ساخته‌ای. **12** تو قومی برگزیده‌ای را از آن فروخته‌ای و از فروش آنها سودی نبرده‌ای. **13** نقض‌دانش نزد پادشاه می‌آورد؛ ندیمه‌هایش نیز از بی او می‌آیند. **15** ما را نزد همسایگان خوار ساخته‌ای و ما مورد تمسخر و توهین اطرافیان قرار گرفته‌ایم. **14** ما را در میان قومهای خدانشناس انگشت‌نما ساخته‌ای و آنها ما را به باد ریشخند گرفته‌اند. **15** از تحقیر دائمی آنها گریزی نیست؛ صورتهای ما از شرم پوشیده شده است. **16** از هر سو دشمنهای مخالفان به گوش ما می‌رسد و در برابر خود دشمنان انتقامجو را می‌بینیم. **17** این همه بر ما واقع شده است، ولی تو را فراموش نکرده‌ایم و پیمانی را که با ما بسته‌ای نشکسته‌ایم. **18** نسبت به تو دلسرد نشده‌ایم و از راه تو منحرف نگشته‌ایم. **19** با وجود این، تو ما را در میان حیوانات وحشی رها نموده‌ای و با مرگ روبرو ساخته‌ای. **20** اگر ما نام خدای خود را فراموش می‌کردیم و دستهای خود را به سوی بتها دراز می‌کردیم، **21** آیا خدا که اسرار دل هر کس را می‌داند، این را نمی‌دانست؟ **22** تو می‌دانی که ما به خاطر تو هر روز با مرگ روبرو می‌شویم و با ما همچون گوسفندانی که باید قربانی شوند رفتار می‌کنند. **23** ای خداوند، بیدار شو! چرا خوابیده‌ای؟ بیدار شو و ما را تا ابد دور نینداز! **24** چرا روی خود را از ما برمی‌گردانی و ذلت و خواری ما را نادیده می‌گیری؟ **25** اینک به خاک افتاده و مغلوب شده‌ایم. **26** برخیز و به کمک ما بشتاب و ما را نجات ده زیرا تو سراسر، رحمت و محبتی!

46 برای رهبر سرایندگان. مزمور پسران قورح. در مایهٔ غلاموت. سرود. خدا پناهگاه و قوت ماست! او مددکاری است که در سختیها فوراً به کمک ما می‌شاید. **2** بنابراین، ما نخواهیم ترسید اگرچه زمین از جای بجند و کوهها به قعر دریا فرو ریزند، **3** زیرا غرش نماید و کف برآرد و طغیانش کوهها را بلرزاند! **4** نه‌ریست که شعبه‌هایش شادمانی به شهر خدا می‌آورد و خانهٔ مقدس خدای متعال را پرنشاط می‌سازد. **5** این شهر هرگز نابود نخواهد شد، زیرا خدا در آن ساکن است. پیش از آنکه اتفاقی رخ دهد خدا به یاری آن خواهد شتافت. **6** قومهای جهان از ترس فریاد برمی‌آورند؛ حکومتها لرزانند؛ خدا ندا می‌دهد و دنیا مانند موم گداخته می‌شود. **7** خداوند، خدای لشکرهاي آسمان با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست! **8** بیاوید کارهای خداوند را مشاهده کنید. ببینید در دنیا چه خرابیها برجای نهاده است. **9** او جنگها را در سراسر دنیا متوقف خواهد ساخت؛ کمانها را خواهد شکست، نیزه‌ها را خرد خواهد کرد و ارابه‌ها را به آتش خواهد کشید. **10** «آرام باشید و بدانید که من خدا هستم و در میان قومهای جهان مورد عزت و احترام خواهم بود.» **11** خداوند، خدای لشکرهاي آسمان با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست!

47 برای رهبر سرایندگان. مزمور پسران قورح. ای همهٔ مردم جهان، دست بزنید و شادی کنید! خدا را با سرودهای شاد پرستش کنید! **2** زیرا خداوند متعال، مهیب است. او پادشاهی است با عظمت که بر سراسر جهان فرمان می‌راند. **3** او قوما را مغلوب ما ساخت، طایفه‌ها را به زیر پای ما انداخت. **4** او سرزمین موعود را برای ما برگزید، سرزمینی که موجب افتخار نسل یعقوب، محبوب اوست. **5** خداوند در میان غریو شادی و صدای شیپور، به تخت خود صعود نموده است! **6** در ستایش او سرود بخوانید! پادشاه ما را با سرود پرستش کنید! **7** خدا پادشاه تمام جهان است؛ او را با سرود ستایش کنید! **8** خدا بر قومهای جهان فرمان می‌راند. او بر تخت مقدس خود نشسته است. **9** رؤسای ممالک جهان با ما متحد شده‌اند تا با ما خدای ابراهیم را پرستش کنند، زیرا او قدرتمندتر از تمام جنگاوران و برتر از همهٔ مردم جهان می‌باشد.

می‌پوسد. (Sheol h7585) 15 اما خداوند جان مرا از عالم مردگان نجات داده، خواهد رها کند. (Sheol h7585) 16 نگران نشو وقتی کسی ثروتمند می‌شود و بر شکوه خانه‌اش افزوده می‌گردد! 17 زیرا هنگامی که بمیرد چیزی را از آنچه دارد با خود نخواهد برد و ثروتش به دنبال او به قبر نخواهد رفت. 18 هر چند او در زندگی خوشبخت باشد و مردم او را برای موفقیتش بستانند، 19 اما او سرانجام به جایی که اجدادش رفته‌اند خواهد شتافت و در ظلمت ابدی ساکن خواهد شد. 20 آری، انسان با وجود تمام فرّ و شکوهش، سرانجام مانند حیوان می‌میرد.

50

مزمور آساف. یهوه، خدای خدایان، سخن می‌گوید؛ او همهٔ مردم را از مشرق تا مغرب نزد خود فرا می‌خواند. 2 نور جلال خدا از کوه صهیون، که مظهر زیبایی و بزرگی اوست، می‌تابد. 3 خدای ما خواهد آمد و سکوت نخواهد کرد. شعله‌های آتش در پیشانی او و گردباد در اطراف اوست. 4 او آسمان و زمین را به گواهی می‌طلبد تا بر قوم خود داوری کند. 5 خداوند می‌فرماید: «قوم خاص مرا که با قربانیهای خود با من عهد بسته‌اند که نسبت به من وفادار بمانند، نزد من جمع کنید.» 6 آسمانها گواهند که خدا، خود داور است و با عدالت داوری می‌کند. 7 «ای قوم من، ای اسرائیل، به سخنان من گوش دهید، زیرا من خدای شما هستم! من خود بر ضد شما شهادت می‌دهم. 8 دربارهٔ قربانی‌هایتان شما را

سرزنش نمی‌کنم، زیرا قربانی‌های سوختنی خود را پیوسته به من تقدیم می‌کنید. 9 من محتاج گوساله‌ای از طویل‌تو نیستم و نه بز از آغلت، 10 زیرا همهٔ حیواناتی که در جنگل و کوه هستند از آن منند. 11 همهٔ پرندگانی که بر کوهها پرواز می‌کنند و تمام حیواناتی که در صحراها می‌چرند، به من تعلق دارند. 12 اگر گرسنه هم می‌بودم از تو خوراک نمی‌خواستم، زیرا که جهان و هر چه که در آن است از آن من است. 13 مگر من گوشت گاو را می‌خورم و یا خون بزها را می‌نوشم؟ 14 «قربانی واقعی که باید تقدیم کنید این است که خدای متعال را شکر نمایید و نذرهایی را که کرده‌اید ادا کنید. 15 هنگامی که در مشکلات هستید مرا بخوانید؛ من شما را نجات خواهم داد و شما مرا ستایش خواهید کرد.» 16 اما خدا به شریان چنین می‌گوید: «شما چه حق دارید که فرائض مرا بر زبان بیاورید و دربارهٔ عهد من سخن بگویید؟ 17 زیرا شما از اصلاح شدن نفرت دارید و کلام مرا پشت گوش می‌اندازید. 18 وقتی دزد را می‌بینید که دزدی می‌کند با وی همدست می‌شوید و با زناکاران معاشرت می‌کنید. 19 سخنان شما با خیانت و نیرنگ آمیخته است. 20 هر جا می‌نشینید از برادران بد می‌گویید و غیبت می‌کنید. 21 این کارها را کردید و من چیزی نگفتم. فکر کردید من هم مانند شما هستم! اما اینک من شما را برای تمام این کارها تنبیه می‌کنم. 22 «ای کسانی که مرا فراموش کرده‌اید، به من گوش دهید و گرنه شما را هلاک خواهم کرد و فریادری نخواهید داشت. 23 قربانی شایسته

سرد. مزمور پسران قورح. خداوند بزرگ است و باید او را در کوه مقدّسش در اورشلیم، ستایش کرد. 2 چه زیاست صهیون، آن کوه بلند خدا، آن شهر پادشاه بزرگ، که موجب شادی تمام مردم جهان می‌باشد! 3 خدا در دژهای اورشلیم است، او خود را همچون محافظ آن نمایان خواهد ساخت. 4 پادشاهان جهان متحد شدند تا به اورشلیم حمله کنند. 5 اما وقتی آن را دیدند، شگفت‌زده شده، گریختند. 6 در آنجا ترس، آنان را فرا گرفت و همچون زنی در حال زایمان، وحشت‌زده شدند. 7 تو ای خدا، آنان را مانند کشتیهایی ترشیش که باد شرقی آنها را در هم می‌کوبد، نابود کردی. 8 آنچه دربارهٔ کارهای خداوند شنیده بودیم، اینک با چشمان خود در شهر خداوند لشکرهای آسمان می‌بینیم: او اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت. 9 ای خدا، ما در داخل خانهٔ تو، به رحمت و محبت تو می‌اندیشیم. 10 تو مورد ستایش همهٔ مردم هستی؛ آواز تو به سراسر جهان رسیده است؛ دست راست سرشار از عدالت است. 11 به سبب داوریهایی عادلانهٔ تو ساکنان صهیون شادی می‌کنند و مردم یهودا به وجد می‌آیند. 12 ای قوم خدا، صهیون را طواف کنید و برجهایش را بشمارید. 13 به حصار آن توجه کنید و قلعه‌هایش را از نظر بگذرانید. آن را خوب نگاه کنید تا بتوانید برای نسل آینده آن را بازگو کنید و بگویید: 14 «این خدا، خدای ماست و تا به هنگام مرگ او ما را هدایت خواهد کرد.»

49

برای رهبر سرایندگان. مزمور پسران قورح. ای همهٔ قومهای روی زمین این را بشنویید! ای تمام مردم جهان گوش فرا دهید! 2 ای عوام و خواص، ای ثروتمندان و فقیران، همگی 3 به سخنان حکیمانهٔ من گوش دهید. 4 می‌خواهم با مثلی معمای زندگی را بیان کنم؛ می‌خواهم با نوای برپط این مشکل را بگشایم. 5 چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشم؟ چرا ترسان باشم که دشمنان تبهکار دور مرا بگیرند 6 و آنانی که اعتمادشان بر ثروشان است و به فراوانی مال خود فخر می‌کنند مرا محاصره نمایند؟ 7 هیچ‌کس نمی‌تواند بهای جان خود را به خدا بپردازد و آن را نجات دهد. 8 زیرا فدیهٔ جان انسان بسیار گرانبهاست و کسی قادر به پرداخت آن نیست. 9 هیچ‌کس نمی‌تواند مانع مرگ انسان شود و به او زندگی جاوید عطا کند. 10 زیرا می‌بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می‌میرد و آنچه را اندوخته است برای دیگران برجای می‌نهد. 11 آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می‌کنند و گمان می‌برند که خانه‌هایشان دائمی است و تا ابد باقی می‌ماند. 12 غافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی‌ماند بلکه همچون حیوان جان می‌سپارد. 13 این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می‌کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می‌نمایند. 14 آنها گوسفندانی هستند که به سوی هلاکت پیش می‌روند زیرا مرگ، آنها را شبانی می‌کند. صبحگاهان، شروران مغلوب نیکان می‌شوند و دور از خانه‌های خود، اجسادشان در عالم مردگان

من آنست که از من سپاسگزار باشید و مرا ستایش کنید. هر که چنین کند راه نجات را به او نشان خواهم داد.»

51

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود، دربارهٔ زمانی که ناتان نبی پس از همبستر شدن داوود با بَتشَبَع، نزد او رفت. خدایا، بخاطر محبتت بر من رحم فرما. بخاطر رحمت بیکرانت گناهانم را محو کن. 2 مرا از عصیانم کاملاً شستشو ده و مرا از گناه پاک ساز. 3 به عمل زشتی که مرتکب شده‌ام اعتراف می‌کنم؛ گناهم همیشه در نظر من است. 4 به تو ای خداوند، بله، تنها به تو گناه کرده‌ام و آنچه را که در نظر تو بد است، انجام داده‌ام. حکم تو علیه من عادلانه است و در این داوری، تو مصون از خطا هستی. 5 من از بدو تولد گناهکار بوده‌ام، بله، از لحظه‌ای که نطفه‌ام در رحم مادرم بسته شد آلوده به گناه بوده‌ام. 6 تو از ما قلبی صادق و راست می‌خواهی؛ پس فکر مرا از حکمتت پُر ساز. 7 گناه مرا از من دور کن تا پاک شوم؛ مرا شستشو ده تا سفیدتر از برف شوم. 8 ای که مرا در هم کوبیده‌ای، شادی مرا به من بازگردان تا جان من بار دیگر مسرور شود. 9 از گناهانم چشم‌پوش و همهٔ خطاهایم را محو کن. 10 خدایا، دلی پاک در درون من بیافرین و از نو، روحی راست به من عطا کن. 11 مرا از حضور خود بیرون نکن و روح پاک خود را از من نگیر. 12 شادی نجات از گناه را به من بازگردان و کمکم کن تا با میل و رغبت تو را اطاعت کنم. 13 آنگاه احکام تو را به گناهکاران خواهم آموخت و آنان به سوی تو بازگشت خواهند نمود.

53

برای رهبر سرایندگان. در مایهٔ مَحَلَّت. قصیدهٔ داوود. کسی که فکر می‌کند خدایی نیست، ابله است. چنین شخص فاسد است و دست به کارهای پلید می‌زند و هیچ نیکی در او نیست. 2 خداوند از آسمان به انسانها نگاه می‌کند تا شخص فهمیده‌ای بیابد که طالب خدا باشد. 3 اما همه گمراه شده‌اند، همه فاسد گشته‌اند، نیکوکاری نیست، حتی یک نفر. 4 آیا این بدکاران شعور ندارند؟ آنها که قوم مرا مانند نان می‌بلعند و می‌خورند و هرگز خدا را نمی‌طلبند؟ 5 ولی زمانی که هیچ فکرش را نمی‌کنند ناگهان وحشت وجود آنها را فرا خواهد گرفت، زیرا خدا محاصره‌کنندگان تو را هلاک کرده، استخوانهایشان را روی زمین پخش خواهد کرد. خدا آنان را طرد کرده است، بنابراین قوم او بر آنان چیره خواهد شد. 6 کاش که نجات برای اسرائیل از صهیون فرا می‌رسید و خدا سعادت گذشته را به قوم خود بازمی‌گردانید! بگذار یعقوب شادی کند و اسرائیل به وجد آید!

54

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. قصیدهٔ داوود دربارهٔ زمانی که اهالی یزف نزد شاول رفته، گفتند: «ما می‌دانیم داوود کجا پنهان شده است.» ای خدا، با قدرت خود مرا نجات ده و به قوت خویش از من دفاع کن. 2 خدایا، دعای مرا بشنو و به سخنانم توجه فرما، 3 زیرا بدکاران بر ضد من برخاسته‌اند و ظالمان قصد جان مرا دارند. آنان کسانی‌اند که تو را نمی‌شناسند. 4 اما خدا مددکار من است و جان مرا حفظ می‌کند. 5 تو دشمنان مرا به سزای اعمالشان خواهی رساند. تو امین هستی و آنها را ریشه‌کن خواهی کرد. 6 ای خداوند، با میل و رغبت قربانی به تو تقدیم خواهم کرد و تو را سپاس خواهم گفت زیرا تو نیکو هستی. 7 تو مرا از همهٔ مشکلاتم رهایی‌دهی و من با چشمان خود شکست دشمنانم را دیده‌ام.

52

برای رهبر سرایندگان. قصیدهٔ داوود دربارهٔ زمانی که دواومی نزد شاول رفت و او را خبر داد که: «داوود به خانهٔ اخیملک رفته است.» ای جنگاور، چرا از ظلم خود فخر می‌کنی؟ آیا نمی‌دانی عدالت خدا همیشه پابرجاست؟ 2 ای حيله‌گر، توطئه می‌چینی که دیگران را نابود کنی؛ زیانت مانند تیغ، تیز و برنده است. 3 بدی را به نیکی ترجیح می‌دهی و دروغ را بیشتر از راستی دوست می‌داری. 4 ای فریبکار، تو دوست داری با سخنان تباهی بار بیاوری. 5 بنابراین، خدا نیز تو را از خانه‌ات بیرون کشیده تو را به کلی نابود خواهد کرد و ریشه‌ات را از زمین زندگان خواهد کند. 6 نیکان این را

55

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. قصیدهٔ داوود. خدایا، به دعای من گوش فرا ده. هنگامی که نزد تو ناله می‌کنم، خود را پنهان نکن. 2 دعایم را بشنو و آن را مستجاب فرما، زیرا از شدت پریشانی فکر، نمی‌دانم چه کنم. 3 تهدید دشمنان و ظلم بدکاران، خاطرم را آشفته کرده است. آنان با خشم و نفرت با من رفتار می‌کنند و مرا عذاب می‌دهند. 4 ترس بر قلبم چنگ انداخته و مرا بی‌قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. 5 از شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم. 6 به خود می‌گویم:

«ای کاش همچون کبوتر بال می‌داشتم تا به جایی دور در صحرا پرواز می‌کردم و در آنجا پنهان می‌شدم و استراحت می‌کردم؛ 8 می‌شناختم به سوی پناهگاهی و از تندباد و طوفان حوادث در امان می‌ماندم.» 9 خداوند، این شریران را چنان پیریشان کن که زبان یکدیگر را نفهمند، زیرا آنان شهر را از خشونت و ظلم پر ساختند. 10 آنان روز و شب شهر را دور می‌زند و شرارت و جنایت می‌آفرینند. 11 شهر پر از ظلم و فساد است و حيله و فریب از کوجه‌ها دور نمی‌شود. 12 این دشمن من نیست که به من توهین می‌کند، و گرنه تحمل می‌کردم؛ این حریف من نیست که بر من برخاسته، و گرنه خود را از او پنهان می‌کردم. 13 این تو هستی ای دوست صمیمی و همکار من! 14 ما با یکدیگر رفاقت صادقانه داشتیم، با یکدیگر درد دل می‌کردیم و با هم به خانه خدا می‌رفتیم. 15 باشد که دشمنانم پیش از وقت، زنده به گور شوند، زیرا دلها و خانه‌هایشان پر از شرارت است. (Sheol h7585) 16 اما من از خدا کمک می‌طلبم و او نجاتم خواهد داد. 17 صبح، ظهر و شب به پیشگاه خدا می‌نالم و شکایت می‌کنم و او صدای مرا خواهد شنید. 18 هر چند دشمنان من زیادند، اما او مرا در جنگ با آنها پیروز خواهد ساخت و به سلامت باز خواهد گرداند. 19 خدایی که از ازل بر تخت فرمانروایی نشسته است دعایم را خواهد شنید و آنها را شکست خواهد داد، زیرا آنها از خدا نمی‌ترسند و نقشه‌های پلید خود را تغییر نمی‌دهند. 20 دوست و همکار سابق من دست خود را بر روی دوستانش بلند می‌کند و عهد دوستی خود را می‌شکند. 21 زبانش چرب است اما در باطنش کینه و نفرت هست. سخنانش از روغن نیز نرم‌تر است اما همچون شمشیر می‌برد و زخمی می‌کند. 22 نگرانی خود را به خدا واگذار و او تو را حفظ خواهد کرد. خداوند هرگز نخواهد گذاشت که عادلان بلغزد و بیفتند. 23 اما تو ای خدا، این اشخاص خونخوار و نیرنگ‌باز را پیش از وقت به گور خواهی فرستاد. ولی من بر تو توکل دارم.

57

برای رهبر سرایندگان: در مایه «نابود نکن». غزل داوود درباره زمانی که داوود از جنگ شاول به غار گریخت. ای خدا بر من رحم کن! بر من رحم کن، زیرا به تو پناه آورده‌ام. در زیر سایه بالهات پناه می‌گیرم تا این بالا از من بگذرد. 2 نزد خدای متعال، خدایی که همه نیازهایم را برمی‌آورد، دعا می‌کنم. 3 او از آسمان دعای مرا شنیده، مرا نجات خواهد بخشید و دشمنم را شکست خواهد داد. خدا محبت و وفاداری خود را از من دریغ نخواهد داشت. 4 مردم درنده‌خو مانند شیر مرا محاصره کرده‌اند. دندانهای آنها همچون نیزه و پیکان و زبانشان مانند شمشیر، تیز و بزان است. 5 ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. 6 دشمنانم برایم دام گسترده‌اند تا مرا گرفتار سازند و من در زیر بار غصه خم شده‌ام. آنها در سر راه من چاه کنده‌اند، اما خودشان در آن افتادند. 7 ای خدا، من روحیه خود را نابخشام و اعتماد خود را از دست ندادم. من سرود خواهم خواند و تو را ستایش خواهم کرد. 8 ای جان من بیدار شو! ای بربط و عود من، به صدا درآید تا سپیده دم را بیدار سازیم! 9 خدایا، در میان مردم تو را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهم کرد، 10 زیرا محبت تو بی‌نهایت عظیم است. 11 ای خدا، جلال و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

58

برای رهبر سرایندگان: در مایه «نابود نکن». غزل داوود. ای حاکمان، شما که دم از انصاف می‌زنید، چرا خود عادلانه قضاوت نمی‌کنید؟ 2 شما در فکر خود نقشه‌های پلید می‌کشید و در سرزمین خود مرتکب ظلم و جنایت می‌شوید. 3 شریران در تمام زندگی خود منحرف هستند؛ از روز تولد لب به دروغ می‌گشایند. 4 آنها زهری کشنده چون زهر مار دارند و مانند افعی کر، گوش خود را می‌بندند 5 تا آواز افسونگران را نشنوند، هر چند افسونگران با مهارت افسون کنند. 6 خدایا، دندانهای آنها را بشکن! خداوند، فک این مردم درنده‌خو را خرد کن! 7 بگذار آنها همچون آبی که به زمین تشنه ریخته می‌شود، نیست و نابود گردند و وقتی تیر می‌اندازند، تیرشان به هدر رود. 8 بگذار همچون حلزون به گل فرو روند و محو شوند و مانند بچه‌ای که مرده به دنیا آمده، نور آفتاب را نبینند. 9 باشد که آتش خشمم تو، ای خداوند بر آنها افروخته شود و پیش از اینکه به خود بیایند، پیر و جوان مانند خار و خاشاک بسوزند. 10 عادلان وقتی مجازات شریران را ببینند، شادخاطر خواهند شد؛ آنها از میان

56

برای رهبر سرایندگان: در مایه «کبوتر بر درختان بلوط دوردست». غزل داوود درباره زمانی که فلسطینیان او را در جت گرفتار کردند. ای خدا، بر من رحم فرما، زیرا مورد هجوم دشمنان قرار گرفته‌ام و مخالفانم هر روز عرصه را بر من تنگ‌تر می‌کنند. 2 تمام روز دشمنانم بر من یورش می‌آورند. مخالفانم که با من می‌جنگند بسیاریند. 3 هنگامی که بترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهم کرد. 4 وعده‌های خداوند را می‌ستایم و بر او توکل دارم، پس نخواهم رسید، انسان فانی به من چه می‌تواند کرد؟ 5 دشمنانم تمام روز در فکر آزار من هستند و یک دم مرا راحت نمی‌گذارند. 6 آنها با هم جمع شده در کمین می‌نشینند و تمام حرکات مرا زیر نظر گرفته، قصد جانم را می‌کنند. 7 خدایا، نگذار آنها با این همه شرارت، جان به در برند. با خشم خود آنها را سرنگون کن. 8 تو از پیریشانی من آگاهی؛ حساب اشکهایم را داری و آن را در دفتر ثبت کرده‌ای. 9 روزی که تو را به کمک بخوانم، دشمنانم شکست

جوپار خون اجساد شیران عبور خواهند کرد. **11** آنگاه مردم خواهند برگزیده‌ات سختیهای فراوان داده‌ای؛ ما را همچون افراد مست گیج گفت: «براستی عادلان پاداش می‌گیرند؛ به‌یقین خدایی هست که و سرگردان نموده‌ای. **4** اما برای کسانی که تو را گرمی می‌دارند در جهان داوری می‌کند.»

59 برای رهبر سرایندگان: در مایهٔ «ناپود نکن». غزل داوود دربارهٔ زمانی که شائول مردانی فرستاد تا خانهٔ داوود را کشیک بکشند و او را بکشند. ای خدای من، مرا از دست دشمنانم برهان؛ مرا از جنگ مخالفانم حفظ کن. **2** مرا از شرِ مردمان گناهکار و خونریز نجات بده. **3** بین چگونگی در کمین من نشسته‌اند. ستمکاران بر ضد من برخاسته‌اند بدون آنکه گناه یا خطایی از من سر زده باشد. **4** کار خلافی مرتکب نشده‌ام، با این حال آنها آماده می‌شوند بر من هجوم آورند. خدایا، برخیز و بین و به کمکم بیا! **5** ای خداوند، خدای لشکرهای آسمان، ای خدای اسرائیل، برخیز و همهٔ قومها را به سزای اعمالشان برسان؛ بر ستمکاران و گناهکاران رحم نکن. **6** دشمنانم شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و پیروز خواهیم شد، زیرا تو دشمنان ما را شکست خواهی داد!

61 برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازه‌های زهی. مزموور داوود. ای خدا، فریادم را بشنو و دعای مرا اجابت فرما! **2** از این دیار غریب، تو را به کمک می‌طلبم. مرا که فکرم پریشان است به پناهگاهی امن هدایت کن. **3** زیرا تو در برابر دشمنانم حامی و پناهگاه من بوده‌ای. **4** بگذارد تمام عمرم در خیمهٔ تو ساکن شوم و در زیر سایهٔ بالهای تو پناه گیرم. **5** خدایا، تو قولهایی را که داده‌ام، شنیده‌ای، و برکاتی را نصیب ساخته‌ای که به کسانی که نام تو را گرمی می‌دارند، می‌بخشی. **6** به پادشاه عمر طولانی عطا کن تا سالیان سال سلطنت کند. **7** باشد که تا ابد در حضور تو ای خدا، او حکومت کند. او را با محبت و وفاداری خود محافظت فرما. **8** پس همیشه تو را ستایش خواهم کرد و هر روز به قولهایی که به تو داده‌ام وفا خواهم نمود.

62 برای رهبر سرایندگان. برای پِدوتون. مزموور داوود. در سکوت برای خدا انتظار می‌کشم، زیرا نجات من از جانب اوست. **2** او نجات دهنده و تنها صخرهٔ پناهگاه من است؛ او قلعهٔ محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد. **3** ای آدمیان، تا به کی بر من هجوم می‌آورید تا مرا که همچون دیواری فرو ریخته‌ام از پای درآورید؟ **4** تنها فکرتان این است که مرا از این مقامی که دارم به زیر اندازید؛ شما دروغ را دوست دارید. با زبان خود مرا برکت می‌دهید اما در دلتان لعنت می‌کنید. **5** ای جان من، تنها نزد خدا آرام یاب، زیرا امید من بر اوست. **6** او نجات دهنده و تنها صخرهٔ پناهگاه من است؛ او قلعهٔ محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد. **7** نجات و عزت من از جانب خداست؛ قوت و پناهگاه من خداست. **8** ای مردم، همه وقت بر او توکل نمایید؛ غم دل خود را به او بگویید، زیرا خدا پناهگاه ماست. **9** همهٔ انسانها در مقابل او ناچیزند؛ اشخاص سرشناس و افراد بی‌نام و نشان، همگی در ترازوی

60 برای رهبر سرایندگان. در مایهٔ «سوسن شهادت». غزل داوود دربارهٔ زمانی که با آرام نَهْرین و آرام صوبه جنگید و یوآب بازگشته دوازده هزار نفر از آدمیان را در درهٔ تَمک کُشت. ای خدا، تو ما را طرد کرده‌ای، ما را پراکنده ساخته و بر ما خشمگین بوده‌ای؛ اما اینک به سوی ما بازگرد. **2** زمین را لزان ساخته و آن را شکافته‌ای؛ شکافهایش را به هم آور، زیرا نزدیک است تلاشی شود. **3** به قوم

او بالا می‌روند، زیرا از باد هم سبکترند. 10 بر خشونت تکیه نکند و به کسب ثروت از راه دزدی دل خوش نکند، و هرگاه ثروتان زیاد شود دل بر آن نبندید. 11 شنیده‌ام که خدا بارها فرموده است که قوت از آن اوست، 12 اما بیش از آن شنیده‌ام که محبت نیز از آن اوست. خداوند، تو هر کس را بر اساس کارهایش پاداش خواهی داد.

63

مزمور داوود درباره زمانی که در بیابان یهودا به سر می‌برد. ای خدا، تو خدای من هستی؛ سحرگراهان تو را می‌جویم. جان من مشتاق توست؛ تمام وجودم همچون زمینی خشک و بی‌آب، تشنه توست. 2 تو را در خانه مقدّست دیده‌ام و قدرت و جلال تو را مشاهده کرده‌ام. 3 محبت تو برایم شیرینتر از زندگی است، پس لبهای من تو را ستایش خواهد کرد، 4 و تا زنده‌ام تو را سپاس خواهم گفت و دست دعا به سوی تو دراز خواهم کرد. 5 جان من سیر خواهد شد و با شادی خداوند را ستایش خواهد کرد. 6 شب هنگام در بستر خود به تو می‌اندیشم. 7 تو همیشه مددکار من بوده‌ای، پس در زیر بالهای تو شادی خواهم کرد. 8 همیشه در تو پناه خواهم گرفت و تو با دست پر قدرت از من حمایت خواهی نمود. 9 اما آنانی که قصد جان مرا دارند هلاک شده، به زیر زمین فرو خواهند رفت؛ 10 در جنگ به دم شمشیر خواهند افتاد و طعمه گرگها خواهند شد. 11 اما من در خدا شادی خواهم کرد و همه کسانی که بر خدا اعتماد نموده‌اند او را ستایش خواهند کرد، اما دهان دروغگویان بسته خواهد شد.

64

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. ای خدا، به ناله‌های شیکوآمیز من گوش فرا ده و جانم را از دست دشمنان حفظ فرما. 2 در مقابل توطئه شریران که فتنه بر پا می‌کنند، از من محافظت کن. 3 آنها زبان خود را همچون شمشیر، تیز کرده‌اند و به جای تیر و کمان با سخنان تلخ مجهز شده‌اند 4 تا از کمینگاههای خود ناگهان به انسان بی‌گناه شبیخون زنند. 5 آنها یکدیگر را در انجام دادن نقشه‌های شرورانه خود تشویق می‌کنند. درباره اینکه کجا دامهای خود را کار بگذارند با هم مشورت می‌نمایند، و می‌گویند: «هیچ کس نمی‌تواند اینها را ببیند.» 6 آنها نقشه شوم طرح می‌کنند و می‌گویند: «نقشه ما نقصی ندارد!» فکر و دل انسان چقدر حيله‌گر است! 7 اما خدا این بدکاران را هدف تیرهایش قرار خواهد داد و آنها در یک چشم به هم زدن نقش زمین خواهند شد. 8 آری، آنها طعمه سخنان زشت خود خواهند شد. کسانی که آنها را ببینند با تمسخر سر خود را تکان خواهند داد. 9 ایشان خواهند ترسید و درباره کارهای خدا تفکر خواهند نمود و آنها را برای دیگران تعریف خواهند کرد. 10 عادلان در خداوند شادی کنند و بر او توکل نمایند؛ همه پاکدلان او را ستایش کنند!

65

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. سرود. ای خدا، شایسته است که تو را در صهیون ستایش کنیم و آنچه را که نذر کرده‌ایم ادا نماییم، 2 زیرا تو خدای هستی که دعا می‌شنوی! همه مردم به سبب گناهانشان نزد تو خواهند آمد. 3 گناهان ما بر ما سنگینی می‌کنند، اما تو آنها را خواهی بخشید. 4 خوشا به حال کسی که تو او را برگزیده‌ای تا بیاید و در خیمه مقدّس تو ساکن شود! ما از همه نیکویی‌های خانه مقدّس تو برخوردار خواهیم شد. 5 ای خدای که رهاننده ما هستی، تو با کارهای عادلانه و شگفت‌انگیز خود پاسخ ما را می‌دهی. تو امید و پشتیبان همه مردم در سراسر جهان هستی. 6 کوهها را در جای خود محکم ساختی و قدرت مهیب خود را نشان دادی. 7 همان‌گونه که تلاطم دریا و غرش امواج را آرام می‌سازی، شورش مردم را نیز خاموش می‌کنی. 8 ساکنان زمین از کارهای شگفت‌انگیز تو حیرانند. فریاد شادی مردم به سبب کارهای تو از یک سوی زمین تا سوی دیگر طنین‌انداز است! 9 تو زمین را سیراب می‌سازی و آن را حاصلخیز می‌گردانی. با رودخانه‌های پر از آب، زمین را برای انسان بارور می‌سازی تا از محصولاتش استفاده کند. 10 شیارهای زمین را سیراب می‌کنی و بلندیهایش را هموار می‌سازی. باران بر زمین می‌بارانی تا نباتات برویند. 11 با برکات خود زمین را می‌آرایی؛ جهان از نعمتهای تو لبریز است. 12 چراگاههای صحرا سرسبز می‌شوند و تپه‌ها شادمانه شکوفا می‌شوند. 13 چمنزارها پر از گله‌های گاو و گوسفند هستند؛ وادیها لبریز از غله می‌باشند؛ همه از خوشی بانگ شادی برمی‌آورند و سرود می‌خوانند!

66

برای رهبر سرایندگان. سرود. مزمور. ای همه مردم روی زمین، برای خدا فریاد شادی سر دهید! 2 نام پرشکوه او را با سرود بستایید و عظمت او را بیان کنید! 3 به خدا بگویید: «چه حیرت‌انگیز است کارهای تو! قدرت تو دشمنان را از پای در خواهد آورد. 4 تمامی مردم روی زمین تو را پرستش خواهند کرد، تو را خواهند ستود و به نام تو سرود خواهند خواند.» 5 بیایید کارهای خدا را مشاهده کنید؛ ببینید چه کارهای شگفت‌انگیزی برای انسانها انجام داده است. 6 او دریا را به خشکی تبدیل کرد و اجداد ما با پای پیاده از میان آن عبور نمودند. ایشان به سبب این کار خدا شادیه کردند. 7 خداوند تا ابد با قدرت حکمرانی می‌کند و رفتار همه قومها را زیر نظر دارد. پس ای مردم سرکش، بر ضد او قیام نکنید. 8 ای قومها، خدای ما را ستایش کنید! بگذارید آواز ستایش شما شنیده شود. 9 او زندگی ما را از خطر می‌رهاند و نمی‌گذارد پاهایمان بلغزد. 10 ای خدا، تو ما را امتحان کرده‌ای؛ مانند نقره‌ای که در کوره می‌گذارند تا پاک شود، ما را پاک نموده‌ای. 11 ما را در دام گرفتار ساختی و بارهای سنگین بر دوش ما نهادی. 12 دشمنان ما را بر ما مسلط گرداندی و گذاشتی از آب و آتش عبور کنیم، اما سرانجام ما را به مکانی آوردی که در آن وفور نعمت است. 13 قربانیهای سوختنی به خانه تو خواهیم آورد تا نذرهای خود را ادا نمایم. 14 بله، هنگامی که

در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد. **15** گوسفند غنایم جنگی را بین خود قسمت می‌کنند. **13** آنها اگرچه روزی فقیر قربانی خواهم کرد و گوساله و بز تقدیم خواهم نمود و آنها را بر مذبح و بینوا بودند، اما اینک خوشبخت و ثروتمندند و خود را مانند کیوتری خواهم سوزاند تا بوی خوب آنها به سوی تو زبانه کشد. **16** ای همه که بالهایش نقره‌ای و پرهایش طلایی است با زر و زیور آراسته‌اند.» خداترسان، بیایید و بشنوید تا به شما بگویم که خداوند برای من چه کرده است. **17** فریاد برآوردم و از او کمک خواستم و او را ستایش دانه‌های برف که در جنگلهای کوه صلمون آب می‌شود، پراکنده و نمودم. **18** اگر گناه را در دل خود نگه می‌داشتم، خداوند دعایم را نمی‌شنید. **19** اما او به دعای من توجه نموده و آن را مستجاب کرده است! **20** سپاس بر خدایی که دعای مرا بی‌جواب نگذاشته و محبت خود را از من دریغ نکرده است.

67

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازه‌های زهی. زمزمور. سرود. خدایا، بر ما رحم کن و ما را برکت ده و نور روی خود را بر ما بتابان، **2** تا به وسیله ما اراده تو در جهان شناخته شود و خبر خوش نجات تو به همه مردم روی زمین برسد. **3** خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند! **4** همه قومها شاد شده، سرود خواهند خواند، زیرا تو از روی عدل و انصاف مردم را داوری می‌کنی و آنها را هدایت می‌نمایی. **5** خدایا، باشد که همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند! **6** آنگاه زمین محصول خود را تولید خواهد کرد و تو ما را برکت خواهی داد. **7** له، تو ما را برکت خواهی داد و همه مردم جهان به تو احترام خواهند گذاشت.

68

برای رهبر سرایندگان. زمزمور. داوود. سرود. ای خدا، برخیز و دشمنانت را پراکنده ساز. بگذار آثانی که از تو نفرت دارند از حضور تو بگریزند. **2** چنانکه دود در برابر باد پراکنده می‌شود، همچنان تو ایشان را پراکنده ساز؛ همان‌گونه که موم در مقابل آتش گداخته می‌شود، همچنان بگذار گناهکاران در حضورت نابود شوند. **3** اما نیکوکاران شادی کنند و در حضور تو خوشحال باشند؛ از شادی فریاد برآورند و خوش باشند. **4** در وصف خدا سرود بخوانید. نام او را ستایش کنید. برای او که بر ابرها سوار است، راهی درست کنید. نام او بپوه است! در حضورش شادی کنید! **5** خدایی که در خانه مقدس خود ساکن است، پدر یتیمان و دادرسی بپوه‌زنان می‌باشد. **6** او بی‌کسان و آوارگان را در خانه‌ها ساکن می‌گرداند و اسیران را آزاد می‌سازد. اما یایغان در زمین خشک و بی‌آب ساکن خواهند شد. **7** ای خدای اسرائیل، وقتی تو قوم برگزیده خود را هدایت کردی و از میان بیابان عبور نمودی، **8** زمین تکان خورد و آسمان بارید و کوه سینا از ترس حضور تو به لرزه افتاد. **9** ای خدا، تو نعمتها بارانیدی و قوم برگزیده خود را که خسته و ناتوان بودند، نیرو و توان بخشیدی. **10** جماعت تو در زمین موعود ساکن شدند و تو ای خدای مهربان، حاجت نیازمندان را برآوردی. **11** خداوند کلام را اعلام کرد و کسانی که آن را بشارت دادند عده بی‌شماری بودند؛ کلام او این است: **12** «پادشاهان و سپاهیان‌شان شتاب می‌گیرند! زنانی که در خانه هستند

برای رهبر سرایندگان: در مایهٔ «سوسنه‌ها». مزمور داوود.
 خدایا، مرا از این طوفان مشکلات نجات ده! **2** در منجالب فرو رفته‌ام و در زیر پایم جایی برای ایستادن نیست. به جاهای عمیق رسیده‌ام و سیلاب مرا پوشانده است. **3** از بس می‌نالم خسته شده‌ام و گلویم خشک شده است. چشمانم آنقدر منتظر اقدام تو بوده‌اند که تار گشته‌اند. **4** آنانی که بی‌سبب از من نفرت دارند از موهای سرم بیشترند. دشمنانم در مورد من دروغ می‌گویند، آنها از من قوی‌ترند و قصد کشتن مرا دارند. آنچه از دیگران ندزیده‌ام، از من می‌خواهند برگردانم. **5** ای خدا، تو حماقت مرا می‌دانی و گناهانم از نظر تو پنهان نیست. **6** ای خداوند لشکرهای آسمان، مگذار آنانی که به تو امیدوار هستند و انتظار تو را می‌کشند، به سبب من شرمند شوند. ای خدای اسرائیل، مگذار مایهٔ رسوایی دوستدارانت شوم. **7** من به خاطر توست که اینچنین مورد سرزنش واقع شده و رسوا گشتم. **8** نزد برادران خود غریب هستم و در خانوادهٔ خود بیگانه محسوب می‌شوم. **9** اشتیاقی که برای خانهٔ تو دارم، مثل آتش در من زبانه می‌کشد، و توهینهای اهانت‌کنندگان تو بر من افتاده است. **10** هنگامی که با روزه و اشک در حضور تو خود را فروتن می‌سازم، آنها مرا سرزنش می‌کنند. **11** وقتی برای توبه و ندامت پلاس در بر می‌کنم، آنها مسخره‌ام می‌کنند. **12** مردم کوچه و بازار پشت سرم حرف می‌زنند و میگساران برای من آواز می‌خوانند. **13** اما من، ای خداوند، نزد تو دعا می‌کنم. ای خدا، تو در وقت مناسب به من جواب ده، به سبب محبت عظیمت دعای مرا مستجاب فرما و مطابق وعدهٔ خود مرا نجات ده. **14** مرا از میان سیل و طوفان برهان تا غرق نشوم. مرا از دست دشمنانم نجات ده. **15** مگذار سیلاب مرا بپوشاند و در اعماق آنها غرق شوم. **16** ای خداوند، دعای مرا مستجاب فرما، زیرا محبت تو شگفت‌انگیز است. از من مراقبت فرما، زیرا رحمت تو بیکران است. **17** روی خود را از من برمگردان، زیرا در سختی و زحمت هستم. دعای مرا زود جواب ده. **18** نزد من بیا و بهای آزادم را بپرداز و مرا از دست دشمن رها کن. **19** می‌دانی چگونه مورد سرزنش و اهانت قرار گرفته و رسوا شده‌ام؛ تو همهٔ دشمنانم را می‌بینی. **20** طعنه و سرزنش مردم دل مرا شکسته است و سخت بیمار شده‌ام. منتظر بودم کسی با من همدردی کند، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی افرادی پرداختم که مرا دلداری دهند، اما کسی را نیافتم. **21** به جای خوراک، به من زرداب دادند و به جای آب، سرکه نوشاندند. **22** بگذار سفرهٔ رنگینی که جلویشان پهن است، دامی شود و آرامش و صفایشان، تله باشد. **23** چشمانشان کور شود تا نتوانند ببینند، و کمرهایشان همیشه بلرزد! **24** خشم خود را بر سرشان بریز و با آتش غضبت آنها را بسوزان! **25** ای کاش خانه‌هایشان خراب گردد و کسی در خیمه‌هایشان ساکن نشود. **26** زیرا به کسی که تو تنبیه کرده‌ای آزار می‌رسانند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته‌ای سخن می‌گویند. **27** گناهانشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار

نجات تو شامل حالشان شود. **28** نامشان را از دفتر حیات خود پاک کن و مگذار جزو قوم تو محسوب شوند. **29** اما من مصیبت‌زده و دردمند هستم. ای خدا، مرا نجات ده و سرافراز فرما. **30** با سرود نام خدا را ستایش خواهم نمود و با دعای شکرگزاری عظمت او را خواهم ستود. **31** خداوند چنین پرستشی را بیش از قربانی حیوانات می‌پسندد. **32** اشخاص فروتن که طالب خدا هستند وقتی ببینند او به فکر ایشان است شاد و امیدوار خواهند شد. **33** خداوند دعای نیازمندان را مستجاب می‌نماید و عزیزان خود را در زندان و اسارت فراموش نمی‌کند. **34** ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید! ای دریاها و ای موجودات دریایی، خدا را بستایید! **35** خدا اورشلیم را نجات خواهد داد و شهرهای پیهود را دوباره بنا خواهد نمود تا قوم برگزیده‌اش در سرزمین موعود سکونت نمایند و آن را به تصرف خود درآورند. **36** فرزندان بندگانش وارث سرزمین موعود خواهند شد و آنانی که خدا را دوست می‌دارند، در آن ساکن خواهند شد.

70 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود، که از خدا می‌خواهد او را به یاد آورد. خدایا، به یاری من بشتاب و مرا نجات ده! **2** بگذار آنانی که قصد جانم را دارند خجل و سرافکنده شوند و بدخواهان من پریشان گردند؛ **3** بگذار کسانی که مرا مسخره می‌کنند رسوا و ناکام شوند. **4** بگذار کسانی که تو را طلب می‌کنند در تو شاد و خرسند باشند و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است!» **5** من فقیر و نیازمند هستم. خدایا، به یاری من بشتاب! ای خداوند، تو مددکار و نجات‌دهندهٔ من هستی، پس تأخیر نکن!

71 ای خداوند، به تو پناه آورده‌ام، نگذار هرگز سرافکنده شوم. **2** تو عادل، پس مرا برهان و نجات ده. **3** به دعای من گوش ده و نجاتم ببخش. برای من پناهگاهی مطمئن باش تا همه وقت به تو پناه آورم. ای صخره و قلعه من، فرمان نجات مرا صادر کن! **4** خدایا، مرا از دست اشخاص شرور و بدکار و ظالم برهان! **5** ای خداوند، تنها امید من تو هستی و از زمان کودکی اعتماد من تو بوده‌ای! **6** زمانی که در شکم مادرم بودم، تو از من نگهداری می‌کردی و پیش از دل مرا شکسته است و سخت بیمار شده‌ام. منتظر بودم کسی با من همدردی کند، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی افرادی پرداختم که مرا دلداری دهند، اما کسی را نیافتم. **21** به جای خوراک، به من زرداب دادند و به جای آب، سرکه نوشاندند. **22** بگذار سفرهٔ رنگینی که جلویشان پهن است، دامی شود و آرامش و صفایشان، تله باشد. **23** چشمانشان کور شود تا نتوانند ببینند، و کمرهایشان همیشه بلرزد! **24** خشم خود را بر سرشان بریز و با آتش غضبت آنها را بسوزان! **25** ای کاش خانه‌هایشان خراب گردد و کسی در خیمه‌هایشان ساکن نشود. **26** زیرا به کسی که تو تنبیه کرده‌ای آزار می‌رسانند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته‌ای سخن می‌گویند. **27** گناهانشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار

تو را ستایش خواهم کرد. **15** از عدالت تو سخن خواهم گفت و هرگز فراموش نشود و تا خورشید باقی است آوازۀ او پایدار بماند. تمام روز برای مردم تعریف خواهم کرد که تو بارها مرا نجات داده‌ای! **16** قومهای جهان توسط او برکت خواهند یافت و او را خواهند ستود. ای خداوند با قدرت تو خواهم رفت و به همه اعلام خواهم کرد که **18** متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل! تنها او قادر است کارهای تنها تو عادل هستی. **17** خدایا، از دوران کودکی معلم من تو بوده‌ای بزرگ و شگفت‌انگیز انجام دهد. **19** شکر و سپاس بر نام مجید او و من همیشه درباره کارهای شگفت‌انگیز تو با دیگران سخن گفته‌ام. باد تا ابدالابد! تمام دنیا از شکوه و جلال او پر شود. آمین! آمین!

18 پس خدایا اکنون که پیر شده‌ام و موهایم سفید گردیده است، مرا ترک نکن. کمک کن تا بتوانم به نسلهای آینده از قدرت و معجزات تو خبر دهم. **19** ای خدا، عدالت تو تا به آسمانها می‌رسد. تو کارهای بزرگ انجام داده‌ای. خدایا کسی مانند تو نیست. **20** ای که سختیها و زحمات بسیار به من نشان دادی، می‌دانم که به من نیروی تازه خواهی بخشید و مرا از این وضع فلاکت‌بار بیرون خواهی آورد. **21** مرا بیش از پیش سرفراز خواهی نمود و بار دیگر مرا دلداری خواهی داد. **22** ای خدای من، با نوای برپست صداقت تو را خواهم ستود! ای خدای مقدس اسرائیل، با صدای عود برای تو سرود خواهم خواند. **23** با تمام وجود برای تو سرود خواهم خواند و از شادی فریاد برخوام آورد، زیرا تو مرا نجات داده‌ای. **24** تمام روز از عدالت تو سخن خواهم گفت، زیرا کسانی که در پی آزار من بودند، رسو و سرافکنده شدند.

72 مزمور سلیمان. خدایا، عدالت‌خواهی خود را به پادشاه و ولیعهدش عنایت کن **2** تا او بر قوم تو عادلانه حکومت و داوری کند و مظلومان را منصفانه دادرسی نماید. **3** آنگاه در سراسر سرزمین ما سلامتی و عدالت برقرار خواهد شد. **4** باشد که پادشاه به داد مظلومان برسد و از فرزندان فقیران حمایت کند و ظالمان را سرکوب نماید. **5** باشد که قوم تو، تا زمانی که ماه و خورشید در آسمان بقرارند، تو را پیوسته با ترس و احترام ستایش کنند. **6** سلطنت پادشاه ما همچون بارانی که بر گیاهان می‌بارد و مانند بارشهایی که زمین را سیراب می‌کند، پیرکت خواهد بود. **7** در زمان حکومت او، عادلان کامیاب خواهند شد و تا وقتی که ماه باقی باشد، صلح و سلامتی برقرار خواهد بود. **8** دامنه قلمرو او از دریا تا به دریا و از رود فرات تا دورترین نقطه جهان خواهد بود. **9** صحرائشینان در حضورش تعظیم خواهند کرد و دشمنانش به خاک پایش خواهند افتاد. **10** پادشاهان جزایر مدیترانه و سرزمین ترشیش و نیز اهالی شبا و سبا برایش هدایا خواهند آورد. **11** همه پادشاهان، او را تعظیم خواهند کرد و تمام قوما خدمتگزار او خواهند بود. **12** وقتی شخص فقیر و درمانده از او کمک بخواهد، او را خواهد رها نید. **13** بر افراد ضعیف و نیازمند رحم خواهد کرد و ایشان را نجات خواهد داد. **14** آنها را از ظلم و ستم خواهد رها نید، زیرا جان آنها برای او با ارزش است. **15** باشد که پادشاه پایدار بماند و مردم طلای شبا به او هدیه دهند. قوم او پیوسته برایش دعا کنند و او را متبارک خوانند. **16** سرزمین او پر از غله شود و کوهستانها مانند کوههای لبنان حاصلخیز گردد. شهرها همچون مزرعه‌های پرعلف، سرشار از جمعیت شود. **17** نام پادشاه

73 مزمور آساف. براسستی، خدا برای اسرائیل نیکوست یعنی برای آنانی که پاکدل هستند. **2** اما من نزدیک بود ایمانم را از دست بدهم و از راه راست گمراه شوم. **3** زیرا بر کامیابی بدکاران و شریران حسد بردم. **4** دیدم که در زندگی درد نمی‌کشند و بدنی قوی و سالم دارند. **5** مانند سایرین در زحمت نمی‌افتند و هیچ گرفتاری ندارند؛ **6** در نتیجه با تکبر راه می‌روند و به مردم ظلم می‌کنند. **7** قلبشان مملو از خبثت است و از فکرشان شرارت تراوش می‌کند. **8** مردم را مسخره می‌کنند و حرفهای کثیف بر زبان می‌رانند. با غرور سخن می‌گویند و نقشه‌های شوم می‌کشند. **9** به خدایی که در آسمان است کفر می‌گویند و به انسانی که بر زمین است فحاشی می‌کنند. **10** پس مردم گول زندگی پرناز و نعمت آنها را می‌خورند **11** و می‌گویند: «خدای چگونه بداند؟ آیا آن متعال می‌داند بر این زمین چه می‌گذرد؟» **12** به این مردم شرور نگاه کنید! ببینید چه زندگی راحتی دارند و چگونه به ثروت خود می‌افزایند. **13** پس آیا من بیپوده خود را پاک نگه داشته‌ام و نگذاشته‌ام دستبهم به گناه آلوده شوم؟ **14** نتیجه‌ای که هر روز از این کار عاید می‌شود رنج و زحمت است. **15** ولی اگر این فکرهایم را بر زبان می‌آوردم، جزو مردم خداشناس محسوب نمی‌شدم. **16** هر چه فکر کردم نتوانستم بفهمم که چرا بدکاران در زندگی کامیاب هستند؛ **17** تا اینکه به خانه خدا رفتم و در آنجا به عاقبت کار آنها پی بردم. **18** ای خدا، تو بدکاران را بر پرتگاههای لغزنده گذاشته‌ای تا بیفتند و نابود شوند. **19** آری، آنها ناگهان غافلگیر شده، از ترس قالب تهی خواهند کرد. **20** آنها مانند خوابی هستند که وقتی انسان بیدار می‌شود از ذهنش محو شده است؛ همچنین وقتی تو ای خداوند، برخی از آنها محو و نابود خواهند شد! **21** وقتی من به این حقیقت پی بردم، از خود شرمندۀ شدم! **22** من احق و نادان بودم و نزد تو ای خدا، مانند حیوان بی‌شعور رفتار کردم! **23** با این حال، تو هنوز هم مرا دوست داری و دست مرا در دست خود گرفته‌ای! **24** تو با رهنمودهای مرا در زندگی هدایت خواهی کرد و در آخر مرا به حضور پرجلالت خواهی پذیرفت. **25** ای خدا، من تو را در آسمان دارم؛ این برای من کافی است و هیچ چیز دیگر بر زمین نمی‌خواهم. **26** اگرچه فکر و بدمن ناتوان شوند، اما تو ای خدا، قوت و تکیه‌گاه همیشگی من هستی! **27** خدا کسانی را که از او دور شوند و به او خیانت کنند، نابود خواهد کرد. **28** اما من از اینکه نزدیک تو هستم لذت می‌برم! ای خداوند، من به تو توکل نموده‌ام و تمام کارهایم را می‌ستایم!

قصیده آساف. ای خدا، چرا برای همیشه ما را ترک کرده‌ای؟ چرا بر ما که گوسفندان مرتع تو هستیم خشمگین شده‌ای؟
2 قوم خود را که در زمان قدیم از اسارت بازخریدی، به یاد آور. تو ما را نجات دادی تا قوم خاص تو باشیم. شهر اورشلیم را که در آن ساکن بودی، به یاد آور. **3** بر خرابه‌های شهر ما عبور کن و بین دشمن چه بر سر خانه تو آورده است! **4** دشمنان تو خانه تو فریاد پیروزی سر دادند و پرچمشان را به اهتزاز درآوردند. **5** مانند هیزم‌شکنانی که با تیرهای خود درختان جنگل را قطع می‌کنند، **6** تمام نقشهای تراشیده را با گرز و تیر خرد کردند **7** و خانه مقدس تو را به آتش کشیده با خاک یکسان نمودند. **8** عبادتگاه‌های تو را در سراسر خاک اسرائیل به آتش کشیدند تا هیچ اثری از خدایپرستی برجای نماند. **9** هیچ نبی در میان ما نیست که بداند این وضع تا به کی ادامه می‌یابد تا ما را از آن خبر دهد. **10** ای خدا، تا به کی به دشمن اجازه می‌دهی به نام تو اهانت کنند؟ **11** چرا دست خود را عقب کشیده‌ای و به داد ما نمی‌رسی؟ دست راست خود را از گریبان خود بیرون آور و دشمنانمان را نابود کن. **12** ای خدا، تو از قدیم پادشاه ما بوده‌ای و بارها ما را نجات داده‌ای. **13** تو دریا را به نیروی خود شکافتی، و سرهای هیولاهای دریا را شکستی. **14** سرهای لویاتان را فروکوفتی، و آن را خوراک جانوران صحرا ساختی. **15** چشمه‌ها جاری ساختی تا قوم تو آب بنوشند و رود همیشه پر آب را خشک کردی تا از آن عبور کنند. **16** شب و روز را تو پدید آورده‌ای؛ خورشید و ماه را تو در آسمان قرار داده‌ای. **17** تمام نظم جهان از توست. تابستان و زمستان را تو به‌وجود آورده‌ای. **18** ای خداوند، بین چگونه دشمن به نام تو اهانت می‌کند. **19** قوم ستمدیده خود را برای همیشه ترک نکن؛ کبوتر ضعیف خود را به چنگ پرنده شکاری مسپار! **20** گوشه‌های تاریک سرزمین ما از ظلم پر شده است، عهدی را که با ما بسته‌ای به یاد آر. **21** نگذار قوم مظلوم تو بیش از این رسوا شوند. ایشان را نجات ده تا تو را ستایش کنند. **22** ای خدا، برخیز و حق خود را از دشمن بگیر، زیرا این مردم نادان تمام روز به تو توهین می‌کنند. **23** فریاد اهانت‌آمیز آنها را که پیوسته بلند است، نشنیده بگیر.

برای رهبر سرایندگان: در مایه «نابود نکن». مزمور آساف.
 سرود. تو را سپاس می‌گویم ای خدا، تو را سپاس می‌گویم! تو به ما نزدیک هستی و ما کارهای شگفت‌انگیز تو را اعلام می‌کنیم. **2** خداوند می‌فرماید: «وقتی زمان معین برسد، مردم را از روی عدل و انصاف داوری خواهم کرد. **3** وقتی زمین بلرزد و ساکنانش هراسان شوند، متم که ارکان آن را محکم نگاه می‌دارم. **4** «به متکبران و شروران می‌گویم که مغرور نباشند **5** و از بلندپروازی و لاف زدن دست بردارند.» **6** زیرا سرافرازی انسان نه از غرب می‌آید نه از شرق و نه از هیچ جای دیگر، **7** بلکه خداست که داوری می‌کند؛ اوست که یکی را سرافراز و دیگری را سرافکنده می‌نماید. **8** خداوند جامی در دست دارد که از شراب تند و قوی غضب او پر است. او آن را به تمام شیران خواهد نوشانید و آنها آن را تا قطره آخر سر خواهند کشید. **9** اما من از تعریف و تمجید خدای یعقوب باز نخواهم ایستاد، بلکه پیوسته در وصف او سرود خواهم خواند! **10** او قدرت شیران را در هم خواهد شکست و عادلان را تقویت خواهد نمود.

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. مزمور آساف. سرود. خدا در سرزمین یهودا معروف است! نام او در اسرائیل بزرگ است! **2** خانه خدا در اورشلیم است. او در کوه صهیون مسکن دارد. **3** او در آنجا تیر و کمان دشمن را شکست و شمشیر و سپر جنگی او را خرد کرد. **4** خداوند، تو عظیم‌تر و پرشکوتر از تمامی کوههای بلند هستی! **5** دشمنان نیرومند ما غارت شده، به خواب مرگ فرو رفتند. دیگر هیچ کس نمی‌تواند دست خود را بر ضد ما بلند کند. **6** ای خدای یعقوب، وقتی تو آنها را نهیب زدی، ارابه‌ها و اسبانشان سرجای خود خشک شدند. **7** خدایا، تو بسیار مهیب هستی! وقتی غضبت می‌شوی، کیست که تواند در حضورت بایستد؟ **8** وقتی از آسمان دشمنان را محکوم کردی، زمین لرزید و در برابر سکوت کرد. **9** خدایا، تو برای داوری مردمان شرارت‌پیشه برمی‌خیزی تا ستمدیدگان زمین را رهایی بخشی. **10** خشم انسان جز اینکه منجر به ستایش تو شود، نتیجه دیگری ندارد؛ تو خشم او را مهار می‌کنی و از آن برای نمایاندن قدرت خود استفاده می‌نمایی. **11** آنچه را برای خدا نذر کرده‌اید بجا آورید. ای همسایگان اسرائیل، برای خداوندی که عظیم و مهیب است، هدایا بیاورید. **12** او حاکمان مغرور را نابود می‌کند و در دل پادشاهان جهان وحشت ایجاد می‌نماید.

برای رهبر سرایندگان: برای پدوتون. مزمور آساف. با صدایی بلند به سوی خدا فریاد برمی‌آورم! به سوی خدا فریاد برمی‌آورم تا صدای مرا بشنود. **2** به هنگام گرفتاری از خدا کمک می‌طلبم. تمام شب به سوی او دست نیاز دراز می‌کنم. تا دعایم را مستجاب نکند آرام نخواهم گرفت. **3** خدا را به یاد می‌آورم و از حسرت می‌نالم. به فکر فرو می‌روم و پریشان می‌شوم. **4** او نمی‌گذارد خواب بچشمانم بیاید. از شدت ناراحتی نمی‌توانم حرف بزنم. **5** به روزهای گذشته فکر می‌کنم، به سالهایی که پشت سر نهاده‌ام می‌اندیشم. **6** تمام شب را در تفکر می‌گذرانم و از خود می‌پرسم: **7** «آیا خداوند مرا برای همیشه ترک کرده است؟ آیا او دیگر هرگز از من راضی نخواهد شد؟ **8** آیا دیگر هرگز به من محبت نخواهد کرد؟ آیا دیگر هرگز به قول خود وفا نخواهد کرد؟ **9** آیا خدا مهربانی و دلسوزی را فراموش کرده است؟ آیا غضب او باعث شده در رحمت او بسته شود؟» **10** سپس به خود می‌گویم: «این از ضعف من است که چنین فکر می‌کنم. پس سالهایی را که دست خداوند قادر متعال در کار بوده است به یاد خواهم آورد.» **11** بله، معجزات و کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است به یاد خواهم آورد **12** و در کارهای

شگفت‌انگیز او تفکر خواهم کرد. **13** ای خدا، تمام راههای تو پاک و بی‌عیب است! خدایی به بزرگی و عظمت تو وجود ندارد. **14** تو زیرا آنها ایمان نداشتند که خدا قادر است احتیاج آنها را برآورد. **23** با خدایی هستی که معجزه می‌کنی و قدرت خود را بر قومها نمایان می‌سازی. **15** با دست توانای خود بنی‌اسرائیل را رهانیدی. **16** آنها وقتی تو را دیدند به عقب رفتند و اعماق دریا به لرزه درآمد. **17** از ابرها باران بارید. در آسمان رعد و برق پدید آمد و تیرهای آتشین به هر سو جهید. **18** در میان گردباد صدای رعد شنیده شد و برق آسمان دنیا را روشن کرد. زمین تکان خورد و لرزید. **19** از میان دریا جایی که هرگز به فکر کسی نمی‌رسید راهی پدید آوردی **20** و مانند یک شبان، بنی‌اسرائیل را به رهبری موسی و هارون از آن عبور دادی.

78

قصیدهٔ آساف. ای قوم من، به تعالیم من گوش فرا دهید و به آنچه می‌گویم توجه نمایند. **2** زیرا می‌خواهم با مکتلها سخن گویم. می‌خواهم معماهای قدیمی را برایتان شرح دهم. **3** می‌خواهم آنچه را که از نیاکان خود شنیده‌ام تعریف کنم. **4** اینها را باید تعریف کنیم و مخفی نسازیم تا فرزندان ما نیز بدانند که خداوند با قدرت خود چه کارهای شگفت‌انگیز و تحسین برانگیزی انجام داده است. **5** خدا احکام و دستورهای خود را به قوم اسرائیل داد و به ایشان امر فرمود که آنها را به فرزندان‌شان بیاموزند **6** و فرزندان ایشان نیز به نوبهٔ خود آن احکام را به فرزندان خود تعلیم دهند تا به این ترتیب هر نسلی با احکام و دستورهای خدا آشنا گردد. **7** به این ترتیب آنها یاد می‌گیرند که بر خدا توکل نمایند و کارهایی را که او برای نیاکان‌شان انجام داده است، فراموش نکنند و پیوسته مطیع دستورهایش باشند. **8** در نتیجه آنها مانند نیاکان خود مردمی سرکش و یاغی نخواهند شد که ایمانی سست و ناپایدار داشتند و نسبت به خدا وفادار نبودند. **9** افراد قبیلهٔ افرایم با وجود اینکه به تیر و کمان مجهز بودند و در تیراندازی مهارت خاص داشتند، هنگام جنگ با به فرار نهادند. **10** آنان پیمان خود را که با خدا بسته بودند، شکستند و نخواستند مطابق دستورهای او زندگی کنند. **11** کارها و معجزات او را که برای ایشان و نیاکان‌شان در مصر انجام داده بود، فراموش کردند، **12** کارهای شگفت‌انگیزی که برای نیاکان‌شان در دشت صوعن در سرزمین مصر انجام داده بود. **13** خدا دریای سرخ را شکافت و آنها را مانند دیوار بر پا نگه داشت تا ایشان از آن عبور کنند. **14** بنی‌اسرائیل را در روز به‌وسیلهٔ ستون ابر راهنمایی می‌کرد و در شب توسط روشنائی آتش! **15** در بیابان صخره‌ها را شکافت و برای آنها آب فراهم آورد. **16** بله، از صخره چشمه‌های آب جاری ساخت! **17** ولی با وجود این، ایشان بار دیگر نسبت به خدای متعال گناه ورزیدند و در صحرا از فرمان او سر پیچیدند. **18** آنها خدا را امتحان کردند و از او خوراک خواستند. **19** حتی بر ضد خدا حرف زدند و گفتند: «آیا خدا می‌تواند در این بیابان برای ما خوراک تهیه کند؟ **20** درست است که او از صخره آب بیرون آورد و بر زمین جاری ساخت، ولی آیا می‌تواند نان و گوشت را نیز برای قوم خود فراهم کند؟» **21** خداوند چون این را

قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به آنها اجازه داد که در خانه‌های آنجا تو روا داشته‌اند، هفت برابر شدیدتر انتقام بگیر. **13** آنگاه ما که قوم سکونت گزیند. **56** اما با این همه، خدای متعال را امتحان کردند و برگزیده و گوسفندان گله تو هستیم، تو را تا به ابد شکر خواهیم گفت از فرمان او سر پیچیدند و دستورهایش را اجرا نکردند. **57** مانند و تمام نسلهای آینده ما تو را ستایش خواهند کرد.

80 برای رهبر سرایندگان: در مایه «سوسنهای عهد». مزمور
آساف. ای شبان اسرائیل، به صدای ما گوش فرا ده! ای که قبیله خدا چنین بی‌وفایی از اسرائیل دید، بسیار غضبناک گردید و آنها را به کلی طرد کرد. **60** خیمه عبادت را که در شیلوه بر پا ساخته بود ترک کرد. **61** و صندوق مقدس را که مظهر قدرت و حضورش در بین اسرائیل بود، به دست دشمن سپرد. **62** بر قوم برگزیده خویش غضبناک گردید و آنها را به دم شمشیر دشمنان سپرد. **63** جوانانشان در آتش جنگ سوختند و دخترانشان لباس عروسی بر تن نکردند. **64** کاهنانشان به دم شمشیر افتادند و زنهایشان نتوانستند برای آنها سوگواری کنند. **65** سرانجام خداوند همچون کسی که از خواب بیدار شود، و مانند شخص نیرومندی که از باده سرخوش گردد، به یاری اسرائیل برخاست. **66** دشمنان قوم خود را شکست داده، آنها را برای همیشه رسوا ساخت. **67** او فرزندان یوسف و قبیله افرایم را طرد نمود. **68** اما قبیله یهودا و کوه صهیون را که از قبل دوست داشت، برگزید. **69** در آنجا خانه مقدس خود را مانند کوههای محکم و پابرجای دنیا، جاودانه بر پا نمود. **70** سپس خدمتگزار خود داوود را که گوسفندان پدرش را می‌چرانید، برگزید. **71** او را از چوپانی گرفت و به پادشاهی اسرائیل نصب نمود. **72** داوود با صمیم قلب از اسرائیل مراقبت نمود و با مهارت کامل ایشان را رهبری کرد.

79 مزمور آساف. ای خدا، قومی خدانشناس، سرزمین قوم برگزیده تو را تسخیر نمودند؛ خانه مقدس تو را بی‌حرمت کردند و شهر اورشلیم را خراب نمودند. **2** جنازه‌های بندگان را خوراک پرندگان و شهر جانوران ساختند. **3** خون آنها را مانند آب در اطراف اورشلیم جاری کردند؛ کسی باقی نماند تا آنها را دفن کند. **4** ای خدا، نزد قومهای اطراف رسوا و مایه ریشخند شده‌ایم. **5** خداوند، تا به کی بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا آتش خشم تو تا به ابد بر سر ما زبانه خواهد کشید؟ **6** خدایا، خشم خود را بر سرزمینها و قومهایی که تو را نمی‌شناسند و عبادت نمی‌کنند، بریز. **7** همین قومها بودند که دست به کشتار قوم تو زدند و خانه‌هایشان را خراب نمودند. **8** ای خدا، ما یایم.

81 برای رهبر سرایندگان: در مایه گیتیت. مزمور آساف. خدای اسرائیل را که قوت ماست با سرودهای شاد ستایش کن! **2** با دف و بریط دلتواز و رباب سرود بخوانید. **3** شیوهرها را در روز عید به صدا درآورید در اول ماه و در ماه تمام. **4** زیرا این فریضه‌ای است در اسرائیل و حکمی است از جانب خدای یعقوب. **5** او این عید را به هنگام بیرون آمدن بنی‌اسرائیل از مصر، برای آنها تعیین کرد. صدایی ناآشنا شنیدیم که می‌گفت: **6** «بار سنگین بردگی را از دوش تو

برداشتیم. دست‌هایم را از حمل سیدها رها ساختم. 7 وقتی در زحمت دژب دچار ساز. همه بزرگان آنان را مانند ذبح و صلومنع هلاک ساز بودی دعا کردی و من تو را رها نیدم. از میان رعد و برق به تو پاسخ دادم و در کنار چشمه‌های "مریبه" ایمان تو را آزمایش کردم. 8 «ای قوم خاص من بشنو، به تو اخطار می‌کنم! ای اسرائیل، به من گوش بده! 9 هرگز نباید خدای دیگری را پرستش نمایی. 10 من یهوه خدای تو هستم، که تو را از بردگی در مصر رها نیدم. دهان خود را باز کن و من آن را از برکات خود پر خواهم ساخت. 11 «اما بنی اسرائیل سخن مرا نشنیدند و مرا اطاعت نکردند. 12 پس من هم ایشان را رها کردم تا به راه خود روند و مطابق میل خود زندگی کنند. 13 «اما ای کاش به من گوش می‌دادند و مطابق دستورهای من زندگی می‌کردند. 14 آنگاه به‌زودی دشمنان‌شان را شکست می‌دادم و همه مخالفان‌شان را مغلوب می‌ساختم؛ 15 کسانی که از من نفرت داشتند در حضور من به خاک می‌افتادند و گرفتار عذاب ابدی می‌شدند؛ 16 و من اسرائیل را با بهترین گندم و عسل می‌پروراندم.»

82 مزبور آساف. خدا در دادگاه آسمانی ایستاده است تا قضات را به پای میز محاکمه بکشاند. 2 او به قضات این جهان می‌گوید: «تا به کی با بی‌انصافی قضاوت خواهید کرد؟ تا به کی از مجرمین جانبداری خواهید نمود؟ 3 از حقوق بیچارگان و یتیمان دفاع کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید. 4 ستم‌دیدگان و درماندگان را از چنگ ظالمان برهانید. 5 «اما شما به حماقت رفتار می‌نمایید و در جهل و تاریکی زندگی می‌کنید، به همین جهت اساس اجتماع متزلزل است. 6 «گفتم: "شما خدایانید؛ همه شما فرزندان خدای متعال هستید. 7 اما شما مانند هر انسان دیگر خواهید مرد و همچون سایر رهبران خواهید افتاد. 8 «ای خدا، برخیز و بر جهان داوری کن! زیرا تو همه قوما را به تصرف در خواهی آورد.»

83 سرود. مزبور آساف. ای خدا، خاموش نباش! هنگامی که دعا می‌کنیم، ساکت و آرام ننشین. 2 بین چگونگی دشمنانت شورش می‌کنند و آنانی که از تو نفرت دارند به مخالفت و دشمنی برخاسته‌اند. 3 آنها بر ضد قوم خاص تو نقشه‌های پلید می‌کشند و برای کسانی که به تو پناه آورده‌اند، توطئه می‌چینند. 4 می‌گویند: «بیا ییاد قوم اسرائیل را نابود کنیم تا نامش برای همیشه محو شود.» 5 همه دشمنان با نقشه نابودی ما موافقت نموده‌اند و بر ضد تو هم‌دست شده‌اند: 6 ادومیان، اسماعیلیان، موآبیان، هاجریان، 7 مردمان سرزمینهای جبال، عمون، عمالیقی، فلسطین و صور. 8 آشور نیز با آنها متحد شده و از عمون و موآب که از نسل لوط هستند حمایت می‌کند. 9 خداوند، همان بلایی را که در دره قیشون بر سر مدیان و سیسرا و یابین آوردی، بر سر این دشمنان نیز بیاور. 10 همان‌گونه که مخالفان ما را در «عین دور» از بین بردی و جنازه‌هایشان در روی زمین ماند و کود زمین شد، این دشمنان متحد را نیز نابود کن. 11 فرماندهان این دشمنان را به سرنوشت غراب و

85 برای رهبر سرایندگان. مزبور پسران قورح. ای خداوند، این سرزمین مورد لطف تو واقع شده است. تو بنی اسرائیل را از اسارت باز آورده‌ای. 2 خطای قوم خود را بخشیده‌ای؛ تمام گناهان ایشان را آمرزیده‌ای؛ 3 خشم تو دیگر بر آنها افروخته نمی‌شود. 4 اکنون ای خدای نجات دهنده، ما را به سوی خود بازگردان و دیگر بر ما خشم نگیر. 5 آیا تا به ابد بر ما خشمگین خواهی بود؟ آیا نسلهای آینده ما نیز مورد خشم تو قرار خواهند گرفت؟ 6 آیا به ما حیاتی تازه عطا نخواهی فرمود تا در حضور تو شادی کنیم؟ 7 خداوند، محبت خود را به ما نشان ده، و نجات خود را به ما عنایت کن! 8 هر آنچه که

خداوند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که قوم خاص او هستیم، صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه احمقانه و گناه‌آلود خود باز نگردیم. **9** به یقین، خدا کسانی را که او را احترام می‌کنند می‌رهاند؛ او شکوه و عظمت از دست رفتهٔ سرزمین ما را به ما باز خواهد گرداند. **10** محبت و وفاداری با هم ملاقات کرده‌اند؛ عدالت و صلح یکدیگر را بوسیده‌اند! **11** راستی از زمین می‌روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می‌کند. **12** خداوند به ما چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرزمین ما، محصول فراوان خواهد داد. **13** عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آماده خواهد ساخت.

88 برای رهبر سرایندگان: سرودی در مایهٔ «مَحَلَّتْ لِعَنْوَت». مزموری از پسران قورح. قصیدهٔ هیمان اِزرَاحی. ای خداوند، ای خدای نجات من، شب و روز در حضور تو گریه و زاری کرده‌ام. **2** دعای مرا بشنو و به ناله‌ام توجه فرما. **3** زندگی من پر از رنج و مصیبت است؛ جانم به لب رسیده است! (Sheol h7585) **4** رمقی در من نمانده است؛ مانند مرده شده‌ام، **5** مانند کشته‌ای که به قبر سپرده شده، مانند مرده‌ای که دیگر به یاد نخواهی آورد و لطف خود را شامل حالش نخواهی فرمود. **6** تو مرا به اعماق تاریکی انداخته‌ای **7** غضب تو بر من سنگینی می‌کند؛ طوفان خشم تو مرا در بر گرفته است. **8** آشنایانم را از من دور کرده‌ای و آنها را از من بیزار ساخته‌ای. چنان گرفتار شده‌ام که نمی‌توانم برای خلاصی خود چاره‌ای ببیندیشم. **9** چشمانم از شدت گریه ضعیف شده‌اند. ای خداوند، هر روز از تو درخواست کمک نموده و دست نیاز به سویت دراز می‌کنم تا بر من رحم کنی. **10** وقتی بمیرم، دیگر معجزات و کمک تو برام چه فایده خواهد داشت؟ آنگاه دیگر چگونه می‌توانم تو را ستایش کنم؟ **11** مگر آنانی که در قبر هستند می‌توانند از محبت و وفاداری تو سخن بگویند؟ **12** آیا معجزهٔ تو در آن مکان تاریک دیده می‌شود؟ آیا می‌توان در عالم خاموشی از وفاداری و عدالت تو سخن گفت؟ **13** خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم و کمک می‌طلبم. هر روز صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم. **14** چرا مرا ترک نموده و روی خود را از من برگردانیده‌ای؟ **15** از جوانی تا کنون، در رنج و خطر مرگ بوده‌ام و همیشه از جانب تو تنبیه شده‌ام. **16** خشم شدید تو مرا پریشان کرده و از ترس تو ناتوان شده‌ام. **17** خشم تو و ترس از تو تمام روز چون سیل از هر سو مرا احاطه می‌کند. **18** دوستان و عزیزانم را از من دور کرده‌ای؛ تاریکی تنها مونس من است.

86 دعای داوود. ای خداوند، دعای مرا بشنو و آن را اجابت فرما، زیرا ضعیف و درمانده‌ام. **2** جان مرا حفظ کن و مرا نجات ده زیرا من خدمتگزار وفادار تو هستم و بر تو توکل دارم. **3** خداوند، بر من رحمت فرما، زیرا تمام روز به درگاه تو دعا می‌کنم. **4** به من شادی بده، زیرا، ای خداوند، تنها تو را می‌پرستم. **5** تو برای آنانی که تو را می‌خوانند نیکو و بخشنده و سرشار از محبتی. **6** ای خداوند، دعای مرا اجابت فرما! به نالهٔ من توجه نما! **7** به هنگام سختی تو را خواهم خواند، زیرا دعای مرا مستجاب خواهی فرمود. **8** خداوند، خدایی دیگر مانند تو وجود ندارد. کارهای تو بی‌نظیر است. **9** همهٔ قومهایی که آفریده‌ای خواهند آمد و تو را پرستش نموده، نام تو را خواهند ستود. **10** زیرا تو بزرگ و قادر هستی و معجزه می‌نمایی؛ تنها تو خدا هستی! **11** خداوند، راه خود را به من نشان ده تا وفادارانه در آن گام بردارم. مرا یاری ده تا بدون شک و دودلی تو را خدمت نمایم. **12** با تمام وجود تو را حمد و سپاس خواهم گفت و پیوسته عظمت نام تو را بیان خواهم نمود، **13** زیرا محبت تو در حق من بسیار عظیم است؛ تو مرا از خطر مرگ رهایی‌دهی! (Sheol h7585) **14** خدایا، مردم متکبر بر ضد من برخاسته‌اند و گروهی ظالم و ستمگر در فکر کشتن منند. آنها به تو توجهی ندارند. **15** اما تو، خداوند، خدایی رحیم و فیاض و دیرخشم و سرشار از محبت و وفا هستی. **16** روی خود را به سوی من برگردان و بر من رحمت فرما. بندهٔ خود را توانا ساز و او را نجات ده. **17** لطف و مهربانی خود را به من نشان ده، مرا یاری کن و دلداری ده، تا آنانی که از من نفرت دارند این را ببینند و شرمند شوند.

87 مزمور پسران قورح. سرود. اورشلیم بر کوههای مقدس بنا شده است. **2** خداوند آن را بیش از سایر شهرهای اسرائیل دوست دارد. **3** ای شهر خدا، چه سخنان پرشکوه دربارهٔ تو گفته می‌شود. **4** رَهَب و بابل را جزو کسانی که مرا می‌شناسند خواهم شمرد، همچنین فلسطین و صور و حبشه را. همهٔ آنها شهروندان اورشلیم خواهند شد! **5** دربارهٔ اورشلیم خواهند گفت که تمام قومهای دنیا به آن تعلق دارند و اینکه خدای قادر متعال اورشلیم را قوی خواهد ساخت. **6** هنگامی

89 قصیدهٔ ایثان اِزرَاحی. ای خداوند، محبت تو را همواره خواهم ستود و با زبان خود پیوسته از وفاداری تو سخن خواهم گفت، **2** زیرا محبت تو همیشگی است و وفاداری تو چون آسمانها پایدار است. **3** تو با خادم برگزیده‌ات داوود عهد بسته‌ای و وعده کرده‌ای که **4** تخت سلطنت او را تا ابد، نسل اندر نسل، پایدار خواهی داشت. **5** خداوند، آسمانها از کارهای شگفت‌انگیز تو تعریف می‌کنند و امانت و وفاداری تو را می‌ستایند. **6** در آسمانها کیست که با تو، ای خداوند، برابری کند؟ در میان موجودات آسمانی چه کسی را می‌توان به تو تشبیه کرد؟ **7** تو در میان مقدسین مورد ستایش هستی؛ آنان با ترس و احترام گرداگرد تو ایستاده‌اند. **8** ای پیهو، خدای لشکرهای آسمان، کیست مانند تو؟ تو در قدرت و امانت بی‌نظیری! **9** بر امواج دریاها مسلط هستی و طغیان آنها را آرام می‌گردانی. **10** تو

مصر را در هم کوبیدی و با دست توانای خود دشمنان را تار و مار و ازگون ساخته، به شکوه و عظمتش خاتمه داده‌ای. **45** پیری زودرس ساختی. **11** آسمانها و زمین و هر آنچه در جهان است از آن تو به سراغش فرستاده‌ای و نزد همه رسوایش کرده‌ای. **46** ای خداوند، تا می‌باشند؛ زیرا تو آنها را آفریده‌ای. **12** شمال و جنوب را تو به وجود به کی روی خود را پنهان می‌کنی؟ آیا تا ابد خشم تو چون آتش آورده‌ای. کوه تابور و حرمون، مظهر قدرت تو می‌باشند. **13** دست تو افروخته خواهد بود؟ **47** به یاد آور که عمر انسان چقدر کوتاه است. بسیار تواناست. تو خدای متعال هستی. **14** فرمانروایی تو بر اساس تو همهٔ انسانها را فناپذیر آفریده‌ای. **48** کیست که بتواند نمیرد و تا عدل و انصاف است. در تمام کارهایت محبت و وفاداری مشاهده **اید زنده بماند؟ (Sheol h7585)** **49** ای خداوند، کجاست محبت می‌شود. **15** خوشا به حال مردمی که می‌دانند چگونه تو را تحسین و نخستین تو؟ کجاست وعدهٔ محبت تو که در نهایت وفاداری به داوود تمجید کنند، زیرا آنها در نور حضورت راه خواهند رفت. **16** آنها تمام دادی؟ **50** بین مردم چگونه مرا ملامت می‌کنند. بار ملامتهای آنها روز به نام تو شادی می‌کنند و به سبب عدالت تو سربلند می‌باشند. را بر دوش می‌کشم. **51** دشمنان پادشاه برگزیده‌ات را ریشخند **17** تو به ما قدرت می‌بخشی و به لطف خویش ما را پیروز و سرفراز می‌کنند و هر جا پای می‌نهد به او توهین می‌کنند. **52** شکر و می‌گردانی. **18** ای خداوند، تو از ما حمایت کردی؛ ای خدای مقدس اسرائیل، تو به ما پادشاه بخشیدی. **19** در عالم رویا با نبی

90 دعای موسی، مرد خدا. ای خداوند، تو همیشه پناهگاه ما بوده‌ای. **2** قبل از آنکه دنیا را بیافرینی و کوهها را به وجود آوری، تو بوده‌ای. تو را ابتدا و انتهایی نیست. **3** انسان را به خاک برمی‌گردانی و می‌گویی: «ای خاکبان، به خاک تبدیل شو!» **4** هزار سال در نظر تو چون یک روز، بلکه چون یک ساعت است. **5** تو انسان را چون سیلاب از جای بر می‌کنی و می‌بری. زندگی او خوابی بیش نیست. او مانند گیاهی است که صبح می‌روید و می‌شکفتد ولی عصر پژمرده و خشک می‌شود. **7** بر اثر غضب تو ما رو به نابودی می‌رویم و خشم تو ما را پریشان و بی‌قرار ساخته است. **8** گناهان ما را در برابر چشمان خود گذاشته‌ای و هیچ خطای ما از دید تو پنهان نیست. **9** روزهای زندگی ما بر اثر خشم تو کوتاه شده است و عمر خود را مثل یک خواب می‌گذرانیم. **10** عمر ما هفتاد سال است و اگر قوی باشیم، شاید به هشتاد سال برسد. ولی در طول این مدت چیزی جز درد و رنج نصیب ما نمی‌شود. هر آن ممکن است عمرمان به سر آید و به عالم دیگر پرواز کنیم. **11** خداوند، کیست که بداند شدت خشم تو چقدر است؟ کدام یک از ما چنانکه باید و شاید از تو می‌ترسد؟ **12** به ما یاد بده که بدانیم عمر ما چه زودگذر است تا در این عمر کوتاه با خردمندی زندگی کنیم. **13** ای خداوند، نزد ما برگرد! تا به کی منتظر باشیم؟ بر بندگانت رحم کن. **14** صبحگاهان ما را از محبت خود بهره‌مند گردان تا در تمام عمر خود شادمان باشیم. **15** به اندازهٔ سالیانی که ما را ذلیل و خوار ساخته‌ای، ما را شاد و سرفراز گردان. **16** بگذار ما بندگانت بار دیگر اعمال شگفت‌انگیز تو را مشاهده کنیم. عظمت خود را بر فرزندانمان نمایان ساز. **17** خداوند، ما را مورد لطف خود قرار بده و در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما، بله، در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما!

91 آنکه به خدای متعال پناه می‌برد، زیر سایهٔ قادر مطلق در امان خواهد بود. **2** او به خداوند می‌گوید: «تو پناهگاه و خدای من هستی. من بر تو توکل دارم.» **3** خداوند، تو را از هر دام خطرناک و بیماری کشنده خواهد رهانید. **4** او تو را در زیر بالهای خود بر زمین انداخته‌ای و آن را بی‌حرمت ساخته‌ای! **40** حصار شهر او را شکسته‌ای و قلعه‌هایش را خراب کرده‌ای. **41** هر که از راه می‌رسد اموال او را غارت می‌کند. او نزد همسایگان خود رسوا شده است. **42** دشمنانش را بر او پیروز ساخته‌ای. **43** شمشیر او را کند کرده‌ای. در جنگ به او کمک نکرده‌ای. **44** تخت سلطنتش را

93 خواهد گرفت و از تو مراقبت خواهد کرد. وعده‌های امین او برای تو چون سلاح و سپر می‌باشد. **5** از بلاهای شب نخواستی ترسید و از حملات ناگهانی در روز بیم نخواستی داشت. **6** وبایی که در تاریکی می‌خرد تو را نخواهد ترساند و طاعونی که در روشنائی کشتار می‌کند تو را نخواهد هراساند. **7** اگر هزار نفر در کنار تو بیفتند و ده هزار نفر در اطراف تو جان بسپارند، به تو آسیبی نخواهد رسید. **8** تنها با چشمان خود، خواهی نگریست و مجازات گناهکاران را خواهی دید. **9** هیچ بدی دامنگیر تو نخواهد شد و بلایی بر خانه تو سایه نخواهد

افکند، زیرا تو به خداوند پناه برده‌ای و زیر سایهٔ خدای قادر متعال به سر می‌بری. **11** زیرا به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا به هر راهی که بروی، تو را حفظ کنند. **12** آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد. **13** شیر درنده و مار سمی را زیر پا له خواهی کرد و آسیبی به تو نخواهد رسید! **14** خداوند می‌فرماید: «آنانی را که مرا دوست دارند، نجات خواهم داد و کسانی را که مرا می‌شناسند، حفظ خواهم کرد. **15** وقتی دعا کنند، دعایشان را مستجاب خواهم ساخت و چون در زحمت بیفتند، به کمک ایشان خواهم شتافت؛ آنها را خواهم رهانید و سرفراز خواهم ساخت. **16** به آنها عمر دراز خواهم بخشید و نجاتشان خواهم داد.»

92 زمزمور. سرود برای روز شَبّات. چه نیکوست خداوند را سپاس گفتن و نام خدای قادر متعال را با سرود ستایش کردن! **2** صبحگاهان، از خداوند به خاطر محبتش تشکر کنید و هر شب، وفاداری او را به یاد آورید. **3** او را با صدای رباب ده تار و به نوای برپت پیرستید. **4** ای خداوند، تو با کارهای خود، مرا شاد کرده‌ای؛ به سبب آنچه که برایم انجام داده‌ای، شادمانه می‌سرایم. **5** خداوند، اعمال تو بسیار با عظمت و شگفت‌انگیزند. افکار تو بی‌نهایت عمیق‌اند. **6** شخص نادان درک نمی‌کند و آدم احمق این را نمی‌فهمد که **7** هر چند گناهکاران مثل علف هرز می‌رویند و همهٔ بدکاران کامیاب هستند، ولی سرانجام، برای همیشه نابود خواهند شد. **8** اما تو ای خداوند، تا ابد باقی و از همه برتر هستی! **9** همه دشمنانت نابود خواهند شد و تمام بدکاران، از پای در خواهند آمد. **10** تو مرا همچون گاو وحشی نیرومند ساخته‌ای و با روغن خوشبوی تازه مرا معطر کرده‌ای. **11** نابودی دشمنانم را با چشمانم دیده‌ام و خبر سقوط گناهکاران را با گوشهای خود شنیده‌ام. **12** عادلان همچون درخت خرما ثمر می‌دهند و مانند درخت سرو لبنان، رشد می‌کنند. **13** آنان همچون درختانی هستند که در خانهٔ خداوند نشانده شده‌اند. آنان در صحنهای خدا شکوفه خواهند داد. **14** حتی در ایام پیری نیز، قوی و پرنشاط خواهند بود و ثمر خواهند داد، **15** و اعلام خواهند کرد: «خدا عادل است؛ او تکیه‌گاه من است و

در او هیچ بدی وجود ندارد.»

95 ببینید خداوند را ستایش کنیم و در وصف صخرهٔ نجات خود، با شادی سرود بخوانیم! **2** با شکرگزاری به حضور او بیاییم و با

سرودهای شاد او را پرستیم! **3** زیرا خداوند، خدای عظیمی است؛ او بیفتید و او را پرستید! **8** ای خداوند، شهر اورشلیم و همه مردم یهودا پادشاهی است که بر همه خدایان فرمان می‌راند. **4** اعماق زمین در به سبب سلطنت عادلانه تو خوشحال هستند. **9** زیرا تو ای خداوند، دست خداوند است و بلندی و عظمت کوهها از آن او می‌باشد. **5** بر تمام دنیا متعال و از همه خدایان برتر هستی. **10** ای دوستاناران آنها و خشکی‌ها را خدا به وجود آورده و آنها به او تعلق دارند. **6** خداوند، از بدی متنفر باشی؛ او عزیزان خود را حفظ می‌کند و ایشان بیاید در برابر خدا، سر فرود آوریم و او را عبادت کنیم. بیایید در را از دست شیران می‌رهاند. **11** نور بر نیکان می‌تابد و شادی بر حضور آفریننده خود زانو بزنیم. **7** ما قوم او هستیم و او خدای ما، ما پاکدلان. **12** ای عادلان، به سبب آنچه که خداوند انجام داده گله او هستیم و او شان ما. امروز، اگر صدای او را می‌شنوید که است شادی کنید و نام قدوس او را بستانید!

می‌فرماید: **8** «دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما در صحرای مریبا و مسّا کردند. **9** زیرا در آنجا، نیاکان شما، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه کارهای مرا دیده بودند. **10** مدت چهل سال، از آنها بیزار بودم، و گفتم: «اینها قومی هستند که دلشان از من برگشته. آنها دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند. **11** پس در خشم خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.»

96 سرودی تازه در وصف خداوند بسرایید! ای همه مردم روی زمین در وصف خداوند بسرایید! **2** در وصف خداوند بسرایید و نام او را حمد گوید. هر روز به مردم بشارت دهید که خداوند نجات می‌بخشد. **3** شکوه و جلال او را در میان ملت‌ها ذکر کنید، و از معجزات او در میان قومه‌ها سخن بگویید. **4** زیرا خداوند بزرگ است و سزوار ستایش! از او باید ترسید، بیش از همه خدایان. **5** خدایان سایر قومه‌ها بنهایی بیش نیستند، اما خداوند ما آسمانها را آفریده است. **6** شکوه و جلال در حضور اوست، و قدرت و شادمانی در قدس او. **7** ای تمام قومه‌های روی زمین، خداوند را توصیف نمایید؛ قدرت و شکوه او را توصیف نمایید؛ **8** عظمت نام خداوند را توصیف نمایید! با هدایا به خانه او بیایید. **9** خداوند را در شکوه قدوسیتش پرستید! ای تمامی مردم روی زمین، در حضور او بلرزید. **10** به همه قومه‌ها بگویید «خداوند سلطنت می‌کند! جهان پایدار است و تکان نخواهد خورد. او قومه‌ها را با انصاف داوری خواهد کرد.» **11** آسمان شادی کند و زمین به وجد آید، دریا و هر چه آن را پر می‌سازد، غرش کند؛ **12** صحرا و هر چه در آن است، شادمان گردد. درختان جنگل با شادی برسانند، **13** در حضور خداوند که برای داوری جهان می‌آید. او همه قومه‌ها را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

99 ای قومه‌ها بترسید، زیرا خداوند سلطنت می‌کند! ای تمام زمین بلرزید، زیرا خداوند بر تخت خود در میان کروییان جلوس فرموده است! **2** خداوند در اورشلیم جلوس فرموده و بر تمام قومه‌ها مسلط است. **3** همه مردم نام بزرگ او را گرمی بدارند، زیرا او مقدس است. **4** ای پادشاه مقتدر، تو انصاف را دوست داری. تو در اسرائیل عدالت و برابری را بنیاد نهاده‌ای. **5** خداوند، خدای ما را ستایش کنید و در پیشگاه او به خاک بیفتید زیرا او مقدس است! **6** وقتی موسی و هارون و سموئیل، مردان خدا، از خداوند کمک خواستند، او درخواست ایشان را مستجاب فرمود. **7** او از میان ستون ابر با آنان سخن گفت و آنان احکام و دستورهای او را اطاعت کردند. **8** ای خداوند، خدای ما، تو دعای قوم خود را مستجاب نمودی و به آنها نشان دادی که خدایی بخشنده هستی؛ اما در عین حال آنها را به خاطر گناهانشان تنبیه نمودی. **9** خداوند، خدای ما را حمد گوید و او را نزد کوه مقدس در اورشلیم عبادت کنید، زیرا او مقدس است.

97 خداوند سلطنت می‌کند، پس ای ساکنان زمین شادی کنید و ای جزیره‌های دور دست خوشحال باشید. **2** ابرها و تاریکی، اطراف خداوند را گرفته‌اند. سلطنتش بر عدل و انصاف استوار است. **3** آتش، پیشاپیش خداوند حرکت می‌کند و دشمنان او را می‌سوزاند. **4** برق‌هایش دنیا را روشن می‌سازد. زمین این را می‌بیند و می‌لرزد. **5** کوه‌ها از هیبت حضور خداوند تمام جهان، مانند موم ذوب می‌شوند. **6** آسمانها عدالت او را بیان می‌کنند و همه قومه‌ها شکوه و جلال وی را می‌بینند. **7** همه بت‌پرستان که به بت‌های خود فخر می‌کنند، شرمسار خواهند شد. ای همه خدایان، در مقابل خداوند به زانو

را پرستش کنید و نام مقدّسش را گرامی بدارید. 5 خداوند نیکوست و محبت و وفادارش را انتهای نیست.

101

مزمور داوود. ای خداوند، محبت و عدالت تو را می ستایم و با سرود تو را می پرستم. 2 مراقب خواهم بود تا راه درست و بی عیب را در پیش بگیرم. نزد من کی خواهی آمد؟ در خانه خود، با دلی راست زندگی خواهم کرد. 3 هر چیز بد و ناپسند را از پیش چشم خود دور خواهم نمود. کردار افراد نادرست را دوست نخواهم داشت و در کارهایشان سهم نخواهم شد. 4 نادرستی را از خود دور خواهم ساخت و با گناهکاران معاشرت نخواهم کرد. 5 کسی را که از دیگران بدگویی کند ساکت خواهم کرد؛ شخص مغرور و خودخواه را متحمل نخواهم شد. 6 من در پی اشخاص امین و خداشناس هستم تا آنها را به کاخ خود بیاورم. کسی که درستکار باشد، او را به کار خواهم گماشت. 7 حیلہ گر به کاخ من راه نخواهد یافت و دروغگو نزد من نخواهد ماند. 8 هر روز عده ای از شیران را نابود خواهم کرد تا شهر خدا را از وجود همه آنها پاک سازم.

103

مزمور داوود. ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای تمام وجود من، نام مقدّس او را ستایش کن! 2 ای جان من، خداوند را ستایش کن و تمام مهربانی های او را فراموش نکن! 3 او تمام گناهان مرا می آمرزد و همه مرضیام را شفا می بخشد. 4 جان مرا از مرگ می رها کند و با محبت و رحمت خود مرا برکت می دهد! 5

102

دعای شخص مصیبت دیده، که ناله خود را به حضور خداوند می ریزد. ای خداوند، دعای مرا بشنو و به فریادم گوش فرا ده! 2 وقتی که در زحمت هستم، روی خود را از من برگردان! به من توجه فرما، و هرگاه دعا کنم بی درنگ مرا اجابت فرما! 3 عمرم چون دود به سرعت ناپدید می شود و استخوانهایم همچون چوب خشک می سوزد. 4 دل من مانند گیاهی است که کوییده و خشک شده باشد. غذا خوردن را از یاد برده ام. 5 با صدای بلند می نالم؛ جز پوست و استخوان چیزی در بدنم نمانده است. 6 همچون پرنده ای وحشی، آواره صحرا شده ام و چون جغد خرابه نشین، بی خانمان گشته ام. 7 مانند گنجشکی بر پشت بام، تنها مانده ام؛ خواب به چشمانم نمی رود. 8 هر روز دشمنانم مرا تحقیر می کنند و مخالفانم مرا لعنت می نمایند. 9 به سبب خشم و غضب تو ای خداوند، غذای من خاکستر است و نوشیدنی ام با اشکهایم آمیخته است. زیرا تو مرا برداشتی و به کنار انداختی. 11 عمرم چون سایه های عصر، زودگذر است؛ همچون علف خشک پژمرده شده ام. 12 اما تو ای خداوند، تا ابد پادشاه هستی؛ ذکر تو در تمام نسلها باقی خواهد ماند. 13 تو برخاسته، بر اورشلیم ترحم خواهی فرمود؛ اکنون زمان آن رسیده است که بر اورشلیم رحمت فرمایی. 14 بندگان تو سنگها و خاک اورشلیم را دوست دارند! 15 قوما از نام خداوند خواهند ترسید و همه پادشاهان جهان از قدرت و عظمت او هراس خواهند شد. 16 او شهر اورشلیم را دوباره بنا خواهد کرد و با جلال و شکوه فراوان ظاهر خواهد شد. 17 به دعای قوم درمانده خود توجه نموده، ایشان را اجابت خواهد نمود. 18 آنچه که خداوند انجام می دهد برای نسل آینده نوشته خواهد شد تا ایشان نیز او را ستایش کنند: 19 «خداوند را سپاس گوید! 22 ای همه مخلوقات خداوند، در هر جایی که از مکان مقدّس خود در آسمان، به زمین نظر انداخت تا ناله اسیران را

ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای یهوه، ای خدای من، تو چه عظیمی! **2** تو خود را با عزت و جلال آراسته و خویش را با نور پوشانیده‌ای. آسمان را مثل خیمه گسترانیده‌ای **3** و خانه خود را بر آنهای آن بنا کرده‌ای. ابرها را ارباب خود نموده‌ای و بر بالهای باد می‌رانی. **4** بادها فرستادگان تو هستند و شعله‌های آتش خدمتگزاران تو. **5** ای خداوند، تو زمین را بر اساس استوار کردی تا هرگز از مسیرش منحرف نشود. **6** دریاها همچون ردایی آن را در برگرفت و آب دریاها کوهها را پوشاند. **7** اما آبها از هیبت صدای تو گرینختند و پراکنده شدند. **8** به فراز کوهها برآمدند و به دشتها سرازیر شده، به مکانی که برای آنها ساخته بودی، جاری شدند. **9** برای دریاها حدی تعیین نموده‌ای تا آنها نگذزند و زمین را دوباره نپوشانند. **10** در دره‌ها، چشمه‌ها به وجود آورده‌ای تا آب آنها در کوهپایه‌ها جاری شود. **11** تمام حیوانات صحرا از این چشمه‌ها آب می‌نوشند و گورخرها تشنگی خود را برطرف می‌سازند. **12** پرندگان بر شاخه‌های درختان لانه می‌سازند و آواز می‌خوانند. **13** از آسمان بر کوهها باران می‌بارانی و زمین از نعمتهای گوناگون تو پر می‌شود. **14** تو علف را برای خوراک چارپایان، و گیاه را برای استفاده انسان، از زمین می‌روانی. **15** تا دل انسان از شراب شاد گردد، روغن روی او را شاداب سازد و نان به جان او نیرو بخشد. **16** درختان سرو لبنان که تو ای خداوند، آنها را کاشته‌ای سبز و خرمند. **17** مرغان هوا در درختان سرو لانه می‌سازند و لک‌لک‌ها بر شاخه‌های درختان صنوبر. **18** کوههای بلند، چراگاه بزهای کوهی است و صخره‌ها، پناهگاه خرگوشان. **19** ماه را برای تعیین ماههای سال آفریدی و آفتاب را برای تعیین روزها. **20** به فرمان تو شب می‌شود. در تاریکی شب همه حیوانات وحشی از لانه‌های خود بیرون می‌آیند. **21** شیربچگان برای شکار غرش می‌کنند و روزی خود را از خدا می‌خواهند. **22** هنگامی که آفتاب طلوع می‌کند، آنها به لانه‌های خود برمی‌گردند و می‌خوابند. **23** آنگاه انسانها برای کسب معاش، از خانه بیرون می‌روند و تا شامگاه کار می‌کنند. **24** خداوند، کارهای دست تو چه بسیارند. همه آنها را از روی حکمت انجام داده‌ای. زمین از مخلوقات تو پر است. **25** در دریاها بزرگی که آفریده‌ای جانوران بزرگ و کوچک به فراوانی یافت می‌شوند. **26** کشتیها بر روی آب می‌روند، و لویاتان، که تو برای بازی در دریا ساختی، در آن بازی می‌کنند. **27** تمام مخلوقات تو منتظرند تا تو روزی‌شان را به آنها بدی. **28** تو دست خود را باز می‌کنی، به آنها روزی می‌دهی و آنها را با چیزهای نیکو سیر می‌کنی. **29** هنگامی که روی خود را از آنها برمی‌گردانی مضطرب می‌شوند؛ و وقتی جان آنها را می‌گیری، می‌میرند و به خاکی که از آن ساخته شده‌اند، برمی‌گردند. **30** اما زمانی که به مخلوقات جان می‌بخشی، زنده می‌شوند و به زمین طراوت می‌بخشند. **31** شکوه و عظمت خداوند جاودانی است و او از آنچه آفریده است خشنود می‌باشد. **32** خداوند به زمین نگاه می‌کند و زمین می‌لرزد؛ کوهها را لمس می‌نماید و دود از آنها بلند

105

خداوند را شکر کنی و نام او را بخوانی؛ کارهای او را به تمام قومهای جهان اعلام نمایند. **2** در وصف او بسرایید و او را ستایش کنید؛ از کارهای شگفت‌انگیز او سخن بگویید. **3** ای جویندگان خداوند شادی نمایید و به نام مقدس او فخر کنید! **4** خداوند و قوت او را طالب باشید و پیوسته حضور او را بخوانید. **5** عجایی را که به عمل آورده است، به یاد آورید، و معجزات او و داوریهایی که صادر کرده است. **6** ای فرزندان خادم او ابراهیم، ای پسران یعقوب، که برگزیده او هستید. **7** او خداوند، خدای ماست، و عدالتش در تمام دنیا نمایان است. **8** عهد او را همیشه به یاد داشته باشید، عهدی که با هزاران پشت بسته است؛ **9** عهد او را با ابراهیم، و وعده او را به اسحاق! **10** او با یعقوب عهد بست و به اسرائیل وعده‌ای جاودانی داد. **11** او گفت: «سرزمین کنعان را به شما می‌بخشم تا ملک و میراثان باشد.» **12** بنی اسرائیل قومی کوچک بودند و در آن دیار غریب؛ **13** میان قومها سرگردان بودند و از مملکتی به مملکتی دیگر رانده می‌شدند. **14** اما خداوند نگذاشت کسی به آنها صدمه برساند، و به پادشاهان هشدار داد که بر ایشان ظلم نکنند: **15** «برگزیدگان مرا آزار ندهید! بر انبیای من دست ستم دراز نکنید!» **16** خداوند در کنعان خشکسالی پدید آورد و قحطی تمام سرزمین آنجا را فرا گرفت. **17** او پیش از آن یوسف را به مصر فرستاده بود. برادران یوسف او را همچون برده فروخته بودند. **18** پاهای یوسف را به زنجیر بستند و گردن او را در حلقه آهنی گذاشتند. **19** او در زندان ماند تا زمانی که پیشگویی‌اش به وقوع پیوست، و کلام خدا درستی او را ثابت کرد. **20** آنگاه، فرعون دستور داد تا یوسف را از زندان بیرون آورده، آزاد سازند. **21** سپس او را ناظر خانه خود و حاکم سرزمین مصر نمود **22** تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایخ را حکمت آموزد. **23** آنگاه یعقوب و فرزندان به مصر، سرزمین حام، رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند. **24** خداوند قوم خود را در آنجا بزرگ ساخت و آنها را از دشمنانشان قویتر کرد. **25** اما از طرف دیگر، خداوند کاری کرد که مصری‌ها بر قوم او ظلم کنند و ایشان را برده خود سازند. **26** سپس بندگان خود موسی و هارون را که برگزیده بود، نزد بنی اسرائیل فرستاد. **27** موسی و هارون، کارهای شگفت‌انگیز او را در میان مصری‌ها به ظهور آوردند، و معجزات او را در زمین حام. **28** خدا سرزمین مصر را با تاریکی پوشانید اما مصری‌ها فرمان خدا را مبنی بر آزاد سازی قوم اسرائیل اطاعت نکردند. **29** او آبهای ایشان را به خون مبدل ساخت و همه ماهیانشان را کشت. **30** زمین آنها و حتی قصر فرعون پر از

قورباغه شد. **31** به امر خداوند انبوه پشه و مگس در سراسر مصر برگزیده خداوند، حسد بردند. **17** آنگاه زمین دهان گشود و «داتان» پدید آمد. **32** به جای باران، تگرگ مرگبار و رعد و برق بر زمین و «ایرام» را با خاندانشان فرو برد، **18** و آتش از آسمان بر طرفداران مصر فرستاد **33** و باغهای انگور و تمام درختان انجیر مصری‌ها را از ایشان فروخته شد و آن مردم شرور را سوزانید. **19** بنی‌اسرائیل در بین برد. **34** خداوند امر فرمود و ملخهای بی‌شماری پدید آمدند و دامنه کوه سینا پُئی گوساله شکل از طلا ساختند و آن را پرستش تمام گیاهان و محصولات مصر را خوردند. **36** او همهٔ پسران ارشد کردند. **20** آنها به جای عبادت خدای پرجلال، مجسمه گاو را مصری‌ها را کشت. **37** سرانجام بنی‌اسرائیل را در حالی که طلا و پرستش نمودند. **21** آنها خدای نجات دهنده خود را خوار شمردند و نقره فراوانی با خود برداشته بودند، صبح و سالم از مصر بیرون آورد. کارهای شگفت‌انگیز او را در مصر سرزمین حام و دریای سرخ فراموش **38** مصری‌ها از رفتن آنها شاد شدند، زیرا از ایشان ترسیده بودند. کردند. **23** آنگاه خداوند خواست ایشان را هلاک کند، ولی خادم **39** خداوند در روز بر فراز قوم اسرائیل ابر می‌گسترانید تا آنها را از برگزیده او موسی به شفاعت برخاست و التماس نمود که از نابود حرارت آفتاب محفوظ نگاه دارد و در شب، آتش به ایشان می‌بخشید تا به آنها روشنایی دهد. **40** آنها گوشت خواستند و خداوند برای ایشان بلدرچین فرستاد و آنها را با نان آسمانی سیر کرد. **41** او ایمان نداشتند. **25** آنها در خیمه‌های خود پیوسته غرغر می‌کردند و به صخره را شکافت و از آن آب جاری شد و در صحرای خشک و دستورهای خداوند گوش نمی‌دادند. **26** از این رو، خداوند خواست سوزان مثل رودخانه روان گردید. **42** زیرا خداوند این وعدهٔ مقدس را به خدمتگزار خویش ابراهیم داده بود که نسل او را برکت دهد. **43** بیگانه پراکنده و آواره سازد. **28** بنی‌اسرائیل در «فغور» به پرستش پس او قوم برگزیده خود را در حالی که با شادی سرود می‌خواندند از بت بعل پرداختند و از گوشت قربانی‌هایی که به بت‌های بی‌جان تقدیم مصر بیرون آورد، **44** و سرزمین قومهای دیگر را با تمام محصولاتشان می‌شد، خوردند. **29** با این رفتار خود، خشم خداوند را برانگیختند به آنها بخشید **45** تا در آن سرزمین نسبت به وی وفادار مانده، از برخاسته، افراد مقصر را مجازات نمود و وبا قطع گردید. **31** این کار دستورهایش اطاعت نمایند. سپاس بر خداوند!

106

سپاس بر خداوند! خداوند را سپاس گوید، زیرا او به نیکی یاد خواهند کرد. **32** بنی‌اسرائیل در کنار چشمهٔ «مریبه»، نیکوست و محبتش ابدی. **2** کیست که بتواند تمام کارهای بزرگی را که خداوند انجام داده است بیان کند و شکر و سپاس او را آنچنان که باید و شاید، بجا آورد؟ **3** خوشا به حال آنانی که با انصاف هستند و همیشه آنچه را راست است انجام می‌دهند. **4** ای خداوند، قومهایی را که خداوند گفته بود از بین ببرند، نکشتند، **35** بلکه با هنگامی که بر قوم خود رحمت می‌فرماید و آنها را نجات می‌دهی مرا آنها وصلت نمودند و از کارهای بد ایشان پیروی کردند. **36** بت‌های نیز به یاد آور و نجات بده تا سعادت برگزیدگان تو را ببینم و با قوم آنها را پرستش نمودند و با این کار، خود را محکوم به مرگ کردند. تو شادی کنم و در فخر آنها شریک باشم. **6** ما نیز مانند اجداد خود گناه کرده‌ایم؛ شرور و بدکار بوده‌ایم. **7** اجدادمان معجزات تو را در مصر درک ننمودند. آنها محبت‌های تو را فراموش کردند و در کنار دریای سرخ از اطاعت تو سر باز زدند. **8** اما تو، به خاطر به خدا خیانت ورزیدند. **40** بنابراین، خشم خداوند بر بنی‌اسرائیل نام خود، آنها را نجات دادی و بدین وسیله قدرت خود را آشکار ساختی. **9** دریای سرخ را امر فرمودی و خشک گردید و بنی‌اسرائیل که از ایشان نفرت داشتند، سپرد تا بر آنها حکمرانی کنند. **42** را هدایت کردی تا از میان دریا که همچون بیابان، خشک شده بود دشمنانشان بر آنها ظلم کردند و ایشان را خوار و ذلیل ساختند. **43** گذر کنند. **10** آنها را از دست دشمنانشان رهایی و آزاد ساختی. خداوند بارها بنی‌اسرائیل را از دست دشمنانشان نجات بخشید، ولی همه دشمنان آنها در دریا غرق شدند و حتی یکی از آنها نیز زنده نماند. **12** آنگاه قوم خداوند، به وعده‌های او ایمان آوردند و او را با سرود ستایش کردند. **13** ولی طولی نکشید که معجزاتش را فراموش کردند و بدون مشورت با او به راه خود ادامه دادند. **14** آنها با خواسته‌های نفسانی خود، خدا را در صحرای امتحان کردند. **15** خدا هم آنچه را که خواستند به ایشان داد، ولی آنها را به بیماری سختی مبتلا ساخت. **16** بنی‌اسرائیل در صحرای موسی و هارون، پیشوایان جمع کن، تا نام مقدس تو را سپاس گوئیم و در ستایش تو فخر

کنیم. **48** متبارک باد یهوه، خدای اسرائیل، از ازل تا ابد. و همه انجام داده است، سپاس گویند. **32** باید عظمت خداوند را در بین مردم بگویند «آمین!» سپاس بر خداوند!

107

خداوند را حمد گویند، زیرا او نیکوست و محبتش تا ابد باقی است. **2** کسانی که توسط خداوند نجات یافته‌اند به همه اعلام کنند که خداوند آنها را از دست دشمنانشان نجات داده است **3** و حاصلخیز و پر از چشمه‌های آب نمود. **36** گرسنگان را در آن آنها را از سرزمینهای بیگانه، از مشرق و مغرب، شمال و جنوب، به اسکان داد تا شهرهایشان را بسازند. **37** آنها مزارع و تاکستانها سرزمین خودشان بازگردانیده است. **4** برخی در صحرا آواره و سرگردان شدند و جای معینی برای سکونت نیافتند، **5** گرسنه و تشنه بودند و برکت داده، فرزندان بسیاری به ایشان بخشید، و نگذاشت رهمها و جانشان به لب رسیده بود. **6** آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از همه تنگهایشان رها کرد و ایشان را از راه راست به سرزمینی هدایت کرد که بتوانند در آن زندگی کنند. **8** می‌کردند خوار و ذلیل ساخت و آنها را در میان ویرانه‌ها، آواره و پس باید از خداوند، به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، تشکر کنند. **9** او جان تشنه و گرسنه را با نعمتهای خوب سیر می‌کند. **10** آنانی که از دستورهای خدای متعال سر پیچیدند و به او اهانت کردند، اسیر و زندانی شدند و مرگ بر آنها سایه افکند. **12** پشت آنها در زیر بار مشقت خم شد و سرانجام افتادند و کسی نبود که ایشان را یاری کند. **13** آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او آنها را از همه تنگهایشان رها کرد.

108

سرود. مزبور داوود. ای خدا، من روحیه خود را نباخته‌ام **14** آنها را از مرگی که بر آنها سایه افکنده بود رها کرد و زنجیرهای اسارت ایشان را پاره کرد. **15** پس باید از خداوند، به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق آنها انجام داده است، تشکر کنند. **16** او درهای مفرغین زندانها را می‌شکند و زنجیرهای اسارت را پاره می‌کند. **17** افراد نادان، به سبب رفتار شرارت‌بار و آلوده به گناه خود، ضعیف و بیمار شدند، **18** اشتهای خود را از دست دادند و جانشان به لب گور رسید. **19** آنگاه در این گرفتاری خود، نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از تنگهایشان رهایی بخشید. **20** او با کلام خود آنها را شفا بخشید و ایشان را از مرگ نجات داد. **21** پس باید خداوند را به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان انجام داده است، سپاس گویند. **22** باید با تقدیم قربانی از او تشکر کنند و با سرودهای شاد کارهایی را که کرده است اعلام نمایند. **23** برخی به کشتی سوار شده، به دریا رفتند و به کار تجارت مشغول شدند. **24** آنان قدرت خداوند را دیدند و کارهای شگرف او آورد. **10** کیست که مرا برای گرفتن شهرهای حصاردار اودم رهبری را در اعماق دریاها مشاهده نمودند. **25** به امر او بادی شدید ایجاد شد و دریا را طوفانی ساخت، **26** چنانکه کشتی‌ها دستخوش امواج گردیدند و بالا و پایین می‌رفتند. سرنشینان آنها، از ترس نیمه جان شدند **27** و مثل مستان، تلو تلو خورده، گیج و سرگردان بودند. **28** آنگاه در این گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآوردند و او ایشان را از این گرفتاری رهایی بخشید. **29** خداوند طوفان را آرام و امواج دریا را ساکت ساخت. **30** آنها شاد شدند زیرا از خطر رهایی یافته بودند، و سرانجام به سلامت به بندر مراد خود رسیدند. **31** پس آنها نیز باید خداوند را به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان

109

برای رهبر سرایندگان. مزبور داوود. ای خدا و ای معبود من، خاموش مباش! **2** بدکاران به من تهمت ناروا می‌زنند و حرفهای دروغ درباره من می‌گویند. **3** با نفرت دور مرا گرفته‌اند و بی‌سبب با

من می‌جنگند. **4** من آنها را دوست دارم و برای ایشان دعای خیر می‌کنم، ولی آنها با من مخالفت می‌ورزند. **5** به عوض خوبی، به من بدی می‌کنند و به عوض محبت، با من دشمنی می‌نمایند. **6** ای خدا، دشمنم را به دست داوری ظالم بسیار و بگذار یکی از بدخواهانش کنار او بایستد و بر ضد او شهادت دهد. **7** بگذار او در محاکمه مجرم شناخته شود. حتی دعای او، برایش جرم محسوب گردد. **8** عمرش کوتاه شود و مقام او را به دیگری بدهند. **9** فرزندانیش یتیم و زنش بیوه شود. **10** فرزندانیش آواره شده، در میان ویرانه‌های خانه خود به گدایی بنشینند. **11** طلبکاران تمام دارایی او را ضبط نمایند و بیگانگان هر آنچه را که او به زحمت اندوخته است، تاراج کنند. **12** کسی بر او رحم نکند و برای یتیمان او دل نسوزاند. **13** نسلش به کلی از بین برود و دیگر نامی از آنها باقی نماند. **14** خداوند گناهان اجدادش را به یاد آورد و گناهان مادرش را نیامزد. **15** گناهان آنها در نظر خداوند همیشه بماند، اما نام و نشان آنها از روی زمین محو گردد. **16** این دشمن من رحم نداشت. او بر فقیران و بی‌کسان ظلم می‌کرد و آنها را می‌کشت. **17** دوست داشت مردم را نفرین کند، پس خودش نفرین شود. نمی‌خواست به مردم برکت رساند، پس خود از برکت محروم شود. **18** تمام وجودش به نفرین آلوده بود، پس باشد که نفرینهای او مانند آبی که می‌نوشد وارد بدنش شود و مغز استخوانهایش را بخورد؛ همچون لباس او را در بر گیرد و چون کمریند، به دور او حلقه زند. **20** ای خداوند، دشمنانم را که درباره من دروغ می‌گویند و مرا تهدید به مرگ می‌کنند، اینچنین مجازات کن. **21** اما ای خداوند، با من برحسب وعده خود عمل نما و به خاطر محبت عظیم خویش، مرا نجات ده، **22** زیرا که من فقیر و درمانده و دل شکسته‌ام؛ **23** همچون سایه، رو به زوال هستم و مانند ملخ از باد رانده شده‌ام. **24** از بس روزه گرفته‌ام زانوهایم می‌لرزد و گوشت بدنم آب می‌شود. **25** نزد دشمنان رسوا شده‌ام. هرگاه مرا می‌بینند، سر خود را تکان می‌دهند و مسخره‌ام می‌کنند. **26** ای خداوند، ای خدای من، مرا یاری فرما؛ مطابق محبت خود، مرا نجات بده، **27** تا بدخواهانم بدانند که تو نجات‌دهنده من هستی. **28** آنها مرا نفرین کنند، اما تو مرا برکت بده. آنها سرافکنده شوند، اما بنده تو، شادمان شود. **29** دشمنانم شرمسار شوند و خفت و خواری وجودشان را در بر گیرد. **30** خداوند را بسیار سپاس خواهم گفت و در بین مردم او را ستایش خواهم کرد، **31** زیرا او از بیچارگان پشتیبانی می‌کند و ایشان را از دست ظالمان می‌رهاند.

110

مزمور داوود. خداوند به خداوند من گفت: «به دست

راست من بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم.» **2** خداوند، پادشاهی قدرتمند تو را فراتر از اورشلیم گسترش خواهد داد تا در میان دشمنانت حکمرانی کنی. **3** هنگامی که رهسپار جنگ شوی، قوم تو در لباس تقوی و پرهیزگاری، به حضورت خواهند آمد، و نیروی تو همچون شبنم صبحگاهی هر روز تازه‌تر خواهد شد. **4** خداوند سوگند

111

سپاس بر خداوند! خداوند را با تمام دل خود در میان قوم او ستایش خواهم کرد. **2** کارهای خداوند چه شگفت‌انگیزند! همه کسانی که به آنها علاقمند هستند در باره‌شان می‌اندیشند. **3** کارهای خداوند شگوهمند است و عدالتش جاودانی! **4** کارهای شگفت‌انگیز خداوند، فراموش نشدنی است! او رحیم و بخشنده است! **5** خداوند، روزی ترسندگان خود را می‌رساند، او هرگز عهد خود را از یاد نمی‌برد. **6** خداوند سرزمین قومهای بیگانه را به بنی‌اسرائیل بخشید و به این وسیله قدرتش را به قوم خود نشان داد. **7** هر کاری که خداوند انجام می‌دهد، درست و منصفانه است. همه احکام او قابل اعتماد می‌باشند. **8** کارها و احکام خداوند تا ابد باقی می‌مانند، زیرا بر عدل و راستی بنا شده‌اند. **9** او با دادن فدیه، قوم خود را آزاد کرده است و با آنها عهد ابدی بسته است. او مقدس و قدرتمند است. **10** ترس خداوند سرازاز حکمت است. خداوند به همه کسانی که دستورهایش را اجرا می‌کنند، حکمت می‌بخشد. خداوند را تا ابد سپاس باد.

112

سپاس بر خداوند! خوشا به حال کسی که از خداوند می‌ترسد و احکام او را با رغبت انجام می‌دهد. **2** فرزندان شخص درستکار در دنیا نیرومند خواهند شد و نسل او برکت خواهد یافت. **3** خانواده‌اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبی‌های او هرگز از یاد نخواهند رفت. **4** برای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می‌کند. **5** خوشبخت است کسی که سخاوتمندانه قرض می‌دهد و در کسب و کارش با انصاف است. **6** شخص عادل پیوسته پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد ماند. **7** او از شنیدن خبر بد نمی‌ترسد، زیرا ایمانش قوی است و بر خداوند توکل دارد. **8** او نگران نمی‌شود و نمی‌ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید. **9** او با گشاده‌دستی به نیازمندان کمک می‌کند و محبت و نیکوکاری‌اش همواره مایه افتخارش خواهد بود؛ او همیشه نزد مردم سربلند و محترم می‌باشد. **10** بدکاران این را می‌بینند و خشمگین می‌شوند؛ دندانهای خود را به هم می‌فشارند و همراه آرزوهایشان از بین می‌روند.

113

سپاس بر خداوند! ای بندگان خداوند، ستایش کنید! نام او را ستایش کنید! **2** نام او از حال تا ابد متبارک باد. **3** از طلوع

116 آفتاب تا غروب آن، نام خداوند را ستایش کنید! **4** خداوند بر همه قومها حکمرانی می‌کند؛ شکوه او برتر از آسمانهاست. **5** کیست مانند یهوه، خدای ما، که در آسمانها نشسته است؟ **6** او از آسمان بر زمین نظر می‌افکند **7** تا شخص فروتن و فقیر را از خاک بلند کند و سرافراز نماید **8** و او را در ردیف بزرگان قوم خویش قرار دهد. **9** خداوند به زن نازا فرزندان می‌بخشد و او را شادمان می‌سازد. سپاس بر خداوند!

114 هنگامی که بنی‌اسرائیل از مصر بیرون آمدند، هنگامی که خاندان یعقوب آن سرزمین بیگانه را ترک گفتند، **2** یهودا مکان مقدس خداوند شد و اسرائیل محل سلطنت او. **3** دریای سرخ، چون آمدن بنی‌اسرائیل را دید، از مقابل آنها گریخت و رود اردن به عقب برگشت. **4** کوهها همچون قوچها، و تپهها مانند برهها به جست و خیز درآمدند. **5** ای دریا، تو را چه شد که گریختی؟ ای رود اردن، چرا به عقب برگشتی؟ **6** ای کوهها و تپهها، چرا مثل قوچها و برهها به جست و خیز درآمدید؟ **7** ای زمین، بلرز! از حضور خداوندی که خدای یعقوب است؛ **8** کسی که صخره را به دریاچه آب تبدیل می‌کند و از سنگ خارا، چشمه آب جاری می‌سازد.

115 ما را نه، ای خداوند، ما را نه، بلکه نام خود را جلال بده، به خاطر محبت و وفاداریت. **2** چرا مردم خدانشناس از ما پیرسند: «خدای شما کجاست؟» **3** خدای ما در آسمانهاست و آنچه را که اراده فرماید انجام می‌دهد. **4** اما خدایان آنها، بتهای طلا و نقره می‌باشند که با دستهای انسان ساخته شده‌اند. **5** بتهایشان دهان دارند ولی حرف نمی‌زنند. چشم دارند اما نمی‌بینند. **6** گوش دارند ولی نمی‌شنوند. بینی دارند، اما نمی‌بویند. **7** دست دارند، ولی لمس نمی‌کنند. پا دارند اما راه نمی‌روند. از گلویشان صدایی بیرون نمی‌آید. **8** همه کسانی که این بتها را می‌سازند و آنها را پرستش می‌کنند مانند بتهایشان هستند. **9** ای قوم اسرائیل، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شماست. **10** ای کاهنان نسل هارون، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شماست. **11** ای خداترسان بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شماست. **12** خداوند همیشه به فکر ماست و ما را برکت می‌دهد. او مردم اسرائیل و کاهنان نسل هارون را برکت می‌دهد. **13** خداوند همه کسانی که او را گرامی می‌دارند، از کوچک و بزرگ، برکت می‌دهد. **14** خداوند شما و فرزندان شما را به فراوانی برکت دهد. **15** او که آسمانها و زمین را آفرید، شما را برکت دهد. **16** آسمانها از آن خداوند می‌باشند، ولی او زمین را به انسان بخشید. **17** مردگان و آنانی که به عالم خاموشی می‌روند، خداوند را ستایش نمی‌کنند. **18** اما ما زندگان، خداوند را از حال تا ابد ستایش خواهیم کرد. سپاس بر خداوند!

117 ای همه قومها، خداوند را ستایش کنید! ای تمام قبایل، او را حمد گویند. **2** زیرا محبت او بر ما بسیار عظیم است و وفای او را حدی نیست. سپاس بر خداوند!

118 خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و محبتش بی‌پایان. **2** مردم اسرائیل بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» **3** کاهنان نسل هارون بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» **4** مردم خداترس بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» **5** در زحمت بودم؛ از خداوند کمک خواستم؛ او به دادم رسید و مرا رها نید. **6** خداوند با من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟ **7** خداوند با من است و مرا یاری خواهد داد، پس پیروزمندان به کسانی که از من نفرت دارند نخواهم نگرست. **8** به خداوند پناه بردن بهتر است از امید بستن به انسان. **9** آری، به خداوند پناه بردن حتی بهتر است از امید بستن به امیران. **10** اگر همه دشمنان مانند زنبور بر سر من بپزند و دور مرا بگیرند، به یاری خداوند تمام آنها را نابود خواهم کرد. آنها مثل خارها که دوامی ندارند خواهند سوخت و فوری خاموش خواهند شد. **13** دشمن بر من هجوم آورد تا نابودم کند، ولی خداوند مرا کمک نمود. **14** خداوند قوت و سرود من است؛ او باعث نجات من شده است. **15** فریاد پیروزی قوم خدا از خیمه‌هایشان شنیده می‌شود که می‌گویند: «دست

توانای خداوند متعال این پیروزی را نصیب ما ساخته است! **16** آری، جانم را می‌سوزاند! **21** تو متکبران ملعون را که از احکام تو منحرف دست توانای خداوند متعال، ما را در جنگ پیروز ساخته است! **17** می‌شوند، مجازات خواهی کرد. **22** ننگ و رسوایی را از من بگیر، من نخواهم مرد، بلکه زنده خواهم ماند و کارهای خداوند را برای همه تعریف خواهم کرد. **18** خداوند مرا به سختی تنبیه کرد، ولی نگذاشت تا بمیرم. **19** دروازه‌هایی را که عادلان از آن وارد می‌شوند برای من باز کنی تا داخل شوم و خداوند را سپاس گویم. **20** این است دروازه خداوند که نیکوکاران از آن وارد شوند. **21** ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم که مرا اجابت فرموده، نجات دادی. **22** سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. **23** این کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید. **24** این است روزی که خداوند ساخته؛ در این روز باید وجد و شادی کرد! **25** خداوند، تمنا می‌کنیم ما را نجات دهی و کامیاب سازی! **26** و قوانین تو را از نظر خود دور نداشته‌ام. **31** خداوند، احکام تو را مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید! ما از خانه خداوند، تو را برکت می‌دهیم. **27** بیهوشه خداست، همان خدایی که ما را منور ساخته است. شاخه‌ها را به دست بگیرد و جشن را آغاز کند و به سوی مذبح خانه خدا پیش برود. **28** تو خدای من هستی، و تو را سپاس می‌گویم! تو خدای من هستی، و تو را تمجید می‌کنم! **29** خداوند را ستایش کنی، زیرا او نیکوست و محبتش بی‌پایان.

119

خوشا به حال آنان که راست‌کردارند، و مطابق شریعت خداوند رفتار می‌کنند. **2** خوشا به حال کسانی که احکام خداوند را بجا می‌آورند، از صمیم قلب او را اطاعت می‌کنند **3** و به راههای کج نمی‌روند، بلکه در راههایی گام برمی‌دارند که خدا نشان داده است. **4** خداوند، تو فرمانهای خود را به ما داده‌ای و فرموده‌ای که آنها را با جدیت انجام دهیم. **5** چقدر آرزو دارم که در انجام فرائض تو مطیع و وفادار باشم! **6** اگر تمام دستورهای تو را پیوسته در نظر داشته باشم، هیچوقت شرمنده نخواهم شد! **7** وقتی قوانین منصفانه تو را بیاموزم، از صمیم قلب تو را حمد خواهم گفت! **8** ای خداوند، فرائض تو را بجا خواهم آورد؛ تو هیچگاه مرا ترک نکن! **9** مرد جوان چگونه می‌تواند زندگی خود را پاک نگاه دارد؟ به‌وسیله خواندن کلام خدا و اطاعت از دستورهای آن! **10** خداوند، با تمام وجود تو را می‌جویم، پس نگذار از احکام تو منحرف شوم. **11** کلام تو را در دل خود حفظ می‌کنم و به خاطر می‌سپارم تا مبدا نسبت به تو گناه ورزم! **12** ای خداوند متبارک، فرائض خود را به من بیاموز! **13** تمام قوانین تو را با صدای بلند بیان خواهم کرد. **14** بیش از هر چیز دیگر، از پیروی قوانین تو لذت می‌برم! در کلام تو تفکر خواهم کرد و فرمانهایت را به خاطر خواهم سپرد. **16** از فرائض تو لذت می‌برم و هرگز آنها را فراموش نخواهم کرد. **17** خداوند، به خدمتگزارت احسان نما تا زنده بمانم و کلام تو را اطاعت کنم. **18** چشمانم را بگشا تا حقایق شگفت‌انگیز شریعت تو را ببینم. **19** من در این دنیا غریب هستم؛ ای خدا، احکام خود را از من مخفی مدار. **20** اشتیاق به دانستن قوانین تو، همچون آتش همواره در این است که از فرامین تو اطاعت کنم. **57** ای خداوند، تو

نصیب من هستی! قول می‌دهم که کلامت را نگاه دارم. 58 با تمام ثابت خواهد ماند. 91 همه کاینات به فرمان تو تا به حال باقی دل خود طالب رضامندی تو می‌باشم، طبق وعده‌ات بر من رحم مانده‌اند، زیرا تمام آنها در خدمت تو هستند. 92 اگر شریعت تو مایه فرما! 59 درباره زندگی خود بسیار اندیشیدم و به سوی تو آمدم تا از شادمانی من نشده بود، بدون شک تا به حال از غصه مرده بودم! 93 احکام تو پیروی کنم. 60 با شتاب آمدم تا احکام تو را اجرا کنم. فرمانهایت را هرگز فراموش نخواهم کرد، زیرا به وسیله آنها مرا حیات 61 بدکاران کوشیدند مرا به گناه بکشانند، اما من شریعت تو را بخشیدی. 94 من از آن تو هستم، نجاتم ده. کوشیدم فرمانهای تو فراموش نکردم. 62 در نیمه‌های شب برمی‌خیزم تا تو را به سبب بدکاران منتظرند مرا نابود کنند اما من به احکام تو قوانین عادلانه‌ات ستایش کنم. 63 من دوست همه کسانی هستم می‌اندیشم. 96 برای هر کمالی انتهایی دیدم، اما حکم تو کامل و که تو را گرامی می‌دارند و فرمانهایت را انجام می‌دهند. 64 ای بی‌انتهاست! 97 خداوند، شریعت تو را جقدر دوست دارم! تمام خداوند، زمین از محبت تو پر است! فرایض خود را به من بیاموز! 65 روز در آن تفکر می‌کنم. 98 احکام تو مرا از مخالفانم حکیمتر خداوند، همان‌گونه که وعده دادی، بر بنده‌ات احسان فرموده‌ای. ساخته است، زیرا همیشه در ذهن و وجود من است. 99 آری، 66 حکمت و قضاوت صحیح را به من یاد ده، زیرا به احکام تو حتی از معلمان خود نیز داناتر شده‌ام، زیرا همیشه در احکامات تفکر ایمان دارم. 67 پیش از اینکه تو مرا تنبیه کنی، من گمراه بودم، اما می‌کنم. 100 از ریش سفیدان قوم خود نیز خردمندتر شده‌ام، زیرا اینک پیرو کلام تو هستم. 68 تو نیک هستی و نیکی می‌کنی! فرمانهای تو را اطاعت کرده‌ام. 101 از رفتن به راه بد پرهیز کرده‌ام، فرایض خود را به من بیاموز! 69 متکبران دروغها درباره من می‌گویند، زیرا خواست من این بوده که کلام تو را اطاعت کنم. 102 از قوانین اما من از صمیم قلب مطیع فرمانهایت هستم. 70 دل آنها سخت و تو دور نشده‌ام، زیرا تعلیم تو برای من نیک بوده است. 103 کلام تو بی‌احساس است، اما من از شریعت تو لذت می‌برم. 71 تو مرا برای جان من شیرین است؛ حتی شیرینتر از عسل! 104 از فرامین تنبیه کردی و این به نفع من تمام شد، زیرا باعث شد فرایض تو را تو دانش و حکمت کسب کردم، به همین جهت از هر راه کج بیاموزم. 72 شریعت تو برای من از تمام زر و سیم دنیا با ارزشتر بیزار و گیرانم. 105 کلام تو چراغ راهنمای من است؛ نوری است است. 73 ای خداوند، تو مرا آفریده‌ای؛ پس به من دانش عطا که راه را پیش پایم روشن می‌سازد! 106 قول داده‌ام که از قوانین کن تا احکام تو را بیاموزم. 74 آنان که تو را گرامی می‌دارند، از عادلانه تو اطاعت کنم و به قول خود وفادار خواهم ماند. 107 دیدن من خوشحال می‌شوند، زیرا من نیز بر کلام تو توکل دارم. 75 ای خداوند، بسیار درمانده و پریشان هستم؛ همان‌گونه که وعده ای خداوند، می‌دانم که قوانین تو عدل است، و من منصفانه تنبیه فرموده‌ای، جان مرا حیات ببخش! 108 خداوند، دعای شکرگزاری نموده‌ای. 76 اکنون طبق وعده‌ای که فرموده‌ای، بگذار محبت تو مرا بنیذر و قوانین خود را به من بیاموز. 109 جان من دائم در معرض مایه تسلی من شود. 77 بر من رحم فرما تا جانم تازه شود، زیرا از خطر قرار می‌گیرد؛ اما من شریعت تو را فراموش نمی‌کنم. 110 شریعت تو لذت می‌برم! 78 باشد که متکبران شرمند شوم، زیرا با بدکاران بر سر راه من دام می‌نهند؛ اما من از فرمانهای تو منحرف دروغهای خود مرا آزار رساندند؛ اما من درباره فرمانهایت تفکر خواهم نمی‌شوم. 111 احکام تو تا ابد در خزانه قلبم خواهد ماند، زیرا مایه کرد. 79 ای خداوند، بگذار آنانی که تو را گرامی می‌دارند و با شادی قلبم می‌باشد. 112 با خود عهد بسته‌ام که تا دم مرگ فرایض احکام تو آشنا هستم، نزد من آیند. 80 مرا یاری ده که به طور تو را اطاعت کنم! 113 از مردمان دور و متظاهر بیزارم، اما شریعت کامل از فرایض تو اطاعت کنم تا شرمند نشوم! 81 خداوند، آنقدر تو را دوست دارم. 114 تو پناهگاه و سپر من هستی؛ امید من به انتظار کشیدم مرا نجات دهی که خسته و فرسوده شدم؛ اما هنوز به وعده توست. 115 ای بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا من احکام وعده تو امیدوارم! 82 از پس منتظر شدم به وعده خود وفا کنی، خدای خود را بجا می‌آورم. 116 خداوند، طبق وعده‌ای که به من چشمانم تار گردید! خداوند، چه وقت به کمک من خواهی آمد؟ داده‌ای قدرت عطا فرما تا زنده بمانم. مگذار امیدم به یاس و نومیدی 83 مانند مشک دوده گرفته و چروکیده شده‌ام؛ اما فرایض تو را تبدیل شود. 117 از من حمایت کن تا از دست دشمنانم ایمن باشم فراموش نکرده‌ام. 84 تا به کی باید منتظر باشم؟ کی آزاد دهندگان و به حفظ فرایض تو بپردازم. 118 تو همه کسانی را که فرایض تو را مرا مجازات خواهی کرد؟ 85 متکبران که با شریعت تو مخالفت قبول نمی‌کنند از خود می‌رانی و تمام نقشه‌های اغفال کننده آنها را می‌کنند، برای من چاه کنده‌اند تا مرا گرفتار سازند. 86 ای خداوند، بی‌اثر می‌سازی. 119 تمام بدکاران روی زمین را مانند تفالیه دور تمام احکام تو قابل اعتماد می‌باشند. متکبران به ناحق مرا عذاب خواهی انداخت، به همین دلیل است که من احکام تو را دوست دادند. خداوند، به دادم برس! 87 نزدیک بود مرا از بین ببرند، دارم. 120 ای خداوند، ترس تو در دل من است و از داوریهای تو اما من از فرامین تو غافل نشدم. 88 خداوند، تو پر از محبتی؛ به هراسانم. 121 خداوند، مرا به دست دشمنانم تسلیم نکن، زیرا جان من حیات ببخش تا احکامت را بجا آورم. 89 ای خداوند، آنچه را که درست و عادلانه بوده است، انجام داده‌ام. 122 به من کلام تو تا ابد در آسمانها پایدار خواهد ماند. 90 وفاداری تو در اطمینان بده که مرا یاری خواهی کرد؛ مگذار متکبران بر من ظلم همه نسلها همچنان پا برجا خواهد بود و مانند زمینی که آفریده‌ای کنند. 123 آنقدر چشم انتظار ماندم که ییابی و مرا نجات دهی که

چشمانم تار شد. **124** با من طبق محبت خود عمل نما و فرائض نگاه می کنم، از آنها منجز می شوم. **159** خداوند، ملاحظه فرما که خود را به من بیاموز. **125** من خدمتگزار تو هستم؛ به من دانایی چقدر فرمانهای تو را دوست می دارم. طبق محبت خود، جان مرا عنایت فرما تا احکامات را درک نمایم. **126** خداوند، زمان آن رسیده حفظ کن. **160** تمام قوانین تو بر حق و داوریهای تو همیشه عادلانه که تو اقدام کنی، زیرا مردم از شریعت تو سرپیچی می کنند. **127** من است. **161** زورمندان با بی انصافی بر من ظلم کردند، اما من کلام احکام تو را دوست دارم؛ آنها را بیش از طلا و زر خالص دوست تو را گرامی داشتم. **162** به سبب وعده های تو خوشحال هستم، دارم. **128** همه فرمانهای تو را، در هر موردی، صحیح می دانم؛ اما خوشحال مانند کسی که گنج بزرگی یافته باشد! **163** از دروغ متنفر از هر نوع تعلیم دروغ متنفرم. **129** ای خداوند، احکام تو بسیار و بیزارم، اما شریعت تو را دوست دارم. **164** برای قوانین عادلانه تو، عالی است؛ از صمیم قلب آنها را اطاعت می کنم. **130** درک کلام روزی هفت بار تو را سپاس می گویم. **165** آنان که شریعت تو را تو به انسان نور می بخشد و ساده دلان را خردمند می سازد. **131** دوست دارند از سلامتی کامل برخوردارند و هیچ قدرتی باعث لغزش دهان خود را باز می کنم و لاله می زنم، زیرا مشتاق احکام تو هستم. آنان نخواهد شد! **166** ای خداوند، من احکام تو را اطاعت می کنم **132** همان گونه که بر دوستداران خود رحمت می فرمایم، بر من نیز و امیدم به توست که مرا نجات دهی. **167** احکام تو را انجام نظر لطف بیفکن و مرا مورد رحمت خود قرار ده. **133** با کلامت مرا می دهم و آنها را از صمیم قلب دوست می دارم. **168** فرامین و احکام راهنمایی کن تا مغلوب بدی نشوم. **134** مرا از دست ظالمان نجات ده تا فرمانهای تو را انجام دهم. **135** روی خود را بر خادم خود تابان ساز، و فرائض خود را به من بیاموز. **136** اشک همچون سیل زیاد کن. **170** دعایم را بشنو و طبق وعده های تو نجات ده! **171** از چشمانم سرازیر می شود، زیرا مردم شریعت تو را بجا نمی آورند. **137** ای خداوند، تو عادل هستی و قوانین تو منصفانه است. **138** همیشه تو را سپاس می گویم، زیرا فرائض خود را به من می آموزی. **172** کلامت را با سرود ستایش خواهم کرد، زیرا تمام احکام تو عادلانه است! **173** یار و یاور من باش، زیرا مطیع فرامین تو هستم. **139** آتش خشم من وجود مرا می سوزاند، زیرا دشمنانم به احکام تو بی اعتنائی می کنند. **140** کلام تو آرموده شده و پاک است؛ خدمت چقدر آن را دوست می دارم! **141** من کوچک و نالایق هستم، اما از اجرای فرمانهای تو غافل نمی شوم. **142** عدالت تو ابدی است و شریعت تو همیشه راست و درست است. **143** من در زحمت و فراموش نکرده است.

120 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. وقتی در زحمت بودم، از خداوند کمک خواستم و او به داد من رسید. **2** ای خداوند مرا از دست دروغگویان و مردم حيله گر نجات بده. **3** ای حيله گران، می دانید چه در انتظار شمامست؟ **4** تیره های تیز و اخگرهای داغ! **5** شما مانند مردمان «ماشک» و خیمه نشینان «قیدار» شرور هستید. وای بر من که در بین شما زندگی می کنم! **6** از زندگی کردن در میان این جنگ طلبان خسته شده ام. **7** من صلح را دوست دارم، اما آنان طرفدار جنگ هستند و به سخنان من گوش نمی دهند.

121 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. چشمان خود را به کوهها دوخته ام و در انتظار کمک هستم. **2** کمک من از جانب خداوند می آید که آسمان و زمین را آفرید. **3** خداوند نخواهد گذاشت پایم بلغزد و بیفتم. او که از من حمایت می کند، هرگز نمی خوابد. **4** او که از اسرائیل محافظت می کند، چشمانش به خواب نمی رود. **5** خداوند خودش از تو مراقبت می نماید! او در کنارت است تا از تو حمایت کند. **6** آفتاب در روز به تو آسیب نخواهد رسانید و نه مهتاب در شب. **7** خداوند، تو را از هر بدی نخواهم کرد. **158** وقتی به بدکاران که کلام تو را اطاعت نمی کنند،

126 دور نگاه می‌دارد و جانث را حفظ می‌کند. 8 خداوند، رفت و آمد تو را زیر نظر دارد و از تو مراقبت می‌نماید، از حال تا ابد.

122 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داوود. هنگامی که به من می‌گفتند: «بیا تا به خانه خداوند برویم» بسیار خوشحال می‌شدم! 2 و اینک اینجا در میان دروازه‌های اورشلیم ایستاده‌ایم! 3 اورشلیم اینک بازسازی شده و دیوارهایش به هم پیوسته است. 4 قبایل اسرائیل به اورشلیم می‌آیند تا طبق دستوری که خداوند به ایشان داده است، او را سپاس گویند و پرستش کنند. 5 در اینجا تختهای داوری برپاست، تختهای خاندان داوود. 6 برای برقراری صلح و سلامتی در اورشلیم دعا کنید! همه کسانی که این شهر را دوست دارند، کامیاب باشند. 7 ای اورشلیم، صلح و سلامتی در حصارهای تو و رفاه و آسایش در قصرهایت برقرار باد! 8 به خاطر خانواده و دوستان خویش می‌گویم: «صلح و آرامش بر تو باد!» 9 ای اورشلیم، به خاطر خانه یهوه خدای ما، سعادت تو را خواهیم.

123 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. به سوی تو چشمان خود را برمی‌افزیم، ای خدایی که در آسمانها نشسته و حکمرانی می‌کنی! 2 چنانکه غلامان و کنیزان از اربابان خود رحمت و کمک انتظار دارند چشمان ما نیز بر یهوه، خدای ما دوخته شده است تا بر ما رحمت فرماید. 3 ای خداوند، بر ما رحمت فرما! بر ما رحمت فرما، زیرا به ما اهانت بسیار شده است. 4 جانمان به لب رسیده است از تمسخر گستاخان و تحقیر متکبران.

124 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داوود. اگر خداوند با ما نمی‌بود چه می‌شد؟ بگذار اسرائیل بگوید: 2 اگر خداوند با ما نمی‌بود هنگامی که دشمنان بر ما یورش آوردند، 3 آنها در خشم آتشین خود ما را زنده می‌بلعیدند! 4 سیل ما را با خود می‌برد و آنها از سر ما می‌گذشت. 5 آری، در گردابها غرق می‌شدیم! 6 سپاس بر خداوند که نگذاشت ما شکار دندانهای آنها شویم. 7 همچون پرند، از دام صیاد گریختیم. دام پاره شد و ما نجات یافتیم. 8 مددکار ما خداوند است که آسمان و زمین را آفرید.

125 سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. آنانی که بر خداوند توکل دارند، مانند کوه صهیون، همیشه ثابت و پا برجاستند. 2 چنانکه کوهها گرداگرد شهر اورشلیم هستند، همچنان خداوند گرداگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می‌کند! 3 گناهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد، و گرنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلوده خواهند کرد. 4 ای خداوند، به نیکوکاران و آنانی که دلشان با تو راست است، احسان کن، 5 اما آنانی را که به راههای کج خود می‌روند، با سایر بدکاران مجازات کن. صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

آنان را برکت ندهند و نگویند: «برکت خداوند بر شما باد!» و یا «ما
شما را به نام خداوند برکت می‌دهیم.»

خواهم پوشاند، اما سلطنت او شکوهمند خواهد بود.»

130

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. ای خداوند،
از گرداب غم نزد تو فریاد برمی‌آورم. 2 خداوند، صدای مرا بشنو و به
نالهام گوش فرا ده! 3 ای خداوند، اگر تو گناهان ما را به نظر آوری،
کیست که بتواند تیرته شود؟ 4 اما تو گناهان ما را می‌بخشی، پس تو
را گرامی می‌داریم و از تو اطاعت می‌کنیم. 5 من بی‌صبرانه منتظر
خداوند هستم و به وعده‌ای که داده است امید بسته‌ام. 6 آری، من
منتظر خداوند هستم بیش از کشیک‌چپانی که منتظر دمیدن سپیده
صبح هستند، آری، بیش از کشیک‌چپانی که منتظر دمیدن سپیده
صبح هستند. 7 ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا محبت
او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات فراوان بخشد. 8
خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد داد.

131

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داوود.
ای خداوند، من از خودبینی و تکبر دست کشیده‌ام؛ از آنچه بزرگتر و
بلندتر از عقل من است خود را دور نگه داشته‌ام. 2 جان مضطرب
خود را آرام ساخته‌ام. اینک، دل من، همچون کودکی که در آغوش
مادر آرمیده، آرام و بی‌تشنه است. 3 ای اسرائیل، بر خداوند
امیدوار باش، از حال تا ابد!

132

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. ای خداوند،
داوود و تمام سختیهای او را به یاد آور 2 که چگونه برای خداوند
قسم خورد و برای قدیر یعقوب نذر کرده، گفت: 3 «به خانه خود
نخواهم رفت؛ و در بستر خویش آرام نخواهم گرفت، 4 خواب به
چشمانم راه نخواهم داد، و نه سنگینی به مژگانم، 5 تا وقتی که
مکانی برای ساختن خانه‌ای برای خداوندم بیابم و مسکنی برای قدیر
یعقوب.» 6 در بیت‌لحم راجع به صندوق عهد تو شنیدیم، و در
صحرای یعاریم آن را یافتیم. 7 گفتیم: «بیایید به مسکن خداوند وارد
شویم، و در پیشگاه او پرستش کنیم.» 8 ای خداوند، برخیز و همراه
صندوق عهد خود که نشانه قدرت توست به عبادتگاه خود بیا! 9
باشد که کاهنان تو جامه پاک و راستی را در بر کنند و قوم تو با
شادی سرود خوانند! 10 ای خداوند، به خاطر بندهات داوود، پادشاه
برگزیده‌ات را ترک نکن. 11 تو به داوود وعده فرمودی که از نسل او
برتخت سلطنت خواهد نشست، و تو به وعده‌ات عمل خواهی کرد.
12 و نیز به داوود گفتی که اگر فرزندانش از احکام تو اطاعت کنند،
نسل اندر نسل سلطنت خواهند کرد. 13 ای خداوند، تو اورشلیم را
برگزیده‌ای تا در آن ساکن شوی. 14 تو فرمودی: «تا ابد در اینجا
ساکن خواهم بود، زیرا اینچنین اراده نموده‌ام. 15 آذوقه این شهر را
برکت خواهم داد و فقیرانش را با نان سیر خواهم نمود. 16 کاهنانش
را در خدمتی که می‌کنند برکت خواهم داد، و مردمش با شادی سرود

133

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داوود.
چه خوشایند و چه دلپسند است که قوم خدا به یکدلی با هم زندگی
کنند! 2 یکدلی، همچون روغن خوشبویی است که بر سر «هارون»
ریخته می‌شود و بر ریش و رایش می‌چکد! 3 یکدلی، مانند شبنمی
است که بر کوه بلند حرمون می‌نشیند و از آنجا بر کوههای اورشلیم
فرود می‌آید. در آنجاست که خداوند برکت خود را عنایت می‌کند،
برکت زندگی جاوید را.

134

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. خداوند را
ستایش کنید، ای همه خدمتگزاران خداوند که شبانگاه در خانه
خداوند خدمت می‌کنید. 2 دستهای خود را به پیشگاه مقدس
خداوند برافرازید و او را پرستش کنید. 3 خداوندی که آسمان و زمین
را آفرید، شما را از صهیون برکت خواهد داد.

135

سپاس بر خداوند! نام خداوند را بستاید! ای خدمتگزاران
خداوند، او را نیایش کنید! 2 ای کسانی که در صحن خانه خداوند
می‌ایستید، او را پرستش نمایید! 3 خداوند را شکر کنید، زیرا او
نیکوست. نام خداوند را بسرایید، زیرا نام او دلپسند است. 4 خداوند
یعقوب را برای خود برگزید، و اسرائیل را تا قوم خاص او باشد. 5
می‌دانم که خداوند بزرگ است و از جمیع خدایان برتر! 6 او هر آنچه
که بخواهد، در آسمان و زمین و حتی اعماق دریا، انجام می‌دهد.
7 ابرها را از جاهای دور دست زمین برمی‌آورد، رعد و برق و باد و
باران ایجاد می‌کند. 8 خداوند پسران ارشد مصری‌ها را کشت و
نخست‌زاده‌های حیواناتشان را هلاک کرد. 9 او بر ضد فرعون و
قومش معجزات و علامات عظیم در مصر انجام داد. 10 ممالک
بزرگ را مجازات کرد و پادشاهان مقتدر را از بین برد: 11 سیحون،
پادشاه اموری‌ها و عوج، پادشاه باشان و همه پادشاهان کنعان را، 12
و سرزمین آنها را همچون میراث به قوم خود اسرائیل بخشید. 13 ای
خداوند، نام تو تا ابد باقی است! همه نسلها تو را به یاد خواهند
آورد. 14 تو قوم خود را داوری خواهی نمود و بر بندهگان خود رحم
خواهی کرد. 15 خدایان قومهای دیگر، بتهای ساخته شده از طلا و
نقره هستند. 16 دهان دارند، ولی سخن نمی‌گویند؛ چشم دارند، اما
نمی‌بینند؛ 17 گوش دارند، ولی نمی‌شنوند؛ حتی قادر نیستند نفس
بکشند! 18 سازندگان و پرستندگان بتها نیز مانند آنها هستند. 19
ای بنی اسرائیل، خداوند را ستایش کنید! ای کاهنان، ای خاندان
هارون، خداوند را ستایش کنید! 20 ای لاویان، خداوند را ستایش
کنید! ای خداشناسان، او را ستایش کنید! 21 ای مردم اورشلیم،

خداوند را ستایش کنید، زیرا او در اورشلیم ساکن است! سپاس بر خداوند!
بگوید!

136

خداوند را شکر گوید، زیرا او نیکوست و محبتش ابدیست. 2 خدای خدایان را شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. 3 می گویم. در حضور خدایان تو را شکر می کنم. 2 به سوی خانه خدای خدایان را شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. 4 او را که معجزات عظیم می کند شکر کنید، زیرا محبتش ابدیست؛ 5 او را که آسمانها را با حکمت خویش آفرید شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ 6 او را که خشکی را بر آنها قرار داد شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ 7 او را که خورشید و ماه را در آسمان آفرید شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ 8 آفتاب را برای فرمانروایی بر روز آفرید، زیرا محبتش ابدیست؛ 9 و ماه و ستارگان را برای فرمانروایی بر شب، زیرا محبتش ابدیست. 10 خدا را که پسران ارشد مصری ها را کشت شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ 11 او بنی اسرائیل را از مصر بیرون آورد، زیرا محبتش ابدیست؛ 12 با دستی قوی و بازویی بلند چنین کرد، زیرا محبتش ابدیست؛ 13 دریای سرخ را شکافت، زیرا محبتش ابدیست؛ 14 و بنی اسرائیل را از میان آن عبور داد، زیرا محبتش ابدیست؛ 15 فرعون و لشکر او را در دریای سرخ غرق ساخت، زیرا محبتش ابدیست. 16 او را که قوم خود را در صحرا رهبری کرد شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. 17 او پادشاهان بزرگ را زد، زیرا محبتش ابدیست؛ 18 و شاهان قدرتمند را از بین برد، زیرا محبتش ابدیست؛ 19 سیحون، پادشاه اموری ها، زیرا محبتش ابدیست؛ 20 و عوج، پادشاه باشان، زیرا محبتش ابدیست؛ 21 سرزمینهای ایشان را به میراث داد، زیرا محبتش ابدیست؛ 22 میراثی برای خادم خود اسرائیل، زیرا محبتش ابدیست. 23 خداوند ما را در مشکلاتمان یار آورد، زیرا محبتش ابدیست؛ 24 او ما را از دست دشمنانمان نجات داد، زیرا محبتش ابدیست. 25 او روزی همه جانداران را می رساند، زیرا محبتش ابدیست. 26 خدای آسمانها را شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست.

137

کنار نهرهای بابل نشستیم و اورشلیم را به یاد آوردیم و گریستیم. 2 بریطهای خویش را بر شاخه های درختان بید آویختیم، 3 زیرا اسیرکنندگان ما از ما سرود طلب کردند و عذاب دهندگان ما سرودهای شادمانی خواسته گفتند: «یکی از سرودهای اورشلیم را برای ما بخوانید!» 4 اما چگونه سرودهای خداوند را بخوانیم، زمانی که در سرزمین بیگانه هستیم؟ 5 ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، دست راست من از کار بیفتد تا دیگر بریط ننوازم؛ 6 اگر از فکر تو غافل شوم و تو را بر همه خوشیهای خود ترجیح ندهم، زبانم لال شود تا دیگر سرود نخوانم. 7 ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم محاصره شده بود و ادومیان فریاد برمی آوردند: «شهر را آتش بزنید و آن را با خاک یکسان کنید!» 8 ای بابل، تو ویران خواهی شد! مبارک باد آنکه همان بلایی را که تو بر سر ما آوردی، بر سر خودت بیاورد.

138

مزمور داوود. ای خداوند، از صمیم قلب تو را سپاس می گویم. در حضور خدایان تو را شکر می کنم. 2 به سوی خانه مقدس تو خم شده، تو را عبادت می کنم و نام تو را به سبب محبت و وفاداریت می ستایم. به خاطر نام خود، به تمام وعده هایی که می دهی عمل می کنی. 3 هرگاه دعا کنم، جواب را می دهی و به جانم قوت می بخشی. 4 ای خداوند، تمام پادشاهان جهان وقتی وعده های تو را بشنوند تو را خواهند ستود. 5 آری، آنان کارهایی را که تو انجام داده ای خواهند سراپید زیرا پرشکوه و پرجلال هستی. 6 اگرچه خداوند متعال است، اما به افراد فروتن توجه می نماید و کارهای متکبران از نظر او پوشیده نیست. 7 خداوند، هر چند اکنون در سختی هستم، اما تو مرا خواهی رهانید؛ تو دشمنان مرا مجازات خواهی کرد و مرا با قدرت خویش نجات خواهی داد. 8 تو کار مرا به کمال خواهی رساند. ای خداوند، محبت تو ابدیست. کاری را که آغاز نموده ای به کمال برسان.

139

برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. ای خداوند، تو مرا آزموده و شناخته ای. 2 تو از نشستن و برخاستن من آگاهی. فکرهاي من از تو پوشیده نیست. 3 تو کار کردن و خوابیدن مرا زیر نظر داری و از همه راهها و روشهای من باخبر هستی. 4 حتی پیش از آنکه سخنی بر زبان آورم تو آن را می دانی. 5 مرا از هر سو احاطه کرده ای و دست محافظ خود را بر من نهاده ای. 6 شناختی که تو از من داری بسیار عمیق است و من یاری درک آن را ندارم. 7 از روح کجا می توانم بگریزم؟ از حضور تو کجا می توانم بروم؟ 8 اگر به آسمان صعود کنم، تو در آنجا هستی؛ اگر به اعماق زمین فرو روم، تو در آنجا هستی. (Sheol h7585) 9 اگر بر بالهای سحر سوار شوم و به آن سوی دریاها پرواز کنم، 10 در آنجا نیز حضور داری و با نیروی دست خود مرا هدایت خواهی کرد. 11 اگر خود را در تاریکی پنهان کنم یا روشنایی اطراف خود را به ظلمت شب تبدیل کنم، 12 نزد تو تاریکی تاریک نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود. شب و روز در نظر تو یکسان است. 13 تو همه اعضای ظریف درون بدن مرا آفریدی؛ تو مرا در رحم مادرم در هم تنیدی. 14 تو را شکر می کنم که مرا اینچنین شگفت انگیز آفریده ای! با تمام وجود دریافته ام که کارهای تو عظیم و شگفت انگیز است. 15 وقتی استخوانهایم در رحم مادرم به دقت شکل می گرفت و من در نهان نمو می کردم، تو از وجود من آگاه بودی؛ 16 حتی پیش از آنکه من به وجود بیایم تو مرا دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من آغاز شود، تو همه آنها را در دفتر خود ثبت کرده بودی. 17 خدایا، چه عالی و چه گرانبها هستند نقشه هایی که تو برای من داشته ای! 18 حتی قادر به شمارش آنها نیستم؛ آنها از دانه های شن نیز بیشترند! هر روز که از خواب

بیدار می‌شوم کماکان خود را در حضور تو می‌بینم. **19** خدایا، بدکاران را نابود کن! ای جنایتکاران از من دور شوید! **20** خداوند، آنان درباره‌ی تو سخنان زشت بر زبان می‌آورند و به تو کفر می‌گویند. **21** پس ای خداوند، آیا حق ندارم از کسانی که از تو نفرت دارند، برهان. **10** بگذار من جان به در برم، اما آنان در دام خود گرفتار متنفر باشم؟ **22** آری، از آنها بسیار متنفر خواهم بود و دشمنان تو شوند.

142 را دشمنان خود تلقی خواهم کرد! **23** خدایا، مرا بیازما و دلم را بشناس؛ مرا امتحان کن و افکار پریشانم را بدان. **24** بین آیا فساد و نادرستی در من هست؟ تو مرا به راه حیات جاوید هدایت فرما.

140 برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. ای خداوند، مرا از دست مردان شرور نجات ده! مرا از دست ظالمان محفوظ نگاه دار! **2** آنها تنها به شرارت می‌اندیشند و همواره در فکر بر پا کردن نزاع هستند. **3** زبانشان مانند نیش مار سمی تند و تیز است و زهر مار از لبانشان می‌چکد. **4** ای خداوند، مرا از دست مردان شرور محفوظ نگاه دار. مرا از دست مردان ظالم که برای سرنگونی من نقشه می‌کشند، حفظ فرما. **5** مردان متکبر بر سر راه من دام می‌گذارند، پندهای تور خود را پهن می‌کنند تا مرا گرفتار سازند. **6** ای خداوند، من تو را خدای خود می‌دانم. فریاد مرا بشنو و به داد من برس. **7** ای یهوه، خداوند من، تو قوت و نجات من هستی. تو سر مرا در روز جنگ محفوظ داشتی. **8** ای خداوند، نگذار بدکاران به مراد دل خود برسند و کامیاب شده، مغرور شوند. **9** بگذار آنچه بر ضد من اندیشیده‌اند بر سر خودشان بیاید. **10** ای کاش پاره‌های آتش بر سرشان بریزد و آنها را بسوزاند، ای کاش به چاه عمیق افکنده شوند و هرگز از آن بیرون نیایند. **11** ای کاش آنان که به ناحق به دیگران تهمت می‌زنند، کامیاب نشوند. ای کاش شخص ظالم به وسیله‌ی ظلم و شرارت خودش نابود شود. **12** خداوند، می‌دانم که تو به داد ستم‌دیدگان خواهی رسید و حق آنان را از ظالمان خواهی گرفت. **13** ای خداوند، عادلان نام تو را ستایش خواهند کرد و صالحان در حضور تو خواهند زیست.

143 مزمور داوود. ای خداوند، دعای مرا بشنو و به التماس من گوش بده! تو عادل و امین هستی، پس دعایم را اجابت فرما. **2** بنده‌ی خود را محاکمه نکن، زیرا هیچ‌کس در نزد تو عادل و بی‌گناه نیست. **3** دشمن مرا از پای درآورده و به زمین کوبیده است! روزگار را آنچنان سیاه کرده که مرگ را در چند قدمی خود می‌بینم! **4** روحیه‌ی خود را به کلی باختمام و از ترس نزدیک است قالب تهی کنم. **5** گذشته‌ی خود را به یاد می‌آورم و به کارهایی که تو ای خدا، برای من انجام داده‌ای می‌اندیشم. **6** دستهای خود را به سوی تو دراز می‌کنم. جان من همچون زمین خشک، تشنه و طالب توست! **7** ای خداوند، دعای مرا هر چه زودتر اجابت فرما، زیرا نومید و مأیوسم. روی خود را از من بزرگدار، مبدا بزمیر. **8** هر روز صبح محبت خود را به من بنمایان، زیرا بر تو توکل دارم. راهی را که باید بپیمایم به من نشان ده، زیرا از صمیم قلب به حضور تو دعا می‌کنم. **9** ای خداوند، مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا به تو پناه آورده‌ام. **10** مرا تعلیم ده تا اراده‌ی تو را بجا آورم، زیرا تو خدای من هستی. باشد که روح مهربان تو مرا به زمین هموار هدایت کند. **11** ای خداوند، به خاطر نام خود جانم را حفظ کن، به خاطر عدالت خود، مرا از این تنگی برهان. **12** بر من محبت فرما و همه‌ی دشمنان و مخالفانم را نابود کن، زیرا من خدمتگزار تو هستم.

141 مزمور داوود. ای خداوند، تو را به یاری می‌طلبم، پس نزد من بشتاب! وقتی فریاد برمی‌آورم و کمک می‌خواهم، صدای مرا بشنو! **2** بگذار دعای من مانند بخور در حضور پذیرفته شود، و پرافراشتن دستهایم به سوی تو، همچون قربانی شامگاهی باشد. **3** ای خداوند، تو مراقب سخنان من باش و زبانم را نگاه دار. **4** هر نوع تمایل بد را از من دور کن، مبدا با مردان بدکار مرتکب اعمال زشت شوم و در بزم آنها شرکت کنم. **5** بگذار مرد عادل مرا بزند که لطفی در حق من خواهد بود؛ بگذار مرا تأدیب و تنبیه کند که برایم افتخار خواهد بود و از آن اِبا نخواهم کرد. اما با بدکاران مخالفت خواهم کرد و دعا خواهم کرد که به سزای اعمالشان برسند. **6** وقتی رهبران این بدکاران از صخره‌ها به پایین پرتاب شوند، آنگاه سخنان مرا خواهند شنید و خواهند فهمید که درست است. **7** استخوانهایشان مانند سنگهایی

144 مزمور داوود. سپاس بر خداوند که تکیه‌گاه من است و در میدان جنگ به من قوت و مهارت می‌بخشد. **2** او همیشه با من مهربان بوده است. او سپر و قلعه‌ی پناهگاه من است و مرا نجات

می‌بخشد. بر او توکل دارم، زیرا قوم مرا زیر فرمان من نگه می‌دارد. 3 ای خداوند، انسان چیست که به او توجه نمایی؟ بنی‌آدم چه ارزشی دارد که به فکر او باشی؟ 4 عمر او دمی بیش نیست؛ روزهای زندگی‌اش همچون سایه می‌گذرد. 5 ای خداوند، آسمان را بشکاف و فرود بیا! کوهها را لمس کن تا از آنها دود برخیزد. 6 رعد و برق بفرست و دشمنان را پراکنده ساز؛ تیرهای را پرتاب کن و آنها را از پای درآور! 7 دستت را از آسمان دراز کن و مرا نجات ده، مرا از میان آبهای عمیق نجات ده، از دست اجنبیان نجات ده. 8 دهان آنها پر از دروغ است؛ قسم می‌خورند که حقیقت را خواهند گفت، اما دروغ می‌گویند. 9 ای خدا، تو را سرودی تازه می‌سرایم! سرودم را با نغمهٔ بریط ده‌تار برای تو می‌سرایم! 10 تو پادشاهان را نجات می‌دهی و خدمتگزاران داوود را از دم شمشیر می‌رهانی! 11 مرا از دست دشمن ظالم برهان؛ مرا از چنگ این بیگانگانی که سخنانشان سراسر دروغ است نجات ده! 12 باشد که پسران ما رشد کرده، همچون درختان تنومند و قدبلند شوند و دختران ما مانند پیکره‌های سنگی خوش‌تراش قصر پادشاه گردند! 13 باشد که انبارهای ما از انواع محصولات پر شود و گوسفندانمان در صحراها هزاران هزار بره بزایند! 14 باشد که گاوئمان باردار شده، بدون زحمت بزایند! باشد که در کوچه‌هایمان صدای آه و ناله نباشد! 15 خوشا به حال قومی که چنین وضعی دارند و یهوه خدای ایشان است!

146

سپاس بر خداوند! ای جان من، خداوند را ستایش کن. 2 آری، تا زنده‌ام خداوند را سپاس خواهم گفت؛ تا نفس دارم خدای خود را ستایش خواهم کرد. 3 بر رهبران انسانی توکل نکنید؛ آنها همگی فانی هستند و قادر به نجات دادن نیستند. 4 وقتی آنها می‌میزند به خاک باز می‌گردند و تمام نقشه‌هایشان نقش بر آب می‌شود! 5 اما خوشا به حال کسی که خدای یعقوب مددکار اوست و امیدش بر یهوه، خدای او می‌باشد، 6 همان خدایی که آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست، آفرید. او خدایی است که همیشه نسبت به وعده‌هایش امین می‌ماند، 7 به داد مظلومان می‌رسد، و گرسنگان را سیر می‌کند. خداوند اسیران را آزاد می‌سازد، 8 چشم‌مان کوران را باز می‌کند و آنان را که زیر بار مشقت خم شده‌اند، راست می‌گرداند. خداوند عادلان را دوست دارد، 9 از غریبان محافظت می‌کند، از یتیمان و بیوه‌زنان نگهداری می‌نماید؛ اما نقشه‌های شیران را نقش بر آب می‌کند. 10 خداوند تا ابد سلطنت می‌نماید. ای اورشلیم، خدای تو در طی تمام دورانها حکمرانی خواهد کرد. خداوند را سپاس باد!

147

خداوند را سپاس باد! چه نیکوست که خدای خود را با سرود بیرستیم؛ چه لذتبخش است که او را بستاییم! 2 خداوند اورشلیم را دوباره بنا می‌کند و پراکندگان اسرائیل را جمع می‌نماید. 3 او دلشکستگان را شفا می‌بخشد و زخمهای ایشان را می‌بندد. 4 خداوند حساب ستارگان را دارد و نام هر یک از آنها را می‌داند. 5 خداوند ما بزرگ و تواناست و حکمت او بی‌انتهاست. 6 او فروتنان را سرافراز می‌کند، اما روی شیران را به خاک می‌مالد. 7 خداوند را با سرودهای شکرگزاری بیرستید! او را با نغمهٔ بریط ستایش کنید! 8 او ابرها را بر آسمان می‌گستراند و باران را بر زمین می‌باراند و سبزه را بر کوهها می‌رویانَد، 9 به حیوانات غذا می‌دهد و روزی جوجه‌کلاغها را می‌رساند. 10 خداوند به نیروی اسب رغبت ندارد و قدرت انسان او را خشنود نمی‌سازد؛ 11 خشنودی او از کسانی است که او را گرمی می‌دارند و به محبت وی امید بسته‌اند. 12 ای اورشلیم، خداوند را ستایش کن! ای صهیون، خدای خود را سپاس بگو! 13 زیرا او دروازه‌های را محکم به روی دشمن بسته و فرزندان را که در درون

هستند برکت داده است. **14** او مرزهایت را در صلح و آرامش نگه آهین؛ **9** و حکم خداوند را در مورد مجازات آنها اجرا کنيد. اين می‌دارد و تو را با بهترین نان گندم سير می‌نماید. **15** خداوند به زمین است پیروزی و افتخار قوم او! خداوند را سپاس باد!

150 دستور می‌دهد و هر چه می‌فرماید به سرعت عملی می‌شود. **16** او برف را مانند لحاف بر سطح زمین می‌گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می‌کند. **17** خداوند دانه‌های تگرگ را مانند سنگریزه فرو می‌ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته باشد؟ **18** سپس دستور می‌دهد و یخها آب می‌شوند؛ باد می‌فرستد و آنها جاری می‌شوند. **19** او کلام خود را به یعقوب بیان کرده است، و فرایض و قربانی‌اش را به اسرائیل. **20** این کار را تنها در مورد اسرائیل انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا نیستند. خداوند را سپاس باد!

148 خداوند را سپاس باد! خداوند را از عرش برین ستایش کنید، ای کسانی که در آسمانها ساکن هستید. **2** ای همه فرشتگان، خداوند را ستایش کنید. ای همه لشکرهاي آسمانی، او را ستایش کنید. **3** ای آفتاب و ماه، خداوند را ستایش کنید. ای همه ستارگان درخشان، او را ستایش کنید. **4** ای آسمانها و ای بخارهایی که فوق ابرهايد، او را ستایش کنید. **5** همگی خداوند را ستایش کنید، زیرا به فرمان او آفریده شدید. **6** او شما را تا ابد بر جایان ثابت نموده است و آنچه او ثابت نموده است هرگز تغییر نخواهد کرد. **7** ای همه نهنگان و موجوداتی که در اعماق دریا هستید، خداوند را ستایش کنید. **8** ای آتش و تگرگ و مه و تندباد که مطیع فرمان خداوند هستید، او را ستایش کنید. **9** ای کوهها، ای تپه‌ها، ای درختان میوه‌دار، ای سروهای آزاد، خداوند را ستایش کنید. **10** ای حیوانات وحشی و اهلی، ای پرندگان و خزندگان، خداوند را ستایش کنید. **11** ای پادشاهان و قومهای جهان، ای رهبران و بزرگان دنیا، **12** ای پسران و دختران، ای پیران و جوانان، خداوند را ستایش کنید. **13** همه شما نام خداوند را ستایش کنید، زیرا تنها اوست خدای تعال؛ شکوه و جلال او برتر از زمین و آسمان است. **14** او بنی اسرائیل را که قوم برگزیده‌اش هستند توانایی می‌بخشد تا او را ستایش کنند. خداوند را سپاس باد!

149 خداوند را سپاس باد! برای خداوند سرودی تازه بخوانید و در جمع مؤمنان، او را ستایش کنید! **2** ای اسرائیل، به خاطر وجود آفریننده خود شاد باش؛ ای مردم اورشلیم، به سبب پادشاه خود شادی کنید! **3** با نغمه بربط و عود، رقص کنان نام خداوند را سپاس گوید. **4** زیرا خداوند از قوم خود خوشنود است و تاج پیروزی بر سر فروتنان می‌نهد. **5** قوم خداوند به سبب این افتخار بزرگ شاد باشند و تمام شب در بسترهای خود با شادمانی سرود بخوانند. **6** ای قوم خداوند، با صدای بلند او را ستایش کنید و شمشیرهای دو دم را به دست گرفته، **7** از قومه انتقام گیرید و ملتها را به مجازات برسانید. **8** پادشاهان ایشان را به زنجیرها ببندید و رؤسای آنها را به پابندهای

امثال سلیمان، پادشاه اسرائیل، که پسر داوود بود: **2** این امثال به شما کمک خواهند کرد تا حکمت و ادب بیاموزید و بتوانید سخنان پرمغز را درک کنید. **3** آنها به شما یاد خواهند داد چگونه رفتار عادلانه داشته باشید و با صداقت و عدالت و انصاف عمل کنید. **4** این امثال به جاهلان حکمت می‌بخشند و به جوانان فهم و بصیرت. **5** با شنیدن و درک این امثال، حتی نادانان داناتر می‌شوند و دانشمندان چاره‌اندیشی کسب می‌کنند تا بتوانند معانی گفتار پیچیده حکیمان را بفهمند. **7** ترس خداوند سرآغاز دانش است. کسی که حکمت و ادب را خوار می‌شمارد، جاهل است. **8** ای جوان، نصیحت پدرت را بشنو و از تعلیم مادریت رویگردان نشو، **9** زیرا سخنان ایشان مانند تاج و جواهر، سیرت تو را زیبا خواهند ساخت. **10** وقتی گناهکاران تو را وسوسه می‌کنند، تسلیم نشو. **11** اگر آنها به تو بگویند: «بیا در کمین مردم بنشینیم و آنها را بکشیم **12** و مانند قبر، آنها را ببلیعیم و از هستی ساقط کنیم؟ (Sheol h7585) **13** از این راه ما اشیاء قیمتی فراوان به چنگ خواهیم آورد و خانه‌های خود را از این غنایم پر خواهیم ساخت؛ **14** هر چه به دست بیاوریم به تساوی بین خود تقسیم خواهیم کرد؛ پس بیا و با ما همدست شو!» **15** پسر تو با آنها نرو و خود را از چنین افرادی دور نگه دار؛ **16** زیرا آنها همیشه در پی گناه و قتل هستند. **17** یک پرنده وقتی می‌بیند برایش دام گذاشته‌اند، از آن دوری می‌کند. **18** ولی این افراد چنین نیستند. آنها خودشان را به دام می‌اندازند و با دست خود گور خود را می‌کنند. **19** این است سرنوشت تمام کسانی که در پی سود نامشروع هستند. چنین اشخاص خود را نابود می‌کنند. **20** حکمت در کوچ‌ها ندا می‌دهد. **21** مردم را که در سر چهارراه‌ها و نزد دروازه شهر جمع شده‌اند صدا کرده، می‌گوید: **22** «ای نادانان! تا کی می‌خواهید نادان بمانید؟ تا کی می‌خواهید نادانی را مسخره کنید و از آن متنفر باشید؟ **23** بیایید و مشورت مرا بپذیرید، و من روح خود را بر شما نازل خواهم کرد و شما را دانا خواهم ساخت. **24** «بارها شما را صدا کردم ولی توجه نکردید، التماس نمودم اما اعتنا نمودید. **25** شما نصیحت و نکوهش مرا نپذیرفتید. **26** من نیز به مصیبت شما خواهم خندید، و هنگامی که بلا دامن‌گیرتان شود شما را مسخره خواهم کرد، **27** وقتی بلا مانند طوفان شما را فرا گیرد و مصیبت مثل گردباد شما را احاطه کند، و سختی و بدبختی شما را از پای درآورد. **28** «هنگامی که آنها فریاد برآورند، به دادشان نخواهم رسید، و اگرچه با اشتیاق به دنبالم بگردند، مرا نخواهند یافت؛ **29** زیرا از نادانی متنفر بوده‌اند و از خداوند اطاعت نکرده‌اند. **30** نصیحت مرا گوش نگرفته‌اند و نکوهش مرا نپذیرفته‌اند. **31** بنابراین ثمره راهی را که در پیش گرفته‌اند خواهند دید. **32** زیرا سرکشی احمقان، ایشان را خواهد کشت و بی‌خیالی نادانان آنها را از پای در خواهد آورد. **33** ولی همه کسانی که به من

کرد.»

2

ای پسر، اگر به سخنانم گوش بدهی و دستورهای مرا اطاعت کنی، **2** به حکمت گوش فرا دهی و طالب دانایی باشی، **3** و اگر به دنبال فهم و بصیرت بگویی **4** و آن را مانند نقره و گنج‌های پنهان بطلی تا به چنگ آری، **5** آنگاه خدا را خواهی شناخت و اهمیت خداترسی را خواهی آموخت. **6** خداوند بخشنده حکمت است و سخنان دهان او به انسان فهم و دانش می‌بخشد. **7** او به درستکاران حکمت می‌بخشد و از آنها محافظت می‌نماید. **8** او از اشخاص با انصاف و خدانشناس حمایت می‌کند. **9** اگر به سخنانم گوش بدهی، خواهی فهمید که عدالت، انصاف و صداقت چیست و راه درست کدام است. **10** حکمت جزو وجود تو خواهد شد و دانش به تو لذت خواهد بخشید. **11** بصیرت و فهم تو، از تو محافظت خواهد کرد. **12** و تو را از افراد بدکار دور نگه خواهد داشت افرادی که سخنانشان انسان را منحرف می‌سازد، **13** افرادی که از راه راست برگشته‌اند و در ظلمت گناه زندگی می‌کنند، **14** افرادی که از کارهای نادرست لذت می‌برند و از کجروی و شرارت خرسند می‌شوند، **15** و هر کاری که انجام می‌دهند از روی حقه‌بازی و نادرستی است. **16** حکمت می‌تواند تو را از زنان بدکاره و سخنان فریبنده‌شان نجات دهد. **17** این گونه زنان، شوهران خود را رها نموده، پیمان مقدس زناشویی را شکسته‌اند. **18** مردانی که به خانه‌های چنین زنانی قدم می‌گذارند، به سوی مرگ و نیستی پیش می‌روند و به مسیر حیات باز نمی‌گردند. **20** اما تو راه خدانشناس را پیش بگیر و از راه راست منحرف نشو، **21** زیرا درستکاران و خدانشناسان در زمین زندگی خواهند کرد، **22** ولی بدکاران و خدانشناسان از زمین ریشه‌کن خواهند شد.

3

پسر، چیزهایی را که به تو آموخته‌ام هرگز فراموش نکن. اگر می‌خواهی زندگی خوب و طولانی داشته باشی، به دقت از دستورهای من پیروی کن. **3** محبت و راستی را هرگز فراموش نکن بلکه آنها را بر گردن بیاویز و بر صفحه دلت بنویس، **4** اگر چنین کنی هم خدا از تو راضی خواهد بود هم انسان. **5** با تمام دل خود به خداوند اعتماد کن و بر عقل خود تکیه منما. **6** در هر کاری که انجام می‌دهی خدا را در نظر داشته باش و او در تمام کارهایت تو را موفق خواهد ساخت. **7** به حکمت خود تکیه نکن بلکه از خداوند اطاعت نما و از بدی دوری کن، **8** و این مرهمی برای زخم‌هایت بوده، به تو سلامتی خواهد بخشید. **9** از دارایی خود برای خداوند هدیه بیاور، نوبر محصلت را به او تقدیم نما و به این وسیله او را احترام کن. **10** آنگاه انبارهای تو پر از وفور نعمت خواهد شد و خمره‌هایت از شراب تازه لبریز خواهد گردید. **11** پسر، نسبت به تأیید خداوند بی‌اعتنا نباش، و هرگاه سرزنشت کند، ناراحت نشو. **12** زیرا خداوند کسی

را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد. همان‌طور که هر پدری پسر تو را به سوی راستی هدایت نمود. **12** وقتی راه روی مانعی بر سر محبوب خود را تنبیه می‌کند تا او را اصلاح نماید، خداوند نیز تو را هدایت خواهد نمود و چون بدوی پایت نخواهد لغزید. **13** آنچه را که را تأدیب و تنبیه می‌کند. **13** خوشا به حال کسی که حکمت و آموخته‌ای حفظ کن و آن را از دست نده؛ آن را نگه دار، زیرا حیات بصیرت پیدا می‌کند؛ **14** زیرا یافتن آن از یافتن طلا و نقره، نیکوتر است. **14** به راه بدکاران نرو و از روش گناهکاران پیروی نما. **15** است! **15** ارزش حکمت از جواهرات بیشتر است و آن را نمی‌توان با از آنها دوری کن و روی خود را از آنان بگردان و به راه خود برو؛ **16** هیچ گنجی مقایسه کرد. **16** حکمت به انسان زندگی خوب و زیرا ایشان تا بدی نکنند نمی‌خوانند و تا باعث لغزش و سقوط کسی طولانی، ثروت و احترام می‌بخشد. **17** حکمت زندگی تو را از نشوند آرام نمی‌گیرند. **17** خوراک آنها ظلم و شرارت است. **18** راه خوشی و سلامتی لبریز می‌کند. **18** خوشا به حال کسی که حکمت درستکاران مانند سپیده صبح است که رفته‌رفته روشنتر می‌شود تا را به چنگ آورد، زیرا حکمت مانند درخت حیات است. **19** خداوند سرانجام به روشنائی کامل روز تبدیل می‌گردد، **19** اما راه بدکاران به حکمت خود زمین را بنیاد نهاد و به عقل خویش آسمان را برقرار مثل سیاهی شب است. بدکاران می‌افند و نمی‌دانند چه چیز باعث نمود. **20** به علم خود چشمه‌ها را روی زمین جاری ساخت و از افتادنشان شده است. **20** ای پسر، به آنچه که به تو می‌گویم به آسمان بر زمین باران بارانید. **21** پسر، حکمت و بصیرت را نگاه دار دقت گوش بده. **21** سخنان مرا از نظر دور ندار، بلکه آنها را در دل و هرگز آنها را از نظر خود دور نکن؛ **22** زیرا آنها به تو زندگی و عزت خود حفظ کن، **22** زیرا سخنان من به شنونده حیات و سلامتی خواهند بخشید، **23** و تو در امنیت خواهی بود و در راهی که می‌روی کامل می‌بخشد. **23** مراقب افکار تو باش، زیرا زندگی انسان از هرگز نخواهی لغزید؛ **24** با خیال راحت و بدون ترس خواهی خوابید؛ افکارش شکل می‌گیرد. **24** دروغ و ناراستی را از دهان خود دور کن. **25** از بلایی که به طور ناگهانی بر بدکاران نازل می‌شود، نخواهی رسید، **26** زیرا خداوند تو را حفظ کرده، نخواهد گذاشت در دام مواظب راهی که در آن قدم می‌گذاری باش. همیشه در راه راست بلا گرفتار شوی. **27** اگر می‌توانی به داد کسی که محتاج است گام بردار تا در امان باشی. **27** از راه راست منحرف نشو و خود را از برسی، کمک خود را از او دریغ مدار. **28** هرگز به همسایه‌ات مگو: بدی دور نگه دار.

«برو فردا بیا»، اگر همان موقع می‌توانی به او کمک کنی. **29** علیه همسایه‌ات که با خیال راحت در جوار تو زندگی می‌کند توطئه نکن. **30** با کسی که به تو بدی نکرده است بی‌جهت دعوا نکن. **31** به اشخاص ظالم حسادت نکن و از راه و روش آنها پیروی نما، **32** زیرا خداوند از اشخاص کجرو نفرت دارد، اما به درستکاران اعتماد می‌کند. **33** لعنت خداوند بر بدکاران است، اما برکت و رحمت او شامل حال درستکاران می‌باشد. **34** خداوند مسخره‌کنندگان را مسخره می‌کند، اما به فروتنان فیض می‌بخشد. **35** نادانان از عزت و احترام برخوردار خواهند گردید، ولی نادانان رسوا خواهند شد.

4 ای پسرانم، به نصیحت پدر خود گوش دهید و به آن توجه کنید تا دانا شوید. **2** پندهای من مفید است؛ آنها را به خاطر بسپارید. **3** من هم زمانی جوان بودم؛ پدری داشتم و تنها فرزند عزیز مادرم بودم. **4** پدرم به من پند می‌داد و می‌گفت: «اگر سخنان مرا بشنوی و به آنها عمل کنی، زنده خواهی ماند. **5** حکمت و بصیرت را کسب کن. سخنان مرا فراموش نکن و از آنها منحرف نشو. **6** حکمت را ترک نکن، زیرا از تو حمایت خواهد کرد. آن را دوست بدار که از تو محافظت خواهد نمود. **7** حکمت از هر چیزی بهتر است؛ به هر قیمتی شده آن را به دست بیاور. **8** اگر برای حکمت ارزش قائل شوی، او نیز تو را سربلند خواهد نمود. اگر حکمت را در آغوش بگیری او به تو عزت خواهد بخشید. **9** تاج عزت و افتخار بر سر تو خواهد نهاد.» **10** پسر، به من گوش کن و آنچه به تو می‌گویم بپذیر تا عمری طولانی داشته باشی. **11** من به تو حکمت آموختم و کرده‌ای لذت ببر. **19** دلریها و آغوش او تو را کافی باشد، و قلب تو

فقط از عشق او سرشار گردد. **20** چرا باید به زن بدکاره دل ببندی و او نمی‌تواند از مجازات این گناه فرار کند. **30** اگر کسی به دلیل زنی را که به تو تعلق ندارد در آغوش بگیری؟ **21** خداوند به دقت تو گرسنگی دست به دزدی بزند مردم او را سرزنش نمی‌کنند، **31** با این حال وقتی به دام بیفتد باید هفت برابر آنچه که دزدیده است جریمه گناهان شخص بدکار مانند ریسمان به دورش می‌پیچد و او را گرفتار بدهد، ولو اینکه این کار به قیمت از دست دادن همهٔ اموالش تمام می‌سازد. **23** بلهوسی او باعث مرگش خواهد شد و حماقتش او را به شود. **32** اما کسی که مرتکب زنا می‌شود احمق است، زیرا جان خود را تباه می‌کند. **33** او را خواهند زد و ننگ و رسوائی تا ابد نابودی خواهد کشاند.

6 ای پسر، اگر ضامن کسی شده و تعهد کرده‌ای که او قرضش را پس بدهد، **2** و اگر با این تعهد، خود را گرفتار ساخته‌ای، **3** تو نخواهد کرد و هیچ هدیه‌ای خشم او را فرو نخواهد نشاند.

7 در واقع اسیر او هستی و باید هر چه زودتر خود را از این دام رها سازی. پس فروتن شو و نزد او برو و از او خواهش کن تا تو را از قید این تعهد آزاد سازد. **4** خواب به چشم‌مانت راه نده و آرام ننشین، بلکه مانند آهویی که از چنگ صیاد می‌گریزد یا پرنده‌ای که از دامی که برایش نهاده‌اند می‌رهد، خود را نجات بده. **6** ای آدمهای تبیل، زندگی مورچه‌ها را مشاهده کنید و درس عبرت بگیرید. **7** آنها ارباب و رهبر و رئیس ندارند، **8** ولی با این همه در طول تابستان زحمت می‌کشند و برای زمستان آذوقه جمع می‌کنند. **9** اما ای آدم تبیل، کار تو فقط خوابیدن است. پس کی می‌خواهی بیدار شوی؟ **10** کمی خواب بیشتر، کمی چرت بیشتر، کمی دست رو دست گذاشتن و استراحت بیشتر، **11** و فقر و تنگدستی همچون راهزنی مسلح به سراغ تو خواهد آمد. **12** آدم رذل و خبیث کیست؟ آنکه دائم دروغ می‌گوید، **13** و برای فریب دادن مردم با چشمش چشمک می‌زند، با پایش علامت می‌دهد، به انگشت اشاره می‌کند، **14** و در فکر پلید خود پیوسته نقشه‌های شرورانه می‌کشد و نزاع بر پا می‌کند. **15** بنابراین، ناگهان دچار بالای علاج‌ناپذیری خواهد شد و در دم از پای در خواهد آمد و علاجی نخواهد بود. **16** هفت چیز است که خداوند از آنها نفرت دارد: نگاه مبکرانه، زبان دروغگو، دستهایی که خون بی‌گناه را می‌ریزند، فکری که نقشه‌های پلید می‌کشد، پاهایی که برای بدی کردن می‌شتابند، شاهدهی که دروغ می‌گوید، شخصی که در میان دوستان تفرقه می‌اندازد. **20** ای پسر من، اوامر پدر خود را به جا آور و تعالیم مادرت را فراموش نکن. **21** سخنان ایشان را آویزه گوش خود نما و نصایح آنها را در دل خود جای بده. **22** اندرزهای ایشان تو را در راهی که می‌روی هدایت خواهند کرد و هنگامی که در خواب هستی از تو مواظبت خواهند نمود و چون بیدار شوی با تو سخن خواهند گفت؟ **23** زیرا تعالیم و تأدیب‌های ایشان مانند چراغی بر نور راه زندگی تو را روشن می‌سازند. **24** نصایح ایشان تو را از زنان بدکاره و سخنان فریبده‌شان دور نگه می‌دارد. **25** دلباخته زیبایی این گونه زنان نشو. نگذار عشوه‌گری‌های آنها تو را وسوسه نماید؛ **26** زیرا زن فاحشه تو را محتاج نان می‌کند و زن بدکاره زندگی تو را تباه می‌سازد. **27** آیا کسی می‌تواند آتش را در بر بگیرد و نسوزد؟ **28** آیا می‌تواند روی زغالهای داغ راه برود و پاهایش سوخته نشود؟ **29** همچنان است مردی که با زن دیگری زنا کند.

8 آیا ندای حکمت را نمی‌شنوید و به آواز بصیرت گوش نمی‌دهید؟ **2** حکمت دم دروازه‌های شهر و سر چهارراه‌ها و جلوی

در هر خانه‌ای ایستاده، می‌گوید: 4 «ای مردم، شما را صدا می‌زنم. می‌گوید: 5 «از خوراک و شرابی که آماده کرده‌ام بخورید. 6 راه ای انسانهای جاهل و نادان به ندای من گوش دهید و زیرکی و جهالت را ترک گفته، زنده بمانید. راه نادان شدن را پیش بگیرید.» 7 فهم کسب کنید. 6 به من گوش دهید، زیرا سخنان من گرانهاست. اگر آدم بدکاری را که همیشه دیگران را مسخره می‌کند تأدیب نمایی، من حقیقت و راستی را بیان می‌کنم و از ناراستی نفرت دارم. 8 جز اینکه مورد اهانت او واقع شوی نتیجه دیگری نخواهد داشت. 8 سخنان من بر حق است و کسی را گمراه نمی‌کند. 9 سخنان من پس او را به حال خود واگذار چون اگر بخواهی به او کمک کنی از برای کسی که گوش شنوا داشته باشد واضح و روشن است. 10 تو متنفّر می‌شود؛ اما اگر شخص دانا را تأدیب کنی تو را دوست تعلیمی که من می‌دهم از طلا و نقره گرانهاست. 11 ارزش من از خواهد داشت. 9 اگر آدم دانا را نصیحت کنی داناتر می‌شود و اگر یاقوت بیشتر است و هیچ چیز را نمی‌توان با من مقایسه کرد. 12 به آدم درستکار تعلیم بدهی علمش بیشتر می‌گردد. 10 ترس خداوند «من حکمتم و از زیرکی و دانایی و بصیرت برخوردار می‌باشم. 13 سرآغاز حکمت است. شناخت خدای مقدّس انسان را دانا می‌سازد. اگر کسی خداترس باشد، از بدی نفرت خواهد داشت. من از غرور و 11 حکمت سالهای عمرت را زیاد می‌کند. 12 اگر حکمت داشته تکبر، رفتار و گفتار نادرست متنفّر. 14 «منم که هدایت می‌کنم و باشی سودش به خودت می‌رسد و اگر حکمت را ناچیز بشماری به فهم و بصیرت می‌بخشم. به نیروی من پادشاهان سلطنت می‌کنند و خودت زیان می‌رسانی. 13 حماقت مانند زنی وراج و گستاخ و ابله قضاات به عدل و انصاف قضاوت می‌نمایند. 16 تمام رهبران و می‌باشد. 14 او دم در خانه‌اش که بر تپه‌ای مشرف به شهر قرار بزرگان جهان به کمک من حکمرانی می‌کنند. 17 «من کسانی را دارم، می‌نشیند 15 و رهگذرانی را که مستقیم به راه خود می‌روند که مرا دوست دارند، دوست می‌دارم. آنانی که در جستجوی من صدا می‌زند: 16 «ای ساده‌لوحان، پیش من بیایید!» و به کم عقلان باشند مرا خواهند یافت. 18 ثروت و حرمت، اموال و موفقیت در اختیار من است. 19 بخشش‌های من از طلای ناب و نقره خالص بهتر است. 20 راههای من عدل و حق است. 21 ثروت حقیقی از آن کسانی است که مرا دوست دارند، زیرا من خزانه‌های ایشان را بر می‌سازم. 22 «در ابتدا، قبل از آفرینش عالم هستی، خداوند مرا با خود داشت. 23 از ازل، پیش از به وجود آمدن جهان، من شکل گرفتم. 24 قبل از پیدایش اقیانوسها و چشمه‌های پر آب، 25 قبل از آنکه کوهها و تپه‌ها به وجود آیند، 26 قبل از آنکه خدا زمین و صحراها و حتی خاک را بیافریند من به وجود آمدم. 27 «هنگامی که و یا مرد شیر به آرزوی خود برسد. 4 آدمهای تنبل، فقیر می‌شوند، خدا آسمان را استوار ساخت و افق را بر سطح آنها کشید من آنجا بودم. 28 وقتی ابرها را در آسمان گسترانید و چشمه‌ها را از اعماق جاری نمود، 29 وقتی حدود دریاها را تعیین کرد تا آنها از آن تجاوز نکنند و وقتی اساس زمین را بنیاد نهاد، 30 من نزد او معمار بودم. موجب شادی همیشگی او بودم و در حضورش شادی می‌کردم. 31 دنیا و انسانهایی که او آفریده بود مایه خوشی من بودند. 32 «پس ای جوانان به من گوش دهید، زیرا همه کسانی که از دستوره‌های من پیروی می‌کنند سعادت‌مندند. 33 به نصیحت من گوش کنید؛ عاقل باشید و نصیحت مرا رد نکنید. 34 خوشا به حال کسی که به من گوش دهد و هر روز جلوی در خانه من انتظار مرا بکشد، 35 زیرا هر که مرا بیاید حیات را یافته و خداوند را خشنود ساخته است؛ 36 اما کسی که مرا از دست بدهد به جانش لطمه می‌زند، آنانی که از من متنفّر باشند مرگ را دوست دارند.»

آن کسانی است که مرا دوست دارند، زیرا من خزانه‌های ایشان را بر می‌سازم. 22 «در ابتدا، قبل از آفرینش عالم هستی، خداوند مرا با خود داشت. 23 از ازل، پیش از به وجود آمدن جهان، من شکل گرفتم. 24 قبل از پیدایش اقیانوسها و چشمه‌های پر آب، 25 قبل از آنکه کوهها و تپه‌ها به وجود آیند، 26 قبل از آنکه خدا زمین و صحراها و حتی خاک را بیافریند من به وجود آمدم. 27 «هنگامی که و یا مرد شیر به آرزوی خود برسد. 4 آدمهای تنبل، فقیر می‌شوند، خدا آسمان را استوار ساخت و افق را بر سطح آنها کشید من آنجا بودم. 28 وقتی ابرها را در آسمان گسترانید و چشمه‌ها را از اعماق جاری نمود، 29 وقتی حدود دریاها را تعیین کرد تا آنها از آن تجاوز نکنند و وقتی اساس زمین را بنیاد نهاد، 30 من نزد او معمار بودم. موجب شادی همیشگی او بودم و در حضورش شادی می‌کردم. 31 دنیا و انسانهایی که او آفریده بود مایه خوشی من بودند. 32 «پس ای جوانان به من گوش دهید، زیرا همه کسانی که از دستوره‌های من پیروی می‌کنند سعادت‌مندند. 33 به نصیحت من گوش کنید؛ عاقل باشید و نصیحت مرا رد نکنید. 34 خوشا به حال کسی که به من گوش دهد و هر روز جلوی در خانه من انتظار مرا بکشد، 35 زیرا هر که مرا بیاید حیات را یافته و خداوند را خشنود ساخته است؛ 36 اما کسی که مرا از دست بدهد به جانش لطمه می‌زند، آنانی که از من متنفّر باشند مرگ را دوست دارند.»

10 امثال سلیمان: پسر عاقل پدرش را شاد می‌سازد، اما پسر نادان باعث غم مادرش می‌گردد. 2 ثروتی که از راه نادرست به دست آمده باشد نفعی به انسان نمی‌رساند، اما درستکاری به او سعادت دائمی می‌بخشد. 3 خداوند نمی‌گذارد مرد درستکار گرسنگی بکشد و یا مرد شیر به آرزوی خود برسد. 4 آدمهای تنبل، فقیر می‌شوند، ولی اشخاص کوشا ثروتمند می‌گردند. 5 کسی که به موقع محصول خود را برداشت می‌کند عاقل است، اما کسی که موقع برداشت محصول می‌خواهد مایه ننگ است. 6 بر سر درستکاران برکت‌هاست، اما وجود بدکاران از ظلم و لعنت پوشیده است. 7 نیکان خاطره خوبی از خود باقی می‌گذارند، اما نام بدکاران به فراموشی سپرده می‌شود. 8 شخص عاقل پند و اندرز را می‌پذیرد، اما نادان یاهوگو هلاک می‌شود. 9 قدمهای شخص درستکار ثابت و استوار است، ولی شخص کجرو عاقبت می‌لغزد و می‌افتد. 10 آن که با نیت بد چشمک می‌زند سبب رنجش می‌شود، اما آن که بی‌پرده نگوشت می‌کند باعث صلح می‌شود. 11 دهان درستکاران چشمه حیات است، اما دهان شخص بدکار پر از نفرین می‌باشد. 12 کینه و نفرت باعث نزاع می‌شود، اما محبت گناه دیگران را می‌بخشد. 13 اشخاص دانا به خاطر سخنان حکیمانه‌شان مورد ستایش قرار می‌گیرند، اما اشخاص نادان چوب حماقت خود را می‌خورند. 14

9 حکمت کاخی بنا کرده است که هفت ستون دارد. 2 او مهمانی بزرگی ترتیب داده و انواع شرابها و خوراکیها را آماده کرده است. 3 و کتیان خود را فرستاده، تا بر بلندترین مکان شهر بایستند و ثروتمند قلعه اوست، اما بی‌نوالی شخص فقیر او را از پای درمی‌آورد. ندا سر دهند: 4 «ای ساده‌لوحان، پیش من بیایید!» و به کم عقلان 16 درآمد شخص درستکار به زندگی او رونق می‌بخشد، اما شخص

بدکار درآمد خود را در راههای گناه‌آلود بر باد می‌دهد. **17** کسی که تأدیب را می‌پذیرد در راه حیات گام برمی‌دارد، اما کسی که نمی‌خواهد اصلاح گردد، به گمراهی کشیده می‌شود. **18** کسی که کینه‌اش را پنهان می‌کند آدم نادرستی است. شخصی که شایعات بی‌اساس را پخش می‌کند نادان است. **19** پرحرفی، انسان را به سوی گناه می‌کشاند. عاقل کسی است که زبانش را مهار کند. **20** سخنان عادلان مانند نقره گرانبهاست، اما سخنان بدکاران هیچ ارزشی ندارد. **21** سخنان خوب عادلان، دیگران را احیا می‌کند، اما حماقت نادانان باعث مرگ خودشان می‌شود. **22** برکت خداوند بدکار، موقتی و ناپایدار است، ولی اجرت شخص عادل جاودانی است. **23** انسان را ثروتمند می‌سازد بدون اینکه زحمتی برای وی به بار آورد. **24** آنچه آدم نادان از عمل بد لذت می‌برد و شخص دانا از حکمت. **25** بدکاران از آن می‌ترسند بر سرشان می‌آید، اما نیکان به آرزوی خود می‌رسند. **26** بلا و مصیبت چون گردباد از راه می‌رسد و بدکاران را با خود می‌برد، اما شخص درستکار مانند صخره، پا برجا می‌ماند. **27** هرگز از آدم تبیل نخواه برای تو کاری انجام دهد؛ او مثل دودی است که به چشم می‌رود و مانند سرکه‌ای است که دندان را کند می‌کند. **28** خداترسی سالیهای عمر انسان را زیاد می‌کند، اما شرارت از عمر او می‌کاهد. **29** امید درستکاران به شادی می‌انجامد، اما امید بدکاران بر باد می‌رود. **30** خدا برای نیکان قلعه‌ای محافظ است، اما او بدان را هلاک خواهد کرد. **31** درستکاران همیشه از امنیت برخوردار خواهند بود، اما بدکاران بر زمین، زنده نخواهند ماند. **32** دهان درستکاران غنچه‌های حکمت می‌شکفد، اما زبان دروغگوینان از آنها می‌فروشد. **33** ریشه کنده خواهد شد. **34** عادلان همیشه سخنان خوشایند بر زبان می‌آورند، اما دهان بدکاران از سخنان نیشدار پر است.

11 خداوند از تقلب و کلاهبرداری متنفر است، ولی درستکاری و صداقت را دوست دارد. **2** تکبر باعث سرافکندگی می‌شود، پس دانا کسی است که فروتن باشد. **3** صداقت مرد درستکار راهنمای اوست، اما نادرستی شخص بدکار، او را به نابودی می‌کشاند. **4** در روز داوری مال و ثروت به داد تو نمی‌رسد، اما عدالت تو می‌تواند تو را از مرگ برباند. **5** عدالت درستکاران راهنشان را هموار می‌کند، اما بدکاران در زیر بار سنگین گناهان خود از پا در می‌آیند. **6** عدالت نیکان آنها را نجات می‌دهد، ولی بدکاران در دام خیانت خود گرفتار می‌شوند. **7** آدم خدانشناس وقتی بمیرد همه امیدهایش از بین می‌رود و انتظاری که از قدرتش داشت نقش بر آب می‌شود. **8** مرد عادل از تنگنا رهایی می‌یابد و مرد بدکار به جای او گرفتار می‌شود. **9** مرد خدانشناس انسان را به هلاکت می‌کشاند، اما حکمت شخص درستکار او را از هلاکت می‌رهاند. **10** مردمان شهر برای موفقیت عادلان شادی می‌کنند و از مرگ بدکاران خوشحال می‌شوند. **11** برکت وجود خدانشناس شهر ترقی می‌کند، اما شرارت بدکاران موجب تباهی آن می‌شود. **12** کسی که درباره دیگران با تحقیر صحبت می‌کند آدم نادانی است. **13** آدم عاقل جلوی زبان خود را می‌گیرد.

12 کسی می‌تواند دانا شود که تأدیب را دوست داشته باشد. هر که از اصلاح شدن نفرت داشته باشد نادان است. **2** خداوند از اشخاص نیک خشنود است، اما کسانی را که نقشه‌های پلید می‌کشند محکوم می‌کند. **3** انسان با کارهای بد نمی‌تواند برای خود امنیت به وجود آورد، اما اشخاص درستکار پا برجا خواهند ماند. **4** زن نجیب، تاج سر شوهرش است، ولی زن بی‌حیا مانند خوره جان او را می‌خورد. **5** انسان نیک فکرش پر از درستکاری است، اما فکر آدم بدکار انباشته از دروغ و نیرنگ است. **6** سخنان بدکاران مردم را به دام هلاکت می‌کشاند، اما سخنان نیکان مردم را رهایی می‌بخشد. **7** بدکاران نابود می‌شوند، اما نیکان پایدار می‌مانند. **8** آدم عاقل را همه می‌ستایند، اما شخص کوتاه‌فکر را حقیر می‌شمارند.

9 بهتر است انسان شخص مهمی به حساب نیاید اما دستش به که چیزی ندارند، و هستند کسانی که خود را فقیر نشان می‌دهند اما دهانش برسد تا اینکه خود را آدم بزرگی نشان دهد ولی محتاج نان باشد. **10** شخص خداشناس حتی به فکر آسایش چارپایان خود نیز هست، اما رحم و مروت خداشناسان چیزی به‌جز ستمگری نیست. **11** هر که در زمین خود زراعت کند نان کافی خواهد داشت، اما کسی که وقت خود را به بیهودگی بگذراند آدم احمقی است. **12** نزاع می‌شود، ولی شخص دانا نصیحت را می‌پذیرد. **11** ثروتی که از اشخاص خداشناس چشم طمع به اموالی که بدکاران غارت کرده‌اند دارند، اما اعمال خداشناسان، میوه خود را می‌دهد. **13** دروغ انسان را در دام گرفتار می‌کند، ولی شخص درستکار از تنگنا خلاصی می‌یابد. **14** پاداش تو بستگی به گفتار و رفتار تو دارد. هر چه بکاری همان را درو خواهی کرد. **15** آدم نادان فکر می‌کند هر کاری می‌کند درست است و احتیاج به نصیحت ندارد، اما شخص دانا به نصایح دیگران گوش می‌دهد. **16** آدم نادان در مقابل توهین دیگران زود خشمگین می‌شود، ولی شخص دانا خونسردی خود را حفظ می‌کند. **17** وقتی که حقیقت را می‌گویی عدالت اجرا می‌گردد، اما دروغ به بی‌عدالتی منجر می‌شود. **18** هستند کسانی که با سخنان نسجیده خود زخم زبان می‌زنند، ولی سخنان مرد دانا تسکین دهنده و شفا بخش است. **19** عمر دروغ کوتاه است، اما حقیقت تا ابد پایدار می‌ماند. **20** افکار توطئه‌گران پر از نیرنگ است، اما دل‌های آنانی که خیراندیش هستند آکنده از شادی می‌باشد. **21** هیچ بدی به خداشناسان نمی‌رسد، اما بدکاران همیشه گرفتار بلا می‌شوند. **22** خدا کسانی را که به قول خود وفا می‌کنند دوست دارد، ولی از اشخاص بدقول بیزار است. **23** آدم عاقل علم و دانش خود را به نمایش نمی‌گذارد، ولی شخص نادان حماقت خود را آشکار می‌سازد. **24** کار و کوشش، انسان را به قدرت می‌رساند؛ اما تنبلی، او را نوکر دیگران می‌سازد. **25** غم و غصه انسان را گرانبار می‌کند، اما سخن دلگرم کننده او را سبکبار و شاد می‌سازد. **26** شخص درستکار مردم را به راه راست هدایت می‌کند، اما آدم بدکار آنها را منحرف می‌سازد. **27** آدم تبیل حتی دنبال شکار خود نیز نمی‌رود. تلاش و کوشش، گنج گرانهای انسان است. **28** راهی که خداشناسان در آن گام برمی‌دارند به حیات منتهی می‌شود و در آن مرگ نیست.

14 زن دانا خانه خود را بنا می‌کند، اما زن نادان با دست خود **13** فرزند عاقل تأدیب پدر خود را می‌پذیرد، ولی کسی که همه چیز را به باد مسخره می‌گیرد از پذیرفتن توبیخ سر باز می‌زند. **2** سخنان مرد نیک حتی برای خود او نیکوست و جانش را سیر می‌کند، اما شخص بداندیش فقط تشنه ظلم است. **3** هر که زبان خود را نگه دارد جان خود را حفظ می‌کند، اما کسی که نسنجیده سخن بگوید خود را هلاک خواهد کرد. **4** آدم تبیل آنچه را که آرزو می‌کند به دست نمی‌آورد، اما شخص کوشا کامیاب می‌شود. **5** درستکار از دروغ گفتن نفرت دارد، اما شرور رسوا و خوار می‌شود. **6** صداقت درستکاران آنها را حفظ می‌کند، اما شرارت بدکاران آنها را به نابودی می‌کشاند. **7** هستند کسانی که وانمود می‌کنند ثروتمندند در حالی که چیزی ندارند، و هستند کسانی که خود را فقیر نشان می‌دهند اما صاحب ثروت هنگفتی می‌باشند. **8** ثروت شخص پولدار صرف حفاظت جان او می‌شود، اما جان آدم فقیر را خطری تهدید نمی‌کند. **9** زندگی شخص نیک مانند چراغی نورانی می‌درخشد، ولی زندگی شیرین مثل چراغی است که در حال خاموشی است. **10** تکبر باعث نزاع می‌شود، ولی شخص دانا نصیحت را می‌پذیرد. **11** ثروتی که از راه نادرست به دست بیاید طولی نمی‌کشد که از دست می‌رود؛ اما دارایی که با کار و کوشش جمع شود، به تدریج زیاد می‌گردد. **12** آرزویی که انجام آن به تعویق افتاده باشد دل را بیمار می‌کند، اما برآورده شدن مراد، درخت حیات است. **13** هر که دستوری را که به او داده‌اند خوار بشمارد بی‌سزا نخواهد ماند، اما کسی که آن را اطاعت کند پاداش خواهد یافت. **14** تعلیم مرد دانا چشمه نصایح دیگران گوش می‌دهد. **15** آدم نادان در مقابل توهین دیگران زود خشمگین می‌شود، ولی شخص دانا خونسردی خود را حفظ می‌کند. **17** وقتی که حقیقت را می‌گویی عدالت اجرا می‌گردد، اما سنجیده عمل می‌کند، اما جاهل حماقت خود را بروز می‌دهد. **17** قاصدی که قابل اعتماد نباشد باعث گرفتاری می‌شود، اما پیک امین شفا به ارمان می‌آورد. **18** فقر و رسوایی دامنگیر کسی می‌شود که تأدیب را نمی‌پذیرد، اما شخصی که آن را بپذیرد مورد احترام واقع خواهد شد. **19** برآورده شدن آرزوها لذتبخش است، اما افراد نادان در پی آرزوهای ناپاک خود هستند و نمی‌خواهند از آنها دست بردارند. **20** با اشخاص دانا معاشرت کن و دانا خواهی شد، با احمقان بدشین و زیان خواهی دید. **21** بلا دامنگیر گناهکاران می‌شود، اما چیزهای خوب نصیب نیکان می‌گردد. **22** شخص نیک حتی برای نوه‌هایش میراث باقی می‌گذارد، اما ثروتی که گناهکاران اندوخته‌اند به مرزعه شخص فقیر می‌رسد. **23** مرزعه شخص فقیر ممکن است محصول فراوان بدهد، ولی ظالمان آن را از چنگ او در می‌آورند. **24** کسی که فرزند خود را تنبیه نمی‌کند او را دوست ندارد، اما کسی که فرزندش را دوست دارد از تأدیب او کوتاهی نمی‌کند. **25** شخص درستکار از خوراکي که دارد می‌خورد و سیر می‌شود، ولی آدم بدکار گرسنگی می‌کشد.

آنان می‌شود. **9** نادانان با گناه بازی می‌کنند، اما درستکاران رضایت اعمال نیکان و بدان است. **4** زبان شفافبخش درخت حیات است، خدا را می‌طلبند. **10** تنها دل شخص است که تلخی جان او را احساس می‌کند و در شادی او نیز کسی جز خودش نمی‌تواند سهیم باشد. **11** خانهٔ بدکاران خراب می‌شود، اما خیمهٔ درستکاران وسعت می‌یابد. **12** راهبایی هستند که به نظر انسان راست می‌آیند اما عاقبت به مرگ منتهی می‌شوند. **13** خنده نمی‌تواند اندوه دل را پنهان سازد؛ هنگامی که خنده پایان می‌یابد، درد و اندوه برجای خود باقی می‌ماند. **14** آدم خدانشناس نتیجهٔ کارهای خود را خواهد دید و شخص نیک از ثمرهٔ اعمال خویش بهره خواهد برد. **15** آدم ساده لوح هر حرفی را باور می‌کند، اما شخص زیرک سنجیده رفتار می‌نماید. **16** شخص دانا محتاط است و از خطر دوری می‌کند، ولی آدم نادان از روی غرور، خود را به خطر می‌اندازد. **17** آدم تندخو کارهای احمقانه می‌کند و شخص حلیه‌گر مورد نفرت قرار می‌گیرد. **18** حماقت نصیب جاهلان می‌شود و دانایی نصیب زیرکان. **19** بدکاران عاقبت در برابر نیکان سر تعظیم فرود خواهند آورد و محتاج آنان خواهند شد. **20** ثروتمندان دوستان بسیار دارند، اما شخص فقیر را حتی همسایه‌هایش تحقیر می‌کند. **21** خوار شمردن فقرا گناه است. خوشا به حال کسی که بر آنها ترحم کند. **22** کسانی که نقشه‌های پلید در سر می‌پروراند گمراه خواهند شد، ولی آثانی که نیت خوب دارند مورد محبت و اعتماد قرار خواهند گرفت. **23** کسی که زحمت می‌کشد منفعت عایدش می‌شود، ولی آنکه فقط حرف می‌زند فقیر خواهد شد. **24** ثروت نصیب دانایان خواهد شد، اما پاداش احمقان نزاع به پا می‌کند، ولی شخص صبور دعوا را فرو می‌نشاند. **19** راه حماقت ایشان است. **25** شاهد راستگو جان مردم را نجات می‌دهد، آدم تبیل با خارا پوشیده است، اما راه شخص درستکار شاهراهی است. **26** کسی که از خداوند می‌ترسد تکیه‌گاه محکمی دارد و فرزندان او در امان خواهند بود. **27** لذت می‌برد، اما شخص فهمیده از راه راست منحرف نمی‌شود. **22** می‌دارد. **28** عظمت یک پادشاه بستگی به تعداد مردمی دارد که بر آنها فرمان می‌راند. پادشاه بدون قوم نابود می‌شود. **29** کسی که صبر و تحمل دارد شخص بسیار عاقلی است، اما از آدم تندخو حماقت سر می‌زند. **30** آرامش فکر به بدن سلامتی می‌بخشد، اما حسادت مانند خوره جان را می‌خورد. **31** هر که به فقرا ظلم کند به آفرینندهٔ آنها اهانت کرده است و هر که به فقرا ترحم نماید، به خدا احترام گذاشته است. **32** خداشناسان وقتی بیزیرد پناهگاهی دارند، اما گناهکاران به وسیلهٔ گناهان خودشان تباه می‌شوند. **33** حکمت در دل دانایان ساکن است، اما در میان نادانان جای ندارد. **34** درستکاری مایه سرفرازی یک قوم است و گناه مایه رسوایی آن. **35** پادشاه از خدمتگزاران کارداران خشوند می‌گردد، ولی کسانی که در درسی ایجاد می‌کنند مورد غضب او واقع می‌شوند.

15

جواب ملایم خشم را فرو می‌نشاند، اما جواب تند آن را بر می‌انگیزاند. **2** از زبان مرد دانا حکمت می‌چکد، اما از دهان آدم نادان حماقت بیرون می‌آید. **3** خدا همه جا را زیر نظر دارد و ناظر

هر که آن را بپذیرد دانایی کسب می‌کند. 33 خداترسی به انسان حکمت می‌آموزد و فروتنی برای او عزت و احترام به بار می‌آورد. برای انجام مقاصد پلید خود نقشه بکشد. 31 موی سپید تاج جلال است که با زندگی خداپسندانه به دست می‌آید. 32 صبر از قدرت بهتر است و کسی که بر خود مسلط باشد از شخصی که شهری را تسخیر نماید برتر است. 33 انسان قهره را می‌اندازد، اما حکم آن را اما انگیزه‌ها را خداوند می‌بیند. 3 نقشه‌های خود را به دست خداوند بسپار، آنگاه در کارهایت موفق خواهی شد. 4 خداوند هر چیزی را برای هدف و منظوری خلق کرده است. او حتی بدکاران را برای مجازات آفریده است. 5 خداوند از اشخاص متکبر نفرت دارد و هرگز اجازه نخواهد داد آنها از مجازات فرار کنند. 6 درستکار و با محبت باش که خدا گناحت را خواهد بخشید. از خداوند بترس که بدی از تو دور خواهد شد. 7 وقتی کسی خدا را خشنود می‌سازد، خدا کاری می‌کند که حتی دشمنان آن شخص نیز با وی از در صلح و آشتی درآیند. 8 ثروت اندکی که با درستکاری به دست آمده باشد بهتر است از ثروت هنگفتی که از راه نادرست فراهم شده باشد. 9 انسان در فکر خود نقشه‌ها می‌کشد، اما خداوند او را در انجام آنها هدایت می‌کند. 10 پادشاه با حکمت الهی سخن می‌گوید، پس نباید به عدالت خیانت ورزد. 11 میزان و ترازوهای درست از آن خداوند است، همه وزنه‌های کیسه، ساخته اوست. 12 پادشاهان نمی‌توانند ظلم کنند، زیرا تخت سلطنت از عدالت برقرار می‌ماند. 13 پادشاهان اشخاص راستگو را دوست دارند و از وجود ایشان خشنود می‌شوند. 14 خشم پادشاه پیک مرگ است ولی مرد عاقل آن را فرو می‌نشاند. 15 شادی و رضایت پادشاه مانند ابر بهاری است که حیات به ارمغان می‌آورد. 16 به دست آوردن حکمت و دانایی بهتر است از اندوختن طلا و نقره. 17 راه خداشناسان دور از هر نوع بدی است و هر که در این راه گام بردارد جان خود را حفظ خواهد کرد. 18 غرور منجر به هلاکت می‌شود و تکبر به سقوط می‌انجامد. 19 بهتر است انسان متواضع باشد و با ستم‌دیدگان بنشیند تا اینکه میان متکبران باشد و در غنایم آنها سهیم شود. 20 آنانی که کلام خداوند را اطاعت کنند سعادت‌مند خواهند شد و کسانی که بر او توکل نمایند برکت خواهند یافت. 21 دانا را از فهمش می‌شناسند و سخنان دلنشین او انسان را مجاب می‌کند. 22 حکمت برای کسانی که از آن برخوردارند چشمه حیات است، ولی حماقت برای نادانان مجازات به بار می‌آورد. 23 سخنان شخص دانا عاقلانه است و تعالیمی که او می‌دهد مؤثر می‌باشد. 24 سخنان محبت‌آمیز مانند غسل شیرین است و جان انسان را شفا می‌بخشد. 25 راههایی هستند که به نظر انسان راست می‌آیند، اما عاقبت به مرگ منتهی می‌شوند. 26 گرسنگی خوب است زیرا تو را وادار می‌کند که برای رفع آن کار کنی. 27 آدم بدکار نقشه‌های پلید می‌کشد و سخنانش مثل آتش می‌سوزاند. 28 شخص بداندیش نزاع به پا می‌کند و آدم سخن‌چین بهترین دوستان را از هم جدا می‌نماید. 29 آدم ظالم همسایه‌اش را فریب می‌دهد و او را به راه نادرست می‌کشاند. 30

خوردن نان خشک در آرامش بهتر است از خوردن غذای شاهانه در خانه‌ای که در آن جنگ و دعوا باشد. 2 برده دانا بر پسر شرور ارباب خود تسلط خواهد یافت و در اثری که به او می‌رسد شریک خواهد شد. 3 طلا و نقره را آتش می‌آزماید و دل انسان را خدا. 4 آدم بدکار از همنشینی با آدمهای بد لذت می‌برد و آدم دروغگو از همنشینی با اشخاص دروغگو. 5 مسخره کردن فقرا به منزله مسخره کردن خدای است که ایشان را آفریده است. کسانی که از غم و بدبختی دیگران شاد می‌شوند بی‌سزا نخواهند ماند. 6 تاج افتخار پیران نوه‌های ایشان می‌باشند و تاج افتخار فرزندان، پدران ایشان. 7 شخص نجیب هرگز دروغ نمی‌گوید و آدم نادان هرگز سخن با ارزش بر زبان نمی‌آورد. 8 رشوه در نظر دهنده آن مثل سنگ جادوست که او را در هر کاری موفق می‌سازد. 9 کسی که اشتباهات دیگران را می‌پوشاند محبت ایجاد می‌کند، اما آدمی که آنها را افشا می‌کند باعث جدایی دوستان می‌گردد. 10 یک ملامت به شخص فهم اثرش بیشتر است از صد ضربه شلاق به آدم نادان. 11 بدکاران فقط در پی یاغیگری هستند، اما مأمور بی‌رحم سراغشان خواهد رفت. 12 روبرو شدن با ماده خرسی که بچه‌هایش را از او گرفته‌اند بهتر است از روبرو شدن با شخص نادانی که گرفتار حماقت شده است. 13 اگر خوبی را با بدی تلافی کنی، بلا از خانه‌ات دور نخواهد شد. 14 شروع کردن دعوا مانند ایجاد رخنه در سد آب است، پس جر و بحث را ختم کن پیش از آنکه به دعوا منجر شود. 15 خداوند از کسانی که بی‌گناه را محکوم و گناهکار را تبرئه می‌کنند متنفر است. 16 صرف پول برای آموزش آدم نادان بی‌فایده است، زیرا او طالب حکمت نیست. 17 دوست واقعی در هر موقعیتی محبت می‌کند و برادر برای کمک به هنگام گرفتاری تولد یافته است. 18 فقط شخص کم‌عقل است که ضامن شخص دیگری می‌شود. 19 شخص ستیزه‌جو گناه را دوست دارد و آدم بلند پرواز خرابی به بار می‌آورد. 20 شخص بداندیش کامیاب نخواهد شد و آدم فربیکار در دام بلا گرفتار خواهد گردید. 21 فرزند نادان مایه غم و غصه والدینش می‌باشد. 22 شادی دل مانند دارو شفابخش است اما روح پژمرده انسان را بیمار می‌کند. 23 آدم بدکار پنهانی رشوه می‌گیرد و مانع اجرای عدالت می‌شود. 24 هدف مرد دانا تحصیل حکمت است، اما شخص نادان در زندگی هیچ هدفی ندارد. 25 پسر نادان مایه غصه پدر و تلخکامی مادر است. 26 مجازات کردن نیکان و تنبیه نمودن اشخاص نجیب به خاطر صداقتشان، کار نادرستی است. 27

شخص دانا پرحرفی نمی‌کند و آدم فهمیده آرام و صبور است. 28 آدم پیش بزرگان، خود شیرینی کند و با کسانی دوست شوند که بذل و نادان نیز اگر سکوت کند و حرف نزند او را دانا و فهم می‌شمارند. بخشی می‌کنند. 7 وقتی انسان فقیر شود حتی برادرانش او را ترک می‌کنند چه رسد به دوستانش، و تلاش او برای بازیافتن آنها به جایی نمی‌رسد. 8 هر که در پی حکمت است جانش را دوست دارد و

18

درستشان مخالفت می‌ورزد. 2 نادان برای حکمت ارزش قائل نیست و فقط دوست دارد خود را دانا نشان دهد. 3 گناه ننگ و رسوایی به بار می‌آورد. 4 سخنان شخص دانا مانند اقیانوس عمیق است و مثل چشمه گوارا. 5 طرفداری از مجرمی که باعث می‌شود حق بی‌گناه پایمال شود کار نادرستی است. 6 سخنان شخص نادان، منجر به نزاع و کتک خوردنش می‌شود. 7 زبان شخص نادان چون دایمی است که او را به هلاکت می‌کشاند. 8 سخنان آدم سخن‌چین مانند لقمه‌های لذیذی است که با لذت بلعیده می‌شود. 9 کسی که در کار سستی می‌کند به اندازه یک خرابکار مخرب است. 10 که دائم در حال چپ‌کدن می‌باشد. 14 خانه و ثروت از اجداد به اسم خداوند قلعه‌ای است محکم که شخص درستکار به آن پناه می‌برد و در امان می‌ماند. 11 اما قلعه شخص ثروتمند، ثروت اوست که گمان می‌کند او را محافظت خواهد کرد. 12 تکبر به سقوط می‌انجامد و فروتنی به سربلندی. 13 چقدر زشت و ابلهانه است که انسان قبل از گوش دادن به سخنی، به آن جواب دهد. 14 وقتی انسان روحیه‌اش قوی است بیماری را تحمل می‌کند، اما روحیه شکسته را چه کسی می‌تواند تحمل کند؟ 15 اشخاص دانا همیشه مشتاق و آماده کسب حکمتند. 16 هدیه دادن راه را برای انسان باز می‌کند و او را به حضور اشخاص مهم می‌رساند. 17 دلایل کسی که در دادگاه اول صحبت می‌کند به نظر درست می‌آید ولی این تا زمانی است که طرف مقابل هنوز دلایلش را ارائه نداده باشد. 18 قرعه، دعوا را می‌خواهاند و به منازعه بین حریفان زورمند خاتمه می‌دهد. 19 به دست آوردن دل برادر رنجیده، سختتر از تصرف یک شهر حصاردار است. منازعه بین دو برادر، دیوار جدایی ایجاد می‌کند. 20 انسان نتیجه سخنانی را که از دهانش بیرون می‌آید خواهد دید. 21 مرگ و زندگی در قدرت زبان است؛ کسانی که دوست می‌دارند حرف بزنند، عواقب سخنانشان را خواهند دید. 22 وقتی مردی همسری پیدا می‌کند نعمتی می‌یابد. آن زن برای او برکتی است از جانب خداوند. 23 درخواست فقرا با التماس توأم است و پاسخ ثروتمندان با خشونت. 24 هستند دوستانی که انسان را به نابودی می‌کشند، اما دوستی هم هست که از برادر نزدیکتر است.

19

بهرتر است انسان فقیر باشد و درستکار تا اینکه بدکار باشد و نادان. 2 داشتن دل و جرأت بدون حکمت بی‌فایده است و عجله باعث اشتباه می‌شود. 3 انسان با حماقتش زندگی خود را تباه می‌کند و بعد تقصیر را به گردن خداوند می‌اندازد. 4 شخص ثروتمند دوستان بسیار پیدا می‌کند، اما وقتی کسی فقیر می‌شود هیچ دوستی برایش باقی نمی‌ماند. 5 شاهد دروغگو بی‌سزا نمی‌ماند و کسی که دائم دروغ می‌یافت جان به در نخواهد برد. 6 مردم دوست دارند

20

شراب انسان را به کارهای احمقانه و می‌دارد و مشروب باعث عریضه‌کشی می‌شود؛ چه نادانند کسانی که خود را اسیر مشروب می‌کنند. 2 غضب پادشاه همچون غرش شیر است. هر که خشم او را برانگیزاند جان خود را به خطر می‌اندازد. 3 اجتناب از نزاع برای شخص، عزت می‌آورد. فقط اشخاص نادان نزاع به

با می‌کند. 4 آدم تبیل به موقع زمینش را شخم نمی‌زند، پس در هنگام برداشت محصول هر چه می‌گردد چیزی نمی‌یابد. 5 پند نیکو در اعماق دل مشورت دهنده مانند آب در ته چاه است و شخص فهمیده آن را بیرون می‌کشد. 6 بسیاری کسانی که ادعا می‌کنند خوب و باوفا هستند، ولی کیست که بتواند شخص واقعاً باوفایی پیدا کند؟ 7 فرزندان شخص امین و درستکار در زندگی سعادتمند خواهند شد. 8 پادشاهی که بر مسند قضاوت می‌نشیند به دقت جوانب امر را می‌سنجد و حق را از باطل تشخیص می‌دهد. 9 کیست که بتواند بگوید: «دل خود را پاک نگه داشته‌ام و از گناه میرا هستم». 10 خداوند از اشخاصی که در داد و ستد از وزنه‌ها و پیمانه‌های نادرست استفاده می‌کنند متنفر است. 11 حتی کودک را می‌توان از طرز رفتارش شناخت و فهمید که آنچه انجام می‌دهد پاک و درست است یا نه. 12 گوش شنوا و چشم بینا، هر دو بخشش را می‌خواهند و رشوه پنهانی غضب شدید را فرو می‌نشاند. 15 اجرای خداوند هستند. 13 اگر خواب را دوست داشته باشی فقیر می‌شوی؛ پس بیدار بمان تا سیر شوی. 14 خریدار به جنس نگاه می‌کند و می‌گوید: «بد است!» اما بعد از خرید، از آن تعریف می‌کند. 15 سخنان حکیمانه گرانباتر از طلا و نادرتر از جواهر است. 16 از کسی که نزد تو ضامن شخص غریبی می‌شود گرو بگیر. 17 نانی که از راه کلاهبرداری به دست می‌آید لذت‌بخش است، اما سرانجام کام را تلخ می‌کند. 18 نقشه‌های را بدون مشورت با دیگران عملی نکن و بدون تدبیر به جنگ نرو. 19 آدم سخن‌چین رازها را فاش می‌کند، پس با چنین شخصی معاشرت نکن. 20 چراغ زندگی کسی که پدر و مادر خود را لعنت کند، خاموش خواهد شد. 21 مالی که آسان به دست آمده باشد برکنی نخواهد داشت. 22 بدی را با بدی تلافی نکن، بلکه منتظر باش تا خداوند عمل کند. 23 خداوند از اشخاصی که در داد و ستد از ترازو و سنگهای نادرست استفاده می‌کنند متنفر است. 24 خداوند راه زندگی ما را تعیین می‌کند، پس انسان چگونه می‌تواند بفهمد زندگی او به کجا ختم می‌شود؟ 25 هرگز نسنجیده قوی به خداوند نده، زیرا ممکن است گرفتار شوی. 26 پادشاه دانا شیران را تشخیص می‌دهد و آنها را به شدت مجازات می‌کند. 27 وجدان انسان به منزله چراغ خداوند است که تمام انگیزه‌های پنهانی او را آشکار می‌سازد. 28 هرگاه پادشاهی مهربان و امین باشد، سلطنتش از محبت پایدار می‌ماند. 29 شکوه جوانان، قوت ایشان است و عزت پیران، تجربه ایشان. 30 تنبیه برای بدن دردناک است اما دل را از بدی پاک می‌کند.

21 دل پادشاه در دست خداوند است، او آن را مانند آب جوی، به هر سو که بخواهد هدایت می‌کند. 2 تمام کارهای انسان به نظر خودش درست است، اما انگیزه‌ها را خداوند می‌بیند. 3 به جا آوردن عدالت و انصاف بیشتر از تقدیم قربانیها خداوند را خشنود می‌سازد. 4 غرور و تکبر گناهانی هستند که آدم بدکار توسط آنها شناخته می‌شود. 5 زیرکی و کوشش، انسان را توانگر می‌کند، 22 نیکنامی برتر از ثروت هنگفت است و محبوبیت گرانباتر از جوی، به هر سو که بخواهد هدایت می‌کند. 2 تمام کارهای انسان به نظر خودش درست است، اما انگیزه‌ها را خداوند می‌بیند. 3 به جا آوردن عدالت و انصاف بیشتر از تقدیم قربانیها خداوند را خشنود می‌سازد. 4 غرور و تکبر گناهانی هستند که آدم بدکار توسط آنها شناخته می‌شود. 5 زیرکی و کوشش، انسان را توانگر می‌کند،

پس اگر جان خود را دوست داری از رفتن به راه آنها خودداری کن. ته دل نمی گوید. 8 لقمه‌ای را که خورده‌ای استفرغ خواهی کرد و 6 بچه را در راهی که باید بروی تربیت کن و او تا آخر عمر از آن تشکرات تو بر باد خواهد رفت. 9 آدم نادان را نصیحت نکن، چون منحرف نخواهد شد. 7 فقیر اسیر ثروتمند است و قرض گیرنده غلام او سخنان حکیمانه تو را خوار خواهد شمرد. 10 حدود ملک خود را قرض دهند. 8 هر که ظلم بکارد مصیبت درو خواهد کرد و قدرتش که از قدیم تعیین شده، تغییر نده و زمین یتیمان را غصب نکن، 11 در هم خواهد شکست. 9 شخص سخاوتمندی که غذای خود را با زیرای حامی ایشان قدرتمند است و به داد آنها خواهد رسید. 12 وقتی فقرا تقسیم می‌کند، برکت خواهد یافت. 10 مسخره کننده را بیرون دیگران تو را تادیب می‌کنند، با تمام دل آن را بپذیر و به سخنان بینداز تا نزاع و مجادله و فحاشی خاتمه یابد. 11 اگر کسی پاکی آموزنده‌شان گوش فرا ده. 13 از تادیب کردن فرزند خویش کوتاهی قلب را دوست بدارد و سخنانش دلنشین باشد، حتی پادشاه نیز نکن. چوب تنبیه او را نخواهد کشت. 14 او را با چوب تنبیه کن دوست او خواهد شد. 12 خداوند آدمهای درستکار را محفوظ نگه که جانش را از هلاکت نجات خواهی داد. (Sheol h7585) 15

می‌دارد، اما نقشه‌های بدکاران را باطل می‌کند. 13 آدم تنبل در خانه پسر، اگر حکمت در دل تو باشد، دل من شاد خواهد شد 16 و می‌ماند و می‌گوید: «اگر بیرون بروم شیر مرا می‌خورد.» 14 سخنان زن بدکار مانند یک دام خطرناک است و هر که مورد غضب خداوند آمد. 17 به گناهکاران حسادت نوز، بلکه اشتیاق تو اطاعت از باشد در آن می‌افتد. 15 حماقت در وجود کودک نهفته است، ولی چوب تادیب آن را از او بیرون می‌کند. 16 کسی که به خاطر نفع خودش به فقرا ظلم کند و به ثروتمندان هدیه دهد، عاقبت گرفتار فقر خواهد شد. 17 به این سخنان مردان حکیم که به تو یاد می‌دهم شکم‌پرست معاشرت نکن، 21 زیرا کسانی که کارشان فقط خوردن و گوش فرا ده و با تمام وجود از آنها پیروی کن؛ 18 زیرا حفظ کردن آنها در دل و قرار دادن آنها بر زبان، کار پسندیده‌ای است. 19 این سخنان را امروز به تو تعلیم می‌دهم تا اعتماد تو بر خداوند باشد. 20 در پی حقیقت باش و حکمت و ادب و فهم را کسب کن و این کلمات گزیده را که مملو از حکمت و اندرز است، برای تو به هیچ قیمت آنها را از دست نده. 24 فرزندی درستکار و دانا نوشته‌ام 21 تا حقیقت را آنچنان که هست به تو یاد دهم و تو نیز آن باش تا مایه شادی و خوشبختی پدر و مادرت شوی. 26 ای پسر، به کسانی که از تو سؤال می‌کنند، بیاموزی. 22 اموال شخص فقیر را که حامی ندارند، غارت نکن و حق بیچارگان را در دادگاه پایمال نما؛ 23 زیرا خداوند به داد ایشان خواهد رسید و کسانی را که به ایشان ظلم کرده‌اند به سزای اعمالشان خواهد رسانید. 24 با و بدبختی گریبانگیر چه کسی می‌شود؟ آن کیست که دائم نزاع به پا اشخاص تندخو که زود خشمگین می‌شوند معاشرت نکن، 25 مبدا مثل آنها شوی و زندگی خود را تباه کنی. 26 ضامن دیگری نشو و تعهد نکن که او قرض خود را پس خواهد داد، 27 زیرا اگر مجبور به پرداخت قرض او شوی و نتوانی آن را بپردازی، رختخوابت را از زیرت بیرون می‌کشند. 28 حدود ملک خود را که اجدادت از قدیم آن را تعیین کرده‌اند، به نفع خود تغییر نده. 29 اگر کسی در کار خود ماهر باشد، بدان که جزو افراد گمنام نخواهد ماند، بلکه به دربار خواهی شد. 34 مانند کسی خواهی بود که بر سر دکل کشتی که پادشاهان راه خواهد یافت.

23

وقتی با حاکم سر سفره می‌نشینی، به خاطر بسیار با چه دیگر بنوش؟»

کسی روپرو هستی. 2 اگر آدم پرخوری هستی، کارد بر گلویت بگذار 3 و شیفته غذاهای لذیذ او نشو، زیرا ممکن است فریبی در کار باشد. 4 عاقل باش و برای به چنگ آوردن ثروت، خودت را خسته نکن، 5 زیرا ثروت ناپایدار است و مانند عقاب می‌پرد و ناپدید می‌شود. 6 از سفره آدم خسیس غذا نخور و برای غذاهای لذیذ و اتفاقی‌اش با دانایی از اسباب نفیس و گرانبها بی‌رمی شود. 5 آدم دانا و حریص نباش، 7 چون او حساب هر چه را که بخوری در فکرش نگه می‌دارد. او تعارف می‌کند و می‌گوید: «بخور و بنوش»، اما این را از 6 پیروزی در جنگ بستگی به تدابیر خوب و مشورت زیاد دارد. 7

24

به اشخاص شریر حسادت نوز و آرزو نکن که با آنها دوست شوی، 2 زیرا تمام فکر و ذکر آنها این است که به مردم ظلم کنند. 3 خانه با حکمت بنا می‌شود و با فهم استوار می‌گردد، 4 اتقاقیش با دانایی از اسباب نفیس و گرانبها بی‌رمی شود. 5 آدم دانا و فهمیده از قدرت زیاد برخوردار است و دائم به قدرت خویش می‌افزاید.

نadan نمی‌تواند به حکمت دست یابد؛ وقتی موضوع مهمی مورد طرفی بسازد. 5 اطرافیان بدکار پادشاه را از او دور کن تا تخت او به بحث قرار می‌گیرد، او حرفی برای گفتن ندارد. 8 کسی که دائم عدالت پایدار بماند. 6 وقتی به حضور پادشاه می‌روی خود را آدم نقشه‌های پلید در سر بپروراند، عاقبت رسوا خواهد شد. 9 نقشه‌های بزرگی ندان و در جای بزرگان نایست، 7 چون بهتر است به تو گفته آدم جاهل گناه‌آلود است و کسی که دیگران را مسخره می‌کند مورد شود: «بالاخر بنشین»، از اینکه تو را در برابر چشمان بزرگان در جای نفرت همه مردم می‌باشد. 10 اگر نتوانی سختیهای زندگی را تحمل پایبند بنشانند. اگر حتی با چشمانت چیزی می‌بینی، 8 شتابزده کنی، آدم ضعیفی هستی. 11 از نجات دادن کسی که به ناحق به همسایهات را به دادگاه نبر، زیرا اگر در آخر ثابت شود که حق با وی مرگ محکوم شده است کوتاهی نکن. 12 نگو که از جریان بی‌خبر بوده است، تو چه خواهی کرد؟ 9 وقتی با همسایهات دعوا می‌کنی بوده‌ای، زیرا خدایی که جان تو در دست اوست و از دل تو آگاه رازی را که از دیگری شنیده‌ای فاش نکن، 10 زیرا دیگر کسی به تو است، می‌داند که تو از همه چیز باخبر بوده‌ای. او هر کسی را اطمینان نخواهد کرد و تو بدنام خواهی شد. 11 سخنی که بجا گفته مطابق اعمالش جزا خواهد داد. 13 پسر، همان‌طور که خوردن شود مانند نگینهای طلاست که در ظرف نفره‌ای نشاندن باشند. 12 غسل کام تو را شیرین می‌کند، همچنان کسب حکمت برای جان تو نصیحت شخص دانا برای گوش شنوا مانند حلقه طلا و جواهر، شیرین خواهد بود. کسی که حکمت بیاموزد آینده خوبی در انتظارش با ارزش است. 13 خدمتگزار امین همچون آب خنک در گرمای خواهد بود و امیدهایش بر باد نخواهد رفت. 15 ای شیر، در کمین تابستان، جان اربابش را تازه می‌کند. 14 کسی که دم از بخشنده‌گی خانه شخص عادل نباش و منزلی را که او در آن زندگی می‌کند، خود می‌زند، ولی چیزی به کسی نمی‌بخشد مانند ابر و بادی است تاراج نکن، 16 زیرا عادل حتی اگر هفت بار هم بیفتد، باز برخواید. 15 شخص صبور می‌تواند حتی حاکم را متقاعد خاست، اما شیران گرفتار بلا شده، سرنگون خواهند شد. 17 وقتی دشمنت دچار مصیبتی می‌شود شادی نکن و هنگامی که می‌افتد به غسل دست یابی زیاد از حد نخور، زیرا ممکن است دلت به هم دلشاد نشو، 18 زیرا ممکن است خداوند این کار تو را نپسندد و از بخورد و استفراغ کنی. 17 به خانه همسایهات زیاد از حد نرو، مبادا مجازات او دست بردارد! 19 به سبب بدکاران خودت را ناراحت از تو سیر و متفرق شود. 18 شهادت دروغ مثل تبر و شمشیر و تیر نکن و به آنها حسادت نوز، 20 زیرا شخص بدکار آینده‌ای ندارد و تیز صدمه می‌زند. 19 اعتماد کردن به آدم خائن در زمان تنگی چراغش خاموش خواهد شد. 21 پسر، از خداوند و پادشاه بترس و مانند جویدن غذا با دندان لق و دویدن با پای شکسته است. 20 با کسانی که بر ضد ایشان شورش می‌کنند همدست نشو، 22 آواز خواندن برای آدم غصه‌دار مثل درآوردن لباس او در هوای سرد و کیست که بداند خداوند یا پادشاه چه بلایی بر سر چنین کسان پاشیدن نمک روی زخم اوست. 21 اگر دشمن تو گرسنه است به او خواهد آورد؟ 23 قاضی نباید در داوری از کسی طرفداری کند. 24 غذا بده و اگر تشنه است به او آب بوشان. 22 با این عمل، هر که به مجرم بگوید: «تو بی‌گناهی»، مورد لعنت و نفرت همه مردم اخگرهای شرم بر سرش خواهی انباشت، و خداوند به تو پادشاه خواهد واقع خواهد شد، 25 ولی آنکه گناهکار را محکوم کند سعادت و داد. 23 همان‌طور که باد شمال باران می‌آورد، همچنان بدگویی، برکت نصیبش خواهد گردید. 26 جواب صادقانه مانند بوسه دوست خشم و عصبانیت به بار می‌آورد. 24 سکوت در گوشه پشت بام دلچسب است. 27 اول کسب و کاری داشته باش بعد خانه و بهتر است از زندگی کردن با زن غرور در یک خانه. 25 خبر خوشی خانواده تشکیل بده. 28 علیه همسایه خود شهادت دروغ نده و که از دیار دور می‌رسد، همچون آب خنکی است که به کام تشنه سخنان نادرست درباره‌اش بر زبان نیاور. 29 نگو: «هر چه بر سر لب می‌رسد. 26 سازش شخص درستکار با آدم بدکار، مانند آلوده آورده تلافی خواهم کرد.» 30 از کنار مزرعه شخص تبیل و کم‌عقل کردن منبع آب و گل‌آلود ساختن چشمه است. 27 همان‌طور که گذشتم؛ 31 همه جا خار روییده بود، علفهای هرز زمین را پوشانده و زیاده‌روی در خوردن غسل مضر است، طبلیدن تعریف و تمجید از دیوار مزرعه فرو ریخته بود. 32 با دیدن این منظره به فکر فرو رفتی و مردم نیز ناپسند است. 28 کسی که بر نفس خویش تسلط ندارد، این درس را آموختم: 33 کمی خواب بیشتر، کمی چرت بیشتر، مثل شهری بی‌حصار است.

کمی دست رو دست گذاشتن و استراحت بیشتر، 34 و فقر و تنگدستی همچون راهزنی مسلح به سراغ تو خواهد آمد. 26 همان‌طور که باریدن برف در تابستان یا باران در فصل

25 امثال دیگری از سلیمان که مردان جزقی، پادشاه یهودا، اشخاص نادان. 2 نفرین، بر کسی که مستحق آن نیست اثری ندارد آنها را به رشته تحریر درآوردند: 2 عظمت خدا در پوشاندن اسرارش و مانند گنجشک یا پرستویی است که این سو و آن سو پرواز می‌کند می‌باشد، اما عظمت پادشاه در پی بردن به عمق مسائل. 3 پی و در جایی نمی‌نشیند. 3 شلاق برای اسب است و افسار برای الاغ، بردن به افکار پادشاهان مانند دست یافتن به آسمان و عمق زمین، و چوب تنبیه برای آدم نادان. 4 نادان را مطابق حماقتش جواب غیرممکن است. 4 ناخالصی‌ها را از نقره جدا کن تا زرگر بتواند از آن نده، مبادا تو هم مثل او شوی. 5 نادان را مطابق حماقتش جواب

بده، مبادا خودش را عاقل بداند. **6** کسی که توسط آدم نادان پیغام می‌فرستد مثل شخصی است که پای خود را قطع می‌کند و یا زهر می‌نوشد. **7** مثلی که از دهان شخص نادان بیرون می‌آید، مانند پای لنگ، سست است. **8** احترام گذاشتن به شخص نادان، مانند بستن سنگ به فلاخن، کار احمقانه‌ای است. **9** مثلی که از دهان شخص نادان بیرون می‌آید همچون خاری که به دست آدم مست فرو می‌رود و او حس نمی‌کند، بی‌اثر است. **10** کسی که نادان یا هر رهگذری را استخدام می‌کند، مانند تیراندازی است که بی‌هدف تیر رها کرده، هر رهگذری را مجروح می‌سازد. **11** همان‌طور که سگ به فی خود باز می‌گردد، آدم احمق نیز حماقت خود را تکرار می‌کند. **12** کسی که در نظر خود عاقل است از یک نادان هم نادانتر است. **13** آدم تنبل پایش را از خانه بیرون نمی‌گذارد و می‌گوید: «شیرهای درنده در کوچه‌ها هستند!» **14** او مانند دری که بر پاشنه‌اش می‌چرخد، در رختخوابش می‌غلند و از آن جدا نمی‌شود. **15** دستش را به طرف بشقاب دراز می‌کند ولی از فرط تنبلی لقمه را به دهانش نمی‌گذارد. **16** با این حال او خود را داناتر از هفت مرد عاقل می‌داند. **17** کسی که در نزاعی دخالت می‌کند که به او مربوط نیست مانند شخصی است که گوشه‌های سگی را می‌کشد. **18** شخصی که همسایه خود را فریب بدهد و بعد بگوید که شوخی کرده است، مثل دیوانه‌ای است که به هر طرف آتش و تیرهای مرگبار پرت می‌کند. **20** هیزم که نباشد آتش خاموش می‌شود، سخن‌چین که نباشد نزاع فرو می‌نشیند. **21** همان‌طور که زغال و هیزم آتش را مشتعل می‌کند، مرد ستیزه‌جو هم جنگ و نزاع بر پا می‌نماید. **22** سخنان سخن‌چین مانند لقمه‌های لذیذی است که با لذت بلعیده می‌شود. **23** سخنان زیبا و فریبنده، شرارت دل را پنهان می‌سازد، درست مانند لعابی که ظرف گلی را می‌پوشاند. **24** شخص کینه‌توز با حرفهایش کینه دلش را مخفی می‌کند؛ **25** اما تو گول حرفهای فریبنده او را نخور، زیرا دلش پر از نفرت است. **26** اگرچه نفرتش را با حيله پنهان می‌کند، اما سرانجام پلیدی او بر همگان آشکار خواهد شد. **27** هر که برای دیگران چاه بکند، خود در آن خواهد افتاد. هر که سنگی به طرف دیگران بغلتاند، آن سنگ برمی‌گردد و بر روی خود او می‌افتد. **28** زبان دروغگو از مجروح شدگان خود نفرت دارد و دهان چاهلوس خرابی بار می‌آورد.

27 درباره فردای خود با غرور صحبت نکن، زیرا نمی‌دانی چه پیش خواهد آمد. **2** هرگز از خود تعریف نکن؛ بگذار دیگران از تو تعریف کنند. **3** حمل بار سنگ و ماسه سخت است، اما تحمل ناراحتیهایی که شخص نادان ایجاد می‌کند، از آن هم سختتر است. **4** حسادت خطرناک‌تر و بی‌رحمتر از خشم و غضب است. **5** سرنش آشکار از محبت پنهان بهتر است. **6** زخم دوست بهتر از بوسه دشمن است. **7** شکم سیر حتی از غسل کراهت دارد، اما برای شکم گرسنه هر چیز تلخی شیرین است. **8** کسی که از خانه‌اش دور

28 شیریان می‌گیرزند، در حالی که کسی آنها را تعقیب نمی‌کند! ولی خداشناسان چون شیر، شجاع هستند. **2** وقتی مملکتی گرفتار فساد شود، دولتش به آسانی سرنگون می‌گردد، اما هربار درستکار و عاقل مایه ثبات مملکت هستند. **3** حاکمی که بر فقرا ظلم می‌کند مانند باران تند است که محصول را از بین می‌برد. **4** بی‌توجهی نسبت به قانون، ستایش بدکاران است ولی اطاعت از آن، مبارزه با بدی می‌باشد. **5** عدالت برای بدکاران بی‌معنی است، اما پیروان خداوند اهمیت آن را خوب می‌دانند. **6** انسان بهتر است فقیر و درستکار باشد تا ثروتمند و کلاهبردار. **7** پسری که از قوانین اطاعت می‌کند داناست، اما کسی که رفیق عیاشان است مایه ننگ پدرش می‌باشد. **8** مالی که از راه رباخواری و بهره‌کشی از فقرا

حاصل شود عاقبت به دست کسی می‌افتد که بر فقرا رحم می‌کند. به مملکتش ثبات می‌بخشد، اما آنکه رشوه می‌گیرد مملکت خود را 9 خدا از دعای کسانی که احکام او را اطاعت نمی‌کنند، کراهت دارد. 10 هر که دام بر سر راه شخص درستکار بنهد و او را به راه بد بکشانند، عاقبت به دام خود گرفتار خواهد شد، ولی اشخاص نیک پادشاه خوبی خواهند یافت. 11 ثروتمندان خود را دانا می‌پندارند، با انصاف است، اما آدم بدکار به فکر آنها نیست. 8 شخص نادانی اما فقیر خردمند از واقعیت درون آنها باخبر است. 12 وقتی نیکان که همه را مسخره می‌کنند می‌توانند شهری را به آشوب بکشاند، اما پیروز می‌شوند، همه شادی می‌کنند، اما هنگامی که بدکاران به قدرت می‌رسند، مردم خود را پنهان می‌کنند. 13 هر که گناه خود را بپوشاند، هرگز کامیاب نخواهد شد، اما کسی که آن را اعتراف کند و از آن دست بکشد خدا بر او رحم خواهد کرد. 14 خوشا به تشنه خون هستند از اشخاص درستکار متفرند و قصد جانسان را حال کسی که ترس خدا را در دل دارد، زیرا هر که نسبت به خدا سرسخت باشد گرفتار بلا و بدبختی می‌شود. 15 مردم بیچاره‌ای که جلوی خشم خود را می‌گیرد. 12 اگر حاکم به حرفهای دروغ گوش زیر سلطه حاکم ظالمی هستند، مانند کسانی می‌باشند که گرفتار شیر غران یا خرس گرسنه شده باشند. 16 سلطان نادان به قوم خود ظلم می‌کند. پادشاهی که از نادرستی و رشوه‌خواری نفرت داشته باشد، پادشاهی که نسبت به فقرا با انصاف باشد، سلطنتش همیشه با برجا سلطنتش طولانی خواهد بود. 17 عذاب وجدان یک جنایتکار او را به سوی مجازات خواهد برد، پس تو سعی نکن از او حمایت کنی. 18 هر که در راه راست ثابت قدم باشد در امان خواهد ماند، اما کسی که به راههای کج برود خواهد افتاد. 19 هر که در زمین خود زراعت کند نان کافی خواهد داشت، اما کسی که وقت خود را به بطالت بگذراند فقر گریبانگیر او خواهد شد. 20 اشخاص درستکار کامیاب می‌شوند. خوشا به حال قومی که احکام خدا را به جا می‌آورند. 19 نخواهند ماند. 21 طرفداری، کار درستی نیست؛ اما هستند قضاتی که به خاطر یک لقمه نان، بی‌انصافی می‌کنند. 22 آدم خسیس فقط به فکر جمع‌آوری ثروت است غافل از اینکه فقر در انتظار اوست. 23 اگر اشتباه کسی را به او گوشود کنی، در آخر از تو بیشتر قدردانی خواهد کرد تا از کسی که پیش او چاپلوسی کرده است. 24 کسی که والدین خود را غارت می‌کند و می‌گوید: «کار بدی نکرده‌ام»، دست کمی از یک آدمکش ندارد. 25 حرص و طمع باعث جنگ و جدال می‌شود؛ اما توکل نمودن به خداوند انسان را کامیاب می‌کند. 26 هر که بر نقشه‌های خود تکیه می‌کند نادان است، ولی آسانی که از تعالیم خدا پیروی می‌نمایند، در امان می‌باشند. 27 اگر به فقرا کمک کنی، هرگز محتاج نخواهی شد؛ ولی اگر روی خود را از فقیر برگردانی، مورد لعنت قرار خواهی گرفت. 28 هنگامی که بدکاران به قدرت می‌رسند، مردم خود را پنهان می‌کنند، اما وقتی بدکاران سقوط کنند درستکاران دوباره قدرت را به دست خواهند گرفت.

30

سخنان آگور پسر یاکه، شامل این پیام است: خدایا،

29

کسی که بعد از تنبیه بسیار، باز سرسختی کند، ناگهان خسته و درمانده‌ام. 2 من نادان‌ترین آدمیان هستم خرد خواهد شد و دیگر علاچی نخواهد داشت. 2 وقتی قدرت در و عاری از شعور بشری. 3 حکمتی در من نیست و شناختی از خدا دست نیکان است مردم شادند، اما قدرت که به دست پدان میفتد ندارم. 4 آن کیست که آسمان و زمین را زیر پا می‌گذارد؟ آن کیست مردم می‌نالند. 3 پسر عاقل پدرش را خوشحال می‌کند، اما پسر کی که باد را در دست خود نگه می‌دارد و آنها را در ردای خود می‌پیچد؟ به دنبال زنان بدکاره می‌رود اموالش را بر باد می‌دهد. 4 پادشاه عاقل آن کیست که حدود زمین را برقرار کرده است؟ نامش چیست و

پسرش چه نام دارد؟ اگر می‌دانی بگو! 5 سخنان خدا تمام پاک و خود را صرف زنان نکن، زیرا آنها باعث نابودی پادشاهان شده‌اند. 4 میراست. او مانند یک سپر از تمام کسانی که به او پناه می‌برند ای لموئیل، شایسته پادشاهان نیست که می‌گساری کنند، 5 چون محافظت می‌کند. 6 به سخنان او چیزی اضافه نکن، مبادا تو را ممکن است قوانین را فراموش کرده نتواند به داد مظلومان برسد. 6 توبیخ نماید و تو دروغگو قلمداد شوی. 7 ای خدا، قبل از آنکه شراب را به کسانی بده که در انتظار مرگند و به اشخاصی که دلتنگ بیمرد چیز از تو می‌طلبم: 8 مرا از دروغ گفتن حفظ کن و مرا نه و تلخکام هستند، 7 تا بنوشند و فقر و بدبختی خود را فراموش کنند. تهیدست بگردان و نه ثروتمند، بلکه روزی مرا به من بده؛ 9 چون 8 دهان خود را باز کن و از حق کسانی که بی‌زبان و بی‌چاره‌اند دفاع اگر ثروتمند شوم ممکن است تو را انکار کنم و بگویم: «خداوند کن. 9 دهان خود را باز کن و به انصاف داوری نما و به داد فقیران کیست؟» و اگر تهیدست گردم امکان دارد دزدی کنم و نام تو را و محتاجان برس. 10 زن خوب را چه کسی می‌تواند پیدا کند؟ ارزش بی‌حرمت نمایم. 10 هرگز از کسی نزد کارفرمایش بدگویی نکن، او از جواهر هم بیشتر است! 11 او مورد اعتماد شوهرش می‌باشد مبادا به نفرین او گرفتار شوی. 11 هستند کسانی که پدر و مادر خود و نمی‌گذارند شوهرش به چیزی محتاج شود. 12 در تمام روزهای را نفرین می‌کنند. 12 هستند کسانی که خود را پاک می‌دانند در زندگی به شوهرش خوبی خواهد کرد، نه بدی. 13 پشم و کتان حالی که به گناه آلوده‌اند. 13 هستند کسانی که از نگاهشان کبر و می‌گیرد و با دستهای خود آنها را می‌ریسد. 14 او برای تهیه خوراک، غرور می‌بارد، 14 هستند کسانی که دندانه‌های خود را تیز می‌کنند تا مانند کشتیهای بازرگانان به راههای دور می‌رود. 15 قبل از روشن به جان مردم فقیر پیفتند و آنها را بی‌لعلند. 15 زالو را دو دختر است که شدن هوا، بیدار می‌شود و برای خانواده‌اش خوراک آماده می‌کند و فریاد می‌کشند: «بده! بده!» سه چیز هست که هرگز سیر نمی‌شوند، دستوره‌ای لازم را به کنیزانش می‌دهد. 16 مزرعه‌ای را در نظر می‌گیرد بلکه چهار چیز، که نمی‌گویند: «بس است!»: 16 دنیای مردگان، رحم نازا، زمین بی‌آب، آتش مشتعل. (Sheol h7585) 17 کسی که می‌کند. 17 او قوی و پرکار است. 18 به امور خرید و فروش رسیدگی پدر خود را مسخره کند و مادرش را تحقیر نماید، کلاغها چشمانش می‌نمایند و شبها تا دیر وقت در خانه کار می‌کند. 19 با دستهای را از کاسه در می‌آورند و لاشخورها بدنش را می‌خورند. 18 سه چیز خود نخ می‌ریسد و پارچه می‌بافد. 20 او دست و دل باز است و به برای من بسیار عجیبند، بلکه چهار چیز که من آنها را نمی‌فهمم: فقر کمک می‌کند. 21 از برف و سرما باکی ندارد، چون برای تمام 19 پرواز عقاب در آسمان، خریدن مار روی صخره، عبور کشتی از اهل خانه‌اش لباس گرم بافته است. 22 برای خود نیز لباسهای زیبا از دریا، و راه مرد با دختر جوان. 20 همچنین است راه زن بدکاره که پارچه‌های نفیس می‌دوزد. 23 او لباس و کمر بند تهیه می‌کند و به می‌خورد و دهانش را پاک می‌کند و می‌گوید: «کار بدی نکردم.» تاجرهای می‌فروشد. شوهر چنین زنی در میان بزرگان شهر مورد احترام 21 سه چیز است که زمین را می‌لرزاند، بلکه چهار چیز که زمین خواهد بود. 25 او زنی است قوی و باوقار و از آینده نمی‌ترسد. 26 تاب تحملش را ندارد: 22 برده‌ای که پادشاه شود، احمقی که سیر و سخنانش پر از حکمت و نصایحش محبت‌آمیز است. 27 او تبلی توانگر گردد، 23 زن بد اخلاقی که شوهر کرده باشد، و کنیزی که نمی‌کند، بلکه به احتیاجات خانواده‌اش رسیدگی می‌نماید. 28 جای بانوی خود را بگیرد. 24 چهار چیز است بر زمین که بسیار فرزندانش او را می‌ستایند و شوهرش از او تمجید نموده، می‌گوید: 29 کوچک اما بی‌اندازه دانا هستند: 25 مورچه‌ها که ضعیف هستند ولی «تو در میان تمام زنان خوب، بی‌نظیر هستی!» 30 زیبایی فریبنده و برای زمستان خوراک ذخیره می‌کنند، 26 گورکنها که ناتوانند اما در ناپایدار است، اما زنی که خداترس باشد قابل ستایش است. 31 میان صخره‌ها برای خود لانه می‌سازند، 27 ملخها که رهبری ندارند پادشاه کارهایش را به او بدهید و بگذارید همه او را تحسین کنند. ولی در دسته‌های منظم حرکت می‌کنند، 28 و مارمولکها که می‌توان آنها را در دست گرفت، اما حتی به کاخ پادشاهان نیز راه می‌یابند. 29 سه چیز است که راه رفتنشان باوقار است، بلکه چهار چیز که با متانت می‌خرامند: 30 شیر که سلطان حیوانات است و از هیچ چیز نمی‌ترسد، 31 طاووس، بز نر، و پادشاهی که سپاهیان‌ش همراه او هستند. 32 اگر از روی حماقت مغرور شده‌ای و اگر نقشه‌های پلید در سر پرورنده‌ای، به خود بیا و از این کارت دست بکش. 33 از زدن شیر، کره به دست می‌آید؛ از ضربه زدن به دماغ خون جاری می‌شود؛ و از برانگیختن خشم، نزاع درمی‌گیرد.

31

سخنان الهام بخش مادر لموئیل پادشاه به او: 2 ای پسر من، ای پسری که تو را در جواب دعاهایم یافته‌ام، 3 نیروی جوانی

اینجا سخنان پسر داوود است که در اورشلیم سلطنت می کرد و به «معلم» معروف بود: **2** یهودگی است! «معلم» می گوید: زندگی، سراسر یهودگی است! **3** آدمی از تمامی زحماتی که در زیر آسمان می کشد چه سودی نصیبش می شود؟ **4** نسلها یکی پس از دیگری می آیند و می روند، ولی دنیا همچنان باقی است. **5** آفتاب طلوع می کند و غروب می کند و باز با شتاب به جایی باز می گردد که باید از آن طلوع کند. **6** باد به طرف جنوب می وزد، و از آنجا به طرف شمال دور می زند. می وزد و می وزد و باز به جای اول خود باز می گردد. **7** آب رودخانه ها به دریا می ریزد، اما دریا هرگز بر نمی نشود. آبها دوباره به رودخانه ها باز می گردند و باز روانه دریا می شوند. **8** همه چیز خسته کننده است. آنقدر خسته کننده که زبان از وصف آن ناتوان است. نه چشم از دیدن سیر می شود و نه گوش از شنیدن. **9** آنچه بوده باز هم خواهد بود، و آنچه شده باز هم خواهد شد. زیر آسمان هیچ چیز تازه ای وجود ندارد. **10** آیا چیزی هست که دربارش بتوان گفت: «این تازه است»؟ همه چیز پیش از ما، از گذشته های دور وجود داشته است. **11** یادی از گذشتگان نیست. آیندگان نیز از ما یاد نخواهند کرد. **12** من که «معلم» هستم، در اورشلیم بر اسرائیل سلطنت می کردم. **13** با حکمت خود، سخت به مطالعه و تحقیق درباره هر چه در زیر آسمان انجام می شود پرداختم. این چه کار سخت و پرهزمتی است که خدا به عهده انسان گذاشته است! **14** هر چه را که زیر آسمان انجام می شود دیدم. همه چیز بیهوده است، درست مانند دوییدن به دنبال باد! **15** کج را نمی توان راست کرد و چیزی را که نیست نمی توان به شمار آورد. **16** با خود فکر کردم: «من از همه پادشاهانی که پیش از من در اورشلیم بوده اند، حکیمتر هستم و حکمت و دانش بسیار کسب کرده ام.» **17** در صدد برآمدن فرق بین حکمت و حماقت، و دانش و جهالت را بفهمم؛ ولی دریافتم که این نیز مانند دوییدن به دنبال باد، کار بیهوده ای است. **18** انسان هر چه بیشتر حکمت می آموزد محزونتر می شود و هر چه بیشتر دانش می اندوزد، غمگینتر می گردد.

رَمه داشتم. **8** از گنجینه های سلطنتی ولایاتی که بر آنها حکومت می کردم طلا و نقره برای خود اندوختم. مردان و زنان مطرب داشتم و در حرمسرای من زنان بسیاری بودند. از هیچ لذتی که انسان می تواند داشته باشد بی نصیب نبودم. **9** بدین ترتیب، از همه کسانی که قبل از من در اورشلیم بودند، برتر و بزرگتر شدم و در عین حال حکمت نیز با من بود. **10** هر چه خواستم به دست آوردم و از هیچ خوشی و لذتی خود را محروم نساختم. از کارهایی که کرده بودم لذت می بردم و همین لذت، پاداش تمام زحماتم بود. **11** اما وقتی به همه کارهایی که کرده و چیزهایی که برای آنها زحمت کشیده بودم نگاه کردم، دیدم همه آنها مانند دوییدن به دنبال باد بیهوده است، و در زیر آسمان هیچ چیز ارزش ندارد. **12** یک پادشاه، غیر از آنچه پادشاهان قبل از او کرده اند، چه می تواند بکند؟ پس من به مطالعه و مقایسه حکمت و حماقت و جهالت پرداختم. **13** دیدم همان طور که نور بر تاریکی برتری دارد، حکمت نیز برتر از حماقت است. **14** شخص حکیم بصیرت دارد و راه خود را می بیند، اما آدم نادان کور است و در تاریکی راه می رود. با این حال، پی بردم که عاقبت هر دو ایشان یکی است. **15** پس به خود گفتم: «من نیز به عاقبت احمقان دچار خواهم شد، پس حکمت من چه سودی برای من خواهد داشت؟ هیچ! این نیز یهودگی است.» **16** زیرا حکیم و احمق هر دو می میرند و به فراموشی سپرده می شوند و دیگر هرگز یادی از آنها نخواهد بود. **17** پس، از زندگی بیزار شدم، زیرا آنچه در زیر آسمان انجام می شد مرا رنج می داد. بله، همه چیز مانند دوییدن به دنبال باد بیهوده است. **18** از چیزهایی که در زیر آسمان برایشان زحمت کشیده بودم، بیزار شدم، زیرا می بایست تمام آنها را برای جانشین خود به جا بگذارم، **19** بدون اینکه بدانم او حکیم خواهد بود یا نادان. با وجود این او صاحب تمام چیزهایی خواهد شد که من برایشان زحمت کشیده ام و در زیر آسمان با حکمت خود به چنگ آورده ام. این نیز یهودگی است. **20** پس، از تمام زحماتی که زیر آسمان کشیده بودم مأیوس شدم. **21** انسان با حکمت و دانش و مهارت خود کار می کند، سپس تمام حاصل زحماتش را برای کسی می گذارد که زحمتی برای آن نکشیده است. این نیز مصیبتی بزرگ و بیهودگی است. **22** انسان از این همه رنج و مشقتی که زیر آسمان می کشد چه چیزی عایدش می شود؟ **23** روزهایش با درد و رنج سپری می شود و حتی در شب، فکر او آرامش نمی یابد. این نیز یهودگی است. **24** برای انسان چیزی بهتر از این نیست که بخورد و بنوشد و از دسترنج خود لذت ببرد. این لذت را خداوند به انسان می بخشد، حماقت را هم امتحان کنم تا ببینم در زیر آسمان چه چیز خوبست که انسان، عمر کوتاه خود را صرف آن کند. **4** به کارهای بزرگ دست زدم. برای خود خانه ها ساختم، تاکستانها و باغهای میوه غرس نمودم، **5** گردشگاهها درست کردم **6** و مخزنهای آب ساختم تا درختان را آبیاری کنم. **7** غلامان و کنیزان خریدم و صاحب غلامان خانه زاد شدم. بیش از همه کسانی که قبل از من در اورشلیم بودند، گله و

برای هر چیزی که در زیر آسمان انجام می‌گیرد، زمان معینی وجود دارد: **2** زمانی برای تولد، زمانی برای مرگ. زمانی برای کاشتن، زمانی برای برداشتن. **3** زمانی برای کشتن، زمانی برای شفا دادن. زمانی برای خراب کردن، زمانی برای ساختن. **4** زمانی برای گریه، زمانی برای خنده. زمانی برای ماتم، زمانی برای رقص. **5** زمانی برای دور ریختن سنگها، زمانی برای جمع کردن سنگها. زمانی برای در آغوش گرفتن، زمانی برای اجتناب از در آغوش گرفتن. **6** زمانی برای به دست آوردن، زمانی برای از دست دادن. زمانی برای نگه داشتن، زمانی برای دور انداختن. **7** زمانی برای پاره کردن، زمانی برای دوختن. زمانی برای سکوت، زمانی برای گفتن. **8** زمانی برای محبت، زمانی برای نفرت. زمانی برای جنگ، زمانی برای صلح. **9** آدمی از زحمتی که می‌کشد چه نفعی می‌برد؟ **10** من درباره کارهایی که خداوند بر دوش انسان نهاده تا انجام دهد، اندیشیدم **11** و دیدم که خداوند برای هر کاری زمان مناسبی مقرر کرده است. همچنین، او در دل انسان اشتیاق به درک ابدیت را نهاده است، اما انسان قادر نیست کار خدا را از ابتدا تا انتها درک کند. **12** پس به این نتیجه رسیدم که برای انسان چیزی بهتر از این نیست که شاد باشد و تا آنجا که می‌تواند خوش بگذراند، **13** بخورد و بنوشد و از دسترنج خود لذت ببرد. اینها بخشش‌های خداوند هستند. **14** من این را دریافته‌ام که هر آنچه خداوند انجام می‌دهد تغییرناپذیر است؛ نمی‌توان چیزی بر آن افزود یا از آن کم کرد. مقصود خداوند این است که ترس او در دل انسان باشد. **15** آنچه که هست از قبل بوده و آنچه که باید بشود از قبل شده است. خدا گذشته را تکرار می‌کند. **16** علاوه بر این، دیدم که در زیر آسمان عدالت و انصاف جای خود را به ظلم و بی‌انصافی داده است. **17** به خود گفتم: «خداوند هر کاری را که انسان می‌کند، چه نیک و چه بد، در وقتش داوری خواهد نمود.» **18** سپس فکر کردم: «خداوند انسانها را می‌آزماید تا به آنها نشان دهد که بهتر از حیوان نیستند. **19** زیرا عاقبت انسان و حیوان یکی است، هر دو جان می‌دهند و می‌میرند؛ پس انسان هیچ برتری بر حیوان ندارد. همه چیز بیهودگی است! **20** همه به یک جا می‌روند، از خاک به وجود آمده‌اند و به خاک باز می‌گردند. **21** چطور می‌توان فهمید که روح انسان به بالا پرواز می‌کند و روح حیوان به قعر زمین فرو می‌رود؟» **22** پس دریافتم که برای انسان چیزی بهتر از این نیست که از دسترنج خود لذت ببرد، زیرا سهم او از زندگی همین است، چون وقتی بمیرد دیگر چه کسی می‌تواند او را بازگرداند تا آنچه را که پس از او اتفاق می‌افتد ببیند.

5 وقتی وارد خانه خدا می‌شوی، مراقب رفتارات باش. مثل اشخاص نادان نباش که در آنجا قربانی تقدیم می‌کنند بدون اینکه متوجه اعمال بد خود باشند. وقتی به آنجا می‌روی گوشهای خود را باز کن تا چیزی یاد بگیری. **2** برای حرف زدن عجله نکن و سخنان نسنجیده در حضور خداوند بر زبان نیاور، زیرا او از آسمان است و تو بر زمین، پس سخنان تو کم و سنجیده باشند. **3** همان‌طور که نگرانی زیاد باعث می‌شود خوابهای بد ببینی، همچنان حرف زدن زیاد موجب می‌شود سخنان احمقانه بگویی. **4** وقتی به خداوند قول می‌دهی که کاری انجام دهی، در وفای آن تأخیر نکن، زیرا خداوند از احمقان خشنود نیست. به قولی که به او می‌دهی وفا کن. **5** بهتر است قول ندهی تا اینکه قول بدهی و انجام ندهی. **6** نگذار سخنان تو را به گناه بکشاند و سعی نکن به خادم خدا بگویی که ندانسته به خداوند قول داده‌ای؛ چرا با چنین سخنانی خداوند را خشمگین سازی، تا او دسترنج تو را از بین ببرد؟ **7** خیالات بسیار و سخنان زیاد بیهودگی است؛ پس تو با ترس و احترام به حضور خداوند بیا. **8** هرگاه ببینی در سرزمینی، فقرا مورد ظلم واقع می‌شوند و عدالت و انصاف اجرا نمی‌گردد، تعجب نکن؛ زیرا یک مأمور اجرای عدالت، تابع مأمور

بالا تری است که او نیز زیر دست مأمور بالاتری قرار دارد. این سلسله عایدش نمی‌گردد. **12** کیست که بداند در این عمر کوتاه و بیهوده مراتب، باعث می‌شود اجرای عدالت مختل شود. **9** حتی پادشاه نیز از مزایع بهره می‌کشد. **10** آدم پولدوست هرگز قانع نمی‌شود و دائم به فکر جمع کردن ثروت است. این نیز بیهودگی است. **11** هر چه ثروت بیشتر شود، مخارج نیز بیشتر می‌شود؛ پس آدم ثروتمند که با چشمانش خرج شدن ثروتش را می‌بیند، چه سودی از ثروتش می‌برد؟ **12** خواب کارگر شیرین است، چه کم بخورد چه زیاد؛ اما دارایی شخص ثروتمند نمی‌گذارد او راحت بخوابد. **13** مصیبت دیگری در زیر آسمان دیده‌ام: شخصی که برای آینده ثروت جمع می‌کند، **14** ولی در اثر حادثه بدی ثروتش بر باد می‌رود و چیزی برای فرزندانش باقی نمی‌ماند. **15** برهنه به دنیا می‌آید و برهنه از دنیا می‌رود و از دسترنج خود چیزی با خود نمی‌برد. **16** چه مصیبتی! انسان می‌آید و می‌رود و نفعی نمی‌برد، زیرا زحماتش مانند دودین به دنبال باد است. **17** او تمام عمر را در تاریکی و نومیدی و درد و خشم می‌گذراند. **18** من این را فهمیدم که بهترین چیزی که انسان در تمام زندگی می‌تواند انجام دهد این است که بخورد و بنوشد و از دسترنجی که در زیر آسمان حاصل نموده، لذت ببرد، زیرا نصیبش همین است. **19** اگر خداوند به کسی مال و ثروت بدهد و توانایی عطا کند تا از آن استفاده نماید، او باید این بخشش خدا را که نصیبش شده بپذیرد و از کار خود لذت ببرد. **20** چنین شخصی در مورد کوتاه بودن عمر غصه نخواهد خورد، زیرا خداوند دل او را از شادی پر کرده است.

6

مصیبت دیگری در زیر آسمان دیدم که برای انسان طاقت فرساست. **2** خدا به بعضی اشخاص مال و ثروت و عزت بخشیده است به طوری که هر چه دلشان بخواهد می‌توانند به دست آورند، ولی به آنها توانایی استفاده از اموالشان را نداده است، پس اموالشان نصیب دیگران می‌شود. این نیز بیهودگی و مصیبتی بزرگ است. **3** اگر کسی صد فرزند داشته باشد و سالهای زیادی زندگی کند، اما از زندگی لذت نبرد و بعد از مرگش جنازه‌اش را با احترام دفن نکنند، می‌گویم بچه سقط شده از او بهتر است. **4** هر چند بچه سقط شده، بیهوده به دنیا می‌آید و به ظلمت فرو می‌رود و هیچ نام و نشانی از او باقی نمی‌ماند، **5** آفتاب را نمی‌بیند و از وجود آن آگاه نمی‌شود، ولی با این حال از آرامش بیشتری برخوردار است **6** تا کسی که هزاران سال عمر کند اما روی خوشی را نبیند، از همه اینها گذشته، همگی به یک جا می‌روند. **7** تمامی زحمات انسان برای شکمش است، با وجود این هرگز سیر نمی‌شود. **8** پس برتری شخص دانا و یا فقیری که بداند چگونه زندگی کند، بر یک نادان چیست؟ **9** این نیز مانند دودین به دنبال باد، بیهوده است. بهتر است انسان به آنچه که دارد قانع باشد تا اینکه دائم در اشتیاق کسب آنچه ندارد به سر ببرد. **10** هر چه اتفاق می‌افتد از پیش تعیین شده و دریابم که هر که شرارت و بدی می‌کند احق و دیوانه است. **26** زن انسان خاکی نمی‌تواند با خدای قادر مطلق مجادله کند. **11** هر چه حيله‌گر تلخ‌تر از مرگ است. عشق او مانند دام، مردان را گرفتار بیشتر مجادله کند، بیهودگی سخنانش آشکارتر می‌شود و هیچ سودی می‌سازد و بازوانش مانند کمند آنها را به بند می‌کشد. کسی که در

پی خشنودی خداوند است از دام او رهایی می‌یابد، اما آدم گناهکار کمتر درک خواهد کرد. حتی حکیمان نیز بیهوده ادعا می‌کنند که گرفتار آن می‌شود. **27 «معلم»** می‌گوید: «نتیجه تحقیق من این قادر به درک آن هستند.

است. پس از بررسی اوضاع از هر جانب به این نتیجه رسیدم. **28** هرچند بارها جستجو کردم، ولی به آنچه که می‌خواستم نرسیدم. از میان هزار نفر فقط یک مرد خوب یافتیم اما از بین آنها یک زن خوب هم نیافتیم! **29** بالاخره به این نتیجه رسیدم که خدا انسانها را خوب و راست آفریده است، اما آنها به راههای کج رفته‌اند.»

8 چه خوب است که انسان دانا باشد و مفهوم هر چیزی را بداند. حکمت چهره انسان را تابان می‌سازد و سختی چهره او را نرم گناهکار، قسم دروغ بخورد یا از قسم خوردن بترسد. **3** یکی از می‌کند. **2** از پادشاه اطاعت کن، زیرا در حضور خدا سوگند وفاداری یاد نموده‌ای. **3** از زیر بار مسئولیتی که پادشاه به عهده تو گذاشته شانه خالی نکن و از فرمانش سرپیچی ننما، زیرا او هر چه بخواهد می‌تواند بکند. **4** در فرمان پادشاه اقتدار هست و کسی نمی‌تواند به زنده‌ها امید هست. سگ زنده از شیر مرده بهتر است! **5** زیرا زنده‌ها او بگویند: «چه می‌کنی؟» **5** کسانی که مطیع فرمان او باشند در امان خواهند بود. شخص دانا می‌داند کی و چگونه فرمان او را انجام دهد. **6** بله، برای انجام دادن هر کاری، وقت و راه مناسبی وجود دارد، هر چند انسان با مشکلات زیاد روبرو باشد. **7** انسان از آینده خبر ندارد و کسی هم نمی‌تواند به او بگوید که چه پیش خواهد آمد. **8** او قادر نیست از مرگ فرار کند و یا مانع فرا رسیدن روز مرگش بشود. مرگ جنگی است که از آن رهایی نیست و هیچ‌کس نمی‌تواند با حيله و نیزنگ، خود را از آن نجات دهد. **9** من درباره آنچه که در زیر این آسمان اتفاق می‌افتد، اندیشیدم و دیدم که چطور انسانی بر انسان دیگر ظلم می‌کند. **10** دیدم ظالمان مردند و دفن شدند و مردم از سر قبر آنها برگشته در همان شهری که آنها مرتکب ظلم شده بودند، از آنها تعریف و تمجید کردند! این نیز بیهودگی است. **11** وقتی خداوند گناهکاران را فوری مجازات نمی‌کند، مردم فکر می‌کنند می‌توانند گناه کنند و در امان بمانند. **12** اگرچه ممکن است یک گناهکار با وجود گناهان زیادش زنده بماند، ولی بدون شک سعادت واقعی از آن کسانی است که از خدا می‌ترسند و حرمت او را در دل دارند. **13** گناهکاران روی خوشبختی را نخواهند دید و عمرشان مانند سایه، زودگذر خواهد بود، زیرا از خدا نمی‌ترسند. **14** بیهودگی دیگری نیز در دنیا وجود دارد: گاهی مجازات بدکاران به درستکاران می‌رسد و پاداش درستکاران به بدکاران. می‌گویم این نیز بیهودگی است. **15** پس من لذتهای زندگی را ستودم، زیرا در زیر این آسمان چیزی بهتر از این نیست که انسان بخورد و بنوشد و خوش باشد. به این ترتیب او می‌تواند در تمام زحماتش، از این زندگی که خداوند در زیر آسمان به او داده است، لذت ببرد. **16** در تلاش شبانه روزی خود برای کسب حکمت و دانستن اموری که در دنیا اتفاق می‌افتد، را نجات دهد. اما هیچ‌کس او را به یاد نیاورد. **16** آنگاه فهمیدم که **17** به این نتیجه رسیدم که انسان قادر نیست آنچه را که خداوند در زیر این آسمان به عمل می‌آورد، درک کند. هر چه بیشتر تلاش کند فقیر باشد خوار شمرده می‌شود و کسی به سخنانش اعتنا نمی‌کند. **17** ولی با این حال، سخنان آرام شخص خردمند از فریاد پادشاه

نادانان بهتر است. **18** حکمت از اسلحه جنگ مفیدتر است، اما اشتباه یک نادان می‌تواند خرابی زیادی به بار آورد.

10

همچنانکه مگسهای مرده می‌توانند یک شیشه عطر را متعفن کنند، همچنین یک حماقت کوچک می‌تواند حکمت و عزت شخص را بی‌ارزش نماید. **2** دل شخص خردمند او را به انجام کارهای درست و امی دارد، اما دل شخص نادان او را به طرف بدی و گناه می‌کشاند. **3** آدم نادان را می‌توان حتی از راه رفتن شناخت. **4** وقتی رئیس تو از دست تو خشمگین می‌شود از کار خود دست نکش. اگر در مقابل خشم او آرام بمانی از بروز اشتباهات بیشتر جلوگیری خواهی کرد. **5** بدی دیگری نیز در زیر این آسمان دیده‌ام که در اثر اشتباهات برخی پادشاهان به وجود می‌آید: **6** به اشخاص نادان مقام و منصب‌های عالی داده می‌شود؛ برای ثروتمندان اهمیتی قائل نمی‌شوند؛ **7** غلامان سوار بر اسبند، ولی بزرگان مانند بردگان، پیاده راه می‌روند. **8** آن که چاه می‌کند ممکن است در آن بیفتد؛ کسی که دیوار را سوراخ می‌کند ممکن است مار او را بگزد. **9** آن که در معدن سنگ کار می‌کند ممکن است از سنگها صدمه ببیند؛ کسی که درخت می‌برد ممکن است از این کار آسیبی به او برسد. **10** تیر نکند، احتیاج به نیروی بیشتری دارد، پس کسی که تیغه آن را از قبل تیز می‌کند، عاقل است. **11** پس از اینکه مار کسی را گریزد، آوردن افسونگر بی‌فایده است. **12** سخنان شخص دانا دلنشین است، ولی حرفهای آدم نادان باعث تباهی خودش می‌گردد؛ **13** ابتدای حرفهای او حماقت است و انتهای آن دیوانگی محض؛ **14** او زیاد حرف می‌زند. ولی کیست که از آینده خبر داشته باشد و بداند که چه پیش خواهد آمد؟ **15** آدم نادان حتی از انجام دادن کوچکترین کار خسته می‌شود، زیرا شعور انجام دادن آن را ندارد. **16** وای بر سرزمینی که پادشاهش غلامی بیش نیست و رهبران شبگاهان می‌خورند و مست می‌کنند! **17** خوشا به حال مملکتی که پادشاه آن نجیب‌زاده است و رهبران به موقع و به اندازه می‌خورند و می‌نوشند و مست نمی‌کنند. **18** در اثر تنبلی سقف خانه چکه می‌کند و فرو می‌ریزد. **19** جشن، شادی می‌آورد و شراب باعث خوشی می‌گردد، اما بدون پول نمی‌شود اینها را فراهم کرد. **20** حتی در فکر خود پادشاه را نفرین نکن و حتی در اتاق خوابت شخص ثروتمند را لعنت نکن، چون ممکن است پرنده‌ای حرفهایت را به گوش آنان برساند!

12

نگذار هیجان جوانی سبب شود آفریننده خود را فراموش کنی. او را در روزهای جوانی‌ات به یاد آور، قبل از اینکه روزهای سخت زندگی فرا رسد و تو پیر شده، بگویی: «زندگی دیگر لذت ندارد». **2** او را به یاد آور قبل از اینکه ابرهای تیره آسمان زندگی تو را فرا گیرند، و دیگر خورشید و ماه و ستارگان در آن ندرخشند. **3** او را به یاد آور قبل از اینکه پاهای تو که همچون محافظان خانه از بدنت نگهداری می‌کنند، بلرزند، و شاه‌هایت که مانند پهلوانان حمایت می‌کند خم شوند. او را به یاد آور قبل از اینکه دندانهایت که خوراک را در دهانت آسیاب می‌کنند، کم شوند و دیگر نتوانند بجوند، و چشمانت که مانند کسانی هستند که از پنبه‌ها می‌نگرند، کم سو گردند و نتوانند چیزی را ببینند. **4** او را به یاد آور، قبل از اینکه گوشهایت، همچون درها، بسته شوند و نتوانند سر و صدای کوچه و صدای آسیاب و نغمه موسیقی و آواز پرندگان را بشنوند. **5** او را به یاد آور قبل از اینکه از هر بلندی برتری؛ و از خطر راه‌ها هراسان شوی؛ قبل از اینکه موهبت مانند شکوفه درخت بادام سفید شوند، و تو مانند ملخ بی‌جان خود را به سختی روی زمین بکشی، و آتش هیجان جوانی‌ات رو به خاموشی رود. او را به یاد آور قبل از اینکه به خانه جاودانی بروی و مردم برای سوگواری تو جمع شوند. **6** بله، آفریننده خویش را به یاد آور، قبل از آنکه رشته نقره‌ای عمرت پاره شود و جام طلا بشکند، کوزه کنار چشمه خرد شود و چرخ بر سر چاه آب متلاشی گردد، **7** بدن به خاک زمین که از آن سرشته شده برگردد و روح به سوی خداوند که آن را عطا کرده، پرواز کند. **8** «معلم» می‌گوید: «یهودگی است! یهودگی است! همه چیز یهودگی است!» **9** «معلم» آنچه را که می‌دانست به مردم تعلیم می‌داد، زیرا مرد دانایی بود. او پس از تفکر و تحقیق، مملهای بسیاری تألیف کرد. **10** «معلم» کوشش کرد با سخنان دلنشین، حقایق را صادقانه بیان کند. **11** گفتار حکیمان مانند سکه‌های گاورانی دردآور اما مفید هستند. گنجینه سخنانشان همچون چوبی هستند که میخ بر سرش دارد و شبان با آن گوسفندان را می‌رانند. **12** ولی پسر، از همه خواهد کرد. **5** همان‌طور که نمی‌دانی باد چگونه می‌وزد و یا بدن

11

از مال خود با سخاوتمندی به دیگران ببخش، چون ببخشش تو بدون عوض نمی‌ماند. **2** مالی را که می‌خواهی ببخشی به چندین نفر ببخش، زیرا نمی‌دانی چه پیش خواهد آمد. **3** درخت به هر طرف که سقوط کند در همان جا نیز روی زمین خواهد افتاد. وقتی ابر از آب پر شود، بر زمین خواهد بارید. **4** کشاورزی که برای کار کردن منتظر هوای مساعد بماند، نه چیزی خواهد کاشت و نه چیزی درو خواهد کرد. **5** همان‌طور که نمی‌دانی باد چگونه می‌وزد و یا بدن

خسته می‌کند. **13** در خاتمه، حاصل کلام را بشنویم: انسان باید از خداوند بترسد و احکام او را نگاه دارد، زیرا تمام وظیفه او همین است. **14** خدا هر عمل خوب یا بد ما را، حتی اگر در خفا نیز انجام شود، داوری خواهد کرد.

غزل غزلها

1

غزل غزلهای سلیمان. 2 مرا با لبانت بیوس، زیرا عشق تو دلپذیرتر از شراب است. 3 تو خوشبو هستی و نامت رایحه عطرهای دل‌انگیز را به خاطر می‌آورد؛ عجیب نیست که دختران شیفته تو می‌شوند. 4 مرا با خود بپر، بیا تا از اینجا دور شویم. پادشاه مرا به حجله خود ببرد. دوستان تو مایه شادی و سرور ما هستی؛ عشق تو را بیش از شراب می‌ستایم. محبوبه شایسته است که تو را تحسین کند. 5 ای دختران اورشلیم، من سیاه اما زیبا هستم، همچون جادرهای قیدار و خیمه‌های سلیمان. 6 به من که سیاه هستم اینچنین خیره مشوید، زیرا آفتاب مرا سوزانیده است. برادرانم بر من خشمگین شده مرا فرستادند تا در زیر آفتاب سوزان از تاختناهای نگاهبانی کنم، و من نتوانستم از تاختناهای خود مراقبت نمایم. 7 ای محبوب من، به من بگو امروز گلهات را کجا می‌چرانی؟ هنگام ظهر گوسفندان را کجا می‌خوابانی؟ چرا برای یافت تو، در میان گله‌های دوستانت سرگردان شوم؟ 8 ای زیباترین زن دنیا، اگر نمی‌دانی، رد گله‌ها را بگیر و به سوی خیمه‌های چوپانان بیا و در آنجا بزغاله‌هایت را بچران. 9 ای محبوبه من، تو همچون مادیان ارابه فرعون، زیبا هستی. 10 گونه‌هایت با گوشواره‌هایت چه زیباییست، گردنت با جواهراتش چه دلرباست. 11 ما برایت گوشواره‌های طلا با آویزه‌های نقره خواهیم ساخت. 12 آنگاه که پادشاه بر سفره خویش نشسته بود، اتاق از رایحه عطر من پر شد. 13 محبوب من که در سینه‌هایم آرامیده، رایحه‌ای چون مژ خوشبو دارد. 14 محبوب من مانند شکوفه‌های حنا است که در باغهای عین جدی می‌رویند. 15 تو چه زیبایی، ای محبوبه من! چشمانت به زیبایی و لطافت کبوتران است. 16 ای محبوب من، تو چه جذاب و دوست داشتنی هستی! سبزه‌زارها بستر ما هستند. 17 و درختان سرو و صنوبر بر ما سایه می‌افکنند.

2

من نرگس شارون و سوسن وادیها هستم. 2 آری، محبوبه من در میان زنان همچون سوسنی است در میان خارها. 3 محبوب من در میان مردان مانند درخت سیبی است در میان درختان جنگلی. در زیر سایه‌اش می‌نشینم، و میوه‌اش کامم را شیرین می‌سازد. 4 او مرا به تالار ضیافتش آورد و به همه نشان داد که چقدر مرا دوست دارد. 5 مرا با کشمش تقویت دهد، و جانم را با سبب تازه کنی، زیرا من از عشق او بی‌مارم. 6 دست چپ او زیر سر من است و دست راستش مرا در آغوش می‌کشد. 7 ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و آهوان صحرا قسم می‌دهم که مزاحم عشق ما نشوید. 8 گوش کنید! این محبوب من است که دوان‌دوان از کوهها و تپه‌ها می‌آید. 9 محبوب من همچون غزال و بچه آهو است. او پشت دیوار ما از پنجره نگاه می‌کند. 10 محبوب به من گفت: «ای محبوبه من، ای زیبای من، برخیز و بیا. 11 زمستان گذشته است. فصل باران تمام شده و رفته است. 12 گلها شکفته و زمان نغمه سرایی فرا رسیده است.

صدای پرندگان در ولایت ما به گوش می‌رسد. 13 درخت انجیر نور خود را داده و هوا از رایحه تاکهای نوشکفته، عطرآگین گشته است. ای محبوبه من، ای زیبای من، برخیز و بیا. 14 ای کبوتر من که در شکاف صخره‌ها و پشت سنگها پنهان هستی، بگذار صدای شیرین تو را بشنوم و صورت زیباییات را ببینم. 15 روباهان کوچک را که تاختناها را خراب می‌کنند بگیرند، چون تاختناهای ما شکوفه کرده است. 16 محبوبم از آن من است و من از آن محبوبم. او گله خود را در میان سوسنها می‌چراند. 17 ای محبوب من، پیش از آنکه روز تمام شود و سایه‌ها بگریزند، نزد من بیا؛ همچون غزال و بچه آهو بر کوههای پیرصخره، به سوی من بشتاب.

3

شب هنگام در بستر خویش او را که جانم دوستش دارد به خواب دیدم: به دنبال او می‌گشتم، اما او را نمی‌یافتم. 2 پس به خود گفتم: «برمی‌خیزم و در کوهها و میدانهای شهر محبوب جانم را جستجو خواهم کرد.» پس همه جا را گشتم اما او را نیافتم! 3 شبگردهای شهر مرا دیدند و من از آنان پرسیدم: «آیا او را که جانم دوستش دارد دیده‌اید؟» 4 هنوز از ایشان چندان دور نشده بودم که محبوبم را یافتم. او را گرفتم و رها نکردم تا به خانه مادرم آوردم. 5 ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و آهوان صحرا قسم می‌دهم که مزاحم عشق ما نشوید. 6 این کیست که مثل ستون دود از بیابان پیداست و بوی خوش مژ و کندر و عطرها که تاجران می‌فروشد به اطراف می‌افشانند؟ 7 نگاه کنید! این تخت روان سلیمان است که شخصت نفر از نیرومندترین سپاهیان اسرائیل آن را همراهی می‌کنند. 8 همه آنان شمشیر زنانی ماهر و جنگاورانی کارآزموده‌اند. هر یک شمشیری بر کمر بسته‌اند تا در برابر حمله‌های شبانه از پادشاه دفاع کنند. 9 تخت روان سلیمان پادشاه از چوب لبنان ساخته شده است. 10 ستونهایش از نقره و سایانش از طلاست. پشتی آن از پارچه ارغوان است که به دست دختران اورشلیم، به نشانه محبتشان دوخته شده است. 11 ای دختران اورشلیم، بیرون بیاید و سلیمان پادشاه را ببینید، او را با تاجی که مادرش در روز شاد عروسی‌اش بر سر وی نهاد، تماشا کنید.

4

تو چه زیبایی، ای محبوبه من! چشمانت از پشت رویند به زیبایی و لطافت کبوتران است. گیسوان مواج تو مانند گله بزهاست که از کوه جلعاد سرازیر می‌شوند. 2 دندانهای تو به سفیدی گوسفندانی هستند که به تازگی پشمشان را چیده و آنها را شسته باشند؛ هر کدام جفت خویش را دارد و هیچ کدام تنها نیست. 3 لبانت سرخ و دهانت زیباست. گونه‌هایت از پشت رویند همانند دو نیمه انار است. 4 گردنت به گردی برج داوود است و زینت گردنت مانند هزار سیر سربازانی است که دور تا دور برج را محاصره کرده‌اند. 5 سینه‌هایت مثل بچه غزالهای دو قلویی هستند که در میان سوسنها می‌چرند. 6 پیش از آنکه آفتاب طلوع کند و سایه‌ها بگریزند، من به کوه مژ و تپه

کندر خواهم رفت. **7** تو چه زیبایی، ای محبوبه من! در تو هیچ نقصی نیست. **8** ای عروس من، با من بیا. از بلندیهای لبنان، از قلّه آمنه و از فراز سنیر و حرمون، جایی که شیوان و پلنگان لانه دارند، به زیر بیا. **9** ای محبوبه من و ای عروس من، تو با یک نگاه دلم را ربودی و با یک حلقه گردنبند مرا در بند کشیدی. **10** ای محبوبه من و ای عروس من، چه گواراست عشق تو! عشق تو دلپذیرتر از شراب است و خوشبوتر از تمامی عطرها. **11** از لبنان تو غسل می‌چکد و در زیر زبانت شیر و غسل نهفته است. بوی لباس تو همچون رایحه دل‌انگیز درختان لبنان است. **12** ای محبوبه من و ای عروس من، تو مانند باغی بسته، و همچون چشمه‌ای دست نیافتنی، تنها از آن من هستی. **13** تو مثل بوستان زیبای انار هستی که در آن میوه‌های خوش طعم به ثمر می‌رسند. در تو سنبل و حنا، زعفران و نیشکر، دارچین و گیاهان معطری چون مُر و عود می‌رویند. **15** تو مانند چشمه‌ساری هستی که باغها را سیراب می‌کند و همچون آب روانی هستی که از کوههای لبنان جاری می‌شود. **16** ای نسیم شمال، و ای باد جنوب، برخیزید! برخیزید و بر من که باغ محبوبم هستم بوزید تا بوی خوش من همه جا پراکنده شود. بگذارید او به باغ خود بیاید و از میوه‌های خوش طعم آن بخورد.

6 ای زیباترین زنان، محبوب تو کجا رفته است؟ بگو تا با هم برویم و او را پیدا کنیم. **2** محبوب من به باغ خود نزد درختان معطر بلسان رفته است، تا گلهاش را بچراند و سوسنها بچیند. **3** من از آن محبوب خود هستم و محبوب از آن من است. او گله خود را در میان سوسنها می‌چراند. **4** ای محبوبه من، تو همچون سرزمین ترصه دلربا هستی. تو مانند اورشلیم، زیبا، و همچون لشکری آراسته برای جنگ، پرشکوه هستی. **5** نگاهت را از من برگردان، زیرا چشمانت بر من غالب آمده‌اند. گیسوان موج تو مانند گله بهایی است که از کوه جلعاد سرازیر می‌شوند. **6** دندانهای تو به سفیدی گوسفندانی هستند که به تازگی شسته شده باشند؛ هر کدام جفت خود را دارد و هیچ کدام تنها نیست. **7** گونه‌هایت از پشت رویند تو همانند دو نیمه انار است. **8** در میان شصت ملکه و هشتاد کنیز و هزاران دوشیزه، کسی را مانند کبوتر خود بی‌عیب نیافتم. او عزیز و یگانه مادرش است. دوشیزگان وقتی او را می‌بینند تحسینش می‌کنند و ملکه‌ها و کنیزان او را می‌ستایند. **10** «این کیست که مثل سپیده صبح می‌درخشد و چون ماه زیبا و مثل آفتاب پاک و مانند ستارگان پرشکوه است؟» **11** من به میان درختان گردو رفتم تا دره‌های سرسبز و برگهای تازه تا کاه و شکوفه‌های درختان انار را تماشا کنم. **12** اما نفهمیدم چگونه به آنجا رسیدم، زیرا اشتیاقم مرا چون کسی که بر ارایه شاهزادگان سوار است به پیش می‌راند. **13** برگرد، ای دختر شوکتی برگرد. برگرد تا تو را تماشا کنیم. محبوبه چرا می‌خواهد مرا تماشا کند چنانکه گویی رقص محنایم را تماشا می‌کنید؟

5 ای محبوبه من و ای عروس من، من به باغ خود آمده‌ام! مُر و عطرهایم را جمع می‌کنم، غسل خود را می‌خورم و شیر و شراب را می‌نوشم. دوستان ای دوستان بخورید و بنوشید و از عشق سرمست و سرشار شوید. **2** می‌خواهم، اما دلم آرام ندارد. صدای محبوبم را می‌شنوم که بر در کوپیده، می‌گوید: «باز کن ای محبوبه من و ای دلدار من، ای کبوتر من که در تو عیبی نیست. سرم از ژاله شبانگهی خیس شده و شبنم بر موهایم نشسته است.» **3** ولی من لباسم را از تن درآورده‌ام، چگونه می‌توانم دوباره آن را بپوشم؟ پاهایم را شسته‌ام، چگونه می‌توانم آنها را دوباره کثیف کنم؟ **4** محبوبم دستش را از سوراخ در داخل کرده و می‌کوشد در را باز کند. دلم برای او به شدت می‌تپد. **5** برمی‌خیزم تا در را به روی او بگشایم. وقتی دست بر قفل می‌نهم، انگشتانم به عطر مُر آغشته می‌گردد. **6** در را برای محبوبم باز می‌کنم، ولی او رفته است. چقدر دلم می‌خواهد باز صدایش را بشنوم! دنبالش می‌گردم، اما او را در هیچ جا نمی‌یابم. صدایش می‌کنم، ولی جوابی نمی‌شنوم. **7** شبگردهای شهر مرا می‌یابند و می‌زنند و مجروح می‌کنند. نگهبانان حصار ردای مرا از من می‌گیرند. **8** ای دختران اورشلیم، شما را قسم می‌دهم که اگر محبوب مرا یافتید به او بگویید که من از عشق او بیمارم. **9** ای زیباترین زنان، مگر محبوب تو چه برتری بر دیگران دارد که ما را اینچنین قسم می‌دهی؟ **10** محبوب من سفیدرو و زیباست. او در میان ده هزار همتایی ندارد. **11** سر او با موهای موج سیاه رنگش، با ارزشتر از طلای ناب است. **12** چشمانش به لطافت کبوترانی است که کنار نهرهای آب نشسته‌اند و گویی خود را در شیر شسته‌اند. **13**

7 ای شاهزاده من، پاهای تو در صندل، چه زیباست. انحنای رانهایت همچون جواهراتی است که به دست هنرمندان ماهر تراش داده شده باشند. **2** ناف تو مانند جامی است که پر از شراب گوارا باشد. کمر تو همچون خرمن گندمی است که سوسنها احاطه‌اش کرده باشند. **3** سینه‌هایت مثل بچه غزالهای دوقلو هستند. **4** گردنت مثل برجی از عاج است و چشمانت مانند آب زلال برکه‌های حبشون نزد دروازه بیت ربیم. بینی تو به زیبایی برج لبنان است که بر سر راه دمشق می‌باشد. **5** سرت مانند کوه کرم‌ل افراشته است و گیسوانت به لطافت اطلس‌اند، و حلقه‌های موهای پادشاهان را اسیر خود می‌سازند. **6** تو چه زیبایی، ای محبوبه من؛ تو چه شیرین و چه دلپسندی! **7** مانند درخت نخل، بلند قامتی و سینه‌هایت

همچون خوشه‌های خرماس. 8 به خود گفتم: «از این درخت نخل بالا خواهم رفت و شاخه‌هایش را خواهم گرفت.» سینه‌هایت مانند خوشه‌های انگور است و نفس تو بوی دل‌انگیز سیب می‌دهد؛ 9 بوسه‌هایت چون گوارترین شرابها است. محبوبه باشد که این شراب به محبوبم برسد و بر لبان و دهانش به ملایمت جاری شود. 10 من از آن محبوبم هستم و محبوبم مشتاق من است. 11 ای محبوب من، بیا تا به دشتها برویم؛ شب را در دهکده‌ای به سر ببریم، 12 و صبح زود برخاسته، به میان تاکستانها برویم تا ببینیم که آیا درختان انگور گل کرده و گلپایشان شکفته‌اند؟ ببینیم درختان انار شکوفه کرده‌اند؟ در آنجا من عشق خود را به تو تقدیم خواهم کرد. 13 مهر گیاهها رایحه خود را پخش می‌کنند و نزدیک درهای ما همه نوع میوه خوش طعم وجود دارد. من همه نوع لذت نو و کهنه برای تو، ای محبوب من، ذخیره کرده‌ام.

8 ای کاش تو برادر من بودی که از سینه مادرم شیر خورده است. آنگاه هر جا تو را می‌دیدم می‌توانستم تو را بیوسم، بدون آنکه رسوا شوم. 2 دست را می‌گرفتم و تو را به خانه مادرم که مرا بزرگ کرده، می‌بردم. در آنجا شراب خوش طعم و عصاره انار خود را به تو می‌دادم تا بنوشی. 3 دست چپ تو زیر سر من می‌بود و دست راست مرا در آغوش می‌کشید. 4 ای دختران اورشلیم، شما را قسم می‌دهم که مزاحم عشق ما نشوید. 5 این کیست که بر محبوب خود تکیه کرده و از صحرا می‌آید؟ محبوب در زیر آن درخت سیب، جایی که مادرت با درد زایمان تو را به دنیا آورد، من عشق را در دلت بیدار کردم. 6 عشق مرا در دل خود مهر کن و مرا چون حلقه طلا بر بازویت ببند تا همیشه با تو باشم. عشق مانند مرگ قدرتمند است و شعله‌اش همچون شعله‌های پر قدرت آتش با بی‌رحمی می‌سوزاند و نابود می‌کند. (Sheol h7585) 7 آبهای بسیار نمی‌توانند شعله عشق را خاموش کنند و سیلابها قادر نیستند آن را فرو نشانند. هر که بکوشد با ثروتش عشق را بچنگ آورد، جز خفت و خواری چیزی عایدش نخواهد شد. 8 خواهر کوچکی داریم که سینه‌هایش هنوز بزرگ نشده‌اند. اگر کسی به خواستگاری او بیاید چه خواهیم کرد؟ 9 اگر او دیوار می‌بود بر او برجهای نقره می‌ساختیم و اگر در می‌بود با روکشی از چوب سرو او را می‌پوشانیدیم. 10 من دیوارم و سینه‌هایم برجهای آن. من دل از محبوب خود ربوده‌ام. 11 سلیمان در بلع هامون تاکستانی داشت و آن را به کشاورزان اجاره داد که هر یک، هزار سکه به او بدهند. 12 اما ای سلیمان، من تاکستان خود را به تو می‌دهم، هزار سکه آن مال توست و دویست سکه مال کسانی که از آن نگهداری می‌کنند. 13 ای محبوبه من، بگذار صدایت را از باغ بشنوم، دوستانم منتظرند تا صدایت را بشنوند. 14 نزد من بیا ای محبوب من، همچون غزال و بچه آهو بر کوههای عطرآگین، به سوی من بیا.

دهید، به دم شمشیر دشمن کشته خواهید شد.» این کلام خداوند است. **21** ای اورشلیم، زمانی تو نسبت به خداوند وفادار بودی، اما اینک همچون یک فاحشه به دنبال خدایان دیگر می‌روی. زمانی شهر عدل و انصاف بودی، اما اکنون شهر جنتی‌کاران شده‌ای. **22** زمانی چون نقره خالص بودی، ولی اینک فلزی بی‌مصرف شده‌ای. زمانی همچون شراب ناب بودی، ولی اکنون با شرابی آمیخته با آب شده‌ای. **23** رهبرانت شورشگر و شریک دزدانند؛ همه رشوه‌خوارند و هدیه می‌گیرند؛ از یتیمان حمایت نمی‌کنند و به دادخواهی بیوه‌زنان گوش نمی‌دهند. **24** بنابراین خداوند، خداوند لشکرهای آسمان، خداوند متعال اسرائیل، به آنها می‌گوید: «شما دشمن من هستید؛ تا از شما انتقام بگیرم آرام نمی‌شوم. **25** دست خود را به ضد شما بلند می‌کنم و شما را مثل فلز در کوره می‌گذارم تا از ناخالصی خود پاک شوید. **26** «مانند گذشته، رهبران و مشاورانی لایق به شما خواهم بخشید تا اورشلیم را به شهر عدالت و امانت مشهور سازند.» **27** صهیون به انصاف نجات خواهد یافت و اهالی توبه‌کار آن به عدالت احیا خواهند شد. **28** اما گناهکاران و عصیانگران را به هلاکت خواهد رساند و کسانی را که او را ترک کنند نابود خواهد کرد. **29** شما از بت‌پرستی خود در زیر درختان بلوط باغایان خجل و شرمسار خواهید شد، **30** و مانند بلوطی خشک و باغی بی‌آب، از بین خواهید رفت. **31** مردان زورمند شما با اعمالشان مانند کاه در آتش خواهند سوخت و کسی قادر نخواهد بود آنها را نجات دهد.

2

پیغام دیگری دربارهٔ سرزمین یهودا و شهر اورشلیم از جانب خداوند به اشعیا پسر آموص رسید: **2** در روزهای آخر، کوهی که خانهٔ خداوند بر آن قرار دارد، بلندترین قلهٔ دنیا محسوب خواهد شد و مردم از سرزمینهای مختلف به آنجا روانه خواهند گردید. **3** آنان خواهند گفت: «یابید به کوه خداوند که خانهٔ خدای یعقوب بر آن قرار دارد برویم تا او قوانین خود را به ما یاد دهد و ما آنها را اطاعت کنیم.» زیرا خداوند احکام خود را از صهیون و کلامش را از اورشلیم صادر می‌کند. **4** خداوند در میان قومها داوری خواهد کرد و به منازعات بین قومها خاتمه خواهد داد. ایشان شمشیرهای خود را برای ساختن گاوآهن در هم خواهند شکست، و نیزه‌های خویش را برای تهیهٔ اره. قومها دیگر به جان هم نخواهند افتاد و خود را برای جنگ آماده نخواهند کرد. **5** ای نسل یعقوب یابید در نور خداوند راه برویم! **6** تو، ای خداوند، قوم خود خاندان یعقوب را ترک کرده‌ای زیرا سرزمین ایشان از جادوگری شرقی‌ها و فلسطینی‌ها پر شده و مردم رسوم بیگانگان را به‌جا می‌آورند. **7** سرزمین آنها مملو از طلا و نقره گشته و گنجهایشان بی انتهایست، زمینشان از اسبها پر شده و اراهه‌هایش بی پایان است. **8** سرزمین آنها آکنده از تنهاس و ساخته‌های دست خویش را پرستش می‌کنند، یعنی آنچه را که با انگشتان خود ساخته‌اند. **9** مردم جلوی آنها خم می‌شوند و خود را پست می‌سازند، پس تو آنها را نخواهی بخشید. **10** مردم از ترس خداوند و هیبت

حضور او به درون غارها و شکاف صخره‌ها خواهند خرید و خود را در قوم من، رهبران شما کودکان و حاکمانان زنان. آنان شما را به خاک پنهان خواهند کرد. **11** در آن روز، بلندپروازی و تکبر انسانها گمراهی و نابودی می‌کشانند. **13** خداوند برخاسته تا قوم خود را نابود خواهد شد و فقط خداوند متعال خواهد بود. **12** روزی خواهد رسید که خداوند لشکرهای آسمان بر ضد اشخاص مغرور و متکبر و بر هر آنچه برافراشته شده باشد، برخواهد خاست و آنها را پست خواهد کرد. **13** همهٔ سروهای بلند لبنان و بلوطهای ستر باشان خم خواهند گردید. **14** تمام کوهها و تپه‌های بلند، **15** و همهٔ برجها و خون می‌کشید؟» **16** خداوند زنان مغرور صهیون را نیز محاکمه حصارهای مرتفع با خاک یکسان خواهند شد. **16** تمام کشتی‌های بزرگ و باشکوه، در برابر خداوند متلاشی خواهند گردید. **17** تمام شکوه و عظمت انسان از بین خواهد رفت و غرور آدمیان به خاک نشاندۀ خواهد شد. بنتها به کلی نابود خواهند گردید و در آن روز فقط خداوند متعال خواهد بود. **19** هنگامی که خداوند برخیزد تا زمین را بلرزاند، تمام دشمنانش از ترس و از هیبت جلال او به درون غارها و شکاف صخره‌ها خواهند خرید. **20** آنگاه مردم بتهای طلا و نقرهٔ خود را که برای پرستش ساخته بودند، برای موشهای کور و خفاشها خواهند گذاشت. **21** ایشان به درون غارها خواهند خزید تا از هیبت جلال خداوند که برخاسته است تا زمین را به لرزه درآورد، خود را در میان شکافهای صخره‌ها پنهان سازند. **22** انسان چقدر ضعیف است! او مثل نفسی که می‌کشد ناپایدار است! هرگز به انسان توکل نکنید.

3 خداوند، خدای لشکرهای آسمان، به‌زودی رزق و روزی اورشليم متروک شده، در سوگ آنان خواهد نشست و ناله سر خواهد داد.

4 در آن زمان تعداد مردان به قدری کم خواهد بود که هفت زن داشت. قحطی نان و آب خواهد بود. **2** جنگاوران و سپاهیان، داوران و انبیا، فالگیران و ریش‌سفیدان، **3** سرداران و اشراف‌زادگان و حکیمان، صنعتگران ماهر و جادوگران زبردست، همگی از بین خواهند رفت. **4** به جای آنان، کودکان مملکت را اداره خواهند کرد. **5** همه جا هرج و مرج خواهد بود و هر کس حق دیگری را پایمال خواهد نمود. همسایه با همسایه به نزاع خواهد پرداخت، جوانان احترام پیران را نگه نخواهند داشت و اشخاص پست علیه انسانهای شریف برخواهند خاست. **6** روزی خواهد رسید که افراد یک خاندان، یکی را از بین خود انتخاب کرده، خواهند گفت: «تو لباس اضافه داری، پس در این ویرانی رهبر ما باش.» **7** او جواب خواهد داد: «نه، هیچ کمکی از دست من برنمی‌آید! من نیز خوراک و پوشاک ندارم. مرا رهبر خود نکنید!» **8** آری، اورشليم خراب خواهد شد و یهودا از بین خواهد رفت، زیرا مردم بر ضد خداوند سخن می‌گویند و عمل می‌کنند و به حضور پر جلال او اهانت می‌نمایند. **9** چهرهٔ آنان راز درونشان را فاش می‌سازد و نشان می‌دهد که گناهکارند. آنان مانند مردم سلوم و عموره آشکارا گناه می‌کنند. وای بر آنان، زیرا با این کارهای زشت، خود را دچار مصیبت کرده‌اند. **10** به عادلان بگویند: «سعادت‌مندی نصیب شما خواهد شد و از ثمرهٔ کارهای خود بهره‌مند خواهید گردید.» **11** ولی به شریران بگویند: «وای بر شما، زیرا مصیبت نصیب شما خواهد شد و به سزای اعمالتان خواهید رسید.» **12** ای

5 اینک سرودی دربارهٔ محبوب خود و تاکستانش می‌سرایم: محبوب من تاکستانی بر تپای حاصلخیز داشت. **2** او زمینش را کند و سنگهایش را دور ریخت، و بهترین درختان مو را در آن کاشت. درون آن برج دیدبانی ساخت، چرخشی نیز در آن کند. چشم انتظار انگور نشست، اما تاکستانش انگور ترش آورد. **3** اکنون محبوب من می‌گوید: «ای اهالی اورشليم و یهودا، شما در میان من و تاکستانم

حکم کنید! 4 دیگر چه می‌بایست برای تاختستان خود می‌کردم که نکرده‌ام؟ پس چرا وقتی منتظر انگور شیرین بودم، انگور ترش آورد؟ 5 ایشان را مجازات کند. تپه‌ها به لرزه در می‌آیند، و لاشه‌های مردم مثل حال به شما می‌گویم با تاختستان خود چه خواهم کرد. من دیواری را زباله در خیابانها انداخته می‌شوند. با وجود این، خشم و غضب او که دوش کشیده‌ام، خراب خواهد کرد تا به چراگاه تبدیل شود و زیر پای حیوانات پامال گردد. 6 تاختستانم را دیگر هرس نخواهم کرد و قومهایی را از دور دست فرا خواهد خواند تا به اورشلیم بیایند. آنها زمینش را دیگر نخواهم کند. آن را و می‌گذارم تا در آن خار و خس به سرعت خواهند آمد 27 و در راه خسته نخواهند شد و پایشان بروید و به ابرها دستور می‌دهم که دیگر بر آن نبارند. 7 داستان تاختستان، داستان قوم خداوند لشکرهای آسمان است. بنی‌اسرائیل همان تاختستان هستند و مردم یهودا نهالهایی که خداوند با خشنودی در تاختستان خود نشانده. او از قوم خود انتظار انصاف داشت، ولی ایشان بر مردم ظلم و ستم روا داشتند. او انتظار عدالت داشت، اما فریاد مظلومان به گوشش می‌رسید. 8 وای بر شما که دائم خانه و مزرعه می‌خرید تا دیگر جایی برای دیگران نماند و خود به تنهایی در سرزمینتان ساکن شوید. 9 خداوند لشکرهای آسمان به من فرمود که غریب و تاریکی و اندوه سراسر اسرائیل را فرا خواهد گرفت و آسمان آن این خانه‌های بزرگ و زیبا ویران و خالی از سکنه خواهند شد. 10 از تیره خواهد شد.

6 ده جریب تاختستان، یک بشکه شراب نیز به دست نخواهد آمد و ده من دانه، حتی یک من غله نیز نخواهد داد! 11 وای بر شما که صبح زود بلند می‌شوید و تا نیمه‌شب به عیش و نوش می‌پردازید. 12 با بربط و چنگ، دف و نی و شراب محفل خود را گرم می‌کنید، اما به کارهای خداوند نمی‌اندیشید. 13 بنابراین، ای قوم من، به خاطر این نابرداری به سرزمینهای دور دست تبعید خواهید شد. رهبرانتان از گرسنگی و مردم عادی از تشنگی خواهند مرد. 14 دنیای مردگان با ولع زیاد دهان خود را باز کرده، تا آنها را به کام خود فرو برد. بزرگان و اشراف‌زادگان اورشلیم همراه مردم عادی که شادی می‌کنند، همگی طعمه مرگ خواهند شد. (Sheol h7585) 15 در آن روز، متکبران پست خواهند شد و همه خوار و ذلیل خواهند گردید، 16 اما خداوند لشکرهای آسمان برتر از همه خواهد بود، زیرا فقط او مقدس، عادل و نیکوست. 17 در آن روزها، حیوانات در میان ویرانه‌های دولتمندان اورشلیم خواهند چرید؛ آنجا چراگاه برهه‌ها و گوساله‌ها و بزها خواهد شد. 18 وای بر آنانی که مثل حیوانی که به گاری بسته شده باشد، گناهانشان را با طناب به دنبال خود می‌کشند، 19 و با تمسخر می‌گویند: «ای خدا، زود باش ما را تنبیه کن! می‌خواهیم ببینیم چه کاری از دستت برمی‌آید!» 20 وای بر شما که خوب را بد و بد را خوب می‌دانید؛ تاریکی را به جای نور و نور را به جای تاریکی می‌گذارید، تلخی را شیرینی و شیرینی را تلخی می‌خوانید. 21 وای بر شما که خود را دانا می‌پندارید و به نظر خود عاقل می‌نمایید؛ 22 وای بر شما که استادید اما نه در اجرای عدالت، بلکه در شرابخواری و میگساری! 23 از بدکاران رشوه می‌گیرید و آنان را تبرئه می‌کنید و حق نیکوکاران را پامال می‌نمایید. 24 بنابراین مانند کاه و علف خشک که در آتش می‌افتد و می‌سوزد، ریشه‌هایتان خواهد گندید و شکوفه‌هایتان خشک خواهد شد، زیرا قوانین خداوند لشکرهای آسمان را دور انداخته، کلام خدای مقدس اسرائیل را خوار شمرده‌اید. 25

در سرزمین خود باقی می‌مانند، اما آنان نیز از بین خواهند رفت. با این حال قوم اسرائیل مانند بلوط و چنار خواهند بود که چون قطع شود کنده‌اش در زمین باقی می‌ماند و دوباره رشد می‌کند.»

7 در زمانی که آحاز (پسر یوتام و نوه عزرا) بر یهودا سلطنت می‌کرد، رصین، پادشاه سوریه و قحح (پسر رملیا)، پادشاه اسرائیل به اورشلیم حمله کردند، ولی نتوانستند آن را تصرف کنند. **2** وقتی به خاندان داوود خبر رسید که سوریه و اسرائیل با هم متحد شده‌اند تا با یهودا بجنگند، دل پادشاه یهودا و قوم او از ترس لرزید، همان‌طور که درختان جنگل در برابر طوفان می‌لرزند. **3** سپس خداوند به اشعیا فرمود: «تو با پسر تشاریاشوب به دیدن آحاز پادشاه برو. او را در جاده‌ای که رختشوییها در آن کار می‌کنند، در انتهای قنات حوض بالایی پیدا خواهی کرد. **4** به او بگو که نگران نباشد، فقط آماده باشد و آرام بنشیند. آتش خشم رصین پادشاه سوریه و قحح پسر رملیا مانند دودی است که از دو تکه هیزم بلند می‌شود؛ بگو از آنها نترسد. **5** بله، پادشاهان سوریه و اسرائیل بر ضد یهودا با هم تبهانی کرده، می‌گویند: **6** «بیاید به یهودا لشکرکشی کنیم و مردمانش را به وحشت اندازیم و آن را تسخیر کرده، پسر طبل را بر تخت پادشاهی بنشانیم.» **7** «اما من که خداوند هستم می‌گویم که این نقشه عملی نخواهد شد، **8** زیرا قدرت سوریه محدود است به پایتختش دمشق و قدرت دمشق نیز محدود است به پادشاهش رصین. همچنین اسرائیل نیز قدرتی بیش از پایتختش سامره و سامره نیز قدرتی بیش از پادشاهش قحح ندارد. بدانید که پادشاهی اسرائیل در عرض شصت و پنج سال از بین خواهد رفت. آیا این را باور می‌کنید؟ اگر سخنان مرا باور نکنید شما نیز از بین خواهید رفت.» **10** سپس خداوند پیام دیگری برای آحاز پادشاه فرستاد: **11** «ای آحاز، از من علامتی بخواه تا مطمئن شوی که دشمنانت را شکست خواهم داد. هر علامتی که بخواهی، چه در زمین باشد چه در آسمان، برایت انجام خواهد شد.» (Sheol h7585) **12** اما پادشاه قبول نکرد و گفت: «این کار را نخواهم کرد و خداوند را امتحان نخواهم نمود.» **13** پس اشعیا گفت: «ای خاندان داوود، آیا این کافی نیست که مردم را از خود بیزار کرده‌اید؟ اینک می‌خواهید خدای من را از خود بیزار کنید؟ **14** حال که چنین است خداوند خودش علامتی به شما خواهد داد. آن علامت این است که بارکه آریستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد و نامش را عمانوئیل خواهد گذاشت. **15** قبل از اینکه این پسر از شیر گرفته شود و خوب و بد را تشخیص دهد، سرزمین این دو پادشاه که اینقدر از آنها وحشت دارید، متروک خواهد شد. **17** «اما پس از آن خداوند، تو و قوم و خاندانت را به آنچنان بلایی دچار خواهد ساخت که از زمانی که پادشاهی سلیمان به دو مملکت اسرائیل و یهودا تقسیم شد، تاکنون نظیرش دیده نشده است. بله، او پادشاه آشور را به سرزمینت خواهد فرستاد.» **18** خداوند سپاهیان مصر را فرا خواهد خواند و آنها مانند مگس بر شما هجوم خواهند آورد و سربازان آشور را

8 خداوند به من فرمود که لوحی بزرگ بگیرم و با خط درشت بنویسم: «مهر شلال حاش بز» **2** من از اوربای کاهن و زکریا (پسر بیرکیا) که مردانی امین هستند خواستم هنگام نوشتن حاضر باشند و شهادت دهند که من آن را نوشته‌ام. **3** پس از چندی، همسر حامله شد و هنگامی که پسرمان به دنیا آمد خداوند فرمود: «نام او را مهر شلال حاش بز بگذار. **4** پیش از آنکه این پسر بتواند "پدر" و "مادر" بگوید، پادشاه آشور به دمشق و سامره یورش خواهد برد و اموال آنها را غارت خواهد کرد.» **5** پس از آن، باز خداوند به من فرمود: **6** «حال که مردم یهودا آبهای ملایم نهر شیلوه را خوار می‌شمارند و دلشان با رصین پادشاه و قحح پادشاه خوش است، **7** من سیلابی نیرومند از رود فرات، یعنی پادشاه آشور را با تمامی شکوهش، بر آنها خواهم آورد. این سیلاب بر تمامی آبراههای خود طغیان کرده، **8** به سوی یهودا پیش خواهد رفت و آن را تا به گردن خواهد پوشاند؛ و بالهایش را باز کرده، سرتاسر سرزمین تو را، ای عمانوئیل، پر خواهد ساخت.» **9** ای قومه‌ها هر کاری از دستتان است که بارکه آریستن شده، پسری به دنیا خواهد آورد و نامش را عمانوئیل خواهد گذاشت. **15** قبل از اینکه این پسر از شیر گرفته شود و خوب و بد را تشخیص دهد، سرزمین این دو پادشاه که اینقدر از آنها وحشت دارید، متروک خواهد شد. **17** «اما پس از آن خداوند، تو و قوم و خاندانت را به آنچنان بلایی دچار خواهد ساخت که از زمانی که پادشاهی سلیمان به دو مملکت اسرائیل و یهودا تقسیم شد، تاکنون نظیرش دیده نشده است. بله، او پادشاه آشور را به سرزمینت خواهد فرستاد.» **18** خداوند سپاهیان مصر را فرا خواهد خواند و آنها مانند مگس بر شما هجوم خواهند آورد و سربازان آشور را

سنگی خواهد بود که سبب لغزش شود و صخره‌ای که باعث سقوط گردد. او برای ساکنان اورشلیم دامی پنهان خواهد بود. 15 بسیاری از خانه‌های ما ریخته، ولی با سنگها آنها را بازسازی خواهیم کرد. هر آن لغزیده، خواهند افتاد و خرد خواهند شد و بسیاری دیگر در دام چند درختان انجیر ما بریده شده‌اند، اما به جای آنها درختان سرو افتاده، گرفتار خواهند گردید.» 16 ای شاگردان من، شما باید کلام خواهیم کاشت.» 11 خداوند دشمنان اسرائیل را علیه او برانگیخته و دستورهایی را که خدا به من داده است مهر و موم کرده، حفظ است. 12 او سوری‌ها را از شرق و فلسطینی‌ها را از غرب فرستاده تا کیند. 17 من منتظرم تا خداوند ما را یاری کند، هر چند اکنون خود اسرائیل را ببینند. با این حال، خشم خداوند فروکش نکرده و دست را از قوم خویش پنهان کرده است. بر او امیدوار خواهیم بود. 18 من و او همچنان برای مجازات دراز است. 13 اما اسرائیل توبه نمی‌کند و فرزندی که خداوند به من داده است، از طرف خداوند لشکرها به سوی خداوند لشکرها آسمان بر نمی‌گردد. 14 بنابراین، خداوند آسمان که در اورشلیم ساکن است برای اسرائیل علامت و نشانه در یک روز مردم اسرائیل و رهبرانشان را مجازات خواهد کرد و سر و هستم. 19 وقتی مردم به شما می‌گویند که با فالگیران و جادوگرانی دم این قوم را خواهد برید! 15 ریش‌سفیدان و اشراف اسرائیل سر قوم که زیر لب ورد می‌خوانند مشورت کنید، شما در جواب بگویید: «آیا هستند و انبیای کاذبش دم آن. 16 اینها که هادیان قوم هستند قوم را از مردگان دربارهٔ زندگان مشورت بخواهیم؟ چرا از خدای خود مشورت به گمراهی و نابودی کشانده‌اند. 17 خداوند جوانانشان را مجازات نخواهیم؟» 20 مردم موافق کلام و دستورهای خدا سخن نمی‌گویند و خواهد کرد و حتی بر بیوه‌زنان و یتیمان‌شان نیز رحم نخواهد نمود، زیرا کلامشان عاری از نور حقیقت است. 21 ایشان در تنگی و گرسنگی همهٔ ایشان خدانشناس و شرور و دروغگو هستند. به این سبب است قرار خواهند گرفت و آواره خواهند شد. از شدت گرسنگی و پریشانی که هنوز خشم خدا فروکش نکرده و دست او برای مجازات ایشان پادشاه و خدای خود را نفرین خواهند کرد. به آسمان خواهند نگریست دراز است. 18 شرارت این قوم باعث شده غضب خداوند لشکرها 22 و به زمین نگاه خواهند کرد، ولی چیزی جز تنگی و پریشانی و آسمان افروخته گردد و مانند آتشی که خار و خس را می‌سوزاند و تاریکی نخواهند دید، و به سوی تاریکی محض رانده خواهند شد. تمام جنگل را فرا می‌گیرد و دود غلیظی به آسمان می‌فرستد، همه را بسوزاند. مردم مانند هیوم می‌سوزند و حتی برادر به برادر کمک

9 اما این تاریکی برای قوم خدا که در تنگی هستند تا ابد باقی نمی‌کند. 20 لقمه را از دست یکدیگر می‌قاپند و می‌خورند اما نخواهد ماند. خدا سرزمین قبایل زیبولن و نفتالی را در گذشته خوار و سیر نمی‌شوند. از شدت گرسنگی حتی بچه‌های خودشان را نیز ذلیل ساخته بود، اما در آینده او تمام این سرزمین را از دریای مدیترانه می‌خورند! 21 قبیلهٔ منسی و قبیلهٔ افرایم بر ضد یکدیگر، و هر دو گرفته تا آن سوی اردن و تا خود جلیل که بیگانگان در آن زندگی بر ضد یهودا برخاسته‌اند. ولی با وجود این خشم خداوند فروکش می‌کنند، مورد احترام قرار خواهد داد. 2 مردمانی که در تاریکی راه می‌روند، نوری عظیم خواهند دید، و بر آنان که در دیار ظلمت غلیظ ساکن بودند، نوری خواهد تابید. 3 ای خداوند، تو خوشی قوم خود را افزودی و به ایشان شادمانی بخشیدی. آنها همچون کسانی که با شادی محصول را درو می‌کنند، و مانند آنانی که با خوشحالی غنایم را بین خود تقسیم می‌نمایند، در حضور تو شادمانی می‌کنند. 4 زیرا تو یوغی را که بر گردن آنها بود شکستی و ایشان را از دست قوم تجاوزگر رهانیدی، همچنانکه در گذشته مدیانی‌ها را شکست داده، قومت را آزاد ساختی. 5 تمام اسلحه‌ها و لباسهای جنگی که به خون آغشته‌اند خواهند سوخت و از بین خواهند رفت. 6 زیرا فرزندی برای ما به دنیا آمده! پسری به ما بخشیده شده! او بر ما سلطنت خواهد کرد. نام او «عجیب»، «مشیر»، «خدای قدیر»، «پدر جوادانی» و «سرور سلامتی» خواهد بود. 7 او بر تخت پادشاهی داوود خواهد نشست و بر سرزمین او تا ابد سلطنت خواهد کرد. پایهٔ حکومتش را بر عدل و انصاف استوار خواهد ساخت، و گسترش فرمانروایی صلح‌پرور او را انتهایی نخواهد بود. خداوند لشکرها آسمان چنین اراده فرموده و این را انجام خواهد داد. 8 خداوند برضد خاندان یعقوب سخن گفته، او قوم اسرائیل را مجازات خواهد کرد، 9 و تمام قوم که در سامره و سایر شهرها هستند خواهند فهمید که او این کار را کرده

10 وای بر قاضیان بی‌انصاف که قوانین غیر عادلانه وضع می‌کنند تا حق فقیران و بیوه‌زنان و یتیمان قوم مرا پایمال کنند و اموالشان را به غارت ببرند و بر ایشان ظلم کنند. 3 در روز بازخواست، وقتی خدا از سرزمین دور دست بر شما مصیبت بفرستد، چه خواهید کرد؟ به چه کسی پناه خواهید برد؟ گنج‌هایتان را کجا مخفی خواهید کرد؟ 4 در آن روز هر چه دارید زیر پای اسیران و کشته‌شدگان از بین خواهد رفت. با این حال، غضب خدا فروکش نخواهد کرد و دست او برای مجازات شما همچنان دراز خواهد بود. 5 خداوند می‌فرماید: «وای بر آشور که عصای خشم من است. من آشور را مانند چوب تنبیه به دست خواهم گرفت و برای مجازات آنانی که بر ایشان خشمناک هستم به کار خواهم برد. 6 قوم آشور را بر ضد این قوم خدانشناس که مورد خشم من هستند خواهم فرستاد تا آنها را غارت کنند و مانند گل، زیر پاهای خود لگدمال نمایند.» 7 اما پادشاه آشور نمی‌داند که وسیله‌ای است در دست خدا. آرزوی دل او این است که اقوام بسیاری را نابود کند. 8 می‌گوید: «سرداران من هر یک پادشاهی هستند! 9 شهرهای کرکمش و کلنو و حمات و سامره و سایر شهرها هستند خواهند فهمید که او این کار را کرده

ممالکی را که بتهايشان بيش از بتهای اورشلیم و سامره بودند از بين ممالکی که بتهايشان بيش از بتهای اورشلیم و سامره بودند از بين بردیم. **11** ما سامره را با تمام بتهايش نابود کردیم و همین کار را نیز با اورشلیم و بتهايش خواهيم کرد.» **12** پس از آن که خداوند پادشاه آشور را برای مجازات کوه صهیون و اورشلیم به کار گرفت، آنگاه برمی گردد و پادشاه مغرور و متکبر آشور را نیز مجازات می کند. **13** که هیزم شکن درختان جنگل لبنان را با ضربه های تیر قطع می کند، پادشاه آشور می گوید: «من به قدرت و حکمت و دانش خود در این جنگها پیروز شده ام. من به نیروی خود مرزهای ممالک را از میان برداشتم و پادشاهان را سرکوب کردم و گنجهایشان را به یغما بردم. زمین خواهند افتاد.

14 ممالک دنیا را مانند آشیانه پرندهگان تکان دادم و ثروت آنان را که مثل تخمهای پرندهگان به زمین می ریخت جمع کردم بدون این که کسی جرأت کند بالی برآیم تکان دهد و یا دهانش را باز کرده، جیک جیک کند.» **15** اما خداوند می فرماید: «آیا تیر به خود می بالد که قدرتش بیش از هیزم شکن است؟ آیا اره خود را بالاتر از کسی می داند که اره می کند؟ آیا عصا انسان را بلند می کند یا انسان عصا را؟» **16** خداوند لشکرهای آسمان بر جنگاوران تنومند پادشاه آشور بلایی خواهد فرستاد تا آنها را ضعیف و نحیف کند و مانند آتش آنها را بسوزاند. **17** خدای پاک که نور اسرائیل است همچون شعله آتش در یک روز همه چیز را مانند خار و خس خواهد سوزاند. **18** جنگل و مزارع پهنوار آنها از بین خواهد رفت درست مانند بیماری که جسم و جانش تباه می شود. **19** درختان جنگل به قدری کم خواهد شد که یک کودک نیز خواهد توانست آنها را بشمارد. **20** زمانی فرا خواهد رسید که کسانی که در اسرائیل و یهودا باقی مانده باشند، دیگر تکیه گاهشان آشور نخواهد بود، بلکه از صمیم قلب بر خداوند که یگانه قدوس اسرائیل است توکل خواهند داشت. **21** تعداد کمی، یعنی باقی ماندگان یعقوب به سوی خدای قادر مطلق باز خواهند گشت. **22** هر چند اکنون قوم اسرائیل مانند شتهای ساحل دریا بی شمارند، ولی در آن زمان عده کمی از ایشان باقی خواهند ماند و این عده به وطن باز خواهند گشت، زیرا مجازات عادلانه ای که تعیین شده، اجرا خواهد شد. **23** خداوند، آن خداوند لشکرهای آسمان، بدون درنگ و با قطعیت تمام سرزمین ایشان را ویران خواهد کرد. **24** خداوند، آن خداوند لشکرهای آسمان، می فرماید: «ای قوم من که در صهیون ساکنید، از آشوریان نترسید، حتی اگر مانند مصریان در قدیم بر شما ظلم کنند. **25** زیرا پس از مدت کوتاهی از مجازات شما دست خواهم کشید و به هلاک کردن آنها خواهم پرداخت.» **26** خداوند لشکرهای آسمان ایشان را مجازات خواهد کرد همان گونه که مدیانی ها را در کنار صخره غراب، و مصری ها را در دریا هلاک کرد. **27** در آن روز خداوند به اسارت شما پایان خواهد داد و شما قوی خواهید شد و یوغ بندگی از گردن شما خواهد افتاد. **28** سربازان دشمن به شهر عای رسیده اند! از مغرور عبور کرده و ساز و برگ خود را در مکشاش گذاشته اند. **29** از گذرگاه گذشته اند و می خواهند شب را در جعبه به سر برند. اهالی شهر رامه هراسانند. تمام مردم جعبه، شهر شائول، از ترس جان خود فرار می کنند. **30** ای مردم

16 برای بازماندگان قوم او در آشور شاهراهی خواهد بود تا آنان مانند اجداد خود که از مصر بیرون آمدند، به سرزمین خود بازگردند. گیر یفتد با شمشير يا نيزه كشته خواهد شد. **16** اطفال كوچك در

برابر چشمان والدینشان به زمین کوبیده خواهند شد؛ خانه‌ها غارت و زنان بی عصمت خواهند گردید. **17** «من مادها را که توجهی به طلا

ندادند، تو را شکر می‌کنم، زیرا بر من غضبناک بودی، اما اینک مرا تسلی می‌دهی و دیگر غضبناک نیستی. **2** پرستی خدا نجات‌دهنده پیشکش کردن ثروت خود جان خود را نجات دهند. **18** سپاهیان من است؛ بر او توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید. خداوند یهوه قوت و سرود من است؛ او نجات من است.» **3** پس با شادمانی از چشمه‌های نجات آب خواهید کشید، **4** و در آن روز خواهید گفت: «خداوند را شکر کنید! نام او را ستایش نمایید! اعمال او را به دنیا اعلام کنید! بگویند که او عظیم است!» **5** برای خداوند سرود بسرایید، زیرا کارهای بزرگی انجام داده است. بگذارید تمام جهان بدانند که او چه کرده است. **6** بگذارید مردم اورشلیم فریاد شادی سر دهند، زیرا خدای قلوب اسرائیل عظیم است و در میان قومش حضور دارد.»

13 این است پیامی که اشعیا پسر آموص درباره بابل از خدا دریافت کرد: **2** پرچم جنگ را بر تپه‌ای بلند برافرازد و سربازان را فرا خواند و دروازه‌های مجلل بابل را به آنها نشان دهد تا به سوی آنها

یورش برند. **3** من این سربازان را آماده کرده‌ام، و جنگاورانم را فرا خوانده‌ام تا خشم خود را جاری سازم، و آنها بر پیروزی من شادی خواهند کرد. **4** صدایی در کوهها به گوش می‌رسد! این صدا، صدای جمع شدن قومه‌های جهان است. خداوند لشکرهای آسمان آنها را برای جنگ آماده می‌کند. **5** آنها از سرزمینهای بسیار دور می‌آیند، ایشان همچون اسلحه‌ای در دست خداوند هستند تا توسط آنها تمامی خاک بابل را ویران کند و غضب خود را فرو نشانند.

6 ناله کنید، زیرا روز خداوند نزدیک است روزی که خدای قادر مطلق شما را هلاک کند. **7** در آن روز، دسته‌های همه از ترس سست خواهد شد و دلها آب خواهد گردید. **8** همه هراسان خواهند شد و دردی شدید مانند درد زنی که می‌زاید وجودشان را فرا خواهد گرفت. بر یکدیگر نظر خواهند افکند و از دیدن صورتهای دگرگون شده یکدیگر به وحشت خواهند افتاد. **9** اینک روز هولناک خشم و غضب خداوند فرا می‌رسد! زمین ویران خواهد شد و گناهکاران هلاک خواهند گردید. **10** آسمان بالای سرشان تاریک خواهد شد و ستارگان نور نخواهند داشت، خورشید هنگام طلوع تاریک خواهد شد و ماه روشنی نخواهد بخشید. **11** خداوند می‌فرماید: «من دنیا را به خاطر شرارتش، و بدکاران را به سبب گناهانشان مجازات خواهم کرد. تمام متمکبران را خوار خواهم ساخت و همه ستمگران را پست خواهم کرد. **12** مردمان را کمیاب‌تر از طلای خالص و طلای اوفیر خواهم ساخت. **13** من، خداوند لشکرهای آسمان، در روز خشم طوفانی خود، آسمانها را خواهم لرزاند و زمین را از جای خود تکان خواهم داد. **14** «بیگانگانی که در بابل ساکن باشند به سرزمینهای خود خواهند رفت. آنان مانند گله‌ای پراکنده و آهویی که مورد تعقیب

14 خداوند بر قوم اسرائیل ترحم خواهد کرد و بار دیگر آنها را برخواهد گردید و در سرزمینشان ساکن خواهد ساخت. بیگانگان مهاجر در آنجا با خاندان یعقوب زندگی خواهند کرد. **2** قومه‌های جهان به ایشان کمک خواهند کرد تا به وطن خود بازگردند. قوم اسرائیل در سرزمینی که خداوند به ایشان داده قومه‌های دیگر را به بردگی خواهند گرفت. آنانی که قوم اسرائیل را اسیر کرده بودند، خود به اسارت ایشان در خواهند آمد و بنی اسرائیل بر دشمنان خود فرمانروایی خواهند کرد. **3** هنگامی که خداوند قوم خود را از درد و اضطراب، بندگی و بردگی رهایی بخشد، **4** آنگاه ایشان با ریشخند به پادشاه بابل چنین خواهند گفت: «ای پادشاه ظالم سرانجام ناپود شدی و ستمکاریهایت پایان گرفت. **5** خداوند حکومت ظالمانه و شرارت‌آمیز تو را در هم شکست. **6** تو با خشم و غضب، مردم را پیوسته شکنجه و آزار می‌دادی، **7** اما اکنون تمام مردم از دست تو آسوده شده، در آرامش زندگی می‌کنند و از شادی سرود می‌خوانند. **8** حتی صنوبرها و سروهای لبنان نیز با شادمانی می‌سرایند: «از زمانی که تو سقوط کردی دیگر کسی نیست که ما را قطع کند!» **9** «دنیای مردگان آماده می‌شود تا به استقبال تو بیاید. رهبران و پادشاهان دنیا که سالها پیش مرده‌اند، آنجا در انتظار تو هستند. (Sheol h7585) **10** آنها وقتی تو را ببینند به تو خواهند گفت: «تو نیز مانند ما ضعیف شدی و با ما فرقی نداری! **11** حشمت تو از دست رفته است و نوای دلنشین بریطهای کاخ تو دیگر به گوش نمی‌رسد. اکنون تشک تو کرمها هستند و لحافت موربانه‌ها.» (Sheol h7585) **12** «ای ستاره درخشان صبح، چگونه از آسمان افتادی! ای که بر قومه‌های جهان مسلط بودی، چگونه بر زمین افکنده شدی! **13** در دل خود

می گفتی: ”تا به آسمان بالا خواهم رفت، تخت سلطنتم را بالای ستارگان خدا خواهم نهاد و بر قلّه کوهی در شمال که خدایان بر آن اجتماع می کنند جلوس خواهم کرد.“ 14 به بالای ابرها خواهم رفت و مانند خدای متعال خواهم شد.“ 15 اما تو به دنیای مردگان که در قعر زمین است، سرنگون شدی. (Sheol h7585) 16 اینک وقتی مردگان تو را می بینند به تو خیره شده، می پرسند: ”آیا این همان کسی است که زمین و قدرتهای جهان را می لرزاند؟“ 17 آیا این همان کسی است که دنیا را ویران می کرد و شهرها را از بین می برد و بر اسیران خود رحم نمی کرد؟“ 18 «پادشاهان جهان، شکوهمندانه در قبرهایشان آرامیده اند، 19 ولی جنازه تو مثل شاخه ای شکسته، دور انداخته شده است. نعش تو در قبر رویاز است و روی آن را جنازه های کشته شدگان جنگ پوشانده و مانند لاشه پامال شده، تا به سنگهای ته گودال فرو رفته است. 20 تو مانند پادشاهان دیگر دفن نخواهی شد، زیرا مملکت خود را از بین بردی و قوم خود را به نابودی کشاندی. از خاندان ضرور تو کسی زنده نخواهد ماند. 21 پسران تو به خاطر شرارت اجدادشان کشته خواهند شد، و کسی از آنها باقی نخواهد ماند تا دنیا را فتح کند و شهرها در آن بسازد.“ 22 خداوند لشکریهای آسمان می فرماید: «من خود بر ضد بابل برخوام خاست و آن را نابود خواهم کرد. نسل بابلی ها را ریشه کن خواهم کرد تا دیگر کسی از آنها زنده نماند.» 23 خداوند لشکریهای آسمان می فرماید: «بابل را به باتلاق تبدیل خواهم کرد تا جغدها در آن منزل کنند. با جاروی هلاکت، بابل را جارو خواهم کرد تا هر چه دارد از بین برود.» 24 خداوند لشکریهای آسمان قسم خورده، می گوید: «آنچه اراده نموده و تقدیر کرده ام به یقین واقع خواهد شد. 25 من سپاه آشور را هنگامی که به سرزمین من اسرائیل برسد، شکست خواهم داد و سربازانش را روی کوههایم تار و مار خواهم کرد. قوم من دیگر برده آنها نخواهد بود و آنها را بندگی نخواهد کرد. 26 دست توانای خود را دراز خواهم کرد و قومها را مجازات خواهم نمود. این است آنچه برای قومها تقدیر کرده ام.» 27 بله خداوند لشکریهای آسمان این را تقدیر کرده است. پس چه کسی می تواند آن را باطل کند؟ این دست اوست که دراز شده است، بنابراین چه کسی می تواند آن را بازگرداند؟ 28 در سالی که آحاز پادشاه درگذشت، این پیام از سوی خدا نازل شد: 29 ای فلسطینی ها، از مرگ پادشاهی که بر شما ظلم می کرد شادی نکنید، زیرا پسرش از او بدتر خواهد کرد! از مار، افعی به وجود می آید و از افعی، اژدهای آتشین! 30 خداوند بیچارگان قوم خود را شبانی خواهد کرد و آنها در چراگاه او راحت خواهند خوابید، اما بر شما فلسطینی ها قحطی خواهد فرستاد و شما را هلاک خواهد کرد. 31 ای شهرهای فلسطین گریه و شیون کنید و بلرزید، زیرا قشونی قدرتمند همچون دودی سیاه از شمال در حرکت است و سربازانش برای جنگیدن به جلو می تازند! 32 پس به فرستادگانی که از فلسطین می آیند چه باید گفت؟ باید گفت که خداوند اورشلیم را بنیاد نهاده تا قوم رنجیده او در آن پناه گیرند.

15 این است پیغام خدا برای سرزمین موآب: شهرهای عار و قیر موآب در یک شب ویران می شوند. 2 در دیون قوم عزادار موآب به بتخانه ها پناه می برند تا برای شهرهای نیو و میدبا گریه کنند. همه مردم موی سر و ریش خود را تراشیده، 3 لباس عزا پوشیده اند و در کوچه ها راه می روند. از هر خانه ای صدای شیون و زاری بلند است. 4 صدای گریه شهرهای حبش و العاله تا یاهص نیز شنیده می شود. حتی جنگاوران موآب نیز ناله می کنند و از شدت ترس می لرزند. 5 دلم برای موآب نالان است. مردم موآب به صوغ و عجلت شلشیا فرار می کنند؛ با گریه از گردنه لوحیت بالا می روند؛ صدای ناله ایشان در طول راه حورونایم به گوش می رسد. 6 رودخانه نمریم خشک شده است! علف سرسبز کنار رودخانه ها پلاسیده و نهالها از بین رفته اند. 7 مردم اندوخته خود را برمی دارند تا از راه دره بیدها فرار کنند. 8 شیون موآب در مرزهای آن طنین افکنده است و صدای زاری آن تا به اجلایم و بترایلیم رسیده است. 9 رودخانه دیمون از خون سرخ شده است، ولی خدا باز هم اهالی دیمون را مجازات خواهد کرد. بازماندگان و فراریان موآب نیز جان به در نخواهند برد و طعمه شیر خواهند شد.

16 آوارگان موآب از شهر سالع که در صحراست، برای پادشاه یهودا بروای به عنوان خراج می فرستند. 2 دختران موآب مانند پرندها بی آشیانه، در کناره رود ارنون آواره شده اند. 3 از مردم یهودا کمک می خواهند و با التماس می گویند: «ما را زیر سایه خود پناه دهید. از ما حمایت کنید. نگذارید به دست دشمن بیفتیم. 4 اجازه دهید ما آوارگان در میان شما بمانیم. ما را از نظر دشمنانمان پنهان کنید!» (سرانجام ظالم نابود خواهد شد و ستمکار و تاراج کننده از بین خواهد رفت. 5 آنگاه کسی از نسل داوود بر تخت پادشاهی خواهد نشست و با عدل و انصاف بر مردم حکومت خواهد کرد. حکومت او بر رحمت و راستی استوار خواهد بود.) 6 مردم یهودا می گویند: «ما درباره موآبی ها شنیده ایم. می دانیم چقدر متکبرند و به خود فخر می کنند، اما فخر آنها بی اساس است.» 7 مردم موآب برای سرزمین خود گریه می کنند؛ نان کشمشی قیرحارست را به یاد می آورند و آه می کشند. 8 مزرعه های حبش و تاکستانهای سبمه از بین رفته اند؛ درختان انگور را فرماندهان سپاه دشمن بریده اند. زمانی شاخه های این درختان انگور تا به شهر یعزیز می رسید و از بیابان گذشته، تا دریای مرده امتداد می یافت. 9 برای یعزیز و باغهای انگور سبمه گریه می کنم و ماتم می گیرم. اشکم چون سیل برای حبش و العاله جاری می شود، زیرا میوه ها و محصولش تلف شده است. 10 شادی و خوشحالی برداشت محصول از بین رفته است؛ در باغهای انگور، دیگر نغمه های شاد به گوش نمی رسد؛ دیگر کسی انگور را در چرخشتها، زیر پا نمی فشرد؛ صدای شادمانی خاموش شده است. 11 دل من مانند بریط برای موآب می نالد و برای قیرحارس آه می کشد. 12 اهالی موآب بی جهت به سوی بتخانه های خود بالا می روند تا دعا کنند؛

آنها بی جهت خود را خسته می کنند، زیرا دعایشان مستجاب نخواهد می شود گوش دهید! **4** خداوند به من چنین فرموده است: «من شد. **13** این بود پیغامی که خداوند از قبل درباره موآب فرموده بود. از مکان خود به آرامی نظر خواهم کرد، به آرامی یک روز باصفای **14** اما اینک خداوند می فرماید: «درست پس از سه سال، شکوه و تابستانی و یک صبح دلپذیر پائیزی در وقت حصاد.» **5** زیرا پیش از جلال موآب از بین خواهد رفت و از جماعت زیاد آن عده کمی باقی خواهد ماند و آنها نیز قوت خود را از دست خواهند داد.»

17 این است پیغام خدا درباره دمشق: «دمشق از بین خواهد رفت و تبدیل به ویرانه خواهد شد. **2** شهرهای "عروعر" متروک خواهد شد و گوسفندان از آنجا خواهند خوابید و کسی نخواهد بود که آنها را بترساند. **3** اسرائیل قدرتش را از دست خواهد داد و دمشق سقوط خواهد کرد. بازماندگان سوریه مانند قوم اسرائیل خوار و ضعیف خواهند شد.» این را خداوند لشکرهای آسمان فرموده است. **4** خداوند می فرماید: «عظمت اسرائیل محو خواهد شد و ثروتش از بین خواهد رفت. **5** در آن روز، اسرائیل مانند کشتزارهای دره رفائیم خواهد بود که پس از درو، چیزی در آن باقی نمی ماند. **6** عده بسیار کمی از قوم اسرائیل باقی خواهند ماند، همان گونه که پس از چیدن زیتون دو سه دانه روی شاخه های بلند، و چهار پنج دانه نوک شاخه های کوچک باقی می ماند.» این را بیهو، خدای اسرائیل فرموده است. **7** در آن روز، مردم به سوی آفریننده خود که خدای قدوس اسرائیل است روی خواهند آورد، **8** و دیگر به مذبحها و بتیهای که به دست خود ساخته اند، یعنی اشیریم و بتیهای آفتاب، رو نخواهند نمود. **9** در آن روز، شهرهای مستحکم ویران خواهند شد همچون شهرهای حوی ها و اموری ها که ساکنانشان آنها را در حین فرار برای اسرائیلی ها واگذاشتند. **10** ای اسرائیل، تو خدای نجات دهنده خود و صخره مستحکم خویش را فراموش کرده ای و درختان می کاری تا در زیر آنها بتها را بپرستی. **11** ولی بدان که حتی اگر در همان روزی که درختان را می کاری آنها نمو کرده، شکوفه آورند، با وجود این محصولی نخواهند داد. در آن روز، آنچه نصیب شما می شود بلای کشنده و درد علاج ناپذیر خواهد بود. **12** قومهای جهان مثل دریا می خروشدند و همچون طوفان غرش می کنند **13** و مانند سیل یورش می آورند. اما خدا آنها را خاموش می کند و به عقب می راند. ایشان مانند کاه در برابر باد، و خاک در برابر گردباد هستند. **14** در شب رعب و وحشت ایجاد می کنند، ولی پیش از فرا رسیدن صبح نابود می شوند. این سزای کسانی است که سرزمین ما را تاراج می کنند و به یغما می برند.

19 پیامی برای مصر: خداوند بر ابری تندرو سوار شده و به جنگ مصر می آید. بتیهای مصر در برابر او می لرزند و دلهای مصری ها از ترس ضعیف می کنند. **2** خداوند می فرماید: «مصری ها را بر ضد یکدیگر خواهم برانگیخت تا برادر با برادر، همسایه با همسایه، شهر با شهر، و مملکت با مملکت بجنگند. **3** تدبیرهایی را که مصری ها اندیشیده اند بی اثر خواهم کرد و آنان روحیه خود را خواهند باخت. ایشان برای دریافت کمک، به بتیهایشان پناه خواهند برد و برای چاره جویی، به احضارکنندگان ارواح و افسونگران و جادوگران متوسل خواهند شد.» **4** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: «من مصری ها را به دست حاکمی ستمگر و بیرحم تسلیم می کنم تا بر آنها حکمرانی کند.» **5** آب رود نیل کم خواهد شد و بعد از مدتی خشک خواهد گردید. **6** نهراها متعفن خواهند شد و آب جویها کم شده، خواهند خشکید. نی و بوری پژمرده خواهند گردید، **7** تمام سبزه ها و مزرعه های کنار رود نیل خشک شده، از بین خواهند رفت و تمام محصول تلف خواهد شد. **8** همه ماهیگیرانی که تور و قلاب به رود نیل می اندازند نومید خواهند شد و زاری خواهند کرد. **9** پارچه بافانی که با کتان پارچه می بافتند مأیوس خواهند گردید، **10** و همه بافندگان و کارگران نومید و دل شکسته خواهند شد. **11** بزرگان شهر صوعن نادانند و هر مشورت و پندی که به پادشاه مصر می دهند احمقانه است. پس چگونه به پادشاه می گویند: «ما از نسل حکیمان و پادشاهان قدیم هستیم!» **12** ای پادشاه مصر مشاوران دانای تو

18 در آن سوی رودخانه های حبشه سرزمینی هست که قایقهای بادبانی در آنها پیش رفت و آمد می کنند. **2** سرزمینی که سفیران خود را بر قایقهایی ساخته شده از نی، به رود نیل می فرستند. ای سفیران تندرو به آن سرزمینی بروید که بین رودخانه ها است و قومی بلند بالا و نیرومند در آن زندگی می کنند قومی که همه جا خوف و هراس ایجاد کرده اند. **3** ای مردم دنیا توجه کنید! به پرچمی که بر قلعه کوهها برافراشته می شود بنگرید و به صدای شیپوری که برای جنگ نواخته

مصری‌ها مانند زنان ضعیف خواهند شد و هنگامی که ببینند خداوند لشکرهای آسمان دستش را برای مجازات آنان دراز کرده است از ترس می‌دهد. **3** با دیدن و شنیدن این چیزها مدهوش شدم و دردی چون خواهند لرزید. **17** ایشان با شنیدن اسم سرزمین یهویدا به وحشت خواهند افتاد. این را خداوند لشکرهای آسمان اراده نموده است. **18** می‌تپید. آرزو می‌کردم هر چه زودتر شب فرا رسد، ولی آرامش شب نیز در آن زمان، پنج شهر در سرزمین مصر از خداوند لشکرهای آسمان پیروی نموده، به زبان کنعانیان سخن خواهند گفت، و یکی از این شهرها «شهر آفتاب» نامیده خواهد شد. **19** در آن روز، مذهبی در وسط مصر، و ستون یادبودی در مرز آن، برای خداوند بر پا خواهد شد. **20** اینها نشان دهنده حضور خداوند لشکرهای آسمان در سرزمین مصر خواهند بود. از آن پس، هرگاه مصری‌ها دعا کرده، از خداوند بخواهند تا آنها را از دست ظالمان بربانند، او برای ایشان حامی و نجات دهنده‌ای خواهد فرستاد و ایشان را نجات خواهد داد. **21** خداوند خود را به مصری‌ها آشکار خواهد کرد و ایشان خداوند را خواهند شناخت. مردم مصر با تقدیم قربانیه و هدایا او را عبادت خواهند کرد و نذرهای خود را به وی ادا خواهند نمود. **22** به این ترتیب، خداوند اول مصری‌ها را تنبیه خواهد کرد، سپس برگشته ایشان را شفا خواهد داد. بله، مصری‌ها به سوی خداوند بازگشت خواهند کرد و او دعایشان را شنیده، آنان را شفا خواهد داد. **23** در آن روز، شاهراهی از مصر به آشور کشیده خواهد شد، و مصری‌ها و آشوری‌ها به سرزمینهای یکدیگر رفت و آمد خواهند کرد و هر دو یک خدا را خواهند پرستید. **24** اسرائیل نیز با ایشان متحد خواهد شد و هر سه مملکت با هم باعث برکت تمام جهان خواهند گردید. **25** خداوند لشکرهای آسمان آنها را برکت داده، خواهد گفت: «مبارک باد قوم من مصر و صنعت دست من آشور و میراث من اسرائیل!»

20 سرگن، پادشاه آشور، سردار سپاه خود را به شهر اشدود در فلسطین فرستاد و آن را تسخیر کرد. **2** سه سال پیش از این رویداد، خداوند به اشعیا پسر آموص فرموده بود که لباس و کفش خود را از تن در بیاورد و عریان و پا برهنه راه برود، و اشعیا چنین کرد. **3** هنگامی که اشدود به دست آشور افتاد خداوند فرمود: «خدمتگذار من اشعیا مدت سه سال عریان و پا برهنه راه رفته است. این نشانه بلاهای هولناکی است که من بر مصر و حبشه خواهم آورد. **4** پادشاه آشور مردم مصر و حبشه را اسیر خواهد کرد و کوچک و بزرگ را مجبور خواهد ساخت عریان و پا برهنه راه بروند تا مصر را رسوا کند. **5** آنگاه مردمی که در سواحل فلسطین زندگی می‌کنند و تکیه‌گاهشان حبشه، و فخرشان مصر است، پریشان و رسوا شده، خواهند گفت: "اگر بر سر مصر که می‌خواستیم از دست آشور به او پناه ببریم چنین بلایی آمد، پس بر سر ما چه خواهد آمد؟"»

22 این پیغام درباره اورشلیم، وادی رویا است: چه شده است؟ چرا مردم شهر به پشت بامها می‌دوند؟ **2** در تمام شهر غوغا برپاست! برای این شهر شاد و پر جنب و جوش چه پیش آمده است؟ مردان اورشلیم کشته شده‌اند اما نه در جنگ، و نه با شمشیر. **3** همه رهبران با هم فرار کردند و بدون اینکه تیری بیفکنند تسلیم شدند. وقتی دشمن هنوز دور بود مردم با هم گریختند و اسیر گردیدند. **4** پس مرا به حال خود بگذارید تا برای مصیبت قوم، به تلخی بگرم. کوشش نکنید مرا تسلی دهید، **5** زیرا اینک زمان آن رسیده که خداوند، خداوند لشکرهای آسمان اورشلیم را دچار مصیبت و آشفته‌گی و انهدام کند. دیوارهای شهر ما فرو ریخته است. فریاد مردم در کوچه‌ها طنین می‌افکند. **6** سپاهیان عیلام تیر و کمان را آماده کرده، بر اسبهای خود سوار شده‌اند و سرپازان سرزمین «قیر» سپرهای خود را به

21 این پیام برای بابل است: مهاجمی از سرزمین دهشت، مانند گردباد بیابانی، به سوی بابل می‌آید. **2** رؤیای ترسناکی می‌بینم، روای خیانت و ناپودی! ای لشکر عیلام حمله کن! ای لشکر ماد

دست گرفته‌اند. **7** دشتهای سرسبز یهودا از ارباهای دشمن پر شده این بندر لنگر می‌انداختند. اما اینک صور در سکوت مرگبار فرو رفته است و سواران دشمن به پشت دروازه‌های شهر رسیده‌اند. **8** نیروی است! **4** شرم بر تو باد ای صیدون، ای فرزند مستحکم دریا! زیرا دفاعی یهودا در هم شکسته است. برای آوردن اسلحه به اسلحه‌خانه می‌دوید. **9** رخنه‌های حصار شهر داوود را بررسی می‌کنید، سپس نداده‌ام. **5** چون خبر خرابی صور به مصر رسد او نیز سخت خواهد خانه‌های اورشلیم را می‌شمارید تا آنها را خراب کنید و مصالحشان را رسید. **6** ای مردم فنیقیه، گریه‌کنان به ترشیش فرار کنید! **7** آیا این برای تعمیر حصار به کار ببرید. برای ذخیره کردن آب، **11** آب انبار همان شهر تاریخی و پرشکوه شما، صور است که چنین ویران گشته؟ در داخل شهر درست می‌کنید تا آب برکه قدیمی تحتانی را در آن زمانی مردم صور به جاهای دور می‌رفتند تا سرزمینها را تصاحب کرده بریزید. تمام این کارها را می‌کنید اما به خدا که سازنده همه چیز آنها را محل سکونت خود سازند. **8** چه کسی این مصیبت را بر سر است توجهی ندارید. **12** خداوند، خداوند لشکرهاى آسمان از شما می‌خواهد که گریه و ماتم کنید، موی خود را بتراشید و پلاس ببوشید. است؟ **9** خداوند لشکرهاى آسمان این کار را کرده تا غرور صور را **13** اما شما شادی می‌کنید، گاو و گوسفند سر می‌برید تا گوشتشان با شراب بخورید و خوش بگذرانید. می‌گویید: «بیاید بخوریم و ترشیش، سرزمین خود را مثل کناره‌های رود نیل حاصلخیز کنید، زیرا بنوشیم، چون فردا می‌میریم.» **14** خداوند لشکرهاى آسمان به من گفته که این گناه شما تا به هنگام مرگ هرگز آرمزیده نخواهد شد. دراز کرده ممالک دنیا را تکان می‌دهد. او دستور داده که شهرهای بله، این را خداوند لشکرهاى آسمان فرموده است. **15** خداوند، تجاری فنیقیه را ویران کنند. **12** ای مردم بلا دیده صیدون، شما خداوند لشکرهاى آسمان به من فرمود که نزد «شبننا» وزیر دربار بروم و دیگر از آسایش برخوردار نخواهید شد. اگر به قبرس نیز فرار کنید در به او چنین بگویم: **16** «تو در اینجا چه می‌کنی؟ چه کسی به تو آنجا راحت نخواهید بود. **13** به بابل نگاه کنید! ببینید چگونه مردم اجازه داده در اینجا قبری برای خود بکنی؟ ای کسی که قبر خود را این سرزمین از بین رفتند! آشوری‌ها بابل را به محلی جهت وحوش در این صخره بلند می‌تراشی، **17** هر مقامی که داشته باشی، خداوند صحرا تبدیل کردند؛ آنها شهر را محاصره کرده، با منجنیقهایشان تو را برمی‌دارد و دور می‌اندازد. **18** تو را مانند یک گوی برمی‌دارد و کاخهایش را در هم کوبیدند و این سرزمین را با خاک یکسان کردند. به سرزمینی دور پرتاب می‌کند. در آنجا تو در کنار ارباهایت که به آنها افتخار می‌کردی خواهی مرد. تو مایه تنگ دربار هستی، **19** پس خداوند تو را از این مقام و منصبی که داری برکنار خواهد کرد.» **20** پادشاه است، به فراموشی سپرده خواهد شد. پس از آن هفتاد سال، خداوند به شبننا چنین می‌گوید: «در آن روز، خدمتگزار خود، ایلیاقیم، پسر حلقیا را به جای تو خواهم نشانند. **21** لباس تو را به او خواهم پوشانند و کمربندت را به کمربش خواهم بست و اقتدار تو را به او خواهم داد. او برای مردم اورشلیم و خاندان یهودا پدر خواهد بود. **22** کلید دربار داوود پادشاه را به او خواهم داد و او هر دری را بگشاید کسی آن را نخواهد بست و هر دری را ببندد کسی آن را نخواهد گشود! **23** او را مانند میخی، محکم در جای خود خواهم کوبید و او مایه سربلندی خاندان خود خواهد شد. **24** «اما تمام پیروان راه خداوند برسند.

24 خاندان و فرزندان او مانند کاسه‌ها و کوزه‌هایی که بر میخ می‌آویزند بر خراب کرده، ساکنانش را پراکنده خواهد ساخت. **2** همه به یک سرنوشت دچار خواهند شد: کاهن و غیرکاهن، نوکر و ارباب، کنیز و خاتون، خریدار و فروشنده، قرض دهنده و قرض گیرنده، برنده و بازنده. **3** زمین به کلی خالی و غارت خواهد شد. این را خداوند فرموده است. **4** زمین خشک و پژمرده می‌شود و بلندیهای آن پست می‌گردد. **5** مردم روی زمین از احکام و اوامر خدا سربیزی کرده، عهد جاودانی او را شکسته‌اند؛ **6** بنابراین جهان دچار لعنت شده است. ساکنان آن تاوان گناهان خود را پس می‌دهند. زمین سوخته و عده کمی از مردم باقی مانده‌اند. **7** محصول انگور کم شده و شراب خاندان و فرزندان او مانند کاسه‌ها و کوزه‌هایی که بر میخ می‌آویزند بر

او خواهد آویخت. **25** وقتی چنین شود آن میخی که محکم به دیوار کوبیده شده است، شل شده، خواهد افتاد و باری که بر آن است متلاشی خواهد شد.» این را خداوند لشکرهاى آسمان فرموده است.

23 پیامی برای صور: ای کشتی‌های ترشیش که از سرزمینهای دور دست باز می‌گردید، برای صور گریه کنید، زیرا چنان ویران شده که نه خانه‌ای و نه بندرگاهی برایش باقی مانده است! آنچه در قبرس درباره‌اش شنیدید حقیقت دارد. **2** زمانی بندر صور مرکز تجارت دنیا محسوب می‌شد. کشتیهای صیدون که از مصر غله و از رود نیل حصاد می‌آوردند تا تاجران صیدون با آن با تمام دنیا تجارت کنند، در

نایاب گردیده است. آنانی که شاد بودند اکنون غمگینند. 8 دیگر بر دیوار گلی پورش می‌برد 5 و همچون گرمایی است که زمین را نوای دلنشین دف و چنگ شنیده نمی‌شود. آن روزهای خوش به سر می‌سوزاند. اما تو، ای خداوند، صدای دشمنان ما را خاموش کردی، آمده است. 9 دیگر بزم می و مطرب وجود ندارد و شراب به کام و مانند ابری که گرمای روز را کاهش می‌دهد، سرود ستمگران را نوشندگانش تلخ است. 10 در شهر هرج و مرج است و مردم در خاموش ساختی. 6 خداوند لشکرهای آسمان در اورشلیم، بر کوه خانه خود را محکم می‌بندند تا کسی وارد نشود. 11 در کوچه‌ها صهیون، ضیافتی برای تمام قومهای جهان بر پا خواهد کرد و سفرهای فریاد آنانی به گوش می‌رسد که به دنبال شراب می‌گردند. شادیها از رنگین با انواع غذاهای لذیذ و شرابهایی کهنه گوارا خواهد گستراند. بین رفته و خوشیها از روی زمین رخت برسته است. 12 شهر ویران 7 در آنجا او ابر تیره را که بر تمام مردم دنیا سایه افکنده است کنار گشته و دروازه‌هایش شکسته شده و از این رفته‌اند. 13 در تمام خواهد زد 8 و مرگ را برای همیشه نابود خواهد کرد. خداوند اشکها ممالک دنیا این اتفاق خواهد افتاد. دنیا مانند درخت زیتونی خواهد بود که تکلیف شده باشد، و یا خوشه انگوری که میوه‌اش را چیده باشند. 14 کسانی که باقی بمانند از شادی فریاد خواهد زد و آواز خواهند خواند. آنان که در غرب هستند بزرگی خداوند را خواهند ستود. 15 و آنانی که در شرق هستند او را سپاس خواهند گفت. داده است، پس بیاید برای این نجات شاد و مسرور باشیم.» 10 ساکنان جزایر نیز پیوه خدای اسرائیل را پرستش خواهند کرد 16 و از سرزمینهای دور دست صدای مردم را خواهیم شنید که در وصف خدای عادل سرود می‌خوانند. اما افسوس! افسوس که بدکاران و خیانت‌پیشگان به شرارت خود ادامه می‌دهند. این مرا غمگین و ناامید می‌کند. 17 ای مردم دنیا بدانید که ترس و گودال و دام در انتظار شماست. 18 اگر از ترس فرار کنید در گودال خواهید افتاد، و اگر از

گودال بیرون بیایید در دام گرفتار خواهید شد. از آسمان به شدت باران خواهد بارید و اساس زمین تکان خواهد خورد. 19 زمین در هم خواهد شکست و خرد شده، از هم خواهد پاشید. 20 زمین مانند مستی است که افغان و خیزان راه می‌رود و مثل خیمه‌ای است که در برابر طوفان تکان می‌خورد. دنیا زیر بار گناهش خم شده و یک روز خواهد افتاد و دیگر بر نخواهد خاست. 21 در آن روز، خداوند نیروهایی را که در آسمان هستند و قدرتمندانی را که بر زمین حکومت می‌کنند مجازات خواهد کرد. 22 آنان مانند اسیرانی که در سیاهچال زندانی هستند نگه داری خواهند شد تا روز محاکمه فرا رسد. 23 ماه تاریک خواهد شد و خورشید دیگر نور نخواهد داد، زیرا خداوند لشکرهای آسمان سلطنت خواهد کرد. او بر کوه صهیون جلوس فرموده، در اورشلیم حکومت خواهد کرد و رهبران دنیا شکوه و جلال او را خواهند دید.

25 ای خداوند، تو را ستایش می‌کنم و نامت را گرمی می‌دارم، چون تو خدای من هستی. تو کارهای شگفت‌انگیز کرده‌ای و آنچه را که از قدیم اراده نموده‌ای در کمال درستی و امانت به انجام رسانیده‌ای. 2 شهرها را با خاک یکسان کرده‌ای و قلعه‌های مستحکم را از بین برده‌ای. کاخهای دشمنان ما ویران شده‌اند و هرگز بنا نخواهند شد. 3 بنابرین، قویترین قومهای جهان تو را خواهند پرستید و ظالمترین قوما از تو خواهند رسید. 4 ای خداوند، تو برای فقیران و بی‌کسان به هنگام سختی پناهگاه هستی، در برابر طوفان سر ارمغان خواهی آورد، زیرا تا به حال هر موفقیتی که کسب کرده‌ایم، در پناه، و در گرمای روز سایه. نفس ستمگران مانند سیلابی است که واقع تو به ما عنایت فرموده‌ای. 13 ای خداوند، اربابان بسیاری بر

ما حکومت کرده‌اند، اما ارباب واقعی ما تو هستی و ما تنها تو را کسی که خوشه‌های گندم را دانه‌دانه برمی‌چیند و از پوستش جدا پرستش خواهیم کرد. 14 آنان مردند و از بین رفتند و دیگر هرگز باز می‌کند، بنی‌اسرائیل را از رود فرات تا مرز مصر جمع خواهد کرد. 13 نمی‌گردند. تو آنها را به سزای اعمالشان رساندی و نابود کردی و در آن روز، شیپور بزرگ نواخته خواهد شد و بسیاری از قوم یهود که به نامشان را از خاطرها محو ساختی. 15 ای خداوند، قوم خود را آشور و مصر تبعید شده‌اند باز خواهند گشت و خداوند را در اورشليم افروزی و مملکت ما را وسیع ساختی. این سبب شده است که تو بر کوه مقدس پرستش خواهند کرد.

معروف شوی و نامت بر سر زبانها بیفتد. 16 خداوند، تو قومت را تنبیه کردی و ایشان هنگام سختی، در خفا به درگاه تو دعا کردند. 17 ای خداوند، ما در حضور تو مثل زن حامله‌ای هستیم که هنگام زاییدن درد می‌کشد و فریاد برمی‌آورد. 18 هر چند حامله شده، درد کشیدیم، ولی چیزی نزیایدیم! نتوانستیم برای ساکنان زمین نجات به ارمغان آوریم، و به دنیا حیات ببخشیم. 19 اما مردگان قوم تو زنده شده، از خاک برخوانند خاست؛ زیرا شبنم تو بر بدنهای ایشان خواهد نشست و به آنها حیات خواهد بخشید. کسانی که در خاک زمین خفته‌اند بیدار شده، سرود شادمانی سر خواهند داد. 20 ای قوم من، به خانه‌های خود بروید و درها را پشت سر خود ببندید. مدت کوتاهی خود را پنهان کنید تا غضب خدا بگذرد. 21 زیرا خداوند از آسمان می‌آید تا مردم دنیا را به سبب گناهانشان مجازات کند. زمین تمام خونهای ریخته شده را آشکار خواهد ساخت و دیگر اجساد کشته‌شدگان را در خود پنهان نخواهد کرد.

27 در آن روز، خداوند با شمشیر بسیار تیز و برنده خود، لویاتان را که ماری تیزرو و پیچنده است به سزای اعمالش خواهد رساند و آن ازدها را که در دریاست خواهد کشت. 2 در آن روز، خداوند درباره تاختستان پر بار خود خواهد گفت: 3 «من یهوه، از این تاختستان مراقبت می‌نمایم و مرتب آن را آبیاری می‌کنم. روز و شب مواظب هستم تا کسی به آن آسیبی نرساند. 4 دیگر بر تاختستان خود خشمگین نیستم. اگر ببینم خارها مزاحمش هستند، آنها را یکجا آتش خواهم زد، مگر اینکه دشمنان قوم من تسلیم شوند و از من تقاضای صلح کنند.» 6 زمانی خواهد رسید که اسرائیل ریشه خواهد زد، غنچه و شکوفه خواهد آورد و دنیا را از میوه پر خواهد ساخت. 7 «اینجا جای استراحت است؛ پس خستگان استراحت کنند. اینجا خداوند به اندازه‌ای که دشمنان قوم اسرائیل را تنبیه کرده است این قوم را تنبیه نکرده است. 8 او برای مجازات اسرائیل، آنها را از سرزمینشان به دیار دور تبعید کرد گویی باد شرقی وزید و آنان را با خود برد. 9 او این کار را کرد تا گناه قوم اسرائیل را کفاره کند؛ و این ثمره کامل پاک شدن گناه آنها خواهد بود. وقتی او تمام سنگهای مذبح را همچون سنگ آهک تکه‌تکه کند، ستونهای اشیره و مذبحهای بخور دیگر برپا نخواهند ماند. 10 شهرهای مستحکم اسرائیل خالی از سکنه شده و مانند بیابان متروک گردیده‌اند. در آنجا گاوها می‌چرند و شاخ و برگ درختان را می‌خورند. 11 وقتی شاخه‌های درختان خشک می‌شوند، از درخت می‌افتند و زنها آنها را جمع کرده، در اجاق می‌سوزانند. این قوم فهم ندارد، پس صانع و خالق آنها بر آنها رحم و شفقت نخواهد کرد. 12 اما زمانی خواهد رسید که خداوند مانند

نخواهد شد. **17** انصاف، ریسمن آن و عدالت، شاقول آن خواهد بود.» بارش تگرگ پناهگاه شما را که بر دروغ استوار است ویران خواهد کرد و سیل مخفیگاه شما را خواهد برد. **18** قراردادی که با مرگ و دنیای مردگان بسته‌اید باطل خواهد شد، بنابراین وقتی مصیبت بیاید شما را از پای درمی‌آورد. (Sheol h7585) **19** مصیبت روز و شب به سراغتان خواهد آمد و شما را گرفتار خواهد کرد. هر بار که پیامی از خدا بشنوید وحشت سراپایتان را فرا خواهد گرفت. **20** شما مانند کسی خواهید بود که می‌خواهد بخوابد اما بسترش کوتاهتر از **12** و اگر به کسی بدهید که خواندن نمی‌داند او نیز می‌گوید: آنست که بر آن دراز بکشد و لحافش تنگتر از آنکه او را بپوشاند. **21** خداوند با خشم و غضب خواهد آمد تا کارهای شگفت‌انگیز خود را به انجام رساند همان‌گونه که در کوه فراصیم و دره جبعون این کار را کرد. **22** پس، از تمسخر دست بردارید مبدا مجازات شما سنگینتر شود، زیرا خداوند، خداوند لشکرهای آسمان به من گفته که قصد دارد تمام زمین را نابود کند. **23** به من گوش کنید! به سخنان من توجه کنید! **24** آیا کشاورز تمام وقت خود را صرف شخم زدن زمین می‌کند و در آن هیچ بذری نمی‌کارد؟ آیا او فقط به آماده کردن خاک سرگرم است و پس؟ **25** البته او می‌داند که باید آن را آماده کند تا در آن تخم بکارد. می‌داند تخم گشنیز و زیره را کجا بپاشد و و بذر گندم و جو و ذرت را کجا بکارد. **26** او می‌داند چه کند زیرا خدایش به او یاد داده است. **27** او هرگز برای کوبیدن گشنیز و زیره از خرمنکوب استفاده نمی‌کند، بلکه با چوب آنها را می‌کوبد. **28** برای تهیه آرد، او می‌داند چه مدت باید گندم را خرمنکوبی کند و چگونه چرخ اربه خود را بر آن بگرداند بدون اینکه اسبان اربه، گندم را له کنند. **29** تمام این دانش از خداوند لشکرهای آسمان که رأی و حکمتش عجیب و عظیم است صادر می‌گردد.

29 وای بر آرئیل، شهر داوود! هر سال قربانیهای زیادی تو را خدا تقدیم می‌کنی، **2** ولی خدا تو را سخت مجازات خواهد کرد و تو را که به آرئیل معروف هستی به مذبحی پوشیده از خون تبدیل خواهد کرد. **3** او از هر طرف تو را محاصره کرده، بر تو یورش خواهد برد. **4** تو سقوط خواهی کرد و ناله‌ات مانند صدای ارواح مردگان، از زیر خاک به زحمت شنیده خواهد شد. **5** اما دشمنان تو نیز خرد خواهند شد و کسانی که بر تو ظلم می‌کردند همچون کاه در برابر باد، رانده و پراکنده خواهند شد. در یک چشم به هم زدن خداوند لشکرهای آسمان با رعد و زلزله و صدای مهیب، با گردباد و طوفان و شعله آتش به کمک تو خواهد شناخت **7** و تمام سپاهیان دشمن را که تو را محاصره کرده و مورد یورش خود قرار داده‌اند و با تو

می‌جنگند مثل خواب و رؤیای شبانه محو و نابود خواهد کرد. **8** ای اورشلیم، آنانی که با تو جنگ می‌کنند مانند شخص گرسنه‌ای خواهند بود که خواب می‌بیند که خوراک می‌خورد، اما وقتی بیدار می‌شود هنوز گرسنه است، و یا شخص تشنه‌ای که در خواب می‌بیند که آب می‌نوشد، اما وقتی بیدار می‌شود عطش او همچنان باقی است. **9** ای خداوند من! آنان نقشه‌ها می‌کشند که نقشه‌های من نیست. پیمانهای می‌بندند که از روح من نیست، و بدین ترتیب گناه بر گناه می‌افزیند. **2** آنان بدون آنکه با من مشورت کنند به مصر می‌روند تا از فرعون کمک بگیرند، زیرا بر قدرت او امید بسته‌اند. **3** ولی امید بستن بر قدرت پادشاه مصر جز نومیدی و رسوایی سودی نخواهد داشت. **4** هر چند تسلط فرعون

تا شهرهای صوعن و حانیس می‌رسد، **5** اما همه آنانی که به او خود را که با روکش نقره و طلا پوشیده شده‌اند مانند اشیاء کثیف امید بسته‌اند، شرمسار خواهند شد. او هیچ کمکی به شما نخواهد کرد. **23** آنگاه خدا به هنگام کشت به شما باران خواهد بخشید تا محصول پر بار و فراوان داشته باشید. رمه‌هایتان در چراگاههای سرسبز خواهند چرید **24** و بار الاغها و شتران کرده، به طرف مصر در حرکتند! ایشان از میان بیابانهای هولناک و خطرناک که پر از شیرهای درنده و مارهای سمی است می‌گذرند تا نزد قومی برسند که هیچ کمکی به ایشان نخواهد کرد. **7** کمک مصر بیهوده و بی‌فایده است؛ به همین دلیل است که مصر را "ازدهای بی‌خاصیت" لقب داده‌ام. **8** خداوند به من گفت که تمام اینها را در طوماری بنویسم و ثبت کنم تا برای آیندگان سندی ابدی باشد از یاغیرگی این قوم. **9** زیرا قوم اسرائیل قومی یاغی هستند و نمی‌خواهند از قوانین خداوند اطاعت کنند. **10** آنها به انبیا می‌گویند: «برای ما نبوت نکنید و حقیقت را نگویند. سخنان دلپذیر به ما بگویند و رؤیاهای شیرین برای ما تعریف کنید. **11** نمی‌خواهیم درباره‌ی خدای قدوس اسرائیل چیزی بشنویم. پس راه و رسم او را به ما تعلیم ندهید.» **12** اما پاسخ خدای قدوس اسرائیل این است: «شما به پیام من اعتنا نمی‌کنید، بلکه به ظلم و دروغ تکیه می‌کنید. **13** پس بدانید که این گناهتان باعث نابودی شما خواهد شد. شما مانند دیوار بلندی هستید که در آن شکاف ایجاد شده و هر لحظه ممکن است فرو ریزد. این دیوار ناگهان فرو خواهد ریخت و در هم خواهد شکست، **14** و شکستگی آن مانند شکستگی کوزه‌ای خواهد بود که ناگهان از دست کوزه‌گر می‌افتد و چنان می‌شکند و خرد می‌شود که نمی‌توان از تکه‌های آن حتی برای گرفتن آتش از آتشدان و یا برداشتن آب از حوض استفاده کرد.» **15** خداوند بیهوه، خدای قدوس اسرائیل چنین می‌فرماید: «به سوی من بازگشت کنید و با خیالی آسوده به من اعتماد کنید، تا نجات یابید و قدرت کسب کنید.» اما شما این کار را نمی‌کنید، **16** بلکه در این فکر هستید که بر اسبان تیزرو سوار شده، از جنگ دشمن فرار کنید. البته شما به اجبار فرار خواهید کرد اما اسبان تعقیب‌کنندگان تیزروتر از اسبان شما خواهند بود. **17** یک نفر از آنان هزار نفر از شما را فراری خواهد داد و پنج نفر از آنان همه شما را تار و مار خواهند کرد به طوری که از تمام لشکر شما یک جز پرچم بر نوک تپه، چیزی باقی نماند. **18** با این حال، خداوند هنوز منتظر است تا به سوی او بازگشت نمایید. او می‌خواهد بر شما رحم کند، چون بیهوه خدای با انصافی است. خوشا به حال کسانی که به او اعتماد می‌کنند. **19** ای قوم اسرائیل که در اورشلیم زندگی می‌کنید، شما دیگر گریه نخواهید کرد، زیرا خداوند دعای شما را خواهد شنید و به یاری شما خواهد آمد. **20** گرچه خداوند به شما نان مشقت و آب مصیبت داد، اما او خودش با شما خواهد بود و شما را راهنمایی خواهد کرد. او را با چشمانتان خواهید دید و خود را از شما پنهان نخواهد کرد. **21** هرگاه به طرف راست یا چپ بروید، از پشت سر خود صدای او را خواهید شنید که می‌گوید: «راه این است، از این راه بروید.» **22** همه پنهانی

31

وای بر کسانی که برای گرفتن کمک به مصر روی می‌آورند و به جای اینکه به خدای قدوس اسرائیل چشم امید داشته باشند و از او کمک بخواهند، بر سربازان قوی و ارايه‌های بیشمار مصر توکل می‌کنند. **2** خداوند نیز می‌داند چه کند. او از تصمیم خود برنمی‌گردد و بر کسانی که بدی می‌کنند و با بدکاران همدست می‌شوند، بلا می‌فرستد. **3** مصری‌ها انسانند، و نه خدا! اسبان ایشان نیز جسمند و نه روح! هنگامی که خداوند دست خود را برای مجازات بلند کند، هم مصری‌ها و هم کسانی که از مصر کمک می‌جویند، خواهند افتاد و هلاک خواهند شد. **4** خداوند به من فرمود: «وقتی شیر، گوسفندی را می‌درد، و بی‌آنکه از داد و فریاد چوپانان ترسد مشغول خوردن شکار خود می‌شود؛ همین‌گونه من نیز که خداوند لشکرهای آسمان هستم برای دفاع از کوه صهیون خواهم آمد و از کسی نخواهم ترسید. مانند پرندهای که در اطراف آشیانه

خود پر می‌زند تا از جوجه‌هایش حمایت کند، من نیز از اورشلیم حمایت خواهم کرد و آن را نجات خواهم داد.» 6 خدا می‌فرماید: «ای بنی‌اسرائیل، شما نسبت به من گناهان زیادی مرتکب شده‌اید، اما الان به سوی من برگردید! 7 روزی خواهد آمد که همه شما بتهای طلا و نقره را که با دستهای گناه‌آلود خود ساخته‌اید، دور خواهید ریخت. 8 در آن روز آشوری‌ها هلاک خواهند شد، ولی نه با شمشیر انسان، بلکه با شمشیر خدا. سپاه آنان تارومار خواهد شد و جوانانشان اسیر خواهند گردید. 9 فرماندهان آشور وقتی پرچم جنگ اسرائیل را ببینند از ترس خواهند لرزید و فرار خواهند کرد.» این را خداوند می‌فرماید خداوندی که آتشش بر مذبح اورشلیم روشن است.

33 وای بر شما ای آشوری‌ها که همه را غارت می‌کنید و پیمانهای را که با قومهای دیگر بسته‌اید زیر پا می‌گذارید. به‌زودی این غارت و خیانت شما پایان خواهد یافت و آنگاه خود شما مورد غارت اسرائیل را ببینند از ترس خواهند لرزید و فرار خواهند کرد.» این را خداوند می‌فرماید خداوندی که آتشش بر مذبح اورشلیم روشن است.

32 زمانی خواهد رسید که پادشاهی عادل بر تخت سلطنت خواهد نشست و رهبرانی با انصاف مملکت را اداره خواهند کرد. 2 هر یک از آنان پناهگاهی در برابر باد و طوفان خواهد بود. آنان مانند جوی آب در بیابان خشک، و مثل سایه خنک یک صخره بزرگ در زمین بی‌آب و علف خواهند بود؛ 3 و چشم و گوش خود را نسبت به نیازهای مردم باز نگه خواهند داشت. 4 آنان بی‌حاصله نخواهند بود بلکه با فهم و متانت با مردم سخن خواهند گفت. 5 در آن زمان، افراد پست و خسیس دیگر سخاوتمند و نجیب‌خوانده نخواهند شد. 6 هر که شخص بدکاری را ببیند، او را خواهد شناخت و کسی فریب آدمهای ریاکار را نخواهد خورد؛ بر همه آشکار خواهد شد که سخنان آنان در مورد خداوند دروغ بوده و آنان هرگز به گرسنگان کمک نکرده‌اند. 7 نیزنگ و چاپلوسی اشخاص شرور و دروغهایی که آنان برای پامال کردن حق فقیران در دادگاه می‌گویند، افشا خواهد گردید. 8 اما اشخاص خوب در حق دیگران بخشنده و باگذشت خواهند بود و خدا ایشان را به خاطر کارهای خوبشان برکت خواهد داد. 9 ای زنانی که راحت و آسوده زندگی می‌کنید، به من گوش دهید. 10 شما که الان بی‌غم هستید، سال دیگر همین موقع پریشانحال خواهید شد، زیرا محصول انگور و سایر میوه‌هایتان از بین خواهد رفت. 11 ای زنان آسوده خیال، بترسید و بلرزید، لباسهای خود را از تن درآورید و رخت عزا بپوشید 12 و ماتم بگیرید، زیرا مزرعه‌های پر محصولتان به‌زودی از دست می‌روند و باغهای بارور انگورتان نابود می‌شوند. 13 بله، ای قوم من، برای خانه‌های شادتان و برای شهر پر افتخارتان گریه کنید، زیرا سرزمین شما پوشیده از خار و راسی عمل نماید، به خاطر منافع خود ظلم نکنند، رشوه نگیرند، و با خس خواهد شد. 14 کاهپایان ویران و شهرهای پر جمعیتان خالی از سکنه خواهند شد. برجهای دیدبانی‌تان خراب خواهند شد و حیوانات وحشی و گورخران و گوسفندان در آنجا خواهند چرید. 15 اما یک بار دیگر، خدا روح خود را از آسمان بر ما خواهد ریخت. آنگاه بیابان به بوستان تبدیل خواهد شد و بوستان به جنگل. 16 انصاف بر بیابان حکفرما خواهد شد و عدالت بر بوستان. 17 و ما از صلح و آرامش و اطمینان و امنیت همیشگی برخوردار خواهیم شد. 18 قوم خدا در کمال امنیت و آسایش در خانه‌هایشان زندگی

زبان‌شان را نمی‌فهمیدید دیگر اثری نیست. **20** به اورشلیم، این شهر خوانده آورد و آنها را زیر بال و پر خود پرورش خواهند داد. لاشخورها جشنهای مقدس نگاه کنید و ببینید چگونه در صلح و امنیت به سر با جفتهای خود در آنجا جمع خواهند شد. **16** کتاب خداوند را می‌برد! اورشلیم محکم و پا برجا خواهد بود درست مانند خیمه‌ای که مطالعه و بررسی کنید و از آنچه که او انجام خواهد داد آگاه شوید. میخهایش کنده نمی‌شود و طنبهایش پاره نمی‌گردد. **21** خداوند تمام جزئیات این کتاب واقع خواهد شد. هیچ لاشخوری بدون جفت پرجلال ما را همچون رودخانه‌ای وسیع محافظت خواهد کرد تا هیچ در آن سرزمین نخواهد بود خداوند این را فرموده است و روح او به آن دشمنی نتواند از آن عبور کرده، به ما یورش برد! **22** خداوند پادشاه و جامه عمل خواهد پوشاند. **17** خداوند این سرزمین را پیموده و تقسیم رهبر ماست؛ او از ما مراقبت خواهد کرد و ما را نجات خواهد داد. کرده و آن را به این جانوران واگذار نموده است تا برای همیشه، نسل **23** طناب کشتی‌های دشمن سست خواهد شد و پایه‌های دکل اندر نسل در آن زندگی کنند.

را نگه نخواهد داشت و افراد دشمن نخواهند توانست بادیانها را **35** بیابان به وجد خواهد آمد، صحرا پر از گل خواهد شد **2** و بکشند. ما تمام غنایم دشمن را به چنگ خواهیم آورد؛ حتی لنگان نیز سهمی از این غنایم خواهند برد. **24** هر که در سرزمین ما باشد دیگر نخواهد گفت: «بیمار هستم»؛ و تمام گناهان ساکنان این سرزمین بخشیده خواهد شد.

34 ای قومهای روی زمین نزدیک آید و به این پیام گوش ای مردم دنیا، سخنان مرا بشنوید: **2** خداوند بر تمام قومه‌ها و دهید. ای مردم دنیا، سخنان مرا بشنوید: **2** خداوند بر تمام قومه‌ها و سپاهیان‌شان خشمگین است. او آنها را به مرگ محکوم کرده است و دشمنان‌ان انتقام بگیرد و آنها را به سزای اعمال‌شان برساند. **5** آنها را خواهد کشت. **3** جنازه‌های آنان دفن نخواهند شد و بوی تعفن آنها زمین را پر خواهد ساخت و خون ایشان از کوهها جاری خواهد گردید. **4** خورشید و ماه نابود خواهند شد و آسمان مثل طوماری به هم خواهد پیچید. ستارگان مانند برگ مو و همچون میوه‌های رسیده که از درخت می‌افتند، فرو خواهند ریخت. **5** خداوند شمشیر خود را در آسمان آماده کرده است تا بر قوم ادم که مورد غضب او هستند، فرود آورد. **6** شمشیر خداوند از خون آنها پوشیده خواهد شد «شاهراه مقدس» خواهد نامید و هیچ شخص بدکار از آن عبور و آنها را مانند بزه و بزغاله ذبحی، سر خواهد برید. بله، خداوند در نخواهد کرد. در آنجا خداوند همراه شما خواهد بود و کسانی که در سرزمین ادم مذهب بزرگی ترتیب خواهد داد و کشتار عظیمی به راه آن گام بردارند اگرچه جاهل باشند گمراه نخواهند شد. **9** در کنار آن خواهد انداخت. **7** نیرومندان هلاک خواهند شد، جوانان و اشخاص را نه شیری کمین خواهد کرد و نه حیوان درنده دیگری. نجات کارآموزده از بین خواهند رفت. زمین از خون سیراب و خاک از چربی یافتگان در آن سفر خواهند کرد. **10** و کسانی که خداوند آزادشان حاصلخیز خواهد گردید. **8** زیرا آن روز، روز انتقام گرفتن از ادم است و سال تلافی کردن ظلمهایی که به اسرائیل کرده است. **9** نهرهای ادم بر از قبر گذاخته و زمین آن از آتش پوشیده خواهد شد. شادی و سرود خواهد داد.

36 در چهاردهمین سال سلطنت حزقیا؛ سنحاریب، پادشاه آشور تمام شهرهای حصاردار یهودا را محاصره نموده، تسخیر کرد. **2** سپس لشکری را به سرپرستی فرمانده قوای خود از لاکیش به اورشلیم نزد حزقیا پادشاه فرستاد. او بر سر راه مزرعه رخت شوهرها نزد قنات برکه بالا اردو زد. **3** الیاقيم (پسر حلقیا)، سرپرست امور دربار حزقیا پادشاه؛ شبننا، کاتب و یوآخ (پسر آساف)، وقایع‌نگار دربار نزد او رفتند. **4** فرمانده قوای آشور این پیغام را برای حزقیا فرستاد: «پادشاه بزرگ آشور می‌گوید که تو به چه کسی امید بستهای؟ **5** تو که از تدابیر جنگی و قدرت نظامی برخوردار نیستی، بگو چه کسی تکیه‌گاه خواهد کرد، تخم خواهند گذاشت، جوجه‌هایشان را از تخم بیرون توست که اینچنین بر ضد من قیام کرده‌ای؟ **6** اگر به مصر تکیه

می‌کنی، بدان که این عصای دست تو، بی ضعیفی است که طاقت وزن تو را ندارد و به‌زودی می‌شکند و به دست فرو می‌رود. هر که به پادشاه مصر امید ببندد عاقبتش همین است! 7 اگر شما بگویید به یهوه، خدای خود تکیه می‌کنیم، بدانید که او همان خدایی است که جزقیّا تمام معبدهای او را که بر فراز تپه‌ها بودند خراب کرده و دستور داده است که همه مردم در برابر مذبح اورشلیم عبادت کنند. 8 من از طرف آقاّیم، پادشاه آشور حاضریم با شما شرط ببندم. اگر بتوانید دو هزار اسب سوار پیدا کنید من دو هزار اسب به شما خواهم داد تا بر آنها سوار شوند! 9 حتی اگر مصر هم به شما اسب سوار بدهد باز به اندازه یک افسر ساده آقاّیم قدرت نخواهید داشت. 10 آیا خیال می‌کنید من بدون دستور خداوند به اینجا آمده‌ام؟ نه! خداوند به من فرموده است تا به سرزمین شما هجوم آورم و نابودش کنم! 11 آنگاه اِلِیاّقیّم، شبنّا و یوآخ به او گفتند: «تو می‌گویی که زبان ارامی صحبت کنی، زیرا ما آن را می‌فهمیم. به زبان عبری حرف نزنید، چون مردمی که بر بالای حصارند به حرفهای شما گوش می‌دهند.» 12 ولی فرمانده آشور جواب داد: «مگر سرورم مرا فرستاده است که فقط با شما و پادشاه صحبت کنم؟ مگر ما نزد این مردمی که روی حصار جمع شده‌اند نفرستاده است؟ آنها هم به سرنوشت شما محکومند تا از نجاست خود بخورند و از ادراک خود بنوشند! 13 آنگاه فرمانده آشور با صدای بلند به زبان عبری به مردمی که روی حصار شهر بودند گفت: «به پیغام پادشاه بزرگ آشور گوش دهید: 14 نگذارید جزقیّای پادشاه شما را فریب دهد. او هرگز نمی‌تواند شما را از جنگ من ببرداند. 15 او شما را وادار می‌کند به خدا توکل کنید و می‌گوید: خداوند بدون شک ما را خواهد رها کند و این شهر به دست پادشاه آشور نخواهد افتاد! 16 اما شما به جزقیّای پادشاه گوش ندهید. پادشاه آشور می‌گوید که تسلیم شوید و در سرزمین خود با امنیت و آرامش زندگی کنید 17 تا زمانی که بیایم و شما را به سرزمینی دیگر ببرم که مانند سرزمین شما پر از نان و شراب، غله و عسل، و درختان انگور و زیتون است. اگر چنین کنید زنده خواهید ماند. 18 پس به جزقیّا گوش ندهید، زیرا شما را فریب می‌دهد و می‌گوید که خداوند شما را خواهد رها کند. آیا تاکنون خدایان دیگر هرگز توانسته‌اند بندگان خود را از جنگ پادشاه آشور نجات دهند؟ 19 بر سر خدایان حمات، ارفاد و سفروایم چه آمد؟ آیا آنها توانستند سامره را نجات دهند؟ 20 کدام خدا هرگز توانسته است سرزمینی را از جنگ من نجات دهد؟ پس چه چیز سبب شده است فکر کنید که خداوند شما می‌تواند اورشلیم را نجات دهد؟» 21 مردمی که روی حصار بودند سکوت کردند، زیرا پادشاه دستور داده بود که چیزی نگویند. 22 سپس اِلِیاّقیّم، شبنّا و یوآخ لباسهای خود را پاره کرده، نزد جزقیّای پادشاه رفتند و آنچه را که فرمانده قوای آشور گفته بود، به عرض او رساندند.

وقتی جزقیّای پادشاه این خبر را شنید، لباس خود را پاره کرده، پلاس پوشید و به خانه خداوند رفت تا دعا کند. 2 سپس به اِلِیاّقیّم، شبنّا و کاهنان ریش سفید گفت که پلاس بپوشند و نزد اشعیّا نبی (پسر آموص) بروند 3 و به او بگویند که جزقیّای پادشاه چنین می‌گوید: «امروز روز مصیبت و سختی و اهانت است. وضعیت ما مثل وضعیت زنی است که منتظر وضع حمل است، اما قدرت زاییدن ندارد. 4 یهوه خدای تو سخنان اهانت‌آمیز این سردار آشور را که به خدای زنده اهانت کرده است، بشنود و او را مجازات نماید. برای بازماندگان قوم ما دعا کن.» 5 وقتی فرستادگان جزقیّا این پیغام را به اشعیّا دادند، 6 او در جواب گفت: «خداوند می‌فرماید که به آقای خود بگویید از سخنان کفرآمیز آشوری‌ها نترسند؛ 7 زیرا من کاری می‌کنم که پادشاه آشور با شنیدن خبری به وطنش بازگردد و در آنجا کشته شود.» 8 سردار آشور شنید که پادشاه آشور از لاکیش برای جنگ به لبنه رفته است، پس او نیز به لبنه رفت. 9 طولی نکشید خبر به پادشاه آشور رسید که ترفقه، پادشاه حبشه، لشکر خود را برای حمله به او بسیج کرده است. بنابراین پادشاه پیش از رفتن به جنگ، برای جزقیّای پادشاه نامه‌ای با این مضمون فرستاد: 10 «آن خدایی که بر او تکیه می‌کنی تو را فریب ندهد. وقتی می‌گوید که پادشاه آشور اورشلیم را فتح نخواهد کرد، سخنش را باور نکن. 11 تو خود شنیده‌ای که پادشاهان آشور به هر جا رفته‌اند چه کرده‌اند و چگونه شهرها را از بین برده‌اند. پس خیال نکن که تو می‌توانی از جنگ من فرار کنی. 12 آیا خدایان اقوامی چون جوزان، حاران، رصف و خدای مردم عدن که در سرزمین تسلسار زندگی می‌کنند، ایشان را نجات دادند؟ اجساد ما تمام آنها را از میان برداشتند. 13 بر سر پادشاه حمات و پادشاه ارفاد و سلاطین سفروایم، هیع و عوا چه آمد؟» 14 جزقیّا نامه را از قاصدان گرفت و خواند. سپس به خانه خداوند رفت و آن نامه را در حضور خداوند پهن کرد. 15 بعد چنین دعا کرد: 16 «ای خداوند لشکرهای آسمان، ای خدای اسرائیل که بر تخت خود در میان کروایان نشسته‌ای. تو تنها خدای تمام ممالک جهان هستی. تو آسمان و زمین را آفریده‌ای. 17 ای خداوند، سخنان سنحارب را بشنو و ببین این مرد چگونه به تو، ای خدای زنده توهین می‌کند. 18 خداوند، راست است که پادشاهان آشور تمام آن اقوام را از بین برده‌اند و سرزمین ایشان را ویران کرده‌اند، 19 و خدایان آنها را سوزانده‌اند. اما آنها خدا نبودند. آنها نابود شدند، چون ساخته دست انسان و از چوب و سنگ بودند. 20 ای یهوه خدای ما، التماس می‌کنیم که ما را از جنگ پادشاه آشور نجات دهی تا تمام قومهای جهان بدانند که تنها تو خدا هستی.» 21 اشعیّا نبی برای جزقیّای پادشاه این پیغام را فرستاد: «یهوه، خدای اسرائیل می‌فرماید که دعای تو را در مورد سنحارب، پادشاه آشور شنیده است. 22 و جواب او به سنحارب این است: شهر اورشلیم از تو نمی‌ترسد، بلکه تو را مسخره می‌کند. 23 تو می‌دانی به چه کسی اهانت کرده و کفر گفته‌ای؟ می‌دانی صدایت را بر چه

کسی بلند کرده‌ای و بر چه کسی با تکبر نگرسته‌ای؟ بر خدای کرده‌ام مطابق میل تو رفتار کنم.» سپس بغض گلویش را گرفت و به قدوس اسرائیل! **24** «تو افراد را نزد من فرستادی تا به من فخر تلخی گریست. **4** پیش از آنکه اشعیا قصر را ترک کند خداوند بار بفروشی و بگویی که با اربابه‌ایت کوههای بلند لبنان و فله‌های آن را دیگر با او سخن گفت و فرمود: **5** «نزد حزقیای رهبر قوم من برگرد و به فتح کرده‌ای، بلندترین درختان سرو آزاد و بهترین صنوبرهایش را قطع او بگو که بیهو، خدای جدت داوود دعای تو را شنیده و اشکهایش را نموده و به دورترین نقاط جنگلش رسیده‌ای. **25** تو افتخار می‌کنی دیده است. او پانزده سال دیگر بر عمر تو خواهد افزود. **6** او تو را و که چاههای آب زیادی را تصرف کرده و از آنها آب نوشیده‌ای و این شهر را از چنگ پادشاه آشور نجات خواهد داد.» **7** اشعیا به او پای تو به رود نیل مصر رسیده، آن را خشک کرده است. **26** «آیا گفت: «برای اینکه بدانی سخنانی را که خداوند به تو گفته، انجام نمی‌دانی که این من بودم که به تو اجازه انجام چنین کارهایی را خواهم داد، او علامتی به تو می‌دهد. **8** آن علامت این است که دادم؟ من از قدیم چنین مقدر نموده بودم که تو آن شهرهای حصاردار خداوند سایه آفتابی آواز را ده درجه به عقب بر می‌گرداند.» را تصرف کرده، ویران نمایی. **27** از این جهت بود که اهالی آن پس سایه آفتاب ده درجه به عقب برگشت. **9** وقتی حزقیای پادشاه از شهرها در برابر تو هیچ قدرتی نداشتند. آنها مانند علف صحرا و گیاه نورسته‌ای بودند که در زیر آفتاب سوزان خشک شده، پیش از رسیدن پومرده گردیدند. **28** اما من از همه فکرها و کارهای تو و تنفیری که نسبت به من داری آگاهم. **29** به سبب این غرور و تنفیری که نسبت به من داری، بر بینی تو افسار زده و در دهانت لگام خواهم گذاشت و تو را از راهی که آمده‌ای باز خواهم گردانید.» **30** سپس اشعیا به حزقیای گفت: «علامت این رویدادها این است: امسال و سال دیگر از گیاهان خودرو استفاده خواهید کرد، اما در سال سوم خواهید کاشت و خواهید دروید، تاکستانها غرس خواهید نمود و از میوه‌شان خواهید خورد. **31** بازماندگان یهودا بار دیگر در سرزمین خود ریشه دوانیده ثمر خواهند آورد **32** و در اورشلیم باقی خواهند ماند، زیرا غیرت خداوند لشکرهای آسمان این امر را بجا خواهد آورد. **33** «خداوند درباره پادشاه آشور چنین می‌گوید: او به این شهر داخل نخواهد شد، سیر به دست در برابر آن نخواهد ایستاد، پشت‌های در مقابل حصارش بنا نخواهد کرد و حتی یک تیر هم به داخل اورشلیم نخواهد انداخت. **34** او از همان راهی که آمده است باز خواهد گشت، **35** زیرا من به خاطر خود و به خاطر بندهام داوود از این شهر دفاع خواهم کرد و آن را نجات خواهم داد.» **36** در همان شب فرشته خداوند صد و هشتاد و پنج هزار نفر از سربازان آشوری را کشت، به طوری که صبح روز بعد، تا آنجا که چشم کار می‌کرد، جنازه دیده می‌شد. **37** پس سنحاریب، پادشاه آشور عقب‌نشینی کرده، به نینوا برگشت. **38** او در حالی که در معبد خدای خود نسروک مشغول عبادت بود، پسرانش ادرملک و شرآصر او را به شمشیر کشتند و به سرزمین آزارات فرار کردند و یکی دیگر از پسرانش، به نام آسرحدون به جای او پادشاه آشور شد.

38

در آن روزها حزقیای سخت بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. اشعیا نبی (پسر آموص) به عیادتش رفت و از جانب خداوند این پیام را به او داد: «وصیتی را بکن، چون عمرت به آخر رسیده است؛ تو از این مرض شفا نخواهی یافت.» **2** حزقیای صورت خود را به طرف دیوار برگردانید و نزد خداوند دعا کرده، گفت: **3** «خداوند، ایا که به خاطر آور چقدر نسبت به تو وفادار و امین بوده‌ام و چطور سعی

39

در آن روزها «مردوک بلدان» (پسر «بلدان») پادشاه بابل، نامه‌ای همراه با هدیه‌ای برای حزقیای فرستاد، زیرا شنیده بود که پس از یک بیماری سخت اینک بهبود یافته است. **2** حزقیای فرستادگان بابلی را به خوشی پذیرفت و آنان را به کاخ سلطنتی برد و تمام خزانه‌های طلا و نقره، عطریات و روغنهای معطر، و نیز اسلحه‌خانه خود را به

ایشان نشان داد. بدین ترتیب، فرستادگان بابلی تمام خزاین او را دیدند و چیزی از نظر آنان پوشیده نماند. **3** آنگاه اشعیا نبی نزد حزقیای پادشاه رفت و از او پرسید: «این مردان از کجا آمده بودند و چه می‌خواستند؟» حزقیای جواب داد: «از جای دور! آنها از بابل آمده بودند.» **4** اشعیا پرسید: «در کاخ تو چه دیدند؟» حزقیای جواب داد: «تمام خزاین مرا.» **5** اشعیا به او گفت: «پس به این پیام که از سوی خداوند لشکرهای آسمان است گوش کن: **6** «زمانی می‌رسد که هر چه در کاخ داری و گنجهایی که اجدادت اندوخته‌اند به بابل برده خواهد شد و چیزی از آنها باقی نخواهد ماند. **7** بابلی‌ها برخی از پسران را به اسارت گرفته، آنان را خواجه خواهند کرد و در کاخ پادشاه بابل به خدمت خواهند گماشت.» **8** حزقیای جواب داد: «پیامی که از جانب خداوند به من دادی، نیکوست.» زیرا با خود فکر می‌کرد که: «دست‌کم تا وقتی که زنده‌ام این اتفاق نخواهد افتاد و صلح و امنیت برقرار خواهد بود.»

40

خدای اسرائیل می‌فرماید: «تسللی دهید! قوم مرا تسلی دهید! **2** اهالی اورشلیم را دلداری دهید و به آنان بگویید که روزهای سخت ایشان به سر آمده و گناهانشان بخشیده شده، زیرا من به اندازه گناهانشان آنها را تنبیه کرده‌ام.» **3** صدایی می‌شنوم که می‌گوید: «راهی از وسط بیابان برای آمدن خداوند آماده کنید. راه او را در صحرا صاف کنید. **4** دره‌ها را پر کنید؛ کوهها و تپه‌ها را هموار سازید؛ راههای کج را راست و جاده‌های ناهموار را صاف کنید. **5** آنگاه شکوه و جلال خداوند ظاهر خواهد شد و همه مردم آن را خواهند دید. خداوند این را وعده فرموده است.» **6** بار دیگر آن صدا می‌گوید: «با صدای بلند بگو!» پرسیدم: «با صدای بلند چه بگویم؟» گفت: «با صدای بلند بگو که انسان مانند علف است. تمام زیبایی او همچون گل صحراست که پژمرده می‌شود. **7** وقتی خدا می‌دمد علف خشک می‌شود و گل پژمرده. بله، انسان مانند علف از بین می‌رود. **8** گیاه خشک می‌شود و گل پژمرده می‌گردد، اما کلام خدای ما برای همیشه باقی می‌ماند.» **9** ای قاصد خوش خبر، از قلعه کوه، اورشلیم را صدا کن. پیامت را با تمام قدرت اعلام کن و نترس. به شهرهای یهودا بگو: «خدای شما می‌آید!» **10** بله، خداوند یهوه می‌آید تا با قدرت حکومت کند. پاداشش همراه او است و هر کس را مطابق اعمالش پاداش خواهد داد. **11** او مانند شبان، گله خود را خواهد چرانید؛ بره‌ها را در آغوش خواهد گرفت و میش‌ها را با ملائمت هدایت خواهد کرد. **12** آیا کسی غیر از خدا می‌تواند اقیانوس را در دست نگه دارد و یا آسمان را با وجب اندازه گیرد؟ آیا کسی غیر از او می‌تواند خاک زمین را در ترازو بریزد و یا کوهها و تپه‌ها را با تیر وزن کند؟ **13** کیست که بتواند به روح خداوند پند دهد؟ کیست که بتواند معلم یا مشاور او باشد؟ **14** آیا او تا به حال به دیگران محتاج بوده است که به او حکمت و دانش بیاموزند و راه راست را به او یاد دهند؟ **15** به هیچ وجه! تمام مردم جهان در برابر او مثل قطره‌ای در

41 خداوند می‌فرماید: «ای سرزمینهای دور دست، ساکت باشید و به من گوش دهید! قویترین دلایل خود را ارائه دهید. نزدیک بیایید و سخن بگویید. دادگاه آماده شنیدن سخنان شماست. **2** «چه کسی این مرد را از مشرق آورده است که هر جا قدم می‌گذارد آنجا را فتح می‌کند؟ چه کسی او را بر قومها و پادشاهان پیروز گردانیده است؟ شمشیر او سپاهیان آنان را مثل غبار به زمین می‌اندازد و کمانش آنان را چون کاه پراکنده می‌کند. **3** آنان را تا جاهای دور که قبل از آن پایش به آنجا نرسیده بود تعقیب می‌کند و به سلامت پیش می‌رود. **4** چه کسی این کارها را کرده است؟ کیست که سیر تاریخ

را تعیین نموده است؟ مگر نه من، که یهوه خداوند ازلی و ابدی پادشاهان مسلط خواهم ساخت. مثل کوزه‌گری که گل را لگدمال هستم؟ **5** «مردم سرزمینهای دور دست وقتی کارهای مرا دیدند از این را پیشگویی کرده است؟ آیا کسی تا به حال ترس لرزیدند. اینک آنها دور هم جمع شده‌اند **6** و یکدیگر را کمک و تشویق می‌کنند **7** تا بُنی بسازند. نجار و زرگر و آهنگر به یاری هم واقع‌های رخ خواهد داد تا بگویم که او درست پیشگویی می‌کند؟ **27** می‌شتابند، قسمت‌های مختلف بت را به هم وصل می‌کنند و با میخ آن را به دیوار می‌کوبند تا نیفتد! **8** «اما ای اسرائیل، ای بنده من، تو قوم تو به وطن باز خواهند گشت. **28** هیچ‌یک از آنها چیزی برای قوم برگزیده من هستی. تو از خاندان دوست من ابراهیم هستی. **9** گفتن نداشتند. وقتی از آنها سؤال کردم جوابی نشنیدم. **29** تمام این من تو را از اقصای جهان فرا خواندم و گفتم که تو بنده من هستی. خدایان اجسام بی‌جان هستند و هیچ کاری از دستشان برنمی‌آید.»

42 «این است خدمتگزار من که او را تقویت می‌کنم. او تو هستم؛ نگران نشو، زیرا من خدای تو هستم. من تو را تقویت خواهم کرد و یاری خواهم داد و تو را حمایت کرده، نجات خواهم بخشید. **11** «دشمنانت که بر تو خشمگین هستند رسوا خواهند شد و کسانی که با تو مخالفت می‌کنند هلاک خواهند گردید. **12** همه آنان از بین خواهند رفت و اثری از آنان باقی نخواهد ماند. **13** من که یهوه، خدای تو هستم دست راست را گرفته‌ام و می‌گویم نترس، زیرا تو را یاری خواهم داد.» **14** خداوند می‌گوید: «ای اسرائیل، هر چند کوچک و ضعیف هستی، ولی نترس، زیرا تو را یاری خواهم داد. من، خدای مقدس اسرائیل، خداوند و نجات‌دهنده تو هستم. **15** تو مانند خرمنکوب تازه با دندان‌های تیز خواهی بود و همه دشمنانت را در هم کوبیده، خرد خواهی کرد و آنها را مانند کاه جمع کرده، کوهی از آنها خواهی ساخت. **16** آنها را به هوا خواهی افشاند و باد همه را خواهد برد و گردباد آنها را پراکنده خواهد ساخت. آنگاه من که خداوند، خدای مقدس اسرائیل هستم مایه شادمانی تو خواهم بود و تو به من افتخار خواهی کرد. **17** «وقتی فقرا و نیازمندان دنبال آب بگردند و پیدا نکنند و زبانشان از تشنگی خشک شود، من به دعای ایشان جواب خواهم داد. من که یهوه، خدای اسرائیل هستم هرگز آنان را ترک نخواهم کرد. **18** بر تپه‌های خشک برای ایشان رودخانه جاری می‌کنم و در میان دره‌ها، به آنان چشمه‌های آب می‌دهم. بیابان را به برکه آب و زمین خشک را به چشمه مبدل می‌سازم. **19** کاری می‌کنم که در زمین بایر، درخت سرو آزاد و آس و زیتون و شمشاد و صنوبر و کاج بروید. **20** هر کس این را ببیند و در آن تفکر کند خواهد فهمید که من خداوند، خدای مقدس اسرائیل این کار را کرده‌ام.» **21** خداوند که پادشاه اسرائیل است چنین می‌گوید: «بگذارید خدایان قومهای دیگر ببینند و قویترین دلایل خود را ارائه دهند! **22** بگذارید آنچه را در گذشته اتفاق افتاده برای ما شرح دهند. بگذارید از آینده به ما خبر دهند و پیشگویی کنند تا بدانیم چه پیش خواهد آمد. **23** بله، اگر آنها پرستی خدا هستند بگذارید بگویند که چه اتفاقاتی بعد از این خواهد افتاد. بگذارید معجزه‌ای بکنند که از دیدنش حیران شویم. **24** اما بدانید آنها هیچ هستند و کاری از دستشان برنمی‌آید، و هر که آنها را انتخاب کند خود را آلوده می‌سازد. **25** «اما من مردی را از شرق برگزیده‌ام و او را از شمال به جنگ قومها خواهم فرستاد. او نام مرا خواهد خواند و من او را بر

صاف و هموار خواهیم کرد. **17** آنگاه کسانی که به تنها اعتماد می‌کنند و آنها را خدا می‌نامند مأیوس و رسوا خواهند شد. **18** «ای و همیشه نیز خدا خواهیم بود. کسی نمی‌تواند از دست من بگریزد کران بشنوید، و ای کوران ببینید. من شما را برگزیده‌ام تا رسولان مطیع من باشید، اما شما به آنچه دیده و شنیده‌اید توجه نمی‌کنید. شما قومی کور و کر هستید.» **21** خداوند قوانین عالی خود را به قوم نجات شما، سپاهی به بابل می‌فرستم تا بایی‌ها را اسیر کرده، آنان را خویش عطا فرمود تا ایشان آن را محترم بدارند و توسط آن عدالت او را به مردم جهان نشان دهند. **22** اما قوم او از عهده انجام این کار برنمی‌آیند. زیرا آنها تاراج شده‌اند و در سپاه‌چال زندانی هستند. ایشان غارت شده‌اند و کسی نیست به دادشان برسد. **23** آیا در میان شما کسی هست که به این سخنان توجه کند و درس عبرت بگیرد؟ **24** چه کسی اجازه داد اسرائیل غارت و تاراج شود؟ آیا این همان خداوندی نیست که به او گناه کردند؟ بله، آنها راه‌های او را دنبال نکردند و از قوانین او اطاعت ننمودند، **25** برای همین بود که خداوند اینچنین بر قوم خود خشمگین شد و بالای جنگ را دامگیر ایشان ساخت. آتش خشم او سراسر قوم را فرا گرفت، اما ایشان باز درس عبرت نگرفتند.

43 اما ای اسرائیل، خداوند که تو را آفریده است اینک چنین می‌فرماید: «تترس! زیرا من بهای آزادی تو را پرداخته‌ام. من تو را به نام خوانده‌ام. تو مال من هستی. **2** هنگامی که از آبهای عمیق بگیری من با تو خواهم بود. هنگامی که سیل مشکلات بر تو هجوم آورد، نخواهم گذاشت غرق شوی! هنگامی که از میان آتش ظلم و ستم عبور کنی، شعله‌هایش تو را نخواهند سوزاند! **3** زیرا من بیهو، خدای مقدس تو هستم و تو را نجات می‌دهم. مصر و حبشه و سبا را فدای آزادی تو می‌کنم. **4** تمام ممالک جهان را فدای تو خواهم کرد، زیرا تو برای من گرانها و عزیز هستی و من تو را دوست دارم. **5** «تترس، زیرا من با تو هستم. فرزندان را از مشرق و مغرب، **6** از شمال و جنوب جمع خواهم کرد. پسران و دخترانم را از گوشه و کنار جهان برخواهم گردانید. **7** تمام کسانی که مرا خدای خود می‌دانند، خواهند آمد، زیرا ایشان را برای جلال خود آفریده‌ام.» **8** خداوند می‌گوید: «قوم مرا که چشم دارند، اما نمی‌بینند و گوش دارند، ولی نمی‌شنوند، به حضور من فرا خوانید. **9** همه قومها را جمع کنید و به آنها بگویید از آن همه بتهایی که دارند، کدام یک هرگز چنین رویدادهایی را پیشگویی کرده است؟ کدام یک می‌تواند بگوید فردا چه می‌شود؟ چه کسی دیده است که آنها یک کلمه حرف بزنند؟ هیچ‌کس گواهی نمی‌دهد، پس باید اعتراف کنند که تنها من می‌توانم از آینده خبر دهم.» **10** خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، شما شاهدان و خدمتگزاران من هستید. شما را انتخاب کرده‌ام تا مرا بشناسید و ایمان بیاورید و بفهمید که تنها من خدا هستم و خدایی دیگر هرگز نبوده و نیست و نخواهد بود. **11** من خداوند هستم و غیر از من نجات دهنده‌ای نیست. **12** من بودم که از آینده خبر می‌دادم و به کمک شما می‌شناختم. خدای دیگری نبوده که این کارها را برای

44 خداوند می‌فرماید: «ای قوم برگزیده من و ای خدمتگزاران من اسرائیل، گوش کن. **2** من همان خداوندی هستم که تو را آفریدم و از بدو تولد یاور تو بوده‌ام. ای اسرائیل، تو خدمتگزار من و قوم برگزیده من هستی، پس تترس. **3** بر زمین تشنه‌ات آب خواهم ریخت و مرزهای خشک تو را سیراب خواهم کرد. روح خود را بر فرزندان تو ریخت و ایشان را با برکات خود پر خواهم ساخت. **4** آنان مانند سبزه‌های آبیاری شده و درختان بید کنار رودخانه رشد و نمو خواهند کرد. **5** هر یک از آنان لقب "اسرائیلی" را بر خود خواهد گرفت و بر دستهای خویش نام خداوند را خواهد نوشت و خواهد

گفت: «من از آن خداوند هستم.» 6 خداوند لشکرهاى آسمان که پادشاه و حامى اسرائيل است چنین مى‌فرماید: «من ابتدا و انتها هستم و غير از من خدایى نیست. 7 چه کسی مى‌تواند کارهاى را که من کرده‌ام انجام بدهد و یا آنچه را که در آینده رخ خواهد داد از اول تا آخر پیشگویی کند؟ 8 ای قوم من نترسید، چون آنچه را که مى‌بایست رخ دهد از اول به شما خبر دادم و شما شاهدان من هستید. آیا غير از من خدای دیگری هست؟ نه! ما صخرهٔ دیگری و خدای دیگری را نمى‌شناسیم! 9 چه نادانند کسانی که بت مى‌سازند و آن را خدای خود مى‌دانند. آنها خود شاهدند که بت نه مى‌بیند و نه مى‌فهمد، بنابراین هیچ سودی به آنان نخواهد رساند. کسانی که بت مى‌پرستند عاقبت نومید و شرمسار خواهند شد. 10 کسی که با دستهای خود خدایش را بسازد چه کمکی مى‌تواند از او انتظار داشته باشد؟ 11 تمام بت‌پرستان همراه با کسانی که خود انسانند، ولی ادعا مى‌کنند که خدا مى‌سازند با سرافکندگی در حضور خدا خواهند ایستاد و ترسان و شرمسار خواهند شد. 12 آنها دوباره بنیاد خواهد نهاد.»

45 خداوند کوروش را برگزیده و به او توانایی بخشیده تا پادشاه شود و سرزمینها را فتح کند و پادشاهان مقتدر را شکست دهد. خداوند دروازه‌های بابل را به روی او باز مى‌کند؛ دیگر آنها بروی کوروش بسته نخواهند ماند. 2 خداوند مى‌فرماید: «ای کوروش، من پیشاپیش تو حرکت مى‌کنم، کوهها را صاف مى‌کنم، دروازه‌های مفرغین و پشت‌بندهای آهنی را مى‌شکنم. 3 گنجیهای پنهان شده در تاریکی و ثروت‌های نهفته را به تو مى‌دهم. آنگاه خواهی فهمید که من یهوه، خدای اسرائيل هستم و تو را به نام خوانده‌ام. 4 من تو را برگزیده‌ام تا به اسرائيل که خدمتگزار من و قوم برگزیدهٔ من است یاری نمایم. هنگامی که تو هنوز مرا نمى‌شناختی، من تو را به نام خواندم. 5 من یهوه هستم و غير از من خدایى نیست. زمانی که مرا نمى‌شناختی، من به تو توانایی بخشیدم، 6 تا مردم سراسر جهان بدانند که غير از من خدایى دیگر وجود ندارد، من یهوه هستم و دیگری نیست. 7 من آفرینندهٔ نور و تاریکی هستم، من پدید آورندهٔ رویدادهای خوب و بد هستم. من که خداوند هستم همهٔ این چیزها را به وجود مى‌آورم. 8 ای آسمان، عدالت را از بالا بباران. زمین بشکافت تا نجات و عدالت با هم برویند. من که خداوند هستم اینها را آفریده‌ام.» 9 وای بر کسی که با خالق خود مى‌جنگد! آیا کوزه به سازندهٔ خود مجادله مى‌کند؟ آیا گل به کوزه‌گر مى‌گوید: «این چیست که تو مى‌سازی؟ یا کوزه سر او فریاد مى‌زند: «چقدر بی‌مهارت هستی؟» 10 وای بر فرزندی که به پدر و مادرش مى‌گوید: «چرا مرا به این شکل به دنیا آوردی؟» 11 خداوند، خدای مقدس اسرائيل که آینده در دست اوست، مى‌فرماید: «شما حق ندارید دربارهٔ آنچه به وجود آورده‌ام از من بازخواست کنید و یا به من بگویید که چه باید بکنم. 12 من زمین را ساختم و انسان را بر روی آن خلق کردم. با دست خود آسمانها را گسترانیدم. ماه و خورشید و ستارگان زیر آسمانها سرود بخوانید. ای اعماق زمین بانگ شادی برآورید! ای

فرمان من هستند. **13** اکنون نیز کوروش را برانگیخته‌ام تا به هدف را آفریده‌ام و از شما نگه داری خواهم نمود. شما را با خود خواهم عادلانه من جامه عمل بپوشاند. من تمام راهپیش را راست خواهم برد و نجات‌دهنده شما خواهم بود.» **5** خداوند می‌گوید: «مرا با ساخت. او بی‌آنکه انتظار پادشاه داشته باشد، شهر من اورشلیم را چه کسی مقایسه می‌کنید؟ آیا کسی را می‌توانید پیدا کنید که با بازسازی خواهد کرد و قوم اسیر مرا آزاد خواهد ساخت.» این است من برابری کند؟ **6** آیا مرا به بنتا تشبیه می‌کنید که مردم با طلا کلام خداوند لشکرهای آسمان. **14** خداوند به اسرائیل می‌فرماید: و نقره خود آن را می‌سازند؟ آنها زرگر را اجیر می‌کنند تا ثروشان «مصری‌ها، حبشی‌ها، و مردم بلند قد سبا تابع تو خواهند شد و را بگیرد و از آن خدایی بسازد؛ سپس زانو می‌زند و آن را سجده تمام کالاهای تجارتی آنان از آن تو خواهد گردید. آنان در زنجیرهای می‌کنند! **7** بت را بر دوش می‌گیرند و به این طرف و آن طرف اسارت نزد تو خواهند آمد و در برابر زانو زده، خواهند گفت: ”یک می‌برند. هنگامی که آن را بر زمین می‌گذارند همان جا می‌ماند، خدا وجود دارد، آن هم خدای توست! **15** ای خدای نجات‌دهنده چون نمی‌تواند حرکت کند! وقتی کسی نزدش دعا می‌کند، جوابی اسرائیل، برستی کارهایت شگفت‌انگیز است!“ **16** تمام پرستندگان نمی‌دهد، چون بت نمی‌تواند ناراحتی او را برطرف سازد. **8** «ای بنتا مایوس و شرمسار خواهند شد. **17** اما اسرائیل هرگز مایوس و گناهکاران این را فراموش نکنید، **9** و به یاد داشته باشید که من بارها شرمسار نخواهد شد، زیرا خداوند نجات جاودانی نصیب او خواهد شد. شما را از رویدادهای آینده آگاه ساخته‌ام. زیرا تنها من خدا هستم و ساخت. **18** خداوند آسمانها و زمین را آفریده و آنها را استوار نموده کسی دیگر مانند من نیست که **10** بتواند به شما بگوید در آینده چه است. او جهان را بپهوه نیافریده، بلکه برای سکونت و زندگی آن را رخ خواهد داد. آنچه بگویم واقع خواهد شد و هر چه اراده کنم به ساخته است. او می‌فرماید: «من خداوند هستم و دیگری نیست! انجام خواهد رسید. **11** مردی را از مشرق، از آن سرزمین دور دست **19** من وعده‌هایم را واضح و روشن اعلام می‌کنم و در نهان سخن فرا می‌خوانم. او مانند یک پرنده شکاری فرود خواهد آمد و آنچه را نمی‌گویم تا همه مقصود مرا بفهمند. من به اسرائیل گفته‌ام که آنچه اراده نمودم انجام خواهد داد. آنچه گفته‌ام واقع خواهد شد. **12** ای را به ایشان وعده داده‌ام بی‌شک بجا خواهم آورد. من که بپهوه هستم مردم دیر باور که فکر می‌کنید آزادی شما دور است، به من گوش به راستی و صداقت سخن می‌گویم. **20** «ای قوم‌هایی که از دست کوروش می‌گریزد، جمع شوید و نزدیک آید و به سخنان من گوش دهید. چه نادانند آنانی که بتهای چوبی را با خود حمل می‌کنند و نزد خدایانی که نمی‌توانند نجاتشان دهند، دعا می‌کنند. **21** با هم

47 خداوند می‌گوید: «ای بابل، از تخت خود به زیر بیا و بر خاک بنشین، زیرا دوران عظمت تو به سر آمده است. تو زمانی مانند یک شاهزاده باکره، لطیف و نازنین بودی، اما اینک برده‌ای بیش نیستی. **2** دستاس را بگیر و گندم را آرد کن. روپندت را بردار، دامن را بالا بگیر تا از نهرا عبور کنی. **3** تو عریان و رسوا خواهی شد. من از تو انتقام خواهم گرفت و به تو رحم نخواهم کرد.» **4** به خدای قدوس اسرائیل که نامش خداوند لشکرهای آسمان است ما را از دست بابل نجات خواهد داد! **5** خداوند به بابل می‌گوید: «ای بابل، در تاریکی بنشین و خاموش باش. دیگر تو را ”ملکه ممالک“ نخواهند قسم خود بر نمی‌گردم که هر زانویی در برابر من خم خواهد شد و هر زبانی به من سوگند وفاداری یاد خواهد کرد. **24** «مردم خواهند گفت: ”عدالت و قوت ما از خداوند است.“ و کسانی که از من خشمناک بودند، شرمند خواهند شد. **25** من تمام بنی اسرائیل را نجات خواهم داد و آنان مرا ستایش خواهند کرد.»

46 «زمانی مردم بابل بتهای خود، ”بل“ و ”نبو“ را می‌پرستیدند، اما اینک این دو بت روی گاری گذاشته شده و چارپایان خسته آنها را می‌کشند. **2** خدایان بابل اسیر شده‌اند و به جای دیگری برده می‌شوند؛ آنها قادر نیستند خود را نجات دهند. **3** «ای بازماندگان بنی اسرائیل، به من گوش دهید. من شما را آفریده‌ام و از بدو تولد تاکنون از شما نگه داری کرده‌ام. **4** من خدای شما هستم و تا وقتی پیر شوید و موهپتان سفید شود از شما مراقبت خواهم کرد. من شما شوی و به خود بگوی: ”من هستم، و غیر از من کسی نیست.“ **11**

بنابراین، بلا بر تو خواهم فرستاد و تو نخواهی توانست با سحر و جادویت آن را دفع کنی. ویرانی غیرمنتظره‌ای که فکشر را نکرده‌ای به او این مأموریت را داده‌ام و او را کامیاب خواهم ساخت. 16 بر تو خواهد آمد. 12 «ارواح ناپاک را که طی این سالها پرستش می‌کردی احضار کن. آنها را صدا کن تا بیایند و به تو کمک کنند تا شاید باز بتوانی در دل دشمنانت ترس و وحشت ایجاد کنی! 13 خداوند پیوه مرا با روح خود نزد شما فرستاده است. 17 خداوند که تو مشاوران زیادی داری طالع‌بینان و ستاره‌شناسانی که می‌کوشند تو را از رویدادهای آینده آگاه سازند. آنها را فراخوان تا به تو کمک کنند. 14 اما بدان که آنان همچون کاه در آتش خواهند سوخت. آنان قادر آن را به تو تعلیم می‌دهم و تو را به راههایی که باید بروی هدایت نخواهند بود حتی خود را نجات دهند، زیرا آن آتش، آتشی نخواهد می‌کنم. 18 «ای کاش به اوامر من گوش می‌دادید، آنگاه برکات بود که آنان نخواهند خود را با آن گرم کنند، بلکه آتشی که همه چیز را می‌سوزاند! 15 تنها سودی که از این مشاوران دیرینه عاید می‌شود همین است! همه آنان به راه خود خواهند رفت و تو را تنها خواهند گذاشت، و کسی نخواهد ماند تا تو را نجات دهد.»

48 ای قوم اسرائیل، ای کسانی که از نسل یهودا هستید، گوش کنید: شما به نام خداوند قسم می‌خورید و ادعا می‌کنید که خدای اسرائیل را می‌پرستید، اما این کار را از روی صداقت و راستی انجام نمی‌دهید. 2 با وجود این، افتخار می‌کنید که در شهر مقدس زندگی می‌کنید و بر خدای اسرائیل که نامش خداوند لشکرهای آسمان است توکل دارید. 3 خداوند می‌گوید: «آنچه را که می‌بایست رخ دهد، از مدتها پیش به شما اطلاع دادم؛ سپس به‌ناگاه آنها را به عمل آوردم. 4 می‌دانستم که دل‌هایان همچون سنگ و سرهایان مانند آهن سخت است. 5 این بود که آنچه می‌خواستم برای شما انجام دهم از مدتها پیش به شما خبر دادم تا نگوئید که بت‌هایان آنها را بجا آورده‌اند. 6 «پیشگویی‌های مرا شنیده‌اید و وقوع آنها را دیده‌اید، اما نمی‌خواهید اعتراف کنید که پیشگویی‌های من درست بوده است. اکنون چیزهای تازه‌ای می‌گویم که تا به حال از وجود آنها بی‌اطلاع بوده‌اید. 7 و چیزهایی را به وجود می‌آورم که پیش از این نبوده است و درباره آنها چیزی نشنیده‌اید، تا دیگر نگوئید: «این چیزها را می‌دانستیم!» 8 «بله، چیزهای کاملاً تازه به شما می‌گویم، چیزهایی که هرگز نشنیده‌اید، چون می‌دانم اشخاص خیانتکاری هستید و از طفولیت همیشه یاغی بوده‌اید. 9 با وجود این، به خاطر حرمت نامم، خشم خود را فرو برده، شما را از بین نخواهم برد. 10 شما را تصفیه کردم، اما نه مانند نقره؛ شما را در کوره مصیبت تصفیه کردم. 11 بله، به خاطر خردم شما را از بین نخواهم برد مبدا اقوام بت‌پرست بگویند که بت‌هایان مرا مغلوب کردند. من به بت‌های آنها اجازه نمی‌دهم در جلال من شریک شوند. 12 «ای اسرائیل، ای قوم برگزیده من، گوش کنید! تنها من خدا هستم. من اول و آخر هستم. 13 دستهای من بود که زمین را بنیاد نهاد و آسمانها را گسترانید. آنها گوش به فرمان من هستند. 14 «همه شما بیاید و بشنوید. هیچ کدام از خدایان شما قادر نیست پیشگویی کند که مردی را که من برگزیده‌ام حکومت بآپل را سرنگون خواهد کرد و آنچه اراده کرده‌ام بجا خواهد آورد.

49 ای مردم سرزمینهای دور دست به من گوش دهید! پیش از آنکه من به دنیا بیایم خداوند مرا برگزید، و هنگامی که هنوز در شکم مادرم بودم او مرا به اسم خواند. 2 خداوند سخنان مرا مانند شمشیر، تیز کرده است. او مرا زیر دستش پنهان نموده و مرا مانند یک تیر تیز در ترکش خود گذاشته است. 3 خداوند به من گفت: «تو خدمتگزار نیرومند من هستی. تو باعث خواهی شد که مردم مرا بستانند.» 4 جواب دادم: «اما کار من برای مردم بیهوده بوده و من بی‌جهت نیروی خود را برای آنان صرف کرده‌ام.» با این حال خدمت خود را تماماً به خداوند واگذار می‌کنم تا او آن را به ثمر رساند. 5 خداوند که مرا از شکم مادرم برای خدمتش برگزید و به من مأموریت داد تا قوم آواره او اسرائیل را به سوی او بازگردانم، و برای انجام این کار به من نیروی کافی بخشید و افتخار انجام آن را نصیب کرد، به من فرمود: 6 «اینک کاری مهمتر از باز آوردن و احیای اسرائیل به تو واگذار می‌کنم. ای خدمتگزار من، تو را برای قومهای جهان نور می‌سازم تا نجات مرا به کرانه‌های زمین برسانی.» 7 خداوند که نجات دهنده و خدای مقدس اسرائیل است، به او که از طرف مردم حقیر و طرد شده و زیر دست حاکمان قرار گرفته است، چنین می‌فرماید: «وقتی پادشاهان تو را ببینند، به احترام تو از جای خود برخوانند خاست و شاهزادگان به تو تعظیم خواهند کرد، زیرا من که خداوند امین و خدای مقدس اسرائیل هستم تو را برگزیده‌ام.» 8 خداوند می‌فرماید: «فریاد تو را در وقت مناسب خواهم شنید. در روز نجات به یاری‌ات خواهم شتافت. تو را از هر گزند حفظ خواهم نمود و توسط تو با قوم اسرائیل عهد خواهم بست و سرزمینشان را از نو آباد کرده، آن را

به مردمش باز خواهم گرداند. 9 من توسط تو کسانی را که اسیرند و تو ظلم کند به جان هم خواهم انداخت تا گوشت یکدیگر را بخورند در تاریکی زندگی می کنند آزاد کرده، به ایشان خواهم گفت: "بیرون و خون یکدیگر را بنوشند. آنگاه تمام مردم دنیا خواهند دانست که بیایید و در روشنائی زندگی کنید. آنان گوسفندان من خواهند بود و من یهوه، خدای قادر اسرائیل هستم که تو را نجات می دهم و حفظ در چراگاههای سرسبز و بر تپههایی که قبلاً خشک و بی علف بود می کنم." خواهند چرید. 10 گرسنه و تشنه نخواهند شد و حرارت خورشید به

ایشان آسیب نخواهد رسانید، زیرا کسی که ایشان را دوست دارد آنان را هدایت خواهد کرد و نزد چشمه های آب رهبری خواهد نمود. 11 «من تمام کوههایم را برای قوم خود به راههای صاف تبدیل خواهم کرد و بر فراز دروها، جاده ها خواهم ساخت تا ایشان از آن عبور کنند. 12 قوم من از جاهای دور دست باز خواهند گشت عده ای از شمال، عده ای از غرب و عده ای از سرزمین جنوب.» 13 ای آسمانها، آواز شادی سر دهید! ای زمین، شادمان باش! و ای کوهها با شادی سرود بخوانید، زیرا خداوند بر قوم رنج دیده خود ترحم کرده، ایشان را تسلی می دهد. 14 با وجود این، ساکنان اورشلیم می گویند: «خداوند ما را ترک گفته و فراموش کرده است.» 15 خداوند چنین پاسخ می دهد: «آیا یک مادر جگر گوشه خود را فراموش می کند؟ یا بر پسر خود رحم نمی کند؟ حتی اگر مادری طفلش را فراموش کند، من شما را فراموش نخواهم کرد! 16 ای اورشلیم، من نام تو را بر کف دستم نوشتم و دیوارهایم همیشه در نظر من است. 17 به زودی فرزندان تو خواهند آمد تا تو را دوباره بنا کنند و تمام کسانی که تو را ویران کرده اند، از تو بیرون خواهند رفت. 18 سرت را بالا کن و به اطراف خود نظر انداز. بین چگونه قوم تو جمع شده اند و به سوی تو می آیند. به حیات خود قسم که آنها نزد تو خواهند آمد و تو به آنها فخر خواهی کرد همان طور که یک عروس به زیورآلات خود فخر می کند. 19 «خوابها و زمینیهای ویران تو از مردم پر خواهند شد و دشمنان که تو را اسیر کرده بودند، از تو دور خواهند شد. 20 فرزندان تو که در دیار تبعید به دنیا آمده اند به تو خواهند گفت: «این سرزمین برای ما کوچک است. ما به جای وسیعتری نیاز داریم. 21 آنگاه از خود خواهی پرسید: "چه کسی اینها را برای من زاییده است؟ چه کسی اینها را برای من بزرگ کرده است؟ بیشتر فرزندانم کشته شده اند و بقیه به اسیری رفته مرا تنها گذاشته اند. پس اینها از کجا آمده اند؟"» 22 خداوند یهوه به قوم اسرائیل می فرماید: «اینک به اشاره من قومی جهان پسران را در آغوش گرفته، دختران را بر دوش خواهند گذاشت و آنان را نزد تو باز خواهند آورد. 23 پادشاهان و ملکه ها مانند دایه از تو مراقبت خواهند کرد و در برابر زانو زده، خاک پایت را خواهند لیسید. آنگاه خواهی دانست که من خداوند هستم و کسانی را که چشم امیدشان به من باشد، نومید نخواهم کرد.» 24 چه کسی می تواند غنایم را از جنگ فاتح جنگ درآورد؟ چه کسی می تواند اسیران را از دست حاکم ستمگر برهاند؟ 25 خداوند جواب می دهد: «من غنایم را از جنگ فاتح جنگ در خواهم آورد و اسیران را از دست حاکم ستمگر خواهم رهانید. من با دشمنان تو خواهم جنگید و فرزندان را خواهم رهانید. 26 کسانی را که به

خداوند می فرماید: «ای کسانی که می خواهید نجات یابید، ای کسانی که چشم امیدتان به من است، سخنان مرا بشنویید. به معدنی که از آن استخراج شده اید و به صخره ای که از آن جدا گشته اید، توجه نمایید. 2 به اجدادتان ابراهیم و سارا فکر کنید که از ایشان به وجود آمدید. هنگامی که ابراهیم را دعوت کردم او فرزندی نداشت و تنها بود، اما من او را برکت دادم و قوم بزرگی از او به وجود

آورد. 3 «من بار دیگر اسرائیل را برکت خواهم داد و خرابه‌های آن را رسیده‌اند. دیگر کسی باقی نمانده تا تو را دلداری و تسلی دهد. 20 آباد خواهم ساخت. زمینهای بایر و بیابانهای خشک آن چون باغ عدن سرسبز خواهند شد. خوشی و شادمانی همه جا را پر خواهد ساخت، و شکرگزاری همراه با سرودهای شاد در همه جا به گوش خواهد رسید. 4 «ای قوم من، به من گوش دهید، ای مردم من، صدایم را بشنوید، زیرا احکام من صادر خواهد شد و عدالتم نوری برای قومهای جهان خواهد بود. 5 به‌زودی می‌آیم تا آنها را نجات دهم و با عدل و انصاف بر آنها حکومت کنم. چشم امید سرزمینهای دور دست به من است، و برای بازوی پرتوان من انتظار می‌کشند. 6 چشمان خود را به آسمان بلوزید و به زمین زیر پایتان نگاه کنید، روزی خواهد آمد که آسمان مانند دود، ناپدید خواهد شد و زمین همچون لباس، پوسیده خواهد شد و مردمش خواهند مرد. اما نجاتی که من به ارمغان می‌آورم برای همیشه باقی خواهد ماند و عدالت من هرگز از بین نخواهد رفت. 7 «ای کسانی که احکام مرا دوست می‌دارید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید، به من گوش کنید. از سرزنش و تهمت مردم نترسید؛ 8 زیرا بید، آنها را مانند لباس از بین خواهد برد و کرم، ایشان را همچون پشم خواهد خورد. اما عدالت من هرگز از بین نخواهد رفت و کار نجاتبخش من نسل اندر نسل باقی خواهد ماند. 9 ای خداوند برخیز و با قدرتت ما را نجات ده همان گونه که در گذشته ما را نجات دادی. تو همان خدایی هستی که اژدهای رود نیل، یعنی مصر را نابود کردی. 10 تو دریا را خشک ساختی و راهی از میان آن باز کردی تا قومی که آزاد ساخته بودی از آن عبور کنند. 11 کسانی که خداوند آزادشان کرده، سرودخوانان با شادی جاودانی، از آن راه به اورشلیم خواهند آمد. غم و ناله آنان برای همیشه پایان خواهد یافت و جای خود را به شادی و سرود خواهد داد. 12 خداوند می‌فرماید: «من هستم که به شما تسلی می‌دهم و شما را شاد می‌سازم؛ پس چرا از انسان فانی می‌ترسید انسانی که مانند گیاه، خشک شده، از بین می‌رود؟ 13 اما شما خداوند، آفریننده خود را فراموش کرده‌اید، او را که آسمان را همچون خیمه گسترانید و زمین را بنیان نهاد. چرا دائم از ظلم و ستم انسانها می‌ترسید و تمام روز از خشم دشمنان می‌هراسید؟ کجاست خشم ستمکیش آنها؟ 14 شما اسیران، به‌زودی آزاد خواهید شد. دیگر در سیاهچالها گرسنه نخواهید ماند و نخواهید مرد. 15 من یهوه خدای شما هستم همان خداوند لشکرهای آسمان که از میان امواج خروشان دریا، راهی خشک برای شما پدید آورد! 16 من که زمین را بنیاد نهادم و آسمانها را برقرار ساختم، به اسرائیل می‌گویم: شما قوم من هستید. من احکام خود را به شما داده‌ام و با دست خود شما را حفظ می‌کنم.» 17 برخیز ای اورشلیم، برخیز! به اندازه کافی از جام غضب خداوند نوشیده‌ای. آن را تا ته سر کشیده‌ای و سرگیجه گرفته‌ای. 18 کسی از ساکنان باقی نمانده تا دستت را بگیرد و تو را راهنمایی کند. 19 بالای مضاعف بر تو عارض شده است؛ سرزمینت خراب شده و مردمانت از قحطی و شمشیر به هلاکت

52 برخیز ای اورشلیم، برخیز و بار دیگر خود را قوی ساز! ای شهر مقدس، لباس زیبایت را بپوش، زیرا اشخاص ختنه نشده و نجس دیگر هرگز وارد تو نخواهند شد. 2 ای اورشلیم، از میان خاک بلند شو! ای اسیرشدگان اورشلیم، بندهای اسارت را از گردن خود باز کن! 3 زیرا خداوند می‌فرماید: «مفت اسیر شده‌اید و مفت نیز آزاد خواهید شد.» 4 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «در گذشته با میل خود به مصر رفتید تا در آنجا زندگی کنید، اما بعد آشور شما را اسیر کرد؛ 5 و اینک در بابل بی‌جهت بر شما ظلم می‌کنند. آنها شما را اسیر کرده‌اند و از شادی فریاد برمی‌آورند و هر روز نام مرا کفر می‌گویند. 6 اما روزی خواهد آمد که شما، ای قوم من، به قدرتی که در نام من است پی خواهید برد و خواهید فهمید که این من هستم، بله من هستم، که با شما سخن می‌گویم.» 7 چه زیاست پاهای کسی که از کوهستان می‌آید و بشارت می‌آورد، بشارت صلح و نجات، و به صهیون می‌گوید: «خدای تو سلطنت می‌کند!» 8 دیدبانان از شادی با صدای بلند سرود می‌خوانند، زیرا با چشمان خود می‌بینند که خداوند دوباره به اورشلیم باز می‌گردد. 9 ای خرابه‌های اورشلیم با صدای بلند آواز شادمانی سر دهید، زیرا خداوند اورشلیم را آزاد خواهد ساخت و قوم خود را تسلی خواهد داد. 10 خداوند در برابر چشمان تمام قومها، قدرت مقدس خود را به کار خواهد برد و قوم خود را نجات خواهد داد تا همه آن را ببینند. 11 اینک خود را از قید اسارت آزاد سازید و بابل و تمام مظاهر آن را پشت سر بگذارید، زیرا آنها ناپاک هستند. شما قوم مقدس خداوند هستید. ای همه شما که ظروفاً خانه خداوند را حمل می‌کنید و به وطن باز می‌گردید، خود را پاک سازید! 12 این بار دیگر با عجله از سرزمین اسارتان نخواهید رفت و لازم نخواهد بود که برگزید، زیرا خداوند پیشاپیش شما خواهد رفت و خود خدای اسرائیل، حافظ شما خواهد بود. 13 خداوند می‌فرماید: «خدمتگذار من در کار خود کامیاب و بسیار سرفراز خواهد شد. 14 بسیاری از مردم با دین او متحیر می‌شوند، زیرا صورت او به قدری عوض شده که دیگر شکل انسان ندارد. 15 او خون خود را بر قهرمهای بسیار خواهد پاشید و آنها را از گناه پاک خواهد ساخت. پادشاهان جهان در حضور او دهان خود را خواهند

نشیده بودند، درک خواهند کرد.»

که در جوانیت مرتکب شده‌ای به یاد نخواهی آورد و تنهایی زمان

33 چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانای خداوند بر بیوگیا را فراموش خواهی کرد؟ **5** زیرا آفریننده تو که نامش خداوند است، چه کسی آشکار شده است! **2** در نظر خدا او مانند درخت سبزی لشکرهاى آسمان است، شوهر تو خواهد بود. خدای قدوس اسرائیل بود که در زمین خشک و شورزار روییده و ریشه دوانده باشد؛ اما در که خدای تمام جهان است، نجات‌دهنده تو خواهد بود. **6** ای نظر ما او زیبایی و جلوه‌ای نداشت که مشتاقش باشیم. **3** او را خوار اسرائیل، تو مانند زن جوان رنج‌دیده‌ای هستی که شوهرش او را ترک شمردیم و رد کردیم، اما او درد و غم ما را تحمل کرد. همه ما از او گفته باشد. اما خداوند تو را دوباره نزد خود می‌خواند و می‌گوید: **7** رو برگردانیدم. او خوار شد و ما هیچ اهمیت ندادیم. **4** این دردهای «برای اندک زمانی تو را ترک گفتم، اما اینک با محبتی عمیق تو را ما بود که او به جان گرفته بود، این رنجهای ما بود که او بر خود نهد خود برمی‌گردانم.» **8** خداوند که حامی توست می‌فرماید: «در حمل می‌کرد؛ اما ما گمان کردیم این درد و رنج مجازاتی است لحظه غضب، روی خود را از تو برگردانیدم، اما اینک با محبت که خدا بر او فرستاده است. **5** برای گناهان ما بود که او مجروح جاودانی تو را دوست خواهم داشت. **9** «همان‌گونه که در زمان نوح شد و برای شرارت ما بود که او را زدند. او تنبیه شد تا ما سلامتی قسم خوردم که دیگر نگذارم طوفان جهان را فرا گیرد، اکنون نیز قسم کامل داشته باشیم. از زخمهای او ما شفا یافتیم. **6** ما همچون می‌خورم که بار دیگر بر تو خشمگین نشوم و تو را تنبیه نکنم. **10** هر گوسفندانی که آواره شده باشند، همراه شده بودیم؛ راه خدا را ترک چند کوهها جابه‌جا شوند و تپه‌ها نابود گردند، اما محبت من نسبت کرده به راههای خود رفته بودیم. با وجود این، خداوند تقصیرها و به تو هرگز از بین نخواهد رفت و پیمان سلامتی‌ای که با تو بسته‌ام گناهان همه ما را به حساب او گذاشت! **7** با او با بی‌رحمی رفتار هیچوقت شکسته نخواهد شد.» خداوند که تو را دوست دارد این را کردند، اما او تحمل کرد و زبان به شکایت نگشود. همچنانکه بزه می‌گوید. **11** «ای شهر داغ‌دیده و رنجور من که تسلی نیافته‌ای، را به سوی کشتارگاه می‌برند، او را نیز به کشتارگاه برند. او مثل من تو را بازسازی خواهم کرد؛ تو را با سنگهای قیمتی بنیاد خواهم گوسفندی که پشمهایش را می‌چینند، لب به اعتراض نگشود. **8** به نهاد. **12** برجهایت را با لعل و دروازه‌ها و دیوارهایت را با گوهرهای ناقح او را به مرگ سپردند و کسی از نسل او اعتراض نکرد. زیرا او از درخشان بنا خواهم کرد. **13** همه فرزندان از من تعلیم خواهند دنیای زندگان منقطع شد؛ آری، به سبب عصیان قوم من مجازات گرفت و سلامتی و کامیابی روز افرونی نصیب ایشان خواهد شد. **14** شد. **9** هنگامی که خواستند او را همراه خطاکاران دفن کنند، او عدل و انصاف در تو حکمفرما خواهد شد و تو از ظلم و آزار دیگران را در قبر مردی ثروتمند گذاشتند؛ اما هیچ خطایی از او سر نزده در امان خواهی ماند. در صلح و آرامش به سر خواهی برد و دیگر بود و هیچ حرف نادرستی از دهانش بیرون نیامده بود. **10** خداوند نخواهی ترسید. **15** اگر قومی بر تو هجوم آورند، این امر با اجازه من می‌فرماید: «این خواست من بود که او رنج بکشد و بمیرد. او جانش نخواهد بود. پس آنانی که با تو بجنگند، از پای در خواهند آمد. **16** را قربانی کرد تا آموزش گناهان را به ارمغان آورد، بنابراین صاحب «آهنگر را که آتش کوره را می‌دمد و اسلحه می‌سازد، من آفریده‌ام. فرزندان بی‌شمار خواهد شد. او زندگی را از سر خواهد گرفت و اراده سرباز را نیز که اسلحه به دست می‌گیرد و می‌جنگد، من به وجود من به دست او اجرا خواهد شد. **11** هنگامی که ببیند غذایی که آورده‌ام؛ **17** و من می‌گویم هر اسلحه‌ای که بر ضد تو ساخته شود کشیده چه ثمری به بار آورده، راضی و خوشنود خواهد شد. خدمتگزار کاری از پیش نخواهد برد و تو بر تمام مدعیان غالب خواهی شد. عادل من بار گناهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت و من من خدمتگزاران را حمایت می‌کنم و به آنان پیروزی می‌بخشم.» این به خاطر او آنها را خواهم بخشید. **12** به او مقامی بزرگ و قدرتی است آنچه خداوند می‌فرماید.

55 خداوند می‌فرماید: «ای همهٔ تشنگان، نزد آبها بیایید؛ ای

همه شما که پول ندارید، بیایید نان بخیرید و بخورید! بیایید شیر و شراب را بدون پول بخیرید و بنوشید! **2** چرا پول خود را خرج چیزی می کنید که خوردنی نیست؟ چرا دسترنگ خود را صرف چیزی می کنید که سیرتان نمی کند؟ به من گوش دهید و از من اطاعت کنید تا بهترین خوراک را بخورید و از آن لذت ببرید. **3** «ای قوم من، با گوشه های باز و ششون نزد من بیایید تا زنده بمانید. من با شما عهدی جاودانی می بندم و برکاتی را که به داوود پادشاه وعده داده ام به شما می دهم. **4** همان گونه که او سرزمینها را تسخیر کرد و قدرت مرا

54 ای اورشلیم، ای زن نازا، شاد باش و سرود بخوان، زیرا

فرزندان تو زیادت‌ر از فرزندان زنی خواهند شد که شوهرش او را ترک ن‌گفته باشد! **2** خیمه‌ای را که در آن زندگی می‌کنی وسیع‌تر کن و پرده‌های آن را بهتر ساز، طنباهایش را دراز کن و میخ‌هایش را محکم ساز؛ **3** زیرا به‌زودی جمعیت تو زیاد خواهد شد. فرزندان‌د نزد تو باز خواهند گشت و این سرزمین را که به دست پیگانگان افتاده،

ظاهر ساخت، 5 شما نیز قومهای بیگانه را فراخواهید خواند و آنها آمده، مطیع شما خواهند شد. من که یهوه خدای مقدس اسرائیل هستم این کار را برای خودم خواهم کرد و به شما عزت و افتخار خواهم بخشید.» 6 خداوند را مادامی که یافت می شود بطلبید، و مادامی که نزدیک است او را بخوانید. 7 ای گناهکاران، از کارها و فکراهی فاسد خود دست بکشید و به سوی خداوند بازگشت کنید، زیرا او بسیار بخشنده است و بر شما رحم خواهد کرد. 8 خداوند می فرماید: «فکراهی من فکراهی شما نیست، و راههای من هم راههای شما نیست. 9 به همان اندازه که آسمان بلندتر از زمین داشت!»»

57 انسانهای خوب، دیده از جهان فرو می بندند و اشخاص خداشناس پیش از وقت می میرند و کسی نیست که در این باره فکر کند و دلیل این امر را بفهمد. ایشان می میرند تا از مصیبتی که در راه است نجات یابند. 2 هنگامی که خداشناسان می میرند، از آرامش برخوردار می شوند و استراحت می یابند. 3 و اما شما ای بدکاران، جلو بیایید! ای اولاد جادوگران و زناکاران، نزدیک بیاید! 4 شما چه کسی را مسخره می کنید؟ به چه کسی دهن کجی می کنید؟ ای آدمهای گناهکار و دروغگو، شما همان اشخاصی هستید که زیر سایه درختان زنا می کنید و در دره ها و زیر شکاف صخره های بلند فرزندان خود را برای پنهان قربانی می کنید. 6 سنگهای صاف را از میان دره ها بر می دارید و آنها را چون خدا می پرستید و هدایای گوناگون به آنها

56 خداوند به قوم خود چنین می گوید: «با انصاف رفتار کنید و آنچه را که راست و درست است انجام دهید، زیرا به زودی می آیم تا شما را آزاد سازم. 2 من کسانی را که حرمت روز شَبَّات را نگاه می دارند و از انجام دادن هر کار بدی دوری می کنند، برکت خواهم داد.» 3 قومهای غریبه و نیز وقتی خداوند را ببینند، از برکت او برخوردار خواهند شد. پس ایشان نگویند: «خداوند ما را از قوم خود نمی داند.» همچنین مردانی که نمی توانند صاحب فرزند شوند گمان نکنند که از قوم خدا جدا هستند؛ 4 زیرا خداوند درباره آنها می گوید: «اگر ایشان حرمت روز شَبَّات را نگه دارند و آنچه را که مورد پسند من است بجا آورند و به عهد من وفادار بمانند، 5 آنگاه نام ایشان در خانه من و در میان قوم من تا ابد به یادگار خواهد ماند و نامی پر افتخارتر از نام کسانی خواهد بود که صاحب فرزند هستند.» 6 همچنین خداوند در مورد قومهای غریبه و به قوم او ملحق می شوند و او را خدمت می کنند، و او را دوست داشته، خدمتگذار او می شوند، چنین می گوید: «اگر حرمت روز شَبَّات را نگاه دارند و به عهد من وفادار بمانند، 7 ایشان را نیز به کوه مقدس خود خواهم آورد و در خانه عبادتم ایشان را شاد خواهم ساخت و قربانیها و هدایای ایشان را قبول خواهم کرد. خانه من خانه دعا برای همه قومها خوانده خواهد شد.» 8 خداوند که بنی اسرائیل را از تبعید به وطن باز می گرداند، می فرماید: «علاوه بر قوم خود اسرائیل، قومهای دیگر را نیز جمع کرده، به اسرائیل خواهم آورد.» 9 خداوند به قومهای بیگانه دستور

تقدیم می کنید. آیا فکر می کنید این رفتارشان خدا را خشنود می کند؟ 7 به کوههای بلند می روید تا در آنجا زنا کنید و برای پنهان قربانی کنید. 8 شما پنهانان را پشت درهای بسته قرار می دهید و آنها را می پرستید. این عمل شما زناکاری است، زیرا به جای اینکه خدا را دوست داشته باشید و عبادت کنید، به پنهان عشق می ورزید و آنها را می پرستید. 9 با عطر و روغن به حضور بت «مولک» می روید تا آنها را تقدیم کنید. به سفرهای دور و دراز می روید، حتی به جهنم هم پا می گذارید، تا شاید خدایان تازه ای بیابید و به آنها دل ببندید. (Sheol h7585) 10 از جستجوی خود خسته و درمانده می شوید، ولی دست بر نمی دارید. به خود قوت قلب می دهید و پیش می روید. 11 خداوند می فرماید: «این پنهان چه هستند که از آنها می ترسید و به من خیانت می کنید؟ چرا مرا دیگر به یاد نمی آورید؟ آیا علت اینکه از من نمی رسید این نیست که سکوت کرده ام و چیزی نگفتم؟» 12 شما فکر می کنید کار درستی انجام می دهید، ولی وقتی من کارهای زشت شما را برملا سازم، آنگاه پنهان شما نیز قادر نخواهد بود شما را یاری دهند. 13 از دست این پنهانی که برای خود جمع کرده اید کاری ساخته نیست و آنها به فریاد شما نخواهند رسید؛ آنها به قدری ضعیفند که یک وزش باد می تواند آنها را از جا برکند و با خود ببرد. اما بدانید کسانی که به من توکل دارند مالک زمین و وارث کوه مقدس من خواهند شد.» 14 خداوند می گوید: «قوم من به سوی من باز می گردند! پس راه را آماده سازید و سنگها و موانع را از سر راه

بردارید.» **15** خدای متعال و مقدّس که تا ابد زنده است، چنین تاریکی اطرافتان مانند روز روشن خواهد شد؛ **11** و من شما را همیشه می‌گوید: «من در مکانهای بلند و مقدّس ساکنم و نیز در وجود هدایت نموده، با چیزهای خوب سیرتان خواهم کرد. شما را قوی و کسی که روحی متواضع و توبه‌کار دارد، تا دل او را زنده سازم و نیرویی تازه به او بخشم. **16** من تا ابد شما را محکوم نخواهم کرد و شما خشمگین نخواهم ماند، زیرا اگر چنین کنم تمام جانهایی که آفریده‌ام از بین خواهند رفت. **17** من به علّت طمعکاری شما غضبناک شدم و تنبیه‌تان کردم و شما را ترک گفتم. اما شما راه خود را ادامه دادید و از آن دست نکشیدید. **18** کارهای شما را می‌بینم، اما با وجود این شما را شفا خواهم داد. شما را هدایت خواهم کرد و کنید، و در پی هوی و هوس خود نروید و سخنان بیهوده نگویید، **14** تسلی خواهم داد. به شما کمک خواهم کرد تا برای گناهانتان ماتم بگردید و به آنها اعتراف کنید. **19** همهٔ مردم از سلامتی برخوردار خواهند شد چه آنانی که دورند و چه آنانی که نزدیکند؛ زیرا من ایشان را شفا خواهم بخشید. **20** اما شیران مانند دریای متلاطمی هستند که هرگز آرام نمی‌گیرد، بلکه همیشه گل و لجن می‌آورد. **21** برای شیران سلامتی و آرامش وجود ندارد.» این است آنچه خداوند می‌فرماید.

58 خداوند می‌فرماید: «صدای خود را چون شیپور بلند کن و گناهان قوم را به ایشان اعلام کن. **2** آنها هر روز مرا عبادت می‌کنند و وانمود می‌کنند که ما یلند احکام مرا بدانند و اوامر مرا اجرا کنند. می‌گویند که هرگز احکام عادلانهٔ مرا زیر پا نگذاشته‌اند و همیشه از پرستش من لذت برده‌اند.» **3** قوم اسرائیل می‌گویند: «چرا وقتی روزه می‌گیریم خداوند نمی‌بیند؟ چرا وقتی به خود ریاضت می‌دهیم او به ما توجه نمی‌کند؟» خداوند چنین پاسخ می‌دهد: «دلیلش این است که در ایام روزه‌داری باز دنبال سود خود هستید و بر کارگران زیر دست خود ظلم می‌کنید. **4** روزه‌داری شما باعث می‌شود با یکدیگر با خشونت رفتار کنید و بجنگید. آیا فکر می‌کنید این نوع روزه مقبول من است؟ **5** هنگامی که قصد دارید روزه بگیرید، خود را ریاضت می‌دهید و سرتان را مثل نی خم می‌کنید و روی پلاس و خاکستر دراز می‌کشید و گمان می‌کنید با این کارها مقبول من خواهید شد. **6** «روزه‌ای که من می‌پسندم این است که زنجیرهای ظلم را پاره کنید و یوغ ستم را بشکنید و مظلومان را آزاد کنید؛ **7** خوراکتان را با گرسنگان تقسیم کنید و فقیران بی‌کس را به خانهٔ خود بیاورید؛ اشخاص برهنه را لباس بپوشانید و از کمک به بستگانتان دریغ نکنید. **8** اگر چنین کنید من نیز رحمت خود را همچون سپیده دم بر شما خواهم تاباند و امراض شما را فوری شفا خواهم داد. حضور برجلال من همیشه با شما خواهد بود و شما را از هر طرف محافظت خواهد کرد. **9** وقتی دعا کنید اجابت خواهم کرد و هنگامی که کمک بطلبید، به یاری شما خواهم آمد. «اگر از ظلم کردن به ضعفا دست بردارید و ناحق به کسی تهمت زنید و سخنان دروغ شایع نکنید؛ **10** از خوراک خود به گرسنگان بدهید و به کسانی که در تنگنا هستند کمک کنید، آنگاه نور شما در تاریکی خواهد درخشید و خود رانده‌ایم؛ حقیقت را در کوچه‌ها انداخته‌ایم و صداقت را به بوتهٔ

59 ای مردم فکر نکنید که خداوند ضعیف شده و دیگر نمی‌تواند شما را نجات دهد. گوش او سنگین نیست؛ او دعاهای شما را می‌شنود. **2** اما گناهان شما باعث شده او با شما قطع رابطه کند و دعاهای شما را جواب ندهد. **3** دستهای شما به خون آلوده است و انگشت‌هایتان به گناه. لبهای شما سخنان دروغ می‌گویند و از

زبانان حرفهای زشت شنیده می‌شود. **4** کسی در دادگاه عدالت را اجرا نمی‌کند و مردم با دروغهای خود رأی دادگاه را به نفع خود تغییر می‌دهند. به شرارت آبتن می‌شوند و گناه می‌زنند. **5** نقشهٔ شومشان مانند تخم افعی است که وقتی شکسته می‌شود افعی از آن بیرون می‌آید و مردم را به هلاکت می‌رساند! اما نقشه‌هایشان عملی نخواهند شد و هیچ فایده‌ای به ایشان نخواهند رسانید. آنها مانند لباسی هستند که از تار عنکبوت بافته شده باشند. **7** پاهایشان برای شرارت می‌دوند و برای ریختن خون بی‌گناهان می‌شتابند؛ هر جا می‌روند ویرانی و خرابی برجای می‌گذارند. **8** آنها عاری از صلح و آرامش‌اند. تمام کارهایشان از روی بی‌انصافی است. راهپایشان کج هستند، و هر که در آنها قدم بگذارد از آسایش برخوردار نخواهد شد. **9** مردم می‌گویند: «آلان فهمیدیم چرا خدا ما را از دست دشمنانمان نجات نمی‌دهد و چرا هنگامی که در انتظار نور بودیم، تاریکی به سراغمان آمد! **10** مانند اشخاص نابینا، کورمال کورمال راه می‌رویم و در روز روشن جایی را نمی‌بینیم و به زمین می‌افتم؛ گویی در دنیای مردگان زندگی می‌کنیم! **11** همهٔ ما همچون خرشهای گرسنه خرناس می‌کشیم و مانند فاخته‌ها می‌نالیم. به خداوند روی می‌آوریم تا ما را نجات دهد، اما بی‌فایده است؛ زیرا او از ما روگردان شده است. **12** گناهانی که نسبت به خداوند مرتکب شده‌ایم در حضور او روی هم انباشته شده و علیه ما شهادت می‌دهند. «ای خداوند، می‌دانیم دست برداشته‌ایم. ما ظالم و یاغی هستیم. فکراهی ما کج است و حرفهای ما پر از دروغ. **14** انصاف را زیر پا گذاشته‌ایم؛ عدالت را از خود رانده‌ایم؛ حقیقت را در کوچه‌ها انداخته‌ایم و صداقت را به بوتهٔ

فراموشی سپرده‌ایم. 15 راستی از بین رفته است؛ و هر که بخواد از «از جنگل لبنان چوبهای درختان صنوبر و کاج و چنار را برای تو ای ناراستی دوری کند، مورد سرنش واقع می‌شود.» خداوند تمام این اورشلیم خواهد آورد تا تو را بازسازی کند و خانه مرا تزیین نمایند و بدیها را دیده و غمگین است. 16 او تعجب می‌کند که چرا کسی شهر مرا باشکوه سازند. 14 پسران کسانی که بر تو ظلم کرده‌اند نیست به داد مظلومان برسند. پس او خود آماده می‌شود تا ایشان را خواهد آمد و در مقابل تو زانو زده، تعظیم خواهند کرد و کسانی که نجات دهد، زیرا او خدای عادل است. 17 خداوند عدالت را مانند تو را تحقیر کرده‌اند بر پاهایت خواهد افتاد و تو را سجده خواهند زره می‌پوشد و کلاهخود نجات را بر سر می‌گذارد. سراسر وجود او کرد. آنها تو را شهر خداوند و صهیون قدوس اسرائیل خواهند نامید. آکنده از حس عدالت خواهی است؛ او از ظالمان انتقام خواهد کشید. 15 «تو زمانی متروک و مطرود بودی و کسی از تو عبور نمی‌کرد، اما دشمنان خود را به سزای اعمالشان خواهد رسانید و مخالفان خود را حتی اگر در سرزمینهای دور دست نیز باشند، جزا خواهد داد. 19 خواهی بود. 16 قومه‌ها و پادشاهان جهان نیازهای تو را برآورده خواهند همه مردم، از شرق تا غرب، از قدرت او خواهند ترسید و به او احترام خواهند گذاشت. او مانند سیلابی عظیم و طوفانی شدید خواهد آمد. فهمید که من یهوه خدای قادر اسرائیل، حامی و نجات‌دهنده تو 20 خداوند به قوم خود می‌گوید: «نجات‌دهنده‌ای به اورشلیم خواهد آمد تا کسانی را که در اسرائیل از گناهانشان دست می‌کشند، نجات بخشد. 21 و اما من با شما این عهد را می‌بندم: روح من که به تو خواهم داد که با صلح و عدالت بر تو حکومت کنند. 18 ظلم بر شماست و کلام من که در دهان شماست، هرگز از شما دور و خرابی را از تو دور خواهم کرد و مانند دیواری محافظ، تو را احاطه نخواهند شد. این است عهد من با شما و با نسلهای شما تا ابد.»

60

ای اورشلیم برخیز و بگذارد نور تو بدرخشد، زیرا جلال خداوند بر تو تابان است! 2 تمام قومهای جهان در تاریکی فرو خواهند رفت، اما نور جلال خداوند بر تو خواهد تابید، 3 و پادشاهان و قومه‌ها به سوی تو خواهند آمد تا نور جلال خداوند را که بر تو تابان است مشاهده کنند. 4 به اطراف خود نگاه کن و بین چگونه قوم تو جمع شده به سوی تو می‌آیند. ایشان پسران و دختران را در آغوش گرفته، از راه دور به وطن باز می‌گردند. 5 تو این را به چشم خواهی دید و شاد خواهی شد و از شدت هیجان خواهی لرزید. گنجهای جهان از راه دریا به سوی تو خواهد آمد و ثروت قومه‌ها نزد تو جمع خواهد شد. 6 کاروانهای شتر از مدیان و عیثه و صبا خواهند آمد و با خود طلا و بخور خواهند آورد. مردم خداوند را ستایش خواهند کرد و کارهای او را بشارت خواهند داد. 7 تمام گله‌های قیدار و نبایوت را نزد تو خواهند آورد تا بر مذبح خانه خداوند قربانی کنند. در آن روز خداوند خانه پرشکوه خود را زینت خواهد داد. 8 اینها کیستند که مانند ابر به سوی سرزمین اسرائیل در حرکتند؟ ایشان به کبوترهایی می‌مانند که به لانه‌های خود باز می‌گردند. 9 اینها قوم خدا هستند که سوار بر کشتی از سرزمینهای دور دست به وطن باز می‌گردند و با خود طلا و نقره می‌آورند، زیرا خدای مقدس اسرائیل که در تمام دنیا مشهور است، قوم خود را در نظر همه قومه‌ها عزت و احترام بخشیده است. 10 خداوند به اورشلیم می‌گوید: «بیگانگان آمده، دیوارهای تو را بازسازی خواهند کرد و پادشاهان آنها تو را خدمت خواهند نمود، زیرا هر چند در خشم خود تو را مجازات کردم، اما به لطف خویش بر قوم من، بیگانگان شما را خدمت خواهند کرد. ایشان گله‌هایان را رحم خواهم کرد. 11 روز و شب، دروازه‌های باز خواهد بود تا پادشاهان جهان ثروت کشورهای خود را نزد تو بیاورند. 12 هر قومی که نخواهد تو را خدمت کند، هلاک شده، از بین خواهد رفت. 13

خداوند به اورشلیم می‌گوید: «بیگانگان آمده، دیوارهای تو را بازسازی خواهند کرد و پادشاهان آنها تو را خدمت خواهند نمود، زیرا هر چند در خشم خود تو را مجازات کردم، اما به لطف خویش بر قوم من، بیگانگان شما را خدمت خواهند کرد. ایشان گله‌هایان را رحم خواهم کرد. 11 روز و شب، دروازه‌های باز خواهد بود تا پادشاهان جهان ثروت کشورهای خود را نزد تو بیاورند. 12 هر قومی که نخواهد تو را خدمت کند، هلاک شده، از بین خواهد رفت. 13

کرد و ثروت آنان از آن شما خواهد شد. 7 رسوایی و سرافکنندگی یافتگان خداوند» نامیده خواهید شد و اورشلیم «شهر محبوب خدا» و شما پایان خواهد یافت و سعادت مضاعف و شادی ابدی نصیبتان «شهر مبارک خداوند» خوانده خواهد شد.

خواهد شد. 8 خداوند می‌فرماید: «عدل و انصاف را دوست دارم و از غارت و ستم بیزارم. پاداش رنج و زحمت قوم خود را خواهم داد و با ایشان عهد جاودانی خواهم بست. 9 فرزندان‌شان در میان قومهای جهان معروف خواهند شد. هر که آنان را ببیند اعتراف خواهد کرد که قوم برگزیده و مبارک خداوند هستند.» 10 اورشلیم می‌گوید: «خداوند خوشی عظیمی به من داده و مرا شاد ساخته است! او لباس نجات و ردای عدالت را به من پوشانده است! من مانند دامادی هستم که بر سرش تاج نهاده‌اند و همچون عروسی هستم که با زیورات، خود را آراسته است. 11 خداوند عدالت خود را در تمام جهان آشکار خواهد کرد و همهٔ قومها او را ستایش خواهند نمود. عدالت او در باغ جهان خواهد رویید و شکوفه خواهد آورد!»

62 من برای اورشلیم دعا خواهم کرد و ساکت نخواهم نشست تا آن هنگام که اورشلیم نجات یابد و پیروزی او مانند مشعلی در تاریکی بدرخشد. 2 ای اورشلیم، قومها پیروزی تو را به چشم خواهند دید و پادشاهان شکوه و عظمت تو را مشاهده خواهند کرد. خداوند نام جدیدی بر تو خواهد نهاد، 3 و تو برای خداوند تاج افتخار خواهی بود. 4 تو را دیگر «شهر متروک» نخواهند خواند و اسرائیل را «سرزمین ترک شده» نخواهند نامید. نام جدید تو «شهر محبوب خدا» و نام جدید اسرائیل، «عروس خدا» خواهد بود، زیرا خداوند به تو رغبت خواهد داشت و اسرائیل را همسر خود خواهد دانست. 5 همان‌گونه که یک مرد جوان، دوشیزه‌ای را به عقد خود درمی‌آورد، آفرینندهٔ تو نیز تو را همسر خود خواهد ساخت. همان‌گونه که داماد به تازه عروسیش دل می‌بندد، خداوند نیز به تو دل خواهد بست. 6 ای اورشلیم، بر حصارهای دیدبانانی گماشته‌ام که روز و شب دعا می‌کنند. آنان ساکت نخواهند شد تا هنگامی که خداوند به وعده‌هایش عمل کند. ای کسانی که دعا می‌کنید، خداوند را آرامی ندهید تا هنگامی که اورشلیم را استوار کند و آن را محل عبادت تمام مردم جهان سازد. 8 خداوند برای اورشلیم قسم خورده و با قدرت خویش به آن عمل خواهد کرد. او گفته است: «دیگر اجازه نخواهم داد دشمنان تو بر تو یورش آورند و غله و شراب را که برایش زحمت کشیده‌ای غارت کنند. 9 ساکنان تو نانی را که از غلهٔ خود به دست آورده‌اند نخواهند خورد و خداوند را شکر خواهند گفت؛ آنها شرابی را که با دست خود درست کرده‌اند در صحن خانهٔ خداوند خواهند نوشید.» 10 ای مردم اورشلیم از شهر خارج شوید و جاده‌ای برای بازگشت قوم خود آماده سازید! سنگها را از سر راه بردارید و پرچم را برافرازید تا قومها آن را ببینند و بدانند 11 که خداوند به تمام مردم جهان اعلام می‌کند که به شما بگویند: «ای مردم اورشلیم، خداوند به نجات شما می‌آید و قوم خود را که آزاد ساخته است همراه خود می‌آورد.» 12 ای مردم اورشلیم، شما «قوم مقدس خدا» و «نجات

مقدس تو، مدت زمانی کوتاه مکان مقدس تو را در تصرف خود است. من دیگر تصمیم خود را گرفته‌ام و ساکت نخواهم نشست و داشتیم، اما اینک دشمنان ما آن را ویران کرده‌اند. **19** ای خداوند، آنان را به سزای اعمالشان خواهم رساند. **7** آنان را برای گناهانی که چرا با ما طوری رفتار می‌کنی که گویا هرگز قوم تو نبوده‌ایم و تو نیز خود و اجدادشان مرتکب شده‌اند مجازات خواهم کرد. آنان بر روی هرگز رهبر ما نبوده‌ای؟

آنان را به سزای اعمالشان خواهم رساند. **8** خداوند می‌فرماید:

64

ای کاش آسمانها را می‌شکافتی و پایین می‌آمدی! حضور تو «هیچ‌کس انگور خوب را از بین نمی‌برد، بلکه از آن شراب تهیه کوهها را می‌جنبانید **2** و آنها را مانند آبی که بر روی آتش بجوش می‌کند. من هم تمام قوم خود را از بین نخواهم برد، بلکه کسانی را می‌آید، می‌لرزانید. ای کاش می‌آمدی و قدرت خود را به دشمنانت که مرا خدمت می‌کنند، حفظ خواهم کرد. **9** اسرائیلی‌هایی را که از نشان می‌دادی و حضور تو آنها را به لرزه می‌انداخت. **3** زمانی تو این قبیله یهودا هستند برکت خواهم داد و نسل آنان سرزمین کوهستانی کار را کردی؛ هنگامی که انتظار آن را نداشتیم تو آمدی و با حضور مرا تصرف خواهند کرد. قوم برگزیده من که مرا خدمت می‌کنند خود کوهها را لرزاندی. **4** از آغاز جهان تا به حال، نه کسی دیده و در این سرزمین زندگی خواهند کرد. **10** آنان مرا خواهند پرستید و نه کسی شنیده که خدای دیگری غیر از تو برای پرستندگانش چنین بار دیگر گله‌های خود را در دشتهای شارون و دره عاکور خواهند کارهایی بکند. **5** تو کسانی را نزد خود می‌پذیری که با خوشحالی آنچه را که راست است انجام می‌دهند. ولی ما آنچه را که راست است انجام ندادیم و تو بر ما غضبناک شدی. آیا برای ما که مدت زیادی در گناه غوطه‌ور بوده‌ایم امیدوی هست؟ **6** همه ما گناهکاریم؛ بخت شده، به سرنوشت شومی دچار خواهیم شد و از بین خواهیم رفت! هنگامی که شما را صدا کردم جواب ندادید، و وقتی سخن گفتم گوش ندادید؛ بلکه آنچه را که در نظرم ناپسند بود انجام دادید. **13** بنابراین خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «به شما می‌گویم که خدمتگزاران من سیر خواهند شد، ولی شما گرسنه خواهید ماند؛ آنان آب خواهند نوشید، اما شما تشنه خواهید بود؛ آنان شادی خواهند کرد، ولی شما غمگین و شرمند خواهید شد؛ **14** آنان از ساخته دست تو هستیم. **9** پس، ای خداوند، تا این حد بر ما خشمگین نباش و گناهان ما را تا به ابد به خاطر نسپار. بر ما نظر زد. **15** نام شما در بین قوم من نامی ملعون خواهد بود. من که لطف بیفکن، زیرا ما قوم تو هستیم. **10** شهرهای مقدس تو ویران شده‌اند. اورشلیم مانند بیابان متروک شده است. **11** عبادتگاه مقدس نامی جدید خواهم داد. **16** خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد آمد و زیبایی ما که اجدادمان در آن تو را عبادت می‌کردند، سوخته و تمام گنجینه‌های ما از بین رفته است. **12** ای خداوند، آیا پس از این همه مصیبت باز ساکت می‌مائی و می‌گذاری بیش از طاقت خود رنج از بین خواهد رفت، **17** زیرا من زمین جدیدی می‌سازم. هر چه در گذشته بوده کاملاً فراموش شده، دیگر به یاد آورده نخواهد شد. **18** ای قوم من، از این آفرینش جدید، تا ابد شاد و مسرور باشید، زیرا اورشلیم را نیز از نو می‌آفرینم تا شهر شادی و سرور شما باشد. **19** من خود نیز برای وجود اورشلیم و ساکنانش شادی خواهم کرد. در آنجا دیگر صدای گریه و زاری شنیده نخواهد شد. **20** «نوزادان دیگر در سن کم نخواهند مرد و صد سالگان جوان محسوب خواهند شد. تنها کسانی پیش از وقت خواهند مرد که گناه می‌کنند و زیر لعنت هستند. **21** در آن روزها، هر که خانهای بسازد خود در آن ساکن خواهد شد و هر که باغ انگوری غرس کند خود از میوه آن خواهد خورد، زیرا دیگر خانه‌ها و باغهای انگور قوم من به دست دشمن نخواهند افتاد. ایشان مانند درختان، عمر طولانی خواهند کرد و از دسترنج خود بهره‌مند خواهند شد و لذت خواهند برد. **23** دیگر زحمت‌هایشان بر باد نخواهد رفت و فرزندان‌شان رنگ مصیبت را

65

خداوند می‌فرماید: «به آنانی که مرا نمی‌جستند، خود را آشکار ساختم؛ و مردمانی که در جستجوی من نبودند، مرا یافتند. **2** تمام روز دست‌هایم را به سوی قومی سرکش دراز کردم. اما آنها به راههای گناه‌آلود و طرق‌های کج خود می‌روند. **3** آنها دائم مرا خشمگین می‌سازند. در مذبحهای باغهایشان به تنهای خویش قربانی تقدیم می‌کنند و برای آنها بخور می‌سوزانند. **4** شبها به قبرستانهای داخل غارها می‌روند تا ارواح مردگان را پرستش کنند. گوشت خوک و خوراکیهای حرام دیگر می‌خورند، **5** ولی به دیگران می‌گویند: به ما نزدیک نشوید، ما را نجس نکنید، ما از شما مقدس‌تر هستیم.» این مردم مرا از خود سخت بیزار کرده‌اند و به آتش خشم من دامن زده‌اند. **6** «حکم محکومیت این قوم در حضور من نوشته شده

نخواهند دید، زیرا هم آنان را و هم فرزندانان را برکت خواهم داد. خواهید کرد و در آغوش او به خواب خواهید رفت و بر زانویش نوازش 24 حتی پیش از آنکه مرا بخوانند به آنان جواب خواهم داد، و پیش خواهید شد. 13 من مانند مادری که فرزندش را دلداری می‌دهد، از اینکه دعایشان را تمام کنند آن را اجابت خواهم کرد. 25 گرگ و شما را در اورشلیم تسلی خواهم داد. 14 هنگامی که این رویدادها را بره با هم خواهند چرید، شیر مانند گاو کاه خواهد خورد، اما خوراک ببینید، دل شما شاد خواهد شد و قوت و نشاط سراسر وجودتان را فرا مار خاک خواهد بود. در کوه مقدس من هیچ چیز و هیچ کس صدمه خواهد گرفت. آنگاه خواهید فهمید که من خداوند هستم خدمتگزاران خود را یاری می‌دهم، اما با دشمنان خود با غضب رفتار می‌کنم.» نخواهد دید و نابود نخواهد شد.»

66

خداوند می‌فرماید: «آسمان، تخت سلطنت من است، و زمین کرسی زیر پایم. آیا می‌توانید معبدی اینچنین برایم بسازید؟ آیا می‌توانید چنین مکانی برای آسودن برایم بنا کنید؟ 2 دست من تمام این هستی را آفریده است. من نزد کسی ساکن می‌شوم که فروتن و باغهای خود، در پشت درختان بت می‌پرستند و گوشت خوک و توبه‌کار است و از کلام من می‌ترسد. 3 «اما من از آنان که به راههای خود می‌روند و گناهان خود را دوست می‌دارند، دور هستم و از کارها و فکرهاي آنان آگاهی کامل دارم. من می‌آیم تا همه قومها و قربانیهایشان را قبول نمی‌کنم. این گونه افراد وقتی بر مذبح من گاوی قربانی می‌کنند، مانند آنست که انسانی را می‌کشند، و هنگامی که گوسفندی را ذبح می‌کنند، مانند آنست که سگی را قربانی می‌کنند. وقتی هدیه‌ای به من تقدیم می‌کنند مثل آنست که خون خوک را تقدیم می‌کنند، و وقتی بخور می‌سوزانند مانند آنست که بت را می‌پرستند. 4 من نیز مصیبتیهایی را که از آن وحشت دارند بر آنها عارض می‌کنم، زیرا وقتی آنان را خواندم جواب ندادند و هنگامی که با آنان صحبت کردم گوش ندادند، بلکه آنچه را که در نظر من ناپسند بود انجام دادند و آنچه را که نخواستم اختیار کردند.» 5 ای کسانی که از خداوند می‌ترسید و او را اطاعت می‌کنید، به کلام او گوش دهید. او می‌فرماید: «برادرانتان از شما نفرت دارند و شما را از خود می‌رانند، زیرا به من ایمان دارید. آنها شما را مسخره کرده، می‌گویند: "خداوند بزرگ است و سرانجام شما را نجات خواهد داد و ما شادی شما را خواهیم دید!" اما خود ایشان به‌زودی رسوا و سرافکنده خواهند شد. 6 «در شهر چه غوغایی است؟ این چه صدایی است که از خانه خدا به گوش می‌رسد؟ این صدای خداوند است که از دشمنانش انتقام می‌گیرد.» 7 خداوند می‌گوید: «چه کسی تا به حال چنین چیز عجیبی دیده یا شنیده است که قومی ناگهان در یک روز متولد شود؟ اما قوم اسرائیل در یک روز متولد خواهد شد؛ اورشلیم حتی قبل از اینکه درد زایمانش شروع شود، فرزندان خود را به دنیا خواهد آورد. 9 آیا فکر می‌کنید که من قوم خود را تا به مرحله تولد می‌رسانم، اما او را همان جا رها می‌کنم تا متولد نشود؟ نه، هرگز!» 10 ای همه کسانی که اورشلیم را دوست دارید و برایش سوگواری می‌کنید، اینک خوشحال باشید و با او به شادی بپردازید! 11 مانند کودکی که از شیر مادر تغذیه می‌کند، شما نیز از وفور نعمت اورشلیم بهره‌مند خواهید شد و لذت خواهید برد. 12 زیرا خداوند می‌گوید: «من صلح و سلامتی در اورشلیم پدید خواهم آورد و ثروت قومهای جهان را مانند رودخانه‌ای که آبش هرگز خشک نمی‌شود به آنجا سرازیر خواهم کرد. شما مانند کودکان شیرخوار، از اورشلیم تغذیه

می‌آورم، زمانی را که تازه عروس بودی! در آن روزها چقدر مشتاق بودی که مورد پسند من باشی! چقدر مرا دوست می‌داشتی! حتی در بیابانهای خشک و سوزان نیز همراهم می‌آمدی. 3 ای اسرائیل، تو در آن روزها قوم مقدس من و نخستین فرزند من بودی. اگر کسی به تو آزار می‌رساند او را محکوم کرده، به بلای سخت گرفتار می‌ساختم.»

4 ای خاندان یعقوب و ای تمامی طوایف اسرائیل، کلام خداوند را بشنوید. 5 خداوند چنین می‌فرماید: «چرا پدران شما از من دل کندن؟ چه کوتاهی در حق ایشان کردم که از من رو برگرداندند؟ آنها در پی بتهای باطل رفتند و خود نیز باطل شدند. 6 گویا فراموش کردند که این من بودم که ایشان را از مصر نجات داده، در بیابانهای خشک و سوزان هدایت کردم، و از سرزمینهای خطرناک پر از گردال و از شوره‌زارهای مرگبار عبور دادم از مکانهای غیرمسکونی که حتی کسی از آنها عبور نمی‌کند 7 و آنها را به سرزمینی حاصلخیز آوردم تا از محصول و برکات آن برخوردار شوند؛ اما ایشان آنجا را به گناه و فساد کشیدند و میراث مرا به شرارت آلوده ساختند. 8 حتی کاهنانشان هم در فکر من نبودند، و داوانشان نیز به من اعتنایی نکردند، حکام ایشان بر ضد من برخاستند و انبیای آنها بت بعل را پرستیدند و عمر خود را با کارهای بیپوده تلف کردند. 9 «بنابراین من شما را محکوم می‌کنم! حتی در سالهای آینده، فرزندان و نوه‌های شما را نیز محکوم خواهم کرد! 10 «به سرزمینهای اطراف نگاه کنید! ببینید آیا می‌توانید در جایی قومی بیابید که خدایانشان را با خدایان تازه عوض کرده باشند با اینکه خدایانشان واقعاً خدا نیستند! کسانی را به جزیره قبرس در غرب و به صحرای قیدار در شرق بفرستید و ببینید آیا در آنجا تا به حال چنین اتفاق غریبی رخ داده است؟ اما قوم من از خدایی که موجب سربلندی‌شان بود روگردان شده، به دنبال بتهای بی‌جان رفته‌اند! 12 آسمانها از چنین کاری حیرت‌زده شده، به خود می‌لرزند؛ 13 زیرا قوم من مرتکب دو خطا شده‌اند: اول اینکه، مرا که چشمه آب حیات هستم ترک نموده‌اند و دوم اینکه رفته‌اند و برای خود حوضه‌هایی شکسته ساخته‌اند که نمی‌توانند آب را در خود نگه دارند! 14 «مگر قوم اسرائیل، برای بندگی و غلامی انتخاب شده که این گونه اسیر گشته، به جای دور برده می‌شود؟ 15 «سپاهیان نیرومند شمال مانند شیران غران به سوی سرزمین اسرائیل در حرکتند تا آن را ویران ساخته، شهرهایش را بسوزانند و با خاک یکسان کنند. 16 نیروهای مصر نیز بر ضد او برخاسته، از شهرهای خود ممفیس و تحفنحیس می‌آیند تا عظمت و قدرت اسرائیل را در هم بکوبند. 17 ای اورشلیم، تو خود باعث شدی که چنین بلایی بر تو نازل شود، چون وقتی خداوند، خدایت می‌خواست تو را راهنمایی کند، از او سرپیچی کردی!» 18 خداوند، که خداوند لشکرهای آسمان است، می‌فرماید: «از اتحاد با مصر و آشور چه نفعی برده‌ای؟ شرارت و گناه خودت، تو را تنبیه و مجازات خواهد کرد. آنگاه خواهی دید که سرپیچی از خدا و بی‌احترامی به او چه عواقب بدی دارد! 20 از مدت‌ها پیش یوغ مرا از گردنت باز کردی، رشته‌های

این کتاب حاوی سخنان ارمیا پسر حلقیا است. ارمیا یکی از کاهنان شهر عناتوت (واقع در سرزمین بنیامین) بود. 2 نخستین پیام خداوند در سال سیزدهم سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، بر ارمیا نازل شد. 3 پیامهای دیگری نیز در دوره سلطنت یهوایاقیم (پسر یوشیا، پادشاه یهودا) تا یازدهمین سال پادشاهی صدقیا (پسر یوشیا، پادشاه یهودا)، بر او نازل شد. در ماه پنجم همین سال بود که اورشلیم به تصرف درآمد و اهالی شهر اسیر و تبعید شدند. 4 خداوند به من فرمود: «پیش از آنکه در رحم مادرت شکل بگیری تو را انتخاب کردم. پیش از اینکه چشم به جهان بگشایی، تو را برگزیدم و تعیین کردم تا در میان مردم جهان پیام‌آور من باشی.» 6 اما من گفتم: «خداوند! این کار از من ساخته نیست! من جوانی بی‌تجربه هستم!» 7 خداوند فرمود: «چنین مگو! چون به هر جایی که تو را بفرستم، خواهی رفت و هر چه به تو بگویم، خواهی گفت. 8 از مردم نترس، زیرا من با تو هستم و از تو محافظت می‌کنم.» 9 آنگاه دست بر لبهایم گذاشت و گفت: «اینک کلام خود را در دهانت گذاشتم! 10 از امروز رسالت تو آغاز می‌شود! تو باید به قومه و حکومتها هشدار دهی و بگویی که من برخی از ایشان را ریشه‌کن کرده، از بین خواهم برد و برخی دیگر را با برجا نگاه داشته، تقویت خواهم کرد.» 11 سپس فرمود: «ارمیا، نگاه کن! چه می‌بینی؟» گفتم: «شاخه‌ای از درخت بادام!» 12 فرمود: «چنین است! و این بدان معناست که مراقب خواهم بود تا هر آنچه گفته‌ام، انجام شود.» 13 بار دیگر خداوند از من پرسید: «حالا چه می‌بینی؟» جواب دادم: «یک دیگ آب جوش که از سوی شمال بر این سرزمین فرو می‌ریزد.» 14 فرمود: «آری، بلایی از سوی شمال بر تمام اهالی این سرزمین نازل خواهد شد. 15 من سپاهیان مملکتهای شمالی را فرا خواهم خواند تا به اورشلیم آمده تخت فرمانروایی خود را کنار دروازه‌های شهر بر پا دارند و همه حصارهای آن و سایر شهرهای یهودا را تسخیر کنند. 16 این است مجازات قوم من به سبب شرارتهایشان! آنها مرا ترک گفته، برای خدایان دیگر بخور می‌سوزانند و در برابر بتهایی که خود ساخته‌اند، سجده می‌کنند. 17 «حال، برخیز و آماده شو و آنچه که من می‌گویم به ایشان بگو. از آنها مترس و گرنه کاری می‌کنم که در برابر آنها آشفته و هراسان شوی! 18 امروز تو را در برابر آنها همچون شهری حصاردار و ستونی آهنین و دیواری مفرغین، مقاوم می‌سازم تا در برابر تمام افراد این سرزمین بایستی، در برابر پادشاهان یهودا، بزرگان، کاهنان و همه مردم. 19 آنها با تو به ستیز برخوانند خاست، اما کاری از پیش نخواهند برد، چون من، خداوند، با تو هستم و تو را رهایی خواهم داد.»

بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: 2 «برو و به اهالی اورشلیم بگو که خداوند چنین می‌فرماید: گذشته‌ها را به یاد

انس و الفت خود را با من بریدی و گفتی: «تو را خدمت نخواهم ایشان تکیه می‌کنید طرد کرده است؛ با وجود تمام کمکهای ایشان، کرد!» روی هر تپه و زیر هر درخت سبز مانند فاحشهای برای بتهای دراز باز هم کاری از پیش نخواهید برد.»

کشیدی. 21 «اما من تو را همچون تاکی برگزیده که از بذر اصیل باشد، غرس کردم. پس چگونه فاسد شده، به تاکی وحشی تبدیل گشتی؟ 22 با هر چه که خود را بشویی، پاک نخواهی شد. به گناهی آلوده شده‌ای که پاک شدنش محال است؛ گناه تو همیشه در نظرم خواهد ماند. 23 چگونه می‌توانی بگوئی که منحرف نشده‌ای و بتهای بعل را نپرستیده‌ای؟ ای ماده شتر بی‌قرار که به دنبال جفت می‌گردد، به همه دشتهای سرزمین نگاه کن و خطاهای خویش را ملاحظه نما و به گناهان هولناک اعتراف کن! 24 تو مثل گورخری هستی که شهوتش او را به بیابان می‌کشاند و کسی نمی‌تواند مانع او شود. هر گورخر نری که تو را بخواد بی‌هیچ زحمتی تو را به دست می‌آورد، چون خودت را در آغوشش می‌اندازی! 25 چرا از این همه دوندگی خسته کننده در پی بتهای دست برنمی‌داری؟ تو در جواب می‌گویی: نه، دیگر نمی‌توانم برگردم. من عاشق این بتهای بیگانه شده‌ام و دیگر قادر به دل‌کنند نیستم. 26 «قوم من مانند دزدی که در حال دزدی گرفتار می‌شود، خجل و شرمگین خواهد شد؛ پادشاهان، بزرگان، کاهنان و انبیا نیز به همین وضع دچار خواهند گردید. چوب تراشیده را پدر خود و پنی را که از سنگ ساخته شده، مادر خود می‌خوانند؛ ولی وقتی در زحمت و مصیبت گرفتار می‌شوند نزد من آه و ناله می‌کنند تا نجاتشان دهم! 28 بگذارید بتهایی که خود ساخته‌اید، در زمان مصیبت، شما را نجات دهند! شما که به تعداد شهرهای یهودا بت دارید! 29 دیگر به من پناه نیاورید، چون شما همه سرکش هستید. 30 فرزندان شما را تنبیه کرده‌ام، ولی چه فایده، چون خود را اصلاح نکردند! همچون شیری که شکار خود را می‌کشد، شما هم انبیا می‌کشته‌اید. 31 «ای قوم من، به کلام من گوش فرا دهید: آیا من در حق بنی اسرائیل بی‌انصافی کرده‌ام؟ آیا برای ایشان مانند یک زمین تاریک و پرلا بوده‌ام؟ پس چرا قوم من می‌گویند: سرانجام از دست خدا رها شدیم، دیگر نمی‌خواهیم با چنین خدایی سروکار داشته باشیم! 32 «آیا ممکن است دوشیزه‌ای زیر آتش را از یاد ببرد؟ آیا امکان دارد تازه عروسی، لباس عروسی‌اش را فراموش کند؟ با این حال، قوم من سالهاست مرا که برایشان همچون گنجی گرانها بوده‌ام، فراموش کرده‌اند! 33 «چقدر ماهرانه فاسقان را به سوی خود جلب می‌کنید! حتی با سابقه‌ترین زنان بدکاره هم می‌تواند از شما چیزهایی بیاموزند! 34 لباستان به خون فقیران بی‌گناه آغشته است. شما آنان را که هرگز برای سرقه وارد منازل شما نشده بودند، بی‌جهت کشته‌اید! 35 با این حال می‌گویید: ما بی‌گناهیم و کاری نکرده‌ایم که خدا خشمگین شود! اما من شما را به شدت مجازات می‌کنم، چون می‌گویید: بی‌گناهیم! 36 «مدام به دنبال هم‌پیمانان جدید می‌گردید، اما همان‌گونه که آشور شما را رها کرد، مصر نیز کمکی به شما نخواهد کرد. 37 از آنجا نیز ناامید و سرافکننده باز خواهید گشت، چون خداوند کسانی را که شما به

به «محل سلطنت خداوند» مشهور خواهد شد و تمام قومها در آنجا به وعده آرامش و سلامتی دادی، حال آنکه اکنون شمشیر بر گلوی حضور خداوند نخواهند آمد و دیگر سرکشی نخواهند نمود و به دنبال ایشان قرار گرفته است! **11** در آن زمان خداوند از بیابان، بادی خواسته‌های ناپاکشان نخواهند رفت. **18** در آن هنگام اهالی یهودا و سوزان بر ایشان خواهد فرستاد نه بادی ملایم برای زدودن خاشاک اسرائیل با هم از تبعید شمال بازگشته، به سرزمینی خواهند آمد که من خرم، بلکه طوفانی شدید. به این ترتیب خداوند هلاکت قوم خود را به اجدادشان به ارث دادم. **19** «مایل بودم در اینجا با فرزندانم ساکن اعلام می‌کند. **13** نگاه کن! دشمن مانند ایر به سوی می‌آید؛ شوم؛ در نظر داشتم این سرزمین حاصلخیز را که در دنیا بی‌همتاست، اراپه‌های او همچون گردبادند و اسبان‌ش از عقاب تیزروتر. وای بر به شما بدهم؛ انتظار داشتم مرا «پدر» صدا کنید و هیچ فکر نمی‌کردم ما، چون غارت شده‌ایم! **14** ای اهالی اورشلیم دل‌های خود را از که بار دیگر از من روی بگردانید؟ **20** اما شما به من خیانت کردید شرارت پاک کنید تا نجات یابید! تا به کی می‌خواهید افکار ناپاک را و از من دور شده، به تنهای بیگانه دل بستید. شما مانند زن بی‌وفایی در دلتان نگاه دارید؟ **15** قاصدان از شهر دان تا کوهستان افرایم، هستید که شهرش را ترک کرده باشد.» **21** از کوهها صدای گریه و همه جا مصیبت شما را اعلام می‌کنند. **16** آنها می‌آیند تا به قومها زاری شنیده می‌شود؛ این صدای گریه بنی اسرائیل است که از خدا هشدار دهند و به اورشلیم بگویند که دشمن از سرزمین دور می‌آید و روی گردانده و سرگردان شده‌اند! **22** ای فرزندان ناخلف و سرکش نزد علیه شهرهای یهودا غریو جنگ برمی‌آورد. **17** خداوند می‌فرماید: خدا بازگردید تا شما را از بی‌ایمانی شفا دهد. ایشان می‌گویند: «البته «همان‌گونه که کشاورزان، مزرعه‌ای را احاطه می‌کنند، دشمن هم که می‌آیم، چون تو خداوند، خدای ما هستی. **23** ما از بت‌پرستی بر شهر اورشلیم را محاصره خواهد کرد، زیرا قوم من بر ضد من شورش بالای تپه‌ها و عیاشی بر روی کوهها خسته شده‌ایم؛ این کارها بیهوده کرده‌اند. **18** ای یهودا، این بلایا نتیجه رفتار و کارهای خود تو است؛ بنی اسرائیل تنها در پناه خداوند، خدای ما می‌تواند نجات یابد. است؛ مجازات تو بسیار تلخ است و همچون شمشیری در قلبت فرو **24** از کودکی با چشمان خود دیدیم که چگونه دسترنج پدرانمان، رفته است.» **19** دردی طاقت‌فرسا وجود ما را فرا گرفته و دلم بی‌تاب از گله‌ها و رهمه‌ها و پسران و دختران، در اثر بت‌پرستی شرم‌آورشان بلعیده شد! **25** هم ما و هم پدرانمان از کودکی نسبت به خداوند، دشمن و فریاد جنگ در گوشم طنین افکنده است. **20** خرابی از پی خدایمان گناه کرده‌ایم و دستوره‌ای او را پیروی ننموده‌ایم؛ پس بگذار خرابی فرا می‌رسد تا سرزمین ما را به کلی ویران کند. ناگهان، در یک چشم به هم زدن، تمام خیمه‌ها غارت می‌شوند و خانه‌ها به ویرانه تبدیل می‌گردند. **21** این وضع تا به کی طول می‌کشد؟ تا به کی

4 خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، اگر نزد من بازگردی و دست از بت‌پرستی برداری و به من وفادار بمانی، **2** اگر تنها مرا خدای خود بدانی و با انصاف و راستی و درستی زندگی کنی، آنگاه همه قومهای جهان با دیدن تو به سوی من خواهند آمد و از من برکت یافته، به من افتخار خواهند نمود.» **3** خداوند به اهالی یهودا و اورشلیم چنین می‌فرماید: «زمین سخت دلتان را شخم بزنید، و تخم خوب را در میان خاها نکاری. **4** ای مردان یهودا و ساکنان اورشلیم، دل‌هایتان را برای خداوند ختنه کنید، و گرنه آتش خشم من شما را به سبب تمام گناهانتان خواهد سوزاند و کسی نخواهد توانست آن را خاموش کند. **5** «شیبورها را در تمام سرزمین یهودا به صدا درآورید! با صدای بلند فریاد برآورید و به اهالی یهودا و اورشلیم اعلام کرده، بگویند که به شهرهای امن و حصاردار پناه ببرند! **6** راه اورشلیم را با علامت مشخص کنید! فرار کنید و درنگ ننمایید! چون من بلا و ویرانی مهلکی از سوی شمال بر شما نازل خواهم کرد. **7** ناپود کننده قومها مانند شیری از مخفیگاه خود بیرون آمده، به سوی سرزمین شما در حرکت است! شهرهایتان خراب و خالی از سکنه خواهد شد. **8** پس لباس ماتم بپوشید و گریه و زاری کنید، زیرا شدت خشم خداوند هنوز کاهش نیافته است. **9** در آن روز، دل پادشاه و بزرگان از ترس فرو ریخته، کاهنان متحیر و انبیا پریشان خواهند شد.» **10** (خداوندان)، **30** ای که غارت شده‌ای چرا دیگر لباس فاخر می‌پوشی و خود را با مردم از آنچه تو گفتی فریب خورده‌اند! چون تو به اهالی اورشلیم جواهرات می‌آرای و به چشمانت سرمه می‌کشی؟ از این تلاش‌ها هیچ

سودی نمی‌بری، چون عاشقانت از تو برگشته و قصد جانت را دارند. همه جنگجویانی نیرومندند که بدون ترحم می‌کشند. **17** آنها خرمن **31** فریادی به گوشم رسید مانند ناله زنی که برای اولین بار می‌زاید. تو را غارت کرده، نان فرزندان را خواهند برد؛ گله‌های گوسفند و این آه و ناله قوم من است که زیر پای دشمنان خود، از نفس افتاده و رمله‌های گاو، انگور و انجیر تو را به بیغما برده، شهرهای حصاردارت را که خیال می‌کنی در امن و امانند، تاراج خواهند کرد. **18** اما در آن دست التماس دراز کرده است!

5 خداوند می‌فرماید: «تمام کوچه‌های اورشلیم را برگردید. بر سر ای ارمیا بپرسند: چرا خداوند ما را دچار این بلایا می‌کند؟ در پاسخ چهارراه‌ها بایستید. همه جا را خوب جستجو کنید! اگر بتوانید حتی یک شخص با انصاف و درستکار پیدا کنید، من این شهر را از بین نخواهم برد! **2** این قوم حتی به نام من قسم می‌خورند!» **3** ای خداوند، تو به یک چیز اهمیت می‌دهی و آن راستی و درستی است. می‌فرماید که به اهالی یهودا و به قوم اسرائیل چنین اعلام نمایید: **21** تو سعی کردی ایشان را اصلاح کنی، اما آنها نخوابند؛ هر چند ایشان را زدی، ولی دردی احساس نکردند! روی خود را از سنگ هم سخت‌تر کرده‌اند و نمی‌خواهند توبه کنند. **4** آنگاه گفتم: «از این اشخاص فقیر و نادان چه انتظاری می‌شود داشت؟ آنها از راهها و فرمانهای خدا چیزی نمی‌فهمند! پس چگونه می‌تواند دستورهای او را و اطاعت کنند؟ **5** بنابراین نزد رهبران ایشان رفته و با آنها وارد گفتگو خواهم شد، زیرا آنها راههای خداوند و دستورهای او را می‌دانند.» ولی دیدم که ایشان هم از پیروی خدا برگشته و علیه او سر به طغیان برداشته‌اند. **6** به همین دلیل شیرهای درنده جنگل به جان ایشان خواهند افتاد، گرگهای بیابان به ایشان حمله خواهند کرد و پلنگها در اطراف شهرهایشان کمین خواهند کرد تا هر کس را که بیرون برود، پاره‌پاره کنند؛ زیرا گناهانشان از حد گذشته و بارها از خدا روی برگردانده‌اند. **7** خداوند می‌گوید: «دیگر چگونه می‌توانم شما را ببخشم؟ چون حتی فرزندانان مرا ترک گفته‌اند و آنچه را که خدا نیست می‌پرستند. من خوراک به آنها دادم تا سیر بشوند، ولی به جای تشکر، غرق زناکاری شدند و وقت خود را با فاحشه‌ها تلف کردند. **8** آنها مثل اسبان سیر و سرحالی هستند که برای جفت ماده همسایه خود شیهه می‌کشند. **9** آیا برای این کارهای شرم‌آور تنبیه‌شان نکنم؟ آیا نباید از چنین قومی انتقام بگیرم؟ **10** «پس ای دشمنان به تاخت‌هایشان هجوم ببرید و خرابشان کنید! ولی به کلی نابود نکنید. شاخه‌هایشان را قطع کنید، چون از آن خداوند نیستند. **11** خداوند می‌فرماید: مردم اسرائیل و مردم یهودا به من خیانت بزرگی کرده‌اند؛ **12** آنها درباره من به دروغ گفته‌اند: "او با ما کاری ندارد! هیچ بلایی بر سر ما نخواهد آمد. نه حطی خواهد شد و نه جنگ. **13** انبیا، همگی طبلهای توخالی هستند و کلام خدا در دهان هیچ‌یک از ایشان نیست؛ بلایی که ما را از آن می‌ترسانند، بر سر خودشان خواهد آمد!" **14** از این رو خداوند، خدای لشکرها، آسمان، به من چنین فرمود: «برای این گونه سخنان است که من کلام خود را در دهان تو ای ارمیا، مانند آتش می‌سازم و این قوم را همانند هیزم می‌گردانم تا ایشان را بسوزانند.» **15** خداوند می‌فرماید: «ای بنی اسرائیل، من قومی را از دور دست بر ضد تو خواهم فرستاد، قومی نیرومند و قدیمی که زبانشان را نمی‌فهمی. **16** کمانداران آنها

ای اهالی بنیامین فرار کنید! برای نجات جانانتان از اورشلیم دهان هیچ‌یک از ایشان نیست؛ بلایی که ما را از آن می‌ترسانند، بر سر خودشان خواهد آمد! **14** از این رو خداوند، خدای لشکرها، آسمان، به من چنین فرمود: «برای این گونه سخنان است که من کلام خود را در دهان تو ای ارمیا، مانند آتش می‌سازم و این قوم را همانند هیزم می‌گردانم تا ایشان را بسوزانند.» **15** خداوند می‌فرماید: «ای بنی اسرائیل، من قومی را از دور دست بر ضد تو خواهم فرستاد، قومی نیرومند و قدیمی که زبانشان را نمی‌فهمی. **16** کمانداران آنها

تاریک می‌شود. **5** آنگاه می‌گویند: «بیاید در تاریکی شب حمله هلاک شوند.» **22** خداوند می‌فرماید: «از سرزمین شمال لشکری در کیم و تمام کاخهایش را از بین ببریم!» **6** خداوند لشکرهای آسمان حرکت است و قوم نیرومندی برای جنگ با شما برخاسته‌اند. **23** چنین می‌فرماید: «درختانش را ببرید و با آن در مقابل اورشلیم سنگر بسازید. این شهر باید مجازات بشود، چون پر از ظلم است. **7** اسبهای خود سوار می‌شوند، صدایشان مانند خروش دریاست! آنها همان‌طور که از چشمه، آب فوران می‌کند، از این شهر هم شرارت بیرون می‌جهد! فریاد ظلم و ستم در کوچه‌هایش طنین انداخته است. «این خبرها را شنیده‌ایم، برای همین دستهایمان لرزان شده و مانند بیماری و زخمهای متعفن آن همواره در برابر دیدگانم می‌باشد. **8** ای اهالی اورشلیم، از این سختیها درس عبرت بگیرید، و گر نه از شما بیزار شده، سرزمینتان را ویران خواهیم کرد تا کسی نتواند در آن ساکن شود.» **9** خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «مانند درخت مویی که همه خوشه‌هایش چیده شده، قوم اسرائیل نیز خوشه‌چینی خواهد شد آن گونه که خوشه‌ای باقی نماند.» **10** من به خداوند گفتم: «چه کسی به سخنان و هشدارهای من گوش فرا خواهد داد؟ ایشان گوشهای خود را بسته‌اند و نمی‌خواهند بشنوند. کلام تو ایشان را ناراحت و خشمگین می‌سازد و نمی‌خواهند به گوششان برسد. **11** به سبب تمام این کارهای شرم‌آورشان من از خشم الهی لبریزم و دیگر نمی‌توانم تحمل کنم.» آنگاه خداوند فرمود: «خشم و غضب خود را آشکارا با افزودن دمای کوره، سرب را تصفیه می‌کند، ولی قوم من بر سر اهالی اورشلیم خواهم ریخت بر کودکانی که در کوچه‌ها بازی می‌کنند، بر مجلس جوانان، بر زن و شوهرها، و بر سالخورده‌گان. **12** زنان و خانه‌ها و مزرعه‌هایشان، همه به دست دشمن خواهند افتاد، چون من اهالی این سرزمین را تنبیه خواهم کرد. **13** همگی ایشان از کوچک تا بزرگ، دروغگو بوده، به دنبال سود نامشروع می‌باشند، حتی انبیا و کاهنان نیز فریادکنند! **14** آنها زخمهای قوم مرا می‌پوشاند گویی چیز چندان مهمی نیست. می‌گویند: "آرامش برقرار است!" در حالی که آرامشی وجود ندارد. **15** آیا قوم من از بت‌پرستی شرم‌منده‌اند؟ نه، ایشان بویی از شرم و حیا نبرده‌اند! از این رو، من ایشان را مجازات خواهم نمود و ایشان در میان کشتگان خواهند افتاد.» **16** با وجود این، خداوند چنین می‌فرماید: «بر سر جاده‌ها بایستید و بپرسید راه درست، یعنی راهی که خداشناسان در ایام قدیم می‌پیمودند، کدام است؟ شما نیز همان راه را دنبال نمایید تا در وجودتان آرامش بیابید. ولی شما جواب می‌دهید: "نه، ما این راه را پیروی نخواهیم کرد!" **17** بر شما نگهبانانی گماشتم تا به شما هشدار دهند که به صدای شیور خطر گوش دهید، ولی شما گفتید: "گوش نخواهیم داد!" **18** پس خداوند می‌گوید: «ای قومها بشنوید! ای گواهان بنگرید که بر سر ایشان چه خواهد آمد! **19** ای زمین گوش بده! من بر سر این قوم بلایی خواهم آورد که ثمره خیالات گناه‌آلود خودشان است، چون به کلام من گوش نمی‌دهند و دست‌ورهای مرا زیر پا می‌گذرانند. **20** پس دیگر چه فایده‌ای دارد که از سرزمین سبا برای من بخور می‌آورند و از سرزمینهای دور دست، عطهرای گرانبها. من هدایای ایشان را نمی‌توانم بپذیرم؛ دیگر برایم خوشایند نیستند. **21** بنابراین من بر سر راه این قوم سنگهای لغزنده قرار خواهم داد تا پدران، پسران و دوستان و همسایگان‌شان بلغزند و

سر شما نیز خواهم آورد. با اینکه بارها در این مورد با شما سخن گفته، هشدار دادم و شما را فرا خواندم، ولی شما نه گوش کردید و نه جواب دادید. پس همانطور که اجازه دادم خانه مرا در شیلوه خراب کنند، اجازه خواهم داد تا این خانه را نیز خراب کنند. بله، این خانه را که به نام من بوده و چشم امیدتان به آن است و این سرزمین را که به شما و به پدرانان داده‌ام، ویران خواهم کرد؛ 15 همانطور که پدران افرایمی شما را تبعید نمودم، شما را نیز تبعید خواهم کرد. 16 «پس تو ای ارمیا، دیگر برای این قوم دعای خیر نکن و برای آنها گریه و زاری و شفاعت نما، چون نخواهم پذیرفت. 17 مگر نمی‌بینی در تمام شهرهای یهودا و در کوچه‌های اورشلیم چه می‌کنند؟ 18 بین جطور بچه‌ها هیزم جمع می‌کنند، پدرها آتش می‌افروزند، زن‌ها خمیر درست می‌کنند تا برای بت "ملکه آسمان" گردهای نان بپزند و برای سایر خدایانشان هدایای نوشیدنی تقدیم کنند و به این ترتیب مرا به خشم آورند! 19 آیا این کارها، به من لطمه می‌زنند؟ بیشتر از همه به خودشان ضرر می‌رسانند و خودشان را رسوا می‌کنند. 20 پس من آتش خشم و غضب خود را فرو خواهم ریخت. بله، شعله‌های خشم و غضب من، این عبادتگاه را سوزانده، مردم، حیوانات، درختان و محصولات زمین را از میان خواهد برد و کسی نخواهد توانست آن را خاموش کند!» 21 خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «گوشت قربانیایی را که ذبح می‌کنید چه آنهایی را که مجاز به خوردنشان هستید، چه آنهایی که خوردنشان ممنوع است، همه را بخورید، 22 چون وقتی پدران شما را از مصر بیرون آوردم، و با ایشان سخن گفته، دستورهای خود را به ایشان دادم از ایشان هدیه و قربانی نخواستم، 23 بلکه آنچه به ایشان فرموده بودم این بود: از من پیروی کنید تا من خدای شما باشم و شما قوم من! فقط به هر راهی که من می‌گویم، بروید تا سعادت‌مند شوید. 24 ولی ایشان گوش فرا ندادند و توجهی نمودند، بلکه به دنبال هوس دل خود رفتند و به جای پیشرفت و بهتر شدن، وضعشان بدتر شد. 25 از روزی که پدران شما از مصر بیرون آمدند تا به امروز، خادمین یعنی انبیای خود را هر روز نزد شما فرستادم. 26 ولی نه به سخنانشان گوش دادید و نه به ایشان اعتنایی کردید، بلکه سختدل و یاغی شده بدتر از پدرانان رفتار نمودید. 27 «بنابراین ای ارمیا، هر آنچه می‌فرمایم به ایشان بگو، ولی انتظار نداشته باش گوش بدهند! به ایشان هشدار بده، ولی منتظر پاسخی نباش. 28 بگو که ایشان قومی هستند که نمی‌خواهند دستورهای خداوند، خدای خود را اطاعت کنند و نمی‌خواهند درس عبرت بگیرند، چون راستی از بین رفته و سخنی نیز از آن به میان نمی‌آید.» 29 خداوند می‌فرماید: «ای اهلای اورشلیم، عزاداری کنید؛ موی خود را به نشانه شرم تراشیده، دور بریزید؛ بر بلندبها برآیید و نوحه‌سرای کنید، چون من از شما خشمگین هستم و شما را طرد کرده و ترک نموده‌ام. 30 اهلای یهودا در برابر چشمان من شرارت ورزیده‌اند و بنهای خود را به خانه من آورده و آنجا را نجس ساخته‌اند. 31 در وادی "ابن هنوم" نیز مذهب‌ی به نام "توفت" بنا

8 خداوند می‌فرماید: «در آن وقت، دشمن قبرهای پادشاهان و بزرگان یهودا، قبرهای کاهنان، انبیا و ساکنان اورشلیم را شکافته، استخوانهایشان را بیرون خواهد آورد، 2 و روی زمین در مقابل بت‌هایشان، آفتاب و ماه و ستارگان، پهن خواهد کرد بت‌هایی که مورد پرستش و علاقه آنان بود و از آنها پیروی می‌کردند. آن استخوانها دیگر جمع‌آوری و دفن نخواهند شد، بلکه مانند فضله حیوانات بر روی زمین خواهند ماند. 3 کسانی که از این قوم فاسد زنده بمانند، به هر جایی که ایشان را پراکنده کرده باشم مرگ را بر زندگی ترجیح خواهند داد.» این است آنچه خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید. 4 خداوند فرمود تا به قومش چنین بگویم: «کسی که می‌افند، آیا دوباره بلند نمی‌شود؟ کسی که راه را اشتباه می‌رود، آیا به راه راست باز نمی‌گردد؟ 5 پس چرا قوم من، اهلای اورشلیم، دچار گمراهی همیشگی شده‌اند؟ چرا به بنهای دروغین چسبیده‌اند و نمی‌خواهند نزد من بازگردند؟ 6 به گفتگوی آنها گوش دادم، ولی یک حرف راست نشنیدم! هیچ‌کس از گناهش پشیمان نیست؟ هیچ‌کس نمی‌گوید: "چه کار زشتی مرتکب شده‌ام؟" بلکه مثل اسبی که با سرعت به میدان جنگ می‌رود، همه با شتاب به سوی راهپای گناه‌آلودشان می‌روند! 7 لک‌لک می‌داند چه وقت کوچک کند؟ همین‌طور فاخته، پرستو و مرغ ماهیخوار؛ هر سال در زمانی که خدا تعیین کرده است، همه آنها باز می‌گردند؛ ولی قوم من زمان بازگشت خود را نمی‌دانند و از قوانین من بی‌اطلاع هستند. 8 «چگونه می‌گویند که دانا هستید و قوانین مرا می‌دانید، در حالی که معلمان شما آنها را تغییر داده‌اند تا معنی دیگری بدهند؟ 9 این معلمان به ظاهر دانای شما برای همین گناه تبعید شده، شرم‌نده و رسوا خواهند شد. آنها کلام مرا رد کرده‌اند؛ آیا دانایی این است؟ 10 بنابراین زنان و مزرعه‌های ایشان را به دیگران خواهم داد؛ چون همه آنها از کوچک تا بزرگ طمع‌کارند؛ حتی انبیا و کاهنان نیز فقط در پی آنند که مال مردم را به فریب تصاحب کنند. 11 آنها زخمهای قوم مرا می‌پوشانند گویی چیز چندان مهمی نیست؟ می‌گویند: "آرامش برقرار است!" در حالی که آرامشی وجود ندارد. 12 آیا قوم من از بت‌پرستی شرم‌نده‌اند؟ نه، ایشان هرگز احساس شرم و حیا نمی‌کنند! از این رو من ایشان را مجازات خواهم کرد و ایشان جان داده، در میان

کشتگان خواهند افتاد.» **13** خداوند می‌فرماید: «من تمام محصول می‌چیند. **9** آیا به خاطر این کارها نباید ایشان را تنبیه کنم؟ آیا زمین ایشان را نابود خواهم ساخت؛ دیگر خوشه‌ای بر درخت مو و نباید از چنین قومی انتقام بگیرم؟» **10** برای کوههای سرسبز این انجیری بر درخت انجیر دیده نخواهد شد؛ برگها نیز پژمرده می‌شوند! سرزمین و چراگاههای خرم آن می‌گیرم و ماتم می‌کنم، چون همه هر آنچه به ایشان داده‌ام، از میان خواهد رفت.» **14** آنگاه قوم خدا سوخته و ویران شده‌اند، هیچ موجود زنده‌ای از آن نمی‌گذرد؛ نه خواهند گشت: «چرا اینجا نشسته‌ایم؟ بیایید به شهرهای حصاردار ریمای هست، نه پرندهای و نه جانوری؛ همه گریخته‌اند. **11** خداوند بروم و آنجا بمیرم؛ زیرا خداوند، خدای ما، ما را محکوم به نابودی می‌فرماید: «اورشلیم را به خرابه تبدیل کرده، آن را لانهٔ شغالها خواهم کرده و جام زهر داده تا بنوشیم، چون ما نسبت به او گناه ورزیده‌ایم. کرد؛ شهرهای یهودا را خالی از سکنه و ویران خواهم ساخت.» **12** **15** برای صلح و آرامش انتظار کشیدیم، ولی خبری نشد. چشم پرسیدم: «خداوند، چرا این سرزمین باید به بیابان خشک و سوزان به راه شفا و سلامتی بودیم، ولی وحشت و اضطراب گریبانگیر ما تبدیل شود، به طوری که کسی جرأت نکند از آن عبور نماید؟ کدام شد.» **16** صدای اسبان دشمن از دان، مرز شمالی، شنیده می‌شود؛ انسان حکیمی می‌تواند این موضوع را درک کند؟ به چه کسی این را صدای شیشه اسبان نیرومندشان، همه را به لرزه انداخته است؛ چون آشکار کرده‌ای تا به مردم توضیح دهد؟» **13** خداوند در جواب دشمن می‌آید تا این سرزمین و شهرها و اهالی آن را نابود سازد. **17** فرمود: «قوم من از دستورهایی که به ایشان داده بودم، سرپیچی کرده خداوند می‌فرماید: «من نیروهای دشمن را مانند مارهای سمی به و به آنچه گفته بودم، عمل نمودند، **14** بلکه به جای آن، در پی جان شما خواهم انداخت مارهایی که نمی‌توانید افسوسشان کنید؛ هر خواسته‌های دل سرکش خود رفتند و طبق تعلیم اجدادشان، پتھای چه تلاش کنید، باز شما را گزیده، خواهند کشت.» **18** درد من، بعل را پرستیدند. **15** پس خداوند لشکریهای آسمان، خدای اسرائیل، درمان نمی‌پذیرد! دل من بی‌تاب است! **19** گوش کنید! ناله‌های قوم چنین می‌فرماید: به این سبب به ایشان خوراک تلخ خواهم داد و من از هر گوشهٔ سرزمین شنیده می‌شود! آنها می‌پرسند: «آیا خداوند آب زهرآلود خواهم نوشانید؟ **16** ایشان را در میان قومهایی که نه در صهیون نیست؟ آیا پادشاه ما در آنجا نیست؟» خداوند جواب خودشان و نه اجدادشان می‌شناختند، پراکنده خواهم ساخت؛ حتی می‌دهد: «چرا با پرستیدن پتھا و خدایان غریب خود، خشم مرا در آنجا نیز شمشیر هلاکت را به تعقیب‌شان خواهم فرستاد تا به کلی شعله‌ور کردید؟» **20** قوم با اندوه می‌گویند: «فصل برداشت محصول نابود شوند.» **17** خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: «به آنچه گذشت؛ تابستان آمد و رفت؛ ولی ما هنوز نجات نیافته‌ایم!» **21** دل من به خاطر صدمات و جراحات قوم، خونین است؛ از شدت غم و به دنبال ماهرترین آنها! **18** از ایشان بخواهید تا با شتاب بیایند و غصه، ماتم زده و حیرانم. **22** آیا در جلعاد دارویی نیست؟ آیا در آنچنان نوحه‌سرایی کنند که چشمانتان از اشک پر شود و از مژه‌هایتان آب جاری پیدا نمی‌شود؟ پس چرا قوم من شفا نمی‌یابد؟

9 ای کاش سر من مخون آب می‌بود و چشمانم چشمهٔ اشک تا برای کشتگان قوم شب و روز گریه می‌کردم! **2** ای کاش منزلی در بیابان می‌داشتم و برای فراموش کردن قوم به آنجا پناه می‌بردم، چون همگی ایشان زناکار و خیانت‌پیشه‌اند! **3** خداوند می‌فرماید: «زبان خود را مثل کمان خم می‌کنند تا سخنان دروغ خود را مانند تیر رها سازند؛ به جای راستی، دروغ بر سرزمینشان حکومت می‌کند؛ در شرارت وزیدن پیشرفت می‌کنند و مرا در نظر ندارند.» **4** از دوستانتان برحذر باشید! به برادران اعتماد نکنید! چون برادران همه فریبکارند و دوستان همه سخن‌چین! **5** دوست، دوست را فریب می‌دهد؛ کسی نیست که سخن راست بگوید؛ ایشان زبان خود را عادت داده‌اند که دروغ بگویند؛ آنها با این گناهان، خود را خسته و فرسوده می‌کنند! **6** خداوند می‌فرماید: «تو در میان دروغ‌گوینان و فریبکارانی زندگی می‌کنی که نمی‌خواهند به سوی من بیایند.» **7** بنابراین خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: «آنها را مثل فلز در کورهٔ آتش می‌گذازم تا تصفیه شوند؛ جز این، چه می‌توانم بکنم؟ **8** زبان دروغگوی آنها، مثل تیری زهرآلود است؛ در حضور همسایه‌های خود، سخنان دوستانه بر زبان می‌رانند، ولی پشت سر، علیه ایشان توطئه

خخته شما هم مثل خخته آنها، فقط یک رسم و عادت است و بس، و کاشانه‌مان خراب شده؛ بچه‌هایمان را از آغوشمان برده‌اند و دیگر هرگز دل و وجود گناه‌آلودتان خخته نگردیده است.»

10

ای بنی اسرائیل، به پیامی که خداوند به شما می‌دهد، گوش فرا دهید: **2** «از راه و رسم سایر قومها پیروی نکنید و مانند آنها از حرکات ستارگان و افلاک نترسید و فکر نکنید سرنوشت شما را آنها تعیین می‌کنند. **3** رسوم آنها چقدر پوچ و احمقانه است؛ درختی از جنگل می‌برند و نجار با ابزارش از آن بُنی می‌سازد، **4** سپس با طلا و نقره زینتش می‌دهند و با میخ و چکش آن را در محل استقرار محکم می‌کنند تا نیفتد. **5** درست مانند مترسکی در جالیز است که نه حرف می‌زند و نه راه می‌رود، بلکه کسی باید آن را بردارد و جابه‌جا نماید، پس شما از چنین بُنی نترسید! چون نه می‌تواند صدمه‌ای بزند و نه کمکی بکند.» **6** ای خداوند، خدایی مثل تو وجود ندارد، چون تو بزرگی و نامت پرقدرت است! **7** ای پادشاه تمام قومها، کیست که از تو نترسد؟ فقط تو شایسته احترامی! در تمام سرزمینها و در بین تمام حکیمان، همتای تو یافت نمی‌شود! **8** آنانی که بت می‌پرستند، همگی احمق و نادانند! از بت‌های چوبی چه می‌توانند بیاموزند؟ **9** از سرزمین تریش و رقه‌های کوبیده شده نقره، و از «اوافاز» طلا می‌آورند و هنرمندان و زرگران ماهر، آنها را به روی بت‌ها می‌کشند؛ سپس دوزندگان هنرمند از پارچه‌های آبی و ارغوانی، لباسهای زیبا می‌دوزند و بر آنها می‌پوشانند. **10** ولی خداوند، تو تنها خدای حقیقی می‌باشی، تو خدای زنده و پادشاه ابدی هستی! از خشم تو تمام زمین می‌لرزد، و قومها به هنگام غضب تو می‌گریزند و خود را پنهان می‌سازند! **11** به کسانی که بت می‌پرستند بگویید: «خداایانی که در خلقت آسمان و زمین نقشی نداشته‌اند از روی زمین محو و نابود خواهند شد.» **12**

11

خداوند به من فرمود که به مفاد عهد او گوش فرا دهم و به مردم یهودا و اهالی اورشلیم این پیام را برسانم: «ملعون باد کسی که نکات این عهد را اطاعت نکند، **4** همان عهدی که به هنگام رهایی اجدادتان از سرزمین مصر با ایشان بستم، از سرزمینی که برای آنها همچون کوره آتش بود. به ایشان گفته بودم که اگر از من اطاعت کنند و هر چه می‌گویم انجام دهند، ایشان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان! **5** پس حال، شما این عهد را اطاعت کنید و من نیز به وعده‌ای که به پدران شما داده‌ام وفا خواهم نمود و سرزمینی را به شما خواهم داد که شیر و عسل در آن جاری باشد، یعنی همین سرزمینی که اکنون در آن هستید.» در پاسخ خداوند گفتم: «خداوند، پیامت را خواهم رساند.» **6** سپس خداوند فرمود: «در شهرهای یهودا و در کوچه‌های اورشلیم پیام مرا اعلام کن! به مردم بگو که به مفاد عهد من توجه کنند و آن را انجام دهند. **7** زیرا از وقتی اجدادشان را از مصر بیرون آوردم تا به امروز، بارها به تأکید از ایشان خواسته‌ام که مرا اطاعت کنند! **8** ولی ایشان اطاعت نکردند و توجهی به دستورهای من ننمودند، بلکه به دنبال امیال و خواسته‌های سرکش و ناپاک خود رفتند. ایشان با این کار عهد مرا زیر پا گذاشتند، بنابراین تمام تنبیهاتی را که در آن عهد ذکر شده بودند، در حقشان اجرا کردم.» **9** خداوند به من فرمود: «اهالی یهودا و اورشلیم علیه من طغیان کرده‌اند. **10** آنها به گناهان پدرانشان بازگشته‌اند و از اطاعت من سر باز می‌زنند؛ ایشان به سوی بت‌پرستی رفته‌اند. هم اهالی یهودا و هم اسرائیل عهدی را که با پدرانشان بسته بودم، شکسته‌اند. **11** پس چنان بلایی بر ایشان خواهم فرستاد که نتوانند جان به در ببرند و هر چه التماس و طلب رحمت کنند، به دعایشان گوش نخواهم داد. **12** آنگاه اهالی یهودا و ساکنین اورشلیم به بت‌هایی که به آنها قربانی تقدیم می‌کردند، پناه خواهند برد، ولی بت‌ها هرگز نخواهند توانست ایشان را از این بلایا رهایی دهند. **13** ای مرد یهودا، شما به تعداد شهرهایتان بت دارید و به تعداد کوچه‌های اورشلیم، مذبح، مذبحهای نیست! ولی باید تحمل کنیم چون این مجازات ماست! **20** خانه و

شرم‌آوری که روی آنها برای بت بلع بخور می‌سوزانید! **14** «ای ارمیا، خواهی کرد؟ **6** حتی برادران و خانواده خودت، علیه تو هستند و دیگر برای این قوم دعا نکن و نزد من برای ایشان شفاعت منما، برایت توطئه چیده‌اند! پس اگرچه با تو دوستانه صحبت کنند، به آنها چون من در زمان مصیبت به داد آنها نخواهم رسید و به دعایشان اعتماد نکن و سخنانشان را باور منما.» **7** آنگاه خداوند فرمود: «من گوش نخواهم داد. **15** قوم محبوب من دیگر حق ندارند به خانه من بنی‌اسرائیل را ترک گفته و قوم برگزیده خود را طرد کرده‌ام! عزیزان وارد شوند! آنها خائن و بت‌پرست شده‌اند؛ پس آیا قول وفاداری و خود را تسلیم دشمن کرده‌ام. **8** قوم من مانند شیر جنگل بر من تقدیم قربانی در آنجا، می‌تواند گناهشان را پاک کند و بار دیگر غریبه‌اند، پس من نیز از ایشان بیزار شده‌ام. **9** «قوم من همانند به ایشان خرمی و شادی ببخشید؟ **16** قوم من مانند درخت زیتون پرنده رنگارنگی است که از هر طرف مورد حمله مرغان وحشی قرار سرسبز، پر از میوه‌های خوب و زیبا بود؛ اما اکنون شکسته و خرد گرفته است؛ پس حیوانات درنده را نیز فرا خوانید تا به این ضیافت شده است، چون من شعله‌های سوزان خشم دشمنان را بر ایشان فرو بپيوندند! **10** «بسیاری از حاکمان ییگانه، تاکستانم را غارت کرده‌اند آورده‌ام. **17** من، خداوند لشکرهای آسمان که اسرائیل و یهودا را و سرزمین محبوب مرا پایمال نموده‌اند. آنها سرزمین حاصلخیز مرا به مانند نهال‌هایی کاشته بودم، اینک بر ایشان بلا نازل می‌کنم؛ چرا که بیابان خشک تبدیل کرده‌اند. **11** بله، آن را ویران ساخته‌اند؛ اینک ایشان با بدکاری‌هایشان و سوزاندن بخور برای بلع مرا خشمگین ناله‌های ماتم از آن به گوشم می‌رسد؛ همه جا ویران شده و کسی ساخته‌اند.» **18** آنگاه خداوند، مرا از دسیسه‌هایی که دشمنانم علیه بدان توجه ندارد. **12** مهاجمین همه گوشه و کنار سرزمین را غارت من می‌چینند، آگاه ساخت! **19** من مانند بره بی‌آزاری که برای می‌کنند، زیرا من شمشیرم را فرستاده‌ام تا فرد فرد قوم را هلاک سازد، ذبح می‌برند، به هیچ‌کس بدگمان نبودم و هرگز فکر نمی‌کردم که و هیچ‌کس در امان نخواهد بود. **13** گندم کاشته‌اند، ولی خار درو می‌خواهند مرا بکشند! در حالی که آنها به یکدیگر می‌گفتند: «بیایید کرده‌اند؛ زحمت بسیار کشیده‌اند، ولی چیزی عایدشان نشده است؛ این مرد را بکشیم تا هم خودش و هم پیامهایش از بین بروند. بیایید او از شدت خشم من، محصولشان از بین رفته است و به این علت را بکشیم تا نام او از صفحه روزگار محو شود!» **20** ای خداوند همه شرمسارند.» **14** خداوند درباره همسایگان شرور قوم اسرائیل که لشکرهای آسمان، ای داور عادل، به افکار و انگیزه‌های ایشان بنگر و سرزمین او را مورد تهاجم قرار داده‌اند سرزمینی که خدا به ایشان داده داد مرا از ایشان بستان، می‌خواهم به چشمان خود ببینم که از ایشان است چنین می‌فرماید: «ایشان را مانند یهودا از سرزمینشان بیرون انتقام می‌گیری. **21** این است آنچه خداوند درباره مردم عناتوت خواهد راند، **15** ولی بعد از آن، بار دیگر بر آنها ترحم خواهم نمود و که قصد جان مرا کرده بودند، می‌فرماید. آنها گفته بودند: «اگر از هر یک را به زمین و مملکت خود باز خواهم گرداند. **16** اگر این نبوت کردن به نام خداوند دست برداری، تو را می‌کشیم.» **22** پس قومهای بت‌پرست، راه و رسم قوم مرا خوب بیاموزند (همان‌گونه که خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «من ایشان را مجازات خواهم قبل از قوم من راه و روش بلع را آموخته بودند»)، و به جای بلع مرا کرد! جوانانشان در جنگ کشته خواهند شد و پسران و دخترانشان از خداوند بداندند، آنگاه جزو قوم من شده کامیاب خواهند شد. گرسنگی جان خواهند داد. **23** برای اهالی عناتوت زمان مکافات **17** اما هر قومی که نخواهد مرا اطاعت نماید، او را به کلی ریشه‌کن تعیین شده و چون آن زمان فرا رسد، یک نفر هم جان به در نخواهد کرد، از بین خواهم برد.» این کلام خداوند است.

بردا!

13 خداوند به من فرمود: «برو و یک کمر بند کتانی بخر و

12 ای خداوند، تو عادلتر از آن هستی که من با تو بحث به کمرت ببند، ولی آن را نشوی.» **2** پس کمر بندی خریدم و به جدل کنم؛ اما می‌خواهم بدانم که چرا بدکاران موفقند؟ چرا کمر بستم. **3** سپس خداوند به من گفت: **4** «به کنار رود فرات اشخاص نادرست در رفاه و آسایشند؟ **2** تو ایشان را مانند درختی که برو و آن کمر بند را در شکاف صخره‌ای پنهان کن.» **5** رفتم و ریشه می‌دواند و میوه می‌آورد، کامیاب می‌سازی. به زبان تو را شکر همان‌طور که خداوند فرموده بود، پنهانش کردم. **6** پس از گذشت می‌کنند، اما دل‌هایشان از تو دور است! **3** حال آنکه تو از دل من زمانی طولانی، خداوند فرمود که بروم و کمر بند را از کنار رود فرات آگاهی و مرا خوب می‌شناسی. خداوند، ایشان را مثل گوسفند به بنی‌اورم. **7** من هم رفتم و آن را از جایی که پنهان کرده بودم، بیرون کشتارگاه پکش و به سزای اعمالشان برسان! **4** تا به کی باید این آورد؛ ولی دیدم که پوسیده است و دیگر به هیچ دردی نمی‌خورد! **8** سرزمین به سبب اعمال و رفتار آنها ماتم گیرد؟ حتی گیاهان صحرا آنگاه خداوند فرمود: «به همین گونه من غرور مملکت یهودا و شهر هم به علت گناهان آنها خشک شده و حیوانات و پرندگان از بین اورشلیم را می‌پوسانم و از بین می‌برم. **10** این قوم بدکار که خواهند رفته‌اند؛ با این حال ایشان می‌گویند: «خدا ما را مجازات نخواهد اطاعت از من نیستند و به دنبال خواهشهای ناپاک خود می‌روند و کرد!» **5** «اگر با کسانی که انسانی بیش نیستند مسابقه دادی بت می‌پرستند، همچون این کمر بند، پوسیده شده، به هیچ دردی و خسته شدی، پس چگونه با اسبان مسابقه خواهی داد؟ اگر در نخواهند خورد. **11** همان‌گونه که کمر بند را محکم به دور کمر زمین صاف نتوانستی بایستی و لغزیدی، در جنگلهای انبوه اردن چه می‌بندند، من نیز اسرائیل و یهودا را محکم به خود بستم تا قوم من

باشند و مایه سرپلندی و عزت نام من گردند؛ ولی آنها از من اطاعت و سرافراشته، دست خالی باز می‌گردند. 4 کشاورزان مأیوس و نکردند.» 12 سپس خداوند فرمود: «به ایشان بگو: "همه مشکهای غمگینند، چون باران نباریده و زمین، خشک شده و ترک خورده شما از شراب پر خواهند شد." ولی ایشان در جواب به تو خواهند گفت: "خود می‌دانیم که مشکهایمان همه از شراب لبریز خواهند شد." 13 پس تو به ایشان بگو که خداوند می‌فرماید: "مردم این شغالهائی تشنه، نفس‌نفس می‌زنند و در جستجوی علف، چشمانشان سرزمین را مانند کسانی که مست شده‌اند، گیج خواهم ساخت، از را خسته می‌کنند، ولی چیزی برای خوردن نمی‌یابند.» 7 ای خداوند، پادشاهی که از خاندان داوود است تا کاهنان و انبیا و همه ساکنان اگرچه گناهان ما، ما را محکوم می‌سازند، ولی به خاطر عزت نام خود اورشلیم را؛ 14 و ایشان را به جان هم خواهم انداخت، حتی پدران و ما را یاری نما! ما بسیار از تو دور شده‌ایم و در حق تو گناه کرده‌ایم. پسران را، تا یکدیگر را نابود کنند؛ و هیچ چیز مرا از هلاک کردن آنها باز نخواهد داشت نه دلسوزی، نه ترجم و نه شفقت.» 15 مایی، چرا مثل غریبی که از سرزمین ما رد می‌شود و مسافری که شبی خداوند امر فرموده است، پس فروتن شوید و گوش کنید! 16 یهوه نزد ما می‌ماند، نسبت به ما بیگانه گردیده‌ای؟ 9 آیا تو هم درمانده خدای خود را احترام ننماید، پیش از آنکه دیر شود، قبل از آنکه شده‌ای؟ آیا مانند جنگجوی ناتوانی گردیده‌ای که کاری از او ساخته ظلمتی را پدید آورد که نتوانید راه خود را بر روی کوهها بیابید؛ پیش از آنکه نوری را که انتظار می‌کشیدید به تاریکی مرگبار و سهمگین تبدیل نماید. 17 اگر گوش نکنید، به سبب غرور شما در خفا خواهم گرفت و اشک خواهم ریخت، چون قوم خداوند به اسارت برده می‌شوند. 18 خداوند فرمود: «به پادشاه و مادرش بگو که از تخت بجا آرید. پس من نیز، دیگر شما را نمی‌پذیرم. تمام کارهای بدتان را سلطنت پایین بیاورید و به خاک بنشینند، چون تاجهای پرشکوهشان از به یاد آورده، به سبب گناهانتان شما را مجازات خواهم نمود.» 11 سر آنها بر داشته شده است. 19 دروازه‌های شهرهای جنوب یهویدا خداوند به من گفت: «از این پس از من نخواه که این قوم را یاری همه بسته است و کسی نیست که آنها را بگشاید؛ اهالی یهویدا همه به اسارت رفته‌اند. 20 «ای اورشلیم نگاه کن! دشمن از سوی شمال به سوی تو می‌آید! کجاست آن گله زیبایی که به دست تو سپردم تا از آن نگهداری کنی؟ 21 هنگامی که یارانت تو را شکست داده، بر تو حکومت کنند، چه حالی به تو دست خواهد داد؟ همچون زنی که می‌زاید، از درد به خود خواهی پیچید. 22 اگر از خودت بپرسی که چرا این بلاها بر سرت می‌آید، بدان که به سبب ازدیاد گناهانت به این روز افتاده‌ای؛ برای همین است که دشمن به تو تجاوز نموده و من نیست، بلکه آنان از سحر و جادو و تخیل دلهای فریکار خود با غارت و پایمال کرده است. 23 «آیا یک حبشی می‌تواند رنگ سیاه پوستش را عوض کند؟ یا پلنگ می‌تواند خالهایش را پاک کند؟ تو هم که تا این حد به کارهای بد عادت کرده‌ای، آیا می‌توانی کار خوب بکنی؟ 24 پس چون مرا فراموش کرده و خدایان دروغین را پیروی نموده‌ای، من هم تو را پراکنده می‌کنم، همان‌طور که باد صحرا کاه را پراکنده می‌سازد؛ این است آن سرنوشتی که برایت تعیین کرده‌ام. 26 تو را برهنه ساخته رسوا خواهم کرد. 27 کارهای زشت تو را دیده‌ام، ناپاکی، هوسرانی، زناکاری و بت‌پرستی‌هایت را بر تپه‌ها و کشتزارها! وای بر تو ای اورشلیم، تا به کی می‌خواهی ناپاک بمانی؟»

14 خداوند درباره خشکسالی یهویدا به ارمیا چنین فرمود: 2 «سرزمین یهویدا عزادار است؛ زندگی و جنب و جوش از شهرها رخت برپسته؛ مردم همه ماتم زده‌اند و صدای آه و ناله‌شان از اورشلیم گوش می‌رسد. 3 ثروتمندان خدمتکاران خود را برای آوردن آب به سرچاهها می‌فرستند، اما چاهها همه خشک است؛ پس ناامید 19 قوم اسرائیل می‌گویند: «ای خداوند، آیا یهویدا را کاملاً ترک

کرده‌ای؟ آیا از اهالی اورشلیم بیزار شده‌ای؟ چرا ما را آنچنان زده‌ای که هیچ درمانی برایمان نباشد؟ ما منتظر بودیم که شفایمان بدهی، ولی چنین نشد؛ در انتظار صلح و آرامش بودیم، اما اضطراب و ترس ما را فرا گرفت! **20** ای خداوند، ما به شرارت خود و گناه اجدادمان را که با مفرغ مخلوط شده باشد؛ همین‌طور سرسختی این قوم را نیز اعتراف می‌کنیم. بله، ما در حق تو گناه کرده‌ایم. **21** خداوند، به خاطر نام خودت ما را طرد نکن و اورشلیم، جایگاه استقرار تخت پر شکوهت را ذلیل و خوار مساز. عهدی را که با ما پستی به یاد آور و آن را نشکن! **22** آیا بت می‌تواند باران عطا کند؟ و یا آسمان می‌تواند به خودی خود باران بباراند؟ ای یهوه خدای ما، چه کسی جز تو می‌تواند چنین کارهایی را به انجام رساند؟ از این رو ما، تنها به تو امید بسته‌ایم!»

15 آنگاه خداوند به من فرمود: «حتی اگر موسی و سموئیل در حضور من می‌ایستادند و برای این قوم شفاعت می‌نمودند، بر ایشان ترحم نمی‌کردم. این قوم را از نظرم دور کن تا بروند. **2** اگر از تو بپرسند که به کجا بروند، از جانب من بگو که آنکه محکوم به مرگ است، به سوی مرگ؛ آنکه محکوم است با شمشیر کشته شود، به سوی شمشیر؛ آنکه محکوم است با قحطی هلاک گردد، به سوی قحطی و آنکه محکوم به اسیری است به سوی اسارت و بردگی! **3** من چهار هلاک‌کننده بر آنان خواهم فرستاد: شمشیر، تا آنان را بکشد؛ سگان، تا آنان را بپردند؛ لاشخورها، تا آنان را بخورند؛ و حیوانات وحشی، تا آنان را تکه پاره کنند. **4** «به سبب کارهای بدی که منسی، پسر جزیقا، پادشاه یهودا در اورشلیم کرد، ایشان را به چنان مجازات سختی خواهم رساند که مردم دنیا از سرنوشتشان وحشت نمایند! **5** «ای اهالی اورشلیم، چه کسی دیگر دلش به حال شما می‌سوزد؟ چه کسی برای شما گریه و زاری می‌کند؟ چه کسی حتی حاضر می‌شود به خود زحمت بدهد تا احوالتان را جویا شود؟ **6** شما مرا ترک کرده و از من روگردانده‌اید، پس من نیز دست خود را دراز می‌کنم تا شما را نابود کنم، چون دیگر از رحم کردن به شما خسته شده‌ام! **7** کنار دروازه‌های شهرهایتان، شما را غریب خواهم کرد. فرزندان را از شما گرفته، نابودتان خواهم ساخت، چون نمی‌خواهید از گناه دست بردارید. **8** شمار ییوه زنانان مانند ریگهای ساحل زیاد خواهد شد؛ به هنگام ظهر، مردان جوان را کشته و مادرانشان را داغدار خواهم ساخت؛ کاری خواهم کرد که وحشت ناگهانی همه آنها را فرا گیرد. **9** مادری که صاحب هفت فرزند می‌باشد از غصه دق می‌کند، چون تمام پسرانش کشته خواهند شد؛ خورشید زندگی او به‌زودی غروب می‌کند! او بی‌ولاد و رسوا خواهد شد! هر که را زنده باقی مانده باشد به دم شمشیر خواهم سپرد! **10** گفتم: «وای که چه مرد بدبختی هستم! ای کاش مادرم مرا به دنیا نیاورده بود! به هر جا که می‌روم، باید با همه مباحثه و مجادله کنم؛ نه به کسی پول به نزول داده‌ام، نه از کسی پول به نزول گرفته‌ام، با وجود این همه نفرین می‌کنند!» **11** خداوند فرمود: «یقین بدان آینده‌ات نیکو

16 بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: **2** «تو نباید در چنین مکانی ازدواج کنی و صاحب فرزند شوی، **3** چون کودکانی که در اینجا به دنیا بیایند همراه پدران و مادرانشان خواهد شد؛ به هنگام ظهر، مردان جوان را کشته و مادرانشان را داغدار خواهم ساخت؛ کاری خواهم کرد که وحشت ناگهانی همه آنها را فرا گیرد. **9** مادری که صاحب هفت فرزند می‌باشد از غصه دق می‌کند، چون تمام پسرانش کشته خواهند شد؛ خورشید زندگی او به‌زودی غروب می‌کند! او بی‌ولاد و رسوا خواهد شد! هر که را زنده باقی مانده باشد به دم شمشیر خواهم سپرد! **10** گفتم: «وای که چه مرد بدبختی هستم! ای کاش مادرم مرا به دنیا نیاورده بود! به هر جا که می‌روم، باید با همه مباحثه و مجادله کنم؛ نه به کسی پول به نزول داده‌ام، نه از کسی پول به نزول گرفته‌ام، با وجود این همه نفرین می‌کنند!» **11** خداوند فرمود: «یقین بدان آینده‌ات نیکو

حتی در مرگ والدینشان نیز هیچ کس با ایشان همدردی نخواهد کرد! 8 «پس تو از هم اکنون دیگر در مهمانیها و جشنهای آنها گناهانتان، تمام گنجها و بتخانههایتان را به تاراج خواهیم داد، 4 و شرکت نکن، و حتی با ایشان غذا هم نخور! 9 چون من، خداوند لشکرهای آسمان، خدای بنی اسرائیل در طول زندگیتان و در برابر چشمانتان، به تمام خندها و خوشیها، به همه نغمه‌های شاد، و همه جشنهای عروسی پایان خواهم داد. 10 «وقتی تمام این چیزها را به مردم بازگو کنی، خواهند پرسید: «چرا خداوند چنین مجازات سختی برای ما در نظر گرفته است؟ مگر تقصیرمان چیست؟ به یهوه خدایمان چه گناهی کرده‌ایم؟» 11 آنگاه به ایشان بگو که خداوند چنین پاسخ می‌دهد: «علت این است که پدران شما مرا ترک کرده، از بتها پیروی نمودند و قوانین مرا اطاعت نکردند. 12 ولی شما از پدرانتان هم بدکارتر هستید. شما در پی هوسهای گناه‌آلود خود می‌روید و نمی‌خواهید مرا پیروی کنید؛ 13 از این رو شما را از این سرزمین بیرون انداخته، به سرزمینی خواهم راند که هرگز نه خود شما آنجا بوده‌اید و نه اجداداتان؛ در آنجا می‌توانید شبانه روز به بت پرستی بپردازید و من هم دیگر بر شما رحم نخواهم نمود.» 14 با این حال خداوند می‌فرماید: «زمانی می‌آید که مردم هرگاه بخواهند در مورد کارهای شگفت‌انگیز من گفتگو کنند، دیگر اعمال عجیب مرا به هنگام بیرون آوردن بنی اسرائیل از مصر، ذکر نخواهند نمود، بلکه در این باره سخن خواهند گفت که من چگونه بنی اسرائیل را از سرزمین شمال و همه سرزمینهایی که ایشان را به آنها رانده بودم، باز آورده‌ام. بله، من ایشان را به سرزمینی که به پدرانتان داده‌ام باز خواهم گردانم!» 16 خداوند می‌فرماید: «اکنون به دنبال ماهیگیران ستایش می‌کنیم. 13 ای خداوند، ای امید اسرائیل، تمام کسانی که بسیار می‌فرست تا بیایند و شما را از اعماق دریا که در آنجا از ترس خشم من خود را پنهان کرده‌اید، صید کنند! همچنین به دنبال شکارچیان بسیار خواهم فرستاد تا شما را شکار کنند، همان‌گونه که ترک کرده‌اند. 14 خداوند، تنها تو می‌توانی مرا شفا بخشی، تنها تو گوزن را در کوهها و تپه‌ها، و بز کوهی را در میان صخره‌ها شکار می‌کنی. 17 من با دقت مراقب رفتار شما هستم و هیچ عمل شما از نظر من مخفی نیست؛ هرگز نمی‌توانید گناهانتان را از من پنهان کنید؛ 18 من به سبب همه آنها شما را دو برابر مجازات می‌کنم، چرا انجام نمی‌شوند؟» 16 خداوند، من هیچگاه از تو نخواستام که چون با بتهای نفرت‌انگیز خود، زمین مرا آلوده کرده‌اید و آن را با اعمال بدتان پر ساخته‌اید. 19 ای خداوند، ای قوت من، ای پشتیبان من، که به هنگام سختی پناهگاه هستی، قومها از سراسر جهان نزد تو آمده، خواهند گفت: «پدران ما چقدر نادان بودند که خدایان پوچ و دروغین را پیروی می‌کردند! 20 آیا انسان می‌تواند برای خود خدا بسازد؟ بُنی که به دست انسان ساخته شود خدا نیست!» 21 خداوند می‌گوید: «قدرت و توانایی خود را به آنها نشان خواهم داد و سرانجام به ایشان خواهم فهماند که تنها من خداوند هستم.»

17 «ای قوم یهودا، گناهان شما با قلم آهنین و با نوک الماس بر دلهای سنگی‌تان نوشته شده و بر گوشه‌های مذبحهایتان کنده‌کاری شده است. 2 جوانانتان یک دم از گناه غافل نمی‌مانند، بلکه این روز را به عبادت و استراحت اختصاص دهید. به اجداداتان

هم همین دستور را دادم، **23** ولی آنها گوش ندادند و اطاعت نکردند ویران خواهد شد که هر کس از آن عبور کند، حیرت نماید و از بلکه با سرسختی به دستور من بی‌توجهی نمودند و اصلاح نشدند. تعجب سر خود را تکان دهد. **17** همان‌طور که باد شرقی خاک را **24** «حال، اگر شما از من اطاعت نمایید و روز شَبَّات را مقدَّس پراکنده می‌کنند، من هم قوم خود را به هنگام رویارویی با دشمنانشان بدارید و در این روز کار نکنید، **25** آنگاه پادشاهانی که بر تخت پراکنده خواهم ساخت؛ و به هنگام مصیبت روم بر گردانده به داوود می‌نشینند، سوار بر ارایه‌ها و اسبان، همراه با صاحبمنصبان و ایشان اعتنایی نخواهم نمود!» **18** آنگاه قوم گفتند: «بیایید خود را از مردمان یهودا و ساکنان اورشلیم از دروازه‌های این شهر داخل خواهند شرم‌آرامیا خلاص کنیم! ما خود کاهنانی داریم که شریعت را به ما شد، و این شهر تا به ابد مسکون خواهد ماند. **26** از اطراف اورشلیم تعلیم می‌دهند و حکیمانی داریم که ما را راهنمایی می‌نمایند و انبیایی و از شهرهای یهودا و سرزمین بنیامین و از دشتها و کوهستانها و جنوب داریم که پیام خدا را به ما اعلام می‌کنند؛ دیگر چه احتیاجی به یهودا مردم همه خواهند آمد و قربانیهای گوناگون به خانه خداوند موعظه‌آرمیا داریم؟ پس بیایید به سخنانش گوش فرا ندهیم و تهمتی بر تقدیم خواهند نمود. **27** «اما اگر از من اطاعت نکنید و روز شَبَّات او وارد سازیم تا دیگر بر ضد ما سخن نگوید!» **19** بنابراین آرمیا دعا را به عبادت و استراحت اختصاص ندهید، و اگر در این روز همچون کرده، گفت: «خداوند، به سخنانم توجه نما! بین درباره‌ی من چه روزهای دیگر از دروازه‌های اورشلیم کالا به شهر وارد کنید، آنگاه این می‌گویند. **20** آیا باید خوبی‌های مرا با بدی تلافی کنند؟ برای کشتن دروازه‌ها را به آتش خواهم کشید؛ آتشی که به کاخهای پان سرایت کند و آنها را از بین ببرد و هیچ‌کس نتواند شعله‌های آن را خاموش کند.» و کوشیده‌ام خشمم تو را از ایشان برگردانم. **21** اما حال خداوند، بگذار فرزندانشان از گرسنگی بمیرند و شمشیر خون آنها را بریزد؛ زنانشان بیوه بشوند و مادرانشان داغ‌دیده! مردها از بیماری بمیرند و جوانان در جنگ کشته شوند! **22** بگذار وقتی سربازان به ناگه بر آنها هجوم می‌آورند، فریاد و شیون از خانه‌هایشان برخیزد! زیرا بر سر راهم دام گسترده‌اند و برایم چاه کنده‌اند. **23** خداوند، تو از تمام توطئه‌های ایشان برای کشتن من آگاهی؛ پس آنها را نبخش و گناهانشان را از نظرت دور مدار؛ ایشان را به هنگام خشم و غضب خود، داوری فرما و در حضور خود هلاک نما!

18 خداوند به من فرمود: «برخیز و به کارگاه کوزه‌گری برو، و من در آنجا با تو سخن خواهم گفت.» **3** برخاستم و به کارگاه کوزه‌گری رفتم. دیدم که کوزه‌گر بر سر چرخش سرگرم کار است؛ **4** ولی کوزه‌ای که مشغول ساختنش بود، به شکل دلخواهش در نیامد؛ پس آن را دوباره خمیر کرد و بر چرخ گذاشت تا کوزه‌ای دیگر مطابق میلش بسازد. **5** آنگاه خداوند فرمود: **6** «ای بنی‌اسرائیل، آیا من نمی‌توانم با شما همان‌گونه رفتار کنم که این کوزه‌گر با گلش کرد؟ شما هم در دستهای من، همچون گل در دست کوزه‌گر هستید. **7** هرگاه اعلام نمایم که قصد دارم قومی یا مملکتی را منهدم و ویران سازم، **8** اگر آن قوم از شرارت دست کشند و توبه کنند، از قصد خود منصرف می‌شوم و نابودشان نخواهم کرد. **9** و اگر اعلام کنم که می‌خواهم قومی یا مملکتی را قدرتمند و بزرگ سازم، **10** اما آن قوم راه و روش خود را تغییر داده، به دنبال شرارت بروند و احکام مرا اطاعت نکنند، آنگاه من نیز نیکویی و برکتی را که در نظر داشتم، به آن قوم نخواهم داد. **11** «حال برو و به تمام ساکنان یهودا و اورشلیم هشدار بده و بگو که من علیه ایشان بلایی تدارک می‌بینم؛ پس بهتر است از راههای زشتشان بازگردند و کردار خود را اصلاح کنند. **12** «اما ایشان جواب خواهند داد: «بیهوده خود را زحمت مده! ما هر طور که دلمان می‌خواهد زندگی خواهیم کرد و امیال سرکش مذبحهای بلند ساخته، پسران خود را بر آنها می‌سوزانند کاری که من خود را دنبال خواهیم نمود!» **13** خداوند می‌فرماید: «حتی در میان بت‌پرستان تاکنون چنین چیزی رخ نداده است! قوم من عمل زشتی مرتکب شده که تصورش را هم نمی‌توان کرد! **14** قله‌های بلند کوههای لبنان هرگز بدون برف نمی‌ماند؛ جویبارهای خنک نیز که از دور دستها جاری‌اند، هرگز خشک نمی‌شوند. **15** به پایداری اینها می‌توان اعتماد کرد، اما به قوم من اعتمادی نیست! زیرا آنها مرا ترک نموده و به بتها روی آورده‌اند؛ از راههای هموار قدیم بازگشته‌اند و در بی‌راهه‌های گناه قدم می‌زنند. **16** از این رو سرزمینشان چنان

مانده باشند از گرسنگی مجبور به خوردن گوشت فرزندان و دوستانشان می‌باشند. «شاید او خودش را به دام بیندازد؛ شوند.» **10** آنگاه خداوند مرا فرمود که آن کوزه را در برابر چشمان مرد جنگی، نیرومند و توانا، در کنار ایستاده است؛ پس دشمنانم همراهانم بشکنم **11** و به ایشان بگویم که پیام خداوند لشکرها را آسمان این است: «همان‌گونه که این کوزه خرد شده و دیگر قابل تعمیر نیست، بدین‌گونه اورشلیم و اهالی آن هم از بین خواهند رفت. تعداد کشته‌شدگان به قدری زیاد خواهد بود که جنازه‌ها را در توفت دفن خواهند کرد، چنانکه دیگر جایی باقی نماند. **12** اورشلیم را هم مانند توفت پر از جنازه خواهیم ساخت. **13** خانه‌های اورشلیم و کاخهای سلطنتی یهودا را هر جایی که بر بام آن برای خورشید و ماه و ستارگان بخور سوزانیده و هدایای نوشیدنی تقدیم کرده باشند همه را مانند "توفت" با اجساد مردگان نجس خواهیم ساخت.» **14** ارمیا پس از اعلام پیام خداوند، هنگامی که از «توفت» بازگشت، در حیاط خانه خداوند ایستاد و به تمام مردم گفت که **15** خداوند لشکرها را آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «تمام بلاهایی را که گفته‌ام، بر سر اورشلیم و شهرهای اطراف آن خواهم آورد، چون شما با سرسختی از کلام من سرپیچی کرده‌اید.»

20

فَشْخُور کاهن، پسر اِئیر، که رئیس ناظران خانه خداوند بود، شنید که ارمیا چه نبوتی کرده است. **2** پس به دستور او ارمیای نبی را زدند و او را در کنار دروازه بالایی بنیامین که نزدیک خانه خداوند بود، در کنده قرار دادند. **3** روز بعد، وقتی فَشْخُور ارمیا را آزاد می‌کرد، ارمیا به او گفت: «فَشْخُور، خداوند نام تو را عوض کرده است؛ او نام تو را "ساکن در وحشت" نهاده است. **4** خداوند تو و دوستانت را دچار هراس و وحشت خواهد ساخت. آنها را خواهی دید که با شمشیر دشمن کشته می‌شوند. خداوند اهالی یهودا را به پادشاه بابل تسلیم خواهد کرد و او این قوم را به بابل به اسارت خواهد برد و یا خواهد کشت. **5** خداوند اجازه خواهد داد که دشمنان، اورشلیم را غارت کنند و تمام ثروت و اشیاء قیمتی شهر و جواهرات سلطنتی یهودا را به بابل ببرند. **6** و تو ای فَشْخُور، با تمام اعضای خانواده‌ات اسیر شده، به بابل خواهی رفت و در همان جا خواهید مرد و دفن خواهید شد هم تو و هم تمام دوستانت که برای آنها به دروغ پیشگویی می‌کردی که اوضاع خوب و آرام است!» **7** خداوند، تو به من وعده دادی که کمکم کنی، ولی مرا فریفته‌ای؛ اما من مجبورم کلام تو را به ایشان اعلام نمایم، چون از من نیرومندتری؛ من مسخره مردم شده‌ام و صبح تا شب همه به من می‌خندند. **8** وقتی دهان باز می‌کنم تا چیزی بگویم، فریاد از نهادم برمی‌آید که: «خشونت و ویرانی!» آری، این پیامها از جانب خداوند مرا مایهٔ رسوائی و تمسخر ساخته است. **9** از طرف دیگر اگر نخواهم کلام تو را اعلام کنم و از جانب تو سخن بگویم، آنگاه کلام تو در دلم مثل آتش، شعلهور می‌شود که تا مغز استخوانهایم را می‌سوزاند و نمی‌توانم آرام بگیرم. **10** از هر طرف صدای تهدید آنها را می‌شنوم و بدنم می‌لرزد. حتی دوستانم می‌گویند که از دست من شکایت خواهند کرد. آنها منتظرند

که بیفتم، و به یکدیگر می‌گویند: «شاید او خودش را به دام بیندازد؛ شوند.» **11** ولی خداوند همچون یک همراهانم بشکنم **12** و به ایشان بگویم که پیام خداوند لشکرها را آسمان این است: «همان‌گونه که این کوزه خرد شده و دیگر قابل تعمیر نیست، بدین‌گونه اورشلیم و اهالی آن هم از بین خواهند رفت. تعداد کشته‌شدگان به قدری زیاد خواهد بود که جنازه‌ها را در توفت دفن خواهند کرد، چنانکه دیگر جایی باقی نماند. **12** اورشلیم را هم مانند توفت پر از جنازه خواهیم ساخت. **13** خانه‌های اورشلیم و کاخهای سلطنتی یهودا را هر جایی که بر بام آن برای خورشید و ماه و ستارگان بخور سوزانیده و هدایای نوشیدنی تقدیم کرده باشند همه را مانند "توفت" با اجساد مردگان نجس خواهیم ساخت.» **14** ارمیا پس از اعلام پیام خداوند، هنگامی که از «توفت» بازگشت، در حیاط خانه خداوند ایستاد و به تمام مردم گفت که **15** خداوند لشکرها را آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «تمام بلاهایی را که گفته‌ام، بر سر اورشلیم و شهرهای اطراف آن خواهم آورد، چون شما با سرسختی از کلام من سرپیچی کرده‌اید.»

21

روزی صدقیای پادشاه، دو نفر از درباریان یعنی فَشْخُور (پسر ملکیا) و صفیای کاهن (پسر معسیا) را نزد من فرستاد تا به من بگویند: «نیوکدنصر، پادشاه بابل به ما اعلان جنگ داده است! تو از خداوند درخواست کن تا ما را یاری کند؛ شاید بر ما لطف فرماید و مانند گذشته معجزه‌ای کرده، نیوکدنصر را وادار به عقب‌نشینی نماید.» **3** آنگاه من فرستادگان پادشاه را نزد او بازگرداندم تا به وی بگویند که خداوند، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «من اسلحهای شما را که در جنگ علیه پادشاه بابل و سپاهش به کار می‌برد بی‌اثر خواهم ساخت و ایشان را که شهر را محاصره کرده‌اند به قلب شهر خواهم آورد. **5** من خود با تمام قدرت و با نهایت خشم و غضب خود علیه شما خواهم جنگید، **6** و تمام ساکنان شهر را، از انسان و حیوان، به وبای وحشتناکی مبتلا کرده، خواهم کشت. **7** سرانجام خود صدقیای پادشاه یهودا و شما درباریان و همهٔ آثانی را که از ویا و شمشیر و قحطی جان به در برده باشند به دست نیوکدنصر، پادشاه بابل و لشکریانش خواهم سپرد، به دست کسانی که تشنهٔ خونتان هستند تا بدون ترحم و دلسوزی همه را بکشند.» **8** سپس خداوند به من فرمود که به مردم چنین بگویم: «اینک دو راه پیش روی شما می‌گذارم، یکی راه زنده ماندن و دیگری راه مرگ! **9** یا در اورشلیم بمانید تا در اثر جنگ و قحطی و بیماری هلاک شوید، و یا شهر را ترک کرده، خود را به محاصره کنندگان، بابلی‌ها تسلیم کنید تا زنده بمانید. **10** زیرا من تصمیم دارم این شهر را نابود کنم و به هیچ وجه تصمیمم را تغییر نخواهم داد. پادشاه بابل این شهر را تسخیر کرده، با آتش آن را از بین خواهد برد.» **11** خداوند به خاندان پادشاه

یهودا که از نسل داوود هستند، چنین می‌فرماید: «به هنگام داوری، ساختن کاخهای پرشکوه، سلطنت پایدار می‌ماند؟ چرا سلطنت همواره با عدل و انصاف قضاوت کنید؟ از مظلوم در مقابل ظالم پدرت یوشیا آتقدر دوام یافت؟ چون او عادل و با انصاف بود. به حمایت کنید؛ در غیر این صورت خشم من به سبب شرارتان افروخته خواهد شد و کسی نخواهد توانست آن را خاموش کند. 13 ای نیازمندان دستگیری می‌کرد، بنابراین همیشه موفق بود. این است مردم اورشلیم، که بر صخره‌ای بلندتر از دشت هموار ساکنید، بدانید معنی شناخت من! 17 ولی تو فقط به دنبال ارضای حرص و آز که من بر ضد شما هستم و با شما خواهم جنگید. شما با تکبر خود هستی؛ خون بی‌گناهان را می‌ریزی و بر قوم خود با ظلم و ستم می‌گویند: "کیست که بتواند به ما حمله کند و شهر ما را به تصرف حکومت می‌کنی. 18 «بنابراین ای یهوایقیم پادشاه، پسر یوشیا، درآورد؟» 14 بنابراین من شما را به سزای گناهانتان خواهم رسانید و پس از مرگ هیچ‌کس حتی خانواده‌ات برایت ماتم نخواهند کرد؛ در جنگلهایان چنان آتشی بر پا خواهم نمود که هر چه در اطرافشان باشد، بسوزاند.»

22

خداوند فرمود که به قصر پادشاه یهودا بروم و به او که بر تخت پادشاهی داوود نشسته و به تمام درباریان و به اهالی اورشلیم، بگویم که خداوند چنین می‌فرماید: «عدل و انصاف را بجا آورید و داد مظلومان را از ظالمان بستانید؛ به غریبان، یتیمان و بیوه‌زان ظلم نکنید و خون بی‌گناهان را نریزید. 4 اگر آنچه می‌گویم انجام دهید، اجازه خواهم داد که همواره پادشاهانی از نسل داوود بر تخت سلطنت تکیه بزنند و با درباریان و همه قوم در سعادت و آسایش، روزگار بگذرانند. 5 ولی اگر این حکم را اطاعت نکنید، به ذات خود قسم که این قصر به ویرانه تبدیل خواهد شد.» 6 زیرا خداوند درباره قصر پادشاه یهودا چنین می‌فرماید: «اگرچه تو در نظرم مثل سرزمین حاصلخیز جلعاد و مانند کوههای سرسبز لبنان زیبا می‌باشی، اما تو را ویران و متروک خواهم ساخت تا کسی در تو زندگی نکند؛ 7 افرادی ویرانگر را همراه با تهرایشان خواهم فرستاد تا تمام ستونها و تیرهای چوبی تو را که از بهترین سروهای آزاد تهیه شده‌اند، قطع کنند و در آتش بسوزانند. 8 آنگاه مردم سرزمینهای دیگر وقتی از کنار خرابه‌های این شهر عبور کنند، از یکدیگر خواهند پرسید: "چرا خداوند با این شهر بزرگ چنین کرد؟" 9 در پاسخ خواهند شنید: "چون اهالی اینجا خداوند، خدای خود را فراموش کردند و عهد و پیمانی را که او با ایشان بسته بود، شکستند و بت‌پرست شدند." 10 ای اهالی یهودا، برای یوشیای پادشاه که در جنگ کشته شده، گریه نکنید، بلکه برای پسرش یهوآحاز ماتم بگیرید که به اسیری برده خواهد شد؛ چون او در سرزمینی بیگانه خواهد مرد و دیگر وطنش را نخواهد دید. 11 زیرا خداوند درباره یهوآحاز، پسر یوشیا پادشاه یهودا، که به جای پدرش پادشاه شد و به اسارت رفت، چنین می‌فرماید: «او دیگر به اینجا برنخواهد گشت. 12 او در سرزمینی دوردست خواهد مرد و دیگر هرگز وطنش را نخواهد دید.» 13 خداوند می‌فرماید: «وای بر تو ای یهوایقیم پادشاه، که قصر باشکوه‌ت را با بهره‌کشی از مردم می‌سازی؛ از در و دیوار قصرت ظلم و بی‌عدالتی می‌بارد، چون مرد کارگران را نمی‌پردازی. 14 می‌گویی: "قصر باشکوهی می‌سازم که اتاقهای بزرگ و پنجره‌های زیادی داشته باشد؛ سقف آن را با چوب آنقهای بزرگ و پنجره‌های زیادی داشته باشد؛ بر آن رنگ قرمز می‌زنم." 15 آیا فکر می‌کنی با سرو آزاد می‌پوشانم و بر آن رنگ قرمز می‌زنم.»

23

خداوند می‌فرماید: «وای بر شما ای شبانان گله من و ای رهبران قوم من که انبطور گوسفندان مرا پراکنده کرده و از بین می‌سازی؛ از در و دیوار قصرت ظلم و بی‌عدالتی می‌بارد، چون مرد کارگران را نمی‌پردازی. 14 می‌گویی: "قصر باشکوهی می‌سازم که اتاقهای بزرگ و پنجره‌های زیادی داشته باشد؛ سقف آن را با چوب آنقهای بزرگ و پنجره‌های زیادی داشته باشد؛ بر آن رنگ قرمز می‌زنم." 15 آیا فکر می‌کنی با سرو آزاد می‌پوشانم و بر آن رنگ قرمز می‌زنم.»

کرده‌اید، شما را مجازات می‌کنم؛ 3 و من خود بقیه گلهام را از ایشان به سخنان او توجه کرده تا آن را درک نمایید؟ 19 اینک همه سرزمینهایی که ایشان را به آنجا رانده‌ام جمع خواهم کرد و به خداوند گردباد شدید غضب خود را می‌فرستد تا زمین را از وجود سرزمین خودشان باز خواهم آورد، و آنها صاحب فرزندان بسیار شده، این اشخاص بدکار پاک سازد؛ 20 آتش خشم و غضب خداوند تعدادشان زیاد خواهد گردید. 4 آنگاه شبانانی برای آنها تعیین خواهم خاموش نخواهد شد تا زمانی که ایشان را به مجازاتشان برساند. در نمود که از ایشان به خوبی مراقبت کنند؛ آنگاه دیگر از چیزی ترسان آینده این را به خوبی درک خواهید کرد؛ 21 خداوند می‌فرماید: و هراسان نخواهند گشت و هیچ‌یک گم نخواهند شد؛ 5 «اینک» من این انبیا را نفرستادم، ولی ادعا می‌کنند که از جانب من سخن روزی فرا خواهد رسید که من شخص عادلی را از نسل داوود به می‌گویند؛ هیچ پیامی به ایشان ندادم، ولی می‌گویند که سخنان مرا پادشاهی منصوب خواهم نمود؛ او پادشاهی خواهد بود که با حکمت بیان می‌دارند. 22 اگر آنها از جانب من بودند می‌توانستند پیام مرا و عدالت حکومت کرده، در سراسر دنیا عدالت را اجرا خواهد نمود، به مردم اعلام نمایند و ایشان را از راههای گناه‌آلودشان بازگردانند. و نام او «خداوند، عدالت ما» خواهد بود. در آن زمان، یهودا نجات خواهد یافت و اسرائیل در صلح و آرامش زندگی خواهد کرد. 7 «در» حاضر هستم؛ 24 پس آیا کسی می‌تواند خود را از نظر من پنهان آن ایام، مردم هنگام سوگند یاد کردن، دیگر نخواهند گفت: «قسم به» سازد؛ مگر نمی‌دانید که حضور من آسمان و زمین را فرا گرفته است؟ خدای زنده که بنی اسرائیل را از مصر رهایی داد؛ 8 بلکه خواهند گفت: «قسم به» خدای زنده که قوم اسرائیل را از سرزمینهایی که ایشان را به آنجا تبعید کرده بود، به سرزمین خودشان بازگرداند. 9 به سبب انبیای دروغین و حيله‌گر دلم شکسته و تنم لرزان است! مانند کسی که مست شراب می‌باشد، گیج و حیرانم، به سبب خداوند و به سبب کلام مقدسش. 10 این سرزمین پر از اشخاص زناکار می‌باشد؛ انبیایش شروند و نیرویشان را در راه نادرست به کار می‌برند؛ و خیالهای خودشان را بیان کنند و سخنگویان واقعی من نیز کلام مرا بنابراین، زمین در اثر لعنت خدا خشک شده و چراگاهها نیز از بین با امانت به گوش مردم برسانند، چون کاه و گندم به سادگی از رفته‌اند. 11 خداوند می‌فرماید: «کاهنان هم مانند انبیا از من دور یكدیگر قابل تشخیص هستند؛ 29 کلام من مثل آتش می‌سوزاند و هستند؛ حتی در خانه من نیز شرارت می‌ورزند. 12 از این رو، راهی که می‌روند تاریک و لغزنده خواهد بود و در آن لغزیده، خواهند افتاد؛ پس در زمان معین بر آنها بلا نازل خواهم کرد و مجازاتشان خواهم نمود. 13 «انبیای سامره بسیار شورو بودند؛ آنها از سوی بت‌پرست به گمراهی می‌آوردند و با این کار، قوم من، اسرائیل را به گناه می‌کشاندند؛ و می‌کشاندند؛ من هرگز چنین افرادی را نفرستاده و مأمور نکرده‌ام؛ برای من همه اینها را می‌دیدم. 14 ولی اینک انبیای اورشلیم از آنها نیز شروترند و کارهای هولناکی مرتکب می‌شوند، زنا می‌کنند و نادرستی می‌گویم. 33 «وقتی یکی از افراد قوم، یا یکی از انبیا یا کاهنان از تو را دوست می‌دارند، به جای آنکه بدکاران را از راههای گناه‌آلودشان بپرسند: «بار خداوند چیست؟» جواب بده: «بار شماست. و خداوند برگرداند، ایشان را به انجام آنها تشویق و ترغیب می‌کنند. این افراد از مردم شهرهای سدوم و عموره نیز فاسدترند. 15 بنابراین، خداوند انبیا یا از کاهنان دربارهٔ پیغام خداوند با تمسخر صحبت کند، او و لشکرهاي آسمان می‌فرماید: «من به انبیای اورشلیم خوراک تلخ خانواده‌اش را مجازات خواهم نمود. 35 می‌توانید از یكدیگر این سؤال خواهم خورانید و زهر خواهم نوشانید، چون ایشان باعث شده‌اند که را بکنید: «خداوند چه جوابی داده است؟» و یا «خداوند چه گفته خدانشناسی و گناه، در سراسر این سرزمین رواج یابد. 16 خداوند است؟» 36 ولی دیگر عبارت پیغام خداوند را به زبان نیاورید، چون لشکرهاي آسمان می‌فرماید: «به سخنان این انبیای دروغگو که به هر یک از شما سخنان خود را به عنوان پیغام بیان می‌کنند و با این شما امیدهای بیهوده می‌دهند، گوش ندهید، چون سخنان ایشان از طرف من نیست بلکه ساخته و پرداخته خودشان است؛ 17 پوسته به از نبی بپرسید: «خداوند چه جوابی داده است؟» و یا «خداوند چه گفته آنانی که به من بی‌احترامی می‌کنند، می‌گویند: جای نگرانی نیست؛ است؟» 38 ولی اگر صحبت از پیغام خداوند بکنید، در حالی که همه چیز به خوبی پیش می‌رود؛ و به آنانی که در پی هوسهای خود من گفتم آن را با بی‌احترامی بر زبان نیاورید، 39 آنگاه شما را مانند هستند به دروغ می‌گویند: «خداوند گفته است که هیچ بلایی بر شما نازل نخواهد شد. 18 ولی کدام یک از این انبیا آنقدر به خداوند داده بودم، از حضور خود دور خواهم انداخت، 40 و شما را به عار و نزدیک است تا افکار او را بداند و کلام او را بشنود؟ کدام یک رسوایی جاودانی دچار خواهم نمود که هیچگاه فراموش نشود.»

پس از آنکه نبوکدنصر، پادشاه بابل، یهوایکین (پسر یهوایقیم) پادشاه یهودا را همراه با بزرگان یهودا و صنعتگران و آهنگران به بابل به اسارت برد، خداوند در رؤیا، دو سید انجیر به من نشان داد که در مقابل خانه خداوند در اورشلیم قرار داشتند. **2** در یک سبد انجیرهای رسیده و تازه بودند و در سبد دیگر انجیرهای بد و گندیده‌ای که نمی‌شد خورد. **3** خداوند به من فرمود: «ارمیا، چه می‌بینی؟» جواب دادم: «انجیر! انجیرهای خوب خیلی خوبند؛ ولی انجیرهای بد آنقدر بدند که نمی‌شود خورد.» **4** آنگاه کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: **5** «پهوه خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: "انجیرهای خوب نمونه تبعیدیان یهوداست که از این سرزمین به بابل فرستاده‌ام. **6** من بر آنان نظر لطف انداخته، مراقب خواهم بود که در آنجا با ایشان خوش‌رفتاری شود و ایشان را به این سرزمین باز خواهم گرداند؛ من نخواهم گذاشت ایشان ریشه‌کن و نابود شوند بلکه ایشان را حمایت کرده، استوار خواهم ساخت. **7** به ایشان دلی خواهم داد که مشتاق شناخت من باشند؛ آنها قوم من خواهند شد و من خدای ایشان، چون با تمام دل نزد من باز خواهند گشت.» **8** «ولی انجیرهای بد، نمونه صدقیا، پادشاه یهودا، اطرافیان او و بقیه مردم اورشلیم است که در این سرزمین باقی مانده‌اند و یا در مصر ساکنند. من با ایشان همان کاری را خواهم کرد که با انجیرهای گندیده‌ی مصرف می‌کنند. **9** ایشان را مورد نفرت تمام مردم دنیا قرار خواهم داد و در هر جایی که ایشان را آواره کنم، مورد تمسخر، سرزنش و نفرین واقع خواهند شد. **10** همه را گرفتار جنگ و قحطی و بیماری خواهم نمود تا از سرزمین اسرائیل که آن را به ایشان و به پدرانشان دادم، محو و نابود شوند.»

در سال چهارم سلطنت یهوایقیم (پسر یوشیا)، پادشاه یهودا، پیغامی برای تمام مردم یهودا، از جانب خدا بر من نازل شد. در این سال بود که نبوکدنصر، پادشاه بابل، به سلطنت رسید. **2** به تمام مردم یهودا و اهالی اورشلیم چنین گفتم: «از سال سیزدهم سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، تا به حال که بیست و سه سال می‌گذرد، کلام خداوند بر من نازل شده است؛ من نیز با کمال وفاداری آنها را به شما اعلام کرده‌ام، ولی شما گوش نداده‌اید. **4** خداوند همواره انبیای خود را نزد شما فرستاده است، ولی شما توجهی نکرده‌اید و نخواسته‌اید گوش بدهید. **5** آنها به شما می‌گفتند که از راههای بد و از کارهای شرارت‌بارتان دست بکشید تا خداوند اجازه دهد در این سرزمینی که برای همیشه به شما و به اجداداتان داده است، زندگی کنید. **6** آنها از شما می‌خواستند که به دنبال بت‌پرستی نروید و با این کارها، خشم خداوند را شعله‌ور نسازید، مبادا شما را مجازات کند؛ **7** ولی شما گوش ندادید و با پرستش بتهایی که با دست خود ساخته بودید به آتش خشم خداوند دامن زدید تا بر شما بلا نازل نماید. **8** «حال، خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: "چون از من اطاعت نمودید، من نیز تمام اقوام شمال را به رهبری نبوکدنصر، پادشاه بابل، که او را برای این کار برگزیده‌ام، گرد

خواهم آورد تا بر این سرزمین و بر ساکنانش و نیز بر اقوام مجاور شما هجوم بیاورند و شما را به کلی نابود کنند، طوری که برای همیشه انگشت‌نما و رسوا شوید! **10** خوشی و شادی و جشنهای عروسی را از شما دور خواهم ساخت؛ نه گندمی در آسیابها باقی خواهد ماند و نه روغنی برای روشن کردن چراغ خانه! **11** سراسر این سرزمین، به ویرانه‌ای متروک تبدیل خواهد شد؛ و شما و اقوام مجاور شما، برای مدت هفتاد سال، پادشاه بابل را بندگی و خدمت خواهید کرد.» **12** «پس از پایان این هفتاد سال، پادشاه بابل و قوم او را به خاطر گناهانشان مجازات خواهم نمود و سرزمین ایشان را به ویرانه‌ای ابدی تبدیل خواهم کرد، **13** و تمام بلاهایی را که توسط ارمیا بر ضد اقوام گفته بودم بر سر بایلی‌ها خواهم آورد؛ بله، تمام بلاهایی که در این کتاب نوشته شده است. **14** همان‌طور که ایشان قوم مرا اسیر کردند، اقوام مختلف و پادشاهان بزرگ نیز آنها را به اسارت خواهند برد، و من مطابق کارها و رفتارشان، مجازاتشان خواهم کرد.» **15** آنگاه خداوند، خدای اسرائیل به من فرمود: «این جام شراب را که از خشم و غضب من لبریز شده است، بگیر و به تمام قومهایی که تو را نزد آنها می‌فرستم بنوشان **16** تا همه از آن نوشیده، گیج شوند. ایشان در اثر جنگی که من علیه آنها بر پا می‌کنم دیوانه خواهند گردید.» **17** پس جام خشم و غضب را از خداوند گرفتم و به تمام اقوامی که خداوند مرا نزد آنها فرستاد، نوشانیدم. **18** به اورشلیم و شهرهای یهودا رفتم و پادشاهان و بزرگانان از آن جام نوشیدند؛ برای همین، از آن روز تا به حال این شهرها ویران، مورد تمسخر، منقور و ملعون هستند. **19** به مصر رفتم. پادشاه مصر و درباریان او، بزرگان و قوم او و بیگانگان مقیم مصر از آن جام نوشیدند. پادشاهان سرزمین عوص و پادشاهان شهرهای فلسطین هم از آن نوشیدند، یعنی شهرهای اشقلون، غزه، عقرن و باقیمانده شهر اشدود. **21** به سراغ قومهای ادوم، مواب و عمون هم رفتم. **22** تمام پادشاهان صور و صیدون، و پادشاهان سرزمینهای دریای مدیترانه، **23** ددان، تیما، بوز و مردمی که در نقاط دوردست زندگی می‌کنند **24** تمام پادشاهان عرب، قبایل چادرنشین بیابانها، **25** پادشاهان زمري، عیلام و ماد، **26** تمام پادشاهان سرزمینهای دور و نزدیک شمال و همه ممالک جهان یکی پس از دیگری از آن جام نوشیدند و سرانجام خود پادشاه بابل هم از آن جام غضب الهی نوشید. **27** سپس خداوند به من فرمود: «به ایشان بگو، "خداوند لشکریهای آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: از این جام غضب من بنوشید تا مست شوید و قی کنید، به زمین بيفتید و دیگر برنخیزید، زیرا شما را به مصیبت و جنگ گرفتار خواهم نمود." **28** و اگر نخواهند جام را بگیرند و بنوشند، به ایشان بگو: "خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: باید بنوشید! **29** من مجازات را از قوم خود شروع کرده‌ام؛ پس آیا فکر می‌کنید شما بی مجازات خواهید ماند؟ یقین بدانید که مجازات خواهید شد. من بر تمام مردم روی زمین، بالای شمشیر و جنگ خواهم فرستاد." این است فرموده خداوند لشکریهای آسمان. **30** «پس علیه آنها پیشگویی

کن و به ایشان بگو که خداوند از جایگاه مقدس خود در آسمان بر امر رسیدگی کند. **11** آنگاه کاهنان و انبیای دروغین، ادعای خود را قومی و تمام ساکنان جهان بانگ برمی‌آورد؛ بانگ او مانند فریاد در حضور بزرگان و مردم عنوان کرده، گفتند: «شما به گوش خود انگورچینانی است که انگور را زیر پا له می‌کنند. **31** فریاد داوری شنیده‌اید که این شخص، درباره این شهر چه پیشگویی‌هایی کرده و خداوند به دورترین نقاط دنیا می‌رسد، چون او علیه تمام قومهای پی برده‌اید که چه آدم خاکی است! بنابراین او باید اعدام شود.» **12** جهان اقامه دعوی می‌کند. او هر انسانی را محاکمه خواهد کرد و من در دفاع از خود گفتم: «خداوند مرا فرستاده تا علیه این عبادتگاه تمام بدکاران را به مرگ تسلیم خواهد نمود.» **32** خداوند لشکرها و این شهر پیشگویی کنم؛ من هر چه گفتم، همه از جانب خداوند آسمان می‌فرماید: «بلا و مکافات مانند گردبادی عظیم، قومه را بوده است. **13** ولی اگر شما روش زندگی و اعمال خود را اصلاح یکی پس از دیگری در هم خواهد کوبید و به همه کرانه‌های زمین کنید و خداوند، خدای خود را اطاعت نماید، او نیز مجازاتی را که خواهد رسید. **33** در آن روز جنازه‌های کسانی که خداوند کشته برای شما در نظر گرفته است، اجرا نخواهد کرد. **14** و اما من، در است، سراسر زمین را پر خواهند ساخت؛ کسی برای آنها عزاداری نخواهد کرد؛ جنازه‌هایشان را نیز جمع‌آوری و دفن نخواهند نمود بلکه مانند فضله بر روی زمین باقی خواهند ماند.» **34** ای رهبران و ای شهبانان قومه، گریه کنید و فریاد برآوردید و در خاک بغلیتید، چون زمان آوارگی و هلاکتان فرا رسیده است؛ مثل ظروف مرغوب، خواهید افتاد و خرد خواهید شد؛ **35** راه فرار و پناهگاهی نیز برایتان وجود نخواهد داشت. **36** صدای گریه شهبانان و شیون صاحبان گله به گوش می‌رسد، زیرا خداوند چراگاه‌هایشان را خراب کرده و مملکت شما را که در آرامش بود، ویران نموده است. **38** خداوند شما را ترک کرده، همانند شیری که لانه خود را ترک می‌گوید؛ در اثر خشم شدید او، سرزمینتان در جنگها، ویران و با خاک یکسان شده است.

26

در اوایل سلطنت یهوایقیم (پسر یوشیا) پادشاه یهودا، این پیغام از طرف خداوند بر من نازل شد: **2** «در صحن خانه خداوند بایست و سخنان مرا بدون کم و کاست به تمام کسانی که از نقاط مختلف سرزمین یهودا برای عبادت آمده‌اند، اعلام نما. **3** شاید گوش بدهند و از راههای بد خود بازگردند و من نیز از تمام مجازاتهایی که به سبب اعمال بدشان برای ایشان در نظر گرفته‌ام، چشم‌پوشی نمایم. **4** «این است سخنانی که باید به ایشان اعلام نمایم:» من خدمتگزارانم انبیا را همواره نزد شما فرستادم، ولی شما به سخنان آنها گوش ندادید. حال اگر به ناطاعتی خود ادامه دهید و دستورهای را که به شما داده‌ام، اجرا نکنید و به سخنان انبیا توجه ننمایید، **6** آنگاه همان‌طور که خیمه عبادت را در شهر شیلوه از بین بردم، این خانه عبادت را نیز از بین خواهم برد و اورشليم مورد نفرین تمام قومهای جهان واقع خواهد شد. **7** هنگامی که من پیغام خود را به گوش مردم رساندم و هر آنچه را که خداوند به من فرموده بود بازگو کردم، کاهنان و انبیای دروغین و مردم بر سر من ریختند و فریاد برآوردند: «تو باید کشته شوی! **9** به چه حقی می‌گویی که خداوند این عبادتگاه را مانند خیمه عبادت شیلوه خراب خواهد کرد و اورشليم را ویران و متروک خواهد ساخت؟» در این هنگام مردم از هر طرف دور من جمع شده بودند. **10** وقتی بزرگان یهودا از جریان باخبر شدند، خود را به شتاب از کاخ سلطنتی به خانه خداوند رساندند و بر جایگاه مخصوص خود، در محوطه دروازه جدید نشستند تا به این

27

در آغاز سلطنت صدقیا (پسر یوشیا) پادشاه یهودا، به دستور خداوند یوغی ساختن و آن را با بندهای چرمی به گردن بستم، مانند شدند، خود را به شتاب از کاخ سلطنتی به خانه خداوند رساندند و یوغی که هنگام شخم به گردن گاو می‌بندند. **3** سپس خداوند فرمود که پیغام او را به سفیران ادوم، مواب، عمون، صور و صیدون که به

اورشليم به حضور صديقي پادشاه آمده بودند، اعلام نمايم تا آن را به پادشاهان ممالك خود برسانند. پس به ايشان گفتم كه خداوند لشكرهاي آسمان، خداي اسرائيل چنين مي‌فرمايد: **5** «من با قدرت عظيم خود، دنيا و تمام انسانها و همه حيوانات را آفريده‌ام، و آنها را در اختيار هر كس كه مایل باشم قرار مي‌دهم. **6** بنابراین من تمام سرزمينهاي شما را به بنده خود نيوكديصر، پادشاه بابل، خواهم بخشيد و حتي حيوانات وحشي را نيز مطيع او خواهم ساخت. **7** تمام قومها، خدمتگزار او و پسرش و نوداش خواهند بود تا زماني خواهم آورد.»

28 كه نوبت شكست مملكت او هم برسد؛ آنگاه قوميهاي مختلف و پادشاهان بزرگ، سرزمين بابل را تصرف کرده، مردم آن را بنده خود خواهند ساخت. **8** هر قومي را كه نخواهد تسليم نيوكديصر پادشاه بابل شود و زير يوغ بندگي او برود، با جنگ، قحطی و وبا مجازات خواهم كرد تا مغلوب او شود. **9** «به سخنان انبياي دروغين و كساني كه آينده را با فالگيري و خواب و رؤيا و احضار ارواح و جادوگري پيشگويي مي‌كنند گوش ندهيد؛ آنها مي‌گويند كه تسليم پادشاه بابل نشويد؛ **10** ولي همه دروغ مي‌گويند. اگر شما به سخنانشان گوش بدهيد و تسليم پادشاه بابل نشويد، من خود، شما را از سرزمين‌تان بيرون خواهم كرد و در سرزمينهاي دور دست پراكنده خواهم ساخت تا نابود شويد. **11** اما به هر قومي كه تسليم و مطيع پادشاه بابل شود، اجازه خواهم داد در سرزمين خود بماند و به كشت و زرع بپردازد. من، خداوند، اين را مي‌گويم.» **12** تمام اين پيشگويي‌ها را براي صديقا، پادشاه يهودا نيز تكرر كردم و گفتم: «اگر مي‌خواهي خودت و قومت زنده بماندي، تسليم پادشاه بابل و قوم او شويد. **13** چرا اصرار داري كاري بكني كه همگي از بين بروند؟ چرا بايد با جنگ و قحطی و وبا كشته شويد، با بلاهايي كه خداوند بر هر قومي كه تسليم پادشاه بابل نشود، خواهد فرستاد؟ **14** به انبياي دروغين گوش ندهيد؛ آنها مي‌گويند كه پادشاه بابل نمي‌تواند شما را شكست بدهد، ولي دروغ مي‌گويند، **15** چون من ايشان را نفرستاده‌ام و آنها به اسم من پيامهاي دروغين مي‌آورند؛ پس اگر سخنان ايشان را پيروي نمائي، شما را از اين سرزمين بيرون خواهم كرد و از بين خواهم برد، هم تو و هم انبياي دروغينت را.» **16** آنگاه كاهنان و مردم را خطاب کرده، گفتم كه خداوند چنين مي‌فرمايد: «به سخنان انبياي دروغين توجه نكنيد؛ آنها مي‌گويند كه ظروف طلا كه از خانه خداوند به بابل برده شده، به‌زودي باز آورده خواهد شد؛ اين دروغ است. **17** به آنها گوش ندهيد. تسليم پادشاه بابل شويد و زنده بمانيد، و گر نه اين شهر با خاك يكسان خواهد شد. **18** اگر آنها انبياي خداوند هستند و پيامهاي خود را از او دريافت مي‌كنند، پس اکنون از خداوند لشكرهاي آسمان تقاضا كنند تا ظروف طلايي كه هنوز در خانه خداوند و در كاخ پادشاه يهودا و ديگر كاخهاي اورشليم باقي مانده، به بابل برده نشوند! **19** زيرا خداوند لشكرهاي آسمان درباره ستونهاي جلوي معبد، حوض مفرغين كه «درياجه» ناميده مي‌شود، گاري‌هاي آب و ديگر اسبابي كه در اين شهر برجاي مانده‌اند، چنين مي‌گويد

همین امسال عمرت به پایان خواهد رسید، چون مردم را علیه خداوند کردم.» این است فرمودهٔ خداوند. **20** همگی شما که در بابل شورانیده‌ای!» **17** دو ماه بعد، حننیا مرد.

اسیرید، به کلام خداوند گوش دهید. **21** خداوند لشکرهاى آسمان،

خدای اسرائیل دربارهٔ آخاب (پسر قولایا) و صدقیا (پسر معسیا) که

به نام او، پیشگویی‌های دروغ می‌کنند، فرموده است: «آنها را به

دست نبوکدنصر خواهد سپرد تا در مقابل چشمان همه کشته شوند.

به بابل به اسارت برده شدند، نامه‌ای از اورشلیم برای سران یهود و **22** سرنوشت شوم آنها برای همهٔ تبعیدیان یهودا که در بابل هستند

کاهنان، انبیا و تمام قوم تبعیدی نوشت، **3** و آن را به وسیلهٔ العاسه

(پسر شافان) و جمریا (پسر حلقیا) به بابل فرستاد. این دو نفر

سفیران صدقیا پادشاه یهودا بودند که قرار بود به حضور نبوکدنصر

کند که پادشاه بابل آنها را زنده‌زنده سوزانید!» **23** چون این افراد در

به بابل بروند. متن نامه چنین بود: **4** خداوند لشکرهاى آسمان،

خدای اسرائیل، به همهٔ شما که به خواست او از اورشلیم به بابل

تبعید شده‌اید، می‌فرماید: **5** «خانه‌ها بسازید و در آنها زندگی کنید؛

درختان بکارید و از میوه آنها بخورید، چون سالهای زیادی در آنجا

خواهید بود. **6** ازدواج کنید و صاحب فرزند شوید؛ بگذارید فرزندان

هم ازدواج کنند و بچه‌دار شوند، تا در آنجا تعدادتان افزوده شود!

7 خواهان آسایش و پیشرفت بابل باشید و برای آن نزد من دعا

کنید، چون آرامش آنجا، آسایش شماست!» **8** خداوند لشکرهاى

آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «نگذارید انبیای دروغین و فالگیرانی

که در میان شما هستند شما را فریب دهند؛ به خوابها و رؤیاهای و

پیشگویی‌های آنها گوش ندهید. **9** آنها به نام من به دروغ پیشگویی

می‌کنند، در حالی که من آنها را نفرستاده‌ام.» این است فرمودهٔ

خداوند. **10** و حال خداوند می‌فرماید: «اما وقتی هفتاد سال اسارت

در بابل تمام شود، همان‌طور که قول داده‌ام، بر شما نظر لطف خواهم

انداخت و شما را به وطنتان باز خواهم گرداند. **11** خواست و ارادهٔ

من، سعادت‌مندی شماست و نه بدبختی‌تان، و کسی به‌جز من از آن

آگاه نیست. من می‌خواهم به شما امید و آیندهٔ خوبی ببخشم. **12** در

آن زمان، مرا خواهید خواند و نزد من دعا خواهید کرد و من به دعاى

شما پاسخ خواهم داد؛ **13** و اگر با تمام وجود مرا بتقلید خواهد

یافت. **14** بله، بی‌گمان مرا خواهید یافت و من به اسارت شما

پایان خواهم بخشید و شما را از سرزمینهای که شما را به آنجا تبعید

کرده‌ام جمع کرده، به سرزمین خودتان باز خواهم آورد.» این است

فرمودهٔ خداوند. **15** ولی حال چون انبیای دروغین را در میان خود راه

داده‌اید و می‌گوئید که خداوند آنها را فرستاده است. **16** اما خداوند

دربارهٔ پادشاهی که از خاندان داوود است و کسانی که در اورشلیم

باقی مانده‌اند، یعنی بستگان شما که به بابل تبعید نشده‌اند، چنین

می‌فرماید: **17** آری، خداوند لشکرهاى آسمان می‌گوید: «جنگ

و قحطی و وبا خواهم فرستاد. ایشان را مانند انجیرهای گندیده‌ای

خواهم ساخت که قابل خوردن نیستند و باید دور ریخته شوند!» **18**

آنها را در سراسر جهان سرگردان خواهم کرد؛ در هر سرزمینی که

پراکنده‌شان سازم، مورد نفرین و مسخره و ملامت واقع خواهند شد

و مایهٔ وحشت خواهند بود، **19** چون نخواهند به سخنان من

گوش فرا دهند، با اینکه بارها به وسیلهٔ انبیای خود با ایشان صحبت

که می‌زانید، دستهای خود را بر کمر گذاشته‌اند و رنگشان پریده

29

پس از آنکه یهوایکین پادشاه و مادرش به همراه درباریان،

بزرگان یهودا و اورشلیم و صنعتگران و پیشه‌وران به دست نبوکدنصر

به بابل به اسارت برده شدند، نامه‌ای از اورشلیم برای سران یهود و

کاهنان، انبیا و تمام قوم تبعیدی نوشت، **3** و آن را به وسیلهٔ العاسه

(پسر شافان) و جمریا (پسر حلقیا) به بابل فرستاد. این دو نفر

سفیران صدقیا پادشاه یهودا بودند که قرار بود به حضور نبوکدنصر

کند که پادشاه بابل آنها را زنده‌زنده سوزانید!» **23** چون این افراد در

به بابل بروند. متن نامه چنین بود: **4** خداوند لشکرهاى آسمان،

خدای اسرائیل، به همهٔ شما که به خواست او از اورشلیم به بابل

تبعید شده‌اید، می‌فرماید: **5** «خانه‌ها بسازید و در آنها زندگی کنید؛

درختان بکارید و از میوه آنها بخورید، چون سالهای زیادی در آنجا

خواهید بود. **6** ازدواج کنید و صاحب فرزند شوید؛ بگذارید فرزندان

هم ازدواج کنند و بچه‌دار شوند، تا در آنجا تعدادتان افزوده شود!

7 خواهان آسایش و پیشرفت بابل باشید و برای آن نزد من دعا

کنید، چون آرامش آنجا، آسایش شماست!» **8** خداوند لشکرهاى

آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «نگذارید انبیای دروغین و فالگیرانی

که در میان شما هستند شما را فریب دهند؛ به خوابها و رؤیاهای و

پیشگویی‌های آنها گوش ندهید. **9** آنها به نام من به دروغ پیشگویی

می‌کنند، در حالی که من آنها را نفرستاده‌ام.» این است فرمودهٔ

خداوند. **10** و حال خداوند می‌فرماید: «اما وقتی هفتاد سال اسارت

در بابل تمام شود، همان‌طور که قول داده‌ام، بر شما نظر لطف خواهم

انداخت و شما را به وطنتان باز خواهم گرداند. **11** خواست و ارادهٔ

من، سعادت‌مندی شماست و نه بدبختی‌تان، و کسی به‌جز من از آن

آگاه نیست. من می‌خواهم به شما امید و آیندهٔ خوبی ببخشم. **12** در

آن زمان، مرا خواهید خواند و نزد من دعا خواهید کرد و من به دعاى

شما پاسخ خواهم داد؛ **13** و اگر با تمام وجود مرا بتقلید خواهد

یافت. **14** بله، بی‌گمان مرا خواهید یافت و من به اسارت شما

پایان خواهم بخشید و شما را از سرزمینهای که شما را به آنجا تبعید

کرده‌ام جمع کرده، به سرزمین خودتان باز خواهم آورد.» این است

فرمودهٔ خداوند. **15** ولی حال چون انبیای دروغین را در میان خود راه

داده‌اید و می‌گوئید که خداوند آنها را فرستاده است. **16** اما خداوند

دربارهٔ پادشاهی که از خاندان داوود است و کسانی که در اورشلیم

باقی مانده‌اند، یعنی بستگان شما که به بابل تبعید نشده‌اند، چنین

می‌فرماید: **17** آری، خداوند لشکرهاى آسمان می‌گوید: «جنگ

و قحطی و وبا خواهم فرستاد. ایشان را مانند انجیرهای گندیده‌ای

خواهم ساخت که قابل خوردن نیستند و باید دور ریخته شوند!» **18**

آنها را در سراسر جهان سرگردان خواهم کرد؛ در هر سرزمینی که

پراکنده‌شان سازم، مورد نفرین و مسخره و ملامت واقع خواهند شد

و مایهٔ وحشت خواهند بود، **19** چون نخواهند به سخنان من

گوش فرا دهند، با اینکه بارها به وسیلهٔ انبیای خود با ایشان صحبت

که می‌زانید، دستهای خود را بر کمر گذاشته‌اند و رنگشان پریده

است؟ **7** روز هولناکی در پیش است! نظیر آن تا به حال دیده نشده او را به طور کامل به انجام رساند! در روزهای آینده این را خواهید است؛ آن روز، زمان سختی قوم من است، ولی از آن نجات خواهند فهمید.

یافت. **8** «خدایوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: در آن روز، یوغ بندگی را از گردنشان برداشته، خواهم شکست، زنجیرها را از دست و پایشان باز خواهم کرد و دیگر بیگانگان را بندگی نخواهند نمود،

9 بلکه ایشان یهوه، خدای خود و داوود، پادشاه خویش را که بر آنها می‌گمارم، خدمت خواهند کرد. **10** «پس ای فرزندان بنده من یعقوب، نترسید! ای اسرائیل، هراس به خود راه ندهید! من شما و فرزندانان را از نقاط دور دست و از سرزمین تبعید به وطنان باز

خواهم گرداند و در آنجا، در امنیت و آسایش زندگی خواهید کرد و دیگر کسی باعث ترس شما نخواهد شد. **11** من با شما هستم و نجاتان خواهم داد؛ حتی اگر قوم‌هایی را که شما را در میانشان

پراکنده کردم، به کلی تارومار کنم، شما را از بین نخواهم برد؛ البته شما را بی‌تنبیه نخواهم گذاشت، اما تنبیه شما منصفانه و عادلانه خواهد بود.» **12** این است آنچه خداوند می‌فرماید: «ای قوم من،

گناه تو مانند زخمی است علاج‌ناپذیر! **13** کسی نیست که تو را یاری دهد یا زخمهایت را ببندد؛ دارو و درمان هم دیگر فایده ندارد. **14** تمام دلباختگانت تو را ترک کرده‌اند و حتی حالت را نیز

نمی‌پرسند. تو را بی‌رحمانه زخمی کرده‌ام گویی دشمنت بوده‌ام؛ تو را سخت تنبیه کرده‌ام، چون گناهانت بسیار و شرارتت بزرگ است! **15**

«چرا به مجازات اعتراض داری؟ درد تو، درمانی ندارد! تو را این گونه سخت مجازات کرده‌ام، چون گناهانت بسیار و شرارتت بزرگ است! **16** «ولی در آن روز، تمام کسانی که تو را می‌درند، دریده

خواهند شد. تمام دشمنانت به اسارت خواهند رفت. کسانی که تو را غارت می‌کنند، غارت خواهند شد، و کسانی که به تو ظلم می‌کنند، مورد ظلم قرار خواهند گرفت. **17** سلامتی و تندرستی را

به تو باز خواهم گرداند و زخم‌هایت را شفا خواهم داد، هر چند که اکنون تو را «فراموش شده» و اورشلیم را «شهر متروک» می‌نامند. **18** «من، خداوند، قوم خود را به سرزمینشان باز خواهم گرداند و

خانواده‌های ایشان را مورد لطف خود قرار خواهم داد. شهر اورشلیم بر روی خرابه‌هایش باز بنا خواهد شد، قصر پادشاهی آن بازسازی شده، مانند گذشته خواهد گشت **19** و شهرها غرق خوشی و شکرگزاری

خواهند شد. من ایشان را برکت خواهم داد تا افزوده شوند و قومی سربلند و محترم باشند. **20** کامیابی دوران گذشته را به ایشان باز خواهم گرداند و آنها را استوار و پایدار خواهم ساخت؛ و هر که را به

ایشان ستم کند، مجازات خواهم نمود. **21** حاکم ایشان دیگر از بیگانگان نخواهد بود بلکه از میان قوم خودشان برخواید خاست. من او را خواهم خواند تا کاهن عبادتگاه من باشد و به نزد من آید، **22**

چهار کسی جرأت دارد بدون آنکه او را خوانده باشم، نزد من آید؟ **23** گردباد آنگاه ایشان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان!» **24** گردباد ویران کننده غضب خداوند ناگهان می‌خروشد و بر سر بدکاران نازل می‌شود. **24** غضب شدید خداوند فرو نخواهد نشست تا مقصود

آه و ناله‌ای تلخ؛ راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد و ایشان قوم من. **34** دیگر کسی به همسایه خود تعلیم نخواهد داد تسلی‌اش بدهند، چرا که آنها دیگر نیستند. **16** ولی ای مادر قوم و یا کسی به خویشاوند خود نخواهد گفت، «خداوند را بشناس!» زیرا من، دیگر گریه نکن، چون آنچه برای ایشان کرده‌ای، بی‌پاداش همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. من نیز خطایای نخواهد ماند؛ فرزندان از سرزمین دشمن نزد تو باز خواهند گشت. ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.»

17 پله، امیدی برای آینده‌ات وجود دارد، چون فرزندان بار دیگر به وطنشان باز خواهند گشت. **18** «آه و ناله قوم خود اسرائیل را ستارگان را ارزانی می‌دارد و امواج دریا را به خروش می‌آورد، و نام او شنیده‌ام که می‌گوید: «مرا سخت تنبیه کردی و من اصلاح شدم، چون مانند گوساله‌ای بودم که شخم زدن نمی‌داند. ولی حال مرا نزد خودت بازگردان؛ من آماده‌ام تا به سوی تو ای خداوند، خدای من، بازگردم. **19** از تو رو برگرداندم، ولی بعد پشیمان شدم. برای نادانی‌ام، بر سر خود زدم و برای تمام کارهای شرم‌آوری که در جوانی کرده بودم، بی‌اندازه شرمند شدم.» **20** «ولی ای قوم من اسرائیل، تو هنوز پسر من و فرزند دلبدن من هستی! لازم بود که تو را تنبیه کنم، ولی بدان که بر تو رحم خواهم نمود؛ زیرا هنوز دوست دارم و دل من تمام شهر با گورستان و دره خاکستر و تمام زمینها تا نهر قدرون و از برای تو می‌تپد. **21** بنابراین هنگامی که به تبعید می‌روی بر سر راه خود علایمی نصب کن تا از همان مسیر به شهرهای سرزمین خود، بازگردی! **22** ای دختر بی‌وفای من، تا به کی می‌خواهی در سرگردانی بمانی؟ زیرا خداوند چیزی نو بر زمین انجام خواهد داد: اسرائیل خدا را در بر خواهد گرفت.» **23** خداوند لشکرهاى آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «تبعیدشدگان قوم من وقتی از اسارت بازگردند، در یهودا و شهرهای آن خواهند گفت: «ای مسکن عدالت، ای کوه مقدس، خداوند تو را برکت دهد!» **24** آنگاه شهرنشینان با روستاییان و چوپانان، همگی در سرزمین یهودا در صلح و صفا زندگی خواهند کرد؛ **25** من به خستگان، آسودگی خواهم بخشید و به افسردگان، شادی عطا خواهم کرد! **26** مردم راحت خواهند خوابید و خوابهای شیرین خواهند دید.» **27** خداوند می‌فرماید: «زمانی می‌آید که من سرزمین اسرائیل و یهودا را از جمعیت مملو ساخته، حیوانات آنجا را نیز زیاد خواهم کرد. **28** همان‌گونه که در گذشته اراده خود را برای نابودی اسرائیل به دقت عملی ساختم، اکنون نیز خواست خود را برای احیای ایشان دقیقاً به انجام خواهم رساند. **29** در آن زمان، دیگر این ضرب‌المثل را به کار نخواهند برد که فرزندان جور گناهان پدرانشان را می‌کشند. **30** چون هر کس فقط مکافات گناهان خود را خواهد دید و به سبب گناهان خود خواهد مرد. هر کس غوره بخورد، دندان خودش کند می‌شود!» **31** خداوند می‌فرماید: «روزی فرا می‌رسد که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهم بست. **32** این عهد مانند عهد پیشین نخواهد بود عهدی که با اجدادشان بستم، در روزی که دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم»، زیرا خداوند می‌گوید، «آنها عهد مرا شکستند، با آنکه من آنها را دوست داشتم، همچون شوهری که زنش را دوست می‌دارد.» **33** اما خداوند می‌گوید: «این است آن عهدی که با خاندان اسرائیل خواهم بست: شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان خواهم بود

شاهدانی که قبالة را امضا کرده بودند، و نیز در برابر تمام یهودیانی که اسرائیل و یهودا، یعنی گناهان پادشاهان، بزرگان، کاهنان و انبیایشان در حیاط نگهبانان نشسته بودند، به باروک پسر نیریا، نوه محسیا و مردم اورشلیم مرا به شدت خشمگین کرده است. **33** آنها مرا ترک داد، **13** و در حضور همه به او گفتم که **14** خداوند لشکرهاى گفته‌اند و نمى‌خواهند نزد من بازگردند. با اینکه پیوسته ایشان را تعلیم آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «این قبالة مهر و موم شده و دادم که درست را از نادرست، و خوب را از بد تشخیص دهند، رونوشت آن را بگیر و در یک کوزه بگذار تا سالها محفوظ بماند. ولی گوش ندادند و اصلاح نشدند. **34** حتی خانه عبادت مرا با **15** زیرا خداوند لشکرهاى آسمان، خدای اسرائیل، چنین می‌فرماید: بت‌پرستی نجس کرده‌اند. **35** در وادی هنوم برای بت بلع مذبحهای این اسناد در آینده ارزش خواهند داشت، زیرا روزی خواهد رسید که بلند ساخته‌اند و بر آنها فرزندان خود را برای بت مولک به عنوان قربانی هر کس بار دیگر صاحب املاک خود خواهد گردید و خانه‌ها و سوزانده‌اند، کاری که من هرگز دستور را نداده و حتی به فکر نیز تاکستانها و مزرعه‌ها خرید و فروش خواهند شد.» **16** بعد از آنکه خطور نکرده بود. بلکه آنها با این شرارتها، یهودا را به چنین گناهان قبالة‌ها را به باروک دادم، به حضور خداوند دعا کرده، گفتم: **17** بزرگی کشانده‌اند!» **36** اینک خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «ای خداوند، تو آسمانها و زمین را با قدرت بی‌پایان آفریده‌ای و «دربارهٔ این شهر گفته می‌شود که در اثر جنگ، قحطی و بیماری به هیچ کاری برای تو مشکل نیست! **18** هر چند فرزندان را به سزای گناهان پدرانشان می‌رسانی، با این حال هزاران نفر از احسان تو برخوردار می‌شوند. تو خدای بزرگ و توانا هستی و نامت، خداوند ایشان را به آنجا پراکنده ساختم، به همین مکان باز خواهم آورد تا در لشکرهاى آسمان است! **19** حکمت تو عظیم است و کارهای آسایش و امنیت زندگی کنند. **38** آنها قوم من خواهند بود و من تو بزرگ! تمام راههای انسان را زیر نظر داری و هر کس را مطابق کارهایش پاداش می‌دهی. **20** در سرزمین مصر معجزات بزرگی انجام دادی، و تا به امروز نیز در اسرائیل و در میان قومه‌ها، کارهای عجیب انجام می‌دهی، و از این راه خود را به همه می‌شناسانی. **21** «تو» احسان و برکت خود را از ایشان دریغ نخواهم نمود؛ در دلشان میل و اشتیاقی ایجاد خواهم کرد که همواره مرا پیروی نمایند و هرگز مرا ترک نکنند. **41** از احسان نمودن به ایشان مسرور خواهم شد و با شادی فراوان، بار دیگر ایشان را در این سرزمین مستقر خواهم ساخت. **42** همان‌گونه که این بلایا را بر ایشان نازل کردم، در آینده تمام وعده‌های نیکویی را که به آنها داده‌ام به انجام خواهم رساند. **43** «در همین سرزمینی که اکنون مورد تاخت و تاز بابلی‌ها قرار بدین سبب است که به این بلاها، گرفتارشان کرده‌ای! **24** بنگر که چگونه بابلی‌ها دور شهر سنگر ساخته‌اند! شهر زیر فشار جنگ و قحطی و بیماری به دست آنها خواهد افتاد. همه چیز مطابق گفته اورشلیم، در شهرهای یهودا و کوهستانها، در دشت فلسطین و حتی در صحرای نغب، باز مزرعه خرید و فروش خواهند شد و قبالة‌ها در شرایطی که شهر به دست دشمن می‌افتد، تو دستور دادی که این مزرعه را بخرم؛ من هم در حضور این گواهان برای آن قیمت خوبی پرداختم، و دستور تو را اطاعت نمودم.» **26** آنگاه خداوند به من چنین فرمود: **27** «من، خداوند، خدای تمام انسانها هستم! هیچ کاری برای من دشوار نیست. **28** بلکه، من این شهر را به بابلی‌ها و به نبوکدنصر، پادشاه بابل تسلیم خواهم نمود. ایشان شهر را فتح خواهند کرد، **29** و داخل شده، آن را به آتش خواهند کشید و همهٔ این خانه‌ها را خواهند سوزاند، خانه‌هایی که بر بام آنها بت بلع بخور می‌سوزانند و به بتهای دیگر هدیهٔ نوشیدنی تقدیم می‌کردند و آتش خشم و غضب مرا شعله‌ور می‌ساختند! **30** مردم اسرائیل و یهودا از همان ابتدا همواره گناه کرده‌اند و با کارهایشان مرا به خشم آورده‌اند. **31** این شهر، از روز بنا تا به حال، باعث خشم و غضب من بوده است؛ بنابراین من نیز آن را ویران خواهم ساخت. **32** «گناهان مردم

ایشان برگردانده‌ام. 6 «با وجود این، زمانی خواهد رسید که خرابیهای اورشلیم را ترمیم خواهم کرد و به اهالی آن سعادت و آسایش خواهم بخشید. 7 اسیران یهودا و اسرائیل را باز خواهم آورد و مانند گذشته، ایشان را کامیاب خواهم گرداند. 8 آنرا را از تمام گناهای که نسبت به من مرتکب شده‌اند، پاک خواهم نمود و خواهم آمرزید. 9 آنگاه

این شهر مایه شادی و افتخار من خواهد بود و باعث خواهد شد تمام قومهای دنیا، مرا تمجید و تکریم کنند! همه مردم جهان احسان و لطفی را که در حق قوم خواهم کرد، خواهند دید و از ترس خواهند لرزید.» 10 خداوند می‌فرماید: «مردم می‌گویند که شهرهای یهودا و کوچهای اورشلیم همه ویران و خالی از سکنه و حیوانات شده است. 11 ولی در همین مکان بار دیگر آواز سرور و شادمانی و صدای شاد عروس و داماد شنیده خواهند شد. مردم به خانه من قربانیهای شکرگزاری آورده، خواهند گفت: «بپایید خداوند لشکرای آسمان را تمجید نمایم، زیرا او نیکو و مهربان است و رحمت او همیشه پابرجاست!» من این سرزمین را بیش از دوران گذشته، سعادتمند و کامیاب خواهم ساخت. 12 «خداوند لشکرای آسمان چنین می‌فرماید: در این سرزمین که همه شهرهایش ویران شده و انسان و حیوانی در آن به چشم نمی‌خورد، بار دیگر چوپانان گله‌های خود را خواهند چرانید، 13 و شمار گوسفندانشان در همه جا فزونی خواهد یافت: در آبادی‌های کوهستانی، در شهرهای واقع در دشت، در تمام دشتهای نگب، در خاک بنیامین، اطراف اورشلیم و در تمام شهرهای یهودا. 14 بله، روزی می‌آید که به تمام وعده‌های خوبی که به اهالی اسرائیل و یهودا داده‌ام، وفا خواهم نمود. 15 «در آن زمان از نسل داوود، شخص عادل‌ی را بر تخت سلطنت خواهم نشاناند تا با عدل و انصاف حکومت کند. 16 در آن روزها، اهالی یهودا و اورشلیم در آسایش و امنیت زندگی خواهند کرد و این شهر «خداوند عدالت ما» نامیده خواهد شد! 17 یقین بدانید که از آن به بعد، از دودمان داوود، همواره کسی وجود خواهد داشت که بر تخت سلطنت اسرائیل تکیه بزند، 18 و کاهنانی از نسل لاوی نیز همواره در عبادتگاه مشغول خدمت خواهند بود تا قربانیهای سوختنی، هدایای آردی و قربانیهای دیگر به حضور من تقدیم کنند.» 19 سپس این پیام از طرف خداوند به من رسید: 20 «اگر بتوانی عهدی را که با روز و شب دارم، بشکنی تا نظمشان بر هم بخورد، آنگاه من نیز عهد و پیمان خود را با خدمتگزارم داوود خواهم شکست تا از نسل او کسی نباشد که وارث تاج و تختش شود، و عهد خود را با خدمتگزارانم یعنی لاویان کاهن نیز خواهم گسست. 22 چنانکه ستارگان آسمان و ماسه‌های ساحل دریاهای را نمی‌توان شمرد، همچنان نسل بندهام داوود و خدمتگزارانم لاویان آنقدر زیاد خواهند شد که قابل شمارش نخواهند بود.» 23 خداوند بار دیگر به من فرمود: 24 «آیا نشنیده‌ای مردم چه می‌گویند؟ آنها با ریشخند می‌گویند: «خداوند که اسرائیل و یهودا را برگزیده بود، اکنون ایشان را به حال خود واگذاشته است! دیگر نمی‌توان اسرائیل را یک قوم خواند!» 25 ولی تا وقتی قوانین روز و

هنگام بستن این عهد، گوساله‌ای را دو پاره کردید و از میان پاره‌هایش دست بکشید تا اجازه دهم در این سرزمینی که به شما و پدرانانتان گذشتید، اما عهدتان را شکستید؛ بنابراین من نیز شما را پاره‌پاره بخشیدم، در صلح و آرامش زندگی کنید، اما شما گوش ندادید و خواهم کرد. بله، خواه از بزرگان مملکت باشید، خواه درباری، خواه اطاعت نکردید. 16 رکابی‌ها دستور جدشان یوناداب را به طور کامل کاهن باشید خواه فرد معمولی، با همه شما چنین رفتار خواهم کرد. اجرا می‌کنند، ولی شما دستورهای مرا اطاعت نمی‌کنید. 17 پس 20 شما را در جنگ دشمنانان که تشنه خونتان هستند، رها خواهم کرد تا کشته شوید، و اجسادتان را خوراک لاشخورها و جانوران وحشی خواهم نمود. 21 هر چند پادشاه بابل، برای مدت کوتاهی بنابراین ای اهالی یهودا و ساکنین اورشلیم، من تمام بلاهایی را که دست از محاصره این شهر کشیده است، ولی من صدقیا (پادشاه گفته‌ام، بر شما نازل خواهم نمود!» 18 سپس رو به رکابی‌ها کرده، یهودا) و درباریان او را تسلیم سپاه بابل خواهم کرد. 22 من امر گفتم: «خداوند لشکرهاي آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید که چون خواهم نمود که سپاهیان بابل بازگردند و به این شهر حمله کنند و آن شما دستور جدتان یوناداب را از هر حیث اطاعت کرده‌اید، بنابراین از دودمان او همیشه مردانی باقی خواهند بود تا مرا عبادت و خدمت همگی ویران شوند و موجود زنده‌ای در آنها باقی نماند.» نمایند.»

35 زمانی که یهوایقم (پسر یوشیا) پادشاه یهودا بود، خداوند به 36 در سال چهارم سلطنت یهوایقم (پسر یوشیا)، پادشاه یهودا، من فرمود: 2 «نزد طایفه رکابی‌ها برو و ایشان را به خانه خداوند خداوند این پیام را به من داد: 2 «طوماری تهیه کن و تمام سخنان دعوت کن و آنها را به یکی از اتاقهای درونی ببر و به ایشان شراب تعارف کن.» 3 پس پیش یازنی، که نام پدرش ارمیا و نام پدر بزرگش زمان یوشیا تا به امروز، همه را در آن بنویس. 3 شاید وقتی مردم یهودا حبسینا بود، رفته و او را با همه برادران و پسرانش که نماینده طایفه تمام بلاهایی را که قصد دارم بر سرشان بیاورم به صورت نوشته ببینند، رکابی‌ها بودند، 4 به خانه خداوند آورد و به اتاق پسران حانان نبی (پسر یجدلیا) بردم. این اتاق کنار اتاق مخصوص درباریان و بالای اتاق معسیا (پسر سلوم) نگهبان خانه خدا قرار داشت. 5 آنگاه جام و کوزه‌های شراب مقابل ایشان گذاشتم و تعارف کردم تا بنوشند. 6 به او گفتم: «من در اینجا زندانی‌ام و نمی‌توانم به خانه خداوند بروم. اما ایشان گفتند: «نه، ما شراب نمی‌نوشیم، چون پدرمان یوناداب (پسر رکاب) وصیت نموده است که نه ما و نه فرزندانمان، هرگز لب به شراب نزنیم. 7 همچنین به ما سفارش کرده است که نه خانه بسازیم، نه زراعت کنیم؛ نه تاکستان داشته باشیم و نه مزرعه؛ بلکه همیشه چادرنشین باشیم؛ و گفته است اگر اطاعت کنیم، در این سرزمین عمر طولانی و زندگی خوبی خواهیم داشت. 8 ما هم تمام دستورهای او را اطاعت کرده‌ایم. از آن زمان تا به حال نه خودمان لب به شراب زده‌ایم، نه زنان و پسران و دخترانمان! 9 ما نه خانه ساخته‌ایم، نه صاحب مزرعه هستیم و نه کشاورزی می‌کنیم. 10 ما تا در مراسم روزه در معبد، شرکت نمی‌نمایند. 10 وقتی همه آماده شنیدن در چادرها ساکنیم و دستور پدرمان یوناداب را اطاعت کرده‌ایم. 11 شدند، باروک به اتاق جمریا (پسر شافان) کاتب دربار رفت و از اما وقتی نبوکدنصر پادشاه بابل به این سرزمین حمله کرد، از ترس سپاه بابلی‌ها و سپاه سوری‌ها تصمیم گرفتیم به اورشلیم بیاییم و در شهر زندگی کنیم. برای همین است که اینک در اینجا هستیم.» 12 پس از این ماجرا، خداوند لشکرهاي آسمان، خدای اسرائیل، به ارمیا فرمود که کلام او را به اهالی یهودا و ساکنین اورشلیم اعلام داشته، از بزرگان قوم دور هم جمع بودند، از جمله الیشاماع کاتب، دلایا (پسر جانب او چنین بگوید: «آیا شما نمی‌خواهید از رکابی‌ها درس عبرت بگیرید؟ 14 آنها دستور جدشان را اطاعت کرده‌اند و تا به امروز لب به شراب نزده‌اند، ولی شما از دستورهای من هرگز اطاعت نکرده‌اید. ایشان بازگو کرد؛ 14 آنگاه بزرگان قوم، شخصی به نام یهودی (پسر با اینکه همواره شما را نصیحت نمودم، 15 و انبیای خود را نزد شما فرستادم تا بگویند که از راههای بد بازگردید و از بت‌پرستی که بیاید و آن طومار را برای ایشان نیز بخواند. باروک هم مطابق

خواهش ایشان عمل کرد. **16** وقتی طومار خوانده شد، ایشان با ترس بخوانند که برای قوم دعا کنم. **4** (در آن زمان من هنوز زندانی به یکدیگر نگاه کردند و به باروک گفتند: «ما باید این موضوع را به نشده بودم و به هر جا که می‌خواستیم می‌رفتم.») **5** وقتی سپاهیان عرض پادشاه برسانیم. **17** ولی اول بگو که این مطالب را چگونه مصر به مرزهای جنوبی یهودا رسیدند تا شهر محاصره شده اورشلیم را نوشتی؟ آیا آنها را ارمیا گفته است؟» **18** باروک جواب داد: «ارمیا آزاد کند، سپاهیان بابل از محاصره دست کشیدند تا با مصری‌ها آنها را کلمه به کلمه گفت و من با مرکب روی این طومار نوشتم.» بچنگند. **6** خداوند به من فرمود که **7** از جانب او به فرستادگان **19** ایشان به باروک گفتند: «تو و ارمیا خود را پنهان کنید و به پادشاه چنین بگویم: «پادشاه یهودا شما را به حضور من فرستاده تا از هیچ‌کس نگوید کجا هستید!» **20** بعد طومار را در اتاق الیشامع، آینده باخبر شود. به او بگویند که سپاهیان مصر که برای کمک کاتب دربار، گذاشتند و به حضور پادشاه رفتند تا قضیه را به اطلاع به شما آمده‌اند، به مصر عقب‌نشینی خواهند کرد، **8** و بابلی‌ها او برسانند. **21** پادشاه «یهودی» را فرستاد تا طومار را بیاورد. او نیز باز خواهند گشت تا به این شهر حمله کنند و آن را بگیرند و به آن را از اتاق الیشامع کاتب آورد و برای پادشاه و تمام مقامات آتش بکشند. **9** خود را فریب ندهید و فکر نکنید بابلی‌ها دیگر دربار که حضور داشتند، خواند. **22** ماه نهم بود و پادشاه در کاخ باز نمی‌گردند. آنها به‌یقین باز خواهند گشت! **10** حتی اگر تمام زمستانی مقابل آتش نشست بود. **23** وقتی «یهودی» چند ستون از آن سپاه بابل را چنان در هم بکوبید که فقط عده‌ای سرباز زخمی در را خواند، پادشاه آن قسمت را با چاقو برید و در آتش انداخت، و به چادرهایشان باقی بمانند، همانها افتان و خیزان بیرون خواهند آمد و تدریج که طومار خوانده می‌شد همین کار را ادامه داد تا تمام طومار را شما را شکست خواهند داد و این شهر را به آتش خواهند کشید!» سوزاند. **24** او و اطرافیان از شنیدن کلام خدا نفرسیدند و غمگین نشدند، **25** و با اینکه الناتان، دلایا و جمریا به پادشاه التماس کردند که طومار را نسوزاند، ولی او توجهی ننمود. **26** آنگاه پادشاه به شاهزاده یرحمتیل و سراپا (پسر عزریل) و شلمیا (پسر عبدیل) دستور داد که مرا و باروک کاتب را بازداشت کنند، ولی خداوند ما را پنهان کرده بود. **27** پس از آنکه پادشاه طومار را سوزاند، خداوند به من **14** من گفتم که هرگز قصد خیانت و جاسوسی نداشته‌ام. ولی یرثیا فرمود که **28** طوماری دیگر تهیه کنم و همه سخنانی را که در طومار قبلی نوشته بودم و یهوایم پادشاه یهودا آن را سوزانید، بر روی آن شدند، مرا شلاق زدند و به سیاهچال زیر زمین خانه یونانان، کاتب بنویسم، **29** و به پادشاه بگویم که خداوند چنین می‌فرماید: «تو آن طومار را سوزاندی، زیرا در آن نوشته شده بود که پادشاه بابل این مملکت را ویران خواهد کرد و هر چه را که در آن است از انسان و من فرستاد و مرا به کاخ سلطنتی آورد و مخفیانه از من پرسید: «آیا به حیوان از بین خواهد برد. **30** بنابراین ای یهوایم، پادشاه یهودا، تازگی از طرف خداوند پیغامی داری؟» گفتم: «بلی، دارم! خداوند از نسل تو کسی بر تخت پادشاهی داوود تکیه نخواهد زد. جنازه فرموده که تو تسلیم پادشاه بابل خواهی شد!» **18** آنگاه موضوع تو بیرون انداخته خواهد شد تا روز، زیر آفتاب سوزان و شب، در زندانی شدن خود را پیش کشیدم و از پادشاه پرسیدم: «مگر من چه سرما باقی بماند. **31** تو را و خاندانت را و بزرگان مملکت را به کرده‌ام که مرا به زندان انداخته‌اید؟ جرم چیست؟ آیا من نسبت خاطر گناهانتان مجازات خواهم نمود، و تمام بلاهایی را که گفتم، به تو یا به درباریان و یا به این مردم خطایی مرتکب شده‌ام؟ **19** بر سر تو و بر سر تمام مردم یهودا و اورشلیم خواهم آورد، چون به آن انبیای شما کجا هستند که پیشگویی می‌کردند پادشاه بابل به هشدارهای من توجهی نمی‌کنید.» **32** پس طوماری دیگر گرفتم و آن سرزمین ما حمله نخواهد کرد؟ **20** ای پادشاه، تقاضا می‌کنم مرا به را به باروک کاتب پسر نیریا دادم، و او تمامی سخنان طوماری را که یهوایم پادشاه یهودا در آتش سوزانده بود، از دهان من بر آن نوشت، بلکه مرا در زندان قصر پادشاه نگه دارند و تا وقتی که نان در شهر پیدا می‌شود، هر روز مقداری نان تازه به من بدهند. بدین ترتیب من به زندان قصر پادشاه منتقل شدم.

37

نیوکدنصر، پادشاه بابل، به جای یهوایکین (پسر یهوایم پادشاه)، صدقیا (پسر یوشیا) را بر تخت پادشاهی یهودا نشاند. **2** ولی نه صدقیا، نه درباریان و نه مردمی که در آن مرزوبوم باقی مانده بودند، هیچ‌یک به پیغامهایی که خداوند توسط من به آنها می‌داد، توجهی نمی‌کردند. **3** با وجود این، صدقیا پادشاه، یهوکل (پسر شلمیا) و صفنیای کاهن (پسر معسیا) را نزد من فرستاد تا از من بیماری خواهد مرد، ولی هر که تسلیم بابلی‌ها شود، زنده خواهد ماند.

38

اما شفطیا (پسر متان)، جدلیا (پسر فشحور)، یوکل (پسر شلمیا) و فشحور (پسر ملکیا) شنیدند که من به مردم چنین می‌گفتم: «خداوند می‌فرماید: هر که در شهر بماند با شمشیر و قحطی و بیماری خواهد مرد، ولی هر که تسلیم بابلی‌ها شود، زنده خواهد ماند.

3 خداوند فرموده که پادشاه بابل بی گمان اورشلیم را تصرف خواهد کرد!» **4** پس آنها با شنیدن این سخنان، نزد پادشاه رفتند و گفتند: «استدعا می کنیم که دستور بفرمایی این شخص را اعدام کنند، چون سخنانش روحیه مردم و این چند سرباز باقی مانده را تضعیف می کند. او یک خائن است.» **5** صدقیای پادشاه موافقت کرد و گفت: «بسیار خوب، هر طور صلاح می دانید، عمل کنید. من نمی توانم گفتگوی ما اطلاع پیدا نکند تا خطری متوجه جانت نباشد!» **25** برخلاف میل شما کاری بکنم!» **6** پس آنها مرا از زندان بیرون آوردند و با طناب به داخل چاهی که متعلق به شاهزاده ملکیا بود، پایین فرستادند. آن چاه آب نداشت، ولی ته آن پر از گل و لای بود، و من در گل فرو رفتم. **7** عبدملک حبشی که خواجه سرا و از مقامات مهم دربار بود، شنید که مرا به سیاهچال انداخته اند. پس با عجله خود را به دروازه بنیامین رساند، و به پادشاه که در آنجا مردم را به حضوری می پذیرفت گفت: **9** «ای سرور من، افراد تو کار ظالمانه ای کرده اند که ارمیا را در چاه انداخته اند. او در آنجا از گرسنگی خواهد مرد، چون در شهر یک تکه نان هم پیدا نمی شود.» **10** پس پادشاه

به عبدملک دستور داد که سی نفر را با خود ببرد و مرا پیش از آنکه بمریم از چاه بیرون بیاورد. **11** عبدملک بلافاصله همراه با این افراد به انبار کاخ رفت و از آنجا مقداری پارچه و لباسهای کهنه برداشت. سپس بر سر چاه آمد و آنها را برای من با طناب پایین فرستاد و **12** به من گفت: «این پارچه ها و لباسهای کهنه را زیر بغلت بگذار تا وقتی تو را با طناب بالا می کشیم، اذیت نشوی!» وقتی من حاضر شدم، **13** مرا بیرون کشیدند و به زندان قصر پادشاه بازگرداندند تا همان جا بمانم. **14** پس از مدتی، صدقیای پادشاه، به دنبال من فرستاد و مرا در محل دروازه سوم خانه خدا به حضور خود آورد و به من گفت: «از تو سوألی دارم و می خواهم حقیقت را هر چه که هست، به من بگویی!» **15** گفتم: «اگر حقیقت را بگویم، مرا خواهی کشت و اگر تو را راهنمایی و نصیحت کنم، گوش نخواهی کرد.» **16** پس صدقیای پادشاه در نهان برای من قسم خورد و گفت: «به خداوند زنده که به ما حیات بخشیده، سوگند که تو را نخواهم کشت و به دست کسانی که تشنه خونت هستند، نخواهم سپرد!» **17** آنگاه به صدقیای گفتم: «خداوند، خدای لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل فرموده که اگر تسلیم پادشاه بابل شوی، تو و خانواده ات زنده خواهید ماند و این شهر هم به آتش کشیده نخواهد شد؛ **18** ولی اگر تسلیم نشوی، بابلی ها این شهر را تصرف کرده، به آتش خواهند کشید و تو نیز گرفتار خواهی شد!» **19** پادشاه گفت: «من می ترسم تسلیم شوم، چون ممکن است بابلی ها مرا به دست یهودیان طرفدار خود، بسپارند. آنگاه معلوم نیست چه بلایی بر سرم خواهد آورد.» **20** جواب دادم: «یقین بدان که تو را به آنها نخواهند سپرد. استدعا می کنم که از کلام خداوند اطاعت نمایی. این به نفع توست، چون کشته نخواهی شد. **21** اما اگر نخواهی تسلیم شوی، خداوند در رؤیا به من نشان داد **22** که تمام زنانی که در کاخ سلطنتی باقی مانده اند، به دست فرماندهان سپاه بابل خواهند افتاد. هنگامی که ایشان از کاخ بیرون

39

در ماه دهم از نهمین سال سلطنت صدقیای پادشاه یهودا، نیوکدنصر، پادشاه بابل، با تمام سپاه خود بار دیگر به اورشلیم حمله کرده، آن را محاصره نمود. **2** در روز نهم ماه چهارم، از سال یازدهم سلطنت صدقیای، بابلی ها دیوار شهر را خراب کرده، به داخل رخنه نمودند و شهر را تصرف کردند. **3** سپس تمام فرماندهان سپاه بابل داخل شهر شدند و پیروزمندانه کنار دروازه وسطی نشستند. در میان آنها نرجل شراصر، سمجریو، سرسکیم و نرجل شراصر (مشاور پادشاه بابل)، به چشم می خوردند. **4** وقتی صدقیای پادشاه و لشکریانش دیدند که شهر سقوط کرده، شبانه از دروازه ای که بین دو دیوار پشت باغ کاخ سلطنتی بود، فرار کردند و به سوی دره اردن رفتند. **5** ولی بابلی ها، پادشاه را تعقیب کردند و او را در دشت اریحا گرفتند و به حضور نیوکدنصر، پادشاه بابل آوردند. او در شهر ربله واقع در خاک حیات مستقر شده بود. در آنجا او حکم مجازات صدقیای را صادر کرد. **6** پادشاه بابل دستور داد فرزندان صدقیای و مقامات یهودا را در برابر چشمان او اعدام کنند. **7** سپس امر کرد که چشمان صدقیای را از حدقه درآوند و او را با زنجیر ببندند و به بابل ببرند. **8** در این ضمن، بابلی ها شهر و کاخ سلطنتی را به آتش کشیدند و دیوار اورشلیم را خراب کردند. **9** به دستور نبوزرادن فرمانده سپاه بابل، باقیمانده جمعیت اورشلیم و تمام کسانی را که به او پناه آورده بودند، به بابل فرستادند؛ **10** ولی فقیران را که چیزی نداشتند در سرزمین یهودا باقی گذاشتند و مزرعه و تاکستان به ایشان دادند. **11** در ضمن نیوکدنصر به نبوزرادن دستور داده بود که مرا پیدا کند و سفارش کرده بود که از من به خوبی مواظبت نماید و هر چه می خواهم، در اختیارم بگذارد. **13** پس نبوزرادن، فرمانده سپاه بابل و نبوشریان رئیس خواجه سرایان و نرجل شراصر، مشاور پادشاه و سایر مقامات طبق دستور پادشاه، سربازانی به زندان فرستادند تا مرا ببرند و به جلدیا (پسر

اخيقام، نوۀ شافان) بپسارند تا مرا به خانۀ خود ببرد. به اين ترتيب من به ميان قوم خود که در آن سرزمين باقی مانده بودند، بازگشتم. 15

پيش از حملهٔ بابلي‌ها، زمانی که من هنوز در زندان بودم، خداوند اين پيغام را به من داد: 16 «به سراغ عبدملک حبشی بفرست و به او بگو که خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائيل چنين می‌فرماید: "بلاهایی را که قبلاً گفته بودم، به‌زودی بر سر اين شهر خواهم آورد، و تو نيز شاهد آن خواهی بود. 17 ولی تو را از مهلکه نجات خواهم داد و به دست کسانی که از ايشان می‌ترسی، کشته نخواهی شد. 18 به پاس ايمان و اعتمادی که نسبت به من داری، جانَت را حفظ می‌کنم و تو را در امان نگه خواهم داشت."»

40

اسيران اورشليم و يهودا که به بابل برده می‌شدند، در راه به رامه رسيدند. من نيز در ميان ايشان بودم؛ ولی در آنجا نبوزرادران فرماندهٔ سپاه بابلي زنجيرهای مرا گشود و آزادم کرد. 2 او مرا فرا خواند و گفت: «خداوند، خدای تو گفته بود که اين سرزمين را ويران خواهد نمود؛ 3 و اکنون او قول خود را عملی کرده است. تمام اين بلایا بدین سبب است که شما نسبت به او گناه کرده‌اید و او را اطاعت ننموده‌اید. 4 حال، من زنجيرهايت را می‌گشايم و آزادت می‌کنم. اگر می‌خواهی با من به بابل بيايي، ترتیبی می‌دهم که از تو به خوبی مراقبت به عمل آید؛ ولی اگر نمی‌خواهی بيايي، اشکالی ندارد؛ تمام اين سرزمين پيش روی توست، به هر جایی که دوست داری، برو. 5 اما اگر قصد داری بمانی، نزد جدلیا (پسر اخيقام، نوۀ شافان)، که پادشاه بابل او را حاکم يهودا ساخته است، برو و در ميان بقیۀ قوم که جدلیا بر ايشان حکومت می‌کند، بمان. به هر حال، مختار هستی. در هر جا که می‌خواهی، ساکن شو!» سپس مقداری خوراک و پول به من داد و مرا آزاد کرد. 6 پس به شهر مصفه نزد جدلیا آمدم و در ميان بقیۀ قوم که در يهودا باقی مانده بودند، ساکن شدم. 7 در اين ميان، بعضی از سرداران لشکر و سربازانشان هنوز تسليم بابلي‌ها نشده بودند و در صحرا به سر می‌پرند. ولی وقتی شنيدند که جدلیا از طرف پادشاه بابل، سرپرست بازماندگان و فقرای سرزمين شده است، 8 برای ديدن جدلیا به مصفه آمدند. اين افراد عبارت بودند از: اسماعيل

بنابراين از تمام اين سرزمينها به يهودا بازگشتند و در مصفه نزد جدلیا سکونت گزيدند و به کشت و زرع پرداختند و محصول فراوان جمع کردند. 13 پس از مدتی، يوحانان (پسر قاريح) و ساير سرداران لشکر که تسليم بابلي‌ها نشده بودند، به مصفه آمدند و به جدلیا اطلاع دادند که بعلیس، پادشاه عمونی‌ها، اسماعيل (پسر نتنیا) را مأمور کرده تا او را بکشد. ولی جدلیا گفتهٔ آنها را باور نکرد. 15 يوحانان در مصفه محرمانه به جدلیا گفت: «اجازه بده که بروم و اسماعيل را بکشم. هيچ کس هم از ماجرا باخبر نخواهد شد. چرا بگذاريم او تو را بکشد؟ هيچ فکر کرده‌ای در آن صورت بر سر يهودیانی که به اينجا بازگشته‌اند، چه خواهد آمد؟ همه پراکنده خواهند شد و از بين خواهند رفت.» 16 ولی جدلیا گفت: «من به تو اجازه نمی‌دهم چنين کاری بکنی؛ آنچه دربارهٔ اسماعيل می‌گویی حقيقت ندارد.»

41

اما در ماه هفتم، اسماعيل (پسر نتنیا، نوۀ الیشاماع) که از خاندان سلطنتی و یکی از مقامات بلند پایهٔ پادشاه بود، به همراه ده نفر به مصفه نزد جدلیا آمد. هنگامی که با هم غذا می‌خوردند، 2 ناگهان اسماعيل و همراهانش، شمشيرهايشان را کشيدند و بر جدلیا که پادشاه بابل او را فرماندار ساخته بود، حمله‌ور شده، او را کشتند. 3 سپس بيرون رفتند و تمام سربازان يهودی و بابلي را که در مصفه با جدلیا بودند، قتل عام کردند. 4 روز بعد، پيش از آنکه خبر اين ماجرا پخش شود، 5 هشتاد نفر از شهرهای شکيم، شيلوه و ساموه از نزديکی مصفه عبور می‌کردند و به رسم عزاداری، با ريش تراشیده، لباسهای دريده و صورت خراشیده، با هديه و بخور به خانۀ خداوند می‌رفتند. 6 اسماعيل در حالی که می‌گريست، برای استقبال آنها از شهر بيرون رفت. وقتی به ايشان رسيد، گفت: «بياييد و ببينيد چه بر سر جدلیا آمده است!» 7 وقتی همه وارد شهر شدند، اسماعيل و همدستانش آنها را نيز کشتند و جنازه‌هايشان را در گودال انداختند. 8 ولی در آن گروه، ده نفر بودند که به اسماعيل قول دادند که اگر آنها را نکشد، بروند و هر چه گندم، جو، روغن و غسل پنهان کرده‌اند، برايش بياورند. پس آن ده نفر را نکشتند. 9 گودالی که اسماعيل جنازهٔ مقتولين را در آن انداخت همان گودالی است که آسای پادشاه، به هنگام بنای برج و باروی مصفه در زمان جنگ با بعشا، پادشاه اسرائيل، حفر نموده بود. 10 در ضمن اسماعيل، دختران پادشاه و بازماندگان قوم را که در مصفه بودند و نبوزرادران فرماندهٔ گارد پادشاه بابل ايشان را به دست جدلیا سپرده بود، اسير کرد و همه را با خود برداشت و به سوی سرزمين عمونی‌ها به راه افتاد. 11 ولی يوحانان (پسر قاريح) و ساير سرداران لشکر وقتی از جنايت اسماعيل آگاهی يافتند، 12 با تمام نفرات خود به تعقيب او پرداختند تا او را بکشند. آنها در نزديکی برکهٔ بزرگ واقع در جبعون روغن مشغول شويده. 11 يهودیانی نيز که به مواب، عمون، ادم و به او رسيدند. 13 اشخاصی که در اسارت اسماعيل بودند، وقتی آبادی‌های اطراف گريخته بودند، شنيدند که پادشاه بابل عده‌ای را در يهودا باقی گذاشته، و نيز جدلیا فرماندار سرزمين شده است. 12 آنها دويدند. 15 در اين گيرودار اسماعيل با هشت نفر از همدستانش

موفق شد به سرزمین عمونی‌ها بگریزد. **16** یوحانان و افراشد بی‌درنگ دیگر هرگز وطنشان را نخواهید دید. “» **19** در پایان گفت: «ای همهٔ سریازان، زنان، بچه‌ها و خواجه‌سرایانی را که نجات داده بودند، باقیمانده‌گان یهودا، خداوند به شما گفته است که به مصر نروید و من برداشتن و از جبعون به دهکدهٔ جیروت کمهام در نزدیکی بیت‌لحم هم هشدار لازم را به شما دادم. **20** پس بدانید که اگر به مصر بروید رفتند، تا از آنجا از ترس بابلی‌ها به مصر بگریزند، زیرا جدلیا، فرماندار مرتکب می‌شود. شما از من خواستید تا برایتان دعا کنم و گفتید که هر چه خداوند بگوید اطاعت خواهید کرد. **21** امروز پادشاه بابل، به دست اسماعیل کشته شده بود.

42

آنگاه یوحانان و عزریا (پسر هوشعیا) و سایر سرداران لشکر و تمام مردم، از کوچک تا بزرگ، نزد من آمدند **2** و گفتند: «التماس می‌کنیم برای ما دعا کن، چون همان‌گونه که می‌بینی، از آن قوم بزرگ فقط عدهٔ کمی باقی مانده‌ایم. **3** از خداوند، خدای خودت درخواست نما تا به ما نشان دهد چه کنیم و به کجا برویم.» **4** جواب دادم: «بسیار خوب، من طبق درخواست شما، به حضور خداوند، خدای شما دعا خواهم کرد و هر چه بفرماید، به شما خواهم گفت و چیزی را پنهان نخواهم نمود.» **5** آنها گفتند: «یهوه خدایت شاهدی امین بر ضد ما باشد اگر از اطاعت هر آنچه او به ما می‌گوید، امتناع ورزیم، **6** چه طبق دلخواه ما باشد، چه نباشد! ما یهوه خدای خود را که تو را به حضور او می‌فرستیم، اطاعت خواهیم نمود، زیرا اگر مطیع دستورهای او باشیم، همه چیز برای ما به خیر و خوبی تمام خواهد شد.» **7** ده روز بعد، خداوند به دعای من جواب داد. **8** من نیز یوحانان و سایر سرداران لشکر و تمام قوم را از بزرگ تا کوچک فراخواندم **9** و به ایشان گفتم: «درخواست شما را به درگاه خداوند، خدای اسرائیل بردم و او در پاسخ، چنین فرمود: **10** “در این سرزمین بمانید. اگر بمانید، شما را استوار و برقرار خواهم ساخت و دیگر شما را منهدم و پراکنده نخواهم کرد، چون از بلایی که بر سرتان آوردم، بسیار غمگین شده‌ام. **11** دیگر از پادشاه بابل ترسید، چون من با شما هستم تا شما را نجات دهم و از دست او برهانم. **12** من از روی رحمت خود، کاری خواهم کرد که او بر شما نظر لطف داشته باشد و اجازه دهد که در سرزمین خود باقی بمانید.”

13 «ولی اگر خداوند را اطاعت نکنید و نخواهید در این سرزمین بمانید، و برای رفتن به مصر پافشاری نمایید، به این امید که بتوانید در آنجا از جنگ، گرسنگی و ترس و هراس در امان باشید، **15** در این صورت، ای بازمانده‌گان یهودا، خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل به شما چنین می‌فرماید: “اگر اصرار دارید که به مصر بروید، **16** جنگ و قحطی‌ای که از آن می‌ترسید، در آنجا دامنگیرتان خواهد شد و در همان جا از بین خواهید رفت. **17** این سرنوشت کسانی است که اصرار دارند به مصر بروند و در آنجا بمانند؛ بله، شما همگی در اثر جنگ، گرسنگی و بیماری خواهید مرد و هیچ‌یک از شما از بلایی که در آنجا بر سرتان خواهم آورد، جان به در نخواهد برد. **18** زیرا خداوند لشکرها، آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: همان‌گونه که آتش خشم و غضب من بر سر اهالی اورشلیم ریخت، به محض اینکه وارد مصر شوید، بر سر شما نیز خواهد ریخت. شما مورد نفرت و انزجار قرار خواهید گرفت و به شما نفرین و ناسزا خواهند گفت و

43

وقتی پیغام خداوند را به طور کامل به آنها اعلام نمودم، **2** عزریا (پسر هوشعیا) و یوحانان (پسر قاریخ) و سایر اشخاص خودپسند گفتند: «تو دروغ می‌گویی! خداوند، خدای ما به تو نگفته است که ما به مصر نرویم! باروک (پسر نیریا) بر ضد ما توطئه چیده و به تو گفته است که این مطالب را بگویی تا ما اینجا بمانیم و بابلی‌ها ما را بکشند یا به تبعید ببرند.» **4** پس یوحانان و سرداران لشکر و سایر مردم نخواستند دستور خداوند را اطاعت کنند و در یهودا بمانند. **5** همهٔ ایشان، حتی تمام کسانی که به سرزمینهای نزدیک فرار کرده و بعد بازگشته بودند، با یوحانان و سرداران لشکر عازم مصر شدند. **6** در این گروه، مردان، زنان، کودکان و نیز دختران پادشاه و تمام کسانی که نوزادان، فرماندهٔ سپاه بابل، به دست جدلیا سپرده بود، دیده می‌شدند؛ ایشان حتی من و باروک را به زور با خود بردند. **7** به این ترتیب به مصر رسیدیم و وارد شهر تحفنجیس شدیم، زیرا آنها از دستور خداوند سرپیچی کردند. **8** آنگاه در تحفنجیس بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: **9** «مردان یهودا را جمع کن و در برابر چشمان ایشان، سنگهای بزرگی بگیر و در سنگفرش محوطه مشرف بر دروازهٔ قصر پادشاه مصر در تحفنجیس پنهان کن، **10** و به مردان یهودا بگو که من، خداوند لشکرها، آسمان، خدای اسرائیل بندهٔ خود، نیوکدنصر، پادشاه بابل را به مصر خواهم آورد، و او تخت سلطنت خود را روی همین سنگهایی که در اینجا پنهان شده‌اند، برقرار خواهد ساخت و سایبان شاهانه‌اش را روی آنها برخواهد افراشت. **11** او مملکت مصر را ویران خواهد ساخت و آنانی را که محکوم به مرگند، خواهد کشت، آنانی را که محکوم به تبعیدند، به اسیری خواهد برد و آنانی را که باید با شمشیر کشته شوند، از دم شمشیر خواهد گذراند. **12** همچنین معبدهای خدایان مصر را به آتش خواهد کشید، و بتها را یا خواهد سوزاند و یا با خود به غنیمت خواهد برد. همان‌گونه که چوپان ککهای لباس خود را یک به یک برمی‌چیند، نیوکدنصر هم مصر را تمام غارت خواهد کرد و پیروزمندانه آنجا را ترک خواهد گفت. **13** او ستونهای معبد خورشید را خواهد شکست و معبدهای خدایان مصر را به آتش خواهد کشید.»

44

خداوند لشکرها، آسمان، خدای اسرائیل دربارهٔ تمام یهودیانی که در شمال مصر زندگی می‌کردند، یعنی در شهرهای

مجدل، تحفنجیس، ممفیس، و آنهایی که در سراسر جنوب مصر ساکن بودند، به من چنین فرمود: «شما دیدید که من با اورشلیم و آسمان را می‌پرستیدیم و هدایای نوشیدنی، تقدیمش می‌کردیم و برای سایر شهرهای یهودا چه کردم! حتی امروز هم ویران و خالی از سکنه هستند، 3 چون ساکنین آنها خدایان بیگانه‌ای را می‌پرستیدند که نه خودشان می‌شناختند و نه اجدادشان، و با این شرارتها خشم مرا شعله‌ور ساختند. 4 با اینکه من همواره خدمتگزاران خود، انبیا را می‌فرستادم تا ایشان را از این کارهای نفرت‌انگیز منع کنند، 5 ولی آنها گوش نمی‌دادند و از گناهان خود دست نمی‌کشیدند، بلکه به پرستش تنها ادامه می‌دادند. 6 به همین جهت، خشم و غضب من همانند آتش بر شهرهای یهودا و کوچه‌های اورشلیم فرود آمد و همان‌طور که امروز می‌بینید، همه جا را ویران ساخته است. 7 پس حال خداوند لشکرها، خدای اسرائیل می‌فرماید: چرا تیشه به ریشه اطاعت کنید.» 24 سخنان خود را خطاب به همه مردمان یهودا خود می‌زنید؟ چرا کاری می‌کنید که همگی از مرد و زن، طفل و نوزاد، از میان یهودا منقطع شوند، و کسی از شما باقی نماند؟ 8 چرا در مصر با پرستیدن بتها و سوزاندن بخور برای آنها، آتش خشم و غضب مرا شعله‌ور می‌سازید؟ با این کارها خداوند را نابود خواهید کرد و مورد لعنت و نفرت همه قومهای روی زمین خواهید شد. 9 آیا گناهان پدران خود را فراموش کرده‌اید؟ آیا گناهانی را که پادشاهان و ملکه‌هایتان، خود شما و زنانان در یهودا و اورشلیم مرتکب شده‌اید، از یاد برده‌اید؟ 10 حتی تا این لحظه نیز، هیچ‌کس از کرده خود پشیمان نشده و هیچ‌کس نخواسته نزد من بازگردد و از دستورهایی که به شما و پدران شما داده‌ام، پیروی نماید. 11 «از این رو من، خداوند لشکرها، آسمان، خدای اسرائیل اراده کرده‌ام همه مردم یهودا را نابود کنم، 12 و باقیمانده مردم یهودا را نیز که تصمیم دارند مانند شما به مصر بیایند، از بین ببرم. در اینجا آنها خوار و ذلیل، ملعون و منفور خواهند گردید و در اثر جنگ و قحطی همه از خرد و بزرگ هلاک خواهند شد. 13 همان‌گونه که ایشان را در اورشلیم با جنگ، قحطی و مرض مجازات کردم، در مصر نیز همان‌طور مجازات خواهم نمود. 14 از اهالی یهودا که در مصر سکونت گزیده‌اند، کسی زنده باقی نخواهد ماند؛ به‌جز چند فراری، هیچ‌یک از آنها نخواهند توانست به یهودا بازگردند به جایی که ابتقدر مشتاق هستند!» 15 آنگاه تمام مردانی که می‌دانستند همسرانشان برای بتها بخور می‌سوزانند، و زنان حاضر در آنجا و گروه بزرگی از یهودیان ساکن جنوب مصر، چنین جواب دادند: 16 «ما به دروغهای تو که ادعا می‌کنی پیغام خداوند است، گوش نخواهیم داد! 17 ما هر چه دوست داشته باشیم، خواهیم کرد. برای ملکه آسمان بخور خواهیم سوزاند و برایش قربانی خواهیم کرد، همان‌گونه که خود و اجدادمان، پادشاهان و بزرگانمان، قبلاً در شهرهای یهودا و در کوچه‌های اورشلیم این کار را انجام می‌دادیم. در آن زمان خوراک به اندازه کافی داشتیم، خوشبخت بودیم و دچار هیچ بلایی نمی‌شدیم! 18 ولی از روزی که از بخور سوزاندن و پرستش ملکه آسمان دست کشیدیم، بدبخت شده‌ایم و در اثر جنگ و قحطی از بین می‌رویم.» 19 زنان نیز چنین

45 در سال چهارم سلطنت یهوایقیم پادشاه (پسر یوشیا، پادشاه یهودا)، باروک تمام سخنان خدا را که به او گفته بودم، بر طوماری نوشت. پس از آن، این پیغام را از جانب خداوند، خدای بنی‌اسرائیل به او دادم: 3 «ای باروک تو گفته‌ای: "وای بر من! خداوند غمها و دردهای مرا افزوده است. از آه و ناله خسته شده‌ام و یک دم آرام ندارم." 4 ولی ای باروک، خداوند می‌گوید: بدان که من هر چه ساخته‌ام، منهدم خواهم نمود، و هر چه کاشته‌ام، ریشه‌کن خواهم کرد. بلکه، این کار را با این سرزمین خواهم نمود! 5 پس آیا تو در چنین وضعی، برای خودت چیزهای بزرگ آرزو می‌کنی؟ این کار را نکن! با این حال، اگرچه بر سر این مردم بلاهای بسیار بیاروم، ولی به پاس زحمات، هر جا بروی جانت را حفظ خواهم کرد!»

خداوند دربارهٔ قومهای مختلف با من سخن گفت. 2 نخستین قوم، مصر بود. در سال چهارم سلطنت یهوایقم (پسر یوشیا)، پادشاه یهودا، هنگامی که سپاه نکو، پادشاه مصر، در نبرد کرکمیش در کنار رود فرات از نیوکدنصر، پادشاه بابل شکست خورد، خداوند دربارهٔ مصری‌ها چنین فرمود: 3 «سرداران مصری به سربازان دستور می‌دهند که سپهرا را بردارند و به میدان جنگ هجوم برند! 4 اسبها را زین کنند و سوار شوند. کلاهخود بر سر بگذارند، نیزه‌ها را تیز کنند و زره بپوشند. 5 اما چه می‌بینم؟ لشکریان مصر از ترس در حال فرار هستند! قویترین سربازانشان بدون آنکه به پشت سر نگاه کنند، پا به فرار گذاشته‌اند! بله، ترس و وحشت از هر سو بر آنان هجوم آورده است! 6 نه قویترین رزمندگانشان و نه سریعترین آنها، هیچ‌یک جان به در نخواهند برد. در شمال، کنار رود فرات، همه می‌لغزند و می‌افتند. 7 «این کدام سپاه نیرومندی است که به پیش می‌رود و همچون رود نیل که به هنگام طغیان، بالا می‌آید، زمینهای اطراف را فرا می‌گیرد؟ 8 این لشکر مصر است که با تکرار ادعا می‌کند که مثل طغیان نیل، دنیا را خواهد گرفت و دشمنان را نابود خواهد کرد. 9 پس ای اسبان و ارابه‌ها و سربازان مصر بیایید! ای اهالی سودان و لیبی که سپرداران لشکر مصر هستید، ای لودیان که کماندانش می‌باشید، به پیش بیایید! 10 چون امروز، روز خداوند، آن خداوند لشکریهای آسمان، است! روزی است که خداوند از دشمنانش انتقام می‌گیرد. شمشیر او اقتدار می‌کشد تا سیر شده، از خون شما مست گردد. امروز خداوند، آن خداوند لشکریهای آسمان، در سرزمین شمال، نزد رود فرات قربانی می‌گیرد. 11 ای مردم بیچارهٔ مصر برای تهیه دارو به جلعاد بروید! ولی برای زخمهای شما علاجی نیست. اگرچه داروهای بسیار مصرف نمایید، اما شفا نخواهید یافت. 12 رسوایی‌تان به گوش همه رسیده و فریاد ناامیدی و شکست شما دنیا را پر کرده است.

سربازان دلیر شما در میدان جنگ می‌لغزند و روی هم می‌افتند. 13 سپس خداوند دربارهٔ آمدن نیوکدنصر، پادشاه بابل و حملهٔ او به مصر، این پیام را به من داد: 14 «این خبر را در همهٔ شهرهای مصر با صدای بلند اعلام کنید؛ در شهرهای مجدل، ممفیس و تحفنجیس آن را به گوش همه برسانید؛ برخیزید و آمادهٔ جنگ شوید، چون شمشیر هلاکت، همهٔ اطرافیان شما را نابود کرده است! 15 چرا جنگجویان شما می‌افتند و بر نمی‌خیزند؟ چون خداوند آنها را بر زمین کوبیده است. 16 بسیاری از آنها می‌لغزند و دسته‌دسته روی هم می‌افتند. آنگاه سربازان مزدور که اهل سرزمینهای دیگر هستند، خواهند گفت: "بیایید به زادگاه خویش و نزد قوم برگردیم تا از کشتاری که در اینجا است، در امان باشیم!" 17 در آنجا خواهند گفت: "فرعون پادشاه مصر طبل توخالی است که فرصت را از دست داده است!" 18 «من، خداوند لشکریهای آسمان که پادشاه همهٔ جهان هستم، به حیات خود قسم می‌خورم که شخصی نیرومند بر مصر هجوم خواهد آورد؛ او مانند کوه تاپور در میان کوههای دیگر است و مانند کوه کرمل بر کنار دریا. 19 ای مردم مصر، اسباب خود

را آماده کنید و برای تبعید مهیا شوید، چون شهر ممفیس به کلی ویران خواهد شد و موجود زنده‌ای در آن باقی نخواهد ماند. 20 مصر مانند گوساله‌ای زیباست؛ ولی یک خرگوس او را فرازی خواهد داد، خرگمسی که از شمال خواهد آمد! 21 حتی سربازان مزدور مصر نیز مانند گوساله‌های فریابند؛ آنها نیز برگشته، پا به فرار خواهند گذاشت، زیرا روز مصیبت و زمان مجازات ایشان فرا رسیده است. 22 مصر مانند ماری است که هیس‌کنان می‌گریزد، زیرا دشمنانش با تاب و توان به پیش می‌تازند، و مانند کسانی که درختان را می‌برند، با تبرها بر او هجوم می‌آورند. 23 خداوند می‌فرماید: آنها مردم مصر را مانند درختان جنگل خواهند برید، زیرا از ملخها بی‌شمارند. 24 مردم مصر با سرافکنندگی مغلوب این قوم شمالی خواهند شد. 25 خداوند لشکریهای آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «من بت آمون، خدای شهر تیس و خدایان دیگر مصر را نابود خواهم کرد. پادشاه و تمام کسانی را نیز که به او امید بسته‌اند، مجازات خواهم کرد، 26 و ایشان را به دست کسانی که تشنهٔ خونشان هستند تسلیم خواهم نمود، یعنی به دست نیوکدنصر، پادشاه بابل و سپاه او. ولی بعد از این دوره، سرزمین مصر بار دیگر آباد خواهد شد و مردم در آن زندگی خواهند کرد. من، خداوند، این را می‌گویم. 27 «ولی ای فرزندان بندهٔ من یعقوب، نترسید؛ ای بنی اسرائیل، هراس به خود راه ندهید! من شما و فرزندان شما را از نقاط دور دست و از سرزمین تبعید، به وطنتان باز خواهم گرداند و شما در امنیت و آسایش زندگی خواهید کرد و دیگر کسی باعث ترس شما نخواهد شد. 28 ای فرزندان بندهٔ من یعقوب، نترسید! چون من با شما هستم؛ حتی اگر قومهای را که شما را در میانشان پراکنده کردم، به کلی تار و مار کنم، ولی شما را از بین نخواهم برد؛ البته شما را هرگز بی‌سزا نخواهم گذارد؛ بله، شما را به‌یقین تنبیه خواهم نمود، ولی منصفانه و عادلانه.»

47 این است پیام خداوند به ارمیای نبی دربارهٔ فلسطینیان پیش از آنکه سپاه مصر، شهر فلسطینی غزه را تصرف کند. 2 خداوند می‌فرماید: «بنگرید! از سوی شمال سیلی می‌آید، مانند رودی که طغیان کرده باشد! سیل می‌آید تا سرزمین فلسطینیان و هر چه در آن است، و شهرها و مردمانش را از میان ببرد. مردم و ساکنین آنجا از ترس و وحشت، فریاد خواهند زد و گریه و زاری خواهند نمود، 3 زیرا صدای سم اسبها و خروش ارابه‌ها و چرخهای آن به گوش می‌رسد! پدران می‌گریزند، بدون آنکه به فکر فرزندان درماندهٔ خود باشند! 4 چون زمان نابودی تمام فلسطینیان و همدستانشان در صور و صیدون فرا رسیده است. من، خداوند، آنانی را که از جزیرهٔ کريت آمده‌اند، یعنی فلسطینی‌ها را از بین خواهم برد. 5 غزه تحقیر شده، موی سرش تراشیده خواهد شد. آشقیلون با خاک یکسان خواهد شد. ای بازماندگان فلسطینی که در وادی زندگی می‌کنید، تا به کی عزاداری خواهید کرد؟ 6 «مردم فریاد برآورده خواهند گفت: "ای شمشیر خداوند، کی آرام خواهی گرفت؟ به غلاف خود برگرد و آرام بگیر و

استراحت کن!“ 7 ولی چطور می‌تواند آرام گیرد، در حالی که من او را مأمور کرده‌ام تا شهر اشقلون و شهرهای ساحلی را از بین ببرد.»

است. 21 «تمام شهرهای واقع در فلات نیز مجازات و خراب

48 خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، دربارهٔ موآب چنین می‌فرماید: «وای به حال شهر نبو، زیرا خراب خواهد شد. قریه تایم و قلعه‌هایش ویران و تسخیر شده، مردمش رسوا خواهند گشت. 2 عظمت و شکوه موآب از بین خواهد رفت. مردم شهر حشون برای خرابی آن نقشه‌ها کشیده‌اند. می‌گویند: “بیاید ریشهٔ این قوم را از بیخ و بن بکنیم.” شهر مدمن در سکوت و خاموشی فرو خواهد رفت، بخورد و بیفتد، چون از فرمان خداوند سرپیچی کرده است. او در قی چون دشمن، ساکنانش را تار و مار خواهد کرد. مردم حورونایم فریاد خواهند زد: “نابودی، شکست بزرگ! موآب از بین رفت!” کودکش نیز ناله سر خواهند داد. 5 فراریان، گریه‌کنان از تپه‌های لوحیت بالا خواهند رفت و در سرازیری حورونایم فریاد شکست سر داده، خواهند گفت: 6 “برای حفظ جانمان فرار کنید. در بیابانها پنهان شوید!” 7 همهٔ موآب چون به ثروت و توانایی خود تکیه کردی، پس هلاک خواهی شد، و خدایت، کموش نیز با کاهنان و بزرگان به سرزمینهای دور تبعید خواهند گردید! 8 «تمام روستاها و شهرها، چه در دشت باشند چه در دره، همگی خراب خواهند شد، چون من، خداوند، این را گفتم. 9 کاش موآب بال می‌داشت و می‌توانست پرواز کند و بگریزد، چون شهرهایش خراب خواهند شد و کسی در آنها باقی نخواهد ماند. 10 ملعون باد کسی که شمشیرش را با خون تو سرخ نکند! ملعون باد کسی که کاری را که خداوند به او سپرده، به سستی انجام دهد! 11 «موآب از ابتدای تاریخ خود تاکنون، در امنیت و به دور از جنگ و جدال به سر برده و هرگز به تبعید نرفته است. موآب همچون شراب دست نخورده‌ای است که از کوزه‌ای به کوزه‌ای دیگر ریخته نشده و به همین دلیل طعم و بوی آن تغییر نکرده است. 12 ولی به‌زودی زمانی فرا خواهد رسید که من افرادی را به سراغش خواهم فرستاد تا کوزه‌هایش را بر زمین، خالی کنند و بشکنند! 13 سرانجام، موآب از وجود خدای خود کموش خجل خواهد شد، همان‌طور که بنی‌اسرائیل در بیت‌ئیل از گوسالهٔ طلایی خود شرمسار شد. 14 «چگونه می‌توانید به خود ببالید و بگویید: “ما همگی شجاع و جنگ آزموده هستیم؟” 15 حال آنکه موآب ویران خواهد شد و بهترین جوانانش به قتل خواهند رسید. من که پادشاه جهان هستم و نامم خداوند لشکرهای آسمان می‌باشد، این را گفتم. 16 بلا و مصیبت به‌زودی بر موآب نازل خواهد شد. 17 «ای تمام قومهای مجاور موآب، ای همهٔ کسانی که با شهرت و آوازهٔ او آشناید، برای او ماتم بگیرید! ببینید قدرت و عظمت او چگونه در هم شکسته است! 18 ای اهالی دیبون، از شکوه و جلالتان به زیر بیابید و به خاک سیاه بنشینید، چون کسانی که موآب را ویران می‌کنند، دیبون را نیز ویران خواهند کرد و تمام برج و باروهایش را خراب خواهند نمود. 19 ای اهالی عروصیر، بر سر راه بایستید و تماشا کنید و از فراریان و بازماندگان موآب بپرسید که چه اتفاقی افتاده است. 20 آنها جواب خواهند داد: “موآب به دست دشمن افتاده است. گریه و فریاد سر را مأمور کرده‌ام تا شهر اشقلون و شهرهای ساحلی را از بین ببرد.»

در انتظار شماس. 44 هر که از شما بخواهد از چنگال وحشت چشم امید بپوهایتان به من خواهد بود.» 12 زیرا خداوند چنین بگریزد، در چاه خواهد افتاد و آنکه خود را از چاه بیرون بکشد، در می گوید: «اگر شخص بی گناه، رنج و زحمت می بیند، چقدر بیشتر دام گرفتار خواهد شد. راه فرار نخواهید داشت، چون زمان مجازاتان تو! زیرا تو بی سزا نخواهی ماند بلکه به یقین جام مجازات را خواهی فرا رسیده است.» این است فرموده خداوند. 45 «فراریان بی تاب، به نوشید! 13 من به نام خود قسم خورده ام که شهر بصره با خاک حشوبن پناه خواهند برد، ولی از این شهر که زمانی، سیحون پادشاه یکسان شده، باعث ترس خواهد گردید و همچنین مورد نفرین و بر آن حکمرانی می کرد، آتشی بیرون خواهد آمد و سراسر مواب و تمسخر قرار خواهد گرفت و دهات اطرافش برای همیشه خرابه باقی تمام اهالی یاعی آن را خواهد سوزاند.» 46 وای به حال قوم مواب، خواهد ماند.» 14 این خبر از جانب خداوند به من رسید: «سفیری قومی که خدایشان، بت کموش است! زیرا نابود گشته اند و پسران و نزد قومها خواهم فرستاد تا از آنها دعوت کند که علیه ادم متحد دخترانشان، به اسارت برده شده اند. 47 ولی خداوند می فرماید که در شوند و آن را از بین ببرند. 15 ادم را در میان قومها و مردم، ایام آخر بار دیگر مواب را مورد توجه و لطف خود قرار خواهد داد. کوچک و خوار خواهم ساخت! 16 ای ادم، که در کوهها و در شکاف صخره ها ساکن هستی، شهرت و غرور، فریت داده است. (در اینجا پیشگویی درباره مواب به پایان می رسد.)

49

خداوند درباره عمونی ها چنین می فرماید: «ای شما که بت ملکوم را می پرستید، چرا شهرهای قبيله جاد را تصرف کرده اید و در آنها ساکن شده اید؟ مگر تعداد بنی اسرائیل برای پر کردن این شهرها کافی نمی باشد؟ آیا کسی نیست که از این شهرها دفاع کند؟ 2 بنابراین روزی خواهد رسید که شما را برای این کار، مجازات خواهم کرد و پایتخت شما، ربه را ویران خواهم نمود. ربه با خاک یکسان خواهد شد و آبادی های اطرافش در آتش خواهد سوخت. آنگاه بنی اسرائیل خواهند آمد و زمینهای خود را دوباره تصاحب خواهند نمود. همان گونه که دیگران را بی خانمان کردید، شما را بی خانمان خواهند ساخت. 3 «ای مردم حشوبن ناله کنید، زیرا عای ویران شده است! ای دختران ربه گریه کنید و لباس عزای بپوشید! ماتم بگیرید و پریشان حال به این سو و آن سو بدوید؛ چون بت شما ملکوم با تمام کاهنان و بزرگان به تبعید برده خواهد شد. 4 ای قوم ناسپاس، شما به دره های حاصلخیزتان می بایلد، ولی همگی آنها به زودی نابود خواهند شد. شما به قدرت خود تکیه می کنید و گمان می برید هرگز کسی جرأت نخواهد کرد به شما حمله کند. 5 ولی من، خداوند لشکرهای آسمان، شما را از هر سو به وحشت خواهم انداخت، زیرا قومهای همسایه، شما را از سرزمینتان بیرون خواهند نمود و کسی نخواهد بود که فراریان را دوباره جمع کند. 6 ولی در آینده بار دیگر کامیابی را به عمونی ها باز خواهم گرداند. من، خداوند، این را می گویم.» 7 خداوند لشکرهای آسمان به ادمی ها چنین می فرماید: «آن مردان حکیم و دانای شما کجا هستند؟ آیا در تمام شهر تیمان یکی نیز باقی نمانده است؟ 8 ای مردم ددان، به دورترین نقاط صحرا فرار کنید، چون وقتی ادم را مجازات کنم، شما را هم مجازات خواهم نمود! 9 آنانی که انگور می چینند مقدار کمی هم برای فقرا باقی می گذارند؛ حتی دردها نیز همه چیز را نمی برند! ولی من سرزمین عیسو را تماماً غارت خواهم کرد؛ مخفیگاههایش را نیز آشکار خواهم ساخت تا جایی برای پنهان شدن باقی نماند. فرزندان، برادران و همسایگان او همه نابود خواهند شد؛ خودش نیز از بین خواهد رفت. 11 اما من از کودکان یتیم نگهداری خواهم کرد و

اگرچه آشیانهات مثل عقاب بر قلّه کوهها باشد، تو را از آنجا به زیر خواهم کشید.» 17 خداوند می فرماید: «سرنوشت ادم و وحشتناک است! هر که از آنجا عبور کند، از دیدنش مهیبت شده، به وحشت خواهد افتاد. 18 شهرها و آبادی های اطراف آن، مثل شهرهای سدوم و عموره خاموش و بی صدا خواهند شد؛ دیگر کسی در آنجا زندگی نخواهد کرد. 19 همان گونه که شیری از جنگلهای اردن بیرون می آید و ناگهان به گوسفندان در حال چریدن هجوم می آورد، من نیز ناگهان بر ادمی ها هجوم آورده، ایشان را از سرزمینشان بیرون خواهم راند. آنگاه شخص مورد نظر خود را تعیین خواهم نمود تا برایشان حکومت کند. زیرا کیست که مثل من باشد و کیست که بتواند از من بازخواست کند؟ کدام رهبر است که با من مخالفت نماید؟ 20 بنابراین اراده من در مورد مردم ادم و ساکنان تیمان این است که دشمن، آنها و حتی کودکانشان را به زور ببرد و خانههایشان را ویران کند. 21 «از صدای شکست ادم، زمین خواهد لرزید. فریاد مردم آن، تا دریای سرخ شنیده خواهد شد. 22 دشمن مانند عقابی با بالهای گشوده بر شهر بصره پرواز کرده، بر آن فرود خواهد آمد. در آن روز، جنگاوران ادم مانند زنی که در حال زاییدن است، هراسان و پریشان خواهند شد.» 23 خداوند درباره دمشق چنین می گوید: «مردم شهرهای حمات و ارفاد وحشت کرده اند، چون خبر نابودی خود را شنیده اند. دلشان مثل دریای خروشان و طوفانی، آشفته است و آرام نمی گیرد. 24 مردم دمشق همه ضعیف کرده، فرار می کنند؛ همچون زنی که می زاید، همه هراسان و مضطربند. 25 چگونه این شهر پرآوازه و پر نشاط، متروک شده است! 26 خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: در آن روز، اجساد جوانانش در کوجه ها خواهند افتاد و تمام سربازانش از بین خواهند رفت. 27 من دیوارهای دمشق را به آتش خواهم کشید و قصرهای بنهد پادشاه را خواهم سوزاند.» 28 این پیشگویی درباره طایفه قیدار و مردم نواحی حاصور است که به دست نبوکدنصر، پادشاه بابل مغلوب شدند. خداوند می فرماید: «بر مردم قیدار هجوم بیاورید و این ساکنین مشرق زمین را از بین ببرید. 29 گله و رمة و خیمه های ایشان و هر چه را در آنهاست بگیرید و تمام شترهایشان را ببرید. «مردم از هر طرف با ترس و وحشت فریاد

برمی‌آورد و می‌گویند: «ما محاصره شده‌ایم و از بین خواهیم رفت!» خواهند خورد و خطا نخواهند رفت! **10** بابل را غارت خواهند کرد و **30** «فرار کنید! هر چه زودتر بگریزید. ای اهالی حاصور به بیابانها غنیمت فراوان نصیب غارت‌کنندگان خواهد شد. من، خداوند، این را پناه ببرید، زیرا نبوکدنصر، پادشاه بابل بر ضد شما توطئه چیده و می‌گویم.» **11** «ای مردم بابل، ای غارت‌کنندگان قوم من، شما برای نابودی شما آماده می‌شود.» **31** خداوند به نبوکدنصر پادشاه، شادید و همچون گاوهای پرور در چراگاههای سبز و خرم می‌چرید و فرموده است: «برو و به آن قبایل چادرنشین ثروتمند حمله کن که مانند اسبهای نر شیشه می‌زنند و سرمستید! **12** ولی بدانید که شهر تصور می‌کنند در رفاه و امنیت هستند و به خود می‌بالند که مستقل پرآوازه شما نیز تحقیر و رسوا خواهد شد. بابل سرزمینی خواهد شد می‌باشند؛ شهرهای ایشان نه دیواری دارد و نه دروازه‌ای. **32** شترها و بی‌اهمیت، با بیابانهای خشک و متروک. **13** در اثر خشم و غضب حیواناتشان همه از آن تو خواهند شد. من این مردم را که گوشه‌های موی خود را می‌تراشند، به هر طرف پراکنده خواهم ساخت و از هر سو برایشان بلا خواهم فرستاد.» **33** خداوند می‌فرماید که حاصور مسکن جانوران صحرا خواهد شد و تا ابد ویران خواهد ماند و دیگر کسی هرگز در آن زندگی نخواهد کرد. **34** در آغاز سلطنت صدقیا، پادشاه یهودا، خداوند لشکرهای آسمان پیمای بر ضد عیلام به من داد و فرمود: «من کمانداران عیلام را که مایه قوت آنهاست، در هم خواهم کوبید. **36** مردم عیلام را به هر سو پراکنده خواهم ساخت طوری که هیچ سرزمینی نباشد که آوارگان عیلام در آن یافت نشوند. **37** من با خشم شدید خود، عیلام را دچار بلا و مصیبت خواهم کرد و ایشان را به دست دشمنانشان خواهم سپرد تا به کلی نابودشان کنند. **38** من پادشاه و بزرگان عیلام را از بین خواهم برد و تخت سلطنت خود را در آنجا برقرار خواهم نمود. **39** ولی در آینده، عیلام را دوباره کامیاب خواهم ساخت. من، خداوند، این را می‌گویم.»

50

این است سخنانی که خداوند علیه سرزمین بابل و مردم آن به ارمیای نبی فرمود: **2** «به همه دنیا اعلام کنید، پرچم را برافرازد و به همه بگوید که بابل تسخیر خواهد شد! تمثالها و بتهایش شکسته خواهند شد. خدایشان، پل و مردوک سرافکنده و رسوا خواهند گردید. **3** زیرا قومی از سوی شمال بر بابل هجوم خواهد آورد و آن را ویران خواهد کرد، و دیگر کسی در آن ساکن نخواهد شد بلکه همه، چه انسان و چه حیوان، از آنجا خواهند گریخت. **4** «در آن زمان، مردم اسرائیل و یهودا، هر دو گریه‌کنان خواهند آمد و خداوند، خدای خود را خواهند طلبید. **5** آنها راه اورشلیم را جویا خواهند شد تا به آنجا بازگردند. ایشان با تمام قلب به سوی من باز خواهند گشت و با من عهدی ابدی خواهند بست و آن را هرگز نخواهند شکست. **6** «قوم من مانند گوسفندان گمشده می‌باشند؛ چوپانانشان ایشان را گمراه کرده و در میان کوهها آواره نموده‌اند. گوسفندان نیز راه خود را گم کرده‌اند و نمی‌دانند چگونه به آغل بازگردند. **7** دشمنانی که به ایشان برمی‌خورند، ایشان را می‌درند و می‌گویند: «ما اجازه داریم که با ایشان این گونه رفتار کنیم، چون بر ضد خداوند، خدای عادل که امید اجدادشان بود، گناه کرده‌اند.» **8** «ولی حال از بابل فرار کنید! مانند بزه‌ای نر که پیشاپیش گله می‌روند، قوم مرا به خانه هدایت کنید. **9** زیرا من لشکر بزرگی از قومهای نیرومند شمال را برخوام انگيخت تا بر بابل هجوم آورند و نابودش کنند؛ تیره‌های آنها همگی به هدف

باشان چرا کنند و بار دیگر در کوههای افرام و جلعاد شادی نمایند. **20** در آن زمان در اسرائیل و یهودا گناهی پیدا نخواهد شد، چون گناه بازماندگانشان را خواهم آمرزید. **21** «ای مردان جنگی، بر ضد سرزمین مراتیم و اهالی فقود برخیزید! همچنانکه دستور داده‌ام، همه را بکشید و از بین ببرید. **22** بگذارید فریاد جنگ و ناله نابودی از آن سرزمین برخیزد! **23** بابل، مانند چکشی تمام جهان را خرد کرد، ولی حال، آن چکش، خود شکسته و خرد شده است. بابل در میان قومها مطرود و منزوی گردیده است! **24** ای بابل، بدون آنکه بدانی، در دامی که برایت گذاشته بودم گرفتار شده‌ای، چون با من دشمنی نمودی! **25** «خداوند اسلحه‌خانه خود را گشوده و اسلحه خشم و غضب خود را بیرون آورده است. زیرا خداوند لشکرهای آسمان با مردم بابل کار دارد. **26** از سرزمینهای دور دست به جنگ بابل بیایید! انبارهای غله‌اش را خالی کنید؛ دیوارهایش را فرو ریزید، خانه‌هایش را ویران سازید؛ همه جا را با خاک یکسان کنید؛ چیزی باقی نگذارید! **27** سربازانش را بکشید، همه را از دم تیغ بگذرانید. وای برحال بابلی‌ها! زمان نابودی‌شان فرا رسیده است! **28** «ولی قوم من از بابل جان به در خواهند برد. ایشان به سرزمین خود باز خواهند گشت تا خبر دهند که من چگونه از کسانی که خانه‌ام را خراب کرده‌اند، انتقام گرفته‌ام. **29** «کمانداران و تیراندازان را جمع کنید تا به بابل بیایند و شهر را محاصره کنند، طوری که

هیچ کس نتواند بگیرد. همان بلایی را که بابل بر سر دیگران آورد، بر سرش بیاورد، چون از روی تکبر، به من، خداوند مقدس اسرائیل بی احترامی کرده است. **30** بنابراین جوانان او در کوچه‌ها افتاده، خواهند مرد و همه مردان جنگی‌اش کشته خواهند شد.» **31** خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «ای قوم مغرور، من بر ضد تو هستم، چون روز مکافات رسیده است. **32** ای سرزمین متکبر، تو لغزیده، فرو خواهی افتاد و هیچ کس تو را بر پا نخواهد کرد. من در شهرهای بابل آتشی خواهم افروخت که همه چیز را در اطراف خود بسوزاند.» **33** خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «بر مردم اسرائیل و یهودا ظلم شده است. آنانی که ایشان را اسیر کرده‌اند، سخت مراقبشان هستند و نمی‌گذارند رهایی یابند. **34** ولی من که نجات‌دهنده ایشان می‌باشم، نیرومندم و نامم خداوند لشکرهای آسمان می‌باشد و از ایشان حمایت نموده، آرامش و آزادی را به ایشان باز خواهم گرداند. اما اهالی بابل، هرگز روی آرامش را نخواهند دید!» **35** خداوند می‌فرماید: «شمشیر هلاکت بر ساکنان بابل و بر بزرگان و حکیمان‌شان فرو خواهد آمد. **36** تمام حکیمان دروغینش، احق خواهند شد! در دل مردان شجاع جنگی‌اش ترس و هراس خواهد افتاد! **37** اسبها و اربابهایش در جنگ از بین خواهند رفت و سربازان مزدورشان مانند زنان، از ترس ضعف خواهند کرد. خزانه‌هایش نیز همه غارت خواهند شد؛ **38** حتی ذخایر آتش نیز از بین خواهند رفت. چون تمام سرزمین از بتها پر است و مردم دیوانه‌وار به آنها عشق می‌ورزند. **39** «از این رو بابل، لانه شترمرغا و شغالها و مسکن حیوانات وحشی خواهد شد. دیگر هرگز انسانی در آن زندگی نخواهد کرد و برای همیشه ویران خواهد ماند. **40** همان‌گونه که شهرهای سدوم و عموره و آبادی‌های اطراف آنها را از بین بردم، بابل را نیز ویران خواهم ساخت و دیگر کسی در آنجا زندگی نخواهد کرد.» این است فرموده خداوند. **41** «بنگرید! سپاهی بزرگ از طرف شمال می‌آید! پادشاهان بسیار از سرزمینهای مختلف برای جنگ مهیا می‌شوند. **42** آنها سلاحهای خود را برداشته‌اند و برای کشتار آماده‌اند. ایشان سنگدلند و به کسی رحم نمی‌کنند! فریاد آنان مانند خروش دریاست. ای بابل، ایشان سوار بر اسب، به تاخت به جنگ تو می‌آیند. **43** «وقتی خبر به پادشاه بابل برسد، دستهایش سست شده، زانوهایش خواهد لرزید و همچون زنی که درد زایمان داشته باشد، به خود خواهد پیچید. **44** «همان‌گونه که شیری از جنگلهای اردن بیرون می‌آید و ناگهان به گوسفندان در حال چریدن هجوم می‌آورد، من نیز ناگهان بر بابلی‌ها هجوم آورده، ایشان را از سرزمینشان بیرون خواهم راند. آنگاه شخص مورد نظر خود را تعیین خواهم نمود تا بر ایشان حکومت کند. زیرا کیست که مثل من باشد و کیست که بتواند از من بازخواست کند؟ کدام رهبر است که با من مخالفت نماید؟ **45** بنابراین، اراده من درباره بابل و مردم آن این است که دشمن، آنها و حتی کودکانشان را به زور ببرد، و همه چیزشان را نابود کند. **46** از صدای شکست بابل، زمین خواهد لرزید و قومها فریاد مردم آن را خواهند شنید.»

19 اما خدای یعقوب مثل این تنها نیست؛ او خالق همه موجودات است و اسرائیل، قوم خاص او می‌باشد؛ نام او خداوند لشکرهاست و آسمان است. **20** خداوند می‌فرماید: «ای بابل، تو گرز من هستی. از تو برای در هم کوبیدن قوما و نابود کردن ممالک استفاده کرده‌ام. **21** به دست تو لشکرها را تار و مار نموده‌ام و اسب و سوارش، ارابه و ارابه‌ران را از بین برده‌ام. **22** بله، به‌وسیله تو مردم همه سرزمینها را از مرد و زن، پیر و جوان، هلاک ساخته‌ام، **23** چوپانها و گله‌ها، کشاورزان و گاوهایشان را از بین برده‌ام و حاکمان و فرماندهان را نابود کرده‌ام. **24** ولی من، تو و مردمت را به خاطر تمام بدیهایی که به قوم من کرده‌اید، مجازات خواهم نمود.» این است فرموده خداوند. **25** «ای بابل، ای کوه مستحکم، ای ویران کننده جهان، اینک من دشمن توام! دستم را بر ضد تو بلند می‌کنم و تو را از آن بلندی فرو می‌آورم. از تو چیزی جز یک تپه خاکستر باقی نخواهم گذارد. **26** تو برای همیشه ویران خواهی ماند، حتی سنگهایت نیز دیگر برای بنای ساختمان به کار نخواهد رفت.» این است فرموده خداوند. **27** «به قوما خبر دهید تا برای جنگ با بابل بسیج شوند! شیپور جنگ بنوازید. به سپاهیان آزارت، مینی و اشکناز بگویند که حمله کنند. فرماندهانی تعیین کنید تا دستور حمله را بدهند. اسبان زیاد فراهم آورید! **28** لشکریان پادشاهان ماد و فرماندهانشان و سپاهیان تمام کشورهایی را که زیر سلطه آنها هستند، فراخوانید!» **29** بابل می‌لرزد و از درد به خود می‌پیچد، چون نقشه‌هایی که خداوند بر ضد او دارد، تغییر نمی‌پذیرند. بابل ویران خواهد شد و کسی در آن باقی نخواهد ماند. **30** سربازان شجاعش دیگر نمی‌جنگند، همه در استحکامات خود می‌مانند؛ زیرا جرأتشان را از دست داده‌اند و همچون زنان ضعیف شده‌اند. نیروهای مهاجم، خانه‌ها را سوزانده و دروازه‌های شهر را شکسته‌اند. **31** قاصدان یکی پس از دیگری می‌شنابند تا به پادشاه بابل خبر رسانند که همه چیز از دست رفته است! **32** تمام راهها بسته شده‌اند، استحکامات و برج و باروها سوخته و سربازان به وحشت افتاده‌اند. **33** خداوند لشکرها را آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «به‌زودی بابل مثل گندم زیر پاهای خرمن‌کوبان، کوبیده خواهد شد.» **34** یهودیان بابل می‌گویند: «بنوکدنصر، پادشاه بابل، ما را دریده و خرد کرده و همه چیزمان را نابود ساخته است؛ مثل اژدها ما را بلعیده و شکم خود را از ثروت ما پر کرده و ما را از سرزمین‌مان بیرون رانده است. ای کاش ظلم و ستمی که بر ما روا داشته، بر سر خودش بیاید! خدا انتقام خون ما را از او بگیرد!» **36** خداوند جواب می‌دهد: «من به دعوی شما رسیدگی خواهم کرد و انتقامتان را خواهم گرفت. من رودخانه‌ها و چشمه‌های بابل را خشک خواهم کرد. **37** این سرزمین به ویرانه‌ای تبدیل خواهد شد و حیوانات وحشی در آن زندگی خواهند کرد؛ هر که بر آن نظر اندازد، به وحشت خواهد افتاد و کسی در آن ساکن نخواهد شد. **38** بابلی‌ها همگی مانند شیرها خواهند گرید، و همچون شیرچکان نعره خواهند زد. **39** و وقتی همه مست شراب شدند، آنگاه بزم دیگری برایشان تدارک

به بابل برود. 60 تمام بلایایی را که خدا دربارهٔ بابل فرموده بود، یعنی تمام مطالبی را که در بالا ذکر شده است، روی طوماری نوشت، 61 و آن را به سرایا داده، گفت: «وقتی به بابل رسیدی، هر چه نوشته‌ام بخوان و سپس چنین بگو: "ای خداوند، تو فرموده‌ای بابل را چنان خراب خواهی کرد که هیچ موجود زنده‌ای در آن یافت نشود و تا ابد ویران بماند." 63 بعد از خواندن طومار، سنگی به آن بیند و آن را در رود فرات بینداز، 64 و بگو: "بابل نیز به همین شکل غرق خواهد شد و به سبب بلایی که بر سرش خواهد آمد، دیگر هرگز سر بلند نخواهد کرد."» (پیغامهای ارمیا در اینجا پایان می‌پذیرد).

52

صدقیای بیست و یک ساله بود که پادشاه شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت کرد. اسم مادرش حمیطل (دختر ارمیای لبنه‌ای) بود. 2 صدقیای مثل یهوایقیم، آنچه در نظر خداوند نادرست بود، به عمل آورد، 3 و خداوند بر اورشلیم و یهودا خشمگین شده، ایشان را از حضور خود به دور افکند و به تبعید فرستاد. اما صدقیای علیه پادشاه بابل شورش کرد. 4 پس در روز دهم ماه دهم از سال نهم سلطنت صدقیای، نبوکدنصر، پادشاه بابل، با تمام سپاهیان خود به اورشلیم لشکرکشی کرد و در اطراف آن سنگر ساخت. 5 شهر، دو سال در محاصره بود. 6 سرانجام در روز نهم ماه چهارم که قحطی در شهر بیداد می‌کرد و آخرین ذخیرهٔ نان هم تمام شده بود، 7 مردم اورشلیم، شکافی در دیوار شهر ایجاد کردند. سربازان وقتی این را دیدند، علیرغم محاصرهٔ شهر، شبانه از دروازه‌هایی که بین دو دیوار نزدیک باغهای پادشاه بود، بیرون رفتند و به طرف درهٔ اردن گریختند. 8 ولی سربازان بابلی، ایشان را تعقیب کردند و در بیابانهای اطراف اریحا، صدقیای پادشاه را گرفتند، ولی محافظین او فرار کردند. 9 سپس او را به حضور پادشاه بابل که در شهر ربله در سرزمین حمات مستقر شده بود، آوردند و پادشاه بابل در آنجا حکم محکومیت او را صادر کرد، 10 و در برابر چشمان صدقیای تمام پسرانش و بزرگان یهودا را کشت. 11 سپس چشمان او را از حدقه درآورد و او را با زنجیرها بسته، به بابل برد و تا آخر عمر در زندان نگه داشت. 12 در روز دهم ماه پنجم از سال نوزدهم سلطنت نبوکدنصر، پادشاه بابل، نبوزادان فرماندهٔ سپاه بابل و مشاور پادشاه، وارد اورشلیم شد 13 و خانهٔ خداوند، کاخ سلطنتی و تمام خانه‌های بزرگ شهر را به آتش کشید، 14 و سربازانش دیوار شهر را خراب کردند. 15 آنگاه عده‌ای از فقرای یهودا را با آثانی که در اورشلیم زنده مانده بودند و کسانی که صدقیا را ترک کرده، به بابلی‌ها پیوسته بودند، و صنعتگران باقی مانده در شهر را به بابل تبعید کرد. 16 تنها عده‌ای فقیر را برای کار کشاورزی و باغبانی در آنجا باقی گذاشت. 17 بابلی‌ها ستونهای مفرغین خانهٔ خداوند و حوض مفرغین و میزهای متحرکی را که در آنجا بود، شکستند و تمام مفرغ آنها را به بابل بردند. 18 نبوزادان تمام دیگهای بزرگ و کوچک مفرغین و خاک‌اندازها را که برای مذبح به کار می‌رفت و انبرها، قاشقها، کاسه‌ها و تمام

جوانان مرا از بین ببرند. خداوند شهر محبوب خود را همچون انگور در چرخشت پایمال کرد. 16 «برای این مصیبت‌هاست که می‌گیرم و قطره‌های اشک بر گونه‌هایم می‌غلطند. آن که به من دل‌داری می‌داد و جانم را تازه می‌ساخت از من دور شده است. دشمن بر من غالب آمده و فرزندانم بی‌کسی شده‌اند.» 17 اورشليم دستهای خود را دراز می‌کند و کمک می‌طلبد، اما کسی نیست که به دادش برسد. خداوند قومهای همسایه را بر ضد اسرائیل فرا خوانده است تا اورشليم را همچون پارچه‌ای کثیف دور اندازند. 18 «اما خداوند عادلانه حکم فرموده است، زیرا من از فرمان او سرپیچی کرده بودم. ای مردم جهان، اندوه مرا بنگرید و ببینید چگونه پسران و دخترانم را به اسیری برده‌اند. 19 «از یاران کمک خواستم، اما ایشان به من خیانت کردند. کاهنان و ریش‌سفیدان در حالی که به دنبال لقمه نانی بودند تا خود را زنده نگه دارند، در کوچه‌های شهر از شدت گرسنگی جان دادند. 20 «ای خداوند، ببین چقدر پریشان و نگرانم! به خاطر گناهانی که انجام داده‌ام جانم در عذاب است. در خانه، بالای کشنده در انتظارم است و در بیرون، شمشیر مرگبار. 21 «مردم ناله‌هایم را می‌شنوند، اما کسی به دادم نمی‌رسد. دشمنانم چون شنیدند چه بلایی بر سرم آوردی، شاد شدند. ای خداوند، به وعده‌ات وفا کن و بگذار دشمنانم نیز به بلای من دچار گردند. 22 «به گناهان آنها نیز نظر کن و همان‌گونه که مرا برای گناهانم تنبیه کرده‌ای، آنان را نیز به سزای کردارشان برسان. ناله‌های من بسیار و دلم بی‌تاب است.»

2

چگونه خداوند اورشليم را با ابر خشم و غضب خویش پوشانید و جلال آسمانی اسرائیل را تباه کرد. او در روز خشم خود، حتی خانهٔ خویش را به یاد نیاورد. 2 خداوند به خانه‌های قوم اسرائیل رحم نکرد و تمام آنها را ویران نمود. او قلعه‌های اورشليم را در هم شکست و اسرائیل را با تمام بزرگانش بی‌حرمت نمود. 3 او به هنگام خشم خود حاکمان اسرائیل را نابود کرد و هنگام حملهٔ دشمن از قوم خود حمایت ننمود. آتش خشم او سراسر خاک اسرائیل را به نابودی کشاند. 4 او مانند یک دشمن، تیر و کمانش را به سوی ما نشانه گرفت و جوانان برومند ما را کشت. او خشم خود را همچون شعلهٔ آتش بر خیمه‌های اورشليم فرود آورد. 5 بله، خداوند همچون یک دشمن، اسرائیل را هلاک کرد و قصرها و قلعه‌هایش را ویران نمود و بر غم و غصهٔ ساکنان یهودا افزود. 6 او خانهٔ خود را همچون آلاچیقی در باغ ویران نموده است و دیگر کسی در صهون روزهای شبنات و عیدهای مقدس را گرمی نمی‌دارد. او در شدت خشم خویش پادشاهان و کاهنان را خوار نموده است. 7 خداوند مذهب خود را واگذارد و خانهٔ خویش را ترک گفت. دیوارهای قصرهای اورشليم را به دست دشمن سپرد. اینک دشمن در خانهٔ خداوند که زمانی در آن عبادت می‌کردیم، فریاد شادی و پیروزی سر می‌دهد. 8 خداوند قصد نمود حصارهای اورشليم را در هم بکوبد. او شهر را اندازه‌گیری کرد تا هیچ قسمتش از خرابی در امان نماند؛ و اینک برجها و حصارهای

اورشليم که زمانی شهری پرجمعیت بود اینک متروک شده است! شهری که در بین قومها محبوب بود اینک بیوه گشته است! او که ملکهٔ شهرها بود اکنون برده شده است! 2 اورشليم تمام شب می‌گرید و قطره‌های اشک روی گونه‌هایش می‌غلطند. از میان یارانش یکی هم باقی نمانده که او را تسلی دهد. دوستانش به او خیانت کرده و همگی با او دشمن شده‌اند. 3 مردم مصیبت‌زده و رنج‌دیدهٔ یهودا به اسارت رفته‌اند؛ به دیار غربت تبعید شده‌اند و اینک هیچ آسایش ندارند. دشمنان، آنها را احاطه نموده عرصه را بر آنها تنگ کرده‌اند. 4 راههای اورشليم ماتم گرفته‌اند، زیرا دیگر مردم نمی‌آیند تا در روزهای عید عبادت کنند. دروازه‌های شهر ساکتند، کاهنانش آه می‌کشند و دوشیزگانش عزادارند. اورشليم در اضطراب و تلخکامی فرو رفته است. 5 دشمنانش سرور او شده‌اند و خصمانش در آسایش‌اند. خداوند اورشليم را برای گناهان بسیارش تنبیه کرده است. دشمنان، فرزندان او را اسیر کرده، به دیار غربت به بردگی برده‌اند. 6 تمام شکوه و زیبایی اورشليم از دست رفته است. بزرگانش مانند غزالهای گرسنه دنبال چراگاه می‌گردند و ناتوانتر از آنند که بتوانند از جنگ دشمن فرار کنند. 7 اینک اورشليم در میان مصیبتها، روزهای پرشکوه گذشته را به یاد می‌آورد. زمانی که او به محاصرهٔ دشمن درآمد، هیچ مدد کننده‌ای نداشت؛ دشمن او را مغلوب کرد و به شکست او خندید. 8 اورشليم گناهان بسیاری مرتکب شده و ناپاک گردیده است. تمام کسانی که او را تکریم می‌کردند، اینک تحقیرش می‌کنند، زیرا برهنگی و خواری او را دیده‌اند. او می‌نالَد و از شرم، چهرهٔ خود را می‌پوشاند. 9 لکهٔ ننگی بر دامن اورشليم بود، اما او اعتنائی نکرد؛ او به عاقبت خود نیاندیشید و ناگهان سقوط کرد. اینک کسی نیست که او را تسلی دهد. او فریاد برمی‌آورد، «خداوند! به مصیبت نگاه کن، زیرا دشمن بر من پیروز شده است.» 10 دشمن، گنجینه‌های او را غارت کرد و قومهای بیگانه در برابر چشمانش به عبادتگاه مقدسش داخل شدند، قومهایی که خدا ورود آنها را به عبادتگاهش قدغن کرده بود. 11 اهالی اورشليم برای یک لقمه نان آه می‌کشند. هر چه داشتند برای خوراک دادند تا زنده بمانند. اورشليم می‌گوید: «خداوند! ببین چگونه خوار شدم!» 12 «ای کسانی که از کنارم می‌گذرید، چرا به من نگاه نمی‌کنید؟ نگاهی به من بیندازید و ببینید آیا غمی همچون غم من وجود دارد؟ ببینید خداوند به هنگام خشم خود به من چه کرده است! 13 «او از آسمان آتش فرستاد و تا مغز استخوان مرا سوزاند. سر را هم دام گسترده و مرا به زمین کوید. او مرا در مصیبت ترک گفت و در غمی بی‌پایان رهايم کرد. 14 «گناهانم را به هم بافت و همچون طنابی بر گردنم انداخت و مرا زیر یوغ بردگی کشاند. تمام توانم را از من گرفت و مرا در جنگ دشمنانم که قویتر از من بودند رها کرد. 15 «خداوند تمام سربازان شجاع مرا از من گرفت. او لشکری بر ضد من فرا خواند تا

اورشليم فرو ريخته‌اند. 9 دروازه‌های اورشليم به زمين افتاده‌اند و پوشانده است. 6 مرا مانند کسی که سالهاست مرده، در تاریکی پشت‌بندهایشان شکسته‌اند. پادشاهان و بزرگان اسرائيل به سرزمینهای نشانده است. 7 با زنجیرهای سنگین مرا بسته و دورم را حصار دور دست تبعید شده‌اند. دیگر شریعت خدا تعلیم داده نمی‌شود و کشیده است تا نتوانم فرار کنم. 8 فریاد برمی‌آورم و کمک می‌طلبم، انبیا نیز از جانب خداوند رؤیا نمی‌بینند. 10 ریش‌سفیدان اورشليم ولی او به دادم نمی‌رسد. 9 با دیوارهای سنگی راه مرا بسته است و پلاس بر تن کرده، خاموش بر زمین نشسته‌اند و از شدت غم بر سر طریق مرا پر پیچ و خم نموده است. 10 او همچون خرسی در کمین خود خاک می‌ریزند. دختران جوان اورشليم از شرم سر خود را به زیر من نشست و مانند شیر بر من هجوم آورد؛ 11 مرا از راهم بیرون می‌افکنند. 11 چشمانم از گریه تار شده است. از دیدن مصیبتی که کشیده، پاره‌پارام کرد و تنها و بی‌کس رهايم ساخت. 12 او کماتش بر سر قوم آمده، غمی جانکاه وجودم را فرا گرفته است. کودکان را کشید و مرا هدف قرار داد، 13 و تیرهایش به اعماق قلبم فرو و شیرخوارگان در کوچه‌های شهر از حال رفته‌اند. 12 آنها مانند رفت. 14 مردم تمام روز به من می‌خندند و مرا مسخره می‌کنند. 15 مجروحان جنگی در کوچه‌ها افتاده‌اند؛ گرسنه و تشنه، مادران خود را به کامم تلخ کرده است. 16 صورتم را به خاک مالیده می‌خوانند و در آغوش ایشان جان می‌دهند. 13 ای اورشليم، غم تو است و دهانم را از سنگریزه پر کرده و دندانهایم را شکسته است. را با غم چه کسی می‌توانم مقایسه کنم؟ ای صهیون، چه بگویم و 17 آسایش و سعادت از من رخت برپسته است. 18 رمق و امیدی چگونه تو را دل‌داری دهم؟ زخم تو همچون دریا عمیق است. چه برایم نمانده، زیرا خداوند مرا ترک گفته است. 19 وقتی مصیبت و کسی می‌تواند شفايت دهد؟ 14 انبیايت به دروغ برای تو نبوت سرگردانی خود را به یاد می‌آورم، جانم تلخ می‌گردد. 20 بله، آنها را کردند و گناهانت را به تو نشان ندادند. آنها با دادن پیامهای دروغ تو دائم به یاد می‌آورم و وجودم پریشان می‌شود. 21 اما نور امیدی بر قلبم را فريب دادند و باعث اسارت شدند. 15 ای اورشليم، هر رهگذری می‌تابد، وقتی به یاد می‌آورم که 22 محبت خداوند بی‌انتهاست و که از کثارت می‌گذرد با استهزا سر خود را تکان داده می‌گوید: «آیا رحمت او بی‌زوال. 23 وفاداری خدا عظیم است و رحمت او هر این است آن شهری که به زیباترین و محبوبترین شهر دنیا معروف بامداد از نو آغاز می‌شود. 24 به خود می‌گویم: «من فقط خداوند را بود!» 16 تمام دشمنانت تو را مسخره می‌کنند و با نفرت می‌گویند: دارم، پس به او امید خواهم بست.» 25 خداوند برای کسانی که به «بالاخره نابودش کردیم! انتظار چنین روزی را می‌کشیدیم و آن را با او توکل دارند و او را می‌طلبد نیکوست. 26 پس خوبست که چشم چشمان خود دیدیم.» 17 اما این کار، کار خداوند بود. او آنچه را امیدمان به او باشد و با صبر منتظر باشیم تا خداوند ما را نجات سالها پیش فرموده بود انجام داد. همان گونه که بارها اخطار کرده بود، دهد. 27 خوب است انسان در جوانی پیاموز که سختی را تحمل به اورشليم رحم نکرد و آن را از بین برد و باعث شد دشمنانش از کند. 28 هنگامی که او دچار مصیبت می‌گردد بهتر آنست که خرابی شهر شاد شوند و به قدرتشان ببالند. 18 ای مردم اورشليم در در سکوت و تنهایی بنشیند 29 و در برابر خداوند سر تعظیم فرود حضور خداوند گریه کنید؛ ای دیوارهای اورشليم، شب و روز همچون آورد، زیرا ممکن است امیدی باشد. 30 وقتی او را می‌زنند و اهانت سیل، اشک بریزید و چشمان خود را از گریستن بازمدارید. 19 شب می‌کنند خوب است آنها را تحمل کند، 31 زیرا خداوند تا ابد او را هنگام برخیزید و ناله‌های دل خود را همچون آب در حضور خداوند ترک نخواهد کرد. 32 هر چند خدا کسی را اندوهگین کند، اما بریزید! دستهای خود را به سوی او بلند کنید و برای فرزندان که در رحمتش شامل حال او خواهد شد، زیرا محبت او عظیم است. 33 کوچه‌ها از گرسنگی می‌میرند، التماس نمایید! 20 خداوند، این قوم او از آزرده و غمگین ساختن انسان خشنود نمی‌گردد. 34 هنگامی تو هستی که آنها را به چنین بلایی دچار کرده‌ای. بین چگونه مادران که ستم‌دیدگان جهان زیر پا له می‌شوند، 35 و زمانی که حق کودکانشان را که در آغوش خود پرورده‌اند، می‌خورند؛ و کاهنان و انبیا انسانی که خدای متعال آن را به وی داده است، پایمال می‌گردد، در خانه خداوند کشته می‌شوند. 21 بین چگونه پیر و جوان، دختر و 36 و هنگامی که مظلومی در دادگاه محکوم می‌شود، آیا خداوند پسر، به شمشیر دشمن کشته شده و در کوچه‌ها افتاده‌اند. تو در روز اینها را نمی‌بینی؟ 37 کیست که بتواند بدون اجازه خداوند چیزی غضب بر ایشان رحم نکردی و ایشان را کشتی. 22 ای خداوند، تو بگوید و واقع شود؟ 38 آیا هم مصیبت و هم برکت از جانب خدای دشمنانم را بر من فراخواندی و آنها از هر سو مرا به وحشت انداختند. متعال نازل نمی‌شود؟ 39 پس چرا وقتی ما انسانهای فانی به سبب در آن روز غضبت، کسی جان به در نبرد، تمام فرزندانم که آنها را در گناهانمان تنبیه می‌شویم، گله و شکایت می‌کنیم؟ 40 به جای گله آغوش خود پرورده بودم به دست دشمنانم کشته شدند.

3 من کسی هستم که از خشم و غضب خدا مصیبت‌ها دیده‌ام. 2 خدا مرا به اعماق تاریکی کشانده است. 3 او بر ضد من برخاسته گناه کرده‌ام و سرکش شده‌ای، و تو ما را نیامزیده‌ای. 43 «به هنگام دستش تمام روز بر من بلند است. 4 او گوشت و پوست بدنم را فرسوده و استخوانهایم را شکسته است. 5 جان مرا با تلخی و مشقت بازگردیم. 41 بیا بید قللهای خود را برای خدایی که در آسمان است بگشاییم و دستهای خود را به سوی او برافرازیم و بگویم: 42 «ما گناه کرده‌ام و سرکش شده‌ای، و تو ما را نیامزیده‌ای. 43 «به هنگام خشم خود ما را تعقیب نموده و هلاک کرده‌ای و رحم ننموده‌ای. فرسوده و استخوانهایم را شکسته است. 5 جان مرا با تلخی و مشقت خود را با پیر پوشانیده‌ای تا دغاهای ما به حضور تو نرسد. 45 ما

را مثل خاکروبه و زباله به میان قومها انداخته‌ای. **46** تمام دشمنانمان خوردند. **11** خداوند خشم خود را به شدت تمام بر ما ریخت و در به ما توهین می‌کند. **47** خرابی و نابودی دامنگیر ما شده و در اورشلیم چنان آتشی بر پا کرد که بنیاد آن را سوزانید. **12** از پادشاهان ترس و خطر زندگی می‌کنیم.» **48** به سبب نابودی قوم، روز و مردم دنیا هیچ‌کس باور نمی‌کرد که دشمن بتواند وارد دروازه‌های شب سیل اشک از چشمانم جاریست. آنقدر خواهم گریست **50** تا اورشلیم بشود. **13** اما چنین شد، زیرا انبیا گناه کرده بودند و کاهنان خداوند از آسمان نظر کند و پاسخ دهد! **51** هنگامی که می‌بینم چه خون بی‌گناهان را در شهر ریخته بودند. **14** آنها اینک کورمال کورمال بر سر مردم اورشلیم آمده است، دلم از اندوه پر می‌شود. **52** کسانی که هرگز آزارشان نداده بودم، دشمن من شدند و مرا همچون پرنده‌ای به دام انداختند. **53** آنها مرا در چاه افکندند و سر چاه را با سنگ پوشاندند. **54** آب از سرم گذشت و فکر کردم مرگم حتمی است. شده، از سرزمینی به سرزمین دیگر می‌روند ولی هیچ مملکتی به ایشان **55** اما ای خداوند، وقتی از عمق چاه نام تو را خواندم **56** صدایم را جا نمی‌دهد. **16** خود خداوند ایشان را اینچنین سرگردان کرده است شنیدی و به ناله‌هایم توجه کردی. **57** آری، هنگامی که تو را خواندم و دیگر به ایشان توجه نمی‌کند. کاهنان و بزرگان عزت و احترام خود به کمک آمدی و گفתי: «نترس!» **58** ای خداوند، تو به دادم را از دست داده‌اند. **17** از برجهای دیدبانی خود نگریستم تا از قوم رسیدی و جانم را از مرگ رهایی بخشیدی. **59** ای خداوند، تو همپیمان ما کمکی برسد، ولی انتظار ما بیهوده بود؛ چشمان ما از ظلمی را که به من کرده‌اند دیده‌ای، پس دآوری کن و داد مرا بستان. انتظار تار شد اما آنها به یاری ما نیامدند. **18** دشمنان چنان عرصه را **60** دیده‌ای که چگونه ایشان دشمن من شده و توطئه‌ها بر ضد من بر ما تنگ کرده بودند که حتی نمی‌توانستیم در کوچه‌ها راه ببریم. چیده‌اند. **61** ای خداوند، تو شنیده‌ای که چگونه به من اهانت کرده امید می‌دیدی برای ما نمانده بود و نابودی ما نزدیک بود. **19** آنها از عذاب و علیه من نقشه کشیده‌اند. **62** تو از تمام آنچه که مخالفانم هر روز نیز تیزتر بودند. به کوچه‌ها فرار کردیم، اما ما را پیدا کردند؛ به صحرا درباره من می‌گویند و نقشه‌هایی که می‌کشند باخبری. **63** بین چگونگی می‌خندند و شب و روز مرا مسخره می‌کنند. **64** ای خداوند، برگزیده خداوند که همچون نفَس حیات بخش برای ما بود، در دام ایشان را به سزای اعمالشان برسان. **65** ایشان را لعنت کن تا غم و تاریکی وجودشان را فرا گیرد. **66** با خشم و غضب آنها را تعقیب کن و از روی زمین محو و نابود گردان.

4 چگونه جوانان اورشلیم که زمانی همچون طلای ناب و سنگهای قیمتی، پرازش بودند، اینک درخشندگی خود را از دست داده، مانند ظروف گلی، بی‌ارزش شده‌اند و در کوچه‌ها افتاده‌اند. **3** حتی شغالها به بچه‌های خود شیر می‌دهند، اما قوم من، بنی اسرائیل مانند شترمرغ، بی‌رحم شده و بچه‌های خود را ترک کرده است. **4** زبان کودکان شیرخواره از تشنگی به کامشان چسبیده است؛ بچه‌ها نان می‌خواهند، اما کسی نیست که به ایشان نان بدهد. **5** آنانی که زمانی خوراک لذیذ می‌خوردند، اینک در کوچه‌ها گدایی می‌کنند. کسانی که در ناز و نعمت بزرگ شده‌اند، اکنون در میان زباله‌ها دنبال خوراک می‌گردند. **6** مجازات قوم من از مجازات اهالی سدوم نیز سنگینتر است. اهالی سدوم در یک لحظه نابود شدند و کسی دست یاری به سویشان دراز نکرد. **7** بدن شاهزادگان ما از برف پاکتر و از شیر سفیدتر بود و صورتشان مانند لعل، گلگون و مثل یاقوت، درخشان بود؛ **8** اما اینک چهره‌شان سیاه‌تر از دوده شده است و کسی نمی‌تواند آنها را بشناسد. پوستشان به استخوانهایشان چسبیده و مثل چوب، خشک شده است. **9** کسانی که با شمشیر کشته شدند، خوشبخت‌تر از کسانی هستند که در اثر فقدان محصول، به تدریج از گرسنگی از بین می‌روند. **10** در زمان محاصره شهر، مادران مهربان از فشار گرسنگی، بچه‌هایشان را با دستهای خود می‌پختند و

5 ای خداوند، به یاد آور که چه بر سر ما آمده است. بین چگونه رسوا شده‌ایم. سرزمین ما به دست دشمنان افتاده است و خانه‌های ما را بیگانگان تصرف کرده‌اند. **3** ما یتیمیم؛ پدرانمان کشته و مادرانمان بیوه شده‌اند. **4** آب خود را می‌خریم و می‌نوشیم و هیزم ما به ما فروخته می‌شود. **5** در زیر فشار و آزار دشمنان به ستوه آمده‌ایم و آسایش نداریم. **6** خود را تسلیم مصر و آشور کرده‌ایم تا نان به دست آوریم و از گرسنگی نمریم. **7** پدرانمان گناه کردند و مردند، و اینک جور گناهانشان را ما می‌کشیم. **8** بردگان بر ما از شیر سفیدتر بود و صورتشان مانند لعل، گلگون و مثل یاقوت، حکمرانی می‌کنند و کسی نیست که ما را از دست آنها نجات دهد. **9** برای یک لقمه نان، در بیابانها جانمان را به خطر می‌اندازیم. **10** از شدت گرسنگی در تب می‌سوزیم و پوست بدنمان مثل تنور داغ شده است. **11** زنان و دختران ما را در اورشلیم و شهرهای یهودا بی‌عصمت کرده‌اند. **12** رهبران ما را به دار کشیده‌اند و مشایخ ما را بی‌حرمت نموده‌اند. **13** جوانان ما را مانند غلامان، در آسیاب به کارهای سخت و می‌دارند و کودکان ما زیر بارهای سنگین هیزم،

افتان و خیزان راه می‌روند. **14** پیران ما دیگر در کنار دروازه‌های شهر نمی‌نشینند؛ جوانان ما دیگر نمی‌رقصند و آواز نمی‌خوانند. **15** شادی از دل‌های ما رخت برپسته و رقص ما به ماتم تبدیل شده است. **16** وای بر ما که گناه کرده‌ایم و شکوه و جلال خود را از دست داده‌ایم. **17** دل‌هایمان بی‌تاب و چشمانمان تار شده‌اند، **18** زیرا اورشلیم ویران گشته و پناهگاه شغالها شده است. **19** ای خداوند، تو تا ابد باقی هستی و تخت سلطنت تو بی‌زوال است. **20** مدت مدیدی است که تو ما را ترک کرده‌ای و دیگر ما را به یاد نمی‌آوری. **21** ای خداوند، آیا تو ما را به کلی طرد کرده‌ای و تا ابد بر ما غضبناک خواهی بود؟ اگر چنین نیست، پس ما را به سوی خود بازگردان و شکوه دوران گذشته ما را به ما باز ده.

امواج ساحل یا همچون صدای خدای قادرمطلق و یا همانند غوغای لشکر بزرگ بود. وقتی می‌ایستادند، بالهایشان را پایین می‌آوردند. 25 هر بار که بالهایشان را پایین می‌آوردند و می‌ایستادند، از صفحه بلورین بالای سر آنها صدایی به گوش می‌رسید. 26 هر فراز صفحه بالای سرشان، چیزی شبیه به یک تخت سلطنتی زیبا قرار داشت که گویی از یاقوت کبود ساخته شده بود و بر روی آن تخت، وجودی نشسته بود که به یک انسان شباهت داشت. 27 از کمر به بالا همچون فلزی براق می‌درخشید، و از کمر به پایین، مانند شعله‌های آتش، تابان بود. دورتادوروش را نیز نوری درخشان فرا گرفته بود 28 که همه رنگهای رنگین کمان که در روز بارانی در ابر پدیدار می‌شود، در آن دیده می‌شد. حضور برج‌لال خداوند بدین گونه بر من ظاهر شد. هنگامی که آن منظره را دیدم، به خاک افتادم. آنگاه صدای کسی را شنیدم که با من سخن می‌گفت.

در روز پنجم ماه چهارم از سال سی‌ام، وقتی من با تبعیدیان یهودی در کنار رود کبار در بابل بودم، آسمان گشوده شد و من رؤیاهای خدا را دیدم. 2 این اتفاق در سال پنجم اسارت یهوایکین پادشاه به وقوع پیوست. 3 (خداوند این پیام را در کنار رود کبار در سرزمین بابلیان به حزقیال کاهن، پسر بوزی، داد؛ و دست خداوند در آنجا بر او بود.) 4 در یکی از این رؤیاهای طوفانی دیدم که از شمال به طرف من می‌آمد. پیشاپیش آن، ابر بزرگی از آتش در حرکت بود، هاله‌ای از نور دور آن بود و در درون آن، چیزی مانند فلزی براق می‌درخشید. 5 سپس، از میان ابر، چهار موجود زنده ظاهر شدند که شبیه انسان بودند. 6 ولی هر یک، چهار صورت و دو جفت بال داشتند! 7 پاهایشان راست و کف پایشان به سم گوساله شباهت

داشت و مانند فلزی براق، می‌درخشید. 8 زیر هر یک از چهار بالشان، دسته‌ای می‌دیدم مثل دست انسان. پس هر یک از چهار موجود زنده چهار صورت و چهار بال داشت. 9 انتهای بالهای آن چهار موجود زنده به همدیگر وصل بود. آنها مستقیم حرکت می‌کردند بدون آنکه برگردند. 10 هر یک از آنها چهار صورت داشت: در جلو، صورت انسان؛ در طرف راست، صورت شیر؛ در طرف چپ، صورت گاو و در پشت، صورت عقاب. 11 هر کدام دو جفت بال داشتند، که یک جفت باز بود و به نوک بالهای موجودات پهلویی می‌رسید و جفت دیگر، بدنشان را می‌پوشاند. 12 هر یک از این موجودات زنده رو به چهار طرف داشت، پس گروهشان می‌توانست هرجا بخواهد برود، بدون آنکه رویشان را برگردانند. 13 در میان این موجودات زنده، چیزهایی شبیه به زغال افروخته با مشعل روشن، در حال حرکت بودند. از میان آنها، برق می‌جهید. 14 آن موجودات زنده نیز به سرعت برق به عقب و جلو حرکت می‌کردند. 15 در همان حال که به این چهار موجود زنده خیره شده بودم، زیر آنها و بر روی زمین، چهار چرخ دیدم زیر هر موجود یک چرخ. 16 چرخها مانند زیرجذ می‌درخشیدند و همه مثل هم بودند. داخل هر چرخ، چرخ دیگری نیز قرار داشت. 17 برای همین می‌توانستند بی‌آنکه مجبور باشند دور بزنند، به هر سو که بخواهند، بروند. 18 آن چهار چرخ دارای لبه‌ها و پره‌هایی بودند و دور لبه‌ها بر از چشم بود. 19 وقتی آن موجودات زنده حرکت می‌کردند، چرخها هم با آنها حرکت می‌کردند. هنگامی که آنها از زمین برمی‌خاستند، چرخها نیز برمی‌خاستند، و وقتی می‌ایستادند، چرخها هم می‌ایستادند، چون روح آن چهار موجود در چرخها نیز قرار داشت. پس موجودات زنده و چرخها تحت هدایت روحشان بودند. 22 بالای سر موجودات زنده، چیزی شبیه به یک صفحه بزرگ گسترده شده بود که مانند بلور می‌درخشید و انسان را به هراس می‌انداخت. 23 زیر این صفحه، دو بال هر موجود زنده طوری باز بود که به بالهای موجود دیگر می‌رسید، و دو بال دیگر، بدنشان را می‌پوشانید. 24 وقتی پرواز می‌کردند، صدای بالهایشان مانند غرش

2

او به من فرمود: «ای پسر انسان، برخیز و بایست تا با تو سخن گویم.» 2 هنگامی که او با من تکلم می‌کرد، روح خدا داخل من شد و مرا برخیزاند. آنگاه آن صدا را باز شنیدم، 3 که به من گفت: «ای پسر انسان، من تو را نزد بنی اسرائیل می‌فرستم، نزد قومی یاغی که علیه من طغیان کرده‌اند. ایشان و پدرانشان همواره نسبت به من گناه ورزیده‌اند. 4 آنان قومی هستند سنگدل و سرکش، اما من تو را می‌فرستم تا کلام مرا به ایشان بیان نمایم. 5 این یاغیان چه بشنوند، چه نشنوند، این را خواهند دانست که در میان آنها نبی‌ای وجود دارد. 6 «ای پسر انسان، از ایشان نترس! اگرچه تهدیدهای این قوم یاغی مانند خار و همچون نیش عقرب باشد، باکی نداشته باش! 7 چه گوش بدهند، چه ندهند، تو کلام مرا به گوش آنها برسان و فراموش نکن که ایشان، قومی یاغی و سرکش هستند. 8 «ای پسر انسان، به آنچه که به تو می‌گویم گوش کن و مانند ایشان یاغی نباش! دهانت را باز کن و هر چه به تو می‌دهم، بخور.» 9 آنگاه نگاه کردم و دیدم دستی به طرف من آمد و طوماری با خود آورد. وقتی طومار را باز کرد، دیدم که هر دو طرفش مطالبی نوشته شده، مطالبی که حاکی از اندوه، ماتم و نابودی است.

3

او همچنین فرمود: «ای پسر انسان، آنچه را که به تو می‌دهم، بخور. این طومار را بخور! بعد برو و پیغام آن را به قوم اسرائیل برسان.» 2 پس دهانم را باز کردم و او طومار را در دهانم گذاشت تا بخورم. سپس گفت: «همه را بخور و شکمت را از آن پر کن!» من نیز آن را خوردم؛ طعمش مثل عسل شیرین بود. 4 آنگاه گفت: «ای پسر انسان، نزد خاندان اسرائیل برو و سخنان مرا به ایشان بگو. روحشان بودند. 22 بالای سر موجودات زنده، چیزی شبیه به یک صفحه بزرگ گسترده شده بود که مانند بلور می‌درخشید و انسان را به هراس می‌انداخت. 23 زیر این صفحه، دو بال هر موجود زنده طوری باز بود که به بالهای موجود دیگر می‌رسید، و دو بال دیگر، بدنشان را می‌پوشانید. 24 وقتی پرواز می‌کردند، صدای بالهایشان مانند غرش

می‌باشند. 8 بنابراین، ایک تو را نیز مانند آنها سرسخت می‌سازم، 9 سنگر، منجنیق و اردوگاه‌های دشمن را نقش کن تا نشان دهند که تا در مقابل ایشان مثل الماس، سخت و مانند صخره، محکم باشی. شهر در محاصره است. 3 یک تابه آهنی نیز بر دار و مثل یک دیوار، پس، از این یاغیان نترس! 10 «ای پسر انسان، تمام سخنان مرا در بین خودت و تصویر شهر بگذار، تا نشان دهد که سپاه دشمن چگونه فکر و دل خود جای بده و به آنها توجه کن. 11 آنگاه نزد قومت که اورشلیم را با عزمی آهنین، محاصره خواهد کرد. «هر یک از این در تبعید هستند برو و کلام مرا به ایشان اعلام نما؛ چه گوش دهند جزئیاتی که به تو گفتم، معنی بخصوصی دارد، زیرا تمام اینها خطاری و چه ندهند.» 12 سپس روح خدا مرا از زمین بلند کرد و وقتی است به قوم اسرائیل. 4 «آنگاه بر پهلوی چپ خود دراز بکش و برای جلال خداوند از جایگاهش بلند شد، از پشت سر خود صدای غرش مدت سیصد و نود روز در همان حال بمان. من گناه اسرائیل را بر تو عظیمی شنیدم. 13 این غرش از به هم خوردن بالهای موجودات و می‌گذازد و در طول این مدت برای گناه آنان، متحمل رنج خواهی چرخهای کنار آنها برمی‌خاست. 14 روح، مرا برداشت و بُرد. من با شد. برای هر سال مجازات اسرائیل، یک روز دراز خواهی کشید. 6 تلخی و با خشم رفتم، ولی دست پر قدرت خداوند بر من بود. 15 بعد از این مدت، برگرد و چهل روز بر پهلوی راست خود بخواب و سپس به تل ایب، در کنار رود کیار، نزد یهودیان تبعیدی آمدم. در برای گناهان یهودا متحمل رنج شو. برای هر سال مجازات یهودا یک حالی که غرق در حیرت و اندیشه بودم، هفت روز در میان ایشان روز دراز خواهی کشید. 7 «ضمن نمایش محاصره اورشلیم، آستینت نشستم. 16 در پایان آن هفت روز، خداوند به من فرمود: 17 «ای را بالا بزن و با مشت گره کرده، کلام مرا بر ضد آن اعلام نما. 8 تو پسر انسان، من تو را برای اسرائیل به دیدبانی گماشته‌ام تا هرگاه را با طناب می‌بندم تا نتوانی از یک پهلوی به پهلوی دیگر برگردی، تا هشداری برای قوم داشته باشم، تو آن را به ایشان برسانی. 18 اگر اینکه روزهای محاصره خاتمه یابد. 9 «در طی آن سیصد و نود روز من به شخص بدکاری هشدار بدهم که محکوم به هلاکت است، و اول که بر پهلوی چپ می‌خوابی، خوراک تو، نانی تهیه شده از آرد تو این هشدار را به او نرسانی، او توبه نخواهد کرد و نجات نخواهد گندم، جو، باقلا، عدس و ارزن باشد. آنها را در یک ظرف با هم یافت. در این صورت او به سبب گناهش هلاک خواهد شد؛ اما من مخلوط کن و از آن، نان بپز. 10 نان را جیره‌بندی خواهی کرد و هر تو را مسئول هلاکت او خواهم دانست و انتقام خون او را از تو روز یک وعده از آن را خواهی خورد، آن هم نه بیشتر از بیست مثقال! خواهم گرفت. 19 ولی اگر به او هشدار دهی، و او باز به گناه خود 11 روزی دو لیوان آب نیز بیشتر نخواهی نوشید! 12 برای پختن نان، ادامه دهد و توبه نکند، آنگاه او در گناهان خود خواهد مرد؛ اما تو آتش را با مدفوع خشک شده انسان درست خواهی کرد و این کار را مسئول نخواهی بود. 20 اگر شخص پاک و درستکاری، بدکار و در برابر چشمان مردم انجام خواهی داد. 13 به همین منوال قوم گناهکار شود و تو او را از عاقبت کارش آگاه نسازی، من او را هلاک اسرائیل، در سرزمینهایی که تبعیدشان می‌کنم، نان نجس و حرام می‌کنم و او در گناهانش خواهد مرد و اعمال خوب گذشته‌اش نیز خواهند خورد.» 14 گفتم: «آه، ای خداوند بیهوش، چگونه چنین تأثیری در محکومیتش نخواهد داشت؛ اما من تو را مسئول هلاکت او کاری بکنم؟ من در تمام عمرم هرگز نجس نشده‌ام. از جوانی تا به خواهم دانست و تو را مجازات خواهم نمود، 21 ولی اگر به او حال هرگز نه گوشت حرام خورده‌ام، نه گوشت حیواناتی که به‌وسیلهٔ اخطار کنی و او توبه کند، زنده خواهد ماند و تو نیز جان خود را جانوران، دریده شده باشد و نه گوشت حیوانات مردار. من به هیچ نجات خواهی داد.» 22 در آنجا دست خداوند بر من قرار گرفت و وجه خوراک حرام نخورده‌ام.» 15 خداوند فرمود: «بسیار خوب، به او به من فرمود: «برخیز و به بیابان برو و من در آنجا با تو سخن جای مدفوع انسان، می‌توانی از مدفوع گاو استفاده کنی.» 16 آنگاه خواهم گفت.» 23 من نیز برخاستم و رفتم. در آنجا شکوه و جلال خداوند را دیدم، درست همان‌گونه که در رؤیای اول دیده بودم! آنگاه به روی خود به خاک افتادم. 24 سپس روح خدا داخل من شد و مرا و لرز، زده‌دره خواهند خورد. 17 بله، مردم اورشلیم محتاج نان و آب از زمین بلند کرد و چنین فرمود: «به خانه‌ات برو و خود را در آنجا خواهند شد. ایشان با ترس و لرز به یکدیگر نگاه خواهند کرد و زیر زندانی کن. 25 تو را با طناب خواهند بست تا نتوانی حرکت کنی. بار مجازات گناهانشان، هلاک خواهند گشت.»

26 زنان را به کامت خواهم چسباند تا نتوانی این یاغیان را توبیخ و نصیحت کنی. 27 اما هرگاه پیغامی به تو بدهم، زیانت را خواهم گشود تا بتوانی سخن بگویی و کلام مرا به ایشان اعلام نمایی. همچون تیغ سلمانی به کار ببر و با آن موی سر و ریش خود را ببر. سپس موها را در ترازو بگذار و به سه قسمت مساوی تقسیم کن. 2 یک سوم موها را در وسط نقشه‌ای که از اورشلیم کشیدی، بگذار و پس از پایان روزهای محاصره، موها را در همان جا بسوزان. یک سوم دیگر را در اطراف نقشه بپاش و با آن شمشیر آنها را خرد کن. قسمت آخر را در هوا پراکنده ساز تا باد ببرد و من شمشیری در پی یاغی هستم.»

4 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، اجرای بزرگ بگیر و در مقابل خود بگذار و نقش شهر اورشلیم را بر آن حک کن. دور شهر، برجها،

آنها خواهم فرستاد. **3** چند تار مو نیز بردار و در ردای خود مخفی هستم. **8** «اما برخی از شما را از هلاکت رهایی خواهم بخشید و کن. **4** چند تار موی دیگر نیز بردار و در آتش بینداز. از آنجا آتشی بیرون آمده، تمام خاندان اسرائیل را فرا خواهد گرفت.» **5** خداوند در آنجا مرا به یاد خواهد آورد و خواهند دانست که من ایشان را فرمود: «این تمثیل نشان دهندهٔ بلاهایی است که بر شما، اهالی اورشلیم خواهد آمد. چون از احکام و قوانین من روگردانیده، بدتر از بنها کشیده شده است. آنگاه ایشان به سبب تمام کارهای زشتی که قومی اطرافتان شده‌اید، قومیهایی که مرا نمی‌شناسند. **8** بنابراین، مرتکب گردیده‌اند، از خود بیزار شده، **10** خواهند دانست که من من خود بر ضد شما هستم و در برابر تمام قوما، آشکارا مجازاتان خواهم کرد. **9** به سبب گناهان زشتی که مرتکب شده‌اید، شما را چنان سخت مجازات خواهم نمود که نظیرش در گذشته دیده نشده و در آینده نیز دیده نخواهد شد! **10** پدران، فرزندان شما را خواهند خورد و فرزندان پدران شما را؛ و کسانی که باقی بمانند در سراسر دنیا پراکنده خواهند شد. **11** پس خداوند یهوه می‌فرماید: شد، و آنانی که باقی بمانند در محاصره در اثر قحطی و گرسنگی از به حیات خود قسم، چون شما با بنها و گناهانتان، خانهٔ مرا آلوده کرده‌اید، من نیز شما را از بین خواهم برد و هیچ ترحم نخواهم کرد. **12** یک سوم از شما از قحطی و بیماری خواهید مرد. یک سوم روی تپه‌ها و کوهها و زیر درختان سبز و بلوطهای بزرگ بیفتد، یعنی را دشمن خواهد کشت و یک سوم باقیمانده را نیز در سراسر دنیا پراکنده خواهم ساخت و شمشیر دشمن را در آنجا به دنبالان خواهم فرستاد. **13** آنگاه آتش خشم من فرو خواهد نشست و قوم اسرائیل خواهند دانست که من یهوه کلام خود را عملی می‌سازم. **14** تو را تا بدانند که من یهوه هستم.»

7 بار دیگر خداوند یهوه با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر می‌گذرند، درس عبرتی خواهم ساخت. **15** من شما را در دنیا مایهٔ تمسخر و عبرت خواهم گرداند تا همه بدانند که وقتی من با خشم و غضب بر ضد قومی برمی‌خیزم، چه سرنوشت غم‌انگیزی گریبانگیر آن قوم می‌گردد. من که یهوه هستم، این را گفته‌ام. **16** «قحطی را مانند تیرهای هلاک کننده بر شما نازل خواهم کرد و آن را آنقدر سخت خواهم ساخت که تکه‌ای نان نیز برای خوردن نیابید. **17** علاوه بر گرسنگی، جانوران درنده را نیز خواهم فرستاد تا فرزندان را نابود کنند. بیماری و جنگ سرزمین شما را فرا خواهد گرفت، و به ضرب شمشیر دشمن کشته خواهید شد. من که یهوه هستم، این را گفته‌ام!»

6 خداوند به من فرمود: **2** «ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل چشم بدوز و بر ضد آنها پیشگویی کن، **3** و بگو: «ای کوههای اسرائیل، پیام خداوند یهوه را بشنوید که بر ضد شما و رودخانه‌ها و دره‌هاست. جنگی علیه شما بر پا خواهم نمود تا بتخانه‌هایتان نابود گردند. **4** مذبحه‌هایان ویران خواهند شد و مذبحهای بخورتان در هم خواهند شکست؛ و من مردمان را پیش بتخانه‌ها خواهم کشت. **5** اجساد بنی اسرائیل را پیش بتخانه‌هایان خواهم افکند و استخوانهای پرستندگان آنها را در میان مذبحه‌ها خواهم پراکند. **6** هر جا سکونت گزینید، ویرانی خواهد بود. من بتکده‌ها، مذبحها، بتها، مذبحهای بخور و تمام وسایل بت‌پرستی دیگر را که ساخته‌اید نابود خواهم کرد. **7** آنگاه که دیارتان از اجساد پر شد خواهید دانست که من یهوه

بار دیگر خداوند یهوه با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر انسان، به بنی اسرائیل بگو: «این پایان کار سرزمین شماست. **3** دیگر هیچ امیدی باقی نمانده، چون به سبب کارهایتان، خشم خود را بر شما فرو خواهم ریخت و شما را به سزای اعمالتان خواهم رساند. **4** دیگر با چشم شفتت به شما نگاه نخواهم کرد و دلم برای شما نخواهد سوخت. شما را به سزای اعمال زشتتان خواهم رساند تا بدانید که من یهوه هستم. **5** «بلا و مصیبت بی‌دری بر شما نازل می‌شود. اجل و پایان کارتان فرا رسیده است. **7** ای اسرائیل، روز محکومتان نزدیک شده و آن زمان معین رسیده است. روز زحمت و آشفته‌گی نزدیک می‌شود. آن روز، روز ناله‌های غم و درد خواهد بود، نه روز هلهله و شادی! **8** به‌زودی خشم خود را بر شما فرو خواهم ریخت و شما را به سبب تمام بدبها و شرارت‌هایتان تنبیه خواهم نمود؛ دیگر نه چشم‌پوشی خواهم کرد و نه ترحم، تا بدانید که من یهوه شما را مجازات می‌کنم. **10** اجل شما، ای بنی اسرائیل فرا رسیده، چون شرارت و غرورتان به اوج رسیده است. از این همه جماعت و ثروت و حشمت، چیزی باقی نخواهد ماند. **12** «بلا، آن وقت معین رسیده و آن روز نزدیک شده است. در آن روز دیگر چیزی برای خرید و فروش باقی نخواهد ماند، چون تمامی جماعت گرفتار غضب من خواهند شد. **13** حتی اگر تاجر باقی بماند، همه چیز را از دست خواهد داد، زیرا خشم من بر سر همهٔ قوم اسرائیل فرو خواهد ریخت. آنان که به گناه آلوده هستند، همه از بین خواهند رفت. **14** «برای لشکر اسرائیل شبپور آماده‌باش نواخته می‌شود و همه خود را آماده می‌کنند؛

اما کسی برای جنگیدن بیرون نمی‌رود، چون همه زیر خشم و غضب شمالی مذبح قرار دارد. 6 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، می‌بینی من هستم. 15 اگر از شهر بیرون بروند، شمشیر دشمن انتظارشان را چه می‌کند؟ می‌بینی قوم اسرائیل در اینجا به چه گناهان وحشتناکی خواهد کشید، و اگر در شهر بمانند، قحطی و بیماری، آنها را از پای دست می‌زند و باعث می‌شوند از خانه مقدس دور شویم؟ ولی بیا تا در خواهد آورد. 16 هر که موفق به فرار شود، مانند کبوتری که خود گناهان بدتر از اینها را هم به تو نشان بدهم!» 7 آنگاه مرا به دروازه را در کوهها پنهان می‌کند، بی‌کس خواهد شد و یکه و تنها برای حیاط بیرونی خانه خدا آورد و سوراخی در دیوار به من نشان داد. 8 گناهان خود خواهد گریست. 17 دستها همه ضعیف و زانوها همه گفت: «حالا دیوار را بکن!» دیوار را کندم تا به در اتاقی رسیدم. 9 لرزان خواهند بود. 18 ایشان لباس عزا خواهند پوشید و وحشترده و گفت: «داخل شو و ببین چه کارهای زشت و نفرت‌انگیزی در آنجا شرمسار خواهند شد و از غصه و پریشانی سرهای خود را خواهند انجام می‌دهند!» 10 پس داخل شدم و دیدم که بر روی دیوارها، تراشید. 19 «پول و جواهرات خود را دور خواهند ریخت و مثل زباله تصاویر مار و حیوانات زشت و ناپاک، و بتهای اسرائیل نقش شده بیرون خواهند انداخت. چون در روز غضب خداوند، این چیزها دیگر است. 11 هفتاد نفر از بزرگان اسرائیل با یازنیا (پسر شافان) آنجا ارزشی نخواهد داشت، و نخواهد توانست خواهسته‌هایشان را برآورده ایستاده بودند و آن تصاویر را پرستش می‌کردند. هر یک از ایشان سازد و شکمشان را سیر کند. زیرا گناهشان همین پولپرستی است. آتشدانی پر از بخور در دست داشت و ابر غلیظی از دود بخور بالای 20 به جواهراتشان افتخار می‌کردند و با آنها بتهای نفرت‌انگیز و سرشان تشکیل شده بود. 12 خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، کثیف ساختند. پس ثروتشان را از دستشان می‌گیرم 21 و به بیگانگان آیا می‌بینی بزرگان اسرائیل در خفا چه می‌کنند؟ می‌گویند: «خداوند ما و بدکاران به غنیمت خواهیم داد تا آن را از بین ببرند. 22 آنها حتی را نمی‌بیند! او این سرزمین را رها کرده است!» 13 سپس گفت: خانه مرا نیز غارت و ویران خواهند کرد و من مانع ایشان نخواهم شد. 23 «برای اسیر نمودن قوم من زنجیرها آماده سازید، چون دروازه شمالی خانه خداوند آورد و زانی را نشان داد که آنجا نشسته سرزمین ایشان از خونریزی و جنایت پر است. اورشلیم مملو از ظلم و بودند و برای مرگ خدای خود، تموز گریه می‌کردند. 15 خداوند ستمکاری است، از این رو ساکنانش را به اسارت خواهم فرستاد. 24 فرمود: «می‌بینی؟ ولی از این بدتر را هم به تو نشان خواهم داد.» 16 شرورترین قومه‌ها را به اورشلیم خواهم آورد تا خانه‌هایشان را اشغال کنند، و استحکامات نظامی را که به آنها می‌بالند در هم بکوبند و عبادتگاهشان را بی‌حرمت نمایند، تا غرورشان در هم بشکند. 25 زیرا پشت به عبادتگاه و رو به مشرق ایستاده بودند و آفتاب را پرستش وقت ناپودی اسرائیل رسیده است. آرزوی آرامش خواهند کرد ولی از آرامش خبری نخواهد بود. 26 بلا پشت بلا خواهد رسید. همه جا صحبت از بدبختی خواهد بود! از نبی جوایی هدایت خواهند شد کارها، همه جا را از ظلم و ستم پر ساخته‌اند. ببین چطور به من ولی جوایی نخواهند گرفت. کاهنان و ریش‌سفیدان نیز سخنی برای هدایت و راهنمایی نخواهند داشت پادشاه و بزرگان از نومیدی گریه خواهند کرد. مردم از وحشت خواهند لرزد، چون مطابق بدیهایی که کرده‌اند، با آنان رفتار خواهم نمود و ایشان را به سزای اعمالشان گوش نخواهم داد.»

9 آنگاه خدا با صدایی بلند گفت: «مأموران مجازات شهر را فرا در روز پنجم ماه ششم از سال ششم اسارت، در خانه خود با خوان! بگو سلاح‌هایشان را بیاورند!» 2 ناگاه شش مرد از دروازه بزرگان یهودا گفتگو می‌کردم که ناگاه دست خداوند یهوه بر من قرار شمالی آمدند و هر یک، سلاح خود را در دست داشت. همراه آنها گرفت. 2 همان موقع در رؤیا چیزی شبیه به انسان دیدم که بدنش از کمر به پایین مانند شعله‌های آتش تابان بود و از کمر به بالا، همچون فلزی برای می‌درخشید. 3 سپس چیزی شبیه به دست به طرفم دراز شد و موی سر مرا گرفت. آنگاه روح خدا در رؤیا مرا به آسمان بالا برد و به اورشلیم به دروازه شمالی آورد، که در آنجا آن بت بزرگ که باعث خشم خداوند شده بود، قرار داشت. 4 ناگهان حضور پرجلال پیشانی کسانی که به خاطر شرارت‌هایی که در این شهر انجام می‌شود، خدای اسرائیل را در آنجا دیدم، درست همان‌طور که قبلاً در بیابان دیده بودم. 5 خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، به سمت مردان دیگر فرمود: «به دنبال او به شهر بروید و کسانی را که بر شمال بنگر.» نگاه کردم و دیدم که آن بت بزرگ در کنار دروازه پیشانی‌شان علامت ندارند، بکشید. هیچ‌کس را زنده نگذارید و به

کسی رحم نکنید. **6** پیر و جوان، دختر و زن و بچه، همه را از بین کروی چهار صورت داشت؛ نخستین صورت، شبیه صورت گاو، ببرید؛ ولی به کسانی که بر روی پیشانی‌شان علامت هست، دست دومین، شبیه صورت انسان، سومین، مانند صورت شیر و چهارمین، نزنید. این کار را از خانه من شروع کنید.» پس با کشتن بزرگان قوم که در خانه خدا بودند، کشتار را شروع کردند. **7** خداوند به ایشان گفت: «این عبادتگاه را آلوده کنید! حیاط آن را از جنازه پر سازید! دست به کار شوید!» پس ایشان فرمان خدا را در تمام شهر برمی‌خاستند و در کنار آنها می‌ماندند، و وقتی کروی‌بان می‌ایستادند، اجرا کردند. **8** وقتی آنها کشتار را شروع کردند و من تنها مانده بودم، رو به خاک افتادم و فریاد زدم: «ای خداوند یهوه! آیا تو بر اورشلیم آتقدر غضبناک هستی که هر کسی را که در اسرائیل باقی مانده باشد، از بین خواهی برد؟» **9** او در پاسخ فرمود: «گناهان قوم اسرائیل و یهودا خیلی زیاد است. تمام سرزمین پر است از ظلم و زمین برخاستد و بر بالای دروازه شرقی خانه خدا ایستادند، در حالی جنایت! ایشان می‌گویند: "خداوند این را نمی‌بیند! او این سرزمین را رها کرده است!" **10** پس من نیز بر ایشان رحم نخواهم کرد و از سر تفصیر ایشان نخواهم گذشت. آنها را به سزای همه اعمالشان خواهم رساند.» **11** آنگاه مردی که لباس کتانی پوشیده و دوات و قلم با خود داشت، آمد و گفت: «فرمانی که داده بودی، اجرا شد.»

10 ناگهان دیدم که بر صفحه‌ای که بالای سر کروی‌بان بود، چیزی مثل یک تخت سلطنتی به رنگ یاقوت کبود ظاهر شد. **2** آنگاه خداوند به مرد کتان‌پوش فرمود: «به میان چرخه‌هایی که زیر کروی‌بان است برو و مشتی از زغال افروخته بردار و آن را بر روی شهر بپاش.» آن مرد در مقابل دیدگان من این کار را کرد. **3** وقتی او به میان چرخه‌ها رفت، کروی‌بان در قسمت جنوبی خانه خدا ایستاده بودند، و ابری حیاط درونی را پر کرد. **4** سپس حضور پرجلال خداوند از بالای سر کروی‌بان برخاست و بر آستانه خانه خدا قرار گرفت و خانه خدا از ابر جلال پر شد و حیاط آن از درخشش پرشکوه حضور خداوند آکنده گشت. **5** صدای بالهای کروی‌بان، مانند صدای خدای قادر مطلق بود و تا حیاط بیرونی به طور واضح شنیده می‌شد. **6** وقتی خداوند به آن مرد کتان‌پوش دستور داد که به میان کروی‌بان برود و از میان چرخه‌ها یک مشت زغال افروخته بردارد، او رفت و کنار یکی از چرخه‌ها ایستاد، **7** و یکی از کروی‌بان دست خود را دراز کرد و مقداری زغال افروخته از آتشی که در میانشان بود، برداشت و در دست مرد کتان‌پوش گذاشت. او هم گرفت و بیرون رفت. **8** (هر کروی، زیر بالهای خود، چیزی شبیه به دست انسان داشت.) **9** هر یک از آن چهار کروی، یک چرخ کنار خود داشت و شنیدم که به این چرخه‌ها «چرخ در چرخ» می‌گفتند، چون هر چرخ، یک چرخ دیگر در داخل خود داشت. این چرخه‌ها مثل یاقوت سبز می‌درخشیدند و نوری سبز متمایل به زرد از خود منتشر می‌کردند. ساختمان این چرخه‌ها به گونه‌ای بود که کروی‌بان می‌توانستند به هر جهتی که بخواهند بروند. وقتی می‌خواستند مسیر خود را تغییر بدهند، دور نمی‌زدند بلکه صورتشان به هر سمتی که متمایل می‌شد، به همان سمت می‌رفتند. هر یک از آن چهار چرخ با پره‌ها و لبه‌هایش پر از چشم بود. **14** هر

را هلاک سازی؟» 14 بار دیگر خداوند سخن گفت و فرمود: 15 پیغامی است از جانب خداوند یهوه به پادشاه و تمام قوم اسرائیل که «ای پسر انسان، آنانی که در اورشلیم باقی مانده‌اند، دربارهٔ هوموطنان تبعیدی تو می‌گویند: "خداوند آنها را تبعید کرد، چون دلشان از او دور که بر سرشان خواهد آمد، چون از خانه و کاشانه‌شان بیرون رانده، به بود. بنابراین، زمینهای ایشان را به ما داده است." 16 «ولی تو به اسارت برده خواهی شد. 12 حتی پادشاه، شبانه اسباب خود را بر تبعیدی‌ها بگو که هر چند ایشان را در سرزمینهای مختلف پراکنده دوش گذاشته، از شکافی که در دیوار شهر برایش ایجاد خواهند ساخته‌ام، اما تا وقتی که در آنجا هستند، من پناهگاه مقدس ایشان خواهم بود. 17 ایشان را از هر جایی که پراکنده کرده‌ام، گرد خواهم آورد و سرزمین اسرائیل را بار دیگر به آنها خواهم بخشید. 18 هنگامی که به آنجا بازگردند، تمام آثار بت‌پرستی را از میان خواهند برد. 19 که در بابل خواهد مرد، ولی آنجا را نخواهد دید. 14 اطرافیان، به ایشان دل و روحی تازه خواهم داد. دل سنگی را از ایشان گرفته، دلی نرم و مطیع به آنان عطا خواهم کرد، 20 تا احکام و دستورهای مرا اطاعت کنند. آنگاه آنان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان. 19 را در سرزمینهای مختلف پراکنده سازم، آنگاه خواهند دانست که 21 اما آنانی را که در اورشلیم در پی بت‌پرستی هستند، به سزای اعمالشان خواهم رسانید.» خداوند یهوه این را می‌گوید. 22 آنگاه کرویانی که آن چرخها در کنارشان دیده می‌شد، بالهای خود را گشودند. حضور پرجلال خدای اسرائیل نیز بالای ایشان قرار داشت. 23 سپس حضور پرجلال خداوند از میان شهر برخاست و روی کوهی که در شرق شهر بود، قرار گرفت. 24 پس از آن، روح خدا مرا به بابل نزد یهودیان تبعیدی بازگرداند. به این ترتیب رؤیای سفر من به اورشلیم پایان یافت، 25 و من هر چه را که خداوند نشان داده بود، برای تبعیدی‌ها بازگو کردم.

12

بار دیگر پیغامی از طرف خداوند به من رسید. خداوند فرمود: 2 «ای پسر انسان، تو در میان قومی عصیانگر زندگی می‌کنی که چشم دارند و نمی‌بینند، گوش دارند و نمی‌شنوند، چون یاغی هستند. 3 حال، برای آنکه بدانند که چه واقعه‌ای به‌زودی رخ خواهد داد، بار و بنهات را در روز روشن جمع کن و مانند کسی که به تبعید برده می‌شود، در مقابل انتظار ایشان کوچ کن. شاید این یاغیان ببینند و معنی کار تو را بفهمند. 4 بار و بنهات را به هنگام روز از خانه بیرون بیاور تا بتوانند ببینند. سپس مانند اسیرانی که سفر دور و درازی در پیش دارند، شبانگاه حرکت کن و 5 در مقابل چشمان ایشان، شکافی در دیوار ایجاد کن و وسایل خود را از آن بیرون ببر. 6 در همان حال که نگاه می‌کنند، بار و بنهٔ خود را بر دوش بگذار و شبانه از آنجا دور شو. صورتت را نیز پوشان تا سرزمینی را که ترک می‌کنی نتوانی ببینی. این کار تو نمایشی است از واقعه‌ای که به‌زودی در اورشلیم روی خواهد داد.» 7 پس همان‌طور که خدا به من فرمود، عمل کردم. بار و بنه‌ام را مثل یک تبعیدی جمع کردم و در روز روشن بیرون آوردم و به هنگام شب، شکافی در دیوار ایجاد کردم و در حالی که مردم نگاه می‌کردند، بار و بنه‌ام را بر دوش گرفتم و در تاریکی بیرون رفتم. 8 صبح روز بعد، خداوند به من چنین فرمود: 9 «ای پسر انسان، حال که قوم عصیانگر اسرائیل می‌پرسند که معنی این کارها چیست، 10 به ایشان بگو که این

پیغامی است از جانب خداوند یهوه به پادشاه و تمام قوم اسرائیل که «ای پسر انسان، آنانی که در اورشلیم باقی مانده‌اند، دربارهٔ هوموطنان تبعیدی تو می‌گویند: "خداوند آنها را تبعید کرد، چون دلشان از او دور که بر سرشان خواهد آمد، چون از خانه و کاشانه‌شان بیرون رانده، به بود. بنابراین، زمینهای ایشان را به ما داده است." 16 «ولی تو به اسارت برده خواهی شد. 12 حتی پادشاه، شبانه اسباب خود را بر تبعیدی‌ها بگو که هر چند ایشان را در سرزمینهای مختلف پراکنده دوش گذاشته، از شکافی که در دیوار شهر برایش ایجاد خواهند ساخته‌ام، اما تا وقتی که در آنجا هستند، من پناهگاه مقدس ایشان خواهم بود. 17 ایشان را از هر جایی که پراکنده کرده‌ام، گرد خواهم آورد و سرزمین اسرائیل را بار دیگر به آنها خواهم بخشید. 18 هنگامی که به آنجا بازگردند، تمام آثار بت‌پرستی را از میان خواهند برد. 19 که در بابل خواهد مرد، ولی آنجا را نخواهد دید. 14 اطرافیان، به ایشان دل و روحی تازه خواهم داد. دل سنگی را از ایشان گرفته، دلی نرم و مطیع به آنان عطا خواهم کرد، 20 تا احکام و دستورهای مرا اطاعت کنند. آنگاه آنان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان. 19 را در سرزمینهای مختلف پراکنده سازم، آنگاه خواهند دانست که 21 اما آنانی را که در اورشلیم در پی بت‌پرستی هستند، به سزای اعمالشان خواهم رسانید.» خداوند یهوه این را می‌گوید. 22 آنگاه کرویانی که آن چرخها در کنارشان دیده می‌شد، بالهای خود را گشودند. حضور پرجلال خدای اسرائیل نیز بالای ایشان قرار داشت. 23 سپس حضور پرجلال خداوند از میان شهر برخاست و روی کوهی که در شرق شهر بود، قرار گرفت. 24 پس از آن، روح خدا مرا به بابل نزد یهودیان تبعیدی بازگرداند. به این ترتیب رؤیای سفر من به اورشلیم پایان یافت، 25 و من هر چه را که خداوند نشان داده بود، برای تبعیدی‌ها بازگو کردم.

13

خداوند با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر انسان، کلام مرا بر ضد انبیای دروغین اسرائیل اعلام نما، بر ضد انبیایی که افکار خود را به عنوان پیغام من بیان می‌کنند.» 3 خداوند یهوه فرمود: «وای ایشان بگو که یهوه چنین می‌فرماید: "از این پس، دیگر تأخیر رخ نخواهد داد. هر سخنی که گفته باشم، واقع خواهد شد!"» این را خداوند یهوه می‌گوید.

حال آنکه هیچ کلامی از جانب من بر ایشان نازل نشده است. 4 را باطل کرده، دعاهایان را بی اثر خواهم ساخت و قوم خود را از دام «ای مردم اسرائیل، انبیای شما مانند روپاهانی در خرابه‌ها هستند. شما رهایی خواهم بخشید. 21 دستارهای افسون را خواهم درید و ایشان هیچ نفعی به شما نرسانده‌اند. 5 آنان هیچگاه خرابیهای حصار شهر را تعمیر نکردند تا بتوانید در آن روزی که خداوند مقرر کرده، در برابر دشمن بایستید. 6 رُپاهای ایشان باطل است و پیشگویی‌هایشان مردم درستکار را برخلاف میل من، دل شکسته و دردمند ساخته‌اید، دروغ! می‌گویند که پیغامشان از جانب من است، در حالی که من ولی افراد شرور را تشویق کرده‌اید و باعث شده‌اید آنها از راههای ایشان را نفرستادم. با وجود این، انتظار دارند که پیشگویی‌هایشان عملی شوند! 7 ای پیام‌آوران دروغین، رُپاهای و پیامهایان، همه دروغ است! می‌گویند که آنها از طرف من می‌باشد، در حالی که من هیچگاه به شما سخن نگفتم!» 8 از این رو خداوند یهوه می‌فرماید: بدانید که من یهوه هستم!»

14 روزی عده‌ای از بزرگان اسرائیل به دیدنم آمدند تا برای آنها از خداوند طلب راهنمایی کنم. 2 همان وقت خداوند با من سخن گفت و فرمود: 3 «ای پسر انسان، این اشخاص، دلشان پیش پتهایشان است و در پی چیزهایی هستند که آنها را به گناه می‌کشاند؛ پس چرا از من طلب راهنمایی می‌کنند؟ 4 حال، از جانب من به ایشان چنین بگو: «هر کس که در اسرائیل پتها و شرارت را در دل خود جای داده باشد و برای طلب راهنمایی، پیش یک نبی برود، من که خداوند هستم، خودم به درخواست او پاسخ خواهم داد، پاسخی فراخور تعداد پتهایش! 5 آری، چنین خواهم کرد تا افکار و دلهای قوم خود را که به سبب بت‌پرستی‌شان از من برگشته، دوباره تسخیر کنم. 6 «بنابراین، از جانب من به ایشان بگو: «خداوند یهوه چنین می‌فرماید: توبه کنید! پتهای خود را رها سازید و از شرارت روگردان شوید. 7 زیرا اگر کسی، چه از قوم اسرائیل و چه از بیگانگانی که در سرزمین شما زندگی می‌کنند، از پیروی من دست کشیده، در پی پتها و شرارت‌های خود برود و در همان حال برای طلب راهنمایی پیش یک مرد خدا بیاید، من که خداوند هستم، خود، جواب او را خواهم داد. 8 «نظر خود را با خشم بر آن شخص خواهم دوخت و نابودش خواهم ساخت تا مایهٔ عبرت و وحشت دیگران گردد. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم. 9 اما اگر یکی از انبیا، پیامی برای او بیاورد، بدانید که آن نبی گمراه است و پیامش نیز دروغ! من، یهوه، اجازه داده‌ام که او گمراه شود. بنابراین، قوم خود، اسرائیل را از وجود او پاک خواهم ساخت. 10 هم آن نبی دروغین و هم آن شخص گناهکاری که ادعا می‌کند در طلب هدایت من است، هر دو به یکسان مجازات خواهند شد. 11 تا قوم اسرائیل پیاموند که از من دور نشوند و دیگر خود را به گناه آلوده نسازند، بلکه آنها قوم من باشند و من خدای ایشان!» این را خداوند یهوه می‌گوید. 12 سپس این پیغام از جانب خداوند بر من نازل شد: 13 «ای پسر انسان، هرگاه مردم این سرزمین از من روگردانده، در حق من گناه ورزند، و به سبب آن نانشان را قطع کنم و چنان قحطی سختی بفرستم تا انسان و حیوان از بین بروند، 14 آنگاه حتی اگر نوح و دانیال و ایوب هم در میانشان باشند، خداترسی و درستکاری ایشان فقط باعث نجات مرا طلسم کرده‌اید و مانند پرنده‌ای به دام انداخته‌اید. طلسمهای شما

جان خودشان خواهد شد! این را خداوند بیهوش می‌گوید. **15** «یا اگر نافت را بریدند، نه تو را شستند و نه در قنடை پیچیدند. **5** هیچ کس این سرزمین را مورد هجوم حیوانات وحشی قرار ندهد تا ویرانش کنند، کوچکترین توجهی به تو نداشت و دلش به حال تو نمی‌سوخت و آنچنان که از ترس حیوانات کسی جرأت نکند از آنجا بگذرد، **16** اگرچه آن سه مرد درستکار هم در آنجا باشند، به حیات خود سوگند که نخواهند توانست حتی جان فرزندان خود را رهایی دهند، بلکه فقط خودشان نجات خواهند یافت و بقیه همه از بین خواهند رفت! **17** «یا این سرزمین را درگیر جنگ کنم و سپاه دشمن را بر آن دارم که همه چیز را از بین ببرند، **18** اگرچه این سه مرد خداترس در آن سرزمین زندگی کنند، به حیات خود سوگند که حتی قادر به رهایی دادن جان فرزندانشان نیز نخواهند بود و تنها خودشان نجات خواهند یافت! **19** «و یا اگر این سرزمین را دچار وبا سازم و در خشم خود، انسان از آن من شدی. **9** سپس شستشویت دادم تا از خونت پاک شوی و حیوان را هلاک کنم و از بین ببرم، **20** اگرچه نوح و دانیال و بر بدنت روغن مالیدم. **10** لباسهای زیبای قلابدوی شده، از جنس ایوب در میان آنها باشند، به حیات خود سوگند که نخواهند توانست حتی جان پسران و دخترانشان را رهایی دهند؛ درستکاری آنها فقط خودشان را نجات خواهد داد! **21** «پس حال، ببینید چه مصیبت بزرگی پدید خواهد آمد، زمانی که این چهار مجازات سهمگین خود را بر اورشلیم بفرستم تا انسان و حیوان را از بین ببرد، یعنی جنگ، قحطی، وبا و حیوانات درنده را! **22** «اما اگر کسانی زنده باقی بمانند و فرزندان خود را نیز از هلاکت نجات دهند و به نزد شما به بابل بیایند، آنگاه با چشمان خود خواهید دید که چقدر شرورند و خواهید دانست که حق داشتم اورشلیم را اینچنین مجازات نمایم. **23** بله، با دیدن رفتار و کارهای گناه‌آلود ایشان، پی خواهید برد که آنچه کرده‌ام، بی‌سبب نبوده است.» این را خداوند بیهوش می‌گوید.

15 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، چوب درخت انگور به چه کار می‌آید؟ در مقایسه با سایر درختان، به چه دردی می‌خورد؟ **3** آیا چوبش مصرفی دارد؟ آیا می‌توان با آن میخی ساخت و ظروف را بر آن آویخت؟ **4** فقط به درد افروختن آتش می‌خورد؛ و هنگامی که آتش، دو سرش را سوزاند و میانش را زغال کرد، دیگر برای هیچ کاری فایده‌ای ندارد. **5** پیش از سوختنش مصرفی نداشت، چه برسد به زمانی که زغال و نیمسوز شده باشد! **6** «حال، همان‌گونه که چوب درخت انگور را از میان سایر درختان جنگل برای هیزم تعیین کرده‌ام، مردم اورشلیم را نیز برای مجازات مقرر نموده‌ام. اگر از یک آتش رهایی یابند، آتشی دیگر ایشان را فرو خواهد گرفت. آنگاه خواهید دانست که من بیهوش هستم. **8** به سبب بت‌پرستی آنها، من سرزمینشان را ویران خواهم ساخت.» این را خداوند بیهوش می‌گوید.

16 بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر انسان، اورشلیم را از گناهان و اعمال نفرت‌انگیزش آگاه ساز، **3** و به او از جانب من چنین بگو: «خداوند بیهوش چنین می‌گوید: تو در سرزمین کنعان چشم به جهان گشودی. پدرت آموری بود و مادرت، حیثی! **4** وقتی به دنیا آمدی، کسی اهمیتی به تو نداد؛ نه

را از تو باز پس گیرم. تو را در جنگ فلسطینی‌ها که تشنه خونت هستند، رها کرده‌ام. حتی آنها نیز از رفتار شرم‌آورد نفرت دارند. 28 فقر و مستمندان نبودند. 50 آنها با کمال گستاخی در حضور من «با آشوری‌ها نیز زنا کردی، زیرا با ایشان هم‌پیمان شدی و پتھایشان را پرستیدی. ولی با همه اینها، سیر نشدی! 29 پس به پتھای بابل، سرزمین بازرگانات، روی آوردی، ولی به این هم قانع نشدی. 30 «چقدر تو سست اراده هستی! کارهای تو، کارهای یک روسپی بی‌حیاست! 31 بر سر هر راه، بتخانه و بر سر هر کوچه، فاحشه‌خانه ساختی! ولی تو مانند فاحشه‌های دیگر، به دنبال پول نیستی. 32 تو همچون همسری خیانتکار هستی که شوهر خود را رها می‌کند و به آغوش مردان دیگر پناه می‌برد. 33 فاحشه‌ها برای کارشان اجرت می‌گیرند، اما تو به فاسقان خود هدیه و رشوه می‌دهی تا با تو همبستر شوند. 34 پس تو برعکس فاحشه‌های دیگر عمل می‌کنی؛ بجای اینکه از فاسقات پول بگیری، تو به آنها پول می‌دهی! 35 «حال، ای فاحشه، کلام خداوند را بشنو: 36 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: آن روزها با تکبر و غرور سدوم را مسخره می‌کردی، 57 اما حال که به سبب فساد و زناکاری با فاسقات، یعنی پرستش و عبادت بتها، و شرارت برای همه عیان و آشکار گشته، خودت نیز مورد تمسخر و نیز برای آنکه فرزندان را برای خدایانت قربانی کردی، 37 اینک من فاسقان یعنی همدستانات را، چه آنانی را که دوست داشتی و چه آنانی را که دوست نداشتی، همه را گرد خواهم آورد و در مقابل ایشان تو را عریان خواهم ساخت. 38 تو را برای جنایت‌ها و زناکاریهایت، با خشم و غضب، مجازات و هلاک خواهم نمود. 39 تو را به دست این قومها، یعنی فاسقات خواهم سپرد. آنان عشرتکده‌ها و بتخانه‌هایت را با خاک یکسان کرده، تمام جواهرات زیبایت را غارت خواهند نمود و برهنه و بی‌نوا رهایت خواهند ساخت. 40 آنها تو را سنگسار کرده، با شمشیر پاره‌پاره خواهند نمود. 41 خانه‌هایت را خواهند سوزاند و در مقابل زنان دیگر مجازات خواهند کرد. من تو را از زناکاری با بتها باز خواهم داشت و دیگر نخواهم گذاشت که به فاسقات یعنی به همدستانات اجرت و رشوه دهی. 42 آنگاه آتش خشم و غیرت من فرو خواهد نشست و آرام خواهد گرفت و دیگر غضبناک نخواهم بود. 43 تو دوران جوانی خود را به فراموشی سپردی و با کارهایت مرا رنجانیدی و زناکاریهایت را هم بر آنها افزودی. پس من هم تو را به سزای اعمال می‌رسانم. 44 «ای اورشلیم، مردم درباره تو خواهند گفت که چنان مادری، چنین دختری هم باید داشته باشد. 45 تو براستی شبیه مادرت هستی که از شوهر و فرزندانش نفرت می‌داشت؛ تو درست شبیه خواهرانت هستی که از شوهران و فرزندان‌شان بیزار بودند. براستی که مادرت حیثی بود و پدرت آموزی! 46 «خواهر بزرگ تو سامره است که با دخترانش یعنی آبادی‌های اطرافش، در شمال تو زندگی می‌کنند. خواهر کوچکت سدوم است که با دخترانش در جنوب تو ساکن هستند. 47 تو نه فقط راهها و گناهان ایشان را تقلید کردی، بلکه در مدتی کوتاه، از آنان جلو افتادی و از ایشان فاسدتر شدی. 48 به ذات مقدس خود سوگند که سدوم و آبادی‌های اطرافش، به اندازه تو و آبادی‌هایت، فاسد و شریر نبودند! 49 گناه خواهرت سدوم و دخترانش این بود که

17 خداوند با من سخن گفت و فرمود: 2 «ای پسر انسان، برای قوم اسرائیل داستانی تعریف کن و مثلی بیاور. به ایشان چنین بگو: 3 «عقبای بزرگ با بالهای نیرومند و پهن و پره‌های رنگارنگ، به لبنان آمد و بالاترین جوانه درخت سرو را کند و به شهر تجار و بازرگانان برد. 5 سپس تخرمی از سرزمین اسرائیل گرفت و آن را در زمینی حاصلخیز، در کنار نهری کاشت تا به سرعت مانند درخت بید، رشد کند. 6 این نهال رشد کرد و تبدیل به تکی کوتاه و پهن شد، شاخه‌های آن به سوی عقاب رو به بالا نمو کرد و ریشه‌های آن در اعماق زمین فرو رفت و شاخه‌های قوی و برگهای انبوه تولید نمود. 7 اما روزی، عقاب بزرگ دیگری با بالهای نیرومند و پره‌ای بسیار، پدیدار گشت. درخت، با دیدن این عقاب، ریشه‌ها و شاخه‌های خود را به سوی او گستراند تا بلکه این عقاب او را بیشتر سیراب

نماید، 8 هر چند که در زمینی خوب و سیراب کاشته شده بود تا درخت خشک را سبز می‌کنم. من که یهوه هستم، این را گفته‌ام و درختی زیبا گردد و شاخ و برگ و میوه فراوان بیاورد. 9 «حال، انجام خواهد داد.»

آیا گمان می‌کنید که آن درخت خواهد توانست به رشد خود ادامه دهد؟ آیا آن عقاب نخستین، آن را ریشه‌کن نخواهد کرد و شاخه‌ها و میوه‌هایش را نخواهد کند تا خشک شود؟ برای ریشه‌کن کردنش هم نیازی به نیروی زیاد و افراد بسیار نخواهد بود! 10 اگرچه این تاک، خوب کاشته شده، ولی دوامی نخواهد داشت! وقتی باد شرقی و گرم بر آن بوزد، در همان خاک مرغوب که کاشته شده، خشک خواهد شد و از بین خواهد رفت.» 11 آنگاه خداوند به من فرمود: 12 «از این قوم باغی پیرس که آیا معنی داستان عقاب را می‌دانند؟ به ایشان بگو که عقاب اول، پادشاه بابل است که به اورشلیم آمد و پادشاه و بزرگان مملکت را با خود به بابل برد. 13 سپس با یکی از اعضای خاندان سلطنتی یعنی همان تخمی که در زمین حاصلخیز کاشته شد، عهد بست و او را قسم داد که نسبت به این عهد وفادار بماند. به این ترتیب پادشاه بابل، بزرگان قوم را تبعید کرد، 14 تا یهودا ضعیف شده، دیگر نتواند سر بلند کند، بلکه نسبت به عهد خود وفادار بماند. 15 «با وجود این، پادشاه یهودا سر به شورش گذاشت و هیتی به مصر یعنی نزد همان عقاب دوم فرستاد تا سپاهی بزرگ همراه با اسبان بسیار از او دریافت کند. ولی آیا او با چنین پیمان‌شکنی‌ها، کاری از پیش خواهد برد؟ آیا به پیروزی دست خواهد یافت؟ 16 به هیچ وجه! به حیات خود قسم که پادشاه یهودا در بابل خواهد مرد چون برخلاف پیمانی که با پادشاه بابل بسته بود، عمل کرده است. آری، او در مملکت همان پادشاهی که او را بر تخت سلطنت نشانده، خواهد مرد! 17 وقتی پادشاه بابل در برابر اورشلیم، استحکامات بر پا کند و سنگرها بسازد تا بسیاری را هلاک نماید، از سوی پادشاه مصر و لشکر بزرگ او کمکی به یهودا نخواهد رسید، 18 زیرا پادشاه یهودا سوگند و پیمان وفاداری خود را نسبت به پادشاه بابل خوار شمرده و آن را شکست. بنابراین، جان به در نخواهد برد. 19 «پس خداوند یهوه چنین می‌گوید: به حیات خود قسم می‌خورم که او را مجازات خواهم نمود زیرا سوگندی را که به نام من خورده بود، زیر پا گذاشت. 20 برای او دامی خواهم گسترد و در کمند خود گرفتارش خواهم ساخت و او را به بابل آورده، به سبب خیانتی که به من ورزیده، محاکمه خواهم نمود. 21 بهترین سربازان او به ضرب شمشیر کشته خواهند شد و باقی ماندگان، به هر سو پراکنده خواهند گشت. آنگاه خواهید دانست که من، یهوه، این سخنان را گفته‌ام.» 22 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «من بهترین و نازکترین شاخه را از نوک بلندترین درخت سرو خواهم گرفت و روی قله بلندترین کوه اسرائیل خواهم نشاندم. آن شاخه، درختی زیبا و باشکوه خواهد شد که شاخه‌ها آورده، میوه خواهد داد. همه نوع پرندۀ در آن آشیانه خواهند کرد و زیر سایه شاخه‌هایش پناه خواهند گرفت. 24 آنگاه همه خواهند دانست که من، یهوه، درختان بلند را قطع می‌کنم و درختان کوچک را رشد می‌دهم؛ درخت سبز را خشک و

بگویند: "چون خدا نتوانست از ایشان محافظت کند، ایشان را از بین برد." 15 اما در بیابان قسم خوردم که ایشان را به سرزمینی که به از سرزمینهایی که در آنجا پراکنده هستید، بیرون خواهم آورد. 35 آنان داده بودم، نیلورم به سرزمینی که شیر و عسل در آن جاریست و شما را به بیابان امتهای آورده، در آنجا شما را داوری و محکوم خواهم بهترین جای دنیااست. 16 زیرا از احکام من سرپیچی کرده، قوانین نمود، همانگونه که پدرانان را پس از بیرون آوردن از مصر، در بیابان مرا شکستند و روز شَبات را بی حرمت کرده، به سوی بتها کشیده داوری و محکوم کردم. 37 شما را به دقت خواهم شمرد تا فقط عده شدند. 17 با وجود این، بر آنان ترحم نمودم و ایشان را در بیابان به کمی از شما بازگردند، 38 و بقیه را که سرکش بوده، به من گناه طور کامل هلاک نکردم و از بین نبردم. 18 «بنابراین، در بیابان به می کنند، از میان شما جدا خواهم نمود. ایشان را از سرزمینهایی که فرزندان ایشان گفتند: "به راه پدران خود نروید و به سنت آنها عمل به آنجا تبعید شده اند بیرون خواهم آورد، ولی نخواهم گذاشت وارد نکنید و خود را با پرستش بتهای ایشان نجس نسازید، 19 چون یهوه خدای شما، من هستم؛ پس فقط از قوانین من پیروی کنید و احکام مرا بجا آورید؛ 20 و حرمت روزهای شَبات را نگاه دارید، زیرا روز شَبات، نشان عهد بین ماست تا به پادتان آورد که من یهوه، خدای شما هستم." 21 «اما فرزندان ایشان هم نافرمانی کردند. آنان قوانین مرا شکستند و از احکام حیات بخش من سرپیچی کردند و حرمت روز شَبات را نیز نگاه نداشتند. پس خواستم که خشم و غضب خود را همان جا در بیابان نازل کنم و همه را از بین ببرم. 22 اما پذیرفت. 41 وقتی شما را از تبعید بازگردانم، برایم همچون هدایای باز هم برای حفظ حرمت نام خود در میان اقوامی که قدرت مرا به هنگام بیرون آوردن بنی اسرائیل از مصر دیده بودند، ایشان را از بین نبردم. 23 اما همان زمان که در بیابان بودند، قسم خوردم که ایشان را در سراسر جهان پراکنده سازم، 24 زیرا احکام مرا بجا نیاوردند و قوانین مرا شکستند و روز شَبات را بی حرمت کرده، به سوی بتهای پدرانان بازگشتند. 25 پس من نیز اجازه دادم قوانین و احکامی را پیروی کنند که حیات در آنها نبود. 26 بله، گذاشتم فرزندان خود را به عنوان قربانی برای بتهایشان بسوزانند و با این کار، خود را نجس سازند. بدین ترتیب ایشان را مجازات کردم تا بدانند که من یهوه هستم. 27 «ای پسر انسان، به قوم اسرائیل بگو که وقتی پدرانان را به سرزمین موعود آوردم، در آنجا نیز به من خیانت ورزیدند، چون روی هر تپه بلند و زیر هر درخت سبز، برای بتها قربانی می کردند و بخور می سوزانند؛ عطر و بخور خوشبو و هدایای نوشیدنی خود را می آوردند و به آنها تقدیم می کردند، و با این کارها، خشم مرا برمی انگیزند. 29 به ایشان گفتم: "این مکان بلند که برای قربانی به آنجا می روید، چیست؟" به همین جهت تا به حال آن محل را مکان بلند می نامند. 30 آنگاه خداوند یهوه فرمود که به آنانی که نزد من آمده بودند، از جانب او چنین بگویم: «آیا شما نیز می خواهید مانند پدرانان، با بت پرستی، خود را نجس سازید؟ 31 شما هنوز هم برای بتها هدیه می آورید و پسران کوچک خود را برای آنها قربانی کرده، می سوزانید؛ پس چگونه انتظار دارید که به دعاها و شما گوش دهم و شما را هدایت نمایم؟ به حیات خود قسم که هیچ هدایت و پیغامی به شما نخواهم داد. 32 آنچه در فکرتان هست، هرگز عملی نخواهد شد. شما می خواهید مثل قومهای مجاور شوید و مانند آنها، بتهای چوبی و سنگی را بپرستید. 33 به حیات خود سوگند که من خود، با مشت آهنین و قدرتی عظیم و با خشمی برافروخته، بر

21 خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، رو به سوی اورشلیم نموده، کلام مرا بر ضد سرزمین اسرائیل و مکانهای مقدس آن اعلام نما! 3 بگو که خداوند چنین می فرماید: «ای اسرائیل، من علیه تو هستم. من شمشیر خود را از غلاف بیرون کشیده، ساکنانت را، چه عادل و چه شریر، همه را نابود خواهم نمود. 4 شمشیر من در سراسر سرزمین، از جنوب تا شمال، همه مردم را از بین خواهد برد. 5 آنگاه همه خواهند دانست که من یهوه شمشیر خود را به دست گرفتم و تا زمانی که مقصود خود را عملی نسازم، آن را

غلاف نخواهم نمود. 6 «ای پسر انسان، در نظر مردم آه و ناله کن! نهایی تو نیز فرا رسیده است. 26 دستار و تاج را از سرت بردار. از با غم و اندوهی جانکاه آه بکش! 7 اگر از تو بپرسند که چرا آه می‌کشی، بگو که آه و ناله‌ات، به سبب خبر هولناکی است که خداوند یهوه داده است. با شنیدن این خبر، بند دلها پاره خواهد شد و هول و هراس بر همه مستولی خواهد گشت؛ دستها سست و زانوها لرزان خواهد گردید. بگو که روز هلاکت و سیاهی ایشان نزدیک است و داوریهایی من واقع خواهد شد.» 8 خداوند فرمود: 9 «ای پسر انسان، نبوت کن! به مردم بگو که شمشیری تیز و آماده می‌شود تا مردم را بکشد! شادمانی از بین خواهد رفت، زیرا قوم من احکام مرا خوار شمرده است. 11 بله، شمشیر را صیقل می‌دهند تا بتوان از آن استفاده کرد. این شمشیر تیز و صیقلی شده را به دست قاتل می‌سپارند. 12 ای پسر انسان، زارزار گریه کن و بر سر خود بز، چون آن شمشیر آماده شده تا قوم من اسرائیل و تمام بزرگانش را هلاک سازد. 13 من قوم خود را امتحان می‌کنم؛ و اگر توبه نکنند، همه این بلایا را بر سرشان خواهم آورد. 14 «ای پسر انسان، نبوت کن؛ پیغام مرا اعلام نما؛ محکم دست بز! شمشیر را بردار و با تهدید، دو سه بار بالای سرت حرکت بده تا نشان دهی که چه کشتار بزرگی در انتظار این قوم است! 15 بگذار دل‌هایشان از ترس فرو ریزد. چون هر بر دروازه‌ای برق شمشیر دیده می‌شود، بله، شمشیر همچون برق آسمان می‌درخشد و برای کشتن، تیز شده است! 16 ای شمشیر، از راست بز! از چپ بز! هر جا می‌خواهی برو! هر چه می‌خواهی بکن! 17 بله، من با غضب، دستهای خود را به هم خواهم زد و شما را مجازات خواهم نمود. آنگاه خشمم فرو خواهد نشست! این را من یهوه می‌گویم.» 18 سپس خداوند فرمود: 19 «ای پسر انسان، نقشه‌ای بکش و بر روی آن دو راه رسم کن، یکی به سوی اورشلیم در یهودا، و دیگری به سوی رتبه که شهر عموئیلان است. پادشاه بابل شمشیر به دست از آن راهها خواهد آمد. علامتی نیز بر سر این دو راهی که از بابل آغاز می‌شود، نصب کن. 21 زیرا به‌زودی پادشاه بابل بر سر دو راهی خواهد ایستاد. او برای آنکه بداند به اورشلیم حمله کند یا به رتبه، فال خواهد گرفت و با تیرهای ترکش خود، قرعه خواهد انداخت و برای پت‌ها قربانی کرده، با جگر قربانی‌ها فال خواهد گرفت تا ببیند به کدام راه باید برود. 22 تیرها به او نشان می‌دهد که باید به سوی اورشلیم برود! پس او و سپاهانش با غریو جنگ، برای کشتار به راه می‌افتند. ایشان در برابر دروازه‌ها، منجنیق‌ها بر پا کرده و برای تصرف شهر، سنگرها و برجها خواهند ساخت. 23 اهالی اورشلیم نمی‌توانند این را باور کنند، چون با بابل پیمان اتحاد بسته‌اند! اما پادشاه بابل فقط به این می‌اندیشد که مردم اورشلیم طغیان کرده‌اند. پس او خواهد آمد و ایشان را به اسارت خواهد برد.» 24 بنابراین خداوند یهوه چنین می‌گوید: «تقصیرات شما آشکار است و خطایا و گناهانتان در همه کارها و رفتارانت، به چشم می‌خورد. حال، وقت مجازات شما رسیده و به تبعید خواهید رفت. 25 «و تو ای پادشاه اسرائیل، روز مجازات

22 پیغامی دیگر از جانب خداوند بر من نازل شد: 2 «ای پسر انسان، اهالی جنایتکار اورشلیم را محکوم کن! گناهان کنیفشان را آشکارا اعلام نما! 3 بگو خداوند یهوه چنین می‌فرماید: «ای شهر جنایتکاران که محکوم و ملعون هستی، ای شهر پت‌ها که نجس و آلوده‌ای، 4 گناه تو آدم‌کشی و بت‌پرستی است! بنابراین، روز هلاکت تو نزدیک شده و پایان زندگیت فرا رسیده است؛ تو را نزد قومهای جهان مسخره و رسوا خواهم نمود. 5 ای شهر بدنام و سرکش، قومهای دور و نزدیک تو را به باد مسخره خواهند گرفت. 6 «تمام بزرگان اسرائیل در اورشلیم از قدرت خود برای آدم‌کشی استفاده می‌کنند. 7 در این شهر، پدر و مادر احترامی ندارند؛ غریبان مظلوم می‌شوند و یتیمان و بیوه‌زنان مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند؛ 8 اماکن مقدس مرا خوار می‌شمارند و حرمت روزه‌های شبات را نگاه نمی‌دارند؛ 9 مردم را به ناحق زندانی و محکوم به مرگ می‌کنند!» بر هر کوهی، بتخانه‌ای دیده می‌شود؛ شهوت‌پرستی و ناپاکی در همه جا به چشم می‌خورد؛ 10 عده‌ای با زن پدر خود زنا می‌کنند بعضی دیگر با زن خود در دوره قاعدگی‌اش همبستر می‌شوند! 11 زنا با زن همسایه، با عروس و با خواهر ناتنی، امری عادی و رایج گشته است. 12 این شهر پر است از آدم‌کشی‌های مزدور، رباخواران و آثانی که به زور مال مردم را غضب می‌کنند و می‌خورند. ایشان مرا کاملاً به فراموشی سپرده‌اند. 13 «پس اکنون، من به این سودهای نامشروع و خونریزها پایان می‌دهم! 14 آیا تصور می‌کنید در روز

داوری من، تاب و توانی در ایشان باقی بماند؟ من یهوه این سخنان را عاشق و دلباخته همسایه‌اش، قوم آشور شد، **6** چون آنها جوانانی گفتم و آنها را عملی خواهم ساخت: **15** ایشان را در سراسر جهان جذاب و خوش‌اندام، فرماندهان و سردارانی با لباسهای آبی خوشرنگ پراکنده خواهم کرد و شرارتها و گناهانی را که در میان ایشان است، و سوارکارانی ماهر بودند. **7** پس، او با آنها که برگزیده‌ترین مردان آشور از بین خواهم برد. **16** آنها در میان قومهای بی‌آبرو خواهند شد تا بودند زنا کرد، بتپایشان را پرستید و خود را نجس ساخت. **8** عیش بدانند که من یهوه هستم. **17** سپس خداوند فرمود: **18** «ای پسر این بود که وقتی مصر را ترک گفتم، از فاحشگی دست نکشید، انسان، قوم اسرائیل مانند تفاله بی‌ارزشی هستند که پس از ذوب نقره بلکه همچون دوران جوانی‌اش که با مصری‌ها همخواب می‌شد و باقی می‌ماند. آنان مس و روی، آهن و سرب هستند که در کوره از زنا می‌کرد، به هرزگی خود ادامه داد. **9** «پس، من او را به دست نقره جدا می‌شود. چون تفاله‌های بی‌ارزشی هستند، از این رو من آشوری‌ها تسلیم نمودم، به دست کسانی که خدایانشان را اینقدر ایشان را به کوره زرگری خود در اورشلیم خواهم آورد تا با آتش خشم خود ذوبشان کنم. **21** آتش خشم خود را بر آنان خواهم دمید، بچه‌هایش را برای بردگی با خود بردند. زنان دیگر از سرنوشت او درس **22** و همچون نقره، در کوره آتش گداخته خواهند شد تا بدانند که عبرت گرفتند و دانستند که او به سزای اعمالش رسیده است. **11** من یهوه خشم خود را بر ایشان افروختم.» **23** بار دیگر خداوند «اهولیه، یعنی اورشلیم، با اینکه دید بر سر خواهرش چه آمد، اما با من سخن گفت و فرمود: **24** «ای پسر انسان، به قوم اسرائیل در هوسرانی و زناکاری از او هم فاسدتر شد. **12** او به همسایه بگو که سزیمینشان ناپاک است و از این رو من خشم خود را بر خود قوم آشور، دل بست که مردانی جذاب، خوش‌اندام و سرداران و ایشان فرو خواهم ریخت. **25** بزرگان‌شان توطئه می‌چینند و همچون سوارکارانی با لباسهای آبی خوشرنگ بودند. **13** دیدم که او نیز آمده شیرینی که غرش‌کنان شکار را می‌درد، بسیاری را می‌کشند، اموال مردم شد و به راه خواهر بزرگترش رفت. **14** «او روزبه‌روز بیشتر در عمق را غصب می‌کنند و از راه زور و تجاوز، ثروت می‌اندوزند و باعث فساد غرق می‌شد. او مجذوب تصاویری گردید که بر دیوار نقش افزایش شمار بیهوشان می‌گردند. **26** کاهنان‌شان احکام و قوانین مرا شده بود، تصاویر سرداران بابلی با لباسهای قرمز، کمربندهای زیبا و می‌شکند، خانه مقدس مرا نجس می‌سازند؛ فرقی بین مقدس و کلاه‌های رنگارنگ! **16** وقتی این تصاویر را دید، شعله عشق بابلی‌ها نامقدس قائل نمی‌شوند؛ فرقی میان نجس و طاهر را تعلیم نمی‌دهند و در دلش زبانه کشید. پس قاصدانی فرستاد و ایشان را نزد خود دعوت حرمت روز شَبات را نگاه نمی‌دارند. به همین جهت، نام مقدس کرد. **17** آنها نیز آمده، با او زنا کردند و آق‌دور او را بی‌عصمت من در میان آنها بی‌حرمت شده است. **27** رهبران‌شان مانند گرگ و نجس ساختند که سرانجام از ایشان متنفر شد و با ایشان قطع شکار خود را می‌دزد و برای نفع خود دست به جنایت می‌زنند، **28** رابطه نمود. **18** «من هم وقتی دیدم که اینچنین خود را در اختیار انبیا‌یشان از فکر خود رؤیاهایی تعریف می‌کنند و به دروغ می‌گویند که دیگران می‌گذارد تا با او زنا کنند، از او بیزار شدم، همان‌گونه که از پیام‌هایشان از جانب خداوند است؛ حال آنکه من حتی کلمه‌ای نیز خواهرش بیزار شده بودم. **19** اما او دوران جوانی و زناکاریهای خود با ایشان سخن نگفتم. با این کار، گناهان را می‌پوشانند تا زشتی آن را در مصر به یاد آورد و به فساد و هوسرانی خود افزود و با مردان دیده نشود، همان‌گونه که دیوار را با گچ می‌پوشانند. **29** حتی مردم شهوتران به فسق و فجور پرداخت. **21** بله، او با حسرت، به فساد عادی نیز مال یکدیگر را می‌خورد، فقرا و نیازمندان را ظالمانه غارت و هرزگی خود در مصر می‌اندیشید، به دورانی که بکارت خود را می‌کنند و اموال اشخاص غریب و بیگانه را با بی‌انصافی از دستشان در اختیار مصری‌ها گذاشت! **22** «حال، ای اهلویه، خداوند یهوه می‌گیرند. **30** «اما من کسی را جستجو می‌کردم که بار دیگر دیوار چنین می‌فرماید: «اینک من همان قومهایی را که عاشقشان بودی و عدالت را در این سرزمین بنا کنی؛ کسی را می‌جستجو می‌کنم که بتواند در اکنون از ایشان متنفر شده‌ای، تحریک خواهم کرد که از هر سو شکاف دیوار شهر بایستد تا به هنگام ریزش غضب من، از شهر دفاع علیه تو گرد آید. **23** بله، بابلیان و تمام کلدانیان از قفود، شوع کند. ولی کسی را نیافتم! **31** بنابراین، خشم خود را بر آنها خواهم و قی، و به همراه ایشان همه آشوری‌ها که جوانانی خوب چهره ریخت و در آتش غضب خود هلاکشان خواهم ساخت، و آنها را به و والامقام و چابک سوارند، خواهند آمد. **24** ایشان از شمال با سزای همه گناهانشان خواهم رساند.» این را خداوند یهوه می‌گوید. سپاهی آماده، همراه با کالسکه‌ها و ارابه‌ها به جنگ تو خواهند آمد. مردانی که تا دندان مسلح می‌باشند، از هر سو تو را محاصره خواهند کرد و من تو را به ایشان تسلیم خواهم نمود تا مطابق راه و رسم خودشان، تو را مجازات نمایند. **25** آتش خشم من بر تو شعله‌ور روسپی‌گری کشانده شدند. **4** نام خواهر بزرگتر، اهلوه، و نام خواهر خواهد شد و خواهم گذاشت که با غضب با تو رفتار کنند. آنان کوچکتر اهلویه بود. این دو خواهر، یکی سامره است و دیگری اورشلیم. من با آن دو ازدواج کردم و آنها برایم پسران و دختران فرزندان را به اسارت خواهند برد؛ و هر چه باقی بماند، خواهند زایدند. **5** ولی بعد، اهلوه از من روگرداند و به بتها دل بست و سوزاند؛ **26** ایشان رختهای را خواهند کند و جواهرات زیبایی را به

23

بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: **2** «ای پسر انسان، دو خواهر بودند که در جوانی در مصر به زناکاری و خودشان، تو را مجازات نمایند. **25** آتش خشم من بر تو شعله‌ور روسپی‌گری کشانده شدند. **4** نام خواهر بزرگتر، اهلوه، و نام خواهر خواهد شد و خواهم گذاشت که با غضب با تو رفتار کنند. آنان کوچکتر اهلویه بود. این دو خواهر، یکی سامره است و دیگری اورشلیم. من با آن دو ازدواج کردم و آنها برایم پسران و دختران فرزندان را به اسارت خواهند برد؛ و هر چه باقی بماند، خواهند زایدند. **5** ولی بعد، اهلوه از من روگرداند و به بتها دل بست و سوزاند؛ **26** ایشان رختهای را خواهند کند و جواهرات زیبایی را به

یغما خواهند برد. 27 «آنگاه به هرزگی و زناکاریات که از مصر به درس عبرتی گردد برای آثانی که بت‌پرستی را دوست می‌دارند. 49 آن ارمغان آورده‌ای، پایان خواهم داد تا دیگر مشتاق مصر و خدایانش دو خواهر به سزای تمام زناکاریها و بت‌پرستی‌هایشان خواهند رسید. نباشی. 28 زیرا من تو را در چنگ دشمنانت رها خواهم نمود، یعنی آنگاه خواهند دانست که من خداوند یهوه می‌باشم!»

24 در روز دهم ماه دهم از سال نهم تبعیدمان، از جانب خداوند پیغامی دیگر به من رسید، او فرمود: 2 «ای پسر انسان، تاریخ امروز را یادداشت کن، زیرا در همین روز پادشاه بابل محاصرهٔ اورشلیم را آغاز کرده است. 3 سپس برای قوم یاعی اسرائیل این مثل را تعریف کن و به ایشان بگو خداوند یهوه چنین می‌گوید: «دیگی را از آب پر سازید و بر آتش بگذارید. 4 آن را از بهترین گوشت ران مجازات خواهرت، تو نیز خواهی نوشید؛ جامی که از تمسخر و گوسفندان گله را سر ببرد. زیر دیگ، هیزم بسیار بگذارید. گوشت را آتقدر بپزد تا از استخوان جدا شود. سپس تکه‌های گوشت را از آن بیرون آورید تا جایی که یک تکه نیز باقی نماند.» آنگاه خداوند چنین ادامه داد: «وای بر تو ای اورشلیم، ای شهر جنایتکاران! تو چون دیگی زنگ زده هستی که هرگز زنگ آن زوده نشده است. 7 شرارت اورشلیم بر همه آشکار است؛ در آنجا آدم می‌کشند و خونشان را بر روی سنگها باقی می‌گذارند تا همه ببینند؛ حتی سعی نمی‌کنند که آن را بپوشانند! 8 من نیز، خونی را که روی سنگها ریخته شده، همان‌طور باقی گذاشته‌ام و آن را نپوشانده‌ام تا همواره نزد من فریاد کرده، مرا به خشم بیاورد تا از آن شهر انتقام بگیرم. 9 «وای بر اورشلیم، شهر قاتلین! من تودهٔ هیزم زیر آن را خواهم افزود! 10 هیزم بیاورید! بگذارید آتش زبانه بکشد و دیگ بجوشد! گوشت را خوب بپزد! استخوانها را بیرون بیاورید و بسوزانید! 11 سپس دیگ خالی را روی آتش بگذارید تا سرخ شده، زنگ و فسادش زوده و پاک شود. 12 اما این کار نیز بیهوده است، چون با وجود حرارت زیاد آتش، زنگ و فسادش از بین نمی‌رود. 13 این زنگ و فساد، همان عیاشی و بت‌پرستی مردم اورشلیم است! بسیار کوشیدم که طاهرش سازم، اما نخواستند. بنابراین در فساد و ناپاکی خود خواهند ماند تا زمانی که خشم و غضب خود را بر ایشان بریزم. 14 من که یهوه هستم، این را گفته‌ام و به یقین آنچه گفته‌ام واقع خواهد شد. از گناهان ایشان نخواهم گذشت و رحم نخواهم نمود، بلکه ایشان را بر سرشان گذارند. 43 با خود گفتم که آیا ایشان رغبت می‌کنند با این فاحشه‌های زشت و فرتوت زنا کنند؟ 44 با این حال، ایشان با همان میل و رغبت مردان شهوترانی که پیش فاحشه‌ها می‌روند، نزد اُهو له و اُهو لبیه، این روسپی‌های بی‌حیا رفتند! 45 بنابراین، اشخاص درستکار، آن دو را محکوم خواهند کرد، زیرا زناکارند و دستشان به خون آلوده است. 46 «از این رو، من جماعت بزرگی را علیه ایشان خواهم فرستاد تا ایشان را پریشان ساخته، تاراج نمایند. 47 آن جماعت آنان را سنگسار کرده، با شمشیر خواهند درید؛ پسران و دختران ایشان را خواهند کشت و خانه‌هایشان را خواهند سوزاند. 48 آنگاه در این سرزمین، به هرزگی و زناکاری پایان خواهم داد، تا این

خانه مقدسش را که مایه افتخار و دلخوشی شماس و اینقدر آرزوی دیدنش را دارید، از میان خواهد برد! و همچنین خواهد گذاشت که پسران و دختران شما که در سرزمین یهودا باقی مانده‌اند، با شمشیر کشته شوند. **22** آنگاه شما نیز مانند من رفتار خواهید کرد، یعنی صورت خود را نخواهید پوشاند، خوراک عزاداران را نخواهید خورد، **23** و به رسم سوگواری سر و پای خود را برهنه نخواهید کرد؛ ماتم و گریه نخواهید نمود، بلکه به سبب گناهاننان اندوهناک شده، در خفا با یکدیگر ماتم خواهید گرفت. **24** من برای شما علامتی هستم؛ همان کاری را که من کردم، شما نیز خواهید کرد. هنگامی که این پیشگویی واقع شود، خواهید دانست که او خداوند یهوه است!» **25** خداوند فرمود: «ای پسر انسان، اینک من در اورشليم عبادتگاهی را که مایه قدرت، شادی و افتخار قوم است و در اشتیاق دیدنش می‌باشند، و نیز زنان و پسران و دختران ایشان را از بین خواهم برد. **26** در آن روز، هر که رهایی یابد، از اورشليم به بابل خواهد آمد و تو را از آنچه که اتفاق افتاده است، آگاه خواهد ساخت. **27** در همان روز، قدرت سخن گفتن را که از دست داده‌ای، باز خواهی یافت و با او گفتگو خواهی کرد. بدین‌سان برای این قوم نشانه و علامتی خواهی بود و ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم!»

25 پیغام دیگری از طرف خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، روی خود را به سوی سرزمین عمّون برگردان و بر ضد اهالی آنجا پیشگویی کن. **3** به ایشان بگو که به آنچه خداوند یهوه می‌فرماید، گوش دهند: وقتی خانه من و سرزمین اسرائیل ویران می‌گشت و یهودا به اسارت برده می‌شد شما شادی می‌کردید؛ **4** پس من نیز شما را به دست چادرنشین‌های صحرا که در سمت شرقی مملکتان قرار دارند تسلیم می‌کنم تا سرزمین‌تان را اشغال کنند. آنها چادرهای خود را در میان شما بر پا خواهند کرد، تمام محصولاتتان را برای خود جمع خواهند نمود و شیر دامهای شما را خواهند نوشید. **5** شهر رّبه را چراگاه شتران می‌کنم. تمام مملکت عمونی‌ها را به صورت بیابان درمی‌آورم تا گله‌های گوسفند در آن بچرند. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم.» **6** خداوند یهوه می‌فرماید: «چون شما به هنگام نابودی قوم من کف زدید و شادی کردید و رقصیدید، **7** بنابراین، من نیز دست خود را بر ضد شما دراز خواهم کرد و شما را به دست قومهای دیگر خواهم سپرد تا غارتان کنند. دیگر نمی‌گذارم به صورت یک قوم باقی بمانید؛ شما را هلاک می‌کنم تا بدانید که من یهوه هستم.» **8** خداوند یهوه می‌فرماید: «چون موآبی‌ها گفته‌اند یهودا از هیچ قوم دیگری بهتر نیست، **9** پس من نیز حدود شرقی موآب را به روی دشمن می‌گشایم و شهرهای آن را که مایه فخر و مباهاتش هستند از بین می‌برم، یعنی شهرهای بیت‌یشیموت، بعل معون، و قریه تایم را. قبایل چادرنشینی که در صحرای شرق موآب ساکنند، به داخل عمون و موآب خواهند ریخت. در میان قومها، موآب دیگر یک قوم به حساب نخواهد آمد. **11** به این طریق موآبی‌ها را مجازات

26 در یازدهمین سال از تبعیدمان، در روز اول ماه، این پیام از جانب خداوند به من رسید: **2** «ای پسر انسان، صور از سقوط اورشليم خوشحال است و می‌گوید: «اورشليم در هم شکسته است. او که با قومهای دیگر تجارت می‌کرد از بین رفته است. حال، من جای او را در تجارت می‌گیرم و ثروتمند می‌شوم.» **3** بنابراین، خداوند یهوه می‌فرماید: «ای صور، من در مقابل تو می‌ایستم و قومها را مثل امواج خروشان دریا بر ضد تو جمع می‌کنم. **4** آنها حصارهای تو را خراب می‌کنند و برج و باروهایت را فرو می‌ریزند. من خاک تو را جارو خواهم کرد تا چیزی جز صخره‌ای صاف برایت باقی نماند. **5** جزیره‌ات غیر مسکون و جای ماهیگیران می‌شود تا توره‌ای خود را در آنجا پهن کنند. من که خداوند یهوه هستم این را گفته‌ام. صور تاراج ممالک خواهد گردید **6** و ساکنان سرزمین اصلی آن به ضرب شمشیر کشته خواهند شد، آنگاه خواهند دانست که من یهوه هستم.» **7** خداوند یهوه می‌فرماید: «من نیوکدنصر، پادشاه بابل شاه شاهان را از شمال با سپاهی عظیم و سواران و ارابه‌های بیشمار به جنگ تو می‌آورم. **8** او ساکنان خاک اصلی تو را خواهد کشت و شهر را محاصره کرده، در برابر آن سنگرها و پشته‌ها خواهد ساخت. **9** در مقابل حصار تو متجنگها بر پا خواهد کرد و تا بر برج و باروهایت را در هم خواهد کوبید. **10** اسبانشان آنقدر زیاد خواهند بود که گرد و خاک آنها شهر را خواهد پوشاند. وقتی دشمن وارد دروازه‌های در هم شکسته‌ات شود، حصارهایت از صدای سواران و ارابه‌ها و کالسکه‌ها خواهد لرزید. **11** سواران، تمام کوجه‌های شهر را اشغال می‌کنند، مردم تو را می‌کشند و بناهای عظیم و معروف را واژگون می‌سازند. **12** تمام ثروت و کالاهای تو را غارت و دیوارهایت را خراب می‌کنند. خانه‌های زیبایت را ویران می‌سازند. سنگها، چوبها و خاک تو را به دریا می‌ریزند. **13** من به تمام آوارهای تو پایان خواهم داد و دیگر صدای جنگ در میان تو شنیده نخواهد شد. **14** جزیره تو را به

صخره‌ای صاف تبدیل می‌کنم و آن، مکانی برای ماهیگیران می‌شود «تو با ترشیش تجارت می‌کنی. از آنجا نقره، آهن، روی و سرب که توره‌ای خود را در آن بگسترانند. بار دیگر هرگز آباد نخواهی شد، فراوان به بازارهایت می‌آید. 13 تاجران یونان، توپال و ماشک برده‌ها زیرا من که خداوند یهوه هستم این را گفته‌ام.» 15 خداوند یهوه به و ظروف مفرغین برای تو می‌آورد، 14 و تاجران توجرمه، اسب صور چنین می‌گوید: «تمام جزایر از سقوط تو تکان خواهند خورد و بارکش، اسب جنگی و قاطر به تو می‌فروشند. 15 «تاجران رودس و مردم آن نقاط از فریاد ساکنان تو که به دست دشمن کشته می‌شوند بازگازانان سرزمینهای ساحلی، مجذوب بازارهای تو هستند و عاج و به وحشت خواهند افتاد. 16 آنگاه تمام پادشاهان سرزمینهای ساحلی چوب آبوس را با کالاهای تو معاوضه می‌کنند. 16 سوره برای از تختهای خود پایین می‌آیند و رداها و لباسهای فاخر خود را از تن در خرید کالاهای فراوانت تاجران خود را نزد تو می‌فرستند. آنها با خود می‌آورند. ترس آنها را فرا می‌گیرد و آنها از وحشت به خود می‌لرزند و زمرد، ارغوان، پارچه‌های گلدوزی شده، کتان لطیف، مرجان و عقیق بر خاک می‌نشینند. 17 آنها برایت ماتم می‌گیرند و این مرثیه را می‌آورند. 17 یهودا و اسرائیل تجار خود را با گندم، حلوا، عسل، می‌خوانند: ای جزیره مقتدر که قدرت تو در دریا باعث وحشت مردم روغن زیتون و بلسان نزد تو می‌فرستند. 18 دمشق هم برای خرید ساحل‌نشین شده بود، چگونه تباه شدی! 18 بین جزیره‌ها بر اثر سقوط تو چطور بر خود می‌لرزند! آنها از نابودی تو حیرانند! 19 می‌دهد. 19 دانی‌ها و یونانیان اهل اوزال با تو روابط تجاری دارند و خداوند یهوه می‌فرماید: «من تو را ای شهر صور، با خاک یکسان برایت آهن، سلیخه و نیشکر می‌آورند. 20 و اهالی ددان نمدهای می‌کنم. آنها تو را خواهند بلعد و تو در زیر موجهای دریا غرق خواهی شد. 20 تو را به قعر دنیای مردگان سرنگون می‌کنم تا به آنانی که مدتها پیش بدانجا رفته‌اند، ملحق شوی. تو را مثل اجساد کسانی که سالها پیش به خاک سپرده شده‌اند، به زیر زمین فرو خواهیم برد. در این دنیا دیگر هرگز زیبا و آباد نخواهی شد. 21 تو را به سرنوشت وحشتناکی دچار می‌کنم و تو به کلی نابود خواهی شد، به طوری که مردم هر قدر تو را جستجو کنند نتوانند تو را بیابند.» این است آنچه خداوند یهوه می‌فرماید.

27

خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، برای صور این مرثیه غم‌انگیز را بخوان: 3 «ای شهر مقتدر بندری، ای مرکز تجارت دنیا، به پیام خداوند یهوه گوش کن! می‌گوئی که در تمام دنیا شهری زیباتر از تو نیست. 4 تو حدود خود را به داخل دریا رسانیده‌ای و سازندگان تو را مانند یک کشتی زیبا ساخته‌اند. 5 ایشان تخته‌های تو را از بهترین صنوبرهای کوه هرمون درست کرده‌اند و دکلهای تو را از سروهای لبنان ساخته‌اند. 6 پاروهایت از چوب بلوط ناحیه باشان است. عرشه تو را از چوب شمشاد ساحل جنوبی قبرس ساخته‌اند و با عاج آنها را زینت داده‌اند. 7 پادبانهایت از بهترین پارچه‌های کتان گلدوزی شده مصر ساخته شده است. سایبان آبی و بنفش تو را از ناحیه شرقی جزیره قبرس آورده‌اند. 8 پاروزان تو اهل صیدون و عظمیت صور نبود، ولی ببیند حالا چگونه در وسط دریا خاموش شده آرواد هستند و ملوانان تو از ماهرترین افراد سرزمین می‌باشند. 9 کار قیراندود کردن درزهای کشتی‌ات به عهده مردان پیر و کارآزموده چبال است. کشتی‌های پر از کالا از همه جا می‌آیند تا با تو داد و ستد نمایند. 10 مردان سرزمینهای دور دست پارس، لود، و فوط جزو سپاهیان تو می‌باشند. آنها کمر به خدمت تو بسته‌اند و تو افتخار می‌کنی از اینکه ایشان سپرها و کلاهخودهای خود را بر دیوارهایت آویزان می‌کنند. 11 سربازان ارواد بر دیوارهایت نگهداری می‌دهند و تو وحشتناک است و تو برای همیشه از بین رفته‌ای.»

مردان جماد بر برجهای تو دیدبانی می‌کنند. سپرهای خود را به ردیف روی دیوارها می‌آویزند و شکوه و زیبایی تو را کامل می‌کنند. 12

پیغام دیگری از جانب خداوند به من داده شد: «ای پسر انسان، به حاکم صور بگو که خداوند بیهوش می‌فرماید: تو به قدری مغرور شده‌ای که فکر می‌کنی خدا هستی و در قلمرو خود که جزیره‌ای است در وسط دریا، مانند یک خدا بر تخت نشسته‌ای! هر چند به خود می‌بالی که مثل خدا هستی، ولی بدان که انسانی بیش نیستی. تو می‌گویی از دانیال داناتری و هیچ رازی از تو مخفی نیست. 4 با حکمت و دانایی خود، مال و ثروت زیاد جمع کرده‌ای و طلا و نقره و گنجهای بسیار انداخته‌ای. 5 حکمت تو، تو را بسیار ثروتمند و مغرور کرده است. 6» پس خداوند بیهوش می‌فرماید: چون ادعا می‌کنی که مانند خدا دانا هستی، 7 من سپاه دشمن بی‌رحمی را که مایهٔ وحشت قوم‌هاست می‌فرستم تا شکوه و زیبایی تو را که به حکمت خود به دست آورده‌ای از بین ببرند. 8 آنها تو را به قعر جهنم می‌فرستند و تو در قلب دریا خواهی مرد. 9 آیا در حضور قاتلان خود باز ادعای خدایی خواهی کرد؟ نه، بلکه در آن هنگام تو یک انسان خواهی بود و نه خدا. 10 مثل یک شخص مطرود، به دست بیگانه‌ها کشته خواهی شد. من که خداوند بیهوش هستم این را گفته‌ام. 11 بار دیگر خداوند به من فرمود: 12 «ای پسر انسان، برای پادشاه صور گریه کن. به او بگو که خداوند بیهوش می‌فرماید: تو مظهر کمال حکمت و زیبایی بودی 13 و در عدن که باغ خدا بود، قرار داشتی. خود را با انواع سنگهای گرانها از قبیل عقیق سرخ، یاقوت زرد، الماس، زبرجد، جزع، یشم، یاقوت کبود، یاقوت سرخ و زمرد تزئین می‌کردی. زیورهای تو همه از طلا بود. تمام اینها در آن روزی که به وجود آمدی تو به داده شد. 14 تو را به عنوان فرشتهٔ نگهبان انتخاب کردم. تو در کوه مقدس من بودی و در میان سنگهای درخشان راه می‌رفتی. 15 «از روزی که آفریده شدی در تمام کارهایت کامل و بی‌نقص بودی تا اینکه شرارت در تو راه یافت. 16 تجارت زیاد تو با دیگران باعث شد تو ظالم و گناهکار شوی. به این سبب تو را از کوه خود بیرون انداختم. ای فرشتهٔ نگهبان، من تو را از میان سنگهای درخشان بیرون انداخته، هلاک ساختم. 17 دل تو از زیباییات مغرور شد، و شکوه جلال‌ت باعث شد حکمتت به حماقت تبدیل شود. به همین علت تو را بر زمین انداختم و در برابر چشمان پادشاهان، درمannedات کردم. 18 تقدس خود را به سبب حرص و طمع از دست دادی. پس، از میان خودت آتشی بیرون آوردم و پیش چشمان کسانی که تماشا می‌کردند، تو را سوزاندم و به خاک و خاکستر تبدیل نمودم. 19 تمام کسانی که تو را می‌شناختند، از آنچه که بر سرت آمده است حیران و وحشتزده شده‌اند. تو برای همیشه از بین رفته‌ای.» 20 پیغامی دیگر از جانب خداوند به من رسید: 21 «ای پسر انسان، به سوی شهر صیدون نگاه کرده، بر ضد آن پیشگویی کن و بگو 22 خداوند بیهوش چنین می‌فرماید: «ای صیدون، من دشمن تو هستم و قدرتم را به تو نشان خواهم داد. وقتی با مجازات کردن تو قدوسیت خود را آشکار کنم، آنگاه خواهند دانست که من بیهوش هستم. 23 امراض مسری بر تو می‌فرستم و

سربازان دشمن از هر طرف به تو حمله کرده، ساکنان تو را از دم شمشیر خواهند گذراند و خون در کوچه‌های جاری خواهد شد. آنگاه خواهی دانست که من بیهوش هستم. 24 تو و سایر همسایگان اسرائیل، دیگر مثل خار، قوم اسرائیل را زخمی نخواهید کرد، هر چند که قبلاً آنها را خوار شمردید و با ایشان بدرفتاری کردید. 25 «خداوند بیهوش می‌فرماید: قوم اسرائیل بار دیگر در سرزمین خود ساکن خواهند شد؛ بله، در سرزمینی که به پدرشان یعقوب دادم. زیرا ایشان را از سرزمینهای دور که آنها را در آنجا پراکنده ساخته‌ام برمی‌گردانم و بدین ترتیب به قومهای جهان نشان می‌دهم که من قدوس هستم. 26 قوم من با صلح و امنیت در سرزمین خود ساکن می‌شوند، برای خود خانه‌ها می‌سازند و تاکستانها غرس می‌کنند. وقتی همهٔ قومهای همسایه را به سبب رفتار توهین‌آمیزشان با قوم اسرائیل تنبیه کنم، آنگاه خواهند دانست که من بیهوش خدای قوم اسرائیل هستم.»

29 در سال دهم تبعیدمان، در روز دوازدهم ماه دهم، این پیغام از جانب خداوند بر من نازل شد: 2 «ای پسر انسان، رو به سوی مصر نموده، بر ضد پادشاه و تمام مردم آن پیشگویی کن. 3 به ایشان بگو که خداوند بیهوش می‌فرماید: ای پادشاه مصر، ای اژدهای بزرگ که در وسط رودخانه‌ات خوابیده‌ای، من دشمن تو هستم. چون گفته‌ای: "رود نیل مال من است! من آن را برای خود درست کرده‌ام!" 4 پس، من قلابها را در چانه‌ات می‌گذارم و تو را با ماهی‌هایی که به پوست بدنت چسبیده‌اند به خشکی می‌کشانم. 5 تو را با تمام ماهی‌ها در خشکی رها می‌کنم تا بمیرد. لاشه‌های شما در صحرا پراکنده خواهد شد و کسی آنها را جمع نخواهد کرد. من شما را خوراک پرندگان و جانوران وحشی می‌کنم. 6 آنگاه تمام مردم مصر خواهند دانست که من بیهوش هستم.» خداوند می‌فرماید: «ای مصر، تو برای قوم اسرائیل عصای ترک خورده‌ای بیش نبودی. 7 وقتی اسرائیل به تو تکیه کرد، تو خرد شدی و شانهاش را شکستی و او را به درد و عذاب گرفتار کردی. 8 بنابراین، من که خداوند بیهوش هستم به تو می‌گویم که لشکری به جنگ تو می‌آورم و تمام انسانها و حیوانات را از بین می‌برم. 9 سرزمین مصر به ویرانه‌ای تبدیل خواهد شد و مصری‌ها خواهند دانست من بیهوش هستم. «چون گفتی: "رود نیل مال من است! من آن را درست کرده‌ام!" 10 پس، من بر ضد تو و بر ضد رودخانه‌ات هستم و سرزمین مصر را از میج‌دل تا آسوان و تا مرز حبشه به کلی ویران می‌کنم. 11 تا مدت چهل سال هیچ انسان یا حیوانی از آن عبور نخواهد کرد و آن کاملاً ویران و غیر مسکون خواهد بود. 12 مصر را از سرزمینهای ویران شدهٔ همسایه‌اش ویران‌تر می‌سازم و شهرهای مدت چهل سال خراب می‌مانند و مصری‌ها را به سرزمینهای دیگر تبعید می‌کنم.» 13 خداوند بیهوش می‌فرماید: «بعد از چهل سال، دوباره مصری‌ها را از ممالکی که به آنجا تبعید شده بودند، به مصر باز می‌آورم 14 تا در زمین قُتروس که در جنوب مصر قرار دارد و زادگاه خودشان است، زندگی کنند. ولی آنها قومی دانست که من بیهوش هستم. 23 امراض مسری بر تو می‌فرستم و

کم‌اهمیت و کوچک خواهند بود. 15 آنها از همه قومه‌ها پست‌تر در آن است به دست بیگانگان از بین می‌برم. من که یهوه هستم این خواهند بود و دیگر خود را برتر از سایرین نخواهند دانست. من مصر را گفتم. 13 پتهای مصر و تمثالهای ممفیس را می‌شکنم. در مصر را آنقدر کوچک می‌کنم که دیگر نتواند بر قومه‌های دیگر حکمرانی کند. 16 قوم اسرائیل نیز دیگر از مصر انتظار هیچ کمکی نخواهند داشت. هر وقت به فکر کمک گرفتن از مصر بیفکنند، گناهی را خراب می‌کنم. 15 خشم شدیدی را بر پلوسیوم که محکمترین قلعه که قبلاً از این لحاظ مرتکب شده بودند، به یاد خواهند آورد. پس مصر است فرو می‌ریزم و مردم تیس را نابود می‌کنم. 16 بله، مصر را خواهند دانست که من خداوند یهوه هستم. 17 در سال بیست و به آتش می‌کشم. پلوسیوم به درد و عذاب شدید مبتلا می‌گردد. هفتم تبعیدمان، در روز اول ماه اول، از طرف خداوند این پیام به من حصار تیس در هم می‌شکند و ممفیس دچار وحشت دائمی می‌شود. رسید: 18 «ای پسر انسان، وقتی نیوکدنصر، پادشاه بابل، با مملکت صور می‌جنگید، سربازانش آنقدر بارهای سنگین حمل کردند که موهای سرشان ریخت و پوست شان‌هایشان ساییده شد. اما از آن روز برای تحفنجیس هم یک روز تازیک خواهد بود. ابر سیاهی آن را همه زحمتی که در این جنگ کشیدند چیزی نصیب نیوکدنصر و خواهد پوشاند و مردم آن به اسارت خواهند رفت. 19 پس، وقتی سربازانش نشد. 19 پس، من که خداوند یهوه هستم سرزمین مصر را به شدت مجازات کنم، آنگاه خواهند دانست که من یهوه به نیوکدنصر، پادشاه بابل، می‌دهم تا ثروت آن را به یغما ببرد و هر چه دارد غارت کند و اجرت سربازانش را بدهد. 20 بله، به جای روز هفتم از ماه اول، از طرف خداوند این پیام به من رسید: 21 اجرتش سرزمین مصر را به او می‌دهم، چون در طول آن سیزده سال در صور او برای من کار می‌کرد. من که خداوند یهوه هستم این را را شکسته‌بندی نکرده و بر آن مرهم نگذاشته تا شفا یابد و بتواند گفته‌ام. 21 «سرانجام روزی می‌رسد که من قدرت گذشته اسرائیل را شمشیر به دست گیرد. 22 من که خداوند یهوه هستم می‌گویم که به او باز می‌گردانم، و دهان تو را ای حزقیال خواهم گشود تا سخن بر ضد پادشاه مصر می‌باشم و هر دو بازویش را می‌شکنم (هم آنکه بگویی؛ آنگاه مصر خواهد دانست که من یهوه هستم.»

30

خداوند یهوه همچنین به من فرمود: «ای پسر انسان، پیشگویی کن و بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: گریه کنید، چون آن روز هولناک نزدیک است. آن روز، روز خداوند است، روز ابرها و نابودی برای قومه‌ها! 4 شمشیری بر مصر فرو می‌آید، زمینش از اجساد کشته‌شدگان پوشیده می‌شود و ثروتش غارت می‌گردد و اساس آن فرو می‌ریزد. سرزمین حبشه نیز تاراج می‌شود. 5 حبشه، فوط، لود، عربستان، لیبی و تمام سرزمینهای هم‌پیمانانش نیز در آن جنگ نابود می‌شوند. 6 خداوند یهوه می‌فرماید: «تمام هم‌پیمانان مصر سقوط می‌کنند و لشکر مغرور او در هم شکسته شده، از مجذّل تا آسوان با شمشیر قتل عام می‌گردند. 7 مصر از همه همسایگانش ویران‌تر می‌شود و شهرهایش خراب‌تر از شهرهای ویران شده اطراف آنها می‌گردد. 8 وقتی مصر را به آتش بکشم و هم‌پیمانانش را نابود کنم، آنگاه اهالی مصر خواهند دانست که من یهوه هستم. 9 در آن زمان، قاصدان تندرو را با کشتی‌ها می‌فرستم تا حبشی‌ها را به وحشت بیفکنند. موقع نابودی مصر، ترس و وحشت سراپی ایشان را فرا می‌گیرد. آن روز نزدیک است!» 10 خداوند یهوه می‌فرماید: «نیوکدنصر، پادشاه بابل، مردم مصر را از بین خواهد برد. 11 او و لشکرش که مایه وحشت قومه‌ها هستند، فرستاده می‌شوند تا سرزمین مصر را خراب کنند. آنها با مصر می‌جنگند و زمین را از اجساد کشته‌شدگان می‌پوشانند. 12 من رود نیل را خشک می‌کنم و تمام سرزمین مصر را به زیر سلطه شروان درمی‌آورم. مصر و هر چه را که

31

در سال یازدهم تبعیدمان در روز اول ماه سوم، پیام دیگری از جانب خداوند به من رسید: 2 «ای پسر انسان، به پادشاه مصر و تمام قوم او بگو: تو نیز مانند آشور هستی. آشور قومی بزرگ و توانا بود؛ او همچون درخت سرو لبنان، پر شاخ و برگ و سایه‌گستر بود و سرش به ابرها می‌رسید. 4 آبهای زیر زمین و نهراها را او سیراب می‌کردند و باعث رشد آن می‌شدند، همچنین این آبها تمام درختان اطرافش را نیز آبیاری می‌نمودند. 5 به سبب فراوانی آب، او از همه درختان بلندتر و پر شاخ و برگ‌تر شد. 6 در میان شاخه‌هایش پرنده‌گان آشیانه می‌ساختند و در زیر شاخه‌هایش، گله‌ها و رمه‌ها بچه می‌زاییدند. تمام قومه‌های بزرگ جهان زیر سایه او بودند. 7 او بزرگ و زیبا بود و ریشه‌هایش در آب فرو رفته بودند. 8 این درخت از هر درخت دیگری در باغ خدا بلندتر و زیباتر بود. شاخه‌های هیچ

درخت صنوبری مثل شاخه‌های آن نبود و جوانه‌های هیچ درختی به جوانه‌های آن نمی‌رسید. **9** به سبب عظمتی که من به او بخشیده تاریک می‌گردد. حتی ستارگان درخشان آسمان تو نیز تاریک می‌شوند. بوم، تمام درختان باغ عدن به او حسادت می‌کردند. **10** خداوند یهوه می‌فرماید: «اکنون مصر، این درخت بلند، مغرور و متکبر شده هرگز آنها را ندیده‌ای، محزون می‌شود. **10** بله، بسیاری از ممالک است و خود را از دیگران بهتر و برتر می‌داند و سر به فلک کشیده است، **11** پس، او را به دست یک قوم نیرومند تسلیم می‌کنم تا او را به سزای شرارتش برساند. من خودم او را سرنگون می‌کنم. **12** لشکر بیگانه‌ای که مایهٔ وحشت و دلهرهٔ قومهاست می‌آید و او را قطع می‌کند و به زمین می‌اندازد. شاخه‌های شکستهٔ آن در اطراف کوهها، دره‌ها و رودخانه‌ها پخش و پراکنده می‌شود. تمام کسانی که در زیر سایه‌اش بودند آن را به همان حال افتاده، می‌گذارند و از آنجا می‌روند. **13** پرندگان، بر تنهٔ آن لانه می‌کنند و حیوانات وحشی در میان شاخه‌های بزرگ آن می‌خوانند. **14** این درس عبرتی است برای قومهای قوی و کامیاب، تا مغرور نشوند؛ زیرا همه محکوم به مرگ هستند و مثل تمام مردم دیگر به دنیای مردگان می‌روند.» **15** خداوند یهوه می‌فرماید: «وقتی مصر سقوط کند دریاها را برمی‌انگیزم تا برایش ماتم گیرند و از حرکت باز ایستند. لبنان را سیاه‌پوش می‌کنم و تمام درختان، پژمرده می‌شوند. **(Sheol h7585) 16** وقتی مصر و تمام کسانی را که مانند وی هستند به دنیای مردگان بفرستم، قوه‌ها از صدای افتادنش وحشت خواهند کرد. تمام درختان عدن، مرغوبترین و بهترین درختان لبنان که همیشه سیراب بودند، وقتی ببینند که مصر هم در دنیای مردگان در کنار آنهاست، خوشحال خواهند شد. **(Sheol h7585) 17** تمام هم‌پیمانان او نیز که در زیر سایه‌اش بودند هلاک شده، همراه وی به دنیای مردگان خواهند رفت. **(Sheol h7585) 18** «ای مصر، تو در میان درختان عدن (یعنی ممالک جهان)، بسیار باشکوه و عظیم هستی، ولی همراه همهٔ ممالک دیگر به قعر دنیای مردگان سرنگون خواهی شد و در میان ممالکی قرار خواهی گرفت که آنها را پست شمرده، با شمشیر کشتی.» خداوند یهوه می‌فرماید: «این است عاقبت پادشاه مصر و تمام قوم او.»

32

در سال دوازدهم تبعیدمان، در روز اول ماه دوازدهم، این پیغام از جانب خداوند به من رسید: **2** «ای پسر انسان، برای پادشاه مصر ماتم بگیر و به او بگو: تو در میان قومهای جهان خود را یک شیر ژئان می‌دانی، در حالی که شبیه تمساحی هستی که در رود نیل می‌گردد و آنها را گل‌آلود می‌کنی. **3** «پس خداوند یهوه می‌فرماید: لشکری بزرگ می‌فرستم تا تو را به دام من انداخته، به ساحل بکشند. **4** من تو را در آنجا روی خشکی رها می‌کنم تا بمیری. تمام پرندگان و جانوران وحشی بر سر تو می‌ریزند و تو را خورده، سیر می‌شوند. **5** تمام تپه‌ها را از گوشت تو می‌پوشانم و از استخوانهای دره‌ها را پر می‌سازم. **6** از خون تو زمین را سیراب می‌کنم و با آن کوهها را می‌پوشانم و دره‌ها را لبریز می‌گردانم. **7** وقتی تو را خاموش کردم، پرده‌ای بر آسمان می‌کشم و ستاره‌ها را تاریک می‌گردانم، آفتاب را با

به کسانی که با رسوایی کشته شده‌اند، ملحق خواهی شد. 29 انتظار داشته باشد کارهای خوب گذشته‌اش او را نجات دهد، باید «آدم نیز با پادشاهان و بزرگان در آنجا است. آنها نیز با وجود بداند که هیچ‌کدام از کارهای خوب او به یاد آورده نخواهد شد؛ عظمت و قدرتشان به قعر دنیای مردگان رفته و در کنار کسانی که با وی را برای گناهانش هلاک می‌کنم. 14 هنگامی که به شخص رسوایی کشته شده‌اند قرار گرفته‌اند. 30 تمام بزرگان شمال و همه شرور بگویم که می‌میرد و او از گناهانش دست بکشد و به راستی و صیدونی‌ها در آنجا هستند؛ مردانی که زمانی با قدرت خود مایه انصاف عمل کند، 15 یعنی اگر آنچه را که گرو گرفته است، پس وحشت و هراس مردم بودند، حال، با خجالت و رسوایی به قعر دنیای بدهد؛ مالی را که دزدیده است، به صاحبش برگرداند؛ در راه راست مردگان رفته و در کنار کشته‌شدگان قرار گرفته‌اند.» 31 خداوند یهوه می‌فرماید: «وقتی پادشاه مصر با سپاه خود به دنیای مردگان برسد به این دلخوش خواهد شد که تنها او نبوده که با تمام سپاهش کشته شده است. 32 هر چند من پادشاه مصر را مایه رعب و وحشت ساختم، ولی او و تمام سپاهش از پای درآمده، به کسانی که با رسوایی کشته شده‌اند ملحق خواهند شد.»

33

خداوند در پیغامی دیگر به من فرمود: «ای پسر انسان، به قوم خود بگو که اگر لشکری به جنگ سرزمینی بفرستم و مردم آن سرزمین هم یک دیدبان انتخاب کنند، 3 و آن دیدبان وقتی نزدیک شدن سپاه دشمن را ببیند شیپور خطر را به صدا درآورد و به ایشان خبر دهد، 4 آنگاه اگر کسی شیپور خطر را بشنود و به آن توجه نکند و به دست دشمن کشته شود، خوش به گردن خودش خواهد بود. 5 زیرا اگرچه صدای شیپور را شنیده، اما به آن اهمیت نداده، پس خودش مقصر است. اگر او به اخطار توجه می‌کرد، جانش را نجات می‌داد. 6 ولی اگر دیدبان ببیند که سپاه دشمن می‌آید، اما شیپور خطر را ننوازد و به قوم خبر ندهد، او مسئول مرگ ایشان خواهد بود. آنها در گناهانشان می‌میرند. ولی من آن دیدبان را مسئول مرگ آنان خواهم دانست. 7 «ای پسر انسان، من تو را به دیدبانی قوم اسرائیل تعیین کرده‌ام. پس به آنچه که می‌گویم، گوش کن و از طرف من به ایشان خبر بده. 8 وقتی به شخص شیر بگویم: "تو خواهی مرد!" تو به او هشدار ندھی تا از راه بد خود بازگشت کند، آنگاه آن شخص در گناهش خواهد مرد، ولی تو را مسئول مرگ او خواهم دانست. 9 اما اگر به او خبر دهی تا از راه بد خود بازگشت نماید و او این کار را نکند، وی در گناه خودش خواهد مرد، ولی تو دیگر مسئول نخواهی بود.» 10 «ای پسر انسان به قوم اسرائیل بگو: شما می‌گویید: "گناهان ما برای ما یک بار سنگین است. به سبب گناه، ضعیف و ناتوان شده‌ایم، پس چطور می‌توانیم زنده بمانیم؟" 11 به ایشان بگو خداوند یهوه می‌فرماید: "به حیات خود قسم، من از مردن شخص شرور خشنود نمی‌شوم، بلکه از این خشنود می‌شوم که شخص شرور از راههای بد خود بازگشت کند و زنده بماند. ای اسرائیل، بازگشت کنید! از راههای بد خود بازگشت کنید! چرا بمرید؟" 12 زیرا اگر مرد درستکار به طرف گناه برگردد، اعمال نیکش او را نجات نخواهد داد. اگر شخص شرور هم توبه کند و از گناهانش دست بکشد، گناهان گذشته او باعث هلاکتش نمی‌شود. 13 «من می‌گویم که آدم درستکار زنده می‌ماند. ولی اگر گناه کند و

در عمل در پی منافع خود هستند. 32 تو برای ایشان مطربی هستی که با ساز و آواز دلنشین آنها را سرگرم می‌کند. سخنان را می‌شنوند، نیز لگدمال می‌کنند. آب زلال را می‌نوشید و بقیه را با پا گل‌آلود ولی به آنها عمل نمی‌کنند. 33 اما وقتی همه سخنانی که گفته‌ای واقع شوند، که البته واقع خواهند شد، آنگاه خواهند دانست که یک نبی در میان ایشان بوده است.»

34

این پیام از طرف خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، کلام مرا که بر ضد شبانان، یعنی رهبران قوم اسرائیل است بیان کن و از جانب من که خداوند یهوه هستم به ایشان بگو: وای بر شما ای شبانان اسرائیل، که به جای چرانیدن گله‌ها خودتان را می‌پرورانید. آیا وظیفه شما چرانیدن گوسفندان نیست؟ 3 شما شیر آنها را می‌نوشید، از پشمشان برای خود لباس می‌دوزید، گوسفندان پروری را می‌کشید و گوسفندان را می‌خورید، اما گله را نمی‌چرانید. 4 از ضعیفان نگهداری نمودهاید و از مریضان پرستاری نکرده‌اید، دست و پا شکسته‌ها را شکسته‌بندی ننمودهاید، به دنبال آنهاپی که از گله جا مانده و گم شده‌اند زفته‌اید. در عوض، با زور و ستم بر ایشان حکمرانی کرده‌اید. 5 پس چون شبان و سرپرست نداشتند، پراکنده و آواره شده‌اند. هر جانوری که از راه برسد، آنها را می‌درد. 6 گوسفندان من در کوهها، تپه‌ها و روی زمین سرگردان شدند و کسی نبود که به فکر آنها باشد و دنبالشان برود. 7 «پس، ای شبانان، به کلام من که خداوند هستم گوش کنید! 8 من، خداوند یهوه، به حیات خود قسم می‌خورم که چون شما شبانان واقعی نبودید و گله مرا رها کردید و گذاشتید خوراک جانوران بشوند و به جستجوی گوسفندان گمشده زفتید، بلکه خود را پروراندید و گذاشتید گوسفندان من از گرسنگی بمیرند، 9 پس، من بر ضد شما هستم و برای آنچه که بر سر گله‌ام آمده، شما را مسئول می‌دانم. گله را از دست شما می‌گیرم تا دیگر نتوانید خود را بی‌پرورانید. گوسفندانم را از چنگ شما نجات می‌دهم تا دیگر آنها را نخورید. 11 «من که خداوند یهوه هستم می‌گویم که من خودم به جستجوی گوسفندانم می‌روم و از آنها نگهداری می‌کنم. 12 مثل یک شبان واقعی مراقب گله‌ام خواهم بود و گوسفندانم را از آن نقاطی که در آن روز تاریک و ابری پراکنده شده بودند جمع کرده، برمی‌گردانم. 13 از میان سرزمینها و قومها آنان را جمع می‌کنم و به سرزمین خودشان، اسرائیل باز می‌آورم و روی کوهها و تپه‌های سرسبز و خرم اسرائیل، کنار رودخانه‌ها آنها را می‌چرانم. 14 بله، بر روی تپه‌های بلند اسرائیل، چراگاههای خوب و پر آب و علف به آنها می‌دهم. آنجا در صلح و آرامش می‌خوابند و در چراگاههای سبز و خرم کوه می‌چرند. 15 من خود شبان گوسفندانم خواهم بود و آنها را در آرامش و امنیت خواهم خوابانید. دنبال گوسفندان جا مانده از گله و گمشده خواهم رفت و آنها را باز خواهم آورد. دست و پا شکسته‌ها را، شکسته‌بندی خواهم کرد و بیماران را معالجه خواهم نمود. ولی گوسفندان قوی و فره را از بین می‌برم، زیرا من به انصاف داوری می‌کنم. 17 «ای گله من، من بین شما داوری کرده، گوسفند را از بز و خوب را از بد جدا خواهم

35

پیام دیگری از جانب خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، رو به کوه سعیر بایست و بر ضد ساکنانش پیشگویی کن و بگو: 3 «خداوند یهوه می‌فرماید: ای ادومی‌ها، من بر ضد شما هستم و سرزمین شما را به کلی ویران و متروک خواهم کرد. 4 شهرهایتان را خراب و ویران خواهم نمود تا بدانید که من یهوه هستم. 5 شما دائم با اسرائیل دشمنی کرده‌اید. وقتی بنی‌اسرائیل در مصیبت بودند و به سبب گناهانشان مجازات می‌شدند، شما هم در کشتار آنها شریک گشتید. 6 به حیات خود قسم، حال که از خونریزی لذت می‌برید، من هم خون شما را می‌ریزم. 7 کوه سعیر را ویران و متروک می‌کنم و تمام کسانی را که از آن عبور کنند از بین می‌برم. 8 کوهها، تپه‌ها، دره‌ها و رودخانه‌هایتان را از اجساد کشته‌شدگان با شمشیر پر می‌سازم. 9 سرزمین شما را برای همیشه ویران می‌کنم و

شهرهایان دیگر هرگز آباد نخواهند شد تا بدانید که من یهوه هستم. شما از قحطی بمیرند.» **13** خداوند یهوه می‌فرماید: «قومهای دیگر **10** «با اینکه من در سرزمین اسرائیل و یهودا حضور دارم، ولی شما گفته‌اید این دو قوم مال ما هستند و ما سرزمین آنها را به تصرف خود درمی‌آوریم. **11** پس، به حیات خود قسم، خشم و حسد و کینه‌ای را من که نسبت به قوم من داشتید تلافی خواهم کرد. هنگامی که شما را مجازات کنم، بنی اسرائیل خواهند دانست که به سبب آنچه که بر سر ایشان آورده‌اید شما را مجازات کرده‌ام. **12** شما نیز خواهید دانست که من سخنان کفرآمیز شما را شنیده‌ام که گفته‌اید سرزمین قوم اسرائیل خراب شده و ما آنها را خواهیم بلعید. **13** شما بر ضد من سخنان تکبرآمیز بسیار گفته‌اید و من همه آنها را شنیده‌ام!» **14** خداوند یهوه به اهالی بیعبر می‌فرماید: «وقتی سرزمین شما را ویران کنم، تمام مردم جهان شادی خواهند کرد. **15** هنگامی که سرزمین من اسرائیل ویران شد شما خوشحال شدید و اکنون من برای ویران شدن سرزمین شما شادی می‌کنم! ای کوه بیعبر، ای سرزمین آدم، شما به کلی ویران خواهید شد. آنگاه همه خواهید دانست که من یهوه هستم!»

36

«ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل نوبت کن و بگو: ای کوههای اسرائیل به پیام خداوند گوش دهید. **2** خداوند یهوه چنین می‌فرماید: دشمنانان به شما اهانت کرده، بلندپایه‌های قدیمی شما را از آن خودشان می‌دانند. **3** آنها از هر طرف شما را تار و مار کرده، به سرزمینهای مختلف برده‌اند و شما مورد ملامت و تمسخر آنان قرار گرفته‌اید. **4** پس ای کوههای اسرائیل، به کلام من که خداوند یهوه هستم گوش فرا ده! به کوهها و تپه‌ها، وادیها و دره‌ها، مزارع و شهرهایی که مدت‌هاست به وسیله قومهای خدانشناس همسایه شما ویران شده و مورد تمسخر قرار گرفته‌اند، می‌گویم: **5** خشم من بر ضد این قومها، بخصوص آدم، شعله‌ور شده است، چون زمین مرا با شادی و با اهانت به قوم من، تصرف نمودند. **6** «پس، ای جزایق، پیشگویی کن و به کوهها و تپه‌ها، به وادیها و دره‌های اسرائیل بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: من از اینکه قومهای همجواران شما را تحقیر کرده‌اند سخت خشمگین هستم. **7** من خودم به شما قول می‌دهم که این قومها مورد تحقیر قرار خواهند گرفت. **8** ولی بر کوههای اسرائیل درختان دوباره سبز خواهند شد و برای شما که قوم من هستید میوه خواهند آورد و شما به سرزمین خویش باز خواهید گشت. **9** من همراه شما هستم و وقتی زمین را شیار کرده، در آن بذر بپاشید، شما را برکت خواهم داد. **10** در سراسر اسرائیل، جمعیت شما را افزایش می‌دهم و شهرهای ویران شده را بنا نموده، آنها را پر از جمعیت می‌کنم. **11** نه فقط مردم، بلکه گله‌های گاو و گوسفند شما را هم بارور می‌سازم. شهرهای شما مثل گذشته آباد خواهند شد و من شما را بیش از پیش برکت داده، کامیاب خواهم ساخت. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم. **12** ای اسرائیل که قوم من هستید، من شما را به سرزمین‌تان باز می‌گردانم تا بار دیگر در آن ساکن شوید. آن سرزمین متعلق به شما خواهد بود و دیگر نخواهم گذاشت فرزندان شما از قحطی بمیرند.» **13** خداوند یهوه می‌فرماید: «قومهای دیگر **10** «با اینکه من در سرزمین اسرائیل و یهودا حضور دارم، ولی شما گفته‌اید این دو قوم مال ما هستند و ما سرزمین آنها را به تصرف خود درمی‌آوریم. **11** پس، به حیات خود قسم، خشم و حسد و کینه‌ای را من که نسبت به قوم من داشتید تلافی خواهم کرد. هنگامی که شما را مجازات کنم، بنی اسرائیل خواهند دانست که به سبب آنچه که بر سر ایشان آورده‌اید شما را مجازات کرده‌ام. **12** شما نیز خواهید دانست که من سخنان کفرآمیز شما را شنیده‌ام که گفته‌اید سرزمین قوم اسرائیل خراب شده و ما آنها را خواهیم بلعید. **13** شما بر ضد من سخنان تکبرآمیز بسیار گفته‌اید و من همه آنها را شنیده‌ام!» **14** خداوند یهوه به اهالی بیعبر می‌فرماید: «وقتی سرزمین شما را ویران کنم، تمام مردم جهان شادی خواهند کرد. **15** هنگامی که سرزمین من اسرائیل ویران شد شما خوشحال شدید و اکنون من برای ویران شدن سرزمین شما شادی می‌کنم! ای کوه بیعبر، ای سرزمین آدم، شما به کلی ویران خواهید شد. آنگاه همه خواهید دانست که من یهوه هستم!»

«ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل نوبت کن و بگو: ای کوههای اسرائیل به پیام خداوند گوش دهید. **2** خداوند یهوه چنین می‌فرماید: دشمنانان به شما اهانت کرده، بلندپایه‌های قدیمی شما را از آن خودشان می‌دانند. **3** آنها از هر طرف شما را تار و مار کرده، به سرزمینهای مختلف برده‌اند و شما مورد ملامت و تمسخر آنان قرار گرفته‌اید. **4** پس ای کوههای اسرائیل، به کلام من که خداوند یهوه هستم گوش فرا ده! به کوهها و تپه‌ها، وادیها و دره‌ها، مزارع و شهرهایی که مدت‌هاست به وسیله قومهای خدانشناس همسایه شما ویران شده و مورد تمسخر قرار گرفته‌اند، می‌گویم: **5** خشم من بر ضد این قومها، بخصوص آدم، شعله‌ور شده است، چون زمین مرا با شادی و با اهانت به قوم من، تصرف نمودند. **6** «پس، ای جزایق، پیشگویی کن و به کوهها و تپه‌ها، به وادیها و دره‌های اسرائیل بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: من از اینکه قومهای همجواران شما را تحقیر کرده‌اند سخت خشمگین هستم. **7** من خودم به شما قول می‌دهم که این قومها مورد تحقیر قرار خواهند گرفت. **8** ولی بر کوههای اسرائیل درختان دوباره سبز خواهند شد و برای شما که قوم من هستید میوه خواهند آورد و شما به سرزمین خویش باز خواهید گشت. **9** من همراه شما هستم و وقتی زمین را شیار کرده، در آن بذر بپاشید، شما را برکت خواهم داد. **10** در سراسر اسرائیل، جمعیت شما را افزایش می‌دهم و شهرهای ویران شده را بنا نموده، آنها را پر از جمعیت می‌کنم. **11** نه فقط مردم، بلکه گله‌های گاو و گوسفند شما را هم بارور می‌سازم. شهرهای شما مثل گذشته آباد خواهند شد و من شما را بیش از پیش برکت داده، کامیاب خواهم ساخت. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم. **12** ای اسرائیل که قوم من هستید، من شما را به سرزمین‌تان باز می‌گردانم تا بار دیگر در آن ساکن شوید. آن سرزمین متعلق به شما خواهد بود و دیگر نخواهم گذاشت فرزندان شما از قحطی بمیرند.» **13** خداوند یهوه می‌فرماید: «قومهای دیگر **10** «با اینکه من در سرزمین اسرائیل و یهودا حضور دارم، ولی شما گفته‌اید این دو قوم مال ما هستند و ما سرزمین آنها را به تصرف خود درمی‌آوریم. **11** پس، به حیات خود قسم، خشم و حسد و کینه‌ای را من که نسبت به قوم من داشتید تلافی خواهم کرد. هنگامی که شما را مجازات کنم، بنی اسرائیل خواهند دانست که به سبب آنچه که بر سر ایشان آورده‌اید شما را مجازات کرده‌ام. **12** شما نیز خواهید دانست که من سخنان کفرآمیز شما را شنیده‌ام که گفته‌اید سرزمین قوم اسرائیل خراب شده و ما آنها را خواهیم بلعید. **13** شما بر ضد من سخنان تکبرآمیز بسیار گفته‌اید و من همه آنها را شنیده‌ام!» **14** خداوند یهوه به اهالی بیعبر می‌فرماید: «وقتی سرزمین شما را ویران کنم، تمام مردم جهان شادی خواهند کرد. **15** هنگامی که سرزمین من اسرائیل ویران شد شما خوشحال شدید و اکنون من برای ویران شدن سرزمین شما شادی می‌کنم! ای کوه بیعبر، ای سرزمین آدم، شما به کلی ویران خواهید شد. آنگاه همه خواهید دانست که من یهوه هستم!»

«ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل نوبت کن و بگو: ای کوههای اسرائیل به پیام خداوند گوش دهید. **2** خداوند یهوه چنین می‌فرماید: دشمنانان به شما اهانت کرده، بلندپایه‌های قدیمی شما را از آن خودشان می‌دانند. **3** آنها از هر طرف شما را تار و مار کرده، به سرزمینهای مختلف برده‌اند و شما مورد ملامت و تمسخر آنان قرار گرفته‌اید. **4** پس ای کوههای اسرائیل، به کلام من که خداوند یهوه هستم گوش فرا ده! به کوهها و تپه‌ها، وادیها و دره‌ها، مزارع و شهرهایی که مدت‌هاست به وسیله قومهای خدانشناس همسایه شما ویران شده و مورد تمسخر قرار گرفته‌اند، می‌گویم: **5** خشم من بر ضد این قومها، بخصوص آدم، شعله‌ور شده است، چون زمین مرا با شادی و با اهانت به قوم من، تصرف نمودند. **6** «پس، ای جزایق، پیشگویی کن و به کوهها و تپه‌ها، به وادیها و دره‌های اسرائیل بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: من از اینکه قومهای همجواران شما را تحقیر کرده‌اند سخت خشمگین هستم. **7** من خودم به شما قول می‌دهم که این قومها مورد تحقیر قرار خواهند گرفت. **8** ولی بر کوههای اسرائیل درختان دوباره سبز خواهند شد و برای شما که قوم من هستید میوه خواهند آورد و شما به سرزمین خویش باز خواهید گشت. **9** من همراه شما هستم و وقتی زمین را شیار کرده، در آن بذر بپاشید، شما را برکت خواهم داد. **10** در سراسر اسرائیل، جمعیت شما را افزایش می‌دهم و شهرهای ویران شده را بنا نموده، آنها را پر از جمعیت می‌کنم. **11** نه فقط مردم، بلکه گله‌های گاو و گوسفند شما را هم بارور می‌سازم. شهرهای شما مثل گذشته آباد خواهند شد و من شما را بیش از پیش برکت داده، کامیاب خواهم ساخت. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم. **12** ای اسرائیل که قوم من هستید، من شما را به سرزمین‌تان باز می‌گردانم تا بار دیگر در آن ساکن شوید. آن سرزمین متعلق به شما خواهد بود و دیگر نخواهم گذاشت فرزندان شما از قحطی بمیرند.» **13** خداوند یهوه می‌فرماید: «قومهای دیگر **10** «با اینکه من در سرزمین اسرائیل و یهودا حضور دارم، ولی شما گفته‌اید این دو قوم مال ما هستند و ما سرزمین آنها را به تصرف خود درمی‌آوریم. **11** پس، به حیات خود قسم، خشم و حسد و کینه‌ای را من که نسبت به قوم من داشتید تلافی خواهم کرد. هنگامی که شما را مجازات کنم، بنی اسرائیل خواهند دانست که به سبب آنچه که بر سر ایشان آورده‌اید شما را مجازات کرده‌ام. **12** شما نیز خواهید دانست که من سخنان کفرآمیز شما را شنیده‌ام که گفته‌اید سرزمین قوم اسرائیل خراب شده و ما آنها را خواهیم بلعید. **13** شما بر ضد من سخنان تکبرآمیز بسیار گفته‌اید و من همه آنها را شنیده‌ام!» **14** خداوند یهوه به اهالی بیعبر می‌فرماید: «وقتی سرزمین شما را ویران کنم، تمام مردم جهان شادی خواهند کرد. **15** هنگامی که سرزمین من اسرائیل ویران شد شما خوشحال شدید و اکنون من برای ویران شدن سرزمین شما شادی می‌کنم! ای کوه بیعبر، ای سرزمین آدم، شما به کلی ویران خواهید شد. آنگاه همه خواهید دانست که من یهوه هستم!»

بود، اکنون همچون باغ عدن شده است! شهرهای خراب دوباره بنا (یعنی افرایم) و تمامی خاندان اسرائیل که با او متحدند.“ 17 هر دو گردیده و دورشان حصار کشیده شده و پر از جمعیت گشته‌اند.“ آنها را به هم بچسبان تا مثل یک عصا در دست باشند. 18 وقتی 36 آنگاه تمام قومهای همجواری که هنوز باقی مانده‌اند، خواهند قومت ببرسند که منظورت از اینجا چیست، 19 به آنها بگو: “خدایان دانست من که خداوند هستم شهرهای خراب را آباد کرده و در یهوه چنین می‌فرماید: من افرایم و قبایل اسرائیل را به یهودا ملحق زمینهای متروک محصول فراوان به بار آورده‌ام. من که یهوه هستم این می‌سازم و آنها مثل یک عصا در دستم خواهند بود.“ 20 پس در را گفتم و بدان عمل می‌کنم.“ 37 خداوند یهوه می‌فرماید: «من بار حالی که آن عصاها را که روی آنها نوشتی، دراز می‌کنی تا مردم دیگر دعاهای قوم اسرائیل را اجابت خواهم کرد و ایشان را مثل گله ببیند 21 به ایشان بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: قوم اسرائیل را از گوسفند زیاد خواهم نمود. 38 شهرهای متروکشان از جمعیت مملو میان قوما جمع می‌کنم و از سراسر دنیا ایشان را به وطن خودشان باز خواهد گشت درست مانند روزهای عید که اورشلیم از گوسفندان می‌گردانم 22 تا به صورت یک قوم واحد درآیند. یک پادشاه بر همه قربانی، پر می‌شد. آنگاه خواهند دانست که من یهوه هستم.»

37 دست خداوند بر من قرار گرفت و مرا در روح خداوند به دره‌ای که پر از استخوانهای خشک بود، برد. 2 او مرا به هر سو در میان استخوانها که روی زمین پخش شده بودند گردانید. 3 سپس به من گفت: «ای پسر انسان، آیا این استخوانها می‌توانند دوباره جان بگیرند و انسانهای زنده‌ای شوند؟» گفتم: «ای خداوند یهوه، تو می‌دانی.» 4 آنگاه به من فرمود که بر این استخوانها نوبت کرده، بگویم: «ای استخوانهای خشک به کلام خداوند گوش دهید! 5 خداوند یهوه می‌گوید: من به شما جان می‌بخشم تا دوباره زنده شوید. 6 گوشت و پی به شما می‌دهم و با پوست، شما را می‌پوشانم. در شما روح می‌دمم تا زنده شوید. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم.» 7 آنچه را که خداوند فرموده بود به استخوانها گفتم. ناگهان سروصدایی برخاست و استخوانهای هر بدن به یکدیگر پیوستند! 8 سپس در حالی که نگاه می‌کردم، دیدم گوشت و پی بر روی استخوانها ظاهر شد و پوست، آنها را پوشانید. اما بدنها هنوز جان نداشتند. 9 خداوند یهوه به من فرمود: «ای پسر انسان به روح بگو از چهار گوشه دنیا بیاید و به بدنهای این کشته‌شدگان بدمد تا دوباره زنده شوند.» 10 پس همان‌طور که خداوند به من امر فرموده بود گفتم و روح داخل بدنها شد و آنها زنده شده، ایستادند و لشکری بزرگ تشکیل دادند. 11 سپس خداوند معنی این رؤیا را به من فرمود: «این استخوانها قوم اسرائیل هستند؛ آنها می‌گویند: “ما به صورت استخوانهای خشک شده در آمده‌ایم و همه امیدهایمان بر باد رفته است.“ 12 ولی تو به ایشان بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: ای قوم من اسرائیل، من قبرهای اسارت شما را که در آنها دفن شده‌اید می‌گشایم و دوباره شما را زنده می‌کنم و به سرزمین اسرائیل باز می‌گردانم. 13 سرانجام، ای قوم من، خواهید دانست که من یهوه هستم. 14 روح خود را در شما قرار می‌دهم و شما بار دیگر احیا شده، به وطن خودتان باز می‌گردید. آنگاه خواهید دانست که من یهوه هستم به قولی که داده‌ام عمل می‌کنم.» 15 این پیغام نیز از طرف خداوند بر من نازل شد: 16 «یک عصا بگیر و روی آن این کلمات را بنویس: “برای یهودا و اسرائیلیان متحد با او“. بعد یک عصای دیگر بگیر و این کلمات را روی آن بنویس: “برای یوسف

38 این پیغام نیز از جانب خداوند به من رسید: 2 «ای پسر انسان، رو به جوج از سرزمین ماجوج، حاکم قوم ماشک و توبال، بایست و بر ضد او پیشگویی کن. 3 و بگو که خداوند یهوه چنین می‌فرماید: من بر ضد تو هستم. 4 قلاب در چانه‌ات می‌گذارم و تو را به سوی هلاکت می‌کشم. سربازان پیاده و سواران مسلح تو بسیج شده، سپاه بسیار بزرگ و نیرومندی تشکیل خواهند داد. 5 پارس، کوش، و فوط هم با تمام سلاحهای خود به تو خواهند پیوست. 6 تمام لشکر سرزمین جومر و توخرمه از شمال، و نیز بسیاری از قومهای دیگر، به تو ملحق خواهند شد. 7 ای جوج، تو رهبر آنها هستی، پس آماده شو و تدارک جنگ ببین! 8 «پس از یک مدت طولانی از تو خواسته خواهد شد که نیروهای خود را بسیج کنی. تو به سرزمین اسرائیل حمله خواهی کرد، سرزمینی که مردم آن از اسارت سرزمینهای مختلف بازگشته و در سرزمین خود در امنیت ساکن شده‌اند؛ 9 ولی تو و تمام هم‌پیمانانت سپاهی بزرگ تشکیل خواهید داد و مثل طوفانی سهمگین بر آنها فرود خواهید آمد و مانند ابری سرزمین اسرائیل

را خواهید پوشاند.» **10** خداوند یهوه می‌فرماید: «در آن هنگام تو نقشه‌های پلیدی در سر خواهی پروراند؛ **11** و خواهی گفت: «اسرائیل سرزمینی بی‌دفاع است و شهرهایش حصار ندارند! به جنگ آن می‌روم و این قوم را که در کمال امنیت و اطمینان زندگی می‌کنند، از بین می‌برم! **12** به آن شهرهایی که زمانی خراب بودند، ولی ایک آباد گشته و از مردمی پر شده‌اند که از سرزمینهای دیگر بازگشته‌اند، حمله می‌کنم و غنایم فراوان به دست می‌آورم. زیرا اکنون اسرائیل گاو و گوسفند و ثروت بسیار دارد و مرکز تجارت دنیاست.» **13** «مردم سبا و ددان، و تجار ترشیش به تو خواهند گفت: «آیا با سپاه خود آمده‌ای تا طلا و نقره و اموال ایشان را غارت کنی و حیواناتشان را با خود ببری؟» **14** خداوند یهوه به جوج می‌فرماید: «زمانی که قوم من در سرزمین خود در امنیت زندگی کنند، تو برمی‌خیزی و **15** با سپاه عظیم خود از شمال می‌آیی و مثل ابر زمین را می‌پوشانی. این، در آینده دور اتفاق خواهد افتاد. من تو را به جنگ سرزمین خود می‌آورم، ولی بعد در برابر چشمان همه قومه‌ها تو را از میان برمی‌دارم تا به همه آنها قدوسیت خود را نشان دهم و تا آنها بدانند که من خدا هستم.» **17** خداوند یهوه می‌فرماید: «تو همانی که مدت‌ها پیش توسط خدمتگزارانم یعنی انبیای اسرائیل در باره‌ات پیشگویی کرده، گفتم که بعد از آنکه سالهای بسیار بگذرد، تو را به جنگ قوم خود خواهم آورد. **18** اما وقتی برای خراب کردن سرزمین اسرائیل بیایی، خشم من افروخته خواهد شد. **19** من با غیرت و غضب گفتم که در آن روز در اسرائیل زلزله مهیبی رخ خواهد داد. **20** و در حضور من تمام حیوانات و انسانها خواهند لرزید. صخره‌ها تکان خواهند خورد و حصارها فرو خواهند ریخت. **21** من که خداوند یهوه هستم می‌گویم تو را ای جوج، به هر نوع ترسی گرفتار خواهم ساخت و سربازان تو به جان هم افتاده، یکدیگر را خواهند کشت! **22** من با شمشیر، مرض، طوفانهای سهمگین و سیل‌آسا، تگرگ درشت و آتش و گوگرد با تو و با تمام سربازان و هم‌پیمانانم خواهم جنگید. **23** به این طریق عظمت و قدوسیت خویش را به همه قومه‌های جهان نشان خواهم داد و آنها خواهند دانست که من یهوه هستم.»

39

«ای پسر انسان، باز درباره جوج پیشگویی کن و بگو: «ای جوج که پادشاه ماشک و توپال هستی، خداوند یهوه می‌گوید من بر ضد تو هستم. **2** تو را از راهی که می‌روی باز می‌گردانم و از شمال به طرف کوه‌های اسرائیل می‌آورم. **3** سلاح‌های سپاهیان را از دستهایشان می‌اندازم. **4** تو و تمام سپاه عظیمت در کوه‌ها خواهید مرد. شما را نصیب لاشخورها و جانوران می‌گردانم. **5** در صحرا از پای در خواهید آمد. من که خداوند یهوه هستم این را گفتم. **6** بر ماجوج و تمام هم‌پیمانان که در سواحل در امنیت زندگی می‌کنند، آتش می‌بارانم و آنها خواهند دانست که من یهوه هستم.» **7** «به این طریق نام قدوس خود را به قوم خود اسرائیل می‌شناسانم و دیگر اجازه نمی‌دهم که نام قدوس من بی‌حرمت شود. آنگاه قومه‌ها خواهند

«ای پسر انسان، بر سر سفره‌ام گوشت اسبان، سواران و جنگاوران را بخورید! من که خداوند یهوه هستم این را می‌گویم.» **21** «در میان قومه‌ها جلال و عظمت خود را به این طریق نشان خواهم داد. همه مجازات شدن جوج را خواهند دید و خواهند دانست که این کار من است. **22** قوم اسرائیل نیز خواهند دانست که من یهوه، خدای ایشان هستم. **23** قومه‌ها پی خواهند برد که قوم اسرائیل به سبب گناهان خود تبعید شده بودند، زیرا به خدای خود خیانت کرده بودند. پس من نیز روی خود را از آنان برگرداندم و گذاشتم دشمنانشان ایشان را نابود کنند. **24** روم را از ایشان برگرداندم و آنان را به سزای گناهان و اعمال زشتشان رساندم.» **25** خداوند یهوه می‌فرماید: «ولی ایک به اسارت قوم خود پایان می‌دهم و بر ایشان رحم می‌کنم و غیرتی را که

برای نام قدوس خود دارم نشان خواهم داد. 26 وقتی آنها بار دیگر در دیوارهای داخل تالار با نقشهای نخل ترین شده بودند. 17 سپس، وطن خود دور از تهدید دیگران در امنیت ساکن شوند آنگاه دیگر به از راه ورودی انتهای اتاق بزرگ، وارد حیاط شدیم. دور تا دور حیاط من خیانت نخواهند کرد و سرافکننده نخواهند شد. 27 آنان را از سی اتاق ساخته شده بود. جلوی این اتاقها پیاده‌رو سنگفرشی وجود سرزمینهای دشمنانشان به وطن باز می‌گردانم و بدین ترتیب، به‌وسیله 18 که دور تا دور حیاط را می‌پوشاند. سطح این حیاط ایشان به قومها نشان می‌دهم که من قدوس هستم. 28 آنگاه قوم من بیرونی از سطح حیاط داخلی پایینتر بود. 19 روبروی دروازه شرقی، خواهند دانست که من یهوه، خدای ایشان هستم و این منم که آنان دروازه دیگری قرار داشت که رو به حیاط داخلی باز می‌شد. او را به اسارت می‌فرستم و باز می‌گردانم و نمی‌گذارم حتی یک نفر از آنها در سرزمین بیگانه باقی بماند. 29 من روح خود را بر آنها می‌ریزم و دیگر هرگز روی خود را از ایشان برنمی‌گردانم. من که خداوند یهوه تالار دروازه، سه اتاق نگهبانی بود و اندازه آنها درست مثل اندازه اتاقهای دروازه شرقی بود. طول محوطه دروازه در مجموع بیست و پنج متر، عرض آن از بالای یک اتاق نگهبانی تا بالای اتاق مقابل دوازده متر و نیم بود. 22 اتاق بزرگ، پنجره‌ها، تزیینات دیوارهای این دروازه مانند دروازه شرقی بود. در اینجا نیز هفت پله در جلوی دروازه قرار داشت و اتاق بزرگ نیز در انتهای تالار دروازه بود. 23 مقابل دروازه شمالی هم مانند دروازه شرقی، دروازه دیگری وجود داشت که به حیاط داخلی باز می‌شد. فاصله بین این دو دروازه نیز پنجاه متر بود. 24 بعد مرا به دروازه سمت جنوب برد و قسمتهای مختلف آن را اندازه گرفت؛ اندازه آن درست اندازه دروازه‌های دیگر بود. 25 مانند دروازه‌های دیگر، یک تالار داشت و در دیوارهای چند پنجره بود. طول محوطه این دروازه مانند بقیه بیست و پنج متر و عرضش دوازده متر و نیم بود. 26 در اینجا نیز هفت پله به طرف دروازه بالا می‌رفت و دیوارهای داخل تالار با نقشهای نخل ترین شده بودند. 27 روبروی دروازه، دروازه دیگری قرار داشت که به حیاط داخلی باز می‌شد. فاصله بین این دو دروازه نیز پنجاه متر بود. 28 سپس، آن مرد مرا از راه دروازه جنوبی به حیاط داخلی برد. او محوطه این دروازه را هم اندازه گرفت. اندازه آن همان اندازه دروازه‌های بیرونی بود. 29 اندازه اتاقهای نگهبانی، اتاق بزرگ و دیوارهای تالار نیز همان بود. چند پنجره در اتاقها نصب شده بود. مثل دروازه‌های دیگر، طول محوطه این دروازه بیست و پنج متر و پهنایش دوازده متر و نیم بود. 31 اتاق بزرگ آن رو به حیاط بیرونی باز می‌شد و دیوارهای تالار آن با نقشهای نخل ترین شده بود. تفاوت این دروازه با بقیه این بود که به جای هفت پله، هشت پله به طرف بالا داشت. 32 بعد مرا از راه دروازه شرقی به حیاط داخلی برد و محوطه آن را اندازه گرفت. اندازه آن مانند اندازه دروازه‌های دیگر بود. 33 اندازه اتاقهای نگهبانی، اتاق بزرگ و دیوارهای تالار نیز همان بود. چند پنجره نیز در اتاقها نصب شده بود. طول محوطه دروازه بیست و پنج متر، و پهنای آن دوازده متر و نیم بود. 34 اتاق بزرگ آن رو به حیاط بیرونی باز می‌شد و دیوارهای تالار آن با نقشهای نخل ترین شده بود. جلوی این دروازه، هشت پله قرار داشت. 35 آنگاه آن مرد مرا به دروازه شمالی حیاط داخلی برد و آن را اندازه گرفت. اندازه‌های این دروازه نیز مانند اندازه‌های سایر دروازه‌ها بود. 36 در این قسمت نیز اتاقهای

40

در سال بیست و پنجم تبعیدمان، یعنی چهارده سال بعد از تسخیر اورشلیم، در روز دهم از ماه اول سال بود که دست خداوند بر من قرار گرفت. 2 او در رؤیا مرا به سرزمین اسرائیل برد و روی کوهی بلند که بر جانب جنوبی آن بود، قرار داد. از آنجا بناهایی در مقابل خود دیدم که شبیه یک شهر بود. 3 وقتی مرا نزدیکتر برد، مردی را دیدم که صورتش مثل مفرغ می‌درخشید و کنار دروازه خانه خدا ایستاده بود. او یک ریسمان و یک چوب اندازه‌گیری در دست داشت. 4 آن مرد به من گفت: «ای پسر انسان، نگاه کن، گوش بده و هر چه به تو نشان می‌دهم، به خاطر بسپار، زیرا برای همین منظور به اینجا آورده شده‌ای. سپس نزد قوم اسرائیل برگرد و ایشان را از آنچه به دیدهای باخبر ساز.» 5 آن مرد با چوب اندازه‌گیری خود که سه متر بود شروع کرد به اندازه گرفتن حصار بیرونی خانه خدا که گرداگرد آن بود. بلندی حصار سه متر و ضخامت آن هم سه متر بود. 6 بعد مرا به طرف دروازه شرقی برد. از هفت پله بالا رفتیم و از دروازه داخل یک دالان سه متری شدیم. 7 از دالان که گذشتیم وارد تالاری شدیم که در هر طرف آن سه اتاق نگهبانی بود. مساحت هر یک از این اتاقها سه مترمربع بود. فاصله بین دیوارهای اتاقهای مجاور دو متر و نیم بود. در جلوی هر یک از اتاقهای نگهبانی، دیوار کوتاهی به بلندی نیم متر و ضخامت نیم متر وجود داشت. در انتهای تالار، دالان سه متری دیگری به پهنای شش متر و نیم وجود داشت. بلندی هر لنگه در آن دو متر و نیم بود. این دالان به یک اتاق بزرگ که روبروی خانه خدا بود، منتهی می‌شد. طول این اتاق از شرق به غرب چهار متر بود. و دیوارهای انتهای آن که در دو طرف راه ورودی به حیاط خانه خدا قرار داشتند، هر یک به ضخامت یک متر بودند. 13 سپس، او پهنای سقف تالار را اندازه گرفت یعنی از دیوار انتهای یک اتاق نگهبانی تا دیوار انتهای اتاق نگهبانی روبرو. این فاصله دوازده متر و نیم بود. 14 سپس او اتاق انتهای تالار را که رو به حیاط خانه خدا باز می‌شد، اندازه گرفت. طول آن از شمال به جنوب ده متر بود. 15 فاصله بین دیوار بیرونی دروازه تا دیوار انتهای اتاق بزرگ مجموعاً بیست و پنج متر بود. 16 تمام دیوارهای انتهای اتاقها و نیز دیوارهای بین آنها، دارای پنجره‌های مشبک بودند. تمام

نگهبانی، اتاق بزرگ و دیوارهای تزئین شده در داخل تالار، و چندین پنجره وجود داشت. طول محوطه این دروازه هم بیست و پنج متر و این اتاقها در سه طبقه ساخته شده و هر طبقه شامل سی اتاق بود. پهنایش دوازده متر و نیم بود. 37 اتاق بزرگ آن روبروی حیاط بیرونی قسمت بیرونی دیوار خانه خدا به صورت پله بود و سقف اتاقهای قرار داشت و دیوارهای تالار با نقشهای نخل تزئین شده بود. این طبقه اول و دوم به ترتیب روی پله اول و دوم قرار می گرفت. به طوری دروازه هم هشت پله داشت. 38 از اتاق بزرگ دروازه شمالی دری به که اتاقهای طبقه سوم از اتاقهای طبقه دوم، و اتاقهای طبقه دوم از یک اتاق دیگر باز می شد که در آنجا گوشت قربانیها را پیش از آنکه به مذبح ببرند، می شستند. 39 در هر طرف اتاق بزرگ، دو میز بود که حیوانات را برای قربانی سوختنی، قربانی گناه و قربانی جرم روی آنها سر می پریدند. 40 بیرون اتاق بزرگ نیز چهار میز قرار داشت که در دو طرف راه ورودی دروازه شمالی قرار گرفته بودند. 41 بود. یک در از طرف شمال خانه خدا و یک در از طرف جنوب آن پس روی هم رفته هشت میز بود، چهار میز در داخل و چهار میز در به سوی این اتاقها باز می شد. من متوجه شدم که دور تا دور خانه بیرون که حیوانات قربانی را روی آنها ذبح می کردند. 42 چهار میز سنگی نیز وجود داشت که چاقوها و لوازم دیگر قربانی را روی آنها می گذاشتند. طول و عرض هر یک از این میزها هفتاد و پنج سانتیمتر گرفته بود. در دو طرف خانه خدا در حیاط داخلی، به فاصله ده و بلندی آن نیم متر بود. 43 لاشه قربانیها روی این میزها گذاشته می شد. دور تا دور دیوار اتاق بزرگ چنگکهای به طول تقریبی ده سانتی متر کوبیده شده بود. 44 در حیاط داخلی، دو اتاق بود، یکی در کنار دروازه شمالی و رو به جنوب، دیگری در کنار دروازه جنوبی و رو به شمال. 45 او به من گفت: «اتاق کنار دروازه شمالی برای آن مرد از بیرون، طول خانه خدا را اندازه گرفت؛ اندازه آن پنجاه کاهنانی است که بر خانه خدا نظارت می کنند. 46 اتاق کنار دروازه جنوبی برای کاهنانی است که مسئول مذبح می باشند. این کاهنان از نسل صادق هستند، زیرا از بین تمام لاویان فقط ایشان می توانند به حضور خداوند نزدیک شده، او را خدمت کنند.» 47 سپس، آن مرد حیاط داخلی را اندازه گرفت، مساحت آن پنجاه مترمربع بود. خانه خدا در غرب آن واقع شده بود و مذبحی در جلوی خانه خدا قرار داشت. 48 سپس مرا به اتاق ورودی خانه خدا آورد و دیوارهای دو طرف راه ورود به اتاق را اندازه گرفت. ضخامت هر یک دو متر و نیم بود. عرض راه ورودی هفت متر و عرض دیوارهای دو طرف آن هر یک، یک متر و نیم بود. 49 عرض این اتاق ورودی ده متر و طول آن از شرق به غرب شش متر بود. برای رفتن به این اتاق می بایست از ده پله بالا رفت. در طرفین راه ورودی، دو ستون قرار داشت.

41 آنگاه آن مرد مرا به اتاق اول معبد یعنی قدس برد. او اول درگاه قدس را اندازه گرفت: از بیرون به داخل سه متر و 2 پهنای آن پنج متر بود. دیوارهای طرفین آن هر یک به عرض دو متر و نیم بودند. بعد خود قدس را اندازه گرفت؛ طول آن بیست متر و عرض آن ده متر بود. 3 سپس به اتاق اندرون که پشت قدس بود رفت و چارچوب درگاه آن را اندازه گرفت؛ از بیرون به داخل یک متر و پهنای آن سه متر بود. دیوارهای طرفین آن هر یک به عرض یک متر و نیم بودند. 4 سپس اتاق اندرونی را اندازه گرفت؛ ده مترمربع بود. او به من گفت: «این قدس الاقداس است.» 5 بعد دیوار خانه خدا را اندازه گرفت. ضخامت سه متر بود. دور تا دور قسمت بیرونی این

دیوارهای دو طرف این اتاق نیز نقشهای نخل حکاکی شده بود، و پنجره‌هایی در آن دیوارها قرار داشت. اتاقهای مجاور خانه خدا نیز دارای سایبان بودند.

سپس، آن مرد مرا از خانه خدا به حیاط داخلی بازگرداند و به طرف اتاقهایی برد که در قسمت شمالی حیاط خانه خدا و نزدیک ساختمان غربی بود. 2 این اتاقها ساختمانی را به طول پنجاه متر و عرض بیست و پنج متر تشکیل می‌دادند. 3 یک طرف این ساختمان رو به فضایی با عرض ده متر در امتداد طول خانه خدا، و طرف دیگرش رو به سنگفرش حیاط بیرونی بود. این ساختمان سه طبقه داشت و اتاقهای طبقه بالایی از اتاقهای طبقه پایینی عقب‌تر بودند. 4 جلوی اتاقهای رو به شمال یک راهرو به عرض پنج متر و طول پنجاه متر وجود داشت و درهای ساختمان رو به آن باز می‌شد. 5 اتاقهای طبقه بالایی عقب‌تر و در نتیجه از اتاقهای طبقه پایینی تنگ‌تر بودند. 6 اتاقهای طبقه سوم برخلاف سایر اتاقهای حیاط، ستون نداشتند و کوچکتر از اتاقهای طبقات زیرین بودند. 7 اتاقهای شمالی که به طرف حیاط بیرونی بودند مجموعاً بیست و پنج متر طول داشتند یعنی به اندازه نصف طول ردیف اتاقهای داخلی که به طرف خانه خدا قرار داشت. ولی از انتهای ردیف کوتاه‌تر اتاقها یک دیوار به موازات اتاقهای دیگر کشیده شده بود. 9 از حیاط بیرونی در سمت شرق، یک در به این اتاقها باز می‌شد. در سمت جنوبی خانه خدا نیز ساختمان مشابهی که از دو ردیف اتاق تشکیل شده بود، وجود داشت. این ساختمان نیز بین خانه خدا و حیاط بیرونی قرار داشت. 11 بین دو ردیف اتاقهای این ساختمان، مثل ساختمان شمالی، یک راهرو بود. طول و عرض و شکل درهای خروجی این ساختمان درست مثل آن ساختمان شمالی بود. 12 در ابتدای راهرو، به موازات دیوار روبرو که به طرف شرق کشیده شده بود، دری برای ورود به اتاقها قرار داشت. 13 آن مرد به من گفت: «این دو ساختمان شمالی و جنوبی که در دو طرف خانه خدا هستند، مقدس می‌باشند. در آنجا کاهنانی که به حضور خدا قربانی تقدیم می‌کنند، مقدس‌ترین هدایا را می‌خورند و هدایای آردی، قربانیهای گناه و قربانیهای جرم را در آنها می‌گذارند، زیرا این اتاقها مقدسند. 14 وقتی کاهنان بخواهند از خانه خدا بیرون بروند، باید پیش از رفتن به حیاط بیرونی، لباسهای خود را عوض کنند. آنها باید لباسهای مخصوص خدمت را از تن بیرون بیاورند، چون این لباسها مقدسند. پیش از ورود به آن قسمتهایی از ساختمان که به روی عموم باز است، باید لباسهای دیگری بپوشند.» 15 آن مرد پس از اندازه گرفتن قسمتهای داخلی خانه خدا، مرا از دروازه شرقی بیرون برد تا محوطه بیرون را هم اندازه بگیرد. 16 خانه خدا در یک محوطه مربع شکل محصور بود و طول هر حصار آن دویست و پنجاه متر بود. این حصار دور خانه خدا برای این بود که محل مقدس را از محل عمومی جدا کند.

19 برای این کار به کاهنانی که از قبیلهٔ لاوی و از نسل صادوق می‌توانند در خانهٔ خدا به عنوان نگهبان خدمت کنند و به کارهای آن هستند و می‌توانند برای خدمت به حضور من بیایند، یک گوساله رسیدگی نمایند. ایشان باید حیواناتی را که برای قربانی سوختنی آورده برای قربانی گناه بده. **20** سپس، خود مقداری از خونش را برادر و می‌شوند، سر ببرند و آماده باشند تا به قوم کمک کنند. **12** ولی چون بر چهار شاخ مذبح و بر چهار گوشهٔ سکوی میانی و لبهٔ آن بپاش. با ایشان قوم مرا به پرستش خدایان دیگر ترغیب نمودند و باعث شدند این عمل، مذبح را طاهر ساخته، آن را تیرک می‌نمای. **21** بعد آنها در گناه غرق شوند، به این سبب من که خداوند یهوه هشتم قسم گوساله‌ای را که برای قربانی گناه تقدیم شده بگیر و آن را در جای می‌خورم که ایشان را تنبیه کنم. **13** آنها نباید به من نزدیک شوند و تعیین شده، بیرون از خانهٔ خدا بسوزان. **22** «روز دوم یک بز نر به عنوان کاهن مرا خدمت کنند. به هیچ کدام از اشیاء مقدس من بی‌عیب برای قربانی گناه تقدیم کن تا مذبح با خون آن طاهر شود نباید دست بزنند. بدین ترتیب ایشان سزای گناهانی را که مرتکب همان‌گونه که با خون گوساله طاهر شده بود. **23** وقتی این مراسم شده‌اند می‌بینند و رسوا می‌شوند. **14** ایشان فقط به عنوان نگهبان در تطهیر را انجام دادی، یک گوساله و یک قوچ بی‌عیب از میان گله خانهٔ من خدمت خواهند کرد و قوم را در کارهای عادی کمک بگیر و آنها را قربانی کن. **24** آنها را به حضور من بیاور تا کاهنان روی آنها نمک پاشیده، آنها را به عنوان قربانی سوختنی تقدیم کنند. از قبیلهٔ لاوی، فقط پسران صادوق به خدمت کاهنی خود در خانهٔ من **25** «تا هفت روز، هر روز یک بز نر، یک گوساله و یک قوچ از میان گله گرفته، آنها را به عنوان قربانی گناه تقدیم کن. همهٔ آنها باید بی‌عیب باشند. **26** این کار را به منظور تیرک مذبح تا هفت روز انجام بده تا به این طریق مذبح طاهر و آماده شود. **27** بعد از این خدمت کرده، مراسم مرا بجا خواهند آورد. **17** «وقتی بخواهند از هفت روز، کاهنان باید قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی را که مردم می‌آورند، روی مذبح تقدیم کنند. آنگاه من از شما خشنود خواهم شد. این را من که خداوند یهوه هشتم می‌گویم.»

44 سپس، آن مرد مرا دوباره به دروازهٔ شرقی حیاط بیرونی برد، ولی دروازه بسته بود. **2** خداوند به من گفت: «این دروازه باید همیشه بسته باشد و هرگز باز نشود. هیچ‌کس از آن عبور نکند، زیرا من که یهوه، خدای اسرائیل هشتم از آن داخل شده‌ام؛ پس باید بسته بماند. **3** فقط حاکم می‌تواند در محوطهٔ دروازه بنشیند و در حضور من خوراک مقدس بخورد. ولی او فقط از راه اتاق بزرگ واقع در انتهای دروازه می‌تواند وارد محوطهٔ دروازه شود و از آن هم بیرون برود.» **4** آنگاه آن مرد مرا از راه دروازهٔ شمالی به جلوی خانهٔ خدا آورد. نگاه کردم و دیدم حضور پر جلال خداوند، خانه را پر کرد. به خاک افتادم و سجده کردم. **5** خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، به آنچه می‌بینی و می‌شنوی به دقت توجه نما و قوانین خانهٔ خدا را که به تو می‌گویم مراعات کن. مواظب باش افراد ناشایست وارد خانهٔ خدا نشوند. **6** به قوم سرکش اسرائیل بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: ای بنی‌اسرائیل، شما هنگام تقدیم قربانی به من، اشخاص اجنبی ختنه نشدهٔ سرکش را به خانهٔ من آورده و آن را آلوده کرده‌اید. پس علاوه بر همهٔ گناهانتان، عهد مرا هم شکسته‌اید. **8** وظایف مقدسی را که به شما سپرده بودم انجام ندادید، بلکه اجنبی‌ها را اجیر کرده‌اید تا امور مقدس خانهٔ مرا اداره کنند.» **9** خداوند یهوه می‌فرماید: «هیچ اجنبی ختنه نشدهٔ سرکشی حق ندارد داخل خانهٔ مقدس من شود، حتی آن اجنبی‌هایی که در میان قوم اسرائیل زندگی می‌کنند! **10** مردان قبیلهٔ لاوی باید تنبیه شوند، چون وقتی قوم اسرائیل از من دور شدند و به سوی بتها روی آوردند، ایشان نیز مرا ترک کردند. **11** آنها **28** «کاهنان نباید ملک داشته باشند. چون من میراث و ملک ایشان هستم! **29** «خوراک ایشان از هدایای آردی و قربانیهای گناه و

قربانیهای جرم که قوم به خانه خدا می‌آورد تأمین می‌شود. هر کس کند. این را من که خداوند یهوه هستم می‌گویم. 16 «قوم اسرائیل هر چه به خداوند تقدیم نماید به کاهنان تعلق می‌گیرد. 30 نوپر همه باید هدایای خود را به «حاکم» بدهند. 17 وظیفه حاکم این است که محصولات و تمام هدایایی که به خداوند وقف می‌کنید مال کاهنان به هنگام عیدهای اول ماه، روزهای شَبَات و سایر اعیاد، حیوانات خواهد بود. نوپر محصول غله‌هایتان را هم باید به کاهنان بدهید تا قربانی سوختنی، هدایای آردی و هدایای نوشیدنی را برای قوم آماده خداوند خانه‌هایتان را برکت دهد. 31 کاهنان نباید گوشت پرنده و سازد. او باید قربانی گناه، هدایای آردی، قربانی سوختنی و قربانی حیوانی را که مرده یا به‌وسیله جانوری دریده شده، بخورند.

45

«وقتی زمین میان قبایل اسرائیل تقسیم می‌شود، باید یک قسمت از آن به عنوان ملک مقدس به خداوند وقف گردد. این ملک باید طولش دوازده کیلومتر و نیم و عرضش ده کیلومتر باشد. تمام این ملک، مقدس خواهد بود. 2 این ملک مقدس باید به دو قسمت مساوی تقسیم شود به طوری که طول هر قسمت دوازده کیلومتر و نیم و عرض آن پنج کیلومتر باشد. در یکی از این دو قسمت، باید خانه خدا ساخته شود. مساحت خانه خدا دویست و پنجاه مترمربع باشد و زمین اطراف آن به عرض بیست و پنج متر خالی بماند. 4 این قسمت از زمین، مقدس خواهد بود. منازل کاهنانی که در خانه خدا خدمت می‌کنند، و نیز خانه خدا در این قسمت از ملک مقدس ساخته خواهد شد. 5 قسمت دیگر ملک مقدس، که آن هم دوازده کیلومتر و نیم طول و پنج کیلومتر عرض دارد باید برای محل سکونت لایوان که در خانه خدا خدمت می‌کنند اختصاص یابد. 6 کنار ملک مقدس یک قطعه زمین دیگر هم به طول دوازده کیلومتر و نیم و عرض دو کیلومتر و نیم در نظر گرفته شود. در این زمین، یک شهر برای قوم اسرائیل ساخته شود. 7 «دو قطعه زمین نیز برای حاکم تعیین شود، یکی در جوار غربی ملک مقدس و شهر، و دیگری در جوار شرقی آنها به طوری که طول هر یک از این دو قطعه زمین برابر مجموع عرض ملک مقدس و عرض شهر باشد. این زمین از شرق به غرب به موازات یکی از زمینهای قبایل اسرائیل باشد. 8 این دو قطعه زمین، سهم حاکم خواهد بود و حاکمان، دیگر بر قوم ظلم نخواهند کرد بلکه تمام زمین باقی مانده را به طور مساوی بین قبایل اسرائیل تقسیم نموده، سهم هر قبیله را به خودشان واگذار خواهند کرد.» 9 خداوند یهوه به حاکمان اسرائیل می‌فرماید: «از غارت کردن و فریب دادن قوم من دست بکشید و ایشان را از میان ملک و خانه‌هایشان بیرون نکنید. همیشه با انصاف و درستکار باشید. 10 «در معاملات خود تقلب نکنید بلکه از وزنه‌ها و میزانهای درست استفاده نمایید. 11 ایفه و بت باید به یک اندازه یعنی هر یک، یک دهم حومر که واحد اندازه‌گیری است باشند. 12 یک مثقال باید برابر بیست گِرا و یک منا برابر شصت مثقال باشد. 13 «میزان هدایایی که تقدیم می‌کنید بدین قرار است: یک شصتم از جو و گندمی که برداشت می‌کنید، یکصدم از روغنی که از درختان و زیتون خود می‌گیرید، یک گوسفند از هر دویست گوسفندی که در چراگاههای اسرائیل دارید. اینها هدایای آردی و قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی هستند که قوم باید برای کفاره گناهانشان تقدیم

46

خداوند یهوه می‌فرماید: «دروازه شرقی حیاط داخلی، شش روز هفته بسته باشد، ولی در روز شَبَات و روزهای اول ماه باز شود. 2 حاکم از حیاط بیرونی وارد اتاق بزرگ محوطه دروازه شود و کنار چارچوب دروازه بایستد و در حالی که کاهن، قربانی سوختنی و قربانی سلامتی او را تقدیم می‌کند، در آستانه دروازه عبادت کند، سپس از دروازه خارج شود. دروازه تا غروب باز بماند. 3 قوم باید در روزهای شَبَات و روزهای اول ماه، جلوی این دروازه خداوند را پرستش نمایند. 4 «قربانیهای سوختنی که حاکم در روزهای شَبَات به خداوند تقدیم می‌کند، شش بره بی‌عیب و یک قوچ بی‌عیب باشند. 5 هدیه آردی که او با هر قوچ تقدیم می‌کند، باید یک ایفه باشد، ولی برای بره‌ها هر مقدار هدیه که بخواهد می‌تواند بدهد. همراه هر ایفه آرد، یک هین روغن زیتون نیز تقدیم کند. 6 در روز اول ماه، یک گاو جوان بی‌عیب، شش بره و یک قوچ بی‌عیب بیاورد. 7 هدیه آردی که او با هر گاو تقدیم می‌کند باید یک ایفه باشد و برای هر قوچ نیز یک ایفه. ولی برای بره‌ها هر مقدار هدیه که بخواهد می‌تواند بدهد، همراه یک هین روغن زیتون نیز تقدیم کند. 8 «حاکم باید از راه اتاق بزرگ دروازه داخل شده، از همان راه نیز خارج شود. 9 اما

هنگام عیدها، وقتی قوم برای عبادت خداوند می‌آیند، کسانی که از سمت راست خانه، یعنی از سمت جنوبی قربانی می‌گذرد. **2** سپس، دروازه شمالی وارد خانه خدا می‌شوند باید از دروازه جنوبی خارج مرا از راه دروازه شمالی از حیاط بیرون آورد و از آنجا دور زده، به شوند و کسانی که از دروازه جنوبی وارد شده‌اند باید از دروازه شمالی دروازه شرقی حیاط بیرونی رفتیم. در آنجا دیدم آب رودخانه از سمت بیرون بروند. هیچ کس حق ندارد از دروازه‌ای که وارد شده خارج جنوبی دروازه شرقی جاری بود. **3** آن مرد با چوب اندازه‌گیری خود شود، بلکه باید از دروازه مقابل بیرون رود. **10** در این عیدها، حاکم پانصد متر در طول رودخانه به طرف شرق اندازه گرفت و در آنجا مرا باید همراه مردم باشد، وقتی آنها داخل می‌شوند او نیز داخل شود و با خود از آب عبور داد. آب در این نقطه از رودخانه به قوزک پایم وقتی خارج می‌شوند او هم خارج شود. **11** «بنابراین، در عیدها و می‌رسید. **4** پانصد متر دیگر در طول رودخانه اندازه گرفت و باز به جشنهای مقدس، با هر گاو جوان یک ایفه آرد تقدیم شود و با هر من گفت که از آن عبور کنم. این دفعه آب تا زانویم می‌رسید. **5** قوچ هم یک ایفه؛ ولی برای بره‌ها هر مقدار که بخواهند می‌توانند پانصد متر دورتر از آن آب تا کمر می‌رسید. پانصد متر دیگر پیمود و هدیه کنند. همراه هر ایفه آرد، یک هین روغن زیتون نیز تقدیم شود. این بار رودخانه به قدری عمیق بود که نمی‌توانستم از آن عبور کنم و **12** هر وقت که حاکم بخواهد هدیه دوابلانه تقدیم کند، خواه هدیه مجبور بودم شناکان از آن بگذرم. **6** او به من گفت آنچه را که او قربانی سوختنی باشد و خواه قربانی سلامتی، باید دروازه شرقی دیده‌ام به خاطر بسپارم؛ بعد مرا از کنار آن رودخانه بازگرداند. **7** حیاط داخلی برایش باز شود تا بتواند قربانیهایش را مثل قربانیهای روز به هنگام بازگشت دیدم در دو طرف رودخانه درختان زیادی سبز شبات تقدیم کند. بعد او باید از همان راه بیرون برود و پشت سر او شده‌اند! **8** او به من گفت: «این رودخانه از میان بیابان و دره اردن دروازه بسته شود. **13** «هر روز صبح باید یک بره یک ساله بی‌عیب، به سمت شرق جاری است و به دریای مرده می‌ریزد و در آنجا آبهای به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم شود. **14** همچنین هر روز شور را شفا می‌دهد و آنها را پاک و گوارا می‌گرداند. **9** هر چیزی که صبح هدیه آردی که از یک ششم ایفه آرد نرم و یک سوم هین روغن با آب این رودخانه تماس پیدا کند، زنده می‌شود. ماهیان دریای مرده زیتون تشکیل شده باشد، تقدیم شود. این یک قانون دائمی است که بی‌نهایت زیاد می‌شوند، چون آبهایش شفا می‌یابد. به هر جا که این هر روز صبح یک بره و هدیه آردی همراه با روغن زیتون به عنوان آب جاری شود، در آنجا حیات پدید می‌آورد. **10** ماهیگیران در قربانی روزانه، به خداوند تقدیم شود. **16** خداوند پیهو می‌فرماید: ساحل دریای مرده می‌ایستند و از عین جدی تا عین عجلایم مشغول «اگر حاکم قطعه زمینی به یکی از پسرانش هدیه کند، آن زمین برای ماهیگیری می‌شوند. ساحل آن پر از تورهای ماهیگیری خواهد شد که همیشه به او تعلق خواهد داشت. **17** ولی اگر به یکی از غلامانش برای خشک شدن، آنها را جلوی آفتاب پهن کرده‌اند. دریای مرده زمینی ببخشد، آن غلام فقط می‌تواند آن زمین را تا سال آزادی خود مثل دریای مدیترانه از انواع ماهیها پر خواهد شد. **11** ولی مردابها و نگه دارد. بعد آن زمین باید به حاکم پس داده شود. دارایی حاکم باتالقاییش شفا نخواهند یافت، بلکه همان‌طور شور باقی خواهند فقط به پسرانش به ارث می‌رسد. **18** حاکم حق ندارد ملک افراد قوم را غصب نماید و ایشان را از میان ملک خودشان بیرون کند. که برگهایشان هرگز پژمرده نخواهند شد و درختان همیشه پر میوه اگر او بخواهد به پسرانش زمینی ببخشد باید از املاک خود بدهد.»

19 سپس، آن مرد از دری که کنار دروازه بود، مرا به اتاقهای مقدس رودخانه‌ای که از خانه خدا جاری است، آبیاری خواهند شد. میوه کاهنان که رو به شمال بودند آورد. آنجا در انتهای سمت غربی آنها خوراک مقوی و برگهای آنها شفا بخش خواهد بود. **13** خداوند اتاقها، او جایی را به من نشان داد **20** و گفت: «در اینجا کاهنان پیهو می‌فرماید: «سرزمین اسرائیل باید به این ترتیب میان دوازده قبیله گوشت قربانی جرم و قربانی گناه را می‌پزند و با آردی که هدیه می‌شود اسرائیل تقسیم شود: به قبیله یوسف (افرایم و منسی) دو قسمت داده نان درست می‌کنند. این کارها را در اینجا انجام می‌دهند تا چیزی از **14** ولی به هر یک از قبیله‌های دیگر یک قسمت به طور این قربانیهای مقدس به حیاط بیرونی برده نشود و به قوم صدمه‌ای مساوی داده شود. من برای پدرانان قسم خورده بودم که این زمین را نرسد.» **21** بار دیگر مرا به حیاط بیرونی آورد و به هر یک از چهار به ایشان بدهم، پس، حال، این زمین ملک شما خواهد بود. **15** گوشت حیاط برد. در هر گوشه حیاط، اتاق بزرگی به طول بیست متر «مرز شمالی از دریای مدیترانه تا شهر حتلون و از آنجا تا گذرگاه و عرض پانزده متر دیدم. **23** دور تا دور داخل این اتاق طاقچه‌ای حمات و از آنجا تا شهر صدد ادامه می‌یابد، **16** سپس به سمت سنگی چسبیده به دیوار با اجاقی در زیر آن قرار داشت که برای طبخ بیروته و سیرایم که در مرز میان دمشق و حمات قرار دارند پیش می‌رود به کار می‌رفت. **24** او به من گفت: «خادمین خانه خدا قربانیهایی و به شهر تیکن که در سرحد حوران است، ختم می‌شود. **17** پس مرز شمالی از دریای مدیترانه تا شهر عینون در شرق خواهد بود و حمات و دمشق در شمال آن قرار خواهند داشت. **18** «مرز شرقی، از شهر عینون تا کوه حوران خواهد بود. سپس از آنجا به سمت غرب رودخانه‌ای از زیر آستانه خانه خدا به طرف مشرق جاری است و از پیچیده در دماغه جنوبی دریای جلیل به رود اردن می‌رسد. از آنجا در

امتداد رود اردن پیش می‌رود و از کنار دریای مرده گذشته به تمار چراگاه تعیین شود. 18 دو مزرعه هر یک به طول پنج کیلومتر و عرض می‌رسد و اسرائیل را از جلعاد جدا می‌کند. زمین حوران، دمشق و دو و نیم کیلومتر، یکی در طرف شرق و دیگری در طرف غرب شهر، جلعاد در شرق آن قرار خواهند داشت. 19 «مرز جنوبی از تمار تا متصل به ملک مقدس باشد. این مزارع برای استفاده عموم اهالی شهر چشمه‌های مریوت قادش کشیده شده، از آنجا در مسیر رودخانه می‌باشند. 19 تمام ساکنان شهر، از هر قبیله‌ای که باشند می‌توانند مرزی مصر امتداد یافته، به دریای مدیترانه می‌رسد. 20 «مرز غربی از آنجا استفاده کنند. 20 تمام این منطقه با ملک مقدس خداوند انتهای مرز جنوبی آغاز شده در امتداد دریای مدیترانه ادامه می‌یابد روی هم مربعی به ضلع دوازده و نیم کیلومتر تشکیل می‌دهند. 21 و به مرز شمالی ختم می‌شود. 21 «زمین محدود میان این مرزها زمینهای دو طرف این ناحیه مربع شکل به حاکم تعلق دارد. این باید بین قبایل اسرائیل تقسیم شود. 22 زمین را چون یک ارث برای زمینهای از شرق به مرز شرقی اسرائیل و از غرب به مرز غربی آن محدود خودتان و برای غریبان و خانواده‌های ایشان که در میان شما هستند، هستند و از شمال به زمین یهودا و از جنوب به زمین بنیامین ختم تقسیم نمایند. آنها باید از همان حقوق و مزایای شما اسرائیلی‌ها می‌شوند. 23 در جنوب زمین مخصوص، زمینهای سایر قبایل اسرائیل برخوردار باشند. 23 سهم این غریبه‌ها باید از زمینهای قبیله‌ای که در قرار دارند. سهم این قبایل که بین مرز شرقی اسرائیل و دریای مدیترانه آن زندگی می‌کنند، به ایشان داده شود. این را من که خداوند یهوه در غرب قرار دارد به ترتیب از شمال به جنوب به شرح زیر است: بنیامین، شمعون، یساکار، زبولون، جاد. 28 مرز جنوبی جاد از تمار تا چشمه‌های مریوت قادش کشیده شده، و از آنجا در مسیر رودخانه مرزی مصر امتداد یافته به دریای مدیترانه می‌رسد. 29 خداوند یهوه

48

این است اسامی قبیله‌ها و زمین سهم هر یک از آنها: مرز شمالی زمین قبیله دان که همان مرز شمالی سرزمین می‌باشد، از دریای مدیترانه تا شهر جتلون، و از آنجا تا گذرگاه حمات، شهر عینون و مرز بین دمشق و حمات کشیده می‌شود. 2 سهم قبایل دیگر که بین مرز شرقی اسرائیل و دریای مدیترانه در غرب قرار می‌گیرد، به ترتیب از شمال به جنوب به شرح زیر است: اشیر، نفتالی، منسی، افرایم، روثین، یهودا. 8 در جنوب یهودا، زمین مخصوصی قرار دارد که از شمال به جنوب دوازده کیلومتر و نیم است و طول آن از شرق به غرب برابر طول هر یک از زمینهای قبایل اسرائیل می‌باشد. 9 در وسط این زمین مخصوص، ملک مقدس خداوند به طول دوازده کیلومتر و نیم و عرض ده کیلومتر قرار دارد. 10 کاهنان سهمی از این زمین خواهند داشت. سهم آنان از شرق به غرب دوازده کیلومتر و نیم و از شمال به جنوب پنج کیلومتر می‌باشد. خانه خداوند در وسط زمین کاهنان قرار دارد. 11 این زمین برای کاهنان نسل صادوق است که مرا اطاعت نمودند و هنگامی که قوم اسرائیل و بقیه قبیله لاوی همراه شدند و گناه ورزیدند، ایشان مرا ترک نکردند. 12 هنگام تقسیم زمین، این قسمت که مقدس‌ترین زمین است، سهم مخصوص ایشان باشد. زمینی که کنار آن قرار دارد محل سکونت سایر لاویان است. 13 شکل و اندازه آن مثل زمین اول می‌باشد. این دو زمین روی هم دوازده و نیم کیلومتر طول و ده کیلومتر عرض دارند. 14 هیچ قسمتی از این زمین که ملک مقدس خداوند است، نباید فروخته یا معاوضه و یا به کسی انتقال داده شود. این زمین مقدس و متعلق به خداوند است. 15 در جنوب ملک مقدس خداوند، منطقه‌ای به طول دوازده و نیم کیلومتر و عرض دو و نیم کیلومتر برای استفاده عموم وجود دارد. قوم می‌تواند در آن قسمت زندگی کنند و از زمین استفاده نمایند. شهر باید در وسط آن ساخته شود. 16 این شهر به شکل مربعی به ضلع دو کیلومتر و دویست و پنجاه متر باشد. 17 دور تا دور شهر یک زمین خالی به عرض صد و بیست و پنج متر برای

در سال سوم سلطنت یهوایقم پادشاه یهودا، نبوکدنصر پادشاه بابل با سپاهیان خود به اورشلیم حمله کرد و آن را محاصره نمود. خداوند اجازه داد که او یهوایقم را به اسارت گیرد و ظروف مقدس خانه خدا را غارت کند. او کسانی را که اسیر کرده بود با خود به معبد خدای خویش در بابل برد و ظروف را در خزانه معبد گذاشت.

3 نبوکدنصر به وزیر دربار خود اشفناز دستور داد از میان شاهزادگان و اشراف زادگان یهودی اسیر شده، چند تن را انتخاب کند و زبان و علوم بابلی را به آنان یاد دهد. این افراد می‌بایست جوانانی باشند بدون نقص عضو، خوش قیافه، با استعداد، تیزهوش و دانا، تا شایستگی خدمت در دربار را داشته باشند. **5** پادشاه مقرر داشت که در طول سه سال تعلیم و تربیت ایشان، هر روز از خوراکی که او می‌خورد و شرابی که او می‌نوشید به آنان بدهند و پس از پایان سه سال، آنها را به خدمت او بیاورند. **6** در بین افرادی که انتخاب شدند، چهار جوان از قبیله یهودا به اسمی دانیال، حننیا، میثائیل و عزریا بودند، **7** که وزیر دربار نامهای جدید بابلی به آنها داد. او دانیال را بلطشصر، حننیا را شدکر، میثائیل را میشک و عزریا را عبدنغو نامید. **8** ولی دانیال تصمیم گرفت از خوراک و شرابی که از طرف پادشاه به ایشان داده می‌شد نخورد، زیرا باعث می‌گردید او نجس شود. پس، از وزیر دربار خواهش کرد غذای دیگری به او دهد. **9** هر چند خدا دانیال را در نظر وزیر دربار عزت و احترام بخشیده بود، **10** ولی او از تصمیم دانیال ترسید و گفت: «وقتی پادشاه که خوراک شما را تعیین کرده است، ببیند که شما از سایر جوانان هم سن خود لاغرتر و رنگ‌پریده‌تر هستید ممکن است دستور دهد سرم را از تن جدا کنند!» **11** دانیال این موضوع را با مأموری که وزیر دربار برای رسیدگی به وضع دانیال، حننیا، میثائیل و عزریا گمارده بود در میان گذاشت **12** و پیشنهاد کرد برای امتحان، ده روز فقط حبوبات و آب به آنها بدهد، **13** و بعد از این مدت آنان را با جوانان دیگر که از خوراک پادشاه می‌خورند مقایسه کند و آنگاه در مورد خوراک آنها نظر دهد. **14** آن مأمور موافقت کرد و به مدت ده روز ایشان را امتحان نمود. **15** وقتی مهلت مقرر به سر رسید، دانیال و سه رفیق او از جوانان دیگر که از خوراک پادشاه می‌خورند سالمتر و قویتر بودند. **16** پس مأمور وزیر دربار از آن به بعد به جای خوراک و شراب تعیین شده، به آنان حبوبات می‌داد. **17** خداوند به این چهار جوان چنان درک و فهمی بخشید که ایشان توانستند تمام علوم و حکمت آن زمان را بیاموزند. از این گذشته او به دانیال توانایی تعبیر خوابها و رؤیاهار نیز عطا فرمود. **18** وقتی مهلتی که پادشاه برای تعلیم و تربیت آن جوانان تعیین کرده بود به پایان رسید، وزیر دربار ایشان را به حضور پادشاه آورد. **19** نبوکدنصر با هر یک از آنها گفتگو کرد. دانیال، حننیا، میثائیل و عزریا از بقیه بهتر بودند؛ پس پادشاه ایشان را به خدمت گماشت. **20** پادشاه هر مسئله‌ای را که مطرح می‌کرد، حکمت و دانایی این

چهار جوان را در پاسخ دادن به آن، ده مرتبه بیش از حکمت تمام جادوگران و منجمان آن دیار می‌یافت. **21** دانیال تا هنگام فتح بابل به دست کوروش پادشاه، همچنان در دربار خدمت می‌کرد.

2

نبوکدنصر در سال دوم سلطنتش خوابی دید. این خواب چنان او را مضطرب کرد که سراسیمه بیدار شد و نتوانست دوباره به خواب رود. **2** پس همه منجمان، جادوگران، طالع‌بینان و رمالان خود را احضار کرد تا خوابش را تعبیر کنند. وقتی همه در حضورش ایستادند **3** گفت: «خوابی دیده‌ام که مرا مضطرب کرده، از شما می‌خواهم آن را برای من تعبیر کنید.» **4** آنها به زبان ارامی به پادشاه گفتند: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! خوابتان را بگوئید تا تعبیرش کنیم.» **5** ولی پادشاه جواب داد: «حکم من این است: اگر شما به من نگوئید چه خوابی دیده‌ام و تعبیرش چیست، دستور می‌دهم شما را تکه‌تکه کنند و خانه‌هایتان را خراب نمایند! **6** ولی اگر بگوئید چه خوابی دیده‌ام و تعبیرش چیست، به شما پادشاه و انعام می‌دهم و عزت و افتخار می‌بخشم. حال، بگوئید چه خوابی دیده‌ام و تعبیرش چیست؟» **7** ایشان باز گفتند: «اگر شما خوابتان را برای ما تعریف نکنید چطور می‌توانیم تعبیرش کنیم؟» **8** پادشاه جواب داد: «مطمئنم دنبال فرصت می‌گردید که از حکم من جان به در ببرید؛ **9** ولی بدانید اگر خواب را نگوئید حکم من در مورد شما اجرا خواهد شد. شما با هم تباہی کرده‌اید که به من دروغ بگوئید به امید اینکه باگذشت زمان این موضوع فراموش شود. خواب مرا بگوئید تا من هم مطمئن شوم تعبیری که می‌کنید درست است.»

10 حکیمان در جواب پادشاه گفتند: «در تمام دنیا کسی پیدا نمی‌شود که بتواند این خواسته پادشاه را انجام دهد. تا به حال هیچ پادشاه یا حاکمی، از منجمان و جادوگران و طالع‌بینان خود چنین چیزی نخواسته است. **11** آنچه که پادشاه می‌خواهند ناممکن است. هیچ‌کس جز خدایان نمی‌تواند به شما بگوید چه خوابی دیده‌اید. خدایان هم با انسانها زندگی نمی‌کنند تا از ایشان کمک بگیریم.»

12 پادشاه وقتی این را شنید چنان خشمگین شد که فرمان قتل تمام حکیمان بابل را صادر کرد. **13** دانیال و یارانش جزو کسانی بودند که می‌بایست کشته شوند. **14** اما دانیال نزد اربوک رئیس جلادان که مأمور اجرای فرمان بود، رفت و با حکمت و بصیرت در این باره با او سخن گفت. دانیال پرسید: «چرا پادشاه چنین فرمانی صادر کرده است؟» آنگاه اربوک تمام ماجرا را برای دانیال تعریف کرد. **16** پس دانیال به حضور پادشاه رفت و از او مهلت خواست تا خواب او را تعبیر کند. **17** سپس به خانه رفت و موضوع را با یاران خود حننیا، میثائیل و عزریا در میان نهاد. **18** او از ایشان خواست که از خدای آسمانها درخواست نمایند تا بر ایشان رحم کند و نشان دهد که پادشاه چه خوابی دیده و تعبیرش چیست، مبدا با سایر حکیمان کشته شوند. **19** همان شب در رؤیا آن راز بر دانیال آشکار شد و او خدای آسمانها را ستایش نمود، **20** گفت: «بر نام خدا تا ابد

سپاس باد! زیرا حکمت و توانایی از آن اوست، **21** وقتها و زمانها در قسمتی از گل بود. این نشان می‌دهد که این سلطنت تقسیم خواهد دست اوست و اوست که پادشاهان را عزل و نصب می‌کند. اوست که به حکیمان، حکمت و به دانایان، دانایی می‌بخشد. **22** اوست که اسرار عمیق و نهان را آشکار می‌سازد. او نور است و آنچه را که در تاریکی مخفی است، می‌داند. **23** ای خدای اجداد، از تو سپاسگزارم، زیرا به من حکمت و توانایی بخشیده‌ای و دعای ما را اجابت کرده، مرا از خواب پادشاه و معنی آن آگاه ساخته‌ای. **24** آنگاه دانیال نزد اریوک که از طرف پادشاه دستور داشت حکیمان بآید را بکشد، رفت و گفت: «حکیمان بآید را نکش. مرا نزد پادشاه ببر تا آنچه را می‌خواهد بداند به او بگویم.» **25** پس اریوک با عجله دانیال را به حضور پادشاه برد و گفت: «من یکی از اسیران یهودی را پیدا کرده‌ام که می‌تواند خواب پادشاه را بگوید.» **26** پادشاه به دانیال گفت: «آیا تو می‌توانی بگویی چه خوابی دیده‌ام و تعبیرش چیست؟» **27** دانیال جواب داد: «هیچ حکیم، منجم، جادوگر و طالع‌بینی نمی‌تواند این خواسته پادشاه را به جا آورد. **28** ولی خدایی در آسمان هست که رازها را آشکار می‌سازد. او آنچه را که در آینده می‌باید اتفاق بیفتد، از پیش به پادشاه خبر داده است. خوابی که پادشاه دیده، این است: **29** «ای پادشاه، وقتی در خواب بودی، خدایی که رازها را آشکار می‌سازد شما را از آنچه که در آینده اتفاق خواهد افتاد آگاه ساخت. **30** اما این خواب از آن جهت که از دیگران داناتر بر من آشکار نشد، بلکه از این نظر بر من آشکار شد تا پادشاه از تعبیر آن آگاه شوند. **31** «ای پادشاه، در خواب مجسمه بزرگی را دیدید که بسیار درخشان و ترسناک بود. **32** سر این مجسمه از طلای خالص، سینه و بازوهایش از نقره، شکم و رانهایش از مفرغ، **33** ساقهایش از آهن، پاهایش قسمتی از آهن و قسمتی از گل بود. **34** در همان حالی که به آن خیره شده بودید، سنگی بدون دخالت دست انسان از کوه جدا شد و به پاهای آهنی و گلی آن مجسمه اصابت کرد و آنها را خرد نمود. **35** سپس مجسمه، که از طلا و نقره و مفرغ و گل و آهن بود، فرو ریخت و به شکل ذرات ریز درآمد و باد آنها را مانند کاه پراکنده کرد، به طوری که اثری از آن باقی نماند. اما سنگی که آن مجسمه را خرد کرده بود کوه بزرگی شد و تمام دنیا را در برگرفت. **36** «خواب این بود، اما حال تعبیر آن: **37** «ای پادشاه، شما شاه شاهان هستید، زیرا خدای آسمانها به شما سلطنت و قدرت و توانایی و شکوه بخشیده است. **38** او شما را بر تمام مردم جهان و حیوانات و پرندگان مسلط گردانیده است. سر طلایی آن مجسمه شما هستید. **39** اما وقتی سلطنت شما به پایان رسد، سلطنت دیگری روی کار خواهد آمد که ضعیفتر از سلطنت شما خواهد بود. پس از آن، سلطنت سومی که همان شکم مفرغین آن مجسمه باشد روی کار خواهد آمد و بر تمام دنیا سلطنت خواهد کرد. **40** پس از آن، سلطنت چهارم به ظهور خواهد رسید و همچون آهن قوی خواهد بود و همه چیز را در هم کوبیده خرد خواهد کرد. **41** همان‌طور که دیدید پاها و انگشتهای مجسمه قسمتی از آهن و

پادشاه سرپیچی می‌کند و حاضر نیستند خدایان شما را ببرستند و 4 نیوکدنصر پادشاه، این پیام را برای تمام قومهای دنیا که از مجسمه طلا را که بر پا نموده‌اید، سجده کنند.» 13 نیوکدنصر بسیار غضبناک شد و دستور داد شدرک، میشک و عبدنفو را به حضورش بیاورند. وقتی آنها را آوردند 14 پادشاه از ایشان پرسید: «ای شدرک، میشک و عبدنفو آیا حقیقت دارد که نه خدایان مرا می‌پرستید و نه مجسمه طلا را که بر پا نموده‌ام؟ 15 حال خود را آماده کنید تا وقتی صدای آلات موسیقی را می‌شنوید به خاک بیفتید و مجسمه را سجده کنید. اگر این کار را نکنید بی‌درنگ به داخل کوره آتش انداخته خواهید شد؛ آنگاه ببینم کدام خدایی می‌تواند شما را از دست من برباند.» 16 شدرک، میشک و عبدنفو جواب دادند: «ای نیوکدنصر، ما لازم نمی‌بینیم در این مورد به تو جواب بدهیم. 17 اگر به داخل کوره آتش انداخته شویم، خدای ما که او را می‌پرستیم قادر است ما را نجات دهد. پس ای پادشاه، او ما را از دست تو خواهد رها کند. 18 ولی حتی اگر نرهایند، بدان که خدایان و مجسمه طلای تو را سجده نخواهیم کرد.» 19 نیوکدنصر به شدت بر شدرک، میشک و عبدنفو غضبناک شد و دستور داد آتش کوره را هفت برابر بیشتر کنند 20 و چند نفر از قویترین سربازان خود را احضار کرد تا شدرک، میشک و عبدنفو را ببندند و در آتش بیندازند. 21 پس آنها را محکم بستند و به داخل کوره انداختند. 22 آتش کوره که به دستور پادشاه زیاد شده بود آنچنان شدید بود که سربازان مأمور اجرای حکم پادشاه را کشت! 23 به این ترتیب، شدرک و میشک و عبدنفو دست و پا بسته در میان شعله‌های سوزان افتادند. 24 ناگهان نیوکدنصر حیرت‌زده از جا برخاست و از مشاوران خود پرسید: «مگر ما سه نفر را در آتش نینداختیم؟» گفتند: «بلی، ای پادشاه، چنین است.» 25 نیوکدنصر گفت: «ولی من چهار نفر را در آتش می‌بینم! دست و پای آنها باز است و در میان شعله‌های آتش قدم می‌زنند و هیچ آسیبی به آنها نمی‌رسد! چه‌ارمی شبیه خدایان است!» 26 آنگاه نیوکدنصر به دهانه کوره آتش نزدیک شد و فریاد زد: «ای شدرک، میشک، عبدنفو! ای خدمتگزاران خدای متعال، بیرون بیایید!» پس ایشان از میان آتش بیرون آمدند. 27 سپس امیران، حاکمان، والیان و مشاوران پادشاه دور ایشان جمع شدند و دیدند آتش به بدن آنها آسیبی نرسانیده، مویی از سرشان سوخته نشده، اثری از سوختگی روی لباسشان نیست و حتی بوی دود نیز نمی‌دهند! 28 آنگاه نیوکدنصر گفت: «ستایش بر خدای شدرک، میشک و عبدنفو که فرشته خود را فرستاد تا خدمتگزاران خود را که به او توکل کرده بودند نجات دهد. آنها فرمان پادشاه را اطاعت نکردند و حاضر شدند بمیرند، ولی خدایی را جز خدای خود پرستش و بندگی نکنند. 29 «پس فرمان من این است: از هر نژاد و قوم و زبان، هر کس بر ضد خدای شدرک و میشک و عبدنفو سخنی بگوید، تکه‌تکه خواهد شد و خانه‌اش خراب خواهد گردید؛ زیرا هیچ خدایی مانند خدای ایشان نمی‌تواند اینچنین بندگانش را نجات بخشد.» 30 پادشاه به شدرک و میشک و عبدنفو مقام والاتری در سرزمین بابل داد.

شاخه‌های پناه گرفته بودند، 22 ای پادشاه، آن درخت تویی، زیرا تو درست و بر حق است حمد و سپاس می‌گویم و نام او را به بزرگی یاد بسپار قوی و بزرگ شده‌ای و عظمت تو تا به آسمان و حکومت تو می‌کنم. او قادر است آنانی را که متکبرند، پست و خوار سازد.

تا دورترین نقاط جهان رسیده است. 23 «سپس فرشته مقدس را دیدی که از آسمان به زمین آمد و گفت: «درخت را ببرید و از بین ببرید، ولی کنده و ریشه‌های آن را در زمین باقی بگذارید و آن را با زنجیر آهنی و مفرغین ببندید و در میان سبزه‌های صحرا رها کنید. بگذارید با شبنم آسمان تر شود و هفت سال با حیوانات صحرا علف بخورد.» 24 «ای پادشاه آنچه در این خواب دیده‌ای چیزی است که خدای متعال برای تو مقرر داشته است. تعبیر خواب چنین است: 25 تو از میان انسانها رانده خواهی شد و با حیوانات صحرا به سر خواهی برد و مانند گاو علف خواهی خورد و از شبنم آسمان تر خواهی شد. هفت سال به این ترتیب خواهد گذشت تا بدانی دنیا در تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد. 26 اما چون گفته شد کنده و ریشه‌ها در زمین باقی بماند، پس وقتی پیبری که خدا بر زمین حکومت می‌کند، بایستد. 27 پس، ای پادشاه، آنگاه دوباره بر تخت سلطنت خواهی نشست. 27 از گناه کردن دست بردار و هر چه راست و درست است انجام بده و به رنج‌دیدگان احسان کن تا شاید در امان بمانی.» 28 تمام این بلاها بر سر نبوکدنصر پادشاه آمد. 29 دوازده ماه بعد از این خواب، یک روز هنگامی که بر پشت بام قصر خود در بابل قدم می‌زد، 30 و در وصف بابل گفت: «چه شهر بزرگ و زیبایی! من با قدرت خود این شهر را برای مقرر سلطنت بنا کردم تا شکوه و عظمت خود را به دنیا نشان دهم.» 31 سخنان او هنوز تمام نشده بود که صدایی از آسمان گفت: «ای نبوکدنصر پادشاه، این پیام برای توست: قدرت سلطنت از تو گرفته می‌شود. 32 از میان انسانها رانده می‌شوی و با حیوانات صحرا به سر می‌بری و مانند گاو علف می‌خوری. هفت سال به این ترتیب می‌گذرد تا بدانی دنیا در تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد.» 33 در همان ساعت این پیشگویی بر نبوکدنصر انجام شد. او از میان انسانها رانده شده، مانند گاو علف می‌خورد و بدنش با شبنم آسمان تر می‌شد. موهای مثل پره‌ای عقاب دراز شد و ناخنهایش همچون چنگال پرنده‌گان گردید. 34 در پایان هفت سال، من که نبوکدنصر هستم وقتی سرم را بلند کردم و به آسمان چشم دوختم عقلم به من بازگشت. آنگاه خدای متعال را پرستش کردم و آن وجود ابدی را که سلطنت می‌کند و سلطنتش جاودانی است، ستایش نمودم. 35 تمام مردم دنیا در برابر او هیچ شمرده می‌شوند. او در میان قدرتهای آسمانی و در بین آدمیان خاکی آنچه می‌خواهد می‌کند. هیچ کس نمی‌تواند مانع او شود و یا او را مورد بازخواست قرار دهد. 36 وقتی عقلم به سرم بازگشت، شکوه و عظمت سلطنت خود را باز یافتم. مشاوران و امیرانم نزد بازگشتند و من بر تخت سلطنت نشستم و عظمتم بیشتر از پیش شد. 37 اکنون من، نبوکدنصر، فرمانروای آسمانها را که تمام اعمالش

ای پادشاه، خدای متعال به جدت نبوکدنصر، سلطنت و عظمت و می‌کنیم قانونی وضع کنید و دستور اکید بدهید که مدت سی روز هر افتخار بخشید. **19** چنان عظمتی به او داد که مردم از هر قوم و نژاد کس درخواستی دارد تنها از پادشاه بطلبید و اگر کسی آن را از خدا یا زبان از او می‌ترسیدند. هر که را می‌خواست می‌کشت و هر که انسان دیگری بطلبید در چاه شیران انداخته شود. **8** ای پادشاه، را می‌خواست زنده نگاه می‌داشت؛ هر که را می‌خواست سرافراز درخواست می‌کنیم این فرمان را امضا کنید تا همچون قانون مادها و می‌گرداند و هر که را می‌خواست پست می‌ساخت. **20** اما او مستبد پارس‌ها لازم‌الاجرا و تغییرناپذیر شود. **9** پس داریوش پادشاه این و متکبر و مغرور شد، پس خدا او را از سلطنت برکنار کرد و شکوه و فرمان را نوشت و امضا کرد. **10** وقتی دانیال از صدور فرمان پادشاه جلالش را از او گرفت. **21** از میان انسانها رانده شد و عقل انسانی آگاهی یافت رهسپار خانه‌اش شد. هنگامی که به خانه رسید به او به عقل حیوانی تبدیل گشت. با گورخران به سر می‌برد و مثل گاو بالاخانه رفت و پنجره‌ها را که رو به اورشلیم بود، باز کرد و زانو زده علف می‌خورد و بدنش از شبنم آسمان تر می‌شد تا سرانجام فهمید دعا نمود. او مطابق معمول روزی سه بار نزد خدای خود دعا می‌کرد که دنیا در تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را و او را پرستش می‌نمود. **11** وقتی دشمنان دانیال او را در حال دعا و به هر که اراده کند، می‌بخشد. **22** «اما تو ای بلشصر که بر تخت نبوکدنصر نشسته‌ای، با اینکه این چیزها را می‌دانستی، ولی فروتن نشدی. **23** تو به خداوند آسمانها بی‌حرمتی کردی و جامه‌های خانه او را به اینجا آورده، با بزگان و زنان و کنیزان در آنها شراب نوشیدی اگر کسی از این فرمان سرپیچی کند، در چاه شیران انداخته شود؟» و بنهای خود را که از طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ ساخته شده‌اند که نه می‌بینند و نه می‌شنوند و نه چیزی می‌فهمند، لازم‌الاجرا و تغییرناپذیر است. **13** آنگاه به پادشاه گفتند: «این پرستش کردی؛ ولی آن خدا را که زندگی و سرنوشت در دست اوست تمجید نمودی. **24** پس خدا آن دست را فرستاد تا این پیام را به پادشاه و فرمانی که صادر شده اعتنا نمی‌نماید. **14** وقتی پادشاه بنویسد: منا، منا، ثقیل، فرسین. **26** معنی این نوشته چنین است: این را شنید از اینکه چنین فرمانی صادر کرده، سخت ناراحت شد منا یعنی «شمرده شده». خدا روزهای سلطنت تو را شمرده است و تصمیم گرفت دانیال را نجات دهد. پس تا غروب در این فکر دوره آن به سر رسیده است. **27** ثقیل یعنی «وزن شده». خدا تو بود که راهی برای نجات دانیال بیابد. **15** آن اشخاص به هنگام را در ترازوی خود وزن کرده و تو را ناقص یافته است. **28** فرسین غروب دوباره نزد پادشاه بازگشتند و گفتند: «ای پادشاه، همان‌طور که یعنی «تقسیم شده». مملکت تو تقسیم می‌شود و به مادها و پارس‌ها می‌دانی، طبق قانون مادها و پارس‌ها، فرمان پادشاه غیرقابل تغییر داده خواهد شد. **29** پس به فرمان بلشصر، لباس ارغوانی سلطنتی را است. **16** پس سرانجام پادشاه دستور داد دانیال را بگیرند و در به دانیال پوشانیدند، طوق طلا را به گردنش انداختند و اعلان کردند که شخص سوم مملکت است. **30** همان شب بلشصر، پادشاه پاپل کشته شد **31** و داریوش مادی که در آن وقت شصت و دو ساله بود و انگشترهای امیران خویش آن را مهر کرد تا کسی نتواند دانیال را بر تخت سلطنت نشست.

6 داریوش صد و بیست حاکم بر تمام مملکت گماشت تا آن را اداره کنند، **2** و سه وزیر نیز منصوب نمود تا بر کار حاکمان نظارت کرده، از منافع پادشاه حفاظت نمایند. **3** طولی نکشید که دانیال به دلیل دانیایی خاصی که داشت نشان داد که از سایر وزیران و حاکمان باکفایت‌تر است. پس پادشاه تصمیم گرفت اداره امور مملکت را به دست او بسپارد. **4** این امر باعث شد که سایر وزیران و حاکمان به دانیال حسادت کنند. ایشان سعی کردند در کار او ایراد و اشتباهی پیدا کنند، ولی موفق نشدند؛ زیرا دانیال در اداره امور مملکت درستکار بود و هیچ خطا و اشتباهی از او سر نمی‌زد. **5** سرانجام به یکدیگر گفتند: «ما هرگز نمی‌توانیم ایرادی برای متهم ساختن او پیدا کنیم. فقط به‌وسیله مذهبش می‌توانیم او را به دام افکنیم.» **6** آنها نزد پادشاه رفتند و گفتند: «داریوش پادشاه تا ابد زنده بماند! **7** ما وزیران، امیران، حاکمان، والیان و مشاوران، پیشنهاد

کردند! **25** سپس داریوش پادشاه، این پیام را به تمام قومیهای دنیا که او ابدی و سلطنتش بی‌زوال است. **15** من، دانیال، از تمام آنچه از نژادها و زبانهای گوناگون بودند، نوشت: «با درود فراوان!» «بدین دیده بودم گیج و مضطرب شدم. **16** پس به یکی از کسانی که کنار وسیله فرمان می‌دهم که هر کس در هر قسمت از قلمرو پادشاهی من تخت ایستاده بود نزدیک شده، معنی این رؤیا را از او پرسیدم و او نیز که باشد، باید از خدای دانیال بترسد و به او احترام بگذارد؛ زیرا او آن را اینچنین شرح داد: **17** «این چهار وحش بزرگ، چهار پادشاه خدای زنده و جاودان است و سلطنتش بی‌زوال و بی‌پایان می‌باشد. هستند که بر زمین سلطنت خواهند کرد. **18** ولی سرانجام برگزیدگان **27** اوست که نجات می‌بخشد و می‌رهاند. او معجزات و کارهای خدای متعال قدرت سلطنت را به دست خواهند گرفت، و تا ابدالابد شگفت‌انگیز در آسمان و زمین انجام می‌دهد. اوست که دانیال را از جنگ شیران نجات داد.» **28** به این ترتیب دانیال در دوران سلطنت داریوش و کوروش پارسی، موفق و کامیاب بود.

7 در سال اول سلطنت بلشصر پادشاه بابل، یک شب دانیال خوابی دید و آن را نوشت. این است شرح خواب او: **2** من، دانیال، در خواب دریای پهنابوری دیدم که در اثر وزش باد از هر سو، متلاطم شد. **3** سپس چهار وحش بزرگ از دریا بیرون آمدند. هر کدام از آنها با دیگری تفاوت داشت. **4** اولی شبیه شیر بود، اما بالهای عقاب داشت! وقتی به آن خیره شده بودم بالهایش کنده شد و دیگر نتوانست پرواز کند و مانند انسان روی دو پایش بر زمین ایستاد و عقل انسان به او داده شد. **5** وحش دوم شبیه خرس بود و روی پاهایش ایستاد و آماده حمله شد. در میان دندانهایش سه دنده دیدم و صدایی شنیدم که به آن وحش می‌گفت: «برخیز و هر چه می‌توانی گوشت بخور!» **6** سومین وحش شبیه پلنگ بود. او بر پشتش چهار بال مثل بالهای پرندگان داشت و دارای چهار سر بود! به این وحش اقتدار و تسلط بر مردم داده شد. **7** سپس در خواب وحش چهارم را دیدم که بسیار هولناک و نیرومند بود. این وحش قربانیان خود را با دندانهای بزرگ و آهنینش پاره‌پاره کرد و بقیه را زیر پاهایش له نمود. این وحش از سه وحش دیگر متفاوت بود و ده شاخ داشت. **8** وقتی به شاخهایش خیره شده بودم، ناگهان یک شاخ کوچک دیگر از میان آنها ظاهر شد و سه تا از شاخهای اول از ریشه کنده شدند. این شاخ کوچک چشمانی چون چشم انسان داشت و از دهانش سخنان تکبرآمیز بیرون می‌آمد. **9** آنگاه تختهایی دیدم که برای داوری برقرار شد و «قدیم‌الایام» بر تخت خود نشست. لباس او همچون برف، سفید و موی سرش مانند پشم، خالص بود. تخت او شعله‌ور بود و بر چرخهای آتشین قرار داشت. **10** رودخانه‌ای از آتش در برابر جریان داشت. هزاران نفر او را خدمت می‌کردند و میلیونها نفر در حضورش ایستاده بودند. آنگاه دفترها برای داوری گشوده شد. **11** سپس آن وحش چهارم را دیدم که کشته شد و بدنش در آتش سوزانده شد، زیرا شاخی که او داشت سخنان تکبرآمیز می‌گفت. **12** قدرت سلطنت سه وحش دیگر نیز از ایشان گرفته شد، ولی اجازه داده شد مدتی همچنان زنده بمانند. **13** آنگاه در رویاهای شبانه خود دیدم کسی مانند پسر انسان با ابرهای آسمان می‌آمد. او نزد «قدیم‌الایام» رسید و به حضور وی آورده شد. **14** و اقتدار و جلال و قدرت سلطنت به او داده شد تا همه قومیها از هر زبان و نژاد او را خدمت کنند. قدرت

8 در سال سوم سلطنت بلشصر، خوابی دیگر دیدم. **2** در خواب دیدم که در شهر سلطنتی شوش واقع در استان عیلام، در کنار رودخانه اولای ایستاده بودم. **3** وقتی به اطراف نگاه می‌کردم، یک قوچ دیدم که دو شاخ بلند داشت و کنار رودخانه ایستاده بود. سپس دیدم یکی از این شاخها رشد کرد و از شاخ دیگر بلندتر شد. **4** این قوچ به سوی مغرب، شمال و جنوب شاخ می‌زد و هیچ جاننداری نمی‌توانست با او مقابله کند یا از چنگش جان به در برد. او هر طور می‌خواست عمل می‌کرد و بزرگ می‌شد. **5** در حالی که درباره آنچه

دیده بودم فکر می‌کردم، ناگهان یک بز نر از غرب ظاهر شد. او به کشتار قدرتمندان و قوم مقدس خدا خواهد زد. 25 با مهارت، آنقدر سریع می‌دوید که موقع دیدن پاهایش به زمین نمی‌رسید. این بز نقشه‌های حيله‌گرانه خود را عملی خواهد کرد و با یک حمله غافلگیر که یک شاخ بلند در وسط چشمانش داشت 6 با تمام قدرت به طرف آن قوچ دو شاخ دوید. 7 سپس با غضب بر قوچ حمله برد و دو شاخش را شکست و او را که یاری برابری نداشت به زمین کوبید و پایمال کرد، و کسی نبود او را از دستش نجات دهد. 8 بز نر بسیار بزرگ شد، ولی در حالی که در اوج قدرت بود ناگهان شاخش شکست و به جای آن چهار شاخ بلند در چهار جهت مختلف درآمد. 9 از یکی از این شاخها، شاخ کوچکی درآمد و طولی نکشید که رو به جنوب و مشرق و به طرف سرزمین زیبای اسرائیل رشد کرد و 10 آنقدر قوی شد که بر ضد قوای آسمانی برخاست و بعضی از ستارگان را به زمین ریخت و پایمال کرد. 11 او حتی بر ضد «فرمانده قوای آسمانی» قیام کرده، مانع تقدیم قربانیهای روزانه به او شد و خانه مقدس او را ویران ساخت. 12 به خاطر گناه قوم به او اجازه داده شد قوی شود و مانع تقدیم قربانیهای روزانه گردد. آن شاخ هر چه خواست انجام داد و حقیقت و عدالت را پایمال کرد. 13 سپس شنیدم که دو فرشته مقدس با هم گفتگو می‌کردند. یکی از آنها از دیگری پرسید: «تا به کی این وضع ادامه پیدا خواهد کرد؟ تا به کی قربانیهای روزانه تقدیم نخواهند شد؟ تا به کی عصیان باعث ویرانی خواهد شد؟ تا به کی معبد و قوای آسمانی پایمال خواهند شد؟» 14 شنیدم که فرشته دیگر جواب داد: «هزار و صد و پنجاه روز طول خواهد کشید و در این مدت قربانیهای روزانه صبح و عصر تقدیم نخواهند شد. سپس معبد دوباره احیا خواهد گردید.» 15 وقتی سعی می‌کردم معنی این خواب را بفهمم، ناگهان وجودی شبیه انسان در برابر من ایستاد، 16 و صدایی از آن سوی رودخانه اولای شنیدم که گفت: «ای جبرائیل، معنی این خواب را به دانیال بگو.» 17 پس جبرائیل به طرف من آمد و من وحشت کردم و رو به زمین افتادم. او به من گفت: «ای انسان خاکی بدان که آنچه دیدی مربوط به زمان آخر است.» 18 در حالی که او سخن می‌گفت من بیهوش بر زمین افتادم. ولی او مرا گرفت و بلند کرد 19 و گفت: «آمده‌ام تا به تو بگویم در اواخر غضب خدا چه خواهد شد. آنچه دیدی مربوط به زمان تعیین شده در آخر است. 20 «آن قوچ دو شاخ را که دیدی، پادشاهی ماد و پارس است. 21 آن بز نر، پادشاهی یونان است و شاخ بلندی که در وسط دو چشمش بود، اولین پادشاه آن مملکت می‌باشد. 22 آن شاخی که دیدی شکست و چهار شاخ دیگر به جایش درآمد، به این مفهوم است که حکومت یونان چهار قسمت خواهد شد و هر قسمت پادشاهی خواهد داشت، ولی هیچ‌کدام به اندازه پادشاه اول بزرگ نخواهند بود. 23 «در پایان سلطنت آنها، وقتی شرارت آنها از حد بگذرد، پادشاه دیگری به قدرت خواهد رسید که بسیار ظالم و مکار خواهد بود. 24 او قدرت زیادی کسب خواهد کرد، ولی نه با توانایی خودش. او عامل تباهی و خرابی خواهد بود و هر طور بخواهد عمل خواهد نمود و دست

9 در نخستین سال داریوش مادی (پسر خشایارشا) که بر بابلی‌ها حکومت می‌کرد، 2 به، در نخستین سال سلطنت او، من، دانیال، با خواندن کتب مقدس متوجه کلام خداوند به ارمیای نبی شدم که فرموده بود ویرانی اورشلیم هفتاد سال طول خواهد کشید. 3 پس دست دعا و التماس به سوی خداوند دراز کردم و روزه گرفتم، پلاس پوشیدم و خاکستر بر سرم ریختم 4 و در دعا اعتراف کرده، گفتم: «ای خداوند، تو خدای بزرگ و مهیب هستی. تو همیشه به وعده‌هایت وفا می‌کنی و به کسانی که تو را دوست دارند و اوامر تو را اطاعت می‌کنند، رحمت می‌نمایی. 5 ولی ما گناه کرده و مرتکب شرارت شده‌ایم، ما سرکش و خطاکاریم و از دستورهای تو سرپیچی نموده‌ایم. 6 به سخنان انبیا که خدمتگزاران تو بودند و پیام تو را به پادشاهان و بزرگان و اجداد و افراد قوم ما رساندند، گوش نداده‌ایم. 7 «ای خداوند، عدالت از آن توست و شرمندگی از آن ما، ما که از اهالی یهودا و اورشلیم و تمام اسرائیل هستیم و به سبب خیانتی که به تو کرده‌ایم، در سزیمهانی دور و نزدیک پراکنده شده‌ایم. 8 آری، ای خداوند، ما و پادشاهان و بزرگان و اجداد ما رسوا شده‌ایم زیرا به تو گناه کرده‌ایم. 9 اما تو بخشنده و مهربان هستی و کسانی را که به تو گناه کرده‌اند می‌بخشی. 10 ای خداوند، ای خدای ما، ما از تو سرپیچی کرده‌ایم و قوانین تو را که به وسیله انبیایت به ما داده‌ای، زیر پا گذاشته‌ایم. 11 تمام بنی‌اسرائیل از احکام تو سرپیچی کرده، از تو برگشته‌اند و به صدايت گوش نداده‌اند. همه ما به تو گناه کرده‌ایم و به همین سبب لعنتهایی که در کتاب تورات خدمتگزارت موسی نوشته شده، بر سر ما آمده است. 12 هر چه درباره ما و رهبرانمان گفته بودی به وقوع پیوسته است. آن بالای عظیمی که در اورشلیم بر سر ما آمد در هیچ جای دنیا دیده نشده است. 13 این بلا طبق آنچه در تورات موسی نوشته شده بر سر ما آمد، ولی با وجود این باز نخواستیم از گناهانمان دست بکشیم و آنچه را درست است به جا آوریم تا تو از ما راضی شوی. 14 بنابراین، تو که مراقب کارهای ما بودی ما را تنبیه کردی زیرا تو ای خداوند، خدای ما، همیشه عادلانه عمل می‌کنی؛ با وجود این ما به تو گوش فرا ندادیم. 15 «ای خداوند، خدای ما، تو با قدرتت قوم خود را از مصر بیرون آوردی، و نام

تو در میان قومها معروف شد چنانکه امروز می‌بینیم. هر چند ما زدم و نه ظاهر را آراستیم. 4 روز بیست و چهارم اولین ماه سال در گناه کرده‌ایم و پر از شرارت هستیم، 16 ولی ای خداوند، التماس کنار رود بزرگ دجله ایستاده بودم. 5 وقتی به بالا نگاه کردم ناگهان می‌کنم به خاطر امانت، خشم و غضبت را از شهر مقدّست اورشلیم مردی را دیدم که لباس پوشیده و کمربندی از طلای خالص به برگردانی، زیرا قوم تو و شهر تو به سبب گناهان ما و شرارت اجداد ما کمر بسته بود. بدن او مانند گوهر می‌درخشید، صورتش برق می‌زد مورد تمسخر هسبایگان واقع گردیده‌اند. 17 «ای خدای ما، دعای و چشمانش مثل شعله‌های آتش بود. بازوها و پاهایش مانند مفرغ خدمتگزار خود را بشنو! به التماس من توجه فرما! به خاطر خداوندیت صیقلی شده و صدایش شبیه غوغای گروه‌ای بی‌شمار مردم بود. 7 بر خانه مقدّست که ویران شده نظر لطف بینداز! 18 ای خدای من، از آن عده‌ای که در آنجا ایستاده بودیم، تنها من، دانیال، آن رؤیا را گوش بده و دعای ما را بشنو. چشمانت را باز کن و خرابی شهری دیدم. آنچنان ترسی همراهان مرا فرا گرفت که گریختند و خود را که نام تو بر آن است، ببین. ما به سبب شایستگی خود از تو پنهان کردند. 8 من تنها ماندم و به آن رؤیای حیرت‌انگیز چشم درخواست کمک نمی‌کنیم، بلکه به خاطر رحمت عظیم تو! 19 دوختم. رنگم پریده بود و رمق و توانی در من نمانده بود. 9 وقتی آن «ای خداوند، دعای ما را بشنو و گناهان ما را ببخش. ای خداوند، مرد با من سخن گفت من روی خاک افتادم و از حال رفتم. 10 اما به درخواست ما گوش بده و عمل نما و به خاطر خودت، ای خدای دستی مرا لمس نمود و مرا بر دستها و زانوهای لرزانم بلند کرد. 11 او من، تأخیر نکن، زیرا نام تو بر این قوم و بر این شهر می‌باشد.» به من گفت: «ای دانیال، ای مرد محبوب خدا، برخیز و به آنچه 20 زمانی که مشغول دعا بودم و به گناهان خود و گناهان قوم خود می‌خواهم به تو بگویم با دقت گوش بده! زیرا برای همین نزد تو اسرائیل اعتراف می‌کردم و از خداوند، خدایم برای شهر مقدّستش فرستاده شده‌ام.» پس در حالی که هنوز می‌لرزیدم سر پا ایستادم. 12 اورشلیم التماس می‌نمودم، 21 جبرائیل که او را در خواب قبلی دیده سپس او گفت: «ای دانیال، ترس! چون از همان روز اول که در بودم، با سرعت پرواز کرد و هنگام قربانی عصر نزد من رسید 22 و به حضور خدای خود روزه گرفتی و از او خواستی تا به تو فهم بدهد، من گفت: «دانیال، من آمده‌ام به تو فهم ببخشم تا بتوانی این اسرار درخواست تو شنیده شد و خدا همان روز مرا نزد تو فرستاد. 13 اما را بفهمی. 23 همان لحظه که مشغول دعا شدی، جواب دعای تو فرشته‌ای که بر مملکت پارس حکمرانی می‌کند بیست و یک روز با داده شد و من آمده‌ام تو را از آن آگاه سازم، زیرا خدا تو را بسیار من مقاومت کرد و مانع آمدن من شد. سرانجام میکائیل که یکی از دوست دارد. پس، حال، دقت کن تا آنچه را که درباره خوابت فرشتگان اعظم است، به یاری من آمد 14 و من توانستم به اینجا می‌گویم، بفهمی. 24 «به امر خدا برای قوم تو و شهر مقدّس تو بیایم تا به تو بگویم که در آینده برای قومت چه روی خواهد داد؛ زیرا هفتاد هفته طول خواهد کشید تا طبق پیشگویی انبیا فساد و شرارت این رؤیا مربوط به آینده است.» 15 تمام این مدت سرم را به زیر از بین برد، کفاره گناهان داده شود، عدالت جاودانی برقرار گردد و انداخته بودم و نمی‌توانستم کلمه‌ای حرف بزنم. 16 آنگاه آن فرستاده قدس‌الاقداس دوباره تقدیس شود. 25 بدان و آگاه باش که از زمان که شبیه انسان بود لبهایم را لمس کرد تا توانستم باز سخن بگویم. صدور فرمان بازسازی اورشلیم تا ظهور مسیح رهبر، هفت هفته و من به او گفتم: «ای سرورم، این رؤیا به قدری مرا به وحشت انداخته شصت و دو هفته طول خواهد کشید و با وجود اوضاع بحرانی، که دیگر قوتی در من نمانده است؛ 17 پس چگونه می‌توانم با شما اورشلیم با کوجه‌ها و حصارهایش بازسازی خواهد شد. 26 «پس از حرف بزنم؟ دیگر توان ندارم و به سختی نفس می‌کشم.» 18 او باز آن دوره شصت و دو هفته، مسیح کشته خواهد شد، اما نه برای مرا لمس کرد و من قوت گرفتم. 19 او گفت: «ای مرد محبوب خودش. سپس پادشاهی همراه سپاهیان به اورشلیم و معبد حمله خدا، ترس! سلامتی بر تو باد! دلیر و قوی باش!» وقتی این را گفت برده، آنها را خراب خواهد کرد. آخر زمان مانند طوفان فرا خواهد قوت گرفتم. سپس گفتم: «ای سرورم، حال، سخن بگوید، زیرا به رسید و جنگ و خرابیها را که مقرر شده، با خود خواهد آورد. 27 من قوت دادید.» 20 او گفت: «می‌دانی چرا نزد تو آمده‌ام؟ آمده‌ام این پادشاه با اشخاص زیادی پیمان یک هفته‌ای می‌بندد، ولی وقتی تا بگویم در کتاب حق چه نوشته شده است. وقتی از نزد تو بازگردم، نصف این مدت گذشته باشد، مانع تقدیم قربانیه‌ها و هدایا خواهد به جنگ فرشته‌ای که بر پارس حکمرانی می‌کند خواهم رفت و پس از شد. سپس این خرابکار، خانه خدا را آلوده خواهد ساخت، ولی او با فرشته‌ای که بر یونان حکمرانی می‌کند خواهم جنگید. در این سرانجام آنچه برای او مقرر شده بر سرش خواهد آمد.» جنگها فقط میکائیل، نگهبان قوم اسرائیل، مرا یاری خواهد کرد.»

10 در سال سوم سلطنت کوروش، پادشاه پارس، دانیال که **11** سپس آن فرستاده آسمانی گفت: «من همان کسی هستم به او بلطشصر هم می‌گفتند، رؤیایی دیگر دید و تعبیر آن به او که فرستاده شد تا داریوش مادی را در سال اول سلطنتش تقویت و آشکار شد. این رؤیا درباره یک جنگ بزرگ بود که در آینده به وقوع حمایت کنم. 2 اما حال می‌خواهم به تو نشان دهم چه وقایعی در می‌پیوست. 2 در آن روزها من، دانیال، سه هفته تمام در ماتم بودم. آینده رخ خواهد داد: در مملکت پارس سه پادشاه دیگر به سلطنت 3 در این مدت نه خوراک کافی خوردم، نه لب به گوشت و شراب خواهند رسید. پس از آن، پادشاه چهارم روی کار خواهد آمد که از

همه ثروتمندتر خواهد بود و به وسیله ثروتش، قدرت کسب کرده همه را بر ضد یونان تحریک خواهد کرد. 3 «سپس پادشاه نیرومندی روی کار خواهد آمد. قلمرو سلطنت او وسیع خواهد بود. او هر چه بخواهد انجام خواهد داد. 4 اما در اوج قدرت، سلطنتش از هم خواهد پاشید و به چهار سلطنت ضعیفتر تقسیم خواهد شد. فرزندی از او به پادشاهی نخواهد رسید، زیرا سلطنت او از ریشه کنده شده، به دیگران داده خواهد شد. 5 «پادشاه جنوب قدرت کسب خواهد کرد، ولی یکی از سردارانش بر ضد او شورش نموده، سلطنت را از دست وی خواهد گرفت و با قدرت بیشتری سلطنت خواهد کرد. 6 کمی به قدرت خواهد رسید. 24 او با یک حمله غافلگیرانه وارد «چند سال پس از آن، بین پادشاه جنوب و پادشاه شمال پیمان صلح بسته خواهد شد و برای تحکیم این پیمان، دختر پادشاه جنوب به عقد پادشاه شمال در خواهد آمد. ولی این پیمان به زودی گسسته خواهد شد و آن دختر با پدر و افرادی که همراهش بودند کشته خواهد شد. 7 سپس یکی از بستگان آن دختر به سلطنت خواهد رسید و بر ضد پادشاه شمال لشکرکشی خواهد کرد و وارد قلعه او شده، او را شکست خواهد داد. 8 او بنتها و ظروف گرانبهای طلا و نقره سرزمین شمال را به سرزمین خود خواهد برد. پس از آن، چند سال صلح برقرار خواهد شد. 9 سپس، پادشاه شمال به قلمرو پادشاه جنوب حمله خواهد کرد، ولی مجبور به عقب‌نشینی خواهد شد. 10 برای یکدیگر توطئه چیده‌اند سر یک سفره خواهند نشست و به هم «پسران پادشاه شمال، لشکر بزرگی تشکیل خواهند داد و مثل سیل وارد سرزمین جنوب خواهند شد و تا قلعه پادشاه پیشروی خواهند کرد. 11 آنگاه پادشاه جنوب با خشم فراوان به جنگ پادشاه شمال رفت و لشکر عظیم او را شکست خواهد داد. 12 پادشاه جنوب از این پیروزی مغرور شده، هزاران نفر از دشمنان خود را نابود خواهد کرد، اما قدرت او دوام نخواهد یافت. 13 «چند سال بعد، پادشاه شمال با لشکری عظیم و مجهزتر از قبل، باز خواهد گشت 14 در آن زمان عده زیادی بر ضد پادشاه جنوب قیام خواهند کرد و حتی آشوبگرانی از قوم بهود به آنان خواهند پیوست تا پیشگویی‌ها را عملی سازند، ولی شکست خواهند خورد. 15 آنگاه پادشاه شمال آمد و شهر حصاردار پادشاه جنوب را محاصره خواهد کرد و آن را خواهد گرفت. لشکر پادشاه جنوب یارای مقاومت نخواهد داشت و حتی سربازان قوی آنها کاری از پیش نخواهند برد. 16 پادشاه شمال طبق خواست خود عمل خواهد نمود و کسی یارای مقاومت در برابر او را نخواهد داشت. او وارد سرزمین زیبای اسرائیل خواهد شد و آن را ویران خواهد نمود. 17 او برای فتح تمام سرزمین پادشاه جنوب نقشه آتش انداخته خواهد شد و برخی دیگر با شمشیر کشته و بعضی نیز خواهد کشید و برای این منظور با او پیمان خواهد بست و یکی از دخترانش را به عقد او در خواهد آورد، ولی نقشه‌اش عملی نخواهد شد. 18 آنگاه متوجه حکومت‌های ساحلی خواهد گردید و بسیاری از آنها را فتح خواهد کرد. ولی سرداری او را شکست خواهد داد و او با خفت و خواری عقب‌نشینی خواهد کرد. 19 پادشاه شمال در راه بازگشت به وطن خود از پای در خواهد آمد و اثری از او باقی نخواهد ماند. 20 «پادشاه دیگری پس از او روی کار خواهد آمد که برای

ادامه خواهد داد تا زمان مجازاتش فرا رسد؛ زیرا آنچه خدا مقدر فرموده خواهد کشید. وقتی ظلم و ستمی که بر قوم خدا می‌شود پایان یابد، است واقع خواهد شد. **37** او نه به بت اجداد خود توجه خواهد این وقایع نیز به پایان خواهد رسید. «8 آنچه را که او گفت شنیدم، کرد، نه به بُنی که محبوب زنان است و نه به هیچ بت دیگری، ولی آن را درک نکردم. پس گفتم: «ای سرورم، آخر این وقایع چه بلکه خود را از همه اینها برتر خواهد پنداشت. **38** تنها بُنی که او خواهد شد.» **9** او جواب داد: «ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده، خواهد پرستید، بُنی است که از قلعه‌ها محافظت می‌کند. به این بُنی زیرا آنچه گفته‌ام مهر خواهد شد و مخفی خواهد ماند تا زمان آخر که اجدادش آن را نمی‌شناختند، طلا و نقره، سنگهای گرانبها و فرا رسد. **10** عده زیادی پاک و طاهر خواهند شد، ولی بدکاران هدایای نفیس تقدیم خواهد کرد. **39** او با توکل به این بت بیگانه به به کارهای بدشان ادامه خواهند داد. از بدکاران هیچ کدام چیزی قلعه‌های مستحکم حمله خواهد برد و کسانی را که مطیع او شوند به نخواهند فهمید، اما حکیمان همه چیز را درک خواهند کرد. **11** «از قدرت و حکومت خواهد رساند و به عنوان پاداش، سرزمین را بین وقتی که تقدیم قربانیهای روزانه منع شود و مکروه ویرانگر در خانه خدا ایشان تقسیم خواهد کرد. **40** «در زمان آخر، پادشاه جنوب به جنگ بر پا گردد، یک دوره هزار و دویست و نود روزه سپری خواهد شد. پادشاه شمال خواهد آمد و او نیز با اربابها و سواران و کشتی‌های **12** خوشا به حال آن که صبر می‌کند تا به پایان دوره هزار و سیصد و زیاد مثل گردباد به مقابله او خواهد رفت. پادشاه شمال سیل‌آسا به سی و پنج روزه برسد! **13** «اما ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده تا سرزمینهای زیادی یورش خواهد برد **41** و آنها را تسخیر خواهد کرد و پایان زندگیت فرا رسد و بیارامی. اما بدان که در زمان آخر زنده سرزمین زیبای اسرائیل را نیز مورد تاخت و تاز قرار خواهد داد. ولی خواهی شد تا پاداش خود را بگیری.»

از بین این قومها، ادومی‌ها و موآبی‌ها و اکثر عمونی‌ها جان به در خواهند برد، **42** اما مصر و سرزمینهای بسیار دیگر به اشغال او در خواهند آمد. **43** او تمام خزانه‌های طلا و نقره و اشیاء نفیس مصر را غارت خواهد کرد، و اهالی لیبی و حبشه خراج‌گزاران او خواهند شد. **44** «ولی از مشرق و شمال اخباری به گوش او خواهد رسید و او را مضطرب خواهد ساخت، پس با خشم زیاد برگشته، در سر راه خود بسیاری را نابود خواهد کرد. **45** بین اورشلیم و دریا اردو زده، خیمه‌های شاهانه خود را بر پا خواهد کرد، ولی در همان جا اجلس خواهد رسید و بدون اینکه کسی بتواند کمکش کند، خواهد مرد.»

12 آن فرستاده آسمانی که لباس کتان بر تن داشت، در ادامه سخنانش گفت: «در آن زمان، فرشته اعظم، میکائیل، به حمایت از قوم تو برخواید خاست. سپس چنان دوران سختی پیش خواهد آمد که در تاریخ بشر بی‌سابقه بوده است، اما هر که از قوم تو نامش در کتاب خدا نوشته شده باشد، رستگار خواهد شد. **2** «تمام مردگان زنده خواهند شد بعضی برای زندگی جاودانی و برخی برای شرمساری و خواری جاودانی. **3** «حکیمان همچون آفتاب خواهند درخشید و کسانی که بسیاری را به راه راست هدایت کرده‌اند، چون ستارگان تا ابد درخشان خواهند بود.» **4** سپس به من گفت: «اما تو ای دانیال، این پیشگویی را مثل یک راز نگه دار؛ آن را مهر کن تا وقتی که زمان آخر فرا رسد. بسیاری به سرعت حرکت خواهند کرد و علم خواهد افزود.» **5** آنگاه من، دانیال، نگاه کردم و دو نفر دیگر را نیز دیدم که یکی در این سوی رودخانه و دیگری در آن سوی آن ایستاده بودند. **6** یکی از آنها از آن فرستاده آسمانی که لباس کتان بر تن داشت و در این هنگام بالای رودخانه ایستاده بود، پرسید: «چقدر طول خواهد کشید تا این وقایع عجیب به پایان برسد؟» **7** او در جواب، دو دست خود را به سوی آسمان بلند کرد و به خدایی که تا ابد باقی است قسم خورد و گفت: «این وضع تا سه سال و نیم طول

برسد. دنبال آنها خواهد گشت، ولی پیدایشان نخواهد کرد. آنگاه خواهد گفت: «بهرت است نزد شوهر خود بازگردم، چون وقتی که با او بودم زندگی ام بهتر می گذشت.» 8 او نمی فهمد که هر چه دارد از من دارد. تمام طلا و نقره ای را که او برای پرستش بت خود بعل به کار می برد، من به او می دادم. 9 ولی اکنون دیگر شراب و غله ای را که همیشه سر موعد برای او فراهم می کردم به او نخواهم داد و لباسهایی که برای پوشش پرهنگی اش به او می دادم از او پس خواهم گرفت. 10 قباحه او را در نظر فاسقانش آشکار خواهم ساخت و هیچ کس نخواهد توانست او را از دست من خلاصی بخشد. 11 به تمام خوشیها و بزمها، عیدها و جشنهایش پایان خواهم داد. 12 تاکستانها و باغهای میوه ای را که ادعا می کند فاسقانش به او هدیه داده اند نابود می کنم. آنها را به صورت جنگل درمی آورم و میوه هایش را نصیب حیوانات صحرا می گردانم. 13 به سبب تمام آن روزهایی که برای بت خودش بعل، بخور می سوزانید و گوشواره هایش را به گوش می کرد و با طلا و جواهرات، خود را می آراست و مرا ترک نموده، به دنبال فاسقانش می رفت، او را مجازات خواهم کرد. این را خداوند می فرماید. 14 ولی دوباره دل او را به دست می آورم و او را به بیابان خواهم برد و در آنجا با وی سخنانی دلنشین خواهم گفت. 15 در آنجا باغهای انگورش را به او پس خواهم داد، و «دره زحمات» او را به «دروازه امید» مبدل خواهم ساخت. او باز در آنجا مانند روزهای جوانی اش و مثل زمان قدیم که او را از اسارت مصر آزاد کردم سرود خواهد خواند. 16 در آن روز مرا به جای «سرور من»، «شوهر من» خطاب خواهد کرد. 17 کاری می کنم که بعل را فراموش کند و دیگر اسمش را نیز بر زبان نیاورد. 18 در آن زمان، بین شما و حیوانات وحشی و پرندگان و خزندگان عهدی قرار می دهم تا دیگر از هم نترسید؛ و تمام سلاحهای جنگی را از بین برده، به جنگها پایان خواهم داد. آنگاه در امنیت خواهید زیست. 19 من با زنجیر عدالت و انصاف و محبت و رحمت، شما را برای همیشه به خود پیوند خواهم داد. 20 من عهدی را که با شما بسته ام بجا خواهم آورد و شما را نامزد خود خواهم ساخت و شما مرا در آن زمان واقعاً خواهید شناخت. 21 در آن روز من دعوای قوم خود اسرائیل را اجابت خواهم کرد. بر زمین باران خواهم فرستاد و زمین نیز غله و انگور و زیتون تولید خواهد کرد، و ایشان یزعیل را خطاب خواهند کرد. 23 در آن زمان قوم اسرائیل را برای خود در زمین خواهم کاشت. به کسانی که گفته بودم «دیگر رحمت بس است»، رحم خواهم نمود و مانند زمینی که دچار خشکسالی شده باشد از تشنگی هلاک خواهم کرد. 4 از فرزندان او چون فرزندان خودم مراقبت نخواهم کرد، زیرا آنها از آن من نیستند بلکه فرزندان مردان دیگری هستند. 5 مادرشان مرتکب زنا شده و با بی شرمی گفته است: «دنبال مردانی می روم که به من خوراک و پوشاک می دهند.» 6 ولی من دیواری از خار و خس به دور او می کشم و مانعی بر سر راه او می گذارم تا راهش را پیدا نکند. 7 به طوری که وقتی دنبال فاسقانش می دود نتواند به آنها

در دوران سلطنت عزیا، یوتام، آحاز و حزقیّا، پادشاهان یهودا و یربعام پسر یوآش، پادشاه اسرائیل، این پیامها از طرف خداوند به هوشع پسر بیثری رسید. 2 اولین پیامی که خداوند به هوشع داد این بود: «برو و با زنی فاحشه ازدواج کن تا آن زن از مردانی دیگر بچه هایی برای تو بزاید. این امر به روشنی نشان خواهد داد که چگونه قوم من بی وفایی کرده اند و با پرستش خدایان دیگر آشکارا مرتکب زنا شده و به من خیانت ورزیده اند.» 3 پس، هوشع با «گومر» دختر دیلایم ازدواج کرد و گومر حامله شده، پسری برایش زاید. 4 آنگاه خداوند فرمود: «نام این پسر را یزعیل بگذار، زیرا می خواهم به زودی در دره یزعیل، خاندان بیبوی پادشاه را مجازات کنم و انتقام خونهایی را که ریخته است بگیرم. در دره یزعیل قدرت اسرائیل را در هم شکسته به استقلال این قوم پایان خواهم داد.» 6 طولی نکشید که گومر بار دیگر حامله شده، دختری زاید. خداوند به هوشع فرمود: «نام او را لوروحامه (یعنی «دیگر رحمت بس است») بگذار، چون دیگر بر مردم اسرائیل رحم نمی کنم و آنان را نمی بخشم؛ 7 ولی بر مرد یهودا رحمت خواهم نمود و من، خود، بدون هیچگونه کمکی از جانب سپاهیان و سلاحپاشان، ایشان را از جنگ دشمنانشان خواهم رهانید.» 8 بعد از اینکه گومر لوروحامه را از شیر گرفت، بار دیگر حامله شد و این بار پسری زاید. 9 خداوند فرمود: «اسمش را لوعمی (یعنی «قوم من نیست») بگذار، چون اسرائیل از آن من نیست و من خدای او نیستم.» 10 با وجود این، زمانی می رسد که اسرائیلی ها مثل ریگ دریا بی شمار خواهند شد! آنگاه به جای اینکه خداوند به ایشان بگوید: «شما قوم من نیستید» خواهد گفت: «شما پسران خدای زنده هستید!» 11 آنگاه مردم یهودا و مردم اسرائیل با هم متحد شده، یک رهبر خواهند داشت و با هم از تبعید مراجعت خواهند کرد. روز یزعیل روز عظیمی خواهد بود زیرا خدا بار دیگر قوم خود را در سرزمین خود ساکن خواهد ساخت.

در آن روز برادران خود را عَمّی یعنی «قوم من» و خواهران خود را روحامه یعنی «محبوبان من» خواهی خواند. 2 مادرت را توبیخ کن، زیرا زن مرد دیگری شده است و من دیگر شوهر او نیستم. از او بخواه تا از فاحشگی دست بردارد و دیگر خودفروشی نکند؛ 3 و گرنه او را مثل روزی که از مادر متولد شد عریان خواهم ساخت و مانند زمینی که دچار خشکسالی شده باشد از تشنگی هلاک خواهم کرد. 4 از فرزندان او چون فرزندان خودم مراقبت نخواهم کرد، زیرا آنها از آن من نیستند بلکه فرزندان مردان دیگری هستند. 5 مادرشان مرتکب زنا شده و با بی شرمی گفته است: «دنبال مردانی می روم که به من خوراک و پوشاک می دهند.» 6 ولی من دیواری از خار و خس به دور او می کشم و مانعی بر سر راه او می گذارم تا راهش را پیدا نکند. 7 به طوری که وقتی دنبال فاسقانش می دود نتواند به آنها

آنگاه خداوند به من فرمود: «برو و دوباره زن خود را بردار و نزد خود بیاور. هر چند او زنا را دوست دارد و معشوقه مرد دیگری است، ولی تو او را دوست داشته باش؛ چنانکه من نیز اسرائیل را دوست

می‌دارم، هر چند ایشان به سوی خدایان دیگر رفته‌اند و قرصهای نان می‌کنید. بله، قومی که فهم ندارند هلاک خواهند شد. **15** هرچند کشمشی به پنهایشان تقدیم می‌کنند.» **2** بنابراین، من زن خود را به تو ای اسرائیل فاحشگی می‌کنی، ولی یهودا را به این گناه آلوده نکن. پانزده مثقال نقره و پنجاه من جو خریدم **3** و به او گفتم که باید با کسانی که از روی ریا و نادرستی مرا در جلبال و بیت‌ئیل پرستش مدت زیادی منتظر من بماند و در این مدت به دنبال مردهای دیگر می‌کند همراه نشو. عبادت ایشان فقط تظاهر است. **16** بنی اسرائیل نرود و از فاحشگی خود کاملاً دست بردارد؛ من نیز در این مدت همچون گوساله‌ای سرکشند، پس آیا خداوند ایشان را همچون بروه‌ها منتظر او خواهم بود. **4** این امر نشان می‌دهد که اسرائیل سالیان به چراگاههای سبز و خرم رهبری خواهد کرد؟ **17** اسرائیل به بنتها درازی را بدون پادشاه و رهبر، بدون مذبح و معبد و کاهن، و حتی پیوسته؛ او را به حال خود واگذارید. **18** «مردان اسرائیل بعد از بدون بت به سر خواهند برد. **5** پس از آن ایشان به سوی خداوند، می‌گساری به دنبال زنان بدکاره می‌روند. بیشمری را بیشتر می‌پسندند خدایشان و داوود، پادشاهشان بازگشت خواهند نمود. ایشان با ترس تا شرافت را. **19** بنابراین باد عظیمی آنها را خواهد برد و در رسوایی، و لرز به سوی خداوند خواهند آمد و از پرکات او برخوردار خواهند گردید. از این جهان خواهند رفت، چون برای بنتها قربانی می‌کنند.

5 «ای کاهنان و ای رهبران اسرائیل گوش دهید؛ ای خاندان **4** ای قوم اسرائیل، به کلام خداوند گوش کنید. خداوند شما را به محاکمه کشیده و این است اتهامات شما: در سرزمین شما صداقت و مهربانی و خداشناسی وجود ندارد. **2** لعنت می‌کنید، دروغ می‌گویید، آدم می‌کشید، دزدی می‌کنید و مرتکب زنا می‌شوید. را تنبیه خواهم کرد. **3** «من افرایم را خوب می‌شناسم و اسرائیل در همه جا ظلم و زورگویی و خونریزی دیده می‌شود. **3** به همین دلیل است که زمین شما بارور نمی‌باشد، تمام موجودات زنده بیمار شده، می‌میرند و چارپایان و پرندگان و حتی ماهیان از بین می‌روند. **4** شما مانع می‌شود از اینکه به سوی من بازگشت کنید، زیرا روح خداوند می‌گوید: «هیچ کس، دیگری را متهم نکند و تقصیر را به زناکاری در اعماق وجود شما ریشه دوانده است و نمی‌توانید مرا گردن او نیندازد. ای کاهنان، من شما را متهم می‌کنم. **5** شما روز بشناسید.» **5** تکبر مردم اسرائیل بر ضد آنها گواهی می‌دهد. اسرائیل و شب مرتکب خطا و لغزش می‌شوید و انبیا نیز با شما در این کار و افرایم در زیر بار گناهانشان خواهند لغزید و مردم یهودا نیز در پی همراهند. پس من مادران اسرائیل را از بین خواهم برد. **6** قوم من ایشان به زمین خواهند افتاد. **6** آنان سرانجام با گله‌ها و رمه‌های خود نابود شده‌اند، زیرا مرا نمی‌شناسند؛ و این تقصیر شما کاهنان است، خداوند آمد تا برای خداوند قربانی کنند، ولی او را پیدا نخواهند کرد، زیرا خود شما نیز نمی‌خواهید مرا بشناسید. من شما را کاهن خود و افرایم از ایشان دور شده است. **7** آنها به خداوند خیانت ورزیده‌اند و نمی‌دانم. شما قوانین مرا فراموش کرده‌اید، من نیز فرزندان شما را فرزندان نامشروع به دنیا آورده‌اند. پس به‌زودی دین دروغین‌شان، فراموش خواهم کرد. **7** هر چه کاهنان زیادت‌تر شدند، بیشتر نسبت به ایشان را با دار و ندارشان خواهد بلعید. **8** شبیور خطر را در جعبه و من گناه کردند. آنها شکوه و جلال مرا با ننگ و رسوایی بنتها عوض رame و بیت‌ئیل به صدا درآورد؛ ای مردم بنیامین به خود بلرزید! **9** در کردند. **8** «کاهنان از گناهان قوم اسرائیل سود می‌برند و با حرص و روز مجازات، اسرائیل به ویرانه‌ای تبدیل خواهد شد. آنچه را که واقع ولع منتظرند آنها بیشتر گناه بکنند. **9** کاهنان همانند قوم گناهکارند. خداوند شد من در میان قبایل اسرائیل اعلام می‌کنم. **10** خداوند بنابراین، هم کاهنان و هم قوم را به سبب تمام اعمال بدشان مجازات خواهم کرد. **10** ایشان خواهند خورد، ولی سیر نخواهند شد؛ زنا خواهند کرد، ولی زیاد نخواهند شد؛ زیرا مرا ترک کرده **11** و به خدایان دیگری روی آورده‌اند. «می‌گساری و هوسرانی، عقل را از خود دست بکشد. **12** من همچون بید که پشم را از بین می‌برد، سر قوم من ربوده است؛ **12** آنها از خدای چوبی کسب تکلیف می‌کنند و از عصای چوبی راهنمایی می‌خواهند. دل‌بستگی به بنتها، آنها را گمراه کرده است. ایشان به خدمت خدایان دیگر درآمده، به من خیانت کرده‌اند. **13** روی کوهها برای بنتها قربانی می‌کنند. به ولی آشور نه قادر است درد او را درمان کند و نه کمکی به او برساند. کوهستانها می‌روند تا زیر سایهٔ باصفای درختان بلند بخور بسوزانند. **14** «مثل شیری که شکم شکار خود را می‌درد، من اسرائیل و یهودا در آنجا دخترانتان به فاحشگی کشانده می‌شوند و عروسانتان زنا می‌کنند؛ **14** ولی من آنها را تنبیه نخواهم کرد، چون خود شما مردها هم همان کارها را انجام می‌دهید و با فاحشه‌های بتخانه‌ها زنا

شدت بیچارگی خود متوجه گناهانشان شده، آنها را اعتراف کند و مرا نمی‌دانند. موهای سر اسرائیل سفید شده و عمر او به پایان رسیده، بطلبند. زیرا ایشان در مصیبت خویش، مشتاقانه مرا خواهند جست.»

6 قوم اسرائیل می‌گویند: «بیایید به سوی خداوند بازگشت نماییم. و در صدد یافتن او برنی‌آید. **11** «قوم اسرائیل مانند کبوتر، نادان او ما را دیده و خودش نیز ما را شفا خواهد داد. او ما را مجروح و بی‌فهم هستند. آنها از مصر کمک می‌خواهند و به آشور پرواز ساخته و خود بر زخم ما مرهم خواهد گذاشت. **2** بعد از دو سه روز می‌کنند؛ **12** ولی من در حین پروازشان تور خود را بر ایشان می‌اندازم ما را دوباره زنده خواهد کرد و ما در حضور او زندگی خواهیم نمود. و مثل پرنده‌ای آنها را از آسمان به زمین می‌کشم و به خاطر تمام **3** بیایید تلاش کنیم تا خداوند را بشناسیم! همان‌طور که دمیدن کارهای شرارتبارشان ایشان را مجازات می‌کنم. **13** «وای بر قوم من! سپیده صبح و ریزش باران بهاری حتمی است، اجابت دعای ما از بگذار آنها هلاک شوند، زیرا مرا ترک کرده و به من گناه ورزیده‌اند. جانب او نیز حتمی است.» **4** اما خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل و می‌خواستم ایشان را نجات بخشم، ولی آنها با من صادق نبودند. **14** یهودا، من با شما چه کنم؟ زیرا محبت شما مانند ابر صبحگاهی آنها از صمیم دل به حضور من فریاد بر نمی‌آورند، بلکه در بستر خود زودگذر است و همچون شب‌بزم به زودی ناپدید می‌شود. **5** به این ناله و شیون می‌کنند. آنها خود را زخمی کرده، برای غله و شراب به دلیل است که من انبیاى خود را فرستاده‌ام تا کلام داوری مرا بیان کنند و از هلاکتی که در انتظاران است شما را آگاه سازند. پس نموده و نیرومند ساختم، ولی از من روگردان شده‌اند. **16** «آنها به بدانید که داوری من چون صاعقه بر شما فرو خواهد آمد. **6** من از همه جا نگاه می‌کنم، جز به آسمان و به سوی خدای متعال. مانند شما محبت می‌خواهم نه قربانی. من از هدایای شما خشنود نیستم بلکه خواهان آنم که مرا بشناسید. **7** «ولی شما نیز مانند آدم، عهد مرا شکستید و به من خیانت ورزیدید. **8** جلعاد، شهر گناهکاران و خواهند شد و تمام مردم مصر به ایشان خواهند خندید.»

8 خداوند می‌فرماید: «شپویر خطر را به صدا درآورید! دشمن مثل خود در کمین می‌نشینند. کاهنان در طول راه شکیم، کشتار می‌کنند و دست به هر نوع گناهی می‌زنند. **10** آری، من عملی هولناک در اسرائیل دیدم؛ مردم به دنبال خدایان دیگر رفته و به کلی نجس شده‌اند. **11** «ای یهودا، مجازاتهای بسیاری نیز در انتظار توست، و مرا خدای خود می‌خوانند. **3** ولی دیگر دیر شده است! قوم هرچند می‌خواستم سعادت را به قوم خویش بازگردانم.

7 «هر وقت خواستم اسرائیل را شفا دهم و ایشان را دوباره کامیاب سازم، دیدم باز گناه می‌کنند. پایتخت آن سامره مملو از آدمهای فریبکار و دزد و راهزن است! **2** ساکنان آنجا نمی‌دانند که من هرگز شرارتشان را فراموش نمی‌کنم. اعمال گناه‌آلودشان از همه طرف آنها را لو می‌دهد و من همه را می‌بینم. **3** «پادشاه از شرارت مردم لذت می‌برد و رهبران از دروغهایشان. **4** همگی آنها زناکارند و در آتش شهوت می‌سوزند. آتش شهوت آنها مانند آتش آماده تور نانوايي است که خمیرش را مالش داده و منتظر برآمدن آن است. **5** «در جشنهای پادشاه، رهبران از شراب مست می‌شوند و او نیز با کسانی که وی را دست انداخته‌اند هم پیاله می‌گردد. **6** دل‌هایشان از دسیسه بازی، مثل تور زبانه می‌کشند. توطئه آنها تمام شب به آرامی می‌سوزد و یافتن زوج است، به آشور رفته‌اند. مردم اسرائیل خود را به عاشقان همین که صبح شد مثل آتش ملتهب شعله‌ور می‌گردد. **7** «مردم زیادی فروخته‌اند. **10** با اینکه دوستانی از سرزمینهای مختلف با پول اسرائیل مانند توری سوزان شده، پادشاهان و رهبرانشان را یکی پس از دیگری کشتند و فریاد هیچ کدام برای درخواست کمک از من، بلند نشد. **8** «قوم من با بت‌پرستان آمیزش کرده، راههای گناه‌آلود آنها را یاد می‌گیرند. آنها همچون نان نیم پخته‌ای هستند که نمی‌شود خورد. **9** پرستش خدایان بیگانه قوت ایشان را گرفته است، ولی خودشان

این مراسم مورد پسند من نیست. من گناه آنها را فراموش نخواهم کرد و ایشان را مجازات کرده به مصر باز خواهم گرداند. 14 «اسرائیل قصرهای بزرگی ساخته و یهودا برای شهرهایش استحکامات دفاعی عظیمی بنا کرده است، ولی آنها آفریننده خود را فراموش کرده‌اند. پس من این قصرها و استحکامات را به آتش خواهم کشید.»

9 ای اسرائیل، مثل سایر قومها شادی نکن، چون به خدای خود خیانت ورزیده، مانند یک فاحشه خود را در ازای اجرتی فروخته‌ای و در همه خرمنگاهها، بتها را پرستش کرده‌ای. 2 بنابراین غلّه تو کم خواهد شد و انگورهایت روی شاخه‌ها فاسد خواهند گردید. 3 ای قوم اسرائیل، شما دیگر در سرزمین خداوند زندگی نخواهید کرد. شما را به مصر و آشور خواهند برد و در آنجا ساکن شده، خوراکیهای نجس خواهید خورد. 4 در آن سرزمین غریب قادر نخواهید بود به منظور قربانی در راه خداوند شرابی بریزید؛ و هرگونه قربانی‌ای که در آنجا تقدیم کنید او را خشتود نخواهد کرد. قربانیهای شما مثل خوراکی خواهد بود که در مراسم عزاداری خورده می‌شود؛ تمام کسانی که گوشت آن قربانیها را بخورند نجس خواهند شد. شما حق نخواهید داشت آن قربانیها را به خانه خداوند بیاورید و به او تقدیم کنید، زیرا آنها قربانی محسوب نخواهند شد. 5 پس وقتی شما را به اسارت به آشور ببرند، در روزهای مقدّس و عیدهای خداوند چه خواهید کرد؟ اموال جا مانده شما را چه کسی به ارث خواهد برد؟ مصری‌ها آنها را تصرف نموده، مردگان شما را جمع‌آوری خواهند کرد و در شهر ممفیس به خاک خواهند سپرد، و خار و خس در میان ویرانه‌هایتان خواهد رویید. 7 زمان مجازات اسرائیل فرا رسیده و روز مکافات او نزدیک است. اسرائیل به‌زودی این را خواهد فهمید. مردم اسرائیل درباره من می‌گویند: «این نبی احمق است.» آنها فاسد و گناهکارند و با بغض و کینه درباره کسانی که از روح خدا الهام می‌گیرند سخن می‌گویند و ایشان را دیوانه می‌خوانند. 8 خدا مرا فرستاده است تا نگهبان قوم او باشم، ولی مردم اسرائیل در تمام راههایم دام می‌گذارند و در خانه خداوند آشکارا نفرت خود را نسبت به من نشان می‌دهند. 9 این قوم مانند زمانی که در جعبه بودند، در فساد غرق شده‌اند. خدا این را فراموش نمی‌کند و بدون شک ایشان را به سزای اعمالشان خواهد رسانید. 10 خداوند می‌گوید: «ای اسرائیل، در آن زمان، یافتن تو برای من مانند یافتن انگور در بیابان دیدن نوبر انجیر در ابتدای موسم، لذتبخش بود. ولی پس از آن تو مرا در شهر فغور به خاطر خدای بعل ترک کردی و خود را به خدایان دیگر سپردی؛ طولی نکشید که تو هم مثل آنها پلید و کثیف شدی. 11 شکوه و جلال اسرائیل همچون پرندهای پرواز می‌کند و دور می‌شود، زیرا فرزندان او به هنگام تولد می‌میزند یا سقط می‌شوند، و یا هرگز در رحم شکل نمی‌گیرند. 12 اگر فرزندان بزرگ هم بشوند، آنها را از او می‌گیرم. همه قوم اسرائیل محکوم به فنا هستند. آری، روزی که از اسرائیل برگردم و او را تنها بگذارم روز غم‌انگیزی

10 اسرائیل مانند درخت انگوری است که شاخه‌های پر بار دارد. ولی چه سود؟ هر چه ثروتش زیادت می‌شود، آن را برای مذبحهای بتها خرج می‌کند. هر چه محصولش فراوانتر می‌شود، مجسمه‌ها و بتهای زیارتی می‌سازد. 2 دل مردمانش با خدا راست نیست. آنها خطاکارند و باید مجازات شوند. خدا مذبحهای بکنده‌هایشان را در هم خواهد کوبید و بتهایشان را خرد خواهد کرد. 3 آنگاه خواهند گفت: «ما خداوند را ترک کردیم و او پادشاه ما را از ما گرفت. ولی اگر پادشاهی نیز می‌داشتیم چه کاری می‌توانست برای ما بکند؟» 4 ایشان قسم دروغ می‌خورند و به قولها و عهدهای خود وفا نمی‌کنند. بنابراین، مجازات مثل علفهای سمی کنار مزرعه، در میان آنها خواهد رویید. 5 مردم سامره می‌ترسند مبدا بت گوساله شکلشان در بیت‌تیل صدمه‌ای ببیند. کاهنان و مردم عزا می‌گیرند زیرا جلال آن از بین رفته است. 6 وقتی که مثل برده به آشور برده شوند، خدای گوساله شکلشان را با خود خواهند برد تا به پادشاه آنجا هدیه کنند! اسرائیل به سبب توکل نمودن به این بت، مسخره و رسوا خواهد شد. 7 سامره و پادشاهش مثل تکه چوبی روی امواج دریا، ناپدید خواهند شد. 8 بکنده‌های آون در بیت‌تیل، جایی که قوم اسرائیل گناه کردند، با خاک یکسان خواهند شد. خار و خس در اطراف آنها خواهد رویید و قوم به کوه‌ها التماس خواهند کرد که «بر ما بیفتید» و به تپه‌ها که «ما را پیوشانید». 9 ای اسرائیل، از آن شب هولناک در جعبه تاکنون دست از گناه نکشیده‌ای. آیا آنهایی که در جعبه گناه کردند نابود نشدند؟ 10 پس به سبب سرکشی‌هایت، بر ضد تو برمی‌خیزم و سپاهیان قومها را علیه تو بسیج می‌کنم تا تو را برای گناهانت که روی هم انباشته شده، مجازات کنم. 11 اسرائیل مانند گوساله ماده‌ای تربیت یافته، به کوبیدن خرمن عادت کرده است و این کار آسان را دوست می‌دارد. قبلاً هرگز یوغ سنگین بر گردن او نگذاشته و از گردن ظریف او چشم‌پوشی کرده بودم، ولی اینک او را برای شخم زدن و صاف کردن زمین آماده می‌کنم. یهودا باید شخم بزند، و اسرائیل زمین را شیار کند. 12 بذریکوی عدالت را بکارید

تا محصولی از محبت من درو کنید. زمین سخت دل‌های خود را که کرده است عادلانه مجازات خواهد کرد. **3** یعقوب، جد اسرائیل، شخم بزنید، زیرا اینک وقت آنست که خداوند را بطلید تا بیاید و در شکم مادرش با برادرش نزاع کرد و وقتی مرد بالغی شد، حتی با بر شما باران عدالت را بباراند. **13** ولی شما بذر شرارت کاشتید و محصول ظلم درو کردید و ثمره دروغ‌پایان را خوردید. شما به گریه و التماس از او تقاضای برکت نمود. در بیت‌ئیل خداوند را دید و قدرت نظامی و سپاه بزرگ خود اعتماد کردید، **14** بنابراین، ترس و وحشت از جنگ، شما را فرا خواهد گرفت و تمام قلعه‌هایان واژگون خواهند شد، درست همان‌طور که شلمان شهر بیت اریل را خراب کرد و مادران و فرزندان آنجا را به خاک و خون کشید. **15** ای مردم بیت‌ئیل، به سبب شرارت‌های زیادتان عاقبت شما هم همین است. پادشاه اسرائیل به محض شروع جنگ کشته خواهد شد.

11 زمانی که اسرائیل کودک بود او را دوست داشتم، و پسر خود را از مصر فرا خواندم. **2** ولی هر چه بیشتر او را به سوی خود خواندم، بیشتر از من دور شد و برای بعل قربانی کرد و برای بت‌ها بخور سوزانید. **3** از بچگی او را تربیت کردم، او را در آغوش گرفتم و راه رفتن را به او یاد دادم؛ ولی او نخواست بفهمد که این من بودم که او را شفا دادم. **4** با کمند محبت، اسرائیل را به سوی خود کشیدم؛ بار از دوشش برداشتم و خم شده، او را خوراک دادم. **5** ولی او به سوی من بازگشت نمی‌کند، پس دوباره به مصر خواهد رفت و آشور بر او سلطنت خواهد کرد. **6** آتش جنگ در شهرهایش شعله‌ور خواهد شد. دشمنانش به دروازه‌های او حمله خواهند کرد و او در میان سنگ‌های خود به دام دشمن خواهد افتاد. **7** قوم من تصمیم گرفته‌اند مرا ترک کنند، پس هرچند مرا قادر متعال خطاب کنند، اما من به فریادشان نخواهم رسید. **8** ای اسرائیل، چگونه تو را از دست بدهم؟ چگونه بگذارم بروی؟ چگونه می‌توانم تو را مثل ادمه و صوبویم هلاک کنم؟ دل من آشوب است و شفقت من در درونم می‌جوشد؛ **9** در شدت خشم خود تو را مجازات نخواهم کرد و دیگر تو را از بین نخواهم برد؛ زیرا من خدا هستم، نه انسان. من خدایی ریخته برای خود بتهایی بسازند بتهایی که حاصل فکر و دست انسان مقدس هستم و در میان شما ساکنم. من دیگر با خشم به سراغ شما نخواهم آمد. **10** «قوم من از من پیروی خواهند کرد و من مثل را ببوسید!» **3** این قوم مثل مه و شبنم صبحگاهی به‌زودی از بین شیر بر دشمنانشان خواهم غریب. ایشان لرزان از غرب باز خواهند گشت؛ **11** آنها لرزان خواهند آمد، مثل دسته بزرگی از پندگان از مصر و مانند کبوتران از آشور پرواز خواهند کرد. من دوباره ایشان را به خانه‌شان باز می‌گردانم.» این وعده‌ای است از جانب خداوند. **12** بوده‌ام. غیر از من خدای دیگری نیست و نجات‌دهنده دیگری وجود ندارد. **5** در بیابان، در آن سرزمین خشک و سوزان، از شما مواظبت نمودم؛ **6** ولی پس از اینکه خوردید و سیر شدید، مغرور شده، مرا فراموش کردید. **7** بنابراین، مثل شیر به شما حمله می‌کنم و مانند پلنگی، در کنار راه در کمین شما خواهم نشست. **8** مثل ماده خرسی که بچه‌هایش را از او گرفته باشند، شما را تکه‌تکه خواهم کرد؛ و مانند شیری شما را خواهم بلعید، و چون حیوانی وحشی شما را خواهم درید. **9** «ای اسرائیل، هلاک خواهی شد، آن هم توسط من که تنها یاور تو هستم. **10** کجا هستند پادشاه و رهبرانی

زمانی چنین بود که هرگاه افرایم سخن می‌گفت، مردم از ترس می‌لرزیدند، چون او در اسرائیل قبیله‌ای مهم بود. ولی اکنون مردم افرایم با پرستش بعل محکوم به فنا شده است. **2** قوم بیش از پیش می‌جوشد؛ **9** در شدت خشم خود تو را مجازات نخواهم کرد و دیگر تو را از بین نخواهم برد؛ زیرا من خدا هستم، نه انسان. من خدایی ریخته برای خود بتهایی بسازند بتهایی که حاصل فکر و دست انسان مقدس هستم و در میان شما ساکنم. من دیگر با خشم به سراغ شما نخواهم آمد. **10** «قوم من از من پیروی خواهند کرد و من مثل را ببوسید!» **3** این قوم مثل مه و شبنم صبحگاهی به‌زودی از بین شیر بر دشمنانشان خواهم غریب. ایشان لرزان از غرب باز خواهند گشت؛ **11** آنها لرزان خواهند آمد، مثل دسته بزرگی از پندگان از مصر و مانند کبوتران از آشور پرواز خواهند کرد. من دوباره ایشان را به خانه‌شان باز می‌گردانم.» این وعده‌ای است از جانب خداوند. **12** بوده‌ام. غیر از من خدای دیگری نیست و نجات‌دهنده دیگری وجود ندارد. **5** در بیابان، در آن سرزمین خشک و سوزان، از شما مواظبت نمودم؛ **6** ولی پس از اینکه خوردید و سیر شدید، مغرور شده، مرا فراموش کردید. **7** بنابراین، مثل شیر به شما حمله می‌کنم و مانند پلنگی، در کنار راه در کمین شما خواهم نشست. **8** مثل ماده خرسی که بچه‌هایش را از او گرفته باشند، شما را تکه‌تکه خواهم کرد؛ و مانند شیری شما را خواهم بلعید، و چون حیوانی وحشی شما را خواهم درید. **9** «ای اسرائیل، هلاک خواهی شد، آن هم توسط من که تنها یاور تو هستم. **10** کجا هستند پادشاه و رهبرانی

12 مردم اسرائیل از باد تغذیه می‌کنند، و تمام روز در پی باد شرقی می‌دوند. آنها دروغ و خشونت را می‌افزایند، با آشور عهد می‌بندند در حالی که روغن زیتون به مصر می‌فرستند تا حمایتشان کند. **2** خداوند از یهودا شکایت دارد و اسرائیل را برای کارهای بدی

که برای خود خواستی؟ آیا آنها می‌توانند تو را نجات دهند؟ **11**

در خشم خود پادشاهی به تو دادم و در غضبم او را گرفتم. **12**

«گناهان اسرائیل ثبت شده و آماده مجازات است. **13** با وجود این، فرصتی برای زنده ماندن او هست. اما او مانند بچه لجوجی است که نمی‌خواهد از رحم مادرش بیرون بیاید! **14** آیا او را از چنگال گور برهانم؟ آیا از مرگ نجاتش بدهم؟ ای مرگ، بلاهای تو کجاست؟ و ای گور هلاکت تو کجاست؟ من دیگر بر این قوم رحم نخواهم کرد. **(Sheol h7585) 15** هر چند افرایم در میان برادرانش ثمربخش بود، ولی من باد شرقی را از بیابان به شدت بر او می‌زنم تا تمام چشمه‌ها و چاههای او خشک شود و ثروتش به تاراج رود. **16** سامره باید سزای گناهانش را ببیند، چون بر ضد خدای خود برخاسته است. مردمش به دست سپاهیان مهاجم کشته خواهند شد، بچه‌هایش به زمین کوبیده شده، از بین خواهند رفت و شکم زنان حامله‌اش با شمشیر پاره خواهد شد.»

14 ای اسرائیل، به سوی خداوند، خدای خود بازگشت کن، زیرا در زیر بار گناهانت خرد شده‌ای. **2** نزد خداوند آید و دعا کنید و گوید: «ای خداوند، گناهان ما را از ما دور کن، به ما رحمت فرموده، ما را بپذیر تا شکرگزاریهای خود را به تو تقدیم کنیم. **3** نه آشور می‌تواند ما را نجات دهد و نه قدرت جنگی ما. دیگر هرگز بتهایی را که ساخته‌ایم خدایان خود نخواهیم خواند؛ زیرا ای خداوند، تیمان از تو رحمت می‌یابند.» **4** خداوند می‌فرماید: «شما را از بت‌پرستی و بی‌ایمانی شفا خواهم بخشید و محبت من حد و مرزی نخواهد داشت، زیرا خشم و غضب من برای همیشه فرو خواهد نشست. **5** من همچون باران بر اسرائیل خواهم بارید و او مانند سوسن، خواهد شکفت و مانند سرو آزاد لبنان، در زمین ریشه خواهد دوانید. **6** شاخه‌هایش به زیبایی شاخه‌های زیتون گسترده خواهد شد و عطر و بوی آن همچون عطر و بوی جنگلهای لبنان خواهد بود. **7** قوم من بار دیگر زیر سایه من استراحت خواهند کرد و مانند گندم گل خواهند داد، و مانند باغی پر آب و تاکستانی پر شکوفه و همچون شراب لبنان معطر خواهند بود. **8** «اسرائیل خواهد گفت: مرا با بتهای چه کار است؟ و من دعای او را اجابت کرده، مراقب او خواهم بود. من همچون درختی همیشه سبز، در تمام مدت سال به او میوه خواهم داد.» **9** هر که داناست این چیزها را درک کند. آن که فهم دارد گوش دهد، زیرا راههای خداوند راست و درست است و نیکان در آن راه خواهند رفت، ولی بدکاران لغزیده، خواهند افتاد.

شیپور خطر را در اورشلیم به صدا درآورید! بگذارید صدای آن

بر بالای کوه مقدس من شنیده شود! همه از ترس بلرزند، زیرا روز

دواری خداوند نزدیک می‌شود. **2** آن روز، روز تاریکی و ظلمت، روز

ریش‌سفیدان بشنود! ای همه ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در ابرهای سیاه و تاریکی غلیظ است، چه لشکر نیرومندی! کوهها را

روزگار شما یا روزگار نیاکانتان هرگز چنین چیزی رخ داده است؟ **3** در مثل سیاهی شب می‌پوشاند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها بیش

سالهای آینده این را برای فرزندانان تعریف کنید تا آنان نیز آن را از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد! **3** مانند

سینه به سینه برای نسلهای بعدی تعریف کنند. **4** ملخها دسته‌دسته آتش زمین را می‌خورند. زمین در برابر ایشان مانند باغ عدن است ولی

خواهند آمد و محصول شما را خواهند خورد. آنچه ملخهای جویده از وقتی آن را پشت سر می‌گذارند به بیابان سوخته تبدیل می‌شود. هیچ

محصول باقی بگذارند، ملخهای دوده خواهند خورد، آنچه ملخهای چیز در برابر آنها سالم نمی‌ماند. **4** آنها شبیه اسبهای تندرو هستند.

دوده باقی بگذارند، ملخهای چپنده خواهند خورد و آنچه ملخهای **5** تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیز می‌کنند! به صدایی

چپنده باقی بگذارند، ملخهای فروبلعنده خواهند خورد. **5** ای که از خود در می‌آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش

مستان، بیدار شوید و زاری کنید؛ ای میگساران، شیون کنید! زیرا ارايه‌ها، و صدای آتشی است که مزرعه را می‌سوزاند و مانند غریو سپاه

هر چه انگور بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته بزرگی است که به میدان جنگ می‌رود! **6** مردم با دیدن آنها به خود

است! **6** لشکر بزرگی از ملخ، تمام سرزمین اسرائیل را پوشانده است. می‌لرزند و رنگ از رویشان می‌پرد. **7** آنها همچون جنگاوران حمله

آفتدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مانند دندان شیر می‌کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می‌روند. در صفوف منظم

تیز است! **7** تاکستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجیر را حرکت می‌کنند **8** و بدون اینکه مانعی برای یکدیگر باشند مستقیم

کنند، شاخه‌ها و تنه‌های آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند. **8** به جلو می‌روند. با هیچ سلاحی نمی‌توان مانع پیشروی آنها شد. **9**

همچون دختر جوانی که نامزدش مرده باشد، گریه و زاری نمایند. **9** به داخل شهر هجوم می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از

غله و شرابی که می‌بایست به خانه خداوند تقدیم شود، از بین رفته پنجره وارد خانه‌ها می‌شوند. **10** زمین در برابر آنها به حرکت می‌آید

است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. **10** و آسمان می‌لرزد. خورشید و ماه، تیره و تار شده، ستارگان ناپدید

در مزرعه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگور و روغن زیتون از بین می‌گردند. **11** خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه

رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است. **11** ای کشاورزان، بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بجا می‌آورد. روز دواوری

گریه کنید و ای باغبانان، زاری نمایید؛ زیرا محصول گندم و جو از خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را

میان رفته است. **12** درختان انگور خشک شده، و درختان انجیر و تحمل کند؟ **12** خداوند می‌فرماید: «الان تا وقت باقی است با تمام

انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده‌اند. شادی از دل خود، با روزه و گریه و ماتم به سوی من بازگشت کنید. **13** اگر

انسان رخت برپسته است. **13** ای کاهنان، لباس ماتم بپوشید. ای براستی پشیمانید، دل‌هایتان را چاک بزنید نه لباس‌هایتان را.» به سوی

خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برابر مذبح گریه کنید، چون خداوند، خدای خود بازگشت نمایند، زیرا او بخشنده و مهربان است.

دیگر غله و شرابی نمانده تا به خانه خدایان هدیه کنید. **14** روزه را زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما

اعلام کنید و خیر دهید که مردم جمع شوند. ریش‌سفیدان همراه نمی‌باشد. **14** کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود برگردد و

با تمام قوم در خانه خداوند، خدای خود جمع شوند و آنجا در آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید

حضور او گریه و ناله کنند. **15** وای بر ما، چون روز هولناک مجازات و بتوانید به خداوند هدیه کنید! **15** در کوه صهیون شیپور را به

نزدیک می‌شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فرا رسیده است! صدا درآورید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یک جا جمع

16 خوراک از برابر چشم‌انمان ناپدید شده، و شادی و خوشی از کرده، **16** آنها را تقدیس کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم

خانه خدای ما رخت برپسته است. **17** بذر در زمین پوسیده می‌شود. جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجله‌اش فرا خوانید. **17**

انبارها و سیلوها خالی شده‌اند. غله در مزرعه‌ها تلف شده است. کاهنانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و مذبح ایستاده،

18 گاوآن چون چراگاهی ندارند سرگردانند و از گرسنگی می‌نالند و گریه کنند و دعا نموده، بگویند: «خداوند، بر قوم خود رحم فرما،

گوسفندان تلف می‌شوند. **19** ای خداوند، ما را یاری فرما! زیرا گرما نگذار بت‌پرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند.

و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده نگذار بت‌پرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما

است. **20** حتی حیوانات وحشی هم برای کمک به سوی تو فریاد کجاست؟» **18** آنگاه خداوند به خاطر آبروی سرزمین خود به غیرت

برمی‌آورد، چون آبی برای خوردن ندارند. نه‌های کوهستانها خشک آمده، بر قوم خود شفقت خواهد فرمود. **19** خداوند خواهد گفت:

«من برای شما غله و شراب و روغن می‌فرستم تا سیر شوید. بار دیگر

در بین بت‌پرستان مسخره نخواهید شد. **20** سربازان دشمن را که

1 این پیام از جانب خداوند به یوئیل پسر فتوئیل رسید: **2** ای

ریش‌سفیدان بشنود! ای همه ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در ابرهای سیاه و تاریکی غلیظ است، چه لشکر نیرومندی! کوهها را

روزگار شما یا روزگار نیاکانتان هرگز چنین چیزی رخ داده است؟ **3** در مثل سیاهی شب می‌پوشاند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها بیش

سالهای آینده این را برای فرزندانان تعریف کنید تا آنان نیز آن را از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد! **3** مانند

سینه به سینه برای نسلهای بعدی تعریف کنند. **4** ملخها دسته‌دسته آتش زمین را می‌خورند. زمین در برابر ایشان مانند باغ عدن است ولی

خواهند آمد و محصول شما را خواهند خورد. آنچه ملخهای جویده از وقتی آن را پشت سر می‌گذارند به بیابان سوخته تبدیل می‌شود. هیچ

محصول باقی بگذارند، ملخهای دوده خواهند خورد، آنچه ملخهای چیز در برابر آنها سالم نمی‌ماند. **4** آنها شبیه اسبهای تندرو هستند.

دوده باقی بگذارند، ملخهای چپنده خواهند خورد و آنچه ملخهای **5** تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیز می‌کنند! به صدایی

چپنده باقی بگذارند، ملخهای فروبلعنده خواهند خورد. **5** ای که از خود در می‌آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش

مستان، بیدار شوید و زاری کنید؛ ای میگساران، شیون کنید! زیرا ارايه‌ها، و صدای آتشی است که مزرعه را می‌سوزاند و مانند غریو سپاه

هر چه انگور بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته بزرگی است که به میدان جنگ می‌رود! **6** مردم با دیدن آنها به خود

است! **6** لشکر بزرگی از ملخ، تمام سرزمین اسرائیل را پوشانده است. می‌لرزند و رنگ از رویشان می‌پرد. **7** آنها همچون جنگاوران حمله

آفتدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مانند دندان شیر می‌کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می‌روند. در صفوف منظم

تیز است! **7** تاکستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجیر را حرکت می‌کنند **8** و بدون اینکه مانعی برای یکدیگر باشند مستقیم

کنند، شاخه‌ها و تنه‌های آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند. **8** به جلو می‌روند. با هیچ سلاحی نمی‌توان مانع پیشروی آنها شد. **9**

همچون دختر جوانی که نامزدش مرده باشد، گریه و زاری نمایند. **9** به داخل شهر هجوم می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از

غله و شرابی که می‌بایست به خانه خداوند تقدیم شود، از بین رفته پنجره وارد خانه‌ها می‌شوند. **10** زمین در برابر آنها به حرکت می‌آید

است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. **10** و آسمان می‌لرزد. خورشید و ماه، تیره و تار شده، ستارگان ناپدید

در مزرعه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگور و روغن زیتون از بین می‌گردند. **11** خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه

رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است. **11** ای کشاورزان، بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بجا می‌آورد. روز دواوری

گریه کنید و ای باغبانان، زاری نمایید؛ زیرا محصول گندم و جو از خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را

میان رفته است. **12** درختان انگور خشک شده، و درختان انجیر و تحمل کند؟ **12** خداوند می‌فرماید: «الان تا وقت باقی است با تمام

انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده‌اند. شادی از دل خود، با روزه و گریه و ماتم به سوی من بازگشت کنید. **13** اگر

انسان رخت برپسته است. **13** ای کاهنان، لباس ماتم بپوشید. ای براستی پشیمانید، دل‌هایتان را چاک بزنید نه لباس‌هایتان را.» به سوی

خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برابر مذبح گریه کنید، چون خداوند، خدای خود بازگشت نمایند، زیرا او بخشنده و مهربان است.

دیگر غله و شرابی نمانده تا به خانه خدایان هدیه کنید. **14** روزه را زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما

اعلام کنید و خیر دهید که مردم جمع شوند. ریش‌سفیدان همراه نمی‌باشد. **14** کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود برگردد و

با تمام قوم در خانه خداوند، خدای خود جمع شوند و آنجا در آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید

حضور او گریه و ناله کنند. **15** وای بر ما، چون روز هولناک مجازات و بتوانید به خداوند هدیه کنید! **15** در کوه صهیون شیپور را به

نزدیک می‌شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فرا رسیده است! صدا درآورید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یک جا جمع

16 خوراک از برابر چشم‌انمان ناپدید شده، و شادی و خوشی از کرده، **16** آنها را تقدیس کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم

خانه خدای ما رخت برپسته است. **17** بذر در زمین پوسیده می‌شود. جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجله‌اش فرا خوانید. **17**

انبارها و سیلوها خالی شده‌اند. غله در مزرعه‌ها تلف شده است. کاهنانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و مذبح ایستاده،

18 گاوآن چون چراگاهی ندارند سرگردانند و از گرسنگی می‌نالند و گریه کنند و دعا نموده، بگویند: «خداوند، بر قوم خود رحم فرما،

گوسفندان تلف می‌شوند. **19** ای خداوند، ما را یاری فرما! زیرا گرما نگذار بت‌پرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند.

و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده نگذار بت‌پرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما

است. **20** حتی حیوانات وحشی هم برای کمک به سوی تو فریاد کجاست؟» **18** آنگاه خداوند به خاطر آبروی سرزمین خود به غیرت

برمی‌آورد، چون آبی برای خوردن ندارند. نه‌های کوهستانها خشک آمده، بر قوم خود شفقت خواهد فرمود. **19** خداوند خواهد گفت:

«من برای شما غله و شراب و روغن می‌فرستم تا سیر شوید. بار دیگر

در بین بت‌پرستان مسخره نخواهید شد. **20** سربازان دشمن را که

از شمال بر شما هجوم آورده‌اند، از سرزمینتان بیرون می‌رانم و آنها آواره کرده‌اید. 7 «ولی من دوباره آنها را از جاهایی که به آنها فروخته را به نقاط دور دست می‌فرستم؛ ایشان را به سرزمینهای بی‌آب و شده‌اند باز می‌گردانم و همه اعمال شما را بر سر خودتان خواهم علف باز می‌گردانم تا در آنجا بمیرند. نصف آنها به دریای مرده آورد. 8 من پسران و دختران شما را به مردم یهودا خواهم فروخت و نصف دیگرشان به دریای مدیترانه رانده خواهند شد. آنگاه بوی ایشان هم آنها را به سائیان که در سرزمینی دوردست ساکنند خواهند تعفن لاشه آنها بلند خواهد شد. من آنها را به سبب آنچه بر سر فروخت. من که خداوند هستم این را می‌گویم. 9 «برای جنگ آماده شما آورده‌اند نابود خواهم کرد.» 21 ای قوم من، ترسان نباشید، شوید و به همه خبر دهید! بهترین سربازان خود را بسیج کنید و تمام بلکه وجد و شادی کنید، زیرا خداوند کارهای عظیم برای شما کرده سپاهیان خود را فرا خوانید. 10 گاوآهنهای خود را ذوب نموده، است. 22 ای گله‌ها و رمه‌ها نترسید، چون چراگاهها دوباره سبز شمشیر بسازید و از اره‌های خود نیزه تهیه کنید. شخص ضعیف می‌شوند. درختان باز میوه خود را خواهند داد و انجیر و انگور به بگوید: «من قوی هستم!» 11 ای همه قومها، بشتابید و از هر طرف فراوانی یافت خواهند شد. 23 ای مردم اورشلیم، شادی کنید! در جمع شوید.» اکنون ای خداوند، جنگاوران خود را فرود آر! 12 خداوند، خدای خود شادمان باشید! زیرا بارانی که او می‌فرستد، خداوند می‌فرماید: «قومها جمع شوند و به دره یهوشافاط بیایند، چون نشانه‌ای از عدالت اوست. بار دیگر در پاییز بارانهای پاییزی و در بهار من در آنجا نشسته، همه را داوری خواهم کرد. 13 داسها را آماده بارانهای بهاری خواهند بارید. 24 خرمنگاهها دوباره پر از گندم شده، کنید، زیرا محصول رسیده و آماده است. انگورهای داخل چرخشت را چرخشتها از روغن زیتون و شراب لبریز خواهند گردید. 25 خداوند با پا له کنید، چون از شرارت این مردم لبریز شده است.» 14 مردم می‌فرماید: «تمام محصولی را که سالیهای قبل ملخها آن لشکر بزرگ دسته‌دسته در دره یهوشافاط جمع می‌شوند، زیرا در آنجا روز خداوند و نابود کننده‌ای که بر ضد شما فرستادم خوردند، به شما پس خواهم به‌زودی فرا خواهد رسید. 15 آفتاب و ماه تاریک می‌شوند و ستاره‌ها داد! 26 بار دیگر غذای کافی خورده، سیر خواهید شد و مرا به دیگر نمی‌درخشند. 16 خداوند از اورشلیم فریاد برمی‌آورد. آسمان و خاطر معجزاتی که برای شما انجام داده‌ام ستایش خواهید کرد و شما زمین می‌لرزند؛ اما خداوند همچنان پناهگاه و قلعه قوم خود اسرائیل ای قوم من دیگر هرگز سرافکننده نخواهد شد. 27 ای اسرائیل، شما خواهد بود. 17 «آنگاه خواهید دانست که من یهوه خدای شما، در خواهید دانست که من در میان شما می‌باشم و تنها من خداوند، کوه مقدس خود صهیون، ساکنم. اورشلیم برای همیشه از آن من خدای شما هستم و دیگر هرگز سرافکننده نخواهد شد. 28 «پس از آن خواهد بود و زمانی می‌رسد که دیگر هیچ سپاه بیگانه‌ای از آن گذر آن، روح خود را بر همه مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما نخواهد کرد. 18 «از کوهها شراب تازه خواهد چکید و از بلندیا نبوت خواهند کرد، پیران شما خوابها و جوانان شما رؤیاها خواهند شیر جاری خواهد شد. نه‌های خشک یهودا از آب پر خواهند شد و دید. 29 در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزان خواهم از خانه خداوند چشمه‌ای خواهد جوشید تا دره شطیم را سیراب ریخت. 30 «در آسمان و بر زمین عجایب به ظهور خواهم آورد، از سازد. 19 مصر و اودم هر دو به سبب ظلمی که به سرزمین یهودا خون و آتش و ستونهای دود. 31 پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و کردند از بین خواهند رفت، زیرا مردم بی‌گناه آنجا را کشتند. 20 هولناک خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد. «ولی یهودا و اورشلیم تا به ابد پایدار خواهند ماند. 21 من انتقام خون 32 اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. همان‌طور قوم خود را خواهم گرفت و از تقصیر کسانی که بر آنها ظلم کردند، که خداوند وعده داده است، بر کوه صهیون در اورشلیم گروهی رهایی نخواهم گذاشت. من در اورشلیم با قوم خود ساکن خواهم شد.»

خواهند یافت، یعنی کسانی که خداوند ایشان را برگزیده است.»

3 خداوند می‌فرماید: «در آن زمان وقتی رفاه و سعادت را به یهودا و اورشلیم بازگردانم، 2 سپاهیان جهان را در دره یهوشافاط جمع خواهم کرد و در آنجا ایشان را به خاطر میراث خود، اسرائیل محاکمه خواهم نمود، چون قوم مرا در میان قومها پراکنده ساخته، سرزمین مرا تقسیم کردند. 3 آنها بر سر افراد قوم من قمار کردند و پسران را در ازای فاحشه‌ها و دختران را در مقابل شراب فروختند تا مست کنند. 4 «ای صور و صیدون، و ای شهرهای فلسطین چه می‌خواهید بکنید؟ آیا می‌خواهید از من انتقام بگیرید؟ اگر چنین کنید من بی‌درنگ شما را مجازات خواهم کرد. 5 طلا و نقره و تمام گنجینه‌های گرانهای مرا گرفته و آنها را به بتخانه‌های خود برده‌اید. 6 مردم یهودا و اورشلیم را به یونانیان فروخته‌اید و ایشان را از سرزمینشان

خداوند می‌فرماید: «اهالی موآب بارها مرتکب گناه شده‌اند و

من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا آنها استخوانهای پادشاه ادم را با بی‌شرمی سوزانده آنها را تبدیل به خاکستر کردند. 2 من هم در عوض، موآب را به آتش می‌کشم خداوند این رؤیا را درباره آینده اسرائیل به او نشان داد. 2 عاموس و کاخهای قریوت را می‌سوزانم. موآب در میان آشوب و هياهو درباره آنچه دید و شنید چنین می‌گوید: «خداوند از کوه صهیون در جنگجویان و صدای شیپورها از پای در خواهد آمد. 3 من پادشاه و اورشليم صدای خود را بلند کرده، می‌غرّد! چراگاههای سبز و خرم رهبران او را خواهم کشت.» این است فرموده خداوند. 4 خداوند کوه کرمل خشک می‌شوند و چوپانها ماتم می‌گیرند.» 3 خداوند می‌فرماید: «اهالی یهودا بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش می‌فرماید: «اهالی دمشق بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها نسبت به میل‌های آهنی خرم را می‌کوبند، آنها هم در جلعاد قوم مرا در هم دروغهایی گمراه شدند، که پدرانشان را فریب داد. 5 پس من یهودا کوبیدند. 4 پس من قصر حزائیل پادشاه را به آتش خواهم کشید و را با آتش نابود می‌کنم و تمام قلعه‌های اورشليم را می‌سوزانم.» 6 قلعه مستحکم بنهد را ویران خواهم کرد. 5 پشت‌بندهایی را که خداوند می‌فرماید: «مردم اسرائیل بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این دروازه‌های دمشق را می‌بندند خواهم شکست و مردمانش را تا دشت قبول رشوه، مانع از اجرای عدالت می‌شوند. آنها مردم شریف را به اهالی سوریه به شهر قیر به اسارت خواهند رفت.» این است فرموده تیره و مردم فقیر را به یک جفت صندل می‌فروشند. 7 آنها فقرا را به خداوند. 6 خداوند می‌فرماید: «مردم غزه بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، دور می‌سازند. پدر و پسر با یک دختر همبستر می‌شوند و نام مقدس زیرا آنها قوم مرا تبعید نموده، ایشان را به عنوان برده در ادم فروختند. مرا بی‌حرمت می‌سازند. 8 در جشنهای مذهبی با لباسهایی که با 7 پس من حصارهای غزه را به آتش خواهم کشید و تمام قلعه‌هایش بی‌انصافی از بدهکاران خود گرفته‌اند بر پشتیها لم می‌دهند و در معبد را ویران خواهم کرد. 8 اهالی اشدود را می‌کشم. شهر عقرون و پادشاه اشقلون را از بین می‌برم. تمام فلسطینی‌هایی که باقی مانده‌اند هلاک خواهند شد.» این است فرموده خداوند. 9 خداوند می‌فرماید: درختان سرو، بلند قد و مانند درختان بلوط قوی بودند، به کلی از «اهالی صور بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد میان برده، میوه‌هایشان را از بالا و ریشه‌هایشان را از پائین نابود کردم. و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا پیمان برادری خود را با اسرائیل شکستند و به ایشان حمله کرده، آنها را به ادم به اسارت بردند. 10 پس من حصارهای شهر صور را به آتش می‌کشم و تمام قلعه‌ها و کاخهایش را می‌سوزانم.» 11 خداوند می‌فرماید: «مردم ادم بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به جان برادران اسرائیلی خود افتادند و با خشم و غضب آنها را از دم شمشیر گذرانند. 12 پس من هم شهر تیمان را به آتش خواهم کشید و قلعه‌های بصره را خواهم سوزانم.» 13 خداوند می‌فرماید: «اهالی عمون بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم تیرشان به خطا خواهد رفت، سریعترین دوندگان از فرار باز خواهند کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا در جنگ جلعاد برای توسعه مرزهای خود دست به کشتار هولناکی زدند و با شمشیر، شکم آن روز، شجاعترین افراد شما سلاحهای خود را به زمین انداخته، برای زنان حامله را پاره کردند. 14 «پس، من حصارهای شهر ره را به آتش خواهم کشید و قلعه‌ها و کاخهایش را خواهم سوزانم. در آنجا غریو جنگ، همچون غرش طوفان بلند خواهد شد. 15 پادشاه و شاهزادگان عمون همه با هم به اسارت خواهند رفت.» این است فرموده خداوند.

ای اسرائیل، به پیام خداوند گوش دهید. این پیام برای تمام قومی است که او از سرزمین مصر بیرون آورد: 2 «از میان تمام اقوام روی زمین، من تنها شما را انتخاب کرده‌ام. به همین دلیل، وقتی گناه می‌کنید، شما را تنبیه می‌کنم.» 3 آیا دو نفر می‌توانند با هم راه روند

اگر دربارهٔ مسیر خود توافق نکرده باشند؟ **4** تا دلیلی نداشته باشم، آیا فایده‌ای نداشت و باز به سوی من بازگشت نکردید. **7** سه ماه به مثل شیر غرش می‌کنم؟ شیر ژان وقتی غرش می‌کند نشان می‌دهد که فصل درو مانده بود که جلوی باران را گرفتیم و محصول شما را از بین خود را برای طعمه آماده می‌کند. **5** آیا پرنده‌ای در دام گرفتار می‌شود بردم. در یک شهر باران فرستادم و در شهر دیگر نفرستادم! بر یک اگر طعمه‌ای در آن نباشد؟ آیا تله بسته می‌شود، وقتی چیزی نگرفته مزرعه باران می‌باید، ولی مزرعهٔ دیگر خشک و بی‌آب بود. **8** مردم باشد؟ **6** وقتی شیپور جنگ در شهر به صدا در می‌آید، آیا نباید مردم شهر به شهر برای نوشیدن جرعه‌ای آب، می‌گشتند اما آب کافی نگران شوند؟ آیا بلا بر شهر نازل می‌شود، اگر خداوند آن را مقرر پیدا نمی‌کردند. با این حال، به سوی من بازگشت نکردید.» این نکرده باشد؟ **7** به یقین خداوند یهوه کاری نمی‌کند مگر آنکه نقشهٔ است فرمودهٔ خداوند. **9** «آفت بر مزرعه‌ها و تاکستانهای انگور شما خود را به وسیلهٔ انبیا آشکار کند. **8** شیر غرش کرده است! کیست که فرستادم. ملخ، درختان انجیر و زیتون شما را خورد. با این حال، به نترسد؟ خداوند یهوه سخن گفته است، کیست که پیامش را اعلان سوی من بازگشت نکردید. **10** همان بلاهایی را که بر مصر فرستادم نکند. **9** ساکنان قصرهای اشدود و مصر را جمع کنید و به آنها بر سر شما نیز آورد. جوانان شما را در جنگ کشتیم و اسبهای شما بگویند: «روی کوههای سامره بنشینید تا شاهد آشوب و ظلم در را تار و مار کردم. بینی شما از بوی تعفن اجساد اردوگاهتان پر شد. اسرائیل باشید.» **10** خداوند می‌فرماید: «قوم من درستکاری را از یاد با این حال به سوی من بازگشت نکردید.» این است فرمودهٔ خداوند. برده‌اند. کاخهای آنها پر از غنایمی است که از راه دزدی و غارت به **11** «بعضی از شهرهای شما را مثل سدوم و عموره به کلی از بین دست آمده است. **11** بنابراین، دشمن می‌آید و آنها را محاصره بردم، و آنها نیز که باقی ماندند مانند هیزم نیم سوخته‌ای بودند که نموده، قلعه‌هایشان را ویران می‌کند و آن کاخهای مجلل را غارت آنها را از میان آتش بیرون کشیده باشند.» خداوند می‌فرماید: «با این می‌نماید.» **12** خداوند می‌فرماید: «هرگاه چوپانی بخواهد گوسفندش را، به سوی من بازگشت نکردید. **12** «بنابراین، تمام بلاهایی را از چنگ شیر برهاند، فقط می‌تواند دو ساق یا یک گوش گوسفند را که دربارهٔ آنها سخن گفتم بر سر شما خواهم آورد. پس ای اسرائیل، از دهان شیر بیرون بکشد. در سامره نیز وضعیت همین‌طور خواهد بود آماده شو تا هنگام داوری با خدای خود روبرو شوی.» **13** زیرا تو با و فقط عدهٔ کمی از بنی اسرائیل که بر تختهای مجلل نشسته‌اند جان کسی سروکار داری که کوهها را ساخت و بادها را آفرید و تمام افکار به در خواهند برد.» **13** خداوند، خدای لشکرهای آسمان می‌فرماید: انسان را می‌داند. او صبح روشن را تاریک می‌گرداند و کوهها را در «به این اعلامیه گوش کنید و آن را در سراسر اسرائیل به گوش همه زیر پاهایش خرد می‌کند. نام او خداوند، خدای لشکرهای آسمان برسانید. **14** همان روزی که اسرائیل را به سبب گناهانش تنبیه کنم، است.

5 مذبحهای بتها را نیز در بیت‌ئیل نابود خواهم کرد. شاخهای مذبح ای اسرائیل، به مرتبه‌ای که برای تو می‌خوانم گوش بده: **2** بریده می‌شوند و به زمین می‌افتند. **15** کاخهای ثروتمندان را خراب خواهم کرد و خانه‌های زیبای یلایی و قشلاقی و قصرهای ساخته شده از عاج ایشان را با خاک یکسان خواهم ساخت.» این است فرمودهٔ خداوند.

4 گوش کنید، ای زنان سامره که مانند گاوهای سرزمین باشان، چاق شده‌اید و بر فقیران ظلم می‌کنید، نیازمندان را پایمال می‌نمایید و به شوهران خود می‌گویید: «شراب بیاورید تا بنوشیم.» **2** خداوند به ذات پاک خود قسم خورده و فرموده است: «زمانی می‌رسد که قلاب به دهانتان انداخته همهٔ شما را مثل ماهی خواهند کشید و با خود خواهند برد! **3** شما را از خانه‌های زیبایان بیرون می‌کشند و از نزدیکترین شکاف حصار بیرون می‌اندازند.» این است فرمودهٔ خداوند. **4** «حال، اگر می‌خواهید، باز هم در بیت‌ئیل و جلجال برای بتها قربانی کنید! تا می‌توانید سرپیچی نمایید و گناهانتان را زیاد کنید! هر آفرید، او که تاریکی شب را به صبح روشن، و روز را به شب تبدیل روز صبح قربانی کنید و هفته‌ای دو بار دهیک‌هایتان را بیاورید! **5** به مراسم ظاهری خود ادامه داده، هدایای خود را تقدیم کنید و همه جا از این هدایایی که داده‌اید سخن بگویند! این همان کاریست که شما اسرائیلی‌ها دوست دارید انجام دهید! این است فرمودهٔ خداوند یهوه. کسانی که راست می‌گویند بیزارید. **11** حق فقیران را پایمال می‌کنید **6** خداوند می‌فرماید: «من به شهرهای شما قحطی فرستادم، ولی و گندمشان را به زور می‌گیرید. بنابراین، هرگز در خانه‌های زیبایی

که از سنگ می‌سازید، ساکن نخواهید شد و شراب تاکستانهای بر تختهای عاج دراز می‌کشید، اطرافتان را از وسایل خوشگذرانی پر دلپسندی را که غرس می‌کنید، نخواهید چشید، **12** زیرا می‌دانم چه می‌کنید و گوشت لذیذترین بره‌ها و مرغوبترین گوساله‌ها را می‌خورید. گناهان بزرگی مرتکب شده‌اید و چه جنایات بی‌شماری از شما سر زده است. شما دشمن تمام خوبی‌ها هستید. رشوه می‌گیرید و در حق فقرا، عدالت را بجا نمی‌آورید. **13** پس هر که عاقل باشد سکوت خواهد کرد، زیرا زمان بدی خواهد بود. **14** نیکوکار باشید و از بدی دوری کنید تا زنده بمانید. آنگاه چنانکه ادعا کرده‌اید، خداوند، خدای لشکرها، آسمان به خداوند، خدای لشکرها، آسمان مددکار شما خواهد بود. **15** از بدی نفرت کنید و نیکی را دوست بدارید. محکمۀ خود را به جایگاه واقعی و از کاخهای مجللش بیزارم، پس پایتخت آن را با هر چه در آن است عدالت تبدیل کنید تا شاید خداوند، خدای لشکرها، آسمان به بازماندگان قوم خود رحم کند. **16** خداوند، خدای لشکرها، آسمان چنین می‌فرماید: «در تمام کوه‌های شهر ناله و شیون خواهد بود. حتی از کشاورزان نیز خواهند خواست تا همراه مرثیه‌خوانان نوحه‌گری نمایند. **17** در هر تاکستانی ماتم و زاری خواهد بود، زیرا من برای مجازاتان از میان شما عبور خواهم کرد.» این است فرمودۀ خداوند. **18** وای بر شما که می‌گویید: «ای کاش روز خداوند فرا می‌رسید.» شما نمی‌دانید چه می‌طلبید، چون آن روز، روز روشنایی و کامیابی نخواهد بود، بلکه روز تاریکی و فنا! **19** در آن روز شما مانند کسی خواهید بود که از شیری فرار کند و با خرسی روبرو شود؛ و یا مثل کسی که به خانه‌اش وارد شده، دستش را به دیوار تکیه دهد و ماری او را بگزد. **20** آری، روز خداوند برای شما روزی تاریک و ناامید کننده خواهد بود و اثری از روشنایی در آن دیده نخواهد شد. **21** خداوند می‌فرماید: «من از ظاهرسازی و ریاکاری شما نفرت دارم که

7 با عیدها و مجالس مذهبی خود، وانمود می‌کنید که به من احترام می‌گذارید. **22** من قربانیهای سوختنی و شکرگزاری شما را نمی‌پذیرم و به قربانیهای سلامتی شما توجه نمی‌کنم. **23** سرودهای حمد خود را از من دور کنید، زیرا من به آنها گوش نمی‌دهم. **24** به جای آن بگذارید عدالت مانند رودخانه و انصاف همچون نهر دائمی جاری شود! **25** «ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیابان سرگردان بودید، آیا برای من قربانی و هدایا آوردید؟ **26** ولی علاقه واقعی شما به خدایانتان بود یعنی به سکوت، خدای پادشاه شما و به کیوان، خدای ستارگان و به تمامی تمثالهایی که برای خود ساخته بودید.» **27** خداوند، خدای لشکرها، آسمان می‌فرماید: «پس من نیز شما را به آن سوی دمشق تبعید خواهم کرد.»

6 وای بر شما ای رهبران و بزرگان قوم اسرائیل که در اورشلیم و سامره وقت خود را به خوشگذرانی و عیاشی می‌گذرانید. ای شما که احساس امنیت می‌کنید، **2** به کله بروید و ببینید چه بر سر آن شهر آمده است. به حمات بزرگ بروید و از آنجا به جت در سرزمین فلسطین. آنها از مملکت شما بهتر و بزرگتر بودند، ولی ببینید چه بر سر آنها آمده است! **3** شما فکر مجازاتی را که در انتظاراتان است از خود دور می‌کنید، اما با اعمال خود روز داوری را نزدیک می‌سازید. **4** بتخانه‌های اسرائیل نابود خواهند شد و عبادتگاهایشان ویران خواهند

گشت، و من بر ضد خاندان یُرِعام، با شمشیر برخوامم خاست.» تراشید، چنانکه گویی یگانه پسران مرده است. آن روز، روز بسیار 10 اما وقتی اَمَصیا، کاهن بیت‌ئیل، آنچه را که عاموس می‌گفت تلخی خواهد بود.» 11 خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد رسید که شنید، با عجله این پیغام را برای یرِعام پادشاه فرستاد: «عاموس به من قحطی شدیدی در این سرزمین پدید خواهد آورد. این قحطی، قوم ما خیانت می‌کند و علیه تو توطئه می‌چیند. سخنان او غیرقابل قحطی نان و آب نخواهد بود، بلکه قحطی کلام خدا. 12 مردم از تحمل است. 11 عاموس می‌گوید تو کشته می‌شوی و قوم اسرائیل شرق تا غرب و از شمال تا جنوب دنبال کلام خدا خواهند دوید ولی به سرزمینهای دور دست به تبعید و اسارت برده می‌شوند.» 12 موفق به پیدا کردن آن نخواهند شد. 13 در آن روز حتی دختران زیبا آنگاه اَمَصیا به عاموس گفت: «ای نبی، از سرزمین ما خارج شو! به و مردان جوان نیز از تشنگی ضعف خواهند کرد 14 و آنانی که به سرزمین یهودا بازگرد و در آنجا نبوت کن و نان بخور. 13 دیگر در بنهای شرم‌آور سامره و بنهای دان و بئر‌شبع سوگند یاد می‌کنند خواهند بیت‌ئیل برای ما نبوت نکن، چون عبادتگاه پادشاه و مقر سلطنتی او افتاد و دیگر هرگز بلند نخواهند شد.»

9 خداوند را دیدم که کنار مذبح ایستاده بود و می‌گفت: «سر ستونهای خانه خدا را بشکن تا ستونها فرو ریخته، سقف خانه بر سر مردم خراب شود. کسی جان به در نخواهد برد. حتی کسانی هم که موفق به فرار شوند، در راه کشته خواهند شد. 2 اگر به دوزخ بروند، دست خود را دراز کرده آنها را از آنجا بیرون خواهم کشید و اگر به آسمانها فرار کنند، ایشان را به زیر خواهم آورد. (Sheol h7585) 3 اگر در کوهِ کرمل پنهان شوند، آنها را پیدا خواهم کرد، و اگر در قعر دریا خود را مخفی کنند، مار را خواهم فرستاد تا آنها را بگزد. 4 حتی اگر به اسارت هم بروند، من آنها را در آنجا خواهم کشت. قصد

8 آنگاه خداوند، در رؤیا یک سبد پر از میوه‌های رسیده به من نشان داد. 2 او پرسید: «عاموس، چه می‌بینی؟» جواب دادم: «یک سبد پر از میوه‌های رسیده.» خداوند فرمود: «این میوه‌ها نمونه‌ای از قوم من اسرائیل است که برای مجازات آماده شده‌اند. دیگر مجازات ایشان را به تعویق نخواهم انداخت. 3 در آن روز سرودهایی که مردم در خانه خدا می‌خوانند به گریه و زاری تبدیل خواهد شد. اجساد مردم در همه جا پراکنده خواهند شد و آنها را بی‌سر و صدا جمع کرده، به خارج شهر خواهند برد. من خداوند یهوه، چنین می‌گویم.» 4 گوش کنید! ای کسانی که بر فقرا ظلم می‌کنید و نیازمندان را پایمال می‌نمایید. 5 ای کسانی که آرزو دارید روز شتات و جشنهای مذهبی هر چه زودتر تمام شوند تا دوباره به کسب خود بپردازید و با ترازوهای دستکاری شده و سنگهای سبکتر، مشتریان خود را فریب داده، پول بیشتری از ایشان بگیرید. 6 ای کسانی که فقرا را در مقابل یک سکه نقره و یا یک جفت کشف به بردگی می‌گیرید و پس مانده گندم خود را به آنها می‌فروشید. 7 خداوند که مایه سرپندگی اسرائیل است، قسم خورده می‌فرماید: «من این کارهای شرورانه شما را فراموش نخواهم کرد. 8 پس سرزمین اسرائیل به لرزه خواهد افتاد و تمام قوم ماتم خواهند گرفت. سرزمین اسرائیل مانند رود نیل مصر در وقت سیلاب، متلاطم شده بالا خواهد آمد و دوباره فرو خواهد نشست. 9 در آن زمان، کاری خواهم کرد که آفتاب هنگام ظهر، غروب کند و زمین در روز روشن، تاریک شود. 10 جشنهای شما را به مجالس عزّا و ترانه‌های شاد شما را به مرثیه مبدل خواهم کرد. آنگاه لباس عزّا پوشیده سرباپتان را به علامت سوگواری خواheid

چکید. **14** من قوم خود اسرائیل را از اسارت باز می گردانم. آنها شهرهای ویران خود را بازسازی نموده، دوباره در آنها ساکن خواهند شد. باغها و تاکستانها غرس نموده شراب آنها را خواهند نوشید و میوه آنها را خواهند خورد. **15** ایشان را در سرزمینی که به آنها داده ام، مستقر خواهم ساخت و ایشان بار دیگر ریشه کن نخواهند شد.» یهوه خدای شما این را می فرماید.

این را خداوند می‌فرماید. **19** اهالی جنوب یهودا، کوهستان ادم را اشغال خواهند کرد و اهالی جلگه‌های یهودا، دشت‌های فلسطین را تصرف نموده، دوباره مراتع افرایم و سامره را به چنگ خواهند آورد و قبیله بنیامین، جلعاد را خواهد گرفت. **20** تبعیدشدگان اسرائیلی مراجعت نموده، فینیقیه را تا صرفه در شمال، اشغال خواهند کرد و آنانی که از اورشلیم به آسیای صغیر به اسارت رفته بودند، به وطن خود بازگشته، شهرهای جنوب یهودا را خواهند گرفت. **21** نجات‌یافتگان از کوه صهیون در اورشلیم بالا خواهند رفت تا بر کوه‌های ادم حکومت کنند و خود خداوند، پادشاه ایشان خواهد بود!

خداوند، آینده سرزمین ادم را در رؤیایی به عوبدیا نشان داد. از جانب خداوند خبر رسیده که قاضدی با این پیام نزد قومها فرستاده شده است: «آماده شوید تا به جنگ ادم برویم.» **2** خداوند می‌فرماید: «ای ادم، تو را در میان قومها خوار و ضعیف می‌سازم. **3** از اینکه بر صخره‌های بلند ساکن هستی به خود می‌بالی و با غرور می‌گویی: «کیست که دستش در این بلندبها به من برسد!» خود را گول زن! **4** اگر همچون عقاب به اوج آسمانها بروی و آشیانه خود را بین ستارگان بر پا داری، تو را از آنجا به زمین می‌آورم.» این است آنچه خداوند می‌گوید. **5** «اگر درزدها شبانگاه آمده تو را غارت می‌کردند به مراتب برای تو بهتر می‌بود، زیرا همه چیز را نمی‌بردند! یا اگر انگورچینان به سراغ تو می‌آمدند پس از چیدن انگور خوشه‌ای چند باقی می‌گذاشتند! **6** اما اکنون ای ادم، تو غارت خواهی شد و تمام ثروت به یغما خواهد رفت. **7** تمام هم‌پیمانانت دشمن تو می‌شوند و دست به دست هم داده، تو را از سرزمینت بیرون می‌رانند. دوستان مورد اعتمادت، برای تو دام می‌گذارند و تو از آن آگاه نخواهی شد.» **8** خداوند می‌فرماید: «در آن روز در سراسر ادم حتی یک شخص دانا باقی نخواهد ماند! زیرا من همه داناان ادم را نابود خواهم کرد. **9** دلیرترین سربازان تیمان، هراسان خواهند گردید، و همه در کوهستان ادم کشته خواهند شد. **10** «به سبب ظلمی که به برادر خود اسرائیل کردی رسوا و برای همیشه ریشه‌کن خواهی شد؛ **11** زیرا اسرائیل را به هنگام سختی و احتیاجش ترک کردی. وقتی که مهاجمان، ثروت او را غارت می‌کردند و بر اورشلیم قرعه انداخته، آن را میان خود تقسیم می‌نمودند، تو کنار ایستاده، نخواستی هیچ کمکی به او بکنی و مانند یکی از دشمنانش عمل نمودی. **12** «تو نباید این کار را می‌کردی. وقتی که برادرانت را به سرزمینهای بیگانه می‌بردند، نمی‌بایست می‌نشستی و آنها را تماشا می‌کردی. در روز مصیبت مردم یهودا نمی‌بایست شادی می‌کردی و زمانی که در سختی بودند نمی‌بایست به آنها می‌خندیدی. **13** روزی که اسرائیل گرفتار این مصیبت و بلا شده بود، تو نیز به او بدی رسانیدی و رفته، غارتش کردی. **14** بر سر چهارراه‌ها ایستادی و کسانی را که سعی می‌کردند فرار کنند کشتی. در آن زمان وحشت و پریشانی، بازماندگان اسرائیل را دستگیر نموده، تحویل دشمن دادی. **15** «من، خداوند به‌زودی از تمام قومها انتقام خواهم کشید. ای ادم، همان‌طور که با اسرائیل رفتار کردی، با تو نیز به همان‌گونه رفتار خواهد شد. هر چه کردی بر سر خودت خواهد آمد. **16** بر بالای کوه مقدس من، جام مکافاتم را نوشیدی، قومهای دیگر نیز آن را خواهند نوشید. آری، آنها خواهند نوشید و از بین خواهند رفت و اثری از آنها باقی نخواهد ماند. **17** «ولی کوه مقدس من در اورشلیم، پناهگاه و محل نجات خواهد شد. اسرائیل سرزمین خود را دوباره تصرف خواهد نمود **18** و مانند آتش، ادم را خواهد سوزاند به طوری که از ادم کسی باقی نخواهد ماند.»

خود دور انداخته‌ای و دیگر نمی‌توانم خانه مقدّست را ببینم. 5 «در امواج دریا فرو رفته. مرگ بسیار نزدیک بود. آنها مرا احاطه کردند و علفهای دریا دور سرم پیچیدند. 6 تا عمق کوهها فرو رفته. درهای زندگی به رویم بسته شد و در دیار مرگ زندانی شدم. ولی ای خداوند، خدای من، تو مرا از چنگال مرگ رها کنی! 7 «وقتی که تمام امید خود را از دست داده بودم، بار دیگر تو را ای خداوند به یاد آوردم و دعای قلب من در خانه مقدّست به حضور تو رسید. 8 «کسانی که بنهای باطل را می‌پرستند از پیروی تو برگشته‌اند، 9 ولی من با سرودهای تشکر برای تو قربانی خواهم کرد و نذر خود را به تو ادا خواهم نمود. نجات فقط از جانب خداوند است.» 10 آنگاه خداوند به ماهی امر فرمود که یونس را از دهان خود به ساحل بیفکند و ماهی چنین کرد.

3

آنگاه خداوند بار دیگر به یونس فرمود: 2 «به شهر بزرگ نینوا رفت و فریاد زد: «چگونه می‌توانی در چنین اوضاعی راحت بخوابی؟ برخیز و نزد خدای خود فریاد برآور تا شاید به ما رحم کرده، ما را نجات دهد!» 7 آنگاه کارکنان کشتی تصمیم گرفتند قرعه بیندازند تا ببینند کدام یک از آنها خدایان را به خشم آورده و باعث این طوفان وحشتناک شده است. قرعه به نام یونس افتاد. 8 آنها از او پرسیدند: «به ما بگو به چه علت این بلا بر ما عارض شده است؟ تو کیستی؟ کارت چیست؟ اهل کجایی؟ از چه قومی هستی؟» 9 یونس گفت: «من عبرانی هستم و یهوه، خدای آسمان را که دریا و خشکی را آفرید می‌پرستم.» 10 سپس به ایشان گفت که از حضور خداوند فرار کرده است. آنها وقتی این را شنیدند بسیار ترسیدند و گفتند: «چرا این کار را کردی؟» 11 تلاطم دریا هر لحظه بیشتر می‌شد، پس به او گفتند: «با تو چه کنیم تا طوفان آرام شود؟» 12 یونس گفت: «مرا به دریا بیندازید و دریا دوباره آرام می‌شود؛ چون می‌دانم این طوفان وحشتناک به سبب من دامگیر شما شده است.» 13 ملوانان کوشش کردند کشتی را به ساحل برسانند، ولی موفق نشدند. طوفان شدیدتر از آن بود که بتوان با آن دست و پنجه نرم کرد! 14 پس آنها نزد خداوند دعا کرده، گفتند: «ای خداوند، ما را برای مرگ این شخص هلاک نکن و ما را مسئول مرگ او ندان؛ زیرا همه آنها خواست تو بوده است.» 15 آنگاه یونس را برداشته، او را به دریای خروشان انداختند و طوفان قطع شد! 16 آنها سخت از خداوند ترسیدند و قربانی‌ها تقدیم او نمودند و نذرهای کردند. 17 همان موقع خداوند ماهی بزرگی فرستاد و ماهی یونس را بلعید و یونس سه روز و سه شب در شکم ماهی ماند.

2

آنگاه یونس از شکم ماهی نزد یهوه، خدای خود دعا کرده گفت: 2 «به هنگام سختی، خداوند را خواندم و او مرا اجابت فرمود. از عالم مرگ فریاد برآوردم و تو ای خداوند، به داد من رسیدی! (Sheol h7585) 3 مرا به اعماق دریا انداختی. در سیلابها غرق شدم و امواج خروشان مرا پوشانید. 4 به خود گفتم که مرا از نظر برای من مردن بهتر از زنده ماندن است.» 4 آنگاه خداوند به وی فرمود: «آیا درست است که از این بابت خشمگین شوی؟» 5 یونس از شهر خارج شده، به طرف شرق رفت. در خارج از شهر برای خود سایبانی ساخته، زیر سایه آن منتظر نشست تا ببیند بر سر شهر چه می‌آید. 6 آنگاه خداوند به سرعت گیاهی رویانید و برگهای پهن آن را بر سر یونس گسترانید تا بر او سایه بیندازد و به او راحتی

ببخشد. یونس از سایه گیاه بسیار شاد شد. 7 اما صبح روز بعد خدا کرمی به وجود آورد و کرم ساقه گیاه را خورد و گیاه خشک شد. 8 وقتی که آفتاب برآمد و هوا گرم شد، خداوند بادی سوزان از جانب شرق بر یونس وزانید و آفتاب چنان بر سر او تابید که بی تاب شده، آرزوی مرگ کرد و گفت: «برای من مردن بهتر از زنده ماندن است.» 9 آنگاه خداوند به یونس فرمود: «آیا از خشک شدن گیاه باید خشمگین شوی؟» یونس گفت: «بلی، باید تا به حد مرگ هم خشمگین شوم.» 10 خداوند فرمود: «برای گیاهی که در یک شب به وجود آمد و در یک شب از بین رفت دلت سوخت، با آنکه پرايش هیچ زحمتی نکشیده بودی؛ 11 پس آیا دل من برای شهر بزرگ نینوا نسوزد که در آن بیش از صد و بیست هزار نفر که دست چپ و راست خود را از هم تشخیص نمی دهند و نیز حیوانات بسیار وجود دارد؟»

را دارید. **2** به زمینها و خانههای مردم طمع می کنید و آنها را از جنگشان درمی آورید. اموال و خانه کسی از دست شما در امان نیست. **3** پس خداوند می فرماید: «من قصد دارم بر سر شما بلا نازل کنم و شما قادر نخواهید بود از آن فرار کنید. روزگارتان سیاه خواهد شد و دیگر با تکبر راه نخواهید رفت، **4** آنگاه دشمنان شما با تمسخر نوحه سرایی کرده خواهند گفت: «خانه خراب و نابود شدیم. خداوند سرزمین ما را از ما گرفته و ما را آواره کرده و مزرعه هایمان را به دیگران داده است.» **5** هنگامی که سرزمین قوم من به آنان بازگردانده شود، شما سهمی از آن نخواهید داشت.» **6** ولی آنان می گویند: «این چیزها را بر زبان نیاور، در این مورد صحبت نکن! رسوایی هرگز دامن گیر ما نخواهد شد.» **7** خداوند می فرماید: «ای خاندان اسرائیل، آیا فکر می کنید صبر من تمام شده است که اینچنین با خشونت با شما صحبت می کنم؟ مگر نمی دانید که من با کسانی که درستکار باشند با مهریانی سخن می رانم؟ **8** ولی در این روزها قوم من به دشمنی با من برخاسته اند! شما پیراهن کسانی که به شما اطمینان کرده اند از آنها می گیرید و آنان را به شکل از جنگ برگشتگان درمی آورید. **9** بیهوشان قوم مرا از خانه های باصفایشان بیرون می رانید و فرزندانشان را از هرگونه حق خدادادی محروم می کنید. **10** برخیزید و بروید! اینجا دیگر در امنیت و آسایش نخواهید بود، زیرا به خاطر گناهان شما این مکان محکوم به فنا شده است. **11** «اگر آدم ولگرد و دروغگویی بیاید و از لذت شراب و باده نوشی برایتان حرف بزند، فوری او را به عنوان نبی قبول می کنید. **12** «ای اسرائیل، زمانی می رسد که من بازماندگان قوم تو را مانند گوسفندان به آغل باز می گردانم و سرزمین تو، بار دیگر مانند چراگاهی مملو از گوسفند، پر از جمعیت خواهد شد. **13** من راه را برای ایشان باز می کنم تا از میان دروازه های شهرهایی که در آنها اسیر هستند عبور کرده، به سرزمین خود بازگردند. من که خداوند و پادشاه ایشان هستم ایشان را رهبری خواهم کرد.»

ای رهبران بنی اسرائیل، گوش کنید! شما کسانی هستید که باید مفهوم عدالت را بدانید، **2** ولی در عوض از خوبی متنفرد و بدی را دوست می دارید. شما پوست قوم مرا می کنید و گوشتی بر بدنشان باقی نمی گذارید. **3** آنها را می بلعید، پوست از تنشان جدا می کنید و استخوانهایشان را مانند گوشتی که تکه تکه کرده در دیگ می ریزند، خرد می کنید، **4** پس زمانی که از خداوند کمک بخواهید او به دعای شما گوش نخواهد داد. او روی خود را از شما بخواهد گرداند، زیرا مرتکب کارهای زشت شده اید. **5** خداوند می فرماید: «ای انبیای دروغگو که قوم مرا گمراه کرده، برای کسی که به شما مزد می دهد با صدای بلند سلامتی می طلبید و کسی را که مزد نمی دهد تهدید می کنید؟ **6** تاریکی شب شما را فرو خواهد گرفت تا دیگر رؤیا نبینید و پیشگویی نکنید. آفتاب بر شما غروب خواهد کرد و روزتان تاریک خواهد شد. **7** انبیا و پیشگویان شما روی خود را از

در دوران سلطنت یوتام و آحاز و حزقیاء، پادشاهان یهودا، خداوند این پیام را درباره اورشلیم و سامره، به صورت رؤیا به میکاه مورشتی داد. **2** ای تمام قومه! بشنوید! ای همه ساکنان زمین گوش دهید! خداوند از خانه مقدس خود بر ضد شما شهادت می دهد. **3** اینک خداوند تخت فرمانروایی خود را در آسمان ترک کرده و از فراز کوهها به زمین می آید. **4** کوهها در زیر پاهایش مثل موم آب می شوند و مانند سیل از بلندیها به دره سرازیر می گردند. **5** تمام اینها به سبب گناهان مردم اسرائیل و یهودا اتفاق می افتد. بت پرستی و عصیان سامره و اورشلیم را که پایتختهای اسرائیل و یهودا هستند، پر ساخته است. **6** خداوند می فرماید: «شهر سامره را به صورت توده ای از خاک درمی آورم؛ آن را چنان شخم می زنم که بتوان برای کشت انگور از آن استفاده کرد. حصار و قلعه های آن را خراب کرده، سنگهایش را به دره می ریزم تا بنیادش نمایان شود. **7** تمام بتهايش خرد خواهند شد و همه هدایای معبدش در آتش خواهند سوخت. من همه تمثالهایش را نابود خواهم کرد. او هدایشان را از فاحشگی به دست آورده است، پس آنها را از دست خواهد داد و آنها به فاحشه های دیگر داده خواهند شد.» **8** من گریه می کنم و ماتم می گیرم، مثل شغال زوزه می کشم و مانند جغد شیون می کنم. از غصه و سرافکندگی با پای برهنه و تن عریان راه می روم، **9** چون زخم قوم من عمیقتر از آن است که شفا یابد. زیرا ویرانی به یهودا و حتی به دروازه های اورشلیم نیز رسیده است. **10** این را به شهر جت نگویید و نگذارید اهالی آنجا گریه شما را بشنوند! ای ساکنان بیت عفره از شدت درد و شرمندگی در خاک بغلتید! **11** مردم شافیر برهنه و سرافکنده به اسارت برده می شوند. اهالی صنعتان جرأت نمی کنند از خانه هایشان بیرون بیایند. وقتی صدای ماتم مردم بیت ایصل را بشنویند، بدانید که در آنجا پناهگاهی نیست. **12** ساکنان ماروت از فرط انتظار بیمار شده اند، چون بلا از جانب خداوند بر ضد اورشلیم نازل شده است. **13** ای مردم لاکیش بشنایید! بر سریعترین ارابه های خود سوار شده، فرار کنید، چون شما اولین شهر یهودا بودید که گناه بت پرستی اسرائیل را دنبال کردید و برای سایر شهرها سرمشق شدید. **14** ای مردم یهودا، هدایای خداحافظی به شهر مورثت جت بفرستید، زیرا امیدی برای نجات آن نیست. شهر اکریب پادشاهان اسرائیل را فریفته است. **15** ای مردم مریشه، دشمنانتان بر شما مسلط خواهند شد و بزرگان اسرائیل به غار عدولام پناه خواهند برد. **16** برای فرزندان خود ماتم کنید، چون آنها را از آغوشتان خواهند ربود و دیگر هرگز آنها را نخواهید دید. سربازان را بتراشید و خود را مانند کرکس کچل سازید، زیرا فرزندان عزیزتان را به سرزمینهای دور دست به اسارت خواهند برد.

وای بر شما که شب بر بستر خود نقشه های شوم می کشید و صبح زود بر می خیزید تا آنها را عملی سازید؛ زیرا قدرت انجامش

خجالت خواهند پوشاند، زیرا دیگر از جانب خدا جوابی برای شما نخواهد آمد.» 8 و اما من از قدرت روح خداوند پر شده‌ام تا بدون ترس، گناهان قوم اسرائیل را به آنها اعلام کنم. 9 پس ای رهبران اسرائیل که از عدالت نفرت دارید و بی‌انصافی می‌کنید، به من گوش دهید! 10 ای کسانی که اورشلیم را از خون و ظلم پر ساخته‌اید، 11 ای رهبران رشوه‌خوار، ای کاهنان و انبیایی که تا به شما مزد ندهند معظه نمی‌کنید و نبوت نمی‌نمایید، ولی وانمود می‌کنید که به خدا توکل دارید و می‌گویید: «خداوند در میان ماست، پس هیچ آسیبی به ما نخواهد رسید.» 12 به خاطر شما اورشلیم با خاک یکسان شده، به صورت توده‌ای سنگ در خواهد آمد و کوهی که خانه خداوند بر آن قرار دارد به جنگل تبدیل خواهد شد.

5 ای شهر لشکرها، سربازانت را بسیج کن، زیرا محاصره شده‌ای. دشمن با عصای خود به صورت حاکم اسرائیل ضربه خواهد زد. 2 اما تو، ای بیت‌لحم افراشته، هر چند که در یهودا روستای کوچکی بیش نیستی با وجود این از تو کسی برای من ظهور خواهد کرد که از ازل بوده است و او قوم من اسرائیل را رهبری خواهد نمود. 3 پس قوم اسرائیل به دست دشمن تسلیم خواهند شد تا زمانی که زن حامله فرزند خود را به دنیا آورد. آنگاه بقیه قوم اسرائیل که در اسارت هستند باز خواهند گشت و به برادران خود ملحق خواهند شد. 4 وقتی او بیاید با قوت و جلال خداوند، خدای خود گله خود را خواهد چرانید. قوم او در امنیت زندگی خواهند کرد، زیرا تمام مردم جهان به عظمت او پی خواهند برد، 5 و او صلح و سلامتی به ارمغان خواهد آورد. هنگامی که آشوری‌ها به سرزمین ما هجوم آورده، وارد قلعه‌هایمان شوند، رهبران نیرومند خود را به مقابله با آنها خواهیم فرستاد؛ 6 و ایشان با شمشیرهای از غلاف کشیده، آشور، سرزمین نمرود را فتح خواهند داد. ایشان شمشیرهای خود را برای ساختن گلاوهرن در خود خواهند کرد. زمانی که آشوری‌ها به سرزمین ما حمله‌ور شوند، او ما را هم خواهند شکست، و نیزه‌های خویش را برای تهیه اهره. قومه‌ها دیگر به جان هم نخواهند افتاد و خود را برای جنگ آماده نخواهند کرد. 4 هر کس در خانه خود در صلح و امنیت زندگی خواهد کرد، زیرا چیزی که باعث ترس شود وجود نخواهد داشت. این وعده را خداوند لشکرهای آسمان داده است. 5 قومه‌های جهان خدایان خود را عبادت می‌کنند و از آنها پیروی می‌نمایند، ولی ما تا ابد خداوند، خدای خود را عبادت خواهیم کرد و از او پیروی خواهیم نمود. 6 خداوند می‌فرماید: «در آن روز قوم بیمار و لنگ خود را که از سرزمین خود رانده شده و تنبیه گشته‌اند، دوباره در وطن خودشان به قدرت خواهیم رسانید و از آنها قوم نیرومندی به وجود خواهیم آورد، و من تا ابد در اورشلیم بر آنها سلطنت خواهم کرد. 8 ای اورشلیم، ای برج دیدبانی خدا، قوت و قدرت سلطنت خود را مثل سابق باز خواهی یافت!» 9 ای اورشلیم چرا فریاد برمی‌آوری؟ چرا مثل زنی که می‌زاید، درد می‌کشی؟ آیا به این علت است که پادشاهی نداری و مشاورانت از بین رفته‌اند؟ 10 ای مردم اورشلیم از درد به خود بیچید و بنالید، چون باید این شهر را ترک کرده، در صحرا زندگی کنید! شما به سرزمین دور دست بابل تبعید می‌شوید؛ ولی در آنجا من به داد شما می‌رسم و شما را از چنگ دشمن رهایی می‌بخشم. 11 درست است که قومه‌های زیادی بر ضد شما برخاسته‌اند و تشنه خون شما هستند و می‌خواهند شما را نابود کنند، 12 ولی آنها از قصد خداوند بی‌اطلاعند و نمی‌دانند که روزی فرا می‌رسد که خداوند آنها را مثل بافها در خرمنگاه جمع می‌کند. 13 خداوند می‌فرماید: «ای مردم

4 در روزهای آخر، کوهی که خانه خداوند بر آن قرار دارد، بلندترین قله دنیا محسوب خواهد شد و مردم از سرزمینهای مختلف به آنجا روانه خواهند گردید. 2 آنان خواهند گفت: «بیایید به کوه خداوند که خانه خدای اسرائیل بر آن قرار دارد برویم تا او قوانین خود را به ما یاد دهد و ما آنها را اطاعت کنیم.» زیرا خداوند دستورهایی خود را در اورشلیم صادر می‌کند. 3 خداوند در میان قومه‌ها داوری خواهد کرد و به منازعات بین قدرتهای بزرگ در سرزمینهای دور دست خاتمه خواهد داد. ایشان شمشیرهای خود را برای ساختن گلاوهرن در خود خواهند کرد. زمانی که آشوری‌ها به سرزمین ما حمله‌ور شوند، او ما را هم خواهند شکست، و نیزه‌های خویش را برای تهیه اهره. قومه‌ها دیگر به جان هم نخواهند افتاد و خود را برای جنگ آماده نخواهند کرد. 4 هر کس در خانه خود در صلح و امنیت زندگی خواهد کرد، زیرا چیزی که باعث ترس شود وجود نخواهد داشت. این وعده را خداوند لشکرهای آسمان داده است. 5 قومه‌های جهان خدایان خود را عبادت می‌کنند و از آنها پیروی می‌نمایند، ولی ما تا ابد خداوند، خدای خود را عبادت خواهیم کرد و از او پیروی خواهیم نمود. 6 خداوند می‌فرماید: «در آن روز قوم بیمار و لنگ خود را که از سرزمین خود رانده شده و تنبیه گشته‌اند، دوباره در وطن خودشان به قدرت خواهیم رسانید و از آنها قوم نیرومندی به وجود خواهیم آورد، و من تا ابد در اورشلیم بر آنها سلطنت خواهم کرد. 8 ای اورشلیم، ای برج دیدبانی خدا، قوت و قدرت سلطنت خود را مثل سابق باز خواهی یافت!» 9 ای اورشلیم چرا فریاد برمی‌آوری؟ چرا مثل زنی که می‌زاید، درد می‌کشی؟ آیا به این علت است که پادشاهی نداری و مشاورانت از بین رفته‌اند؟ 10 ای مردم اورشلیم از درد به خود بیچید و بنالید، چون باید این شهر را ترک کرده، در صحرا زندگی کنید! شما به سرزمین دور دست بابل تبعید می‌شوید؛ ولی در آنجا من به داد شما می‌رسم و شما را از چنگ دشمن رهایی می‌بخشم. 11 درست است که قومه‌های زیادی بر ضد شما برخاسته‌اند و تشنه خون شما هستند و می‌خواهند شما را نابود کنند، 12 ولی آنها از قصد خداوند بی‌اطلاعند و نمی‌دانند که روزی فرا می‌رسد که خداوند آنها را مثل بافها در خرمنگاه جمع می‌کند. 13 خداوند می‌فرماید: «ای مردم

6 اکنون به آنچه خداوند می‌گوید، گوش فرا دهید: برخیز و دادخواهی خود را ارائه ده و بگذار کوهها و تپه‌ها آنچه را که می‌گویند بشنوند. 2 ای کوهها، ای اساسهای جاودانی زمین، به دادخواهی خداوند گوش فرا دهید! خداوند علیه قوم خود شکایت دارد و او اسرائیل را متهم می‌سازد. 3 خداوند می‌فرماید: «ای قوم من، چه کرده‌ام که از من خسته و روگردان شده‌اید؟ جواب دهید! 4 من شما

را از مصر بیرون آوردم، از بندگی نجاتان دادم و موسی، هارون و رسیده است و همه آشفته خواهند شد. 5 به هیچ کس اعتماد نکن، مریم را فرستادم تا شما را هدایت کند. 5 ای قوم من، به یاد آورید نه به بهترین دوست و نه حتی به همسرت! 6 زیرا پسر به پدر اهانت چگونه بلاق، پادشاه مواب، سعی کرد به وسیله نفرین بلام پسر بعور، می کند، دختر با مادرش مخالفت می ورزد و عروس با مادرشوهرش شما را ناپود کند، اما من او را وادار کردم به جای لعنت، برای شما دشمنی می کند. اهل خانه شخص، دشمنان او می باشند. 7 و اما دعای خیر کند. آنچه را که در مسیر شطیم تا جلالج اتفاق افتاد به من منتظر یاری خداوند هستم، و برای خدای نجات خود انتظار خاطر آورید و به کارهای عادلانه من پی ببرد. 6 وقتی برای عبادت می کشم. او دعای مرا مستجاب خواهد فرمود. 8 ای دشمنان به ما خداوند، خدای قادر مطلق می آیم، چه چیز به حضور او بیاییم؟ آیا نخندید، زیرا اگرچه به زمین یفتیم، باز برخوایم خاست! اگرچه اگر بهترین گوساله ها را برای او قربانی کنیم او از ما راضی خواهد در تاریکی باشیم، خود خداوند روشنایی ما خواهد بود! 9 وقتی شد؟ 7 اگر هزاران گوسفند و ده ها هزار نهر پر از روغن زیتون به او خداوند ما را تنبیه کند، تحمل خوایم کرد، زیرا نسبت به او گناه تقدیم کنیم او از ما خشنود خواهد گردید؟ آیا اگر فرزند ارشد خود را کرده ایم. سرانجام او در برابر دشمنانمان از ما حمایت کرده، ایشان برای گناه خود قربانی کنیم او گناه ما را خواهد بخشید؟ 8 خداوند به را به سبب تمام بدیهایی که به ما روا داشته اند، مجازات خواهد ما فرموده است که از ما چه می خواهد. آنچه او از ما می خواهد این کرد. خداوند ما را از تاریکی بیرون آورده، در روشنایی قرار خواهد است که رحم و انصاف داشته باشیم و با کمال فروتنی احکامش را داد و ما شاهد اجرای عدالت او خواهیم بود. 10 آنگاه دشمنانمان بجا آوریم. 9 ترسیدن از نام خداوند خردمندی است. خداوند خطاب خواهد دید که خداوند پشتیمان ماست و از این که به ما طعنه زده به اورشلیم می فرماید: «ای مردمی که در شهر جمع شده اید، به می گفتند: «خدای شما کجاست؟» شرمند خواهند شد. آنگاه من گوش دهید! 10 ای گناهکاران، در خانه های خود گنججهایی با چشمان خود خوایم دید که ایشان مثل گل کوچه ها پایمال اندوخته اید که از اموال دزدی و با استفاده از ترازوهای تقلبی به دست آورده اید. 11 آیا این انصاف است که من کسانی را که از ترازوها و خداوند شد، و مرزهای گسترش خواهند یافت. 12 در آن روز، قوم سنگهای تقلبی استفاده می کنند ببخشم؟ 12 ثروتمندان شما مال و تو از آشور و مصر، از ناحیه رود فرات، و از دریاها و کوهستانهای دور ثروت خود را از راه ظلم و زور به دست آورده اند. هموطنان شما به دست نزد تو باز خواهند گشت. 13 اما سرزمینهای دیگر به سبب دروغگویی عادت کرده اند و حرف راست از دهانشان بیرون نمی آید! گناهان مردمشان ویران خواهند گردید. 14 ای خداوند، بیا و بر قوم 13 «بنابراین، به سبب تمام گناهان شما را مجروح می کنم و به خود شبانی کن؛ گله خود را رهبری فرما و گوسفندان را که در نابودی می کشم. 14 خوراک خواهید خورد، ولی هرگز سیر نخواهید جنگل تنها مانده اند، مانند گذشته به چراگاههای سرسبز و حاصلخیز شد و همیشه از گرسنگی رنج خواهید برد. مال و منال ذخیره خواهید باشان و جلعاد هدایت کن. 15 خداوند در پاسخ می فرماید: «مثل کرد، اما چیزی برای شما باقی نخواهد ماند. آنچه را نیز باقی بماند به زمانی که شما را از اسارت مصر بیرون آوردم، معجزه های بزرگی برای دشمنانانم خواهم داد. 15 خواهید کاشت، ولی درو نخواهید کرد. شما خواهم کرد. 16 مردم جهان کارهای او را خواهند دید و از از زیتون، روغن خواهید گرفت، ولی خودتان از آن بی بهره خواهید ماند. انگور را زیر پا له خواهید کرد، ولی شراب آن را نخواهید نوشید، گذاشت و گوشه پایشان کر خواهد شد. 17 مثل مار خاک را خواهند 16 زیرا از کارهای پلید «عمری» پادشاه و پسرش «آخاب» سرمشق لیسید، و مانند خزندگان از سوراخهای خود بیرون خزیده، با ترس و می گیرید. شما از راه و رسم آنها پیروی می کنید، بنابراین شما را به لرز در حضور یهوه، خدای ما خواهند ایستاد. 18 خداوند، خدایی نابودی خواهم کشید. مردم جهان شما را تحقیر خواهند کرد و قومها مثل تو نیست که گناه را ببخشند. تو گناهان بازماندگان قوم خود را می آرزوی و تا ابد خشمگین نمی مانی، چون دوست داری رحم کنی. از شما شرم خواهد داشت.»

7 وای بر من! من مانند شخص گرسنه ای هستم که روی درختان میوه ای نمی یابد و بر تاکها انگوری پیدا نمی کند. هیچ انگور و انجیری چنانکه قرنهای پیش به یعقوب وعده فرمودی ما را برکت خواهی داد و بر درختان باقی نمانده است. 2 هیچ پرهیزگاری روی زمین یافت نمی شود و انسان درستکاری در بین مردم دیده نمی شود. همه قاتل هستند و برای برادران خود دام می گسترانند. 3 دستپايشان برای ارتکاب گناه مهارت دارند. حاکم و قاضی هر دو رشوه می خواهند. قدرتمندان به آنها رشوه می دهند و می گویند چه می خواهند و آنها نیز برای انجام خواسته های ایشان نقشه می کشند. 4 حتی بهترین ایشان مثل خاراند و صالح ترینشان مانند خاربست. ولی روز مجازات آنها فرا

تو در خیابانها و میدانها به سرعت از هم پیشی می‌گیری؛ مانند برق جلو می‌روند و مثل مشعل می‌درخشند! **5** پادشاه بر سر افسران شهر فریاد می‌زند و آنها دستپاچه شده، با عجله به طرف دیوارهای شهر می‌دوند تا سنگرهایشان را بر پا سازند. **6** اما خیلی دیر شده است! دریاچه‌های رودخانه باز است. دشمن به داخل شهر رخته کرده است. کاخ سلطنتی را وحشت فرا گرفته است! **7** ملکه نینوا را برهنه به کوچه‌ها آورده‌اند؛ او را اسیر کرده‌اند و ندیمه‌هایش گریان به دنبال او می‌روند و مثل فاخته‌ها می‌نالند و سینه می‌زنند. **8** شهر نینوا چون مخزن آبی است که سوراخ شده باشد. اهالی آن با شتاب از آن بیرون می‌روند و به فریادهایی که آنها را از فرار باز می‌دارد توجهی نمی‌کنند. **9** نهرها را غارت کنید! طلاها را به یغما ببرید! گنجهای بی‌حسابش را تاراج کنید! **10** شهر نینوا خراب و متروک شده است. دلها از ترس آب شده‌اند، زانوها می‌لرزند، رمقی در مردم نمانده و رنگ از صورتها پریده است. **11** اینک، آن نینوای بزرگ، آن بیشه شیران و محل دلیران کجاست؟ نینوایی که در آن پیر و جوان بدون ترس و دلهره زندگی می‌کردند. **12** ای نینوا که زمانی چون شیر، نیرومند بودی، و دشمنان را پیمال می‌کردی تا زنان و فرزندان را سر کنی و شهرها و خانه‌هایت را از غنایم و اسیران جنگ پر سازی! **13** بدان که اکنون خداوند لشکرهای آسمان بر ضد تو برخاسته است. او ارباب‌هایت را می‌سوزاند و دلیران تو را هلاک می‌کند. دیگر هرگز از سرزمینهای مغلوب، اسیری نخواهی آورد و صدای سفیران مغرور و دیگر شنیده نخواهد شد.

3 وای بر نینوا، شهری که از دروغ و قتل و غارت پر است، و قربانیان آن را پایانی نیست! **2** به صدای ضربه‌های تازیانه‌ها که بر پیکر اسبان وارد می‌آید گوش کنید! غرش چرخها، تاخت و تاز اسبها و صدای مهیب اربابها را بشنوید! **3** به شمشیرهای درخشان و نیزه‌های براق سواران نگاه کنید. اجساد کشته‌شدگان در همه جا روی هم انباشته شده‌اند و مردم در حین راه رفتن روی آنها می‌افتند. **4** این همه بدان سبب است که نینوای زناکار و جادوگر، مانند یک زن افسونگر با زیبایی خود قومه‌ها را به دام می‌انداخت و آنگاه به آنها یاد می‌داد خدایان دروغینش را ببرستند. **5** خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «ای نینوا، من بر ضد تو برخاسته‌ام و اکنون تمام قومه‌ها برهنگی و رسوایی تو را خواهند دید. **6** تو را با کثافت می‌پوشانم و به مردم جهان نشان می‌دهم که تو چقدر فاسد هستی. **7** هر که تو را ببیند از تو فرار کرده، فریاد خواهد زد: «نینوا ویران شده است!» ولی هرگز کسی از نابودی تو تأسف نخواهد خورد.» **8** ای نینوا آیا تو از شهر تبس، پایتخت مصر بهتر هستی که آبهای رود نیل از هر طرف آن را در بر گرفته، مانند حصار آن را محافظت می‌نمود؟ **9** او بر حبشه و تمام سرزمین مصر فرمان می‌راند و فوط و لیبی متحدین نیرومندش بودند و به یاری او می‌شتافتند. **10** با وجود این، تبس سقوط کرد. دشمنان، اهالی آن را به اسارت درآوردند و فرزندانها را

خداوند این رؤیا را که درباره نینوا است به ناحوم القوشی نشان داد: **2** یهوه خدایی غیور است و از کسانی که با وی مخالفت ورزند، انتقام می‌گیرد و با خشم شدید آنان را مجازات می‌کند. **3** خداوند دیر خشمگین می‌شود ولی گناه را هرگز بی‌سزا نمی‌گذارد. قدرت او عظیم است و آن را می‌توان در گردبادهای وحشتناک و طوفانهای شدید مشاهده کرد. ابرها خاک زیر پای او هستند! **4** به فرمان خداوند دریاها و رودها خشک می‌شوند، چراگاههای سبز و خرم باشان و کرمل از بین می‌روند و جنگلهای سرسبز لبنان طراوت و خرمی خود را از دست می‌دهند. **5** در حضور او کوهها می‌لرزند، تپه‌ها گداخته می‌شوند، زمین متلاشی می‌گردد و ساکنانش نابود می‌شوند. **6** کیست که بتواند در برابر خشم خدا ایستادگی کند؟ غضب او مانند آتش فرو می‌ریزد و کوهها در برابر خشم او خرد می‌شوند. **7** خداوند نیکوست و در روز بلا و سختی پناهگاه می‌باشد. او از کسانی که به او توکل می‌کنند مراقبت می‌نماید، **8** ولی دشمنان خود را با سیلابی شدید از بین می‌برد و آنها را به ظلمت مرگ روانه می‌کند. **9** ای نینوا، چرا به فکر مخالفت با خداوند هستی؟ او با یک ضربه تو را از پای در خواهد آورد، به طوری که دیگر نخواهی توانست مقاومت کنی. **10** دشمنانها را همچون خارهای به هم پیچیده و مانند کسانی که از مستی تلوتلو می‌خورند به داخل آتش می‌اندازد و آنها همچون کاه در شعله‌های آتش سوخته شده دود می‌شوند. **11** این پادشاه تو کیست که جرأت می‌کند بر ضد خداوند توطئه کند؟ **12** خداوند می‌فرماید: «سپاه آشور هر قدر هم قوی و بزرگ باشد، محو و نابود خواهد شد. «ای قوم من، به اندازه کافی شما را تنبیه کرده‌ام، اما بار دیگر تنبیه‌تان نخواهم کرد. **13** اینک زنجیرهای شما را پاره می‌کنم و شما را از قید اسارت پادشاه آشور آزاد می‌سازم.» **14** خداوند به پادشاه آشور می‌فرماید: «نسل تو را از بین می‌برم تا نام و نشانی از تو باقی نماند. بنتها و پسرهای تو را نابود خواهم کرد و قبرت را خواهم کند، زیرا تو نفرت‌انگیزی.» **15** ببینید، قاصدی از کوهها سرزیر شده، خبر خوش پیروزی را ندا می‌دهد. ای یهودا، عیدهای خود را برگزار نما و نذرهای خود را به خدا وفا کن، چون دشمن، دیگر هرگز برنمی‌گردد. او برای همیشه ریشه‌کن شده است!

ای نینوا، عمرت به سر آمده است! سپاهیان دشمن، تو را محاصره کرده‌اند. پس حصارهای خود را تقویت کن. جاده را دیدبانی نما و آماده جنگ باش. **2** تو سرزمین یهودا را ویران کردی، ولی خداوند عزت و قدرتش را به ایشان باز می‌گرداند. شاخه‌های تاک اسرائیل بریده شده‌اند، اما او شکوه آن را باز خواهد گرداند. **3** سپرهای سرخ دشمن برق می‌زنند! لباسهای نظامی سرخ رنگ آنها را بین! اربابهای درخشان آنها را مشاهده نما که در کنار هم به‌وسیله اسبها به پیش حرکت می‌کنند. دشمن آماده حمله است! **4** اربابهای

بر سنگفرش خیابانها کوبیده، کشتند. رهبران را به زنجیر کشیدند و آنها را به حکم قرعه بین خودشان تقسیم کرده، به خدمت خود درآوردند. 11 ای نینوا، تو نیز مانند افراد مست، گیج و میهوت خواهی شد و پناهگاهی جستجو خواهی کرد تا خود را از چنگ دشمن پنهان کنی. 12 تمام قلعه‌های تو مانند درختان انجیری هستند که میوه‌هایشان رسیده باشد. وقتی درختان انجیر را تکان دهند نوپر رسیده آنها در دهان تکان دهند گانش می‌افتد. 13 سربازانت همچون زنان، ضعیف و درمانده می‌شوند. دروازه‌های سرزمینت به روی دشمن باز شده به آتش کشیده می‌شوند. 14 برای محاصره شدن آماده شو! آب کافی ذخیره کن! قلعه‌هایت را تقویت نما! خشت‌های زیادی برای تعمیر دیوارهایت آماده کن! به گودالها داخل شده، گل را پا زن و آن را در قالبهای خشت‌سازی بریز! 15 ولی بدان که آتش تو را می‌بلعد و شمشیر، تو را قطعه‌قطعه می‌کند. دشمن، تو را مثل ملخهایی که هر چه بر سر راهشان قرار گیرد می‌خورند، خواهد بلعید. هر چند مثل ملخ زیاد شوی باز هم راه فراری نداری. 16 تاجران تو که از ستارگان آسمان زیاده‌تر بودند، مانند مور و ملخ هجوم آورده، ثروت تو را با خود خواهند برد. 17 بزرگان و سردارانت مثل ملخهایی هستند که در سرما، روی دیوارها دور هم جمع می‌شوند، اما همینکه آفتاب برمی‌آید و هوا گرم می‌شود، پرواز می‌کنند و ناپدید می‌گردند. 18 ای پادشاه آشور، رهبرانت در خوابند و نجیب‌زادگانت مرده‌اند. قوم تو در کوهها پراکنده شده‌اند و دیگر رهبری نمانده که جمعشان کند. 19 درمانی برای زخم‌هایت پیدا نمی‌شود و جراحات تو عمیقتر از آنست که شفا یابد. همه کسانی که از نابودی تو باخبر شوند از شادی دست خواهند زد، چون کسی را نمی‌توان یافت که از ظلم و ستم تو در امان بوده باشد.

نمی‌افتد، ولی مطمئن باش که سرانجام در وقت معین به وقوع خواهد پیوست. هر چند تا وقوع آن، مدت زیادی طول بکشد، ولی منتظر آن باش، زیرا وقوع آن حتمی و بدون تأخیر خواهد بود. 4 «به کسانی که به خود می‌بالند نگاه کن! این بدکاران نابود خواهند شد، اما عادل به ایمان خواهد زیست. 5 به درستی که ثروت، خیانتکار است و این بابلی‌های متکبر را به دام خواهد انداخت. آنها با حرص و ولع، مانند مرگ، قوما را یکی پس از دیگری به کام خود می‌کشند و اسیر می‌سازند و هرگز سیر نمی‌شوند. (Sheol h7585) 6 اما زمانی خواهد آمد که همه این اسیرشدگان آنها را تمسخر کرده، خواهند گفت: "ای کسانی که مال و ثروت مردم را به زور از چنگشان درآورده‌اید، اینک به سزای ستمگری‌ها و غارتگری‌های خود می‌رسید." 7 ای کسانی که بر دیگران ظلم کرده‌اید، طلبکاران ناگهان برخاسته، بر سزتان خواهند ریخت و شما را که درمانده شده‌اید غارت خواهند کرد. 8 بسیاری از قوما را غارت کردید و حال، بقیه قوما شما را غارت خواهند کرد، زیرا خون مردم را ریختید و سرزمینها و شهرها را با مردمش نابود کردید. 9 وای بر شما که از راههای نادرست ثروت اندوخته‌اید تا زندگی امن و راحتی داشته باشید. 10 وای بر شما که قوما را نابود کرده‌اید، زیرا ننگ و نابودی برای خود به بار آورده‌اید. 11 حتی سنگهای دیوار و تیرهای سقف خانه‌تان بر ضد شما فریاد برمی‌آورند! 12 وای بر شما که شهرها را با پولی که از راه آدمکشی و غارت به دست آورده‌اید، می‌سازید؛ 13 زیرا دارایی خدانشناسان دود شده، به هوا می‌رود و دسترنج آنها نابود می‌گردد. خداوند لشکریهای آسمان چنین مقرر کرده است. 14 همان‌گونه که آنها دریا را پر می‌سازند، زمانی خواهد رسید که درک و شناخت عظمت خداوند، جهان را پر خواهد ساخت. 15 وای بر شما که همسایگان خود را در زیر ضربه‌هایتان مانند آدمهای مست، بی‌حال و گیج می‌کنید و در آن حال از رسوایی آنها لذت می‌برید. 16 به‌زودی شکوه و جلال خود شما به ننگ و رسوایی تبدیل خواهد شد و شما پالایه داوری خداوند را خواهید نوشید و گیج شده، به زمین خواهید افتاد. 17 جنگلهای لبنان را از بین برید، اکنون خود شما نابود خواهید شد! حیوانات آنجا را به وحشت انداخته کشتید، پس حال، برای تمام آدمکشی‌ها و ظلم و ستمی که در سرزمینها و شهرها کردید، وحشتزده کشته خواهید شد. 18 از پرستش بتهایی که به دست انسان ساخته شده‌اند چه فایده‌ای برید؟ آیا آنها توانستند چیزی به شما یاد دهند؟ چقدر نادان بودید که به ساخته دست خودتان توکل کردید! 19 وای بر آنانی که از بتهای چوبین و بی‌جان خود می‌خواهند که به پا خیزند و ایشان را نجات دهند. و از سنگهای بی‌زبان انتظار دارند که سخن بگویند و ایشان را راهنمایی کنند! بیرون بتها با طلا و نقره پوشانیده شده است، ولی در درونشان نفسی نیست. 20 خداوند در معبد مقدس خویش است؛ پس تمام جهان در حضور او خاموش باشد.

این است پیغامی که خداوند در رؤیا به حقوق نبی نشان داد.

2 ای خداوند، تا به کی از تو کمک بطلبم و تو نشنوی؟ فریاد برمی‌آورم «خشونت!»، اما بی‌فایده است، زیرا تو ما را از ظلم نجات نمی‌دهی. 3 تا به کی باید ناظر این بی‌عدالتی‌ای که اطراف مرا گرفته است باشم؟ چرا کاری نمی‌کنی؟ به هر جا که نگاه می‌کنم خرابی و ظلم می‌بینم، همه جا را جنگ و دشمنی فرا گرفته است. 4 قانون سست شده و عدالت هرگز بجا آورده نمی‌شود. شیران، درستکاران را در تنگنا گذاشته‌اند و عدالت مفهوم خود را از دست داده است. 5 «به قومهای اطراف خود نگاه کنید و تعجب نمایید! شما از آنچه می‌خواهم انجام دهم حیران خواهید شد! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی وقتی خبرش را به شما دهند، باور نکنید! 6 من بابلی‌های ظالم و ستمگر را به قدرت می‌رسانم تا به سراسر جهان تاخته مسکنهایی را که مال خودشان نیست به تصرف در آورند. 7 آنها هولناک و مهیبند، هر چه بخواهند می‌کنند، و کسی را یاری مقاومت در برابر آنها نیست. 8 اسبانشان از یوزپلنگان چالاکترند و از گرگان شب وحشی‌تر. سواران آنها از سرزمین دور دست می‌تازند و همچون عقاب بر سر صید خود فرود می‌آیند. 9 با خشونت به پیش می‌تازند و مثل ریگ بیابان اسیر می‌گیرند. 10 «پادشاهان و بزرگان را تمسخر می‌کنند و قلعه‌ها را به هیچ می‌شمارند. در پشت دیوار قلعه‌ها، از خاک تپه می‌سازند و آنها را تصرف می‌کنند! 11 مثل باد یورش می‌برند و می‌گذرند. ولی گناهشان بزرگ است، زیرا قدرت خود را خدای خود می‌دانند.» 12 ای بیهوه، خدای من! ای قلوب من که از ازل هستی! تو نخواهی گذاشت که ما نابود شویم. ای خدایی که صخره ما هستی، تو به بابلی‌ها قدرت بخشیدی تا ما را تنبیه کنند. 13 درست است که ما گناهکاریم، ولی آنها از ما گناهکارترند. چشمان تو پاکتر از آن است که بر گناه بنگرد، و تو عادلتر از آن هستی که بی‌انصافی را تحمل کنی. پس چرا هنگامی که شیران مردمی را که از خودشان عادلترند می‌بلعند، خاموش می‌مانی؟ 14 چرا مردم را مانند ماهیان و جانوران دریا که مدافعی ندارند به قلاب بابلی‌ها می‌اندازی؟ آنها با تور خود مردم را به دام می‌اندازند و از صید آنها شادی می‌کنند. 16 سپس رفته، به توره‌های خود قربانی تقدیم می‌کنند و برای دامهای خویش بخور می‌سوزانند، زیرا خوراک و ثروت خود را مدین این توره‌ها می‌دانند. 17 آیا تو می‌گذاری آنها دائم به کشتار خود ادامه دهند و مردم را بی‌رحمانه نابود کنند؟

اکنون از برج دیدبانی خود بالا می‌روم و بر حصار ایستاده، منتظر می‌مانم تا ببینم خداوند به شکایت من چه جواب می‌دهد. 2 آنگاه خداوند به من فرمود: «آنچه را به تو نشان می‌دهم با خطی درشت و خوانا بر تخته سنگی بنویس تا هر کس بتواند با یک نگاه آن را بخواند. 3 اگرچه آنچه به تو نشان می‌دهم در حال حاضر اتفاق

این است دعای حقیق نبی: 2 ای خداوند، خبری را که به من دادی شنیدم و برای کارهایی که انجام خواهی داد با ترس و احترام تو را پرستش می‌کنم. دوباره مثل سالهای گذشته قدرت خود را به ما نشان ده تا نجات یابیم و در حین غضب خود، رحمت را به یاد آور. 3 خدا را می‌بینم که از تیمان می‌آید، آن قدوس از کوه فاران حرکت می‌کند. جلالت آسمانها را در بر گرفته و زمین از حمد و سپاس او پر است! 4 درخشش او مانند طلوع خورشید است و از دستهای او که قدرتش در آنها نهفته است، نور می‌تابد. 5 او مرض را پیشاپیش خود می‌فرستد و به مرگ فرمان می‌دهد که به دنبال او بیاید. 6 وقتی او می‌ایستد زمین تکان می‌خورد و هنگامی که نگاه می‌کند، قومه‌ها می‌لرزند. کوههای ازلی خرد می‌شوند و تپه‌های ابدی با خاک یکسان می‌گردند. قدرت او بی‌زوال است. 7 مردمان کوشان و مدیان را می‌بینم که دچار ترس و اضطراب شده‌اند. 8 خداوند، آیا تو بر رودخانه‌ها و دریا خشمگین بودی که بر اسبان و اراپه‌های سوار شدی؟ نه، تو برای پیروزی قومت این کار را کردی. 9 تو کمان را به دست گرفته، تیرها را آماده کردی و صاعقه را فرستاده زمین را شکافتی. 10 کوهها تو را دیدند و به لرزه افتادند و سیلابها جاری شدند. آبهای عمیق طغیان کردند و امواجشان بالا آمدند. 11 از نور تیرهایت و از برق نيزه‌های درخشان خورشید و ماه ایستادند. 12 با غضب جهان را پیمودی و قومه‌ها را زیر پای خود لگدمال کردی. 13 تو برای نجات قوم برگزیده خود برخاستی و رهبر شریان را نابود کردی و پیروانش را از بین بردی. 14 آنها مثل گردباد بیرون آمده، خیال کردند اسرائیل به آسانی به چنگشان می‌افتد، ولی تو با سلاحهای خودشان آنها را نابود کردی. 15 با اسبان خود از دریا عبور کردی و آبهای نیرومند را زیر پا نهادی. 16 وقتی اینها را شنیدم، ترسیدم و لبهایم لرزیدند. بدنم بی‌حس و زانوانم سست گردید. به آرامی انتظار روزی را می‌کشتم که خدا قومی را که بر ما هجوم می‌آورد مجازات کند. 17 هر چند درخت انجیر شکوفه ندهد و درخت انگور میوه نیاورد، هر چند محصول زیتون از بین برود و زمینها بایر بمانند، هر چند گله‌ها در صحرا بمیرند و آغلها از حیوانات خالی شوند، 18 اما من شاد و خوشحال خواهم بود، زیرا خداوند نجات‌دهنده من است. 19 خداوند پیهوه قوت من است! او به من قوت می‌دهد تا مانند آهو بدم و از صخره‌های بلند، بالا بروم. برای رهبر سرایندگان، با همراهی سازهای زهی.

مرگ برهاند، زیرا تمام زمین از آتش غیرت او گداخته خواهد شد. او به سرعت زمین را از وجود ساکنان آن پاک خواهد ساخت.

1 این است پیامی که خداوند در دوران سلطنت یوشیا (پسر

آمون)، پادشاه یهودا، به صفینا داد. (صفینا پسر کوشی، کوشی پسر جدلیا، جدلیا پسر امریا، و امریا پسر جزیقای پادشاه بود.) **2** خداوند می‌فرماید: «همه چیز را از روی زمین محو و نابود خواهم کرد. **3** انسانها و حیوانات، پرندگان آسمان و ماهیان دریا را از بین خواهم برد. شیران را با همهٔ پنهایی که می‌پرستند ریشه‌کن خواهم کرد. **4** «یهودا و اورشلیم را مجازات می‌کنم. آثار و بقایای پرستش بعل را از بین می‌برم به طوری که دیگر اسمی از کاهنان بت بعل باقی نماند. **5** آنانی را که بر باهما، آفتاب و ماه و ستارگان را پرستش می‌کنند و نیز کسانی را که مرا می‌پرستند و به من سوگند وفاداری یاد می‌کنند ولی در همان حال بت مولک را نیز می‌پرستند، هلاک خواهم کرد. **6** آنانی را که از پیروی من برگشته‌اند و دیگر مرا نمی‌جویند و از من راهنمایی نمی‌خواهند از بین خواهم برد.» **7** در حضور خداوند یهوه خاموش باشید، زیرا روز داوری او فرا رسیده است. خداوند قوم خود را برای کشته شدن آماده می‌سازد. او دشمنان آنها را دعوت کرده تا سرزمین یهودا را غارت کنند. **8** خداوند می‌فرماید: «در آن روز داوری، رهبران و شاهزادگان یهودا و تمام کسانی را که از رسوم بت‌پرستان پیروی می‌کنند مجازات خواهم کرد. **9** آری، آنانی را که در پرستش خود، روشهای کافران را به کار می‌برند و نیز کسانی را که کشتار و غارت می‌کنند تا معابد خدایان خود را پر سازند، مجازات خواهم کرد. **10** در آن روز صدای ناله و فریاد از دروازه‌های اورشلیم به گوش خواهد رسید و صدای نعرهٔ دشمن از تپه‌ها شنیده خواهد شد. **11** «ای ساکنان محلهٔ بازار اورشلیم، از غم و اندوه شیون کنید، زیرا تمام تاجران حریص شما نابود خواهند شد. **12** «در آن روز، با چراغ در اورشلیم خواهم گشت و کسانی را که با خیال راحت گناه می‌ورزند و گمان می‌کنند که من کاری به کارشان ندارم، پیدا کرده مجازات خواهم نمود. **13** اموالشان را به دست دشمن خواهم داد و خانه‌هایشان را با خاک یکسان خواهم کرد. خانه‌ها خواهند ساخت، ولی نخواهند توانست در آنها ساکن شوند. تاکستانها غرس خواهند کرد، ولی هرگز شراب آنها را نخواهند نوشید.» **14** آن روز هولناک خداوند نزدیک است و به سرعت فرا می‌رسد. در آن روز حتی مردان قدرتمند به تلخی خواهند گریست. **15** آن روز، روزی است که غضب خداوند فروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها! **16** شبیور به صدا در می‌آید، جنگ شروع می‌شود، شهرهای حصاردار و برجهای بلند واژگون می‌گردند. **17** خداوند می‌فرماید: «شما را مثل آدم کوری که به دنبال راه می‌گردد، درمانده خواهم نمود، چون نسبت به من گناه ورزیده‌اید. بنابراین، خون شما بر خاک ریخته خواهد شد و بدنهایتان همان جا روی زمین خواهد گندید.» **18** در آن روز غضب خدا، طلا و نقرهٔ شما نخواهد توانست جان شما را از

2 ای قومی که حیا ندارید، به خود آید، **2** پیش از آنکه داوری

آغاز گردد و فرصت شما چون کاه بر باد رود، قبل از آنکه خشم خداوند فرو ریزد و روز هولناک غضب او فرا رسد. **3** ای تمامی فروتنانی که احکام او را بجا می‌آورید، به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از خشم خود در آن روز هلاکت مصون بدارد. **4** شهرهای غزه، اشقلون، اشدود و عقرون، ریشه‌کن و ویران خواهند شد. **5** وای بر شما ای فلسطینی‌هایی که در ساحل دریا و در سرزمین کنعان زندگی می‌کنید، زیرا شما هم داوری خواهید شد. خداوند شما را به هلاکت خواهد رساند و حتی یک نفر از شما هم باقی نخواهد ماند. **6** زمینهای ساحلی شما مکانی برای شبانان و آغل گوسفندان خواهد شد. **7** بازماندگان قبیلهٔ یهودا، سرزمین شما را اشغال کرده گله‌های خود را در آنجا خواهند چرانید و خود در خانه‌های اشقلون خواهند خوابید؛ زیرا خداوند با مهریانی از قوم خود یاد نموده، خوشبختی آنها را باز خواهد گردانید. **8** اهانت‌های مردم موآب و عمّون را شنیده‌ام که قوم مرا مسخره نموده، تهدید به اشغال سرزمینشان می‌کنند. **9** بنابراین، خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «به حیات خود قسم، موآب و عمون مثل سدوم و عموره از بین خواهند رفت و به محلی از خارها، گودالهای نمک و ویرانی ابدی تبدیل خواهند شد و بازماندگان قوم من آنها را غارت نموده، سرزمینهایشان را تصرف خواهند کرد.» **10** آنها سزای غرور خود را دریافت خواهند کرد، زیرا به قوم خداوند لشکرهای آسمان اهانت نموده، ایشان را مسخره کردند. **11** خداوند بلاهای هولناکی بر سرشان خواهد آورد. او تمامی خدایان جهان را به تباهی خواهد کشانید و آنگاه همهٔ اقوام در سرزمینهای خود او را عبادت خواهند نمود. **12** خداوند می‌فرماید: «ای حبشی‌ها، شما هم به دم شمشیر من کشته خواهید شد.» **13** خداوند قدرت خود را بر ضد آشور به کار خواهد برد و پایتخت بزرگ آن، نینوا را ویران نموده، به بیابانی خشک مبدل خواهد کرد. **14** آن شهر، چراگاه گوسفندان خواهد شد و انواع حیوانات وحشی در آن جای خواهند گرفت. خفاشها و جغدها در میان ویرانه‌هایشان لانه می‌کنند و صدایشان از پنبه‌های خانه‌های متروک شنیده می‌شود. در آستانهٔ خانه‌ها زباله جمع می‌شود و روکش زیبای ستونهای شهر که از چوب سرو بود، از بین می‌رود. **15** این شهر مستحکم که چنان در امنیت بود که با خود می‌گفت: «در تمام دنیا شهری مانند من وجود ندارد!» اکنون ویران شده، لانهٔ حیوانات خواهد گردید! هر که از آنجا بگذرد سر خود را از بهت و حیرت تکان خواهد داد.

3 وای بر اورشلیم، شهر فاسد و ستمگر که بر مردمان خودش

ظلم روا می‌دارد! **2** شهری که به صدای خداوند گوش نمی‌دهد و آن روز غضب خدا، طلا و نقرهٔ شما نخواهد توانست جان شما را از

اصلاح‌پذیر نیست؛ به خداوند توکل نمی‌کند و به او نزدیک نمی‌شود.

3 رهبران اورشلیم مثل شیوهای غران، و قاضیانش مانند گرگهای گرسنه شب هستند که از صید خود چیزی را تا صبح باقی نمی‌گذارند. **4** انبیای آن دروغگو و سودجو می‌باشند. کاهنانش احکام خدا را به نفع خود تحریف کرده، خانه خدا را نجس می‌سازند. **5** خدا در میان مردم شهر حضور دارد. او عادل و با انصاف است و هر بامداد احکام خود را نمایان می‌سازد و کوتاهی نمی‌کند، با وجود این، بدکاران شهر با بی‌شرمی به شرارت خود ادامه می‌دهند. **6** خداوند می‌فرماید: «قومهای بسیاری را نابود کرده‌ام و استحکامات آنها را از بین برده‌ام. شهرهای آنها را با کوچ‌هایشان چنان ویران کرده‌ام که حتی یک نفر هم در آنها باقی نمانده است. **7** گفتم حتماً مردم اورشلیم به من گوش خواهند داد و به هشدارهایم توجه خواهند نمود و بدین ترتیب جلوی خرابی شهر و مجازاتی را که مقرر کرده‌ام خواهند گرفت. ولی آنها چنین نکردند بلکه به کارهای فاسد خود ادامه دادند.» **8** خداوند می‌فرماید: «صبر کنید، به‌زودی وقت آن می‌رسد که بر ضد قومهای شرور به پا خیزم. زیرا تصمیم گرفته‌ام قومهای جهان را جمع کنم و خشم و غضب خود را بر آنها فرو ریزم. تمام جهان از آتش غیرت من گداخته خواهد شد. **9** «آنگاه به قومهای جهان، زبان پاک خواهم داد تا همه آنها فقط نام مرا بخوانند و تنها مرا عبادت کنند. **10** قوم پراکنده من از فراسوی رودهای حبشه با هدایای خود آمده، مرا پرستش خواهند کرد. **11** ای قوم من، در آن زمان دیگر از یاغیگری‌های گذشته خود شرمندة نخواهید شد، زیرا من اشخاص متکبر را از میان شما برمی‌دارم. در کوه مقدس من تکبر وجود نخواهد داشت. **12** کسانی که باقی بمانند، متواضع و فروتن خواهند بود و به نام من توکل خواهند نمود. **13** آنها دیگر ظالم، دروغگو و حقه‌باز نخواهند بود. در آرامش و امنیت به سر خواهند برد و هیچ‌کس آنها را نخواهد ترسانید.» **14** ای اورشلیم با شادی سرود بخوان! ای اسرائیل بانگ شادی برآور! **15** زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده و دشمنانت را به عقب رانده است. یهوه پادشاه اسرائیل، در میان توست، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید! **16** در آن روز به اورشلیم خواهند گفت: «ای صهیون، نترس، و قوی باش! **17** زیرا یهوه خدایت که در میان توست نجات دهنده‌ای توانا می‌باشد. او از تو راضی خواهد بود، و تو را دوست خواهد داشت و وجود تو مایه شادی و سرور او خواهد بود.» **18** خداوند می‌فرماید: «به غمهایی که از حسرت عیدهای خود دارید پایان خواهم بخشید و بار این ننگ را از دوشتان برخوام داشت. **19** تمام کسانی را که به شما ظلم کرده‌اند مجازات خواهم نمود. اشخاص ضعیف و درمانده قوم خود را رهایی خواهم بخشید و رانده‌شدگان را که مستخره و رسوا شده‌اند، جمع کرده، سرافراز خواهم نمود. **20** بله، در آن زمان وقتی شما را جمع نموده، اموالتان را پیش چشمانتان به شما بازگردانم، آنگاه در میان تمام مردم جهان سرافراز خواهید شد.» این را خداوند فرموده است.

باشید و کار کنید، چون من با شما هستم. این را خداوند لشکرهاى آسمان مى گوید. 5 وقتی از مصر بیرون می آمدید به شما وعده دادم که روح من در میان شما می ماند؛ پس ترسان نباشید!» 6 «زیرا خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید: بار دیگر آسمانها و زمین، دریاها و خشکی را به لرزه درمی آورم. 7 تمام قوما را سرنگون می کنم، و ثروت آنها به این خانه سرازیر می شود. و خداوند لشکرهاى آسمان می گوید: من این مکان را با جلال خود پر می سازم. 8 خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید: تمام طلا و نقره دنیا از آن من است. 9 خداوند لشکرهاى آسمان می گوید: شکوه و عظمت آینده این خانه از شکوه و عظمت خانه قبلى بیشتر خواهد بود و در این مکان به قوم خود صلح و سلامتی خواهم بخشید.» این است آنچه خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید. 10 در روز بیست و چهارم ماه نهم از دومین سال سلطنت داریوش، این پیام از جانب خداوند به حَجَّی نبی نازل شد: 11 «خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید: از کاهنان بخواه تا جواب شرعى این سؤال را بدهند: 12 "اگر کسی قسمتی از گوشت مقدس قربانی را در دامن ردایش گذاشته آن را حمل کند و برحسب اتفاق ردایش با نان، آش، شراب، روغن و یا هر نوع خوراک دیگری تماس پیدا کند، آیا آن خوراک مقدس می شود؟"» کاهنان جواب دادند: «نه، مقدس نمی شود؟» 13 سپس حَجَّی پرسید: «و اما اگر شخصی به جسد مرده ای دست بزند و بدین ترتیب نجس شود و بعد به یکی از این خوراکیها دست بزند، آیا آن خوراک نجس می شود؟» کاهنان جواب دادند: «بلى، نجس می شود.» 14 پس حَجَّی گفت: «خداوند می فرماید شما نیز در نظر من همین طور نجس هستید و هر کاری که می کنید و هر قربانی که به خانه من می آورید، نجس است. 15 خوب فکر کنید و ببینید قبل از اینکه دست به کار ساختن خانه خداوند بزنید وضع شما چگونه بود. 16 در آن روزها وقتی انتظار داشتید دو خوراک محصول برداشت کنید، فقط نصف آن به دستان می رسید، و هنگامی که به امید پنجاه لیتر شراب به سراغ خمره هایتان می رفتید، بیشتر از بیست لیتر نمی یافتید. 17 من محصولات شما را با باد سوزان، آفت و تگرگ از بین بردم، اما با وجود همه اینها به سوی من بازگشت نکردید. 18 ولی از امروز که روز بیست و چهارم ماه نهم و روزی است که بنیاد خانه خدا گذاشته شده است، ببینید من برای شما چه خواهم کرد. 19 اگرچه غله ای در انبارها باقی نمانده، و هنوز درختان انگور، انجیر، انار و زیتون میوه نداده اند، ولی من به شما برکت خواهم داد.» 20

در همان روز پیام دیگری از جانب خداوند به حَجَّی رسید: 21 «به زروپایل، حاکم یهودا بگو که به زودی آسمانها و زمین را به لرزه درمی آورم، 22 تختهای فرمانروایان را واژگون می سازم و قدرت آنان را از بین می برم. اربابها و سواران را سرنگون می کنم، و اسبها کشته می شوند و سوارانشان یکدیگر را با شمشیر از پای می آورند. 23 «خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید: وقتی که این امور واقع گردد، ای زروپایل، خدمتگزار من، تو برای من مانند نگین انگشتر خواهی

در سال دوم سلطنت داریوش، در روز اول ماه ششم، خداوند پیامی توسط حَجَّی نبی برای زروپایل (پسر شلتائیل) حاکم یهودا، و برای یهوشع (پسر یهوصادق) کاهن اعظم، فرستاد. 2 خداوند لشکرهاى آسمان به حَجَّی نبی فرمود: «این قوم می گویند که اکنون وقت بازسازی خانه خدا نیست.» 3 سپس، خداوند این پیام را توسط حَجَّی نبی برای قوم فرستاد: 4 «آیا این درست است که شما در خانه های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟ 5 پس حال خداوند لشکرهاى آسمان چنین می گوید: به نتیجه کارهایتان نگاه کنید: 6 بنر زیاد می کارید، ولی محصول کم برداشت می کنید؛ می خورید ولی سیر نمی شوید؛ می نوشید ولی تشنگی تان رفع نمی گردد؛ لباس می پوشید اما گرم نمی شوید؛ مزد می گیرید ولی گویی آن را در کیسه های سوراخ می گذارید. 7 «خداوند لشکرهاى آسمان چنین می گوید: خوب فکر کنید و ببینید چه کرده اید و نتیجه اش چه بوده است! 8 حال به کوه رفته، چوب بیاورید و خانه مرا دوباره بسازید تا من از آن راضی شوم و در آنجا مردم احترام مرا بجا آورند. 9 «انتظار محصول فراوانی داشتید، اما خیلی کم به دست آوردید؛ و وقتی همان مقدار کم را هم به منزل آوردید، آن را از بین بردم. می دانید چرا؟ خداوند لشکرهاى آسمان می فرماید: چون خانه من خراب مانده و شما فقط به فکر خانه های خود هستید. 10 به همین علت است که آسمان نمی بارد و زمین محصول خود را نمی دهد. 11 من در سرزمین شما خشکسالی پدید آورده ام و این خشکسالی تمام کوهها، مزرعه ها، تاکستانها، باغهای زیتون و سایر محصولات و حتی انسان و حیوان و تمام حاصل دسترچ شما را فرا خواهد گرفت.» 12 آنگاه زروپایل و یهوشع و تمام کسانی که از اسارت برگشته بودند از خداوند ترسیدند و پیام حَجَّی نبی را که خداوند، خدایشان به او داده بود اطاعت کردند. 13 سپس خداوند بار دیگر توسط نبی خود حَجَّی به قوم فرمود: «من با شما هستم.» 14 خداوند روح زروپایل فرزند شلتائیل فرماندار یهودا، و روح یهوشع فرزند یهوصادق کاهن اعظم، و روح تمامی باقیماندگان قوم را برانگیخت تا خانه یهوه خدای خود، خدای لشکرهاى آسمان، را بسازند. 15 پس، در سال دوم سلطنت داریوش در روز بیست و چهارم ماه ششم خانه خداوند ساخته شد.

در روز بیست و یکم ماه هفتم همان سال، خداوند به حَجَّی گفت: 2 «اکنون با زروپایل فرزند شلتائیل، فرماندار یهودا، یهوشع فرزند یهوصادق، کاهن اعظم، و نیز با تمامی باقیماندگان قوم سخن بگو و از ایشان بپرس: 3 "آیا کسی در بین شما هست که شکوه و عظمت خانه خدا را آن طوری که در سابق بود به خاطر آورد؟ آیا این خانه ای که می سازید در مقایسه با خانه قبلی به نظر شما ناچیز نیست؟» 4 اما اکنون خداوند می فرماید: هر چند به ظاهر چنین است اما مأیوس نشوید. ای زروپایل و یهوشع و همه قوم، قوی دل

بود، زیرا تو را برگزیده‌ام.» این است آنچه خداوند لشکرهاى آسمان
مى‌فرماید.

«یک دستار تمیز هم بر سرش بگذارید.» در حالی که فرشته خداوند می‌بینم به طول ده متر و عرض پنج متر که در حال پرواز است.» **3** ایستاده بود به او یک دستار تمیز هم دادند. آنگاه فرشته خطاب به یهوشع گفت **7** که خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: «اگر می‌برد، نوشته روی آن نشان می‌دهد که تمام دزدان و دروغگویان از قوانین من اطاعت کنی و هر آنچه به تو می‌گویم انجام دهی، تو را سرپرست خانه خود می‌سازم و به تو اجازه می‌دهم مثل این فرشته‌ها به حضور من بیایی. **8** ای یهوشع کاهن اعظم و ای همه کاهنان، به من گوش دهید! شما نشانه‌های هستی از آنچه در آینده واقع خواهد شد: من خدمتگذار خود را که «شاخه» نامیده می‌شود خواهم آورد. **9** حالا را نگاه کن. چیز دیگری در حال پرواز است.» **6** پرسیدم: حال به سنگی که در مقابل یهوشع قرار داده‌ام نگاه کن؛ سنگی با هفت سطح. خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: من نقشی بر آن حک خواهم کرد، و گناه این سرزمین را در یک روز رفع خواهم نمود. **10** «آری، خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: هنگامی که آن روز فرا رسد هر یک از شما همسایه خود را دعوت خواهد کرد تا بیاید و در زیر درختان انگور و انجیرتان در صلح و صفا بنشیند.»

4 فرشته‌ای که با من صحبت می‌کرد، مرا مثل شخصی که خوابیده باشد، بیدار کرد. **2** سپس از من پرسید: «چه می‌بینی؟» جواب دادم: «چراغدانی از طلا می‌بینم که هفت چراغ دارد و بر سر آن روغن‌دانی هست که به وسیله هفت لوله‌ای که به آن متصل است به چراغها روغن می‌رساند. **3** همچنین دو درخت زیتون می‌بینم که یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ چراغدان قرار دارد.» **4** سپس از فرشته پرسیدم: «ای سرورم اینها چیستند و چه معنای دارند؟» **5** فرشته گفت: «آیا نمی‌دانی؟» گفتم: «نه، سرورم، نمی‌دانم.» **6** سپس فرشته گفت: «این است آنچه خداوند به زروبابل می‌گوید: نه به قدرت، نه به قوت، بلکه به روح من؛ خداوند لشکریهای آسمان این را می‌گوید. **7** ای زروبابل، این کوه مشکلات در برابر تو فرو خواهد ریخت و وقتی تو آخرین سنگ بنای خانه مرا گذاشتی، مردم فریاد خواهند زد: برکت خداوند بر آن باد!» **8** پیام دیگری از جانب خداوند بر من نازل شده، گفت: **9** «دستهای زروبابل این خانه را بنیاد نهاد و دستهای وی آن را تمام خواهد کرد. وقتی این کار انجام شود آنگاه قوم من خواهند دانست که خداوند، خدای لشکریهای آسمان مرا نزد شما فرستاده است. **10** هر چند مردم از اینکه در کار بنای خانه من پیشرفت چشمگیری حاصل نشده دلسردند، اما وقتی زروبابل را مشغول کار ببینند، امیدوار خواهند شد.» **11** سپس از فرشته پرسیدم: «آن دو درخت زیتون دو طرف چراغدان **12** و آن دو شاخه زیتون کنار دو لوله طلا که از آنها روغن می‌ریزد، چه هستند؟» **13** گفت: «آیا نمی‌دانی؟» گفتم: «نه، سرورم، نمی‌دانم.» **14** آنگاه او به من گفت: «آنها نشانه دو مردی هستند که خداوند، مالک تمامی جهان، آنها را برگزیده و مسح کرده تا او را خدمت کنند.»

6 در یک رؤیای دیگر چهار ارابه دیدم که از میان دو کوه مسی بیرون آمدند. **2** ارابه اول به وسیله اسبهای سرخ، ارابه دوم به وسیله اسبهای سیاه، **3** ارابه سوم به وسیله اسبهای سفید و ارابه چهارم به وسیله اسبهای ابلق کشیده می‌شدند. **4** از فرشته پرسیدم: «ای سرورم، اینها چه هستند؟» **5** جواب داد: «اینها چهار روح آسمانی هستند که در حضور خداوند تمامی زمین می‌ایستند و اینک برای انجام فرمان او به حرکت درآمده‌اند. **6** اسبهای سیاه به طرف شمال، اسبهای سفید به طرف غرب و اسبهای ابلق به طرف جنوب خواهند رفت.» **7** اسبهای قوی یتیمی می‌کردند که حرکت کنند و در سراسر زمین بگردند. خداوند فرمود: «بروید و گشت خود را آغاز کنید.» پس آنها راه افتادند و تمام زمین را گشتند. **8** آنگاه خداوند مرا احضار کرد و فرمود: «آنهايي که به سرزمین شمال رفتند، حکم مرا اجرا کرده خشم مرا در آنها فرو نشانند.» **9** در پیامی دیگر خداوند به من فرمود: **10** «جلدای، طویا و یدعیا از طرف یهودیان تبعید شده در بابل، هدایایی از طلا و نقره آورده‌اند. هدایا را از آنها بگیر و به خانه یوشیا (پسر صنفیا) برو و با آنها تاجی بساز. سپس تاج را بر سر یهوشع (پسر یهوصادق) کاهن اعظم بگذار. **12** به او بگو که خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: «تو نمونه‌ای هستی از آن مردی که «شاخه» نامیده می‌شود. او از جایی که هست جوانه خواهد زد و خانه خداوند را بازسازی خواهد کرد. **13** اوست آنکه خانه خداوند را بنا می‌کند و از شکوه پادشاهی برخوردار می‌شود. او در مقام کاهن و پادشاه حکمرانی خواهد کرد، و بین این دو مقام هماهنگی کامل خواهد بود.» **14** سپس، این تاج را به عنوان

هدیه‌ای از طرف خلدای، طوبیا، یدعیا و یوشیا در خانه خداوند بگذار تا یادگاری باشد.» 15 مردمی که در جاهای دور دست زندگی می‌کنند، خواهند آمد و در بازسازی خانه خداوند کمک خواهند کرد؛ آنگاه خواهید دانست که خداوند لشکریهای آسمان مرا نزد شما فرستاده است. این هنگامی اتفاق خواهد افتاد که شما از خداوند، بازماندگان قوم هستید باورکردنی نباشد، ولی انجام آن برای من کار آسانی است. این است آنچه خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید.

7 در سال چهارم سلطنت داریوش پادشاه، در روز چهارم از ماه نهم یعنی ماه کیسلو، خداوند پیام دیگری به من داد. 2 یهودیان شهر بیت‌نیل، گروهی از مردان خود را به سرپرستی شراصر و رجم ملک به خانه خدا فرستادند تا از خداوند مسئلت کنند 3 و از کاهنان خانه خداوند لشکریهای آسمان و انبیا پرسند که آیا به روزه و سوگواری خود در ماه پنجم ادامه بدهند، چنانکه در این سالها این کار را کرده‌اند، یا نه. 4 خداوند لشکریهای آسمان به من فرمود که این جواب را به آنها بدهم: 5 «به قوم و کاهنان بگویند که در این هفتاد سالی که در ماههای پنجم و هفتم روزه می‌گرفتند و سوگواری می‌کردند، برای خاطر من نبود. 6 اکنون نیز هنگام برگزاری عیدهای مقدس، به فکر من نیستند، بلکه فقط به فکر خوردن و نوشیدن و سرگرمی خودشان هستند. 7 همین هشدار را من سالها قبل وقتی هنوز اورشلیم امن و آباد بود و شهرهای مجاور و جنوب آن نیز مسکونی بودند، توسط انبیا به گوش قوم رساندم.» 8 سپس خداوند لشکریهای آسمان به زکریا فرمود که این پیام را به ایشان بدهد: «نسبت به یکدیگر درستکار و با انصاف و رحیم و مهربان باشید. 10 از ظلم کردن به بیوه‌زنان و یتیمان و افراد غریب و فقیر دست بردارید و برای یکدیگر توطئه نچینید. 11 اما اجداد شما به این پیام گوش ندادند. آنها سرپیچی نموده گوشهای خود را گرفتند تا صدایم را نشنوند. 12 دلهای خود را مثل سنگ، سخت کردند و نخواستند دستورهایی را که خداوند لشکریهای آسمان با روح خود به‌وسیله انبیای گذشته به ایشان داده بود، بشنوند. به همین دلیل بود که خشم عظیم خداوند لشکریهای آسمان بر ایشان نازل شد.» 13 خداوند لشکرها چنین می‌فرماید: «من فریاد آوردم ولی آنها صدایم را نشنیده گرفتند. من نیز وقتی آنها به سوی من فریاد برآوردند به دعای ایشان گوش ندادم. 14 همچون گردباد آنها را در میان قومیهای دور پراکنده ساختم. دشمنان سرزمین آبادشان را چنان ویران کرد که حتی یک نفر نیز در آن باقی نماند. بدین‌گونه، سرزمین دلپذیر خود را به بیابان تبدیل کردند.»

8 بار دیگر پیام خداوند لشکریهای آسمان بر من نازل گردید: 2 «خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: از آنچه که دشمنان بر سر اورشلیم آورده‌اند بسیار خشمگین هستم، زیرا من اورشلیم را دوست دارم. 3 اکنون به سرزمین خود اورشلیم باز می‌گردم و در آنجا ساکن می‌شوم؛ و اورشلیم، "شهر امن" و کوه خداوند لشکریهای آسمان "کوه مقدس" نامیده خواهد شد. 4 «خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: اورشلیم بار دیگر آباد خواهد شد و مردان و زنان سالخورده عصا به دست باز در میدانهای شهر خواهند نشست، 5 و می‌کنند، خواهند آمد و در بازسازی خانه خداوند کمک خواهند کرد؛ آنگاه خواهید دانست که خداوند لشکریهای آسمان مرا نزد شما فرستاده است. این هنگامی اتفاق خواهد افتاد که شما از خداوند، بازماندگان قوم هستید باورکردنی نباشد، ولی انجام آن برای من کار آسانی است. این است آنچه خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید.

7 خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: مطمئن باشید که من قوم خود را از مشرق و مغرب و هر جایی که پراکنده شده باشند نجات می‌دهم. 8 و آنها را برمی‌گردانم تا در کمال امنیت در اورشلیم ساکن شوند. آنها قوم من، و من خدای آنها خواهم بود و با عدالت و راستی بر ایشان حکمرانی خواهم کرد. 9 «خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: حال، دست به کار شوید و با دلگرمی کار کنید، زیرا از هنگامی که پی ریزی خانه خداوند لشکریهای آسمان را شروع کردید، انبیا با سخنان خود پیوسته شما را تشویق کرده‌اند. 10 زیرا پیش از اینکه کار نوسازی معبد شروع شود، هیچ مزدی برای کار مردم و هیچ پولی برای کرایه حیوان نبود، و مسافران از خطر دشمن در امان نبودند. من هر کس را بر ضد همسایه‌اش برانگیخته بودم. 11 ولی خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: اکنون دیگر با بازماندگان قوم مثل گذشته عمل نخواهم کرد. 12 به طوری که در صلح و آرامش کشت و زرع خواهید کرد و محصول فراوان به دست خواهید آورد. درختان انگور از میوه پر خواهند شد و بر زمین باران فراوان خواهد بارید. تمام این برکات نصیب بازماندگان قوم خواهند شد. 13 پیش از این، قومیهای دیگر یهودا و اسرائیل را ملعون می‌دانستند. اما اکنون من شما را نجات خواهم داد تا مبارک باشید. پس نترسید، بلکه قوی باشید و مشغول بازسازی معبد شوید. 14 «زیرا خداوند لشکریهای آسمان می‌فرماید: وقتی اجداد شما مرا خشمگین ساختند، تصمیم گرفتم شما را مجازات کنم؛ و خداوند لشکریهای آسمان می‌گوید که از این کار چشم‌پوشی نکردم. 15 اما الان تصمیم دارم اورشلیم و خاندان یهودا را برکت دهم. پس نترسید! 16 اما وظیفه شما این است: گفتار هر یک از شما با همسایه‌تان راست باشد. در محکمه‌های خود عادلانه رأی دهید تا صلح و آشتی برقرار شود. 17 در فکر اذیت دیگران نباشید و قسم دروغ نخورید، چون من از این کارها نفرت دارم.» 18 پیام دیگری از جانب خداوند لشکریهای آسمان بر من نازل شد: 19 «خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: روزه‌ها و ایام سوگواری‌ای که در ماههای چهارم، پنجم، هفتم و دهم برگزار می‌کردید به پایان خواهند رسید و این مراسم به اعیاد شاد و پرنشاط تبدیل خواهند شد! پس شما نیز ای مردمان یهودا، از این به بعد راستی و صلح را دوست بدارید.» 20 خداوند لشکریهای آسمان چنین می‌فرماید: «مردمان بسیاری از ممالک جهان به اورشلیم هجوم خواهند آورد. 21 ساکنان یک شهر به ساکنان شهر دیگر خواهند گفت: "بیایید به اورشلیم برویم و از خداوند بخوایم ما را برکت دهد. بیایید خداوند لشکریهای آسمان را پرستش کنیم. من تصمیم دارم

بروم. «22 آری، بسیاری از مردم، و حتی قومه‌های بزرگ به اورشلیم نزد خداوند لشکرهای آسمان خواهند آمد تا او را عبادت نموده از او طلب برکت کنند. 23 خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: در آن روزها ده نفر از قومه‌های مختلف دست به دامن یک نفر یهودی شده خواهند گفت: ما را نیز با خود ببر چون می‌دانیم خدا با توست.»

در جنگ فریاد خواهند زد و خون دشمنانشان را خواهند ریخت، مانند خون قربانی که از پیاله بر مذبح ریخته می‌شود. 16 در آن روز، یهوه خدایشان آنها را خواهد رها کند، درست مانند چوپانی که گوسفندانش را می‌رها کند. ایشان مانند نگینهای تاج، در سرزمین او خواهند درخشید. 17 ببینید چه عالی و زیبا هستند! گندم، مردان جوان را شکوفا خواهد ساخت و شراب تازه، دوشیزگان را.

9 خداوند مجازات قوما را اعلام نموده است، چون او نه فقط قوم اسرائیل را زیر نظر دارد، بلکه مراقب همه قومه‌های جهان نیز می‌باشد. او حدراع، دمشق و حمات را که در نزدیکی دمشق است مجازات خواهد کرد. حتی صور و صیدون هم با وجود مهارتشان از مجازات او در امان نخواهند ماند. 3 هر چند صور برای خود استحکاماتی ساخته و آنقدر ثروت جمع کرده که نقره و طلا برای او چون ریگ بیابان است، 4 ولی خداوند همه این چیزها را از او خواهد گرفت. استحکاماتش را به دریا خواهد ریخت و او را به آتش کشیده با خاک یکسان خواهد کرد. 5 وقتی اشقلون این واقعه را ببیند وحشتزده خواهد شد. غره از درد به خود خواهد پیچید و عقرون از ترس خواهد لرزید، زیرا وقتی ببیند صور قادر نیست جلوی پیشروی دشمنان را بگیرد، امیدشان بر باد خواهد رفت. غره شکست خواهد خورد و پادشاهش کشته خواهد شد، و اشقلون خالی از سکنه خواهد شد. 6 اجنبیان شهر آشدود را تسخیر خواهند کرد، و من غرور فلسطینیان را در هم خواهم شکست. 7 آنها دیگر گوشت حرام و گوشتی که هنوز خون در آن هست، نخواهند خورد. فلسطینی‌هایی که باقی بمانند مرا عبادت خواهند کرد و به عنوان یکی از طوایف یهودا در میان قوم من پذیرفته خواهند شد. فلسطینی‌های عقرون نیز به قوم من خواهند پیوست، همان‌طور که یبوسی‌ها سالها پیش این کار را کردند. 8 من در اطراف سرزمین خود نگهبانی خواهم داد تا از ورود سپاهیان مهاجم به خاک اسرائیل جلوگیری کنم. به دقت حرکات دشمن را زیر نظر می‌گیرم و اجازه نمی‌دهم ستمگران بیگانه بار دیگر سرزمین قوم مرا مورد تاخت و تاز قرار دهند. 9 «ای دختر صهیون، شادی کن! ای اورشلیم فریاد پیروزی برآور! اینک پادشاهت نزد تو می‌آید؛ او عادل و پیرومند است، اما فروتن و سوار بر الاغ، بر کره الاغ. 10 اربابه‌های جنگی را از اسرائیل و اسبهای جنگی را از اورشلیم برخوایم داشت، و کمانهای جنگ شکسته خواهند شد، زیرا پادشاه شما در میان تمام قومه‌ها صلح برقرار خواهد کرد. قلمرو حکومت او از دریا تا دریا و از رود فرات تا دورترین نقطه زمین خواهد بود. 11 به خاطر عهده‌ای که با شما بستم و آن را با خون مهر کردم، اسیران شما را از چاه هلاکت خواهم رها کند. 12 ای اسیرانی که در انتظار آزادی هستید، به شهر امن خود بازگردید. امروز به شما قول می‌دهم که سختیایی را که کشیده‌اید دو برابر جبران کنم! 13 ای یهودا، تو کمان من و ای اسرائیل، تو تیر من هستی. اورشلیم را همچون شمشیر سربازی شجاع بر ضد مردان یونان به حرکت درمی‌آورم.» 14 خداوند قوم خود را هنگام جنگ رهبری خواهد کرد.

12 خداوند می‌فرماید: «قدرت خود را به قوم خود می‌بخشم و آنها را به فکر گله نیست! شمشیر خداوند بر بازو و چشم راست او فرود قوی می‌سازم و ایشان از من پیروی خواهند کرد.»
خداوند آمد و او را کور و ناتوان خواهد ساخت.»

11 ای لبنان، دروازه‌های خود را باز کن تا آتش، درختان سرو تو
را بسوزاند. **2** ای درختان صنوبر، برای تمامی درختان سرو که تباه گسترانید و بنیاد زمین را نهاد و روح انسان را در درونش قرار داد، شده‌اند گریه کنید. ای بلوطهای باشان زاری کنید، زیرا جنگل عظیم چنین می‌گوید: **2** «اورشلیم را برای قومهای همسایه که سپاهیان نابود شده است. **3** ای حاکمان، گریه و زاری کنید، زیرا جاه و خود را برای محاصره اورشلیم و سایر شهرهای یهودا می‌فرستند، مثل جلال شما بر باد رفته است. غرش این شیران را بشنوید، چون دره جامی سرگیجه‌آور می‌سازم. **3** هنگامی که تمام قومهای جهان بر ضد اردن پیشکوهشان ویران شده است. **4** خداوند، خدایم به من فرمود: اورشلیم جمع شوند، من اورشلیم را برای آنها مانند سنگ عظیمی «برو و چوپان گوسفندانی باش که قرار است سرزیده شوند. **5** رهبران شرور، قوم مرا خرید و فروش می‌کنند. چوپانانشان آنها را با بی‌رحمی می‌فروشند و می‌گویند: «خدا را شکر! ثروتمند شدیم!» و خریدارانسان آنها را خریده سر می‌برند بدون اینکه مجازات شوند. **6** خداوند می‌فرماید: «من دیگر بر مردم این سرزمین رحم نخواهم کرد، بلکه می‌گذارم آنها در چنگ رهبران شرور خودشان گرفتار شده، کشته شوند. رهبران شرور، این سرزمین را مبدل به بیابان خواهند کرد و من مانع کارشان نخواهم شد. **7** پس من گله ستمدیده‌ای را که برای کشتار مقرر شده بود چراندم. سپس دو عصای چوپانی در دست گرفته یکی را «لطف» و دیگری را «اتحاد» نامیدم و همان‌طور که به من دستور داده شده بود، گله را چرانیدم. **8** در عرض یک ماه، از شر سه چوپان این گله آزاد شدم؛ ولی گوسفندان از من متنفر گشتند و من نیز از دست آنها خسته و بیزار گشتم. **9** پس به آنها گفتم: مثل فرشته خداوند در پیشاپیش آنها حرکت خواهند کرد! **9** زیرا قصد «از این به بعد چوپان شما نخواهم بود. آن که مردنی است بگذار بمیرد و آن که کشته شدنی است بگذار کشته شود. آنهایی هم که باقی می‌مانند بگذار همدیگر را بدرند و بخورند!» **10** آنگاه عصایم را که «لطف» نام داشت شکستم تا نشان دهم عهدی را که با همه قومها بسته بودم باطل کرده‌ام. **11** پس در همان روز عهده شکسته شد. آنگاه گوسفندان ستمدیده که به من چشم دوخته بودند، متوجه شدند که خداوند به وسیله کاری که من کردم پیامی به آنها می‌دهد. **12** من به آنها گفتم: «اگر مایلید، مزد مرا بدهید و اگر نه، ندهید.» پس با سی سکه نقره مزد مرا دادند. **13** خداوند به من فرمود: «این مبلغ هنگفتی را که در مقابل ارزش به تو دادند، نزد کوزه‌گر بینداز!» پس من آن سی سکه نقره را گرفتم و آن را در خانه خداوند نزد کوزه‌گر انداختم. **14** سپس عصای دیگر را که «پیوند» نام داشت شکستم تا نشان دهم که پیوند برادری بین یهودا و اسرائیل شکسته شده است. **15** آنگاه خداوند به من فرمود: «بار دیگر برو و در نقش چوپانی نادان ظاهر شو.» **16** او به من فرمود: «این نشان می‌دهد که من برای قوم، چوپانی تعیین می‌کنم که نه به آنانی که می‌میرند اهمیت می‌دهد، نه از بره‌ها مراقبت می‌کند، نه زخمیان را معالجه می‌نماید، نه سالمها را خوراک می‌دهد، و نه لنگانی را که نمی‌توانند راه بروند بر دوش می‌گیرد؛ بلکه گوسفندان چاق را می‌خورد و سمهایشان را می‌کند. **17** وای بر این چوپان وظیفه‌نشناس که

13 «در آن زمان برای خاندان داوود و مردم اورشلیم چشمه‌ای جاری خواهد شد، چشمه‌ای که ایشان را از همه گناهان و ناپاکی‌هایشان پاک خواهد ساخت.» **2** خداوند لشکرها را آسمان می‌فرماید: «در آن روز هرگونه بت‌پرستی را در سراسر سرزمین اسرائیل برمی‌اندازم، به طوری که اثری از آن باقی نماند و نام بتها فراموش شود. سرزمین را به کلی از وجود انبیای دروغین و روح پلید پاک

می‌کنم، **3** و اگر کسی باز به دروغ نبوت کند، به دست پدر و محل چرخشهای پادشاه خواهد بود. **11** مردم در اورشلیم در امنیت مادر خودش کشته خواهد شد! به او خواهند گفت: «تو باید کشته شوی، چون به نام خداوند کاذبانه نبوت می‌کنی.» **4** «در آن روز کرد. **12** خداوند بر سر تمام قومهایی که با اورشلیم جنگیده‌اند انبیای دروغین از نبوتهایشان خجالت خواهند کشید و دیگر برای این بلاها را نازل می‌کند: بدن آنها زنده‌زنده می‌پوسد، چشمهایشان فریب دادن مردم لباس انبیا را بر تن نخواهند کرد. **5** هر یک از در حدقه از بین می‌روند و زبان در دهانشان خشک می‌شود. **13** آنها خواهند گفت: «من نبی نیستم، من یک کشاورز و شغلم از جوانی کشاورزی بوده است.» **6** و اگر کسی پرسد: «پس این زخمها روی بدن تو چیست؟» جواب می‌دهد: «در نزاع با دوستان زخمی شده‌ام.» **7** خداوند لشکرهاى آسمان می‌فرماید: «ای شمشیر بر ضد شیان من، آن مردی که همدوش و همکار من است، برخیز! و تمامی حیوانات دیگر که در اردوگاه دشمن هستند نازل خواهد شیان را بزَن تا گوسفندان پراکنده شوند. من قوم خود را خواهم زد **8** شد. **16** آنگاه آنانی که از این بلاهای کشته‌جان به در برند، هر و دو سوم آنها از بین خواهند رفت. **9** یک سوم باقیمانده را از میان آتش می‌گذرانم و آنها را پاک می‌کنم، درست مثل طلا و نقره که به‌وسیله آتش، خالص می‌شوند. ایشان مرا خواهند خواند و من آنها را اجابت خواهم نمود. من خواهم گفت: «اینها قوم من هستند.» و ایشان خواهند گفت: «یهوه خدای ماست.»»

14 روز خداوند نزدیک است! در آن روز، خداوند قومه‌ها را جمع می‌کند تا با اورشلیم بجنگند. آنها شهر را می‌گیرند و خانه‌ها را غارت نموده به زنان تجاوز می‌کنند و غنیمت را بین خود تقسیم می‌نمایند. نصف جمعیت را به اسارت می‌برند و نصف دیگر در میان خرابه‌های شهر باقی می‌مانند. **3** آنگاه خداوند، همچون گذشته، به جنگ آن قومه‌ها خواهد رفت. **4** در آن روز، او بر کوه زیتون که در سمت شرقی اورشلیم واقع شده است، خواهد ایستاد و کوه زیتون دو نصف خواهد شد و دره بسیار وسیعی از شرق به غرب به وجود خواهد آورد، زیرا نصف کوه به طرف شمال و نصف دیگر آن به طرف جنوب حرکت خواهد کرد. **5** شما از میان آن دره فرار خواهید کرد و به آن طرف کوه خواهید رسید. آری، فرار خواهید کرد، همان‌گونه که اجداد شما قرن‌ها پیش در زمان غریا، پادشاه یهودا، از زمین لرزه فرار کردند. خداوند، خدای من خواهد آمد و تمامی مقدّسان با او خواهند بود. **6** در آن روز نه آفتاب خواهد بود و نه سرما و نه شبنم، **7** ولی همه جا روشن خواهد بود! آن روز، روز مخصوصی خواهد بود و فقط خداوند می‌داند چه هنگام فرا خواهد رسید. دیگر مانند همیشه شب و روز نخواهد بود، بلکه هوا در شب هم مثل روز روشن خواهد بود. **8** آبهای حیات‌بخش، هم در زمستان و هم در تابستان از اورشلیم جاری خواهد شد؛ نیمی از آن به سوی دریای مدیترانه، و نیمی دیگر به سوی دریای مرده خواهد رفت. **9** در آن روز، خداوند، پادشاه سراسر جهان خواهد بود و مردم تنها او را خواهند پرستید و او را خداوند خواهند دانست. **10** تمامی سرزمین از جبع (مرز شمالی یهودا) تا رمون (مرز جنوبی) دشت پهناوری خواهد شد، ولی اورشلیم در محل مرتفعی قرار خواهد داشت و وسعت آن از دروازه بنیامین تا محل دروازه قدیمی و از آنجا تا دروازه زاپویه، و از برج حنن‌ئیل تا

نخواهد بود.

این است پیام خداوند که به وسیله ملاکی نبی به اسرائیل داده

شد. **2** خداوند می فرماید: «من شما را همیشه دوست داشته ام!»

ولی شما می گوید: «تو چگونه ما را دوست داشته ای؟» خداوند

می فرماید: «من جد شما یعقوب را محبت نمودم، و به این ترتیب

نشان دادم که شما را دوست دارم، ولی عیسو را که برادرش بود رد

کردم و سرزمین کوهستانی او را ویران نمودم و آن را جای شغالهای

بیابان ساختم.» **4** شاید آدمی ها که فرزندان عیسو هستند بگویند:

«ما برمی گردیم و سرزمین ویران خود را دوباره آباد می کنیم.» ولی

خداوند لشکرها را آسمان می گوید: «اگر آن را آباد کنند من دوباره

ویرانش خواهم کرد. سرزمین آنها "سرزمین شرارت" خوانده خواهد شد و

مردمشان به "قومی که خداوند تا ابد بر ایشان خشمناک است"،

مشهور خواهند گردید.» **5** ای قوم اسرائیل، وقتی با چشمان خود

آنچه را که خداوند انجام می دهد ببینید، خواهید گفت: «براستی

که قدرت عظیم خداوند در آن سوی مرزهای ما نیز دیده می شود.»

6 خداوند لشکرها را آسمان به کاهنان می فرماید: «پسر، پدر خود

را و غلام، ارباب خویش را احترام می کند. پس اگر من پدر شما

هستم احترام من کجاست؟ و اگر من ارباب شما هستم، حرمت من

کجاست؟ شما نام مرا بی حرمت کرده اید. می گوید: "ما چگونه نام تو

را بی حرمت کرده ایم؟" **7** شما هنگامی نام مرا بی حرمت می کنید که

قربانیهای ناپاک روی مذبح من می گذارید. بله، با این کارتان مرا

تحقیر می کنید. **8** حیوانات لنگ و کور و بیمار را برای من قربانی

می کنید. آیا این قبیح نیست؟ اگر آن را به حاکم خود هدیه می کردید

آیا او آن را می پسندید و از شما راضی می شد؟ خداوند لشکرها را

آسمان این را می گوید. **9** «دعا می کنید و می گوید: "خدایا، بر ما

رحم کن! خداوند، لطف تو شامل حال ما بشود!" ولی وقتی که چنین

هدایایی می آورید، چطور انتظار دارید دعای شما را اجابت کنم؟»

این است فرموده خداوند لشکرها را آسمان. **10** خداوند لشکرها را

آسمان می فرماید: «ای کاش یکی از شما کاهنان، درها را می بست

تا چنین هدایایی روی مذبح من گذاشته نشود. از شما راضی نیستم و

قربانیهای شما را نمی پذیرم. **11** «نام من در سراسر جهان به وسیله

مردم غیریهود مورد احترام قرار خواهد گرفت و آنها به احترام نام من

بخور خوشبو خواهند سوزانید و قربانیهای پاک تقدیم خواهند کرد.

آری آنها نام مرا با احترام فراوان یاد خواهند کرد. این است فرموده

خداوند لشکرها را آسمان. **12** ولی شما نام مرا بی حرمت می سازید و

مذبح مرا نجس می کنید، زیرا خوراک ناپاک بر آن می گذارید. **13**

خداوند لشکرها را آسمان می فرماید: شما می گوید: "خدمت کردن به

خداوند کار مشکل و خسته کننده ای است"، و از دستورهای من

سرپیچی می کنید. حیوانات دزدیده شده، لنگ و بیمار برای من

قربانی می کنید. آیا فکر می کنید من آنها را از دست شما قبول خواهم

کرد؟ **14** لعنت بر کسی که بخواهد مرا فریب دهد و با آنکه نذر

2

ای کاهنان، به این اخطار خداوند لشکرها را آسمان گوش

دهید: «اگر خود را اصلاح نکنید و نام مرا احترام ننمایید، شما را

به شدت مجازات خواهم کرد، و به جای اینکه شما را برکت دهم،

شما را لعنت خواهم نمود. در واقع از همین حالا شما زیر لعنت

هستید، زیرا اوامر مرا در دل خود جای نمی دهید. **3** «فرزندان شما را

تنبيه می کنم و سرگین حیواناتی را که برابم قربانی می کنید به صورتتان

می باشم و شما را مثل سرگین بیرون می اندازم. **4** آنگاه خواهید فهمید

به این دلیل چنین اخطاری به شما کردم تا شما را به سوی قوانین

و دستورهایی که به جدتان لاری داده بودم، بازگردانم. این است

فرموده خداوند لشکرها را آسمان. **5** هدف از این قوانین این بود که

به کاهنان نسل لاری حیات و آرامش ببخشد تا ایشان با اجرای

آنها نشان دهند که احترام و ترس مرا در دل دارند. **6** کاهنان نسل

لاری قوانین حقیقی را به قوم تعلیم می دادند. نه دروغ می گفتند و

نه تقلب می کردند بلکه از راههای من پیروی نموده، آنچه را که

راست بود به عمل می آوردند. آنها توانستند بسیاری را از راههای

گناه آلود بازگردانند. **7** «کاهنان باید قوانین را تعلیم دهند تا مردم

بتوانند خدا را بشناسند، زیرا کاهنان سخنگویان خداوند لشکرها را

آسمان هستند و مردم باید برای راهنمایی پیش آنها بیایند؛ **8** ولی شما

راههای خداوند را ترک کرده اید و با راهنماییهای خود بسیاری را

از راه راست منحرف ساخته اید. شما عهدی را که با لاری بستم،

شکسته اید. این است فرموده خداوند لشکرها را آسمان. **9** بنابراین،

من شما را در نظر مردم پست و خوار می گردانم، زیرا احکام مرا

نگه نمی دارید و در اجرای قوانین، انصاف را رعایت نمی کنید.»

10 آیا همه ما از یک پدر نیستیم؟ آیا همگی ما به وسیله یک خدا

آفریده نشده ایم؟ پس چرا به یکدیگر خیانت می کنیم و عهدی را که

خدا با پدران ما بست می شکنیم؟ **11** مردم یهودا، در اورشلیم و

در سراسر خاک اسرائیل به خدا خیانت ورزیده، گناه بزرگی مرتکب

شده اند، زیرا مردان یهودا با گرفتن زنان بت پرست، خانه مقدس و

محبوب خداوند را آلوده کرده اند. **12** خداوند تمام کسانی را که

چنین کرده اند خواه کاهن باشند، خواه غیرکاهن، از قوم خود اسرائیل

اخراج خواهد کرد، هرچند برای خداوند لشکرها را آسمان قربانی

تقدیم کنند. **13** شما مذبح خداوند را با اشکهای خود پر می کنید،

زیرا دیگر خداوند هدایای شما را منظور نمی دارد و آنها را با خشنودی

نمی پذیرد. **14** می گوید: «چرا نمی پذیرد؟» دلیلش این است که تو

به همسرت که در جوانی با وی پیوند وفاداری بسته بودی، خیانت

کرده ای و خداوند که شاهد این پیوند بوده، خیانت تو را دیده است.

15 آیا خداوند تو را با همسرت یکی نساخت؟ شما در بدن و روح

مال او هستید. حال، خداوند از شما چه می خواهد؟ او می خواهد که

ملاکی

فرزندان خداشناس داشته باشید. پس مواظب باشید که به همسر خود گفته‌اید؛ ولی شما به او می‌گویید: «بر ضد تو چه گفته‌ایم؟» **14** خیانت نکنید. **16** خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «من از طلاق گفته‌اید: «عبادت خدا و اطاعت از او بی‌فایده است. چرا برای نفرت دارم، و نیز از اینکه کسی ظلم را همچون جامه به تن کند. اعمالمان باید به حضور خداوند لشکری‌های آسمان برویم و اظهار پس مواظب روحهای خود باشید و از خیانت بپرهیزید.» این است فرموده خداوند لشکری‌های آسمان. **17** شما با حرفهایی که می‌زنید و بدکاران کامیاب می‌شوند و با وجود اینکه مرتکب اعمال زشت خداوند را خسته کرده‌اید! می‌پرسید: «با کدام حرفها؟» با این حرفها می‌شوند خدا آنها را مجازات نمی‌کند!» **16** آنگاه کسانی که ترس که می‌گویید: «خدایی که به انصاف داوری می‌کند کجاست؟ مثل اینکه او بدکاران را دوست دارد و از آنها خشنود است!»

3 خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید: «پیام‌آور خود را می‌فرستم تا راه را پیش روی من آماده کند. سپس خداوندی که انتظارش را می‌کشید ناگهان به خانه خود خواهد آمد. آن پیام‌آوری که شما مشتاق دیدارش هستید خواهد آمد و عهد مرا به شما اعلان خواهد کرد.» **2** اما کیست که یاری ایستادن در مقابل او را داشته باشد؟ و کیست که بتواند آمدنش را تحمل کند؟ زیرا او همچون آتش سوزانی است که فلز را تصفیه می‌کند و مثل صابونی است که لباسها را پاک می‌کند. **3** او مانند کسی که فلز را تصفیه می‌کند لایوان را همچون طلا و نقره پاک خواهد کرد تا آنها با دل پاک هدایا را به خداوند تقدیم کنند. **4** آنگاه مثل گذشته، خداوند از هدایایی که مردم یهودا و اورشلیم برایش می‌آورند خشنود خواهد شد. **5** خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید: «من برای داوری به میان شما خواهم آمد و بر ضد بدکاران شهادت خواهم داد یعنی بر ضد جادوگران، زناکاران و دروغ‌گوین، بر ضد تمام کسانی که حق کارگران خود را نمی‌دهند، و کسانی که به بیوه‌زنان، یتیمان و غریبان ظلم می‌کنند و از من نمی‌ترسند.» **6** «من خداوندی تغییرناپذیر هستم. به همین دلیل است که شما، ای نسل یعقوب، تا به حال از بین نرفته‌اید. **7** هر چند شما هم مثل پدران خود از احکام من سرپیچی نکرده‌اید، آنها را به جا نیاورده‌اید، ولی اینک به سوی من بازگشت نمایید و من نیز به سوی شما باز خواهم گشت. این است آنچه خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید. اما شما می‌گویید: مگر ما چه کرده‌ایم که باید بازگشت کنیم؟ **8** «آیا کسی از خدا دزدی می‌کند؟ ولی شما از من دزدی کرده‌اید! می‌پرسید: مقصودت چیست؟» مقصودم دهیکها و هدایاست. **9** ای قوم اسرائیل، همه شما ملعون هستید، زیرا از مال من می‌دزدید. **10** دهیک دارایی خود را به طور کامل به خانه من بیاورید تا خوراک کافی در آنجا باشد. و خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید: به این ترتیب مرا امتحان کنید و ببینید چگونه روزنه‌های آسمان را باز می‌کنم و شما را از برکات خود لبریز می‌سازم! **11** خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید: من حشرات و آفات را از زمین شما دور می‌کنم تا محصولات از بین نرود و تاکستانهایتان میوه فراوان بدهند. **12** همه قومها شما را سعادتمند خواهند خواند، زیرا صاحب سرزمینی با صفا خواهید بود.» این است فرموده خداوند لشکری‌های آسمان. **13** خداوند می‌فرماید که شما بر ضد او سخنان دروغ

4 خداوند لشکری‌های آسمان می‌فرماید: «روز داوری مثل تنوری شعله‌ور فرا می‌رسد و همه اشخاص مغرور و بدکار را مانند کاه می‌سوزاند. آنها مانند درخت تا ریشه خواهند سوخت و خاکستر خواهند شد. **2** «اما برای شما که ترس مرا در دل دارید، آفتاب عدالت با پرتو شفافیش خود طلوع خواهد کرد، و شما شاد و سبکبال مثل گوساله‌هایی که به چراگاه می‌روند، جست و خیز خواهید نمود. **3** و خداوند لشکری‌های آسمان می‌گوید: در آن روزی که من تعیین کرده‌ام، بدکاران را مثل خاکستر زیر پای خود له خواهید کرد. **4** «دستورها و قوانینی را که بر کوه سینا توسط خدمتگزار خود موسی به همه قوم اسرائیل دادم به یاد داشته باشید و از آنها اطاعت کنید. **5** «پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و هولناک داوری خداوند، من ایلای نبی را برای شما می‌فرستم. **6** او دل پدران را به سوی فرزندان، و دل فرزندان را به سوی پدران متمایل خواهد ساخت، و این باعث خواهد شد که من سرزمین شما را ویران نکنم.»

در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند.

لوقا 23:34

عیسی در دوران سلطنت هیروдіس، در شهر بیت‌لحم، در دیار

یهودیه، چشم به جهان گشود. در آن زمان، چند مُغ از مشرق‌زمین

این است شجره‌نامه عیسی مسیح، پسر داوود، پسر ابراهیم. به اورشلیم آمده، پرسیدند: **2** «کجاست آن نوزاد که باید پادشاه

2 ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر یهود گردد؟ ما طالع ستاره او را در شرق دیده‌ایم و آمده‌ایم تا او را

یهودا و برادران او. **3** یهودا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تamar نام بیرستم». **3** چون این خبر به گوش هیروдіس پادشاه رسید، او و همه

داشت)، فارص پدر حصرون بود، و حصرون پدر رام. **4** رام پدر مردم اورشلیم با او، مضطرب شدند. **4** او همه کاهنان اعظم و

عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود. **5** علمای دین قوم یهود را فرا خواند و از ایشان پرسید: «مسیح موعود

سلمون پدر بوغز بود (که مادرش راحاب بود)، بوغز پدر عویید (که کجا باید متولد شود؟» **5** ایشان پاسخ دادند: «در بیت‌لحم یهودیه،

مادرش روت نام داشت)، و عویید پدر یسعی بود. **6** یسعی پدر داوود چرا که نبی چنین نوشته است: **6** تو ای بیت‌لحم که در سرزمین

پادشاه بود و داوود پدر سلیمان (که مادرش قبل از او را بود). **7** یهودا هستی، در میان شهرهای مهم یهودا، به هیچ وجه کمترین

سلیمان پدر رحبعام بود، و رحبعام پدر ابیا، و ابیا پدر آسا بود. **8** آسا پدر یهوذاشاف بود، و یهوذاشاف پدر یورام، و یورام پدر عزیا بود. **9** عزیا

پدر یوتام، یوتام پدر آحاز، و آحاز پدر حزقیا بود. **10** حزقیا پدر حضور خود فراخواند و زمان دقیق ظهور ستاره را از آنان جویا شد.

مَنَسی، منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. **11** یوشیا پدر یکنیا و **8** پس ایشان را روانه بیت‌لحم کرده، گفت: «بروید و به‌دقت آن

برادران او بود که در زمان تبعید بنی‌اسرائیل به بابل، به دنیا آمدند. کودک را جستجو کنید. چون او را یافتید، نزد من بازگردید و مرا آگاه

12 بعد از تبعید به بابل: یکینیا پدر سالتی‌ئیل و سالتی‌ئیل پدر زروبابیل ساید تا من نیز رفته، او را بیرستم». **9** ایشان پس از شنیدن سخنان

بود. **13** زروبابیل پدر ابی‌هود بود، ابی‌هود پدر ایلیاقیم، و ایلیاقیم پادشاه به راه افتادند، و ستاره‌ای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به

پدر عازور. **14** عازور پدر صادوق، صادوق پدر یاکین، و یاکین بیت‌لحم هدایت کرد. آن ستاره پیشاپیش ایشان حرکت کرد تا بالای

پدر ایلی‌هود بود. **15** ایلی‌هود پدر العازار، العازار پدر متان، و متان مکانی که کودک بود، توقف کرد. **10** وقتی ایشان آن ستاره را

پدر یعقوب بود. **16** یعقوب پدر یوسف، و یوسف نیز شوهر مریم دیدند، از شادی در پوست خود نمی‌گنجیدند! **11** آنگاه وارد آن

بود. از مریم، عیسی، که لقبش مسیح بود، به دنیا آمد. **17** به این خانه شدند، و کودک را با مادرش، مریم، دیدند. پس پیشانی بر

ترتیب، همه آنان که نامشان در بالا برده شد، از ابراهیم تا داوود، خاک نهاده، کودک را پرستش کردند. سپس صندوق‌های خود را

چهارده نسل، و از داوود تا زمان تبعید یهودیان به بابل، چهارده نسل، گشوده، هدایایی از طلا و کُندُر و مُر، به پیشگاهش تقدیم کردند.

و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند. **18** واقعه **12** چون زمان بازگشت فرا رسید، راه دیگری را در پیش گرفتند، زیرا

ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد خدا در خواب به آنها فرموده بود که نزد هیروдіس باز نگردند. **13**

یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلوم شد که مریم به‌واسطه پس از رفتن مُغان، فرشته خداوند در خواب بر یوسف ظاهر شد و

روح‌القدس آبستن شده است. **19** یوسف، شوهر او، مرد نیک و گفت: «برخیز و کودک و مادرش را برداشته، به مصر فرار کن، و

خداشناسی بود و نمی‌خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس همان جا بمان تا به تو خبر دهم؛ زیرا هیروдіس در جستجوی کودک

تصمیم گرفت بی‌سر و صدا از او جدا شود. **20** او غرق در چنین خواهد بود تا او را به قتل برساند». **14** او همان شب برخاست، مریم

افکاری بود که فرشته‌ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و کودک را برداشته، رهسپار مصر شد، **15** و تا زمان مرگ هیروдіس

به او گفت: «یوسف، ای پسر داوود، از ازدواج با مریم هراسان در آنجا ماند. پس آنچه خداوند به زبان یکی از انبیا پیشگویی کرده

مباش، زیرا کودکی که در رحم اوست از روح‌القدس است. **21** او بود، جامه عمل پوشید که «پسر خود را از مصر فرا خواندم». **16**

پسری به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که چون هیروдіس بی‌برد که مُغان فریش داده‌اند، سخت به خشم آمده،

او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید». **22** تمام اینها سربازانی فرستاد تا در بیت‌لحم و در آن نواحی، تمام پسران دو ساله

اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به‌واسطه نبی خود فرموده بود، جامه عمل و کوچکتر را، مطابق زمانی که از مُغان تحقیق کرده بود، به قتل

پیوشد که: **23** «دختری باره آبستن شده، پسری به دنیا خواهد برسانند. **17** اینچنین آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامه

آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند». (عمانوئیل به زبان عبری به عمل پوشید: **18** «صدای زاری و ماتم از رame به گوش می‌رسد.

معنی «خدا با ما» است.) **24** چون یوسف بیدار شد، طبق دستور راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلی‌اش بدهند، چرا

فرشته خداوند عمل کرد و مریم را به خانه‌اش آورد تا همسر او باشد؛ که آنها دیگر نیستند». **19** پس از مرگ هیروдіس، فرشته خداوند در

25 اما با او همبستر نشد تا او پسرش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: **20** «برخیز و

کودک و مادرش را بردار و به سرزمین اسرائیل بازگرد، زیرا کسانی که قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند». **21** پس یوسف برخاست و

«عیسی» نام نهاد.

4 آنگاه روح خدا عیسی را به بیابان برد تا در آنجا ابلیس او را وسوسه و آزمایش کند. **2** او پس از آنکه چهل شبانه روز را در روزه به سر برد، بسیار گرسنه شد. **3** در این حال، آن وسوسه‌کننده به سراغ او آمد و گفت: «اگر پسر خدا هستی، به این سنگها بگو تا نان شوند.» **4** اما عیسی به او فرمود: «نوشته شده که: "انسان تنها به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر می‌شود.»» **5** سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدس برد و بر روی بام معبد قرار داد، **6** و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، چون نوشته شده است: "به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد.»» **7** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده که: "خداوند، خدای خود را آزمایش نکن.»» **8** سپس ابلیس او را به قلعه کوهی بسیار بلند برد و تمام ممالک جهان، و شکوه و جلال آنها را به او نشان داد، **9** و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرستش کنی، همه اینها را به تو خواهم بخشید.» **10** عیسی به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدس آمده: "خداوند، خدای خود را پرست و تنها او را عبادت کن.»» **11** آنگاه ابلیس از او دور شد و فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند. **12** وقتی عیسی از دستگیری یحیی آگاهی یافت، دیار یهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت. **13** ابتدا به شهر ناصره رفت و پس از مدتی، رهسپار کفرناحوم شد، شهری که در کرانه دریاچه جلیل، در ناحیه زبولون و نفتالی واقع بود. **14** به این ترتیب، آنچه خدا از زبان اشعای نبی گفته بود، انجام شد: **15**

«خطه زبولون و نفتالی، کنار دریاچه، آن سوی اردن و تا خود جلیل، که بیگانگان در آن زندگی می‌کنند؛ **16** مردمانی که در تاریکی به سر می‌بردند، نوری عظیم دیدند، و بر آنان که در دیاری ساکن بودند که مرگ بر آن سایه افکنده بود، نوری تابید.» **17** از آن هنگام، عیسی به اعلام پیام خدا شروع کرد که: «از گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک شده است.» **18** روزی عیسی در کناره دریاچه جلیل قدم می‌زد که دو برادر را دید به نامهای شمعون، ملقب به پطرس، و برادرش آندریاس که تور به دریا می‌انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. **19** عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان خواهم داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید کنید.» **20** ایشان نیز بی‌درنگ توره‌های خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. **21** قدری جلوتر از آنجا، دو برادر دیگر یعنی یعقوب و یوحنا را دید که با پدرشان زید در قایق نشسته بودند و توره‌های خود را تعمیر می‌کردند. او ایشان را نیز دعوت کرد تا به دنبالش بروند. **22** ایشان بی‌درنگ، قایق و پدر خود را رها کرده، به دنبال او به راه افتادند. **23** عیسی در سرتاسر دیار جلیل می‌گشت و در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و مژده ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا می‌بخشید. **24** شهرت او در سراسر سوریه پیچید، و مردم همه بیماران را که به انواع مرضها و

کودک و مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. **22** اما چون شنید که پسر آرکلائوس پسر هیروдіس، به جای پدرش در یهودیه سلطنت می‌کند، ترسید به آنجا برود؛ و پس از آنکه در خواب به او هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت **23** و در شهر ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود، جامه عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

3 در آن روزها، یحیای تعمیددهنده ظهور کرد. او در بیابان یهودیه موعظه می‌کرد و به مردم می‌گفت: **2** «از گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان به‌زودی فرا خواهد رسید.» **3** او همان است که اشعای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیابان که بانگ بر می‌آورد: راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او هموار سازید!» **4** لباس یحیی از پشم شتر، کمر بند او از چرم، و خوراکش ملخ و عسل صحرائی بود. **5** مردم از اورشلیم و از سراسر دیار یهودیه و تمامی دره اردن، نزد او به بیابان می‌رفتند. **6** آنان به گناهان خود اعتراف کرده، در رود اردن از او تعمید می‌گرفتند. **7** اما وقتی دید که بسیاری از فریسیان و صدوقیان نزد او می‌آیند تا تعمید بگیرند، به ایشان گفت: «ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب آینده خدا بگریزد؟ **8** با رفتارشان نشان دهید که واقعاً توبه کرده‌اید. **9** این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این سنگهای بیابان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد! **10** اکنون تیشه بر ریشه درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد، بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد. **11** من آنانی را که از گناهانشان توبه می‌کنند با آب تعمید می‌دهم، اما شخص دیگری خواهد آمد که مقامش بسیار برتر از من است، آنقدر که من شایسته نیستم کفشهایش را پیش پایش بگذارم. او شما را با روح‌القدس و آتش تعمید خواهد داد. **12** او آماده است تا با چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی خواهد سوزاند.» **13** در آن زمان، عیسی از دیار جلیل به سوی رود اردن به راه افتاد تا در آنجا از یحیی تعمید گیرد. **14** ولی یحیی سعی کرد مانع او شود، و گفت: «این منم که باید از تو تعمید بگیرم. چرا تو نزد من می‌آیی؟» **15** اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام بشود، زیرا باید هرآنچه را که اراده خداست انجام دهم.» پس یحیی راضی شد که او را تعمید دهد. **16** پس از تعمید، در همان لحظه که عیسی از آب بیرون می‌آمد، آسمان باز شد و یحیی روح خدا را دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. **17** آنگاه ندایی از آسمان در رسید که «این است پسر عزیز من، که از او خوشنودم.»

دردها دچار بودند، و نیز دیوزدگان، افراد دچار صرع و معلولان را نزد عیسی می‌آوردند و او ایشان را شفا می‌بخشید. 25 او به هر جا که قدم می‌گذاشت، انبوه جمعیت از دیار جلیل، منطقه دِکاپولیس، شهر اورشلیم و سرتاسر دیار یهودیه، و از شرق رود اردن، به دنبالش به راه می‌افتادند.

دوست ناسزا بگویی، سزوار آتش جهنم خواهی بود. (Geenna

5 روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده‌اند. پس به بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند. 2 آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان و فرمود: 3 «خوشا به حال فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 4 «خوشا به حال ماتم‌زدگان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. 5 «خوشا به حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین خواهند گشت. 6 «خوشا به حال آنان که گرسنه و تشنه عدل و انصاف هستند، زیرا سیر خواهند شد. 7 «خوشا به حال آنان که بر دیگران رحم می‌کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد. 8 «خوشا به حال پاک‌دلان، زیرا خدا را خواهند دید. 9 «خوشا به حال آنان که برای برقراری صلح در میان مردم کوشش می‌کنند، زیرا ایشان فرزندان خدا نامیده خواهند شد. 10 «خوشا به حال آنان که در راه عدالت آزار می‌بینند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. 11 «خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند و درباره شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی در مورد شما بر زبان بیاورند. 12 شاد و خوشحال باشید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با انبیای قدیم نیز چنین کردند. 13 «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن بازگرداند؟ دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه بیرون انداخته شود و مردم آن را پایمال کنند. 14 «شما نور جهانی، همچون شهری که بر تپه‌ای بنا شده و نمی‌توان آن را از دیده‌ها پنهان ساخت. 15 همچنین چراغ را روشن نمی‌کنند تا آن را زیر کاسه‌ای بگذارند، بلکه آن را روی چراغدان می‌گذارند تا به همه کسانی که در خانه هستند، روشنائی ببخشند. 16 به همین شکل، بگذارید کارهای نیک شما مانند نور بر مردم بتابد، تا آنها این کارها را ببینند و پدر آسمانی‌تان را ستایش کنند. 17 «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات موسی و نوشته‌های انبیای گذشته را منسوخ و باطل سازم، بلکه آمده‌ام تا آنها را به انجام رسانم. 18 برآستی به شما می‌گویم که آسمان و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. 19 پس اگر کسی کوچکترین حکم را نادیده بگیرد و به دیگران نیز تعلیم دهد که چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خوانده خواهد شد. اما هر که از احکام خدا اطاعت نماید و آنها را تعلیم دهد، در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد. 20 «این هشدار را نیز به شما می‌دهم: تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریسیان

بخواید، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواید، او را دست خالی روانه نکن. **43** «شنیده‌اید که می‌گویند: "همسایه‌ات را دوست بدار" و با دشمنت دشمنی کن. **44** اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید، و برای آنان که به شما جفا می‌رسانند، دعای خیر کنید. **45** که ایشان پاداش خود را به تمامی دریافت کرده‌اند. **17** اما تو وقتی اگر چنین کنی، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل کرده‌ای. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدن و هم بر نیکان می‌تاباند و از روژه تو باخبر نشود جز پدرت که نادیدنی است؛ و او از آنچه در باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌باراند. **46** اگر فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی باجگیران فاسد نیز چنین می‌کنند. **47** اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنید، چه فرقی با دیگران دارید؟ حتی بت‌پرستان نیز چنین می‌کنند. **48** پس شما باید کامل باشید، همان‌گونه که پدر آسمانی شما کامل است.

6 «مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیاورید، به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد پدر آسمانی‌تان پاداشی نخواهید داشت. **2** هرگاه به فقری کمک می‌کنی، مانند ریاکاران عمل نکن، مانند آنان که در کنیسه‌ها و در کوچه و بازار جار می‌زنند تا مردم تحسین‌شان کنند. برآستی به شما می‌گویم که ایشان پاداش خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند. **3** اما وقتی به کسی صدقه‌ای می‌دهی، نگذار حتی دست چپت از کاری که دست راست می‌کند، آگاه شود، **4** تا نیکویی تو در نهان باشد. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را می‌بیند، تو را پاداش خواهد داد. **5** «و اما دربارهٔ دعا. هرگاه دعا می‌کنی، مانند ریاکاران نباش که دوست دارند در ملأ عام، در گوشه و کنار خیابانها و در کنیسه‌ها دعا کنند، تا همه ایشان را ببینند. برآستی به شما می‌گویم، ایشان پاداش خود را تماماً از مردم دریافت کرده‌اند. **6** اما تو هرگاه که دعا می‌کنی، به اتفاق برو و در را پشت سرت ببند، و در خلوت دل، به درگاه پدر دعا کن. آنگاه پدر آسمانی‌ات که امور نهان را می‌بیند، به تو پاداش خواهد داد. **7** «وقتی دعا می‌کنی، مانند کسانی که خدای حقیقی را نمی‌شناسند، وردهای بی‌معنی تکرار نکنید. ایشان گمان می‌کنند که با تکرار زیاد، دعایشان مستجاب می‌شود. **8** شما مانند ایشان نباشید، زیرا پدر آسمانی شما به‌خوبی آگاه است به چه نیاز دارید، حتی پیش از آنکه از او درخواست کنید. **9** «پس شما این گونه دعا کنید: «ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. **10** ملکوت تو بیاید. خواست تو آنچنان که در آسمان انجام می‌شود، بر زمین نیز به انجام رسد. **11** نان روزانه ما را امروز به ما عطا فرما. **12** گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آثانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. **13** و نگذار که تسلیم وسوسه شویم، بلکه ما را از آن شریر رهایی ده. زیرا ملکوت و قدرت و جلال تا ابد از آن توست. آمین!» **14** «اگر آثانی را که در حق شما گناه می‌کند ببخشید، پدر آسمانی‌تان نیز شما را خواهد بخشید. **15** اما اگر گناهان دیگران را نبخشید، پدرتان نیز گناهان شما را نخواهد

7 «در مورد دیگران قضاوت نکنید، تا خودتان مورد قضاوت قرار نگیرید. **2** زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاوت قرار دهید و برایشان

رای صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضاوت خواهد شد. و با آمد، و باد و توفان بر آن خانه وزید، خراب نشد، زیرا روی صخره بنا همان معیاری که دیگران را قضاوت کنید، خود نیز مورد قضاوت قرار شده بود. **26** اما هر که تعالیم مرا بشنود و از آنها اطاعت نکند، خواهید گرفت. **3** چرا پُر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر نادان است. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر شن و ماسه بنا چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **4** چگونه جرأت می‌کنی به برادرت کرد. **27** وقتی باران و سیل آمد و باد و توفان بر آن خانه وزید، چنان بگویی: “بگذار پر کاه را از چشمم درآورم”، حال آنکه خودت تیر خراب شد که اثری از آن باقی نماند». **28** وقتی عیسی بیان این امور چوبی در چشم داری؟ **5** ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود را به پایان رساند، جماعت از تعلیم او شگفت‌زده شدند، **29** زیرا با درآور، آنگاه می‌توانی بهتر ببینی تا پر کاه را از چشم برادرت درآوری. قدرت و اقتدار به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین یهود.

6 «آنچه مقدس است به سگها ندهید، و مرواریدهای خود را جلوی خوکها نیندازید، زیرا آنها مرواریدها را لگدمال می‌کنند و برگشته، به شما حمله‌ور می‌شوند. **7** «درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بجوید تا پیدا کنید؛ بکوبید تا در به روی شما باز شود. **8** زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد کرد، و هر که بکوبد، در به رویش باز خواهد شد. **9** کدام یک از شما اگر فرزندش از او نان بخواهد، به او سنگ می‌دهد؟ **10** یا اگر ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **11** پس اگر شما اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانتان بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، هدایای خوب عطا خواهد کرد. **12** پس با مردم آن گونه رفتار کنید که انتظار دارید با شما رفتار کنند. این است اصل تورات و کتب انبیا. **13** «تنها با عبور از در تنگ می‌توانید به ملکوت خدا دست یابید. راهی که به سوی هلاکت می‌رود بسیار عریض است و دروازه‌اش بسیار وسیع، و کسانی که آن را انتخاب می‌کنند، بسیار تنگ **14** اما دری که به روی حیات جاودان گشوده می‌شود، بسیار تنگ است و راهش نیز باریک، و تنها عده کمی به آن راه می‌یابند. **15** «مراقب پیامبران دروغین باشید، آنها که در لباس میش بی‌آزار نزد شما می‌آیند، اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند. **16** ایشان را می‌توانید از میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوه عملکردشان. آیا انگور را از بوته خار یا انجیر را از تخس می‌چینند؟ **17** درخت خوب، میوه خوب می‌دهد و درخت بد، میوه بد. **18** درخت خوب نمی‌تواند میوه بد بدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوه خوب بدهد. **19** پس هر درختی که میوه بد بدهد، بریده شده، در آتش انداخته می‌شود. **20** بله، همان‌طور که درخت را از میوه‌اش می‌شناسند، شما نیز می‌توانید مردم را از اعمالشان بشناسید. **21** «گمان مبرید هر که مرا “خداوند! خداوند! خداوند!” صدا کند، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آنانی وارد خواهند شد که اراده پدر آسمانی مرا در عمل به‌جا آورند. **22** در روز داوری، بسیاری به من خواهند گفت: “خداوند! خداوند! ما به نام تو نبوت کرده، پیام تو را به مردم رساندیم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را اخراج کردیم، و معجزات بسیاری به نام تو انجام دادیم.” **23** اما من با صراحت پاسخ خواهم داد: “هرگز شما را نشناختم. از من دور شوید، ای بدکاران.” **24** «هر که به تعالیم من گوش فرا می‌دهد و به آنها عمل می‌کند، شخصی داناست. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر صخره‌ای محکم بنا کرد. **25** هر چه باران بارید و سیل

به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و آرمزیده شد»، یا اینکه بگویم «برخیز و راه برو»؟ 6 پس اکنون به مرض‌های ما را حمل کرد.» 18 وقتی عیسی دید که جمعیت بزرگی شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان نزد او گرد می‌آیند، به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.» را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیج کرد و گفت: «برخیز و بستر را 19 در آن لحظه، یکی از علمای دین یهود نزد او آمد و گفت: جمع کن و به خانه برو!» 7 آن مرد از جا پرید و به خانه رفت! «استاد، هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» 20 اما عیسی 8 وقتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرا گرفت. ایشان به او گفت: «روبه‌ها برای خود لانه دارند و پرندگان، آشیانه؛ اما خدا را شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است. 9 پسر انسان جایی ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» 21 یکی دیگر از شاگردانش به او گفت: «شروم، اجازه بفرما تا اول به خانه جایگاه باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی بازگردم و پدرم را دفن کنم.» 22 اما عیسی به او گفت: «دنبال کن!» او بلافاصله به دنبال عیسی راه افتاد. 10 روزی عیسی و من بیا، و بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند.» 23 آنگاه عیسی بر سر راه خود، به یک باجگیر برخورد به نام متی، که در عیسی سوار قایق شد و شاگردانش نیز او را دنبال کردند. 24 ناگهان دریاچه دچار توفانی سخت شد، به طوری که قایق نزدیک بود غرق شود. اما عیسی در خواب بود. 25 شاگردانش به او نزدیک شدند و بیدارش کرده، فریادکنان گفتند: «شرو ما، به دامان برس؛ نزدیک است غرق شویم!» 26 عیسی پاسخ داد: «ای کم‌ایمانان! چرا چنین وحشت کرده‌اید؟ سپس برخاست و بر باد و امواج نهیب زد، و آرامشی کامل پدید آمد. 27 شاگردان که حیرت‌زده شده بودند، به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه شخصی است که حتی باد و امواج نیز از او فرمان می‌برند!» 28 وقتی عیسی به آن طرف دریاچه، عیسی آمده، از او پرسیدند: «چرا ما و فریسیان روزه می‌گیریم، اما به ناحیه جَذَریان رسید، دو مرد دیوذه به او برخوردند. آن دو در قبرستان زندگی می‌کردند و چنان خشن و وحشی بودند که کسی جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند. 29 آنها فریاد زدند: «ای پسر خدا، با ما چه کار داری؟ آیا آمده‌ای تا قبل از زمانی که خدا تعیین کرده، ما را عذاب دهی؟» 30 از قضا، کمی دورتر یک گله خوک می‌چرید. 31 پس ارواح پلید از عیسی خواهش کرده، گفتند: «اگر و صله آب رفت، از آن لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر می‌خواهی ما را بیرون کنی، ما را به درون این گله خوکها بفرست.» می‌شود. 17 همینطور شراب تازه را در مشکهای کهنه نمی‌ریزند، زیرا عیسی به آنها گفت: «بسیار خوب، بروید.» ارواح پلید از وجود آن دو مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام گله، از سراسیمگی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. 33 خوک‌چرانها فرار کرده، به شهر رفتند و به همه گفتند که بر آن دو دیوذه چه گذشت. 34 در نتیجه، تمام اهالی شهر بیرون ریختند تا عیسی را ببینند، و وقتی او را دیدند، از او التماس کردند که از آنجا برود و ایشان را به حال خودشان بگذارد.

9

پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف دریاچه بود، بازگشت. 2 آنگاه مرد مفلوچی را که روی تشکی دراز کشیده بود، نزد او آوردند. عیسی وقتی ایمان ایشان را دید، به آن مرد مفلوج گفت: «فرزندم، ناامید نباش! گناهانت بخشیده شد!» 3 بعضی از علمای دین که در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند: «کفر می‌گویند! آیا او فکر می‌کند خداست؟» 4 عیسی که از افکار ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلیدی به دل خود راه می‌دهید؟ 5 گفتن کدام یک آسانتر است؟ اینکه بگویم "گناهانت است!" اما آنها به او خندیدند! 25 سرانجام وقتی مردم را بیرون

کردند، عیسی به داخل رفته، دست دختر را گرفت، و دختر از جای خود برخاست. 26 خبر این معجزه در سراسر آن نواحی پیچید. 27 وقتی عیسی از خانه آن دختر بیرون آمد، دو مرد نابینا به دنبال او افتاده، فریاد می‌زدند: «ای پسر داوود پادشاه، بر ما رحم کن.» 28 آنان با عیسی وارد خانه‌ای شدند که در آن اقامت داشت. عیسی از ایشان پرسید: «آیا ایمان دارید که می‌توانم چشمان شما را باز کنم؟» گفتند: «بله، ای سرور، ایمان داریم.» 29 پس او دست بر چشمان ایشان گذاشت و فرمود: «مطابق ایمانتان برایتان انجام شود!» 30 ناگهان چشمان ایشان باز شد و توانستند ببینند! عیسی با تأکید به ایشان فرمود: «در این مورد به کسی چیزی نگویید.» 31 اما ایشان بیرون رفتند و شهرت او را در سراسر آن منطقه پخش کردند. 32 وقتی عیسی و شاگردانش از آنجا خارج می‌شدند، مردی دیوذه را که نمی‌توانست سخن بگوید، نزد او آوردند. 33 پس وقتی عیسی آن روح پلید را از آن مرد لال بیرون راند، او شروع به حرف زدن کرد. جماعت غرق حیرت شدند و گفتند: «در اسرائیل هرگز چنین چیزی دیده نشده است.» 34 اما فریسیان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» 35 در آن زمان، عیسی به تمام شهرها و دهات آن منطقه گشته، در کنیسه‌ها تعلیم می‌داد و مؤده ملکوت خدا را اعلام می‌کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا می‌بخشید. 36 وقتی جماعت را دید، دلش به حال آنها سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شیان، سردرگم و درمانده بودند. 37 پس به شاگردانش گفت: «محصول بسیار است، اما کارگر کم.» 38 پس از صاحب محصول درخواست کنید تا برای جمع‌آوری محصول، کارگران بیشتری بفرستد.»

10

آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و به ایشان اقتدار داد تا ارواح پلید را بیرون کنند و هر نوع بیماری و مرض را شفا دهند. 2 این است نامهای آن دوازده رسول: شمعون (معروف به پطرس) و آندریاس (برادر پطرس)؛ یعقوب (پسر زیدی) و یوحنا (برادر یعقوب) 3 فیلیپ، برتولما، توما، متی (باجگیر معروف)، یعقوب (پسر حلفی)، تداوی، 4 شمعون (عضو حزب فداییان) و یهوذا اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). 5 عیسی این دوازده رسول را با این دستورالعمل‌ها به مأموریت فرستاد و به ایشان فرمود: «نزد غیریهودیان و سامریان نروید، 6 بلکه فقط نزد قوم اسرائیل بروید که گوسفندان گمشده خدا هستند. 7 بروید و به ایشان اعلام کنید که ملکوت آسمان نزدیک است. 8 بیماران را شفا دهید، مردگان را زنده کنید، جذامی‌ها را شفا بخشید، و ارواح پلید را از وجود افراد بیرون کنید. مفت دریافت کرده‌اید، مفت هم بدهید. 9 در کمربندهایتان، سکه‌های طلا یا نقره یا مس با خود نبرید، 10 حتی کوله‌بار و کفش و لباس اضافی و چوبدستی نیز برندارید. بگذارید مردم از شما پذیرایی کنند، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است. 11 هرگاه وارد شهر یا دهکده‌ای می‌شوید، شخص شایسته‌ای

را بجوید، و تا هنگام ترک آن محل، در خانه‌اش بمانید. 12 وقتی وارد خانه‌ای می‌شوید، برای آن خیر و برکت بطلبید. 13 اگر معلوم شود که آن خانه شایسته است، خیر و برکتی که برای آن طلبیدید، بر آن قرار خواهد گرفت. اگر شایسته نباشد، برکت به خودتان باز خواهد گشت. 14 اگر اهل خانه‌ای یا شهری به شما اجازه ورود ندادند، و یا به سختناتن گوش نسرزدند، گرد و خاک آنجا را به هنگام ترک محل، از پاهایتان بتکانید. 15 برآستی به شما می‌گویم که در روز داوری، وضع شهرهای فاسد سُدم و غموره بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود. 16 «من شما را همچون گوسفندان به میان گرگها می‌فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی‌آزار. 17 اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محاکم خواهند سپرد، و در کنیسه‌ها شلاق خواهند زد. 18 بله، به خاطر من شما را برای محاکمه نزد والیان و پادشاهان خواهند برد. اما این فرصتی خواهد بود تا درباره من به فرمانروایان و غیریهودیان شهادت دهید. 19 «وقتی شما را بازداشت می‌کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ دهید یا چه بگویید، زیرا کلمات مناسب به‌موقع به شما عطا خواهد شد. 20 زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح پدر شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت. 21 «برادر، برادر خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. 22 همه مردم به خاطر من از شما متفر خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل کند، نجات خواهد یافت. 23 «هرگاه شما را در شهری آزار رسانند، به شهری دیگر بگریزید. برآستی به شما می‌گویم که پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پسر انسان خواهد آمد. 24 شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش بالاتر نیستند. 25 کافی است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر مرا که سرپرست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضای خانواده‌ام را با چه نامهای بدتری خواهند خواند. 26 ولی از آنان که شما را تهدید می‌کنند نترسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند. 27 «سخنانی که اکنون در تاریکی به شما می‌گویم، آنها را در روز روشن بیان کنید. هر چه را که در گوش شما می‌گویم، بر باهما اعلام کنید تا همه بشنوند. 28 «نترسید از کسانی که می‌توانند فقط جسمتان را بکشند، اما نمی‌توانند به روحتان آسیبی برسانند. فقط از خدا ترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در جهنم هلاک کند. (Geenna g1067) 29 نیت دو گنجشک

کرد. **34** «گمان مبرید که آمدهام صلح به زمین بیاورم! نیامدهام تا می‌کردند. **14** و اگر حاضرید آنچه را که می‌گویم بپذیرید، او همان صلح بیاورم، بلکه تا شمشیر بیاورم. **35** من آمدهام تا» پسر را علیه پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش برانگیزم. **36** به‌طوری که اهل خانهٔ شخص، دشمنان او خواهند بود.» **37** «اگر پدر یا مادر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید؛ و اگر پسر یا دختر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید. **38** هر که حاضر نباشد وقت خود را صرف خوردن و نوشیدن نمی‌کرد، می‌گوید: «دیو زده صلیب خود را بردارد و از من پیروی کند، شایسته نیست که از آن است.» **19** اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و من باشد. **39** هر که بخواد جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد، آن را خواهد یافت. **40** «هر که شما را بپذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستندهٔ مرا پذیرفته است. **41** هر که پیامبری را به‌عنوان فرستاده‌ای از سوی خدا بپذیرد، خود نیز پاداش یک پیامبر را دریافت خواهد کرد، و هر که شخص صالحی را به خاطر صالح بودنش بپذیرد، پاداشی مانند پاداش او خواهد یافت. **42** و اگر کسی به این کوچکان، از آن رو که شاگرد منند، حتی یک لیوان آب خنک بدهد، برآستی به شما می‌گویم، بی‌پاداش نخواهد ماند.»

11 عیسی پس از آنکه این دستورالعمل‌ها را به آن دوازده شاگرد خود داد، از آنجا روانه شد تا در شهرهای سرتاسر آن منطقه تعلیم دهد و موعظه کند. **2** وقتی یحیی که در زندان بود، خبر کارهای مسیح را شنید، شاگردان خود را نزد او فرستاد تا از او بپرسند: **3** «آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» **4** عیسی در جواب ایشان فرمود: «نزد یحیی بازگردید و آنچه شنیدید و دیدید، برای او بیان کنید که **5** چگونه ناپتایان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذامی‌ها شفا می‌یابند، ناشنویان بشنوا می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. **6** و به او بگویید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» **7** وقتی شاگردان یحیی می‌رفتند، عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت دربارهٔ او و فرمود: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ **8** یا انتظار داشتید مردی را ببینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس بر تن دارند، در قصرهای پادشاهان زندگی می‌کنند. **9** آیا رفته بودید پیامبری را ببینید؟ بله، به شما می‌گویم که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. **10** یحیی همان کسی است که در کتب مقدس درباره‌اش سبک.»

نوشته شده: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت.» **11** «برآستی به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحیی تعمیددهنده نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان بزرگتر از اوست. **12** و از زمان شروع رسالت یحیی تاکنون، ملکوت آسمان با قدرت و شدت رو به گسترش است، و زورمندان به آن حمله‌ور می‌شوند. **13** زیرا همهٔ انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوت عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی

داوود پادشاه و یارانش گرسنه بودند، چه کردند؟ 4 او وارد معبد تجزیه شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد شد و خودش و همراهانش با خوردن گرده‌های نان حضور، احکام مانند؟ 27 و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه مذهبی را زیر پا گذاشتند، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، بخورند. 5 یا مگر در تورات موسی خوانده‌اید که کاهنانی که در ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! 28 معبد مشغول خدمت هستند، اجازه دارند حتی در روز شبات نیز کار اما اگر من به‌وسیله روح خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید کنند؟ 6 به شما می‌گویم در اینجا کسی هست که از معبد نیز بزرگتر که ملکوت خدا به میان شما آمده است. 29 و نیز چگونه امکان است. 7 اما اگر معنی این جمله از کتب مقدس را درک می‌کردید دارد شخص به خانه مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را که می‌فرماید: «من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی قربانی تقدیم کنید»، در آن صورت، شاگردان مرا که خطایی نکرده‌اند که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. 30 «هر که با من محکوم نمی‌کردید. 8 زیرا پسر انسان، صاحب اختیار شبات نیز نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من هست.» 9 آنگاه عیسی به کنیسه آنها رفت، 10 و در آنجا مردی را کار می‌کند. 31 «پس به شما می‌گویم، هر نوع گناه و هر کفری دید که دستش از کار افتاده بود. فریسی‌ها از عیسی پرسیدند: «آیا قابل بخشایش است - به‌جز کفر به روح‌القدس که هرگز آمرزیده شریعت به شخص اجازه می‌دهد در روز شبات کسی را شفا دهد؟» نخواهد شد. 32 هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل البته آنها قصد داشتند از پاسخ او بهانه‌ای بیابند تا بر او اتهام وارد بخشایش است، اما هر که برضد روح‌القدس سخن گوید، هرگز سازند. 11 عیسی در پاسخ فرمود: «اگر یکی از شما گوسفندی داشته باشد که در روز شبات در گودالی بیفتد، آیا برای بیرون آوردن آن، کاری انجام نخواهید داد؟ 12 اما ارزش انسان چقدر بیشتر از گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شبات روا گوسفند است! 13 آنگاه به آن مرد گفت: «دست را دراز کن!» و وقتی بد است، چگونه می‌توانید سخنان نیکو و درست بر زبان بیاورید؟ چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. 14 پس از آن فریسی‌ها بیرون رفتند و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه بچینند. 15 اما عیسی که از توطئه آنان آگاه بود، آن ناحیه را ترک شیر از خزانه دل بدش، چیزهای شیرانه. 36 این را نیز به شما گفت، و عده زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را شفا بخشید، 16 اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که او کیست. 17 و به این ترتیب، پیشگویی اشعایی نبی درباره او به انجام رسید، که می‌فرماید: 18 «این است خدمتگزار من، که او را از فریسی‌ها نزد عیسی آمدند و گفتند: «استاد، می‌خواهیم آیینی به ما برگردانم. او محبوب من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر نشان بدهی تا اقتدار خود را ثابت کنی.» 39 اما عیسی پاسخ داد و او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد. فرمود: «نسل شیر و زنکار آیینی می‌طلب! اما تنها آیینی که به ایشان 19 او نخواهد جنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و برزن می‌دهم، آیت یونس نبی است. 40 زیرا همان‌طور که یونس سه روز و سه شب در شکم ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه شمع را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و انصاف را به پیروزی خواهد رساند. 21 و نامش مایه امید همه قومها خواهد بود.» 22 سپس، مرد دیو‌دهای را نزدش آوردند که هم کور بود و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به‌طوری که توانست هم حرف بزند و هم ببیند. 23 مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن است که عیسی، همان پسر داوود و مسیح موعود باشد؟» 24 اما وقتی خبر این معجزه به گوش فریسیان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» 25 عیسی از افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. 26 حال اگر شیطان بخواهد شیطان را بیرون کند، به این معنی است که قبلی‌اش خالی، جاروشده و مرتب است. 45 سپس هفت روح دیگر

پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و وارد آن شخص شده، شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل می‌شود. تجربه این نسل شیرین نیز چنین خواهد بود.» 46 در همان حال که عیسی با جماعت سخن می‌گفت، مادر و برادرانش بیرون ایستاده بودند و می‌خواستند با او صحبت کنند. 47 پس شخصی به او گفت: «مادر و برادرانت بیرون ایستاده‌اند و می‌خواهند با تو صحبت کنند.» 48 عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی هستند؟» 49 سپس به شاگردانش اشاره کرد و گفت: «اینها هستند مادر و برادران من. 50 هر که اراده پدر آسمانی مرا به‌جا آورد، او برادر و خواهر و مادر من است!»

13 همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه نشست. 2 چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده بودند، به تعلیم ایشان پرداخت. 3 او مطالب بسیاری به شکل مثل برای ایشان بیان کرد، مانند این مثل: «روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر بکار. 4 هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده افتاد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. 5 بعضی روی خاکی افتادند که زیرش زمین سنگلاخ بود. بذرها روی آن خاک کم‌عمق، خیلی زود سبز شدند. 6 ولی وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عمیقی نداشتند. 7 بعضی دیگر از بذرها لابلای خاراها افتاد، و خاراها رشد کرده، آن گیاهان ظریف را خفه کردند. 8 اما مقداری از بذرها در زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا سی برابر آنچه کاشته شده بود. 9 هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» 10 شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقتی با مردم سخن می‌گوییم، از مثل استفاده می‌کنی؟» 11 عیسی در پاسخ فرمود: «زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به دیگران. 12 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 13 به همین دلیل است که از این مثلها استفاده می‌کنم، زیرا نگاه می‌کنند، اما نمی‌بینند و گوش می‌دهند، اما نمی‌شنوند و درک نمی‌کنند. 14 این امر به نبوت اشعایایی نبی جامه عمل می‌پوشاند که می‌فرماید: «وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. 15 زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به‌گونه‌ای که چشمانشان نمی‌توانند ببینند، و گوشه‌ایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایان بخشم.» 16 «اما خوشا به حال شما که چشمانتان می‌بینند و گوشه‌ایتان می‌شنوند. 17 براستی به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که

گفتند: «خواهش می‌کنیم مَثَل گندم و علف هرز را برای ما شرح بده.» **37** عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که بذر خوب می‌کارد. **38** مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هرز نیز پیروان آن شریر هستند. **39** دشمنی که علفهای هرز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروگرها، فرشتگان اند. (aiōn g165) **40** همان‌طور که علفهای هرز را جمع کردند و در آتش سوزاندند، در آخر زمان نیز همین‌طور خواهد شد. (aiōn g165) **41** پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، **42** و آنها را در داخل کورهٔ آتش بیندازند، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان است. **43** در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت پدر خود، همچون خورشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **44** «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک مزرعه پیدا کرد و دوباره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورد و آن مزرعه را بخرد و صاحب آن گنج شود.» **45** «و باز، ملکوت آسمان مانند تاجری است که در جستجوی مرواریدهای نفیس بود. **46** سرانجام وقتی مروارید گرانبهائی یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را بخرد.» **47** «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهیگیری است که به آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. **48** وقتی تور بُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند و ماهی‌های خوب را در سبدها گرد آوردند، اما ماهی‌های بد را دور انداختند. **49** در آخر دنیا نیز همین‌طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) **50** و آنها را در داخل کورهٔ آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گریه و فشار دندان بر دندان خواهد بود. **51** آیا همهٔ اینها را درک می‌کنید؟ شاگردانش جواب دادند: «بله!» **52** سپس افزود: «هر عالم دینی که اکنون شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب‌خانه‌ای است که از خزانهٔ خود گنج‌هایی نو و کهنه بیرون می‌آورد.» **53** عیسی پس از بیان این حکایت‌ها، آن ناحیه را ترک گفت، **54** و به شهر ناصره، محل زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه کردن را از کجا کسب کرده است؟» **55** سپس تمسخرکنان گفتند: «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را می‌شناسیم، و هم‌بطن برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا را. **56** خواهرانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از کجا آموخته است؟» **57** به همین دلیل، بسیار آزرده‌خاطر شدند و نخوستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نبی همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خانوادهٔ خود.» **58** از این رو، به علت بی‌ایمانی‌شان، معجزهٔ زیادی در آنجا به عمل نیاورد.

او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت زده شدند و از ترس، کورهای دیگر شده‌اند، و اگر یکی در چاه بیفتد، دیگری را هم به فریاد برآوردند که «این شیخ است». 27 اما عیسی بی‌درنگ ایشان را صدا زده، گفت: «قوی باشید! نترسید! منم!» 28 پطرس در جواب گفت: «سَرُورم، اگر خودت هستی، بگو تا من هم روی آب راه بروم و نزدت بیایم». 29 عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!» پطرس از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت. 30 اما بدن دفع می‌گردد؟ 18 اما سخنان بد از دل بد سرچشمه می‌گیرد وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و شروع کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سَرُورم، نجاتم ده!» 31 قبیل چیزها: فکرهای پلید، آدمکشی، زنا و روابط نامشروع، دزدی، عیسی بلافاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود: «ای کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» 32 وقتی سوار قایق شدند، باد از وزیدن بازایستاد. 33 سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش کرده، حیرت زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی». 34 وقتی به آن سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند. 35 چون مردم عیسی را شناختند، خبر ورودش را به سرعت در تمام منطقه پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیماران خود را آوردند تا شفا یابند. 36 آنها به او التماس می‌کردند تا به بیماران اجازه دهد فقط به لبهٔ ردایش دست بزنند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفا می‌یافت. کمک کنم، نه غریبه‌پویشان را، زیرا یهودیان گوسفندان گم‌گشتهٔ خدا

15 در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: 2 «چرا شاگردان تو آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند و پیش از خوردن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند؟» 3 عیسی جواب داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گذشتهٔ خود را حفظ کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟ 4 یکی از احکام خدا این است که "پدر و مادر خود را گرامی بدار" و نیز "هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود". 5 اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: "ببخشید، نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم، در راه خدا صدقه داده‌ام." 6 پس شما با این قانونی که وضع کرده‌اید، به آنها می‌گویید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را احترام کنند. این چنین شما برای حفظ سنت خود، کلام خدا را زیر پا می‌گذارید. 7 ای ریاکاران، اشعای نبی در وصف شما چه خوب گفته 8 "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است. 9 عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند." 10 سپس، عیسی مردم را نزد خود خواند و فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید. 11 آنچه که به دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را نجس می‌سازد، بلکه آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد.» 12 در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و گفتند: «فریسی‌ها از گفته‌های شما ناراحت شده‌اند.» 13 عیسی جواب داد: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه کنده خواهد شد. 14 پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان کورهایی هستند که عصاکش و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز

ناپا را به مردم دادند. **37** همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است. **21** از آن هفت زنیل پر از خرده‌های باقی مانده برداشتند. **38** تعداد کسانی پس، عیسی آشکارا به شاگردانش می‌گفت که لازم است به اورشلیم که خوراک خوردند، غیر از زنها و بچه‌ها، چهار هزار مرد بود. **39** برود و اینکه در آنجا مشایخ و کاهنان اعظم و علمای دین او را آثار آنگاه عیسی مردم را مرخص کرد، ولی خودش سوار قایق شده، به ناحیهٔ مجدل رفت.

16

روزی فریسی‌ها و صدوقی‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو دام خطرناکی برای من هستی! بودند، آمدند تا عیسی را ببازمانند. به این منظور از او خواستند آیتی آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقتدار خود را ثابت کند. **2** او جواب داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر، آسمان سرخ باشد، می‌گویید فردا هوا خوب خواهد بود؛ **3** و اگر صبح، آسمان سرخ باشد، می‌گویید که باران خواهد بارید. شما که نشانه‌های آسمان را تعبیر می‌کنید، چطور نمی‌توانید نشانه‌های زمانها را تعبیر نمایید! **4** نسل شریر و زناکار آیتی می‌طلب! اما تنها آیتی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس نبی است.» این را گفت و از ایشان جدا شد. **5** وقتی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند که فراموش کرده‌اند با خود نان بردارند. **6** عیسی به ایشان فرمود: «مواظب باشید و از خمیرمایهٔ فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگه دارید.» **7** پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور فراموش کردند نان بردارند. **8** عیسی پی برد که با یکدیگر دربارهٔ چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟ **9** آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به یاد ندارید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد را که برداشتید؟ **10** یا از یاد برده‌اید که یکبار دیگر با هفت نان، چهار هزار نفر را سیر کردم؟ چند زنیل از خرده‌ها جمع کردید؟ **11** پس چرا درک نمی‌کنید که من دربارهٔ نان سخن نمی‌گویم؟ باز هم می‌گویم: از خمیرمایهٔ فریسی‌ها و صدوقی‌ها خود را دور نگاه دارید.» **12** بالاخره شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعلیمات فریسی‌ها و صدوقی‌ها است. **13** وقتی عیسی به قیصریهٔ فیلیپی رسید، از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟» **14** جواب دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحیای تعمیددهنده است؛ عده‌ای نیز لرزیدند. **7** عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود: می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور کرده است.» **15** سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما من که هستم؟» **16** شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» **17** عیسی فرمود: «ای شمعون، پسر یونا، خوشا به حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی من این را بر تو آشکار ساخته است. **18** و من نیز می‌گویم که تویی پطرس، یعنی «صخره»، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود. (Hades g86) **19** من کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌دهم. با او بسیار بدرفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها آنچه بر زمین ببندی، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین آزار خواهد دید.» **13** آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی دربارهٔ بگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.» **20** آنگاه به شاگردانش یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. **14** وقتی از کوه پایین آمدند، با

17

شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و برادر او یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. **2** در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد، به‌طوری که چهره‌اش چون خورشید درخشان گردید، و لباسش همچون نور، سفید شد. **3** ناگاه موسی و ایلیا ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. **4** پطرس شگفت‌زده گفت: «سرورم، چه خوب است که ما اینجا هستیم. اگر بخواهی، سه سایبان می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر برای ایلیا.» **5** هنوز سخن پطرس تمام نشده بود که ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و ندایی از آن در رسید که: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خوشنودم؛ به او گوش فرا دهید.» **6** با شنیدن این ندا، شاگردان بر زمین افتاده، از ترس دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحیای تعمیددهنده است؛ عده‌ای نیز لرزیدند. **7** عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود: می‌گویند ایلیا، یا ارمیا و یا یکی دیگر از پیامبران است که دوباره ظهور کرده است.» **15** سپس پرسید: «شما چه می‌گویید؟ به نظر شما من که هستم؟» **16** شمعون پطرس جواب داد: «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» **17** عیسی فرمود: «ای شمعون، پسر یونا، خوشا به حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی من این را بر تو آشکار ساخته است. **18** و من نیز می‌گویم که تویی پطرس، یعنی «صخره»، و من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود. (Hades g86) **19** من کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌دهم. با او بسیار بدرفتاری کردند. همچنین پسر انسان نیز از دست آنها آنچه بر زمین ببندی، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین آزار خواهد دید.» **13** آنگاه شاگردانش فهمیدند که عیسی دربارهٔ بگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.» **20** آنگاه به شاگردانش یحیای تعمیددهنده سخن می‌گوید. **14** وقتی از کوه پایین آمدند، با

جمعیت بزرگی روبرو شدند. از آن میان، مردی آمده، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: **15** «سروم، به پسر رحم کنید؛ او صرع دارد و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود را در آب و آتش می‌اندازد. **16** من او را نزد شاگردان شما آوردم، ولی ایشان نتوانستند او را شفا دهند.» **17** عیسی جواب داد: «ای مردم بی‌ایمان و نامطیع! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من بیاورید.» **18** آنگاه عیسی به روح ناپاکی که در آن پسر بود، نهیب زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت. **19** سپس شاگردان در خلوت از عیسی پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» **20** عیسی گفت: «از آن جهت که ایمانان کم است. راستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگویید: "از اینجا به آنجا منتقل شو!" و منتقل خواهد شد. برای کسی که ایمان داشته باشد، هیچ کاری غیرممکن نیست. **21** ولی این نوع روح پلید از بدن خارج نمی‌شود مگر با دعا و روزه.» **22** در همان روزها که آن نود و نه گوسفندی که جانشان در خطر نبوده است. **14** به همین ترتیب، خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این کودکان از دست برود و هلاک گردد. **15** «اگر برادری به تو بدی کند، برو و خصوصی با او گفتگو کن و او را متوجه خطایش بساز. اندوهگین شدند. **24** وقتی به گفتگو رسیدند، مأموران اخذ مالیات معبد پیش پطرس آمده، از او پرسیدند: «آیا استادان مالیات معبد را نمی‌پردازد؟» **25** پطرس جواب داد: «البته که می‌پردازد!» سپس وارد خانه شد تا موضوع را به عیسی بگوید. ولی پیش از آنکه سخنی بگوید، عیسی از او پرسید: «پطرس، چه فکر می‌کنی؟ آیا پادشاهان جهان از اتباع خود باج و خراج می‌گیرند، یا از بیگانگانی که اسیر شده‌اند؟» **26** پطرس جواب داد: «از بیگانگان.» عیسی فرمود: «خوب، پس اتباع از پرداخت باج و خراج معافند! **27** ولی به هر حال، برای اینکه ایشان را نرنجانیم، به ساحل برو و قلابی به آب بینداز و اولین ماهی‌ای که گرفتی، دهانش را باز کن؛ سکه‌ای در آن پیدا می‌کنی که برای مالیات ما دو نفر کافی است. آن را به ایشان بده.»

18 همان موقع، شاگردان نزد عیسی آمده، پرسیدند: «چه کسی در ملکوت آسمان از همه بزرگتر است.» **2** عیسی بچه کوچکی را صدا زد و او را به میان شاگردان آورد، **3** و گفت: «تا درگزن نشوید و مانند کودکان نگرید، هرگز نخواهید توانست وارد ملکوت آسمان گردید. **4** پس، هر که خود را مانند این کودک فروتن سازد، در ملکوت آسمان بزرگترین خواهد بود؛ **5** و هر که به خاطر من چنین کودکی را بپذیرد، در واقع مرا پذیرفته است. **6** ولی اگر کسی باعث شود یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست بدهد، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا انداخته شود. **7** «وای به حال این دنیا که باعث می‌شود مردم ایمانشان را از دست بدهند! البته وسوسه گناه همیشه وجود دارد، ولی

وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند. **8** اگر دستت یا پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با یک دست و یک پا وارد حیات شوی، تا اینکه با دو دست و دو پا به آتش ابدی انداخته شوی. **9** (aiōnios g166) و اگر چشمت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر است با یک چشم وارد حیات جاوید شوی تا اینکه با دو چشم در آتش دوزخ انداخته شوی. **10** (Geenna g1067) «هیچگاه این بچه‌های کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند که همیشه در پیشگاه پدر آسمانی من حاضر می‌شوند. **11** زیرا پسر انسان آمده تا گمشده را نجات بخشد. **12** «اگر مردی صد گوسفند داشته باشد، و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، آن مرد چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند دیگر را در کوهسار رها نمی‌کند تا به دنبال گوسفند گمشده‌اش برود؟ **13** بله، او می‌رود و وقتی آن را پیدا کرد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای آن نود و نه گوسفندی که جانشان در خطر نبوده است. **14** به همین ترتیب، خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این کودکان از دست برود و هلاک گردد. **15** «اگر برادری به تو بدی کند، برو و خصوصی با او گفتگو کن و او را متوجه خطایش بساز. اگر سخن تو را گوش گرفت و به تقصیرش اعتراف کرد، برادری را باز یافته‌ای. **16** ولی اگر قبول نکرد، این بار با دو یا سه شاهد پیش او برو تا این اشخاص شاهد سخنان تو باشند. **17** ولی اگر باز هم به گفته‌های شما گوش نداد، آنگاه موضوع را با کلیسا در میان بگذار؛ و اگر کلیسا به تو حق بدهد و آن برادر باز هم زیر بار نرود، آنگاه کلیسا باید با او همچون یک بیگانه یا باجگیر فاسد رفتار کند. **18** مطمئن باشید که آنچه بر زمین ببندید، در آسمان نیز بسته خواهد شد، و آنچه بر زمین بکشاید، در آسمان نیز گشوده خواهد شد. **19** «این را نیز به شما می‌گویم که اگر دو نفر از شما اینجا بر روی زمین درباره چیزی که از خدا می‌خواهید با هم یکدل باشید، پدر آسمانی من آن را به شما خواهد داد. **20** چون هر جا که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنجا در میان آنها حاضرم.» **21** در این هنگام پطرس پیش آمد و پرسید: «سرو من، برادری را که به من بدی می‌کند، تا چند مرتبه باید ببخشم؟ آیا هفت بار؟» **22** عیسی جواب داد: «نه، هفتاد مرتبه هفت بار.» **23** آنگاه افزود: «وقایع ملکوت آسمان مانند ماجرای آن پادشاهی است که تصمیم گرفت حسابهای خود را تسویه کند. **24** در جریان این کار، یکی از بدهکاران را به دربار آوردند که مبلغ هنگفتی به پادشاه بدهکار بود. **25** اما چون پول نداشت قرضش را بپردازد، پادشاه دستور داد در مقابل قرضش، او را با زن و فرزندان و تمام دارایی‌اش بفروشند. **26** ولی آن مرد بر پاهای پادشاه افتاد و التماس کرد و گفت: "ای پادشاه استدعا دارم به من مهلت بدهید تا همه قرضم را تا به آخر تقدیم کنم." **27** پادشاه دلش به حال او سوخت و او را آزاد کرد و قرضش را بخشید. **28** ولی وقتی این بدهکار از دربار پادشاه بیرون آمد، فوری به سراغ همکارش

رفت که فقط صد دینار از او طلب داشت. پس گلولی او را فشرود و گفت: «زود باش، بدهی‌ات را بپرداز!» **29** بدهکار بر پاهای او افتاد و التماس کرد: «خواهش می‌کنم مهلتی به من بده تا تمام بدهی‌ات را بپردازم.» **30** اما طلبکار راضی نشد و او را به زندان انداخت تا پولش را تمام و کمال بپردازد. **31** وقتی دوستان این شخص ماجرا را شنیدند، بسیار اندوهگین شدند و به حضور پادشاه رفته، تمام جریان را به عرض او رساندند. **32** پادشاه بلافاصله آن مرد را خواست و به او فرمود: «ای ظالم بدجنس! من محض خواهش تو آن قرض کلان را بخشیدم. **33** آیا حشش نبود تو هم به این همکارتر رحم می‌کردی، همان‌طور که من به تو رحم کردم؟» **34** پادشاه بسیار غضبناک شد و دستور داد او را به زندان بیندازند و شکنجه دهند، و تا دینار آخر قرضش را نپردازد، آزادش نکنند. **35** «بلی، و اینچنین پدر آسمانی من با شما رفتار خواهد کرد اگر شما برادران را از ته دل نبخشید.»

19

چون عیسی سخنان خود را به پایان رساند، جلیل را ترک کرد و به ناحیه‌ای از یهودیه در آن سوی رود اردن رفت. **2** جمعیت انبوهی نیز به دنبال او به راه افتادند و در آنجا عیسی بیماران ایشان را شفا بخشید. **3** آنگاه بعضی از فریسیان پیش آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «آیا مرد اجازه دارد زن خود را به هر علّتی طلاق دهد؟» **4** عیسی جواب داد: «مگر در کتب مقدّس نخوانده‌اید که در آغاز خلقت، خالق جهان "ایشان را مرد و زن آفرید"، **5** و فرمود: "به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن می‌شوند." **6** بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نکند.» **7** پرسیدند: «اگر چنین است، چرا موسی فرموده که مرد می‌تواند به زن خود طلاقنامه داده، او را رها کند؟» **8** عیسی جواب داد: «موسی به علّت سنگدلی شما اجازه داد که زن خود را طلاق دهید، اما این خواست خدا در آغاز خلقت نبود. **9** و من به شما می‌گویم، هر که زن خود را به هر علّتی جز خیانت طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زناکار محسوب می‌شود.» **10** شاگردان عیسی به او گفتند: «با این حساب، ازدواج نکردن بهتر است!» **11** عیسی فرمود: «همه نمی‌توانند این گفته را بپذیرند، مگر کسانی که خدا توانایی‌اش را به آنان داده باشد. **12** بعضی به علّت نقص مادرزادی قادر به ازدواج نیستند؛ بعضی را نیز مردم ناقص کرده‌اند و نمی‌توانند ازدواج کنند؛ و بعضی نیز به خاطر ملکوت آسمان ازدواج نمی‌کنند. هر که قدرت اجرای این اصل ازدواج را دارد، بگذارد آن را بپذیرد.» **13** مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا او دست بر سر آنها بگذارد و دعا کند. ولی شاگردان، آنها را سرزنش کردند. **14** عیسی فرمود: «بگذارید کودکان نزد من بایند و مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت آسمان مال کسانی است که مانند این کودکان هستند.» **15** سپس دست بر سر ایشان گذاشت و آنان را برکت داد، از آنجا رفت. **16**

در همان روزها، شخصی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، من چه کار نیکی انجام دهم تا بتوانم زندگی جاوید داشته باشم؟» **(aiōnios gl166 17)** عیسی گفت: «چرا از من درباره کار نیکی می‌پرسی؟ فقط یک نفر هست که نیکوست. ولی در جوابت باید بگویم که اگر احکام خدا را نگاه داری، زندگی جاوید خواهی داشت.» **18** پرسید: «کدام یک از احکام را؟» عیسی جواب داد: «قتل نکن، زنا نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، **19** پدر و مادر خود را گرامی بدار، و همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **20** مرد جواب داد: «همه این احکام را انجام داده‌ام. حالا دیگر چه باید بکنم؟» **21** عیسی به او گفت: «اگر می‌خواهی این راه را به کمال برسانی، برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» **22** ولی وقتی مرد جوان این را شنید، اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی داشت. **23** آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «این را بدانید که برای ثروتمندان ورود به ملکوت آسمان بسیار سخت است. **24** باز به شما می‌گویم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **25** شاگردان از این سخن شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا کند؟» **26** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی برای خدا همه چیز ممکن است.» **27** پطرس گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از تو پیروی کنیم، چه سودی عاید ما می‌شود؟» **28** عیسی جواب داد: «وقتی من در آن دنیای جدید بر تخت سلطنتم بنشینم، شما شاگردان من نیز بر دوازده تخت نشسته، دوازده قبیله اسرائیل را داری خواهید نمود. **29** هر که به خاطر من از برادر و خواهر، پدر و مادر و فرزند، خانه و زمین چشم‌پوشد، صد چندان بیشتر خواهد یافت و زندگی جاوید را نیز به دست خواهد آورد. **(aiōnios gl166 30)** ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول.»

20

«زیرا ملکوت آسمان را می‌توان به ماجرای صاحب باغی تشبیه کرد که صبح زود بیرون رفت تا برای باغ خود چند کارگر بگیرد. **2** او با کارگرها قرار گذاشت که به هر یک، مزد یک روز کامل را بپردازد؛ سپس همه را به سر کارشان فرستاد. **3** «ساعتی بعد، بار دیگر بیرون رفت و کارگرانی را در میدان دید که بیکار ایستاده‌اند. **4** پس، آنان را نیز به باغ خود فرستاد و گفت که هر چه حششان باشد، غروب به ایشان خواهد داد. **5** پس آنها نیز مشغول کار شدند. باز نزدیک ظهر، و نیز ساعت سه بعد از ظهر بیرون رفت و چنین کرد. **6** «ساعت پنج بعد از ظهر، بار دیگر رفت و چند نفر دیگر را پیدا کرد که بیکار ایستاده بودند و پرسید: «چرا تمام روز اینجا بیکار مانده‌اید؟» **7** «جواب دادند: هیچ‌کس به ما کار نداد. «به ایشان گفت: بروید به باغ من و کار کنید. **8** غروب آن روز،

صاحب باغ به سرکارگر خود گفت که کارگرها را فرا بخواند و از آخرین تا اولین نفر، مزدشان را بپردازد. 9 به کسانی که ساعت پنج به کار مشغول شده بودند، مزد یک روز تمام را داد. 10 در آخر، نوبت کارگرانی شد که اول از همه به کار مشغول شده بودند؛ ایشان انتظار داشتند بیشتر از دیگران مزد بگیرند. ولی به آنان نیز همان مقدار داده شد. 11 وقتی آنها مزدشان را گرفتند به صاحب باغ شکایت کرده، گفتند: 12 «به اینها که فقط یک ساعت کار کرده‌اند، به اندازه ما داده‌اید که تمام روز زیر آفتاب سوزان جان کنده‌ایم؟» 13 «مالک باغ رو به یکی از ایشان کرده، گفت: ای رفیق، من که به تو ظمی نکردم. مگر تو قبول نکردی با مزد یک روز کار کنی؟ 14 پس مزد خود را بگیر و برو. دلم می‌خواهد به این آخری به همان اندازه مزد بدهم که به تو دادم. 15 آیا من حق ندارم هر طور که دلم می‌خواهد پولم را خرج کنم؟ آیا این درست است که تو از سخاوت من دلخور شوی؟ 16 «پس کسانی که اکنون آخرند، اول خواهند شد و کسانی که اولند، آخر.» 17 در راه اورشلیم، عیسی دوازده شاگرد خود را به کناری کشید و به ایشان گفت: 18 ««کنون به اورشلیم می‌رویم، و در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد 19 و به رومی‌ها تحویل خواهند داد تا او را مسخره کنند و شلاق بزنند و به صلیب بکشند. اما روز سوم او زنده خواهد شد.» 20 آنگاه مادر یعقوب و یوحنا، پسران زبدي، دو پسر خود را نزد عیسی آورد، در برابرش زانو زد و خواهش کرد که درخواست او را اجابت کند. 21 عیسی پرسید: «چه درخواستی داری؟» آن زن جواب داد: «وقتی در ملکوت خود، بر تخت سلطنت بنشینی، اجازه بفرما یکی از پسرانم در سمت راست و دیگری در سمت چپ تو بنشینند.» 22 عیسی در پاسخ گفت: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و عذابی که من باید به‌زودی بنوشم، شما نیز بنوشید؟» جواب دادند: «بله، می‌توانیم.» 23 عیسی به ایشان فرمود: ««البته از جام من خواهید نوشید، ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ خود بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که پدرم آنها را از قبل انتخاب کرده است.» 24 وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. 25 ولی عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور می‌دهند. 26 ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد؛ 27 و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام شما باشد. 28 چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا سازد.» 29 وقتی عیسی و شاگردانش از شهر اریحا خارج می‌شدند، عده زیادی به دنبال او به راه افتادند. 30 در همین هنگام، دو کور که کنار جاده نشسته بودند، چون شنیدند

21 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد و فرمود: 2 «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، الاغی را با کُزاش خواهید دید که بسته‌اند. آنها را باز کنید و نزد من بیاورید. 3 اگر کسی پرسید که چه می‌کنید، بگویید: «خداوند لازم‌شان دارد،» و او بی‌درنگ اجازه خواهد داد آنها را بیاورید.» 4 با این کار، پیشگویی یکی از انبیای دوران گذشته جامه عمل پوشید که گفته بود: 5 «به اورشلیم بگویید: «پادشاهت نزد تو می‌آید. او فروتن است و سوار بر الاغ، بر کُز الاغ.» 6 آن دو شاگرد رفتند و هر چه عیسی گفته بود، انجام دادند. 7 ایشان الاغ و کُزاش را آوردند و لباسهای خود را بر پشت آنها انداختند و عیسی سوار شد. 8 از میان جمعیت، عده زیادی ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای هم شاخه‌های درختان را بریده، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. 9 مردم از جلو و از پشت سر حرکت می‌کردند و فریاد می‌زدند: «هوشیانا بر پسر داوود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید. هوشیانا در عرش برین!» 10 وقتی او وارد اورشلیم شد، تمام شهر به هیجان آمد. مردم می‌پرسیدند: «این مرد کیست؟» 11 جواب می‌شنیدند: «او عیسی پیامبر است از ناصره جلیل.» 12 آنگاه عیسی به داخل معبد رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، بیرون راند و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد. 13 عیسی به ایشان گفت: ««کتاب مقدس می‌فرماید که «خانه من خانه دعا خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لانه دزدان ساخته‌اید.» 14 در همان حال، ناینایان و افلیجان نزد او به معبد آمدند و او همه را شفا داد. 15 کاهنان اعظم و علمای دین نیز این معجزات را می‌دیدند، و می‌شنیدند که کودکان فریاد زده، می‌گویند: «خوش آمدی، ای پسر داوود پادشاه!» 16 از این رو به خشم آمده، به عیسی گفتند: «نمی‌شنوی این بچه‌ها چه می‌گویند؟» عیسی جواب داد: «چرا، می‌شنوم! مگر شما هرگز کتب مقدس را نخوانده‌اید؟ در آنجا نوشته شده که «کودکان و شیرخواران، زبان به ستایش تو می‌گشایند!« 17 آنگاه از شهر خارج شده به بیت‌عنیا رفت و شب را در آنجا به سر برد. 18 صبح روز بعد، وقتی عیسی به اورشلیم بازمی‌گشت،

گرسنه شد. **19** کنار جاده درخت انجیری دید؛ جلو رفت تا میوه‌ای از آن بچیند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت. پس گفت: «باشد که دیگر هرگز از تو میوه‌ای به‌عمل نیاید!» بلافاصله درخت خشک شد. **(aiōn g165)** **20** شاگردان که از دیدن این واقعه حیرت‌زده شده بودند، گفتند: «چه زود درخت انجیر خشک شد!» عیسی به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گویم اگر ایمان داشته باشید و شک نکنید، نه فقط این کار، بلکه بزرگتر از این نیز انجام خواهید داد. حتی می‌توانید به این کوه بگویید، «از جا کنده شو و به دریا افکنده شو»، و چنین خواهد شد. **22** اگر ایمان داشته باشید، هر چه در دعا بخواهید، خواهید یافت.» **23** عیسی بار دیگر به معبد آمد و به تعلیم مردم پرداخت. کاهنان اعظم و مشایخ قوم پیش آمدند و از او پرسیدند: «با چه اختیاری این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی به تو این اختیار را داده است؟» **24** عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که اول به سؤال من جواب دهید. **25** آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان بود یا از انسان؟» ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ **26** و اگر بگوییم از انسان بود، این مردم بر ما هجوم خواهند آورد، چون همه یحیی را پیامبر می‌دانند.» **27** سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به شما نمی‌گویم که با چه اقتداری این کارها را می‌کنم. **28** «اما نظرتان در این مورد چیست؟ «مردی دو پسر داشت. به پسر بزرگتر گفت: پسر، امروز به مزرعه برو و کار کن. **29** جواب داد: «نمی‌روم!» ولی بعد پشیمان شد و رفت. **30** پس از آن، به پسر کوچکترش همین را گفت. او جواب داد: «اطاعت می‌کنم آقا.» ولی نرفت. **31** به نظر شما کدام پسر دستور پدر را اطاعت کرده است؟» جواب دادند: «البته پسر بزرگتر.» آنگاه عیسی منظورش را از این حکایت بیان فرمود: «مطمئن باشید باجگیران فاسد و فاحشه‌ها زودتر از شما وارد ملکوت خدا خواهند شد، **32** زیرا یحیی شما را به توبه و بازگشت به سوی خدا دعوت کرد، اما شما به دعوتش توجهی نکردید، در حالی که بسیاری از باجگیران و فاحشه‌ها به سخنان او ایمان آوردند. حتی با دیدن این موضوع، باز هم شما توبه نکردید و ایمان نیاوردید. **33** «به مثل دیگری گوش کنید: صاحب ملکی تاکستانی درست کرد، دور تا دور آن را دیوار کشید، حوضی برای له کردن انگور ساخت، و یک برج هم برای دیده‌بانی احداث کرد و باغ را به چند باغبان اجاره داد، و خود به سفر رفت. **34** در فصل انگورچینی، خدمتکارانش را فرستاد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. **35** ولی باغبانان ایشان را گرفته، یکی را زدند، یکی را کشتند و دیگری را سنگسار کردند. **36** صاحب باغ خدمتکاران بیشتری فرستاد تا سهم خود را بگیرد؛ ولی نتیجه همان بود. **37** سرانجام پسر خود را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهند گذاشت. **38** ولی وقتی باغبانها چشمشان به

پسر مالک افتاد، به یکدیگر گفتند: «او وارث است؛ پس بیاید او را بکشیم تا باغ مال ما شود.» **39** پس او را از باغ بیرون کشیدند و کشتند. **40** «حالا به نظر شما وقتی صاحب باغ برگردد، با باغبانها چه خواهد کرد؟» **41** سران قوم جواب دادند: «حتماً انتقام شدیدی از آنان خواهد گرفت و باغ را به باغبانهای اجاره خواهد داد تا بتواند سهم خود را به موقع از ایشان بگیرد.» **42** آنگاه عیسی از ایشان پرسید: «آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. این کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید؟» **43** «منظور این است که ملکوت خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوه آن را بدهند. **44** اگر کسی روی این سنگ بیفتد، تکه‌تکه خواهد شد؛ و اگر این سنگ بر روی کسی بیفتد، او را له خواهد کرد.» **45** وقتی کاهنان اعظم و فریسیان متوجه شدند که عیسی درباره آنان سخن می‌گوید و منظورش از باغبانهای ظالم در این مثل، خود آنهاست، **46** تصمیم گرفتند او را بکشند، اما از مردم ترسیدند چون همه عیسی را پیامبر می‌دانستند.

22

عیسی برای تشریح ملکوت آسمان، حکایت دیگری بیان کرده، گفت: «پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب داد **3** و عدۀ بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکاران خود را به دنبال دعوت‌شدگان فرستاد تا آنان را به جشن بیاورند. اما هیچ‌کس نیامد! **4** پس بار دیگر افرادی فرستاد تا بگویند: «عجله کنید! به عروسی بیایید! زیرا گاهای پرواری خود را سر بریده‌ام و همه چیز آماده است!» **5** «ولی مهمانان با بی‌اعتنایی، پوزخندی زدند و هر یک به سر کار خود رفتند، یکی به مزرعه‌اش و دیگری به محل کسب خود! **6** حتی بعضی، فرستاده‌های پادشاه را زدند و چند نفرشان را نیز کشتند. **7** «وقتی خبر به گوش پادشاه رسید، به خشم آمد و فوری سپاهی فرستاده، همه آنان را کشت و شهرشان را به آتش کشید. **8** سپس به افراد خود گفت: «جشن عروسی سرجای خود باقی است، اما مهمانانی که من دعوت کرده بودم، لیاقت آن را نداشتند. **9** حال، به کوچه و بازار بروید و هر که را دیدید به عروسی دعوت کنید.» **10** «پس ایشان رفته، هر که را یافتند، خوب و بد، با خود آوردند، به طوری که تالار عروسی از مهمانان پر شد. **11** ولی وقتی پادشاه وارد شد تا به مهمانان خوش آمد گوید، متوجه شد یکی از آنان لباس مخصوص عروسی را که برایش آماده کرده بودند، به تن ندارد. **12** «پادشاه از او پرسید: «ای دوست، چرا بدون لباس عروسی به اینجا آمدی؟» ولی او جوابی نداشت بدهد. **13** «پس پادشاه دستور داد: دست و پایش را ببندید و بیرون در تازیکی رهایش کنید تا در آنجا گریه و زاری کند. **14** «پس ملاحظه می‌کنید که دعوت‌شدگان بسیاری، اما برگزیدگان کم!» **15** فریسیان با هم مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را به هنگام بحث به دام بیندازند و مدرکی از سخنانش علیه او به دست آورند و دستگیرش

کنند. 16 پس تصمیم گرفتند چند نفر از شاگردان خود را با عده‌ای از هیرودیان نزد عیسی بفرستند و این سؤال را از او بکنند: «استاد، می‌دانیم مردی صادق هستی و راه خدا را به‌درستی تعلیم می‌دهی و از کسی ترسی نداری، زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری. 17 حال به ما بگو آیا باید به دولت روم خراج داد یا خیر؟»

عیسی که می‌دانست آنها چه نقشه‌ای در سر دارند، جواب داد: «ای ریاکاران، با این سؤالها می‌خواهید مرا غافلگیر کنید؟ 19 یکی از سکه‌هایی را که با آن خراج می‌دهید، به من نشان دهید.» به او سکه‌ای دادند. 20 از ایشان پرسید: «نقش و نام چه کسی روی این سکه است؟» 21 جواب دادند: «قیصر روم.» فرمود: «بسیار خوب، مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا.» 22 جواب عیسی ایشان را مات و مبهور ساخت؛ پس او را رها کرده، رفتند. 23 در همان روز، عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: 24 «استاد، موسی فرموده است که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. 25 ما خانواده‌ای را می‌شناختیم که هفت برادر بودند. اولی، زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. بنابراین همسر او، زن برادر دومی شد. 26 این یکی هم بی‌اولاد مرد، و آن زن به عقد برادر سومی درآمد؛ و این ادامه یافت و او زن هر هفت برادر شد. 27 در آخر، آن زن نیز مرد. 28 حال در روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همهٔ ایشان بوده است.» 29 عیسی جواب داد: «شما چقدر گمراهید، زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت خدا. 30 زیرا در روز قیامت، انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل فرشتگان آسمان خواهند بود. 31 اما دربارهٔ روز قیامت، مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که خدا می‌فرماید: 32 من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان می‌باشد.» 33 مردم وقتی جواب عیسی را شنیدند از تعلیم او در شگفت شدند. 34 اما فریسیان وقتی شنیدند که عیسی چه جواب دندان‌شکنی به صدوقیان داده است، تصمیم گرفتند خودشان او را در بحث گرفتار سازند. 35 از این رو، یکی از فریسی‌ها که فقیه بود، پرسید: 36 «استاد، در میان دستورهای مذهبی کدام یک از همه بزرگتر است؟» 37 عیسی جواب داد: «خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود دوست بدار. 38 این اولین و مهمترین دستور خداست. 39 دومین دستور مهم نیز مانند اولی است: همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار. 40 تمام احکام خدا و گفتار انبیا در این دو حکم خلاصه می‌شود و اگر شما این دو را انجام دهید، در واقع همه را انجام داده‌اید.» 41 در همان حال که فریسیان دور عیسی را گرفته بودند، از ایشان پرسید: 42 «دربارهٔ مسیح چه فکر می‌کنید؟ او پسر کیست؟» جواب دادند: «پسر داوود پیغمبر.» 43 عیسی پرسید: «پس چرا داوود با الهام خدا، مسیح را خداوند می‌خواند؟ زیرا می‌گوید: 44 "خداوند به

خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم." 45 اگر داوود مسیح را "خداوند من" می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» 46 ایشان جوابی نداشتند. بدهند؛ و پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد.

23 آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردانش فرمود: 2 «علمای دین و فریسیان مفسران شریعت موسی هستند. 3 پس آنچه به شما تعلیم می‌دهند، به‌جا آورید، اما هیچگاه از اعمالشان سرمشق نگیرید، زیرا هرگز به تعالیمی که می‌دهند، خودشان عمل نمی‌کنند. 4 ایشان تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارند، اما هرگز حاضر نیستند حتی انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهند. 5 «هر کاری می‌کنند، برای تظاهر است. دعاها و آیه‌های کتب مقدس را می‌نویسند و به بازویشان می‌بندند، و دامن ردهایشان را بلندتر می‌دوزند تا جلب توجه کنند و مردم آنان را دیدنار بدانند. 6 چقدر دوست دارند که در ضیافتها بر صدر مجلس بنشینند، و در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند، 7 و به هنگام عبور از کوچه و بازار مردم به ایشان تعظیم کنند و آنان را "استاد" خطاب کنند. 8 اما شما چنین القابی را از مردم نپذیرید، چون شما یک استاد دارید و همهٔ شما با هم برابر و برابرد. 9 همچنین، هیچ‌کس را بر روی زمین "پدر" نگوئید، چون شما یک "پدر آسمانی" دارید که خداست. 10 و نگذارید کسی شما را "استاد" بخواند، چون یک استاد دارید که مسیح است. 11 «هر چه بیشتر به دیگران خدمت کنید، بزرگتر خواهید بود، زیرا بزرگی در خدمت کردن است. 12 زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد، سر بلند خواهد گردید. 13 «وای به حال شما، ای علمای دین و فریسیان! چقدر ریاکارید! نه می‌گذارید دیگران به ملکوت آسمان وارد شوند و نه خود وارد می‌شوید. 14 «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما وقتی دعاهای طولانی می‌کنید و تظاهر به دینداری می‌نمایید، تمام هوش و حواستان به این است که چگونه اموال بیوه‌زنان را تصاحب کنید. از این رو مجازات شما بسیار شدید خواهد بود. 15 وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان! شما همه جا را زیر پا می‌گذارید تا کسی را پیدا کنید که مرید شما شود؛ و وقتی موفق شدید، او را دو برابر پدتر از خودتان سزاوار جهنم می‌سازید. (Geenna g1067) 16 «وای به حال شما ای عصاکش‌های کورا! زیرا می‌گویید: "اشکالی ندارد کسی به معبد قسم بخورد چون می‌تواند قسمش را بشکند؛ ولی کسی که به ظرفهای طلائی که در معبد هست، قسم بخورد باید آن را حتماً وفا کند." 17 ای نادانان! ای ناینایان! کدام مهمتر است، طلا یا معبد که طلا را تقدیس می‌کند؟ 18 «همچنین می‌گویید: "قسم به مذبح را می‌شود شکست، ولی قسم به هدیهٔ روی مذبح را باید حتماً وفا کرد." 19 ای احمقهای کورا! کدام مهمتر است هدیه‌ای که روی مذبح است یا خود مذبح که هدیه را تقدیس می‌کند؟ 20 وقتی به

مذبح قسم می‌خورید، در واقع به خود مذبح و هر چه که بر آن است
قسم یاد می‌کنید؛ **21** و وقتی به معبد قسم می‌خورید، در واقع به
خود خانه و به خدایی که در آن خانه هست قسم یاد می‌کنید؛
22 و وقتی به آسمان قسم می‌خورید، در واقع به تخت خدا و خود
خدا که بر تخت نشسته است قسم می‌خورید. **23** «وای به حال
شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما حتی دهیک محصول
نوع و شوید و زیره باغچه‌تان را هذیه می‌دهید، اما احکام مهمتر
شریعت را که عدالت و رحمت و امانت است، نادیده می‌گیرید. شما
باید دهیک را بدهید، ولی احکام مهمتر را نیز فراموش نکنید. **24**
ای عصاکش‌های کور، که پشه را از صافی می‌گذرانید ولی شتر را
می‌بلعید! **25** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار!
چون شما بیرون کاسه و بشقاب را آتقدیر تمیز می‌کنید تا بدرخشند،
ولی درون آنها از طمع و ناپرهیزی پر است. **26** ای فریسی‌های کور،
اول درون کاسه و بشقاب را تمیز کنید که بیرونشان هم پاک خواهد
شد. **27** «وای به حال شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شما
مانند قبرهای سفید شده‌ای هستید که ظاهری زیبا دارند اما داخل آنها
پر است از استخوانهای مردگان و کثافات! **28** شما می‌کوشید خود
را دیندار جلوه دهید، ولی در زیر آن عباي مقدّستان، دل‌هایی دارید پر
از ریا و گناه. **29** «وای بر شما ای علمای دین و فریسیان ریاکار!
شما برای پیامبران مقبره می‌سازید و آرامگاه مقدّسین را زینت می‌دهید
30 و می‌گویید: "اگر ما به جای اجدادمان بودیم، در کشتن پیامبران
با آنها شریک نمی‌شدیم." **31** «اما یا این گفته، به زبان خود اعلام
می‌دارید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. **32** شما قدم به قدم از آنان
پیروی می‌کنید؛ شما در اعمال بد، از ایشان پیشی گرفته‌اید. **33** ای
مارهای خوش خط و خال! چگونه می‌توانید از مجازات جهنم جان به
در ببرید؟ **(Geenna g1067)** **34** «من، انبیا و مردان حکیم و علما
را به سوی شما می‌فرستم، و شما بعضی را به دار خواهید کشید و
بعضی را در کنیسه‌های خود زیر ضربه‌های شلاق گرفته، شهر به شهر
آواره خواهید کرد. **35** پس خون مردم بی‌گناهی که بر زمین ریخته
شده است، به گردن شما خواهد بود، از خون هابیل معصوم گرفته تا
خون زکریا پسر برخیا که او را در داخل معبد، بین محرابگاه و مذبح،
کشتید. **36** برآستی به شما می‌گویم که این نسل تاوان همه اینها را
پس خواهد داد. **37** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و
سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع
کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما تو
نخواستی. **38** پس اکنون خانه‌ات ویران خواهد ماند. **39** زیرا به شما
می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویند "مبارک است
آن که به نام خداوند می‌آید."»

24

هنگامی که عیسی از معبد خارج می‌شد، شاگردانش آمده،
خواستند او را به دیدن ساختمانهای معبد ببرند. **2** اما عیسی به
ایشان گفت: «این ساختمانها را می‌بینید؟ برآستی به شما می‌گویم
خواهد بود. **28** جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع

خواهند شد! **29** «بلافاصله، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تن از این ندیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. **3** ندیمه‌های تار شده، ماه دیگر نور نخواهد داد. ستارگان فرو خواهند ریخت و نادان چراغهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبردند. **4** ولی نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **30**» و ندیمه‌های دانا با چراغهای خود ظرفهای پر از روغن نیز بردند. **5** سرانجام نشانه آمدن پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد. آنگاه چون آمدن داماد به طول انجامید، ندیمه‌ها به خواب رفتند. **6** اما در مردم در سراسر جهان عزا خواهند گرفت و پسر انسان را خواهند نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که: «داماد می‌آید! برخیزید و دید که بر ابرهای آسمان، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. **31** او به پیشوازش برپید!» **7** همه ندیمه‌ها بیدار شدند و چراغهای خود را فرشتگان خود را با صدای بلند شبیور خواهد فرستاد تا برگزیدگان آماده کردند. **8** پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون خود را از گوشه و کنار زمین و آسمان جمع کنند. **32** «حال از چراغهایشان در حال خاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن درخت انجیر درس بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و خواستند. **9** ولی ایشان جواب دادند: «اگر از روغن خود به شما برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان نزدیک است. **33** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده فروشدگان برای خودتان روغن بخريد. **10** ولی وقتی آنان برای خرید است. **34** «براستی به شما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به این نسل از میان نخواهد رفت. **35** «آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. **36** اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم را باز کنید!» **12** اما او جواب داد: «براستی به شما می‌گویم، من نمی‌دانم، پسر خدا نیز از آن بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **37** زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. **38** و ساعتی باز می‌گردد. **14** «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح وارد کشتی شود، مردم سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند. **39** در آن وقت کسی باور نمی‌کرد که واقعاً توفانی در کار باشد، تا آن که توفان آمد و همه آنان را با خود برد. آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. **40** آنگاه از دو مرد که در مزرعه با هم کار می‌کنند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند؛ **41** دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. **42** اضافه شد. **17** دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید خداوند شما چه روزی باز می‌گردد. **43** «اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود. **44** پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظارش را دارید. **45** «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد. **46** خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. **47** یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. **48** «ولی اگر آن خدمتگزار شریر باشد و با خود فکر کند که «اربابم به این زودی نمی‌آید»، **49** و به آزار همکارانش بپردازد و مشغول عیاشی با میگساران شود، **50** آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت **51** و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت ریاکاران دچار خواهد ساخت و به جایی خواهد انداخت که گریه و ناله و فشار دندان بر دندان باشد.

25 «در آن زمان، ملکوت آسمان شبیه ده ندیمه خواهد بود که چراغهای خود را روشن کردند تا به استقبال داماد بروند. **2** پنج پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست برود. بفرما، این هم

پول تو! 26 «اما ارباب جواب داد: "ای خادم بدکار و تنبل! تو که می‌دانستی من آنقدر سختگیرم که از زمینی که چیزی در آن نکاشته‌ام، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن نپاشیده‌ام محصول جمع می‌کنم، 27 پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟» 28 سپس اضافه کرد: "پول این مرد را بگیرید و به آن شخصی بدهید که ده کیسه طلا دارد. 29 چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 30 حالا این خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرید و در تاریکی بیندازید، تا در آنجا از شدت گریه، دندانهایش را بر هم بفشارد." 31 «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست. 32 سپس تمام قومی‌های روی زمین در مقابل من خواهند ایستاد و من ایشان را از هم جدا خواهم کرد، همان‌طور که یک چوپان، گوسفندان را از بزها جدا می‌کند؛ 33 گوسفندها را در طرف راستم قرار می‌دهم و بزها را در طرف چپم. 34 «آنگاه به عنوان پادشاه، به کسانی که در طرف راست منند خواهم گفت: "بیایید ای عزیزان پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی که از آغاز آفرینش دنیا برای شما آماده شده بود. 35 زیرا وقتی من گرسنه بودم، شما به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛ غریب بودم، به من جا دادید؛ 36 برهنه بودم، به من لباس دادید؛ بیمار و زندانی بودم، به عیادت آمدید." 37 «نیکوکاران در پاسخ خواهند گفت: "خداندا، کی گرسنه بودید تا به شما خوراک بدهیم؟ کی تشنه بودید تا به شما آب بدهیم؟ 38 کی غریب بودید تا شما را به منزل ببریم یا برهنه بودید تا لباس بپوشانیم؟ 39 کی بیمار یا زندانی بودید تا به ملاقات شما بیایم؟" 40 «آنگاه به ایشان خواهد گفت: "وقتی این خدمتها را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در واقع به من می‌نمودید." 41 «سپس به کسانی که در طرف چپ من قرار دارند، خواهم گفت: "ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش ابدی داخل شوید که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است. (aiōnios g166) 42 زیرا گرسنه بودم و شما به من خوراک ندادید؛ تشنه بودم و به من آب ندادید؛ 43 غریب بودم و به من جا ندادید؛ برهنه بودم و مرا نپوشانید؛ بیمار و زندانی بودم و شما به ملاقاتم نیامدید." 44 «آنها جواب خواهند داد: "خداندا، کی شما گرسنه و تشنه یا غریب یا برهنه یا بیمار و زندانی بودید و ما خدمتی به شما نکردیم؟" 45 «در جواب خواهم گفت: "وقتی به کوچکترین برادران من کمک نکردید، در واقع به من کمک نکردید." 46 «و این اشخاص به مجازات جوادان خواهند رسید، ولی نیکوکاران به زندگی جاوید خواهند پیوست.» (aiōnios g166)

است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش را مهر می‌کنم. خون عیسی به او فرمود: «شمشیرت را غلاف کن. هر که شمشیر بکشد، من برای آموزش گناهان بسیاری ریخته می‌شود. 29 به شما می‌گویم با شمشیر نیز کشته خواهد شد. 53 مگر نمی‌دانی که می‌توانم که من دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که آن را با از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته به کمک من بفرستد؟ 54 شما در ملکوت پدرم، تازه بنوشم.» 30 سپس سرودی خواندند و به ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی‌های کتب مقدس جامه عمل سوی کوه زیتون به راه افتادند. 31 آنگاه عیسی به ایشان فرمود: خواهند پوشید که می‌فرمایند چنین وقایعی باید رخ دهند؟» 55 آنگاه «امشب همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان گله پراکنده می‌شوند. 32 چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ من هر روز در برابر چشم‌ناتان در اما پس از زنده شدنم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم دید.» 33 پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذارند، من از کثارت دور نخواهم شد.» 34 عیسی به او گفت: «باور کن که همین امشب، پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار کرده، گذاشته، فرار کردند. 57 پس آن گروه، عیسی را به خانه قیفا، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» 35 ولی پطرس گفت: «حتی اگر لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» بقیه شاگردان نیز چنین گفتند. 36 پس عیسی با شاگردان خود به یک باغ زیتون رسیدند، که به باغ جنس‌مانی معروف بود. او به ایشان گفت: «شما اینجا بنشینید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.» 37 سپس پطرس و دو پسر زبدي یعنی یعقوب و یوحنا را نیز با خود برد و به در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرا گرفته بود، 38 به ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما همین‌جا بمانید و با من بیدار باشید.» 39 سپس کمی دورتر رفت و بر زمین افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام رنج و عذاب را از مقابل من بردار؛ اما نه به خواست من، بلکه به خواست تو.» 40 آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. پس به پطرس گفت: «توانستید حتی یک ساعت با من بیدار بمانید؟ نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدهی. آیا تو مسیح، پسر خدا 41 بیدار بمانیدی و دعا کنیدی تا سوسه بر شما غلبه نکند. روح تمایل هستی یا نه؟» 64 عیسی جواب داد: «تو خودت می‌گویی! و من دارم، اما جسم ضعیف است.» 42 باز ایشان را گذاشت و رفت و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن نیست این جام از مقابل من برداشته شود، پس آن را می‌نوشم. آنچه خواست توست بشود.» 43 وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، چون نمی‌توانستند پلک‌هایشان را باز نگاه دارند. 44 پس برای بار سوم رفت و همان دعا را کرد. 45 سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا هنوز در خوابید و استراحت می‌کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در جنگ بدکاران گرفتار می‌شود. 46 برخیزید، باید برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم کننده من!» 47 سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود که یهو، از راه رسید. همراه او عده‌ای با شمشیر و چماق نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهنان اعظم و مشایخ قوم فرستاده شده بودند. 48 تسلیم کننده او یهو، به همراهان خود گفته بود: «هر که را ببوسم، همان است؛ او را بگیرد.» 49 پس یهو، مستقیم به سوی عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را بوسید. 50 عیسی گفت: «دوست من، کار خود را انجام بده!» پس آن عده جلو رفتند و عیسی را گرفتند. 51 در این لحظه یکی از همراهان عیسی شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام کاهن اعظم را برید. 52

گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» درست در همین هنگام کتم؟» مردم فریاد زدند: «باراباس را!» 22 پیلاتس پرسید: «پس با خروس بانگ زد، 75 و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که گفته عیسی که مسیح شماست، چه کتم؟» مردم یکصد فریاد زدند: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار خواهی کرد.» پس «مصلوبش کن!» 23 پیلاتس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 24 وقتی پیلاتس دید بیرون رفت و به تلخی گریست.

27

چون صبح شد، کاهنان اعظم و مشایخ، با یکدیگر دستور داد کاسه آبی حاضر کنند، و در مقابل چشمان مردم دستهای مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. 2 پس او را خود را شست و گفت: «من از خون این مرد، بری هستم؛ دیگر دست بسته به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 3 اما یهودا، خودتان می‌دانید!» 25 جمعیت فریاد زدند: «خوش به گردن ما و تسلیم‌کننده او، وقتی دید که عیسی به مرگ محکوم شده است، از فرزندان ما باشد!» 26 پس پیلاتس، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و کار خود پشیمان شد و سی سکه نقره‌ای را که گرفته بود، نزد کاهنان اعظم و سران قوم آورد تا به ایشان بازگرداند. 4 او به آنان گفت: «من گناه کرده‌ام چون باعث محکومیت مرد بی‌گناهی شده‌ام.» آنان جواب دادند: «به ما چه؟ خودت خواستی!» 5 پس او سکه‌ها را در به او پوشانند، 29 و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند، و معبد ریخت و بیرون رفت و خود را با طناب خفه کرد. 6 کاهنان اعظم سکه‌ها را از روی زمین جمع کردند و گفتند: «ریختن این برایش زانو زده، با ریشخند می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهودا!» 30 سکه‌ها در خزانه معبد حرام است، زیرا خونیه‌است.» 7 بنابراین، پس از آن، به صورتش آب دهان انداختند و چوب را از دستش گرفته، از بحث و مشورت، قرار بر این شد که با آن پول قطعه زمینی را بخرند که کوزه‌گرها از خاکش استفاده می‌کردند، و از آن زمین به عنوان قبرستان بیگانگانی استفاده کنند که در اورشلیم فوت می‌شدند. 8 به همین، دلیل آن قبرستان تا به امروز نیز به «زمین خون» معروف است. 9 این واقعه، پیشگویی ارمیای نبی را به انجام رساند که فرموده بود: «آنها سی سکه نقره یعنی قیمتی را که مردم اسرائیل برای او تعیین کرده بودند برداشتند، 10 و از کوزه‌گرها زمینی خریدند، همان‌گونه که وقتی آن را چشید، نخواست بنوشد. 35 سرایان، پس از مصلوب خداوند به من فرموده بود.» 11 در این هنگام، عیسی را به حضور پیلاتس، فرماندار رومی آوردند. فرماندار از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «همین‌طور است که می‌گویی.» 12 آنگاه کاهنان اعظم و سران قوم یهود اتهاماتی بر او وارد ساختند، اما او هیچ جواب نداد. 13 پس پیلاتس به او گفت: «نمی‌شنوی چه می‌گویند؟» 14 اما عیسی همچنان خاموش بود، به طوری که سکوت او فرماندار را نیز به تعجب واداشت. 15 و رسم فرماندار بر این بود که هر سال در عید پَسَح، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 16 در آن سال، زندانی مشهوری به اسم باراباس در زندان بود. 41 کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره کردند، می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد اما نمی‌تواند خودش را نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاید یا عیسی را که مسیح شماست؟» 18 چون خوب می‌دانست که سران قوم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده‌اند. 19 در همان هنگام که پیلاتس جلسه دادگاه را اداره می‌کرد، همسرش برای او پیغامی فرستاده، گفت: «با این مرد بی‌گناه کاری نداشته باش، چون دیشب به خاطر او خوابهای وحشتناکی دیده‌ام.» 20 کاهنان اعظم مقامات قوم یهود از این فرصت استفاده کردند و مردم را واداشتند که از پیلاتس آزادی باراباس و اعدام عیسی را بخواهند. 21 پس فرماندار عیسی را نجات داد، چرا مرا و گذاشتی؟» 47 بعضی که آنجا ایستاده بودند، دوباره پرسید: «کدام یک از این دو نفر را می‌خواهید برایتان آزاد

اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان او برد تا بنوشد. **49** ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار شادی بسیار از قبر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا ببینیم آیا ایلیا می‌آید او را نجات دهد یا نه؟» **50** آنگاه عیسی فریاد پیغام فرشته را به ایشان بدهند. **9** در همان حال که می‌دیدند، بلند دیگری برآورد و روح خود را تسلیم کرد. **51** در آن لحظه، ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند! او گفت: «سلام!» زنها به ناگهان پردهٔ معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لرزه‌ای رخ پاهای او افتادند و او را پرستش کردند. **10** عیسی به ایشان فرمود: داد که سنگها شکافته، **52** و قبرها باز شدند و بسیاری از مقدسین «نترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ **53** و پس از زنده شدن عیسی، از قبرستان به اورشلیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند. **54** آن افسر رومی چند نگهبان از سر قبر، خود را به شهر رساندند و به کاهنان اعظم و سرپازانش که وظیفهٔ نگهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این جریان را گفتند. **12** آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول زمین‌لرزه و رویدادها وحشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر زبیدی به نگهبانان داده، **13** گفتند: «بگویید،» شاگردان عیسی شبانه خدا بود.» **55** عده‌ای از زنان که عیسی را خدمت می‌کردند و به آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را درزدیدند.» **14** اگر این دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوابش را خواهیم داد تا مشکلی واقع‌ه بودند. **56** در بین ایشان مریم مجدلیه، مریم مادر یعقوب و برای شما ایجاد نشود.» **15** نگهبانان رشوه را گرفتند و خبر دروغ را یوسف، و نیز مادر یعقوب و یوحنا، پسران زبیدی، دیده می‌شدند. شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قصه **57** هنگام غروب، مردی ثروتمند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از را باور می‌کنند. **16** پس یازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر پیروان عیسی بود، **58** به حضور پلاطس رفت و از او جسد عیسی را درخواست کرد. پلاطس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهند. دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او **59** یوسف جسد را گرفت و در کنار پاک‌ی پیچید، **60** و در مقبره‌ای همان عیسی باشد. **18** آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود: که به تازگی برای خود در صخره تراشیده بود، جای داد. سپس سنگی «تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. **19** پس بزرگ در مقابل قبر قرار داد و رفت. **61** مریم مجدلیه و آن مریم دیگر در آنجا رویروی قبر نشستند بودند. **62** روز بعد، پس از مراسم اولین و روح‌القدس تعمید دهید؛ **20** و به ایشان تعلیم دهید که تمام روز پَسَح، کاهنان اعظم و فریسیان نزد پلاطس رفتند **63** و گفتند: دستورهایی را که به شما داده‌ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا «قربان، به یاد داریم که آن فریکار وقتی زنده بود، می‌گفت: «من پس از سه روز زنده می‌شوم.» **64** پس خواهش می‌کنیم دستور فرمایید قبر را تا سه روز زیر نظر داشته باشند، تا شاگردانش نتوانند بیایند و جسد او را بدزدند و ادعا کنند که او زنده شده است! اگر موفق به این کار شوند، وضع بدتر از اول می‌شود.» **65** پلاطس گفت: «چرا از نگهبانان معبد استفاده نمی‌کنید؟ آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت کنند.» **66** پس رفتند و سنگ در قبر را مُهر و موم کردند و نگهبانان گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

28

بعد از شَبَات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجدلیه و آن مریم دیگر به سر قبر رفتند. **2** ناگهان زمین لرزه‌ای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سنگ دهانهٔ آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. **3** صورت فرشته می‌درخشید و لباسش مثل برف سفید بود. **4** نگهبانان با دیدن او به شدت ترسیده، لرزان شدند و همچون مرده، بی حرکت بر زمین افتادند. **5** فرشته به زنان گفت: «نترسید! می‌دانم به دنبال عیسی مصلوب می‌گردید؛ **6** او اینجا نیست! همان‌طور که خودش گفته بود، زنده شده است. بیایید و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به چشم خود ببینید. **7** و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید که او زنده شده است و به جلیل می‌رود تا ایشان را در آنجا ببیند.

آغازِ انجیل عیسی مسیح، پسر خدا: 2 همان گونه که در کتاب اشعایی نبی نوشته شده: «من پیام آور خود را پیشاپیش تو می فرستم، و او راهت را آماده خواهد ساخت. 3 او صدایی است که در بیابان بانگ بر می آورد و می گوید: "راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او هموار سازید!" 4 این شخص همان یحییای تعمیددهنده بود که در بیابان ظاهر شده، به مردم موعظه می کرد که تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده اند و به سوی خدا بازگشته اند تا گناهانشان آمرزیده شود. 5 مردم از اورشلم و از تمام سرزمین یهودیه به آن بیابان می شتافتند تا سخنان او را بشنوند. آنان به اعمال و رفتار بد خود اعتراف می کردند و از یحیی در رود اردن تعمید می گرفتند. 6 لباس یحیی از پشم شتر و کمر بند او از چرم و خوراکش نیز ملخ و عسل صحرایی بود. 7 او به مردم چنین می گفت: «بزدی شخصی خواهد آمد که از من خیلی بزرگتر است، به طوری که من حتی شایسته نیستم که خم شده بند کفشهایش را باز کنم. 8 من شما را با آب تعمید می دهم، ولی او شما را به روح القدس تعمید خواهد داد.» 9 یکی از همان روزها، عیسی از شهر ناصره، واقع در ایالت جلیل، نزد یحیی رفت و از او در رود اردن تعمید گرفت. 10 هنگامی که عیسی از آب بیرون می آمد، دید که آسمان باز شد و روح القدس به شکل کبوتری فرود آمد و بر او قرار گرفت، 11 و ندایی از آسمان را رسید و گفت: «تو پسر عزیز من هستی که از تو بسیار خوشنودم.» 12 بلافاصله پس از این رویداد، روح خدا، عیسی را به بیابان برد. 13 او در آنجا چهل روز تنها ماند. فقط حیوانات وحشی با او بودند. در این مدت شیطان او را وسوسه می کرد، اما فرشتگان از او مراقبت می نمودند. 14 مدتی بعد، پس از آنکه یحیی به دستور هیروдіس پادشاه، زندانی شد، عیسی به جلیل آمد تا پیام خدا را به مردم برساند. 15 او فرمود: «زمان موعود فرا رسیده است و ملکوت خدا نزدیک شده است. پس، از گناهان خود توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید.» 16 روزی عیسی در کناره دریاچه جلیل قدم می زد که شمعون و برادرش آندریاس را دید که تور به دریا می انداختند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. 17 عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیایید و من به شما نشان خواهم داد که چگونه انسان ها را برای خدا صید کنید.» 18 ایشان نیز بی درنگ توره های خود را بر زمین گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. 19 قدری جلوتر از آنجا، یعقوب و یوحنا، پسران زبدي را دید که در قایق، تورهای ماهیگیری خود را تعمیر می کردند. 20 ایشان را نیز دعوت کرد تا پیروی اش کنند، و ایشان بی درنگ پدر خود زبدي را با کارگران گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. 21 سپس همگی وارد شهر کفرناحوم شدند، و صبح روز شَبَات به کنیسه رفتند. در آنجا عیسی پیغام خدا را برای مردم بیان فرمود. 22 مردم از تعلیم او شگفت زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار

به ایشان تعلیم می داد، نه مانند علمای دین. 23 در آن کنیسه مردی بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی ناگهان فریاد برآورد: 24 «ای عیسیای ناصری، چرا ما را آسوده نمی گذاری؟ آیا آمده ای ما را هلاک سازی؟ تو را می شناسم. تو قدّوس خدا هستی!» 25 عیسی به آن روح پلید اجازه نداد بیش از این چیزی بگوید، و به او دستور داده، گفت: «ساکت باش! از این مرد بیرون بیا!» 26 همان دم، روح پلید او را به زمین زد، نعره ای برآورد و از جسم او خارج شد. 27 حیرت همه حاضرین را فرو گرفت؛ ایشان با هیجان به یکدیگر می گفتند: «این دیگر چه نوع تعلیم جدیدی است؟ کلام او به قدری قدرت دارد که حتی ارواح پلید نیز از او فرمان می برند!» 28 طولی نکشید که خبر کارهای عیسی در سراسر ایالت جلیل پیچید. 29 عیسی از کنیسه بیرون آمد، و بی درنگ به اتفاق یعقوب و یوحنا به خانه شمعون و آندریاس رفت. 30 وقتی به خانه رسیدند، دیدند که مادر زن شمعون تب کرده و خوابیده است؛ فوری به عیسی خبر دادند. 31 عیسی به پالین او رفت، دستش را گرفت و او را برخیزاند. همان لحظه تبش قطع شد و برخاست و مشغول پذیرایی گردید. 32 شامگاهان، پس از غروب آفتاب، مردم بیماران و دیوزگان را نزد عیسی آوردند. 33 تمام اهالی شهر نیز برای تماشا جلوی در خانه جمع شده بودند. 34 عیسی بسیاری را که به بیماریه ای گوناگون دچار بودند، شفا بخشید و روحهای پلید بسیاری را از دیوزگان بیرون کرد، اما به روحهای پلید اجازه نداد چیزی بگویند زیرا او را می شناختند. 35 صبح روز بعد، وقتی هنوز هوا تاریک بود، عیسی برخاست و تنها به جای خلوتی رفت تا در آنجا دعا کند. 36 کمی بعد شمعون با سایرین به جستجوی او رفتند. 37 وقتی او را یافتند، گفتند: «همه به دنبال شما می گردند.» 38 ولی عیسی در جواب ایشان فرمود: «باید به شهرهای دیگر هم بروم، تا به اهالی آنجا نیز پیغام را برسانم، چون به خاطر همین آمده ام.» 39 پس در تمام ایالت جلیل سفر کرد و در کنیسه ها به تعلیم و راهنمایی مردم پرداخت و ارواح پلید را از دیوانه ها بیرون کرد. 40 روزی یک جذامی آمده، نزد عیسی زانو زد و التماس کنان گفت: «اگر بخواهی، می توانی مرا شفا ببخشی و پاک سازی.» 41 عیسی دلش برای او سوخت، پس دست بر او گذاشته، فرمود: «البته که می خواهم؛ شفا یاب!» 42 همان لحظه جذام او برطرف شد و شفا یافت. 43 هنگامی که عیسی او را مرخص می نمود، با تأکید زیاد به او فرمود: 44 «مواظب باش که در این باره چیزی به کسی نگوئی؛ بلکه نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند. آنچه را هم که موسی برای جذامی های شفا یافته تعیین کرده، با خودت ببر تا به همه ثابت شود که شفا یافته ای.» 45 اما او همان طور که می رفت، فریاد می زد که شفا یافته است. در نتیجه، مردم دور عیسی جمع شدند، به طوری که از آن به بعد دیگر نتوانست آزادانه وارد شهری شود. او مجبور بود پس از آن در جاهای دورافتاده بیرون شهر بماند، ولی مردم از همه جا نزد او می شتافتند.

لباس پوشیده را، با پارچه‌ای نو که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا وقتی آن وصله آب رفت، از آن لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر می‌شود. **22** همچنین، کسی شراب تازه را در مَشکهای کهنه نمی‌ریزد، چون شراب مَشکها را پاره می‌کند؛ آنگاه هم شراب و هم مَشکها از بین می‌روند. شراب تازه را باید در مَشکهای تازه ریخت.» **23** در یکی از روزهای شَبَات، عیسی و شاگردانش از میان کشتزارهای گندم می‌گذشتند. در همان حال که می‌رفتند، شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیدند تا بخورند. **24** فریسیان به عیسی گفتند: «چرا شاگردان تو با خوشه‌چینی در روز شَبَات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذاردند.» **25** اما عیسی پاسخ داد: «مگر تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش گرسنه و محتاج بودند، چه کردند؟ **26** زمانی که آیتانار، کاهن اعظم بود، او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند. او از این نان به یارانش نیز داد.» **27** سپس افزود: «روز شَبَات برای انسان به وجود آمد، نه انسان برای روز شَبَات. **28** بنابراین، پسر انسان حتی صاحب اختیار شَبَات نیز هست.»

3 در کفرناحوم عیسی بار دیگر به کنیسه رفت و در آنجا مردی را دید که دستش از کار افتاده بود. **2** آن روز شَبَات بود؛ به همین دلیل مخالفانش او را زیر نظر داشتند تا اگر آن مرد در آن روز شفا بخشد، این موضوع را بهانه‌ای قرار دهند و او را متهم کنند که در شَبَات کار می‌کند. **3** عیسی به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را ببینند!» **4** سپس رو به مخالفانش کرد و فرمود: «سوآلی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبَات باید نیکی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را هلاک کرد؟» هیچ‌کس حرفی نزد. **5** عیسی نگاهی خشمگین بر کسانی که اطرافش بودند انداخت و از سنگدلی آنان سخت آزرده‌خاطر شده، به آن مرد فرمود: «دست را دراز کن!» مرد دستش را دراز کرد و دستش سالم شد. **6** فریسیان بلافاصله از کنیسه خارج شدند و نزد افراد حزب «هیرودیان» رفتند و با یکدیگر مشورت کردند تا راهی بیابند که عیسی را بکشند. **7** در این هنگام، عیسی به همراه پیروانش به سوی ساحل دریاچه رفت و جمعی بیشمار از اهالی جلیل نیز در پی او روانه شدند. **8** همچنین گروهی بسیار از مردم یهودیه و اورشلیم و ادمیه و آن طرف رود اردن، حتی از صور و صیدون به دنبالش روانه شدند، زیرا خبر معجزات او را شنیده بودند. **9** جمعیت به قدری زیاد بود که به شاگردانش فرمود قایقی برایش آماده نگاه دارند تا مردم بر او ازدحام نکنند، **10** زیرا آن روز، بسیاری را شفا می‌بخشید، به طوری که تمام بیماران به سوی او هجوم می‌آوردند تا به او دست بزنند و شفا بیابند. **11** کسانی نیز که گرفتار ارواح پلید بودند، وقتی چشمشان به او می‌افتاد، در مقابلش به خاک می‌افتادند و فریاد برآورد، می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» **12** ولی عیسی با تأکید زیاد، به آنها می‌فرمود که نزد مردم او را

پس از چند روز، عیسی به کفرناحوم بازگشت و مردم خبردار شدند که او در خانه است. **2** پس طولی نکشید که خانه از مردم پر شد، به طوری که حتی بیرون خانه نیز جای ایستادن نبود. در آن حال، او پیام خدا را برای مردم بیان می‌کرد. **3** در همین هنگام، چهار نفر آمدند و مرد مفلوجی را بر تختی آوردند. **4** ولی نتوانستند خود را از لابلای جمعیت به عیسی برسانند. پس به پشت بام رفتند و قسمتی از سقف بالای سر عیسی را برداشتند و مفلوج را با تَشکَش در مقابل پاهای او به پایین فرستادند. **5** وقتی عیسی دید که چقدر ایمانشان به او قوی است، به آن افلیح فرمود: «فرزندم، گناهات ببخشیده شد!» **6** بعضی از علمای دین که در آنجا نشسته بودند، با خود فکر کردند: **7** «مگر او خداست که چنین چیزی می‌گوید؟ این کفر است! غیر از خدا چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد.» **8** عیسی همان لحظه فهمید که چه فکر می‌کنند، پس رو به ایشان کرده، فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **9** گفتن کدام یک به این مفلوج آسانتر است، اینکه بگویم «گناهات آمرزیده شد»، یا اینکه بگویم «برخی و تشک خود را بردار و راه برو»؟ **10** پس اکنون به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان در این دنیا، اقتدار آموزش گناهان را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و گفت: **11** «برخی و بستر را جمع کن و به خانه برو!» **12** افلیح از جا پرید و بلافاصله بستر خود را جمع کرد و در مقابل چشمان حیرت‌زده مردم، از آن خانه خارج شد. همه خدا را شکر می‌کردند و به یکدیگر می‌گفتند: «تا به حال چنین چیزی ندیده بودیم!» **13** عیسی بار دیگر به ساحل دریا رفت و مردم دور او حلقه زدند. عیسی نیز ایشان را تعلیم می‌داد. **14** سپس هنگامی که می‌رفت، لای پسر حلفی را دید؛ او مأمور جمع‌آوری باج و خراج بود و در محل کارش نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن.» لای نیز بلافاصله به دنبال عیسی به راه افتاد. **15** روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانه لای، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز مهمان او بودند. (در میان پیروان عیسی، تعداد این گونه اشخاص زیاد بود.) **16** اما بعضی از علمای دین که فریسی بودند، وقتی عیسی را دیدند که با باجگیران و سایر گناهکاران سر یک سفره نشسته است، به شاگردان او گفتند: «چرا او با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟» **17** وقتی عیسی سخن آنان را شنید به ایشان فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان! من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آثانی را که خود را عادل می‌پندارند!» **18** پیروان یحیی و نیز فریسیان عادت داشتند به طور مرتب روزه بگیرند، پس عده‌ای نزد عیسی آمدند و از او پرسیدند: «چرا شاگردان یحیی و شاگردان فریسیان روزه می‌گیرند، اما شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟» **19** عیسی به ایشان فرمود: «آیا ممکن است مهمانان جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، روزه بگیرند؟ تا وقتی داماد با آنهاست نمی‌توانند روزه بگیرند. **20** اما روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد شد، و در آن زمان، روزه خواهند گرفت. **21** «هیچ‌کس

شهرت ندهند. **13** سپس عیسی به کوهی برآمد و از آنانی که منظور **2** او مطالب بسیاری را به شکل مثل به مردم می‌آموخت، مانند نظورش بودند، دعوت کرد تا نزد او بیایند. **14** سپس، از میانشان **3** «گوش کنید! روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذر دوازده نفر را برگزید و ایشان را رسول نامید، تا همراه او باشند و ایشان بکار. **4** هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده را بفرستد که پیام خدا را به گوش مردم برسانند، **15** و این اقتدار را افتادند و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک برداشتند و خوردند. داشته باشند که ارواح پلید را بیرون برانند. **16** آن دوازده نفر که **5** بعضی روی خاکی افتادند که زیش زمین سنگلاخ بود. بذرها روی تعیین کرد اینان هستند: شمعون (که عیسی او را «پطرس» لقب داد)؛ **17** یعقوب و یوحنا (که پسران زیدی بودند و عیسی آنان را برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عمیقی نداشتند. **7** «پسران رعد» لقب داد)؛ **18** آندریاس، فیلیپ، برتولما، متی، توما، بعضی دیگر از بذرها لابلای خارها افتادند، و خارها رشد کرده، آن یعقوب (پسر حلفی)، تئای، شمعون (عضو حزب فداییان)؛ **19** و گیاهان ظریف را خفه کردند و نگذاشتند ثمری بدهند. **8** اما مقداری یهودای اسخریوطی (همان که بعداً به عیسی خیانت کرد). **20** وقتی از بذرها در زمین خوب افتادند و جوانه زدند و محصول به بار آوردند، عیسی به خانه‌ای که محل اقامتش بود بازگشت، باز عده زیادی جمع شدند، به طوری که حتی فرصت غذا خوردن نیز پیدا نکردند. **21** گفت: «هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **10** پس از آن، وقتی آن نزدیکانش با شنیدن این خبر آمدند تا او را به خانه‌اش ببرند، زیرا فکر می‌کردن عقلش را از دست داده است. **22** عده‌ای از علمای دین این داستان چه بود؟ **11** عیسی جواب داد: «درک اسرار ملکوت نیز که از اورشلیم آمده بودند، می‌گفتند: «شیطان به جلدش رفته! او خدا به شما عطا شده. اما برای آنانی که از من پیروی نمی‌کنند، باید ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید بیرون می‌راند.» **23** عیسی ایشان را نزد خود فراخواند و مثلاً زده، از ایشان پرسید: «چگونه ممکن است شیطان خودش را بیرون براند؟ **24** مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش حتمی است. **25** همچنین، خانه‌ای اگر نه، نزد من بازمی‌گردند و آزموده می‌شوند.» **13** سپس به ایشان نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** و اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، قادر به انجام هیچ کاری نمی‌شد و تا به حال نابود شده بود. **27** در ضمن، چگونه امکان دارد شخص به خانه مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بتواند او را ببندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. **28** عین حقیقت را به شما می‌گویم که هر گناه و کفری قابل بخشش است، **29** اما هر که به روح‌القدس کفر گوید، هرگز آرمزیده نخواهد شد و بار این گناه تا ابد بر دوش او خواهد ماند.» (aiōn g165, aiōnios g166) **30** عیسی این را به این علت گفت که مردم به جای اینکه معجزات او را ناشی از قدرت روح‌القدس بدانند، می‌گفتند که او به قدرت شیطان معجزه می‌کند. **31** آنگاه مادر و برادران عیسی آمدند و بیرون ایستاده، کسی را فرستادند تا او را خبر کند. **32** در حالی که عیسی در میان عده‌ای نشسته بود، به او پیام داده، گفتند: «مادر و برادرانت بیرون منتظر هستند.» **33** در پاسخ ایشان فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم چه کسانی هستند؟» **34** و نگاهی به آنانی که در اطرافش نشسته بودند انداخت و فرمود: «اینها هستند مادر و برادران من. **35** هر که خواست خدا را به‌جا آورد، برادر و خواهر و مادر من است.»

4

بار دیگر عیسی در کنار دریاچه به تعلیم مردم پرداخت و گروهی دور او جمع شدند، به طوری که مجبور شد سوار فایقی شود و کمی از ساحل فاصله بگیرد و از همان جا با مردم سخن بگوید. شما عطا خواهد شد، و بیشتر نیز دریافت خواهید کرد. **25** چون

کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر به سنگهای تیز می‌زد و زخمی می‌کرد. 6 وقتی عیسی را از دور داده می‌شود. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر دید، به طرف او دوید و در مقابلش به خاک افتاده، 7 نعره زد: چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 26 «حال، داستان «ای عیسی، ای پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ تو را به دیگری تعریف می‌کنم تا بدانید ملکوت خدا چگونه است: کشاورزی خدا مرا عذاب نده!» 8 زیرا عیسی به آن روح پلید فرمان داده بود در مزرعه‌اش بدر پاشید و رفت. 27 روزها گذشت و کم‌کم بدر سبز که: «ای روح پلید از این مرد خارج شو!» 9 عیسی از او پرسید: شد و رشد کرد بدون آنکه کشاورز بدانند چگونه این امر اتفاق افتاد. «نام تو چیست؟» جواب داد: «نام من لژیون است، چون ما عده 28 زیرا زمین بدون کمک کسی، خودش بدر را به ثمر می‌آورد. یعنی زیادی هستیم که داخل این مرد شده‌ایم.» 10 ارواح پلید شروع به اول ساقه بالا می‌آید، بعد خوشه درست می‌شود، و بعد از آن دانه خواهش و تمنا کردند که از آن سرزمین بیرونشان نکند. 11 از قضا، کامل در خوشه پدید می‌آید. 29 و وقتی به ثمر رسید، کشاورز داس در آن حوالی یک گله خوک می‌چرید. 12 پس ارواح پلید از او را برمی‌دارد تا محصول را درو کند.» 30 سپس گفت: «چطور استدعا کرده، گفتند: «ما را به درون خوکها بفرست؛ بگذار وارد آنها می‌توانم ملکوت خدا را برای شما تشریح کنم؟ یا چه مثلی آن را شویم.» 13 عیسی اجازه داد. پس همه روحهای پلید از آن مرد بیرون برآیند شرح دهیم؟ 31 مانند دانه خردل است که گرچه یکی از کوچکترین دانه‌هاست که در زمین می‌کارند، 32 ولی وقتی کاشته شد، از همه گیاهان بزرگتر می‌شود و شاخه‌های بلند می‌آورد، به طوری که پرندگان می‌توانند زیر سایه‌اش آشیانه بسازند.» 33 او پیام خدا را تا آنجا که مردم می‌توانستند بفهمند، به صورت داستان و با مثلثهای بسیار برای ایشان بیان می‌کرد. 34 در واقع عیسی همیشه به صورت داستان و مثل به مردم تعلیم می‌داد. ولی وقتی با شاگردانش تنها می‌شد، معنی تمام آنها را برای ایشان شرح می‌داد. 35 غروب آن روز، عیسی به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه برویم.» 36 پس آن عده‌ای را که در ساحل گرد آمده بودند، روانه کردند و با همان قایقی که عیسی در آن نشسته بود، به راه افتادند. البته عده‌ای نیز با قایقهای دیگر همراهشان رفتند. 37 چیزی نگذشت که توفانی شدید درگرفت. امواج سهمگین، قایق را آنچنان در هم می‌کوبید که نزدیک بود از آب پر شده، غرق شود. 38 اما عیسی در انتهای قایق آسوده‌خاطر، سر را بر بالشی گذاشته و خوابیده بود. شاگردان سراسیمه او را بیدار کردند و گفتند: «استاد، به فکر ما نیستی؟ ما غرق می‌شویم!» 39 او برخاست و بر باد نهیب زد و به دریا فرمان داد: «ساکت شو! آرام باش!» همان لحظه باد از وزیدن بازایستاد و مبهوت می‌شدند. 21 عیسی سوار قایق شد و به آن سوی دریاچه آرامشی کامل پدید آمد. 40 عیسی به شاگردانش فرمود: «چرا اینقدر رفت. وقتی به ساحل رسید، عده زیادی نزدش گرد آمدند. 22 در ترسیده بودید؟ آیا هنوز هم به من اعتماد ندارید؟» 41 ایشان در حالی که ترس سراسر وجودشان را فرا گرفته بود، به یکدیگر می‌گفتند: «این بود، خود را به عیسی رساند و در مقابل پاهای او به خاک افتاد. کیست که حتی باد و دریا هم از او فرمان می‌برند!»

5

به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین چراسیان رسیدند. 2 هنگامی که عیسی پا به ساحل گذاشت، شخصی که گرفتار روح پلید بود از قبرستان بیرون آمد و به او برخورد. 3 این مرد همیشه در قبرستان به سر می‌برد، و هیچ‌کس نمی‌توانست حتی با زنجیر نیز او را ببندد، 4 چون بارها او را به زنجیر کشیده و دست و پایش را نیز در پوزشکان بسیاری مراجعه کرده بود و برای این کار تمام دارایی‌اش را پابندهای آهنین بسته بودند، ولی زنجیرها را پاره کرده و پابندها را هم شکسته بود. او به قدری نیرومند بود که کسی نمی‌توانست او را رام کند. 5 روز و شب در کوهستان و قبرستان نعره می‌کشید و خود را می‌بخشد. به همین دلیل، خود را از میان مردم به پشت سر عیسی

رساند و به ردای او دست زد، 28 چون با خود فکر کرده بود: «اگر مختلف رفته، به تعلیم دادن مردم پرداخت. 7 او دوازده شاگرد خود فقط به ردايش دست بزنم، شفا خواهم يافت.» 29 پس همين كار را فرا خواند و ايشان را دو به دو فرستاد و به ايشان اقتدار داد تا را كرد و فوری خونريزی اش قطع شد و خود نیز متوجه شد كه شفا ارواح پليد را از مردم بيرون كنند. 8 در ضمن به ايشان فرمود: «جز يافته است. 30 عيسی نیز همان لحظه درك كرد كه از او نیروی چویدستی چیزی همراه خود نبرد. نه خوراك، نه كوله بار، نه پول در شفايخشی صادر شد. پس به اطراف نگاهی كرد و پرسید: «چه كمر بند خود، 9 و نه حتی كفش و لباس اضافی. 10 به هر خانه ای كسی به لباس من دست زد؟» 31 شاگردانش با تعجب به او گفتند: كه وارد شدید، تا هنگام ترك آن محل، در آن خانه بمانید. 11 اگر «می بیني كه از همه طرف به تو فشار می آورند، و می پرسی چه كسی در جایی شما را نپذیرفتند و حاضر نبودند به سخنانتان گوش دهند، از به تو دست زد؟» 32 ولی عيسی همچنان به اطراف نگاه می كرد تا آنجا بيرون بروید و گرد و خاکی را كه از آن ده بر پاهایتان نشسته كسی را كه به لباسش دست زده بود، پیدا كند. 33 آن زن كه است پاك كنید، تا نشان دهید كه آنان چه فرصتی را از دست می دانست چه اتفاقی براي ش افتاده، با ترس و لرز پيش آمد و در مقابل داده اند.» 12 پس ايشان رفته، همه مردم را به توبه از گناهان دعوت پاهای عيسی به زمین افتاد و گفت كه چه کرده است. 34 عيسی كردند. 13 ايشان روحيه های پليد زیادی را بيرون كردند و بيماران به او گفت: «دخترم، ايمان تو را شفا داده! به سلامت برو و از بسياری را با روغن تدهين كرده، شفا دادند. 14 طولی نكشيد كه اين بلا آزاد باش!» 35 عيسی هنوز با آن زن سخن می گفت كه خير كارهای عيسی به گوش هيروديس پادشاه رسيد زيرا همه جا عده ای از خانه يايروس آمدند و به او خبر داده، گفتند: «دخترت گفنگو درباره معجزات او بود. بعضی می گفتند: «بی شك، اين همان مرد. ديگر چرا به استاد زحمت می دهی؟» 36 وقتی عيسی اين را يحيای تعميددهنده است كه زنده شده، و به همين دليل است كه شنيد، به يايروس گفت: «تترس! فقط ايمان داشته باش!» 37 اين می تواند چنين معجزاتی انجام دهد.» 15 عده ای نیز بر اين گمان را گفت و اجازه نداد غير از پطرس، يعقوب و يوحنا كسی ديگر بودند كه او همان ايليای نبي است كه ظهور كرده است. ديگران همراهش به خانه يايروس برود. 38 وقتی به خانه يايروس رسيدند، نیز می گفتند كه او پيامبری است مانند پيامبران بزرگ گذشته. 16 اما هيروديس می گفت: «نه، اين بايد همان يحيی باشد كه من ديدند عده ای پريشانحال، با صدای بلند شيون و زاری می كنند. 39 اما هيروديس می گفت: «نه، اين بايد همان يحيی باشد كه من عيسی داخل شد و به ايشان فرمود: «چرا گريه و زاری راه انداخته اي؟ دختر نمرده، فقط خوابيده است.» 40 اما آنها به او خنديدند؛ ولی عيسی همه را بيرون كرد و با پدر و مادر و آن سه شاگرد، وارد اتاقی شد كه دختر در آن آراميده بود. 41 عيسی دستش را گرفت و فرمود: «تاليتا، كوم!»، يعنی «ای دختر كوچك، به تو می گويم برخيز!» 42 عيسی با تأكيد بسيار به ايشان فرمود كه ماجرا را به كسی نگويند، و گفت به دختر غذا دهند.

6 آنگاه عيسی از آن ديار روانه شد و همراه شاگردانش به ناصره، شهری كه در آن بزرگ شده بود، بازگشت. 2 روز شبّات به كنيسه رفت و به تعليم دادن پرداخت. بسياری از مردم با شنيدن سخنان او غرق در شگفتی شده، می گفتند: «اين مرد همه اين حكمت و قدرت معجزات را از كجا به دست آورده است؟ 3 او كه همان نجّار است و مادرش مريم و برادرانش هم يعقوب و يوشا و يهوذا و شمعون هستند؛ خواهرانش نیز در ميان ما زندگی می كنند.» و بدین ترتيب به او حسادت ورزیده، بی احترامی كردند. 4 عيسی به ايشان فرمود: «نبي همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در ميان خویشان و خانواده خود.» 5 و او نتوانست معجزه بزرگی در آن شهر انجام دهد چون مردم به او ايمان نداشتند، فقط دست خود را بر چند بيمار گذاشت و ايشان را شفا بخشيد. 6 عيسی نمی توانست باور كند كه همشهریان او تا اين حد بی ايمان باشند. آنگاه عيسی به دهكده های

کند. 27 یکی از جلاان را به زندان فرستاد تا سر یحیی را از تن جدا کند و برایش بیاورد. 28 جلاان نیز به زندان رفت و سر یحیی را برید و آن را در یک سینی برای دختر آورد. او نیز سر بریده را نزد مادرش برد. 29 هنگامی که شاگردان یحیی از ماجرا باخبر شدند، آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردند. 30 پس از مدتی، رسولان نزد عیسی برگشتند و او را از کارهایی که کرده و تعلیمی که داده بودند آگاه ساختند. 31 عیسی به ایشان گفت: «بیاید از غوغای جمعیت کمی دور شویم و استراحت کنیم.» رفت و آمد مردم آنقدر زیاد بود که حتی فرصت نمی‌کردند چیزی بخورند. 32 پس سوار قایقی شدند تا به جای خلوتی بروند. 33 وقتی مردم دیدند که ایشان می‌روند، در کنار دریا آنقدر دویدند تا به مقصد ایشان رسیدند و پیش از آنکه عیسی و شاگردانش از قایق پیاده شوند، در آن محل حاضر بودند. 34 وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت، زیرا مانند گوسفندانی بی‌شیان بودند، پس چیزهای بسیاری به ایشان آموخت. 35 نزدیک غروب، شاگردان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. 36 پس به مردم بگو به دهات و مزرعه‌های اطراف بروند و برای خود خوراک تهیه کنند.»

7 روزی چند نفر از فریسیان و علمای دین یهود از اورشلیم آمدند تا با عیسی ملاقات کنند. 2 وقتی آنها دیدند که بعضی از شاگردان او با دستهای نجس، یعنی ناشسته، غذا می‌خورند، آنان را سرزنش کردند. 3 زیرا یهودیان، بخصوص فرقه فریسیان، تا دستها را تا آرنج نشویند، هرگز دست به غذا نمی‌زنند. این یکی از سنتهای ایشان است. 4 از این رو، هر بار که از بازار به خانه می‌آیند، پیش از غذا همیشه باید به این ترتیب شستشو کنند. این فقط یک نمونه از قوانین و مقررات بسیاری است که طی سالیان دراز به‌جا آورده‌اند و هنوز هم به آن سخت پایبند می‌باشند. نمونه دیگر، شستن پیاله‌ها، دیگها و کاسه‌هاست. 5 پس فریسیان و علمای دین از عیسی پرسیدند: «چرا شاگردانت این سنت قدیمی ما را رعایت نمی‌کنند و پیش از غذا، دستهای خود را نمی‌شویند؟ آنها با دستهای نجس غذا می‌خورند.» 6 عیسی در پاسخ ایشان فرمود: «ای ریاکاران، اشعای نبی در وصف شما چه خوب گفته که "این قوم با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است. عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشری را به جای احکام الهی به مردم تعلیم می‌دهند." 8 چون شما دستورهای مهم خدا را کنار گذاشته‌اید و آداب و رسوم خود را جانشین آن ساخته‌اید. 9 حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و رسوم خودتان را حفظ کنید. 10 برای مثال، موسی از طرف خدا این دستور را به شما داد که "پدر و مادر خود را گرامی بدار،" و نیز "هر که به پدر و مادر خود ناسزا بگوید، باید کشته شود." 11 اما شما می‌گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: "بیخشی،" نمی‌توانم به شما کمک کنم، چون آنچه می‌بایست به شما بدهم، در راه خدا صدقه داده‌ام." 12 و به این ترتیب، به او اجازه می‌دهید نسبت به پدر و مادر محتاجش بی‌اعتنا شود. 13 شما با این کارتان فرمان خدا را زیر پا می‌گذارید تا سنت خود را به دیگران منتقل کنید و از این گونه کارها بسیار انجام می‌دهید.» 14 آنگاه عیسی مردم را نزد خود فرا خواند و فرمود: «همه شما خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید. 15 آنچه انسان را نجس می‌سازد، چیزهایی نیست که وارد بدنش می‌شود. بلکه آنچه از دل او بیرون می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد. 16 هر که گوش شنوا

دارد، بشنود!» **17** وقتی عیسی وارد خانه‌ای شد تا از جمعیت دور باشد، شاگردان مقصود او را از این گفته جویا شدند. **18** عیسی به ایشان فرمود: «آیا شما نیز درک نمی‌کنید؟ مگر نمی‌دانید که آنچه می‌خورید، به روحتان لطمه‌ای نمی‌زند و آن را نجس نمی‌سازد؟ **19** زیرا خوراک با قلب و روح شما کاری ندارد، بلکه از معده شما عبور می‌کند و دفع می‌شود.» (با این گفته، عیسی نشان داد که هر نوع خوراک، پاک و حلال است.) **20** سپس افزود: «آنچه از درون انسان بیرون می‌آید، آن است که او را نجس می‌سازد. **21** چون اینهاست که از وجود و دل انسان بیرون می‌آید: فکرها، پلید، روابط نامشروع، دزدی، آدم‌کشی، زنا، **22** طمع، شرارت، فریب و تقلب، هرزگی، حسادت، بدگویی و غیبت، خودپسندی و هرگونه حماقت دیگر. **23** تمام این چیزهای شرم‌آور از وجود و قلب انسان سرچشمه می‌گیرند و انسان را نجس ساخته، او را از خدا دور می‌کنند.» **24** آنگاه عیسی ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور رفت. او وارد خانه‌ای شد و نمی‌خواست کسی متوجه آمدنش گردد؛ ولی میسر نشد، چون مانند همیشه خبر ورودش فوری در همه جا پیچید. **25** همان موقع، زنی نزد او آمد که دختر کوچکش گرفتار روحی پلید بود. او خبر معجزات عیسی را شنیده بود. از این رو آمد و بر پاهای عیسی افتاد، **26** و التماس کرد که فرزندش را از شر آن روح پلید نجات دهد. این زن اهل فنیقیه سوریه و غیریهودی بود. **27** عیسی او گفت: «من باید نخست قوم خود، یعنی یهودیان را یاری کنم. درست نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها بیندازیم.» **28** زن جواب داد: «درست است، سرورم. ولی سگها هم از خرده‌های نان فرزندان می‌خورند.» **29** عیسی گفت: «آفرین، نیکو پاسخ گفتی. به خاطر همین پاسخ، دختری را شفا می‌بخشم. به خانه‌ات برگرد! روح پلید از دختری بیرون رفته است.» **30** هنگامی که زن به خانه‌اش رسید، دید دخترش آرام بر تخت دراز کشیده و روح پلید از او بیرون رفته است. **31** سپس عیسی از صور به صیدون رفت و از راه دکاپولیس به طرف دریاچه جلیل بازگشت. **32** در آنجا مردی را پیش او آوردند که کر بود و در ضمن لکنت زبان هم داشت. آنان التماس کردند تا عیسی دستهایش را بر سر او بگذارد و او را شفا دهد. **33** عیسی او را از میان جمعیت به گوشه‌ای برد و انگشتانش را در گوش او گذاشت و آب دهان انداخت و به زبان مرد مالید. **34** سپس به سوی آسمان نگاه کرد و آهی کشید و گفت: «باز شو!» **35** بلافاصله آن مرد شفا یافت و توانست به خوبی بشنود و صحبت کند. **36** عیسی به مردم فرمود که به کسی چیزی نگویند. اما هر چقدر بیشتر ایشان را قدغن می‌کرد، بیشتر خبر را پخش می‌کردند، **37** چون این معجزه تأثیر عمیقی بر آنها گذاشته بود. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «کارهای این مرد چه عالی است. حتی کر و لال را نیز شفا می‌بخشد.»

8 در یکی از همان روزها، بار دیگر جمعیتی انبوه نزد او جمع شدند و باز خوراکشان تمام شد. عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: **2** «دلم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز است که ما من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. **3** اگر ایشان را گرسنه به خانه‌هایشان بفرستم، مطمئناً در راه ضعف خواهند کرد، چون بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند.» **4** شاگردانش با تعجب گفتند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن آنها نان تهیه کنیم؟» **5** عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: «هفت نان.» **6** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت نان را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز نانها را به مردم دادند. **7** چند ماهی کوچک نیز پیدا کردند. ماهی‌ها را نیز برکت داد و به شاگردانش فرمود تا بین مردم تقسیم کنند. **8** مردم همه خوردند و سیر شدند. سپس شاگردان هفت زنبیل پر از خرده‌های باقی‌مانده برداشتند. **9** تعداد افراد در آنجا حدود چهار هزار نفر بود. سپس عیسی جماعت را مرخص کرد، **10** و بلافاصله همراه شاگردانش سوار قایق شد و به ناحیه دلمانوته رفت. **11** وقتی فریسیان از آمدن عیسی باخبر شدند، گرد آمدند تا با او به بحث و مجادله بپردازند. آنها برای آزمایش او، آیتی آسمانی از او خواستند تا اقتدار خود را ثابت کند. **12** عیسی آهی از دل برآورد و گفت: «چرا این نسل دائم در پی آیت هستند؟ براستی به شما می‌گویم، هیچ آیتی به آنها نخواهم داد!» **13** پس ایشان را ترک گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه رفت. **14** ولی شاگردان قبل از حرکت، فراموش کردند به اندازه کافی با خود نان بردارند و در قایق فقط یک نان داشتند. **15** در همان حال که در دریاچه پیش می‌رفتند، عیسی به ایشان هشدار داد و گفت: «مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و خمیرمایه هیروдіس خود را دور نگه دارید.» **16** پس شاگردان در این باره که نان با خود نیاورده‌اند شروع به بحث با یکدیگر کردند. **17** عیسی پی برد که با یکدیگر درباره چه گفتگو می‌کنند. پس گفت: «چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟ آیا هنوز هم نمی‌بینید و نمی‌فهمید؟ آیا دلتان آنقدر سخت است که نمی‌توانید درک کنید؟ **18** شما که چشم دارید، پس چرا نمی‌بینید؟ چرا گوشه‌ایتان را باز نمی‌کنید تا بشنوید؟ **19** آیا فراموش کردید چطور پنج هزار نفر را با پنج نان سیر کردم؟ چند سبد پر از باقیمانده‌ها برداشدید؟» جواب دادند: «دوازده سبد.» **20** گفت: «وقتی با هفت نان، چهار هزار نفر را سیر کردم، چند زنبیل از خرده‌ها جمع کردید؟» گفتند: «هفت زنبیل!» **21** گفت: «آیا هنوز هم درک نمی‌کنید؟» **22** هنگامی که به بیت صیدا رسیدند، مرد کوری را نزد او آوردند و از او خواهش کردند که بر او دست بگذارد و شفایش دهد. **23** عیسی دست آن مرد را گرفت و از ده بیرون برد، آب دهان به چشمهای او مالید و دستهای خود را بر چشمان او گذاشت و از او پرسید: «چیزی می‌بینی؟» **24** مرد به اطراف نگاه کرد و گفت: «می‌بینم، ولی نه کاملاً خوب. مردم را مثل تنه درختان می‌بینم که راه می‌روند.» **25**

عیسی بار دیگر دستهایش را روی چشمان آن مرد گذاشت. آنگاه چشمان وی باز شد و بینایی خود را بازیافت، و همه چیز را به خوبی می دید. **26** عیسی او را به سوی خانه و خانواده اش فرستاد و فرمود که وارد دهکده نشود. **27** عیسی با شاگردان خود، ایالت جلیل را ترک گفت و به دهات قیصریه فیلیپی رفت. در بین راه از ایشان پرسید: «مردم درباره من چه نظری دارند؟ به نظر آنها من که هستم؟» **28** شاگردان جواب دادند: «بعضی ها می گویند که همان یحیی تعمیددهنده هستی؛ عده ای هم می گویند که ایلیا یا یکی دیگر از پیامبران هستی که دوباره ظهور کرده است.» **29** پرسید: «شما چه می گویند؟ به نظر شما من که هستم؟» پطرس جواب داد: «تو مسیح هستی.» **30** ولی عیسی به ایشان دستور اکید داد که درباره او چیزی به کسی نگویند. **31** آنگاه عیسی به ایشان گفت که لازم است پسر انسان آزار بسیار ببیند و از طرف مشایخ و کاهنان اعظم و علمای دین محکوم شده، کشته شود، اما پس از سه روز زنده خواهد شد. **32** وقتی عیسی این مطلب را آشکارا بیان کرد، پطرس او را به کناری کشید و به او گفت که نباید چنین سخنانی بر زبان بیاورد. **33** عیسی برگشت و نگاهی به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به پطرس فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو با دید انسانی به این موضوع نگاه می کنی، نه با دید خدایی.» **34** آنگاه شاگردان و مردم را فراخواند و فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد باید از خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا پیروی کند. **35** هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من و به خاطر انجیل از دست بدهد، آن را نجات خواهد داد. **36** «چه فایده که انسان تمام دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ **37** مگر چیزی با ارزشتر از جان او پیدا می شود؟ **38** و اگر کسی در این روزگار فاسد و پر از گناه از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدس بازگردد، از او عار خواهد داشت.»

9 عیسی به شاگردان خود فرمود: «یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده اند که تا آمدن قدرتمند ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **2** شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد **3** و لباسش درخشان و بسیار سفید شد، چنانکه هیچ کس بر روی زمین نمی تواند لباسی را آنقدر سفید بشوید. **4** آنگاه ایلیا و موسی ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو پرداختند. **5** پطرس شگفت زده گفت: «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، یکی برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **6** پطرس این حرف را زد تا چیزی گفته باشد، چون نمی دانست چه بگوید و همه از ترس می لرزیدند. **7** اما در همان حال، ابری بالای سرشان سایه افکند و

ندایی از آن در رسید که «این است پسر عزیز من؛ به او گوش فرا دهید.» **8** ایشان بلافاصله به اطراف نگاه کردند، ولی جز عیسی کسی را ندیدند. **9** هنگامی که از کوه پایین می آمدند، عیسی به ایشان دستور داد تا درباره آنچه دیده اند به کسی چیزی نگویند تا زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود. **10** آنان نیز اطاعت نمودند، ولی اغلب درباره آن ماجرا با یکدیگر گفتگو می کردند و در این فکر بودند که منظور عیسی از «زنده شدن» چه بوده است. **11** سپس از عیسی پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند که قبل از ظهور مسیح، ایلیا نبی باید دوباره ظهور کند؟» **12** عیسی پاسخ داد: «البته که اول ایلیا می آید تا همه چیز را آماده کند. ولی در مورد پسر انسان، در کتب مقدس چه نوشته شده است؟ به کسی نگویند. **31** آنگاه عیسی به ایشان گفت که لازم است پسر انسان آزار بسیار ببیند و از طرف مشایخ و کاهنان اعظم و علمای دین محکوم شده، کشته شود، اما پس از سه روز زنده خواهد شد. **32** وقتی عیسی این مطلب را آشکارا بیان کرد، پطرس او را به کناری کشید و به او گفت که نباید چنین سخنانی بر زبان بیاورد. **33** عیسی برگشت و نگاهی به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به پطرس فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو با دید انسانی به این موضوع نگاه می کنی، نه با دید خدایی.» **34** آنگاه شاگردان و مردم را فراخواند و فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد باید از خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا پیروی کند. **35** هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من و به خاطر انجیل از دست بدهد، آن را نجات خواهد داد. **36** «چه فایده که انسان تمام دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بدهد؟ **37** مگر چیزی با ارزشتر از جان او پیدا می شود؟ **38** و اگر کسی در این روزگار فاسد و پر از گناه از من و از سخنان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدس بازگردد، از او عار خواهد داشت.»

کی چنین شده است؟» جواب داد: «از کودکی. **22** روح پلید بارها او را در آب و آتش انداخته تا نابودش کند. به ما رحم کن و اگر می توانی او را شفا بده.» **23** عیسی فرمود: «اگر می توانم؟! اگر ایمان داشته باشی همه چیز برایت امکان خواهد داشت.» **24** پدر فوری با صدای بلند جواب داد: «بلی، ایمان دارم؛ کمک کن تا ایمانم بیشتر شود.» **25** چون عیسی دید جمعیت زیادتر می شود، به روح پلید نهیب زده، گفت: «ای روح کر و لال، به تو می گویم از این پسر بیرون برو و دیگر داخل او نشو!» **26** روح پلید نعرای زد و بار دیگر پسر را تکان داد و از او خارج شد. پسر غش کرد و مانند مرده بی حرکت بر زمین افتاد. مردم به یکدیگر گفتند: «مُرْد!» **27** اما عیسی دست او را گرفت و بلند کرد. پسر، صحیح و سالم بر پاهای خود ایستاد. **28** بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش در خلوت از او پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» **29** عیسی فرمود: «این نوع روح پلید جز با دعا بیرون

نمی‌رود.» **30** عیسی از آنجا به جلیل رفت و سعی کرد از نظر مردم عادت خود، به تعلیم ایشان پرداخت. **2** آنگاه بعضی از فریسیان پیش دور بماند، **31** تا بتواند وقت بیشتری را با شاگردانش صرف کند آمدند تا با بحث و گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: و ایشان را تعلیم دهد. او به ایشان می‌گفت: «پسر انسان را به «آیا مرد اجازه دارد زن خود را طلاق دهد؟» **3** عیسی نیز از ایشان دست مردم تسلیم خواهند کرد و او را خواهند کشت. اما پس از سه پرسید: «موسی در مورد طلاق چه دستوری داده است؟» **4** جواب روز زنده خواهد شد.» **32** ولی منظور او را نفهمیدند و می‌ترسیدند دادند: «موسی اجازه داده که مرد طلاق‌نامه‌ای بنویسد و زن خود را رها بپرستد. **33** سپس به کفرناحوم رسیدند. وقتی به خانه‌ای وارد شدند کند.» **5** عیسی فرمود: «موسی به علت سنگدلی شما این حکم را که بنا بود در آنجا بماند، عیسی از ایشان پرسید: «در بین راه با هم صادر کرد. **6** اما در ابتدای آفرینش، خدا» ایشان را مرد و زن آفرید. «چه می‌گفتید؟» **34** ایشان خجالت می‌کشیدند جواب دهند، زیرا در **7** و «به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به بین راه بحث و گفتگو می‌کردند که کدام یک از ایشان از همه بزرگتر زن خود می‌پیوندد، **8** و آن دو یک تن می‌شوند». بنابراین، از آن پس است. **35** پس عیسی نشست و آنها را دور خود جمع کرد و گفت: دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. **9** پس آنچه را خدا پیوست، انسان «هر که می‌خواهد اول باشد، باید آخر همه و خدمتگزار همه باشد.» **10** بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش بار **36** سپس کودکی را به میان آورد و او را در آغوش گرفت و گفت: دیگر سر صحبت را درباره‌ی همین موضوع باز کردند. **11** عیسی به **37** «هر که به خاطر من چنین کودکی را بپذیرد، در واقع مرا پذیرفته ایشان فرمود: «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج است، و هر که مرا بپذیرد، نه فقط مرا، بلکه فرستنده‌ی مرا نیز پذیرفته کند، نسبت به زن خود مرتکب زنا شده است. **12** همچنین اگر زنی است.» **38** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو از شوهرش جدا شود و با مرد دیگری ازدواج کند، او نیز مرتکب زنا ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را شده است.» **13** مردم کودکان خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر نکند چون از گروه ما نبود.» **39** عیسی فرمود: «مانع او نشوید، چون ایشان دست بگذارند و برکتشان دهد. اما شاگردان عیسی آنها را برای کسی که به اسم من معجزه‌ای می‌کند، مخالف من نیست. **40** این کار سرزنش کردند. **14** ولی وقتی عیسی رفتار شاگردان را دید، کسی که بر ضد ما نیست، با ما است. **41** اگر کسی به شما حتی ناراحت شد و به ایشان گفت: «بگذارید کودکان نزد من بیایند و یک لیوان آب بدهد، فقط به خاطر اینکه به مسیح تعلق دارید، بدون مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این شک بی‌پاداش نخواهد ماند. **42** ولی اگر کسی باعث شود یکی کودکان هستند. **15** برآستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت خدا از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست بدهد، را مانند یک کودک نپذیرد، هرگز به آن داخل نخواهد شد.» **16** برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا آنگاه بچه‌ها را در آغوش گرفت و دست بر سر ایشان گذاشت و آنان انداخته شود. **43** «اگر دست باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع برکت داد. **17** وقتی عیسی عازم سفر بود، شخصی با عجله آمده، کن، زیرا بهتر است با یک دست به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو دست به دوزخ بروی، جایی که آتش آن هرگز خاموش نمی‌شود. **18** (aiōnios g166) عیسی از او پرسید: «چرا (Geenna g1067) جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. **44** جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. **45** و اگر پایت باعث لغزش تو می‌شود، آن را قطع کن و دور انداز، زیرا بهتر است با یک پا به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو پا به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. **46** جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پذیرد. **47** «اگر چشم‌ت باعث لغزش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور، زیرا بهتر است با یک چشم وارد ملکوت خدا شوی تا اینکه با دو چشم به دوزخ انداخته شوی. (Geenna g1067) جایی که کرمهای بدن‌خوار هرگز نمی‌میرند و آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. **48** جایی که کرمهای بدن‌خوار هرگز نمی‌میرند و آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. **49** «زیرا هر کس با آتش نمکین و زیر ثروت زیادی داشت. **23** عیسی لحظه‌ای به اطراف نگاه کرد آزموده خواهد شد. **50** «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش و بعد به شاگردان خود فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟» **24** شاگردان از این گفته عیسی تعجب پس شما نیز در میان خود خاصیت نمک را داشته باشید و با هم در کردند. پس عیسی بازگفت: «ای فرزندان، ورود به ملکوت خدا بسیار سخت است. **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!» **26** شاگردان از این سخن شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا کند؟» **27** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از

نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی از نظر خدا اینطور نیست، زیرا برای خدا همه چیز ممکن است.» **28** آنگاه پطرس گفت: «ما ای پسر داوود، بر من رحم کن!» **48** بسیاری از مردم بر سرش فریاد از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.» **29** عیسی جواب داد: «خاطرجمع باشید، اگر کسی چیزی را به خاطر من و انجیل از دست بدهد، مثل خانه، برادر، خواهر، پدر، مادر، فرزند و اموال خود، **30** خدا به او صد برابر بیشتر خانه، برادر، خواهر، مادر و فرزند و زمین خواهد داد، همراه با رنج و زحمت. و در عالم آینده نیز زندگی جاوید نصیب او خواهد شد. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و کسانی که آخرند، اول.» **32** پس ایشان به سوی اورشلیم به راه افتادند. عیسی جلو می‌رفت و شاگردان به دنبال او. ناگهان ترس و حیرت سراسر وجود شاگردان را فرا گرفت. عیسی دوازده شاگرد را به کناری کشید و یکبار دیگر به ایشان گفت که در اورشلیم چه سرنوشتی در انتظار اوست. او فرمود: **33** «اکنون به اورشلیم می‌رویم، و در آنجا پسر انسان را به کاهنان اعظم و علمای دین خواهند سپرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد. سپس وی را به رومی‌ها تحویل خواهند داد. **34** ایشان او را مسخره خواهند کرد و به رویش آب دهان انداخته، او را شلاق خواهند زد و سرانجام او را خواهند کشت؛ ولی پس از سه روز او زنده خواهد شد.» **35** یعقوب و یوحنا (پسران زبدي) نزد او آمده، گفتند: «استاد، ممکن است لطفی در حق ما بکنی؟» **36** عیسی پرسید: «چه لطفی؟» **37** گفتند: «وقتی بر تخت باشکوهت بنشیني، اجازه بفرما یکی از ما در سمت راست و دیگری در سمت چپ تخت سلطنت بنشینیم.» **38** عیسی جواب داد: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و عذابی که من باید بنوشم، شما نیز بنوشید؟ یا رنج و عذابی را که من باید در آن تعمید بگیرم، شما نیز در آن تعمید بگیرید؟» **39** جواب دادند: «بله، می‌توانیم.» عیسی فرمود: «البته از جام من خواهید نوشید و در تعمیدی که می‌گیرم، شما هم تعمید خواهید گرفت، **40** ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در سمت راست و چپ خود بنشانم. این جایگاه برای کسانی نگاه داشته شده که از قبل انتخاب شده‌اند.» **41** وقتی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه درخواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. **42** پس عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیردستان خود دستور می‌دهند. **43** ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد. **44** و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، باید غلام همه باشد. **45** چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانثی را در راه آزادی دیگران فدا سازد.» **46** سپس به اریحا رسیدند. وقتی از شهر بیرون می‌رفتند، جمعیتی انبوه به دنبالشان به راه افتادند. در کنار راه، کوری به نام بارتیمائوس نشسته بود و گدایی می‌کرد. **47** وقتی بارتیمائوس شنید که عیسی ناصری

11 هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و بیت‌عنیا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد **2** و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کُرّه‌الغی را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. **3** و اگر کسی پرسید: "چه می‌کنید؟" بگویید: "خداوند لازمش دارد و بی‌درنگ آن را پس خواهد فرستاد."» **4** آن دو شاگرد رفتند و کره‌الغ را یافتند که در کوچه‌ای، کنار در خانه‌ای بسته شده بود. وقتی کره را باز می‌کردند، **5** عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده بودند، پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا کره را باز می‌کنید؟» **6** پس آنچه عیسی فرموده بود، گفتند. آنان نیز اجازه دادند که کره را ببرند. **7** کُرّه را نزد عیسی آوردند و شاگردان ردهای خود را بر پشت آن انداختند تا او سوار شود. **8** عده زیادی از مردم نیز ردهای خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای نیز شاخه‌هایی را که در مزارع بریده بودند، جلوی او روی جاده پهن می‌کردند. **9** مردم از هر سو او را احاطه کرده بودند و فریاد برمی‌آوردند: «هوشیانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» **10** «مبارک است سلطنت پدر ما داوود که فرا می‌رسد!» «هوشیانا در عرش برین!» **11** به این ترتیب، عیسی وارد اورشلیم شد و به معبد رفت. او با دقت همه چیز را زیر نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت و همراه دوازده شاگرد خود به بیت‌عنیا رفت. **12** صبح روز بعد، هنگامی که از بیت‌عنیا برمی‌گشتند، عیسی گرسنه شد. **13** کمی دورتر درخت انجیری دید که برگ داشت؛ پس به طرف آن رفت تا شاید انجیری پیدا کند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت، چون هنوز فصل میوه نرسیده بود. **14** عیسی به درخت فرمود: «باشد که دیگر هرگز کسی از تو میوه نخورد!» و شاگردانش این را شنیدند. (aiōn g165) **15** هنگامی که بار دیگر وارد اورشلیم شدند، عیسی به معبد رفت و آثانی را که در آنجا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون راند و بساط صرافان و کبوترفروشان را واژگون ساخت، **16** و نگذاشت کسی با کالایی وارد محوطه معبد شود. **17** سپس به مردم

گفت: «در کتب مقدس نوشته شده که "خانه من خانه دعا برای همه را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهند گذاشت. 7 «ولی قومه‌ها خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لایه دزدان ساخته‌اید.» 18 باغبانها به یکدیگر گفتند: "او وارث است؛ پس بیایید او را بکشیم تا هنگامی که کاهنان اعظم و علمای دین از کار عیسی باخبر شدند، باغ مال ما شود." 8 پس او را گرفتند و کشتند و جنازه‌اش را از باغ در پی فرصت برای کشتن او برآمدند. اما از او می‌ترسیدند، زیرا همه بیرون انداختند. 9 «حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟ از تعالیم او شگفت‌زده بودند. 19 عصر آن روز، مانند روزهای دیگر او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران از شهر بیرون رفتند. 20 صبح روز بعد، وقتی به اورشلیم بازمی‌گشتند، اجاره خواهد داد. 10 مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که: "سنگی شاگردان درخت انجیر را دیدند که از ریشه خشک شده است. 21 که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است. 11 این پطرس به خاطر آورد که عیسی روز قبل، درخت را نفرین کرده بود. کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید." 12 سران قوم پس با تعجب گفت: «استاد نگاه کنید! درخت انجیری که نفرین یهود خواستند همان جا او را بگیرند، چون فهمیدند که منظور عیسی کردید، خشک شده است!» 22 عیسی گفت: «به خدا ایمان از باغبانهای ظالم، اشاره به ایشان می‌باشد. اما از مردم ترسیدند، پس داشته باشید. 23 برآستی به شما می‌گویم: اگر کسی به این کوه او را به حال خود گذاشتند و رفتند. 13 اما بعداً، چند تن از فریسیان بگویند، "از جا کنده شو و به دریا افکنده شو"، و در دل خود شک و هیرودیان را به عنوان جاسوس فرستادند تا از گفته‌های عیسی دلیلی نکند، بلکه ایمان داشته باشد که آنچه می‌گوید روی خواهد داد، بیابند و بازداشتش کنند. 14 پس جاسوسان آمدند و گفتند: «استاد، برای او انجام خواهد شد. 24 خوب گوش کنید: هر چه در دعا بخواید، ایمان داشته باشید که آن را یافته‌اید، و از آن شما خواهد بود. 25 ولی وقتی دعا می‌کنید، اگر نسبت به کسی کینه‌ای در می‌دهی. آیا باید به دولت روم خراج داد یا نه؟» 15 عیسی متوجه دل دارید، او را ببخشید، تا پدر آسمانی شما نیز گناهان شما را نيزنگ ایشان شد و فرمود: «چرا می‌خواهید مرا آرمایش کنید. سکه‌ای ببخشید. 26 اما اگر شما نبخشید، پدر آسمانی شما نیز گناهان شما به من نشان دهید تا بگویم.» 16 وقتی سکه را به او دادند، پرسید: «را نخواهد بخشید.» 27 آنها بار دیگر وارد اورشلیم شدند. به محض (نقش و اسم چه کسی روی این سکه است؟» جواب دادند: «قیصر اینکه عیسی قدم به معبد گذاشت، کاهنان اعظم و علمای دین روم. 17 فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به و مشایخ دور او را گرفتند 28 و پرسیدند: «با چه اختیاری همه خدا!» جواب عیسی ایشان را حیران کرد. 18 سپس عده‌ای از این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی حق انجام آنها را به تو داده صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: 19 است؟» 29 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که اول به سؤال من جواب دهید. 30 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان بود یا از انسان؟ جواب مرا بدهید.» 31 ایشان درباره نسلی باقی بگذارد. 20 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 32 و اگر بگوییم از انسان بود، ممکن است مردم علیه ما قیام کنند.» زیرا همه مردم یحیی را پیامبری راستین می‌دانستند. 33 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به سؤال شما جواب نمی‌دهم.»

12

عیسی برای تعلیم مردم، حکایات و مثل‌های بسیاری بیان می‌کرد. او یکبار فرمود: «شخصی تاکستانی درست کرد و دور آن دیواری کشید. در آن حوضچه‌ای نیز برای گرفتن آب انگور کند و یک برج دیدبانی نیز بنا کرد. سپس باغ را به چند باغبان اجاره داد و خود به سفر رفت. 2 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. 3 ولی باغبانها او را گرفته، زدند و دست خالی برگرداندند. 4 «صاحب باغ یک نفر دیگر را فرستاد؛ این بار به او دشنام دادند و او را زدند و سرش را نیز شکستند. 5 نفر بعدی را نیز کشتند. دیگران را هم یا زدند یا کشتند. 6 تا اینکه فقط یک نفر برای صاحب تاکستان باقی ماند، یعنی تنها پسرش. آخر او

خداوند یکتاست. 30 خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با پطرس و یعقوب و یوحنا و آندریاس در خلوت نزد او آمدند و پرسیدند: تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی قوت خود دوست بدار. 31 «به ما بگو این وقایع در چه زمانی روی خواهد داد؟ نشانه نزدیک «و دومین حکم مهم این است: «همسایهات را همچون جان خویش دوست بدار. «هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست.» 32 عالم مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست فرمودید. فقط یک خدا وجود دارد و غیر از او خدای دیگری نیست. 33 و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان خویش مهمتر از همه هدایا و قربانیهاست.» 34 عیسی که دید این و در جاهای مختلف دنیا، زمین لرزه‌ها و قحطی‌ها پدید خواهند شخص متوجه حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور نیستی.» پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. 35 یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ 36 در حالی که داوود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین بود تا درباره من به آنها شهادت دهد. 10 پیام انجیل باید اول گفت: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنانت را به زیر پایت بیفکنم.» 37 اگر داوود خودش، مسیح را «خداوند من» می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» مردم از این گونه سؤالات بسیار لذت می‌بردند و با شور و علاقه فراوان به سخنان او گوش می‌دادند. 38 باز خطاب به مردم فرمود: «از این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قیاهای بلند، خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان تعظیم کنند؛ 39 و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. 40 اما حتی وقتی دعا‌های طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام هوش و حواسشان به این است که چگونه اموال بیهوشان را تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.» 41 سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق امانات قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند، می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقدیم می‌کردند. 42 در آن میان، ییوهزن فقیری آمد و دو سکه ناچیز در صندوق انداخت. 43 عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: «آنچه این ییوهزن فقیر در صندوق انداخت، از تمام آنچه که این ثروتمندان هدیه کردند، بیشتر بود. 44 چون آنها قسمت کوچکی از آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت، یعنی تمام روزی خود را داد.»

13 آن روز، هنگامی که از معبد بیرون می‌رفتند، یکی از شاگردان به تعریف از ساختمانهای معبد پرداخت و گفت: «استاد ببینید این ساختمانها چقدر زیبا هستند! چه سنگ‌بری‌های ظریفی دارند!» 2 عیسی جواب داد: «بلی، این ساختمانهای زیبا می‌بینید؟ بدان که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهد شد.» 3 وقتی عیسی در کوه زیتون، روبروی معبد نشسته بود، انسان را خواهند دید که در ایرها با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. 27

او فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشه و کنار برای تدارک ببینیم تا شام پَسَح را بخوری؟» **13** عیسی دو نفر از زمین و آسمان جمع کند. **28** «حال از درخت انجیر درس بگیرید. ایشان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: «وقتی هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید تابستان داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد. نزدیک است. **29** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، به دنبال او بروید. **14** به هر خانه‌ای که داخل شد، به صاحب آن بدانید که پایان کار بسیار نزدیک شده است. **30** «براستی به شما خانه بگویم،» استادمان ما را فرستاده است تا اتفاقی را که برای ما می‌گویم که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد رفت. حاضر کرده‌ای تا امشب شام پَسَح را بخوریم، به ما نشان دهی.» **15** **31** آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش و آماده خواهد برد. نخواهد شد. **32** «اما هیچ‌کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به شام را همان جا تدارک ببیند.» **16** پس آن دو شاگرد به شهر رفتند آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام پَسَح را در بی‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **33** پس بیدار و آماده **17** هنگام شب، عیسی و بقیه شاگردان رسیدند. باشید، چون نمی‌دانید آن لحظه کی فرا می‌رسد. **34** «بازگشت من مانند بازگشت مردی است که به سرزمین دیگری به سفر رفته است، و برای هر یک از خدمتگزاران خود وظیفه خاصی معین کرده و به دربان نیز فرموده تا منتظر بازگشت او باشد. **35** «پس شما هم آماده و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «من که آن شخص نیستم؟» باشید چون نمی‌دانید صاحب خانه چه روزی باز می‌گردد: سر شب، نیمه شب، سحر یا صبح. مواظب باشید که وقتی می‌آیم، در خواب غفلت نباشید. باز هم می‌گویم چشم به راه من باشید. این است پیام من به شما و به همه.»

14

دو روز به عید پَسَح مانده بود. در ایام این عید، یهودیان شکر نمود؛ سپس آن را تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: فقط نان فطیر می‌خورند. کاهنان اعظم و علمای دین هنوز در پی فرصت می‌گشتند تا عیسی را بی‌سر و صدا دستگیر کنند و بکشند. شکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. **24** آنگاه به ایشان **2** ولی می‌گفتند: «در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد مبادا مردم سر به شورش بگذارند.» **3** در این هنگام، عیسی در بیت‌عنیا در راه مهر می‌کنم. خون من در راه بسیاری ریخته می‌شود. **25** برآستی به خانه شعبون جذامی میهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه عطر شما می‌گویم که دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی گرانها از شئیل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر را بر سر که آن را در ملکوت خدا، تازه بوشم.» **26** سپس سرودی خواندند و عیسی ریخت. **4** بعضی از حضار از این عمل ناراحت شده، به یکدیگر گفتند: «افسوس! چرا عطر به این گرانی به‌هدر رفت؟ **5** می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به فقرا بدهیم.» خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان پراکنده می‌شوند. **28** اما پس از به این ترتیب، آن زن را سخت سرزنش کردند. **6** ولی عیسی گفت: زنده شدم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم دید.» **29** «کاری به کار او نداشته باشید! چرا او را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی بطرس گفت: «حتی اگر همه تو را تنها بگذارند، من از کنارت دور در حق من کرده است. **7** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، هرگاه بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما نخواهم بود. **8** این زن هر چه از دستش برمی‌آید، انجام داد. در واقع بدن مرا پیشاپیش برای دفن، تدهین کرد. **9** برآستی به شما می‌گویم، لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» بقیه در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به شاگردان نیز چنین گفتند. **32** سپس به یک باغ زیتون رسیدند، که من کرد، ذکر خواهد شد. **10** آنگاه یهودای اسخریوطی که یکی از دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. **11** کاهنان وقتی دانستند به چه منظور آمده است، بسیار شاد شدند و به او وعده پول دادند. او نیز در پی فرصت می‌گشت تا عیسی را به ایشان تسلیم کند. **12** در روز اول عید فطیر که در آن بره پَسَح را قربانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی دورتر رفت و بر زمین افتاده، دعا کرد که اگر ممکن باشد از رنج و

عذایی که برایش مقدر است، دور بماند. 36 او دعا کرده، گفت: خاموش ماند و پاسخی نداد. پس کاهن اعظم پرسید: «آیا تو مسیح، «آیا، ای پدر، هر کاری نزد تو امکان‌پذیر است. پس این جام رنج و پسر خدای متبارک هستی؟» 62 عیسی گفت: «هستم، و پسر عذاب را از مقابل من بردار. اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست انسان را خواهی دید که به دست راست خدا ننشسته، بر ابرهای خود را.» 37 آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خوابند. آسمان می‌آید.» 63 کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: پس به پطرس گفت: «شمعون! خوابی؟ نتوانستی حتی یک ساعت با «دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟ 64 خودتان شنیدید که کفر گفت. من بیدار بمانی؟ 38 بیدار بمانید و دعا کنید تا سوسه بر شما غلبه کند. روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» 39 باز رفت و از آنها بر صورتش آب دهان می‌انداختند و چشمانش را می‌بستند و همان دعا را کرد. 40 وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابند، به صورتش سیلی می‌زدند و با ریشخند می‌گفتند: «نبوت کن!» چون نمی‌توانستند پلک‌هایشان را باز نگاه دارند و نمی‌دانستند چه نگهبانان نیز به‌هنگام بردنش، او را می‌زدند. 66 اما پطرس هنوز بگویند. 41 وقتی برای بار سوم برگشت، گفت: «آیا هنوز در خوابید؟» 67 و او را دید که کنار آتش خود را گرم می‌کند؛ پس به او و پسر انسان در چنگ بدکاران گرفتار می‌شود. 42 برخیزید، باید خیره شد و گفت: «مثل اینکه تو هم با عیسی ناصری بودی!» 68 برویم. نگاه کنید، این هم تسلیم‌کننده من!» 43 سخن عیسی هنوز پطرس انکار کرد و گفت: «نمی‌دانم چه می‌گوی!» و به گوشه دیگر به پایان نرسیده بود که یهو، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه رسید؛ عده‌ای بسیار نیز با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی می‌کردند. آنان از طرف کاهنان اعظم و سران قوم یهود آمده بودند. 70 باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به 44 تسلیم‌کننده او یهودا، به همراهان خود گفته بود: «هر که را او گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجات جلیلی است!» ببوسم، همان است؛ او را بگیرند.» 45 پس به محض اینکه یهو رسید، نزد عیسی رفت و گفت: «استاد!» و او را بوسید. 46 آنان نیز دوم خروس بانگ زد و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که به او گفته عیسی را گرفتند و محکم بستند تا ببرند. 47 ولی یکی از آنان که همراه عیسی بود، شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام کاهن اعظم را برید. 48 عیسی گفت: «مگر من دزد فراری هستم که با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمده‌اید؟ 49 چرا در معبد مرا نگریند؟ من که هر روز در آنجا بودم و تعلیم می‌دادم. ولی لازم است تمام اینها اتفاق بیفتد تا پیشگویی کلام خدا جامه عمل بپوشد.» 50 در این گیرودار، تمام شاگردان او را تنها گذاشته، فرار کردند. 51 جوانی نیز از پشت سرشان می‌آمد که فقط پارچه‌ای بر خود انداخته بود. چون کوشیدند او را بگیرند، 52 پارچه را در دست آنها رها کرد و عریان پا به فرار گذاشت. 53 پس عیسی را به خانه کاهن اعظم بردند. بی‌درنگ، تمام کاهنان اعظم و مشایخ و علمای دین در آنجا جمع شدند. 54 پطرس نیز از دور به دنبال عیسی می‌آمد تا وارد خانه کاهن اعظم شد و میان سربازان، کنار آتش نشست. 55 در داخل خانه، کاهنان اعظم و اعضای شورای عالی یهود سعی می‌کردند علیه عیسی مدرکی به دست آورند تا بتوانند به مرگ محکومش کنند، اما موفق نشدند مدرکی علیه او بیابند. 56 چند نفر نیز شهادت دروغ دادند ولی گفته‌هایشان با هم یکسان نبود. 57 سرانجام، بعضی برخاسته، به دروغ علیه او شهادت داده، گفتند: 58 «ما شنیدیم که می‌گفت من این معبد را که با دست انسان ساخته شده است، خراب می‌کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، معبدی دیگر می‌سازم.» 59 ولی این تهمت نیز به جایی نرسید. 60 آنگاه کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید: «خوب، چه می‌گویی؟ آیا آنچه می‌گویند صحت دارد؟» 61 عیسی

صبح زود، کاهنان اعظم، مشایخ و علمای دین، یعنی تمام اعضای شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم‌گیری، عیسی را دست بسته، به پیلاتس، فرماندار رومی، تحویل دادند. 2 پیلاتس از عیسی پرسید: «تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی جواب داد: «بله، چنین است که می‌گوی.» 3 کاهنان اعظم، اتهامات بسیاری علیه عیسی وارد می‌کردند. 4 پس پیلاتس باز از او پرسید: «چرا هیچ نمی‌گویی؟ بین چه تهمت‌هایی به تو می‌زنند.» 5 ولی عیسی باز هیچ نگفت، به طوری که پیلاتس تعجب کرد. 6 و رسم فرماندار این بود که هر سال در عید پشخ، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. 7 یکی از زندانیان در آن سال باراباس بود که با یاعیان دیگر در شورش در شهر، مرتکب قتل شده بود. 8 از این رو، عده‌ای از جمعیت نزد پیلاتس رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را برایشان آزاد سازد. 9 پیلاتس پرسید: «آیا می‌خواهید پادشاه یهود را برایتان آزاد کنم؟» 10 زیرا او فهمیده بود که کاهنان اعظم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده‌اند. 11 ولی کاهنان اعظم مردم را تحریک کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. 12 پیلاتس پرسید: «اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می‌گویید پادشاه یهود است، چه کنم؟» 13 فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 14 پیلاتس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند: «مصلوبش کن!» 15 پیلاتس که از شورش مردم بیمناک بود،

و در ضمن می‌خواست ایشان را راضی نگاه دارد، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن، بیزند و مصلوب کنند. 16 آنگاه سربازان رومی عیسی را به حیاط کاخ فرمانداری بردند و تمام سربازان را جمع کردند. 17 سپس ردایی ارغوانی به او پوشاندند و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. 18 آنها در مقابل او تعظیم کرده، می‌گفتند: «درو بر پادشاه یهود!» 19 سپس با چوب بر سرش می‌زدند و بر او آب دهان می‌انداختند و جلوی او زانو زده، با ریشخند او را سجده می‌کردند. 20 پس از اینکه از مسخره کردن او خسته شدند، شنل را از دوشش برداشته، لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را بردند تا مصلوبش کنند. 21 در راه به رهگذری برخوردند که از صحرا به شهر بازمی‌گشت. نام او شمعون اهل قیرون، و پدر اسکندر و روفس بود. سربازان او را وادار کردند صلیب عیسی را بر دوش بگیرد و ببرد. 22 سربازان عیسی را به محلی بردند به نام جُلُجُثَا، که به معنی حجمه است. 23 ایشان به او شرابی مخلوط با مُر دادند تا بنوشد، اما او نپذیرفت. 24 آنگاه او را بر صلیب میخکوب کردند و برای تقسیم جامه‌هایش قرعه انداختند تا ببینند هر یک چه قسمتی نصیبش می‌گردد. 25 تقریباً سه ساعت به ظهر مانده بود که او را مصلوب کردند. 26 بر تقصیرنامه او نوشتند: «پادشاه یهود.» 27 دو شورش را نیز با او به صلیب کشیدند، یکی در سمت راست و دیگری در سمت چپ او. 28 به این ترتیب، پیشگویی کتب مقدس به انجام رسید که می‌فرماید: «او از خطاکاران محسوب شد.» 29 کسانی که از آنجا رد می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریشخندکنان می‌گفتند: «تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز بسازی، 30 خود را نجات بده و از صلیب پایین بیا!» 31 کاهنان اعظم و علمای دین نیز که در آنجا حضور داشتند، مسخره‌کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد، اما نمی‌تواند خودش را نجات دهد!» 32 بگذار مسیح، پادشاه اسرائیل، همین الان از صلیب پایین بیاید تا ببینیم و به او ایمان بیاوریم!» حتی آن دو مرد نیز که در کنار او به صلیب کشیده شده بودند، به او دشنام می‌دادند. 33 آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت. 34 در ساعت سه، عیسی با صدای بلند فریاد زد:

16 عصر روز شَبَات، در پایان روز استراحت، مریم مجدلیه، سالومه و مریم مادر یعقوب داروهای معطر خریدند تا مطابق رسم یهود، پیکر عیسی را با آن معطر سازند. 2 روز بعد که یکشنبه بود، صبح زود پیش از طلوع آفتاب، رهسپار مقبره شدند. 3 در بین راه از همدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی سنگ را برای ما از جلوی مقبره می‌غلطاند؟» 4 اما وقتی به مقبره رسیدند، دیدند که آن سنگ بزرگ از جلوی مقبره به کناری غلتانیده شده است. 5 پس وارد مقبره که شبیه غار بود شدند و دیدند مرد جوانی با جامه سفید در طرف راست قبر نشسته است. زنان مات و مبهوت شدند. 6 ولی فرشته به ایشان گفت: «نترسید. مگر به دنبال عیسی ناصری نمی‌گردید که بر صلیب کشته شد؟ او اینجا نیست. او برخاسته و زنده شده است! نگاه کنید! این هم جایی که پیکرش را گذاشته بودند! 7 اکنون بروید و به شاگردان او و پطرس بگویید که او پیش از شما به جلیل می‌رود تا شما را در آنجا ببیند، درست همان‌طور که پیش از مرگ به شما گفته بود.» 8 زنان هراسان و متحیر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ایشان چنان ترسان بودند که نتوانستند به کسی چیزی بگویند. 9

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) عیسی روز یکشنبه صبح زود، از میان مردگان برخاست. اولین کسی که او را دید، مریم مجدلیه بود، که عیسی هفت روح پالید را از او بیرون کرده بود. 10 او نیز رفت و به شاگردان عیسی که گریان و پریشانحال بودند، خبر داد. 11 اما آنها وقتی شنیدند که عیسی زنده شده و مریم او را دیده است، باور نکردند. 12 تا اینکه عصر همان روز، عیسی با ظاهری متفاوت خود را به دو نفر از ایشان نشان داد. آنان از شهر اورشلیم به سوی یکی از دهات اطراف می‌رفتند. 13 ایشان شتابان به اورشلیم بازگشتند و به دیگران خبر دادند. ولی باز هیچ‌کس حرفشان را باور نکرد. 14

آخر عیسی به آن یازده شاگرد، به هنگام صرف خوراک ظاهر شد و ایشان را به خاطر بی‌ایمانی و ناباوری سماحت‌آلودشان سرزنش کرد، زیرا گفته‌های کسانی را که او را بعد از رستاخیزش دیده بودند، باور نکرده بودند. **15** سپس به ایشان گفت: «حال باید به سراسر دنیا بروید و پیغام انجیل را به مردم برسانید. **16** کسانی که ایمان بیاورند و تعمید بگیرند، نجات می‌یابند، اما کسانی که ایمان نیاورند، دوری خواهند شد. **17** «کسانی که ایمان می‌آورند، با قدرت من، ارواح پلید را از مردم بیرون خواهند کرد و به زبانهای تازه سخن خواهند گفت. **18** مارها را برخواهند داشت و در امان خواهند بود، و اگر زهر کشنده‌ای نیز بخورند آسیبی نخواهند دید، و دست بر بیماران خواهند گذاشت و ایشان را شفا خواهند بخشید.» **19** چون خداوند عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به آسمان بالا برده شد و به دست راست خدا نشست. **20** پس شاگردان به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه می‌رساندند. خداوند نیز با ایشان کار می‌کرد و با معجزاتی که عطا می‌فرمود، پیغام ایشان را ثابت می‌کرد.

ایشان سخن گوید، از اشارات او پی بردند که در جایگاه مقدس معبد رؤیایی دیده است. **23** زکریا پس از پایان دوره خدمتش، به خانه خود بازگشت. **24** طولی نکشید که همسرش الیزابت باردار شد. او برای مدت پنج ماه گوشه‌نشینی اختیار کرد و می‌گفت: **25** «سرانجام خداوند بر من نظر لطف انداخت و کاری کرد که دیگر در میان مردم شرمگین نباشم!» **26** در ششمین ماه بارداری الیزابت، خدا فرشته خود جبرائیل را به ناصره، یکی از شهرهای ایالت جلیل فرستاد، **27** تا نزد دختری به نام مریم برود. مریم نامزدی داشت به نام یوسف، از نسل داوود پادشاه. **28** جبرائیل بر مریم ظاهر شد و گفت: «درو بر تو، که بسیار مورد لطف هستی! خداوند با توست!» **29** مریم از این سخنان پریشان و متحیر شد، و نمی‌دانست این چه نوع تحیتی می‌تواند باشد. **30** فرشته به او گفت: «ای مریم، نترس! زیرا خدا بر تو نظر لطف انداخته است! **31** تو به‌زودی باردار شده، پسری به دنیا خواهی آورد و نامش را عیسی خواهی نهاد. **32** او بسیار بزرگ خواهد بود و پسر خدای متعال نامیده خواهد شد، و خداوند تخت سلطنت جدش، داوود را به او خواهد سپرد، **33** تا برای همیشه بر نسل یعقوب سلطنت کند، سلطنتی که هرگز پایانی نخواهد داشت!» **(aiōn g165)** **34** مریم از فرشته پرسید: «اما چگونه چنین امکان دارد؟ دست هیچ مردی هرگز به من نرسیده است!» **35** فرشته پاسخ داد: «روح‌القدس بر تو خواهد آمد، و قدرت خدای متعال بر تو سایه خواهد افکند. از این رو، آن نوزاد مقدس بوده، پسر خدا خوانده خواهد شد. **36** بدان که خویشاوند تو، الیزابت نیز شش ماه پیش در سن پیری باردار شده و به‌زودی پسری به دنیا خواهد آورد؛ بله، همان کس که همه او را نازا می‌خواندند. **37** زیرا برای خدا هیچ کاری محال نیست!» **38** مریم گفت: «من خدمتگزار خداوند هستم. هر چه درباره من گفتی، همان بشود.» آنگاه فرشته او را ترک گفت. **39** پس از چند روز، مریم تدارک سفر دید و شبان به کوهستان یهودیه رفت، **40** جایی که زکریا زندگی می‌کرد. مریم وارد خانه شده، به الیزابت سلام کرد. **41** به محض اینکه صدای سلام مریم به گوش الیزابت رسید، آن طفل در رحم او به حرکت درآمد. آنگاه الیزابت از روح‌القدس پر شد، **42** و با صدای بلند به مریم گفت: «تو در میان زنان خجسته‌ای، و فرزندی نیز خجسته است. **43** چه افتخار بزرگی است برای من، که مادر خداوند به دیدنم بیاید! **44** وقتی وارد شدی و به من سلام کردی، به محض اینکه صدایت را شنیدم، بچه از شادی در رحم من به حرکت درآمد! **45** خوشا به حال تو، زیرا ایمان آوردی که هر چه خدا به تو گفته است، به انجام خواهد رسید!» **46** مریم گفت: «خداوند را با تمام وجود ستایش می‌کنم، **47** و روح من، به سبب نجات‌دهندۀ خدا، شاد و مسرور است! **48** چون او منی ناچیز را مورد عنایت قرار داده است. از این پس، همه نسلها مرا خوشبخت خواهند خواند، **49** زیرا خدای قادر و قدوس در حق من کارهای بزرگ کرده است. **50** «لطف و رحمت او، نسل اندر نسل شامل حال آنانی می‌شود که از او

بسیاری دست به تألیف حکایت اموری زده‌اند که نزد ما به انجام رسیده است. **2** برای انجام این کار، آنها از مطالبی استفاده کرده‌اند که از طریق شاهدان عینی وقایع و شاگردان اولیه، در دسترس ما قرار گرفته است. **3** از آنجا که من خود، این مطالب را از آغاز تا پایان، با دقت بررسی و مطالعه کرده‌ام، چنین صلاح دیدم که ماجرا را به طور کامل و به ترتیب برای شما، عالیجناب تیوفیلوس، بنویسم، **4** تا از درستی تعلیمی که یافته‌اید، اطمینان حاصل کنید. **5** ماجرا را از کاهنی یهودی آغاز می‌کنم، با نام زکریا، که در زمان هیروдіس، پادشاه یهودیه، زندگی می‌کرد. او عضو دسته‌ای از کاهنان معبد بود که آبیّا نام داشت. همسرش الیزابت نیز مانند خود او از قبیله کاهنان یهود و از نسل هارون برادر موسی بود. **6** زکریا و الیزابت هر دو در نظر خدا بسیار درستکار بودند و با جان و دل تمام احکام و فرایض خداوند را رعایت می‌کردند. **7** اما آنها فرزندی نداشتند، زیرا الیزابت نازا بود؛ از این گذشته، هر دو بسیار سالخورده بودند. **8** یکبار که گروه زکریا در معبد خدمت می‌کرد، و او به انجام وظایف کاهنی خود مشغول بود، **9** به حکم قرعه نوبت به او رسید که به جایگاه مقدس معبد داخل شود و در آنجا بخور بسوزاند. **10** به هنگام سوزاندن بخور، جمعیت انبوهی در صحن معبد مشغول عبادت بودند. **11** ناگهان فرشته‌ای بر زکریا ظاهر شد و در طرف راست مذبح بخور ایستاد. **12** زکریا از دیدن فرشته مبهوت و هراسان شد. **13** فرشته به او گفت: «ای زکریا، نترس! چون آمده‌ام به تو خبر دهم که خدا دعایت را شنیده است، و همسرت الیزابت برایت پسری به دنیا خواهد آورد که نامش را یحیی خواهی گذاشت. **14** این پسر باعث شادی و شورو شما خواهد شد، و بسیاری نیز از تولدش شادی خواهند نمود. **15** زیرا او در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. او هرگز نباید شراب و مشروبات شکرآزوبنوشد، چون حتی پیش از تولد، از روح‌القدس پر خواهد بود! **16** بسیاری از بنی‌اسرائیل توسط او به سوی خداوند، خدای خود بازگشت خواهند نمود. **17** او خدمت خود را با همان روح و قدرت ایلایی نبی انجام خواهد داد. او پیشاپیش مسیح خواهد آمد تا مردم را برای ظهور او آماده کند و دل پدران را به سوی فرزندان بازگرداند. او سبب خواهد شد افراد سرکش، حکمت‌خدا ترسان را بپذیرند.» **18** زکریا به فرشته گفت: «ولی این غیرممکن است، چون من پیر شده‌ام و همسرم نیز سالخورده است!» **19** فرشته در جواب گفت: «من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و اوست که مرا فرستاده تا این خبر خوش را به تو بدهم. **20** اما حال که سخنان مرا باور نکردی، لال خواهی شد و تا زمانی که کودک به دنیا بیاید یارای سخن گفتن نخواهی داشت؛ زیرا آنچه گفتم، در زمان مقرر واقع خواهد شد.» **21** در این میان، مردم در صحن معبد منتظر زکریا بودند و از اینکه او در بیرون آمدن از جایگاه مقدس این همه تأخیر می‌کرد، در حیرت بودند. **22** سرانجام وقتی بیرون آمد و نتوانست با

می‌ترسند. **51** او دست خود را با قدرت دراز کرده و متکبران را همراه نقشه‌هایشان پراکنده ساخته است. **52** سلاطین را از تخت به زیر کشیده و فروتنان را سر بلند کرده است. **53** گرسنگان را با نعمتهای خود سیر کرده، اما ثروتمندان را تهی دست روانه نموده است. **54** او رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده است. **55** بله، او که وعده ابدی خود را که به ابراهیم و فرزندانش داده بود، به یاد آورده است.» (aion g165) **56** مریم حدود سه ماه نزد الیزابت ماند. سپس به خانه خود بازگشت. **57** سرانجام، انتظار الیزابت پایان یافت و زمان وضع حملش فرا رسید و پسرى به دنیا آورد. **58** وقتی که همسایگان و بستگان او از این خبر آگاهی یافتند و دیدند که خداوند چه لطف بزرگی در حق او نموده است، نزد او آمده، در شادی‌اش شریک شدند. **59** چون نوزاد هشت روزه شد، تمام بستگان و دوستانشان برای مراسم ختنه گرد آمدند و قصد داشتند نام پدرش، زکریا را بر او بگذارند. **60** اما الیزابت نپذیرفت و گفت: «نام او یحیی خواهد بود.» **61** گفتند: «اما در خانواده تو، کسی چنین نامی نداشته است.» **62** پس با اشاره، از پدر نوزاد پرسیدند که می‌خواهد نام او را چه بگذارد. **63** زکریا با اشاره، تخته‌ای خواست و در برابر چشمان حیرت‌زده همه نوشت: «نامش یحیی است!» **64** در همان لحظه زبانش باز شد و قدرت سخن گفتن را بازیافت و به شکرگزاری خدا پرداخت. **65** همسایگان با دیدن تمام این وقایع بسیار متعجب شدند، و خبر این ماجرا در سراسر کوهستان یهودیه پخش شد. **66** هر که این خبر را می‌شنید، به فکر فرو می‌رفت و از خود می‌پرسید: «این طفل، در آینده چه خواهد شد؟»، زیرا همه می‌دیدند که او مورد توجه خاص خداوند قرار دارد. **67** آنگاه پدرش زکریا، از روح‌القدس پر شد و نبوت کرده، چنین گفت: **68** «خداوند، خدای اسرائیل را سپاس باد، زیرا به یاری قوم خود شتافته و ایشان را رهایی بخشیده است. **69** او به‌زودی برای ما نجات‌دهنده‌ای قدرتمند از نسل داوود خواهد فرستاد؛ **70** چنانکه از دیرباز، از زبان انبیای مقدس خود وعده می‌داد (aion g165) **71** که شخصی را خواهد فرستاد تا ما را از چنگ دشمنانمان و از دست همه آنانی که از ما نفرت دارند، رهایی بخشد. **72** «او نسبت به نیاکان ما، رحیم و مهربان بوده است. بله، او عهد و پیمان مقدس خود را به یاد آورده است، **73** همان عهدی را که با سوگند با جدّ ما، ابراهیم بست، **74** که ما را از دست دشمنانمان رهایی بخشد تا بتوانیم بدون ترس و واهمه او را عبادت کنیم **75** و تمام روزهای عمر خود را در حضور او با پاکی و عدالت بگذرانیم. **76** «و تو ای فرزند من، نبی خدای متعال نامیده خواهی شد، زیرا پیشاپیش خداوند حرکت خواهی کرد تا راه او را آماده نمایی، **77** و قوم او را آگاه سازی که با آموزش گناهانشان نجات خواهند یافت. **78** اینها، همه به سبب رحمت و شفقت بی‌پایان خدای ماست. به‌زودی سپیده صبح از افق آسمان بر ما طلوع خواهد کرد **79** تا بر کسانی که در تاریکی و سایه مرگ ساکن هستند، بتابد و همه ما را به سوی آرامش و صلح و صفا

آوردند، عیسی را نیز به آنجا بردند تا به خداوند وقف کنند؛ **23** زیرا در شریعت آمده بود که پسر ارشد هر خانواده باید وقف خداوند گردد. **24** پس والدین عیسی برای طهارت خود، قربانی لازم را تقدیم کردند، که مطابق شریعت می‌بایست دو قمری یا دو جوجه کبوتر باشد. **25** در آن زمان مردی صالح، خداترس و پر از روح‌القدس، به نام شمعون، در اورشلیم زندگی می‌کرد. او در انتظار بود تا مسیح ظهور کند و اسرائیل را نجات بخشد. **26** روح‌القدس بر او آشکار ساخته بود که تا مسیح موعود را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد بست. **27** آن روز، روح‌القدس او را هدایت کرد که به خانه خدا این امور را در خاطر خود نگاه می‌داشت. **28** اما عیسی در حکمت برود؛ و هنگامی که یوسف و مریم، عیسی کوچک را آوردند تا مطابق شریعت، به خدا وقف کنند، **28** شمعون، او را در آغوش کشید و خدا را ستایش کرد و گفت: **29** «خداوند، اکنون دیگر می‌توانم با خیالی آسوده چشم از جهان فرو بندم، همان‌طور که قول داده بودی. **30** با چشمان خود نجات تو را دیده‌ام، **31** نجاتی که برای همه ملت‌ها آماده کرده‌ای. **32** او همچون نوری بر دیگر قوم‌ها خواهد تابید و مایه سربلندی قوم تو، بنی‌اسرائیل، خواهد شد!» **33** یوسف و مریم مات و مهوت ایستاده بودند و از آنچه درباره عیسی گفته می‌شد، به شگفت آمده بودند. **34** اما شمعون برای ایشان دعای خیر کرد. سپس به مریم، مادر کودک گفت: «این کودک تعیین شده تا باعث افتادن و برخاستن بسیاری از بنی‌اسرائیل شود، و آیتی باشد که بر علیه‌اش سخن بگویند، **35** و بدین طور افکار دل‌های بسیاری آشکار خواهد شد. شمشیری نیز به قلب تو فرو خواهد رفت!» **36** در معبد زنی می‌زیست به نام آنا، دختر فنوئیل از قبیله اشیر که بسیار سالخورده بود. او پس از هفت سال زندگی زناشویی، شوهرش را از دست داده بود **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان بیوه مانده بود. آنا هرگز معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شب و روز، با روزه و دعا به عبادت مشغول بود. **38** هنگامی که شمعون با یوسف و مریم سخن می‌گفت، آنا نیز وارد شده، خدا را شکر نمود و به تمام کسانی که چشم به راه ظهور رهایی‌دهنده اورشلیم بودند، درباره آن طفل سخن گفت. **39** یوسف و مریم، پس از اجرای مراسم دینی، به شهر خود ناصره در ایالت جلیل، بازگشتند. **40** در آنجا، عیسی رشد کرد و بزرگ شد. او سرشار از حکمت بود و فیض خدا بر او قرار داشت. **41** والدین عیسی هر سال برای شرکت در مراسم عید پَسَح به اورشلیم می‌رفتند. **42** وقتی عیسی دوازده ساله شد، طبق رسم یهود، او را نیز همراه خود بردند. **43** پس از پایان ایام عید، عازم ناصره شدند. اما عیسی بدون اطلاع یوسف و مادرش، در اورشلیم ماند. **44** آنان روز اول متوجه غیبت او نشدند، چون فکر می‌کردند که او در میان همسفرانشان است. اما وقتی شب شد و دیدند که عیسی هنوز نزد ایشان نیامده، در میان بستگان و دوستان خود به دنبال او گشتند. **45** اما او را نیافتند. پس مجبور شدند به اورشلیم بازگردند و او را جستجو کنند. **46** سرانجام، پس از سه روز جستجو، او را در صحن معبد یافتند که در میان علمای دین نشسته

3 در سال پانزدهم فرمانروایی تیرپوس قیصر روم، هنگامی که پُنْتیوس پیلاتس والی یهودیه بود، هیروдіس حاکم جلیل، فیلیپ برادر هیروдіس حاکم ایثوریه و تراخونیتس، و لیسانیوس حاکم آبلیه، **2** و حتّا و قیفا کاهنان اعظم بودند، کلام خدا در بیان بر یحیی، پسر زکریا، نازل شد. **3** پس یحیی رسالت خود را آغاز کرده، در مناطق اطراف رود اردن می‌گشت و به مردم موعظه می‌کرد که تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند و به سوی خدا بازگشته‌اند تا گناهانشان آمرزیده شود. **4** یحیی همان کسی است که اشعای نبی درباره‌اش گفته بود: «او صدایی است در بیان که بانگ بر می‌آورد؛ راه را برای آمدن خداوند آماده کنید! جاده را برای او هموار سازید!» **5** دره‌ها پر خواهند شد؛ کوه‌ها و تپه‌ها هموار خواهند گردید؛ راه‌های کج راست و جاده‌های ناموار صاف خواهند شد. **6** آنگاه همه مردم نجات خدا را خواهند دید.» **7** بسیاری از مردم، برای تعمید نزد یحیی می‌آمدند. یکبار او به عده‌ای از ایشان گفت: «ای افعی‌زادگان، چه کسی به شما هشدار داد که از غضب آینده خدا بگریزید؟ **8** رفتارشان باید نشان دهد که واقعاً توبه کرده‌اید یا نه. این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدّتان ابراهیم است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این سنگهای بیان برای ابراهیم فرزندان به وجود آورد!» **9** اکنون تیشه بر ریشه درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد، بریده شده، در آتش افکنده خواهد شد.» **10** از او پرسیدند: «چه باید بکنیم؟» **11** جواب داد: «اگر دو پیراهن دارید، یکی را بدهید به کسی که ندارد. اگر خوراک دارید، آن را با گرسنگان قسمت کنید.» **12** حتی باجگیران نیز که به بدنامی معروف بودند، برای تعمید نزد او آمدند و پرسیدند: «استاد، ما چه کنیم؟» **13** پاسخ داد: «بیش از آنچه دولت روم تعیین کرده است، از کسی باج و خراج نگیرید.» **14** عده‌ای از سربازان نیز از او پرسیدند: «ما چه کنیم؟» یحیی جواب داد: «با زور و تهدید از مردم پول نگیرید. تهمت ناروا به کسی زنید و به حقوقی که می‌گیرید، قانع باشید.» **15** در آن روزها، امید مردم به ظهور مسیح موعود قوت گرفته بود و همه از خود می‌پرسیدند که آیا یحیی همان مسیح است یا نه؟

16 یحیی در این باره به مردم گفت: «من شما را با آب تعمید یارد، مهللایل بود. پدر مهللایل، قیتان بود. **38** پدر قیتان، انوش می‌دهم. اما به‌زودی شخصی خواهد آمد که شما را با روح‌القدس بود. پدر انوش، شیت بود. پدر شیت، آدم بود. پدر آدم، خدا خالق و آتش تعمید خواهد داد. مقام او بالاتر از من است و من حتی او بود.

شایسته نیست که بند کشف‌هایش را باز کنم. **17** او آماده است تا با چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمنگاه خود را پاک ساخته، گندم را در انبار جمع خواهد کرد، اما کاه را در آتشی خاموش‌نشدنی خواهد سوزاند.» **18** و یحیی با نصایحی اینچنین، کلام خدا را به مردم اعلام می‌کرد و مژده می‌داد که ملکوت خدا نزدیک است. **19** اما پس از اینکه یحیی آشکارا هیروдіس آنتیپاس را به سبب ازدواج با هیروдіا، زن برادر خود، و خطاهای فراوان دیگرش سرزنش کرد، **20** هیروдіس او را به زندان انداخت و به این ترتیب، گناه دیگری بر گناهان بیشمار خود افزود. **21** روزی، وقتی همه در حال تعمید گرفتن بودند، عیسی نیز تعمید گرفت. و چون مشغول دعا بود، آسمان گشوده شد، **22** و روح‌القدس به شکل کبوتری نازل شد و بر او قرار گرفت؛ ندایی نیز از آسمان در رسید که می‌گفت: «تو پسر محبوب من هستی! از تو بسیار خوشنودم!» **23** عیسی حدود سی سال داشت که خدمت خود را آغاز کرد. مردم او را پسر یوسف می‌دانستند. پدر یوسف، هالی بود. **24** پدر هالی، متات بود. پدر متات، لاوی بود. پدر لاوی، ملکی بود. پدر ملکی، پنا بود. پدر پنا، یوسف بود. **25** پدر یوسف، متاتیا بود. پدر متاتیا، آموس بود. پدر آموس، ناحوم بود. پدر ناحوم، حسلی بود. پدر حسلی، نجی بود. **26** پدر نجی، مائت بود. پدر مائت، متاتیا بود. پدر متاتیا، شمععی بود. پدر شمععی، یوسف بود. پدر یوسف، یهودا بود. پدر یهودا، یوحنا بود. **27** پدر یوحنا، ریسا بود. پدر ریسا، زروپایل بود. پدر زروپایل، سالتیل بود. پدر سالتیل، نیری بود. **28** پدر نیری، ملکی بود. پدر ملکی، ادی بود. پدر ادی، قوسام بود. پدر قوسام، ایلمودام بود. پدر ایلمودام، عیر بود. **29** پدر عیر، یوسی بود. پدر یوسی، العازار بود. پدر العازار، یوریم بود. پدر یوریم، متات بود. پدر متات، لاوی بود. **30** پدر لاوی، شمعون بود. پدر شمعون، یهودا بود. پدر یهودا، یوسف بود. پدر یوسف، یونان بود. پدر یونان، ایلیاقیم بود. **31** پدر ایلیاقیم، ملیا بود. پدر ملیا، مینان بود. پدر مینان، متاتا بود. پدر متاتا، ناتان بود. پدر ناتان، داوود بود. **32** پدر داوود، یسی بود. پدر یسی، عویید بود. پدر عویید، یوزع بود. پدر یوزع، شلمون بود. پدر شلمون، نحشون بود. **33** پدر نحشون، عمیناداب بود. پدر عمیناداب، ارام بود. پدر ارام، حصرون بود. پدر حصرون، فارص بود. پدر فارص، یهودا بود. **34** پدر یهودا، یعقوب بود. پدر یعقوب، اسحاق بود. پدر اسحاق، ابراهیم بود. پدر ابراهیم، تارح بود. پدر تارح، ناحور بود. **35** پدر ناحور، سروج بود. پدر سروج، رعو بود. پدر رعو، فلیج بود. پدر فلیج، عابر بود. پدر عابر، صالح بود. **36** پدر صالح، قیتان بود. پدر قیتان، ارفکشداد بود. پدر ارفکشداد، سام بود. پدر سام، نوح بود. پدر نوح، لمک بود. **37** پدر لمک، متوشالچ بود. پدر متوشالچ، خنوخ بود. پدر خنوخ، یارد بود. پدر

که «ای طیب، خود را شفا بده!» و به من بگویند: «معجزاتی را که شنیده‌ایم در کَفَرناحوم انجام داده‌ای، در اینجا، در شهر خود نیز انجام بده!» **24** اما بدانید که هیچ نبی در دیار خود پذیرفته نیست! **25** در زمان ایلیای نبی، در اسرائیل سه سال و نیم باران نبارید و قحطی سختی پدید آمد. با اینکه در آن زمان، یهوه‌زان بسیاری در اسرائیل بودند که نیاز به کمک داشتند، **26** خدا ایلیا را به یاری هیچ‌یک از آنان نفرستاد، بلکه او را نزد یهوه‌زنی غیریهودی از اهالی صیدون فرستاد. **27** یا الیشع نبی را در نظر بگیرید که نعمان سوری را از جذام شفا داد، در صورتی که در اسرائیل جذامی‌های بسیاری بودند که احتیاج به شفا داشتند. **28** حضار از این سخنان به خشم آمدند **29** و برخاسته، او را از شهر بیرون کردند و به سراسیمگی تپه‌ای که شهرشان بر آن قرار داشت، بردند تا او را از آنجا به پایین بیندازند. **30** اما عیسی از میان ایشان گذشت و رفت. **31** پس از آن، عیسی به کَفَرناحوم، یکی از شهرهای ایالت جلیل رفت و در روزهای شَبات کلام خدا را برای مردم شرح می‌داد. **32** در آنجا نیز، مردم از تعلیم او شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار سخن می‌گفت. **33** در آن کنیسه مردی بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی فریاد برآورد: **34** «ای عیسی ناصری، چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم. تو قَدُوس خدا هستی!» **35** عیسی اجازه نداد آن روح پلید بیش از این چیزی بگوید و به او دستور داد، گفت: «ساکت باش! از این مرد بیرون بیا!» روح پلید در برابر چشمان بهت‌زده همه، آن مرد را بر زمین انداخت و بی‌آنکه آسیب بیشتری به او برساند، از جسم او خارج شد. **36** مردم حیرت‌زده، از یکدیگر می‌پرسیدند: «مگر چه قدرتی در سخنان این مرد هست که حتی ارواح پلید نیز از او اطاعت می‌کنند؟» **37** بدین‌گونه خبر کارهای عیسی در سراسر آن ناحیه پیچید. **38** سپس عیسی از کنیسه بیرون آمد و به خانه شمعون رفت. در آنجا مادر زن شمعون، به تب شدیدی مبتلا شده بود؛ آنها به عیسی التماس کردند که او را شفا بخشد. **39** عیسی بر بالین او خم شد و به تب نهیب زد و تبش قطع شد. او بی‌درنگ برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد. **40** غروب آن روز، مردم تمام افرادی را که مبتلا به بیماریهای گوناگون بودند، نزد عیسی آوردند. او نیز بر یکایک آنها دست می‌گذاشت و آنان را شفا می‌بخشید. **41** روحهای پلید نیز به فرمان عیسی، فریادکنان از جسم دیوانگان خارج می‌شدند و می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» اما او ارواح پلید را ساکت می‌کرد و نمی‌گذاشت چیزی بگویند، چون می‌دانستند که او مسیح است. **42** فردای آن روز، صبح زود، عیسی برای دعا، به محل دورافتاده‌ای رفت. اما مردم در جستجوی او بودند، و وقتی او را یافتند، به او بسیار التماس کردند که همان جا در کَفَرناحوم بماند و از نزد ایشان نرود. **43** عیسی به آنان گفت: «لازم است که به شهرهای دیگر نیز بروم و مژده فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام کنم، زیرا برای همین منظور فرستاده شده‌ام.» **44** پس در سراسر آن سرزمین، در کنیسه‌ها، پیغام خدا را به مردم می‌رسانید.

فرمود: «ای مرد، گناهانت بخشیده شد!» **21** فریسیان و علمای دین به کف دست می‌مالیدند و پوستش را کنده، می‌خوردند. **2** بعضی از که در آنجا بودند، با خود فکر کردند: «چه کفری! مگر این شخص فریسیان که این صحنه را دیدند، به عیسی گفتند: «چرا با خوشه‌چینی خود را که می‌داند؟ غیر از خدا، چه کسی می‌تواند گناهان انسان در روز شَبَات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارد؟» **3** عیسی جواب را بیخشد؟» **22** عیسی فوراً متوجه افکار آنان شد و فرمود: «چرا داد: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقتی داوود پادشاه و یارانش در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **23** گفتن کدام یک آسانتر است؟ گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، اینکه بگویم «گناهانت آمرزیده شد»، یا اینکه بگویم، «برخیز و راه احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن برو؟» **24** پس اکنون به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این نان بخورند. او از این نان به یارانش نیز داد.» **5** سپس عیسی فرمود: دنیا، اقتدار آموزش گناهان را دارد.» آنگاه رو به مرد افلیح کرد و «پسر انسان، صاحب اختیار شَبَات نیز هست!» **6** یک روز دیگر که گفت: «برخیز و بستر را جمع کن و به خانه برو!» **25** آن مرد در باز شَبَات بود، عیسی به کنیسه رفت و به تعلیم پرداخت. از قضا، در برابر چشمان همه، فوراً از جی برخاست، بستر خود را برداشت و در آنجا مردی حضور داشت که دست راستش از کار افتاده بود. **7** حالی که با تمام وجود خدا را شکر می‌کرد، به خانه رفت. **26** علمای دینی و فریسی‌ها عیسی را زیر نظر داشتند تا ببینند آیا در آن حیرت همه حضار را فرا گرفته بود. ایشان با ترس همراه با احترام روز شَبَات کسی را شفا می‌دهد یا نه، چون دنبال بهانه‌ای بودند تا او خدا را شکر می‌کردند و می‌گفتند: «امروز شاهد اتفاقات عجیبی را متهم کنند که در شَبَات کار می‌کند. **8** عیسی که افکار ایشان را بودیم!» **27** پس از آن، وقتی عیسی از شهر خارج می‌شد، باجگیری درک کرده بود، به آن مرد فرمود: «بیا اینجا بایست تا همه بتوانند تو را دید که در محل کارش نشسته است. نام این شخص، لایو بود. را ببیند!» او نیز رفت و ایستاد. **9** عیسی به فریسی‌ها و علمای دینی عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی کن!» **28** همان لحظه، فرمود: «سؤالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شَبَات باید نیکی لایو همه چیز را رها کرد و به دنبال عیسی به راه افتاد. **29** مدتی بعد، لایو در خانه خود ضیافت بزرگی به افتخار عیسی ترتیب داد. سپس به یک‌یک ایشان نگرست و به آن مرد گفت: «دست را دراز جمعی از همکاران باجگیر او و میهمانان دیگر نیز دعوت داشتند. کن!» او نیز اطاعت کرد و دستش سالم شد. **11** دشمنان عیسی از **30** اما فریسیان و علمای وابسته به ایشان نزد شاگردان عیسی رفته، این کار او به خشم آمده، با یکدیگر به گفتگو پرداختند که با او لب به شکایت گشوند و گفتند: «چرا شما با این اشخاص پست می‌خورید و می‌آشامید؟» **31** عیسی در جواب ایشان گفت: «بیماران رفت و تمام شب را به راز و نیاز با خدا پرداخت. **13** صبح زود، نیاز به پزشک دارند، نه تندرستان! **32** من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آتانی را که خود را عادل می‌پندارند!» **33** رسول خواند: **14** شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر یکبار به عیسی گفتند: «شاگردان یحیی اغلب اوقات در روزه به سر پطرس، یعقوب، یوحنا، فیلیپ، برتولما، **15** متی، توما، یعقوب (پسر می‌برند و دعا می‌کنند. شاگردان فریسی‌ها نیز چنین می‌کنند. اما حلفی)، شمعون (معروف به فداایی)، **16** یهوذا (پسر یعقوب)، یهوذا چرا شاگردان تو، همیشه در حال خوردن و نوشیدن هستند؟» **34** اسخریوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **17** سپس عیسی در جواب، از ایشان پرسید: «آیا در جشن عروسی، تا وقتی که داماد آنجاست، می‌توانید میهمانان را به روزه داشتن وادار کنید؟ **35** در آنجا تمام پیروانش و گروه بسیاری از مردم، گرد او جمع شدند. اما زمانی می‌رسد که داماد از آنها گرفته خواهد شد، و در آن زمان این عده از سراسر ایالت یهودیه، اورشلیم و حتی سواحل شمالی صور روزه خواهند گرفت.» **36** سپس عیسی مثلی آورد و گفت: «کسی و صیدون آمده بودند تا سخنان او را بشنوند و از امراض خود شفا لباس نو را پاره نمی‌کند تا تک‌ای از پارچه آن را به لباس کهنه وصله یابند. **18** آن کسانی نیز که از ارواح پلید رنج می‌بردند، آمدند و شفا بزند، چون نه فقط لباس نو از بین می‌رود، بلکه پارگی لباس کهنه یافتند. **19** مردم همه کوشش می‌کردند خود را به او برسانند، چون به نیز با وصله نو، بدتر می‌شود. **37** همچنین کسی شراب تازه را در محض اینکه به او دست می‌زدند، نیروی از او صادر می‌شد و آنان را مَشکهای کهنه نمی‌ریزد، چون شراب تازه، مَشکها را پاره می‌کند، شفا می‌بخشید! **20** در این هنگام، عیسی رو به شاگردان خود کرد آنگاه هم شراب می‌ریزد و هم مَشکها از بین می‌روند. **38** شراب تازه و فرمود: «خوشا به حال شما که فقیرید، زیرا ملکوت خدا از آن را باید در مَشکهای تازه ریخت. **39** اما پس از نوشیدن شراب کهنه، شماست! **21** «خوشا به حال شما که اکنون گرسنه‌اید، زیرا سیر و دیگر کسی تمایلی به شراب تازه ندارد، چون می‌گوید که شراب کهنه بی‌نیاز خواهید شد. خوشا به حال شما که گریان هستید، زیرا زمانی خواهد رسید که از خوشی خواهید خندید! **22** «خوشا به حال شما، وقتی که مردم به خاطر پسر انسان، از شما منتظر شوند و شما را در جمع خود راه ندهند و به شما ناسزا گویند و تهمت زنند! **23** در این گونه مواقع شادی و پایکوبی کنید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در

انتظار شماسمت؛ بدانید که اجداد آنان با انبیای قدیم نیز همین گونه میوه‌اش نیز خوب خواهد بود، و اگر بد باشد، میوه‌اش نیز بد خواهد رفتار کرده‌اند. **24** «اما وای به حال شما ثروتمندان، زیرا خوشی شما فقط در این جهان است. **25** «وای به حال شما که اکنون سیرید، نه بوته تمشک، انگور! **45** شخص نیکو از خانه دل نیکویش، زیرا گرسنگی سختی در انتظار شماسمت! «وای به حال شما که امروز خندانید، زیرا عزا و اندوه انتظارتان را می‌کشد! **26** «وای بر شما، شیرانه. زیرا سختانی از زبان انسان جاری می‌شود که دلش از آن لبریز آنگاه که مردم از شما تعریف و تمجید کنند، زیرا نیاکان ایشان با انبیای دروغین نیز به همین گونه رفتار می‌کردند! **27** «اما به همه شما که سخنان مرا می‌شنوید، می‌گویم که دشمنان خود را دوست بدارید و آنها عمل کنند، **48** مانند شخصی است که خانه‌اش را بر بنیاد به کسانی که از شما نفرت دارند، خوبی کنید. **28** برای آتانی که به شما ناسزا می‌گویند، دعای خیر کنید. برای افرادی که به شما آزار پا برجا می‌ماند، زیرا بنیادی محکم دارد. **49** اما کسی که سخنان می‌رساند، برکت خدا را بطلبد. **29** «اگر کسی به یک طرف مرا می‌شنود و اطاعت نمی‌کند، مانند کسی است که خانه‌اش را صورت سبلی بزند، طرف دیگر را نیز به او پیشکش کن! اگر کسی روی زمین سست بنا می‌کند. هرگاه سیل به آن خانه فشار آورد، فرو خواست عیایت را از تو بگیرد، قیامت را هم از او دریغ نکن. **30** اگر

7 هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، به کفرناحوم بازگشت. **2** در آن شهر، یک افسر رومی، غلامی داشت که برایش خیلی عزیز بود. از قضا آن غلام بیمار شد و به حال مرگ افتاد. **3** وقتی آن افسر درباره عیسی شنید، چند نفر از بزرگان یهود را فرستاد تا از او خواهش کنند که بیاید و غلامش را شفا بخشد. **4** پس آنان با اصرار، به عیسی التماس کردند که همراه ایشان برود و آن غلام را شفا دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری است. اگر کسی پیدا شود که لایق لطف تو باشد، همین شخص است. **5** زیرا نسبت به یهودیان مهربان بوده و کنیسه‌ای نیز برای ما ساخته است!» **6** عیسی با ایشان رفت. اما پیش از آنکه به خانه برسند، آن افسر چند نفر از دوستان خود را فرستاد تا به عیسی چنین بگویند: «سرور من، به خود زحمت نده که به خانه من بیایی، چون من شایسته چنین افتخاری نیستم. **7** خود را نیز لایق نمی‌دانم که نزد تو بیایم. از همان جا فقط سخنی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. **8** من این را می‌دانم، چون من از افسران مافوق فرمان می‌گیرم، و خودم هم سربازانی زیر فرمان خود دارم. کافی است به یکی بگویم «برو»، می‌رود، یا به دیگری بگویم «بیا»، می‌آید؛ یا اگر به غلامم بگویم «فلان کار را بکن»، انجام می‌دهد.» **9** عیسی با شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به جماعتی که به دنبالش می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ندیده‌ام.» **10** وقتی دوستان آن افسر به خانه بازگشتند، دیدند که آن غلام کاملاً شفا یافته است. **11** چندی بعد، عیسی با شاگردان خود به شهری به نام نائین رفت و مانند همیشه، گروه بزرگی از مردم نیز همراه او بودند. **12** وقتی به دروازه شهر رسیدند، دیدند که جنازه‌ای را می‌برند. جوانی که تنها پسر یک یتیم بود، مرده بود. بسیاری از اهالی آن شهر، با آن زن عزاداری می‌کردند. **13** وقتی عیسی خداوند، آن مادر داغ‌دیده را دید، دلش به حال او سوخت و فرمود: «گریه نکن!» **14** سپس نزدیک تابوت رفت

و بر آن دست گذاشت. کسانی که تابوت را می‌بردند، ایستادند. باجگیران و گناهکاران!»، 35 اما درست بودن حکمت را از نتایج عیسی فرمود: «ای جوان، به تو می‌گویم، برخیز!» 15 بلافاصله، آن زندگی پیروانش می‌توان ثابت کرد. 36 روزی یکی از فریسیان عیسی جوان برخاست و نشست و با کسانی که دور او را گرفته بودند، پذیرفت و به خانه او رفت. وقتی سر سفره نشسته بودند، 37 زنی 16 تمام کسانی که این معجزه را دیدند، با ترس و احترام، خدا را بدکاره که شنیده بود عیسی در خانه آن فریسی است، شیشه‌ای نفیس شکر کرده، می‌گفتند: «پیامبری بزرگ در میان ما ظهور کرده است! پر از عطر گرانها برداشت، 38 و وارد خانه شد و پشت سر عیسی، خداوند به یاری ما آمده است!» 17 آنگاه خبر این معجزه در سراسر نزد پاهایش نشست و شروع به گریستن کرد. قطره‌های اشک او روی ایالت یهودیه و در سزمینه‌های اطراف منتشر شد. 18 هنگامی که پاهای عیسی می‌چکید و او با گیسوانش آنها را پاک می‌کرد. سپس یحیی خبر کارهای عیسی را از زبان شاگردان خود شنید، دو نفر از پاهای عیسی را بوسید و روی آنها عطر ریخت. 39 صاحب خانه ایشان را فرا خواند 19 و آنها را نزد او فرستاد تا بپرسند: «آیا تو همان یعنی آن فریسی، وقتی این وضع را مشاهده نمود و آن زن را شناخت، مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» 20 آن دو با خود گفت: «اگر این مرد فرستاده خدا بود، یقیناً متوجه می‌شد که شاگرد نزد عیسی رسیدند و گفتند: «یحیی تعمیددهنده ما را نزد تو این زن گناهکار و پلید است!» 40 عیسی خیالات دل او را درک فرستاده تا از تو بپرسیم «آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید کرد و به او گفت: «شمعون، می‌خواهم چیزی به تو بگویم.» شمعون منتظر کس دیگری باشیم؟» 21 در همان لحظه، عیسی بسیاری گفت: «بفرما، استاد!» 41 آنگاه عیسی داستانی برای او تعریف کرد را از بیماریها و امراض و ارواح پلید شفا داد، و به ناینیان یبانی و گفت: «شخصی از دو نفر طلب داشت، از یکی ۵۰۰ سکه و از بخشید. 22 آنگاه به شاگردان یحیی پاسخ داد: «نزد یحیی برگردید دیگری ۵۰ سکه. 42 اما هیچ‌یک از آن دو، نمی‌توانست بدهی و آنچه دیدید و شنیدید، برای او بیان کنید که چگونه ناینیان بینا می‌شوند، لنگان راه می‌روند، جذام‌ها شفا می‌یابند، ناشنوایان شنوا چشم‌پوشی کرد! حال، به نظر تو کدام یک از آن دو او را بیشتر می‌گردند، مرده‌ها زنده می‌شوند و به فقیران بشارت داده می‌شود. دوست خواهد داشت؟» 43 شمعون جواب داد: «به نظر من، آن که 23 و به او بگوید: خوشا به حال کسی که به سبب من نلغزد.» عیسی فرمود: «درست گفتی!» 44 سپس به آن 24 وقتی فرستادگان یحیی رفتند، عیسی به سخن گفتن درباره او زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «به این زن که اینجا زانو زده پرداخت و به جماعت گفت: «برای دیدن چگونه مردی به بیابان رفته است، خوب نگاه کن! وقتی به خانه تو آدم به خودت زحمت بودید؟ آیا مردی سست چون نبی، که از هر بادی به لرزه در می‌آید؟ ندادی که برای شستشوی پاهایم، آب بیاوری. اما او پاهای مرا با 25 یا انتظار داشتید مردی را ببیند با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که اشک چشمانش شست و با موهای سرش خشک کرد. 45 به رسم لباسهای فاخر می‌پوشند و در تجمل زندگی می‌کنند، در قصرهای معمول، صورتم را ننویسیدی؛ اما از وقتی که داخل خانه شدم، این زن پادشاهانند! 26 آیا رفته بودید پیامبری را ببیند؟ بله، به شما می‌گویم از بوسیدن پاهای من دست نکشیده است. 46 تو غفلت کردی که که یحیی از یک پیامبر نیز برتر است. 27 او همان کسی است که کتب مقدس درباره‌اش می‌فرماید: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو است. 47 از اینروست که او محبت بیشتری نشان می‌دهد، چون می‌فرستم، و او راه را پیش رویت آماده خواهد ساخت.» 28 به شما می‌گویم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از یحیی نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت خدا بزرگتر از اوست. 29 «تمام کسانی که پیغام یحیی را شنیدند، حتی باجگیران، تسلیم خواست خدا گردیده، از دست او تعمید گرفتند. را نیز می‌آمزد؟» 50 عیسی به آن زن فرمود: «ایمانت باعث نجات 30 ولی فریسی‌ها و علمای دین، دعوت خدا را رد کردند و حاضر شده است! برخیز و آسوده‌خاطر برو.»

نشدند از او تعمید بگیرند. 31 «پس مردم این نسل را به چه می‌توانم تشبیه کنم؟ درباره آنها چه می‌توانم بگویم؟» 32 مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می‌کنند، و از دوستان خود شکایت کرده، می‌گویند: «برایان آهنگ عروسی نواختیم، نرقصیدید؛ آهنگ عزا نواختیم، گریه نکردید.» 33 زیرا درباره یحیی تعمیددهنده که وقت خود را صرف نان خوردن و شراب نوشیدن نمی‌کرد، می‌گفتند که دیوزده است! 34 اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می‌کند و می‌خورد و می‌نوشد، می‌گوید: «پرخور و میگسار است و همنشین 8 چندی بعد، عیسی سفری به شهرها و دهات ایالت جلیل کرد تا همه جا مژده ملکوت خدا را اعلام کند. آن دوازده شاگرد 2 و چند زن که از ارواح پلید و یا از امراض شفا یافته بودند نیز او را همراهی می‌کردند. مریم مجدلیه که عیسی هفت روح پلید از وجود او بیرون کرده بود، 3 یونا، همسر خوزا (رئیس دربار هیرودیس)، و سوسن از جمله این زنان بودند. ایشان و بسیاری از زنان دیگر، از دارایی شخصی خود، عیسی و شاگردانش را خدمت می‌کردند. 4 مردم از

همه شهرها نزد عیسی می‌آمدند. یک روز، عده زیادی نزدش جمع شدند و او این مثل را برای ایشان بیان نمود: **5** «روزی کشاورزی شوم!» عیسی برخاست و بر باد و امواج سهمگین نهیب زد. آنگاه برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت. هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری توفان فروکش کرد و همه جا آرامش پدید آمد. **25** سپس از ایشان از بذرهای در جاده افتاد و لگدمال شد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن پرسید: «ایمانتان کجاست؟» ایشان با ترس و تعجب به یکدیگر زمین خشک برداشتند و خوردند. **6** بعضی میان سنگ‌ها افتاد و سبز شدند. «این کیست که حتی به باد و دریا فرمان می‌دهد و از او شد، اما چون زمین رطوبت نداشت، زود پژمرد و خشکید. **7** بعضی فرمان می‌پرند؟» **26** به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین دیگر از بذرهای لابلائی خارها افتاد، و خارها با بذرهای رشد کرده، آن چراسیان رسیدند که مقابل منطقه جلیل بود. **27** وقتی عیسی از قایق گیاهان ظریف را خفه کردند. **8** اما مقداری از بذرهای در زمین خوب پیاده شد، مردی دیوذه از شهر به سوی او آمد. او نه لباس می‌پوشید افتاد و روید و صد برابر محصول داد.» سپس با صدای بلند فرمود: «هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» **9** شاگردان پرسیدند: «معنی این اینکه عیسی را دید، نعره زد و به پایش افتاد و با صدای بلند گفت: حکایت چیست؟» **10** فرمود: «دانستن اسرار ملکوت خدا به شما عطا شده، اما برای تعلیم به دیگران، از مثل استفاده می‌کنم، تا مرا عذاب ندهی!» **29** زیرا عیسی به روح پلید دستور می‌داد که از آن نوشته کتب مقدس تحقق یابد که می‌فرماید: «نگاه می‌کنند، وجود آن مرد بیرون یابید. این روح پلید بارها به آن مرد حمله کرده بود اما نمی‌بینند؛ می‌شنوند، اما نمی‌فهمند.» **11** «معنی حکایت این و حتی هنگامی که دست و پایش را با زنجیر می‌بستند، به آسانی است: بذر، همان کلام خداست. **12** گذرگاه مزرعه که بعضی از زنجیرها را می‌گسیخت و سر به بیابان می‌گذاشت. او به طور کامل بذرهای در آنجا افتاد، دل سخت کسانی را نشان می‌دهد که کلام در چنگال ارواح پلید اسیر بود. **30** عیسی از او پرسید: «نام تو خدا را می‌شنوند، اما بعد ابلیس آمده، کلام را می‌ریاید و می‌برد و چیست؟» جواب داد: «لژیون»، زیرا ارواح پلید بسیاری وارد او شده نمی‌گذارد ایمان بیاورند و نجات پیدا کنند، **13** خاکی که زیرش بودند. **31** سپس ارواح پلید به عیسی التماس کردند که آنها را به سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و آن را با هاویه نفرستند. **(Abyssos g12)** **32** از قضا، در آن حوالی یک گله شادی می‌پذیرند، اما چون ریشه ندارند، مدتی ایمان می‌آورند، سپس وقتی با سوسه روپرو می‌شوند ایمان خود را از دست می‌دهند. **14** اجازه دهد داخل خوک‌ها گردند. عیسی اجازه داد. **33** آنگاه ارواح زمینی که از خارها پوشیده شده، حالت کسانی را نشان می‌دهد که پلید از وجود آن مرد بیرون آمدند و به درون خوک‌ها رفتند. ناگاه تمام کلام را می‌شنوند، اما نگرانیها، مادیات و لذات زندگی، کلام خدا آن گله از سرایشی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. **34** وقتی را در آنها خفه کرده، ثمری به بار نمی‌آید. **15** «اما زمین خوب بیانگر کسانی است که با قلبی آماده و پذیرا به کلام خدا گوش می‌دهند و با جدیت از آن اطاعت می‌کنند تا ثمر به بار آورند. **16** به چشم خود ببینند. وقتی آن دیوانه را دیدند که لباس پوشیده و پیش «هیچ‌کس چراغ را روشن نمی‌کند که آن را بپوشاند یا زیر تخت بگذارد! بلکه آن را بر چراغدان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود، نورش را ببیند. **17** همین‌طور نیز هر آنچه مخفی است، عیان شود، و هر آنچه نهفته است، ظاهر شود و همگان از آن آگاه گردند. **18** پس به آنچه می‌شنوید، دقت کنید. چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی **38** مردی که ارواح پلید از او بیرون آمده بودند به عیسی کسی که کارش را درست انجام ندهد، همان نیز که گمان می‌کند التماس کرد که اجازه دهد همراه او برود. اما عیسی اجازه نداد و به دارد، از دست خواهد داد.» **19** یکبار، مادر و برادران عیسی آمدند او فرمود: **39** «نزد خانواده‌ات برگرد و بگو که خدا چه کار بزرگی تا او را ببیند، اما به علت ازدحام جمعیت نتوانستند وارد خانه‌ای برای انجام داده است.» او نیز به شهر رفت و برای همه بازگو نمود شوند که در آن تعلیم می‌داد. **20** به عیسی خبر دادند که: «مادر و که عیسی چه معجزه بزرگی در حق او انجام داده است. **40** هنگامی برادران بیرون ایستاده‌اند و منتظرند تو را ببینند.» **21** عیسی پاسخ داد: «مادر و برادران من کسانی هستند که پیام خدا را می‌شنوند و استقبال کردند، چون منتظرش بودند. **41** ناگهان مردی به نام یایروس آن را اطاعت می‌کنند.» **22** روزی عیسی به شاگردانش فرمود: «به که سرپرست کنیسه شهر بود، آمد و بر پاهای عیسی افتاد و به او آن طرف دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و رفتند. **23** در بین التماس کرد که همراه او به خانه‌اش برود، **42** و دختر دوازده ساله‌اش راه، عیسی را خواب در ربود. ناگهان توفان سختی درگرفت، طوری را که تنها فرزندش بود و در آستانه مرگ قرار داشت، شفا دهد. که آب قایق را پر کرد و جان‌شان به خطر افتاد. **24** شاگردان با عجله عیسی خواهش او را پذیرفت و در میان انبوه جمعیت، پا او به راه

افتاد. مردم از هر طرف دور او را گرفته بودند و بر او فشار می‌آوردند. می‌گفتند که او همان یحیای تعمیددهنده است که زنده شده است. **43** در میان آن جمعیت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی **8** عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهور کرده یا داشت و با اینکه تمام دارایی‌اش را صرف معالجه خود نموده بود نتوانسته بود بهبود یابد. **44** از پشت سر عیسی، خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشهٔ ردای عیسی رسید، خونریزی‌اش قطع شد. **45** عیسی ناگهان برگشت و او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. **10** پس از مدتی، رسولان پرسید: «چه کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس گفت: «استاد، می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» **46** عیسی همراه ایشان، به دور از چشم مردم، به سوی شهر بیت‌صیدا به اما عیسی فرمود: «یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا **11** اما بسیاری از مردم از مقصد او باخبر شدند و به دنبالش احساس کردم نیروی شفا بخشی از من صادر شد!» **47** آن زن که دید عیسی از همه چیز آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برابر او به زانو افتاد. آنگاه در حضور همه بیان کرد که به چه علت به او دست زده و چگونه شفا یافته است. **48** عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامت برو!» **49** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که شخصی از خانهٔ یایروس آمد و به او خبر داده گفت: «دخترت مرد. دیگر به استاد زحمت نده.» **50** تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و اما وقتی عیسی این را شنید، به یایروس گفت: «تترس! فقط ایمان داشته باش، و دخترت شفا خواهد یافت!» **51** هنگامی که به خانه رسیدند، عیسی اجازه نداد که به غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر و مادر آن دختر، شخص دیگری با او وارد اتاق شود. **52** در آن خانه عدهٔ زیادی جمع شده و گریه و زاری می‌کردند. عیسی به ایشان فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛ فقط خوابیده است!» **53** همه به او خندیدند، چون می‌دانستند که دختر مرده است. **54** آنگاه عیسی وارد اتاق شد و دست دختر را گرفت و فرمود: «دخترم، برخیز!» **55** همان لحظه، او زنده شد و فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «چیزی به او بدهید تا بخورد.» **56** والدین او حیرت کرده بودند، اما عیسی به ایشان دستور اکید داد که به کسی نگویند چه اتفاقی افتاده است.

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قدرت و اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیوزگان بیرون کنند و بیماران را شفا بخشند. **2** آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. **3** پیش از آنکه به راه افتند، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه چوبدستی، نه کوله‌بار، نه خوراک، نه پول و نه لباس اضافی.» **4** به هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **5** اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردند، به هنگام ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنجا را نیز از پاهایتان بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد.» **6** پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی به آبادی می‌گشتند و پیغام انجیل را به مردم می‌رساندند و بیماران را شفا می‌بخشیدند. **7** وقتی که هیروдіس حکمران جلیل خیر معجزات عیسی را شنید، حیران و پریشان شد، زیرا بعضی درباره عیسی

می‌گفتند که او همان یحیای تعمیددهنده است که زنده شده است. **8** عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهور کرده یا داشت و با اینکه تمام دارایی‌اش را صرف معالجه خود نموده بود نتوانسته بود بهبود یابد. **44** از پشت سر عیسی، خود را به او رساند و به گوشهٔ ردای او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشهٔ ردای عیسی رسید، خونریزی‌اش قطع شد. **45** عیسی ناگهان برگشت و او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. **10** پس از مدتی، رسولان پرسید: «چه کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس گفت: «استاد، می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» **46** عیسی همراه ایشان، به دور از چشم مردم، به سوی شهر بیت‌صیدا به اما عیسی فرمود: «یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا **11** اما بسیاری از مردم از مقصد او باخبر شدند و به دنبالش احساس کردم نیروی شفا بخشی از من صادر شد!» **47** آن زن که دید عیسی از همه چیز آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برابر او به زانو افتاد. آنگاه در حضور همه بیان کرد که به چه علت به او دست زده و چگونه شفا یافته است. **48** عیسی به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده است. به سلامت برو!» **49** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که شخصی از خانهٔ یایروس آمد و به او خبر داده گفت: «دخترت مرد. دیگر به استاد زحمت نده.» **50** تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و اما وقتی عیسی این را شنید، به یایروس گفت: «تترس! فقط ایمان داشته باش، و دخترت شفا خواهد یافت!» **51** هنگامی که به خانه رسیدند، عیسی اجازه نداد که به غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر و مادر آن دختر، شخص دیگری با او وارد اتاق شود. **52** در آن خانه عدهٔ زیادی جمع شده و گریه و زاری می‌کردند. عیسی به ایشان فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛ فقط خوابیده است!» **53** همه به او خندیدند، چون می‌دانستند که دختر مرده است. **54** آنگاه عیسی وارد اتاق شد و دست دختر را گرفت و فرمود: «دخترم، برخیز!» **55** همان لحظه، او زنده شد و فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «چیزی به او بدهید تا بخورد.» **56** والدین او حیرت کرده بودند، اما عیسی به ایشان دستور اکید داد که به کسی نگویند چه اتفاقی افتاده است.

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قدرت و اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیوزگان بیرون کنند و بیماران را شفا بخشند. **2** آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. **3** پیش از آنکه به راه افتند، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه چوبدستی، نه کوله‌بار، نه خوراک، نه پول و نه لباس اضافی.» **4** به هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **5** اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردند، به هنگام ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنجا را نیز از پاهایتان بتکانید تا شهادتی بر ضد آنها باشد.» **6** پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی به آبادی می‌گشتند و پیغام انجیل را به مردم می‌رساندند و بیماران را شفا می‌بخشیدند. **7** وقتی که هیروдіس حکمران جلیل خیر معجزات عیسی را شنید، حیران و پریشان شد، زیرا بعضی درباره عیسی

که تا ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **28** حدود هشت روز ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتیم که این کار را پس از این سخنان، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و نکند چون از گروه ما نبود.» **50** عیسی گفت: «مانع او نشوید، بر فراز کوهی برآمد تا دعا کند. **29** به هنگام دعا، ناگهان چهره عیسی نورانی شد و لباسش از سفیدی، چشم را خیره می‌کرد. **30** زمان بازگشت عیسی به آسمان نزدیک شد، با عزمی راسخ به سوی ناگاه، دو مرد، یعنی موسی و ایلیا، ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو اورشلیم به راه افتاد. **52** او چند نفر را جلوتر فرستاد تا در یکی از پرداختن. **31** ظاهر ایشان بس پرشکوه بود. گفتگوی ایشان درباره دهکده‌های سامری‌نشین، محلی برای اقامت ایشان آماده سازند. **53** خروج عیسی از این جهان بود، امری که قرار بود در اورشلیم اتفاق بیفتد. **32** اما در این هنگام، پطرس و همراهانش به خواب رفته اورشلیم هستند. (سامریان و یهودیان، دشمنی دیرینه‌ای با یکدیگر بودند. وقتی بیدار شدند، عیسی و آن دو مرد را غرق در نور و جلال دیدند. **33** هنگامی که موسی و ایلیا آن محل را ترک می‌گفتند، یوحنا به عیسی گفتند: «استاد، آیا می‌خواهی از خدا درخواست کنیم پطرس که دستپاچه بود و نمی‌دانست چه می‌گوید، به عیسی گفت: «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بگذار سه سالیان بسازیم، برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **34** سخن پطرس هنوز تمام نشده بود که ابری درخشان پدیدار گشت و وقتی بر ایشان سایه انداخت، شاگردان را ترس فرا گرفت. **35** آنگاه از ابر ندایی در رسید که «این است پسر من که او را برگزیده‌ام؛ به او گوش فرا دهید!» **36** چون ندا خاتمه یافت، متوجه شدند که عیسی تنهاست. آنان تا مدت‌ها، به کسی درباره این واقعه چیزی نگفتند. **37** روز بعد، وقتی از تپه پایین می‌آمدند، با جمعیت بزرگی روبرو شدند. **38** ناگهان مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، التماس می‌کنم بر پسر، که تنها فرزندم است، نظر لطف ببنداری، **39** چون یک روح پلید مرتب داخل وجود او می‌شود و او را به فریاد کشیدن و می‌دارد. این روح پلید او را متشنج می‌کند، به طوری که دهانش کف می‌کند. او همیشه به پسر حمله می‌کند و به سختی او را رها می‌سازد. **40** از شاگردان درخواست کردم که این روح را از وجود پسر بیرون کنند، اما نتوانستند.» **41** عیسی فرمود: «ای مردم بی‌ایمان و نامطیع! تا کی باید با شما باشم و رفتار شما را تحمل کنم؟ پسر را نزد من بیاور!» **42** در همان هنگام که پسر را می‌آوردند، روح پلید او را به شدت تکان داد و بر زمین زد. پسر می‌غلغله و دهانش کف می‌کرد. اما عیسی به روح پلید نهیب زد و پسر را شفا بخشید و به پدرش سپرد. **43** مردم همه از قدرت خدا شگفت‌زده شده بودند. در همان حال که همه با حیرت از کارهای عجیب عیسی تعریف می‌کردند، او به شاگردان خود فرمود: **44** «به آنچه می‌گویم، خوب توجه کنید: پسر انسان را به دست مردم تسلیم خواهند کرد.» **45** اما شاگردان منظور او را نفهمیدند، چون ذهنشان کور شده بود و می‌ترسیدند در این باره از او سؤال کنند. **46** سپس بین شاگردان عیسی این بحث درگرفت که کدام یک از ایشان بزرگتر است! **47** عیسی که متوجه افکار ایشان شده بود، کودکی را نزد خود خواند، **48** و به ایشان فرمود: «هر که به خاطر من این کودکی را بپذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا بپذیرد، فرستنده مرا پذیرفته است. زیرا در میان شما کسی واقعاً بزرگتر است که از همه کوچکتر باشد.» **49** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو

10 آنگاه، عیسی‌ای خداوند هفتاد نفر دیگر را تعیین کرد و ایشان را دو به دو به شهرها و نقاطی که خود عازم آن بود، فرستاد، **2** و به آنها فرمود: «محصول بسیار است، اما کارگر کم. پس، از صاحب محصول درخواست کنید تا برای جمع‌آوری محصول، کارگران بیشتری بفرستد. **3** بروید و فراموش نکنید که من شما را همچون بروها به میان گرگها می‌فرستم. **4** با خود نه پول بردارید، نه کوله‌بار و نه حتی یک جفت کفش اضافی. در بین راه نیز برای سلام و احوال‌پرسی وقت تلف نکنید. **5** «وارد هر خانه‌ای که شدید، قبل از هر چیز بگویید: برکت بر این خانه باشد. **6** اگر کسی در آنجا لیاقت برکت را داشته باشد، برکت شامل حالش می‌شود و اگر لیاقت نداشته باشد، برکت به خود شما برمی‌گردد. **7** پس در همان خانه بمانید و از خانه به خانه‌ای دیگر نقل مکان نکنید. هر چه به شما می‌دهند، بخورید و بنوشید، زیرا کارگر مستحق مزد خویش است! **8** «وقتی وارد شهری شدید و از شما استقبال کردند، هر چه پیش شما بگذارند، بخورید، **9** و بیماران آنجا را شفا دهید و به ایشان بگویید: ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. **10** «اما اگر شهری شما را نپذیرفت، به کوچه‌های آن بروید و بگویید: **11** «ما حتی گرد و

خاک شهرتان را که بر پاهای ما نهشته، می‌تکانیم. اما بدانید که ملکوت خدا نزدیک شده است.» **12** به شما می‌گویم که در روز داوری وضع شهر فاسد شدوم بهتر از وضع چنین شهری خواهد بود.

13 «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت‌صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می‌کردند، و پلاس‌پوش و خاکسترنشین می‌شدند تا پشیمانی خود را نشان دهند.

14 بله، در روز داوری، وضع صور و صیدون بهتر از وضع شما خواهد بود. **15** و تو ای کَفَرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ هرگز! تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت!» **16 (Hadēs g86)**

سپس به شاگردان خود گفت: «هر که پیام شما را بی‌پذیرد، مرا پذیرفته است، و هر که شما را رد کند، در واقع مرا رد کرده است، و هر که مرا رد کند، فرستنده مرا رد کرده است.» **17** پس از مدتی، آن هفتاد شاگرد بازگشتند و با خوشحالی به عیسی خبر داده، گفتند: «خداوند، حتی ارواح پلید نیز به نام تو، از ما اطاعت می‌کنند!»

18 عیسی فرمود: «بلی، من شیطان را دیدم که همچون برقی، از آسمان به زیر افتاد! **19** من به شما اقتدار بخشیده‌ام تا مارها و عقربها را لگدمال کنید و بر تمام قدرت دشمن چیره شوید؛ و هیچ چیز هرگز به شما آسیب نخواهد رسانید! **20** با وجود این، فقط از این شادی نکنید که ارواح پلید از شما اطاعت می‌کنند، بلکه از این شاد باشید که نام شما در آسمان ثبت شده است!» **21** آنگاه دل عیسی سرشار از شادی روح خدا گردید و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، سپاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک می‌پندارند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکان‌اند. بله ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کنی.» **22** سپس به شاگردان خود گفت: «پدرم همه چیز را به دست من سپرده است. هیچ‌کس براستی پسر را نمی‌شناسد جز پدر، و هیچ‌کس براستی پدر را نمی‌شناسد جز پسر و نیز آنانی که پسر بخواد او را به ایشان بشناساند.» **23** سپس، در تنهایی به آن دوازده شاگرد فرمود: «خوشا به حال شما که این چیزها را می‌بینید! **24** به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و پادشاهان آرزو داشتند آنچه را که شما می‌بینید، ببینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می‌شنوید، بشنوند، اما نشنیدند!» **25** روزی یکی از علمای دین که می‌خواست اعتقادات عیسی را امتحان کند، از او پرسید: «استاد، چه باید بکنم تا زندگی جاوید نصیبم شود؟» **26 (aiōnios g166)** عیسی به او گفت: «در کتاب تورات، در این باره چه نوشته شده است؟» **27** جواب داد: «نوشته شده که خداوند، خدای خود را با تمامی دل، با تمامی جان، با تمامی قوت و با تمامی فکر خود دوست بدار. و همسایه‌ات را نیز همچون جان خویش دوست بدار!» **28** عیسی فرمود: «بسیار خوب، تو نیز چنین کن تا حیات جاودانی داشته باشی.» **29** اما او چون می‌خواست سؤال خود را موجه و به‌جا جلوه دهد، باز پرسید: «خوب، همسایه من کیست؟» **30** عیسی در

جواب، داستانی تعریف کرد و فرمود: «یک یهودی از اورشلیم به شهر اریحا می‌رفت. در راه به دست راهزنان افتاد. ایشان لباس و پول او را گرفتند و او را کتک زده، نیمه جان کنار جاده انداختند و رفتند. **31** از قضا، کاهنی یهودی از آنجا می‌گذشت. وقتی او را کنار جاده افتاده دید، راه خود را کج کرد و از سمت دیگر جاده رد شد. **32** سپس یکی از خادمان خانه خدا از راه رسید و نگاهی به او کرد. اما او نیز راه خود را در پیش گرفت و رفت. **33** «آنگاه یک سامری از راه رسید (یهودی‌ها و سامری‌ها، با یکدیگر دشمنی داشتند). وقتی آن مجروح را دید، دلش به حال او سوخت، **34** نزدیک رفت و کنارش نشست، زخم‌هایش را شست و مرهم مالید و بست. سپس او را بر الاغ خود سوار کرد و به مهمانخانه‌ای برد و از او مراقبت نمود. **35** روز بعد، هنگامی که آنجا را ترک می‌کرد، مقداری پول به صاحب مهمانخانه داد و گفت: از این شخص مراقبت کن و اگر بیشتر از این خرج کنی، وقتی برگشتم، پرداخت خواهم کرد!» **36** «حال، به نظر تو کدام یک از این سه نفر، همسایه آن مرد بیچاره بود؟» **37** جواب داد: «آنکه بر او ترحم نمود و کمکش کرد.» عیسی فرمود: «تو نیز برو و چنین کن!» **38** در سر راه خود به اورشلیم، عیسی و شاگردان به دهی رسیدند. در آنجا زنی به نام مارتا ایشان را به خانه خود دعوت کرد. **39** او خواهری داشت به نام مریم. وقتی عیسی به خانه ایشان آمد، مریم با خیالی آسوده نشست تا به سخنان او گوش فرا دهد. **40** اما مارتا که برای پذیرایی از آن همه میهمان، پریشان شده و به تکاپو افتاده بود، نزد عیسی آمد و گفت: «سَرور من، آیا این دور از انصاف نیست که خواهرم اینجا بنشیند و من به تنهایی همه کارها را انجام دهم؟ لطفاً به او بفرا تا به من کمک کند!» **41** عیسی خداوند به او فرمود: «مارتا، تو برای همه چیز خود را ناراحت و مضطرب می‌کنی، **42** اما فقط یک چیز اهمیت دارد. مریم همان را انتخاب کرده است و من نمی‌خواهم او را از این فیض محروم سازم!»

11 روزی عیسی مشغول دعا بود. وقتی دعایش تمام شد، یکی از شاگردانش به او گفت: «خداوند، همان‌طور که یحیی طرز دعا کردن را به شاگردان خود آموخت، تو نیز آن را به ما بیاموز.» **2** عیسی به ایشان گفت که چنین دعا کنند: «ای پدر، نام تو مقدس باد. ملکوت تو بیاید. **3** نان روزانه ما را هر روز به ما عطا فرما. **4** گناهان ما را ببخش، چنانکه ما نیز آنانی را که در حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. و نگذار که تسلیم وسوسه شویم.» **5** سپس عیسی تعلیم خود را درباره دعا ادامه داد و فرمود: «فرض کنید دوستی دارید و نیمه‌شب در خانه‌اش را می‌زنید و می‌گویید: "ای رفیق، سه گرده نان به من قرض بده، **6** چون یکی از دوستانم همین الان از سفر نرزم آمده و هیچ خوراکی ندارم که به او بدهم." **7** او از داخل خانه جواب می‌دهد که با بچه‌هایش در رختخواب خوابیده است و نمی‌تواند برخیزد و به شما نان دهد. **8** «به شما می‌گویم که

حتی اگر به خاطر دوستی از جا بلند نشود و به شما نان ندهد، اما می‌کند!» **29** هنگامی که شمار جمعیت فرونی می‌یافت، عیسی اگر به در زدن ادامه دهید، برخواید خاست و هر چه نیاز دارید، به فرمود: «مردم این نسل چقدر شریزند! همواره از من می‌خواهند آیینی به شما خواهد داد، تا مبدا آبرویش برود. **9** «پس به شما می‌گویم، ایشان نشان دهم. اما تنها آیینی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس درخواید کنید تا به شما داده شود؛ بجوید تا پیدا کنید؛ بگوید تا است. **30** آنچه برای او اتفاق افتاد، نشانه‌ای بود برای مردم نینوا در به روی شما باز شود. **10** زیرا هر که درخواست کند، به دست خواهد آورد، و هر که بجوید، پیدا خواهد کرد، و هر که بگوید، در به می‌افتد، آیینی خواهد بود برای این نسل که مرا خدا فرستاده است. رویش باز خواهد شد. **11** «کدام یک از شما پدران، اگر فرزندش از **31** در روز داوری، ملکه سبا برخواید خاست و مردم این دوره و زمانه او ماهی بخواید، به او مار می‌دهد؟ **12** یا اگر تخم مرغ بخواید، آیا را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را به او عقرب می‌دهید؟ هرگز! **13** «پس اگر شما، اشخاص گناهکار، پیمود تا بتواند سخنان حکیمانه سلیمان را بشنود. اما شخصی برتر از می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزندانان بدهید، چقدر بیشتر سلیمان در اینجاست، اما چه کم هستند کسانی که به او گوش پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، روح‌القدس را می‌دهند. **32** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا خاسته، عطا خواهد کرد.» **14** روزی عیسی، روح پلیدی را از شخصی آن را محکوم خواهد ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موعظه یونس توبه لال بیرون کرد و زبان آن شخص باز شد. کسانی که این ماجرا را کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، اما حاضر دیدند، بسیار تعجب کردند و به هیجان آمدند. **15** اما بعضی از آن نیستید توبه کنید. **33** «هیچ کس چراغ را روشن نمی‌کند تا پنهانش میان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، سازد، بلکه آن را بر چراغدان می‌گذارد تا هر که داخل می‌شود نورش بیرون می‌راند.» **16** عده‌ای دیگر نیز خواستار آیینی آسمانی شدند، را ببیند. **34** چشم تو چراغی است که روشنایی بدنت را تأمین تا اقتدار خود را ثابت کند. **17** عیسی افکار هر یک از ایشان را خواند و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نابودی‌اش خواهد بود. اما اگر چشمت ناسالم باشد، وجودت مملو از تاریکی حتمی است. و هر خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **18** شما می‌گویید شیطان به من وجودتان حکمفرما باشد! **36** اگر باطن شما نورانی بوده، هیچ نقطه قدرت داده تا ارواح پلید او را بیرون کنم. اما اگر شیطان بر ضد خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، در این صورت حکومت او گویی چراغی پُر نور بر شما می‌تابد.» **37** وقتی عیسی سخنان خود را چگونه برقرار خواهد ماند؟ **19** و اگر قدرت من از شیطان است، به پایان رسانید، یکی از فریسی‌ها، او را برای صرف غذا دعوت کرد. تکلیف مریدان شما چه خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **20** اما اگر من با قدرت خدا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **21** زیرا زمانی که شخصی نیرومند، مانند شیطان، کاملاً مسلح، از کاخ خود محافظت می‌کند، اموالش در امن و امان است، **22** تا زمانی که شخصی نیرومندتر حمله کند و بر او چیره شود، و اسلحه او را بگیرد و اموالش را غارت کند. **23** «هر که با من نباشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار می‌کند. **24** «وقتی یک روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحراهای بی‌آب می‌رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون جای مناسبی نمی‌یابد، و محبت را نیز فراموش نکند. **43** «وای بر شما ای فریسی‌ها، زیرا می‌گوید: «به شخصی که از او درآمد، باز می‌گردم.» **25** پس باز دوست دارید که در کنیسه‌ها در بهترین جا بنشینید و هنگام عبور از می‌گردد و می‌بیند که خانه قبیله‌اش جاروشده و مرتب است. **26** کوچه و بازار مردم به شما تعظیم کنند. **44** چه عذاب هولناکی در سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و انتظار شماست! شما مانند قهرایی هستید که در صحرا میان علفها وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع پنهان‌اند، مردم از کنارتان رد می‌شوند بی‌آنکه بدانند چقدر فاسد آن شخص بدتر از قبل می‌شود.» **27** این سخنان هنوز بر زبان عیسی هستید.» **45** یکی از علمای دین که در آنجا ایستاده بود، به عیسی بود که زنی از میان جمعیت با صدای بلند گفت: «خوشا به حال آن گفت: «استاد، با این سخنان به ما نیز توهین کردی!» **46** عیسی مادری که تو را به دنیا آورد و شیر داد!» **28** عیسی در جواب فرمود: فرمود: «و شما ای علمای دین، وای بر شما، زیرا تکالیف دینی «اما خوشبخت‌تر کسی است که کلام خدا را می‌شنود و به آن عمل بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارد، اما هرگز حاضر نیستید حتی

انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهید. **47** وای بر شما، زیرا شما من تقسیم کنید!» **14** عیسی در پاسخ فرمود: «ای مرد، چه کسی برای انبیایی که به دست اجدادشان کشته شدند، مقبره می‌سازد. **48** مرا تعیین کرده که در میان شما قضاوت و حکمیت کنم؟» **15** بنابراین، شهادت می‌دهید که کار نیاکانان مورد تأیید شماست. انبیا بنا براین، مقبره‌هایشان را شما بنا می‌کنید. **49** «از همین حقیقی به فراوانی ثروت بستگی ندارد.» **16** سپس این حکایت را روست که خدا با حکمتی که دارد درباره شما فرموده است: پیامبران برای ایشان بیان کرد: «شخصی ثروتمند از مزرعه خود محصولی و رسولان نزد شما خواهم فرستاد، اما شما برخی را کشته، و برخی فراوان به دست آورد. **17** پس با خود اندیشیده، گفت: «چه باید دیگر را آزار خواهید رساند. **50** پس خون همه انبیا که از ابتدای پیدایش جهان تا به حال ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد بود، **51** از خون هابیل گرفته تا خون زکریا که در معبد، میان مذبح و بزرگتری خواهم ساخت، و تمام غلات و اموال خود را در آنها ذخیره جایگاه مقدس، کشته شد. بله، این نسل برای همه اینها حساب پس خواهد داد. **52** وای بر شما ای علمای دین، چون کلید معرفت را از دسترس مردم خارج ساخته‌اید. نه خودتان وارد ملکوت می‌شوید، و باش و به عیش و نوش بپرداز و خوش بگذران!» **20** «اما خدا به نه می‌گذارید دیگران وارد شوند.» **53** وقتی عیسی از آن محفل بیرون آمد، فریسی‌ها و علمای دین که از سخنان او بسیار خشمگین شده بودند، او را به سختی مورد انتقاد قرار داده، کوشیدند با سؤالات خود او را در تنگنا قرار دهند. **54** ایشان از آن پس در صدد برآمدند که با استفاده از سخنان خودش او را به دام بیندازند و گرفتارش سازند.

12

هنگامی که هزاران نفر جمع شده بودند، به طوری که یکدیگر را پایمال می‌کردند، عیسی نخست رو به شاگردان کرد و به ایشان فرمود: «از خمیرمایه فریسی‌ها، یعنی از ریاکاری برحذر باشید! **2** زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند. **3** هرآنچه در تاریکی گفته‌اید، در روشنائی شنیده خواهد شد، و آنچه که در اتاقهای در بسته زمزمه کرده‌اید، بر باهما اعلام خواهد شد تا همه بشنوند! **4** «ای دوستان من، از آثانی نترسید که قادرند فقط جسمتان را بکشند، چون بعد از آن نمی‌توانند کاری بکنند! **5** اما به شما خواهم گفت از که بترسید: از خدایی بترسید که هم قدرت دارد بکشد و هم به جهنم بیندازد. بله، از او باید ترسید. **6** (Geenna g1067) «قیمت پنج گنجشک چقدر است؟ دو پول سیاه. با وجود این، خدا حتی یکی از آنها را فراموش نمی‌کند! **7** حتی موهای سر شما نیز شمارش شده است. پس نگران نباشید، زیرا ارزش شما بیشتر از هزاران گنجشک است. **8** «به شما می‌گویم، هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز که پسر انسان هستم، او را در حضور فرشتگان خدا، اقرار خواهم کرد. **9** اما هر که مرا نزد مردم انکار کند، در حضور فرشتگان خدا انکار خواهد شد. **10** با این حال، هر سخنی که برضد پسر انسان گفته شود، قابل بخشایش است، اما هر که برضد روح‌القدس سخن گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد. **11** «هنگامی که شما را برای محاکمه، به کنیسه‌های یهود و نزد بزرگان و حاکمان می‌برند، نگران نباشید که برای دفاع از خود، چه بگویید، **12** چون روح‌القدس همان لحظه به شما خواهد آموخت که چه بگویید.» **13** در این هنگام، شخصی از میان جمعیت به او گفت: «استاد، به برادرم بفروما که ارث پدرم را با اربابان از جشن عروسی بازگردد، و حاضرند هر وقت که برسد و در

بزند، در را به رویش باز کنند. 37 خوشا به حال آن خدمتکارانی که وقتی اربابشان می‌آید، بیدار باشند. یقین بدانید که او خود لباس کار بر تن کرده، آنان را بر سر سفره خواهد نشاند و به پذیرایی از ایشان خواهد پرداخت. 38 بله، خوشا به حال آن غلامانی که وقتی اربابشان می‌آید، بیدار باشند، خواه نیمه‌شب باشد، خواه سپیده دم! 39 اگر صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، نمی‌گذاشت دزد وارد خانه‌اش شود. 40 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظارش را دارید.» 41 پطرس از عیسی پرسید: «خداوند، آیا این را فقط برای ما می‌گویی یا برای همه؟» 42 عیسی خداوند در جواب فرمود: «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگمارد تا خوراک آنان را به‌موقع بدهد. 43 خوشا به حال چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه ببیند. 44 یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد ساخت. 45 «ولی اگر آن خدمتگزار با خود فکر کند که "اربابم به این زودی نمی‌آید"، و به آزار همکارانش بپردازد و وقت خود را به عیش و نوش و میگساری بگذراند، 46 آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خواهد گشت و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت خیانتکاران دچار خواهد ساخت. 47 «آن خدمتکاری که وظیفه خود را بداند و به آن عمل نکند، به سختی مجازات خواهد شد. 48 اما اگر کسی ندانسته عمل خلافی انجام دهد، کمتر مجازات خواهد شد. به هر که مسئولیت بزرگتری سپرده شود، بازخواست بیشتری نیز از او به عمل خواهد آمد. و نزد هر که امانت بیشتری گذاشته شود، از او مطالبه بیشتری نیز خواهد شد. 49 «من آمده‌ام تا بر روی زمین آتش داوری بفرورزم، و کاش هر چه زودتر این کار انجام شود! 50 اما پیش از آن، باید از تجربیاتی سخت بگذرم، و حقدردانده هستم، تا آنها به پایان برسند! 51 «آیا گمان می‌برید که آمده‌ام تا صلح به زمین بیاورم؟ نه! بلکه آمده‌ام تا میان مردم جدایی اندازم. 52 از این پس خانواده‌ها از هم خواهند پاشید، دو نفر به جانب من خواهند بود و سه نفر بر ضد من. 53 پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه دختر و دختر علیه مادر، مادر شوهر علیه عروس و عروس علیه مادر شوهر. 54 سپس رو به جماعت کرد و فرمود: «وقتی می‌بینید ایرها از سوی مغرب می‌آیند، می‌گویید که باران خواهد آمد و همان‌طور نیز می‌شود. 55 و هنگامی که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویید که امروز هوا گرم خواهد شد، و همان‌گونه نیز می‌شود. 56 ای ریاکاران، شما می‌توانید نشانه‌های هوای زمین و آسمان را تعبیر کنید، اما نمی‌دانید چگونه زمان حاضر را تعبیر نمایید! 57 چرا نمی‌خواهید حقیقت را بپذیرید؟ 58 «وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می‌برد، سعی کن پیش از رسیدن به نزد قاضی، با او صلح کنی، مبادا تو را پیش قاضی بکشاند و قاضی تو را به مأمور تحویل دهد و مأمور تو را به زندان بیفکند. 59 و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا دینار آخر را نپرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد!»

در همین وقت به عیسی اطلاع دادند که پلاطس، گروهی از زائران جلیلی را در اورشلیم به هنگام تقدیم قربانی در معبد، قتل عام کرده است. 2 عیسی با شنیدن این خبر، فرمود: «آیا تصور می‌کنید این عده، از سایر مردم جلیل گناهکارتر بودند، که این گونه رنج دیدند و کشته شدند؟ 3 به هیچ وجه! شما نیز اگر از راهای بد خویش باز نگردید و به سوی خدا بازگشت ننمایید، مانند ایشان هلاک خواهید شد! 4 یا آن هجده نفری که برج "سلاوم" بر روی ایشان فرو ریخت و کشته شدند، آیا از همه ساکنان اورشلیم، گناهکارتر بودند؟ 5 هرگز! شما نیز اگر توبه نکنید، همگی هلاک خواهید شد! 6 سپس این داستان را بیان فرمود: «شخصی در باغ خود، درخت انجیری کاشته بود. اما هر بار که به آن سر می‌زد، می‌دید که میوه‌ای نیاورده است. 7 سرانجام صبرش به پایان رسید و به باغبان خود گفت: این درخت را بتر، چون سه سال تمام انتظار کشیده‌ام و هنوز یک دانه انجیر هم نداده است! نگه داشتنت چه فایده‌ای دارد؟ زمین را نیز بیهوده اشغال کرده است! 8 «باغبان جواب داد: باز هم به آن فرصت بدهید! بگذارید یک سال دیگر هم بماند تا از آن به خوبی مواظبت کنم و کود فراوان به آن بدهم. 9 اگر سال آینده میوه داد که چه بهتر؛ اما اگر نداد، آنگاه آن را خواهیم برید.» 10 یک روز شَبات، عیسی در کنیسه کلام خدا را تعلیم می‌داد. 11 در آنجا زنی حضور داشت که مدت هجده سال، روحی پلید او را علیل ساخته بود به طوری که پشتش خمیده شده، به هیچ وجه نمی‌توانست راست بایستد. 12 وقتی عیسی او را دید، به او فرمود: «ای زن، تو از این مرض شفا یافته‌ای!» 13 سپس بر او دست گذاشت و آن زن بلافاصله شفا یافت و راست ایستاده، شروع به ستایش خداوند نمود! 14 اما سرپرست کنیسه غضبناک شد، چون عیسی آن زن را روز شَبات شفا داده بود. پس با خشم به حضار گفت: «در هفته شش روز باید کار کرد. در این شش روز بیایید و شفا بگیرید، اما نه در روز شَبات.» 15 اما عیسی خداوند در جواب او فرمود: «ای ریاکار! مگر تو خود روز شَبات کار نمی‌کنی؟ مگر روز شَبات، گاو یا الاغت را از آخور باز نمی‌کنی تا برای آب دادن بیرون ببری؟ 16 پس حال چرا از من ایراد می‌گیری که در روز شَبات، این زن را رهایی دادم، زنی که همچون ما از نسل ابراهیم است، و هجده سال در جنگ شیطان اسیر بود؟» 17 با شنیدن این سخن، دشمنان او همه شرمگین شدند، اما مردم از معجزات او غرق شادی گشتند. 18 آنگاه عیسی درباره ملکوت خدا مثالی آورد و فرمود: «ملکوت خدا به چه می‌ماند؟ آن را به چه تشبیه کنم؟ 19 مانند دانه کوچک خردل است که در باغی کاشته می‌شود و پس از مدتی، تبدیل به چنان بوته بزرگی می‌گردد که پرندگان در میان شاخه‌هایش آشیانه می‌کنند.» 20 باز گفت: «ملکوت خدا را به چه تشبیه کنم؟ 21 مانند خمیرمایه‌ای است که زنی آن را برمی‌دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می‌کند تا همه خمیر ور بیاید.» 22 عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، به شهرها و دهات مختلف می‌رفت و کلام خدا را به مردم تعلیم می‌داد. 23 روزی،

شخصی از او پرسید: «خداوند، آیا فقط تعداد محدودی نجات خواهند یافت؟» عیسی فرمود: **24** «در ملکوت خدا تنگ است. پس بکوشید تا داخل شوید، زیرا یقین بدانید که بسیاری تلاش خواهند کرد که داخل گردند، اما نخواهند توانست. **25** زمانی خواهد رسید که صاحب خانه در را خواهد بست. آنگاه شما بیرون ایستاده، در را خواهید زد و التماس خواهید کرد که: خداوند، خداوند، در را به روی ما باز کن! اما او جواب خواهد داد که: من شما را نمی‌شناسم! **26** «شما خواهید گفت: ما با تو غذا خوردیم! تو در کوچه‌های شهر ما تعلیم دادی! چگونه ما را نمی‌شناسی؟ **27** «اما او باز خواهد گفت: من به هیچ وجه شما را نمی‌شناسم! ای بدکاران از اینجا دور شوید! **28** «آنگاه در آنجا گریه و ساییدن دندان بر دندان خواهد بود، زیرا خواهید دید که ابراهیم و اسحاق و یعقوب و همه انبیا در ملکوت خدا هستند و خودتان بیرون مانده‌اید. **29** مردم از سرتاسر جهان، از شرق و غرب، از شمال و جنوب، آمده، در ضیافت ملکوت خدا شرکت خواهند کرد. **30** بله، یقین بدانید هستند کسانی که اکنون آخر شمرده می‌شوند، ولی اول خواهند گردید و کسانی که اول شمرده می‌شوند، آخر خواهند شد. **31** همان موقع، چند نفر از فریسی‌ها آمدند و به او گفتند: «اگر می‌خواهی زنده بمانی، هر چه زودتر از جلیل برو، چون هیروдіس پادشاه قصد دارد تو را بکشد!» **32** عیسی جواب داد: «بروید و به آن رویا بگویید که من امروز و فردا، ارواح پلید را بیرون می‌کنم و بیماران را شفا می‌بخشم و روز سوم، خدمتم را به پایان خواهم رساند. **33** بله، امروز و فردا و پس فردا، باید به راه خود ادامه دهم، چون محال است که نبی در جای دیگری به غیر از اورشلیم کشته شود! **34** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع کنم همان‌طور که مرغ جوجه‌های خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما تو نخواستی. **35** پس اکنون خانوات ویران خواهد ماند. و به شما می‌گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویید «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید.»»

14 یک روز شَبَات، عیسی در خانه یکی از بزرگان فریسی دعوت داشت. و آنها او را به دقت زیر نظر داشتند. **2** در آنجا بیماری نیز حضور داشت که بدنش آب آورده و دستها و پاهاش متورم شده بود. **3** عیسی از فریسیان و علمای دین که در آنجا حضور داشتند، پرسید: «آیا طبق دستورهای تورات، می‌توان بیماری را در روز شَبَات شفا داد یا نه؟» **4** ایشان پاسخی ندادند! پس عیسی بر آن بیمار دست نهاد و شفايش داد و به خانه فرستاد. **5** سپس رو به ایشان کرد و پرسید: «کدام یک از شما، در روز شَبَات کار نمی‌کند؟ آیا اگر الاغ یا گاوِتان در چاه بیفتد، بی‌درنگ نمی‌روید تا بیرونش بیاورید؟» **6** اما ایشان جوابی نداشتند که بدهند. **7** عیسی چون دید که همه مهمانان سعی می‌کنند بالای مجلس بنشینند، ایشان را چنین نصیحت کرد: **8** «هرگاه به جشن عروسی دعوت

می‌شوید، بالای مجلس ننشینید، زیرا ممکن است مهمانی مهمتر از شما بیاید و **9** میزبان از شما بخواد که جایتان را به او بدهید. آنگاه باید با شرمساری برخیزید و در پایین مجلس بنشینید! **10** پس اول، پایین مجلس بنشینید تا وقتی میزبان شما را آنجا ببیند، بیاید و شما را به بالای مجلس هدایت کند. آنگاه، در حضور مهمانان سر بلند خواهید شد. **11** زیرا هر که بکوشد خود را بزرگ جلوه دهد، روی ما باز کن! اما او جواب خواهد داد که: من شما را نمی‌شناسم! **12** سپس رو به صاحب خانه کرد و گفت: «هرگاه ضیافتی ترتیب می‌دهی، دوستان و برادران و بستگان و همسایگان ثروتمند خود را دعوت نکن، چون ایشان هم در عوض، تو را دعوت خواهند کرد. **13** بلکه وقتی مهمانی می‌دهی، فقیران، لنگان و شلان و ناپنیان را دعوت کن. **14** آنگاه خدا در روز قیامت درستکاران، تو را اجر خواهد داد، زیرا کسانی را خدمت کردی که نتوانستند محبت را جبران کنند.» **15** یکی از آنانی که بر سر سفره نشسته بود، چون این سخنان را شنید، گفت: «خوشا به حال کسی که در ضیافت ملکوت خدا شرکت کند!» **16** عیسی در جواب او این داستان را بیان کرد: «شخصی ضیافت مفصلی ترتیب داد و آمدند و به او گفتند: «اگر می‌خواهی زنده بمانی، هر چه زودتر از خود را فرستاد تا به دعوت‌شدگان بگویی، «تشریف بیاورید، همه چیز آماده است.» **18** اما هر یک از دعوت‌شدگان به نوعی عذر و بهانه آوردند. یکی گفت که قطعه زمینی خریده است و باید برود آن را دیگری گفت که پنج جفت گاو خریده است و باید برود آنها را امتحان کند. **20** یکی دیگر نیز گفت که تازه ازدواج کرده و به همین دلیل نمی‌تواند بیاید. **21** «خدمتکار بازگشت و پاسخ دعوت‌شدگان را به اطلاع ارباب خود رسانید. ارباب به خشم آمد و به او گفت: «فوری به میدانها و کوچه‌های شهر برو و فقیران و مفلوجان و شلان و کوران را دعوت کن!» **22** وقتی این دستور اجرا شد، باز هنوز جای اضافی باقی بود. **23** پس ارباب به خدمتکارش گفت: «حال به شاهرهاها و کوره‌رهاها برو و هر که را می‌بینی به اصرار بیاور تا خانه من پر شود. **24** چون از آن کسانی که دعوت کرده بودم، هیچ‌یک طعم خوراکهایی را که تدارک دیده‌ام، نخواهند چشید!» **25** یک بار که جمعیت بزرگی به دنبال عیسی می‌رفتند، او رو به ایشان کرد و گفت: **26** «هر که می‌خواهد پیرو من باشد، باید مرا از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر و حتی از جان خود نیز بیشتر دوست بدارد. **27** هر که صلیب خود را برندارد و از من پیروی نکند، نمی‌تواند شاگرد من باشد. **28** «اما پیش از آنکه در مورد پیروی از من، تصمیمی بگیرید، همه جوانب را خوب بسنجید! اگر کسی در نظر دارد ساختمانی بسازد، ابتدا مخارج آن را برآورد می‌کند تا ببیند آیا از عهده آن برمی‌آید یا نه. **29** مبادا وقتی بنیاد عمارت را گذاشت، سرمایه‌اش تمام شود و نتواند کار را تمام کند! آنگاه همه تمسخرکنان خواهند گفت: **30** این شخص ساختن عمارتی را شروع کرد، اما نتوانست آن را به پایان برساند! **31** «یا

فرض کنید پادشاهی می‌خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با فرض کنیز پادشاهی می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، مشاورانش مشورت می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، می‌تواند یک لشکر بیست هزار نفری را شکست بدهد یا نه. 32 اگر دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور است، نمایندگان را می‌فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند. 33 به همین طریق، کسی که می‌خواهد شاگرد من شود، نخست باید بنشیند و حساب کند که آیا می‌تواند به خاطر من از مال و دارایی خود چشم‌پوشد یا نه. 34 «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟ 35 نمک بی‌طعم و بی‌خاصیت حتی به درد کود زمین هم نمی‌خورد. فقط باید آن را دور ریخت. هر که گوش شنوا دارد، به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و بشنود!»

15

بسیاری از باجگیران و سایر مطرودین جامعه، اغلب گرد می‌آمدند تا سخنان عیسی را بشنوند. 2 اما فریسیان و علمای دین از او ایراد گرفتند که چرا با مردمان بدنام و پست، نشست و برخاست می‌کند و بر سر یک سفره می‌نشیند. 3 پس عیسی این مثل را برای ایشان آورد: 4 «اگر یکی از شما، صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند را در صحرا نمی‌گذارد و به جستجوی آن گمشده نمی‌رود تا آن را پیدا کند. 5 وقتی آن را یافت با شادی بر دوش می‌گذارد. 6 به خانه می‌آید و دوستان و همسایگان را جمع می‌کند و می‌گوید: «با من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشده خود را پیدا کرده‌ام.» 7 به همین صورت، با توبه یک گناهکار گمراه و بازگشت او به سوی خدا، در آسمان شادی بیشتری رخ می‌دهد تا برای نود و نه نفر دیگر که گمراه و سرگردان نشده‌اند. 8 «یا زنی را در نظر بگیرید که ده سکه نقره داشته باشد و یکی را گم کند، آیا چراغ روشن نمی‌کند و با دقت تمام گوشه و کنار خانه را نمی‌گردد و همه جا را جارو نمی‌کند تا آن را پیدا کند؟ 9 وقتی آن را پیدا کرد، آیا تمام دوستان و همسایگان خود را جمع نمی‌کند تا با او شادی کنند؟ 10 به همین‌سان، فرشتگان خدا شادی می‌کنند از اینکه یک گناهکار توبه کند و به سوی خدا بازگردد.» 11 برای آنکه موضوع بیشتر روشن شود، عیسی این داستان را نیز بیان فرمود: «مردی دو پسر داشت. 12 روزی پسر کوچک به پدرش گفت: پدر، می‌خواهم سهمی که از دارایی تو باید پس از مرگ به من به ارث برسد، از هم اکنون به من بدهی. پس پدر موافقت نمود و دارایی خود را بین دو پسرش تقسیم کرد. 13 «چیزی نگذاشت که پسر کوچکتر، هر چه داشت جمع کرد و به سرزمینی دور دست رفت. در آنجا تمام ثروت خود را در عیاشی‌ها و راههای نادرست بر باد داد. 14 وقتی تمام پولهایش را خرج کرده بود، قحطی شدیدی در آن سرزمین پدید آمد، طوری که او سخت در تنگی قرار گرفت و نزدیک بود از گرسنگی بمیرد. 15 پس به ناچار رفت و به بندگی یکی از اهالی آن منطقه درآمد. او نیز وی

فرض کنیز پادشاهی می‌خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با فرض کنیز پادشاهی می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، مشاورانش مشورت می‌کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، می‌تواند یک لشکر بیست هزار نفری را شکست بدهد یا نه. 32 اگر دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور است، نمایندگان را می‌فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند. 33 به همین طریق، کسی که می‌خواهد شاگرد من شود، نخست باید بنشیند و حساب کند که آیا می‌تواند به خاطر من از مال و دارایی خود چشم‌پوشد یا نه. 34 «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش را از دست بدهد، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟ 35 نمک بی‌طعم و بی‌خاصیت حتی به درد کود زمین هم نمی‌خورد. فقط باید آن را دور ریخت. هر که گوش شنوا دارد، به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و بشنود!»

16

عیسی این حکایت را نیز برای شاگردان خود تعریف کرد: «مردی ثروتمند مباشری داشت که به حساب دارایی‌های او رسیدگی می‌کرد. اما به او خبر رسید که مباشرش اموال او را به هدر می‌دهد. 2 پس او را خواست و به او گفت: شنیده‌ام که اموال مرا حیف و میل می‌کنی! پس هر چه زودتر حساب‌هایت را ببند، چون از کار برکنارت خواهم کرد! 3 «مباشر پیش خود فکر کرد: حالا چه کنم؟ وقتی از این کار برکنار شدم، نه قدرت بیل زدن دارم، و نه غرور

اجازه می‌دهد گدایی کنم. 4 فهمیدم چه کنم! باید کاری کنم که آن ثروتمند هم مرد و او را دفن کردند، 23 اما روحش به دنیای وقتی از اینجا می‌رود، دوستان زیادی داشته باشم تا از من نگهداری کنند. 5 «پس هر یک از بدهکاران ارباب خود را فرا خواند و با ایشان گفتگو کرد. از اولی پرسید: چقدر به ارباب من بدهکاری؟ 6 (Hadēs g86) 24 پس فریاد زد: ای پدرم ابراهیم، بر من رحم کن و «جواب داد: صد حلب روغن زیتون. «مباشر گفت: درست است. این هم قبضی است که امضا کرده‌ای. پاره‌اش کن و در یک قبض دیگر، بنویس پنجاه حلب! 7 «از دیگری پرسید: تو چقدر بدهکاری؟ «جواب داد: صد خورار گندم. «به او گفت: قبض خود را بگیر و به جای آن بنویس هشتاد خورار! 8 «آن مرد ثروتمند، مباشر متقلب را تحسین کرد، زیرا با زیرکی عمل کرده بود! در واقع، مردمان این دنیا در روابط خود با دنیای پیرامون خود، زیرکتر از فرزندان نور هستند. (aiōn g165) 9 به شما می‌گویم که از مال و منال دنیایی خود استفاده کنید تا دوستانی برای خود بیابید. آنگاه وقتی اموال زمین‌تان از میان رفت، در مسکنهای جاودانی پذیرفته خواهید شد. (aiōnios g166) 10 «اگر در کارهای کوچک درستکار باشید، در کارهای بزرگ نیز درستکار خواهید بود؛ و اگر در امور جزئی نادرست باشید، در انجام وظایف بزرگ نیز نادرست خواهید بود. 11 پس اگر در مورد ثروتهای دنیوی، امین و درستکار نبودید، چگونه در خصوص ثروتهای حقیقی در آسمان به شما اعتماد خواهند کرد؟ 12 و اگر در مال دیگران خیانت کنید، چه کسی مال خود شما را به دستان خواهد سپرد؟ 13 «هیچ خدمتکاری نمی‌تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد ورزید، و یا سرسپرده یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بنده خدا باشید و هم بنده پول. 14 فریسی‌ها وقتی این سخنان را شنیدند، او را مسخره کردند، زیرا که پولدوست بودند. 15 عیسی به ایشان فرمود: «شما دوست دارید خود را در نظر مردم عادل و درستکار نشان دهید، اما خدا از دل شما باخبر است. آنچه مردم برایش ارزش بسیاری قائل‌اند، در نظر خدا نفرت‌انگیز و ناپسند است. 16 تا پیش از موعظه‌های یحیی، تورات موسی و نوشته‌های انبیا راهنمای شما بودند. اما حال که یحیی مژده فرا رسیدن ملکوت خدا را داده است، مردم می‌کشند به زور وارد آن گردند. 17 اما این بدان معنی نیست که تورات اعتبار خود را از دست داده باشد. آسانتر است که آسمان و زمین از میان بروند تا نقطه‌ای از تورات یفتند. 18 «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنا کرده است، و هر مردی نیز که با زن طلاق داده شده‌ای ازدواج کند، مرتکب زنا شده است. 19 عیسی فرمود: «مرد ثروتمندی بود که جامه‌های نفیس و گرانبهای می‌پوشید و هر روز به عیش و نوش و خوشگذرانی می‌پرداخت. 20 فقیری زخم‌آلود نیز بود، به نام ایلعازر، که او را کنار دروازه خانه آن ثروتمند می‌گذاشتند. 21 ایلعازر آرزو می‌داشت که از پس مانده خوراک او، شکم خود را سیر کند. حتی سگها نیز می‌آمدند و زخمهایش را می‌لیسیدند. 22 «سرانجام آن فقیر مرد و فرشته‌ها او را نزد ابراهیم بردند، جایی که نیکان به سر می‌برند.

17 روزی عیسی به شاگردان خود فرمود: «وسوسه گناه همیشه وجود خواهد داشت، ولی وای به حال کسی که مردم را وسوسه کند. 2 برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به دریا انداخته شود تا اینکه باعث لغزش یکی از این کودکان گردد. 3 پس مراقب اعمال و کردار خود باشید! «اگر برادرت گناه کند، او را توبیخ کن؛ و اگر توبه کرد، او را ببخش. 4 حتی اگر روزی هفت مرتبه به تو بدی کند، و هر بار نزد تو بازگردد و اظهار پشیمانی کند، او را ببخش!» 5 رسولان به خداوند گفتند: «ایمان ما را زیاد کن.» 6 عیسی فرمود: «اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این درخت توت دستور بدهید که از جایش کنده شده، در دریا کاشته شود، و درخت از دستور شما اطاعت خواهد کرد. 7 «وقتی خدمتکاری از شخم زدن یا گوسفندچرانی به خانه باز می‌گردد، آیا اربابش به او می‌گوید: «بیا، بنشین و غذا بخور؟» 8 نه، خواهد گفت: «شام مرا آماده کن و از من پذیرایی نما؛ و منتظر شو تا من بخورم و بنوشم، بعد تو بخور و بنوش.» 9 از خدمتکارش تشکر نیز نمی‌کند، زیرا وظیفه‌اش را انجام می‌دهد. 10 به همین صورت، شما نیز وقتی دستورهای مرا اجرا می‌کنید، انتظار تعریف و تمجید نداشته باشید، چون فقط وظیفه خود را انجام داده‌اید. 11 عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، در مرز بین جلیل و سامره، 12 وقتی وارد روستایی می‌شد، ناگاه ده جذامی به او برخوردند. جذامی‌ها، از دور

ایستاده، **13** فریاد زدند: «ای عیسی، ای استاد، بر ما رحم فرما!»

14 عیسی متوجه آنان شد و فرمود: «نزد کاهنان بروید و خود را به ایشان نشان دهید.» هنگامی که می‌رفتند، آثار جذام از روی بدنشان محو شد. **15** یکی از آنان وقتی دید که شفا یافته است، در حالی که با صدای بلند خدا را شکر می‌کرد، نزد عیسی بازگشت، **16** و در برابر او بر خاک افتاد و برای لطفی که در حقش کرده بود، از وی تشکر نمود. این شخص، یک سامری بود. **17** عیسی فرمود: «مگر من ده نفر را شفا ندادم؟ پس آن نه نفر دیگر کجا هستند؟» **18** آیا به‌جز این غریبه، کسی نبود که بازگردد و از خدا تشکر کند؟» **19** پس به آن مرد فرمود: «برخیز و برو! ایمانت تو را شفا داده است!»

20 روزی بعضی از فریسیان از عیسی پرسیدند: «ملکوت خدا کی آغاز خواهد شد؟» عیسی جواب داد: «ملکوت خدا با علائم قابل دیدن آغاز نخواهد شد. **21** و نخواهند گفت که در این گوشه یا آن گوشه زمین آغاز شده است، زیرا ملکوت خدا در میان شماست.»

22 کمی بعد، در این باره به شاگردان خود فرمود: «زمانی می‌رسد که آرزو خواهید کرد حتی برای یک روز هم که شده، با شما باشم، اما این آرزو برآورده نخواهد شد. **23** به شما خبر خواهد رسید که من بازگشتم و در فلان جا هستم. اما باور نکنید و به دنبال من نگردید.

24 زیرا همان‌طور که صاعقه در یک لحظه می‌درخشد و آسمان را از یک کران تا کران دیگر روشن می‌سازد، پسر انسان نیز در روز آمدنش چنین خواهد بود. **25** اما پیش از آن، لازم است که زحمات بسیاری متحمل گردم و توسط این قوم طرد شوم. **26** «زمان ظهور پسر انسان مانند روزگار نوح خواهد بود. **27** مردم سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند تا آن روز که نوح وارد کشتی شد. آنگاه سیل آمد و همه را نابود کرد. **28** «در آن زمان، دنیا مانند زمان لوط خواهد بود که مردم غرق کارهای روزانه‌شان بودند؛ می‌خوردند و می‌نوشیدند؛ خرید و فروش می‌کردند؛ می‌کاشتند و می‌ساختند، **29** تا صبح روزی که لوط از شهر سدوم بیرون آمد و آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه چیز را از بین برد. **30** بله، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. **31** «در آن روز، کسی که بر پشت بام خانه باشد برای بردن اموالش به داخل خانه باز نگردد؛ و کسی که در مزرعه باشد، به خانه باز نگردد. **32** به خاطر بیاورید بر سر زن لوط چه آمد! **33** هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را از دست بدهد، آن را حفظ خواهد کرد. **34** در آن شب، دو نفر که بر یک تخت خوابیده باشند، یکی بیدار خواهد شد و دیگری خواهد ماند. **35** دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. **36** دو مرد نیز که در مزرعه کار می‌کنند، یکی برده شده، و دیگری برجای خواهد ماند.» **37** شاگردان از عیسی پرسیدند: «خداوند، به کجا برده خواهند شد؟» عیسی فرمود: «جایی که لاشه باشد، لاشخور» در آنجا جمع خواهند شد!»

بدار.». **21** آن مرد جواب داد: «همه این احکام را از کودکی انجام باجگیران بود؛ **3** او می‌خواست ببیند عیسی کیست، اما به سبب داده‌ام.». **22** عیسی فرمود: «هنوز یک چیز کم داری. برو و هر چه ازدحام مردم نمی‌توانست، چون کوتاه‌قد بود. **4** پس جلو دوید و از داری بفروش و پولش را به فقرا بده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!». **23** ولی وقتی آن مرد این را شنید، **5** وقتی عیسی نزدیک درخت رسید، به بالا نگاه کرد و او را به نام اندوهگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی داشت. **24** در همان حال که می‌رفت، عیسی او را می‌نگریست. سپس رو به شاگردان کرد و فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است ورود به ملکوت خدا. **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص ثروتمند به ملکوت خدا!». **26** کسانی که این سخن را شنیدند، گفتند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا کند؟» **27** عیسی فرمود: «آنچه از نظر انسان غیرممکن است، برای خدا ممکن است.». **28** پطرس گفت: «ما خانه و زندگی‌مان را رها کرده‌ایم تا از تو پیروی کنیم.». **29** عیسی جواب داد: «خاطرجمع باشید، اگر کسی به خاطر ملکوت خدا، مانند شما خانه، زن و فرزندان، برادران و خواهران، و پدر و مادر خود را ترک کند، **30** در همین دنیا چندین برابر به او عوض داده خواهد شد و در عالم آینده نیز زندگی جاوید را خواهد یافت.». **(aion g165, aionios g166)** سپس آن دوازده شاگرد را نزد خود گرد آورد و به ایشان فرمود: «چنانکه می‌دانید، ما به سوی اورشلیم می‌رویم. وقتی به آنجا برسیم، تمام آنچه که انبیای پیشین درباره پسر انسان پیشگویی کرده‌اند، عملی خواهد شد. **32** در آنجا او را به رومی‌ها تحویل خواهند داد، و آنها او را مسخره کرده، به او بی‌احترامی خواهند کرد و به صورتش آب دهان خواهند انداخت، **33** شلاقش خواهند زد و خواهند کشت. اما در روز سوم او زنده خواهد شد!». **34** اما شاگردان چیزی از سخنان او درک نکردند، و مفهوم آنها از ایشان مخفی نگاه داشته شد، و متوجه نبودند درباره چه سخن می‌گوید. **35** ایشان در طی راه به نزدیکی شهر اریحا رسیدند. در کنار راه، مردی نابینا نشسته بود و گدایی می‌کرد. **36** چون صدای رفت و آمد مردم را شنید، پرسید: «چه خبر است؟». **37** گفتند: «عیسای ناصری در حال عبور است!». **38** بلافاصله فریادکنان گفت: «ای عیسی، ای پسر داوود، بر من رحم کن!». **39** آنانی که پیشاپیش عیسی می‌رفتند، بر سرش فریاد زدند: «ساکت شو! اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای پسر داوود، به من رحم کن!». **40** عیسی ایستاد و دستور داد او را نزدش بیاورند. وقتی مرد نابینا نزدیک شد، عیسی از او پرسید: «چه می‌خواهی برایت بکنم؟». جواب داد: «سرور من، می‌خواهم بینا شوم.». **42** عیسی فرمود: «بسیار خوب، بینا شو! ایمانت تو را شفا داده است!». **43** همان لحظه آن کور، بینایی خود را بازیافت و در حالی که خدا را شکر می‌کرد، از پی عیسی به راه افتاد. وقتی مردم این ماجرا را دیدند، همگی خدا را ستایش کردند.

19

عیسی وارد اریحا شد و از میان شهر می‌گذشت. **2** در اریحا شخص ثروتمندی زندگی می‌کرد، به نام «زکّی» که رئیس بگرم، **24** «آنگاه به حاضران فرمود که سکه را از او بگیرند و به آن

خدمتکاری بدهند که ده سکه سود آورده بود. 25 «گفتند: قربان، راهی پیدا نمی‌کردند، چون مردم همواره گرد و جمع می‌شدند تا او خودش به اندازه کافی دارد!» 26 «پادشاه جواب داد: بله، این سخنانش را بشنوند.

20 در یکی از همان روزها که عیسی در معبد تعلیم می‌داد و پیغام نجاتبخش خدا را به مردم اعلام می‌کرد، کاهنان اعظم و علمای دین به همراه مشایخ نزد او آمدند، 2 و گفتند: «با چه اختیاری این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی این اختیار را به تو داده است؟» 3 عیسی پاسخ داد: «پیش از آنکه جواب شما را بدهم، می‌خواهم از شما سؤالی بکنم: 4 آیا اقتدار یحیی برای تعمید دادن مردم از آسمان بود یا از انسان؟» 5 ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 6 و اگر بگوییم از انسان بود، مردم ما را سنگسار خواهند کرد، چون یحیی را پیامبر می‌دانند.» 7 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم از کجاست!» 8 عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به سؤال شما جواب نمی‌دهم.» 9 آنگاه عیسی رو به مردم کرده، این مثل را برای ایشان تعریف کرد: «شخصی تاکستانی درست کرد و آن را به چند باغبان اجاره داد و خودش به سفری طولانی رفت. 10 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا سهم خود را از محصول باغ بگیرد. ولی باغبانها او را زدند و دست خالی برگردانده‌اند. 11 پس صاحب باغ یک نفر دیگر را فرستاد. اما باز هم بی‌فایده بود؛ او نیز کتک خورد، ناسزا شنید و دست خالی بازگشت. 12 سومی را فرستاد. او را نیز زدند و زخمی کردند و از باغ بیرون انداختند. 13 «صاحب باغ خود گفت: حال چه باید کرد؟ فهمیدم چه کنم! پسر عزیزم را خواهم فرستاد. بدون شک به او احترام خواهند گذاشت. 14 «اما باغبانها وقتی پسر او را دیدند، با هم مشورت کرده، گفتند: “او وارث است؛ پس بیايید او را بکشیم تا باغ مال ما شود.” 15 «پس او را از باغ بیرون انداختند و کشتند. حال به نظر شما، صاحب باغ چه خواهد کرد؟ 16 او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باغ را به دیگران اجاره خواهد داد.» شنوندگان اعتراض‌کنان گفتند: «چطور ممکن است باغبانها چنین کاری کنند!» 17 عیسی نگاهی به ایشان کرد و گفت: «پس منظور کلام خدا چیست که می‌گوید: “سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است؟” 18 هر کس بر آن سنگ بیفتد، خرد خواهد شد و اگر آن سنگ بر کسی بیفتد، او را له خواهد کرد!» 19 وقتی کاهنان اعظم و علمای دین این داستان را شنیدند، خواستند همان جا او را دستگیر کنند، چون فهمیدند که منظور عیسی از باغبانهای ظالم در این مثل، خود آنهاست. اما این کار را نکردند، زیرا از مردم ترسیدند. 20 از این رو می‌کوشیدند او را وادار کنند سخنی بگوید تا از آن، علیه خودش استفاده کنند و او را به مقامات رومی تحویل دهند. به همین منظور چند مأمور مخفی نزد او فرستادند که خود را صادق و درستکار نشان می‌دادند. 21 ایشان به عیسی گفتند: «استاد، ما می‌دانیم که آنچه

تو می‌گویی و تعلیم می‌دهی، راست و درست است. ما می‌دانیم که تو بدون توجه به مقام و موقعیت افراد، همیشه حقیقت را می‌گویی و

راه خدا را به‌درستی تعلیم می‌دهی. **22** آیا ما باید به دولت روم خراج بدهیم یا نه؟» **23** عیسی که متوجه مکر و حیلۀ ایشان شده بود، گفت: **24** «سکه‌ای به من نشان دهید. نقش و نام چه کسی بر روی آن است؟» جواب دادند: «قیصر روم.» **25** فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به خدا!» **26** به این ترتیب، تلاش آنان برای به دام انداختن عیسی بی‌نتیجه ماند و از جواب او مات و مبهوت ماندند و دیگر حرفی نزدند. **27** سپس عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند نزد او آمدند و پرسیدند: **28** «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر مردی بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. **29** حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. **30** برادر کوچک‌ترش با آن بیوه ازدواج کرد و او هم بی‌اولاد مرد. **31** به این ترتیب، تا برادر هفتم، همه یکی پس از دیگری، با آن زن ازدواج کردند و همه نیز بی‌اولاد مردند. **32** در آخر، آن زن نیز مرد. **33** حال در روز قیامت، آن زن، همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همهٔ ایشان بوده است.» **34** عیسی جواب داد: «ازدواج، برای مردم فانی این دنیاست؛ **(aiōn g165)** اما کسانی که شایسته شمرده شوند که به عالم آینده و قیامت مردگان برسند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد، **(aiōn g165)** **36** و دیگر نخواهند مُرد، زیرا همچون فرشتگان خواهند بود. ایشان فرزندان خدا هستند، زیرا فرزندان قیامت‌اند. **37** «اما دربارهٔ زنده شدن مردگان، موسی به روشنی نشان داد که قیامت وجود خواهد داشت. زیرا وقتی موسی بازگو می‌کند که چگونه خدا در بوته سوزان بر او ظاهر شد، از خدا به عنوان خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب نام می‌برد. **38** بدین‌سان، خدا، خدای زندگان است و نه مردگان، زیرا در نظر خدا، همه زنده هستند!» **39** چند نفر از علمای دین که آنجا ایستاده بودند، گفتند: «استاد، بسیار خوب جواب دادی!» **40** پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او بپرسد. **41** اما این بار عیسی خود سؤالی از ایشان کرد. او فرمود: «چرا می‌گویند که مسیح موعود پسر داوود است؟ **42** در حالی که خود داوود، در کتاب زبور می‌گوید: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین **43** تا دشمنان را به زیر پایت بيفکنم.» **44** اگر داوود مسیح را «خداوند من» می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» **45** سپس در حالی که مردم به او گوش می‌دادند، رو به شاگردان خود کرد و گفت: **46** «از این علمای متظاهر دینی دوری کنید که دوست دارند با قیاهای بلند، خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان تعظیم کنند؛ و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا را داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بنشینند. **47** اما حتی وقتی دعاهای طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام

داشته باشند. زیرا این قوم دچار مصیبت سختی شده، خشم و غضب خدا بر آنان عارض خواهد شد؛ **24** ایشان به دم شمشیر خواهند افتاد و یا اسیر شده، به سرزمینهای بیگانه تبعید خواهند گشت. اورشلیم نیز را که برای ما حاضر کرده‌ای تا امشب شام پیش از بخوریم، به ما به دست بیگانگان افاده، پایمال خواهد شد تا زمانی که دوره تسلط نشان دهی.“ **12** او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش بیگانگان به پایان رسد. **25** «آنگاه در آسمان اتفاقات عجیبی خواهد افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، علائم هولناکی دیده خواهد شد. شهر رفتن و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتند و شام بر روی زمین، قوهمها از غرش دریاها و خروش امواج آن، آشفته و پشخ را در آنجا تدارک دیدند. **14** هنگامی که وقت مقرر فرا رسید، پریشان خواهند شد. **26** بسیاری از تصور سرنوشت هولناکی که در انتظار دنیاست، ضعف خواهند کرد؛ زیرا نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لرزه در خواهند آمد. **27** آنگاه تمام مردم روی زمین پسر و زحماتم، این شام پیش را با شما بخورم. **16** زیرا به شما می‌گویم انسان را خواهند دید که در ابری، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. که دیگر از این شام نخواهم خورد تا آن زمان که مفهوم واقعی آن در **28** پس وقتی این رویدادها آغاز می‌شوند، بایستید و به بالا نگاه ملکوت خدا جامه تحققی پوشد.“ **17** آنگاه پیاله‌ای به دست گرفت کنید، زیرا نجات شما نزدیک است! **29** سپس این مثل را برایشان زد: «درخت انجیر یا سایر درختان را بنگرید. **30** وقتی شکوفه تقسیم کنید، **18** زیرا به شما می‌گویم که من تا زمان برقراری ملکوت می‌کنم، بی‌آنکه کسی به شما بگوید، می‌فهمید تابستان نزدیک است. **31** همین‌طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را ببینید، بدانید که برداشت و خدا را شکر نمود و آن را پاره کرد و به ایشان داد و گفت: بزدی ملکوت خدا آغاز خواهد شد. **32** «راستی به شما می‌گویم که این بدن من است که در راه شما فدا می‌شود. این را به یاد من به که تا این چیزها اتفاق نیفتد، این نسل از میان نخواهد رفت. **33** جا آویزد.“ **20** به همین ترتیب، پس از شام، جامی دیگر برداشت و آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل نخواهد شد. **34** «پس مراقب باشید! نگذارید پرخوری، میگساری و غم و غصه‌های زندگی، دلتان را سنگین سازد و آن روز مانند دمی شما را غافلگیر کند. **35** زیرا آن روز بر همه مردم جهان خواهد آمد. **36** پس هر لحظه مراقب باشید و همیشه دعا کنید تا از این رویدادهای وحشتناک در امان بوده، در حضور پسر انسان بایستید.“ **37** به این ترتیب، او هر روز در معبد به تعلیم مردم می‌پرداخت و هنگام عصر نیز از شهر خارج شده، شب را در کوه زیتون به صبح می‌رساند. **38** مردم نیز از صبح زود برای شنیدن سخنانش در معبد جمع می‌شدند.

22 عید فطیر که به پیش نیز معروف است نزدیک می‌شد. **2** در طی روزهای عید، کاهنان اعظم و سایر علمای دین در پی فرصت بودند تا عیسی را بی‌سر و صدا بگیرند و به قتل برسانند، اما از شورش مردم وحشت داشتند. **3** در همین زمان، شیطان وارد وجود یهوذا اسخریوطی یکی از دوازده شاگرد عیسی شد. **4** پس او نزد کاهنان اعظم و فرماندهان محافظین معبد رفت تا با ایشان گفتگو کند که چگونه عیسی را به دستشان تسلیم نمایند. **5** ایشان نیز از این امر بسیار شاد شدند و قول دادند که مبلغی به او بدهند. **6** بنابراین یهوذا به دنبال فرصتی می‌گشت تا به دور از چشم مردم، عیسی را به آنان تسلیم کند. **7** روز عید فطیر که می‌بایست بره پیش قربانی شود، فرا رسید. **8** پس عیسی، دو نفر از شاگردان، یعنی پطرس و یوحنا را به شهر فرستاده، گفت: «بروید و شام پیش را تدارک ببینید تا بخوریم.» **9** ایشان از عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی تدارک ببینیم؟» **10** فرمود: «وقتی داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به

34 عیسی فرمود: «پطرس، بدان که همین امشب، پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی!» بعد، یک نفر دیگر با تأکید گفت: «من مطمئن هستم که این مرد **35** سپس از شاگردان پرسید: «هنگامی که شما را فرستادم تا پیام یکی از شاگردان عیسی است، چون هر دو اهل جلیل هستند.» **60** انجیل را به مردم اعلام کنید، و پول و کوله‌بار و لباس اضافی با خود پطرس گفت: «ای مرد، از گفته‌هایت سر در نمی‌آورم!» و همین که بر نداشته بودید، آیا به چیزی محتاج شدید؟» جواب دادند: «نه.» این را گفت، خروس بانگ زد. **61** همان لحظه عیسی سرش را **36** فرمود: «اما اکنون اگر کوله‌بار و پول دارید، با خود بردارید؛ و اگر برگرداند و به پطرس نگاه کرد. آنگاه سخن عیسی را به یاد آورد شمشیر نداشت، جامه خود را بفروشد و شمشیری بخرید! **37** چون زمان انجام این پیشگویی درباره من رسیده است که می‌گویند: او از مرا انکار خواهی کرد!» **62** پس پطرس از حیاط بیرون رفت و به خطاکاران محسوب شد. آری، هر چه درباره من پیشگویی شده تلخی گریست. **63** اما نگهبانانی که عیسی را تحت نظر داشتند، او است، عملی خواهد شد.» **38** گفتند: «استاد، دو شمشیر داریم.» را مسخره می‌کردند و به او سیلی می‌زدند، **64** و چشمان او را اما عیسی فرمود: «بس است!» **39** آنگاه عیسی همراه شاگردان بسته، می‌گفتند: «نبوت کن! بگو ببینم چه کسی تو را زد؟» **65** و خود، از آن بالاخانه بیرون آمد و طبق عادت به کوه زیتون رفت. **40** ناسزاهای بسیار دیگر به او می‌گفتند. **66** وقتی هوا روشن شد، در آنجا به ایشان گفت: «دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» شورای مشایخ، مرکب از کاهنان اعظم و علمای دین، تشکیل جلسه **41** سپس به اندازه پرتاب یک سنگ دورتر رفت و زانو زد و چنین دعا دادند. ایشان عیسی را احضار کرده، **67** از او پرسیدند: «به ما کرد: **42** «ای پدر، اگر خواست توست، این جام رنج و عذاب را از ما بگیر، اما خواهی کرد.» عیسی فرمود: «اگر هم بگویم، باور مقابل من بردار، اما خواست تو را می‌خواهم، نه خواست خود را.» نخواهید کرد **68** و اگر از شما بیرسم، جواب نخواهید داد. **69** اما **43** آنگاه از آسمان فرشته‌ای ظاهر شد و او را تقویت کرد. **44** پس از این پس پسر انسان به دست راست خدا خواهد نشست!» **70** او با شدت بیشتری به دعا ادامه داد، و از کشمکش روحی آنچنان همه فریاد زده، گفتند: «پس تو ادعا می‌کنی که پسر خدا هستی؟» در رنج و عذاب بود که عرق او همچون قطره‌های درشت خون بر زمین می‌چکید. **45** سرانجام، برخاست و نزد شاگردان برگشت و نیاز به شاهد داریم؟ خودمان کفر را از زبانش شنیدیم!»

23 آنگاه اعضای شورا همگی برخاسته، عیسی را به حضور گفت: «چرا خواهید اید؟ برخیزید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» **47** این کلمات هنوز بر زبان او بود که ناگاه گروهی با هدایت یهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، سر رسیدند. او جلو آمد و به رسم دوستی، صورت عیسی را بوسید. **48** عیسی به او گفت: «یهودا، آیا پسر انسان را با بوسه‌ای تسلیم می‌کنی؟» **49** اما شاگردان، وقتی متوجه جریان شدند، فریاد زدند: «استاد، آیا اجازه می‌دهید بچنگیم؟ شمشیرهایمان حاضر است!» **50** همان لحظه یکی از ایشان به روی خادم کاهن اعظم شمشیر کشید و گوش راست او را برید. **51** عیسی بلافاصله گفت: «دیگر بس است!» سپس گوش او را لمس کرد و شفا داد. **52** آنگاه عیسی به کاهنان اعظم، فرماندهان محافظین معبد و مشایخی که آن گروه را رهبری می‌کردند، گفت: «مگر دزد فراری هستم که با چوب و چماق و شمشیر به سراغ آمده‌اید؟ **53** من هر روز با شما در معبد بودم؛ چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ اما اکنون زمان شماسست، زمان فرمانروایی ظلمت!» **54** به این ترتیب او را گرفته، به خانه کاهن اعظم بردند. پطرس نیز از دور ایشان را دنبال کرد. **55** سربازان در حیاط آتشی روشن کردند و دور آن نشستند. پطرس نیز در میان ایشان نشست. **56** در این هنگام، کنیزی، چهره پطرس را در نور آتش دید و او را شناخت و گفت: «این مرد هم با عیسی بود!» **57** اما پطرس انکار کرد و گفت: «دختر، من اصلاً او را نمی‌شناسم!» **58** کمی بعد، یک نفر دیگر متوجه او شد و گفت: «تو هم باید یکی از آنها

سران یهود و مردم را فرا خواند **14** و به ایشان گفت: «شما این مرد روی صلیب، بالای سر او، تخته‌ای کوبیدند که روی آن نوشته شده را به اتهام شورش به ضد حکومت روم نزد من آوردید. من در حضور بود: «این است پادشاه یهود!» **39** یکی از آن دو جنایتکار که در خودتان از او بازجویی کردم و متوجه شدم که اتهامات شما علیه او کنار عیسی مصلوب شده بود، به طعنه به او گفت: «اگر تو مسیح بی‌اساس است. **15** هیرودیس نیز به همین نتیجه رسید و به همین هستی، چرا خودت و ما را نجات نمی‌دهی؟» **40** اما آن مجرم علت او را نزد ما پس فرستاد. این مرد کاری نکرده است که مجازاتش دیگر او را سرزنش کرد و گفت: «حتی الان هم که محکوم به مرگ اعدام باشد. **16** بنابراین، فقط دستور می‌دهم شلاقش بزنند، و بعد شده‌ای، از خدا نمی‌ترسی؟ **41** این حق ما است که بمیریم، چون آزادش می‌کنم.» **17** (طبق رسم، در هر عید پَسَح یک زندانی آزاد گناهکاریم. اما از این شخص، یک خطا هم سر نزده است.» **42** می‌شد.) **18** اما مردم یکصد فریاد برآوردند: «اعدامش کن و باراباس کن و عیسی کرد و گفت: «ای عیسی، وقتی ملکوت خود را برای ما آزاد کن!» **19** (باراباس به جرم شورش و قتل در اورشلیم، آغاز کردی، مرا هم به یاد آور!» **43** عیسی جواب داد: «خاطرجمع زندانی شده بود.» **20** پیلاتس بار دیگر با مردم سخن گفت، چون باش که تو همین امروز با من در بهشت خواهی بود!» **44** به هنگام می‌خواست عیسی را آزاد کند. **21** اما ایشان بلندتر فریاد زدند: ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت، **45** و نور خورشید از «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» **22** باز برای بار سوم پیلاتس گفت: تاییدن بازایستاد. آنگاه پرده ضخیمی که در جایگاه مقدس معبد «چرا؟ مگر او چه گناهی کرده است؟ من دلیلی ندارم که به مرگ آویزان بود، از وسط دو پاره شد. **46** سپس عیسی با صدایی بلند محکومش کنم. دستور می‌دهم شلاقش بزنند و آزادش می‌کنم.» **23** گفت: «ای پدر، روح خود را به دستهای تو می‌سپارم.» این را گفت اما مردم با صدای بلند فریاد می‌زدند و با اصرار می‌خواستند که او و جان سپرد. **47** افسر رومی که مأمور اجرای حکم بود، وقتی این مصلوب شود؛ و سرانجام فریادهای ایشان غالب آمد، **24** و پیلاتس صحنه را دید خدا را ستایش کرد و گفت: «این مرد حقیقتاً بی‌گناه به درخواست ایشان، حکم اعدام عیسی را صادر کرد. **25** سپس، بود!» **48** کسانی که برای تماشا گرد آمده بودند، وقتی این اتفاقات باراباس را که به علت شورش و خونریزی در حبس بود، آزاد کرد و را دیدند، اندوهگین و سینه‌زان، به خانه‌های خود بازگشتند. **49** در عیسی را تحویل داد تا هرگونه می‌خواهند با او رفتار کنند. **26** سربازان این میان، دوستان عیسی و زنانی که از جلیل به دنبال او آمده بودند، رومی عیسی را بردند. هنگامی که می‌رفتند، مردی به نام شمعون دوتر ایستاده، نگاه می‌کردند. **50** در این میان، شخصی بود نیک و قیروانی را که از مزرعه به شهر بازمی‌گشت، گرفتند و صلیب را بر باتقا به نام یوسف، از اعضای شورای عالی یهود، **51** اما با تصمیم دوش او گذاشته، وادارش کردند آن را پشت سر عیسی ببرد. **27** و اقدام ایشان موافقت نکرده بود. او که زادگاهش شهر رامه، واقع در جمعیتی انبوه در پی او به راه افتادند و زنان بسیاری نیز در میان آنان یهودیه بود، مشتاقانه در انتظار فرارسیدن ملکوت خدا به سر می‌برد. برای او گریه و ماتم می‌کردند و به سینه خود می‌زدند. **28** عیسی رو به این زنان کرد و گفت: «ای دختران اورشلیم، برای من گریه نکنید؛ کسب اجازه، جسد عیسی را از بالای صلیب پایین آورد، آن را در به حال خود و فرزندانان گریه کنید! **29** چون روزهایی می‌آید که کفن پیچید و در مقبره‌ای تراشیده شده در دل صخره که قبلاً کسی مردم خواهند گفت: «خوشا به حال زنان بی‌اولاد و رَجْمهایی که در آن گذاشته نشده بود، قرار داد. **54** تمام کار کفن و دفن، همان هرگز نژاده‌اند و سینه‌هایی که هرگز شیر ندادند!» **30** و به کوهها التماس خواهند کرد که، «بر ما بیفتید» و به تپه‌ها که «ما را بپوشانید». جمعه تدارک می‌دیدند. **55** زنانی که از جلیل به دنبال عیسی آمده بودند، همراه یوسف رفتند و محل مقبره را دیدند و مشاهده کردند که پس آن هنگام که درخت خشک باشد، چه رخ خواهد داد؟» **32** جسد عیسی چگونه در آن گذاشته شد. **56** سپس به خانه بازگشتند و جنایتکار را نیز بردند تا با او اعدام کنند. **33** وقتی به محلی و دارو و عطریات تهیه کردند که به رسم آن زمان، به جسد بمانند رسیدند به نام ججمعه، او را در آنجا به‌همراه آن دو جنایتکار به تا زود فاسد نشود. اما وقتی دارو آماده شد، دیگر روز شَبات فرا صلیب می‌خکوب کردند، یکی را در سمت راست او، و دیگری را در رسیده بود. پس مطابق قانون مذهبی یهود، در آن روز به استراحت سمت چپ. **34** در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها پرداختند.

با ببخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لباسهای **24** روز یکشنبه، صبح خیلی زود، زنهارو و عطریاتی را که عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند. **35** مردم ایستاده بودند و تماشا می‌کردند. سران قوم نیز ایستاده، به او می‌خندیدند و مسخره‌کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد؛ حال اگر واقعاً مسیح و برگزیده خداست، خود را نجات دهد!» **36** سربازان نیز او را مسخره نموده، شراب ترشیده خود را به او تعارف می‌کردند، **37** و چه آمده است. ناگاه دو مرد با جامه‌هایی درخشان و خیره‌کننده، در می‌گفتند: «اگر تو پادشاه یهود هستی، خود را نجات بده!» **38**

مقابل ایشان ظاهر شدند. 5 زنان بسیار ترسیدند و آنان را تعظیم رسیدند و عیسی خواست که به راه خود ادامه دهد. 29 اما چون هوا کردند. آن دو مرد پرسیدند: «چرا در بین مردگان به دنبال شخص کم‌کم تارک می‌شد، آن دو مرد با اصرار خواهش کردند که شب را زنده می‌گردید؟ 6 او اینجا نیست! او برخاسته است! به یاد آورید نزد ایشان بماند. پس عیسی به خانه ایشان رفت. 30 وقتی بر سر سخنانی را که در جلیل به شما گفت که 7 «پسر انسان، یعنی سفره نشستند، عیسی نان را برداشت و شکرگزاری نموده، به هر یک عیسی، می‌بایست به دست مردم گناهکار تسلیم شده، مصلوب شود تکه‌ای داد. 31 ناگهان چشمانشان باز شد و او را شناختند! همان و در روز سوم برخیزد!» 8 آنگاه زنان گفته‌های عیسی را به یاد لحظه عیسی ناپدید شد. 32 آن دو به یکدیگر گفتند: «دیدنی وقتی آوردند. 9 پس با عجله از مقبره بازگشتند تا آن یازده شاگرد و سایرین در راه، مطالب کتاب آسمانی را برای ما شرح می‌داد، چگونه دلمان را از این وقایع آگاه سازند. 10 زنانی که به سر قبر رفته بودند، عبارت به تپش افتاده بود و به هیجان آمده بودیم؟» 33 پس بی‌درنگ به بودند از مریم مجدلیه، یونا، مریم مادر یعقوب و چند زن دیگر. 11 اورشلیم بازگشتند و نزد آن یازده شاگرد عیسی رفتند که با سایر پیروان ولی شاگردان گفته‌های زنان را هذیان پنداشتند و سخنانشان را باور نکردند. 12 اما بطرس به سوی مقبره دودت تا ببیند چه اتفاقی افتاده است! بطرس نیز او را دیده است!» 35 آنگاه آن دو نفر نیز ماجرای است. وقتی به آنجا رسید، خم شد و با دقت به داخل مقبره نگاه خود را تعریف کردند و گفتند که چگونه عیسی در بین راه به ایشان کرد. تنها چیزی که دید، نوارهای کفن کنائی بود که دور پیکر عیسی پیچیده بودند، اما اکنون خالی بودند! او حیران و متعجب به شناختند. 36 در همان حال که گرم گفتگو بودند، ناگهان عیسی در خانه بازگشت. 13 در همان روز یکشنبه، دو نفر از پیروان عیسی میانشان ایستاد و سلام کرد. 37 اما همه وحشت کردند، چون تصور به دهکده عموآس می‌رفتند که با اورشلیم حدود ده کیلومتر فاصله داشت. 14 در راه درباره وقایع چند روز گذشته گفتگو می‌کردند، چرا شک دارید و نمی‌خواهید باور کنید که خودم هستم! 39 به جای 15 که ناگهان خود عیسی از راه رسید و با آنان همراه شد. 16 اما چشمانشان بسته نگاه داشته شد تا او را نشانند. 17 عیسی پرسید: به من دست بزنید تا خاطرم جمع شوید که من روح نیستم، چون روح «گویا سخت مشغول بحث هستید! موضوع گفتگویتان چیست؟» آن گوشت و استخوان ندارد، اما همین‌طور که می‌بینید، من دارم. 40 دو، ایستادند. آثار غم و اندوه از چهره‌شان نمایان بود. 18 یکی از آن دو که «کلئوپاس» نام داشت، جواب داد: «تو در این شهر نشان داد. 41 آنان شاد و حیرت‌زده بودند و نمی‌توانستند آنچه را که باید تنها کسی باشی که از وقایع چند روز اخیر بی‌خبر مانده‌ای!» می‌دیدند، باور کنند. عیسی از ایشان پرسید: «آیا در اینجا چیزی 19 عیسی پرسید: «کدام وقایع؟» گفتند: «وقایعی که برای عیسی برای خوردن دارید؟» 42 آنها مقداری ماهی پخته به او دادند. 43 او ناصری اتفاق افتاد! او نبی و معلم توانایی بود؛ اعمال و معجزه‌های نیز در برابر چشمان شگفت‌زده ایشان، آن را خورد. 44 آنگاه به خارق‌العاده‌ای انجام می‌داد و مورد توجه خدا و انسان بود. 20 اما کاهنان اعظم و سران مذهبی ما او را گرفتند و تحویل دادند تا به مرگ محکوم شده، مصلوب گردد. 21 ولی ما با امیدی فراوان، درباره من نوشته شده است، همه باید عملی شود؛ حال، با آنچه که تصور می‌کردیم که او همان مسیح موعود است که ظهور کرده تا قوم برای من اتفاق افتاد، همه آنها عملی شد!» 45 آنگاه ذهنشان را باز اسرائیل را نجات دهد. علاوه بر اینها، حالا که سومین روز بعد از این کرد تا همه پیشگویی‌های کتاب آسمانی را درک کنند. 46 سپس ماجراها است، 22 چند زن از جمع ما، با سخنان خود ما را به فرمود: «بله، از زمانهای دور، در کتابهای انبیا نوشته شده بود که حیرت‌انداختند، زیرا آنان امروز صبح زود به مقبره رفتند، 23 اما پیکر مسیح موعود باید رنج و زحمت ببیند، جان‌ش را فدا کند و روز سوم او را نیافتند. ایشان آمدند و به ما گفتند که فرشتگانی را دیده‌اند که زنده شود؛ 47 و این است پیام نجاتبخشی که باید از اورشلیم به همه به آنها گفته‌اند که او زنده است! 24 پس چند نفر از مردان ما به سر قبر رفتند و دیدند که هر چه زنان گفته بودند، عین واقعیت بوده بازگردند، آمرزیده خواهند شد. 48 شما دیده‌اید و شاهد هستید که است، اما عیسی را ندیدند.» 25 آنگاه عیسی به ایشان فرمود: همه این پیشگویی‌ها واقع شده است. 49 «اینک من روح‌القدس را «چقدر شما نادان هستید! چرا اینقدر برایتان دشوار است که به که پدرم به شما وعده داده است، بر شما خواهم فرستاد. از این رو سخنان انبیا بیابورید؟ 26 آیا ایشان به روشنی پیشگویی نکرده‌اند پیش از آنکه این پیام نجاتبخش را به دیگران اعلام کنید، در اورشلیم که مسیح پیش از آنکه به عزت و جلال خود برسد، می‌بایست تمام بهمانند تا روح‌القدس بیاید و شما را با قدرت الهی از عالم بالا، مجهز این زحمات را ببیند؟» 27 سپس تمام پیشگویی‌هایی را که درباره کند. 50 آنگاه عیسی ایشان را با خود تا نزدیکی «بیت‌عنیا» برد. خودش در تورات موسی و کتابهای سایر انبیا آمده بود، برای آنان در آنجا دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد و ایشان را برکت شرح داد. 28 در این هنگام به دهکده عموآس و پایان سفرشان داد، 51 و در همان حال، ایشان را ترک کرد و به آسمان بالا برده

شد. 52 شاگردان او را پرستش کردند و با شادی بسیار به اورشلیم بازگشتند، 53 و به معبد رفتند. آنان همواره در آنجا مانده، خدا را شکر و ستایش می‌کردند.

کنم.» 28 این گفتگو در بیت عنیا روی داد. بیت عنیا در آن طرف رود اردن و جایی است که یحیی مردم را تعمید می‌داد. 29 روز بعد، یحیی، عیسی را دید که به سوی او می‌آید. پس به مردم گفت: «نگاه کنید! این همان برّای است که خدا فرستاده تا برای آموزش گناهان تمام مردم دنیا قربانی شود. 30 این همان کسی است که گفتم بعد از من می‌آید ولی مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از آنکه من باشم، او وجود داشت. 31 من هم او را نمی‌شناختم، اما برای این آمدم که مردم را با آب تعمید دهم تا به این وسیله او را به قوم اسرائیل معرفی کنم.» 32 سپس گفت: «من روح خدا را دیدم که به شکل کبوتری از آسمان آمد و بر او قرار گرفت. 33 همان‌طور که گفتم، من هم او را نمی‌شناختم ولی وقتی خدا مرا فرستاد تا مردم را تعمید دهم، در همان وقت به من فرمود: «هرگاه دیدی روح خدا از آسمان آمد و بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است که منتظرش هستید. اوست که مردم را با روح‌القدس تعمید خواهد داد.» 34 و چون من با چشم خود این را دیدم، شهادت می‌دهم که او پسر خداست.» 35 فردای آن روز، وقتی یحیی با دو نفر از شاگردان خود ایستاده بود، 36 عیسی را دید که از آنجا می‌گذرد، یحیی با اشتیاق به او نگاه کرد و گفت: «ببینید! این همان برّای است که خدا فرستاده است.» 37 آنگاه دو شاگرد یحیی برگشتند و در پی عیسی رفتند. 38 عیسی که دید دو نفر به دنبال او می‌آیند، برگشت و از ایشان پرسید: «چه می‌خواهید؟» جواب دادند: «آقا، کجا اقامت دارید؟» 39 فرمود: «بیایید و ببینید.» پس همراه عیسی رفتند و از ساعت چهار بعد از ظهر تا غروب نزد او ماندند. 40 (یکی از آن دو، آندریاس برادر شمعون پطرس بود.) 41 آندریاس رفت و برادر خود را یافته، به او گفت: «شمعون، ما مسیح را پیدا کرده‌ایم!» 42 و او را آورد تا عیسی را ببیند. عیسی چند لحظه به او نگاه کرد و فرمود: «تو شمعون، پسر یونا هستی. ولی از این پس پطرس نامیده خواهی شد!» (پطرس یعنی «صخره»). 43 روز بعد، عیسی تصمیم گرفت به ایالت جلیل برود. در راه، فیلیپ را دید و به او گفت: «همراه من بیا.» 44 (فیلیپ نیز اهل بیت صیدا و همشهری آندریاس و پطرس بود.) 45 فیلیپ رفت و نتنائیل را پیدا کرد و به او گفت: «نتنائیل، ما مسیح را یافته‌ایم، همان کسی که موسی و پیامبران خدا درباره‌اش خبر داده‌اند. نامش عیسی است، پسر یوسف و اهل ناصره.» 46 نتنائیل با تعجب پرسید: «گفتی اهل ناصره؟ مگر ممکن است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ گفت: «خودت بیا و او را ببین.» 47 عیسی وقتی دید که نتنائیل نزدیک می‌شود، به او فرمود: «ببینید، این شخص که می‌آید، مردی بس صدیق و یک اسرائیلی واقعی است.» 48 نتنائیل پرسید: «مرا از کجا می‌شناسی؟» عیسی فرمود: «قبل از آنکه فیلیپ تو را پیدا کند، من زیر درخت انجیر تو را دیدم.» 49 نتنائیل حیرت‌زده گفت: «استاد، تو پسر خدایی! تو پادشاه اسرائیل می‌باشی!» 50 عیسی گفت: «چون فقط گفتم تو را زیر درخت انجیر دیدم، به من ایمان

در آغاز کلمه بود، کلمه با خدا بود، و کلمه، خدا بود. 2 او در آغاز با خدا بود. 3 هر چه وجود دارد، به‌وسیله او آفریده شده و چیزی نیست که توسط او آفریده نشده باشد. 4 در او حیات بود، و این حیات همانا نور جمیع انسان‌ها بود. 5 او همان نوری است که در تاریکی می‌درخشد و تاریکی هرگز نمی‌تواند آن را خاموش کند. 6 خدا یحیی را فرستاد 7 تا این نور را به مردم معرفی کند و مردم به‌واسطه او ایمان آورند. 8 یحیی آن نور نبود، او فقط شاهی بود تا نور را به مردم معرفی کند. 9 آن نور حقیقی که به هر انسانی روشنی می‌بخشد، به جهان می‌آمد. 10 گرچه جهان را او آفریده بود، اما زمانی که به این جهان آمد، کسی او را نشناخت. 11 او نزد قوم خود آمد، اما حتی آنها نیز او را نپذیرفتند. 12 اما به تمام کسانی که او را پذیرفتند و به او ایمان آوردند، این حق را داد که فرزندان خدا گردند. 13 این اشخاص تولدی نو یافتند، نه همچون تولدهای معمولی که نتیجه امیال و خواسته‌های آدمی است، بلکه این تولد را خدا به ایشان عطا فرمود. 14 کلمه، انسان شد و بر روی این زمین و در بین ما زندگی کرد. او لبریز از فیض و راستی بود. ما جلال او را به چشم خود دیدیم، جلال پسر بی‌ظنیر پدر آسمانی ما، خدا. 15 یحیی او را به مردم معرفی کرد و گفت: «این همان است که به شما گفتم کسی که بعد از من می‌آید، مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از آنکه من باشم، او وجود داشت.» 16 از فراوانی او، برکاتی فیض‌آمیز پی‌درپی نصیب همگی ما شد. 17 زیرا شریعت به‌واسطه موسی داده شد، اما فیض و راستی به‌وسیله عیسی مسیح آمد. 18 کسی هرگز خدا را ندیده است؛ اما پسر یگانه خدا که به قلب پدرش نزدیک است او را به ما شناساند. 19 روزی سران قوم یهود از اورشلیم، چند تن از کاهنان و دستیارانشان را نزد یحیی فرستادند تا بدانند آیا او ادعا می‌کند که مسیح است یا نه. 20 یحیی صریحاً اظهار داشت: «نه، من مسیح نیستم.» 21 پرسیدند: «خوب، پس که هستی؟ آیا ایلیا پیامبر هستی؟» جواب داد: «نه!» پرسیدند: «آیا آن پیامبر نیستی که ما چشم به راهش می‌باشیم؟» باز هم جواب داد: «نه.» 22 گفتند: «پس بگو کیستی تا بتوانیم برای سران قوم که ما را به اینجا فرستاده‌اند، جوابی ببریم.» 23 یحیی گفت: «چنانکه اشعیا نبی پیشگویی کرده، من صدای ندا کننده‌ای هستم که در بیابان فریاد می‌زند: ای مردم، راه را برای آمدن خداوند هموار سازید.» 24 سپس، افرادی که از طرف فرقهٔ فریسی‌ها آمده بودند، 25 از او پرسیدند: «خوب، اگر نه مسیح هستی، نه ایلیا و نه آن پیامبر، پس با چه اجازه و اختیاری مردم را تعمید می‌دهی؟» 26 یحیی گفت: «من مردم را فقط با آب تعمید می‌دهم؛ ولی همین جا در میان این جمعیت، کسی هست که شما او را نمی‌شناسید. 27 او به‌زودی خدمت خود را در بین شما آغاز می‌کند. مقام او به قدری بزرگ است که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را باز

آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر خواهی دید.» **51** سپس اضافه کرد: «براستی به شما می‌گویم که خواهید دید آسمان گشوده شده و شاگردانش این گفته او را به یاد آوردند. آنگاه به کتب مقدس و نیز به فرشتگان خدا بر پسر انسان بالا و پایین می‌روند، چرا که او همان کلام عیسی ایمان آوردند. **23** به خاطر نشانه‌های معجزه‌آسای او در روزهای عید، بسیاری در اورشلیم به او ایمان آوردند. **24** ولی عیسی نردبان میان آسمان و زمین است.»

2 دو روز بعد، مادر عیسی در یک جشن عروسی در دهکده قانا در جلیل میهمان بود. **2** عیسی و شاگردان او نیز به عروسی دعوت شده بودند. **3** هنگام جشن، شراب تمام شد. مادر عیسی با نگرانی نزد او آمد و گفت: «شراب ندارند!» **4** عیسی فرمود: «بانوی گرمی، چرا مرا درگیر این کار می‌سازی؟ زمان من هنوز فرا نرسیده است.» **5** با این حال، مادر عیسی به خدمتکاران گفت: «هر چه به شما می‌گوید، انجام دهید.» **6** در آنجا شش خمره سنگی بود که فقط در مراسم مذهبی یهودیان از آن استفاده می‌شد و گنجایش هر یک حدود صد لیتر بود. **7** عیسی به خدمتکاران فرمود: «این خمره‌ها را پر از آب کنید.» **8** وقتی پر کردند، فرمود: «حالا کمی از آن را بردارید و نزد رئیس مجلس ببرید!» **9** رئیس مجلس خبر نداشت آن آب را که شراب شده بود، از کجا آورده‌اند (هرچند خدمتکاران می‌دانستند). پس وقتی آن را چشید، داماد را صدا زد **10** و گفت: «میزبانان همیشه با شراب خوب از میهمانان پذیرایی می‌کنند و بعد که همه سرشان گرم شد، شراب ارزانتر را می‌آورند. ولی تو شراب خوب را برای آخر نگه داشته‌ای.» **11** بدین ترتیب عیسی نخستین نشانه معجزه‌آسای خود را در قنای جلیل به ظهور آورد و جلال خود را آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند. **12** سپس عیسی با مادر، برادران و شاگردان خود برای چند روز به شهر کفرناحوم رفت. **13** عید پسح که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. پس عیسی به شهر اورشلیم رفت. **14** آنجا، در معبد، مردم را دید که برای انجام مراسم قربانی، به خرید و فروش گاو، گوسفند و کبوتر مشغولند. صرافان پولها را روی میزها چیده بودند و با مشتری‌ها داد و ستد می‌کردند. **15** عیسی با طناب، تازیانه‌ای ساخت و همه را از آنجا بیرون کرد. او گاو و گوسفندان را بیرون راند و سکه‌های صرافان را بر زمین ریخت و میزهای ایشان را واژگون ساخت. **16** سپس به سراغ کبوترفروشان رفت و گفت: «اینجا را از اینجا بیرون ببرید و خانه پدر مرا به بازار تبدیل نکنید.» **17** آنگاه شاگردان او آن نبوت کتب مقدس را به یاد آوردند که می‌فرماید: «اشیای که برای خانه تو دارم، مثل آتش در من زبانه می‌کشد.» **18** سران قوم یهود از عیسی پرسیدند: «تو چه اجازه و اختیاری داری که این کارها را انجام دهی؟ اگر خدا اجازه این را به تو داده، با نشانه‌ای معجزه‌آسا آن را به ما ثابت کن!» **19** عیسی جواب داد: «بسیار خوب، معجزه‌ای که برای شما می‌کنم این است: این معبد را خراب کنید تا من در عرض سه روز آن را دوباره بسازم!» **20** گفتند: «چه می‌گویی؟ چهل و شش سال طول کشید تا این خانه را ساختند. تو می‌خواهی در سه روز آن را بسازی؟» **21** ولی منظور عیسی از «این معبد»، بدن خودش

3 در این میان، مردی بود از گروه فریسان به نام نيقوديموس، که یکی از اعضای شورای عالی یهود بود. **2** او شبی نزد عیسی آمد و گفت: «استاد، ما روحانیون این شهر، همه می‌دانیم که تو از طرف خدا آمده‌ای تا ما را تعلیم دهی. نشانه‌های معجزه‌آسایت گواه بر این است که خدا با توست.» **3** عیسی جواب داد: «براستی به تو می‌گویم، اگر تولدی تازه پیدا نکنی، هرگز نمی‌توانی ملکوت خدا را ببینی.» **4** نيقوديموس با تعجب گفت: «منظورت از تولد تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش بازگردد و دوباره متولد شود؟» **5** عیسی جواب داد: «آنچه می‌گویم عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود. **6** زندگی جسمانی را انسان تولید می‌کند، ولی زندگی روحانی را روح خدا از بالا می‌بخشد. **7** پس تعجب نکن که گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. **8** درست همان‌گونه که صدای باد را می‌شنوی ولی نمی‌توانی بگویی از کجا می‌آید و به کجا می‌رود، در مورد تولد تازه نیز انسان نمی‌تواند پی ببرد که روح خدا آن را چگونه عطا می‌کند.» **9** نيقوديموس پرسید: «منظورت چیست؟ من سخنانت را به درستی درک نمی‌کنم.» **10** عیسی جواب داد: «نيقوديموس، تو از علمای دینی اسرائیل هستی؛ چگونه این چیزها را درک نمی‌کنی؟ **11** براستی به تو می‌گویم که ما آنچه را که می‌دانیم و دیده‌ایم می‌گویم ولی شما نمی‌توانید باور کنید. **12** من از امور این دنیا با شما سخن می‌گویم و شما باور نمی‌کنید. پس اگر از امور آسمان با شما صحبت کنم چگونه باور خواهید کرد؟ **13** چون هیچ‌کس تا به حال به آسمان بالا نرفته که از آنجا برگشته باشد. اما پسر انسان از آسمان به این جهان آمده است. **14** همان‌گونه که موسی در بیان مجسمه‌ای برنزی از مار را بر بالای چوبی بلند کرد، پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، **15** تا هر که به او ایمان آورد، حیات جاویدان یابد. (aionios gl66) **16** زیرا خدا به قدری مردم جهان را دوست دارد که یگانه پسر خود را فرستاده است، تا هر که به او ایمان آورد، هلاک نشود بلکه زندگی جاوید ییابد. (aionios gl66) **17** خدا پسر خود را به جهان نفرستاد تا مردمان را محکوم سازد، بلکه تا جهان را به وسیله او نجات بخشد. **18** «کسانی که به او ایمان نیاورند، هیچ نوع محکومیت و هلاکتی در انتظارشان نیست؛ ولی کسانی که به او ایمان نیاورند، از هم اکنون محکومند، چون به یگانه پسر خدا ایمان نیاورده‌اند. **19** محکومیت بی‌ایمانان به این

دلیل است که نور از آسمان به این جهان آمد ولی مردم تاریکی را بیشتر از نور دوست داشتند، چون اعمال و رفتارشان بد است. 20 (شاگردانش برای خرید خوراک، به دهکده رفته بودند.) 9 آن مردم از نور آسمانی نفرت دارند، چون می‌خواهند در تاریکی، گناه ورزند؛ پس به نور نزدیک نمی‌شوند، مبدا کارهای گناه‌لودشان دیده شود و به سزای اعمالشان برسند. 21 ولی درستکاران با شادی به سوی نور می‌آیند تا همه ببینند که آنچه می‌کنند، پسندیدهٔ خداست. 22 پس از آن، عیسی و شاگردانش اورشلیم را ترک گفتند. او مدتی در ناحیهٔ یهودیه با اهالی آنجا به سر برد و ایشان را تعمید می‌داد. 23 یحیی در این هنگام نزدیک سلیم در محلی به نام عینون مردم را تعمید می‌داد، چون در آنجا آب زیاد بود و مردم برای تعمید نزد وی می‌آمدند. 24 این پیش از آن بود که یحیی به زندان بیفتد. 25 روزی، میان یکی از یهودیان و شاگردان یحیی بر سر آیین تطهیر بحثی درگرفت. 26 شاگردان یحیی نزد او آمدند و گفتند: «استاد، آن شخصی که آن طرف رود اردن بود و گفتی که مسیح است، اکنون او نیز مردم را تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌روند، در صورتی که باید پیش ما بیایند.» 27 یحیی جواب داد: «کسی نمی‌تواند چیزی دریافت کند، مگر آنچه که از آسمان به او عطا شود. 28 کار من این است که راه را برای مسیح باز کنم تا مردم همه نزد او بروند. شما خود شاهدید که من صریحاً گفتم که مسیح نیستم، بلکه آمده‌ام تا راه را برای او باز کنم. 29 در یک عروسی، عروس پیش داماد می‌رود و دوست داماد در شادی او شریک می‌شود. من نیز دوست داماد و از خوشی داماد خوشحالم. 30 او باید روزبه‌روز بزرگتر شود و من کوچکتر. 31 «او از آسمان آمده و مقامش از همه بالاتر است. من از این زمین هستم و فقط امور زمینی را درک می‌کنم. 32 او آنچه را که دیده و شنیده است بیان می‌کند، ولی عدهٔ کمی سخنان او را باور می‌کنند. 33 کسی که سخنان او را باور می‌کند، تأیید می‌کند که خدا حقیقت است، 34 زیرا او از جانب خدا فرستاده شده است. او کلام خدا را بیان می‌کند، چرا که خدا روح خود را بدون حد و حصر به او می‌بخشد. 35 پدر آسمانی ما او را دوست می‌دارد، و همه چیز را به دست او سپرده است. 36 هر که به پسر خدا ایمان بیاورد، حیات جاویدان دارد. اما هر که از پسر خدا اطاعت نکند، هرگز حیات جاویدان را تجربه نخواهد کرد، بلکه خشم خدا بر او باقی می‌ماند.» (aiōnios g166)

4 وقتی عیسی فهمید که فریسی‌ها شنیده‌اند او بیشتر از یحیی مردم را تعمید می‌دهد و پیروان بیشتری یافته است 2 (البته شاگردان عیسی مردم را تعمید می‌دادند، نه خود او)، 3 یهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت. 4 برای رفتن به جلیل، لازم بود عیسی از سامره بگذرد. 5 در طول راه، در سامره، به دهکده‌ای رسید به نام سوسار، نزدیک به قطعه زمینی که یعقوب به پسر خود، یوسف، داده بود. 6 چاه یعقوب در آنجا قرار داشت، و عیسی خسته از سفر، در کنار چاه نشست. حدود ظهر بود. 7 چیزی نگذشت که زنی سامری سر رسید ده بیرون ریختند تا عیسی را ببینند. 31 در این میان، شاگردان اصرار

می کردند که عیسی چیزی بخورد. **32** ولی عیسی به ایشان گفت: به عیسی ایمان آورد. **54** این دومین معجزه عیسی بود که بعد از «من خوراکی دارم که شما از آن خبر ندارید.» **33** شاگردان از بیرون آمدن از یهودیه، در جلیل انجام داد.

5 یکدیگر پرسیدند: «مگر کسی برای او خوراک آورده است؟» **34** عیسی فرمود: «خوراک من این است که خواست خدا را به جا آورم و کاری را که به عهده من گذاشته است انجام دهم. **35** آیا فکر می کنید وقت برداشت محصول چهار ماه دیگر، در آخر تابستان است؟ نگاهی به اطرافتان بیندازید تا ببینید که مزرعه های وسیعی از جانهای مردم برای درو آماده است. **36** دروگران مزد خوبی می گیرند تا این محصول را در انبارهای آسمانی ذخیره کنند. چه برکت عظیمی نصیب کارنده و دروکننده می شود!» **(aiōnios gl66)** **37** این مثل، اینجا هم صدق می کند که دیگران کاشتند و ما درو کردیم. **38** من شما را می فرستم تا محصولی را درو کنید که زحمت کاشتنتان را دیگران کشیده اند. زحمت را دیگران کشیده اند و محصول را شما جمع می کنید!» **39** آن زن به هر که در آن شهر می رسید، سخنان عیسی را بازگو می کرد و می گفت: «این شخص هر چه تا به حال کرده بودم، به من بازگفت!» از این جهت، بسیاری از سامریان به عیسی ایمان آوردند. **40** وقتی آنان به نزد عیسی رسیدند، خواهش کردند که نزدشان بماند. او نیز دو روز با ایشان ماند. **41** در همین دو روز، بسیاری به سخنان او گوش دادند و به او ایمان آوردند. **42** آنگاه به آن زن گفتند: «ما دیگر فقط به خاطر سخن تو به او ایمان نمی آوریم، زیرا خودمان سخنان او را شنیده ایم و ایمان داریم که او نجات دهنده جهان است.» **43** بعد از دو روز، عیسی از آنجا به منطقه جلیل رفت، **44** چون همان طور که خود می گفت: «نبی در دیار خود مورد احترام نیست.» **45** وقتی به جلیل رسید، مردم با آغوش باز از او استقبال کردند، زیرا در روزهای عید در اورشلیم، معجزات او را دیده بودند. **46** همچنانکه در جلیل می گشت، بار دیگر به شهر قانا رفت، همان جایی که در جشن عروسی آب را تبدیل به شراب کرده بود. وقتی عیسی در آنجا به سر می برد، افسری که پسرش بیمار بود، از شهر کفرناحوم نزد او آمد. **47** او شنیده بود که عیسی از ایالت یهودیه حرکت کرده و به جلیل رسیده است. پس به قانا آمده، عیسی را یافت و از او خواهش کرد تا بیاید و پسرش را شفا دهد، چون پسرش در آستانه مرگ بود. **48** عیسی پرسید: «آیا تا معجزات بسیار نبینید، ایمان نخواهید آورد؟» **49** آن افسر التماس کرد و گفت: «سرورم، خواهش می کنم تا پسرم نمرده، بیا و او را شفا بده.» **50** آنگاه عیسی فرمود: «برگرد به خانه؛ پسرت شفا یافته است.» آن مرد به گفته عیسی اطمینان کرد و به شهر خود بازگشت. **51** هنوز در راه بود که خدمتکارانش به او رسیدند و با خوشحالی مژه داده، گفتند: «ارباب، پسرت خوب شد!» **52** پرسید: «کی حالش بهتر شد؟» گفتند: «درویز در حدود ساعت یک بعد از ظهر، ناگهان تب او قطع شد.» **53** پدر فهمید که این همان لحظه ای بود که عیسی فرمود: «پسرت شفا یافته است.» پس با تمام خانواده خود پدر مردگان را زنده می کند و به ایشان حیات می بخشد، پسر نیز به

هر که بخواهد، حیات می‌بخشد. **22** پدر بر کسی داوری نمی‌کند، بلکه داوری گناهان تمام مردم را به پسر واگذار کرده، **23** تا همه به او احترام بگذارند همان‌طور که به خدا احترام می‌گذارند. اگر به پسر احترام نگذارید، در واقع به پدری که او را فرستاده احترام نمی‌گذارید. **24** «حقیقت را به شما می‌گویم: هر که به کلام من گوش دهد و به خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از مرگ نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید پیوسته است. *aiōnios* (g166) **25** مطمئن باشید زمانی فرا خواهد رسید و در واقع الان فرا رسیده است که صدای پسر خدا به گوش مردگان خواهد رسید و هر که به آن گوش دهد، زنده خواهد شد. **26** پدر در خود حیات دارد و آن را به پسر نیز عطا کرده است تا در خود حیات داشته باشد. **27** و به او اختیار داده است تا مردم را داوری کند، زیرا پسر انسان است. **28** از این سخن من تعجب نکنید، زیرا زمانی فرا می‌رسد که جمیع آنان که در قبر هستند، صدای او را خواهند شنید، **29** و از قبر بیرون خواهند آمد، تا کسانی که نیکی کرده‌اند، به زندگی جاوید برسند و کسانی که بدی کرده‌اند، محکوم گردند. **30** من به تنهایی نمی‌توانم کاری انجام دهم. من بر مبنای آنچه خدا می‌گوید داوری می‌کنم. از این رو، داوری من عادلانه است، زیرا در پی انجام اراده‌ی کسی هستم که مرا فرستاد، نه اراده‌ی خودم. **31** «وقتی درباره‌ی خود چیزی می‌گویم، شما باور نمی‌کنید. **32** اما شخص دیگری هست که به نفع من شهادت می‌دهد، و به شما اطمینان می‌دهم که هرآنچه او درباره‌ی من می‌گوید، راست است. **33** شما افرادی را برای تحقیق نزد یحیی فرستادید، و شهادت او درباره‌ی من راست بود. **34** از این گذشته، شاهد اصلی من انسان نیست بلکه خداست. گفتم که یحیی شاهد است، تا شما به من ایمان آورید و نجات یابید. **35** یحیی مانند چراغی بود که نور می‌بخشید و شما حاضر بودید برای مدتی در نورش شاد باشید. **36** ولی من شاهدهی بزرگتر از سخنان یحیی دارم، و آن معجزاتی است که انجام می‌دهم. پدرم به من گفته است این معجزه‌ها را به‌عمل بیاورم، و همین معجزه‌هاست که ثابت می‌کند خدا مرا فرستاده است. **37** خدا خود گواه من است، خدایی که هرگز او را ندیده‌اید و صدایش را نشنیده‌اید. **38** علتش نیز این است که شما به سخنان خدا گوش نمی‌دهید، چون نمی‌خواهید به من که با پیام خدا نزد شما فرستاده شده‌ام، ایمان بیاورید. **39** «شما کتب مقدس را به دقت بررسی می‌کنید، چون عقیده دارید که به شما زندگی جاوید می‌دهد. در صورتی که همان کتاب به من اشاره می‌کند و مرا به شما معرفی می‌نماید. *aiōnios* (g166) **40** با این حال شما نمی‌خواهید نزد من بیایید تا زندگی جاوید را به دست آورید. **41** «نظر و تأیید شما برای من هیچ ارزشی ندارد، زیرا شما را خوب می‌شناسم که در دلتان نسبت به خدا محبت ندارید. **43** من از جانب خدا آمده‌ام و شما مرا رد می‌کنید؛ ولی حاضرید کسانی را قبول کنید که از طرف خدا فرستاده نشده‌اند بلکه

6 پس از این رویداد، عیسی به آن سوی دریاچه جلیل رفت (دریاچه جلیل به دریاچه تبریّه نیز معروف است)، **2** و جمعیت انبوهی او را دنبال می‌کردند، زیرا نشانه‌های معجزه‌آسایی را که او با شفای بیماران به‌عمل می‌آورد، دیده بودند. **3** آنگاه عیسی به تپه‌ای برآمد و با شاگردانش نشست. **4** عید پَسَح یهودیان نیز نزدیک بود. **5** وقتی عیسی نگاه کرد و دید که جماعت بزرگی به سوی او می‌آیند، به فیلیپ فرمود: «از کجا نان بخریم تا این جماعت را سیر کنیم؟» **6** عیسی این سؤال را از او کرد تا ببیند نظر او چیست، چون عیسی خود می‌دانست چه کند. **7** فیلیپ جواب داد: «خروارها نان لازم است تا بتوانیم این جمعیت را سیر کنیم.» **8** یکی دیگر از شاگردان عیسی، آندریاس برادر شمعون پطرس، گفت: **9** «پرسپچه‌ای اینجاست که پنج نان جو و دو ماهی دارد. ولی این به چه کار این جمعیت می‌آید؟» **10** عیسی فرمود: «بگویند همه بنشینند.» پس تمام جمعیت روی سبزه‌ها نشستند. فقط مردها در آن جمعیت، پنج هزار نفر بودند. **11** آنگاه عیسی نانها را برداشت، خدا را شکر کرد و داد تا بین مردم تقسیم کنند. با ماهیها نیز چنین کرد. مردم هر قدر خواستند خوردند. **12** وقتی همه سیر شدند، عیسی به شاگردان فرمود: «تکه‌های باقیمانده را جمع کنید تا چیزی تلف نشود.» **13** پس آنها جمع کردند و از پس مانده‌های آن نان جو که مردم خورده بودند، دوازده سبد پر شد. **14** وقتی مردم این معجزه بزرگ را دیدند گفتند: «بدون شک این همان پیامبری است که ما چشم به راهش بوده‌ایم.» **15** وقتی عیسی دید که مردم می‌خواهند او را به زور ببرند و پادشاه کنند، از ایشان جدا شد و به تنهایی بر فراز کوهی برآمد. **16** هنگام غروب، شاگردان عیسی به کنار دریاچه رفتند و به انتظار او نشستند. **17** ولی وقتی دیدند هوا تاریک شده و عیسی هنوز از کوه باز نگشته، سوار قایق شدند و به طرف کَفَرَناحوم، که در آن سوی دریاچه بود، حرکت کردند. **18** در همان حال که پارو می‌زدند و جلو می‌رفتند، باد شدیدی وزیدن گرفت و دریاچه توفانی شد. **19** هنوز بیش از پنج یا شش کیلومتر از ساحل دور نشده بودند که ناگهان در میان ظلمت و توفان، عیسی را دیدند که روی آب به طرف قایق راه می‌رود. همه وحشت کردند. **20** ولی عیسی به ایشان فرمود: «نترسید! منم!» **21** وقتی خواستند او را سوار قایق کنند، متوجه

شدند که قایق به ساحل رسیده است. 22 صبح روز بعد، آن سوی دریاچه، مردم بار دیگر جمع شدند تا عیسی را ببینند، زیرا دیده بودند که شاگردان عیسی با تنها قایقی که در آنجا بود آن محل را ترک گفته و عیسی را با خود نبرده بودند. 23 چند قایق دیگر نیز از تیریه به محلی که خداوند ناهن را برکت داد و مردم خوردند، رسیدند. 24 وقتی مردم متوجه شدند که نه عیسی در آنجا است و نه شاگردان، سوار قایق شده، خود را به کَفَرناحوم رساندند تا او را ببینند. 25 وقتی به آنجا رسیدند و عیسی را پیدا کردند، پرسیدند: «استاد، کی به اینجا آمدی؟» 26 عیسی جواب داد: «حقیقت این است که شما برای خوراک نزد من آمده‌اید نه به سبب ایمان به من. 27 اینقدر در فکر چیزهای زودگذر این دنیا نباشید، بلکه نیروی خود را در راه کسب زندگی جاوید صرف کنید. این زندگی جاوید را پسر انسان به شما می‌بخشد، زیرا خدای پدر مُهر تأییدش را بر او زده است.» (aīōnios g166) 28 گفتند: «چه باید بکنیم تا کارهای مورد نظر خدا را به انجام برسانیم؟» 29 عیسی فرمود: «خدا از شما می‌خواهد که به من که فرستاده‌ام هستم، ایمان آورید.» 30 گفتند: «چه نشانه معجزه‌آسایی به‌عمل می‌آوری تا آن را ببینیم و به تو ایمان بیاوریم؟ چه عملی انجام می‌دهی؟ 31 نیاکان ما در بیابان، مثلاً، آن نان معجزه‌آسا را خوردند، چنانکه نوشته شده: "و از آسمان بدیشان نان داد تا بخورند."» 32 عیسی فرمود: «براستی به شما می‌گویم که این پدر من بود که به ایشان نان می‌داد، نه موسی. و اکنون نیز اوست که می‌خواهد نان حقیقی را از آسمان به شما ببخشد. 33 این نان حقیقی را خدا از آسمان فرستاده است تا به مردم دنیا زندگی جاوید ببخشد.» 34 گفتند: «آقا، از این نان هر روز به ما بده.» 35 عیسی جواب داد: «نان حیات من هستم. هر که نزد من آید، دیگر هرگز گرسنه نخواهد شد و هر که به من ایمان آورد، هیچگاه تشنه نخواهد گردید. 36 ولی همان‌گونه که قبلاً گفتم، شما با اینکه مرا دیده‌اید، هنوز به من ایمان نیاورده‌اید. 37 ولی بعضی نزد من خواهند آمد و ایشان کسانی هستند که پدرم، خدا به من داده است و ممکن نیست هرگز ایشان را از دست بدهم. 38 چون من از آسمان آمده‌ام تا آنچه را که خدا می‌خواهد انجام دهم، نه آنچه را که خود می‌خواهم. 39 و خدا از من می‌خواهد که هیچ‌یک از کسانی را که به من بخشیده، از دست ندهم، بلکه ایشان را در روز قیامت برخیزانم. 40 چون خواست خدا این است که هر که پسر او را دید و به او ایمان آورد، زندگی جاوید بیابد، و من در روز قیامت او را برخوام خیزانید.» (aīōnios g166) 41 باز یهودیان لب به اعتراض گشودند، چون عیسی ادعا کرده بود نانی است که از آسمان آمده است. 42 پس گفتند: «مگر این همان عیسی، پسر یوسف نیست؟ همه ما پدر و مادرش را می‌شناسیم! حالا چطور شده که ادعا می‌کند از آسمان آمده است؟» 43 ولی عیسی جواب داد: «اینقدر به سوی من جذب کند.» 44 فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا را با پیروی نکرده‌اند. 45 همان‌طور که در کتب انبیا آمده است: "همه از خدا تعلیم خواهند یافت." پس کسانی که صدای خدای پدر را بشنوند و راستی را از او بیاموزند، به سوی من می‌آیند. 46 البته منظور این نیست که کسی خدا را دیده است. هرگز! چون فقط من که از نزد او آمده‌ام، او را دیده‌ام. 47 «براستی به شما می‌گویم که هر که به من ایمان آورد، از همان لحظه، زندگی جاوید دارد.» (aīōnios g166) 48 من نان حیات هستم. 49 پدران شما در بیابان آن نان را خوردند، اما عاقبت مردند. 50 اما هر که از این نان آسمانی بخورد، تا به ابد زنده می‌ماند. 51 آن نان زنده که از آسمان نازل شد، منم. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده می‌ماند. این نان همان بدن من است که فدا می‌کنم تا جهان حیات بیابد.» (aīōn g165) 52 یهودیان با شنیدن این سخن، بار دیگر سخت مشاجره کرده، به یکدیگر گفتند: «چه گفته عجیبی! چطور می‌خواهد بدنش را به ما بدهد تا بخوریم؟» 53 پس عیسی باز فرمود: «براستی به شما می‌گویم که تا بدن پسر انسان را نخورید و خون او را ننوشید، هرگز نمی‌توانید زندگی جاوید داشته باشید. 54 ولی کسی که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد زندگی جاوید دارد، و من در روز قیامت او را زنده خواهم ساخت. (aīōnios g166) 55 چون بدنم خوراک واقعی و خونم نوشیدنی واقعی است. 56 به همین دلیل، هر که بدنم را بخورد و خونم را بنوشد، در من خواهد ماند و من در او. 57 من به قدرت پدرم خدا زندگی می‌کنم، همان که مرا به این جهان فرستاد. به همین شکل، کسی نیز که از من تغذیه می‌کند، به قدرت من زندگی خواهد کرد. 58 نان واقعی منم که از آسمان آمده‌ام. نانی که اجداد شما در بیابان خوردند، نتوانست ایشان را برای همیشه زنده نگه دارد. اما هر که از این نان بخورد، برای همیشه زنده خواهد ماند.» (aīōn g165) 59 عیسی این سخنان را در کنیسه کَفَرناحوم بیان کرد. 60 درک این سخنان چنان سخت بود که حتی شاگردان عیسی نیز به یکدیگر می‌گفتند: «درک این تعلیم بسیار دشوار است. چه کسی می‌تواند آن را بپذیرد؟» 61 عیسی متوجه شد که شاگردان او نیز لب به اعتراض گشوده‌اند؛ پس به ایشان فرمود: «آیا سخنان من باعث آزار شما شده است؟ 62 پس اگر ببینید که پسر انسان بار دیگر به آسمان، به جایی که قبلاً بود، بالا می‌رود، چه حالی به شما دست خواهد داد؟ 63 فقط روح خداست که به انسان زندگی جاودانی می‌بخشد. از تلاشهای انسانی فایده‌ای حاصل نمی‌گردد. سخنانی که به شما گفتم، روح و حیات هستند. 64 با این حال، بعضی از شما به من ایمان نخواهید آورد.» چون عیسی از همان ابتدا می‌دانست چه کسانی به او ایمان خواهند آورد و چه کسی به او خیانت خواهد کرد. 65 پس گفت: «به همین دلیل گفتم فقط کسی می‌تواند نزد من بیاید که پدرم خدا او را به سوی من جذب کند.» «اینقدر به سوی من جذب کند.» 66 با شنیدن این سخن، بسیاری از پیروانش از او روی گردانده و دیگر او را پیروی نکردند. 67 آنگاه که مرا فرستاده است او را به سوی من جذب کند، و من در روز عیسی رو به آن دوازده شاگرد کرد و پرسید: «شما نیز می‌خواهید

بروید؟» **68** شمعون بطرس جواب داد: «سرور ما، نزد که برویم؟ فقط تویی که با سخنان به انسان زندگی جاوید می‌بخشی. **aiōnios** (g166) و ما ایمان آورده‌ایم و می‌دانیم که تویی آن قلوبی خدا.» **70** آنگاه عیسی فرمود: «من خود شما دوازده نفر را انتخاب کردم؛ ولی یکی از شما بازپچه دست ابلیس است.» **71** عیسی درباره یهودا پسر شمعون اسخریوطی سخن می‌گفت که یکی از آن دوازده شاگرد بود و در آخر به عیسی خیانت کرد.

7

پس از آن عیسی به ناحیه جلیل رفت و در روستاهای آنجا می‌گشت تا از یهودیه دور باشد، زیرا در آنجا سران یهود می‌خواستند او را بکشند. **2** اما عید خیمه‌ها که یکی از اعیاد بزرگ یهود بود، نزدیک می‌شد. **3** برادران عیسی به او گفتند: «اینجا را ترک کن و به یهودیه برو تا پیروان معجزات تو را ببینند. **4** چون اگر بخواهی خود را اینطور پنهان کنی، هرگز به شهرت نخواهی رسید. اگر برستی شخص بزرگی هستی، این را به دنیا ثابت کن.» **5** حتی برادرانش نیز به او ایمان نداشتند. **6** عیسی جواب داد: «من نمی‌توانم الان بروم، ولی شما می‌توانید. الان وقت آمدن من نیست. ولی برای شما فرقی ندارد که کی بروید، **7** چون مردم دنیا از شما نفرت ندارند ولی از من متنفرند، زیرا من اعمال زشت و گناه‌آلودشان را به ایشان گوشزد می‌کنم. **8** شما الان بروید و در مراسم عید شرکت کنید. ولی من بعد، در وقت مناسب خواهم آمد.» **9** ایشان رفتند، ولی عیسی در جلیل ماند. **10** سپس، عیسی نیز برای عید رفت، اما طوری که کسی متوجه آمدن او نشد. **11** در آنجا سران یهود او را جستجو می‌کردند و با کنجکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «پس عیسی کجاست؟» **12** در میان مردم نیز بحث زیاد بود. برخی طرفدار او بودند و می‌گفتند: «عیسی مرد بزرگوار است»، و برخی مخالف او بودند و می‌گفتند: «نه، عیسی مردم را گمراه می‌کند.» **13** با این حال، هیچ‌کس جرأت نمی‌کرد آزادانه درباره او اظهار نظر کند، چون از سران قوم یهود می‌ترسیدند. **14** وقتی نیمی از ایام عید سپری شده بود، عیسی وارد معبد شد و برای مردم موعظه کرد. **15** سران قوم یهود از سخنان او تعجب کردند و به یکدیگر گفتند: «عجیب است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسه دینی ما درس نخوانده است، اینقدر معلومات داشته باشد؟» **16** عیسی به ایشان فرمود: «آنچه به شما می‌گویم، از فکر و نظر خودم نیست بلکه از خدایی است که مرا فرستاده است. **17** اگر کسی برستی بخواهد مطابق خواست خدا زندگی کند، پی خواهد برد که آنچه من می‌گویم، از خداست نه از خودم. **18** کسی که نظر خود را بگوید، هدفش این است که مورد توجه مردم قرار گیرد؛ ولی کسی که می‌خواهد خدا مورد تمجید و ستایش قرار گیرد، او شخص درستکار و بی‌ریایی است. **19** مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ اما هیچ‌یک از شما از آن اطاعت نمی‌کند. چرا می‌خواهید مرا بکشید؟» **20** ایشان از این سخن، یکه خوردند و گفتند: «تو به کلی عقلت را

از دست داده‌ای! چه کسی می‌خواهد تو را بکشد؟» **21** عیسی جواب داد: «من یک بیمار را در روز شبات شفا دادم و همه تعجب کردند. **22** در صورتی که خود شما نیز در روز شبات کار می‌کنید. به دستور موسی پسران را حتی در روز شبات ختنه می‌کنید. (البته ختنه پسران به شبات یفتد، شما او را در روز شبات ختنه می‌کنید تا شریعت موسی را نشکسته باشید. پس چرا مرا محکوم می‌کنید که روز شبات یک بیمار را شفای کامل دادم؟ **24** از قضاوت بر اساس معیارهای ظاهری دست بردارید، و با معیارهای حقیقی قضاوت کنید.» **25** بعضی از اهالی اورشليم به یکدیگر می‌گفتند: «مگر این همان نیست که می‌خواهد او را بکشند؟ **26** پس چطور حالا آزادانه موعظه می‌کند و کسی به او چیزی نمی‌گوید؟ شاید سران قوم ما نیز سرانجام پی برده‌اند که او همان مسیح است. **27** ولی این غیرممکن است. چون ما شنیده‌ایم که وقتی مسیح بیاید، هیچ‌کس نمی‌داند از کجا آمده است. در صورتی که ما همه می‌دانیم که این شخص کجا متولد شده است.» **28** پس عیسی به هنگام موعظه خود در معبد، به مردم فرمود: «شما البته مرا می‌شناسید و می‌دانید کجا متولد و کجا بزرگ شده‌ام. ولی من از طرف کسی آمده‌ام که شما او را نمی‌شناسید، و او حقیقت محض است. **29** من او را می‌شناسم برای اینکه از او هستم و اوست که مرا نزد شما فرستاد.» **30** با شنیدن این سخنان، سران قوم خواستند او را بگیرند ولی کسی جرأت این کار را به خود نداد، چون هنوز زمان مقرر نرسیده بود. **31** با وجود این، در همان وقت بسیاری ایمان آوردند که او همان مسیح است و به یکدیگر گفتند: «آیا انتظار دارید مسیح که چشم به راهش بودیم، از این بیشتر معجزه کند؟» **32** هنگامی که فریسان و سران کاهنان شنیدند مردم درباره عیسی چه می‌گویند، بی‌درنگ مأمورانی فرستادند تا او را بگیرند. **33** آنگاه عیسی به مردم فرمود: «من فقط مدت کوتاهی در میان شما خواهم بود. پس از آن، نزد فرستنده خود باز خواهم گشت. **34** آنگاه شما مرا جستجو خواهید کرد، اما مرا نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه یابید.» **35** سران قوم از این گفته عیسی تعجب کردند و از یکدیگر پرسیدند: «مگر کجا می‌خواهد برود؟ شاید می‌خواهد از این مملکت خارج شود و نزد یهودیان در سایر ممالک برود. شاید هم می‌خواهد نزد غریبه‌های برود. **36** منظورش چه بود که گفت: "مرا جستجو خواهید کرد، اما مرا نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه یابید؟"» **37** در روز آخر عید که مهمترین روز آن بود، عیسی با صدای بلند به مردم فرمود: «هر که تشنه است، نزد من بیاید و بنوشد. **38** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده، هر که به من ایمان بیاورد، "از درون او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد."» **39** منظور عیسی از نهرهای آب زنده، همان روح‌القدس بود که به کسانی داده می‌شود که به عیسی ایمان بیاورند. ولی روح‌القدس هنوز به کسی عطا نشده بود، چون عیسی هنوز به جلال نرسیده بود. **40**

مردم وقتی این سخن را از عیسی شنیدند، گفتند: «براستی این باید شهادت معتبر نیست.» **14** عیسی فرمود: «من هر چه می‌گویم همان پیامبری باشد که منتظرش بودیم.» **41** دیگران می‌گفتند: «این عین حقیقت است، حتی اگر دربارهٔ خودم باشد. چون می‌دانم از خود مسیح است.» بعضی نیز می‌گفتند: «این مرد نمی‌تواند مسیح باشد. آیا مسیح از جلیل می‌آید؟» **42** مگر در کتب مقدس نوشته نشده که مسیح از نسل داوود پادشاه است و در دهکدهٔ بیت‌لحم، زادگاه داوود، متولد می‌شود؟» **43** پس، مردم چند دسته شدند. بعضی نیز خواستند او را بگیرند، ولی کسی دست به سوی او دراز نکرد. **45** مأمورانی که رفته بودند تا عیسی را بگیرند، دست خالی بازگشتند. فریسی‌ها و سران کاهنان پرسیدند: «پس چرا او را نیاروید؟» **46** گفتند: «هیچ‌کس تا به حال مانند این مرد سخنانی چنین دلنشین نگفته است.» **47** فریسی‌ها ایشان را ریشخند کرده، گفتند: «پس شما هم فریب خورده‌اید؟» **48** آیا حتی یک نفر از ما سران قوم و فریسی‌ها به او ایمان آورده‌ایم؟ **49** این مردم نادان که به او ایمان آورده‌اند، شریعت را نمی‌دانند. لعنت خدا بر ایشان باد! **50** این حال کسی او را نگرفت، چون وقت او هنوز به سر نرسیده بود. در اینجا نیکودیموس، همان که قبلاً نزد عیسی رفته بود و یکی از ایشان بود، برخاست و گفت: **51** «آیا شریعت به ما اجازه می‌دهد کسی را بدون محاکمه، محکوم سازیم؟» **52** به او جواب دادند: «مگر می‌خواهد» مگر تو هم جلیلی هستی؟ برو و کتب مقدس را با دقت بخوان تا ببینی که هیچ پیامبری از جلیل ظهور نمی‌کند.» **53** پس از این سخن، همه برخاستند و به خانه‌های خود رفتند.

8 عیسی به کوه زیتون بازگشت. **2** ولی روز بعد، صبح زود، باز به معبد رفت. مردم نیز دور او جمع شدند. عیسی نشست و مشغول تعلیم ایشان شد. **3** در همین وقت، سران قوم و فریسیان زنی را که در حال زنا گرفته بودند، کشان‌کشان به مقابل جمعیت آوردند **4** و به عیسی گفتند: «استاد، ما این زن را به هنگام عمل زنا گرفته‌ایم. **5** او مطابق قانون موسی باید کشته شود. ولی نظر تو چیست؟» **6** آنان می‌خواستند عیسی چیزی بگوید تا او را به دام بیندازند و محکوم کنند. ولی عیسی سر را پایین انداخت و با انگشت بر زمین می‌نوشت. **7** سران قوم اصرار می‌کردند که او جواب دهد. پس عیسی سر خود را بلند کرد و به ایشان فرمود: «اگر می‌خواهید او را سنگسار کنید، سنگ اول را باید کسی به او بزند که خود تا به حال گناهی نکرده باشد.» **8** سپس، دوباره سر را پایین انداخت و به نوشتن بر پسندیدهٔ او را به جا می‌آورد.» **30** در این وقت، بسیاری با شنیدن روی زمین ادامه داد. **9** سران قوم، از پیر گرفته تا جوان، یکایک بیرون رفتند تا اینکه در مقابل جمعیت فقط عیسی ماند و آن زن. **10** آنگاه عیسی بار دیگر سر را بلند کرد و به آن زن فرمود: «آنانی که تو را متهم می‌ساختند، کجا رفتند؟ حتی یک نفر هم نماند که تو را محکوم کند؟» **11** زن گفت: «نه، سرورم!» عیسی فرمود: «من نیز تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» **12** عیسی در یکی از تعالیم خود، به مردم فرمود: «من نور جهان هستم، هر که مرا پیروی کند، در تاریکی نخواهد ماند، زیرا نور حیات‌بخش راهش را روشن می‌کند.» **13** فریسیان گفتند: «تو بر خودت شهادت می‌دهی، پس

37 بله، می‌دانم که شما فرزندان ابراهیم هستید. با این حال، بعضی به ایشان فرمود: «این حقیقت محض است که پیش از آنکه ابراهیم از شما می‌خواهد مرا بکشد، زیرا در دل شما جایی برای تعالیم من نیست. **38** «من هر چه از پدرم دیده‌ام، می‌گویم. شما نیز هر چه از پدر خود آموخته‌اید، انجام می‌دهید.» **39** گفتند: «پدر ما ابراهیم است.» عیسی جواب داد: «نه، اگر چنین بود، شما نیز از رفتار خوب ابراهیم سرمشق می‌گرفتید. **40** من حقایقی را که از خدا شنیده‌ام به شما گفته‌ام، با این حال شما می‌خواهید مرا بکشید. ابراهیم هرگز چنین کاری نمی‌کرد! **41** وقتی چنین می‌کنید، از پدر واقعی‌تان پیروی می‌نمایید.» مردم جواب دادند: «ما که حرامزاده نیستیم. پدر واقعی ما خداست.» **42** عیسی فرمود: «اگر اینطور بود، مرا دوست می‌داشتید. چون من از جانب خدا نزد شما آمده‌ام. من خودسرانه نیامده‌ام بلکه خدا مرا پیش شما فرستاده است. **43** چرا نمی‌توانید سخنان مرا بفهمید؟ دلیلش این است که نمی‌خواهید به من گوش دهید. **44** شما فرزندان پدر واقعی‌تان ابلیس می‌باشید و دوست دارید اعمال بد او را انجام دهید. او از همان اول قاتل بود و از حقیقت نفرت داشت. در وجود او ذره‌ای حقیقت پیدا نمی‌شود، چون ذاتاً دروغگو و پدر همه دروغگوهاست. **45** به همین دلیل است که وقتی من حقیقت را به شما می‌گویم، نمی‌توانید باور کنید. **46** کدام یک از شما می‌تواند مرا حتی به یک گناه مهم سازد؟ پس حال که حقیقت را از من می‌شنوید، چرا به من ایمان نمی‌آورید؟ **47** هر کس که پدرش خدا باشد، با خوشحالی به سخنان خدا گوش می‌دهد؛ و چون شما گوش نمی‌دهید، ثابت می‌کنید که فرزندان خدا نیستید.» **48** سران قوم فریاد زده، گفتند: «ای سامری اجنبی، ما از ابتدا درست می‌گفتیم که تو دیوذه‌ای.» **49** عیسی فرمود: «من دیوذه نیستم. من به پدرم، خدا، احترام می‌گذارم، ولی شما به من بی‌احترامی می‌کنید. **50** با اینکه من نمی‌خواهم خود را عزت و بزرگی ببخشم، اما این خداست که مرا بزرگی و عزت خواهد بخشید. اوست داور راستین. **51** این که می‌گویم عین حقیقت است: هر که احکام مرا اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد.» (aiōn g165) **52** سران یهود گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوذه‌ای. ابراهیم و تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعا می‌کنی که هر که از تو اطاعت کند، هرگز نخواهد مرد؟» (aiōn g165) **53** یعنی تو از پدر ما ابراهیم که مرد، بزرگتری؟ از پیامبران خدا هم که مردند بزرگتری؟ خود را که می‌دانی؟» **54** عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخواهم خودم را جلال بدهم، این کار ارزشی نخواهد داشت؛ اما این پدر من است که به من جلال می‌بخشد، همان کسی که ادعا می‌کنید خدای شماست. **55** شما او را نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم؛ و اگر بگویم او را نمی‌شناسم، آنگاه مانند شما دروغگو خواهم بود! ولی حقیقت این است که من خدا را می‌شناسم و کاملاً مطیع او هستم. **56** جد شما ابراهیم با شادی چشم به راه آمدن من بود؛ او آن را دید و شاد گردید.» **57** سران قوم یهود فریاد زدند: «چه می‌گویی؟ تو حتی پنجاه سال نیز نداری و می‌گویی ابراهیم را دیده‌ای؟» **58** عیسی

9 وقتی عیسی از محلی می‌گذشت، کور مادرزادی را دید. **2** شاگردان از او پرسیدند: «استاد، این شخص چرا کور به دنیا آمده است؟ آیا در اثر گناهان خود او بوده است یا در نتیجه گناهان پدر و مادرش؟» **3** عیسی جواب داد: «این به خاطر گناهان خودش یا والدینش نیست. اما این اتفاق افتاد تا قدرت خدا در او دیده شود. **4** تا فرصت باقیست من باید وظیفه‌ای را که فرستده من به عهده من گذاشته است انجام دهم، زیرا وقت کمی تا شب باقی مانده و در آن نمی‌توان کاری انجام داد. **5** من تا وقتی در این جهان هستم، به آن نور می‌بخشم!» **6** آنگاه آب دهان بر زمین انداخت و با آن گِل درست کرد و به چشمان کور مالید، **7** و به او فرمود: «به حوض سیلوحا برو و چشمانت را بشوی.» (سیلوحا به زبان عبری به معنی «فرستاده» می‌باشد.) آن کور نیز رفت، و چشمان خود را در آن حوض شست و بینا بازگشت. **8** همسایه‌ها و کسانی که او را به عنوان فقیری نابینا می‌شناختند، از یکدیگر پرسیدند: «آیا این همان گدای کور است؟» **9** بعضی گفتند همانست و بعضی دیگر گفتند: «نه، غیرممکن است که او باشد. اما شباهت زیادی به او دارد.» مرد فقیر گفت: «من همانم.» **10** از او پرسیدند: «پس چه شد که بینا شدی؟» **11** گفت: «شخصی که مردم او را عیسی می‌خوانند، گِل درست کرد، به چشمانم مالید و گفت که به حوض سیلوحا بروم و گِل را از چشمانم بشویم. من هم رفتم و شستم و بینا شدم.» **12** پرسیدند: «او حالا کجاست؟» جواب داد: «نمی‌دانم.» **13** پس او را نزد فریسیان بردند. **14** آن روز که عیسی گِل ساخت و او را شفا داد، شَبَات بود. **15** فریسیان جریان را از او پرسیدند. او نیز گفت: «او گِل درست کرد و به چشمانم مالید و وقتی چشمانم را شستم، بینا شدم.» **16** بعضی از فریسیان گفتند: «اگر چنین باشد، عیسی از جانب خدا نیست، زیرا روز شَبَات کار می‌کند.» دیگران گفتند: «ولی چگونه یک شخص گناهکار می‌تواند چنین معجزه‌ای بکند؟» پس بین ایشان اختلاف افتاد. **17** آنگاه فریسی‌ها بازگشتند و به آن مردی که قبلاً نابینا بود، گفتند: «تو خودت چه می‌گویی؟ این شخص که چشمانت را باز کرد، کیست؟» جواب داد: «به نظر من باید پیامبری از طرف خدا باشد.» **18** سران قوم یهود که نمی‌خواستند باور کنند که او نابینا بوده، پدر و مادرش را خواستند **19** و از آنها پرسیدند: «آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که کور به دنیا آمده؟ پس چطور چشمانش باز شد؟» **20** پدر و مادرش جواب دادند: «بله، می‌دانیم که این پسر ماست و همینطور می‌دانیم که کور به دنیا آمده است. **21** ولی نه می‌دانیم چطور چشمانش باز شد و نه می‌دانیم چه کسی این کار را برایش انجام داده است. از

خودش پیرسید. او بالغ است و می‌تواند خودش همه چیز را بگوید.» بلکه از آنان می‌گزیند، چون با صدای غریبه‌ها آشنا نیستند.» **6**

22 پدر و مادر او از ترس سران قوم یهود چنین گفتند، چون ایشان کسانی که این مثل را شنیدند، منظور عیسی را درک نکردند. **7** پس اعلام کرده بودند که هر که بگوید عیسی همان مسیح است، او را از برای ایشان توضیح داد و فرمود: «مطمئن باشید که من آن دری تمام مزایای جامعه محروم خواهند کرد. **23** از همین رو بود که هستم که گوسفندان از آن وارد می‌شوند. **8** دیگران که پیش از من والدینش گفتند: «او بالغ است؛ از خودش پیرسید.» **24** فریسی‌ها آمدند، همه دزد و راهزن بودند. به همین جهت، گوسفندان واقعی به دوباره آن شخص را که نابینا بود خواستند و گفتند: «برای این شفا سخنان ایشان گوش ندادند. **9** به من در هستم. کسانی که از این خدا را تمجید کن نه عیسی را، چون ما می‌دانیم که عیسی آدم در وارد می‌شوند، نجات پیدا می‌کند و در داخل و بیرون می‌گردند و گناهکاری است.» **25** جواب داد: «اینکه او گناهکار است یا نه، چراگاه سبز و خرم می‌یابند. **10** کار دزد این است که بلزد، بکشد من نمی‌دانم. فقط می‌دانم که کور بودم و اکنون بینا هستم!» **26** از و ناپود کند؛ اما من آمده‌ام تا به شما حیات واقعی را به فراوانی عطا او پرسیدند: «خوب، عیسی با تو چه کرد؟ چطور چشمانت را باز نمایم. **11** «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو از جان خود می‌گذرد کرد؟» **27** جواب داد: «من یک بار به شما گفتم، مگر نشنیدید؟ تا گوسفندان را از چنگال گرگها نجات دهد. **12** ولی کسی که چرا می‌خواهید دوباره تعریف کنم؟ آیا شما هم می‌خواهید شاگرد او مزدور است و شبان نیست، وقتی می‌بیند گرگ می‌آید، گوسفندان را بشوید؟» **28** آنها او را دشنام داده، گفتند: «تو خودت شاگرد او گذاشته، فرار می‌کنی، چون گوسفندان از آن او نیستند و او شبانشان هستی. ما شاگرد موسی می‌باشیم. **29** ما می‌دانیم که خدا با موسی نیست. آنگاه گرگ به گله می‌زند و گوسفندان را پراکنده می‌کند. سخن می‌گفت. اما درباره این شخص، هیچ چیز نمی‌دانیم.» **30** **13** مزدور می‌گزید، چون برای مزد کار می‌کند و به فکر گوسفندان جواب داد: «این خیلی عجیب است که او می‌تواند کوری را بینا کند نیست. **14** «من شبان نیکو هستم و گوسفندانم را می‌شناسم و آنها و شما درباره او هیچ چیز نمی‌دانید؟ **31** همه می‌دانند که خدا به نیز مرا می‌شناسند. **15** درست همان‌طور که پدرم مرا می‌شناسد و من دعای اشخاص شاید گوش نمی‌دهد، بلکه دعای کسی را می‌شنود او را می‌شناسم. من جان خود را در راه گوسفندان فدا می‌کنم. **16** که خدا ترس باشد و اراده او را انجام دهد. **32** از آغاز جهان تا به حال هیچ‌وقت کسی پیدا نشده که بتواند چشمان کور مادرزاد را باز کند. **(aiōn g165)** **33** اگر این شخص از طرف خدا نبود، چگونه می‌توانست چنین کاری بکند؟» **34** ایشان فریاد زدند: «تو سراپا در گناه متولد شده‌ای؛ حال می‌خواهی به ما درس بدهی؟» پس او را بیرون کردند. **35** وقتی این خبر به گوش عیسی رسید، او را پیدا کرد و فرمود: «آیا تو به پسر انسان ایمان داری؟» **36** جواب داد: «سُرُوم، بگو او کیست، چون می‌خواهم به او ایمان بیاورم.» **37** عیسی فرمود: «تو او را دیده‌ای و هم اکنون با تو سخن می‌گویی.» گفت: «بله، ای خداوند، ایمان دارم.» و عیسی را پرستش کرد. **38** عیسی به او فرمود: «من به این جهان آمده‌ام تا داوری کنم، تا به نابینایان بینایی ببخشم و به آنانی که تصور می‌کنند می‌بینند، نشان دهم که کورند.» **40** بعضی از فریسیان که آنجا بودند، گفتند: «آیا منظورت این است که ما کوریم؟» **41** عیسی جواب داد: «اگر کور بودید، گناهی نمی‌داشتید؛ اما حالا که ادعا می‌کنید بینایی دارید، روشن و واضح به ما بگو.» **25** عیسی جواب داد: «من قبلاً به شما گفتم ولی باور نکردید. معجزه‌هایی که به قدرت پدرم می‌کنم، ثابت می‌کند که من مسیح هستم. **26** اما شما به من ایمان نمی‌آورید، زیرا جزو گوسفندان من نیستید. **27** گوسفندان صدای مرا می‌شناسند، من نیز ایشان را می‌شناسم و آنها به دنبال من می‌آیند. **28** من به ایشان زندگی جاوید می‌بخشم تا هرگز هلاک نشوند. هیچ‌کس نیز نمی‌تواند ایشان را از دست من بگیرد. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** چون پدرم ایشان را به من داده است و او از همه قویتر است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند ایشان را از پدرم

10

«هر که نخواهد از در وارد آغل گوسفندان شود بلکه از روی دیوار به داخل بپرد، دزد و راهزن است. **2** زیرا شبان گوسفندان همیشه از در وارد می‌شود. **3** دربان نیز برای شبان در را باز می‌کند، گوسفندان صدای او را می‌شنوند و نزد او می‌آیند. شبان نام گوسفندان خود را یک به یک می‌خواند و آنها را بیرون می‌برد. **4** او پیشانی‌ش گوسفندان حرکت می‌کند و گوسفندان به دنبالش می‌روند، چون صدای او را می‌شناسند. **5** گوسفندان به دنبال غریبه‌ها نمی‌روند، و او از همه قویتر است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند ایشان را از پدرم

بگیرد. **30** من و پدر یک هستیم.» **31** باز سران قوم یهود سنگها «ایلعازز مرده است. **15** و من خوشحالم که در کنار او نبودم، چون برداشتند تا او را بکشند. **32** عیسی فرمود: «از جانب پدرم کارهای مرگ او یک بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان نیک بسیاری انجام داده‌ام. برای کدام یک از آنها می‌خواهید مرا آورید. حال بیابید نزد او برویم.» **16** یکی از شاگردان او به نام توما، سنگسار کنید؟» **33** جواب دادند: «ما به خاطر کفری که می‌گویی که به او دوقلو هم می‌گفتند، به شاگردان دیگر گفت: «بیابید ما می‌خواهیم تو را بکشیم، نه برای کارهای خویشت. چون تو یک انسانی نیز برویم و با او بمیریم.» **17** وقتی به بیت‌عنیا رسیدند، شنیدند ولی ادعای خدایی می‌کنی.» **34** عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در که ایلعازز را چهار روز پیش به خاک سپرده‌اند. **18** بیت‌عنیا فقط تورات شما نوشته نشده که «گفتم شما خدایانید؟» **35** حال، اگر چند کیلومتر تا اورشلیم فاصله داشت **19** و عده‌ای از سران قوم کتب مقدس که نمی‌توانند نادرست باشند، به کسانی که کلام خدا به ایشان رسید، می‌فرمایند که «خدایان» هستند، **36** آیا کفر است بدهند. **20** وقتی به مارتا خبر دادند که عیسی آمده است، برخاست کسی که خدا او را تقدیس کرده و به جهان فرستاده، بگوید «من پسر و بی‌درنگ به پیشواز او رفت، ولی مریم در خانه ماند. **21** مارتا به خدا هستم؟» **37** اگر معجزه نمی‌کنم، به من ایمان نیاروید. **38** عیسی گفت: «سرورم، اگر اینجا بودید، برادر من می‌مرد. **22** حال نیز ولی اگر می‌کنم و باز نمی‌توانید به خود من ایمان بیاورید، لاقال به معجزاتم ایمان آورید تا بدانید که پدر در من است و من در پدر.» عیسی فرمود: «مارتا، برادرت زنده خواهد شد.» **24** مارتا گفت: **39** بار دیگر خواستند او را بگیرند ولی عیسی رفت و از آنان دور شد. **40** سپس به آن طرف رود اردن رفت، یعنی نزدیک به جایی که «من قیامت و حیات هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، حتی یحیی در آغاز مردم را تعمید می‌داد. **41** در آنجا بسیاری از مردم نزد او آمدند؛ ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «یحیی معجزه‌ای نکرد، ولی هر چه درباره این شخص گفت، راست بود.» **42** و بسیاری که در آنجا بودند، به عیسی ایمان آوردند.

11 روزی، شخصی به نام ایلعازز بیمار شد. او در بیت‌عنیا زندگی می‌کرد، در همان دهکدهٔ مریم و خواهرش مارتا. **2** این مریم که برادرش اکنون بیمار بود، همان است که عطری گرانها را بر پاهای عیسی ریخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. **3** این دو خواهر برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: «سرور ما، دوست عزیزان سخت بیمار است.» **4** وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: «این بیماری موجب مرگ ایلعازز نخواهد شد، بلکه باعث جلال خدا خواهد گشت، و پسر خدا نیز از این رویداد جلال خواهد یافت.» **5** عیسی با اینکه نسبت به مارتا و مریم و ایلعازز لطف خاصی داشت، اما وقتی خبر بیماری ایلعازز را شنید، در محلی که بود، دو روز دیگر نیز ماند. **7** پس از آن، به شاگردان خود فرمود: «بیابید به یهودیه بازگردیم.» **8** شاگردان اعتراض کرده، گفتند: «همین چند روز پیش بود که سران یهود می‌خواستند تو را در یهودیه بکشند. حال می‌خواهی باز به آنجا بروی؟» **9** عیسی جواب داد: «در روز، دوازده ساعت هوا روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است، مردم می‌توانند راه بروند و نیفتند. آنها راه را می‌بینند زیرا از نور این جهان برخوردارند. **10** فقط در شب است که خطر افتادن وجود دارد، چون هوا تاریک است.» **11** آنگاه فرمود: «دوست ما ایلعازز خوابیده است و من می‌روم تا او را بیدار کنم.» **12** شاگردان به او گفتند: «سرور دید؟» **41** پس سنگ را کنار زدند. آنگاه عیسی به آسمان نگاه ما، پس حالش خوب خواهد شد.» **13** ولی منظور عیسی این بود که ایلعازز مرده است، اما شاگردان تصور کردند منظورش این است که ایلعازز در خواب است. **14** آنگاه عیسی به طور واضح فرمود: گفتم، تا ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای.» **43** سپس با صدای بلند

فرمود: «ایلعازر، بیرون بیا!» **44** ایلعازر از قبر بیرون آمد، در حالی که خود نخواهید داشت.» **9** وقتی یهودیان اورشلیم شنیدند که عیسی تمام بدنش در کفن پیچیده شده و پارچه‌ای سر و صورتش را پوشانده به آنجا آمده، دسته‌دسته به دیدن او شتافتند. آنان در ضمن بسیار بود. عیسی فرمود: «او را باز کنید تا بتواند راه برود.» **45** بعضی از مایل بودند ایلعازر را نیز که عیسی او را زنده کرده بود، ببینند. **10** یهودیان که با مریم بودند و این معجزه را دیدند، به عیسی ایمان پس کاهنان اعظم تصمیم گرفتند ایلعازر را هم بکشند، **11** زیرا به آوردند. **46** ولی بعضی نیز نزد فریسیان رفته، واقعه را گزارش دادند. خاطر او بعضی از سران قوم یهود نیز ایمان آورده بودند که عیسی **47** کاهنان اعظم و فریسیان بی‌درنگ جلسه‌ای تشکیل دادند تا به همان مسیح است. **12** روز بعد، در تمام شهر خبر پیچید که عیسی این موضوع رسیدگی کنند. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «چه کنیم؟» به اورشلیم می‌آید. پس، جمعیت انبوهی که برای مراسم عید آمده این شخص معجزات بسیاری انجام می‌دهد. **48** اگر او را به حال بودند، **13** با شاخه‌های نخل به پیشواز او رفتند، در حالی که فریاد خود بگزاریم، تمام این قوم به دنبال او خواهند رفت. آنگاه رومی‌ها به می‌زدند: «هوشیاعانا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» اینجا لشکرکشی کرده، معبد و قوم ما را از بین خواهند برد.» **49** «مبارک است پادشاه اسرائیل!» **14** عیسی نیز کرّه الاغی یافت و بر یکی از ایشان به نام قیفا، که در آن سال کاهن اعظم بود، برخاست آن سوار شد، همان‌گونه که نوشته شده است: **15** «تترس، ای دختر و گفت: «شما اصلاً متوجه موضوع نیستید. **50** آیا درک نمی‌کنید صهیون، اینک پادشاه تو می‌آید، سوار بر کرّه الاغی!» **16** شاگردان که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد تا آن که همه قوم هلاک او در آن زمان متوجه این پیشگویی نشدند، ولی بعد از این که عیسی شوند.» **51** او این را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال کاهن به جلال خود در آسمان بازگشت، پی بردند که تمام این چیزها اعظم بود، به او الهام شد. او با این سخن، در واقع پیشگویی کرد قبلاً درباره‌ی او نوشته شده بود، و همان‌گونه نیز بر او واقع شده بود. که عیسی باید برای قوم یهود فدا شود، **52** و نه فقط برای قوم یهود، **17** در بین جمعیت، کسانی که زنده شدن ایلعازر را به چشم خود بلکه برای جمع کردن و متحد ساختن همه فرزندان خدا که در سراسر دنیا پراکنده‌اند. **53** از آن روز به بعد، سران قوم یهود توطئه چیدند تا خاطر همین نشانه معجزه‌آسا بود که مردم با چنان شور و حرارتی به عیسی را به قتل رسانند. **54** عیسی از آن پس، دیگر در میان مردم پیشواز او رفتند. **19** فریسی‌ها به یکدیگر گفتند: «دیگر از ما کاری آشکار نمی‌شد، بلکه با شاگردانش از اورشلیم به دهکده افرایم در ساخته نیست. ببینید، تمام دنیا به دنبال او رفته‌اند!» **20** عده‌ای نزدیکی بیابان رفت و در آنجا ماند. **55** کم‌کم عید پَسَح که از یونانی که برای مراسم عید به اورشلیم آمده بودند، **21** نزد فیلیپ روزهای مقدس یهود بود نزدیک می‌شد. مردم از سراسر مملکت در که اهل بیت‌صیدا یلیل بود، رفتند و گفتند: «آقا، ما می‌خواهیم اورشلیم جمع می‌شدند تا خود را برای شرکت در مراسم عید آماده کنند. **56** در این میان، همه می‌خواستند عیسی را ببینند، و در معبد با کنج‌کاو از یکدیگر می‌پرسیدند: «چه فکر می‌کنید؟ آیا عیسی برای شرکت در مراسم عید به اورشلیم خواهد آمد؟» **57** ولی از طرف دیگر کاهنان اعظم و فریسیان اعلام کرده بودند که هر که عیسی را ببیند، خبر دهد تا او را بگیرند.

12

شش روز پیش از آغاز عید پَسَح، عیسی وارد بیت‌عنیا شد، همان جایی که ایلعازر مرده را زنده کرده بود. **2** یک شب در آن دهکده به افنخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می‌کرد و ایلعازر با عیسی بر سر سفره نشسته بود. **3** آنگاه مریم شیشه‌ای از عطر سنبل خالص و گرانها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی عطر پر شد. **4** ولی یهو اسخریوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: **5** «چرا این عطر به سیصد سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» **6** البته او در فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می‌زدید. **7** عیسی جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **8** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با

شش روز پیش از آغاز عید پَسَح، عیسی وارد بیت‌عنیا شد، همان جایی که ایلعازر مرده را زنده کرده بود. **2** یک شب در آن دهکده به افنخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می‌کرد و ایلعازر با عیسی بر سر سفره نشسته بود. **3** آنگاه مریم شیشه‌ای از عطر سنبل خالص و گرانها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی عطر پر شد. **4** ولی یهو اسخریوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: **5** «چرا این عطر به سیصد سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» **6** البته او در فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می‌زدید. **7** عیسی جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **8** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با

شش روز پیش از آغاز عید پَسَح، عیسی وارد بیت‌عنیا شد، همان جایی که ایلعازر مرده را زنده کرده بود. **2** یک شب در آن دهکده به افنخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می‌کرد و ایلعازر با عیسی بر سر سفره نشسته بود. **3** آنگاه مریم شیشه‌ای از عطر سنبل خالص و گرانها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از بوی عطر پر شد. **4** ولی یهو اسخریوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد به او خیانت کرد، گفت: **5** «چرا این عطر به سیصد سکه نقره فروخته نشد، تا پولش را به فقرا بدهیم؟» **6** البته او در فکر فقرا نبود بلکه در فکر خودش بود، چون مسئول دخل و خرج و نگهداری پول شاگردان بود و اغلب از این پول می‌زدید. **7** عیسی جواب داد: «کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرا برای دفن آماده کرد. **8** فقرا همیشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با

همه را به سوی خود جذب خواهم کرد.» **33** عیسی با این گفته، به نوع مرگ خود بر صلیب اشاره کرد. **34** مردم پرسیدند: «تو از مرگ سخن می‌گویی؟ تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده بماند و هرگز نمیرد. پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلاً درباره‌ی آن صحبت می‌کنی؟» **(aiōn g165)** **35** عیسی جواب داد: «نور من فقط تا مدتی کوتاه بر شما خواهد تابید؛ پس تا فرصت هست، در نور راه بروید، تا تاریکی بر شما چیره نشود. آنان که در تاریکی راه می‌روند، نمی‌توانند ببینند به کجا می‌روند. **36** تا دیر نشده، به نور ایمان آورید تا نورانی شوید.» آنگاه عیسی رفت و خود را از چشم مردم پنهان کرد. **37** با وجود تمام معجزاتی که عیسی کرد، بسیاری از مردم ایمان نیاوردند که او همان مسیح است. **38** این درست همان است که اشعای نبی پیشگویی کرده بود که: «خدایاندا، چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانای خدایان بر چه کسی آشکار شده است؟» **39** البته ایشان نتوانستند ایمان بیاورند، چون همان‌طور که اشعای گفته بود: **40** «خدا چشمانشان را کور و دل‌هایشان را سخت کرده است، تا با چشمانشان نبینند و با دل‌هایشان نفهمند و به سوی خدا باز نگردند تا شفایشان دهد.» **41** اشعای به این دلیل این را گفت که جلال او را دید و درباره‌ی او سخن گفت. **42** با این همه، بعضی از سران قوم یهود ایمان آوردند که او همان مسیح است، ولی به کسی نگفتند چون می‌ترسیدند فریسیان از کنیسه بیرونشان کنند. **43** در واقع چیزی که برای این اشخاص اهمیت داشت، جلب نظر و احترام مردم بود نه جلب رضای خدا. **44** پس عیسی با صدای بلند به مردم فرمود: «هر که به من ایمان بیاورد، نه فقط به من، بلکه به کسی نیز ایمان آورده که مرا فرستاده است. **45** چون آن که مرا دید، گویی فرستنده مرا دیده است. **46** من مثل نوری آمده‌ام تا در این دنیای تاریک بدرخشم تا تمام کسانی که به من ایمان می‌آورند، در تاریکی سرگردان نشوند. **47** اگر کسی صدای مرا بشنود ولی اطاعت نکند، من از او بازخواست نخواهم کرد، زیرا من نه برای بازخواست بلکه برای نجات جهان آمده‌ام. **48** ولی تمام کسانی که مرا و سخنان مرا نمی‌پذیرند، در روز قیامت به‌وسیله‌ی کلام من از ایشان بازخواست خواهد شد. **49** این سخنان از من نیست، بلکه من آنچه را که پدرم خدا گفته است، به شما می‌گویم؛ **50** و می‌دانم که احکام او انسان را به زندگی جاوید می‌رساند. پس من هر چه می‌گویم، همان است که خدا به من می‌فرماید.» **(aiōnios g166)**

13

شب عید پِسَح فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن رسیده که این جهان را ترک کند و نزد پدر برود. او که شاگردانش را در طول خدمت زمینی‌اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به کمال به ایشان نشان داد. **2** وقت شام بود، و ابلیس از پیش، یهودا، پسر شمعون اسخریوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند. **3** عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده، و هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی

گمان کردند که چون پول دست یهودا بود، عیسی به او دستور داد دهد، چون من نزد پدر باز می‌گردم. **13** شما می‌توانید به نام من، که بروم و خوراک بخرد و یا چیزی به فقرا بدهد. **30** یهودا لقمه را هر چیزی درخواست کنید، و من آن را برایتان انجام خواهم داد. خورد و بی‌درنگ در تاریکی شب بیرون رفت. **31** به محض اینکه چون من که پسر خدا هستم هر چه برای شما انجام دهم، باعث یهودا از اتاق خارج شد، عیسی فرمود: «وقت آن رسیده است که پسر بزرگی و جلال پدر خواهد شد. **14** بله، به نام من هر چه لازم انسان وارد جلالش شود و خدا نیز توسط او جلال یابد. **32** خدا نیز دارید بخواهید تا به شما عطا کنم. **15** «اگر مرا دوست دارید، از بهزودی بزرگی و جلال خود را به من خواهد داد. **33** ای فرزندان من احکام من اطاعت کنید. **16** و من از پدرم درخواست خواهم کرد که برایم بسیار عزیز هستید، چقدر این لحظات کوتاهند. بهزودی باید شما را بگذارم و بروم. آنگاه همان‌طور که به سران قوم یهود گفتم، شما بماند. **(aiōn g165)** **17** این پشتیبان و تسلی‌بخش همان همه جا به دنبال من خواهید گشت، اما مرا نخواهید یافت و نخواهید روح‌القدس است که شما را با تمام حقایق آشنا خواهد ساخت. مردم توانست به جایی که می‌روم، بیایید. **34** «پس حال، دستوری تازه به شما می‌دهم: یکدیگر را دوست بدارید همان‌گونه که من شما را دوست می‌دارم. **35** محبت شما به یکدیگر، به جهان ثابت خواهد کرد که شما شاگردان من می‌باشید. **36** شمعون پطرس پرسید: «سرور من، کجا می‌خواهید بروید؟» عیسی جواب داد: «حال، نمی‌توانی با من بیایی، ولی بعد به دنبالم خواهی آمد. **37** پطرس پرسید: «سرورم، چرا نمی‌توانم حالا بیایم؟ من حتی حاضرم جانم را فدای تو کنم. **38** عیسی جواب داد: «تو جانت را فدای من می‌کنی؟ همین امشب پیش از بانگ خروس، سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی.»

14 «خاطراتان آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من نیز ایمان داشته باشید. **2** در خانه پدر من منزلگاه بسیار است. اگر چنین نبود، به شما نمی‌گفتم که می‌روم مکانی برای شما آماده سازم. **3** پس وقتی بروم و مکانی برای شما آماده سازم، خواهم آمد و شما نزد خود می‌برم تا همیشه در آنجا که من هستم، شما نیز با من باشید. **4** شما می‌دانید من به کجا می‌روم و می‌دانید چگونه به آنجا می‌آید. **5** شما می‌دانید من به کجا می‌روم و می‌دانید چگونه به آنجا می‌آید. **6** عیسی به او فرمود: «من راه و چطور می‌توانیم راه را بدانیم؟» **7** اگر می‌دانستید من کیستم، آنگاه می‌دانستید پدرم کیست. اما از حالا به بعد، او را می‌شناسید و او را دیده‌اید. **8** فیلیپ گفت: «خداوند، پدر را به ما نشان بده که همین برای ما کافی است. **9** عیسی جواب داد: «فیلیپ، آیا بعد از تمام این مدتی که با شما بودم، هنوز هم نمی‌دانی من کیستم؟ هر که مرا ببیند، خدای پدر را دیده است. پس دیگر چرا می‌خواهی او را ببینی؟ **10** آیا ایمان نداری که من در پدر هستم و او در من است؟ سخنانی که می‌گویم، از خودم نیست بلکه از پدر من است که در من ساکن است؟ و اوست که این کارها را می‌کند. **11** فقط ایمان داشته باش که من در خدای پدر هستم و او در من است؛ وگرنه به خاطر این معجزات بزرگ که از من دیده‌ای، به من ایمان آور. **12** اینکه می‌گویم عین حقیقت است: هر که به من ایمان بیاورد، می‌تواند همان کارهایی را بکند که من کرده‌ام، و حتی بزرگتر از اینها نیز انجام بدهم.»

«من تاک حقیقی هستم و پدرم باغبان است. 2 او هر شاخه‌ای را که میوه ندهد، می‌برد و شاخه‌هایی را که میوه می‌دهند، هرس می‌کند تا میوه بیشتری بدهند. 3 به وسیله احکامی که به شما دادم، خدا شما را اصلاح و پاک کرده است تا قویتر و مفیدتر باشید. 4 در من بمانید و بگذارید من هم در شما بمانم. زیرا وقتی شاخه از درخت جدا شود، دیگر نمی‌تواند میوه بدهد. شما نیز جدا از من نمی‌توانید بارور و مفید باشید. 5 «بله، من تاک هستم، شما نیز شاخه‌های من. هر که در من بماند و من نیز در او، میوه فراوان می‌دهد، چون جدا از من هیچ کاری از شما ساخته نیست. 6 اگر کسی از من جدا شود، مانند شاخه‌ای بی‌فایده آن را می‌برند و دور می‌اندازند. و آن شاخه می‌خشکد و سپس، آن را با سایر شاخه‌ها جمع می‌کنند تا در آتش بسوزانند. 7 ولی اگر در من بمانید و از کلام من اطاعت کنید، هر چه بخواهید به شما داده خواهد شد. 8 شاگردان واقعی من محصول فراوان می‌دهند و این، باعث بزرگی و جلال پدرم می‌شود. 9 «همان‌طور که پدر مرا دوست دارد، من نیز شما را دوست دارم. پس در محبت من بمانید. 10 اگر از کلام من اطاعت نمایید، در محبت من خواهید ماند، درست همان‌گونه که من از احکام پدرم اطاعت می‌کنم و در محبت او می‌مانم. 11 این را گفتم تا شما نیز از شادی من لذت ببرید؛ بله، تا مالامال از خوشی گردید. 12 از شما می‌خواهم که به همان اندازه که من شما را دوست می‌دارم، شما نیز یکدیگر را دوست بدارید. 13 بزرگترین محبتی که شخص می‌تواند در حق دوستانش بکند، این است که جان خود را در راه ایشان فدا سازد. محبت را باید اینچنین سنجید. 14 و شما دوستان منید اگر از آنچه می‌گویم اطاعت کنید. 15 دیگر شما را «بنده» نمی‌خوانم، چون معمولاً بنده مورد اعتماد اربابش نیست. من شما را «دوستان خود» می‌خوانم، به این دلیل که به شما اعتماد کرده، هر چه پدرم به من گفته است، همه را به شما گفته‌ام. 16 «شما مرا بزرگترید، بلکه من شما را بزرگترم و شما را فرستادم که بروید و میوه‌های ماندگار بیاورید، تا هر چه از پدرم به نام من بخواهید به شما بدهد. 17 از شما می‌خواهم که یکدیگر را دوست بدارید، 18 چون مردم دنیا از شما نفرت خواهند داشت. اما بدانید که پیش از اینکه از شما نفرت کنند، از من نفرت داشته‌اند. 19 اگر به دنیا دل می‌بستید، دنیا شما را دوست می‌داشت. ولی شما به آن دل نبسته‌اید، چون من شما را از میان مردم دنیا جدا کرده‌ام. به همین دلیل از شما نفرت دارند. 20 آیا به خاطر دارید چه گفتم؟ مقام خدمتکار از اربابش بالاتر نیست. پس اگر مرا اذیت کردند، شما را نیز اذیت خواهند کرد و اگر به سخنان من گوش ندادند، به سخنان شما نیز گوش نخواهند داد. 21 مردم دنیا شما را آزار و اذیت خواهند کرد، از این رو که شما از آن منید و همچنین به این دلیل که خدا را نمی‌شناسند، خدایی که مرا فرستاده است. 22 «اگر من به دنیا نمی‌آمدم و با مردم سخن نمی‌گفتم، تقصیری نمی‌داشتند. ولی حال که آمده‌ام، دیگر برای گناهان‌شان عذر و بهانه‌ای ندارند. 23

هر که از من نفرت دارد، از پدرم نیز نفرت دارد. 24 اگر من در مقابل چشمان این مردم کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی تا به حال نکرده بود، بی‌تقصیر می‌بودند؛ ولی اینکه حتی با دیدن تمام این معجزات، باز از من و از پدرم نفرت دارند؛ 25 به این شکل، آنچه در تورات ایشان نوشته شده، جامه عمل می‌پوشد که می‌فرماید: «بی‌جهت از من نفرت داشتند». 26 «اما من آن روح تسلی‌بخش را به کمک شما خواهم فرستاد. او سرچشمه تمام حقایق است و از طرف پدرم آمده، درباره من همه چیز را به شما خواهد گفت. 27 شما نیز باید درباره من با تمام مردم سخن بگویید، چون از ابتدا با من بوده‌اید.»

16

«این امور را از هم اکنون به شما می‌گویم تا وقتی با مشکلات روبرو می‌شوید، ایمان خود را از دست ندهید. 2 شما را از کنیسه‌ها بیرون خواهند راند و حتی زمانی فرا خواهد رسید که مردم شما را خواهند کشت به خیال اینکه خدا را خدمت می‌کنند. 3 به این علت با شما اینچنین رفتار خواهند کرد که نه پدر را می‌شناسند، و نه مرا. 4 پس در آن موقع به یاد داشته باشید که خیر تمام این پیش‌آمدها را از قبل به شما داده‌ام. علت اینکه این موضوع را زودتر به شما نگفتم این است که خودم با شما بودم. 5 «اما اکنون نزد کسی می‌روم که مرا فرستاد، و هیچ‌یک از شما نمی‌پرسید: «به کجا می‌روی؟» 6 در عوض غمگین و محزونید. 7 رفتن من به نفع شماست، چون اگر نرم، آن روح تسلی‌بخش نزد شما نخواهد آمد. ولی اگر بروم او خواهد آمد، زیرا من او را نزد شما خواهم فرستاد. 8 وقتی او بیاید، جهان را در رابطه با گناه، عدالت خدا و داوری آینده محکوم خواهد کرد. 9 گناه جهان آن است که نمی‌خواهد به من ایمان بیاورد. 10 عدالت خدا ظاهر می‌شود زیرا من نزد پدر می‌روم و دیگر مرا نخواهد دید. 11 داوری خواهد آمد، زیرا رئیس این جهان هم اکنون تحت محکومیت قرار دارد. 12 «بسیار چیزهای دیگر دارم که بگویم، ولی افسوس که حال نمی‌توانید بفهمید. 13 ولی وقتی روح القدس که سرچشمه همه راستی‌ها است بیاید، تمام حقایق را بر شما آشکار خواهد ساخت. زیرا از جانب خود سخن نخواهد گفت، بلکه آنچه را که از من شنیده است، بیان خواهد کرد. او از آینده نیز شما را باخبر خواهد ساخت. 14 او جلال و بزرگی مرا به شما نشان خواهد داد و با این کار باعث عزت و احترام من خواهد شد. 15 تمام بزرگی و جلال پدرم از آن من است. وقتی گفتم جلال و بزرگی مرا به شما نشان می‌دهد، منظرم همین بود. 16 «به‌زودی خواهم رفت و دیگر مرا نخواهید دید. ولی بعد از مدت کوتاهی باز می‌گردم و دوباره مرا خواهید دید.» 17 بعضی از شاگردان او از یکدیگر پرسیدند: «استاد چه می‌گوید؟ منظورش از این سخن چیست که می‌گوید: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی دوباره مرا خواهید دید؟» 18 منظورش از «نزد پدر می‌روم» چیست؟» 19 عیسی متوجه شد که شاگردان می‌خواهند از او سؤال کنند. پس فرمود:

«می‌پرسید منظور چیست که گفتم:» دیگر مرا نخواهید دید، ولی شناساندم. ایشان در دنیا بودند و تو ایشان را به من بخشیدی. در بعد از مدت کوتاهی خواهید دید؟» 20 مردم دنیا از رفتن من شاد خواهند شد، ولی شما محزون خواهید گردید و خواهید گریست. ولی ایشان گفتم، اطاعت کردند. 7 حال، می‌دانند که هر چه من دارم، وقتی دوباره مرا ببینید، گریه شما تبدیل به شادی خواهد شد. 21 هدیه توست. 8 هر دستوری به من دادی، به ایشان دادم و ایشان همچون زنی که درد می‌کشد تا نوزادی به دنیا آورد؛ ولی بعد از زایمان، رنج او به شادی تبدیل می‌شود و درد را فراموش می‌کند، زیرا انسان جدیدی به دنیا آورده است. 22 شما نیز اکنون غمگین می‌باشید، ولی دوباره شما را خواهم دید. آنگاه شاد خواهید شد و کسی نمی‌تواند آن شادی را از شما بگیرد. 23 در آن هنگام دیگر از من چیزی نخواهید خواست. من واقعیت را به شما می‌گویم، شما خودتان هر چه از پدرم به نام من بخواهید، به شما خواهد داد. 24 تا به حال به نام من چیزی نخواسته‌اید. بخواهید تا بیایید و شاد شوید و را که به من بخشیده‌ای، با توجهات پدرانها حفظ فرما تا مانند من شادی‌تان کامل گردد. 25 «این چیزها را با مثلها به شما گفتم. ولی زمانی فرا می‌رسد که دیگر نیازی به این کار نخواهد بود و همه چیز را به روشنی درباره پدرم به شما خواهم گفت. 26 آنگاه به نام من درخواست خواهید کرد. البته لازم نیست که من سفارش شما را به پدر بکنم تا آنچه را که می‌خواهید به شما بدهد؛ 27 چرا که خود پدر، شما را دوست دارد، زیرا شما مرا دوست دارید و ایمان دارید که من از نزد پدرم آمده‌ام. 28 بله، من از نزد پدرم خدا به این آمده‌ام، و حال دنیا را می‌گذارم و نزد او باز می‌گردم.» 29 شاگردان گفتند: «اکنون آشکارا با ما سخن می‌گویی و نه با مثل. 30 اکنون بی‌بردم که همه چیز را می‌دانی و حتی نیاز نداری کسی سؤالش را با تو در میان بگذارد. همین برای ما کافی است تا ایمان بیاوریم که شما از نزد خدا آمده‌اید.» 31 عیسی پرسید: «آیا سرانجام به این موضوع ایمان آوردید؟ 32 ولی وقتی می‌رسد، و یا بهتر بگویم همین الان رسیده است که شما مانند کاه پراکنده می‌شوید و هر یک به خانه خود برمی‌گردید و مرا تنها می‌گذارید. ولی من تنها نیستم، چون پدرم با من است. 33 این چیزها را گفتم تا خلائان آسوده باشد. در این دنیا با مشکلات و زحمات فراوان روبرو خواهید شد؛ با این حال شجاع باشید، چون من بر دنیا پیروز شده‌ام.»

17

وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به سوی آسمان نگاه کرد و گفت: «پدر، وقت موعود فرا رسیده است. بزرگی و جلال پسر تو آشکار کن تا او نیز جلال و بزرگی را به تو بازگرداند. 2 زیرا تو اختیار زندگی تمام مردم دنیا را به دست او سپرده‌ای؛ و او به آن عده‌ای که به او عطا کرده‌ای، زندگی جاوید می‌بخشد. (aiōnios g166) 3 و حیات جاویدان این است که تو را که یگانه خدای راستین هستی، و عیسی مسیح را که فرستاده‌ای، بشناسند. (aiōnios g166) 4 «بر روی زمین آنچه را که به من محول کرده بودی، انجام دادم تا باعث بزرگی و جلال تو شوم. 5 و حال، ای پدر، مرا در حضور خود جلال بده، با همان جلالی که پیش از آفرینش جهان نزد تو داشتم. 6 «من تو را به کسانی که به من بخشیدی،

پس از پایان دعا، عیسی با شاگردانش به باغی از درختان زیتون واقع در آن سوی دره قدرون رفت. 2 یهودای خائن نیز آن محل را می‌شناخت، زیرا عیسی و شاگردانش بارها در آنجا گرد آمده بودند.

3 پس یهودا به همراه سربازان و محافظین مخصوص معبد که کاهنان اعظم و فریسیان در اختیارش گذاشته بودند، با اسلحه و مشعلها و چراغها وارد باغ شدند. 4 عیسی با اینکه می‌دانست چه در انتظار اوست، جلو رفت و از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟»

5 جواب دادند: «عیسای ناصری را!» عیسی فرمود: «من خودم هستم!» وقتی عیسی این را می‌گفت یهودا نیز آنجا ایستاده بود. 6 به محض اینکه گفت من خودم هستم، همه عقب‌عقب رفتند و بر زمین افتادند. 7 عیسی باز از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» باز جواب دادند: «عیسای ناصری را.» 8 فرمود: «من که گفتم خودم هستم. اگر مرا می‌خواهید، بگذارید اینها بروند.» 9 او چنین کرد تا آنچه قبلاً گفته بود به انجام برسد که: «هیچ‌یک از کسانی را که به من بخشیدی، از دست ندادم.» 10 در همین وقت، شمعون پطرس شمشیر خود را کشید و گوش راست خادم کاهن اعظم را برید. نام آن خادم مالخوس بود. 11 عیسی به پطرس فرمود: «شمشیرت را غلاف کن. آیا جامی را که پدرم به من داده است، نباید بنوشم؟»

12 آنگاه سربازان و فرماندهان و محافظین معبد یهود عیسی را گرفتند و دستهای او را بستند، 13 و او را نخست نزد حنا، پدرزن قیافا که در آن سال کاهن اعظم بود، بردند. 14 قیافا همان است که به سران قوم یهود گفته بود که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد. 15 شمعون پطرس و نیز یک شاگرد دیگر، عیسی را دنبال کردند. آن شاگرد چون با کاهن اعظم آشنا بود، توانست به‌همراه عیسی داخل خانه کاهن اعظم شود. 16 ولی پطرس پشت در ماند، تا اینکه آن شاگرد دیگر آمد و با کنیزی که دربان آنجا بود، گفتگو کرد و پطرس را با خود به داخل خانه برد. 17 آن کنیز از پطرس پرسید: «آیا تو از شاگردان عیسی هستی؟» جواب داد: «نه، نیستم.» 18 بیرون، هوا سرد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن جمع شدند. پطرس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند. 19 در داخل، کاهن اعظم، از عیسی درباره شاگردان و تعالیم او سؤالاتی کرد. 20 عیسی جواب داد: «همه می‌دانند من چه تعلیمی می‌دهم.

من آشکارا در کنیسه‌ها و در معبد موعظه کرده‌ام؛ تمام سران قوم یهود سخنان مرا شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفته‌ام. 21 چرا این سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی بپرس که سخنانم را شنیده‌اند. آنان خوب می‌دانند من چه گفته‌ام.» 22 وقتی این را گفت، یکی از نگهبانان معبد که آنجا ایستاده بود، به عیسی سیلی زد و گفت: «به کاهن اعظم اینطور جواب می‌دهی؟» 23 عیسی جواب داد: «اگر سختی ناراست گفتم، آن را ثابت کن. ولی اگر سختم راست است، چرا سیلی می‌زنی؟» 24 سپس حنا عیسی را دست بسته، نزد قیافا فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. 25 در حالی که شمعون پطرس در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد، یک نفر دیگر از

آنگاه به دستور پیلاتس، عیسی را شلاق زدند. 2 سپس سربازان از خار تاجی ساختند و بر سر او گذاشتند و ردایی ارغوانی به او پوشاندند، 3 و او را مسخره کرده، می‌گفتند: «زنده باد پادشاه یهود!» و به او سیلی می‌زدند. 4 پیلاتس باز بیرون رفت و به یهودیان گفت: «اینک او را نزد شما می‌آورم؛ ولی بدانید که او بی‌تقصیر است.» 5 آنگاه عیسی با تاج خار و لباس بلند ارغوانی بیرون آمد. پیلاتس به مردم گفت: «ببینید، این همان شخص است.» 6 به محض اینکه چشم کاهنان اعظم و محافظین مخصوص معبد به عیسی افتاد، فریاد زدند: «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» پیلاتس

گفت: «شما خودتان او را ببرید و مصلوب کنید. من که دلیلی برای آن شاگرد نیز فرمود: «او مادر تو باشد.» از آن روز به بعد، آن شاگرد محکوم کردن او نیافته‌ام.» 7 سران یهود جواب دادند: «مطابق مادر عیسی را به خانه خود برد. 28 عیسی می‌دانست که دیگر همه شریعت ما، او باید کشته شود، چون ادعا می‌کند که پسر خداست.» چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتب مقدس 8 وقتی پیلاتس این را شنید بیشتر وحشت کرد. 9 پس دوباره عیسی عمل کرده باشد، فرمود: «تشنه‌ام.» 29 در آنجا یک کوزه شراب را به داخل کاخ خود برد و از او پرسید: «تو اهل کجایی!» ولی تشنه بود. پس اسفنجی در آن فرو کردند و بر سر نی گذاشتند و عیسی به او جوابی نداد. 10 پیلاتس گفت: «چرا جواب نمی‌دهی؟ جلوی دهان او بردند. 30 وقتی عیسی چشید، فرمود: «تمام شد!» و مگر متوجه نیستی که قدرت آن را دارم که آزادت سازم یا مصلوبت سر خود را پایین انداخت و روح خود را تسلیم کرد. 31 سران قوم کتم؟» 11 عیسی فرمود: «اگر خدا این قدرت را به تو نمی‌داد، با یهود نمی‌خواستند جسدها فرای آن روز که شَبَات و روز اول عید من هیچ کاری نمی‌توانستی بکنی. ولی گناه کسانی که مرا پیش بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاتس خواهش کردند که دستور تو آورند، سنگینتر از گناه توست.» 12 پیلاتس خیلی تلاش کرد بدهد ساق پاهای ایشان را بشکنند تا زودتر بمیرند و جسدشان را از تا عیسی را آزاد سازد، ولی سران یهود به او گفتند: «این شخص بالای دار پایین بیاورند. 32 پس سران آمدند و ساق پاهای آن دو یاغی است، چون ادعای پادشاهی می‌کند. پس اگر آزادش کنی، نفر را که همراه عیسی مصلوب شده بودند، شکستند. 33 ولی معلوم می‌شود مطیع قیصر نیستی.» 13 با شنیدن این سخن، پیلاتس وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را عیسی را بیرون آورد و خود بر مسند داوری نشست، در مکانی که به نشکستند. 34 با این حال، یکی از سران نیزه خود را به پهلوی «سنگفرش» معروف بود و به زبان عبرانیان «جَبَّانَا» خوانده می‌شد. عیسی فرو کرد، که بلافاصله خون و آب از آن خارج شد. 35 کسی 14 آن روز، روز «آبادگی» برای عید پَسَح بود، و ظهر هم نزدیک که این وقایع را دید، بر آنها شهادت داده است، و شهادت او راست می‌شد. پیلاتس به یهودیان گفت: «این هم پادشاهتان!» 15 مردم فریاد زدند: «نابودش کن، نابودش کن! مصلوبش کن!» پیلاتس می‌دهد تا شما نیز ایمان بیاورید. 36 این امر رخ داد تا نوشته کتب گفت: «می‌خواهید پادشاهتان را اعدام کتم؟» کاهنان اعظم فریاد مقدس جامه عمل بپوشد که می‌فرماید: «هیچ‌یک از استخوانهای زدند: «غیر از قیصر، پادشاه دیگری نداریم.» 16 پس پیلاتس عیسی او شکسته نخواهد شد.» 37 و در بخشی دیگر نیز آمده که «به را در اختیار ایشان گذاشت تا بُرده، مصلوبش کنند. سران عیسی را تماشا کسی خواهند نشست که به او نیزه زدند.» 38 ساعتی بعد، تحویل گرفتند 17 و صلیب را بر دوشش گذاشته، او را از شهر بیرون یکی از بزرگان یهود، به نام یوسف که اهل رامه بود و از ترس سران بردند تا به محلی به نام جیمحه رسیدند که به زبان عبرانیان جُلَجَنا قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با بی‌باکی به حضور پیلاتس خوانده می‌شود. 18 در آنجا او را با دو نفر دیگر، در دو طرف او رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد مصلوب کردند، و عیسی در وسط آن دو قرار گرفت. 19 پیلاتس و به خاک بسپارد. پیلاتس به او اجازه داد و او نیز پیکر عیسی را دستور داد در بالای صلیب او نوشته‌ای نصب کنند که روی آن نوشته پایین آورد و با خود برد. 39 به‌همراه او، نیکودیموس هم که یک شب شده بود: «عیسی ناصری، پادشاه یهود.» 20 بسیاری از یهودیان آن نزد عیسی آمده بود، حدود سی کیلو مواد مُعَطَّر که از مُر و چوب عود نوشته را خواندند، زیرا مکانی که عیسی در آن مصلوب شده بود، تهیه شده بود، برای مراسم تدفین آورد. 40 ایشان جسد عیسی را نزدیک شهر بود، و این نوشته هم به زبانهای آرامی، لاتینی (یعنی گرفتند و آن را به رسم تدفین یهود با عطریات در کفن پیچیدند. 41 رومی باستان) و یونانی بود. 21 پس، سران کاهنان به پیلاتس گفتند: در نزدیکی محل اعدام، باغ کوچکی بود و مقبره‌ای نو در آن قرار داشت که به جای «پادشاه یهود» بنویسید: «او گفت داشت که تا آن زمان، جسدی در آن گذاشته نشده بود. 42 پس که من پادشاه یهود هستم.» 22 پیلاتس جواب داد: «آنچه نوشتم، چون روز تدارک برای پَسَح یهود در پیش بود و قبر در همان نزدیکی نوشتم. 23 وقتی سران عیسی را مصلوب کردند، لباسهای او قرار داشت، جسد عیسی را همان جا دفن کردند.

20 روز یکشنبه، صبح زود، وقتی هوا هنوز تاریک بود، مریم یکدیگر گفتند: «حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازیم تا ببینیم به که می‌رسد.» و این مطابق پیشگویی کتب مقدس بود که می‌فرماید: «لباسهای ما میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه انداختند.» پس سران نیز چنین کردند. 25 در پای صلیب، مریم مادر عیسی، خاله عیسی، مریم زن کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. 26 وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: «این پسر تو باشد.» 27 و به داخل نگاه کرد و کفن کتانی را دید که در آنجا قرار داشت، اما

داخل نشد. 6 سپس شمعون پطرس رسید و داخل مقبره شد. او نیز و بیش از این بی ایمان مباحث. بلکه ایمان داشته باش!» 28 توما فقط کفن خالی را دید، 7 و متوجه شد که پارچه‌ای که به سر و گفت: «ای خداوند من، و ای خدای من.» 29 عیسی به او فرمود: صورت عیسی پیچیده بودند، همان‌طور پیچیده و جدا از کفن مانده بود. 8 آنگاه آن شاگرد نیز داخل مقبره شد و دید و ایمان آورد که که ندیده به من ایمان می‌آوردند.» 30 شاگردان عیسی معجزات عیسی زنده شده است! 9 چون تا آن هنگام هنوز به این حقیقت پی نبرده بودند که کتب مقدس می‌فرماید که او باید زنده شود. 10 پس به خانه رفتند. 11 ولی مریم مجدلیه به مقبره برگشته بود و حیران ایستاده، گریه می‌کرد. همچنانکه اشک می‌ریخت، خم شد و داخل مقبره را نگاه کرد. 12 در همان هنگام، دو فرشته را دید با جامه‌های سفید، که در جایی نشسته بودند که پیکر عیسی گذاشته شده بود، یکی نزدیک سر و دیگری نزدیک پاها. 13 فرشته‌ها از مریم پرسیدند: «چرا گریه می‌کنی؟» جواب داد: «پیکر سرورم را برده‌اند و نمی‌دانم کجا گذاشته‌اند.» 14 ناگاه مریم احساس کرد کسی پشت سر او ایستاده است. برگشت و نگاه کرد. عیسی خودش بود. ولی مریم او را نشناخت. 15 عیسی از مریم پرسید: «چرا گریه می‌کنی؟ به دنبال چه کسی می‌گردی؟» مریم به گمان اینکه باغبان است، به او گفت: «سرورم، اگر تو او را برده‌ای، بگو کجا گذاشته‌ای تا بروم او را بردارم.» 16 عیسی گفت: «مریم!» مریم به طرف او برگشت و با شادی فریاد زد: «زبونی!» (که به زبان عبرانیان یعنی «استاد»). 17

عیسی فرمود: «به من دست زن، چون هنوز نزد پدرم بالا نرفته‌ام. ولی برو و برادرانم را پیدا کن و به ایشان بگو که من نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما بالا می‌روم.» 18 مریم شاگردان را پیدا کرد و به ایشان گفت: «خداوند زنده شده است! من خودم او را دیدم!» و پیغام او را به ایشان داد. 19 غروب همان روز، شاگردان دور هم جمع شدند و از ترس سران قوم یهود، درها را از پشت بستند. ولی ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاده است. عیسی فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» 20 و زخم دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد تا او را بشناسند. وقتی خداوند خود را دیدند، بی‌اندازه شاد شدند. 21 عیسی باز به ایشان فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد. همچنانکه پدر مرا به این جهان فرستاد، من نیز شما را به میان مردم می‌فرستم.» 22 آنگاه به ایشان دمید و فرمود: «روح القدس را بیاپید. 23 هرگاه گناهان کسی را ببخشید، بخشیده می‌شود، و هرگاه نبخشید، بخشیده نمی‌شود.» 24 توما معروف به «دوقلو» که یکی از دوازده شاگرد مسیح بود، آن شب در آن جمع نبود. 25 پس، وقتی به او گفتند که خداوند را دیده‌اند، جواب داد: «من که باور نمی‌کنم. تا خودم زخم میخهای صلیب را در دستهای او نبینم و انگشتانم را در آنها نگذارم و به پهلوی زخمی‌اش دست نزنم، باور نمی‌کنم که او زنده شده است.» 26 یک هفته بعد، باز شاگردان دور هم جمع شدند. این بار توما نیز با ایشان بود. باز هم درها بسته بود که ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاد و فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» 27 عیسی رو به توما کرد و فرمود: «انگشتت را در زخم دستهایم بگذار. دست به پهلویم بزن

می‌داری؟» پطرس رنجیده‌خاطر شد که عیسی برای بار سوم از او پرسید که «آیا مرا دوست می‌داری؟» پس گفت: «سرورم، شما از همه چیز آگاهید. می‌دانید که دوستان دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به بره‌های کوچک من خوراک بده. **18** واقعیت این است که وقتی جوان بودی هر کاری می‌خواستی می‌توانستی بکنی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی، ولی وقتی پیر شوی، دیگران دستت را می‌گیرند و به این طرف و آن طرف می‌کشند، و جایی می‌برند که نمی‌خواهی بروی.» **19** این را فرمود تا پطرس بداند که با چه نوع مرگی خواهد مرد و خدا را جلال خواهد داد. بعد عیسی به او فرمود: «حالا به دنبال من بیا.» **20** پطرس برگشت و دید شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت به دنبالشان می‌آید، یعنی همان کسی که سر شام، کنار عیسی تکیه زده، از او پرسیده بود: «استاد، کدام یک از ما به شما خیانت می‌کنیم؟» **21** پطرس از عیسی پرسید: «سرورم، بر سر او چه خواهد آمد؟» **22** عیسی جواب داد: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد؟ تو دنبال من بیا.» **23** پس این خبر در میان برادران پیچید که آن شاگرد محبوب نخواهد مرد. در صورتی که عیسی هرگز چنین چیزی نگفت، او فقط فرمود: «اگر بخواهم او بماند تا بازگردم، چه ربطی به تو دارد.» **24** آن شاگرد تمام این چیزها را دید و اینجا نوشت؛ و ما همه می‌دانیم که این نوشته‌ها عین حقیقت است. **25** من گمان می‌کنم اگر تمام رویدادهای زندگی عیسی در کتابها نوشته می‌شد، دنیا گنجایش آن کتابها را نمی‌داشت!

دو پاره شد و تمام روده‌هایش بیرون ریخت. 19 خبر مرگ او فوری در اورشلیم پیچید و مردم اسم آن زمین را "حَقْل دَما"، یعنی زمین خون گذاشتند. «پطرس ادامه داد و گفت: 20 «در این مورد در کتاب مزامیر نوشته شده است: "ای کاش خانه‌اش خراب گردد و کسی در آن ساکن نشود." و باز می‌فرماید: "مقام او را به دیگری بدهند." 21 «پس حال، باید یک نفر دیگر را انتخاب کنیم که در تمام مدتی که خداوند عیسی در میان ما زندگی می‌کرد، با ما بوده باشد، 22 یعنی از زمانی که یحیی مردم را تعمید می‌داد، تا زمانی که عیسی از میان ما به بالا برده شد. زیرا یکی از این افراد باید با ما شاهد بر رستاخیز او باشد.» 23 حاضرین دو نفر را معرفی کردند، یکی «یوسف برسابا» که به او یوستوس نیز می‌گفتند، و دیگری «متیاس». 24 آنگاه دعا کرده، گفتند: «خداوند، تو از قلب همه باخبری. به ما نشان بده کدام یک از این دو نفر را انتخاب کرده‌ای 25 تا رسول تو و جانشین یهودای خائن باشد که به سزای عمل خود رسید.» 26 پس ایشان قرعه انداختند و متیاس انتخاب شد و به جمع آن یازده رسول پیوست.

هنگامی که روز پنتیکاست فرا رسید، همه با هم در یک جا جمع بودند. 2 ناگهان صدایی شبیه صدای وزش باد شدید از آسمان آمد و خانه‌ای را که در آن جمع بودند، پر کرد. 3 سپس چیزی شبیه زبانه‌های آتش ظاهر شده، تقسیم شد و بر سر هر یک از ایشان قرار گرفت. 4 آنگاه همه از روح‌القدس پر شدند و برای اولین بار شروع به سخن گفتن به زبانهای کردند که با آنها آشنایی نداشتند، زیرا روح خدا این قدرت را به ایشان بخشیده بود. 5 آن روزها، یهودیان دیندار برای مراسم عید از تمام سرزمینها به اورشلیم آمده بودند. 6 پس وقتی صدا از آن خانه به گوش رسید، گروهی با سرعت آمدند تا ببینند چه شده است. وقتی شنیدند شاگردان عیسی به زبان ایشان سخن می‌گویند، مات و مبهوت ماندند! 7 آنان با تعجب به یکدیگر می‌گفتند: «این چگونه ممکن است؟ با اینکه این اشخاص از اهالی جلیل هستند، 8 ولی به زبانهای محلی ما سخن می‌گویند، به زبان همان سرزمینهایی که ما در آنجا به دنیا آمده‌ایم! 9 ما که از پارت‌ها، مادها، ایلامی‌ها، اهالی بین‌النهرین، یهودیه، کپدوکیه، پونتوس، آسیا، فریجیه و پمفلیه، مصر، قسمت قیروانی زبان لیبی، 11 کریت و عربستان هستیم، و حتی کسانی که از روم آمده‌اند هم یهودی و هم آثانی که یهودی شده‌اند، همگی می‌شنویم که این اشخاص به زبان خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند!» 12 همه در حالی که مبهوت بودند، از یکدیگر می‌پرسیدند: «این چه واقعه‌ای است؟» 13 بعضی نیز مسخره کرده، می‌گفتند: «اینها مست هستند!» 14 آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر از جا برخاست و با صدای بلند به ایشان گفت: «ای اهالی اورشلیم، ای زائرینی که در این شهر به سر می‌برید، گوش کنید! 15 اینها برخلاف آنچه شما فکر می‌کنید مست نیستند. چون اکنون ساعت نه صبح است و هنگام شرباخواری

در کتاب نخست خود، ای توفیلوس، به شرح کامل زندگی و تعلیم عیسی پرداختم و نوشتم که او چگونه، 2 پس از آنکه احکام خود را توسط روح‌القدس به رسولان برگزیده خود داد، به آسمان بالا رفت. 3 او در مدت چهل روز پس از مرگ خود، بارها خود را زنده به رسولان ظاهر ساخت و به طرق گوناگون به ایشان ثابت کرد که واقعاً زنده شده است. در این فرصتها، او درباره ملکوت خدا با ایشان سخن می‌گفت. 4 در یکی از این دیدارها بود که عیسی به ایشان گفت: «از شهر اورشلیم بیرون نروید بلکه منتظر روح‌القدس باشید زیرا او همان هدیه‌ای است که پدرم وعده‌اش را داده و من نیز درباره‌اش با شما سخن گفتم. 5 «یحیی شما را با آب تعمید داد ولی تا چند روز دیگر شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت.» 6 هنگامی که عیسی با شاگردان بود آنان از او پرسیدند: «خداوند، آیا در همین زمان است که حکومت از دست رفته اسرائیل را باز برقرار خواهی کرد؟» 7 جواب داد: «این زمانها را پدرم، خدا، تعیین می‌کند و دانستن آنها کار شما نیست. 8 ولی آنچه لازم است بدانید این است که وقتی روح‌القدس بر شما نازل شود، قدرت خواهید یافت تا در اورشلیم، در سراسر یهودیه، سامره، و تا دورترین نقاط جهان درباره من شهادت دهید.» 9 پس از آنکه عیسی این سخنان را به پایان رساند، در مقابل چشمان ایشان، به سوی آسمان بالا برده شد و ابری او را از نظر ایشان پنهان ساخت. 10 ایشان هنوز برای دیدن او به آسمان خیره بودند که ناگهان متوجه شدند دو مرد سفیدپوش در میانشان ایستاده‌اند 11 و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به آسمان خیره شده‌اید؟ همین عیسی که از شما گرفته و به آسمان برده شد، روزی نیز باز خواهد گشت، به همین شکل که دیدید به آسمان رفت.» 12 این رویداد تاریخی بر روی کوه زیتون واقع شد که با اورشلیم در حدود یک کیلومتر فاصله داشت. پس، از آنجا به شهر بازگشتند. 13 چون رسیدند، به بالاخانه منزلی رفتند که در آن اقامت داشتند. نام آنانی که حضور داشتند، از این قرار است: پطرس، یوحنا، یعقوب، آندریاس، فیلیپ، توما، برتولما، متی، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (عضو حزب فداییان)، یهودا (پسر یعقوب). 14 ایشان به‌طور مرتب با هم گرد می‌آمدند و در دعا متحد می‌شدند، به‌همراه مریم، مادر عیسی، و چند زن دیگر، و برادران عیسی. 15 در یکی از آن روزها که در حدود صد و بیست نفر حاضر بودند، پطرس برخاست و به ایشان گفت: 16 «برادران، لازم بود پیشگویی کتب مقدس درباره یهودا عملی شود که اشخاص شریر را راهنمایی کرد تا عیسی را بگیرند، زیرا مدتها قبل از آن، داوود نبی خیانت یهودا را با الهام از روح‌القدس پیشگویی کرده بود. 17 یهودا یکی از ما بود. او را نیز عیسی مسیح انتخاب کرده بود تا مانند ما رسول خدا باشد. 18 ولی با پولی که بابت خیانت خود گرفت، مزه‌های خرید، و در همان جا با سر سقوط کرد، و از میان

و مستی نیست! 16 آنچه امروز صبح شاهد آن هستید، یوئیل نبی چنین پیشگویی کرده بود: 17 «خدا می‌فرماید: در روزهای آخر، عیسی مسیح تعمید بگیرد تا خدا گناهان را ببخشد. آنگاه خدا به روح خود را بر همهٔ مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد، جوانان شما رؤیاها و پیران شما خوابها خواهند دید. 18 در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزانم خواهم ریخت و به فرزندان شما و همچنین به کسانی که در سزمینهای دور هستند، ایشان نبوت خواهند کرد. 19 بالا، در آسمان، عجایب و پاین، بر وعده داده که روح‌القدس را عطا فرماید.» 40 سپس پطرس به تفصیل زمین، آیات به ظهور خواهم آورد، از خون و آتش و بخار. 20 پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و پرشکوه خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهد شد 21 اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت.» 22 «حال، ای مردان اسرائیلی به من گوش دهید! همان‌طور که خود نیز می‌دانید، خدا به‌وسیلهٔ عیسی ناصری معجزات عجیب ظاهر کرد تا به همه ثابت کند که عیسی از جانب او آمده است. 23 از سوی دیگر، خدا مطابق اراده و نقشه‌ای که از پیش تعیین فرموده بود، به شما اجازه داد تا به دست اجنبی‌های بی‌دین، عیسی را بر صلیب کشیده، بکشید. 24 ولی خدا او را دوباره زنده ساخت و از قدرت مرگ رهایی داد، زیرا مرگ نمی‌توانست چنین کسی را در چنگ خود اسیر نگه دارد. 25 «زیرا داوود نبی می‌فرماید: «خداوند را همیشه پیش روی خود دیده‌ام. او در کنار من است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بلرزاند. 26 پس دلم شاد است و زبانم در وجد؛ بدنم نیز در امید و ساکن است. 27 زیرا تو جان مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و نخواهی گذاشت قدُوس تو در قبر پیوست. (Hadēs g86) 28 تو

راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز می‌کند.» 29 «برادران عزیز، کمی فکر کنید! این سخنان را جدّ ما داوود دربارهٔ خودش نگفت زیرا او مرد، دفن شد و قبرش نیز هنوز همین‌جا در میان ماست. 30 ولی چون نبی بود، می‌دانست خدا قول داده و قسم خورده است که از نسل او، مسیح را بر تخت سلطنت او بنشانند. 31 داوود به آیندهٔ دور نگاه می‌کرد و زنده شدن مسیح را می‌دید و می‌گفت که خدا جان او را در چنگال مرگ رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت بدنش در قبر پیوست. (Hadēs g86) 32 داوود در واقع دربارهٔ عیسی پیشگویی می‌کرد و همهٔ ما با چشمان خود دیدیم که خدا عیسی را زنده ساخت. 33 «او اکنون در آسمان، بر عالی‌ترین جایگاه افتخار در کنار خدا نشسته است و روح‌القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را به پیروان خود عطا فرموده است، که امروز شما نتیجه‌اش را می‌بینید و می‌شنوید. 34 «زیرا داوود خودش هرگز به آسمان بالا نرفت. با این حال، گفت: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین 35 تا دشمنان را به زیر پایت بيفکنم.» 36 «از این جهت، من امروز به وضوح و روشنی به همهٔ شما هموطنان اسرائیلی‌ام می‌گویم که خدا همین عیسی را که شما بر روی صلیب کشتید، به‌عنوان خداوند و مسیح تعیین فرموده است!» 37 سخنان پطرس مردم را سخت تحت تأثیر قرار داد. بنابراین، به او و به سایر رسولان گفتند: «برادران، اکنون باید چه کنیم؟» 38 پطرس جواب داد: «هر یک از

آنگاه با احترام ایستادند و با حیرت به این واقعه عجیب خیره شدند. تعداد ایمانداران به حدود پنج هزار رسید! 5 روز بعد، بزرگان و مشایخ 12 پطرس از این فرصت استفاده کرد و به گروهی که در آنجا گرد و علمای دین در اورشلیم تشکیل جلسه دادند. 6 ختا کاهن اعظم با آمده بودند گفت: «ای مردان اسرائیلی، چرا اینقدر تعجب کرده‌اید؟ قیفا، یوحنا، اسکندر و سایر بستگانش نیز حضور داشتند. 7 آنگاه چرا اینچنین به ما خیره شده‌اید؟ مگر خیال می‌کنید که ما با قدرت و پطرس و یوحنا را آوردند و از ایشان پرسیدند: «این کار را به چه دینداری خودمان این شخص را شفا داده‌ایم؟ 13 خدای ابراهیم، قدرت و به چه نامی انجام داده‌اید؟» 8 پطرس که بر از روح القدس اسحاق، یعقوب که خدای اجداد ماست با این معجزه، خدمتگزار بود، به ایشان گفت: «ای بزرگان قوم و مشایخ، 9 اگر منظورتان این خود عیسی را سرافراز کرده است. منظوری همان عیسی است که شما کار خیری است که در حق این شخص لنگ کرده‌ایم و می‌پرسید که تسلیمش کردید و در حضور پیلاتس انکارش نمودید، در صورتی که چگونه شفا پیدا کرده است، 10 اجازه دهید صریحاً به همه شما پیلاتس می‌خواست او را آزاد سازد. 14 بله، شما نخواستید او آزاد شود، بلکه آن مرد پاک و مقدس را رد کردید، و اصرار داشتید به ناصری و با قدرت او انجام داده‌ایم، یعنی همان کسی که شما بر جای او یک قاتل آزاد شود. 15 شما سرچشمه حیات را کشتید، ولی خدا او را زنده کرد. من و یوحنا شاهد این واقعه هستیم چون بعد از مرد الان صحیح و سالم اینجا ایستاده است. 11 چون بنا به گفته آنکه او را کشتید، ما او را زنده دیدیم! 16 «شما خود می‌دانید که کتب مقدس، عیسی همان سنگی است که شما معمارها رد کردید، این مرد فقیر قبلاً لنگ بود. اما اکنون، نام عیسی او را شفا داده است. کسی نیست که بتواند ما را رستگار سازد! چون در زیر آسمان، نام 17 «برادران عزیز، در ضمن این را نیز می‌دانم که رفتار شما و سران قوم شما از روی نادانی بود. 18 از طرف دیگر، دست خدا هم در این کار بود، زیرا مطابق پیشگویی‌های همه انبیا، مسیح می‌بایست بر مات و مهیوت مانند، خصوصاً که می‌دیدند افرادی عادی و بدون روی صلیب برای آموزش گناهان ما جان خود را فدا می‌کرد. 19 تحصیلات مذهبی هستند. همچنین پی بردند که ایشان از پیروان پس، توبه کنید، از گناهانتان دست بکشید و به سوی خدا بازگردید تا گناهانتان پاک شود و دوران آسودگی و خرمی از جانب خداوند فرا برسد. 20 و عیسی را، که همانا مسیح شماست، بار دیگر بفروستند. 21 چون همان‌طور که خدا از زمانهای قدیم به زبان انبیای مقدس خود فرموده بود، او باید در آسمان بماند، تا زمانی فرا برسد که خدا همه چیز را احیا کند و به حالت اول برگرداند. 22 (aiōn g165)

موسی نیز فرمود: «خداوند خدای شما، از میان برادران شما، پیامبری مانند من برپايتن خواهد فرستاد. به هر چه او می‌گوید، باید با دقت گوش کنید؛ 23 هر که به او گوش ندهد، از میان قوم منقطع خواهد شد. 24 «سموئیل و تمام پیامبران بعد از او، واقعه امروز را پیشگویی کردند. 25 شما فرزندان همان پیامبران هستید و خدا به شما نیز مانند اجداداتان وعده داده است که تمام مردم روی زمین را به وسیله نسل ابراهیم برکت دهد. این همان وعده‌ای است که خدا به ابراهیم داد. 26 از این جهت خدا خدمتگزار خود را اول از همه نزد شما، ای بنی اسرائیل، فرستاد تا شما را از راههای گناه‌آلودتان بازگرداند و به این وسیله به شما برکت دهد.»

4 ایشان هنوز مشغول گفتگو با مردم بودند که ناگهان کاهنان اعظم با سرنگه‌پا معبد و چند تن از فرقه صدفی‌ها بر ایشان تاختند. 2 ایشان از اینکه پطرس و یوحنا درباره زنده شدن عیسی با مردم سخن می‌گفتند، بسیار مضطرب و پزیشان شده بودند. 3 پس آنان را گرفتند و چون عصر بود تا روز بعد زندانی کردند. 4 اما بسیاری از کسانی که پیام ایشان را شنیده بودند، ایمان آوردند و به این ترتیب می‌چینند؟ 26 پادشاهان جهان صف‌آرایی کرده‌اند و رهبران ممالک با

هم جمع شده‌اند بر ضد خداوند و مسیح او. «27» «این درست همه مؤمنین به‌طور مرتب برای دعا در معبد، در قسمتی به نام ایوان همان چیزی است که در این شهر رخ داد، زیرا هیروдіس پادشاه، و سلیمان جمع می‌شدند. 13 اما دیگر هیچ کس جرأت نمی‌کرد به پونتیوس پیلاطس فرماندار، و غیریهودیان، با قوم اسرائیل، ضد عیسی ایشان ملحق شود، گرچه احترام زیادی برای ایشان قائل بودند. 14 با مسیح، خدمتگذار مقدس تو هم‌دست شدند، 28 تا کاری را انجام این حال، مردان و زنان بیشتر و بیشتری به خداوند ایمان می‌آوردند دهند که قدرت و اراده تو از پیش مقدر کرده بود. 29 و حال، ای و به او می‌پیوستند. 15 در نتیجه کار رسولان، مردم بیماران خود خداوند، به تهدیدهای ایشان گوش کن و به ما خدمتگزاران خود را بر روی تخت و تشک به کوچ‌ها می‌آوردند تا وقتی پطرس از جرأت بده تا پیام تو را به مردم برسانیم. 30 قدرت شفا بخش خود را آنجا رد می‌شود، دست کم سایه او بر بعضی از ایشان بیفتد! 16 نیز به ما عطا فرما تا به وسیله نام خدمتگذار مقدس تو عیسی، معجزات مردم حتی از اطراف اورشلیم می‌آمدند و دیوزگان و بیماران خود بزرگ و کارهای عجیب انجام دهیم.» 31 پس از این دعا، خانه‌ای را می‌آوردند و همه شفا می‌یافتند. 17 پس، کاهن اعظم و همه که در آن بودند به لرزه درآمد و همه از روح القدس پر شدند و پیام دستیارانش که از فرقه صدوق‌ها بودند، از حسد به جوش آمدند، خدا را با جرأت به مردم رساندند. 32 تمام ایمانداران با هم یکدل و 18 و رسولان را گرفتند و به زندان انداختند. 19 ولی همان شب یکرأی بودند، و کسی دارایی خود را از آن خود نمی‌دانست، چون هر فرشته خداوند آمده، درهای زندان را باز کرد و آنان را بیرون آورد و به چه را که داشتند، با هم قسمت می‌کردند. 33 رسولان درباره زنده ایشان گفت: 20 «بروید و در صحن معبد بایستید و پیام کامل این شدن عیسی خداوند با قدرتی عظیم شهادت می‌دادند، و فیض خدا حیات را به ایشان بیان کنید!» 21 پس صبح زود به معبد رفتند و نیرومندان در ایشان عمل می‌کرد. 34 کسی نیز محتاج نبود، چون مشغول موعظه شدند! کاهن اعظم و همکارانش به معبد آمدند و از هر کس زمین یا خانه‌ای داشت، می‌فروخت و پولش را 35 به رسولان تمام اعضای شورای یهود و مشایخ اسرائیل دعوت کردند تا جلسه‌ای می‌داد تا بین نیازمندان تقسیم کنند. 36 برای مثال، شخصی بود به نام یوسف که رسولان او را برنابا یعنی «مُشوق» لقب داده بودند! او محاکمه کنند. 22 اما وقتی مأموران به زندان رفتند، کسی را در از قبیله لاوی و اهل قبرس بود. 37 او مزرعه خود را فروخت و پولش را آنجا نیافتند. پس بازگشتند و گزارش داده، گفتند: 23 «درهای آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت.

5 شخصی نیز بود به نام حنانيا، با همسرش سفیره، که زمینی را فروخت، 2 ولی فقط قسمتی از مبلغ آن را نزد رسولان آورد و ادعا کرد که تمام مبلغ را آورده، و بقیه را برای خود نگاه داشت. زن او نیز از حيله او باخبر بود. 3 پطرس گفت: «حنانيا، شیطان قلب تو را از طمع پر کرده است. وقتی گفتی این تمام قیمت زمین است، در واقع به روح القدس دروغ گفتی. 4 زمین مال خودت بود که بفروشی یا نفروشی. بعد از فروش هم دست خودت بود که چقدر بدهی یا ندهی. چرا این کار را کردی؟ تو به ما دروغ گفتی، بلکه به خدا دروغ گفتی.» 5 به محض اینکه حنانيا این سخن را شنید، بر زمین افتاد و جابه‌جا مرد! همه وحشت کردند! 6 پس جوانان آمدند، او را در کفن پیچیدند و به خاک سپردند. 7 حدود سه ساعت بعد، همسر او بی‌خبر از مرگ شوهرش آمد. 8 پطرس از او پرسید: «آیا شما زمینتان را به همین قیمت فروختید؟» گفت: «بلی، به همین قیمت.» 9 پطرس گفت: «شما چرا با هم هم‌دست شدید تا روح خدا را امتحان کنید؟ جوانانی که شوهرت را بردند و به خاک سپردند، تازه برگشته‌اند. پس تو را نیز خواهند برد.» 10 بلافاصله آن زن نیز پیش پای پطرس بر زمین افتاد و جان داد. وقتی جوانان رسیدند، دیدند که او هم مرده است. پس، جنازه او را نیز بردند و در کنار شوهرش به خاک سپردند. 11 در نتیجه، ترس عظیمی کلیسا و تمام کسانی را که این واقعه را می‌شنیدند فرا گرفت. 12 رسولان نشانه‌های معجزه‌آسا و عجایب بسیاری به‌عمل می‌آوردند. و مسائل دینی خیره بود و هم در نظر مردم محترم، برخاست و خواهش

کرد که رسولان را چند لحظه بیرون ببرند. **35** سپس به همکاران به چند نفر رشوه دادند تا بگویند ما شنیدیم که استیفان به موسی و خود گفت: «ای سران قوم اسرائیل، مواظب باشید چه تصمیمی به خدا کفر می‌گفت. **12** این تهمت به شدت مردم و مشایخ و درباره این اشخاص می‌گیرید. **36** چندی پیش، مردی به نام تئودا که ادعا می‌کرد شخص بزرگی است، نزدیک به چهارصد نفر را با خود همدست ساخت. او کشته شد و پیروانش نیز بی‌سر و صدا تار و مار شدند. **37** «پس از او، در زمان سرشماری، شخصی دیگر به نام یهودای جلیلی برخاست و عده‌ای مرید پیدا کرد. ولی او نیز کشته شد و مریدانش پراکنده شدند. **38** «پس به نظر من کاری به کار این اشخاص نداشته باشید. اگر آنچه می‌گویند و می‌کنند از خودشان است، طولی نمی‌کشد که خودبه‌خود از بین خواهد رفت. **39** اما

اگر از جانب خداست، نمی‌توانید آنها را از میان بردارید. مواظب باشید مبادا با خدا درافتاده باشید.» **40** اعضای شورا نصیحت او را قبول کردند، و رسولان را آورد، شلاق زدند و گفتند که دیگر درباره عیسی با کسی سخن نگویند. سپس ایشان را آزاد کردند. **41** رسولان از آنجا بیرون آمدند و شاد بودند که خدا ایشان را شایسته دانست که به خاطر نام او رنج بکشند و بی‌احترامی ببینند. **42** از آن پس هر روز در خانه‌ها کلام خدا را تعلیم می‌دادند و در معبد وعظ می‌کردند که عیسی همان مسیح است.

6 با افزایش تعداد ایمانداران، شکایتها در میان ایشان به وجود آمد. کسانی که یونانی زبان بودند، گله داشتند که میان بیهودزان ایشان و بیهودزان عبری زبان، تبعیض قائل می‌شوند و به اینان به اندازه آنان خوراک نمی‌دهند. **2** پس، آن دوازده رسول تمام ایمانداران را جمع کردند و گفتند: «ما باید وقت خود را صرف رساندن پیام خدا به مردم کنیم، نه صرف رساندن خوراک به این و آن. **3** پس برادران عزیز، از میان خود هفت نفر نیک‌نام که پر از روح‌القدس و حکمت باشند انتخاب کنید تا آنان را مسئول این کار کنیم. **4** ما نیز وقت خود را صرف دعا، موعظه و تعلیم خواهیم نمود.» **5** این پیشنهاد را همه پسندیدند و این اشخاص را انتخاب کردند: استیفان (مردی با ایمانی قوی و پر از روح‌القدس)، فیلیپ، پروخروس، نیکانور، تیمون، پرمناس و نیکلاوس اهل انطاکیه. نیکلاوس یک غریب‌پس بود که اول یهودی و بعد مسیحی شده بود. **6** این هفت نفر را به رسولان معرفی کردند و رسولان نیز برای ایشان دعا کرده، دست بر سرشان گذاشتند و برکتشان دادند. **7** پس پیام خدا همچنان در همه جا اعلام می‌شد و تعداد ایمانداران در شهر اورشلیم افزایش می‌یافت. حتی بسیاری از کاهنان یهودی نیز پیرو عیسی شدند. **8** استیفان نیز که مردی بسیار باایمان و پر از قدرت روح‌القدس بود، در میان مردم معجزات شگفت‌انگیز و نشانه‌های عظیم به عمل می‌آورد. **9** اما یک روز چند یهودی از کنیسه‌ای مشهور به «آزاد مردان» برای بحث و مجادله نزد استیفان آمدند. این عده از قیرون، اسکندریه مصر، قیلیقیه و آسیا آمده بودند. **10** ولی کسی نمی‌توانست در برابر حکمت و روحی که استیفان با آن سخن می‌گفت، مقاومت کند. **11** پس آنان

7 آنگاه کاهن اعظم از استیفان پرسید: «آیا این تهمت‌ها صحیح دارد؟» **2** استیفان گفت: «ای برادران و پدران گوش دهید. خدای پرشکوه و جلال، در بین‌النهرین بر جد ما ابراهیم ظاهر شد، پیش از آنکه او به حران کوچ کند. **3** خدا به او فرمود: ولایت، خانه پدری و خویشاوندان خود را رها کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت خواهم نمود، برو. **4** «پس ابراهیم از سرزمین کلدانیان بیرون آمد و به حران رفت و تا مرگ پدرش در آنجا ماند. سپس خدا او را به اینجا آورد، به سرزمینی که شما اکنون در آن زندگی می‌کنید. **5** ولی در آن زمان، حتی یک وجب از این زمین را به او نداد. اما به او قول داد که سرانجام تمام این سرزمین از آن او و نسل او خواهد شد، و این در حالی بود که ابراهیم هنوز صاحب فرزندی نشده بود. **6** از آن طرف دیگر، خدا به ابراهیم فرمود: «نسل تو مدت چهارصد سال در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار خواهند گرفت. **7** و همچنین فرمود: من آن قومی را که ایشان را اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و بعد قوم خود را به این سرزمین باز خواهم آورد تا مرا عبادت کنند.» **8** «در آن هنگام، خدا آیین ختنه را نیز به ابراهیم داد تا نشان عهد و پیمان بین نسل او و خدا باشد. پس اسحاق، پسر ابراهیم، وقتی هشت روزه بود، ختنه شد. اسحاق پدر یعقوب بود و یعقوب صاحب دوازده پسر شد که هر کدام سرسلسله یکی از قبیله‌های بنی‌اسرائیل شدند. **9** فرزندان یعقوب به یوسف حسد بردند و او را فروختند تا در مصر غلام شود. ولی خدا با یوسف بود، **10** و او را از تمام غمها و رنجهایش آزاد کرد و مورد لطف فرعون، پادشاه مصر قرار داد. خدا به یوسف حکمت فوق‌العاده‌ای عطا کرد، تا آنجا که فرعون او را نخست‌وزیر مصر و وزیر دربار خود ساخت. **11** «آنگاه قحطی و مصیبتی عظیم در مصر و کنعان پدید آمد به حدی که اجداد ما چیزی برای خوردن نداشتند. **12** وقتی یعقوب شنید که در مصر هنوز غله پیدا می‌شود، پسران خود را فرستاد تا غله بخرند. **13** بار دوم که به مصر رفتند، یوسف خود را به برادرانش شناساند، سپس ایشان را به حضور فرعون معرفی کرد. **14** پس از آن، یوسف پدر خود یعقوب و خانواده برادرانش را به مصر آورد که جمعا هفتاد و پنج نفر بودند. **15** به این ترتیب، یعقوب و

همه پسرانش به مصر رفتند و عاقبت در همان جا نیز فوت شدند، **37** «همین موسی به قوم اسرائیل گفت: خدا از میان برادران شما، **16** و جنازه‌های ایشان را به شکم بردند و در آرامگاهی که ابراهیم از پیامبری مانند من برایتان خواهد فرستاد. **38** «موسی در بیابان با پسران حمور، پدر شکیم، خریده بود، به خاک سپردند. **17** «کم کم اسرائیل و آن فرشته‌ای که کلمات حیات بخش را در کوه سینا به او زمان تحقق وعده خدا به ابراهیم در مورد آزادی فرزندان او از مصر داد تا آنها را به ما برساند. **39** ولی اجداد ما نخواستند مطیع موسی نزدیک می‌شد و تعداد ایشان نیز در مصر به سرعت فزونی می‌یافت. **18** سپس، پادشاهی در مصر روی کار آمد که یوسف را نمی‌شناخت بودند. آنها او را رد کردند و خواستند که به مصر بازگردند. **40** و از خدمات او خبر نداشت. **19** این پادشاه دشمن قوم ما بود و ایشان به هارون گفتند: برای ما بت‌هایی بساز تا خدایان ما باشند و ما والدین عبرانی را مجبور می‌کرد نوزادان خود را در بیابان به حال خود را به مصر بازگردانند، زیرا نمی‌دانیم بر سر این موسی که ما را از بگذارند تا بمیرند. **20** «در همان زمان بود که موسی به دنیا آمد. مصر بیرون آورد، چه آمده است! **41** «پس بُنی به شکل گوساله او طفلی بسیار زیبا بود. پدر و مادرش سه ماه او را در خانه پنهان کردند. **21** در آخر وقتی مجبور شدند او را رها کنند، دختر فرعون، پادشاه مصر، او را یافت و به فرزندگی پذیرفت. **22** موسی تمام علوم و گذشت تا آفتاب، ماه و ستارگان را عبادت کند! در کتاب انبیا، حکمت مصر را فرا گرفت تا جایی که شاهزاده‌ای بانفوذ و سخنوری برجسته شد. **23** «وقتی موسی چهل ساله شد، روزی به فکرش رسید که دیداری از برادران اسرائیلی خود به عمل آورد. **24** در این بازدید علاقه واقعی شما به بت‌هایتان بود، به پرستشگاه بُت مولک، ستاره بت یک مصری را دید که به یک اسرائیلی ظلم می‌کرد. پس موسی به رفان، و تمام آن بت‌هایی که ساخته بودید تا آنها را ببرستید. پس من حمایت او رفت و آن مصری را کشت. **25** موسی تصور می‌کرد برادران اسرائیلی‌اش متوجه شده‌اند که خدا او را به کمک ایشان فرستاده است. ولی ایشان به هیچ وجه به این موضوع پی نبرده بودند. نقشه‌ای ساخته شده بود که خدا به موسی نشان داده بود. **45** سالها **26** «روز بعد، باز به دیدن آنان رفت. این بار دید که دو اسرائیلی بعد، وقتی یوشع در سرزمین موعود، با اقوام بت‌پرست می‌جنگید، با هم دعوا می‌کنند. پس سعی کرد ایشان را با هم آشتی دهد و گفت: عزیزان، شما با هم برادر هستید و نباید اینچنین با یکدیگر آن عبادت می‌کردند. **46** «خدا نسبت به داوود عنایت خاصی دعوا کنید! این کار اشتباهی است! **27** «ولی شخصی که مقصر بود به موسی گفت: چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته است؟ **28** گردد که برای خدای یعقوب محلی برای سکونت بنا کند. **47** آیا می‌خواهی مرا هم بکشی، همان‌طور که دیروز آن مصری را کشتی؟ ولی در واقع سلیمان بود که آن را ساخت، همان معبد را. **48** اما **29** «وقتی موسی این را شنید، ترسید و به سرزمین میدیان گریخت و واقعیت این است که خدای متعال در معابدی که به دست انسان در آنجا همسری اختیار کرد و صاحب دو پسر شد. **30** «چهل سال بعد، روزی در بیابان نزدیک کوه سینا، فرشته‌ای در بوته‌ای شعله‌ور به او ظاهر شد. **31** موسی با دیدن این منظره، تعجب کرد و دويد تا آن را از نزدیک ببیند. اما ناگهان صدای خداوند به گوش او رسید که آسودن برایم بنا کنید؟ **50** مگر دست من تمام این هستی را نیافریده می‌گفت: **32** من هستم خدای اجداد تو، خدای ابراهیم، خدای اسحاق، و خدای یعقوب. «موسی از ترس بر خود لرزید و دیگر جرأت نکرد به بوته نگاه کند. **33** خداوند به او فرمود: کشف‌هایت را بگو. **34** من مرد عادل، یعنی مسیح، را پیشگویی می‌کردند؟ و سرانجام مسیح غم و اندوه قوم خود را در مصر دیده‌ام و ناله‌های ایشان را شنیده‌ام و نیز گرفتید و کشتید! **53** بله، شما عمداً با خدا و احکام او آمده‌ام تا نجاتشان دهم. پس بیا تا تو را به مصر بفرستم. **35** «به مخالفت می‌کنید، گرچه این احکام را از فرشتگان دریافت کردید.» این ترتیب، خدا همان کسی را به مصر بازگرداند که قوم اسرائیل او را رد کرده و به او گفته بودند: چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته است؟ خدا توسط فرشته‌ای که در بوته آتش ظاهر شد خیره شد و جلال خدا را دید و همچنین عیسی را که به دست موسی را فرستاد تا هم حاکم ایشان باشد و هم نجات‌دهنده ایشان. راست خدا ایستاده بود. **56** پس به ایشان گفت: «نگاه کنید! من **36** موسی با معجزات بسیار قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد، و از آسمان را می‌بینم که گشوده شده و مسیح را می‌بینم که به دست دریای سرخ عبور داد و چهل سال ایشان را در بیابان هدایت کرد. راست خدا ایستاده است!» **57** حاضرین که دیگر طاقت شنیدن این

سخنان را نداشتند، گوشه‌های خود را گرفته، فریادی بلند سر دادند و تو نابود باد! گمان می‌کنی هدیه خدا را می‌توان با پول خرید! **21** تو بر سر استیفا ن ریختند، **58** و کسان کسان او را از شهر بیرون بردند تا از این نعمت بی‌نصیب هستی، چون دلت نزد خدا پاک نیست. سنگسارش کنند. شاهدان و متهم‌کنندگان او، عبا‌های خود را از تن درآوردند و پیش پای جوانی سوئس نام گذاشتند. **59** در همان حالی که استیفا ن را سنگسار می‌کردند، او چنین دعا کرد: «ای عیسی هستی!» **24** شمعون با التماس گفت: «برای من دعا کنی تا بلا‌یی خداوند، روح مرا پذیرد!» **60** سپس روی زانو‌ها افتاد و با صدای بلند گفت: «خداوند، این گناه را به حساب آنان مگذار!» بعد از این دعا، جان سپرد.

8 و سوئس با کشته شدن استیفا ن موافق بود. از آن روز به بعد، شکنجه و آزار ایمانداران کلیسای اورشلیم شروع شد. به طوری که همه به یهودیه و سامره فرار کردند. فقط رسولان در اورشلیم باقی ماندند. **2** ولی چند یهودی خدانشناس جمع شدند و جنازه استیفا ن را به خاک سپردند. ایشان از این پیش‌آمد بسیار اندوهگین بودند. **3** اما سوئس همه جا می‌رفت و ایمانداران به مسیح را شکنجه می‌داد. او خانه به خانه می‌گشت و مردان و زنان را به زور بیرون می‌کشید و به زندان می‌انداخت. **4** ولی ایماندارانی که از اورشلیم گریخته بودند، به هر جا می‌رفتند خبر خوش درباره عیسی را به مردم می‌رساندند. **5** فیلیپ نیز به یکی از شهرهای سامره رفت و درباره مسیح با اهالی آنجا سخن گفت. **6** مردم، به خاطر معجزات او، به دقت به سخنان او گوش می‌دادند. **7** ارواح پلید نیز با فریادهای بلند از وجود دیوزدگان بیرون می‌آمدند، و مغلوبان و لنگان شفا می‌یافتند. **8** از این جهت، آن شهر غرق در شادی شد! **9** در این میان، در شهر سامره مردی بود به نام شمعون که سالهای سال جادوگری می‌کرد و مردم را به حیرت وا می‌داشت و ادعا می‌کرد که شخص بزرگی است. **10** همگان، از کوچک و بزرگ، از او به عنوان «قدرت عظیم خدا» یاد می‌کردند. **11** ایشان به دقت به سخنان او گوش فرا می‌دادند، زیرا وی برای مدتی طولانی با چشم‌بندی‌هایش باعث شگفتی آنان شده بود. **12** اما وقتی مردم به پیغام فیلیپ درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح ایمان آوردند، هم مردان و هم زنان تعمید گرفتند. **13** سپس شمعون نیز ایمان آورده، تعمید گرفت. او از فیلیپ جدا نمی‌شد و از معجزات او مات و مبهوت می‌ماند. **14** وقتی رسولان در اورشلیم شنیدند که اهالی سامره پیغام خدا را قبول کرده‌اند، پطرس و یوحنا را به آنجا فرستادند. **15** وقتی ایشان به سامره رسیدند، برای نوایمانان دعا کردند تا روح‌القدس را بیابند، **16** زیرا ایشان فقط به نام عیسی خداوند تعمید گرفته بودند و هنوز روح‌القدس بر هیچ‌یک از ایشان نازل نشده بود. **17** پس پطرس و یوحنا دستهای خود را بر سر این نوایمانان گذاشتند و ایشان نیز روح‌القدس را یافتند. **18** وقتی شمعون دید که با قرار گرفتن دستهای رسولان بر سر مردم، روح‌القدس عطا می‌شود، مبلغی پول نزد پطرس و یوحنا آورد تا این قدرت را بخرد. **19** او گفت: «به من نیز این قدرت را بدهید تا هر وقت دست بر سر کسی می‌گذارم، روح‌القدس را بیابد!» **20** اما پطرس جواب داد: «پولت

9 و اما سوئس هنوز سخت به تهدید و کشتار پیروان مسیح شدیداً ادامه می‌داد. او در اورشلیم، نزد کاهن اعظم رفت **2** و از او

معرفی نامه‌هایی خطاب به کلیسای دمشق خواست تا آنها در امر روز کنار دروازه‌های شهر کشیک می‌دهند تا او را به قتل برسانند. بازداشت پیروان طریقت که در آن شهر باشند، با وی همکاری کنند. **25** پس طرفداران سولس یک شب او را در زنبیلی گذاشتند و از او می‌خواست ایشان را، چه مرد و چه زن، دست‌بسته به اورشلیم شکاف حصار شهر به پایین فرستادند. **26** وقتی به اورشلیم رسید بیاورد. **3** پس راهی دمشق شد، اما در راه، در نزدیکی شهر، ناگهان بسیار کوشید تا نزد ایمانداران برود. ولی همه از او می‌ترسیدند و نوری خیره‌کننده از آسمان گرداگرد سولس تابید، **4** به طوری که بر تصور می‌کردند که حیلای در کار است. **27** تا اینکه بزنبای او را نزد زمین افتاد و صدایی شنید که به او می‌گفت: «شائول! شائول! چرا رسولان آورد و برای ایشان تعریف کرد که چگونه سولس در راه دمشق به من جفا می‌کنی؟» **5** سولس پرسید: «خداوند، تو کیستی؟» خداوند را دیده و خداوند به او چه فرموده و اینکه چگونه در دمشق با آن صدا جواب داد: «من عیسی هستم، همان که تو به او جفا قدرت به نام عیسی وعظ کرده است. **28** پس سولس نزد رسولان می‌رسانی! **6** اکنون برخیز و به شهر برو. در آنجا به تو گفته خواهد ماند و آزادانه در اورشلیم آمد و رفت می‌کرد و با شهامت به نام شد که چه باید بکنی.» **7** همسفران سولس مبهوت ماندند، چون خداوند موعظه می‌نمود. **29** ولی عده‌ای از یهودیان یونانی زبان که صدایی می‌شنیدند، ولی کسی را نمی‌دیدند! **8** وقتی سولس به خود آمد و از زمین برخاست، متوجه شد که چیزی نمی‌بیند. پس دست او را گرفتند و به دمشق بردند. **9** او در آنجا سه روز ناپیدا بود و قیصریه بردند و از آنجا به خانه‌اش در طرسوس روانه کردند. **31** به در این مدت نه چیزی خورد و نه چیزی نوشید. **10** در دمشق، این ترتیب کلیسا آرامش یافت و قوت گرفت و در یهودیه و جلیل و شخصی ایماندار زندگی می‌کرد به نام حنایا. خداوند در رؤیا به او سامره پیشرفت کرد. ایمانداران در ترس خدا و تسلی روح‌القدس فرمود: «حنایا!» حنایا جواب داد: «بله، ای خداوند!» **11** خداوند زندگی می‌کردند و بر تعدادشان افزوده می‌شد. **32** پطرس نیز به همه فرمود: «برخیز و به کوچه‌ای که "راست" نام دارد، به خانه یهودا برو و سراغ سولس طرسوسی را بگیر. او همین الان مشغول دعاست. **12** سفراها، نزد ایمانداران شهر لُده رفت. **33** در آنجا شخصی را دید به من در رؤیا به او نشان داده‌ام که شخصی به نام حنایا می‌آید و نام اینیاس که به مدت هشت سال فلج و بستری بود. **34** پطرس به دست بر سر او می‌گذارد تا دوباره بینا شود!» **13** حنایا عرض کرد: او گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شفا می‌دهد! برخیز و «خداوند، ولی من شنیده‌ام که این شخص به ایمانداران اورشلیم بستر را جمع کن!» او نیز بلافاصله شفا یافت. **35** آنگاه تمام بسیار آزار رسانده است! **14** و می‌گویند از طرف کاهنان اعظم اجازه اهالی لده و شارون با دیدن این معجزه، به خداوند ایمان آوردند. **36** دارد که همه آنانی را که در این شهر نام تو را می‌خوانند، دستگیر کن!» **15** اما خداوند فرمود: «برو و آنچه می‌گویم، انجام بده، چون معنی غزال است). او زن نیکوکاری بود و همیشه در حق دیگران او وسیله برگزیده من است تا پیام مرا به قومها و پادشاهان و همچنین خصوصاً فقرای خوبی می‌کرد. **37** ولی در همین زمان بیمار شد و فوت بنی اسرائیل برساند. **16** من به او نشان خواهم داد که چقدر باید در کرد. دوستانش جسد او را شستند و در بالاخانه‌ای گذاشتند تا ببرند راه من زحمت بکشند. **17** پس حنایا رفته، سولس را یافت و دست و او را دفن کنند. **38** در این هنگام، شنیدند که پطرس در شهر خود را بر سر او گذاشت و گفت: «برادر شائول، خداوند یعنی همان لُده، نزدیک یافا است. پس دو نفر را فرستادند تا از او خواهش کنند عیسی که در راه به تو ظاهر شد، مرا فرستاده است که برای تو دعا که هر چه زودتر به یافا بیاید. **39** همین که پطرس آمد، او را به کم تا از روح‌القدس پر شوی و چشمانت نیز دوباره بینا شود.» **18** بالاخانه‌ای بردند که جسد دورکاس در آن بود. در آنجا بیوه‌زنان گرد در همان لحظه، چیزی مثل پولک از چشمان سولس افتاد و بینا شد. آمده، گریه‌کنان لباسهای را که دورکاس در زمان حیات خود برای او بی‌درنگ برخاست و تعمید یافت. **19** سپس غذا خورد و قوت ایشان دوخته بود، به او نشان می‌دادند. **40** ولی پطرس خواست که گرفت. سولس چند روز در دمشق نزد ایمانداران ماند. **20** آنگاه به همه از اتاق بیرون روند. آنگاه زانو زد و دعا نمود. سپس رو به جنازه کلیسای یهود رفت و به همه اعلام کرد که عیسی در حقیقت پسر کرد و گفت: «طاینا، برخیز!» آن زن چشمان خود را باز کرد و وقتی خداست! **21** کسانی که سخنان او را می‌شنیدند، مات و مبهوت پطرس را دید، برخاست و نشست! **41** پطرس دستش را گرفت و او می‌ماندند و می‌گفتند: «مگر این همان نیست که در اورشلیم پیروان را برخیزانید و ایمانداران و بیوه‌زنان را خواند و او را زنده به ایشان عیسی را شکنجه می‌داد و اینجا نیز آمده است تا آنها را بگیرد و سپرد. **42** این خبر در سراسر یافا پیچید و بسیاری به خداوند ایمان زندانی کند و برای محاکمه نزد کاهنان اعظم برده!» **22** ولی سولس آوردند. **43** پطرس نیز مدتی در آن شهر نزد شمعون چرم‌ساز اقامت با شور و اشتیاق فراوان موعظه می‌کرد و برای یهودیان دمشق با دلیل و گیرد.

برهان ثابت می‌نمود که عیسی در حقیقت همان مسیح است. **23** **10** در شهر قیصریه افسری رومی زندگی می‌کرد به نام کُرْنیلیوس، پس از گذشت روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را بکشند. **24** سولس از نقشه آنان باخبر شد و دانست که شب و

خانه‌اش خداپرست و پرهیزگار بودند. کرنیلیوس همیشه با سخاوت به نمی‌دهد که من به خانه شخصی غیریهودی پیام. ولی خدا در رؤیا فقرای یهودی کمک کرده، به درگاه خدا دعا می‌کرد. **3** یک روز، به من نشان داده است که هرگز نباید کسی را نجس بدانم. **29** ساعت سه بعد از ظهر، در رؤیا فرشته خدا را دید. فرشته نزد او آمد از این رو وقتی شما به دنبال من فرستادید، بی‌چون و چرا آمدم. و گفت: «کرنیلیوس!» **4** کرنیلیوس با وحشت به او خیره شد و حال بفرمایید به چه علت مرا خواسته‌اید؟ **30** کرنیلیوس جواب پرسید: «سرورم، چه فرمایشی دارید؟» فرشته جواب داد: «دعاها و داد: «چهار روز پیش، در همین وقت یعنی ساعت سه بعد از ظهر، نیکوکاریهای تو همچون هدیه یادگاری به پیشگاه خدا رسیده است! طبق عادت در خانه خود مشغول دعا بودم که ناگهان دیدم شخصی **5** اکنون کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را به اینجا بیاورند. با لباس نورانی روبروی من ایستاده است! **31** او به من گفت: **6** او در خانه شمعون چرم‌ساز که خانه‌اش در کنار دریاست، میهمان کرنیلیوس، خدا دعاها را تو را شنیده است و کمکهای تو را در حق است.» **7** وقتی فرشته ناپدید شد، کرنیلیوس دو نفر از نوکران خود را مردم قبول کرده است! **32** حال چند نفر را به یافا بفرست و شمعون با یک سرباز خدشاس که محافظ او بود، فرا خواند **8** و تمام ماجرا پطرس را دعوت کن تا به اینجا بیاید. او در خانه شمعون چرم‌ساز که را به ایشان گفت و آنان را به یافا فرستاد. **9** روز بعد، وقتی این افراد خانه‌اش در ساحل دریاست، میهمان است. **33** «پس بی‌درنگ به به شهر یافا نزدیک می‌شدند، پطرس به پشت بام رفت تا دعا کند. دنبال شما فرستادم و شما نیز لطف کرده، زود آمدید. حال، همگی ظاهر بود **10** و پطرس گرسنه شد. در همان حال که خوراک را آماده در اینجا هستیم و در حضور خدا منتظریم تا پیامی را که خداوند می‌کردند، پطرس در عالم رؤیا دید که **11** آسمان باز شد و چیزی فرموده که به ما بگویید، بشنویم.» **34** آنگاه پطرس جواب داد: شبیه سفرهای بزرگ به طرف زمین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. «حالا می‌فهمم که فقط یهودیان محبوب خدا نیستند! **35** بلکه هر **12** در آن سفر، انواع مختلف چارپایان و خزندگان و پرندگان وجود کس از هر نژاد و قومی که خدا را پرستد و کارهای نیک بکند، مورد داشت. **13** سپس صدایی به پطرس گفت: «برخیز و هر کدام را که پسند او واقع می‌شود. **36** شما یقیناً از آن بشارت و مژده‌ای که خدا می‌خواهی، ذبح کن و بخور!» **14** پطرس گفت: «ای خداوند، من به قوم اسرائیل داده آگاه می‌باشید، یعنی این مژده که انسان می‌تواند چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی به‌وسیله عیسی مسیح که خداوند همه است، به سوی خدا بازگردم. حرام و ناپاک لب نزده‌ام!» **15** باز آن صدا گفت: «آنچه را که خدا **37** شما می‌داند که این امر چگونه پس از تعمیدی که یحیی بدان پاک ساخته، تو ناپاک نخوان!» **16** این رؤیا سه بار تکرار شد. موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و به سرتاسر یهودیه رسید. **38** سپس، آن سفر به آسمان بالا رفت. **17** پطرس گیج شده بود، چون و بدون شک می‌دانید که خدا عیسی ناصری را با روح‌القدس و نه معنی این رؤیا را درک می‌کرد و نه می‌دانست چه باید بکند. در قدرت خود مسح کرد. او به همه جا می‌رفت و کارهای نیک انجام همین وقت، آن سه نفری که کرنیلیوس فرستاده بود، خانه را پیدا می‌داد و همه آنان را که تحت ظلم و قدرت ابلیس قرار داشتند شفا کرده، به دم در رسیده بودند، **18** و می‌گفتند: «آیا شمعون معروف می‌بخشید، زیرا خدا با او بود. **39** «ما رسولان شاهد تمام اعمالی به پطرس در اینجا اقامت دارد؟» **19** در حالی که پطرس درباره رؤیا می‌اندیشید، روح‌القدس به او گفت: «سه نفر آمده‌اند تا تو را ببینند. **20** برخیز و پایش برو، و بدون شک و تردید همراه ایشان برو، زیرا کرد و ظاهر فرمود، **41** البته نه به همه مردم، بلکه به شاهدانی که از ایشان را من فرستاده‌ام.» **21** پطرس پایین رفت و به ایشان گفت: پیش انتخاب کرده بود، یعنی به ما که بعد از زنده شدنش، با او «من پطرس هستم. چه فرمایشی دارید؟» **22** جواب دادند: «ما از جانب کرنیلیوس، افسر رومی آمده‌ایم. او شخص نیکوکار و خداترسی همه برسانیم و بگویم که خدا عیسی را تعیین نموده تا داور زندگان و است و مورد احترام یهودیان نیز می‌باشد. فرشته‌ای نیز به او ظاهر شده مردگان باشد. **43** تمام پیامبران نیز نوشته‌اند که هر کس به او ایمان و گفته است که به دنبال شما بفرستد و شما را به خانه دعوت کرده، بیاورد، گناهانش بخشیده خواهد شد.» **44** هنوز سخن پطرس تمام سخنان را بشنود. **23** پطرس آنان را به خانه برد و پذیرایی کرد و نشده بود که روح‌القدس بر تمام شنندگان نازل شد! **45** یهودیانی روز بعد با ایشان به قیصریه رفت. چند نفر از ایمانداران «یافا» نیز با او رفتند. **24** فردای آن روز به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس بستانگان و نیز عطا شده است، مات و مبهوت ماندند. **46** زیرا شنیدند که دوستان نزدیک خود را هم جمع کرده بود و انتظار ایشان را می‌کشید. ایشان به زبانهای غیر سخن می‌گویند و خدا را می‌ستایند. آنگاه **25** به محض اینکه پطرس وارد خانه شد، کرنیلیوس در مقابل او به پطرس گفت: **47** «حالا که اینها روح‌القدس را درست مانند ما خاک افتاد و او را پرستش کرد. **26** اما پطرس او را بر برخیزانید و یافته‌اند، آیا کسی می‌تواند از تعمیدشان در آب مانع گردد؟» **48** پس گفت: «بلند شو! من نیز مانند تو یک انسانم.» **27** پس برخاسته، به نام عیسی مسیح ایشان را تعمید داد. آنگاه کرنیلیوس التماس کرد گفتگوکنان به اتاقی که عده زیادی در آن جمع بودند، رفتند. **28** که پطرس چند روزی نزد آنان بماند. پطرس به ایشان گفت: «شما خود می‌دانید که قوانین یهود اجازه

خبر ایمان آوردن غیریهودیان بلافاصله در همه جا پیچید و به گوش رسولان و سایر پیروان مسیح در یهودیه نیز رسید. **2** پس هنگامی که پطرس به اورشلیم بازگشت، ایمانداران یهودی تبار با او درگیر شدند **3** و گفتند که چرا با غیریهودیان نشست و برخاست کرده و از همه بدتر، با آنان بر سر یک سفره غذا خورده است. **4** آنگاه پطرس موضوع را از اول به تفصیل برای ایشان تعریف کرد و گفت: **5** «یک روز در شهر یافا بودم. وقتی دعا می‌کردم، در رؤیا دیدم که چیزی شبیه سفره‌ای بزرگ از آسمان پایین آمد که از چهار گوشه آویزان بود. **6** وقتی خوب به آن نگاه کردم دیدم در آن سفره انواع چارپایان اهلی و وحشی، خزندگان و پرندگان وجود داشت. **7** سپس صدایی شنیدم که به من گفت: برخیز و از هر کدام که می‌خواهی ذبح کن و بخور. **8** «گفتم: «ای خداوند، من چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی حرام و ناپاک لب نزده‌ام!»، **9** «اما آن صدا از آسمان بار دیگر گفت: «آنچه را که خدا پاک ساخته، تو ناپاک نخوان!»، **10** «این صحنه سه بار تکرار شد. سپس آن سفره دوباره به آسمان بالا رفت. **11** درست در همین وقت، سه نفر به خانه‌ای که من در آن میهمان بودم رسیدند. آنها آمده بودند که مرا به قصصریه ببرند. **12** روح‌القدس به من گفت که همراه ایشان بروم و به غیریهودی بودن ایشان توجهی نداشته باشم. این شش برادر نیز با من آمدند. پس به خانه شخصی رسیدیم که به دنبال من فرستاده بود. **13** او برای ما تعریف کرد که چگونه فرشته‌ای بر او ظاهر شده و به او گفته: «کسانی به یافا بفروست تا شمعون پطرس را پیدا کنند. **14** او خواهد گفت که چطور تو و خانواده‌ات می‌توانید نجات یابید!»، **15** «هنگامی که برای ایشان شروع به صحبت کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، درست همان‌طور که اول بر ما نازل شد. **16** آنگاه به یاد سخنان خداوند افتادم که فرمود: «پیشی با آب تعمید می‌داد؛ ولی شما با روح‌القدس تعمید خواهید یافت.» **17** حال، اگر خدا به این غیریهودیان نیز همان هدیه را داد که به ما پس از ایمان آوردن به خداوند عیسی مسیح بخشید، پس من که باشم که سر راه خدا بایستم. **18** وقتی این را شنیدند، قانع شدند و گفتند: «خدا را شکر که همان لطفی را که در حق ما نمود، در حق غیریهودیان نیز انجام داده و به ایشان این امکان را بخشیده تا دست از گناه کشیده، به سوی او بازگردند و حیات جاودانی را به دست آورند.» **19** پس از قتل استیفان، وقتی شکنجه و آزار ایمانداران اورشلیم شروع شد، آنانی که از اورشلیم فرار کرده بودند، تا فینیقیه و قبرس و انطاکیه پیش رفتند و پیغام انجیل را فقط به یهودیان رساندند. **20** ولی چند نفر از ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انطاکیه رسیدند، با یونانیان نیز درباره عیسی خداوند سخن گفتند. **21** قدرت خداوند با آنان بود، به طوری که بسیاری از این غیریهودیان ایمان آوردند و به سوی خداوند بازگشت کردند. **22** وقتی این خبر به گوش ایمانداران کلیسای اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انطاکیه فرستادند تا به این نوایمانان کمک کند. **23** وقتی برنابا به آنجا رسید و دید که خدا

12 در همین زمانها بود که هیروдіس پادشاه به آزار و شکنجه عده‌ای از پیروان مسیح پرداخت. **2** به دستور او یعقوب برادر یوحنا با شمشیر کشته شد. **3** وقتی هیروдіس دید که این کارش موجب خرسندی سران یهود شده، پطرس را نیز در ایام عید پَسَح یهود دستگیر کرد، **4** و او را به زندان انداخت و دستور داد شانزده سرباز، زندان او را نگهبانی کنند. هیروдіس قصد داشت بعد از عید پَسَح، پطرس را بیرون آورد تا در ملاء عام محاکمه شود. **5** ولی در تمام مدتی که پطرس در زندان بود، کلیسا با جدیت تمام برای او دعا می‌کردند. **6** شب قبل از روزی که قرار بود پطرس توسط هیروдіس محاکمه شود، او به دو زنجیر بسته و بین دو سرباز خوابیده بود. سربازان دیگر نیز کنار در زندان کشیک می‌دادند. **7** ناگهان محیط زندان نورانی شد و فرشته خداوند آمد و کنار پطرس ایستاد! سپس به پهلوی پطرس زد و او را بیدار کرد و گفت: «زود برخیز!» همان لحظه زنجیرها از مچ دستهایش باز شد و بر زمین فرو ریخت! **8** فرشته به او گفت: «لباسها و کفشهایت را بپوش.» پطرس نیز پوشید. آنگاه فرشته به او گفت: «ردایت را بر دوش خود ببنداز و به دنبال من بیا!» **9** به این ترتیب، پطرس از زندان بیرون آمد و به دنبال فرشته به راه افتاد. ولی در تمام این مدت تصور می‌کرد که خواب می‌بیند و باور نمی‌کرد که بیدار باشد. **10** سپس از نگهبانان اول و دوم گذشتند تا به دروازه آهنی زندان رسیدند که به کوچه‌ای باز می‌شد. این در نیز خودبه‌خود باز شد! پس، از آنجا هم رد شدند تا به آخر کوچه رسیدند، و ناگهان فرشته او را ترک کرد. **11** پطرس که تازه متوجه ماجرا شده بود، به خود گفت: «پس حقیقت دارد که خداوند فرشته خود را فرستاده، مرا از چنگ هیروдіس و نقشه‌ای که رهبران یهود برای من کشیده بودند، رها نموده است!» **12** آنگاه، پس از لحظه‌ای تأمل، به خانه مریم مادر یوحنا معروف به مرقس رفت. در آنجا عده زیادی برای دعا گرد آمده

بودند. **13** پطرس در زد و خنده‌های به نام زُدا آمد تا در را باز کند. که ادعای پیغمبری می‌کرد. **7** وی با «سرجیوس پولس» که فرماندار **14** وقتی صدای پطرس را شنید، از فرط شادی، بدون اینکه در را باز رومی قبرس و شخصی فرهیخته و دانا بود، طرح دوستی ریخته بود. کند، برگشت تا به همه مزده دهد که پطرس در می‌زند. **15** ولی آنان فرماندار برنابا و سولس را به حضور خود فراخواند، چون می‌خواست حرف او را باور نکردند و گفتند: «مگر دیوانه شده‌ای؟» اما وقتی پیغام خدا را از زبان آنان بشنود. **8** ولی علیما، همان جادوگر (زیرا دیدند اصرار می‌کند، گفتند: «لایذ فرشته اوست.» **16** ولی پطرس معنی نامش همین است)، مزاحم می‌شد و نمی‌گذاشت فرماندار به بی‌وقفه در می‌زد. سرانجام رفتند و در را باز کردند. وقتی دیدند خود پطرس است، مات و مبهوت ماندند. **17** پطرس اشاره کرد که آرام باشند و تعریف کرد که چه اتفاقی افتاده و چطور خداوند او را از زندان روح‌القدس شده، مستقیم به چشمان علیما نگاه کرد و گفت: **10** بیرون آورده است. پیش از رفتن نیز از ایشان خواست تا یعقوب و سایر برادران را آگاه سازند. بعد به جای امن‌تری رفت. **18** صبح در زندان از مخالفت کردن با خدا دست برنمی‌داری؟ **11** حال که چنین غوغایی بپا شد. همه پطرس را جستجو می‌کردند. **19** وقتی هیرودیس است، خدا تو را چنان می‌زند که تا مدتی کور شوی و نور خورشید را به دنبال او فرستاد و آگاه شد که در زندان نیست، هر شانزده نگهبان نبینی! در دم، چشمان علیما تیره و تار شد و کورکورانه به این سو را بازداشت کرده، حکم اعدامشان را صادر کرد. آنگاه یهودیه را ترک و آن سو می‌رفت و التماس می‌کرد کسی دست او را بگیرد و راه کرده، به قیصریه رفت و مدتی در آنجا ماند. **20** وقتی هیرودیس در را به او نشان دهد. **12** وقتی فرماندار این را دید، از قدرت پیام قیصریه بود، گروهی از نمایندگان شهرهای صور و صیدون به دیدن او آمدند. هیرودیس نسبت به اهالی این دو شهر خصومت عمیقی داشت. پس ایشان حمایت بلاستوس وزیر دربار او را به دست آوردند و از هیرودیس تقاضای صلح کردند، زیرا اقتصاد شهرهای آنان به داد و ستد با سرزمین او بستگی داشت. **21** در روز مقرر، هیرودیس لباس شاهانه‌ای پوشید و بر تخت سلطنت نشست و نطقی ایراد کرد. **22** وقتی قرائت تورات و کتب انبیا به پایان رسید، رؤسای کنیسه مردم فریاد برآوردند: «این صدای خداست، نه صدای انسان!» **23** همان لحظه فرشته خداوند هیرودیس را چنان زد که بدنش پر از کرم شد و مرد، زیرا به جای اینکه خدا را تمجید کند، گذاشت مردم او را پرستش کنند. **24** اما پیغام خدا به سرعت به همه می‌رسید و تعداد ایمانداران روزبه‌روز بیشتر می‌شد. **25** برنابا و سولس نیز به اورشلیم رفتند و هدایای مسیحیان را به کلیسا دادند و بعد به شهر انطاکیه بازگشتند. در این سفر یوحنا معروف به مرقس را نیز با خود بردند.

13 در کلیسای انطاکیه سوریه، تعدادی نبی و معلم وجود داشت که عبارت بودند از: برنابا، شمعون که به او «سیاه» نیز می‌گفتند، لوقیوس اهل قیرون، منائس که برادرخوانده هیرودیس پادشاه بود، و سولس. **2** یک روز، وقتی این اشخاص روزه گرفته بودند و خدا را عبادت می‌کردند، روح‌القدس به ایشان فرمود: «برنابا و سولس را برای من جدا کن تا به خدمت مخصوصی که ایشان را بدان فرا خوانده‌ام، مشغول شوند.» **3** پس به روزه و دعا ادامه داده، دستها بر سر آن دو گذاشتند و آنان را روانه ساختند. **4** برنابا و پولس با هدایت روح‌القدس سفر خود را آغاز کردند. نخست به بندر سلوکیه رفتند و از آنجا با کشتی عازم جزیره قبرس شدند. **5** در قبرس به شهر سلامیس رفتند و در کنیسه یهودیان کلام خدا را موعظه کردند. یوحنا معروف به مرقس نیز به‌عنوان دستیار، آنها را همراهی می‌کرد. **6** در آن جزیره، شهر به شهر گشتند و پیغام خدا را به مردم رساندند، تا اینکه به شهر پافس رسیدند. در آنجا به یک جادوگر یهودی برخوردند به نام باریشوع

هدیه کرده است. این نجات هم برای شماست که از نسل ابراهیم می‌باشید، و هم برای شما غیریهودیان که خداپرست هستید. **27** «ولی یهودیان شهر اورشلیم، با سران قوم عیسی را کشتند، و به این ترتیب پیشگویی پیامبران را تحقق بخشیدند. ایشان او را نپذیرفتند و پی نبردند که او همان کسی است که پیامبران درباره‌اش پیشگویی کرده‌اند، با اینکه هر شب‌ات نوشته‌های آن پیامبران را می‌خواندند و می‌شنیدند. **28** هر چند عیسی بی‌گناه بود، ولی به پیلاتس اصرار کردند که او را بکشد. **29** سرانجام وقتی تمام بلاهای پیشگویی‌شده را بر سر او آوردند، او را از صلیب پایین آورده، در مقبره گذاشتند. **30** ولی خدا او را زنده کرد! **31** و کسانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند، بارها او را زنده دیدند. ایشان اکنون شاهدان او نزد قوم ما، یعنی قوم اسرائیل هستند. **32** «من و برنابا برای همین به اینجا آمده‌ایم تا این خبر خوش را به شما نیز برسانیم. این وعده به اجداد ما داده شد **33** و خدا آن را با زنده کردن عیسی، برای ما که فرزندان ایشانیم، وفا کرد. این است آنچه در مزمور دوم درباره‌ی عیسی نوشته شده است: «تو پسر من هستی! امروز من پدر تو شدم». **34** «زیرا خدا وعده داده بود که او را از مردگان برخیزاند تا در قبر نبوسد، چنانکه در کتب مقدس آمده: «آن برکات مقدسی را که به داوود وعده دادم، برای تو انجام خواهم داد». **35** مزمور دیگری به طور مفصل شرح می‌دهد که: «تو نخواهی گذاشت قدوس تو در قبر بیوسد». **36** این آیه اشاره به داوود نیست چون داوود، در زمان خود مطابق میل خدا خدمت کرد و بعد مرد، دفن شد و بدنش نیز پوسید. **37** پس این اشاره به شخص دیگری است، یعنی به کسی است که خدا او را دوباره زنده کرد و بدنش از مرگ ضرر و زیانی ندید. **38** «برادران، توجه کنید! در این مرد، یعنی عیسی برای گناهان شما امید آموزش هست. **39** هر که به او ایمان آورد، از قید تمام گناهانش آزاد خواهد شد و خدا او را خوب و شایسته به حساب خواهد آورد؛ و این کاری است که شریعت موسی هرگز نمی‌تواند برای ما انجام دهد. **40** پس مواظب باشید مبدا گفته‌های پیامبران شامل حال شما نیز بشود که می‌گویند: **41** شما که حقیقت را خوار می‌شمارید، ببینید و تعجب کنید و ناپود شوید! زیرا در روزگار شما کاری می‌کنم که حتی وقتی خبرش را به شما دهند، باور نکنید!» **42** آن روز وقتی پولس و برنابا کنیسه را ترک می‌گفتند، مردم از ایشان خواهش کردند که هفته بعد نیز درباره‌ی این امور برای ایشان صحبت کنند. **43** وقتی جماعت مرخص شدند، بسیاری از یهودیان و غیریهودیان خداپرست به دنبال پولس و برنابا رفتند. این دو با ایشان سخن گفتند و ترغیبشان کردند تا در فیض خدا ثابت‌قدم بمانند. **44** هفته بعد تقریباً همه مردم شهر آمدند تا کلام خدا را از زبان آنان بشنوند. **45** اما وقتی سران یهود دیدند که مردم اینچنین از پیام رسولان استقبال می‌کنند، از روی حسادت از آنان بدگویی کردند و هر چه پولس می‌گفت، ضد آن را می‌گفتند. **46** آنگاه پولس و برنابا با دلیری گفتند: «لازم بود که پیغام خدا را اول به شما یهودیان برسانیم. ولی حالا که شما آن را رد

کردید، آن را به غیریهودیان اعلام خواهیم کرد، چون شما نشان دادید که لایق حیات جاودانی نیستید. (aiōnios g166) **47** و این درست همان دستوری است که خداوند به ما داد و فرمود: «تو را برای قومهای جهان نور ساختم تا نجات را به کنزهای زمین برسانی.» **48** وقتی غیریهودیان این را شنیدند، بسیار شاد شدند و خداوند را برای پیامش سپاس گفتند، و آنان که برای حیات جاودانی تعیین شده بودند، ایمان آوردند. (aiōnios g166) **49** به این ترتیب، پیام خدا به تمام آن ناحیه رسید. **50** آنگاه سران قوم یهود، زنان دیندار و متشخص و بزرگان شهر را بر ضد پولس و برنابا تحریک کردند، و به‌همراه جمعی از مردم بر سر ایشان ریختند و آنان را از آنجا راندند. **51** پولس و برنابا نیز در مقابل این عمل، گرد و خاک آن شهر را از پاهای خود تکاندند و از آنجا به شهر قونیه رفتند. **52** اما کسانی که در اثر پیغام آنان ایمان آوردند، سرشار از شادی و روح‌القدس شدند.

14 در شهر قونیه نیز پولس و برنابا به کنیسه یهود رفتند و چنان با قدرت سخن گفتند که عده زیادی از یهودیان و غیریهودیان ایمان آوردند. **2** اما یهودیانی که ایمان نیاورده بودند، غیریهودیان را نسبت به پولس و برنابا بدگمان ساختند و تا توانستند از آنان بدگویی کردند. **3** با وجود این، پولس و برنابا مدت زیادی آنجا ماندند و با دلیری پیغام خدا را به مردم اعلام نمودند. خداوند نیز به ایشان قدرت داد تا معجزاتی بزرگ و حیرت‌آور انجام دهند تا ثابت شود که پیغامشان از سوی اوست. **4** اما در شهر دو دستگی ایجاد شد؛ گروهی طرفدار سران یهود بودند و گروهی دیگر طرفدار رسولان مسیح. **5** آنگاه جمعی از مردمان غیریهودی و یهودی، به‌همراه رهبرانشان توطئه چیدند تا بر ایشان تاخته، سنگسارشان کنند. **6** رسولان وقتی از این امر آگاهی یافتند، به شهرهای منطقه لیکائونیه، یعنی لستره و دربه و اطراف آنجا گریختند، **7** و به هر جا می‌رسیدند، پیغام خدا را به مردم می‌رساندند. **8** در لستره به مردی که لنگ مادرزاد بود برخوردند که هرگز راه نرفته بود. **9** هنگامی که پولس موعظه می‌کرد، او گوش فرا می‌داد و پولس به او چشم دوخته، دید ایمان شفا یافتن دارد. **10** پس به او گفت: «برخیز و بایست!» او نیز از جا جست و شروع کرد به راه رفتن! **11** وقتی حاضران این واقعه را دیدند فریاد برآورده، به زبان محلی گفتند: «این اشخاص خداپایان هستند که به صورت انسان ظاهر شده‌اند!» **12** ایشان تصور کردند که برنابا زئوس است و پولس نیز هرمس، چون پولس سخنگوی اصلی بود. **13** کاهن زئوس که معبدش درست بیرون دروازه شهر بود، چند گاو و تاجهایی از گل به دروازه شهر آورد؛ او و جماعت آماده می‌شدند تا قربانی تقدیمشان کنند. **14** اما وقتی برنابا و پولس به قصد مردم پی بردند، لباسهای خود را پاره کردند و به میان مردم رفتند و فریاد زدند: **15** «ای مردم، چرا چنین می‌کنید؟ ما صرفاً انسان هستیم، درست مانند خودتان! ما برایتان این مژده را آورده‌ایم که باید از این چیزهای باطل و بی‌ارزش دست بردارید و به خدای زنده روی بیاورید، خدایی که آسمان و زمین

و دریا و هرآنچه را که در آنهاست، آفرید. 16 در دوران گذشته، خدا مسیحی شده‌اند باید ختنه شوند و شریعت موسی را نگاه دارند.» قوما را به حال خود رها کرد تا به هر راهی که می‌خواهند بروند، 6 پس رسولان و مشایخ کلیسا تصمیم گرفتند جلسه‌ای تشکیل 17 با اینکه برای اثبات وجود خود، همواره دلایل کافی به ایشان می‌داد. برای نمونه، از رحمت خود، به موقع برایشان باران می‌فرستد، مباحثه بسیار، پطرس برخاست و به ایشان گفت: «برادران، شما همه و محصول خوب و غذای کافی به شما عطا می‌کند، و دلتان را از شادی لبریز می‌سازد.» 18 سرانجام، حتی با این سخنان، به زحمت توانستند مردم را از تقدیم قربانی باز دارند. 19 ولی چند روز بعد، یهودیانی از انطاکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان اینکه دیگر مرده است، او را کشان‌کشان به بیرون شهر بردند. 20 اما چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او برخاست و به شهر بازگشت و روز بعد با برنایا به شهر دره رفت. 21 در آنجا نیز پیغام خدا را به مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز به لستره، قونیه و انطاکیه بازگشتند، 22 و در آنجا ایمانداران را تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا شویم.» 23 سپس در هر کلیسا، مسیحیان باتجربه را به عنوان شیخ تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپردند. 24 پس از آن، از راه پیسیدیه به پمفلیه سفر کردند. 25 و باز در پرجه موعظه کردند و از آنجا به اتالیه رفتند. 26 سرانجام، با کشتی به انطاکیه سوریه بازگشتند، یعنی به شهری که این سفر طولانی را از آنجا آغاز کرده و در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند. 27 وقتی پولس و برنایا به انطاکیه رسیدند، مسیحیان را گرد آوردند و گزارش سفر خود را تقدیم کرده، مژده دادند که چگونه خدا درهای ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. 28 آنان مدت زیادی نزد مسیحیان انطاکیه ماندند.

15 در همان زمان که پولس و برنایا در انطاکیه بودند، عده‌ای از یهودیه آمدند و به مسیحیان تعلیم غلط داده، می‌گفتند: «اگر کسی به آیین موسی وفادار نماند و ختنه نشود، محال است بتواند نجات پیدا کند.» 2 پولس و برنایا در این باره به مخالفت و مباحثه شدید با ایشان پرداختند، تا بالاخره قرار شد مسیحیان انطاکیه، پولس و برنایا را با چند نفر از میان خود به اورشلیم بفرستند تا عقیده رسولان و مشایخ کلیسای آنجا را در این باره جویا شوند. 3 پس ایشان با بدرقه کلیسا، به سوی اورشلیم حرکت کردند و سر راهشان، در شهرهای فینیقیه و سامره نیز به مسیحیان سر زدن و مژده دادند که غیریهودیان نیز به مسیح ایمان آورده‌اند؛ و همه از شنیدن این خبر شاد شدند. 4 وقتی به اورشلیم رسیدند اعضای کلیسا و رسولان و مشایخ، ایشان را با آغوش باز پذیرفتند. پولس و برنایا نیز آنچه را که خدا به وسیله ایشان انجام داده بود گزارش دادند. 5 آنگاه چند نفر از مسیحیان که قبلاً از فرقه فریسیان بودند، برخاسته، گفتند: «تمام غیریهودیان که

شده‌اند باید ختنه شوند و شریعت موسی را نگاه دارند.» پس رسولان و مشایخ کلیسا تصمیم گرفتند جلسه‌ای تشکیل دهند تا به این موضوع رسیدگی کنند. 7 در این جلسه، پس از مباحثه بسیار، پطرس برخاست و به ایشان گفت: «برادران، شما همه می‌دانید که از مدتها پیش خدا مرا از میان خودتان انتخاب کرد تا پیغام انجیل را به غیریهودیان برسانم تا ایشان آن را بشنوند و ایمان زحمت توانستند مردم را از تقدیم قربانی باز دارند. 19 ولی چند روز بعد، یهودیانی از انطاکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان اینکه دیگر مرده است، او را کشان‌کشان به بیرون شهر بردند. 20 اما چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او برخاست و به شهر بازگشت و روز بعد با برنایا به شهر دره رفت. 21 در آنجا نیز پیغام خدا را به مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز به لستره، قونیه و انطاکیه بازگشتند، 22 و در آنجا ایمانداران را تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا شویم.» 23 سپس در هر کلیسا، مسیحیان باتجربه را به عنوان شیخ تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپردند. 24 پس از آن، از راه پیسیدیه به پمفلیه سفر کردند. 25 و باز در پرجه موعظه کردند و از آنجا به اتالیه رفتند. 26 سرانجام، با کشتی به انطاکیه سوریه بازگشتند، یعنی به شهری که این سفر طولانی را از آنجا آغاز کرده و در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند. 27 وقتی پولس و برنایا به انطاکیه رسیدند، مسیحیان را گرد آوردند و گزارش سفر خود را تقدیم کرده، مژده دادند که چگونه خدا درهای ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. 28 آنان مدت زیادی نزد مسیحیان انطاکیه ماندند.

عقیده من این است که نباید در مورد غیریهودانی که به سوی خدا باز می‌گردند، مسائل را دشوار سازیم. 20 فقط بنویسیم که گوشت حیواناتی را که برای تنها قربانی شده‌اند و خون و حیوانات خفه‌شده را نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند. 21 چون سالهاست که روزهای شبات در هر شهر در کنیسه‌ها این شریعت موسی موعظه می‌شود.» 22 پس رسولان و مشایخ کلیسا با تمام اعضای کلیسا رأی دادند که دو نفر را همراه پولس و برنایا به انطاکیه بفرستند تا نتیجه این جلسه را به ایشان اطلاع دهند. این دو نفر یکی یهودا معروف به برسابا بود و دیگری سیلاس. ایشان هر دو از افراد سرشناس کلیسا بودند. 23 متن نامه‌ای که با خود بردند، از این قرار بود: «ما رسولان، مشایخ و برادران اهل اورشلیم به شما برادران غیریهودی اهل انطاکیه، سوریه و قیلقیه سلام می‌رسانیم. 24 از قرار معلوم، افرادی از میان ما نزد شما آمده، شما را مشوش ساخته و رنجانده‌اند و بدون دستور ما به شما گفته‌اند که برای نجات یافتن، باید شریعت یهود را نگاه دارید. 25 پس، ما تصمیم گرفتیم از طرف خود این دو نماینده را همراه عزیزانمان

برنابا و پولس نزد شما بفرستیم، **26** افرادی که به خاطر خداوند ما بیا و ما را کمک کن.» **10** پس چون این رؤیا را دید، مطمئن عیسی مسیح از جان خود گذشته‌اند. **27** پس ما یهودا و سیلاس را شدیم که خداوند ما را خوانده است تا پیغام انجیل را در مقدونیه نیز می‌فرستیم تا به شما بگویند که نظر ما دربارهٔ مشکل شما چیست. اعلام کنیم. از این رو بی‌درنگ عازم آنجا شدیم. **11** بنابراین، در **28** زیرا با هدایت روح‌القدس صلاح دیدیم که باری بر دوش شما ترواس سوار قایق شدیم و مستقیم به ساموترازی رفتیم. روز بعد از نگذاریم، جز این ضروریات که: **29** از گوشت حیواناتی که برای آنجا رهسپار نیاپولیس شدیم. **12** و سرانجام به فیلیپی رسیدیم که تنها قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون و بی‌عفتی یکی از شهرهای مستعمرهٔ روم و داخل مرز مقدونیه بود. چند روز بپرهیزید. اگر از این چیزها دوری کنید، کار خوبی خواهید کرد. همین در آنجا ماندیم. **13** در روز شَبات، از شهر بیرون رفتیم و به کنار و بس.» **30** این چهار نفر بی‌درنگ به انطاکیه رفتند و تمام مسیحیان رودخانه رسیدیم، چون تصور می‌کردیم که در آنجا می‌توانیم مکانی را دور هم جمع کردند و آن نامه را به ایشان دادند. **31** وقتی نامه را برای دعا بیایم. پس به گفتگو با زنانی نشستیم که در آنجا گرد آمده خواندند بی‌اندازه شاد شدند. **32** سپس، یهودا و سیلاس که هر دو بودند. **14** یکی از این زنان لیدیه نام داشت. او فروشندهٔ پارچه‌های نبی بودند، با سخنان بسیار ایمانداران را تشویق و تقویت کردند. **33** ارغوانی و اهل طیاتیرا و زنی خدایرست بود. همان‌طور که به پیام سپس مدتی در آنجا ماندند، و بعد ایمانداران ایشان را به سلامت ما گوش می‌داد، خداوند دل او را گشود، به طوری که هر چه را روانه کردند تا به کلیسای اورشلیم برگردند. **34** اما سیلاس تصمیم که پولس می‌گفت، می‌پذیرفت. **15** او با تمام اعضای خانواده‌اش گرفت در آنجا بماند. **35** پولس و برنابا در انطاکیه ماندند تا همراه تعمید گرفت و خواهش کرد که میهمان او باشیم و گفت: «اگر دیگران، کلام خدا را تعلیم و بشارت دهند. **36** پس از چندی، اطمینان دارید که برآستی به خداوند ایمان دارم، پس بیاید میهمان پولس به برنابا پیشنهاد کرد که بازگردند و به شهرهایی که قبلاً در من باشید.» آنقدر اصرار نمود تا سرانجام قبول کردیم. **16** یک آنجا موعظه کرده بودند، سر یزید تا ببینند ایمانداران در چه حالند. روز که به محل دعا در کنار رودخانه می‌رفتیم، به کنیزی برخوردیم **37** برنابا موافقت کرد و خواست یوحنا معروف به مرقس را نیز با که اسیر روحی پلید بود و فالگیری می‌کرد و از این راه سود کلانی خود ببرند. **38** ولی پولس صلاح نمی‌دید کسی را با خود ببرند که عاید اربابانش می‌نمود. **17** آن دختر به دنبال پولس و ما می‌آمد و با در پامفیلیا آنان را ترک نموده و با ایشان همکاری نکرده بود. **39** صدای بلند به مردم می‌گفت: «این مردان خدمتگزاران خدای متعال اختلاف آنان بر سر این موضوع به قدری شدت گرفت که از هم جدا شدند. برنابا مرقس را برداشت و با کشتی رهسپار قبرس شد؛ **40** اما پولس، سیلاس را انتخاب کرد و به دست برادران به فیض خداوند سپرده شده، عازم سفر گشت. **41** سپس به سراسر سوریه و کیلیکیه سفر کرده، کلیساها را استوار می‌کرد.

16 به این ترتیب، پولس و سیلاس به شهر دربه و سپس به لستره رفتند. در شهر لستره با شاگردی جوان، به نام تیموتائوس، آشنا شدند. مادر وی مسیحی یهودی‌نژاد، ولی پدرش یونانی بود. **2** مسیحیان لستره و قونیه دربارهٔ تیموتائوس شهادت خوبی می‌دادند. **3** پس، پولس از او خواست که در این سفر همراه ایشان برود. ولی به احترام یهودیان آن نواحی، پیش از حرکت، تیموتائوس را ختنه کرد، چون همه می‌دانستند که پدرش یونانی است. **4** سپس، با هم شهر به شهر گشتند و تصمیمی را که رسولان و مشایخ اورشلیم دربارهٔ غیریهودیان گرفته بودند، به اطلاع کلیساها رساندند. **5** به این ترتیب، ایمان مسیحیان رشد می‌کرد و بر تعداد آنان افزوده می‌شد. **6** وقتی از شهرهای ایالات فریجیه و غلاطیه گذشتند، روح‌القدس اجازه نداد که این بار به ایالت آسیا بروند. **7** پس به سرحد ایالت میسیا رسیدند و کوشیدند از راه شمال به ایالت بطینیا بروند، اما باز روح عیسی به ایشان اجازه نداد. **8** پس، از ایالت میسیا گذشتند و به شهر ترواس آمدند. **9** همان شب پولس رؤیایی دید. در این رؤیا شخصی را در مقدونیۀ یونان دید که به او التماس می‌کند و می‌گوید: «به اینجا

می‌لرزید به پای پولس و سیلاس افتاد. **30** سپس ایشان را از زندان طبق معمول به کنیسه یهود رفتند تا پیام انجیل را اعلام نمایند. **11** بیرون آورد و با التماس گفت: «آقایان، من چه کنم تا نجات یابم؟» ولی اهالی بیریه از مردم تسالونیکی نجیب‌تر بودند و با اشتیاق به پیام **31** جواب دادند: «به عیسای خداوند ایمان آور تا تو و تمام افراد آنان گوش می‌دادند و هر روز کتب مقدس را با دقت می‌خواندند تا خانواده‌ات نجات یابد.» **32** آنگاه پیام خداوند را به او و اهل بیینند گفته‌های پولس و سیلاس مطابق کلام خدا هست یا نه. **12** خانه‌اش رساندند. **33** او نیز فوری زخمهای ایشان را شست و سپس به این ترتیب، عدّه زیادی از یهودیان و نیز بسیاری از زنان و مردان با اهل خانه‌اش تعمید گرفت. **34** آنگاه پولس و سیلاس را به خانه سرشناس یونانی ایمان آوردند. **13** اما وقتی یهودیان تسالونیکی باخبر برد و به ایشان خوراکی داد. زندانبانان و اهل خانه او از اینکه به خدا ایمان آورده بودند، بسیار شاد بودند. **35** وقتی صبح شد از طرف آشوبی بر پا کردند. **14** مسیحیان بی‌درنگ پولس را به سوی کناره دریا دادگاه مأمورانی آمدند و به زندانبان گفتند: «پولس و سیلاس را آزاد فرستادند، ولی سیلاس و تیموتائوس همان جا ماندند. **15** همراهان کن بروند.» **36** او نیز به پولس گفت: «مقامات شهر دستور داده‌اند که شما را آزاد کنیم. پس به سلامتی بروید.» **37** اما پولس جواب پولس برای سیلاس و تیموتائوس پیام آوردند که هر چه زودتر به آتن داد: «ما را در انتظار مردم زند و بدون محاکمه به زندان انداختند و بروند. **16** وقتی پولس در آتن منتظر سیلاس و تیموتائوس بود، از وجود حالا می‌گویند مخفیانه بیرون برویم! هرگز! چون تابعیت ما رومی آن همه بت که در شهر بود، به شدت آشفته شد. **17** پس برای است، اعضای دادگاه باید با پای خود بیایند و از ما عذرخواهی گفتگو با یهودیان و غیریهودیان خداپرست، به کنیسه یهود می‌رفت و کنند!» **38** مأموران بازگشتند و به دادگاه گزارش دادند. وقتی شنیدند هر روز در بازار هر که را می‌دید با وی گفتگو می‌کرد. **18** گروهی از که پولس و سیلاس تابع دولت روم هستند، وحشت کردند. **39** پس فیلسوفان اپیکوری و رواقی نیز به مباحثه با او پرداختند. برخی از آنان به زندان آمدند و با التماس گفتند: «لطفاً تشریف ببرید.» و با احترام می‌پرسیدند: «این مرد پُر حُرّو سَعی دارد چه بگوید؟» بعضی نیز ایشان را از زندان بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بیرون می‌گفتند: «گویا می‌خواهد از خدایان بیگانه دفاع کند.» ایشان این بیرون رفتند. **40** پولس و سیلاس وقتی از زندان بیرون آمدند، به خانه لیدیّه حرفها را می‌زدند، چون پولس خبر خوش عیسی و قیامت را اعلان بازگشتند تا با ایمانداران ملاقات کنند و یکبار دیگر ایشان را تشویق کنند. سپس آنجا را ترک کردند.

17

ایشان از شهرهای آمفیپولیس و آپولونیا گذشتند و به تسالونیکی رسیدند. در آن شهر یهودیان کنیسه‌ای داشتند. **2** پولس بر طبق عادت همیشگی خود وارد کنیسه شد و سه هفته بی‌دری رویهای شتات از کتب مقدس با حضار بحث می‌کرد، **3** و توضیح می‌داد که لازم بود مسیح رنج برد و از مردگان برخیزد. او می‌گفت: «این عیسی که خبرش را به شما دادم، همان مسیح است.» **4** عده‌ای از شنوندگان با گروهی از مردان یونانی خداپرست و بسیاری از زنان سرشناس شهر متقاعد شده، ایمان آوردند. **5** اما سران یهود حسد بردند و گروهی از ارادل و اوپاش را از کوچه و بازار جمع کردند و آشوب به راه انداختند. سپس، به خانه یاسون هجوم بردند تا پولس و سیلاس را بگیرند و برای مجازات به مقامات تحویل دهند. **6** اما وقتی ایشان را در خانه یاسون پیدا نکردند، یاسون را با عده‌ای از ایمانداران دیگر کسان‌کشان نزد مقامات شهر برده، فریاد می‌زدند: «پولس و سیلاس دنیا را به هم ریخته‌اند و حالا به اینجا آمده‌اند تا آرامش شهر ما را نیز بر هم زنند. **7** این یاسون هم آنان را به خانه خود راه داده است. اینها همه خائن هستند چون عیسی را پادشاه می‌دانند، نه قیصر را.» **8** مردم شهر و همچنین دادرسان از شنیدن این خبر نگران شدند. **9** پس، مقامات شهر از ایشان ضمانت گرفتند که کار خلافی نکنند و بعد آزادشان کردند. **10** همان شب مسیحیان با عجله پولس و سیلاس را به بیریه فرستادند. در آنجا باز نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی تازه بیشتر برای ما صحبت کن. **20** چون چیزهایی که تو می‌گویی برای ما تازگی دارد و می‌خواهیم بیشتر بشنویم.» **21** تمام اهالی آتن و حتی خارجی‌ان آنجا گویی کاری نداشتند به‌جز اینکه دور هم جمع شوند و تمام وقت خود را صرف گفتگو درباره عقاید تازه کنند. **22** پس پولس در تالار اجتماعات تپّه مریخ در مقابل مردم ایستاد و گفت: «ای اهالی آتن، می‌بینم که شما بسیار مذهبی هستید، **23** چون وقتی در شهر گردش می‌کردم، پرستشگاههای فراوان شما را به‌دقت نگاه می‌کردم. حتی قریانگاهی دیدم که روی آن نوشته شده بود "تقدیم به خدایی ناشناخته." این خدا که شما بدون شناختنش می‌پرستید، همان است که می‌خواهم درباره‌اش با شما سخن بگویم. **24** «او همان کسی است که این دنیا و هر چه را که در آن هست آفریده است. چون او خود، صاحب آسمان و زمین است، در این بتخانه‌ها که به دست انسان ساخته شده‌اند، ساکن نمی‌شود، **25** و احتیاج به دسترنج ما ندارد، چون بی‌نیاز است! زیرا خود او به همه نفّس و حیات می‌بخشد، و هر نیاز انسان را رفع می‌کند. **26** او تمام مردم دنیا را از یک انسان به وجود آورد، یعنی از آدم، و قومها را در سرتاسر این زمین پراکنده ساخته است؛ او زمان به قدرت رسیدن و سقوط هر یک از قومهای جهان و مرزهای آنها را از پیش تعیین کرده است. **27** «قصه خدا این بود که مردمان به جستجوی او برآیند تا شاید او را یافته، به او برسند؛ حال آنکه او حتی از قلب ما نیز به ما نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی

داریم. همان‌طور که یکی از شعرای شما نیز گفته است که «از نسل او هستیم». **29** پس حال که از نسل خدا هستیم، نباید خدا را بُنی تصور کنیم که صنعتگر از طلا یا نقره یا سنگ ساخته باشد. **30** در گذشته، خدا از نادانی بشر در این امور چشم‌پوشی می‌کرد، اما اکنون به همگان حکم می‌فرماید که توبه کنند و به سوی او بازگردند. **31** زیرا او روزی را معین فرموده است که در آن مردم این دنیا را به‌وسیلهٔ شخص مورد نظر خود با عدل و انصاف داوری کند. خدا با زنده کردن این شخص از مردگان، به همه نشان داد او چه کسی است. **32** وقتی شنیدند که پولس دربارهٔ زنده شدن مرده سخن می‌گوید، به او خندیدند. اما بعضی نیز گفتند: «می‌خواهیم در این باره باز هم برای ما صحبت کنی.» **33** به این شکل، پولس از میان ایشان بیرون پریسکیلا و اکیلا را در کشتی گذاشت و برای گفتگو به کنیسه یهود رفت. **34** با این حال، چند نفر او را پیروی کرده، ایمان آوردند. از بین اینها دیونیسیوس، عضو «آرپوپاگوس»، یعنی انجمن شهر بود، و نیز زنی به نام داماریس، و چند نفر دیگر.

18 پس از آن، پولس از آتن به قُرْنُثُس رفت. **2** در آن شهر با مردی یهودی به نام اکیلا، متولد پونتوس، آشنا شد. او به اتفاق همسرش پریسکیلا به تازگی از ایتالیا به قُرْنُثُس آمده بود، زیرا کلودیوس قیصر همهٔ یهودیان را از روم اخراج کرده بود. **3** پولس نزد آنان ماند و مشغول کار شد چون او نیز مانند ایشان خیمه‌دوز بود. **4** پولس هر شَبَّات به کنیسه می‌رفت و با یهودیان و یونانیان مباحثه می‌کرد و می‌کوشید آنان را متقاعد کند. **5** پس از آنکه سیلاس و تیموتائوس از مقدونیه رسیدند، پولس تمام وقت خود را صرف موعظه کرد و برای یهودیان دلیل می‌آورد که عیسی همان مسیح است. **6** اما وقتی یهودیان با او مخالفت کرده، ناسزا گفتند، پولس گرد و خاک آن شهر را از لباس خود تکاند و گفت: «خونتان به گردن خودتان! من از خون شما مُبرا هستم. از این پس پیغام خدا را به غیریهودیان خواهم رساند.» **7** سپس پولس کنیسه را ترک گفت و به خانهٔ یک غیریهودی خدایپرست به نام تیتئوس یوستوس رفت، که خانه‌اش در جوار کنیسه بود. **8** کُریشپوس، سرپرست کنیسه و همهٔ خانواده‌اش به خداوند ایمان آوردند. بسیاری دیگر در قُرْنُثُس که پیام پولس را شنیدند نیز ایمان آوردند و تعمید گرفتند. **9** یک شب خداوند در رؤیا به پولس فرمود: «از هیچ‌کس ترس! با دلیری موعظه کن و از این کار دست نکش! **10** چون من با تو هستم و کسی نمی‌تواند به تو آسیبی برساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» **11** پس پولس یک سال و نیم در آنجا ماند و کلام خدا را تعلیم داد. **12** اما وقتی گالیون حاکم ایالت اخانیه شد، یهودیان با هم بر ضد پولس برخاستند و او را برای محاکمه به حضور حاکم بردند. **13** آنان پولس را متهم ساخته، گفتند: «او مردم را و می‌دارد خدا را با روشهای خلاف شریعت عبادت کنند.» **14** ولی درست در همان لحظه که پولس می‌خواست از خود دفاع کند، گالیون رو به مدعیان کرد و گفت: «ای یهودیان، گوش کنید! اگر جرم و جنایتی در کار بود، به سخنان

19 در همان زمان که اپلس در شهر قُرْنُثُس بود، پولس نیز در مناطق داخلی سفر می‌کرد، تا اینکه به افسس رسید، و در آنجا با چند ایماندار ملاقات کرد. **2** پولس از ایشان پرسید: «آیا وقتی به عیسی مسیح ایمان آوردید، روح‌القدس را یافتید؟» جواب دادند: «نه، ما حتی نمی‌دانیم روح‌القدس چیست!» **3** پولس پرسید: «پس به چه ایمانی اعتراف کردید و تعمید گرفتید؟» جواب دادند: «به آنچه یحیی تعلیم داده است.» **4** پولس به ایشان گفت: «تعمیدی که یحیی می‌داد برای این بود که مردم از گناه دست کشیده، به سوی خدا بازگردند و به عیسی ایمان بیاورند، یعنی به همان کسی که

یحیی وعده ظهورش را می‌داد.» 5 وقتی این را شنیدند، به نام عیسی دیمیتریوس کارگران و همکاران خود را جمع کرد و به ایشان گفت: خداوند تعمد گرفتند. 6 سپس، هنگامی که پولس دست بر سر آنان «آقایان، درآمد ما از این کسب و کار است. 26 ولی به طوری که گذاشت، روح القدس بر ایشان قرار گرفت و به زبانهای مختلف سخن می‌داند و دیده و شنیده‌اید، این پولس بسیاری را متقاعد ساخته است گفتند و نبوت کردند. 7 این افراد حدوداً دوازده نفر بودند. 8 در که این تنها خدا نیستند. به همین جهت بازار ما کساد شده است! ضمن، پولس برای مدت سه ماه، هر شب‌ات به کنیسه می‌رفت و با نه فقط ما در افسس ضرر می‌بینیم، بلکه همکاران ما در سرتاسر آسیا شهادت سخن می‌گفت، و درباره ملکوت خدا مباحثه می‌کرد و ورشکست می‌شوند. 27 و نه فقط کسب و کار ما از رونق می‌افتد، دلایل قانع‌کننده می‌آورد. 9 اما بعضی سرسخت و لجوج شدند و از بلکه حتی ممکن است این معبد الهه ما، آرتیمیس، از چشم و دل ایمان آوردن سر باز می‌زدند، و در ملا عام به «طریقت» بد می‌گفتند. مردم بیفتند و این خدای باشکوه فراموش شود، خدایی که نه فقط تمام پس پولس آنها را ترک گفت و ایمانداران را با خود برد. سپس هر روز مردم ایالت آسیا بلکه در سرتاسر دنیا مردم او را می‌پرستند.» 28 وقتی در تالار سخنرانی تیرانوس جلسات بحث و گفتگو برگزار می‌کرد. حاضرین این را شنیدند، خشمگین شده، فریاد زدند: «بزرگ است 10 دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه تمام ساکنان ایالت آسیا آرتیمیس افسسیان!» 29 کم‌کم مردم از گوشه و کنار جمع شدند و پیغام خداوند را شنیدند، هم یهودیان و هم یونانیان. 11 خداوند به طولی نکشید که غوغایی در شهر بر پا شد. همه به سوی تماشاخانه پولس قدرت داد تا معجزات شگفت‌آوری به انجام رساند، 12 به شهر هجوم بردند و گایوس و ارسترخوس را که از همسفران پولس و طوری که هرگاه دستمال یا تکه‌ای از لباس او را روی اشخاص بیمار می‌گذاشتند، شفا می‌یافتند و ارواح پلید از وجودشان بیرون می‌رفتند. پولس می‌خواست مداخله کند، اما مسیحیان مانع شدند. 31 چند 13 یک بار گروهی از یهودیان دوره‌گرد که شهر به شهر می‌گشتند و نفر از مقامات آن ایالت نیز که از دوستان پولس بودند، برای او پیغام برای اخراج ارواح پلید ورد می‌خواندند، خواستند امتحان کنند که اگر فرستادند و خواهش کردند که پا به میدان مسابقات نگذارند. 32 در اسم عیسی خداوند را بر زبان آوردند، می‌توانند ارواح پلید را از وجود میدان آشوبی به پا شد. مردم تا نفس داشتند فریاد می‌زدند و هر کس دیوانگان بیرون کنند یا نه. وردی هم که می‌خواندند این بود: «ای یک چیز می‌گفت. بیشترشان نیز نمی‌دانستند چرا به آنجا آمده‌اند. روح پلید، به همان عیسی که پولس درباره‌اش موعظه می‌کند، تو را 33 در این بین چند یهودی، اسکندر را یافتند و او را جلو انداخته، از قسم می‌دهیم که از وجود این دیوانه بیرون بیاوی!» 14 این کار را او خواستند تا ماجرا را توضیح دهد. اسکندر با تکان دادن دست از هفت پسر «اسکیوا» که یک کاهن یهودی بود، انجام می‌دادند. 15 مردم خواست که ساکت شوند و سعی کرد چیزی بگویند. 34 اما وقتی این را روی یک دیوانه امتحان کردند، روح پلید جواب داد، گفت: «من عیسی را می‌شناسم، پولس را هم می‌شناسم، ولی شما افسسیان!» این سر و صدا تا دو ساعت ادامه یافت. 35 سرانجام دیگر کیستید؟» 16 سپس، دیوانه به آنان حمله کرد و آنان را چنان شهردار توانست ایشان را آرام کند و چند کلمه سخن بگوید. شهردار زد که برهنه و خون‌آلود از خانه فرار کردند! 17 این خبر در سراسر گفت: «ای مردم افسس، همه می‌دانند که شهر ما افسس، حافظ افسس پیچید و به گوش همه یهودیان و یونانی‌ها رسید، به طوری که معبد آرتیمیس بزرگ است و تمثال او از آسمان برای ما بر زمین افتاده همه ترسیدند و از آن پس به نام عیسی خداوند احترام می‌گذاشتند. است. 36 چون در این شکی نیست، پس اگر کسی چیزی بگوید، 18 بسیاری از کسانی که به مسیح ایمان آوردند، آمدند و در ملا عام شما نباید زود رنجیده‌خاطر شوید و کاری نسنجیده انجام دهید. 37 به اعمال گناه‌آلود خود اعتراف کردند. 19 برخی نیز که قبلاً به سحر و جادو اشتغال داشتند، طومارها و طلسمهای خود را آوردند و در مقابل همه سوزاندند. وقتی بهای آنها را تخمین زدند، بالغ بر پنجاه صنعتگران از کسی شکایتی دارند، در دادگاه باز است و قضات هم هزار سکه نقره شد. 20 این پیش‌آمد تأثیر عمیق پیغام خدا را در آماده‌اند تا به شکایات رسیدگی کنند. بگذارید ایشان از راههای آن نواحی نشان می‌داد. 21 پس از تمام این وقایع، پولس از سوی قانونی اقدام کنند. 39 اگر در مورد موضوع دیگری گله و شکایتی روح خدا هدایت شد که پیش از مراجعت به اورشلیم، از مقدونیه و باشد، در جلسات رسمی انجمن شهر، حل و فصل خواهد شد. 40 آخانیه عبور کند. او می‌گفت: «بعد از آن باید به روم نیز بروم!» 22 زیرا این خطر وجود دارد که حاکم رومی به خاطر آشوب امروز، از ما پس همکاران خود، تیموتائوس و ارستطوس را جلوتر به یونان فرستاد و بازخواست کند. اگر چنین کند قادر به پاسخگویی نیستیم و هیچ خود کمی بیشتر در آسیا ماند. 23 ولی تقریباً در همین هنگام، در دلیلی برای توجیه آن نداریم.» 41 سپس، ایشان را مرخص نمود و افسس شورش بر ضد مسیحیان بر پا شد. 24 این شورش به تحریک همه متفرق شدند.

شخصی به نام دیمیتریوس به راه افتاد که یک زرگر بود و مجسمه‌های نفره‌ای از آرتیمیس، یکی از الهه‌های یونانی‌ها، می‌ساخت و برای صنعتگران شهر کسب و کاری فراوان ایجاد می‌کرد. 25 روزی وقتی هیاهو پایان یافت، پولس به دنبال مسیحیان فرستاد و پس از موعظه و تشویق، از آنان خداحافظی کرد و به طرف مقدونیه به

راه افتاد. **2** سر راه خود به هر شهری که می‌رسید، برای مسیحیان آن را به کمال انجام دهم، یعنی پیغام خوش انجیل فیض خدا را به موعظه می‌کرد. به این ترتیب، به یونان رسید **3** و سه ماه در آنجا دیگران برسانم. **25** «می‌دانم که بعد از این، هیچ‌کدام از شما که اقامت گزید، او آماده می‌شد که با کشتی به سوریه برود، اما وقتی پی پیام خدا را بارها به شما اعلام کرده‌ام، دیگر مرا نخواهید دید. برد که یهودیان توطئه چیده‌اند او را بکشند، تصمیم گرفت از راه **26** بنا براین، امروز قاطعانه اعلان می‌کنم که چنانچه کسی از میان مقدونیه مراجعت کند. **4** چند نفر نیز تا ایالت آسیا همراه او رفتند شما به راه هلاکت رفته، خون او به گردن من نیست. **27** چون در که عبارت بودند از سوپاترس اهل بیری، ارسترخوس و سکندس اهل تسالونیک، گایوس اهل دربه، تیموتائوس، تیخیکوس و تروفیموس که «پس مراقب خود و قوم خدا باشید. گله خدا یعنی کلیسا را که با همه به شهرهای خود در آسیا باز می‌گشتند. **5** ایشان جلوتر رفتند و خون خود خریده است خوراک دهید و شبانی کنید، کلیسایی که در تروآس منتظر ما ماندند. **6** پس از عید پَسَح، از شهر فیلیپی سوار روح‌القدس شما را بر آن ناظر قرار داده است. **29** می‌دانم وقتی بروم کشتی شدیم و پنج روز بعد به بندر تروآس در آسیا رسیدیم و یک هفته در آنجا ماندیم. **7** در روز اول هفته، برای پاره کردن نان گرد آمدیم و پولس برای مردم سخن می‌گفت؛ و چون قصد داشت روز را وارونه جلوه خواهند داد تا مردم را به دنبال خود بکشند. **31** بعد از آن شهر برود، تا نیمه‌های شب به صحبت کردن ادامه داد. **8** پس، مواظب خود باشید! فراموش نکنید در این سه سالی که با شما در بالاخانه‌ای که جمع بودیم، چراغهای بسیاری روشن بود. **9** بودم، پیوسته از شما مواظبت می‌کردم و شبانه روز در دعا برای شما همین‌طور که پولس سخن را طول می‌داد، جوانی به نام افیتیخس که کتار پنجره نشسته بود، خوابش برد و از طبقه سوم به پایین افتاد و **10** پولس پایین رفت و خود را روی مرد جوان انداخت و گفت: «ناراحت نباشید. او زنده است!» **11** آنگاه به بالاخانه بازگشت و هرگز به پول و لباس کسی چشم طمع نداشته‌ام، **34** بلکه با این نان را پاره کرد و خورد. سپس باز سخن را ادامه داد تا کم‌کم هوا روشن شد. آنگاه ایشان را ترک گفت. **12** در این فاصله، آن جوان را صحیح و سالم به خانه بردند و همگی تسلی عظیمی یافتند. **13** پولس می‌خواست از راه خشکی به آسوس برود، ولی ما پیش از او با کشتی به آن شهر رفتیم. **14** در آسوس به هم رسیدیم و با کشتی به **15** روز بعد، از جزیره خیوس گذشتیم و روز دوم به بندر ساموس رسیدیم، و روز سوم وارد میلیتوس شدیم. **16** پولس نمی‌خواست این بار در شهر افسس توقف نماید، چون عجله داشت که اگر ممکن باشد، برای عید پنتیکاست در اورشلیم باشد. **17** اما وقتی در میلیتوس از کشتی پیاده شدیم، برای مشایخ کلیسای افسس پیغام فرستاد که بیایند در کشتی او را ببینند. **18** وقتی آمدند، به آنان گفت: «شما می‌دانید از روزی که به ایالت آسیا قدم گذاشتم تا به حال، **19** با کمال فروتنی و اشک و آه به خداوند خدمت کرده و همیشه با خطر مرگ روبرو بوده‌ام، چون یهودیان برای کشتن من توطئه می‌چیدند. **20** با وجود این، هرگز تردیدی به خود راه نداده‌ام که هرآنچه را که برایتان سودمند بوده، موعظه کنم، بلکه حقیقت را به شما تعلیم داده‌ام، چه در میان مردم و چه در خانه‌ها. **21** همچنین، چه به یهودیان و چه به یونانیان اعلام کرده‌ام که باید از طریق توبه، به سوی خدا بازگردند، و به خداوندان، عیسی مسیح، ایمان داشته باشند. **22** «اکنون به دستور روح خداوند می‌خواهم به اورشلیم بروم و نمی‌دانم در آنجا برآیم چه پیش خواهد آمد، **23** به‌جز اینکه روح‌القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در انتظام می‌باشد. **24** اما جان من برآیم ارزشی ندارد مگر اینکه آن را در راه خدمتی که عیسی خداوند به من سپرده است صرف کنم و

21 وقتی از آنها جدا شدیم، با کشتی مستقیم به جزیره کوس رفتیم. روز بعد به رودس رسیدیم و از آنجا به پاترا رفتیم. **2** در پاترا یک کشتی یافتیم که به فیلیپی می‌رفت. پس سوار آن شدیم و حرکت کردیم. **3** جزیره قبرس را از دور تماشا کردیم و از جنوب آن گذشتیم و در بندر صور در سوریه پیاده شدیم تا کشتی بارش را خالی کند. **4** در آنجا ایماندارانی یافتیم و هفت روز نزد ایشان ماندیم. ایشان به واسطه روح خدا، پولس را ترغیب می‌کردند که به اورشلیم نرود. **5** آخر هفته وقتی به کشتی بازگشتیم، تمام ایمانداران با زنان و فرزندانشان ما را تا ساحل بدرقه کردند. در آنجا همه با هم دعا کردیم و بعد از خداحافظی، سوار کشتی شدیم و آنها نیز به خانه‌هایشان بازگشتند. **7** پس از ترک بندر صور، به پتولامیس رسیدیم. در آنجا به دیدن ایمانداران رفتیم، ولی فقط یک روز در آنجا ماندیم. **8** از آنجا عازم قیصریه شدیم و به خانه فیلیپ می‌رفتیم. فیلیپ یکی از آن هفت نفری بود که انتخاب شده بودند تا مسئول تقسیم خوراک بین یوهوزان باشند. **9** او چهار دختر داشت که هنوز ازدواج نکرده بودند

و خدا به ایشان این عطا را داده بود که بتوانند نبوت کنند. 10 در آن است که بر ضد قوم ما موعظه می‌کند و به همه می‌گوید که احکام چند روزی که آنجا بودیم، مردی به نام آغابوس از یهودیه وارد قیصریه شد. 11 و به دیدن ما آمد. او نیز عطای نبوت داشت. روزی آغابوس با خود آورده تا اینجا را نجس سازد! 29 چون صبح همان روز پولس کمر بند پولس را گرفت و با آن دست و پای خود را بست و گفت: را با یک غیریهودی به نام تروفیموس اهل افسس، در بازار دیده بودند «روح القدس می‌فرماید:» یهودیان در اورشلیم صاحب این کمر بند را به و تصور کردند پولس او را به معبد آورده است. 30 تمام مردم شهر به همین ترتیب خواهند بست و او را به دست رومی‌ها خواهند سپرد. 12 با شنیدن این مطلب، همه ما و ایمانداران قیصریه به پولس التماس کردیم که به اورشلیم نرود. 13 ولی پولس گفت: «چرا گریه قصد کشت می‌زدند، به فرمانده هنگ رومی خبر رسید که در اورشلیم می‌کنید؟ شما دل مرا می‌شکنید! من حاضرم نه فقط در اورشلیم زندانی شوم، بلکه به خاطر عیسیا خداوند جانم را نیز بدهم.» 14 وقتی دیدیم که او منصرف نمی‌شود، دیگر اصرار نکردیم و گفتیم: «هر چه خواست خداست، همان بشود.» 15 کمی بعد بار سفر بستیم و عازم اورشلیم شدیم. 16 در این سفر چند نفر از مسیحیان قیصریه نیز همراه ما آمدند. وقتی به اورشلیم رسیدیم، به خانه شخصی به نام مناسون رفتیم. مناسون اهل قیرس و یکی از مسیحیان قدیمی بود. 17 مسیحیان اورشلیم همه به گرمی از ما پذیرایی کردند. 18 روز دوم پولس ما را با خود برد تا با یعقوب ملاقات کنیم. تمام مشایخ کلیسای اورشلیم نیز حضور داشتند. 19 پس از سلام و احوالپرسی، پولس آنچه را که خدا به وسیله او در میان غیریهودیان انجام داده بود، به طور مفصل برای ایشان بیان کرد. 20 ایشان ابتدا خدا را شکر کردند بعد گفتند: «برادر، خودت می‌دانی که هزاران یهودی به مسیح ایمان آورده‌اند و اصرار دارند که مسیحیان یهودی‌نژاد باید آداب و رسوم یهودی خود را حفظ کنند. 21 از طرف دیگر، در میان آنان شایع شده است که تو به یهودیانی که در میان غیریهودیان زندگی می‌کنند، تعلیم می‌دهی که از شریعت موسی برگردند و می‌گویند که نباید فرزندان خود را ختنه کنند و سنن یهود را نگاه دارند. 22 حال، چه باید کرد؟ چون حتماً باخبر می‌شوند که تو آمده‌ای. 23 پس ما اینطور پیشنهاد می‌کنیم: چهار نفر در اینجا هستند که به رسم یهود نذر کرده‌اند. 24 تو با ایشان به معبد برو و مراسم طهارت را با آنان انجام بده و در ضمن مخارج ایشان را نیز بپرداز تا بتوانند سرشان را بتراشند. آنگاه به همه ثابت خواهد شد که تو رعایت سنن یهود را برای مسیحیان یهودی‌نژاد جایز می‌دانی و خودت نیز احکام یهود را اطاعت می‌کنی و با ما در این امور هم‌عقیده می‌باشی. 25 از مسیحیان غیریهودی هم ما هرگز نخواستیم پایبند آداب و رسوم یهود باشیم. فقط به آنان نوشتیم گوشت حیواناتی که برای پتیا قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون نخورند و از بی‌عفتی بپرهیزند.» 26 پولس راضی شد و روز بعد با آن چهار نفر مراسم طهارت را بجا آورد و به معبد رفت. سپس اعلام کرد که یک هفته بعد برای هر یک از ایشان قربانی تقدیم خواهد کرد. 27 هنوز هفته به آخر نرسیده بود که چند نفر از یهودیان از ایالت آسیا پولس را در معبد دیدند و مردم را بر ضد او شورانیدند. ایشان وی را گرفته، 28 فریاد برآورد، گفتند: «ای بنی اسرائیل، بشتابید و کمک کنید! این همان

22 «برادران عزیز و پدران من، اجازه دهید برای دفاع از خود چند کلمه سخن بگویم.» 2 وقتی شنیدند به زبان خودشان سخن می‌گوید، بیشتر ساکت شدند. 3 آنگاه پولس گفت: «من نیز مانند شما یهودی هستم و در شهر طرسوس قلیقیه به دنیا آمده‌ام. ولی در همین اورشلیم، در خدمت غملائیل تحصیل کرده‌ام. در مکتب او احکام و آداب و رسوم دین یهود را به‌دقت فراگرفتم، و بسیار غیرت داشتم که در هر کاری باعث تکریم خدا گردم، همان‌گونه که شما نیز امروز برای او غیرت دارید. 4 من پیروان طریقت عیسی را تا سرحد مرگ شکنجه و آزار می‌دادم؛ و مردان و زنان مسیحی را دستگیر و زندانی می‌کردم. 5 کاهن اعظم و اعضای شورای عالی یهود شاهد هستند که آنچه می‌گویم راست است، زیرا از آنان خطاب به سران یهود در دمشق نامه دریافت کردم تا اجازه دهند مسیحیان را بیاوم و دست بسته به اورشلیم بیاورم تا مجازات شوند. 6 وقتی در راه دمشق بودم، نزدیک ظهر ناگهان نور خیره‌کننده‌ای از آسمان گرداگرد من تابید، 7 به طوری که بر زمین افتادم و صدایی شنیدم

که به من می‌گفت: "شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟" 8 داده بود یک تبعه روم را ببندند و شلاق بزنند. 30 روز بعد، فرمانده «پرسیدم: "خداوند، تو کیستی؟" فرمود: "من عیسی ناصری هستم، پولس را از زندان بیرون آورد و دستور داد کاهنان اعظم و شورای یهود همان که تو به او جفا می‌رسانی!" 9 «همراهان من نور را دیدند، اما گفته‌های کسی را که با من سخن می‌گفت، درک نکردند. 10

«گفتم: "خداوند، حالا چه کنم؟" خداوند فرمود: "برخیز و به دمشق برو. در آنجا آنچه لازم است به تو گفته خواهد شد." 11 «من از شدت آن نور نابینا شدم. پس همراهانم دستم را گرفتند و به دمشق بردند. 12 در آنجا شخصی بود به نام حنانيا که مردی دیندار بود، و با دقت احکام خدا را اطاعت می‌کرد و در بین یهودیان دمشق عزیز و محترم بود. 13 حنانيا نزد من آمد، در کنارم ایستاد و گفت: "ای برادر شائول، بینا شو!" همان لحظه بینا شدم و توانستم او را ببینم! 14 «سپس به من گفت: "خداوند نیاکان ما تو را برگزیده تا اراده او را بدانی و آن عادل، یعنی مسیح موعود را با چشمان خود دیده، کلامی از دهان او بشنوی. 15 تو باید پیغام او را به همه جا ببری و آنچه را که دیده و شنیده‌ای، برای همه بازگو کنی. 16 حالا چرا معطلی؟ برخیز و تعمید بگیر، و نام او را بخوان تا از گناهانت پاک شوی. 17 «یک روز پس از بازگشتم به اورشلیم، در حالی که در معبد دعا می‌کردم، از خود بیخود شدم 18 و در رؤیایی او را دیدم که می‌گفت: "عجله کن! از اورشلیم بیرون برو چون اهالی این شهر پیغام تو را رد می‌کنند." 19 «گفتم: "خداوند، ولی آنها حتماً می‌دانند که من مسیحیان را در هر کنیسه می‌زد و زندانی می‌کردم. 20 وقتی شاهد تو استیفان کشته می‌شد، من آنجا ایستاده، با کشتن او موافق بودم و لباسهای اشخاصی را که او را سنگسار می‌کردند، نگه می‌داشتم." 21 «ولی خداوند به من فرمود: "از اورشلیم بیرون بیا، چون می‌خواهم تو را به مکانهای دور، نزد غیریهودیان بفرستم!" 22

مردم به سخنان پولس گوش سپردند، تا جایی که او کلمه غیریهودیان را بر زبان آورد. پس همگی صدای خود را بلند کرده، فریاد می‌زدند: «چنین شخصی را از صفحه روزگار محو کنید! او لایق زنده بودن نیست!» 23 مردم پشت سر هم فریاد می‌زدند، و لباسهای خود را در هوا تکان می‌دادند و گرد و خاک بلند می‌کردند. 24 آنگاه فرمانده هنگ، پولس را به داخل قلعه آورد و دستور داد او را شلاق بزنند تا به جرم خود اعتراف کند. مخصوصاً می‌خواست بداند چرا مردم چنین خشمگین شده‌اند. 25 وقتی او را می‌بستند تا شلاق بزنند، پولس به افسری که آنجا ایستاده بود گفت: «آیا قانون به شما اجازه می‌دهد یک رومی را بدون بازجویی شلاق بزنید؟» 26 افسر وقتی این را شنید پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی است!» 27 فرمانده پیش پولس رفت و پرسید: «بگو ببینم، آیا تو رومی هستی؟» پولس گفت: «بله، من رومی هستم.» 28 فرمانده گفت: «من هم تابع روم هستم، برای من خیلی گران تمام شد تا توانستم رومی بشوم!» پولس گفت: «ولی من رومی به دنیا آمدم!» 29 کسانی که قرار بود از او بازجویی کنند، وقتی شنیدند رومی است، با عجله از آنجا دور شدند. فرمانده نیز بسیار ترسید زیرا دستور

زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیاورم تا خبری به عرضتان عرض برسانم. 5 او شخصی فتنه‌انگیز است که دائم یهودیان را برساند.» 19 فرمانده دست پسر را گرفت و به گوشه‌ای برد و از او در سرتاسر جهان به شورش و یاغیگری بر ضد دولت روم تحریک پرسید: «چه می‌خواهی بگوئی؟» 20 گفت: «همین فردا یهودیان می‌کند؛ و سرده‌ی فرقه‌ای است به نام «ناصری‌ها». 6 ما زمانی او را می‌خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانه‌ی گرفتیم که قصد داشت معبد را نجس سازد. می‌خواستیم او را مطابق اینکه می‌خواهند تحقیق بیشتری درباره‌ی او بکنند. 21 ولی خواهش شریعت خود محاکمه کنیم، 7 ولی لیسپاس، فرمانده‌ی هنگ آمد و به می‌کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین زور او را از چنگ ما خارج ساخت، 8 و به مدعیان او دستور داد تا کرده‌اند تا بر سر او پروند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او به حضور شما بیایند. خود شما می‌توانید از او بازجویی کنید تا به را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بنوشند. حالا همه حاضر و صحت این اتهامات پی ببرید.» 9 بقیه یهودیان نیز گفته‌های او را آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید.» 22 تأیید کردند. 10 سپس نوبت به پولس رسید. فرماندار به او اشاره کرد وقتی آن جوان می‌رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این تا برخیزد و از خود دفاع کند. پولس گفت: «جناب فرماندار، می‌دانم موضوع را به من گفته‌ای.» 23 سپس فرمانده دو نفر از افسران خود که سالهای سال است که شما در مقام قضات، به مسائل یهود را احضار کرد و به ایشان دستور داده، گفت: «دوستان سرباز پیاده، رسیدگی می‌کنید. این امر به من قوت قلب می‌دهد تا آزادانه از خود دوستان نیزه‌دار و هفتاد سواره نظام آماده کنید تا امشب ساعت نه به دفاع کنم. 11 شما خیلی سریع می‌توانید تحقیق کنید و پی ببرید که قیصریه بروند. 24 یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، من فقط دوازده روز پیش وارد اورشلیم شدم تا در معبد عبادت کنم. و او را صحیح و سالم نزد فلیکس فرماندار برسانید.» 25 این نامه را 12 آنگاه معلوم خواهد شد که من هرگز نه در معبد آشوب به راه هم برای فرماندار نوشت: 26 «کلودیوس لیسپاس به جناب فلیکس، فرماندار گرامی سلام می‌رساند. 27 یهودیان این مرد را گرفته بودند و ایشان نمی‌توانند اتهاماتی را که به من می‌زنند، ثابت کنند. 14 «ولی می‌خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم به یک مورد اعتراف می‌کنم. من به «طریق»، همان راه نجات که به و نجاتش دادم. 28 سپس او را به شورای ایشان بردم تا معلوم شود قول ایشان یک فرقه‌ی انحرافی است، ایمان دارم. من مانند اجداد خدا چه کرده‌ام. 29 متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان را خدمت می‌کنم و به شریعت یهود و نوشته‌های پیامبران یهود ایمان است و البته چیزی نبود که بشود به سبب آن او را زندانی یا اعدام دارم. 15 «من مانند خود این آقایان، ایمان دارم که هم برای نیکان کرد. 30 اما وقتی آگاه شدم که توطئه چیده‌اند تا او را بکشند، و هم برای بدان روز قیامت در پیش است. 16 به همین دلیل با تصمیم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او تمام توانایی‌ام می‌گویم در حضور خدا و انسان با وجدانی پاک شکایت داشته باشد می‌گویم به حضور شما بیاید.» 31 پس همان زندگی کنم. 17 «من پس از سالها دوری با مقداری هدایا برای شب سربازان مطابق دستور فرمانده خود، پولس را به شهر آنتی پاتریس کمک به قوم خود و انجام مراسم قربانی به اورشلیم بازگشتم. 18 رسانیدند. 32 صبح روز بعد پولس را تحویل سواره نظام دادند تا متهم کنندگان من وقتی مشغول انجام آیین تطهیر بودم، مرا در معبد او را به قیصریه ببرند و خود به قلعه بازگشتند. 33 وقتی به قیصریه دیدند. نه دار و دسته‌ای همراه بود، و نه جار و جنجالی به راه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. 34 فرماندار نامه را انداخته بودم! 19 اما چند یهودی از ایالت آسیا در آنجا بودند، که خواند. سپس از پولس پرسید: «اهل کجایی؟» پولس جواب داد: ایشان نیز می‌بایست در اینجا حضور می‌یافتند تا اگر شکایتی از من «اهل قلیقیه هستم.» 35 فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیانست داشتند، مطرح می‌کردند. 20 حال، از این آقایانی که اینجا هستند برسند، به پرونده‌ات رسیدگی خواهم کرد.» سپس، دستور داد که او بپرسید که شورای ایشان، چه خطایی در من دیده است؟ 21 به‌جز را در قصر هیرودیس پادشاه نگه دارند.

24

پنج روز بعد، حناتیا کاهن اعظم با عده‌ای از مشایخ یهود و فلیکس که از «طریق» به‌خوبی آگاهی داشت، محاکمه را به تعویق یک وکیل دعوی به نام تروتولوس، به قیصریه آمد تا شکایت خود را از انداخت و گفت: «منتظر باشید تا لیسپاس، فرمانده پادگان بیاید. پولس تقدیم دادگاه کند. 2 وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، آنگاه به شکایت شما رسیدگی خواهم کرد.» 23 سپس، دستور تروتولوس شکایت خود را به این شرح در پیشگاه فلیکس مطرح داد پولس را زندانی کنند ولی به افسر مسئول سفارش کرد که با او ساخت: «عالیجناب فرماندار، مدت زیادی است که ما یهودیان، خوش‌رفتاری نمایندگان از هر جهت راحت باشد و بگذارند دوستانش به در دوره حکومت شما از صلح و آرامش بهره‌مند بوده‌ایم، و در اثر ملاقات او بیایند و احتیاجاتش را تأمین کنند. 24 چند روز بعد، دوراندیشی شما، اصلاحاتی در این ملت پدید آمده است. 3 به فلیکس با همسر خود، دروسلا که یهودی بود، آمد و پولس را احضار خاطر همه اینها، از شما بی‌اندازه سپاسگزاریم. 4 برای اینکه سر شما را درد نیاورم، اجازه می‌خواهم به طور خلاصه اتهامات این متهم را به با دقت گوش می‌دادند. 25 اما وقتی از عدالت و خویشتنداری و

داوری آینده سخن به میان آورد، فلیکس وحشت کرد و به پولس بعد دادگاه تشکیل دادم و دستور دادم پولس را بیاورند. **18** ولی گفت: «فعلاً بس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبال تهمت‌هایی که به او زدن، آن نبود که من انتظار داشتم. **19** موضوع خواهم فرستاد.» **26** در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام عیسی که ایشان او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی‌وقت به دنبال او می‌فرستاد و با می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او زنده است! **20** او صحبت می‌کرد. **27** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه از آنجا که من در این گونه مسائل وارد نبودم، از او پرسیدم: آیا پُرکیوس فسستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست می‌خواهی به اورشلیم بروی و در آنجا محاکمه شوی؟ **21** ولی پولس یهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت. به قیصر متوسل شد! پس، او را به زندان فرستادم تا ترتیب رفتن را به حضور قیصر بدهم. **22** اگر پیاس گفت: «خود من هم مایل هستم سه روز پس از اینکه فسستوس وارد قیصریه شد و پست سخنان این مرد را بشنوم.» فسستوس جواب داد: «بسیار خوب، فردا او جدید خود را تحویل گرفت، از قیصریه به اورشلیم سفر کرد. **2** در آنجا سران کاهنان و مشایخ یهود نزد فسستوس رفتند و اتهامات خود را علیه پولس عرضه داشتند، **3** و اصرار کردند که هر چه زودتر او را به اورشلیم بفرستند. نقشه آنان این بود که پولس را در بین راه بکشند. **4** ولی فسستوس جواب داد: «چون پولس در قیصریه است و خودم نیز به‌زودی به آنجا باز می‌گردم، **5** پس عده‌ای از رهبران شما می‌توانند همراه من بیایند تا او را محاکمه کنیم.» **6** فسستوس نزدیک هشت تا ده روز در اورشلیم ماند و سپس به قیصریه بازگشت و روز بعد پولس را برای بازجویی احضار کرد. **7** وقتی پولس وارد دادگاه شد، یهودیان اورشلیم دور او را گرفتند و تهمت‌های زیادی بر او وارد آوردند که البته نتوانستند آنها را ثابت کنند. **8** پولس تمام اتهامات آنان را رد کرد و گفت: «من بی‌تقصیرم. من نه مخالف شریعت یهود هستم، نه به معبد بی‌احترامی کرده‌ام، و نه علیه حکومت روم دست به اقدامی زده‌ام.» **9** فسستوس که می‌خواست رضایت یهودیان را جلب کند، از پولس پرسید: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و آنجا در حضور من محاکمه شوی؟» **10** پولس جواب داد: «نه! این محکمه رسمی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در همینجا محاکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ خطایی نسبت به یهودیان مرتکب نشده‌ام. **11** اگر هم کاری کرده‌ام که سزاوار مرگ باشم، حاضر بمیرم! ولی اگر بی‌تقصیرم، نه شما و نه هیچ‌کس دیگر حق ندارد مرا به دست اینها بسپارد تا کشته شوم. من با شکیبایی به عرایض توجه فرمایید: **4** «همان‌طور که یهودیان درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرمایند.» **12** فسستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند، به حضور او خواهی رفت.» **13** چند روز بعد اگر پیاس پادشاه با همسر خود برینکی برای خوشامدگویی به فسستوس، به قیصریه آمد. **14** در آن چند روزی که آنجا بودند، فسستوس موضوع پولس را پیش کشید و به پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محاکمه او را به من واگذار کرد. **15** وقتی در اورشلیم بودم سران کاهنان و مشایخ یهود نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم. **16** البته من فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محاکمه محکوم نمی‌کند، بلکه اول به او فرصت داده می‌شود تا با شاکیان خود روبرو شود و از خود دفاع کند. **17** «وقتی شاکیان به اینجا آمدند، روز داد. **10** از این جهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را

25

دستور دادم پولس را بیاورند. **18** ولی گفت: «فعلاً بس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبال تهمت‌هایی که به او زدن، آن نبود که من انتظار داشتم. **19** موضوع خواهم فرستاد.» **26** در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام عیسی که ایشان او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی‌وقت به دنبال او می‌فرستاد و با می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او زنده است! **20** او صحبت می‌کرد. **27** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه از آنجا که من در این گونه مسائل وارد نبودم، از او پرسیدم: آیا پُرکیوس فسستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست می‌خواهی به اورشلیم بروی و در آنجا محاکمه شوی؟ **21** ولی پولس یهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت. به قیصر متوسل شد! پس، او را به زندان فرستادم تا ترتیب رفتن را به حضور قیصر بدهم. **22** اگر پیاس گفت: «خود من هم مایل هستم سه روز پس از اینکه فسستوس وارد قیصریه شد و پست سخنان این مرد را بشنوم.» فسستوس جواب داد: «بسیار خوب، فردا او جدید خود را تحویل گرفت، از قیصریه به اورشلیم سفر کرد. **2** در آنجا سران کاهنان و مشایخ یهود نزد فسستوس رفتند و اتهامات خود را علیه پولس عرضه داشتند، **3** و اصرار کردند که هر چه زودتر او را به اورشلیم بفرستند. نقشه آنان این بود که پولس را در بین راه بکشند. **4** ولی فسستوس جواب داد: «چون پولس در قیصریه است و خودم نیز به‌زودی به آنجا باز می‌گردم، **5** پس عده‌ای از رهبران شما می‌توانند همراه من بیایند تا او را محاکمه کنیم.» **6** فسستوس نزدیک هشت تا ده روز در اورشلیم ماند و سپس به قیصریه بازگشت و روز بعد پولس را برای بازجویی احضار کرد. **7** وقتی پولس وارد دادگاه شد، یهودیان اورشلیم دور او را گرفتند و تهمت‌های زیادی بر او وارد آوردند که البته نتوانستند آنها را ثابت کنند. **8** پولس تمام اتهامات آنان را رد کرد و گفت: «من بی‌تقصیرم. من نه مخالف شریعت یهود هستم، نه به معبد بی‌احترامی کرده‌ام، و نه علیه حکومت روم دست به اقدامی زده‌ام.» **9** فسستوس که می‌خواست رضایت یهودیان را جلب کند، از پولس پرسید: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و آنجا در حضور من محاکمه شوی؟» **10** پولس جواب داد: «نه! این محکمه رسمی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در همینجا محاکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ خطایی نسبت به یهودیان مرتکب نشده‌ام. **11** اگر هم کاری کرده‌ام که سزاوار مرگ باشم، حاضر بمیرم! ولی اگر بی‌تقصیرم، نه شما و نه هیچ‌کس دیگر حق ندارد مرا به دست اینها بسپارد تا کشته شوم. من با شکیبایی به عرایض توجه فرمایید: **4** «همان‌طور که یهودیان درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرمایند.» **12** فسستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند، به حضور او خواهی رفت.» **13** چند روز بعد اگر پیاس پادشاه با همسر خود برینکی برای خوشامدگویی به فسستوس، به قیصریه آمد. **14** در آن چند روزی که آنجا بودند، فسستوس موضوع پولس را پیش کشید و به پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محاکمه او را به من واگذار کرد. **15** وقتی در اورشلیم بودم سران کاهنان و مشایخ یهود نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم. **16** البته من فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محاکمه محکوم نمی‌کند، بلکه اول به او فرصت داده می‌شود تا با شاکیان خود روبرو شود و از خود دفاع کند. **17** «وقتی شاکیان به اینجا آمدند، روز داد. **10** از این جهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را

26

در اورشلیم زندانی کردم. وقتی به مرگ محکوم می‌شدند، من نیز به ضد ایشان رأی موافق می‌دادم. **11** در همهٔ کنیسه‌ها بارها مسیحیان را با زجر و شکنجه وادار می‌کردم به مسیح کفر بگویند. شدت مخالفت من به قدری زیاد بود که حتی تا شهرهای دور دست نیز آنان را تعقیب می‌کردم. **12** «یک روز، در یکی از چنین مأمریت‌هایی، به سوی دمشق می‌رفتم و اختیارات تام و دستورهای کاهنان اعظم را نیز در دست داشتم. **13** در بین راه نزدیک ظهر، ای پادشاه، از آسمان نور خیره‌کننده‌ای گرداگرد من و همراهانم تابید، نوری که از خورشید نیز درخشانتر بود. **14** وقتی همهٔ ما بر زمین افتادیم، صدایی شنیدم که به زبان عبری به من می‌گفت: «شائول! شائول! چرا به من جفا می‌کنی؟ لگد زدن به شکها برایت دشوار است.» **15** «پرسیدم: «خداوند! تو کیستی؟» «خداوند فرمود: «من عیسی هستم، همان که تو به او جفا می‌سانی. **16** حال، برخیز! چون به تو ظاهر شده‌ام تا تو را انتخاب کنم که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو باید واقعاً امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به مردم اعلام کنی. **17** و من از تو در برابر قوم خود و قومهای ییگانه حمایت خواهم کرد. بله، می‌خواهم تو را نزد غیریهودیان بفرستم، **18** تا چشمانشان را باز کنی، تا از گناه دست کشیده، و از ظلمت شیطان بیرون آید، و در نور خدا زندگی کنند. و من گناهان ایشان را خواهم بخشید و آنان را به خاطر ایمانی که به من دارند، در برکات مقدسین سهیم خواهم ساخت.» **19** «بنابراین، ای اگریپاس پادشاه، من از آن رؤیای آسمانی سرپیچی نکردم. **20** پس نخست به یهودیان در دمشق، اورشلیم و سرتاسر یهودیه و بعد به غیریهودیان اعلام کردم که توبه نموده، به سوی خدا بازگشت کنند و با اعمال خود نشان دهند که واقعاً توبه کرده‌اند. **21** به خاطر همین موضوع، یهودیان در معبد مرا دستگیر کردند و کوشیدند مرا بکشند. **22** اما به یاری خدا و تحت حمایت او، تا امروز زنده مانده‌ام تا این حقایق را برای همه، چه کوچک و چه بزرگ، بیان کنم. پیغام من همان است که انبیای یهود و موسی به مردم تعلیم می‌دادند، **23** که مسیح می‌بایست درد و رنج بکشد و اولین کسی باشد که پس از مرگ زنده شود تا به این وسیله، به زندگی یهود و غیریهود روشنائی بخشد.» **24** ناگهان فستوس فریاد زد: «پولس تو دیوانه‌ای! مطالعهٔ بسیار مغز تو را خراب کرده است!» **25** اما پولس جواب داد: «عالیجناب فستوس، من دیوانه نیستم. آنچه می‌گویم عین حقیقت است. **26** خود پادشاه نیز این امور را می‌دانند. من بسیار روشن و واضح سخن می‌گویم، چون خاطرجمع هستم که پادشاه با تمام این رویدادها آشنایی دارند، زیرا هیچ‌یک از آنها در خفا اتفاق نیفتاده است. **27** ای اگریپاس پادشاه، آیا به انبیای یهود ایمان دارید؟ می‌دانم که دارید...» **28** اگریپاس سخن او را قطع کرد و گفت: «آیا تصور می‌کنی چنین زود می‌توانی مرا متقاعد کنی که مسیحی شوم؟» **29** پولس در پاسخ گفت: «چه زود یا چه دیر، از خدا می‌خواهم که نه فقط شما، بلکه تمام کسانی که امروز سخن مرا می‌شنوند، مانند من مسیحی شوند، البته نه یک

27

سرانجام ترتیبی دادند که ما را با کشتی به ایتالیا بفرستند.

پولس و چند زندانی دیگر را به افسری به نام یولیوس که از افسران گارد امپراتوری بود، تحویل دادند. **2** ما سوار کشتی‌ای شدیم که از آدرامیتوم آمده بود و قرار بود در چند بندر در ایالت آسیا لنگر بیندازد. پس سفر دریایی خود را با آن آغاز کردیم. آرستارخوس، از شهر تسالونیک واقع در ایالت مقدونیه نیز ما را در این سفر همراهی می‌کرد. **3** روز بعد که در بندر صیدون لنگر انداختیم، یولیوس با پولس بسیار خوش‌رفتاری کرد و اجازه داد که به دیدن دوستانش برود و تا موقع حرکت کشتی میهمان آنان باشد. **4** از آنجا باز راه دریا را در پیش گرفتیم ولی باد مخالف چنان شدید بود که کشتی از مسیرش خارج شد. پس مجبور شدیم از شمال قبرس که باد پناه بود حرکت کنیم. **5** از آبهای ایالات قیلیقیه و پمفلیه که گذشتیم، در میرا پیاده شدیم که در ایالت لیکیه واقع است. **6** در آنجا افسر ما یک کشتی مصری پیدا کرد که از اسکندریه می‌آمد و عازم ایتالیا بود. پس ما را سوار آن کرد. **7** پس از چند روز که دریا متلاطم بود، بالاخره به بندر قنیدوس نزدیک شدیم. ولی کولاک به قدری شدید بود که مجبور شدیم مسیر خود را تغییر دهیم و به طرف جزیرهٔ کرت برویم. از بندر سلمونی گذشتیم **8** و با زحمت بسیار آهسته‌آهسته در جهت مخالف باد به طرف ساحل جنوبی پیش رفیم تا به بندر زیبا رسیدیم که نزدیک شهر لسائیه بود. **9** ما وقت زیادی را به هدر دادیم، و دیگر سفر دریایی خطرناک شده بود، زیرا روز کفراره گذشته بود. پولس این موضوع را به مسئولان کشتی تذکر داد و گفت: **10** «ای مردان، به عقیدهٔ من، سفرمان فاجعه‌بار خواهد بود و صدمهٔ بسیاری به کشتی و بار آن وارد خواهد شد، حتی به جان ما نیز.» **11** ولی افسری که مسئول زندانیان بود به ناخدا و صاحب کشتی بیشتر گوش می‌داد تا به پولس. **12** و چون بندر زیبا پناهگاه خوبی نبود و نمی‌شد زمستان را در آنجا گذرانند، اکثر کارکنان کشتی مصلحت دانستند که به فینیکس بروند تا زمستان را در آنجا به سر برند. فینیکس از بنادر خوب کرت بود و هم رو به شمال غربی و هم رو به جنوب غربی داشت. **13** در همان وقت از جنوب، باد ملایمی وزید و گمان کردند برای سفر روز خوبی است. پس، لنگر کشتی را کشیدند و در طول ساحل حرکت کردیم. **14** اما طولی نکشید که ناگهان هوا تغییر کرد. باد شدیدی معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما وزیدن گرفت. **15** توفان کشتی را به طرف دریا راند. آنها اول سعی کردند کشتی را به ساحل برسانند ولی موفق نشدند. به‌ناچار کشتی را به حال خود رها کردند تا ببینند چه پیش می‌آید. باد تند هم آن را به

جلو می‌راند. **16** بالاخره کشتی را به جنوب جزیره کوچکی رساندیم به نام کلودا، و در آنجا با هزار زحمت قایق نجات را که در عقب کشتی بود، روی کشتی آوردند. **17** سپس کشتی را با طناب محکم بستند تا بدنه آن بیشتر دوام یابد. از ترس اینکه مبادا کشتی در شزار ساحل آفریقا گیر کند، بادیانهای آن را پایین کشیدند و گذاشتند تا باد تند آن را به پیش براند. **18** روز بعد که دریا توفانی‌تر بود، بار کشتی را به دریا ریختند. **19** فردای آن روز هم لوازم یدکی کشتی و هر چه را که به دستشان رسید، به دریا ریختند. **20** روزها یکی پس از دیگری سپری می‌شد، بدون این که رنگ آفتاب یا ستارگان را بینیم. باد همچنان با شدت می‌خروشید و دمی فرو نمی‌نشست. همه امیدشان را از دست داده بودند. **21** برای مدت زیادی هیچ‌کس لب به غذا نزنده بود، تا اینکه پولس کارکنان کشتی را دور خود جمع کرد و گفت: «آقایان، اگر از همان اول به من گوش می‌دادید و از بندر زیبا جدا نمی‌شدید، این همه ضرر و زیان نمی‌دیدید! **22** ولی حالا غصه نخورید؛ حتی اگر کشتی غرق شود، به جان هیچ‌یک از ما ضرری نخواهد رسید. **23** چون دیشب فرشته آن خدایی که از آن او هستم و خدمتش می‌کنم، در کنارم ایستاد **24** و گفت: «پولس، نترس چون تو حتماً به حضور قیصر خواهی رسید! علاوه بر این، خدا به درخواست تو، زندگی تمام مسفران را نجات خواهد داد. **25** «پس دل و جرأت داشته باشید! من به خدا ایمان دارم. هر چه خدا فرموده است، همان خواهد شد! **26** ولی این را نیز بدانید که در یک جزیره، کشتی ما از هم متلاشی خواهد شد.» **27** پس از چهارده روز توفان، در یک نیمه‌شب هولناک، در حالی که در دریای آدریاتیک دستخوش موجهای کوه‌پیکر دریا بودیم، دریانوردان احساس کردند که به خشکی نزدیک شده‌ایم. **28** عمق آب را که اندازه گرفتند، معلوم شد چهل متر است. کمی بعد باز اندازه گرفتند و معلوم شد فقط سی متر است. **29** با این حساب ترسیدند کشتی به تخته‌سنگهای ساحل بخورد، بنابراین از پشت کشتی چهار لنگر به دریا انداختند و دعا می‌کردند هر چه زودتر روز شود. **30** چند نفر از ملاحان می‌خواستند کشتی را رها کنند و بگریزند. پس به این بهانه که می‌خواهند لنگرهای جلوی کشتی را به آب بیندازند، قایق نجات را به آب انداختند. **31** اما پولس به سربازان و افسر فرمانده آنان گفت: «اگر ملاحان در کشتی نمانند، همه شما از بین خواهید رفت.» **32** پس سربازان طنابهای قایق نجات را بردند و آن را در دریا رها کردند تا کسی فرار نکند. **33** وقتی هوا روشن شد، پولس به همه التماس کرد که چیزی بخورند و گفت: «دو هفته است که شما لب به غذا نزنده‌اید. **34** خواهش می‌کنم برای سلامتی خودتان چیزی بخورید. چون مویی از سر شما کم نخواهد شد!» **35** آنگاه نانی برداشت، در مقابل همه از خدا تشکر کرد و تکه‌ای از آن را خورد. **36** ناگهان همه احساس کردند که حالشان بهتر شده و مشغول خوردن شدند. **37** در کشتی جمعاً دویست و هفتاد و شش نفر بودیم. **38** کارکنان کشتی پس از صرف غذا، تمام گندمی را که در

28 وقتی سالم به ساحل رسیدیم، فهمیدیم در جزیره مالت هستیم. مردم آن جزیره با ما بسیار خوش‌رفتاری کردند و چون باران می‌آمد و سرد بود آتشی درست کردند تا از ما پذیرایی کنند. **3** پولس نیز هیزم جمع می‌کرد و روی آتش می‌گذاشت. ناگهان در اثر حرارت، ماری سمی از هیزمها بیرون آمد و محکم به دست او چسبید! **4** وقتی اهالی جزیره دیدند که مار بر دستش آویخته، به یکدیگر گفتند: «بدون شک این مرد قاتل است! با اینکه از توفان جان به در برد، اما عدالت نمی‌گذارد زنده بماند!» **5** اما پولس مار را در آتش انداخت بدون این که صدمه‌ای ببیند. **6** مردم منتظر بودند بدن پولس ورم کند، یا ناگهان بیفتد و بمیرد، ولی هر چه منتظر شدند، خبری نشد. پس نظرشان را عوض کردند و گفتند: «او یکی از خدایان است!» **7** نزدیک ساحل، همان جایی که ما پیاده شدیم، ملکی بود متعلق به پوپلیوس، حاکم آن جزیره. او ما را با خوشی به خانه خود برد و با کمال احترام سه روز از ما پذیرایی کرد. **8** از قضا پدر پوپلیوس مبتلا به تب و اسهال خونی بود. پولس نزد او رفت و برایش دعا کرد و دست بر سر او گذاشت و شفایش داد! **9** آنگاه همه بیماران دیگر آن جزیره نیز آمدند و شفا یافتند. **10** در نتیجه سیل هدایا به سوی ما جاری شد. به هنگام حرکت نیز، هر چه برای سفر لازم داشتیم برای ما به کشتی آوردند. **11** سه ماه بعد، با یک کشتی دیگر حرکت کردیم. این بار با کشتی اسکندریه‌ای به اسم «خدایان دوقلو» که زمستان در آن جزیره مانده بود سفر می‌کردیم. **12** سر راهمان سه روز در سیراکیوس ماندیم. **13** از آنجا دور زدیم تا به ریگیون رسیدیم. روز بعد باد جنوبی وزید. پس یک روزه به بندر پوتولی رسیدیم. **14** در آنجا ایماندارانی یافتیم که از ما خواهش کردند یک هفته پیش ایشان بمانیم. به این ترتیب، به روم رسیدیم. **15** مسیحیان روم که شنیده بودند ما می‌آئیم، تا فوروم بر سر راه

آپیوس، به پیشواز ما آمدند. بعضی نیز در شهر «سه میخانه» به استقبال ما آمدند. وقتی پولس ایشان را دید، خدا را شکر کرد و جان تازه‌ای گرفت. 16 وقتی به روم رسیدیم، به پولس اجازه دادند که هر جا می‌خواهد زندگی کند. فقط یک نگهبان همیشه مراقب او بود. 17 سه روز پس از ورودمان به روم، پولس سران یهود آنجا را جمع کرد و به ایشان گفت: «ای برادران، یهودیان اورشلیم مرا گرفتند و تحویل دولت روم دادند تا آزارم دهند، با اینکه نه به کسی آزار رسانده بودم و نه به آداب و رسوم اجدادمان بی‌حرمتی کرده بودم. 18 رومی‌ها از من بازجویی کردند و خواستند آزادم کنند، چون پی بردند کاری نکرده‌ام که سزاوار مرگ باشم. 19 اما وقتی یهودیان مخالفت کردند، مجبور شدم از قیصر دادخواهی کنم، بی‌آنکه از قوم خود شکایت کرده باشم. 20 اما از شما خواهش کردم امروز به اینجا بیایید تا ضمن آشنایی با یکدیگر، بگویم که این زنجیری که به دستهای من بسته‌اند به خاطر این است که ایمان دارم امید اسرائیل یعنی مسیح موعود ظهور کرده است.» 21 ایشان در پاسخ گفتند: «ما چیزی بر ضد تو ننشیده‌ایم. نه نامه‌ای از یهودیه داشته‌ایم و نه گزارشی از مسافرانی که از اورشلیم آمده‌اند. 22 ولی می‌خواهیم از خودت بشنویم که چه ایمانی داری، چون تنها چیزی که درباره مسیحیان می‌دانیم این است که همه جا از آنان بد می‌گویند.» 23 پس قرار شد یک روز دیگر بیایند. در روز مقرر، عدۀ زیادی به خانه او آمدند و پولس درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح برای ایشان صحبت کرد. او از صبح تا شب از پنج کتاب موسی و کتب انبیای یهود برای سخنان خود دلیل می‌آورد. 24 در میان حضار، بعضی ایمان آوردند و بعضی نیاوردند. 25 اما بعد از بحث و جدل با یکدیگر، از پولس جدا شدند، در حالی که این سخنان آخر او پی‌درپی در گوشه‌هایشان طنین‌افکن بود که گفته بود: «روح‌القدس چه خوب به اشعای نبی فرموده است: 26 «نزد این قوم برو و بگو: وقتی آنچه را که می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. 27 زیرا دل این مردمان سخت شده، و گوشه‌هایشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به گونه‌ای که چشمانشان نمی‌توانند ببینند، و گوشه‌هایشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم.» 28 «پس می‌خواهم بدانید که نجات خدا نزد غیریهودیان فرستاده شده، و ایشان گوش فرا خواهند داد.» 29 پس از آنکه این را گفت، یهودیان از آنجا رفتند، در حالی که سخت با یکدیگر جرّ و بحث می‌کردند. 30 پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای خود ساکن بود و تمام کسانی را که به دیدن او می‌آمدند، با روی خوش می‌پذیرفت. 31 و با شهامت درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح خداوند با ایشان سخن می‌گفت، بدون آنکه کسی مانع او شود.

شده: «عادل به ایمان خواهد زیست». **18** اما خدا خشم و غضب خود را از آسمان بر تمام خدانشناسی‌ها و شرارت‌های اشخاصی آشکار می‌سازد که با شرارت‌های خود، حقیقت را سرکوب می‌کنند.

19 برای آنان حقیقت وجود خدا کاملاً روشن است، زیرا خدا ایشان را از این حقیقت آگاه ساخته است. **20** انسان از ابتدا، آسمان و زمین و چیزهایی را که خدا آفریده، دیده است و با دیدن آنها می‌تواند به وجود خدا و قدرت ابدی او که نادیدنی هستند پی ببرد. پس وقتی در روز داورى در حضور خدا می‌ایستد، برای بی‌ایمانی خود هیچ عذر و بهانه‌ای ندارد. (aïdios g126) **21** بله، درست است که مردم این حقایق را می‌دانند، اما هیچگاه حاضر نیستند به آن اعتراف کنند و خدا را بپرستند و سپاس گویند. در عوض درباره وجود خدا و اراده او، عقاید احمقانه‌ای ابداع می‌کنند. به همین علت ذهن نادانسان، تاریک و مغشوش شده است. **22** خود را دانا و خردمند می‌پنداشتند، اما همگی، نادان و بی‌خرد شدند. **23** به جای اینکه خدای بزرگ و ابدی را بپرستند، بتهایی از چوب و سنگ به شکل انسان فانی، پرنندگان، چارپایان و خزندگان ساختند و آنها را پرستیدند. **24** بنابراین، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده تا هر چه می‌خواهند بکنند و در آتش شهوات گناه‌آلود خود بسوزند و با بدنه‌ای خود مرتکب گناهان شرم‌آور شوند. **25** ایشان حقایق الهی را با دروغ معاوضه کردند و بدین‌سان، مخلوقات را به جای خدا پرستش کردند - خدایی که شایسته ستایش ابدی است! آمین.

(aïōn g165) **26** به همین دلیل، خدا آنها را در شهوات شرم‌آور رها ساخت. حتی زنانشان نیز روابط جنسی غیرطبیعی را جایگزین روابط طبیعی ساختند. **27** به همین شکل، مردان نیز روابط طبیعی با زنها را رها کردند، و در آتش شهوت نسبت به یکدیگر سوختند. مردان با مردان مرتکب اعمال شرم‌آور شدند، و در وجود خود، به سزای اعمال خود رسیدند. **28** پس همان‌طور که ایشان برای شناخت خدا ارزش قائل نیستند، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده است تا هر آنچه به ذهن ناپاکشان خطور می‌کند، به عمل آورند. **29** زندگی آنان پر است از هر نوع شرارت و بدی، طمع و نفرت و حسادت، قتل و جدال، دروغ و کینه و سخن چینی. **30** غیبت از زبانشان دور نمی‌شود. ایشان دشمنان خدا هستند. مغرور و گستاخ و خودستایند. همیشه به دنبال راه‌های تازه می‌گردند تا بیشتر گناه ورزند و مطیع والدین خود نیستند. **31** بی‌احساسند و بدقول و بی‌عاطفه و بی‌رحم. **32** با اینکه می‌دانند خدا برای چنین اعمالی، مجازات مرگ تعیین کرده است، نه فقط خودشان مرتکب آنها می‌شوند، بلکه دیگران را نیز به انجام این کارها تشویق می‌کنند!

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مؤذۀ انجیل او را به همگان برساند. **2** همان انجیلی که خدا وعده‌اش را از زمانهای دور توسط انبیای خود در کتب مقدس داده بود. **3** این انجیل درباره اوست، که به‌لحاظ زندگی زمینی‌اش، از نسل داوود پادشاه بود؛ **4** اما به‌لحاظ قدوسیت الهی‌اش، با زنده شدنش پس از مرگ، ثابت کرد که پسر نیرومند خداست، یعنی خداوند ما، عیسی مسیح. **5** به‌واسطه مسیح فیض و رسالت یافته‌ایم تا به همه اقوام غیریهود اعلام کنیم که او چه لطف عظیمی به ایشان نموده است، تا ایشان نیز به او ایمان آورند، از او اطاعت کنند و نام او را جلال دهند **6** و این شامل شما نیز می‌شود که فراخوانده شده‌اید تا از آن عیسی مسیح باشید. **7** این نامه را به همه کسانی که در روم محبوب خدا هستند و فراخوانده شده‌اند تا قوم مقدس او باشند، می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندان عیسی مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستم. **8** پیش از هر چیز، باید بگویم که خبر ایمانتان به تمام دنیا رسیده است. از این رو، برای این خبر و برای وجود هر یک از شما، خدا را به‌وسیله عیسی مسیح شکر می‌کنم. **9** خدا شاهد است که من پیوسته برای شما دعا می‌کنم، و روز و شب احتیاجاتان را به حضور او می‌برم، به حضور خدایی که با تمام توانم او را خدمت می‌کنم و مؤذۀ انجیل او را که درباره پسرش عیسی مسیح است، به دیگران اعلام می‌نمایم. **10** دعای دیگرم این است که اگر خدا بخواهد، پس از این همه انتظار، سعادت دیدار شما نصیبم شود. **11** زیرا بسیار مشتاق دیدارتان هستم تا بتوانم شما را از برکات خدا برخوردار سازم، و باعث تقویت ایمانتان شوم. **12** از این گذشته، من خود نیز نیاز به کمک شما دارم تا به‌وسیله ایمانتان تقویت شوم. به این ترتیب، هر یک از ما باعث تقویت ایمان یکدیگر می‌شویم. **13** اما برادران عزیز، مایلم بدانید که بارها خواسته‌ام نزد شما بیایم، اما هر بار مانعی پیش آمده است. قصد من از آمدن، این بود که خدمتی در میان شما انجام دهم و وعده‌ای را به سوی مسیح هدایت کنم، همان‌طور که در جاهای دیگر نیز کرده‌ام. **14** زیرا من خود را مدیون می‌دانم که این خبر خوش را به همه برسانم، چه به اشخاص متمدن و چه به اشخاص بی‌تمدن، چه به باسوادان و چه به بی‌سوادان. **15** پس تا آنجا که در توان دارم، خواهم کوشید که به روم، نزد شما بیایم و مؤذۀ انجیل را در میان شما اعلام نمایم. **16** زیرا من از انجیل مسیح شرم ندارم چون قدرت خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در ابتدا فقط به یهودیان اعلام می‌شد، اما اکنون همه می‌توانند با ایمان آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. **17** پیغام این است که خدا فقط در یک صورت از سر تقصیرات ما می‌گذرد و به ما شایستگی آن را می‌دهد که به حضور او برویم؛ و آن وقتی است که به عیسی مسیح ایمان آوریم. بله، فقط ایمان لازم است. همان‌طور که نوشته

که خدا عادل است و داوری او بر کسانی که این گونه اعمال را انجام می‌دهند، بر حق است. **3** ای آدمی، آیا تصور می‌کنی که خدا دیگران را برای چنین گناهانی مجازات خواهد کرد، اما از گناهان تو چشم‌پوشی خواهد نمود؟ **4** اگر خدا تا به حال نسبت به تو صبر و تحمل نشان داده است، آیا این برای تو مهم نیست؟ آیا متوجه نیستی که مهریانی خدا برای این بوده که تو توبه کنی؟ **5** اگر دل خود را سخت کنی و توبه نکنی برای خود مجازات وحشتناکی فراهم می‌آوری، زیرا به‌زودی روز خشم و غضب خدا فرا می‌رسد روزی که در آن خدا تمام مردم جهان را عادلانه محکوم خواهد کرد، **6** و به هر کس مطابق کارهایش پاداش یا کیفر خواهد داد. **7** او زندگی جاوید را به کسانی می‌بخشد که با صبر و تحمل، آنچه را که راست است، به عمل می‌آورند و خواستار جلال و احترام و بقایی هستند که خدا عطا می‌کند. (aīōnios gl66) **8** اما بر خودخواهان و آنانی که با حقیقت وجود خدا ضدیت می‌کنند و به راههای گناه‌آلود خود می‌روند، خشم و غضب خود را فرو خواهد ریخت. **9** رنج و عذاب گریبانگیر همه کسانی خواهد گردید که گناه می‌ورزند، از یهودی گرفته تا غیریهودی. **10** اما جلال و سربلندی و آرامش الهی نصیب همه آنان خواهد شد که از خدا اطاعت می‌کنند، چه یهودی و چه غیریهودی، **11** زیرا خدا تبعیض قائل نمی‌شود. **12** هر کس که گناه

کند، هلاک خواهد شد، حتی کسانی که شریعت نوشته شده خدا را نداشته باشند. و کسانی هم که شریعت خدا را دارند، اگر گناه کنند، خدا بنا بر موازین شریعتشان آنها را داوری خواهد کرد. **13** زیرا با شنیدن احکام شریعت نیست که کسی مقبول خدا می‌گردد بلکه با به عمل آوردن آن. **14** حتی غیریهودیان که شریعت نوشته شده خدا را ندارند، وقتی طبیعتاً از احکام خدا اطاعت می‌کنند نشان می‌دهند که از آنها آگاهند. **15** معلوم است که شریعت خدا بر دلشان نوشته شده است، زیرا وجدان و افکارشان یا آنان را متهم می‌کند یا تأییدشان می‌نماید. **16** و این است پیامی که من اعلام می‌کنم: روزی خواهد آمد که خدا توسط عیسی مسیح، افکار و انگیزه‌های مخفی همه را داوری خواهد کرد. **17** و اما شما یهودیان، تصور می‌کنید که چون خدا شریعت و احکام خود را به شما عطا کرده است، بنابراین از شما خشنود است، و می‌باید به اینکه برگزیدگان خدا هستید. **18** شما اراده و خواست خدا را می‌دانید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید، چون احکام او را از کودکی آموخته‌اید، **19** شما یقین کامل دارید که راه خدا را به خوبی می‌شناسید؛ به همین جهت خود را راهنمای نابینایان می‌دانید، و خویش را چراغهایی می‌پندارید که راه خدا را به آنانی که در تاریکی گمراه شده‌اند، نشان می‌دهند. **20** شما گمان می‌کنید که راهنمای مردم نادان هستید و می‌توانید امور الهی را حتی به کودکان نیز بیاموزید، زیرا تصور می‌کنید احکام خدا را که بر از معرفت و راستی است، می‌دانید. **21** حال، شما که دیگران را تعلیم می‌دهید، چرا خودتان نمی‌آموزید؟ به دیگران می‌گویید که دزدی نکنید؛ آیا خودتان دزدی نمی‌کنید؟ **22** می‌گویید که زنا کردن

شده: «کسی عادل نیست، حتی یک نفر. 11 هیچ کس براستی دانا نیست؛ هیچ کس در جستجوی خدا نیست. 12 همه گمراه شده‌اند؛ همه عاقل و باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست، حتی یک نفر.» 13 «گلویشان گوری است گشاده، زبانشان پر است از دروغ. زهر مار از لبانشان می‌چکد.» 14 «دهانشان آکنده از نفرین و تلخی است.» 15 «پاهایشان برای ریختن خون می‌شتابند. 16 هر جا می‌روند ویرانی و فلاکت بر جای می‌گذارند. 17 آنها عاری از صلح و آرامش‌اند.» 18 «آنها هیچ ترسی از خدا ندارند.» 19 حال، می‌دانیم هرآنچه شریعت می‌گوید، به آنانی می‌گوید که خود را معتمد ساخته‌اند مطابق با آن عمل کنند، زیرا هدف شریعت این است که فرصت هر بهانه‌ای را از انسان‌ها بگیرد، و نشان دهد که تمام دنیا در حضور خدا تقصیر کردند. 20 زیرا هیچ کس نمی‌تواند با انجام احکام شریعت، در نظر خدا عادل شمرده شود. شریعت فقط نشان می‌دهد که تا چه حد گناهکاریم. 21 اما اکنون خدا راهی پیش پای ما قرار داده تا بدون انجام مطالبات شریعت، بتوانیم عادل شمرده شویم، راهی که در نوشته‌های موسی و انبیای یهود، وعده آن داده شده است. 22 ما با ایمان آوردن به عیسی مسیح، عادل شمرده می‌شویم. این در مورد هر کس که ایمان بیاورد، صدق می‌کند. هیچ فرقی هم نمی‌کند که یهودی باشد یا غیریهودی، 23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از معیارهای پرچال خدا کوتاه می‌آیند. 24 با این حال، خدا با آن فیض خود که سزاوارش نیستیم، به‌رایگان اعلان می‌کند که عادل شمرده می‌شویم. او این کار را به‌واسطه عیسی مسیح انجام داد، آن هنگام که بهای آزادی ما را از مکافات گناهانمان پرداخت کرد. 25 زیرا خدا عیسی را همچون قربانی کفاره‌کننده گناه عرضه داشت. و حال، انسان وقتی ایمان می‌آورد که عیسی زندگی خود را قربانی کرد و خونش را ریخت، در حضور خدا عادل شمرده می‌شود. این قربانی نشان‌دهنده عدل و انصاف خدا است، زیرا او با صبر و بردباری تمام، از مجازات آنانی که در گذشته‌ها گناه می‌کردند، خودداری می‌کرده است، 26 به این دلیل که به آینده می‌نگریست و لطفی را که قصد داشت در زمان حاضر عملی سازد، شامل حال ایشان می‌فرمود. او با این عمل، عدالت خود را ثابت کرد، و اکنون آنانی را که به عیسی ایمان می‌آورند، عادل به شمار می‌آورد. 27 پس آیا می‌توانیم افتخار کنیم به اینکه کاری انجام داده‌ایم تا در پیشگاه خدا پذیرفته شویم؟ نه، زیرا تیرئه ما بر اساس اطاعت از شریعت نیست، بلکه بر اساس ایمان است. 28 بنابراین، ما به‌واسطه ایمان عادل شمرده شده‌ایم، نه به‌واسطه اطاعت از شریعت. 29 وانگهی، آیا خدا فقط خدای یهودیان است؟ مگر خدای غیریهودیان هم نیست؟ البته که هست. 30 تنها یک خدا هست، و مردمان را تنها به‌واسطه ایمان عادل می‌سازد، خواه یهودی باشند و خواه غیریهودی. 31 حال، اگر بر ایمان تأکید می‌گذاریم، آیا منظور این است که می‌توانیم شریعت را به دست فراموشی بسپاریم؟ مسلماً نه! در واقع، فقط زمانی شریعت را براستی به‌جا می‌آوریم که ایمان داشته باشیم.

قانونی وجود نداشته باشد. 16 پس نتیجه می‌گیریم که خدا برکات و نجیب جانش را فدا کند. 8 اما ببینید خدا چقدر ما را دوست خود را از راه ایمان به ما عطا می‌کند، همچون یک هدیه. حال، چه داشت که با وجود اینکه گناهکار بودیم، مسیح را فرستاد تا در راه ما مراسم مذهبی را رعایت کنیم و چه نکنیم، اگر ایمانی مانند ایمان فدا شود. 9 اگر آن زمان که گناهکار بودیم، مسیح با ریختن خون ابراهیم داشته باشیم، بی‌شک آن برکات نصیب ما نیز خواهد شد، خود این فداکاری را در حق ما کرد، حالا که خدا ما را بی‌گناه به چون از لحاظ ایمان، ابراهیم پدر همگی ماست. 17 همان‌طور که حساب آورده، چه کارهای بزرگتری برای ما انجام خواهد داد و ما را در کتب مقدس نوشته شده: «تو را پدر قومهای بسیار ساختم.» از خشم و غضب آینده خدا رهایی خواهد بخشید. 10 هنگامی که علت این امر این است که ابراهیم به خدایی ایمان آورد که مردگان را دشمنان خدا بودیم، او به‌وسیله مرگ پسرش ما را با خود آشتی داد؛ زنده می‌کند و چیزهای تازه را از نیستی‌ها خلق می‌کند. 18 بنابراین، پس اکنون که دوستان خدا شده‌ایم به‌وسیله حیات پسرش نجات زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسر می‌دهد و از خواهیم یافت. 11 حال، چقدر از رابطه‌ی عالی و جدیدی که با خدا نسل او قومهای بسیاری به وجود خواهند آمد، ابراهیم به وعده خدا داریم، شادیم! اینها همه از برکت وجود خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، اگرچه چنین امری عملاً محال بود. 19 زیرا در آن زمان است که در راه گناهکاران، جان خود را فدا کرد تا ما را دوستان خدا ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نود سال، و هیچ‌یک قادر سازد. 12 وقتی آدم نافرمانی کرد، گناه وارد دنیا شد. گناه آدم مرگ نبودند صاحب فرزند شوند. با وجود این، چون ایمان ابراهیم قوی بود، او به‌همراه آورد، و بدین‌سان مرگ گریبانگیر همگان گردید، چرا که به وعده خدا شک نکرد. 20 بله، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا ایمان داشت و ایمانش روزبه‌روز قویتر شده، خدا را تجلیل کرد. 21 انسان گناه می‌کرد، اما گناه به حساب نمی‌آمد، زیرا هنوز شریعت و زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه وعده‌های خود عمل کند. حکمی نبود که زیر پا گذاشته شود. 14 با وجود این، مردمان از 22 به خاطر همین ایمان بود که خدا او را عادل به شمار آورد. روزگار آدم تا زمان موسی نیز همگی مردند، حتی آنان که مانند آدم، این عبارت که «از راه ایمان مورد قبول خدا واقع شد»، فقط از حکم مشخصی نافرمانی نکرده بودند. اما آدم نماد یا نماینده درباره ابراهیم نوشته نشده است. 24 بلکه برای این نوشته شد که ما اطمینان بیابیم که خدا ما را نیز از همان راه به حضور خود می‌پذیرد، یعنی از راه ایمان به وعده خدا، خدایی که خداوند ما عیسی را پس از مرگ زنده کرد. 25 او به خاطر گناهان ما به مرگ سپرده شد، و دوباره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا عادل به حساب آییم.

5 پس چون از راه ایمان در نظر خدا عادل محسوب شده‌ایم، به واسطه عیسی مسیح از رابطه مسالمت‌آمیزی با خدا بهره‌مند هستیم. 2 به سبب همین ایمان است که او ما را در جایگاه عالی و ممتازی قرار داده که سزاوارش نبودیم، جایگاهی که اکنون نیز در آن قرار داریم. ما با اطمینان و شادی فراوان، منتظریم تا در جلال خدا سهیم شویم. 3 اما نه تنها از این بابت شادیم، بلکه وقتی با مشکلات زندگی و سختیهای روزگار نیز روبرو می‌شویم، باز خوشحال هستیم زیرا می‌دانیم این سختیها به خیر و صلاح ما هستند چون به ما می‌آموزند که صبر و تحمل داشته باشیم. 4 صبر و تحمل نیز باعث رشد و استحکام شخصیت ما می‌شود و ما را یاری می‌کند تا ایمانمان به خدا روزبه‌روز قویتر گردد. چنین ایمانی سرانجام امید ما را نیز نیرومند و پایدار می‌سازد. 5 و این امید ما را مایوس نمی‌کند، زیرا او روح‌القدس را به ما بخشیده تا دل‌های ما را از محبتش لبریز سازد. 6 پس ملاحظه می‌کنید که در آن هنگام که ما عاجز و درمانده بودیم، درست در زمان مناسب، مسیح آمد و جان خود را در راه ما، گناهکاران، فدا کرد! 7 حتی اگر ما انسانهایی خوب و پرهیزگار می‌بودیم، کمتر کسی ممکن بود حاضر شود جان خود را فدا کند، هر چند ممکن است کسی پیدا شود که بخواهد در راه یک انسان خوب

پس چون از راه ایمان در نظر خدا عادل محسوب شده‌ایم، به واسطه عیسی مسیح از رابطه مسالمت‌آمیزی با خدا بهره‌مند هستیم. 2 به سبب همین ایمان است که او ما را در جایگاه عالی و ممتازی قرار داده که سزاوارش نبودیم، جایگاهی که اکنون نیز در آن قرار داریم. ما با اطمینان و شادی فراوان، منتظریم تا در جلال خدا سهیم شویم. 3 اما نه تنها از این بابت شادیم، بلکه وقتی با مشکلات زندگی و سختیهای روزگار نیز روبرو می‌شویم، باز خوشحال هستیم زیرا می‌دانیم این سختیها به خیر و صلاح ما هستند چون به ما می‌آموزند که صبر و تحمل داشته باشیم. 4 صبر و تحمل نیز باعث رشد و استحکام شخصیت ما می‌شود و ما را یاری می‌کند تا ایمانمان به خدا روزبه‌روز قویتر گردد. چنین ایمانی سرانجام امید ما را نیز نیرومند و پایدار می‌سازد. 5 و این امید ما را مایوس نمی‌کند، زیرا او روح‌القدس را به ما بخشیده تا دل‌های ما را از محبتش لبریز سازد. 6 پس ملاحظه می‌کنید که در آن هنگام که ما عاجز و درمانده بودیم، درست در زمان مناسب، مسیح آمد و جان خود را در راه ما، گناهکاران، فدا کرد! 7 حتی اگر ما انسانهایی خوب و پرهیزگار می‌بودیم، کمتر کسی ممکن بود حاضر شود جان خود را فدا کند، هر چند ممکن است کسی پیدا شود که بخواهد در راه یک انسان خوب

آن حکومت می‌کند، و ما را وارد رابطه‌ای درست با خدا می‌سازد، که منتهی به حیات جاویدان در خداوند ما عیسی مسیح می‌شود.

(aiōnios g166)

6 خوب، اکنون چه باید کرد؟ آیا باید به زندگی گذشته و گناه‌آلود خود ادامه دهیم تا خدا نیز فیض و لطف بیشتری به ما نشان دهد؟² مسلماً نه! ما که نسبت به گناه مرده‌ایم، چگونه می‌توانیم باز به زندگی گناه‌آلود سابق خود ادامه دهیم؟³ یا آیا از یاد برده‌اید که وقتی در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم؟⁴ هنگامی که مسیح مرد، طبیعت کهنه ما هم که گناه را دوست می‌داشت، با او در آب تعمید دفن شد؛ و زمانی که خدای پدر با قدرت پرچلال خود، مسیح را به زندگی بازگرداند، ما نیز در آن زندگی تازه و عالی شریک شدیم.⁵ بنابراین، ما با مسیح یکی شده‌ایم. به عبارت دیگر،

هنگامی که مسیح بر روی صلیب مرد، در واقع ما نیز با او مردیم؛ و اکنون که او پس از مرگ زنده شده است، ما نیز در زندگی تازه او شریک هستیم و مانند او پس از مرگ زنده خواهیم شد.⁶ آن نفس پیشین ما با مسیح بر روی صلیب میخکوب شد تا دیگر گناه قدرتی بر ما نداشته باشد. ما دیگر اسیر گناه نیستیم.⁷ زیرا وقتی نسبت به گناه می‌میریم، از کشش و قدرت آن آزاد می‌شویم.⁸ و از آنجا که با مسیح مرده‌ایم، می‌دانیم که با او زندگی نیز خواهیم کرد.⁹ مسیح پس از مرگ زنده شد و دیگر هرگز نخواهد مرد و مرگ بر او تسلطی ندارد.¹⁰ مسیح مرد تا قدرت گناه را در هم بکوبد و اکنون تا ابد زنده است تا با خدا رابطه ابدی داشته باشد.¹¹ به همین ترتیب، شما هم طبیعت کهنه و گناهکار خود را برای گناه مرده بدانید، اما به‌وسیله عیسی مسیح خود را برای خدا زنده تصور کنید.¹² بنابراین، دیگر اجازه ندهید که گناه بر این بدن فانی شما حکمرانی کند، تا مبدا از هوسهای شیرانه آن اطاعت کنید.¹³ اجازه ندهید هیچ عضوی از بدن شما وسیله‌ای باشد برای گناه کردن، بلکه خود را کاملاً به خدا بسپارید و سراسر وجود خود را به او تقدیم کنید؛ زیرا شما از مرگ به زندگی بازگشته‌اید و باید وسیله‌ای مفید در دست خداوند باشید تا هدفهای نیکوی او را تحقق بخشید.¹⁴ پس گناه دیگر ارباب شما نیست، زیرا اکنون دیگر در قید شریعت نیستید تا گناه شما را اسیر خود سازد بلکه به فیض و لطف خدا از قید آن آزاد شده‌اید.¹⁵ اما اگر نجات ما از راه اجرای شریعت و احکام خدا به دست نمی‌آید، بلکه خدا آن را به خاطر فیض و لطف خود به ما عطا می‌کند، آیا این بدان معناست که می‌توانیم باز هم گناه کنیم؟ هرگز!¹⁶ مگر نمی‌دانید که اگر اختیار زندگی خود را به دست کسی بسپارید و مطیع او باشید، شما برده او خواهید بود، و او ارباب شما؟ شما می‌توانید گناه و مرگ را به عنوان ارباب خود انتخاب کنید که منجر به مرگ می‌شود، و یا اطاعت از خدا را انتخاب کنید که منجر به زندگی جاوید می‌گردد.¹⁷ اما خدا را شکر که اگرچه در گذشته اسیر و برده گناه بودید، اما اکنون با تمام وجود مطیع تعلیمی شده‌اید

که ما به شما سپرده‌ایم.¹⁸ و حال که از بردگی گناه آزاد شده‌اید، بنده پاکی و صداقت باشید.¹⁹ این مسائل را به طور ساده در قالب روابط ارباب و برده بیان می‌کنم تا آن را بهتر درک کنید؛ منظورم این است که همان‌طور که در گذشته برده همه نوع گناه بودید، اکنون نیز به خدمت آن اموری کمر بندید که راست و مقدس هستند.²⁰ در آن روزها که برده گناه بودید، در قید و بند نیک و راستی نبودید.²¹ اما فایده چنین زندگی چه بود؟ خودتان اکنون از آن کارها شرمگین هستید، زیرا نتیجه‌ای جز هلاکت ابدی نداشتند.²² اما الان شما از قدرت گناه آزاد شده‌اید و در خدمت خدا هستید؛ بنابراین، او نیز شما را هر روز پاکتر و شایسته‌تر می‌سازد تا سرانجام زندگی جاوید نصیبان گردد.^{(aiōnios g166) 23} زیرا هر که گناه کند، تنها دستمزدی که خواهد یافت، مرگ است؛ اما هر که به خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، پاداش او از خدا زندگی جاوید است.^(aiōnios g166)

7 ای برادران و خواهران عزیز، شما که از اصول شریعت آگاهی دارید، مگر نمی‌دانید که این اصول تا زمانی بر شخص حاکمیت دارد که وی زنده باشد.² به عنوان مثال، مطابق شریعت، زنی که ازدواج کرده، تا زمانی که شوهرش زنده است، به او مقید و متعهد است، اما اگر شوهرش فوت کند، از آن شریعتی که او را به آن مرد متعهد و مقید می‌سازد، آزاد می‌شود.³ به این طریق، تا زمانی که شوهرش هنوز زنده است، اگر با مردی دیگر رابطه جنسی برقرار سازد، زنکار خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش فوت کند، از آن حکم شرعی آزاد می‌شود، و چنانچه با مرد دیگری ازدواج کند، زنکار نخواهد بود.⁴ برادران و خواهران من، شما نیز به‌واسطه پیکر مسیح، نسبت به شریعت مُردید، تا بتوانید متعلق به شخص دیگری شوید، به او که از مردگان برخیزانیده شد. در نتیجه آن، می‌توانیم برای خدا ثمر نیکو بیاوریم.⁵ هنگامی که هنوز طبیعت کهنه ما بر وجودمان مسلط بود، امیال گناه‌آلود که شریعت در ما بر می‌انگیخت، در درون ما عمل می‌کردند، و به این ترتیب، برای مرگ ثمر می‌آوردیم.⁶ اما اکنون از شریعت آزاد شده‌ایم، زیرا نسبت به آن مردیم و دیگر در اسارت قدرت آن قرار نداریم. اکنون می‌توانیم خدا را خدمت کنیم، نه از طریق روش قدیمی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته‌شده، بلکه از طریق راه و روش زنده روح خدا.⁷ پس آیا منظور این است که شریعت گناه‌آلود است؟ مسلماً نه! در واقع، این شریعت بود که گناه مرا به من نشان می‌داد. برای مثال، اگر شریعت نگفته بود «طمع نَرَز»، من هرگز پی نمی‌بردم که طمع ورزیدن گناه است.⁸ اما گناه از فرصتی که احکام شریعت فراهم می‌آورد، استفاده می‌کرد تا هر نوع طمع را در من برانگیزد! اگر شریعتی نبود، گناه از چنین قدرتی برخوردار نمی‌شد.⁹ زمانی من بدون آگاهی از شریعت زندگی می‌کردم. اما وقتی از این احکام آگاهی یافتم، متوجه شدم که آنها را زیر پا گذاشته‌ام، و به همین علت گناهکار و محکوم به مرگ هستم.¹⁰ همان احکام نیکو که انتظار می‌رفت راه زندگی را به من نشان دهند، سبب محکومیت و

مرگ من شدند. **11** گناه مرا فریب داد و با استفاده از احکام پاک برای گناهان ما فرستاد. **4** پس حال، قادریم احکام و دستورهای الهی، مرا محکوم به مرگ کرد. **12** اما با وجود این مسائل، هیچ خدا را اطاعت کنیم، زیرا ما دیگر از طبیعت گناه‌آلود خود پیروی شکی نیست که شریعت، به خودی خود کاملاً خوب و مقدس نمی‌کنیم بلکه از روح خدا. **5** آنانی که اسیر طبیعت گناه‌آلود خود و منصفانه است. **13** اما چگونه چنین چیزی ممکن است؟ اگر هستند، به چیزی جز امور گناه‌آلود نمی‌اندیشند، اما آنانی که تابع شریعت موجب محکومیت و هلاکت من شد، چگونه می‌تواند خوب روح خدا هستند، به اموری فکر می‌کنند که روح‌القدس را خشنود باشد؟ واقعیت این است که شریعت خوب است، اما این گناه بود که می‌سازد. **6** اگر اجازه دهیم طبیعت گناه‌آلودمان بر فکر و ذهن ما از وسیله‌ای خوب سوءاستفاده کرد تا باعث محکومیت من گردد. مسلط باشد، نتیجه‌ای جز مرگ حاصل نمی‌گردد. اما چنانچه اجازه پس ملاحظه می‌کنید که گناه چقدر پلید است که برای رسیدن دهیم روح‌القدس بر افکارمان مسلط باشد، نتیجه‌اش حیات و آرامش به هدف خود یعنی نابودی من، از احکام و شریعت خوب خدا خواهد بود. **7** طرز فکر و ذهنی که تحت سلطه طبیعت گناه‌آلود سوءاستفاده می‌کند. **14** پس، شریعت خوب است و اشکالی در ما قرار دارد، با خدا دشمنی دارد، و مطیع شریعت خدا نیست، و آن وجود ندارد. اشکال در من است که همچون یک برده به گناه نمی‌تواند هم باشد. **8** از این رو، کسانی که هنوز اسیر طبیعت فروخته شده‌ام. **15** بنابراین، من اختیار عمل خود را ندارم، زیرا هر چه کهنه گناه‌آلودشان هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. **9** البته می‌گویم کار درست را انجام دهم نمی‌توانم، بلکه کاری را انجام می‌دهم که از آن متفرم! **16** من به خوبی می‌دانم که آنچه می‌کنم، روح‌القدس هستی، اگر روح خدا در وجود شما ساکن باشد. به یاد اشتباه است و وجدان ناراحت من نیز نشان می‌دهد که خوب بودن داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او شریعت را تصدیق می‌کنم. **17** اما کاری از دستم برنمی‌آید، زیرا اصلاً مسیحی نیست. **10** اما اگر مسیح در وجود شما باشد، هرچند کننده این کارها من نیستم. این گناه درون من است که مرا وادار بدن شما به سبب گناه مرده است، اما روح خدا به این دلیل که عادل می‌کند مرتکب این اعمال زشت گردم، زیرا او از من قویتر است. **18** شمرده شده‌اید، به شما حیات می‌بخشد. **11** و اگر روح خدایی که اکنون دیگر برای من ثابت شده است که وجود من به خاطر این عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان طبیعت نفسانی، از سر تا پا فاسد است. هر چه تلاش می‌کنم، خدا بدنهای فانی شما را نیز پس از مرگ به وسیله همین روح که در نمی‌توانم خود را به انجام اعمال نیکو وادارم. می‌خواهم خوب باشم، وجود شماست، زنده خواهد کرد. **12** پس، ای برادران عزیز، شما اما نمی‌توانم. **19** می‌خواهم کار درست و خوب انجام دهم، اما قادر دیگر به هیچ وجه مجبور نیستم از امیال طبیعت گناه‌آلود سابق خود نیستم. سعی می‌کنم کار گناه‌آلودی انجام ندهم، اما بی‌اختیار گناه پیروی کنید، **13** زیرا در این صورت گمراه و هلاک خواهید شد. می‌کنم. **20** پس اگر کاری را انجام می‌دهم که نمی‌خواهم، واضح اما اگر با قدرت روح خدا، این طبیعت کهنه را با اعمال ناپاکش است که اشکال در کجاست: گناه هنوز مرا در چنگال خود اسیر ناپود سازید، زنده خواهید ماند. **14** زیرا تمام کسانی که از روح نگاه داشته است. **21** من این واقعیت را در زندگی تجربه کرده‌ام که خدا پیروی می‌کنند، فرزندان خدا هستند. **15** پس همچون برده‌ها، هرگاه می‌خواهم کار نیک انجام دهم، بی‌اختیار کار بد از من سر رفتارمان آمیخته با ترس و لرز نباشد، بلکه مانند فرزندان خدا رفتار می‌زند. **22** قلباً شریعت خدا را دوست دارم، **23** اما قدرت دیگری، فرزندان که به عضویت خانواده خدا پذیرفته شده‌اند و خدا را در من هست که با فکر من درگیر است. این قدرت مرا برده گناه می‌سازد، گناهی که هنوز در درون من وجود دارد. **24** آه که چه می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. **17** و اگر فرزندان خدا هستیم، شخص بیچاره‌ای هستم! چه کسی می‌تواند مرا از جنگ این طبیعت وارثان او نیز خواهیم بود. به عبارت دیگر، خدا تمام آن جلال و مرگبار آزاد کند؟ **25** خدا را شکر، این کار را خداوند، عیسی مسیح شکوهی را که به پسر خود عیسی مسیح خواهد داد، به ما نیز عطا انجام می‌دهد.

8 بنابراین، برای کسانی که به مسیح عیسی تعلق دارند، هیچ محکومیتی نیست. **2** و چون شما به مسیح عیسی تعلق دارید، و شکوهی که در آینده خدا نصیبمان خواهد ساخت، هیچ است. قدرت حیات‌بخش روح‌القدس شما را از سلطه گناه و مرگ آزاد کرده است. **3** شریعت موسی به سبب ناتوانی طبیعت گناه‌آلود ما، قادر نبود ما را نجات بخشد. به همین دلیل، خدا کاری را انجام داد که خودش، بلکه در اثر اراده او که آن را تسلیم کرد، به این امید **21** که شریعت قادر به انجامش نبود. او پسر خود را در بدنی شبیه به بدنی خود آفرینش نیز از اسارت و بندگی تاهی یابد و به آزادی و که ما گناهکاران داریم، فرستاد. و در آن بدن، پایان سلطه گناه بر جلال فرزندان خدا وارد گردد. **22** چون می‌دانیم که کل آفرینش، تا ما را اعلان داشت، از این طریق که پسر خود را به‌عنوان قربانی‌ای همین الان از دردی همچون درد زایمان، ناله می‌کند. **23** حتی ما

ایمانداران، با اینکه روح خدا را به عنوان نوبی از شکوه و جلال آینده در خود داریم، با آه و ناله در انتظاریم تا از درد و رنج آزاد شویم. بله، ما نیز با اشتیاق بسیار، منتظر روزی هستیم که خدا امتیازات کامل ما را به عنوان فرزندان، به ما عطا کند. یکی از این امتیازات، طبق وعده او، بدن تازه‌ای است که نه دچار بیماری می‌شود و نه مرگ بر آن قدرت دارد. **24** ما با این امید، نجات یافته‌ایم؛ و امید یعنی انتظار دریافت چیزی که هنوز نداریم؛ زیرا اگر کسی چیزی را در اختیار داشته باشد، نیازی نیست که به امید آن باشد. **25** پس وقتی برای چیزی که هنوز رخ نداده، به خدا امیدواریم، باید با صبر و حوصله منتظر آن بمانیم. **26** به همین شکل، روح خدا ما را در ناتوانی‌های ماری می‌دهد. برای مثال، ما نمی‌دانیم خدا می‌خواهد برای چه چیزی دعا کنیم. اما روح‌القدس با ناله‌هایی که با کلمات قابل بیان نیست، برای ما دعا می‌کند. **27** و خدا که از دل ما باخبر است، می‌داند که روح‌القدس چه می‌گوید، زیرا آنچه که او به جای ما دعا می‌کند، طبق خواست خداست. **28** و ما می‌دانیم که خدا هر چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند و فرا خوانده شده‌اند تا خواست او را انجام دهند، به کار می‌برد. **29** زیرا خدا کسانی که از پیش شناخت، از پیش نیز برگزید تا به شکل پسر او درآیند، تا مسیح فرزند ارشد از میان برادران بسیار باشد. **30** پس هنگامی که ما را برگزید، ما را به نزد خود فرا خواند؛ و چون به حضور او آمدم، ما را «بی‌گناه» به حساب آورد و وعده داد که ما را در شکوه و جلال خود شریک سازد؛ **31** پس در مقابل تمام این چیزهای عالی، چه بگوییم؟ اگر خدا با ماست، کیست که بتواند بر ضد ما باشد؟ **32** در جایی که خدا حتی پسر خود را از ما دریغ نکرد بلکه او را فرستاد تا در راه همه ما قربانی شود، آیا همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ **33** چه کسی بر آنان که خدا برگزیده، اتهام وارد خواهد ساخت؟ این خداست که عادل می‌شمارد. **34** پس کیست که محکومشان سازد؟ هیچ‌کس! زیرا مسیح عیسی برای ما مرد و برخیزانیده شد و بر دست راست خدا قرار گرفت، و الان نیز برای ما شفاعت می‌کند. **35** چه کسی می‌تواند ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ آیا زحمات یا سختی‌ها، یا آزار و اذیتها، یا قحطی، یا عریانی، یا خطرات، یا شمشیر؟ **36** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «به خاطر تو، در تمام طول روز، با مرگ مواجه‌ایم؛ همچون گوسفندانی آماده ذبح هستیم!» **37** اما با وجود تمام اینها، پیروزی کامل و قطعی همواره از آن ماست! چگونه؟ به یاری عیسی مسیح که آنقدر ما را محبت کرد که جانش را در راه ما فدا ساخت؛ **38** زیرا یقین دارم که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان و نه ارواح پلید، نه زمان حال و نه آینده، نه هیچ قدرتی، **39** و نه آنچه در بالای جهان و نه آنچه پایین‌تر از جهان است، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت، نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، جدا سازد.

مخلوق به خالق خود بگوید: «چرا مرا چنین ساختی؟» **21** آیا کوزه‌گر حق ندارد از یک تودهٔ گلی، ظرفی زیبا برای مصارف عالی و ظرف دیگری برای مصارف عادی بسازد؟ **22** به همین ترتیب، هرچند خدا حق دارد خشم و قدرت خود را نشان دهد، اما او کسانی را که مورد غضبش هستند و برای هلاکت مقرر شده‌اند، با بردباری بسیار تحمل می‌کند. **23** او چنین می‌کند تا عظمت جلال خود را بر کسانی که مورد رحمتش هستند، نشان دهد، کسانی که پیشاپیش برای جلال آماده شده‌اند. **24** و ما جزو کسانی هستیم که او برگزیده است، چه از یهود و چه از غیریهود. **25** در خصوص غیریهودیان، خدا در نبوت هوشع می‌فرماید: «به آنانی که گفته بودم "قوم من نیستید"، خواهم گفت: "کنون شما قوم من هستید". و آنانی را که محبوب من نیستند، "محبوب من" خواهم خواند.» **26** و نیز: «درست در همان جا که به ایشان گفته شده بود، "شما قوم من نیستید"، ایشان "فرزندان خدای زنده" خوانده خواهند شد.» **27** اشعای نبی دربارهٔ اسرائیل بانگ برآورده، می‌گوید: «قوم اسرائیل حتی اگر مانند شنهای ساحل دریا بیشمار باشند، تنها باقیماندگانی از آنان نجات خواهند یافت. **28** زیرا خداوند بدون درنگ و با قطعیت، حکم و رأی خود را به اجرا در خواهد آورد.» **29** اشعای در جای دیگر نیز گفته: «اگر خداوند لشکرهای آسمان برای ما نسلی باقی نمی‌گذاشت، مانند اهالی سدوم و عموره به کلی از بین رفته بودیم.» **30** بنابراین، چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ می‌توان چنین نتیجه گرفت که خدا فرصتی عالی در اختیار غیریهودیان قرار داده است؛ ایشان با اینکه در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما اکنون می‌توانند به وسیلهٔ ایشان را نفرستد؟ نوشته شده: «چه زیباست پاهای کسانی که بشارت ایمان، بی‌گناه به حساب آیند و مورد قبول خدا قرار گیرند. **31** اما قوم اسرائیل با اینکه سخت می‌کوشیدند تا با رعایت احکام و قوانین مذهبی، رضایت خدا را جلب کنند، موفق نشدند. **32** به چه دلیل؟ به این دلیل که به ایمان تکیه نمی‌کردند، بلکه می‌خواستند از راه رعایت احکام شریعت و انجام اعمال نیک، در نظر خدا پاک و بی‌گناه جلوه کنند. به همین سبب نیز به آن «سنگ لغزش» برخورد کرده، افتادند. **33** خدا نیز در این باره در کتب مقدس به ایشان اخطار داده، فرموده بود: «اینک در اورشلیم سنگی قرار می‌دهم که سبب لغزش شود و صخره‌ای که باعث سقوط گردد. اما هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد.»

10 برادران عزیز، آرزوی قلبی و دعای من برای یهودیان این است که ایشان نجات یابند. **2** من می‌دانم که آنان در دل خود چه غیرت و احترامی برای خدا دارند، اما این غیرت از روی درک و شناخت صحیح نیست. **3** زیرا ایشان راهی را که خدا برای انسان در نظر گرفته تا توسط آن مقبول خدا شود، درک نمی‌کنند. با رد کردن راه خدا آنها از راه خودشان که همانا حفظ شریعت است خواستند مقبول خدا شوند. **4** زیرا مسیح پایان شریعت است. در نتیجه همه کسانی که به او ایمان آورند مقبول خدا می‌شوند. **5** زیرا موسی

11 حال، از شما می‌پرسم که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رها کرده و ایشان را ترک گفته است؟ هرگز، به هیچ وجه چنین نیست! فراموش نکنید که من خود، یهودی و از نسل ابراهیم و از طایفهٔ بنیامین هستم. **2** نه، خدا قوم خود را که از ابتدا برگزیده بود، رد نکرده

است. مگر نمی‌دانید کتب مقدس در ماجرای مربوط به ایلیای نبی، یعنی شما غیریهودیان پیوند زده شدید. پس اکنون شما در آن برکاتی چه می‌گویند و اینکه او چگونه از قوم اسرائیل نزد خدا لب به شکایت می‌گشاید؟ **3** «خداوند! ایشان انبیای تو را کشته و مذبحهای تو را می‌کشیدند» **4** می‌شوند. **18** اما باید مواظب باشید که دچار غرور نشوید و به این آیا به خاطر دارید خدا به او چه جواب داد؟ خدا فرمود: «تنها تو نیستی که باقی مانده‌ای! به غیر از تو هفت هزار نفر دیگر هم باقی نگاه داشته‌ام که هنوز مرا می‌پرستند و در برابر بت بعل زانو نزده‌اند!» **5** امروز نیز همین‌طور است، به این ترتیب که تمام یهودیان خدا را فراموش نکرده‌اند. خدا در اثر فیض خود، عده‌ای را از میان آنان برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنابراین، اگر این نجات، همان‌طور که گفتیم، در اثر فیض خدا باشد، طبیعتاً دیگر به سبب اعمال نیک آنان نخواهد بود. زیرا اگر در اثر اعمال نیک آنان باشد، در آن صورت فیض دیگر فیض نیست. **7** پس موضوع این است: قوم اسرائیل که مشتاقانه در پی دریافت لطف الهی بودند، به مقصود خود نرسیدند. البته عده‌ای از ایشان موفق شدند، آن عده که خدا انتخاب کرده بود، اما بقیه سختدل شدند. **8** چنانکه نوشته شده: «تا به امروز خدا روح بی‌حسی به آنها داده است، و چشمان و گوشهایشان را طوری بسته است که نتوانند ببینند و بشنوند.» **9** داوود نبی نیز در این باره چنین گفته است: «همان بهتر که سفره رنگینشان برایشان دام و تله باشد تا تصور کنند دنیا به کامشان است. باشد که برکاتشان باعث لغزششان گردد و عقوبتی را که سزاوارش هستند، دریافت کنند.» **10** چشمانشان کور شود تا نتوانند ببینند، و کمرهایشان همیشه خم بماند.» **11** آیا این به آن معناست که برای قوم خدا که منحرف شده و سقوط کرده‌اند دیگر امیدی نیست؟ هرگز! هدف خدا این بود که هدیه نجات خود را به غیریهودیان عطا کند تا از این راه در یهودیان غیرتی به وجود آید و ایشان نیز طالب نجات گردند. **12** از آنجا که یهودیان هدیه نجات خدا را نپذیرفتند و لغزیدند، هدیه نجات و برکات غنی الهی در اختیار سایر مردم دنیا قرار گرفت. حال، اگر یهودیان هم به مسیح ایمان بیاورند، چه نعمتهای بزرگتری نصیب مردم دنیا خواهد شد! **13** اکنون روی سخنم با شما غیریهودیان است. چنانکه می‌دانید خدا مرا به عنوان رسول خود برای خدمت به غیریهودیان انتخاب کرده است و من به این موضوع افتخار می‌کنم، **14** با این امید که وادارشان کنم طالب همان برکتی باشند که شما غیریهودیان دارید و از این راه باعث نجات برخی از ایشان شوم. **15** زیرا اگر رد شدن آنان توسط خدا سبب نجات بقیه مردم جهان شد، پس حال اگر یهودیان نیز به سوی مسیح بازگردند، چه پرشکوه و عالی خواهد شد! مانند این خواهد بود که مردگان به زندگی بازگردند! **16** از آنجا که ابراهیم و سایر اجداد اسرائیل مقدس بودند، فرزندان ایشان نیز باید همان‌طور باشند، چنانکه تمام توده خمیر مقدس است چون تکه‌ای از آن به عنوان هدیه تقدیم می‌شود. و اگر ریشه درخت مقدس باشد، شاخه‌ها نیز مقدسند. **17** اما بعضی از شاخه‌های این درخت که یهودیان باشند بریده شدند و به جای آنها، شاخه‌های زیتون وحشی،

خدای پرچلالی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! کسی شاد باشد، با او شادی کنید؛ و اگر کسی غمگین باشد، در مشیت و راههای او فوق ادراک ماست! **34** «زیرا کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** «چه کسی می‌تواند هدیه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از او انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود همه چیز به قدرت او وابسته است و همه چیز برای شکوه و جلال اوست. ستایش بی‌پایان بر او باد! آمین. (aiōn g165)

12 پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و رحمت خدا، التماس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. بگذارید بدنتان قربانی زنده و مقدّس باشد، آن نوع قربانی که مورد پسند خداست. راه و روش پرستش خدا برآستی همین است. **2** رفتار و کردار و شیوه زندگی مردم دنیا را تقلید نکنید، بلکه بگذارید خدا افکار و طرز فکرتان را دگرگون کند تا به انسانی جدید تبدیل شوید. آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند اوست، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان پیام‌آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه درباره خود واقع‌بینانه قضاوت کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجید که خدا به شما عطا کرده است. **4** درست همان‌طور که بدن ما از اعضای گوناگون تشکیل شده، و هر عضوی وظیفه خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز اعضای گوناگون دارد؛ و ما که بسیاری از اعضای بدن او را تشکیل می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا برحسب فیض خود، به هر یک از ما عطا‌ی خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام دهیم. اگر خدا به شما عطا‌ی نبوّت کردن داده است، به فراخور ایمان خود نبوّت کنید. **7** اگر عطا‌ی شما، خدمت کردن به دیگران است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطا‌ی تعلیم دادن دارید، خوب تعلیم بدهید. **8** اگر عطا‌ی شما تشویق است، دیگران را تشویق کنید. اگر عطایان کمک به نیازمندان است، با سخاومندی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت را جدی بگیرید. آنانی که عطا‌ی تسلی دادن به افسردگان را دارند، بگذار با رغبت و روحیه مسیحی، این خدمت را انجام دهند. **9** تظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتتان صادقانه باشد. از هر بدی اجتناب کنید؛ به نیکی‌وی پیبوندید. **10** یکدیگر را همچون برادران مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از خود احترام کند. **11** در خدمت به خداوند تنبلی و سستی به خود راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** در

13 امیدای که دارید شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشا باشید. در خانه شما همیشه به روی میهمان باز باشد. **14** اگر کسی شما را به سبب مسیحی بودن، مورد جفا و آزار قرار داد، او را نفرین نکنید، بلکه دعا کنید که خدا او را مورد لطف خود قرار دهد. **15** اگر کسی شاد باشد، با او شادی کنید؛ و اگر کسی غمگین باشد، در غم او شریک شوید. **16** برای یکدیگر ارزش برابر قائل شوید. مغرور نباشید و از معاشرت با کسانی که از طبقات محروم جامعه هستند خودداری نکنید و خود را از دیگران برتر نشمارید. **17** هرگز به عوض بدی، بدی نکنید. طوری رفتار کنید که همه بتوانند ببینند که شما در کارهایتان صادق و درستکار می‌باشید. **18** با هیچ‌کس جر و بحث نکنید. تا آنجا که ممکن است با مردم در صلح و صفا به سر برید. **19** دوستان عزیز، هرگز از کسی انتقام نگیرید، بلکه آن را به خشم عادلانه خدا واگذار کنید، زیرا در کتب مقدّس نوشته شده: «خداوند می‌فرماید: انتقام و جزا از آن من است.» **20** پس، «اگر دشمن تو گرسنه است به او غذا بده و اگر تشنه است به او آب بنوشان. با این عملت، اخگرهای شرم بر سرش خواهی انباشت.» **21** اجازه ندهید بدی بر شما چیره شود، بلکه با نیکی کردن، بدی را مغلوب سازید.

13 مطیع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آنها را خدا برقرار کرده است. در تمام نقاط جهان، همه دولتها را خدا بر سر قدرت آورده است. **2** پس هر که از قوانین کشور سرپیچی کند، در واقع از آنچه خدا مقرر کرده، سرپیچی کرده است، و البته مجازات خواهد شد. **3** آنانی که اعمالشان درست است، از مأموران دولت هراسی ندارند، اما افراد خطاکار و نادرست همیشه از آنان می‌ترسند. پس اگر می‌خواهی در ترس و دلهره به سر نبری، قوانین را اطاعت کن و آسوده باش! **4** مأمور دولت از جانب خدا وظیفه دارد به تو کمک کند. اما اگر کار خلافی انجام دهی، از او بترس زیرا تو را مجازات خواهد کرد. خدا او را مقرر کرده تا کسانی را که خلاف می‌کنند مجازات کند. **5** پس باید مطیع قانون بود، نه تنها برای پرهیز از مجازات، بلکه برای آسایش وجدان خود نیز. **6** به همین دلیل نیز باید مالیات خود را بپردازید تا حقوق کارکنان دولت تأمین شود و بتوانند به انجام کار خدا، یعنی خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را به او ادا کنید: مالیاتها را از روی میل بپردازید؛ از افراد مافوق خود اطاعت نمایید؛ و به آنانی که سزاوار احترامند، احترام کنید. **8** تمام بدهی‌های خود را بپردازید تا به کسی مدیون نباشید. فقط خود را مدیون بدانید که مردم را محبت کنید. هرگز از محبت نمودن باز نایستید زیرا با محبت کردن به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ دزدی نکن؛ طمع نوزز؛» و هر حکم دیگری که هست، در یک حکم خلاصه شده، که می‌فرماید: «همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **10** بله، محبت به هیچ‌کس بدی نمی‌کند. پس اگر به انسانها محبت نمایید، مانند آنست که همه دستورها و احکام الهی را بجا آورده‌اید. خلاصه، تنها حکم و قانونی که لازم دارید، محبت است. **11** موضوع دیگری که ما را به انجام اعمال نیک ترغیب می‌کند، این است که وقت به سرعت می‌گذرد و عمر ما به پایان می‌رسد. پس بیدار شوید زیرا اکنون وقت بازگشت خداوند

نزدیکتر است از آن زمانی که ایمان آوردیم. **12** شب به پایان خود **14** من خود، به سبب اختیاری که عیسای خداوند به من داده رسیده و روز نجات نزدیک است. بنابراین، اعمال گناه‌آلود تاریکی را کنار گذاشته، زره نور را در برکنیم. **13** زیرا ما به روشنائی روز تعلق داریم و باید نزد دیگران رفتاری شایسته داشته باشیم. از حضور در این صورت، برای چنین شخصی نادرست است. **15** همچنین اگر محافل عیاشی و نیز از مستی و زنا و شهوترانی و دعا و حسادت می‌بینید که آنچه می‌خورید موجب آزدگی وجدان برادران می‌شود، پرهیزید. **14** در عوض حضور عیسی مسیح خداوند را در بر کنید و باید از این کار دست بکشید، در غیر این صورت بر اساس محبت رفتار نمی‌کنید. اجازه ندهید خوردن شما باعث از بین رفتن ایمان کسی شود که مسیح در راه او جانفش را فدا کرد. **16** پس کاری

14 کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود بپذیرید، و با او درباره‌اموری که نظری قطعی در خصوص‌شان نیست، جرّ و بحث نکنید. **2** برای مثال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجدانش حساس است، فقط سبزیجات می‌خورد. **3** پس آنانی که خوردن چنین گوشتی را بلامانع می‌دانند، آنانی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنانی که نمی‌خورند، از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندی پذیرفته است. **4** آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنابراین، بگذارید خدا درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر است کمکشان کند که راه صحیح را در پیش گیرند. **5** بعضی نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدّس یهودیان را به عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین کاری را بیهوده می‌دانند و معتقدند که همه روزها به طور یکسان از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای خودش تصمیم بگیرد. **6** آنانی که در روزهایی خاص خداوند را عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنان نیز که هر نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا پیش از خوردن، خدا را سپاس می‌گویند. و آنان نیز که از خوردن بعضی خوراکی‌ها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و خدا را سپاس می‌گویند. **7** به هر حال نباید فراموش کنیم که ما صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. **8** چه در زندگی و چه در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. **9** مسیح نیز به همین منظور مرد و زنده شد تا بتواند هم در طول زندگی و هم در زمان مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. **10** بنابراین، چرا برادر یا خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا با نظر تحقیر به او نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما باید به تنهایی در مقابل تخت داوری خدا بایستیم. **11** زیرا نوشته شده است: «خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که هر زانویی در برابر من خم خواهد شد و هر زبانی مرا ستایش خواهد کرد.» **12** بله، هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدهیم. **13** پس، از محکوم ساختن یکدیگر دست بکشیم و در عوض، بکشید رفتارناتان به گونه‌ای باشد که باعث لغزش و افتادن ایمانداران دیگر نگردید.

15 ما که قوی هستیم، باید ملاحظه‌ آنانی را بکنیم که در خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خشنود سازیم. **2** هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که درست است، انجام دهند. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. **3** زیرا مسیح نیز برای خشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب مقدّس نوشته شده که «توهینهای اهانت‌کنندگان تو بر من افتاده است.» **4** زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدّس نوشته شده، برای آموزش ماست تا بواسطه صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. **5** باشد تا خدایی که عطا کننده صبر و دلگرمی است، به شما کمک کند تا با هم در صلح و صفای کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر طرز فکری را داشته باشید که شایسته پیروان مسیح عیسا است. **6** در آن صورت، همه ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را

که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، پرستش و تمجید کنیم. **7** در اینجا خاتمه یافته و پس از سالها انتظار، مشتاق آمدن نزد شما یکدیگر را به گرمی به جمع خود پذیرید، همان‌طور که مسیح نیز شما را به گرمی پذیرفته است تا خدا جلال یابد. **8** به یاد داشته باشید که عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب اسپانیا بدرقه کنید. **25** اما پیش از آنکه به نزد شما بیایم، نخست به ثابت نماید که خدا امین است و به وعده‌های خود که به اجداد ایشان داده، عمل می‌کند. **9** همچنین به یاد داشته باشید که او آمد تا غیریهودیان را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر رحم و شفقتی که بر آنان نموده است، شکر و ستایش کنند. نوشته شده است: «در میان قومه‌ها تو را سپاس می‌گویم و به نام تو سرود می‌خوانم.» **10** باز در جای دیگر می‌فرماید: «شما ای قومه‌ها، به همراه قوم او بنی‌اسرائیل، شادی کنید!» **11** همچنین می‌گوید: «ای قومه‌ها، خداوند را ستایش کنید! همه او را ستایش کنند!» **12** اشعای نبی نیز می‌فرماید: «وارث تخت داوود ظهور خواهد کرد و پادشاه قومه‌ها خواهد شد و امید ایشان تنها به او خواهد بود.» **13** دعا می‌کنم تا خدایی که سرچشمه همه امیدهاست، به شما برای ایمانی که به او دارید، آرامش و شادی عطا کند تا به یاری روح‌القدس، امیدتان روزبه‌روز افزون شود. **14** ای برادران، من هیچ تردیدی در مورد درک عمیق و رفتار نیک شما ندارم و مطمئنم این مطالب را آنقدر خوب می‌دانید که قادرید آنها را به دیگران هم تعلیم دهید. **15** اما با وجود این، من با جسارت بر بعضی از این نکات تأکید کردم چون می‌دانستم که فقط یک یادآوری، کافی است؛ زیرا من به فیض خدا، **16** فرستاده عیسی مسیح هستم برای خدمت به شما غیریهودیان، تا مژده انجیل را به شما رسانده، شما را همچون قربانی خوشبو به خدا تقدیم کنم، چون شما به‌وسیله روح‌القدس، تقدس و مورد پسند او شده‌اید. **17** پس می‌توانم به تمام کارهایی که عیسی مسیح به‌وسیله من انجام می‌دهد، افتخار کنم. **18** من جرأت نمی‌کنم درباره خدمت دیگران قضاوت کنم، اما می‌توانم در مورد خدمت خود قضاوت کرده، بگویم که مسیح مرا وسیله‌ای قرار داده برای هدایت غیریهودیان به سوی خدا، چه به‌وسیله پیام من و چه از طریق کارهایم. **19** و ایشان تحت تأثیر نیروی آیات و معجزاتی که از روح خدا بود متقاعد می‌شدند. به این طریق بود که مژده انجیل مسیح را از اورشلیم تا ایلیریوم به طور کامل اعلام کردم. **20** اما در تمام مدت آرزوی من این بوده است که به نقاط دیگر نیز رفته، کلام خدا را در جای‌هایی که نام مسیح هرگز شنیده نشده است، بشارت دهم. اما هرگز نخواستام در نقاطی مژده انجیل را وعظ کنم که قبلاً شخص دیگری در آنجا عده‌ای را به سوی مسیح هدایت کرده، و کلیسایی تشکیل یافته است. **21** در واقع من همان طرحی را دنبال می‌کنم که در کتب مقدس آمده، آنجا که می‌فرماید: «آنانی که چیزی درباره او به ایشان گفته نشده بود، خواهند دید، و آنانی که هرگز چیزی درباره او نشنیده بودند، درک خواهند کرد.» **22** به این دلیل است که در تمام این مدت نتوانستم به دیدن شما بیایم، چرا که مشغول موعظه در این مکانها بوده‌ام. **23** اما اکنون که دیگر خدمت

16 خواهران فیبی را که از خادمان کلیسای شهر کنخیره است به شما معرفی می‌کنم. **2** او را همچون کسی که شایسته احترام در میان قوم خداست، در خداوند بپذیرید. او را با احترامی که شایسته مقدسین است، در خداوند بپذیرید و به هر وسیله‌ای که می‌توانید به او کمک کنید، زیرا او به بسیاری، از جمله خود من، در زمان نیاز کمک کرده است. **3** به پرسیکیلا و شوهرش آکیلا سلام برسانید. ایشان در امر خدمت به عیسی مسیح، همکاران من بوده‌اند. **4** در حقیقت آنان جان خود را برای من به خطر انداختند و نه تنها من، بلکه تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. **5** خواهش می‌کنم سلامهای گرم مرا به ایماندارانی که برای عبادت در خانه ایشان گرد می‌آیند، برسانید. به دوست عزیزم اپیتوس سلام برسانید. او نخستین کسی بود که در ایالت آسیا به مسیح ایمان آورد. **6** همچنین سلام مرا به مریم برسانید که برای کمک به ما بسیار زحمت کشید. **7** به خویشاوندان من، آندرونیکوس و یونیاس که با هم در زندان بودیم، سلام برسانید. ایشان پیش از من مسیحی شدند و رسولان احترام زیادی برای آنان قائلند. **8** به مسیحی خوب

و دوست عزیز امپلیاس سلام برسانید، **9** همچنین به همکار ما در خدمت خداوند اوربانوس و دوستم استاخیس. **10** به آپلیس که وفاداری خود را به مسیح ثابت کرده است و همین‌طور به کسانی که در خانه آرسئولس کار می‌کنند، سلامهای گرم مرا برسانید. **11** به خوشاوند من هیرودیون و همچنین به ایماندارانی که در خانه نازکسوس هستند، سلام برسانید. **12** به خدمتگزاران خداوند، بانوان گرامی تریفینا و تریفوسا و نیز پرسیس عزیز که برای خداوند زحمت بسیار کشیده‌اند، سلام برسانید. **13** به رؤس، آن مسیحی برگزیده، و به مادر او که در حق من نیز مادری کرده است، سلام مرا برسانید. **14** خواهش می‌کنم سلامهای مرا به آسینکریوس، فلیگون، هرماس، پیروباس، هرمیس، و برادران دیگری که با ایشان هستند، برسانید. **15** همچنین به فیلولوگوس، یولیا، نیرپاس و خواهرش، و به اولیمپاس و تمام مسیحیانی که با ایشان هستند، سلام مرا برسانید. **16** یکدیگر را با بوسه‌ای مقدس سلام بگویید. تمام کلیساهای مسیح به شما سلام می‌فرستند. **17** در خاتمه، ای عزیزان، استدعا دارم از آنانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می‌کنند، دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می‌باشند و می‌خواهند عقایدی را درباره مسیح تعلیم دهند که با آنچه شما آموخته‌اید، مغایرت دارد. **18** چنین معلمان، خداوند ما عیسی مسیح را خدمت نمی‌کنند، و فقط در پی نفع خودشان هستند. ایشان خوب سخنرانی می‌کنند و مردم ساده‌دل نیز اغلب فریب ایشان را می‌خورند. **19** اما همه می‌دانند که شما نسبت به انجیل وفادار و ثابت‌قدمید و از این موضوع بسیار مسرورم. اما آرزویم این است که در مورد راستی همواره هوشیار و آگاه باشید، و در مورد بدی و ناراستی، بی‌تجربه و ناآگاه. **20** خدای صلح و آرامش به‌زودی شیطان را زیر پایهای شما خواهد سایید! فیض و لطف خداوند ما عیسی مسیح با شما باد! **21** تیموتائوس همکار من، و لوقیوس، یاسون و سوسیپاتروس خوشاوندان من، به شما سلام می‌رسانند. **22** من، ترتیوس برادر مسیحی شما که این نامه را از زبان پولس می‌نویسم، سلامهای گرم خود را برای شما می‌فرستم. **23** گایوس نیز سلام می‌فرستد. من میهمان او هستم و مسیحیان در اینجا در خانه او گرد می‌آیند. اِراستوس، خزانه‌دار شهر سلام می‌رساند، و همچنین برادر ما کوارتوس. **24** فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد. آمین. **25** اکنون تمام جلال بر خدا باد که قادر است طبق انجیلی که من بشارت می‌دهم، شما را استوار سازد. این پیام درباره عیسی مسیح نقشه او را برای نجات شما غریبه‌ودیان، که در زمانهای گذشته به صورت رازی مخفی بود، اکنون آشکار ساخته است. (aiōnios g166) **26** اکنون طبق پیشگویی انبیا و به فرمان خدای ابدی، این پیام در همه جا اعلام می‌شود تا مردم در سراسر جهان به مسیح ایمان بیاورند و از او اطاعت کنند. (aiōnios g166) **27** بر آن خدایی که دانای یکتاست، به‌وسیله عیسی مسیح تا ابد جلال باد! آمین. (aiōn g165)

صلیب جان خود را فدا کرد تا انسان را نجات بخشد. اما برای ما که در راه نجات پیش می‌رویم، این پیام نشانه قدرت خداست. **19** زیرا در کتب مقدس نوشته شده: «حکمت حکیمان را از میان خواهم برد و فهم فهمیان را باطل خواهم ساخت.» **20** پس کجایند این خردمندان و علمای دین و فلاسفه که درباره مسائل عمیق دنیا به بحث می‌پردازند؟ خدا ایشان را جاهل ساخته و نشان داده است که عقل و حکمت آنان پوچ و باطل است. **(aiōn g165)** **21** زیرا خدای حکیم صلاح ندانست که انسان با منطق و حکمت خود او را بشناسد. بلکه او خود به میان ما آمد و همه آنانی را که به پیام او ایمان آوردند نجات بخشید، یعنی همان پیامی که مردم دنیا، چه یهودی و چه غیریهودی، آن را بی‌معنی و پوچ می‌دانند. **22** زیرا یهودیان خواستار آنند که پیامان را با معجزه‌ای ثابت کنیم و یونانیان نیز فقط مسائلی را می‌پذیرند که با فلسفه و حکمتشان منطبق باشد. **23** اما پیام ما این است که مسیح برای نجات انسان مصلوب شد و مرد؛ و این پیام برای یهودیان توهین‌آمیز است و برای یونانیان پوچ و بی‌معنی. **24** اما آنانی که از جانب خدا برای دریافت نجات دعوت شده‌اند، چه یهودی و چه یونانی، مسیح قدرت خدا و نقشه حکیمانۀ اوست برای نجات ایشان. **25** نقشه نجات خدا که در نظر بعضی پوچ و بی‌معنی است، بسی حکیمانه‌تر است از نقشه‌های حکیمانۀ داناترین مردم؛ و مرگ مسیح بر روی صلیب که در نظر برخی نشانه ضعف خداست، بسیار نیرومندتر از تمام قدرتهای بشری است. **26** برادران و خواهران عزیز، به یاد بیاورید زمانی که برای پیروی از مسیح دعوت شدید، در چه جایگاهی قرار داشتید. بسیاری از شما بر اساس معیارهای این دنیا، حکیم یا صاحب نفوذ یا از خانواده‌ای اصیل نبودید. **27** بلکه خدا اشخاصی را برگزیده، که مانند شما در نظر مردم دنیا، نادان و ضعیف هستند، تا از این راه آنانی را که دانا و قدرتمند به حساب می‌آیند، شرمگین سازد. **28** خدا افرادی را انتخاب کرده که طبق معیارهای دنیا از طبقات پایین و مطرود جامعه هستند. بله، خدا همان کسانی را برگزیده که دنیا ایشان را هیچ می‌انگارد، تا نشان دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می‌آیند، هیچ هستند؛ **29** و به این ترتیب هیچ بشری نتواند در برابر خدا فخروروشی کند. **30** این خدا بود که شما را به مسیح عیسی پیوند داد، و هم او بود که سبب شد مسیح برای ما خود حکمت شود. مسیح ما را عادل گردانید، ما را پاک و مقدس ساخت و از گناه‌هایمان بخشید. **31** در کتب مقدس آمده است: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به کاری که خداوند انجام داده است، افتخار کند.»

این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما سوستانیس. **2** این نامه را به شما کلیسای خدا در قرتس می‌نویسم که توسط خدا دعوت شده‌اید تا قوم مقدس او باشید. او شما و نیز همه مسیحیان را که در هر جای دیگر نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند، که خداوند ما و خداوند ایشان است، توسط مسیح عیسی تقدیس کرده است. **3** از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. **4** همواره خدا را برای وجود شما شکر می‌کنم به سبب فیضی که به خاطر مسیح عیسی به شما عطا فرموده است. **5** زیرا او کلیسای شما را از هر نظر غنی ساخته – با تمام سخنان شیوایتان و تمام شناخت و معرفتان. **6** آنچه ما درباره مسیح به شما گفتیم چنان در شما ریشه دوانید **7** که شما نتوانستید از همه عطایای روحانی بهره‌مند گردید و اکنون نیز آماده و چشم به راه بازگشت خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. **8** خدا نیز ایمان شما را تا روز بازگشت عیسی مسیح استوار نگاه خواهد داشت، تا در آن روز از هر گناه و خطایی، مبرا و آزاد محسوب شوید. **9** خدا این کار را برای ما به عمل خواهد آورد، زیرا او در انجام وعده‌های خود امین و وفادار است. او همان خدایی است که شما را دعوت نموده تا با پسرش عیسی مسیح، خداوند ما، دوستی و اتحاد روحانی داشته باشید. **10** اما ای برادران عزیز، به نام خداوند ما عیسی مسیح به شما التماس می‌کنم که از بحث و جدل دست برداشته، بکشید با یکدیگر توافق داشته باشید تا در میان شما جدایی و شکاف پیش نیاید. خواهش می‌کنم که در فکر و هدف متحد باشید. **11** زیرا ای برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانواده «خلویی» به من خبر دادند که در میان شما بحث و جدل و تفرقه وجود دارد. **12** به این ترتیب که بعضی از شما می‌گویند پیرو پولس هستند و بعضی دیگر می‌گویند که طرفدار «اپلس» و یا «پطرس» می‌باشند و عده‌ای نیز ادعا می‌کنند که فقط پیرو مسیح هستند. **13** آیا مسیح پاره‌پاره شده است؟ آیا این پولس بود که برای آموزش گناهان شما مصلوب شد؟ آیا کسی از شما به نام پولس تعمید گرفته است؟ **14** خدا را شکر می‌کنم که به غیر از کریسپوس و گایوس، کسی دیگر از شما را تعمید ندادم! **15** بنابراین، کسی نمی‌تواند بگوید که من قصد داشته‌ام گروه جدیدی به نام «کلیسای پولس» تشکیل دهم. **16** البته خانواده «استیفان» را نیز تعمید داده‌ام. ولی دیگر به یاد ندارم کسی را به غیر از اینان تعمید داده باشم. **17** زیرا مسیح مرا نفرستاده تا مردم را تعمید دهم، بلکه تا پیام انجیل را اعلام کنم. حتی موعظه‌هایم نیز چندان گیرا به نظر نمی‌رسد، زیرا کلمات زیبا و فلسفی به کار نمی‌برم، مبدا از تأثیر نیرومندی که در پیام ساده صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم. **18** من به خوبی می‌دانم که برای آنانی که به سوی هلاکت می‌روند، چقدر احمقانه به نظر می‌رسد وقتی می‌شنوند که عیسی مسیح بر روی

و ترس و لرز بسیار نزد شما آمد. **4** پیام و سخنانم نیز بسیار ساده و خالی از حکمت انسانی بود، اما قدرت روح خدا در آن دیده می‌شد و ثابت می‌کرد که پیام من از جانب خداست. **5** من چنین کردم، تا پایهٔ ایمان شما بر قدرت خدا باشد، نه بر حکمت انسان. **6** با این حال، وقتی در میان مسیحیان باتجربه هستم، در سخنانم از حکمت و فلسفه استفاده می‌کنم، اما نه از حکمت و فلسفه‌ای که مورد پسند دنیا و حاکمان آن است، حاکمانی که محکوم به نابودی‌اند. **(aiōn g165)** سخنان ما خردمندانه است، زیرا از جانب خدا و دربارهٔ نقشهٔ خردمندانهٔ اوست، نقشه‌ای که هدفش رساندن ما به حضور پرجلال خداست. اگرچه خدا این نقشه را پیش از آفرینش جهان برای نجات ما طرح کرده بود، اما در گذشته آن را بر هیچ‌کس آشکار نساخته بود. **(aiōn g165)** حتی حاکمان این دنیا نیز آن را درک نکردند، زیرا اگر درک می‌کردند، خداوند جلال را بر صلیب نمی‌کشیدند. **(aiōn g165)** **9** این همان چیزی است که در کتب مقدس آمده، که می‌فرماید: «خدا برای دوستان خود، چیزهایی فراهم نموده که هیچ انسانی هرگز ندیده، نشنیده و به فکرش نیز خطور نکرده است.» **10** اما خدا این امور را توسط روح خود بر ما آشکار ساخته است، زیرا روح خدا از عمیق‌ترین اسرار خدا آگاهی دارد و آنها را بر ما آشکار می‌سازد. **11** هیچ‌کس نمی‌تواند بداند که در باطن شخصی دیگر چه می‌گذرد، مگر خود آن شخص. به همین ترتیب، هیچ‌کس نمی‌تواند افکار و نقشه‌های خدا را درک کند، مگر روح خدا. **12** و ما روح خدا را دریافت کرده‌ایم، نه روح این دنیا را، تا بتوانیم بفهمیم خدا چه هدایای پرشکوهی از لطف و برکت خود، نصیب ما ساخته است. **13** به هنگام گفتگو دربارهٔ این هدایا نیز از کلماتی که به عنوان یک انسان می‌توانیم به کار ببریم، استفاده نمی‌کنیم، بلکه همان کلماتی را به کار می‌بریم که روح خدا به ما الهام می‌کند. به این ترتیب، حقایق روح‌القدس را با کلمات روح‌القدس بیان می‌نمایم. **14** اما کسی که روحانی نیست نمی‌تواند افکار و اسرار خدا را که روح‌القدس به ما می‌آموزد، درک کند و بپذیرد. این امور به نظر او پوچ و بی‌معنی می‌آیند، زیرا فقط آنانی که روحانی‌اند می‌توانند مقصود او را درک کنند؛ اما سایرین قادر نیستند این مطالب را بفهمند. **15** شخص روحانی هر چیز را تشخیص می‌دهد و درک می‌کند و همین امر موجب تعجب و ناراحتی مردم دنیا می‌گردد، مردمی که هرگز نمی‌توانند او را درک کنند. **16** زیرا «کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند به او تعلیم دهد؟» ولی ما این امور را درک می‌کنیم، زیرا فکر مسیح را داریم.

3 برادران و خواهران عزیز، من تا به حال نتوانسته‌ام با شما همچون افراد روحانی سخن بگویم، زیرا شما جسمانی هستید و هنوز در مسیح رشد نکرده‌اید. **2** مجبور شدم به جای غذای سنگین، به شما شیر بدهم، زیرا قادر به هضم آن نبودید. حتی حالا نیز باید به شما شیر

می‌اندازد.» 20 و باز می‌فرماید: «خداوند از افکار دانایان آگاه است که ما را لعنت کرد، برای او دعای خیر کردیم. هر که ما را آزار می‌داند که آنها پوچ و بی‌ارزش‌اند.» 21 پس، هیچ‌یک از شما به این افتخار نکنند که پیرو فلان شخص یا فلان مکتب است. بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. 22 پولس، اپلس، پطرس، دنیا، زندگی، مرگ، حال و آینده؛ همه و همه از آن شماست 23 و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

4 پس شما باید من و اپلس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با روشن ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم. 2 مهم‌ترین وظیفه یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را به طور کامل اجرا کند. 3 حال، آیا من خدمتگزار خوبی بوده‌ام؟ می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران درباره من چگونه قضاوت می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من اهمیت ندارد! 4 گرچه وجدانم راحت است، اما این امر بی‌گناه نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و درباره من قضاوت خواهد کرد. 5 پس درباره هیچ‌کس پیش از وقت قضاوت نکنید تا اینکه خداوند بیاید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روشن خواهد ساخت و همه به وضوح خواهند دید که هر یک از ما در عمق وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت کرده‌ایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است، تحسین خواهد نمود. 6 حال ای برادران و خواهران، من از خودم و اپلس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه نوشته شده، فراتر نروید.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از رهبران خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید بالید. 7 چرا اینقدر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیافته‌اید؟ پس در این صورت چرا طوری رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیزی را کسب کرده‌اید؟ 8 شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی بی‌نیاز هستید. همچون سلاطین، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت کنیم. 9 گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای صف قرار داده است، صف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند و در مقابل انظار مردم، به دنبال سپاهیان پیروزمند حرکت می‌کنند؛ زیرا ما در معرض تماشای فرشتگان و مردم قرار گرفته‌ایم. 10 شما به ما می‌گویید: «اعتقاداتان شما را تبدیل به افرادی احق کرده است!» در صورتی که خودتان مسیحیانی دانا و باشعور هستید! ما ضعیفیم، اما شما قوی! همه ما را پست می‌شمارند، اما به شما احترام می‌گذارند! 11 تا به این لحظه، همواره گرسنگی و تشنگی کشیده‌ایم؛ پوشاک نداشته‌ایم تا خود را از سرما حفظ کنیم؛ مورد بدرفتاری قرار گرفته‌ایم؛ و آواره و بی‌خانمان بوده‌ایم. 12 بدستهای خود، کار کرده و زحمت کشیده‌ایم تا زندگی خود را تأمین کنیم. هر

5 در واقع، به من گزارش داده‌اند که در میان شما هرزگی جنسی وجود دارد، آن هم از نوعی که حتی خدانشناسان نیز آن را تحمل نمی‌کنند! شنیده‌ام که یکی از اعضای کلیسای شما، با نامادری خود رابطه جنسی دارد. 2 اما شما به جای اینکه ماتم بگیرید، افتخار می‌کنید! آیا نمی‌بایست کسی را که چنین کاری می‌کرده، از میان خود برانید؟ 3 من گرچه در جسم با شما نیستم، اما در روح با شما هستم. و به عنوان کسی که به این شکل در میان شما حضور دارد، بر کسی که این کار را کرده است، پیشاپیش به نام خداوندان، عیسی، حکم صادر کرده‌ام. 4 به این ترتیب، وقتی گرد می‌آیید، من در روح با شما خواهم بود، و نیز قدرت خداوندان عیسی، حضور خواهد داشت. 5 سپس، این مرد را از کلیسا اخراج کنید و به منظور نابودی جسم، به دست شیطان بسپارید، تا شاید به هنگام بازگشت خداوندان عیسی، روح او نجات یابد. 6 افتخار کردن شما درست نیست. مگر نمی‌دانید که این گناه مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را وُر می‌آورد؟ 7 پس با بیرون راندن این شخص شیر از میان خود، خود را از خمیرمایه کهنه خلاصی دهید. آنگاه همچون خمیری تازه و فطیر خواهید بود، که برآستی همین‌طور هم هستید. زیرا مسیح که بر عهد پشخ ماست، قربانی شده است. 8 پس، ببینید این عید را برگزار کنیم، نه با نانی کهنه که با خمیرمایه بداندیشی و شرارت تهیه شده، بلکه با نان فطیر و

بدون خمیرمایه، که همانا صداقت و راستی است! **9** در نامهٔ قبلی نوشتم که با اشخاص بی‌عفت معاشرت نکنید. **10** البته منظورم از اشخاص بی‌عفت، بی‌ایمانان نیستند که در زناکاری، طمع، فریب مردم و بت‌پرستی زندگی می‌کنند. زیرا نمی‌توانید در این دنیا زندگی کنید و با چنین کسانی برخورد نکنید. **11** بلکه منظورم این بود که اگر کسی ادعا می‌کند که برادر مسیحی شماست اما در عین حال زناکار، طمعکار، بدزبان، بت‌پرست، مشروبخوار و یا فریبکار است، با او معاشرت نکنید. با چنین کسی حتی بر سر یک سفره هم ننشینید! **12** وظیفهٔ ما این نیست که افراد خارج از کلیسا را مورد قضاوت و داوری قرار دهیم. اما وظیفه داریم با آنانی که در کلیسا هستند و زندگی گناه‌آلودی دارند، با شدت برخورد کنیم و بر آنان داوری نماییم. **13** افراد خارج از کلیسا را خدا داوری و مجازات خواهد کرد. بنابراین، همان‌گونه که نوشته شده، باید «این بدکار را از میان خود بیرون برانید.»

6 وقتی کسی از شما شکایتی علیه ایماندار دیگر دارد، چگونه جرأت می‌کند شکایت خود را به دادگاه دنیوی ببرد؟ آیا نمی‌بایست آن را با ایمانداران دیگر در میان بگذارد؟ **2** آیا نمی‌دانید که ما ایمانداران، یک روز دنیا را مورد داوری و دادرسی قرار خواهیم داد؟ پس اگر چنین است، چرا نباید قادر باشید این امور جزئی را میان خود حل کنید؟ **3** آیا نمی‌دانید که ما حتی فرشتگان را نیز داوری خواهیم کرد؟ پس چقدر بیشتر باید بتوانید مسائل عادی این زندگی را حل و فصل کنید. **4** وقتی چنین اختلافاتی بروز می‌کند، چرا برای حل اختلاف نزد قضاات دنیوی می‌روید که مورد تائید کلیسا نیستند؟ **5** این را می‌گویم تا خجالت بکشید: آیا در تمام کلیسای شما، حتی یک شخص دانا پیدا نمی‌شود که به این اختلافات رسیدگی کند؟ **6** آیا این صحیح است که ایماندار علیه ایماندار به دادگاه شکایت کند و بی‌ایمانان به اختلافشان رسیدگی کنند؟ **7** اصلاً وجود چنین شکایات و اختلافات نشانهٔ ضعف روحانی شماست! آیا بهتر نیست به جای شکایت، خودتان مورد ظلم واقع شوید و از حقان بگذرید؟ **8** اما شما به جای آن، به دیگران و حتی به برادران مسیحی خود ظلم می‌کنید و حقشان را پایمال می‌سازید. **9** مگر نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نخواهند شد؟ خود را فریب ندهید! بی‌عفتان، بت‌پرستان، زناکاران، لواط‌کاران، همجنس‌بازان، **10** و همین‌طور دزدان، طمعکاران، میگساران، تهمت‌زنندگان و کلاهبرداران، هیچ‌یک وارث ملکوت خدا نخواهند شد. **11** بعضی از شما در گذشته، چنین زندگی گناه‌آلودی داشتید، اما اکنون گناهانان شسته شده و شما وقف خدا و مورد پسند او شده‌اید، و این در اثر کار خداوند ما عیسی مسیح و قدرت روح‌القدس میسر شده است.

12 ممکن است بگویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم» - اما بدانید که همه چیز برایتان سودمند نیست. حتی اگر به گفتهٔ شما «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما نباید اسیر و بردهٔ چیزی شوم. **7** دربارهٔ موضوعاتی که در نامهٔ خود نوشته بودید: بله، خوب است که مرد رابطهٔ جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی بگیرد و هر زن، شوهری برای خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید وظایف زناشویی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهند. **4** دختری که ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوهر بر بدن خود اختیار کامل ندارد، زیرا همسرش نیز بر آن حقی دارد. **5** بنابراین، شما زوج‌ها از رابطهٔ زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با توافق طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مدت، روابط عادی زناشویی را از سر بگیرید، تا مبادا شیطان شما را به علت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌کنم، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقت از رابطهٔ جنسی پرهیز کنید. **7** کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطای خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زنان می‌گویم: بهتر است مانند من مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌توانند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلاً از

خدا می شناسدش. **4** حال به اصل مطلب برگردیم. آیا صحیح است تورات موسی نوشته شده که «دهان گاوی را که خرمن می کوبد، نیند گوشتی را که برای بنتها قربانی شده است، بخوریم؟ همه می دانیم که و بگذار به هنگام کار، از خرمن بت بخورد.» آیا گمان می کنید خدا بت، خدا نیست، زیرا فقط یک خدا هست و بس. **5** به عقیده فقط به فکر گاوها بود که چنین دستوری داد؟ **10** آیا فکر نمی کنید بعضی از مردم، خدایان بسیاری در آسمان و بر زمین هستند. **6** اما ما می دانیم که فقط یک خدا وجود دارد، یعنی پدر آسمانی ما که تمام روحانی خود را تأمین کند. کسی که شخم می زند و خرمن می کوبد، چیزها را آفریده و ما را نیز به وجود آورده تا از آن او باشیم. همچنین البته باید سهمی از محصول برد. **11** ما در دل شما بذر نیکوی می دانیم که فقط یک سرور و خداوند وجود دارد، یعنی عیسی مسیح، روحانی را کاشته ایم. حال، اگر درخواست کمک مالی از شما داشته که همه چیز به وسیله او آفریده شده و حیات ما از اوست. **7** اما همه ایمانداران از چنین شناختی برخوردار نیستند. بعضی ها چنان به این تصور خو گرفته اند که بنتها واقعی هستند که وقتی خوراکی را می خورند که به بنتها تقدیم شده، آن را پرستش خدایان واقعی تلقی می کنند و از این حق استفاده نکردیم. بلکه برعکس، هر چیز را تحمل کردیم تا وجدان ضعیفشان آلوده می گردد. **8** اما این را بدانید که خوراک، ما را به خدا نزدیکتر نمی سازد، زیرا نه با خوردن آن بدتر می شویم، و نه با نخوردن آن، بهتر! **9** اما مواظب باشید که مبدا آزادی شما در خوردن چنین گوشتی، موجب لغزش و انحراف مسیحیانی گردد که از شما ضعیفتر هستند. **10** زیرا اگر شخصی که به خاطر وجدان ضعیفش خوردن گوشت قربانی را درست نمی داند، ببیند که شما با شناخت کاملی که دارید، در نهارخوری بتخانه نشسته اید و مشغول خوردن چنین گوشتی هستید. آیا او نیز ترغیب نمی شود تا خوراکی را که به بنتها تقدیم شده، بخورد؟ **11** به این ترتیب، دانایی شما باعث هلاکت آن ایماندار ضعیف می شود که مسیح جانش را به خاطر او فدا کرد. **12** وقتی ایمانداران را ترغیب به انجام کاری می کنید که آن را درست نمی دانند، شما نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به مسیح نیز گناه می کنید. **13** پس اگر خوردن گوشتی که برای بت قربانی شده است، باعث گناه کردن برادر من می شود، من تا عمر دارم از آن نخواهم خورد، مبدا باعث لغزش او شوم. (aiōn g165)

9 آیا مانند هر کس دیگری، آزاد نیستیم؟ آیا رسول نیستیم؟ آیا خداوندان، عیسی را ندیده ام؟ آیا شما ثمره کار من در خداوند نیستید؟ **2** حتی اگر برای دیگران رسول نباشم، دست کم برای شما هستم! زیرا شما مهر تأیید رسالت من در خداوند هستید. **3** جواب من به آنانی که درباره من قضاوت می کنند، این است: **4** آیا ما مانند سایر رسولان، این حق را نداریم که خورد و خوراک خود را از کلیساها تأمین کنیم؟ **5** آیا حق نداریم همسری ایماندار را همراه خود داشته باشیم، همان کاری که سایر رسولان و برادران خداوندان، عیسی، و پطرس انجام می دهند؟ **6** آیا فقط من و برنابا باید برای تأمین نیازهای خود کار کنیم؟ **7** کدام سرباز است که به هنگام خدمت نظام، خودش مخارجش را تأمین نماید؟ یا کدام باغبان است که درختی غرس کند ولی اجازه نداشته باشد از میوه آن بخورد؟ یا کدام چوپان است که گله ای را چوپایی کند ولی حق نداشته باشد از شیر آن بنوشد؟ **8** شاید فکر کنید که این نکات را از دیدگاه انسانی می گویم. اما چنین نیست، زیرا قانون خدا نیز همین را می گوید. **9** در

هر کاری انجام دهم تا باعث نجات ایشان گردم. **23** تمام این کارها را انجام می‌دهم تا بتوانم پیام انجیل را به همه برسانم و خود نیز در برکات آن سهیم گردم. **24** مگر نمی‌دانید که در یک مسابقه دو، همه می‌دوند اما فقط یک نفر جایزه را می‌برد؟ پس شما نیز طوری بدوید تا برنده شوید! **25** ورزشکار به منظور کسب آمادگی برای شرکت در مسابقات، تمرینهای سختی انجام می‌دهد تا تاجی فانی به دست آورد، ولی ما خود را تحت انضباطی سخت قرار می‌دهیم تا تاجی جاودانی به دست آوریم. **26** پس من می‌دوم، اما نه مانند کسی که بی‌هدف است؛ و مشت می‌زنم، اما نه مثل کسی که مشت به هوا پرتاب می‌کند؛ **27** من مثل یک ورزشکار با تمرینهای سخت، بدنم را آماده می‌کنم، و آنگاه بر آن سخت می‌گیرم تا آن کاری را انجام دهم که باید بکنم، نه آنچه را که می‌خواهد. اگر چنین نکنم می‌ترسم پس از آنکه دیگران را برای شرکت در مسابقه آماده کردم، خودم آماده نباشم و از شرکت در مسابقه محروم گردم.

10 ای برادران عزیز، نباید آنچه را که در زمانهای گذشته برای قوم ما اتفاق افتاد، از یاد ببریم، هنگامی که ایشان در بیان سفر می‌کردند، خدا ابری فرستاد تا پیشاپیش آنان حرکت کند و هدایتشان نماید؛ سپس آنان را به سلامت از دریای سرخ عبور داد. **2** در واقع می‌توانیم بگوییم که ایشان در دریا و در ابر، تعمید گرفتند و با این کار، نشان دادند که موسی را پیروی خواهند کرد. **3** ایشان همگی همان خوراک روحانی را خوردند **4** و همان آشامیدنی روحانی را نوشیدند. زیرا از آن صخره روحانی می‌نوشیدند که همراهی‌شان می‌کرد، و آن صخره همانا مسیح بود. **5** با این حال، خدا از بیشتر آنان خشنود نبود، و به همین دلیل، اجسادشان در تمام بیابان انداخته و پراکنده شد. **6** این درس عبرتی است برای ما، تا مانند آنان در آرزوی اعمال پلید و شرورانه نباشیم، **7** و همچون آنان به سوی پرستش بتها نرویم. در کتب مقدس نوشته شده: «قوم برای خوردن و نوشیدن نشستند، و برای لُهو و لُعب به پا خاستند.» **8** همچنین مانند بعضی از آنان نباشیم که مرتکب زنا شدند، و به این سبب فقط در یک روز، بیست و سه هزار نفر از ایشان هلاک گردیدند. **9** صبر و تحمل مسیح را نیز امتحان نکنیم، زیرا عده‌ای از آنان چنین کردند و از نیش مارهای سمی مردند. **10** همچنین مانند برخی از ایشان، از خدا و کارهای او گله و شکایت نکنیم، زیرا در اثر همین کار بود که خدا فرشته خود را فرستاد تا نابودشان کند. **11** تمام اتفاقات و بلاهایی که بر سر قوم ما آمد، برای این نوشته شد که ما بخوانیم و همان اشتباهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پایان خود نزدیک می‌شود، درس عبرتی بگیریم. (aiōn g165) **12** پس هوشیار باشید و فکر نکنید که از ایشان بهتر هستید! شما نیز ممکن است در دام گناه گرفتار شوید. **13** وسوسه‌ها و آزمایشهایی که به سراغ شما می‌آیند، از وسوسه‌ها و آزمایشهایی که دیگران دچار آن می‌شوند، متفاوت نیست. و خدا امین است؛ او اجازه نخواهد داد بیش از

به هنگام آزمایش او راه گزیری نیز به شما نشان خواهد داد تا تاب تحملش را داشته باشید. **14** پس ای عزیزان، با هوشیاری کامل از هرگونه بت‌پرستی بگریزید. **15** شما اشخاص دانایی هستید؛ خودتان قضاوت کنید که آنچه می‌گوییم درست است یا نه. **16** پیاله‌ای که به هنگام شام خداوند از آن می‌نوشیم و برای آن دعای برکت می‌کنیم، آیا به این معنی نیست که هر کس از آن می‌نوشد، در برکات خون مسیح شریک می‌شود؟ و نانی که قسمت کرده، با هم می‌خوریم، آیا نشان نمی‌دهد که ما با هم در برکات بدن مسیح شریکیم؟ **17** تعداد ما هر قدر هم که باشد، همه از همان نان می‌خوریم و نشان می‌دهیم که همه عضو یک بدن می‌باشیم، یعنی بدن مسیح. **18** قوم اسرائیل را در نظر بگیرید؛ آیا آنان که از گوشت قربانی می‌خوردند، به‌وسیله آن عمل با یکدیگر متحد نمی‌شوند؟ **19** پس منظور چیست؟ آیا منظور این است که این بتها واقعاً خدا هستند؟ یا اینکه قربانی‌هایی که به آنها تقدیم می‌شوند، ارزش و اهمیتی دارند؟ **20** به هیچ وجه! منظور این است که کسانی که برای این بتها قربانی می‌آورند، در واقع خود را همراه با قربانی‌هایشان نه به خدا، بلکه به شیاطین تقدیم می‌کنند، و من نمی‌خواهم که هیچ‌یک از شما، با خوردن گوشت این قربانها، با شیاطین شریک شوید. **21** شما نمی‌توانید هم از پیاله سفره خداوند بنوشید و هم از پیاله سفره شیطان؛ هم از نان سفره خداوند بخورید و هم از نان سفره شیطان. **22** می‌خواهید چه کنید؟ آیا می‌خواهید آتش خشم و غضب خداوند را بر ضد خود شعله‌ور سازید؟ یا می‌خواهید نشان دهید که از او تواناترید؟ **23** شما می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما بدانید که هر کاری برایتان سودمند نیست. می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما هر کاری باعث بنا نمی‌شود. **24** نباید فقط به فکر خودتان باشید؛ به فکر دیگران هم باشید و نفع دیگران را نیز در نظر بگیرید. **25** پس می‌توانید به این صورت عمل کنید: هر گوشتی را که در بازار می‌فروشند، بخرید و بخورید، و نپرسید که گوشت قربانی بتهاست یا نه، تا وجدانتان ناراحت نشود. **26** زیرا همان‌طور که در کتب مقدس آمده: «زمن و هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد.» **27** اگر شخصی بی‌ایمان، شما را به صرف خوراک دعوت کند، و می‌خواهید بروید، از هر چه که در سفره است، بخورید و چیزی هم نپرسید. به این ترتیب وجدانتان راحت خواهد بود، چون نمی‌دانید که گوشت قربانی است یا نه. **28** اما اگر کسی به شما بگوید که این گوشت برای بتها قربانی شده، در آن صورت، از آن گوشت نخورید، هم به خاطر آن کسی که چنین گفته، و هم به خاطر موضوع وجدان. **29** در این مورد وجدان او مهم است، نه وجدان شما. اما شما ممکن است پیرسید: «چرا من باید به خاطر وجدان دیگران، در قید و بند باشم؟ **30** من خدا را شکر می‌کنم و خوراکم را با خوشی می‌خورم. پس چرا باید محکوم‌کنند، آن هم به این دلیل که تصور می‌کنند من در اشتباهم؟» **31** جواب سؤال شما این است: تمام کارهای شما،

حتی خوردن و نوشیدن، همه باید برای جلال و بزرگی خدا باشد. که کدام یک از شما مورد تأیید خدا هستید. **20** وقتی برای خوردن **32** پس مواظب باشید که برای کسی سنگ لغزش نشوید، نه برای یهودیان، نه برای غیریهودیان، نه برای مسیحیان. **33** من نیز به همین روش عمل می‌کنم و می‌کوشم در هر کاری همه را خشنود سازم. پس آنچه را که دوست دارم، و یا به نفع خودم می‌باشد، انجام نمی‌دهم، بلکه کاری را می‌کنم که به نفع دیگران است تا ایشان نجات یابند.

11

پس از من سرمشق بگیرید، چنانکه من نیز از مسیح سرمشق می‌گیرم. **2** برادران عزیز، شما را تحسین می‌کنم که هر چه به شما آموختم، به یاد دارید و به آنها عمل می‌کنید. **3** اما می‌خواهم این موضوع را نیز یادآور شوم که سر هر مرد، مسیح است، و سر زن، مرد است، و سر مسیح، خدا. **4** به همین دلیل اگر در جلسه‌ای مردی با سر پوشیده، دعا یا نبوت کند، به سر خود بی‌احترامی کرده است. **5** همچنین اگر زنی در جلسه‌ای، با سر برهنه دعا یا نبوت کند، به سر خود بی‌احترامی کرده است، زیرا این مانند آن است که آن زن، سرش را بتراند. **6** اگر زن نمی‌خواهد سر خود را بپوشاند، پس موی سرش را نیز بتراند! اما چون برای زن شرم‌آور است که سرش را بتراند، پس باید سرش را بپوشاند. **7** اما مرد نباید به هنگام عبادت، سر خود را بپوشاند یا کلاه بر سر داشته باشد، زیرا مرد به صورت خدا سرشته شده و جلال او را منعکس می‌سازد. اما زن منعکس کننده جلال و شکوه مرد است. **8** نخستین مرد، از زن به وجود نیامد، بلکه اولین زن از مرد به وجود آمد. **9** در ضمن، نخستین مرد که آدم بود، برای حوا آفریده نشد، بلکه حوا برای آدم آفریده شد. **10** به همین دلیل، و نیز به خاطر فرشتگان که نظاره‌گر هستند، زن باید سر خود را بپوشاند تا نشان دهد که تحت اقتدار قرار دارد. **11** اما در میان قوم خداوند هم زن به مرد محتاج است و هم مرد به زن. **12** زیرا با اینکه اولین زن از مرد پدید آمد، ولی از آن پس، تمام مردها از زن به دنیا آمده‌اند. اما به هر حال مرد و زن هر دو از خالق خود، خدا می‌باشند. **13** حال، نظر خودتان در این باره چیست؟ آیا درست است که زن در یک جمع، بدون پوشش سر دعا کند؟ **14** آیا این بدیهی نیست که اگر مردی موی بلند داشته باشد، برایش شرم‌آور است؟ **15** و آیا موی بلند موجب افتخار و شادی زن نیست؟ زیرا این مو به‌عنوان پوشش به او داده شده است. **16** اما اگر کسی می‌خواهد در این باره بحث و مجادله کند، تنها چیزی که می‌توانم به او بگویم این است که ما همیشه این را تعلیم داده‌ایم که زن به هنگام دعا یا نبوت، باید سر خود را بپوشاند. تمام کلیساها نیز در این امر توافق دارند. **17** اما در آنچه الان به شما می‌نویسم نمی‌توانم شما را تحسین کنم. زیرا آدم، به مسائل دیگر نیز رسیدگی می‌کرد.

12

حال، ای برادران و خواهران، می‌خواهم در خصوص عطایای روح‌القدس نکاتی بنویسم تا برداشت نادرست از آن نداشته باشید. **2** می‌دانید که پیش از ایمان آوردن به خداوند، در میان بتیاهی که قادر تردیدی نیست که باید میان شما اختلافاتی باشد، تا مشخص شود به سخن گفتن نبودند، سرگردان بودید و از یک بت به بت دیگر پناه

می‌بردید. **3** اما اکنون به کسانی برمی‌خورید که ادعا می‌کنند از زیبا نیستند بطور خاص زینت می‌دهیم. **24** در حالی که اعضای جانب روح خدا برایتان پیغامی دارند. چگونه می‌توان دانست که آیا زیبایی بدن ما، نیاز به چنین توجهی ندارند. بنابراین، خدا اعضای ایشان واقعاً از جانب خدا الهام یافته‌اند، یا اینکه فریبکارند؟ راهش بدن را طوری در کنار هم قرار داده است که به اعضای به ظاهر این است: کسی که تحت قدرت روح خدا سخن می‌گوید، هرگز کم‌اهمیت، احترام و توجه بیشتری شود؛ **25** تا به این ترتیب در میان نمی‌تواند عیسی را لعنت کند. هیچ‌کس نیز نمی‌تواند با تمام وجود عیسی را خداوند بخواند، جز اینکه روح‌القدس این حقیقت را بر او آشکار ساخته باشد. **4** گرچه عطایا گوناگونند، اما سرچشمه همه آنها همان روح‌القدس است. **5** گرچه خدمات گوناگونند، اما همه ما همان خداوند را خدمت می‌کنیم. **6** خدا به روشهای گوناگون کار می‌کند، اما این کارها را در همگی ما همان خداست که به‌عمل می‌آورد. **7** به هر یک از ما عطایی داده شده تا بتوانیم همدیگر را کمک کنیم. **8** روح خدا به یک شخص عطای بیان پیامی پر از حکمت را می‌بخشد، و همان روح به شخصی دیگر، عطای بیان پیامی پر از معرفت و شناخت را. **9** او به یکی ایمانی فوق‌العاده عطا می‌نماید، و به دیگری قدرت شفای بیماران را می‌بخشد. **10** به یکی قدرت انجام معجزات می‌دهد، به دیگری عطای نبوت کردن. به یکی عطای تشخیص میان روحها را می‌بخشد. باز به یکی این عطا را می‌بخشد که بتواند به هنگام دعا به زبانهای که نیاموخته است، سخن گوید، و به دیگری عطای ترجمه این زبانها را می‌دهد. **11** اما زبانهای که قبلاً نیاموخته‌اند. **29** آیا در کلیسا همه رسول هستند؟ آیا تمام این عطایا از جانب یک روح، یعنی همان روح‌القدس است، و اوست که تصمیم می‌گیرد به هر کس چه عطایی ببخشد. **12** بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. بدن مسیح نیز همین‌طور است. **13** زیرا ما همگی به‌وسیله یک روح، یعنی روح‌القدس، تعمید یافتیم تا بدنی واحد را تشکیل دهیم - خواه یهودی باشیم و خواه غیریهودی، چه برده باشیم و چه آزاد - و به همه ما از همان روح‌القدس داده شد تا بنوشیم. **14** بله، بدن فقط دارای یک عضو نیست، بلکه اعضای گوناگون دارد. **15** اگر پا بگوید: «من چون دست نیستم، جزو بدن نمی‌باشم»، آیا این گفته دلیل می‌شود که پا جزو بدن نباشد؟ **16** یا اگر گوش بگوید: «من چون چشم نیستم، جزو بدن به حساب نمی‌آیم»، چه پیش می‌آید؟ آیا این سخن، گوش را از سایر اعضای بدن جدا می‌کند؟ **17** اگر تمام بدن چشم بود! در آن صورت چگونه می‌توانستید بشنوید؟ یا تمام بدن گوش بود! چگونه می‌توانستید چیزی را بو کنید؟ **18** اما همان‌طور که مشاهده می‌شود، خدا هر عضوی را درست آن گونه که در نظر داشت، در بدن قرار داده است. **19** اگر همه اعضا یکسان و یکی بودند، دیگر بدنی وجود نمی‌داشت! **20** بله، اعضا بسیارند، ولی بدن یکی است. **21** چشم هرگز نمی‌تواند به دست بگوید: «من احتیاجی به تو ندارم.» سر هم نمی‌تواند به پاها بگوید: «من نیازی به شما ندارم.» **22** برعکس، بعضی از اعضا که ضعیف‌ترین و کم‌اهمیت‌ترین اعضا به نظر می‌رسند، در واقع بیش از بقیه ضروری هستند، **23** و اعضای را که به باور ما کمتر قابل احترام هستند، با دقت بیشتری می‌پوشانیم، و اعضای را که

13 اگر عطای سخن گفتن به زبانهای مردمان و فرشتگان را داشته باشیم، زبانهای که هیچگاه نیاموخته‌ام، اما در وجود خود نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، همچون زنگی بُرُطین و سنجی پرهیاهو خواهم بود. **2** اگر عطای نبوت داشته باشم و بتوانم تمام اسرار و علوم را درک کنم، یا اگر چنان ایمانی داشته باشم که به فرمان من کوهها جابه‌جا گردند، اما انسانها را دوست نداشته باشم، هیچ هستم. **3** اگر تمام اموال خود را به فقرا ببخشم، و بدن خود را بدهم تا در میان شعله‌های آتش سوزانده شود، اما نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، هیچ سودی نخواهم برد. **4** کسی که محبت دارد، صبور است و مهربان؛ حسود نیست و به کسی رشک نمی‌برد؛ مغرور نیست و هیچگاه خودستایی نمی‌کند؛ **5** به دیگران بی‌احترامی و بی‌نزاکتی نمی‌کند؛ اصراری ندارد که همه چیز به دلخواه او انجام پذیرد و خودمحمور و خوددین نیست؛ زود خشمگین نمی‌شود، و حساب خطاهای دیگران را نگاه نمی‌دارد؛ **6** هرگز از بی‌انصافی و بی‌عدالتی خوشحال نمی‌شود، بلکه از پیروز شدن حقیقت شاد می‌گردد. **7** محبت ما را قادر می‌سازد که همه سختی‌ها را تحمل کنیم، ایمان خود را در هر شرایطی نگاه داریم، اعتماد خود را به خدا

حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتد، شکیبا باقی بمانیم. **8** همه عطایایی که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبوتها، سخن گفتن به زبانها و دانستن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما تمام کلیسا می‌دیند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال حاضر، با وجود تمام این عطایا، علم و نبوتهای ما جزئی و ناقص است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نیازی به این عطایا نخواهد بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما خدا را به زبانی شکر گوید که فقط روح خودتان درک می‌کند، چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین بگویند، در حالی که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **17** شکی نیست که شما بسیار عالی قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همه اینها بزرگتر، محبت است.

14

پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیاموخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به واسطه روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همه شما به زبانها سخن بگویند، اما بیشتر می‌خواهم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویند، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما بیایم و به زبانهای نیاموخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهیم رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برایم مکشوف ساخته، با شناخت و معرفتی خاص، و با نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوئیم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را نوازند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویند، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویند؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12**

حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتد، شکیبا باقی بمانیم. **8** همه عطایایی که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبوتها، سخن گفتن به زبانها و دانستن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما تمام کلیسا می‌دیند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال حاضر، با وجود تمام این عطایا، علم و نبوتهای ما جزئی و ناقص است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نیازی به این عطایا نخواهد بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما خدا را به زبانی شکر گوید که فقط روح خودتان درک می‌کند، چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین بگویند، در حالی که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **17** شکی نیست که شما بسیار عالی قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همه اینها بزرگتر، محبت است.

پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیاموخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به واسطه روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همه شما به زبانها سخن بگویند، اما بیشتر می‌خواهم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویند، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما بیایم و به زبانهای نیاموخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهیم رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برایم مکشوف ساخته، با شناخت و معرفتی خاص، و با نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوئیم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را نوازند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویند، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویند؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12**

حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتد، شکیبا باقی بمانیم. **8** همه عطایایی که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبوتها، سخن گفتن به زبانها و دانستن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما تمام کلیسا می‌دیند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال حاضر، با وجود تمام این عطایا، علم و نبوتهای ما جزئی و ناقص است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نیازی به این عطایا نخواهد بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کردم. با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما خدا را به زبانی شکر گوید که فقط روح خودتان درک می‌کند، چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین بگویند، در حالی که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **17** شکی نیست که شما بسیار عالی قلب ما را می‌بیند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: ایمان، امید و محبت، اما از همه اینها بزرگتر، محبت است.

پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود بسازید. اما در عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح‌القدس عطای روحانی را نیز به شما عنایت کند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیاموخته سخن می‌گوید، روی سخنش با افراد نیست، بلکه با خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌هایش را درک کنند. او به واسطه روح‌القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گوید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آرزوی من این است که همه شما به زبانها سخن بگویند، اما بیشتر می‌خواهم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویند، برای دیگران ترجمه کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهران عزیز، اگر نزد شما بیایم و به زبانهای نیاموخته سخن گویم، چه نفعی به شما خواهیم رساند؟ اما اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برایم مکشوف ساخته، با شناخت و معرفتی خاص، و با نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، اگر به طور واضح نواخته نشوند، چگونه می‌توان آهنگ آنها را تشخیص داد؟ به همین ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوئیم، دیگران چگونه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور آماده‌باش را نوازند، چه کسی خود را برای نبرد آماده خواهد ساخت؟ **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم بگویند، چگونه کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویند؟ انگار که گفته‌هایتان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود دارند. اما هیچ‌یک بی‌معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12**

سه نفر از ایشان به نوبت پیغام خدا را اعلام نمایند و دیگران آن را مانجیل را به شما اعلام کردیم و شما نیز به آن ایمان آوردید. 12 بسجند. 30 در ضمن اگر پیغام یا مطلبی از جانب خدا بر شخص دیگری آشکار شود، آن کسی که مشغول سخن گفتن است، باید برخاسته است و شما نیز به آن ایمان آوردید، پس چگونه است که ساکت شود. 31 به این ترتیب، تمام کسانی که پیغامی از سوی خداوند دریافت کرده‌اند، خواهند توانست یکی پس از دیگری پیغام خدا را اعلام کنند تا همه تعلیم بگیرند و تشویق و تقویت شوند. 32 هم زنده نشده است؛ 14 و اگر مسیح زنده نشده است، پس تمام روح انبیا مطیع انبیاست. 33 خدا هرج و مرج را دوست ندارد، پیغامها و موعظه‌های ما باطل است و ایمان و اعتماد شما نیز به خدا، بلکه هماهنگی و نظم و ترتیب را. همان گونه که در تمام کلیساها مشاهده می‌شود، 34 زنان در جلسات باید ساکت باشند. آنها نباید سخن بگویند بلکه گوش کنند و اطاعت نمایند، چنانکه کتاب تورات می‌فرماید. 35 اگر سؤالی نیز دارند، در خانه از شوهران خود پرسند، نیز دروغ است. 16 اگر قیامت مردگان وجود ندارد، مسیح نیز زنده چون صحیح نیست که زنان در جلسات کلیسا گفتگو و اظهار نظر کنند. 36 آیا کلام خدا از شما سرچشمه گرفته است، یا شاید فکر می‌کنید که فقط شما اراده خدا را می‌شناسید و پس؟ در این صورت ایماندارانی که تا به حال مرده‌اند، هلاک شده‌اند. 19 اگر امید سخت در اشتباه هستید! 37 اگر ادعا می‌کنید که عطای نبوت و یا سایر عطایای روح‌القدس را دارید، پس باید اولین کسانی باشید که دریابید آنچه می‌گویم، احکام خود خداوند است. 38 اما اگر کسی باز مخالف است، بگذار در نادانی خود باقی بماند. 39 پس ای برادران و خواهران عزیز، با اشتیاق بسیار خواهان عطای نبوت باشید و در ضمن کسی را از سخن گفتن به زبانها منع نکنید. 40 هر کاری به جای خود نیکوست و باید با نظم و ترتیب انجام شود.

15

حال، ای برادران و خواهران، بگذارید بار دیگر آن انجیل را به یاد شما آورم، همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کردم و شما هم آن را پذیرفتید و هنوز نیز بر آن استوارید. 2 همین خبر خوش است که اگر به آن ایمان داشته باشید، باعث نجاتتان می‌گردد، مگر آنکه ایمانتان واقعی نباشد. 3 من آنچه را که مهمترین مطلب بود و به خودم نیز رسیده بود، به شما انتقال دادم، یعنی این حقایق را که مسیح طبق نوشته‌های کتب مقدس، جان خود را در راه آموزش گناهان ما فدا کرد و مرد، 4 در قبر گذاشته شد و مطابق همین کتب روز سوم زنده گردید و از قبر بیرون آمد. 5 سپس، بطرس و بعد، بقیه آن دوازده رسول او را دیدند. 6 سپس او خود را به بیش از پانصد نفر از برادران ما ظاهر کرد، که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند و بعضی نیز فوت شده‌اند. 7 بعد از آن، یعقوب و همه رسولان او را دیدند. 8 آخر از همه، من نیز او را دیدم. در واقع، من همچون طفلی بودم که پیش از وقت به دنیا آمده باشد، 9 زیرا من از تمام رسولان کوچکتر هستم، چون بعد از آن بدیهایی که به کلیسای خدا روا داشتم، حتی لیاقت ندارم نام خود را رسول بگذارم. 10 اما اکنون هر چه هستم، به خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در حق من بی‌نتیجه هم نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر زحمت کشیده‌ام، البته نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. 11 به هر حال، فرقی نمی‌کند که من بیشتر زحمت کشیده‌ام یا ایشان. مهم این است که

کس به نوبت خود: نخستین کسی که زنده شد، مسیح بود؛ سپس به هنگام بازگشت او، تمام آنانی که به او تعلق دارند، زنده خواهند شد. 24 پس از آن، آخرت فرا خواهد رسید. در آن زمان، مسیح تمام دشمنان خود را نابود خواهد ساخت و سلطنت را به خدای پدر واگذار خواهد کرد. 25 زیرا سلطنت مسیح تا زمانی خواهد بود که همه دشمنان خود را نابود سازد. 26 آخرین دشمن او مرگ است، که آن هم باید مغلوب و نابود شود. 27 چون در کتب مقدس آمده: «خدا همه چیز را زیر پاهای او نهاد.» البته وقتی می‌گوید «همه چیز» زیر پاهای او نهاده شد، معلوم است که این خود خدا را، که همه چیز را زیر پاهای مسیح نهاد، شامل نمی‌شود. 28 سرانجام، وقتی مسیح بر تمام دشمنان خود پیروزی یافت، آنگاه خود او نیز که پسر خداست، خود را تحت فرمان پدرش، خدا قرار خواهد داد تا خدا که او را بر همه چیز مسلط ساخته بود، بر کل عالم هستی حاکم شود. 29 اما اگر مردگان هیچگاه زنده نخواهند شد، پس چرا بعضی به جای مرده‌ها تعمید می‌گیرند؟ این تعمید چه فایده‌ای دارد، مگر اینکه ایمان داشته باشند که روزی مرده‌ها دوباره زنده خواهند شد؟ 30 یا ما چرا هر روز جانمان را به خطر می‌اندازیم و هر لحظه با مرگ دست و پنجه نرم می‌کنیم؟ 31 به افتخاری که به رشد روحانی شما در خداوند ما عیسی مسیح دارم، سوگند که من هر روز با مرگ روبرو می‌شوم. 32 و اگر برای مردگان قیامتی نباشد، پیکار من با حیوانات درنده یعنی همان مردمان شهر افسس، چه سودی داشت؟ اگر قیامتی

نیست، «بیاید بخوریم و بنوشیم، چون فردا می‌میریم.» 33 فریب کسانی را که چنین سخنانی می‌گویند، نخورید، زیرا «همنشینی با افراد ناباب، خلق و خوی نیکو را فاسد می‌سازد». 34 به خود آییند و درست بیندیشید و دست از راههای گناه‌آلود خود بشویید، زیرا برخی از شما آنچه را که درباره‌ی خدا آموخته بودند، از یاد برده‌اند. این را می‌گویم تا شما را خجل سازم. 35 اما شاید کسی پرسد: «چگونه مردگان زنده خواهند شد؟ به هنگام زنده شدن، چه نوع بدنی خواهند داشت؟» 36 چه سؤال ناگاهانه‌ای! جواب سؤالان را می‌توانید در باغچه‌ی خانه‌تان بیابید! وقتی دانه‌ای در خاک می‌کارید، پیش از آنکه سبز شود، نخست می‌پوسد و می‌مرد؛ 37 و هنگامی که سبز می‌شود، شکلش با آن دانه‌ای که کاشتید، خیلی فرق دارد. زیرا چیزی که شما می‌کارید، دانه‌ی کوچکی است، خواه دانه‌ای دیگر. 38 اما خدا به آن دانه، بدنی تازه و زیبا می‌دهد، همان بدنی که اراده کرده است. از هر نوع دانه، گیاهی خاص به وجود می‌آید. 39 درست همان‌گونه که دانه‌ها و گیاهان با هم فرق دارند، بدن‌ها نیز با هم فرق دارند. بدن انسانها، حیوانات، ماهیها و پرندگان، همه با هم فرق دارند. 40 بدنی که فرشتگان آسمان دارند، با بدن ما تفاوت بسیار دارد، و جلوه‌ی بدن آنان با جلوه‌ی بدن ما نیز متفاوت است. 41 خورشید یک نوع زیبایی و شکوه دارد و ماه و ستارگان، نوعی دیگر. حتی ستاره‌ها از لحاظ زیبایی و درخشندگی با یکدیگر فرق دارند. 42 در قیامت مردگان نیز چنین خواهد بود. بدنی که به‌هنگام مرگ، در زمین کاشته می‌شود، فاسدشدنی است، اما بدنی که برمی‌خیزد، هرگز فاسد نخواهد شد. 43 در ذلت کاشته می‌شود، اما در جلال برمی‌خیزد. در ضعف کاشته می‌شود، اما در قوت برمی‌خیزد. 44 بدنی طبیعی کاشته می‌شود، اما بدنی روحانی برمی‌خیزد. زیرا همان‌گونه که بدن طبیعی وجود دارد، بدن روحانی نیز وجود دارد. 45 چنانکه در کتب مقدس نوشته شده است: «اولین انسان یعنی آدم، موجود زنده‌ای شد». اما آدم آخر، یعنی مسیح، روح حیات بخش شد. 46 پس، نخست باید این بدن نفسانی را داشته باشیم، سپس در آینده خدا بدن روحانی و آسمانی را به ما خواهد داد. 47 آدم اول از خاک زمین آفریده شد، اما آدم دوم یعنی مسیح، از آسمان آمد. 48 هر یک از ما انسانها، بدنی خاکی داریم، شبیه بدن آدم. همچنین آنانی که از آن مسیح می‌گردند، همانند او بدنی آسمانی خواهند یافت. 49 همان‌طور که در حال حاضر، هر یک از ما بدنی داریم مانند بدن آدم، روزی هم بدنی خواهیم داشت، مانند بدن مسیح. 50 ای عزیزان، مقصودم این است که بدن خاکی که از گوشت و خون ساخته شده است، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود، و این بدنهای فانی ما، درخور زندگی جاوید نیستند. 51 حال، رازی شگفت‌انگیز را با شما در میان می‌گذارم: ما همگی نخواهیم خوابید، بلکه همگی تبدیل خواهیم یافت. 52 زمانی که شیپور آخر از آسمان به صدا درآید، در یک لحظه، در یک چشم بر هم زدن، همه‌ی ایماندارانی که مرده‌اند، با بدنی فناپذیر زنده خواهند

شد. آنگاه ما نیز که هنوز زنده‌ایم، ناگهان تبدیل خواهیم پذیرفت و بدنی نو خواهیم یافت. 53 زیرا بدنهای فاسدشدنی باید به بدنهای فسادناپذیر، و بدنهای فانی به بدنهای نامیرا تبدیل شوند. 54 آنگاه وقتی بدن فاسدشدنی آن بدن فسادناپذیر را پوشید، و بدن فانی آن بدن نامیرا را، آنگاه کلامی که نوشته شده، عملی خواهد گردید که می‌فرماید: «مرگ در پیروزی بلعیده شده. 55 ای گور، پیروزی تو کجاست؟ ای مرگ، نیش تو کجاست؟» (Hadēs 986) 56 زیرا گناه آن نبشی است که منجر به مرگ می‌شود، و قدرت خود را نیز از شریعت دریافت می‌کند. 57 خدا را شکر برای تمام اینها! اوست که ما را به‌وسیله‌ی خداوندان عیسی مسیح پیروز می‌گرداند. 58 بنابراین، ای عزیزان، در ایمان قوی و ثابت‌قدم بمانید و همواره با اشتیاق تمام، مشغول خدمت به خداوند باشید، زیرا می‌دانید زحمتی که برای خداوند می‌کشید، بی‌نتیجه نیست.

16 اما درباره‌ی هدایایی که در نظر دارید برای مسیحیان اورشلیم بفرستید، می‌توانید چنین عمل کنید (به کلیساهای ایالت غلاطیه نیز همین روش را پیشنهاد کردم): 2 در نخستین روز هر هفته یعنی یکشنبه، هر یک از شما به نسبت درآمدی که داشته‌اید، مبلغی را برای این کار کنار بگذارید. برای جمع‌آوری این مبالغ، منتظر آمدن من نباشید. 3 وقتی آمدم، هدایای پر مهر شما را همراه نامه، به دست اشخاص قابل اعتمادی که خودتان تعیین کرده‌اید، به اورشلیم خواهم فرستاد. 4 اگر صلاح باشد که من هم با ایشان بروم، خواهم رفت. 5 من نخست به مقدونیه خواهم رفت، اما در آنجا زیاد نخواهم ماند. سپس به دیدن شما خواهم آمد. 6 احتمال دارد بتوانم کمی بیشتر نزد شما بمانم، شاید تمام زمستان را. آنگاه با کمک شما به سفر ادامه خواهم داد. 7 زیرا این بار نمی‌خواهم فقط بر سر راه، شما را ملاقات کنم، بلکه به خواست خداوند در نظر دارم مدتی نزد شما بمانم. 8 اما تا عید پنتیکاست در اینجا یعنی در «افسس» خواهم ماند، 9 زیرا برای اعلام و تعلیم پیغام انجیل فرصت خوبی وجود دارد، گرچه تعداد مخالفان نیز کم نیست. 10 هرگاه «تیموتائوس» نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول خدمت به خداوند است. 11 اجازه ندهید کسی به او به دیده‌ی تحقیر بنگرد، بلکه او را به سلامتی روانه سازید تا با دلگرمی نزد من بازگردد، زیرا چشم به راه او و سایر برادران هستم. 12 از اپلس خواهش کردم که همراه ایشان به ملاقات شما بیایند، اما به نظر او، خواست خدا نیست که اکنون بیایند. اما هرگاه فرصت کند، خواهد آمد. 13 هوشیار باشید؛ در ایمان استوار بمانید؛ شجاع و قوی باشید. 14 کارهای شما، همه با محبت باشد. 15 استیفائُس و خانواده‌ی او را قطعاً به یاد دارید. ایشان اولین کسانی بودند که در یونان مسیحی شدند، و زندگی خود را صرف کمک و خدمت به مسیحیان کرده‌اند. خواهش می‌کنم 16 راهنمایی‌های ایشان را بجا بیاورید، و به آنان و تمام کسانی که با چنین صمیمیتی در کنار شما

زحمت می‌کشند، تا آنجا که می‌توانید کمک نمایید. **17** بسیار شادم که استیفانس، فرتوناتوس و اخائیکوس برای دیدن من به اینجا آمده‌اند. ایشان جای خالی شما را پر می‌کنند و به جای شما به من کمک می‌نمایند. **18** آنان سبب شادی و دلگرمی من شدند و یقین دارم که نسبت به شما هم همین‌طور بوده‌اند. امیدوارم قدر زحمات چنین اشخاص را بدانید. **19** کلیساهای ایالت آسیا سلامهای گرم می‌فرستند. آکیلا و همسرش پریسکیلا و همچنین سایر کسانی که در خانه ایشان برای عبادت جمع می‌شوند، به شما سلام می‌رسانند. **20** اینجا، تمام دوستان از من خواسته‌اند که درودهایشان را به شما برسانم. با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام بگویید. **21** من، پولس، این درودها را به خط خودم می‌نویسم. **22** اگر کسی خداوند را دوست ندارد، لعنت بر او باد! ای خداوند مسیح، بیا! **23** فیض خداوند ما عیسی با شما باشد. **24** همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، محبت‌های قلبی مرا بپذیرید. آمین.

دوم قرن تیان

1

این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما تیموتائوس. این نامه را به کلیسای خدا در فرُتُش و نیز به همه مسیحیان سراسر ایالت اخایه می‌نویسم. 2 از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. 3 سپاس بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که پدر رحمتها و خدای همه تسلیات است. 4 او ما را تسلی می‌دهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند. 5 یقین بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر زحمت ببینیم، از او تسلی و دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. 6 حتی وقتی زیر بار سختی‌ها کمر خم می‌کنیم، این نیز برای تسلی و نجات شما است. زیرا هنگامی که ما خودمان نیز تسلی می‌یابیم و دلگرم می‌شویم، قطعاً شما را نیز دلگرم خواهیم ساخت. آنگاه می‌توانید با شکیبایی، متحمل همان رنجهای شوید که ما متحمل هستیم. 7 و یقین داریم که وقتی در رنجهای ما شریک می‌شوید، در تسلی و دلگرمی‌ای که خدا به ما می‌بخشد نیز شریک خواهید شد. 8 ایمانداران عزیز، بی شک شنیده‌اید که در ایالت آسیا چه سختیها کشیدیم. فشار مشکلات به حدی بود که امید نداشتیم زنده بمانیم، 9 و احساس می‌کردیم که محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستانم برنمی‌آمد. اما این زحمات درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مرده‌ها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم. 10 او نیز ما را یاری داد و از مرگی وحشتناک رهانید؛ و امید داریم که بعد از این نیز باز ما را رهایی بخشد. 11 و اما شما نیز باید با دعاهايتان ما را یاری کنید. وقتی ببینید که خدا به دعاهايتی که در حق ما و برای سلامت ما می‌کنید، این گونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر سپاس خواهید گفت. 12 آنچه باعث افتخار ماست، این است که می‌توانیم با نهایت صداقت بگوییم که در رفتارمان با مردم و مخصوصاً با شما، همیشه صادق و بی‌ریا بوده‌ایم، و چشم امیدمان فقط به یاری خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. 13 نامه‌هایی که به شما نوشتیم، همه روشن و واضح بوده‌اند و هرگز مطلبی سرپیسته نگفته‌ایم. و من امید دارم 14 همان‌طور که تا حدی ما را شناخته‌اید، روزی ما را به طور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید. آنگاه ما نیز در روز بازگشت خداوندان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد. 15 با چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتیم با دوبار ملاقات شما، دوبار برکت به شما برسانیم؛ 16 بار اول، در راه سفرم به مقدونیه و بار دوم، به هنگام بازگشت از آنجا. آنگاه شما مرا در سفرم به یهودیه یاری خواهید داد. 17 حال ممکن است پیرسید که چرا تصمیم خود را عوض کردم. آیا دودل بودم یا همانند بسیاری از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بله»، منظورشان «نه»

2 پس تصمیم گرفتیم که نزدتان نیایم تا باز سبب رنجش و اندوه شما نشوم. 2 زیرا اگر من سبب اندوه شما گردم، دیگر چه کسی باقی می‌ماند که مرا شاد سازد، جز همان کسانی که موجب غم آنان شده‌ام؟ 3 به همین دلیل، آن مطالب در در آخرین نامه‌ام نوشتم تا وقتی آدمم، آنانی که باید مرا شاد کنند، باعث غم و اندوه من نگردند. زیرا اطمینان دارم که شادی من شادی همه شماست. 4 در واقع نوشتن آن نامه برایم بسیار دشوار بود، چون بی‌نهایت اندوهگین و محزون بودم. راستش را بخواهید، به هنگام نوشتن، گریه می‌کردم. نمی‌خواستم با آن نامه شما را ناراحت کنم، اما می‌بایست به شما نشان می‌دادم که چقدر دوستان دارم و به شما علاقه‌مندم. 5 بدانید آن کسی که باعث تمام این ناراحتی‌ها شد و در نامه‌ام به او اشاره کردم، نه فقط مرا رنجاند، بلکه بیشتر سبب رنجش شما شد یا لاقول برخی از شما. اما نمی‌خواهم بیش از اندازه نسبت به او سختگیر باشم، 6 چون آن شخص در اثر رفتاری که بیشتر شما نسبت به او نشان داده‌اید، به اندازه کافی تنبیه شده است. 7 اکنون باید او را ببخشید و تسلی دهید، و گرنه ممکن است فشار یأس و اندوه، او را از پای درآورد. 8 پس خواهش می‌کنم به او نشان دهید که دوستش دارید. 9 من آن نامه را نوشتم تا شما را امتحان کنم و ببینم که تا چه حد از من اطاعت می‌کنید. 10 وقتی شما کسی را ببخشید، من نیز او را می‌بخشم. و اگر من کسی را ببخشم، با اجازه مسیح و به خاطر شما می‌بخشم، البته اگر فکر می‌کنید که ببخشیدن من واقعاً لازم است. 11 دلیل دیگری که سبب می‌شود این شخص را ببخشیم، این است که نباید بگذاریم شیطان از این فرصت بهره‌برداری

کند، چون ما از حیل‌های او آگاهیم. 12 از این سخن بگذریم. محو می‌شد. 8 پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی من در ضمن سفر، به شهر تروآس رسیدم و خداوند فرصت‌های بسیار می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال بیشتری را داشته باشیم؟ 9 اگر خوبی فراهم آورد تا پیام انجیل مسیح را به مردم اعلام کنم. 13 اما روشی که باعث محکومیت و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و برادرمان تیتوس را آنجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس، شکوهی همراه بود، پس چقدر بیشتر طریقی که سبب نجات انسان با اهالی آنجا خداحافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید می‌گردد، باید جلال و شکوه بیشتری داشته باشد! 10 در واقع آن تیتوس را در آنجا پیدا کنم. 14 اما خدا را شکر که همواره ما را در پیروزی مسیح سهیم می‌سازد، و هر جا می‌رویم، ما را به کار می‌برد تا مسیح را به مردم معرفی کنیم، و پیام انجیل را همچون عطری خوشبو در همه جا پراشانییم. 15 و از آنجا که مسیح در زندگی ما آسمانی بود، چقدر بیشتر این راه جدید خدا برای نجات ما، که حضور دارد، ما برای خدا عطری خوشبو هستیم، عطری که بوی آن همیشگی و جاودانی است، باشکوه می‌باشد. 12 پس چون این به مشام همه می‌رسد، چه گناهکاران و چه نجات‌یافتگان. 16 برای آنانی که در راه گناه گام برمی‌دارند و به سوی هلاکت می‌روند، ما بوی هراس‌انگیز محکومیت و می‌دهیم، اما برای آنانی که در راه نجات گام برمی‌دارند، عطری هستیم که به همه چیز طراوت و حیات تازه می‌بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این صورت، انجیل را موعظه کند؟ 17 ما مانند بسیاری نیستیم که با کلام خدا تجارت می‌کنند و تنها هدفشان این است که از این راه درآمد خوبی داشته باشند، بلکه از سوی خدا فرستاده شده‌ایم، تا با قدرت مسیح و با قلبی پاک و زیر نظر خود خدا سخن گوئیم.

3 آیا باز شروع به خودستایی کرده‌ایم؟ آیا ما نیز مانند معلمان دروغین احتیاج به ارائه توصیه‌نامه‌ها به شما یا گرفتن توصیه‌نامه‌ها از شما داریم؟ 2 تنها توصیه‌نامه‌ای که به آن نیاز داریم، خود شما هستید! زندگی شما نامه‌ای است که بر دل ما نوشته شده و هر کسی می‌تواند آن را بخواند و تشخیص دهد که چه خدمت نیکویی در میان شما انجام داده‌ایم. 3 همه می‌توانند ببینند که شما نامه مسیح هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه به وسیله روح خدای زنده؛ و نه روی لوح‌های سنگی، بلکه بر دل‌های انسانها. 4 اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهایی درباره خودمان بکنیم، علتش این است که به وسیله مسیح به خدا اعتماد کامل داریم. 5 در غیر این صورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود، کار ارزشمندی برای خدا انجام دهیم، چون قابلیت‌ها و موفقیت‌های ما از خداست. 6 اوست که ما را صلاحیت بخشیده تا خدمتگزاران عهد و پیمان نوین او باشیم. این عهد مبتنی بر احکام و مقرراتی نوشته شده نیست، بلکه عهدی است مبتنی بر کار روح القدس. آن عهد و پیمان کهن نوشته‌ای بیش نیست و به مرگ منتهی می‌گردد؛ اما در این عهد و پیمان جدید، روح القدس حیات می‌بخشد. 7 با این حال، آن روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با چنان شکوه و جلالی شروع شد که بنی اسرائیل تاب و توان نداشتند به صورت نوزانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر روی لوح‌های سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد، صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش به تدریج

4 بنابراین، از آنجا که به واسطه رحمت خداست که از این خدمت برخورداریم، دلسرد نمی‌شویم. 2 ما سعی نداریم با حیل و نیرنگ مردم را به سوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی را فریب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم تا به تعلیمی که برخلاف کتاب مقدس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین روش‌های شرم‌آوری متوسل نمی‌شویم، بلکه خدا شاهد است که جز حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و می‌کوشیم تا از این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم. 3 اما اگر پیام نجاتی که اعلام می‌کنیم، مبهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی چنین است که به سوی هلاکت می‌روند. 4 شیطان که حاکم این دنیای پر از گناه است، چشمان این اشخاص بی‌ایمان را بسته است تا نتوانند نور پر جلال انجیل را ببینند و معنی پیام ما را درباره جلال مسیح که چهره قابل رویت خدای نادیده است، درک کنند. (aion) 5 پیغام و وعظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده است، بلکه در موعظه‌هایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کرده‌ایم و او را به عنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که درباره خودمان

می‌گوییم این است که ما به خاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم، کرد، خدمتگزاران شما هستیم. **6** زیرا همان خدایی که فرمود: «نور بدن آسمانی خود را ببوشیم تا این بدنهای فانی در آن زندگی جاوید از میان تاریکی بدرخشند»، نور خود را در دل‌های ما نیز تابانید، تا غرق شود. **5** این است آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛ درک کنیم که این نور پرجلال اوست که از چهره عیسی مسیح و برای آنکه یقین بدانیم که همه این برکات را نصیب ما خواهد می‌درخشند. **7** اما این گنج گرانها را در ظرفهای خاکی داریم، ساخت، روح‌القدس را به عنوان بیعانه به ما داده است. **6** از این رو، یعنی در بدن انسانی و ضعیف خود، تا همه بدانند که این قدرت همواره دلگرمی، و می‌دانیم تا زمانی که در این بدن خاکی سکونت فوق‌العاده و برتر از سوی خداست، نه از خودمان. **8** زحمات از هر داریم، در خانه ابدی با خداوند زندگی نمی‌کنیم. **7** ما این امور را سو بر ما فشار می‌آورد، اما لیه نشده‌ایم. حیران و سردرگم می‌شویم، نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم. **8** بنابراین، از مرگ ترسی اما امید خود را از دست نمی‌دهیم. **9** مردم ما را آزار می‌دهند، اما نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارد. زمین می‌خوریم، اما به یاری خدا باز نزد خداوند رفته، در خانه آسمانی‌مان به سر خواهیم برد. **9** اما چه در برمی‌خیزیم و به پیش می‌رویم. **10** از طریق رنج و سختی، بدن ما این دنیا، در این بدن باشیم، و چه در آسمان با مسیح، هدفمان این همواره در مرگ عیسی شریک می‌گردد، تا حیات عیسی نیز در بدن است که همواره در هر چه می‌کنیم، خشنودی او را جلب نماییم. ما دیده شود. **11** بله، گرچه زنده‌ایم، اما به خاطر خدمت به عیسی، **10** زیرا همه ما در مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک پیوسته با مرگ مواجه هستیم، تا حیات عیسی نیز در بدنهای فانی از ما نتیجه اعمالی را که در زمان سکونت در بدن خود انجام داده ما آشکار گردد. **12** ما به خاطر اعلام پیام انجیل با مرگ روبرو است، خواهد دید، چه نیک، چه بد. **11** بنابراین، چون چنین می‌شویم، اما همین پیام، باعث شده است که شما زندگی جاوید را ترس و احترامی نسبت به خداوند در دل ما هست، می‌کوشیم تا بیابید. **13** در کتب مقدس نوشته شده: «به خدا ایمان آوردم، پس مردم را به سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و سخن گفتیم.» ما نیز چون از همان نوع ایمان برخورداریم، به اعلام می‌داند که آنچه می‌گوییم، عین حقیقت است. امیدوارم شما هم به پیام انجیل ادامه می‌دهیم. **14** می‌دانیم همان خدا که خداوند ما این موضوع پی برده باشید. **12** فکر نکنید که بار دیگر شروع به عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او برود. **15** پس تمام زحماتی که ما با افتخار کنید و جواب آن دسته از معلمین دروغین را بدهید که که متحمل می‌شویم، همه به نفع شماست. و هر چه تعداد کسانی که ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است. **13** آیا گمان که در اثر تلاش و خدمات ما به مسیح ایمان می‌آورند، بیشتر گردد، می‌کنید که عقل خود را از دست داده‌ایم که درباره خود اینچنین عده بیشتری نیز خدا را به خاطر لطف و مهربانی‌اش سپاس خواهند گفت و خداوند نیز بیشتر جلال خواهد یافت. **16** از ایروست که ما یابد! و اگر در سلامت عقل به سر می‌بریم، به نفع شماست. **14** هر هرگز از خدمت به خدا دلسرد نمی‌شویم. با اینکه نیروی جسمی آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای این است که عشق ما به تدریج از بین می‌رود، اما نیروی باطنی ما روزبه‌روز در خداوند فرونی می‌یابد. **17** زیرا رنجهای سبک و زودگذر ما جلالی ابدی برایمان پدید می‌آورد، جلالی که با آن رنجها قابل مقایسه نیست. **(aiōnios g166)** **18** پس ما به چیزهایی چشم می‌دوزیم که نادیدنی هستند، نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه دیدنی است، زودگذر است، حال آنکه امور نادیدنی جاودانی هستند. **(aiōnios g166)**

5 زیرا می‌دانیم وقتی این خیمه زمینی که اکنون در آن زندگی می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهای خاکی را ترک بگوییم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهایی جاودانی خواهیم داشت که به دست خدا برای ما ساخته شده است، نه به دست انسان. **(aiōnios g166)** **2** حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتاقانه روزی را انتظار می‌کشیم که بدن آسمانی‌مان را همچون لباسی نو در بکنیم. **3** آنگاه به یقین روح‌هایی بدون بدن نخواهیم بود. **4** ما در این بدن خاکی، تحت فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از **19** پیام ما این است که خدا در مسیح بود و مردم را به

آشتی با خود فرا می‌خواند تا گناهانشان را ببخشد و آثار آن را پاک نماید. **20** ما سفیران مسیح هستیم. خدا به وسیله ما با شما سخن می‌گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می‌کنیم، مانند این است که مسیح آن را از شما می‌خواهد. بنابراین، از جانب او از شما می‌خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشتی نمایید. **21** زیرا خدا مسیح را که هرگز گناه نکرد، در راه ما گناه ساخت، تا مطلقاً! ما بتوانیم به واسطه مسیح در پیشگاه خدا مقبول واقع شویم.

6 از این رو، به عنوان همکاران خدا، از شما خواهش می‌کنیم که از فیض خدا غافل نشوید. **2** زیرا خدا می‌فرماید: «فرا تود را در وقت مناسب شنیدم. در روز نجات، به یاری‌ات شتافتم.» الان، همان «وقت مناسب» است. امروز همان «روز نجات» است. **3** ما به گونه‌ای زندگی و رفتار می‌کنیم که باعث لغزش کسی نگردیم، تا خدمت ما بی‌اعتبار نشود. **4** در واقع سعی ما بر این است که در هر سرزنش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همان‌طور که قبلاً هم کاری ثابت کنیم که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و سختی و زحمت را تحمل کرده‌ایم؛ **5** شلاق خورده‌ایم؛ به زندان افتاده‌ایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود کار کرده‌ایم؛ بی‌خوابی و گرسنگی کشیده‌ایم. **6** با زندگی پاک خود، با بیش روحانی، با صبر، با مهربانی، با حضور روح‌القدس در ما، و با محبت بی‌ریای خود به همه ثابت کرده‌ایم که ادعایمان از هر سو دچار زحمت شدیم؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بجماست. **7** همواره حقیقت را گفته‌ایم؛ خدا در هر امری ما را یاری کرده است؛ با سلاحهای روحانی در دست راست برای حمله و در دست چپ برای دفاع، جنگیده‌ایم. **8** چه به ما احترام نمایند و چه بی‌احترامی، چه از ما تعریف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به خداوند وفادار می‌مانیم. مردم ما را دروغگو می‌پندارند، حال آنکه جز حقیقت سخنی نمی‌گوییم. **9** گاهی همچون افراد بی‌ارزش و گمنام به نظر می‌آییم، اما بسیاری ما را می‌شناسند. همواره خطر مرگ ما را تهدید می‌کند، اما هنوز زنده‌ایم و خدا را خدمت می‌کنیم. مجروح شده‌ایم اما از پای در نیامده‌ایم. **10** دل‌شکسته‌ایم، اما در عین حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای روحانی، ثروتمند می‌سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز داریم. **11** ای دوستان عزیزم که در قرنتس هستید، با شما صادقانه سخن گفتیم و دل خود را برای شما گشودیم. **12** اما اگر هنوز هم بین ما سردی هست، به علت بی‌محبتی ما نیست، بلکه در اثر کمی محبت شماست. **13** با شما همچون فرزندان خود سخن می‌گویم. دلتان را برای محبت ما باز کنید و شما نیز محبت خود را به ما نشان دهید. **14** با بی‌ایمانان پیوند و همبستگی نداشته باشید. آیا می‌تواند بین پاکي و گناه پیوندی باشد؟ آیا نور و تاریکی با یکدیگر ارتباطی دارند؟ **15** یا بین مسیح و شیطان توافقی وجود دارد؟ آیا بین یک ایماندار و بی‌ایمان وجه اشتراکی هست؟ **16** یا می‌توان معبد خدا را با بتخانه یکی دانست؟ زیرا شما معبدی زنده هستید و خدا در شما ساکن است! چنانکه او فرموده است: «من در ایشان ساکن

باشم بلکه می‌خواستیم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که این خدمت را شروع کردید، آن را تکمیل کنید، و از آنچه دارید تا چقدر نسبت به ما علاقه و ارادت دارید. **13** اما علاوه بر تسلی و آنجا که می‌توانید کمک کنید. کاری را که در ابتدا با اشتیاق فراوان قوت قلبی که از محبتان یافتیم، از شادی تیتوس نیز بسیار دلگرم پیشنهاد کردید، اکنون به مرحله عمل درآویزد. **12** مقدار کمک مهم شدیم. او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفتید، و خاطرش از نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. جانب شما آسوده شد. **14** پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف در ضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود هدیه بدهید، شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما افتخار بلکه تا آن حد که می‌توانید. **13** البته منظورم این نیست که دیگران می‌کنم. شما نیز با رفتارشان، مرا سرپند کردند. همان‌طور که همیشه به قیمت ناراحتی و زحمت شما، در رفاه باشند! **14** بلکه به گونه‌ای به شما راست گفته‌ایم، تعریفی نیز که از شما نزد تیتوس کرده بودیم، به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. راست بود. **15** تیتوس اکنون محبتش نسبت به شما پیش از پیش در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می‌توانید به ایشان کمک شده است، چون فراموش نمی‌کند که چگونه با ترس و احترام او را پذیرفتید، و با جان و دل سخنان و راهنمایی‌های او را به کار بستید. برآورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود **16** اکنون خوشحالم که می‌توانم از هر جهت به شما اعتماد داشته باشد. به یاد آورید این نوشته را که می‌فرماید: «کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشتند و آنانی که کم جمع کرده بودند چیزی کم نداشتند.» پس شما نیز باید شریک نیازهای دیگران بشوید. **16** خدا را شکر که او در دل تیتوس نیز همان علاقه را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم. **17** وقتی از او خواهش کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت. **18** همراه تیتوس، برادر دیگری را نیز می‌فرستم که همه کلیساهای او را به خاطر خدماتش به انجیل، می‌شناسند و برایش احترام قائل‌اند. **19** کلیساهای نه فقط او را احترام می‌کنند، بلکه او را به عنوان همسر ما تعیین کرده‌اند تا با هم، این هدایا را به اورشلیم ببریم. این خدمت باعث جلال خداوند می‌شود و نیز علاقه ما را برای کمک به نیازمندان، نشان می‌دهد. **20** در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا مواظبیم که مبادا کسی درباره نحوه جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایراد بگیرد. **21** ما مواظبیم که در حضور خداوند آنچه درست است انجام دهیم، همچنین می‌خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروست که چنین ترتیبی داده‌ایم. **22** برادر دیگری را نیز نزد شما می‌فرستم که همواره کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال که میزان علاقه و تمایل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ام، اشتیاقش برای آمدن نزد شما بیشتر شده است. **23** اما اگر کسی بپرسد که تیتوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای کمک به شما آمده است. درباره آن دو برادر نیز می‌توانید بگویید که نمایندگان کلیساهای این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام مسیح بوده‌اند. **24** پس خواهش می‌کنم معجبتی را که نسبت به من دارید، به ایشان نیز ابراز دارید و از آنان به گرمی پذیرایی کنید تا همه کلیساهای بدانند که بی‌دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

8 حال ای ایمانداران، می‌خواهم شما را آگاه سازم که فیض و لطفی که خدا به کلیساهای مقدونیه عطا فرموده، چه ثمرات خوبی به بار آورده است. **2** ایمانداران مقدونیه با اینکه در بوته آزمایش، دچار زحمات شدیدی شده‌اند، اما همواره شادند؛ و با اینکه در نهایت تنگدستی به سر می‌برند، اما بسیار سخاوتمند و گشاده دست هستند. **3** زیرا خود شاهد هستم که ایشان نه تنها تا حد توان خود، بلکه بیشتر از آن نیز کمک کردند. آنان با تمایل و رضایت کامل، **4** از ما خواستند که کمکهای مالی‌شان را برای مسیحیان اورشلیم ببریم، تا در شادی کمک به ایمانداران شریک شوند. **5** کاری که آنان انجام دادند، بیش از انتظار ما بود. ایشان در ابتدا قول دادند که خواست خداوند را بجا آورند، و سپس اعلام آمادگی کردند که هر خدمتی از آنان بخواهیم، انجام دهند. **6** به این سبب از تیتوس خواهش کردیم که باز به دیدن شما بیاید تا تشویقتان کند که شما نیز سهمی در این خدمت نیکوکارانه به عهده بگیرید، چون او خود قبلاً این کار را در میان شما آغاز کرده بود. **7** شما در بسیاری از مسائل، از دیگران جلوترید؛ ایماننان بیشتر است، سخنرانان بیشتری دارید، معلوماتان عمیقتر است، اشتیاقان برای خدمت بیشتر است و نسبت به ما نیز محبت زیادی دارید. پس می‌خواهم در این خدمت نیکوکارانه یعنی هدیه دادن نیز، از دیگران جلوتر باشید. **8** این یک دستور نیست و نمی‌گویم که حتماً این کار را بکنید. بلکه اشتیاق کلیساهای دیگر را نمونه می‌آورم، تا شما نیز بتوانید نشان دهید که محبتان واقعی است و فقط حرف نیست. **9** زیرا خود از فیض خداوند ما عیسی مسیح آگاهید که هر چند در آن مقام آسمانی‌اش غنی بود، برای کمک به شما به این جهان آمد و فقیر شد، تا با فقر خود شما را غنی سازد. **10** پس حال نظر من این است: کاری را که سال گذشته آغاز کردید، اکنون به پایان برسانید. زیرا شما نه فقط نخستین کسانی بودید که موضوع کمک به دیگران را مطرح نمودید، بلکه پیشقدم شدید و آن را نیز عملی کردید. **11** پس با همان شور و شوقی که

9 البته تصور نمی‌کنم یادآوری این مسئله، یعنی کمک به ایمانداران، ضرورتی داشته باشد، **2** چون می‌دانم که شما خودتان چه اشتیاقی برای کمک‌رسانی دارید. من با افتخار، به ایمانداران اهل

مقدونیۀ گفته‌ام که شما در ایالت آخائیه از سال گذشته آمادۀ کمک بوده‌اید. در واقع، همین شور و شوق شما بود که بسیاری از ایشان را برانگیخت تا اقدام به کمک نمایند. **3** اما از آنجا که به آنان گفته‌ام که هدایایان آمادۀ خواهد بود، اینک این برادران را می‌فرستم تا از این امر مطمئن شوم، مبدا تعریف‌هایی که از شما در این مورد کرده‌ام، نادرست بوده باشد. **4** زیرا اگر بعضی از ایمانداران مقدونیۀ همراه من بیایند و ببینند که بعد از آن همه تعریف، هنوز هدایایان آمادۀ نیست، آنگاه هم ما شرمندۀ خواهیم شد، هم شما! **5** پس لازم دیدم که از این برادران خواهش کنم که پیش از من بیایند و هدایایی را که وعده داده بودید، آمادۀ سازند. به این ترتیب، هنگام آمدن من، کمکهایتان آمادۀ خواهد بود، و این نشان خواهد داد که شما نه از روی اجبار، بلکه از روی میل هدیه داده‌اید. **6** فراموش نکنید که هر که کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد؛ و هر که زیاد بکارد، زیاد درو خواهد کرد. **7** کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قلباً در نظر دارد، بدهد بلکه بگذارید هر قدر که مایل است، بدهد زیرا خدا کسی را دوست دارد که با شادی هدیه می‌دهد. **8** اما خدا قادر است هر نعمتی را بیش از نیازتان به شما عطا فرماید، تا نه فقط احتیاجات خودتان برآورده شود، بلکه از مازاد آن بتوانید برای خدمات نیکوکارانه و کمک به دیگران استفاده کنید. **9** چنانکه نوشته شده است: «او با گشاده‌دستی به نیازمندان کمک می‌کند و محبت و نیکوکاری‌اش همواره مایۀ افتخارش خواهد بود.» **aiōn (g165)** **10** اما خدا که برای کشاورز بذر آمادۀ می‌کند تا بکارد و درو کند و بخورد، به شما نیز بذر فراوان عطا خواهد کرد تا بکارید، و محصولتان را فروزی خواهد داد تا بتوانید از آن هر چه بیشتر برای کمک به دیگران استفاده کنید. **11** بله، خدا به فراوانی به شما عطا خواهد کرد تا شما نیز با سخاوت به دیگران کمک کنید. و آنگاه که هدایای شما را به آنانی که نیازمندند برسانیم، به خاطر نیکوکاری شما، خدا را سپاس خواهند گفت. **12** بنابراین، از هدایای شما دو نتیجه نیکو حاصل می‌شود: یکی آنکه نیازهای ایمانداران برطرف می‌گردد، و دیگر آنکه باعث می‌شود به سبب آن، خدا را شکر کنید. **13** کسانی که به آنان کمک می‌کنید، نه فقط برای هدایای سخاوتمندانه‌ای که به ایشان و همگان می‌دهید، شاد می‌شوند بلکه خدا را نیز سپاس می‌گویند، چون این کار، ثابت می‌کند که شما از انجیل مسیح اطاعت می‌کنید. **14** ایشان به سبب فیض بی‌پایان و عجیب خدا که در شما جلوه‌گر شده، با اشتیاق و محبتی عمیق برای شما دعا می‌کنند. **15** خدا را شکر برای هدیه‌اش عیسی مسیح، هدیه‌ای عالی که با کلمات قابل وصف نیست!

10 حال، با تواضع و مهربانی مسیح از شما درخواستی دارم. بله، این درخواست را همان پولس دارد که برخی از شما درباره‌اش می‌گویند: «وقتی از ما دور است، نامه‌های تهدیدآمیز می‌نویسد، اما وقتی نزد ما می‌آید، جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!» **2**

11 پس از آن می‌توانیم پیام انجیل را به شهرهای دورتر از شما هم برسانیم، به شهرهایی که تا به حال کسی این پیام را به آنجا نرسانیده است؛ به این ترتیب مانند برخی وارد قلمرو کار دیگران نمی‌شویم و به کار دیگران افتخار نمی‌کنیم. **17** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به کاری که

خداوند انجام داده است افتخار کند.» **18** زیرا مهم آن نیست که گمان نکند سخنان من از روی نادانی است. حتی اگر اینچنین فکر شخص از خود و از کارهایی که انجام داده است تعریف و تمجید می‌کنید، باز به سخنان من نادان توجه کنید و بگذارید من نیز مانند کند، بلکه مهم آنست که خداوند او را تحسین نماید.

11 امیدوارم با این سخنان جاهلانه، شما را خسته نکرده باشم. از خود تعریف و تمجید می‌کنند، مقایسه نمایم، من نیز راه احمقانه خواهش می‌کنم تحمل کنید و بگذارید هر چه در دل دارم بگویم. **2** ایشان را در پیش می‌گیرم. **19** شما که خود را چنین دانا می‌پندارید، زیرا من غیرتی خدایی نسبت به شما دارم، و از این نگرانم که مبدا غیر از مسیح، به دیگری نیز دل ببندید. زیرا آرزوی من این است که شما مانند دوشیزه‌ای پاکدامن باشید که عشق و محبت خود را فقط برای کسی نگاه می‌دارد که با او ازدواج خواهد کرد. **3** اما می‌ترسم می‌زنند! **21** با شرمساری اعتراف می‌کنم که ما در مقایسه با این همان‌گونه که حوا فریب حیلۀ مار را خورد، فکر شما نیز از سرسپردگی صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود. **4** ترس من به این سبب است که شما خیلی ساده و زودباورید و هر کس هر چه بگوید، فوراً باور می‌کنید. حتی اگر عیسای دیگری را معرفی کنند، غیر از آنکه ما به شما معرفی کردیم، یا درباره روح دیگری سخن گویند، غیر از آن روح‌القدس که خدا به شما بخشیده، و یا راه دیگری برای نجات پیش پای شما قرار دهند، شما همه را باور می‌کنید. **5** اما فکر نمی‌کنم از این «رسولان بزرگ» چیزی کم داشته باشم. **6** من حتی اگر سخنران خوبی نباشم، اما در شناخت حقایق آنان به زندان افتادهم، بیشتر شلاق خوردهم و دفعات بیشتری با روحانی چیزی کم ندارم، و شما نیز متوجه این نکته شده‌اید، زیرا این امر را بارها ثابت کرده‌ام. **7** آیا گناه کردم که پیام انجیل را بدون دریافت هیچ کمک مالی، به شما اعلام کردم و خود را حقیر ساختم سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی‌مان غرق شد. تا شما سرافراز شوید؟ **8** من با پذیرفتن کمک مالی از کلیساهای دیگر، آنها را «غارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **9** و در تمام مدتی که نزد شما بودم، از هدایای این کلیساهای امار معاش کردم تا بتوانم بدون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی که این هدایا تمام شد و دیگر چیزی برای گذران زندگی نداشتم، باز دست کمک به سوی شما دراز نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برایم هدیه آوردند. تا به حال از شما کمکی نخواسته‌ام و هرگز نیز نخواهم خواست. **10** به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگند که هیچ‌کس در سرتاسر ایالت آخائیه نخواهد توانست مانع شود که به این امر افتخار کنم. **11** شاید فکر کنید که چرا؟ آیا به این دلیل که شما را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. **12** اما به این روش خود ادامه خواهم داد و کمکهای مالی شما نخواهم پذیرفت، تا آثانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند. **13** این قبیل افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند که از سادگی شما سوءاستفاده کرده، خود را رسولان مسیح معرفی کرده‌اند. **14** اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود را به صورت فرشته نور درآورد، **15** خدمتکارانش نیز می‌توانند خود را به شکل خدمتگزاران خدا درآوردند. اما سرانجام، ایشان به سزای اعمال زشت خود خواهند رسید. **16** بار دیگر خواهش می‌کنم که پایین فرستادند و از چنگ او گریختم!

گرچه چنین تعریف کردن از خود فایده‌ای ندارد، اما باید ادامه دهم و از رؤیاهایی که دیده‌ام و مکاشفه‌هایی که خداوند به من بخشیده است، تعریف کنم. **2** مردی را در مسیح می‌شناسم، که چهارده سال پیش به آسمان سوم برده شد، در بدن یا بیرون از بدن، نمی‌دانم، خدا می‌داند. **3** و می‌دانم که این مرد، در بدن یا بیرون از بدن، باز هم نمی‌دانم، خدا می‌داند، به فردوس برده شد **4** و چیزهایی ناگفتنی شنید، چیزهایی که هیچ‌کس اجازه ندارد بر زبان بیاورد. **5** دربارهٔ چنین شخصی افتخار خواهم کرد، اما دربارهٔ خودم، تنها به ضعف‌هایم افتخار خواهم کرد - **6** گرچه حتی اگر مایل باشم افتخار کنم، عملی نامعقول نخواهد بود، زیرا حقیقت را بیان خواهم کرد، اما از این کار اجتناب می‌ورزم، تا هیچ فردی در خصوص من چیزی بیشتر نپندارد، جز آنچه که در من می‌بیند یا از من می‌شنود. **7** اما برای آنکه از این مکاشفات خارق‌العاده احساس غرور به من دست ندهد، خاری در جسمم به من داده شد، یعنی فرستادهٔ شیطان، تا مرا آزار دهد. **8** سه بار به خداوند التماس کردم که آن را از من بردارد. **9** اما او فرمود: «تنها چیزی که نیاز داری، فیض من است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می‌شود.» پس حال با شادی به ضعف‌های خود می‌بالم، تا قدرت مسیح بر من قرار بگیرد. **10** به همین سبب، به خاطر مسیح در ضعف‌ها، اهانت‌ها، سختی‌ها، آزارها، و مشکلات شادمانم. زیرا وقتی ضعیفم، آنگاه نیرومندم. **11** شما مرا مجبور کردید که همچون یک نادان، از خود تعریف کنم، در حالی که شما خود می‌بایست مرا تحسین می‌کردید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «رسولان بزرگ» چیزی کم ندارم. **12** زمانی که با شما بودم و با صبر و شکیبایی، خدا را خدمت می‌کردم، او توسط من معجزات و کارهای شگفت‌آور بسیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستادهٔ خدا می‌باشم. **13** تنها کاری که در کلیساهای دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سرپا را بلند کنم و از شما کمک مالی نخواستهم، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا ببخشید! **14** حال برای سومین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سرپا را بلند نخواهم بود، زیرا نه اموال شما را بلکه خود شما را می‌خواهم! فراموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفهٔ فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند. **15** من نیز با کمال میل حاضرم هر چه دارم و حتی خود را فدای شما کنم تا از لحاظ روحانی تقویت شوید؛ گرچه هر قدر بیشتر به شما محبت می‌کنم، محبت شما به من کمتر می‌شود! **16** برخی از شما تصدیق می‌کنند که من سرپا را بلند نمی‌کنم، اما بعضی دیگر ممکن است تصور کنند که من حيله‌گر بودم و با بعضی ترغیبات از شما بهره‌ای برده‌ام! **17** اما چگونه؟ آیا کسانی که نزد شما فرستادم، از شما استفاده‌ای بردند؟ **18** وقتی از تیتوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگران را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما

13 این سومین باری است که به دیدار شما می‌آیم. (همان‌طور که در کتب مقدس نوشته شده: «به گواهی دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت می‌شود.») **2** آخرین باری که نزد شما بودم، به آنانی که مرتکب گناه می‌شدند، اخطار کردم. اکنون به آنان و نیز به سایرین، باز هشدار می‌دهم که این بار از خطای کسی چشم‌پوشی نخواهم کرد، **3** و دلایل کافی نیز ارائه خواهم داد تا ثابت کنم که مسیح به‌وسیلهٔ من سخن می‌گوید. مسیح در روابط و برخوردش با شما ضعیف نیست بلکه قدرتی است عظیم در وجود شما. **4** اگرچه بدن ضعیف و انسانی او بر روی صلیب مرد، اما اکنون به‌وسیلهٔ قدرت عظیم خدا از زنده است. ما نیز با اینکه در جسم خود ضعیف هستیم، اما در او زنده و قوی می‌باشیم و در روابط خود با شما، تمام قدرت خدا را در اختیار داریم. **5** خود را امتحان کنید تا ببینید آیا در ایمان هستید یا نه. ایمان خود را بسنجید. آیا از حضور و قدرت عیسی مسیح در وجود خود آگاهید؟ اگر چنین نیست در این امتحان مردود هستید. **6** امیلوارم بپذیرید که من از این امتحان ایمان، سرپند بیرون آمده‌ام و برآستی از آن مسیح هستم. **7** حال، از خدا درخواست می‌کنیم که شما عملی نادرست انجام ندهید، نه به این دلیل که مردم ببینند که از آزمون موفق بیرون آمده‌ایم، بلکه دعا می‌کنیم که شما عمل درست را انجام دهید، حتی اگر به نظر برسد که ما موفق نشده‌ایم. **8** زیرا نمی‌توانیم کاری برخلاف راستی انجام دهیم، بلکه باید همواره برای راستی بایستیم. **9** راضی هستیم ضعیف بمانیم اما شما قوی باشید. بزرگترین آرزو و دعا ما این است که شما در ایمان مسیحی خود به حد کمال برسید. **10** این مطالب را به این امید می‌نویسم که وقتی نوزدان آدم، نیازی نباشد که شما را سرزنش و تنبیه نمایم. زیرا می‌خواهم از اقتداری که خداوند به من داده است، برای تقویت و بنا کردن شما استفاده کنم، نه برای ویران کردن شما. **11** آخرین نکته‌ای که مایلم بنویسم، این است: شاد باشید. رشد کنید و بالغ شوید. همدیگر را تشویق کنید. در صلح و صفا

زندگی کنید. خدا که سرچشمهٔ محبت و آرامش است، با شما باشد. **12** با بوسه‌ای مقدّس به یکدیگر سلام بگویید. **13** تمام ایمانداران اینجا به شما سلام می‌رسانند. **14** فیض خداوند ما عیسی مسیح، محبت خدا و رفاقت روح‌القدس با همهٔ شما باشد.

این نامه از طرف پولس رسول است. من نه از جانب گروهی یا مقامی انسانی به رسولی منصوب شده‌ام، بلکه به‌واسطه عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید. **2** تمام برادران و خواهران اینجا، در نوشتن این نامه به کلیساهای غلاطیه، با من سهیم هستند. **3** از درگاه خدای پدر، و خداوندان عیسی مسیح، خواهان فیض و آرامش برای شما هستم. اگر من خود را رسول می‌خوانم، منظورم آن نیست که یک گروه مذهبی یا هیتی مرا به عنوان رسول به کار گمارده‌اند. رسالت و مأموریت من از جانب عیسی مسیح

و خدای پدر است، خدایی که او را پس از مرگ زنده کرد. **4** زیرا مسیح، به خواست پدر ما خدا، جان خود را فدا کرد و مُرد تا گناهان ما بخشیده شود و از این دنیای آلوده به گناه نجات یابیم. (aiōn g165) **5** خدا را تا به ابد جلال و عزت باد. آمین. (aiōn g165)

6 تعجب می‌کنم که به این زودی از خدایی که شما را به‌واسطه فیض مسیح فرا خوانده است، رویگردان شده و به انجیل دیگری روی آورده‌اید، به پیام دیگری برای کسب حیات جاویدان. **7** زیرا غیر از راهی که به شما اعلام کردیم، راه دیگری وجود ندارد. آنانی که راه دیگری به شما معرفی می‌کنند، می‌خواهند شما را فریب داده، حقیقت انجیل مسیح را دگرگون کنند. **8** اگر کسی بخواهد راه دیگری برای رستگاری به شما معرفی کند، به غیر از آن راهی که ما به شما اعلام کردیم، خدا او را لعنت کند، حتی اگر این شخص خود من باشم. اگر فرشته‌ای نیز از آسمان فرود آید و شما را به سوی راه دیگری هدایت کند، لعنت خدا بر او باد! **9** باز تکرار می‌کنم: اگر کسی مؤده نجات دیگری، غیر از آنچه که پذیرفته‌اید، به شما ارائه دهد، لعنت خدا بر او باد! **10** آیا اکنون می‌کوشم تأیید انسان‌ها را به دست آورم؟ یا مورد تأیید خدا قرار بگیرم؟ یا اینکه می‌کوشم مردمان را خشنود سازم؟ اگر هنوز در پی خشنودی انسان‌ها بودم، خدمتگزار مسیح نمی‌بودم. **11** ای برادران و خواهران، می‌خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت دادم، همان پیام رستگاری، زاینده تفکرات انسانی نیست. **12** زیرا خود عیسی مسیح مستقیماً آن را بر من آشکار و مکشوف ساخت. بله، من آن را از هیچ کس دریافت نکردم و از هیچ انسانی نیاموختم. **13** بدون شک سرگذشت مرا هنگامی که هنوز پیرو دین یهود بودم شنیده‌اید، که چگونه به تعقیب مسیحیان می‌پرداختم و ایشان را با بی‌رحمی شکنجه و آزار می‌دادم و همیشه در پی آن بودم که ریشه آنان را از زمین برکنم. **14** من از بیشتر همسالان یهودی خود مؤمن‌تر بودم و نسبت به اجرای رسوم و سنن مذهب تعصب زیادی داشتم. **15** اما ناگهان همه چیز تغییر کرد! زیرا خدایی که مرا از شکم مادر برگزیده بود، از روی لطف و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار ساخت و او را به من شناساند تا بتوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه نجات به‌وسیله عیسی مسیح را به ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر در من پدید آمد، با هیچ کس در

این باره سخن نگفتم. **17** حتی به اورشلیم هم نرفتم تا با کسانی که پیش از من به رسالت برگزیده شده بودند، مشورت کنم. بلکه به بیابانهای عربستان رفتم، و پس از مدتی، به شهر دمشق بازگشتم. **18** بعد از سه سال، سرانجام به اورشلیم رفتم تا با پطرس ملاقات کنم. در آنجا مدت پانزده روز با او به سر بردم. **19** اما از سایر رسولان، فقط یعقوب، برادر خداوند ما عیسی مسیح را دیدم. **20** خدا شاهد است آنچه که می‌نویسم عین حقیقت است. **21** پس از این دیدار، به ایالات سوریه و قیلیقیه رفتم. **22** اما مسیحیان یهودیه هنوز مرا ندیده بودند؛ **23** فقط این را از دیگران شنیده بودند که: «دشمن سابق ما، اکنون همان ایمانی را بشارت می‌دهد که قبلاً در صدد نابودی آن بود.» **24** و این تغییری که در من پدید آمده بود، سبب شد که خدا را تمجید و ستایش کنند.

2

سپس، بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را نیز همراه خود بردم. **2** رفتن من با الهام از خدا بود تا درباره یبامی که در میان اقوام غیریهودی اعلام می‌کنم، با برادران مسیحی خود مشورت و تبادل نظر نمایم. من به طور خصوصی با رهبران کلیسا گفتگو کردم تا ایشان از محتوای پیغام من دقیقاً اطلاع حاصل کنند، با این امید که آن را تأیید نمایند. **3** خوشبختانه چنین نیز شد و ایشان مخالفتی نکردند، به طوری که حتی از همسفر من تیتوس نیز که غیریهودی بود، نخواستند که ختنه شود. **4** البته مسئله ختنه را کسانی پیش کشیدند که خود را مسیحی می‌دانستند، اما در واقع مسیحی نبودند. ایشان برای جاسوسی آمده بودند تا دریابند که آزادی ما در عیسی مسیح چگونه است و ببینند که ما تا چه حد از شریعت یهود پیروی می‌کنیم. ایشان می‌کوشیدند که ما را برده احکام و قوانین خود سازند. **5** اما ما حتی یک لحظه نیز تسلیم خواسته ایشان نشدیم، زیرا می‌خواستیم درستی محتوای انجیل برای شما محفوظ باقی بماند. **6** رهبران بلند پایه کلیسا هم چیزی به محتوای پیغام من نیفزودند. در ضمن، این را نیز بگویم که مقام و منصب آنان تأثیری به حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برابرند. **7** بنابراین وقتی یعقوب و پطرس و یوحنا که به ستونهای کلیسا معروفند، دیدند که چگونه خدا مرا به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من و برنابا دست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در میان غیریهودیان ادامه دهیم و آنان نیز به خدمت خود در میان یهودیان ادامه دهند. در واقع همان خدایی که مرا برای هدایت غیریهودیان به کار گرفته، پطرس را نیز برای هدایت یهودیان مقرر داشته است، زیرا خدا به هر یک از ما رسالت خاصی بخشیده است. **10** فقط سفارش کردند که همیشه به فکر فقرای کلیسای آنان باشیم، که البته من نیز به انجام این کار علاقمند بودم. **11** اما زمانی که پطرس به «انطاکیه» آمد، در حضور دیگران او را به سختی ملامت و سرزنش کردم، زیرا واقعاً مقصر بود؛ **12** به این علت که وقتی به انطاکیه رسید، ابتدا با مسیحیان غیریهودی بر سر یک سفره می‌نشست. اما به محض اینکه

عده‌ای از پیشوایان کلیسا از جانب یعقوب از اورشلیم آمدند، خود را شما که اینقدر زحمات را در راه انجیل متحمل شدید، آیا حالا کنار کشید و دیگر با غیریهودیان همسفره نشد، زیرا از انتقادات این می‌خواهید همه را دور بریزید؟ پس در واقع بیهوده زحمت کشیدید! 5 افراد که بر ضرورت انجام ختنه اصرار داشتند، ییمناک بود. 13 آنگاه باز می‌خواهم بدانم که خدا به چه دلیل روح‌القدس را به شما عطا سایر مسیحیان یهودی‌تبار و حتی برنابا نیز از این مصلحت‌اندیشی می‌کند و در میان شما معجزات به‌عمل می‌آورد؟ آیا به دلیل انجام پطرس تقلید کردند. 14 هنگامی که متوجه این امر شدم و دیدم که اعمال شریعت، یا به خاطر ایمان به پیامی که شنیدید؟ 6 همان‌گونه ایشان چگونه برخلاف ایمان خود و حقیقت انجیل رفتار می‌کنند، که «ابراهم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد.» در حضور همه به پطرس گفتم: «تو یهودی‌زاده هستی، اما مدت 7 در نتیجه، فرزندان واقعی ابراهیم آنانی هستند که حقیقتاً به خدا زیاده‌ای است که دیگر شریعت یهود را نگاه نمی‌داری. پس چرا حالا ایمان دارند. 8 علاوه بر این، در کتب مقدس از پیش دیده شده می‌خواهی این غیریهودیان را مجبور کنی تا شریعت و احکام یهود را بود که خدا غیریهودیان را نیز بر اساس ایمانشان بی‌گناه به شمار انجام دهند؟ 15 «من و تو که یهودی‌زاده هستیم و نه غیریهودی که خواهد آورد. از این رو، خدا در همان زمان به ابراهیم مژده داد و احکام شریعت موسی را نگاه نمی‌دارد، 16 به‌خوبی می‌دانیم که فرمود: «همهٔ قیماها از طریق تو برکت خواهند یافت.» 9 بنابراین، هر انسان با اجرای احکام شریعت، هرگز در نظر خدا پاک و بی‌گناه به حساب نخواهد آمد، بلکه فقط با ایمان به عیسی مسیح. بنابراین، خواهد شد که نصیب ابراهیم، آن مرد ایمان، گردید. 10 همچنین، ما نیز به مسیح عیسی ایمان آوردیم، تا از این راه مورد قبول خدا کسانی که می‌خواهند به‌وسیلهٔ اجرای دستورهای شریعت نجات یابند، واقع شویم، نه از راه انجام شریعت یهود. زیرا هیچ‌کس هرگز با حفظ زیر لعنت خدا قرار دارند؛ زیرا در کتب مقدس چنین آمده است: احکام شریعت، نجات و رستگاری نخواهد یافت.» 17 اما اگر ما «لمعون باد کسی که حتی یکی از دستورهای کتاب شریعت را زیر پا یهودی‌زادگان برای نجات یافتن، به مسیح ایمان بیاوریم، ولی بعد اتکا به شریعت، مورد قبول خدا واقع شود، چنانکه در کتب مقدس متوجه شویم که کار اشتباهی کرده‌ایم و نجات بدون اجرای شریعت یهود به دست نمی‌آید، آیا این بدان معنی است که مسیح سبب شده آمده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» 12 اما روش شریعت با که عملاً گناهکار شویم؟ به هیچ وجه! 18 بلکه برعکس، اگر خودم روش ایمان تفاوت بسیار دارد، زیرا در مورد روش شریعت در کتب آن نظام کهنهٔ احکام شریعت را که قبلاً ویران ساختم، بار دیگر بنا مقدس آمده: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص کنم، نشان می‌دهم که واقعاً خطاکار و قانون‌شکن هستم. 19 زیرا از حیات برخوردار می‌شود.» 13 اما مسیح ما را از لعنت ناشی وقتی می‌کوشیدیم احکام شریعت را نگاه دارم، پی بردم که محکوم از روش شریعت رهایی بخشید. بله، مسیح، لعنت ما را بر خود هستم. از این رو، نسبت به شریعت مُردم و از تلاش برای انجام تمام گرفت، زیرا در کتب مقدس آمده: «لمعون است هر که به دار آویخته مطالباتش دست کشیدم، تا بتوانم برای خدا زنده باشم. 20 طبیعت شود.» 14 اکنون خدا می‌تواند همان برکتی را که به ابراهیم وعده کهنهٔ من با او مصلوب شد. پس دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، داده بود، به‌وسیلهٔ عیسی مسیح به غیریهودیان نیز عطا فرماید. اکنون بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند! و این زندگی که در بدن خاکی می‌کنم، به‌واسطهٔ ایمان و توکل به پسر خداست که مرا به دست آوریم. 15 برادران عزیز، حتی در زندگی روزمرهٔ ما، اگر محبت نمود و خود را برای من فدا ساخت. 21 من از آن کسانی کسی پیمان و قرارداد امضا کند و یا وصیتنامه‌ای تنظیم نماید، دیگر نیستم که مرگ مسیح را رویدادی بی‌معنی تلقی می‌کنند. زیرا اگر هیچ‌کس نمی‌تواند آن را باطل کند و یا تغییری در آن بدهد. 16 نجات از راه اجرای شریعت و دستورهای مذهبی حاصل می‌شد، دیگر به همین ترتیب، خدا نیز به ابراهیم و به نسل او وعده‌هایی داد. ضرورتی نداشت که مسیح جان‌ش را برای ما فدا کند.

3 ای غلاطیان که عقل خود را از دست داده‌اید، کدام جادوگر گویی پای نسلهای بسیار در میان باشد، بلکه می‌گوید «به نسل تو»، اینچنین شما را افسون کرده است؟ مگر این شما نبودید که وقتی مرگ مقصودم این است: شریعتی که خدا چهارصد و سی سال بعد از عیسی مسیح بر صلیب را برایتان تشریح کردم، آنچنان مجذوب شدید که گویی همان لحظه او را با چشم خود بر صلیب می‌دیدید؟ 2 باطل کرده، آن را منتفی سازد. 18 زیرا اگر میراث از راه اجرای فقط می‌خواهم این را بدانم: آیا شما روح‌القدس را از راه اجرای شریعت حاصل می‌شد، دیگر با قبول وعدهٔ خدا به دست نمی‌آمد. احکام شریعت یافتید، یا از راه شنیدن و ایمان آوردن به انجیل؟ 3 چرا اما خدا آن را از راه وعده به ابراهیم عطا فرمود. 19 پس در این فکرتان را به کار نمی‌اندازید؟ شما که قبلاً با حفظ احکام مذهبی صورت، خدا شریعت را به چه علت عطا کرد؟ شریعت در واقع بعد نتوانستید از نظر روحانی مقبول خدا گردید، چگونه تصور می‌کنید از وعده‌های خدا عطا شد تا به انسان نشان دهد که احکام خدا را که اکنون از همان راه می‌توانید مسیحیان روحانی‌تری باشید؟ 4 نگاه نمی‌دارد و گناهکار است. اما روش شریعت فقط تا زمان آمدن

مسیح می‌بایست ادامه یابد، یعنی همان فرزندی که خدا به ابراهیم می‌خواهد بار دیگر به بندگی آن نیروهای بنیادین روحانی عالم هستی وعده داده بود. در اینجا فرق دیگری نیز وجود دارد: خدا شریعت و درآیید، نیروها و اصولی که ناتوان و بی‌فایده‌اند؟ **10** آیا فکر می‌کنید احکام خود را توسط فرشتگان به موسی عطا کرد تا او نیز آن را به با انجام تشریفات مذهبی در روزها و ماهها و فصلها و سالهای مردم بدهد. **20** حال اگر دو نفر به توافق برسند واسطه‌ای لازم است، مخصوص، می‌توانید مقبول خدا واقع شوید؟ **11** با این راهی که در اما خدا، که یکی است، وقتی وعده خود را به ابراهیم داد، این کار را پیش گرفته‌اید، می‌ترسم تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ام به هدر بدون واسطه انجام داد. **21** بنابراین، آیا شریعت خدا با وعده‌های او رفته باشد! **12** برادران و خواهران عزیز، استدعا می‌کنم مانند من تناقض دارد؟ هرگز! زیرا اگر شریعتی به ما داده می‌شد که می‌توانست بشوید که از شریعت دست شستم، چرا که من نیز مانند شما شدم. به ما حیات ابدی ببخشید، در آن صورت، میسر می‌گردد که با اطاعت از آن، وارد رابطه‌ای درست با خدا شویم. **22** اما کتب مقدس مشخص می‌سازند که همه چیز در زندان گناه اسیر است، تا آن برکت موعود به واسطه ایمان به عیسی مسیح به آنانی عطا شود که ایمان می‌آورند. **23** پیش از آمدن مسیح، همه ما در زندان موقت احکام و قوانین مذهبی به سر می‌بردیم، و تنها امید ما این بود که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح بیاید و ما را رهایی بخشد. **24** اجازه بدهید این مطلب را طور دیگری شرح دهم: شریعت همچون دایه‌ای بود که از ما مراقبت می‌کرد تا زمانی که مسیح بیاید و ما را از راه ایمان، مقبول خدا سازد. **25** اما اکنون که روش ایمان آمده، دیگر نیازی نداریم شریعت دایه ما باشد. **26** زیرا همگی ما در اثر ایمان به عیسی مسیح فرزندان خدا می‌باشیم؟ **27** و همه ما که تعمید گرفته‌ایم، جزئی از وجود مسیح شده‌ایم و مسیح را پوشیده‌ایم. **28** دیگر فرقی نمی‌کند که یهودی باشیم یا غیریهودی، غلام باشیم یا آزاد، مرد باشیم یا زن؛ زیرا همه ما مسیحیان در عیسی مسیح یکی هستیم؟ **29** و اکنون که از آن مسیح شده‌ایم، فرزندان واقعی ابراهیم می‌باشیم و در نتیجه، تمام وعده‌هایی که خدا به ابراهیم داد، به ما نیز تعلق می‌گیرد.

4 مقصودم را این گونه شرح دهم که یک وارث تا زمانی که صغیر است، به لحاظ قانونی فرقی با غلام یا کنیز آن خانواده ندارد، هر چند که صاحب تمام دارایی پدرش می‌باشد. **2** او تا بیتی که پدرش تعیین کرده، تحت سرپرستی ولی و قیم قرار دارد. **3** همین امر در مورد ما نیز صدق می‌کند. وقتی صغیر بودیم، در اسارت و بندگی نیروهای بنیادین روحانی عالم هستی قرار داشتیم. **4** اما چون زمانی که خدا تعیین کرده بود به طور کامل فرا رسید، او پسرش را فرستاد که از یک زن، و تابع شریعت موسی مولود گردید، **5** تا بهای آزادی ما را که در اسارت شریعت به سر می‌بردیم، بپردازد و بتوانیم فرزندخوانده خدا گردیم. **6** پس حال، چون فرزندان خدا هستیم، خدا روح پسر خود را به قلبهای ما فرستاده، که با اشتیاق بانگ برمی‌آورد: «آبا، پدر». **7** بنابراین دیگر غلام و کنیز نیستی، بلکه فرزند خدایی، و به همین علت خدا تو را وارث خود نیز ساخته است. **8** شما غیریهودیان، پیش از آنکه خدای حقیقی را بشناسید، برده آنهایی بودید که بنا بر ذاتشان، خدا نیستند. **9** اما اکنون که خدای واقعی را شناخته‌اید، یا بهتر است بگویم خدا شما را می‌شناسد، چرا

چقدر آرزو می‌داشتیم الان نزد شما بوم و با حالت دیگری با شما سخن می‌گفتم، زیرا واقعاً نمی‌دانم از این راه دور چه کاری از دستم برمی‌آید! **21** ای فرزندان من، شما که فکر می‌کنید با اجرای احکام شریعت می‌توان نجات یافت، چرا نمی‌خواهید درک کنید معنی واقعی شریعت و مذهب چیست؟ **22** زیرا درباره ابراهیم می‌خوانیم که او دو پسر داشت، یکی از زن برده و دیگری از زن آزاد. **23** پسر زن برده با تلاش انسانی برای تحقق وعده خدا، تولد یافت؛ اما در تولد پسر زن آزاد، خدا خودش به وعده‌اش تحقق بخشید. **24** این امور را به شکل مجازی و تمثیلی به کار می‌بریم. یعنی اینکه این دو زن مُعرّف دو عهد هستند. یک عهد از کوه سینا است و فرزندان می‌زاید، غلام و کنیز هستند. این همان هاجر است. **25** هاجر همان کوه سینا است نزد اعراب، و مُعرّف شهر اورشلیم کنونی است، زیرا با تمام فرزنداناش در بردگی به سر می‌برد. **26** اما مادر ما و وطن ما، اورشلیم آسمانی است که کنیز و بنده شریعت نیست. **27** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «ای زن نازا، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو زیادت از فرزندان زنی خواهند شد که شهرش را ترک نگفته باشد!» **28** ای برادران عزیز، من و شما مانند «اسحاق»، فرزندان هستیم که

بنا بر وعده خدا متولد شده‌ایم. **29** و همچنانکه اسحاق، پسر وعده، از دست «اسماعیل»، پسر کنیز، آزار می‌دید، ما نیز که از روح‌القدس از نو تولد یافته‌ایم، از دست آنانی که می‌خواهند شریعت یهود را بر ما تحمیل کنند، آزار می‌بینیم. **30** اما در کتب مقدس چه نوشته شده است؟ «کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز در ارث پسر زن آزاد سهیم نخواهد شد.» **31** خلاصه، ای برادران عزیز، ما فرزندان کنیز نیستیم که غلام شریعت باشیم، بلکه فرزندان آزاد هستیم که به‌وسیله ایمان خود، مورد پسند خدا قرار گرفته‌ایم.

5 پس، اکنون که مسیح شما را آزاد کرده است، بکوشید آزاد بمانید و بار دیگر اسیر قید و بند شریعت نشوید. **2** به آنچه من پولس می‌گویم با دقت توجه نمایید: اگر تصور می‌کنید که با ختنه شدن و انجام احکام مذهبی می‌توانید مقبول خدا گردید، در آن صورت مسیح دیگر نمی‌تواند شما را رستگار سازد. **3** باز تکرار می‌کنم هر که بخواهد با ختنه شدن، خدا را خشنود سازد، مجبور است بقیه احکام شریعت را نیز یک به یک حفظ کند، و گرنه محکوم به هلاکت ابدی است. **4** اگر بخواهید با حفظ دستورهای مذهبی مقبول خدا شوید، مسیح برای شما هیچ فایده‌ای نخواهد داشت و از فیض و لطف الهی محروم خواهید ماند. **5** ولیکن ما به یاری روح‌القدس، و به‌واسطه ایمانی که داریم، با اشتیاق تمام منتظریم که امیدمان جامه عمل بپوشد، این امید که در حضور خدا بی‌گناه محسوب شویم. **6** برای ما که با مسیح عیسی پیوندی تنگاتنگ یافته‌ایم، دیگر نه ختنه شدن اهمیتی دارد و نه ختنه نشدن. تنها چیزی که مهم است، ایمانی است که از آن محبت بجوشد. **7** در این مسابقه خوب می‌دویدید! چه کسی بر سر رها تن مانع گذاشت تا از اطاعت از راستی بازایستید؟ **8** بدون شک، این امر از جانب خدا نیست، چون او خودش شما را دعوت کرده تا به‌وسیله مسیح آزاد شوید. **9** این تعلیم غلط مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را ور می‌آورد. **10** مطمئنم خداوند شما را در خصوص این مطلب با من هم عقیده خواهد ساخت. اما خدا این شخص خرابکار را، هر که می‌خواهد باشد، به سزای اعمالش خواهد رساند. **11** ای دوستان ایماندار، اگر به گفته بعضی، من هنوز ضرورت ختنه را اعلان می‌کنم، پس چرا باز مورد اذیت و آزار قرار دارم؟ اگر چنین می‌کردم، دیگر کسی از پیام من درباره صلیب رنجیده‌خاطر نمی‌شد. **12** اما آنانی که فکر شما را مضطرب می‌سازند و می‌خواهند عضوی از بدنتان را با ختنه کردن، ناقص سازند، راه را تا انتها بروند و خودشان را کاملاً اخته کنند! **13** برادران عزیز، خدا به شما آزادی عطا کرده است، اما آزادی نه برای پیروی از خواسته‌های نفسان، بلکه برای محبت کردن و خدمت کردن به یکدیگر. **14** زیرا تمام دستورهای خدا، در این دستور خلاصه می‌شود که: «همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **15** اما اگر مدام در حال زخم زبان زدن به هم و دریدن یکدیگر باشید، احتیاط کنید، چرا که اگر کماکان به

6 برادران و خواهران عزیز، اگر از یک ایماندار خطایی سر بزنند، شما که روحانی‌تر هستید با کمال فروتنی او را به راه راست بازگردانید؛ در عین حال مراقب باشید که خودتان نیز دچار همان وسوسه نشوید. **2** در تحمل مشکلات و مسائل زندگی به یکدیگر یاری رسانید، و از این طریق است که «شریعت مسیح» را اجرا خواهید کرد. **3** اگر کسی خود را چنان بزرگ می‌پندارد که نمی‌خواهد به این امر گردن نهد، خود را فریب می‌دهد. چنین شخصی را نمی‌توان ایماندار واقعی دانست. **4** هر کس وظیفه خود را به نحو احسن انجام دهد؛ آنگاه از کار خود رضایت حاصل خواهد کرد و دیگر نیازی نخواهد داشت که خود را با دیگران مقایسه کند؛ **5** زیرا هر کس مسئول حمل بار خود خواهد بود، بار رفتار و کردار خود. **6** هر که از تعلیم کلام خدا بهره‌مند می‌شود، باید معلم خود را در هر چیز نیکو سهیم گرداند. **7** اشتباه نکنید: خدا را نمی‌توان فریب داد. پس هر چه بکاریم، همان را درو خواهیم کرد. **8** هر که برای ارضای خواسته‌های طبیعت گناه‌آلود خود بذر بکار، از این طبیعت گناه‌آلود تباهی و مرگ روحانی را

خواهد دروید. اما هر که برای خرسندی روح القدس بذر بکارد، حیات جاودانی را از همان روح درو خواهد کرد. (aiōnios g166) 9 پس ای مؤمنین، از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا در زمان مقرر، پاداش خود را درو خواهیم کرد، به شرطی که دست از کار نکشیم. 10 بنابراین، از هر فرصتی که دست می‌دهد، استفاده کنیم تا در حق همه نیکویی کنیم، به‌خصوص به آنانی که متعلق به خانواده مؤمنین هستند. 11 در خاتمه، می‌خواهم چند کلمه‌ای هم با دست خودم بنویسم. ببینید با چه حروف درشتی این مطالب را می‌نویسم! 12 کسانی که می‌کوشند شما را وادار کنند که ختنه شوید، فقط یک انگیزه دارند: اینکه به شهرت و احترامشان لطمه‌ای وارد نشود و از زحمت و آزاری که در اثر اعتقاد به «نجات از طریق صلیب مسیح» متوجه آنان می‌شود، در امان باشند. 13 این گونه معلمین خودشان ختنه شده‌اند، اما حاضر نیستند سایر احکام شریعت را رعایت کنند؛ و فقط می‌خواهند که شما نیز ختنه شوید تا بدین وسیله افتخار کنند که شما را مرید خود ساخته‌اند. 14 اما خدا نکند که من به این گونه مسائل افتخار کنم. تنها افتخار من، همانا صلیب خداوند ما عیسی مسیح است. بله، به سبب همین صلیب، تمام دلبستگی‌هایی که در این دنیا داشتیم، مصلوب شد و از بین رفت و من نیز نسبت به گرایشهای دنیا مصلوب شدم و مردم. 15 حال، مهم نیست که ختنه شده‌ایم یا نه. تنها چیزی که مهم است، این است که آیا واقعاً دگرگون شده‌ایم و انسان جدیدی گردیده‌ایم؟ 16 آرامش و رحمت الهی نصیب تمام کسانی باشد که به این شیوه رفتار می‌کنند، که اینان قوم واقعی خدا هستند. 17 از این پس، دیگر بیش از این باعث رنجش خاطر من مشوید. زیرا من بر بدن خود، داغهایی را حمل می‌کنم که نشان می‌دهد متعلق به عیسی هستم. 18 ای همسنگران مسیحی من، فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح همه شما باد. آمین.

کرده، امیدی که با اشتیاق تمام انتظارش را می‌کشیم. همچنین بدانید که ارثی که او برای مقدسین تدارک دیده، چه غنی و شکوهمند است. **19** همچنین، دعا می‌کنم تا درک کنید که قدرت خدا برای کمک به ما مؤمنین چقدر عظیم است. این همان قدرت پرتوانی است **20** که خدا در مسیح به کار گرفت، آن زمان که او را پس از مرگ، برخیزانید و بر دست راست خود نشانید، در جایهای آسمانی، **21** در جایگاهی پس برتر از منزلت هر حاکمیت، اقتدار، قدرت، سلطنت، و هر صاحب‌منصبی در آسمان که مردمان به او متوسل می‌گردند، چه در این عالم و چه در عالم آینده. **(aiōn g165)** **22** خدا همه چیز را زیر پاهای مسیح قرار داد، و او را مقرر فرمود تا بر همه چیز سر باشد برای خیریت کلیسا، **23** کلیسایی که بدن اوست، همان کمال و پُری او که همه چیز را از هر لحاظ پُر می‌سازد.

2 روزگاری شما نیز به علت سرکشی و گناهاتان، مرده بودید. شما در گناه زندگی می‌کردید، آن هنگام که از روشهای این دنیا و از فرمانروای قدرت هوا پیروی می‌نمودید، یعنی همان روحی که هم اکنون در طغیانگران عمل می‌کند. **(aiōn g165)** **3** ما نیز همگی مانند آنها بودیم. روش زندگی ما، نشان دهندهٔ طبیعت ناپاک ما بود. ما اسیر هوسها و افکار کثیف خود بودیم و دست به هر کار زشتی می‌زدیم. ما با همین طبیعت سرکش به دنیا آمدیم و درست مانند دیگران، زیر خشم و غضب خدا بودیم. **4** اما خدا که لطف و رحمتش بیش از حد تصور ماست، ما را آنقدر دوست داشت **5** که ما را با مسیح زنده کرد، گرچه در خطایا مرده بودیم. پس صرفاً در اثر فیض خدا نجات یافته‌ایم. **6** بله، خدا به دلیل کاری که مسیح برای ما انجام داد، ما را با او برخیزانید، و با او در قلمروهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید، **7** تا از این طریق، بتواند عظمت و وصف‌ناپذیر فیض خود در مسیح عیسی را در اعصار آینده، به همه نشان دهد، فیضی که در مهربانی‌اش نسبت به ما تجلی یافته است. **(aiōn g165)** **8** زیرا به‌واسطهٔ فیض است که نجات یافته‌اید، از طریق ایمان - و این را نمی‌توانید به حساب خود بگذارید، چرا که هدیه‌ای است از جانب خدا. **9** نجات پاداش اعمال نیک ما نیست، و از این رو، هیچ‌کس نمی‌تواند به سبب آن به خود بیالدد. **10** زیرا ما ساختهٔ دست خداییم، و در مسیح عیسی آفریده شده‌ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از دیرباز تدارک دیده تا در آنها سلوک کنیم. **11** از این رو، به یاد داشته باشید که شما که غیریهودی زاده شده‌اید، در گذشته غریبه به شمار می‌آمدید، و یهودیانی که به ختنه شدن خود افتخار می‌کنند، شما را «خدانشناسان ختنه‌نشده» می‌خواندند، گرچه این ختنه که به دست انسان صورت می‌گیرد، صرفاً بر بدنشان اثر می‌گذارد، نه بر دلشان. **12** در آن زمان، شما جدا از مسیح زندگی می‌کردید و متعلق به قوم اسرائیل نبودید و نسبت به ایشان بیگانه شمرده می‌شدید، و هیچ سهمی در عهدهای خدا نداشتید، عهدهایی که مبتنی بود بر وعده‌های خدا به قومش، و

این نامه از پولس است که به خواست خدا رسول مسیح عیسی می‌باشد. این نامه را به شما، قوم مقدس خدا در شهر افسس می‌نویسم که به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید. **2** از پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. **3** ستایش باد بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را به دلیل پیوندمان با مسیح، با هر برکت روحانی در قلمروهای آسمانی مبارک ساخته است. **4** خدا حتی پیش از آفرینش جهان، از طریق پیوندمان با مسیح، ما را محبت کرد و برگزید تا در نظر او مقدس و بی‌عیب باشیم. **5** او ما را از پیش تعیین کرد تا به‌واسطهٔ عیسی مسیح، فرزندخواندگان او گردیم. این امر کاملاً مطابق بود با ارادهٔ او و موجب خشنودیش می‌گردید. **6** پس خدا را به سبب فیض پرچالایی که به رایگان بر ما فرو ریخته، می‌ستاییم، فیضی که متعلق به پسر محبوبش می‌باشد. **7** در او، ما از طریق خورش، رهایی را دریافت کرده‌ایم، همان بخشایش گناهان را، که مطابق است با دولت‌مندی فیض خدا، **8** فیضی که با گشاده‌دستی، و همراه با حکمت و درک کامل، به‌فراوانی بر ما بارانید! **9** خدا اکنون، طرح خود را که پیش از این آشکار نشده بود، بر ما آشکار ساخته است. او این را طبق قصد نیکوی خود، به‌واسطهٔ مسیح به انجام رسانید. **10** قصد خدا این بود که وقتی زمان معین فرا برسد، همه چیز را با هم تحت اقتدار مسیح درآورَد - همه چیز را خواه در آسمان و خواه بر زمین. **11** همچنین، به دلیل پیوند و اتحادمان با مسیح، وارثان خدا گشته‌ایم، زیرا مطابق با طرح او که همه چیز را بر اساس قصدی که اراده کرده بود به انجام می‌رساند، از پیش برای این مقصود برگزیده شدیم. **12** مقصود خدا از این عمل این بود که ما یهودیان به عنوان نخستین کسانی که به مسیح ایمان آوردیم، او را برای لطفی که در حق ما نموده است، تمجید و ستایش کنیم. **13** و شما غیریهودیان نیز پیام حقیقت یعنی خبر خوش نجات خود را شنیدید. و وقتی به مسیح ایمان آوردید، با روح‌القدس مَهر شدید تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستید. خدا از زمانهای گذشته، وعده داده بود که روح‌القدس را عطا کند؛ **14** و حضور روح‌القدس در ما، ضمانت می‌کند که خدا هر چه وعده داده است، به ما عطا خواهد فرمود. مهر روح خدا بر ما، نمایانگر این است که خدا ما را بازخرید کرده و ضمانت نموده است که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آن که خدای شکوهمند خود را سیاس گوئیم! **15** به همین دلیل، از زمانی که وصف ایمان شما را به عیسی خداوند و محبتتان را به همهٔ ایمانداران او شنیدیم، **16** دائماً برای وجود شما خدا را سیاس می‌گویم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و **17** درخواست می‌کنم که خدای خداوند ما، عیسی مسیح، آن پدر پرچرال، روح حکمت و کشف را در شناخت خود به شما عطا فرماید. **18** دعا می‌کنم که چشمان دلتان روشن شود تا بدانید او ما را برای چه امیدی دعوت

زندگی خود را در این دنیا بدون امید و بدون خدا سپری می‌کردید. را عطا فرمود تا به غیریهودیان مژده بدهم که چه گنج گرانها و غیرقابل 13 اما اکنون از آن عیسی مسیح هستید. گرچه زمانی از خدا دور تصویری در مسیح در دسترس ایشان قرار داده شده، 9 و برای همه بودید، اما در اثر کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون به خدا نزدیک شده‌اید. 14 مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، قرون و اعصار گذشته، در خدای آفریننده همه چیز پنهان نگاه داشته ما یهودیان را با شما غیریهودیان آشتی داد و دیوار تبعیض را که ما را از هم جدا می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. از طریق کلیسا، جنبه‌های گوناگون حکمت خدا بر فرمانروایان و 15 به این منظور، او در جسم خود، به اعتبار نظام شریعت و احکام و مقررات آن پایان بخشید. قصد او این بود که در خویشتن از آن دو گروه از انسان‌ها، قومی نو بیافریند، و میان یهودیان و غیریهودیان صلح و آشتی پدید آرد. 16 اکنون که اعضای یک بدنیم، دیگر بین ما کینه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده است. دشمنی دیرینه ما سرانجام در پای صلیب او از میان رفت. 17 با من می‌کنند، مأیوس و دل‌سرد نشوید. به خاطر شمامست که من این مسیح این پیام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیریهودیان رنج و زحمات را متحمل می‌شوم و این باید مایه افتخار و دلگرمی رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک بودیم. 18 حال، همه ما، چه یهودی و چه غیریهودی، به یاری روح خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به حضور پدر آسمانی‌مان خدا راه یابیم. 19 اکنون دیگر شما نسبت به خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدسین، اهل وطن الهی می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانواده خدا هستید. 20 شما به ساختمانی تعلق دارید که زیربنای آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن ساختمان است. 21 ما که ایمان آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا به تدریج رشد کنیم و به صورت یک خانه زیبای عبادت درآئیم. 22 شما غیریهودیان نیز با یکدیگر بنا می‌شوید تا مسکنی شوید که خدا به واسطه روح خود در آن زندگی می‌کند.

3 به همین دلیل، خود من، پولس، که به خاطر خدمت به مسیح عیسی و برای اعلام پیام او به شما، در زندان به سر می‌برم... 2 حتماً شنیده‌اید که خدا این وظیفه خاص را به من سپرده تا مانند یک مباشر، فیض او را به شما غیریهودیان اعلان کنم. 3 همان‌طور که قبلاً به اختصار برایتان نوشتم، خدا طرح اسرارآمیز خود را بر من مکشوف و آشکار ساخت. 4 این را می‌نویسم تا توضیح دهم که این راز مسیح چگونه بر من آشکار شد. 5 در زمانهای گذشته خدا این راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را به واسطه روح خود بر رسولان مقدس و انبیا خود مکشوف ساخته است. 6 آن راز این است که غیریهودیان نیز مانند یهودیان در اثر عظیمی که متعلق به فرزندان خداست، شریکند؛ و هر دو دعوت شده‌اند تا جزو بدن مسیح یعنی کلیسا باشند. هر دو با ایمان آوردن به مسیح عیسی و به پیام انجیل، وعده‌های خدا مبنی بر برکات عالی را دریافت می‌نمایند. 7 خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این نقشه آگاه سازم و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را نیز عطا کرده است. 8 به، به من که از کوچکترین مقدسین نیز کوچکترم، خدا این فیض

4 من که به سبب خدمت خداوند اینجا در زندان به سر می‌برم، از شما التماس می‌کنم طوری زندگی و رفتار کنید که شایسته مقامتان باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است. 2 فروتن و مهربان باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و به سبب محبتی که به هم دارید، از خطاهای و اشتباهات یکدیگر چشم‌پوشی نمایید. 3 تمام سعی خود را بکنید تا با استفاده از صلح و صفا که شما را به یکدیگر پیوند می‌دهد، آن اتحادی را که روح خدا عطا می‌کند، حفظ کنید. 4 ما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن است، یعنی روح‌القدس؛ و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است. 5 برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمیم وجود دارد. 6 همه ما یک خدا داریم که پدر همه ما و بالاتر از همه ما و در همه

جلال باد. آمین. (aiōn g165)

ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند. 7 با این حال، پیش از آنکه خورشید غروب کند، خشم را از خود دور کنید. 27 مسیح طبق صلاحیت خود، از دولت کرم خویش به هر یک از ما فیض خاصی بخشیده است. 8 به همین دلیل است که در کتب مقدس آمده: «آن هنگام که به برترین مکان بالا رفت، بسیاری را کند تا بتواند به محتاجان کمک نماید. 29 سخنان بد و زشت بر به اسارت برد و هدایا به قومش بخشید.» 9 دقت کنید که وقتی می‌فرماید «بالا رفت»، آیا غیر از این است که می‌بایست ابتدا به پایین‌ترین جاهای زمینی نزول کرده باشد؟ 10 همان کسی که نزول کرد، همان است که به بالا رفت، بالاتر از همه آسمانها، تا همه چیز را در همه جا از حضور خود پر سازد. 11 بدین‌سان او خودش بعضی را به‌عنوان رسول به کلیسا بخشید، بعضی دیگر را به‌عنوان نبی، بعضی را به‌عنوان مُبَشِّر، و برخی دیگر را نیز به‌عنوان شیان و معلم. نیز شما را به خاطر مسیح بخشیده است.

5 همان‌گونه که یک کودک عزیز از رفتار پدرش تقلید می‌کند، شما نیز در هر امری از خدا سرمشق بگیرید. 2 نسبت به دیگران، بر از محبت باشید. در این زمینه مسیح الگوی شما باشد، که آنقدر ما را دوست داشت که خود را مانند بره قربانی، به خدا تقدیم کرد تا گناهانمان را پاک سازد. خدا نیز از این قربانی خشنود شد، زیرا محبت مسیح نسبت به ما، در نظر خدا همچون عطر خوشبو بود. 3 هوشیار باشید که گناهانی نظیر طمع، بی‌عفتی و شهوترانی در میان شما وجود نداشته باشد. چنین گناهان در بین قوم خدا جای ندارد. 4 گذشت زشت، سخنان زشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایسته شما نیست. به جای اینها، با یکدیگر درباره نیکی‌های خدا گفتگو کنید و شکرگزار باشید. 5 این حقیقت چون روز روشن است که ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار نیست، زیرا شخص طمعکار عملاً بت‌پرست است، چون امور این دنیا را پرستش می‌کند. 6 ممکن است بعضی‌ها بگویند برای این گونه گناهان بهانه‌هایی بیاورند. اما شما گول این اشخاص را نخورید، زیرا کسانی که مرتکب چنین گناهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب خدا هستند. 7 با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید! 8 درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما حالا پر از نور خداوند است. پس همچون فرزندان نور رفتار کنید. 9 اگر چنین نوری در وجود شماست، باید اعمالتان نیک، درست و راست باشد. 10 بپوشید تا دریابید چه چیزهایی خداوند را خشنود می‌سازد. 11 در کارهای پوچ شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه بگذارید نور شما بر آنها بتابد تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود. 12 زیرا کارهای زشتی که خدانشناسان در تاریکی انجام می‌دهند، حتی ذکرشان هم شرم‌آور است. 13 اما هر چیزی که در معرض نور قرار گیرد، ماهیت واقعی‌اش آشکار و قابل دیدن می‌گردد، 14 و هر چیزی که نور بر آن بتابد، خود نیز تبدیل به نور می‌گردد. از این رو است که گفته شده: «ای تو که خوابیده‌ای، بیدار شو و از میان مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.» 15 پس مراقب باشید چگونه زندگی می‌کنید، نه مانند بی‌خردان، بلکه مانند دانایان. 26

و خردمندان، **16** و از هر فرصتی برای انجام نیکویی نهایت بهره را که وظایف کاری خود را فقط در حضور ایشان خوب انجام دهید، ببرید، زیرا در روزهای بدی زندگی می‌کنیم. **17** بدون تأمل دست به و وقتی نیستند شانه خالی کنید. بلکه همچون خادمین مسیح که کاری نزنید، بلکه سعی کنید خواست و اراده خدا را دریابید و مطابق خواست خدا را با جان و دل انجام می‌دهند، همیشه وظیفه خود را آن زندگی کنید. **18** از مستی پرهیزید زیرا مستی انسان را به راههای انجام دهد. **7** با عشق و علاقه کار کنید، درست مانند آنکه برای زشت می‌کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید. **19** با مزامیر، خداوند کار می‌کنید، نه برای انسان. **8** فراموش نکنید که چه غلام سرودها و نغمه‌های روحانی با یکدیگر گفتگو کنید، و در دل خود باشید چه آزاد، برای هر عمل نیکو که انجام می‌دهید، از خداوند برای خداوند آهنگ بسازید و بسرایید، **20** و همواره برای همه چیز، پاداش خواهید گرفت. **9** و شما اربابان، با غلامان و زیردستان خود خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. **21** به احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید. **22** ای زنان، از شوهران خود رفتار نمایند. آنان را تهدید نکنید. فراموش نکنید که شما هم غلام اطاعت کنید، همان‌گونه که از مسیح اطاعت می‌نمایید. **23** زیرا شوهر سرپرست زن است، همان‌طور که مسیح سرپرست کلیساست. کسی طرفداری نمی‌کند. **10** در خاتمه از شما می‌خواهم که از به همین علت بود که او جانش را فدا کرد و نجات‌دهنده کلیسا گردد. **24** پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از خود را با تمام سلاحهای خدا مجهز کنید تا بتوانید در برابر وسوسه‌ها شوهر خود اطاعت کنید، درست همان‌گونه که کلیسا مطیع مسیح است. و نیرنگ‌های ابلیس ایستادگی نمایید. **12** بدانید که جنگ ما با انسان‌ها نیست، انسان‌ها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با همان‌طور که مسیح کلیسای خود را محبت کرد و جانش را فدای آن نمود، **26** تا آن را از طریق شستشو با آب به واسطه کلام خدا، مقدس و پاک سازد، **27** و به این ترتیب بتواند کلیسای شکوهمند و پاک برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چروک یا نقصی نداشته باشد، بلکه مقدس و بی‌عیب باشد. **28** شوهران نیز باید به همین شکل همسر خود را مانند بدن خودشان محبت کنند. کسی که زن خود را محبت می‌کند، در واقع خود را محبت می‌نماید. **29** هیچ‌کس به بدن خود لطمه نمی‌زند، بلکه با عشق و علاقه از آن مراقبت می‌کند، همان‌گونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت به عمل می‌آورد، **30** زیرا ما اندامها و اعضای بدن او هستیم. **31** همان‌طور که در کتب مقدس آمده: «به همین دلیل، مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن می‌شوند.» **32** این رازی است بس عمیق، اما بیانگر این است که چگونه مسیح و کلیسا یک هستند. **33** بنابراین تکرار می‌کنم: شوهر باید همسر خود را مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با اطاعت از شوهر خود، او را احترام نماید.

6 ای فرزندان، مطیع والدین خود باشید که این کار درستی است، زیرا خداوند اختیار زندگی شما را به دست ایشان سپرده است. **2** نخستین حکم همراه با وعده این است: «پدر و مادر خود را گرامی بدار **3** تا سعادت‌مند باشی و بر زمین از عمری طولانی برخوردار گردی.» **4** در اینجا سخنی نیز با شما پدر و مادرها دارم: فرزندانان را بیش از حد سرزنش نکنید، مبدا دلگیر و عصبی شوند. ایشان را آن طور که خداوند می‌پسندد، با محبت تربیت کنید، و از کلام خدا ایشان را پند و نصیحت دهید. **5** ای غلامان، از اربابان در این دنیا با ترس و احترام اطاعت نمایید و ایشان را از صمیم قلب خدمت کنید، با این تصور که مسیح را خدمت می‌کنید. **6** طوری نباشد

وظایف خود، شرمند و سرافکننده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در تمام سختیها با کمال دلیری دربارهٔ مسیح سخن بگویم، همانطور که در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه بمیرم، همیشه باعث سرپلندی مسیح گردم. **21** چون برای من، زندگی فرصتی است برای خدمت به مسیح، و مرگ به معنی رفتن به نزد او می‌باشد. **22** اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که عدهٔ بیشتری را به سوی مسیح هدایت کنم، در این صورت واقعاً نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن. **23** گاه می‌خواهم زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است. **24** اما در حقیقت اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم. **25** بله، وجود من هنوز در اینجا لازم است؛ از این رو یقین دارم که باز مدتی در این دنیا خواهم ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم نمود. **26** و هنگامی که دوباره نزد شما بیایم، شما دلیل بیشتری برای فخر کردن به مسیح عیسی خواهید داشت به خاطر آنچه که توسط من انجام می‌دهد. **27** اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار دیگر ببینم، چه نبینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب دربارهٔ شما به من برسد و بشنوم که دوش به دوش یکدیگر، در یک روح استوار ایستاده‌اید و هدف همگی‌تان این است که بدون توجه به مخالفت‌های دشمن، پیام نجات‌بخش انجیل مسیح را به همه اعلام کنید. همین امر برای ایشان نشانهٔ هلاکت است، اما برای شما نشانهٔ این است که خدا با شماست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است. **29** زیرا خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به مسیح ایمان آورید، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید. **30** در این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همانطور که می‌دانید هنوز هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستیم.

پس چنانچه به سبب تعلق خود به مسیح، دلگرم هستید، اگر از محبت او تسلی خاطر یافته‌اید، اگر در روح‌القدس، از رفاقت و مشارکت با یکدیگر برخوردارید، و اگر دلسوز و همدرد هستید، **2** در این صورت، با یکدیگر اتفاق‌نظر کامل داشته، نسبت به یکدیگر محبتی متقابل نشان دهید، و در روح و ذهن یکی باشید، تا بدین‌سان، شادی مرا کامل سازید. **3** خودخواه نباشید و برای خودنمایی زندگی نکنید. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید. **4** فقط به فکر خودتان نباشید، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه نمایید. **5** شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح عیسی داشت. **6** او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از برابری خود با خدا به نفع خود استفاده کند، **7** بلکه قدرت و جلال خود را کنار گذاشت و شکل یک بنده را بر خود گرفت، و شبیه انسانها شد؛ **8** و وقتی به شکل یک انسان یافت شد، خود را خوار

این نامه از طرف پولس و تیموتائوس، خدمتگزاران مسیح عیسی است. این نامه را به جمیع مقدّسان در شهر فیلیپی که متعلق به مسیح عیسی هستند، از جمله مشایخ و خدمتگزاران کلیسا می‌نویسم. **2** فیض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوندان عیسی مسیح، بر شما باد. **3** هرگاه شما را به یاد می‌آورم، خدای خود را برای وجودتان سپاس می‌گویم. **4** هر بار که برای شما دعا می‌کنم، قلبم لبریز از شادی می‌گردد، **5** زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل را شنیدید تا به حال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن نموده‌اید. **6** اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد. **7** این طبیعی است که دربارهٔ شما چنین احساسی داشته باشم، چون همهٔ شما در دل من جای دارید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه، زمانی که آزادانه در میان شما به سر می‌بردم، به اتفاق هم از حقیقت دفاع می‌کردیم و خبر نجات مسیح را به گوش مردم می‌رساندیم؛ به همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده‌ایم. **8** فقط خدا می‌داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به شما در من گذاشته است. **9** از این رو، دعا می‌کنم تا محبتتان از طریق شناخت و درک و بینشی عمیق، روزبه‌روز فزونی یابد، **10** تا بتوانید عالی‌ترین امور را تشخیص دهید، و برای روز مسیح، پاک و بی‌عیب باشید. **11** همچنین آکنده از ثمرات نجات خود باشید یعنی عدالتی که از طریق عیسی مسیح به دست می‌آید و باعث جلال و ستایش خدا می‌گردد. **12** برادران و خواهران عزیز، می‌خواهم این را نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمده، در واقع به پیشرفت و گسترش پیام انجیل منجر شده است؛ **13** زیرا اکنون همه، از جمله نگهبانان کاخ سلطنتی، به خوبی می‌دانند که من به علت مسیحی بودن، در زندان به سر می‌برم. **14** به علاوه، زندانی بودن من باعث شده که بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهامت بیشتری پیام مسیح را اعلام کنند. **15** البته، بعضی از روی حسادت و رقابت انجیل مسیح را موعظه می‌کنند، اما بعضی نیز با حسن نیت. **16** اینان موعظه می‌کنند چون مرا دوست دارند و بی‌برده‌اند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه می‌کنند که حسادت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان غمی به غمهای من در زندان می‌افزاید. **18** اما هر کس با هر انگیزه و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به هر حال پیغام نجات‌بخش مسیح به گوش همه می‌رسد. بله، شادی من ادامه خواهد یافت، **19** زیرا یقین می‌دانم که با دعاهای شما و تأییدات روح قدّوس عیسی مسیح، تمام این امور به آزادی من منجر خواهد شد. **20** آرزوی قلبی و امید من این است که هرگز در انجام

ساخت، و مسیر اطاعت را به‌طور کامل پیمود، اطاعتی تا سرحد مرگ، حتی مرگی خفت‌بار بر روی صلیب! **9** به همین جهت، خدا او را بی‌نهایت سرفراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری والاتر است، **10** تا به نام عیسی هر زانویی، چه در آسمان، چه بر زمین و چه زیر زمین، خم شود. **11** و هر زبانی اقرار کند که عیسی مسیح، خداوند است، برای جلال خدای پدر. **12** عزیزان من، وقتی من با شما بودم، همیشه از من اطاعت می‌کردید، پس چقدر بیشتر اکنون که غایبم باید چنین کنید. سخت بکوشید تا با اطاعت از خدا و ترس و احترام نسبت به او، نجات شما ثمر دهد. **13** زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد پسند اوست. **14** کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید، **15** تا کسی نتواند از شما عیب و ایرادی بگیرد. باید در این دنیای فاسد که پر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا، پاک و بی‌لکه باشید. آنگاه در میان ایشان مانند ستارگان در آسمان، خواهید درخشید. **16** کلام حیات‌بخش خدا را محکم نگه دارید تا به هنگام بازگشت مسیح، من سرشار از شادی و افتخار شوم، زیرا نتیجهٔ زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید. **17** اما حتی اگر جان من مانند هدیه‌ای ریختنی، بر قربانی و خدمت شما که ناشی از ایمان شماست، ریخته شود، شاد خواهم شد و با همگی شما شادی خواهم کرد. **18** شما نیز باید خوشحال باشید و با من شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا نمایم. **19** در خداوند عیسی امید دارم به‌زودی تیموتائوس را نزد شما بفرستم، تا وقتی نزد من باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و روحم را شاد سازد. **20** هیچ‌کس مانند تیموتائوس، چنین علاقهٔ خالصی نسبت به شما ندارد؛ **21** گویا هر کس فقط به مسائل خود می‌اندیشد، و به فکر خدمت به عیسی مسیح نیست. **22** اما شما تیموتائوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. **23** بنابراین، امیدوارم به محض روشن شدن وضعیت، تیموتائوس را فوری نزد شما بفرستم؛ **24** و امیدوارم به لطف خداوند، خود هم به‌زودی نزد شما بیایم. **25** در ضمن، فکر کردم لازم است «اپافرودیوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کرده‌ایم و جنگیده‌ایم. **26** اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همهٔ شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از بیماری او آگاهی یافته‌اید. **27** در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من رحم کرد و نگذاشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود. **28** دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم که از دیدنش واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی من خواهد شد و از بار غم خواهد کاست. **29** پس او را همچون

از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید. **17** برادران عزیز، باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و چه اندک. **13** هر چه خدا مرا سرمشق خود قرار دهد، و به کسانی توجه نمایید که مطابق از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم انجام دهم، زیرا مسیح قدرت نمونه‌ما رفتار می‌کنند. **18** زیرا قبلاً بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز انجام آن را به من می‌بخشد. **14** با تمام اینها، لطف کردید که در گریه‌کنان می‌گویم که خیلی‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در مشکلات به کمک شتافتید. **15** شما فیلیپیان به خوبی آگاهید که واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند. **19** این گونه افراد، عاقبتشان هلاکت وقتی برای نخستین بار پیام انجیل را به شما اعلام نمودم، و سپس ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر از مقدونیه روانه شدم، فقط شما به من کمک‌های مالی کردید. می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکارشان متوجه امور کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد. **16** حتی زمانی که در دنیای فانی است. **20** اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که «تسالونیک» بودم، دو بار مبلغی برای رفع احتیاجاتم فرستادید. **17** نجات‌دهنده‌ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به البته از هدایای شما سپاسگزارم، ولی آنچه بیشتر مرا شاد می‌سازد، راه او هستیم تا از آنجا بازگردد. **21** او به هنگام بازگشت خود، این است که به خاطر این نیکوکاری‌تان، پاداش خوبی خواهید یافت. بدنهای فانی ما را درگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرچال **18** در حال حاضر، همه چیز دارم که حتی بیش از نیازم است؛ و خود در خواهد آورد. او با همان قدرتی که همه چیزها را تحت سلطه غرق هدایایی هستم که به دست «اپافرودیتوس» فرستادید، هدایایی خود در خواهد آورد، ما را نیز درگون خواهد ساخت.

4 ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می‌دارم و مشتاقانه در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم هستید. ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید. **2** در ضمن، از آن دو بانوی گرامی، اوفدی و سینتیخی التماس می‌کنم با هم آشتی کنند، زیرا متعلق به خداوند هستند. **3** از تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. ایشان با کلمنت و سایر همقطاران من نیز که نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند. **4** در خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید! **5** در هر کاری از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظه دیگران را نکنید. به خاطر داشته باشید که خداوند به‌زودی باز می‌گردد. **6** برای هیچ چیز نگران نباشید. در عوض، در هر شرایطی، با دعا و التماس، همراه با شکرگزاری، درخواستهای خود را به پیشگاه خدا ببرید. **7** اگر چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به مسیح عیسی ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید. **8** و حال، دوستان عزیزم، یک نکته پایانی: فکرتان را متمرکز سازید بر آنچه راست و قابل احترام است، بر آنچه درست است و پاک، بر آنچه دوست داشتنی است و قابل ستایش. به اموری بیندیشید که عالی و قابل تحسین است. **9** هر چه از من آموختید، یا از من دریافت کردید، یا شنیدید، یا در من مشاهده کردید، آنها را به‌عمل آورید. آنگاه خدای آرامش با شما خواهد بود. **10** چقدر از خدا سپاسگزارم و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من شتافتید. می‌دانم که همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش را نمی‌یافتید. **11** البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا آموخته‌ام که به آنچه دارم، راضی و قانع باشم. **12** می‌دانم که در تنگدستی و دولتمندی، چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر شرایطی آموخته‌ام، چه سیر

این نامه از طرف پولس است که به اراده خدا، رسول مسیح عیسی می باشد، و از طرف برادر ما تیموتائوس. **2** این نامه را به قوم مقدس خدا در شهر کولسی که برادران و خواهران وفادار در مسیح هستند، می نویسیم. از خدا، پدر ما، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. **3** هرگاه برای شما دعا می کنیم، ابتدا خدا را که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، برای وجود شما شکر می کنیم، **4** زیرا وصف ایمان شما به مسیح عیسی و محبتی را که به همه ایمانداران او نشان می دهد، شنیده ایم. **5** علت این ایمان و محبت شما این است که از همان ابتدا که پیغام راستین انجیل را شنیدید، به شادیهای آسمانی دل بستید. **6** همین پیغام که به شما رسید، به سرتاسر دنیا نیز می رسد، و در همه جا با دگرگون ساختن زندگی مردمان، ثمر می آورد، همان طور که زندگی شما را دگرگون ساخت، از همان روزی که آن را شنیدید و حقیقت را درباره فیض خدا درک کردید. **7** خدمتگزار امین عیسی مسیح، یعنی ایافراس که پیغام انجیل را به شما رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است، **8** ما را آگاه ساخت که روح القدس چه محبت عمیقی در دل شما نسبت به دیگران قرار داده است. **9** بنابراین، از آن روز که این خبر را شنیدیم، دائماً دعا می کنیم و از خدا می طلبیم که به شما یاری کند تا خواست و اراده او را دریابید، و به شما حکمت عطا فرماید تا امور روحانی را درک کنید؛ **10** تا به این ترتیب، رفتاری شایسته خداوند و زندگی خداپسندانه ای داشته باشید، به گونه ای که در هر کار نیک ثمر بیاورید و در شناخت خدا رشد کنید. **11** همچنین، دعا می کنیم که از قدرت پرچرال خدا لبریز شوید تا صبر و تحمل بسیار داشته باشید و با شادی **12** همواره پدر آسمانی را سپاس گوید که ما را شایسته آن ساخت تا در میراث قوم خود که در قلمرو نور زندگی می کنند، سهیم شویم. **13** او ما را از دنیای تاریک شیطان نجات داد و به ملکوت پسر عزیزش منتقل ساخت، **14** همان که از طریق خویش رهایی و آموزش گناهان را دریافت کردیم. **15** او چهره دیدنی خدای نادیدنی و نخست زاده تمامی آفرینش است. **16** در واقع، تمام هستی به وسیله عیسی مسیح به وجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و تخت ایشان، و فرماندهان و بزرگانشان، همه به وسیله مسیح و برای جلال او آفریده شدند. **17** پیش از آنکه چیزی به وجود آید، او وجود داشت، و قدرت اوست که همه چیز را در عالم هستی در هماهنگی با یکدیگر نگاه می دارد. **18** او سر بدن است، که همان کلیسا باشد. او سر آغاز است، و نخست زاده آنانی است که به قیامت از مردگان می رسند، تا بدین سان، او در همه چیز مقدم باشد. **19** زیرا خدا اراده فرمود که الوهیت کاملش در وجود پسرش ساکن گردد. **20** او به واسطه مسیح، همه چیز را با خود آشتی داد، چه چیزهایی که بر روی زمین اند و چه چیزهایی که در آسمان هستند، و با خون او که بر

صلیب ریخته شد، صلح و آشتی را فراهم ساخت. **21** این صلح و آشتی شامل حال شما نیز می شود، شما که زمانی از خدا دور بودید، و در ذهن خود با او دشمنی می کردید، چرا که اعمالتان شیرانه بود. **22** اما اکنون خدا شما را با خود آشتی داده است. این آشتی از طریق مرگ مسیح، مرگ بدن جسمانی اش، امکان پذیر شده است. در نتیجه این فداکاری است که مسیح، شما را مقدس گردانیده و به پیشگاه خدا آورده است. اکنون شما مقدس و بی عیب و یری از هر محکومیتی در حضور خدا ایستاده اید. **23** اما این به شرطی میسر می گردد که همواره در ایمان به این حقیقت استوار باشید و در آن ثابت قدم بمانید، و نگذارید امیدی که در پیام انجیل نهفته است، متزلزل شود. این همان انجیلی است که به گوش شما رسید و اکنون نیز به هر مخلوقی در زیر آسمان اعلان می شود، و من پولس، خدمتگزار آن شده ام. **24** اکنون رنجی که به خاطر شما متحمل می شوم، موجب شادی من است، و من در بدن خود، رنجهایی را که لازمه خدمت به مسیح است، به خاطر بدن او، یعنی کلیسا، تکمیل می کنم. **25** همچنین، من از سوی خدا مأموریت یافته ام تا کلیسایش را خدمت کنم و کلام او را در کمالش به شما اعلان نمایم، **26** یعنی این راز را که طی اعصار و نسلهای متعددی مخفی نگاه داشته شده بود، اما اکنون بر مقدسین او آشکار گردیده است. **(aiōn g165) 27** زیرا خدا بر آن شد که ایشان دریابند که غنای پرچرال مسیح برای شما غریبه دینان نیز هست. و آن راز این است: «مسیح در وجود شما، امید پرشکوه شماست!» **28** پس کسی را که درباره اش موعظه می کنیم، مسیح است، و به هر کس هشدار می دهیم و به او به کمک تمام حکمتی که خدا به ما داده، تعلیم می دهیم تا بتوانیم هر کس را در مسیح عیسی به بلوغ روحانی کامل برسانیم و به حضور خدا تقدیم کنیم. **29** کار من همین است و در این راه زحمت می کشم، و با تمام نیرویی که مسیح عطا می کند، در این زمینه تلاش و کوشش می کنم.

ای کاش می دانستید که من برای شما و ایمانداران لائودیکیه و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا ندیده اند، با چه سوز دلی دعا می کنم. **2** دعای من این است که همواره دلگرم باشید و به وسیله ریسمانهای نیرومند محبت، به یکدیگر ببینید و با اطمینان واقعی و درک روشن، به شناخت مسیح دست یابید. زیرا آن راز بزرگ خدا که اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه های حکمت و معرفت خدا، در مسیح نهفته است. **4** این را می گویم تا کسی نتواند شما را با سخنان و استدلالهای فریبنده، گمراه سازد. **5** زیرا با اینکه جسماً از شما دورم، اما در روح با شما هستم، و شادمانم از اینکه مشاهده می کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانتان به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان طور که این اقرار ایمان را پذیرفتید که مسیح عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در او نیز ادامه بدهید. **7** در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید.

بکوشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، نذرند.

زندگی‌تان لبریز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی با فلسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ نظریات غلط و پوچ ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر فرمایشات و تعالیم مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین، وقتی مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبریز است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست. **11** هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه ختنه‌ای که به دستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که مسیح انجام می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُرد و دور انداخت. **12** زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکاران با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توانا ایمان آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد. **13** زمانی شما در گناهان خود مرده بودید، و هوسهای گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانتان را آموخت، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعتی شما بود، از بین برد. خدا نامه اعمال‌تان را بر صلیب مسیح میخکوب کرد و همه گناهانتان را به حساب او گذاشت. **15** به این ترتیب، او قدرت‌ها و فرمانروایان روحانی را خلع سلاح کرد، و ایشان را در ملأ عام رسوا ساخت و به وسیله صلیب بر آنها پیروز شد. **16** پس اجازه ندهید کسی شما را به خاطر آنچه می‌خورید یا می‌نوشید، یا در خصوص برگزاری جشنهای مذهبی، عید ما و نو یا روز مقدس شایات محکوم سازد. **17** تمام اینها احکامی موقتی بودند که با آمدن مسیح از اعتبار افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بنیاد، و آن واقعیت، خود مسیح است. **18** نگذارید کسی که از فروتنی دروغین و پرستش فرشتگان لذت می‌برد، صلاحیت شما را زیر سؤال ببرد. چنین شخصی به افراط وارد جزئیات رُیاهایی می‌شود که دیده است. ذهن غیروحانی او سبب می‌شود که به خاطر امور بی‌ارزش و بی‌فایده دچار غرور گردد، **19** چرا که ارتباط خود را با مسیح که «سر» همه ماست، به کلی از دست داده است. در حالی که اگر ما که «بدن» هستیم، بخوایم آن طور که خدا مقرر کرده، رشد کنیم، باید به وسیله رگ و پی، پیوند خود را با «سر» نگاه داریم. **20** اکنون که با مسیح نسبت به رابطه خود با عناصر و نیروهای روحانی این جهان مرده‌اید، چگونه است که تسلیم قواعد آن می‌شوید، گویی هنوز متعلق به جهان هستی، **21** قواعدی که می‌گوید: «این را نخور، آن را نجوش، و به این دست زن!»؟ **22** اینها قواعد زودگذر انسانی هستند، زیرا خوراک وقتی خورده شد، دیگر تمام شده است! **23** این قواعد ممکن است برای بسیاری حکیمانه به نظر برسند، زیرا اجرای آنها نیاز به عباداتی داوطلبانه و سختگیرانه، و فروتنی، و ریاضت بدنی

کنید، زیرا این خواست خداوند است. **19** ای شوهران، همسران خود پرشک محبوب و همچنین دیماس به شما سلام می‌رسانند. **15** به را محبت نمایند و با ایشان تندی و تلخی نکنید. **20** ای فرزندان، برادران ما در لائودیکیه، و به نیمفاس و مؤمنینی که در خانه او برای همیشه مطیع والدین خود باشید، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد. عبادت جمع می‌شوند، سلام برسانید. **16** در ضمن، پس از خواندن **21** و شما پدران، فرزندان را آتقدر سرزنش نکنید که دلسرد و دل این نامه، آن را به کلیسای لائودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که شکسته شوند. **22** ای غلامان، در هر امری مطیع اربابان خود در این برای ایشان نوشته‌ام، بگیرید و بخوانید. **17** به ارخیپوس نیز بگویید: دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید، «در انجام خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشا باش!» **18** بلکه به سبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب این چند کلمه را نیز من، پولس، به خط خود می‌نویسم و درود خدمت نمایند. **23** هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست می‌فرستم: «مرادر این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای انسان. **24** فراموش فرماید.»

نکنید که شما پاداشتان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد، یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع غلام مسیح هستید. **25** هر که کار خطایی مرتکب شود، مکافات خطایش را خواهد یافت، زیرا خدا استثنا قائل نمی‌شود.

4 شما اربابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان ارباب دارید که همیشه ناظر بر رفتار شماست. **2** با ذهنی هوشیار و دلی شکرگزار، خود را وقف دعا کنید. **3** برای ما نیز دعا کنید تا خدا فرصت‌های بسیاری ایجاد کند و بتوانیم راز مسیح را اعلان کنیم. در واقع، به همین دلیل است که در اینجا در حبس به سر می‌برم. **4** دعا کنید که جرأت کافی داشته باشم تا این پیام را آزادانه و تمام و کمال بیان نمایم. **5** از هر فرصت نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیاورده‌اند، عاقلانه رفتار نمایید. **6** گفتگوی شما همیشه پر از فیض و خوشایند بوده، و با نمک اصلاح شده باشد، تا بدانید به هر کس چگونه پاسخ دهید. **7** برادر عزیزمان تیخیکوس، شما را از وضع من آگاه خواهد ساخت؛ او خدمتگزار وفادار مسیح و همخدمت من است. **8** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید. **9** در ضمن اونیسیموس را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و از خود شماست. این دو برادر، شما را در جریان همه وقایع اینجا خواهند گذاشت. **10** آرسترخوس که با من در زندان است، و مرفس پسر عموی برنابا، به شما سلام می‌رسانند. همان‌گونه که قبلاً هم سفارش کرده‌ام، هرگاه مرفس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید. **11** یسوع یوستوس نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی‌نژاد، فقط همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا می‌داند که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند! **12** اپافراس، که از خود شما و خدمتگزار عیسی مسیح است به شما سلام می‌رساند. او همیشه با جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و در هر امری اراده و خواست خدا را درک کنید. **13** من شخصاً شاهد هستم که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین برای مسیحیان اهل لائودیکیه و هیراپولیس دعا می‌کند. **14** لوقا

اول تسالونیکیان

1

این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتاوس است. این نامه را به شما کلیسای تسالونیکیان که از آن خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشید، می‌نویسم. از خدا خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 2 ما همیشه خدا را برای وجود همه شما شکر می‌نماییم و دائماً برای شما دعا می‌کنیم، 3 و در حضور خدا و پدرمان، به یاد می‌آوریم اعمال شما را که در اثر ایمان پدید می‌آیند، و نیز زحماتتان را که از محبت سرچشمه می‌گیرند، و شکیبایی و صبرتان را که از امید بر خداوند عیسی مسیح الهام می‌یابند. 4 ای برادران عزیز، ای محبوبان خدا، می‌دانیم که خدا شما را برگزیده است، 5 زیرا زمانی که پیغام انجیل را به شما اعلام نمودیم، آن را کلمات و سخنانی بی‌معنی نپنداشتید، بلکه با علاقه بسیار به آن گوش فرا دادید. آنچه می‌گفتیم، عمیقاً در شما اثر می‌گذاشت، زیرا روح‌القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که سخنان ما راست است؛ رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. 6 در نتیجه، شما از ما و از خداوند پیروی کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به سبب پیغام ما متوجه شما شده بود، با آن شادی که از روح‌القدس است، پیغام ما را پذیرفتید. 7 به این ترتیب، شما برای مسیحیان سراسر مقدونیه و یونان نمونه شدید. 8 اکنون کلام خداوند به وسیله شما در همه جا پخش شده و به گوش مردم سرزمینهای دیگر نیز رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حیرت‌انگیز شما به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص بگوییم، 9 زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما، چگونه از بت‌پرستی دست کشیدید و به سوی خدا بازگشتید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید. 10 در ضمن، بازگو می‌کنند که چگونه چشم انتظار بازگشت پسر خدا از آسمان هستید که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، یعنی عیسی که ما را از وحشت داوری آینده‌رهای بخشیده است.

2

برادران و خواهران عزیز، شما خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما چقدر مفید و پربار بود. 2 آگاهید که پیش از آنکه نزد شما بیاییم، در شهر فیلیپی به سبب اعلام پیام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند و چقدر آزار و زحمت دیدیم. با این حال، با وجود مخالفت‌های شدید، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، پیغام انجیل را به شما نیز هدیه کنیم.

3

پس ملاحظه می‌کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه‌های نادرست و مقاصد ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رساندیم. 4 در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او، حقایق انجیل را اعلام نماییم. از این رو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار خدایی هستیم که از تمام نیتهای دلمان باخبر است. 5 خودتان آگاهید که ما هرگز سعی نکردیم با چرب‌زبانی، توجه شما را به خود جلب کنیم؛ از رویاچشم‌انداز با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده نکردیم، خدا خودش شاهد است. 6 در ضمن، نه از شما و نه از کسی دیگر انتظار احترام و تکریم نداشتیم، گرچه به عنوان رسولان مسیح، این حق را به گردن شما داشتیم. 7 اما نه فقط از این حق خود استفاده نکردیم، بلکه مانند یک مادر مهربان از شما مراقبت نمودیم. 8 محبت و علاقه ما نسبت به شما آنقدر زیاد بود که نه تنها پیغام خدا را، بلکه جانهای خود را نیز در اختیار شما گذاشتیم. 9 برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه زحمتی، شب و روز کار می‌کردیم و برای امرار معاش عرق می‌ریختیم، تا وقتی پیغام انجیل خدا را به شما می‌رسانیم، سرپا کسی نباشیم. 10 شما خودتان شاهدید و خدا نیز گواه است که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌ریا و بی‌عیب بوده است. 11 حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک پدر که فرزند خود را نصیحت می‌کند با شما رفتار کردیم. 12 به شما التماس و توصیه می‌کردیم و تشویقتان می‌کردیم که زندگی و رفتارشان شایسته خدا باشد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در ملکوت و جلال او سهیم گردید. 13 همچنین دائماً خدا را شکر می‌کنیم که وقتی پیام خدا را پذیرفتید، همان پیام را که از ما شنیدید، آن را سخنان انسانی نپنداشتید، بلکه گفته‌های ما را به عنوان کلام خدا پذیرفتید، که البته چنین نیز هست. و این پیغام همچنان در درون شما که ایمان دارید، عمل می‌کند. 14 و پس از آن، همان رنجها و مشکلاتی که بر کلیساهای یهودیه که در مسیح عیسایند، وارد آمد، شما را نیز در برگرفت، زیرا شما از هموطنان خود همان جور و ستمی را دیدید که ایشان از هموطنان یهودی خود دیدند. 15 از آنان که انبیا پیشین و حتی عیسای خداوند را کشتند؛ اکنون نیز بی‌رحمانه ما را آزار می‌دهند. آنان هم با خدا مخالفند، هم با انسان؛ 16 و می‌کوشند ما را از رساندن پیام خدا به غیریهودیان منع کنند، تا مباد ایشان نیز به نجات دست یابند. به این ترتیب گناهان این قوم بر روی هم انباشته می‌شود، و سرانجام غضب خدا بر ایشان فرو خواهد آمد. 17 برادران عزیز، پس از آنکه مدتی از شما دور شدیم گرچه دلمان هرگز از شما دور نشد بسیار کوشیدیم که بار دیگر شما را ببینیم. 18 به همین منظور بسیار مایل بودیم نزد شما بیاییم، و من، پولس، بارها سعی کردم بیایم، اما شیطان مانع شد. 19 زیرا امید و شادی و تاج افتخار ما، در حضور خداوندان، عیسی، به‌هنگام بازگشت او، چیست؟ آیا شما نیستید؟ 20 شما براسستی افتخار و شادی ما شدید، خدا به ما جرأت داد تا با دلیری، پیغام انجیل را به شما نیز هدیه کنیم.

زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتم که سختی‌های بنویسم، زیرا خدا خودش به شما آموخته است که یکدیگر را محبت فراوان به سراغتان خواهد آمد، و همین‌طور هم شد. **5** همان‌گونه که بنمایید. **10** البته شما محبت خود را به همهٔ ایمانداران مقدونیه نشان گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی‌خبر باشم، داده‌اید؛ با وجود این، ای برادران عزیز، از شما تقاضا می‌کنم ایشان بی‌درنگ تیموتائوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل را بیش از این محبت کنید. **11** هفتان این باشد که زندگی آرامی کند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه و آزمایش انداخته باشد و داشته باشید، و فقط به کارهای خودتان مشغول باشید و با دستهای به این ترتیب تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته خود امرار معاش کنید، همان‌گونه که قبلاً هم به شما گفته‌ایم. **12** باشد. **6** اما اکنون که تیموتائوس از نزد شما بازگشته است، به ما به این ترتیب، غیرمسیحیان نیز به شما اعتماد کرده، احترام خواهند مژده داده که ایمان و محبت شما به قوت خود باقی است و ما را نیز گذاشت. در ضمن، دست نیاز به سوی این و آن دراز نخواهید کرد. فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، **13** و اینک برادران عزیز، می‌خواهم که شما از وضعیت ایماندارانی شما نیز برای دیدن ما اشتیاق دارید. **7** بنابراین ای برادران و خواهران عزیز، با وجود تمام مشکلات و زحماتمان، بسیار دلگرم شدیم، زیرا شنیدیم که در ایمانتان قوی مانده‌اید. **8** تا زمانی که شما در ایمان به **14** زیرا ما که ایمان داریم عیسی مرد و پس از مرگ زنده شد، باید خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود. **9** یقین داشته باشیم که به هنگام بازگشت او، خدا تمام مسیحیانی را حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟ **10** روز و شب دائماً از جانب خداوند می‌گویم: ما که هنگام بازگشت مسیح خداوند با جدّیت دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار دیگر شما را ببینیم تا هر نقصی را که در ایمانتان وجود دارد، برطرف کنیم. **11** باشد که پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، بار دیگر ما را به نزد شما بفرستد. **12** خداوند محبت شما را چنان فروزی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را به شدت محبت کنید، همان‌گونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛ **13** تا به این ترتیب، همگی، خداوند را در هوا ملاقات کنیم و تا ابد با او باشیم. **18** پس پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که

خداوند ما عیسی مسیح با مقدّسین خود باز می‌گردد، در حضور **5** شاید بپرسید که مسیح در چه زمان باز خواهد گشت. برادران خدا، مقدّس و بی‌عیب بایستید.

4 دیگر اینکه، ای برادران و خواهران عزیز، به نام عیسی خداوند از شما استدعا داریم چنان رفتار کنید که خدا را خشنود سازید، چنانکه به شما آموختیم. البته، همین‌گونه نیز رفتار می‌کنید، اما شما را تشویق می‌کنیم تا در این مورد بیشتر تلاش کنید. **2** زیرا می‌دانید که به اقتدار عیسی خداوند چه تعالیمی به شما دادیم. **3** اراده و فراری برای آنان وجود نخواهد داشت. **4** اما برادران عزیز، شما خواست خدا این است که مقدّس باشید و از هر نوع گناه جنسی خود را دور نگاه دارید. **4** هر یک از شما باید بیاموزد که بدن خود را غافلگیر شوید، مانند کسی که دزد به او حمله کرده باشد. **5** تحت تسلط درآورَد و زندگی خود را در تقدّس و احترام سپری کند. شما همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری **5** نگذارید بدنتان مانند خداناشناسان، اسیر شهوات باشد. **6** در ندارید. **6** بنابراین، آماده باشید و مانند دیگران به خواب نروید. ضمن، خواست خدا این است که کسی ممنوع خود را فریب ندهد و منتظر بازگشت مسیح باشید و هوشیار بمانید. **7** شب، وقت خواب زن او را تصاحب نکند، زیرا همان‌گونه که قبلاً به شما گفته‌ام، خدا و مستی و بی‌خبری است، **8** ولی ما که در روشنایی روز زندگی برای این گونه اعمال، انسان را مجازات خواهد کرد. **7** زیرا خدا ما را می‌کنیم، باید هوشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در بکنیم، و امید نخوانده است تا ناپاک و شهوت‌ران باشیم، بلکه پاک و مقدّس. **8** نجات را همچون کلاهخود بر سر بگذاریم. **9** از یاد نبریم که خدا ما اگر کسی حاضر نیست مطابق این احکام زندگی کند، بداند که با دستورهای انسان مخالفت نمی‌کند بلکه با احکام خدایی که روح پاکش را به شما بخشیده است. **9** اما دربارهٔ محبت پاک و برادرانه که باید در میان قوم خدا وجود داشته باشد، نیازی نمی‌بینم چیزی زنده باشیم، خواه نباشیم. **11** پس به همین ترتیب، به تشویق و

تقویت یکدیگر ادامه دهید. **12** ایمانداران عزیز، کسانی را که رهبران شما در کار خداوند هستند، گرامی بدارید. آنها در بین شما سخت تلاش می‌کنند و به شما پند می‌دهند. **13** ایشان را به سبب زحماتی که برای شما می‌کشند، با تمام وجود احترام بگذارید و محبت کنید. همچنین با یکدیگر در صلح و صفا به سر ببرید. **14** برادران عزیز، اشخاص تبیل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد محجوب و ترسو را دلداری دهید؛ ضعفا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را پیشه کنید. **15** مواظب باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید. **16** همیشه شاد باشید! **17** پیوسته دعا کنید! **18** برای هر پیش‌آمدی خدا را شکر نمایید، زیرا این است خواست خدا برای شما که از آن عیسی مسیح هستید. **19** آتش روح را خاموش نکنید. **20** نبوتها یعنی پیامهایی را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید، **21** بلکه به دقت به آنها گوش فرا دهید، و اگر تشخیص دادید که از جانب خدا هستند، آنها را بپذیرید. **22** خود را از هر نوع بدی دور نگاه دارید. **23** دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را تماماً مقدّس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت خداوند ما عیسی مسیح بی‌عیب و استوار بماند. **24** همان خدایی که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده‌اش این را نیز برای شما انجام خواهد داد. **25** برادران عزیز، برای ما دعا کنید. **26** با بوسه‌ای مقدّس به تمام برادران سلام بگویید. **27** در نام خداوند از شما می‌خواهم که این نامه را برای همه مؤمنین بخوانید. **28** فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد.

دوم تسالونیکیان

1

این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتائوس است. این نامه را به شما کلیسای تسالونیکیان که در پدر ما خدا و خداوند ما عیسی مسیح محفوظ هستید، می نویسیم. 2 این پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. 3 برادران عزیز، موظفیم همواره خدا را برای وجود شما شکر نماییم. بلکه، شایسته است که چنین کنیم، زیرا ایمان شما به گونه‌ای چشمگیر رشد کرده، و محبت شما نسبت به یکدیگر بسیار زیاد شده است. 4 به هر کلیسایی که می‌رویم، به وجود شما افتخار می‌کنیم و برای ایشان بیان می‌نماییم که چگونه شما با وجود مشکلات طاق‌تفرسا و آزار و اذیتها، شکیبایی و ایمان کامل به خدا را حفظ کرده‌اید. 5 این آزار و اذیتها نشان می‌دهند که راههای خدا منصفانه و عادلانه است، زیرا او به‌وسیله این زحمات و رنجها، از یک طرف شما را برای ملکوت خود آماده می‌کند، 6 و از طرف دیگر تنبیه و مجازات را برای آنانی که شما را زجر می‌دهند مهیا می‌سازد. 7 بنابراین، به شما که رنج و آزار می‌بینید، اعلام می‌دارم که وقتی عیسای خداوند به ناگاه در میان شعله‌های آتش با فرشتگان نیرومند خود از آسمان ظاهر شود، خدا به ما و به شما آسودگی خواهد بخشید؛ 8 اما آنانی را که از شناختن خدا و پذیرش خدا و پذیرش نقشه نجات او توسط عیسی مسیح سر باز می‌زنند، مجازات خواهد کرد. 9 ایشان به مجازات جاودانی خواهند رسید، و تا ابد از حضور خداوند دور خواهند ماند و هرگز شکوه و عظمت قدرت او را نخواهند دید. (aiōnios q166) 10 بلکه، این رویدادها در روز بازگشت او واقع خواهد شد، روزی که قوم او و مؤمنان او، ستایش و تحسین را نثار او کنند. در آن روز شما نیز در میان ستایش‌کنندگان او خواهید بود، زیرا به شهادتی که ما درباره او دادیم، ایمان آوردید. 11 پس ما به دعای خود برای شما ادامه می‌دهیم تا خدا شما را یاری دهد که رفتارنان شایسته دعوت الهی باشد، و به آرزوهای نیکی که دارید، جامه عمل بپوشانند، و با قدرت خود اعمال شما را که از ایمان سرچشمه می‌گیرد، کامل کند. 12 آنگاه مردم با مشاهده اعمال شما، نام خداوند ما عیسی مسیح را ستایش و تمجید خواهند کرد؛ شما نیز به سبب تعلق به او، عزت و حرمت خواهید یافت. بدانید که لطف و فیض خدای ما و خداوند ما عیسی مسیح همه این امتیازات را برای شما فراهم آورده است.

2

حال، ای ایمانداران عزیز، بگذارید موضوعاتی را درباره بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، و نحوه جمع شدن ما به نزد او را روشن سازیم: استدعا می‌کنیم 2 اجازه ندهید از سوی آنانی که می‌گویند روز خداوند از هم اکنون آغاز شده، به آسانی پریشان‌خاطر و دچار تزلزل فکری گردید. گفته‌های ایشان را باور نکنید، حتی اگر ادعا کنند نبوت یا مکاشفای داشته‌اند، یا اینکه به نامه‌ای استناد کنند که گویی از جانب ما بوده است. 3 اجازه ندهید کسی به هیچ وجه

شما را بفریبد، زیرا آن روز فرا نخواهد رسید، مگر اینکه اول ارتداد و طغیانی برضد خدا بر پا شود، و آن مرد قانون‌شکن ظهور کند، همان کسی که محکوم به هلاکت در جهنم است. 4 او با هر چه خدا خوانده می‌شود و مورد پرستش قرار می‌گیرد، مخالفت خواهد نمود. حتی وارد معبد خواهد شد، و در آنجا نشسته، ادعا خواهد کرد که خداست. 5 آیا به یاد ندارید که وقتی نزد شما بودم، این را می‌گفتم؟ 6 خودتان می‌دانید چه چیزی مانع آمدن اوست؛ زیرا او فقط زمانی می‌تواند ظهور کند که وقتش رسیده باشد. 7 و اما آن بی‌دینی هم اکنون نیز مخفیانه عمل می‌کند، و همچنان مخفی خواهد ماند تا آن کسی که مانع اوست، از سر راه کنار برود. 8 آنگاه آن مرد خبیث ظهور خواهد کرد. اما خداوند ما عیسی به هنگام بازگشت خود، او را با نفَس دهان خویش هلاک کرده، با حضور خود نابود خواهد ساخت. 9 این مرد خبیث به‌وسیله قدرت شیطان ظهور خواهد کرد و آلت دست او خواهد بود؛ او با کارهای عجیب و حیرت‌انگیز خود همه را فریب داده، معجزات بزرگ انجام خواهد داد. 10 کسانی که فریب او را می‌خورند، آنانی هستند که راه راست را رد کرده و راه جهنم را در پیش گرفته‌اند. ایشان حقیقت را دوست ندارند و آن را نمی‌پذیرند تا نجات یابند. 11 از این رو، خدا اجازه خواهد داد فریب خورده، گمراه شوند، و این دروغها را باور کنند. 12 در نتیجه، تمام کسانی که دروغ را می‌پذیرند و راستی را رد می‌کنند و از شرارت شاد می‌شوند، به حق محکوم خواهند شد. 13 اما ای برادران و ای محبوبان خدا، ما باید همیشه برای وجود شما خدا را شکر کنیم، زیرا خدا از همان ابتدا شما را برگزید تا نجات بخشد و به‌وسیله قدرت روح پاکش و ایماننان به راستی، شما را پاک سازد. 14 به همین منظور، او مؤده نجات را به‌وسیله ما به شما رساند و از طریق ما، شما را دعوت کرد تا در جلال خداوند ما عیسی مسیح شریک گردید. 15 پس ای برادران و خواهران عزیز، با توجه به این مطالب، استوار باشید و به حقایقی که حضوراً و یا توسط نامه‌هایمان به شما آموختیم، محکم بچسبید. 16 خود خداوند ما عیسی مسیح و پدر ما خدا، که ما را محبت نمود و از روی لطف بی‌پایان خویش، تسلی و امید جاودانی به ما بخشید، (aiōnios q166) 17 دلهای شما را تسلی عطا کند و شما را نیرو بخشد تا همواره کردار و گفتارنان نیک باشد.

3

ای برادران، در خاتمه خواهش می‌کنم برای ما دعا کنید. نخست دعا کنید که پیغام خداوند، در هر جا که اعلام می‌شود، بدون مانع به سرعت پخش شود و باعث نجات مردم گردد، همان‌طور که سبب نجات شما نیز شد. 2 همچنین، دعا کنید تا از چنگ مردمان بدکار و شریر رهایی یابیم، زیرا همه ایماندار نیستند. 3 اما خداوند وفادار است و شما را تقویت خواهد نمود و در برابر هر نوع حمله شیطان، از شما محافظت خواهد کرد. 4 خداوند ما را مطمئن ساخته که هر چه به شما آموخته‌ایم، انجام می‌دهید و خواهید داد. 5

خداوند دل‌های شما را به محبت خدا و پایداری مسیح هدایت فرماید.

6 و اکنون برادران عزیز، به حکمی که به نام خداوند ما عیسی مسیح و با قدرت او صادر می‌کنیم، توجه کنید: از هر مسیحی تنبل که اوقات خود را به بیکاری می‌گذرانند، و نمی‌خواهد مطابق الگویی که ارائه دادیم کار کند، دوری نمایید. **7** زیرا شما خوب می‌دانید که چه درسی باید از ما بگیرید: شما هرگز ندیدید که ما در میان شما بیکار بگردیم. **8** نان هیچ‌کس را مفت نخوردیم، بلکه روز و شب کار کردیم و عرق ریختیم تا بتوانیم لقمه نانی به دست آورده، سربار شما نباشیم؛ **9** نه به این دلیل که حق نداشتیم از شما تقاضای خوراک بکنیم، بلکه می‌خواستیم الگویی به شما بدهیم و نشان دهیم که برای امرار معاش باید کار کرد. **10** همان موقع نیز که آنجا نزد شما بودیم، حکم کردیم که: «هر کس نمی‌خواهد کار کند، حق ندارد خوراک بخورد.» **11** با این حال باز می‌شنویم که در میان شما بعضی تنبلی می‌کنند و نمی‌خواهند تن به کار بدهند؛ در ضمن وقت شما را نیز با بدگویی درباره‌ی دیگران، تلف می‌کنند. **12** به نام عیسی مسیح خداوند به این قبیل اشخاص نصیحت می‌کنیم و دستور می‌دهیم که به زندگی خود نظم و آرامش ببخشند و به کار و کوشش بپردازند تا نانی به دست آورند. **13** به بقیه‌ی شما نیز ای برادران و خواهران عزیز، می‌گویم که هیچگاه از نیکی کردن خسته نشوید. **14** اما اگر کسی هست که نمی‌خواهد از دستورهای ما در این نامه اطاعت کند، مراقب او باشید و با او معاشرت نکنید تا از عمل خویش شرمندة شود.

15 اما به چشم دشمن به او نگاه نکنید، بلکه مانند برادری که احتیاج به نصیحت دارد، او را هوشیار سازید. **16** خود خداوند که سرچشمه‌ی آرامش است، به شما در هر وضعی که هستید، پیوسته آرامش عطا فرماید. خداوند با همه‌ی شما باشد. **17** اینک من، پولس این سلام و درود را مانند سایر نامه‌هایم، به خط خودم می‌نویسم، تا بدانید که این نامه از طرف من است. این هم خط من: **18** فیض خداوند ما عیسی مسیح بر همه‌ی شما باشد.

این نامه از طرف پولس، رسول و فرستادهٔ عیسی مسیح است که طبق حکم نجات‌دهندهٔ ما خدا و خداوند و امیدمان عیسی مسیح، برای این خدمت تعیین شده است. **2** این نامه را به فرزند حقیقی‌ام در ایمان، تیموتاؤوس می‌نویسم. از پدرمان خدا و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو هستم. **3** چنانکه به‌هنگام عزیمت به مقدونیه به تو اصرار کردم، باز از تو می‌خواهم که در آقشس بمانی تا به برخی اشخاص امر کنی که تعلیم دیگری ندهند، **4** یا خود را با اسطوره‌ها و شجره‌نامه‌های بی‌انتهای سرگرم نسازند، زیرا اینها بحث‌های مناقشه‌برانگیز را دامن می‌زنند، و سودی برای توسعهٔ کار خدا ندارند، کاری که از طریق ایمان انجام می‌شود. **5** منظورم از این حکم این است که همهٔ ایمانداران از محبت لبریز شوند، محبتی برخاسته از دلی پاک و انگیزه‌های درست و ایمانی اصیل. **6** اما این افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند و فقط در پی ایجاد مجادلهٔ بیهوده هستند؛ **7** دوست دارند معلم شریعت شوند، حال آنکه نمی‌دانند دربارهٔ چه سخن می‌گویند و چه چیزی را با چنین اطمینانی اظهار می‌دارند. **8** البته شریعت و احکام مذهبی خوب است، به شرطی که به طرز صحیح و آن گونه که خدا در نظر دارد، به کار رود. **9** همچنین می‌دانیم که قانون و شریعت برای انسانهای درستکار مقرر نشده، بلکه برای قانون‌شکنان، افراد یاغی، خدانشناسان، گناهکاران، افراد نامقدس، بی‌دینان، و نیز برای آنانی که پدر و مادر خود را می‌کشند، و مرتکب قتل می‌گردند. **10** بله، شریعت برای زناکاران، همجنس‌بازان، برده‌فروشان، دروغگوینان، افرادی که در محکمه‌ها شهادت دروغ می‌دهند، و نیز برای تمام کسانی است که مرتکب اعمالی مغایر با تعلیم صحیح می‌گردند، **11** تعلیمی که مطابق انجیل پرچلال خدای مبارک است، و من نیز برای اعلام آن تعیین شده‌ام. **12** بنابراین، خداوندان عیسی مسیح را شکر می‌گویم که قدرت انجام این خدمت را به من داد، و مرا درخور اعتماد شمرد و به این خدمت گمارد. **13** با اینکه قبلاً به مسیح کفر می‌گفتم و مسیحیان را تعقیب می‌کردم و آزار و شکنجه می‌دادم، اما خدا بر من رحم فرمود، زیرا نمی‌دانستم چه می‌کنم و هنوز مسیح را نشناخته بودم. **14** وه که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او نشان داد که چگونه به او ایمان بیاورم و از محبت مسیح عیسی لبریز شوم. **15** این سخن درخور اعتماد است و همه باید آن را بپذیرند که عیسی مسیح به جهان آمد تا گناهکاران را نجات بخشد. من خود، بزرگترین گناهکاران هستم. **16** اما خدا بر من رحم کرد، تا به این ترتیب عیسی مسیح بتواند مرا به عنوان نمونه‌ای برای دیگران به کار ببرد و نشان دهد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا دیگران نیز دریابند که می‌توانند زندگی جاوید داشته باشند. (aiōnios)

(17 gl66) جلال و حرمت شایستهٔ خدایی است که پادشاه تمام دورانهاست. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست

دانای کل. آمین! (aiōn gl65) **18** و حال، پسر، تیموتاؤوس، بر اساس پیامهای نبوتی که پیشتر در مورد تو بیان شده بود، تو را سفارش می‌کنم به این که با به یاد آوردن آنها، در جنگ نیکوی خداوند، خوب بجنگی. **19** به ایمانی که به مسیح داری محکم بچسب و وجدان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی از ندای وجدان خود سرپیچی کرده، به کارهایی دست زدند که می‌دانستند درست نیست. به همین علت، بعد از مدتی مخالفت با خدا، ایمان خود را به مسیح از دست دادند. **20** همینائوس و اسکندر، دو نمونه از این قبیل افراد می‌باشند. ایشان را در چنگ شیطان رها کردم تا تنبیه شوند و درس عبرت گیرند که دیگر به خدا کفر نکنند.

2

از این رو، پیش از هر چیز، سفارش می‌کنم که برای جمیع مردمان، درخواستها، دعاها، شفاعتها و شکرگزاری‌ها به‌جا آورده شود، **2** از جمله، برای پادشاهان و صاحب‌منصبان، تا بتوانیم در صلح و آرامش به سر بریم و در هر زمینه‌ای، با خداترسی و شایستگی زندگی کنیم. **3** زیرا این نیکو و پسندیدهٔ نجات‌دهندهٔ ما خداست **4** که می‌خواهد همهٔ مردم نجات یابند و به شناخت حقیقت برسند، **5** این حقیقت که تنها یک خدا هست، و نیز تنها یک میانجی میان خدا و بشر، یعنی عیسی مسیح که خود نیز انسان بود، **6** و جان فدا کرد تا بهای آزادی همگان را فراهم سازد. این است پیامی که خدا در زمان معین به مردم جهان داد، **7** و من به همین منظور مقرر شدم تا واعظ و رسول غیریهودیان باشم و ایمان راستین را به ایشان تعلیم دهم. این را که می‌گویم حقیقت دارد و دروغی در کار نیست. **8** بنابراین، می‌خواهم که مردان در هر جا که برای پرستش گرد می‌آیند، آزاد از خشم و نزاع، دستها را در تقدّس و پاکی بلند کرده، به درگاه خدا دعا کنند. **9** همچنین می‌خواهم که زنان در نوع پوشش و آرایش خود نجابت را رعایت کنند. آنها باید لباسی شایسته و مناسب بر تن کنند، و برای جلب توجه دیگران، به آرایش موها و آراستن خود به طلا و مروارید و جامه‌های گرانبها متوسل نشوند. **10** بلکه با انجام کارهای نیک، مورد توجه قرار گیرند، چنانکه شایستهٔ زنانی است که ادعای خداپرستی دارند. **11** زنان باید در سکوت و با اطاعت کامل، تعلیم گیرند. **12** اجازه نمی‌دهم زنان به مردان چیزی یاد دهند و یا بر آنان مسلط شوند. زنان باید ساکت باشند. **13** علت این امر آن است که خدا نخست آدم را آفرید و بعد حوا را. **14** و این آدم نبود که فریب شیطان را خورد، بلکه زن فریب خورد و نتیجهٔ آن گناه بود. **15** اما زنان از طریق آوردن فرزند رستگار خواهند شد، البته اگر به زندگی کردن در ایمان، محبت، تقدّس و نجابت ادامه دهند.

3

این گفته کاملاً قابل اعتماد و درست است که اگر کسی در اشتیاق منصب نظارت بر کلیسا باشد، در آرزوی کاری شریف و آبرومندانه است. **2** اما ناظر کلیسا باید شخصی بی‌عیب و نقص،

شوهر وفادار یک زن، اهل اعتدال و ملایمت، خویشتندار، محترم، که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم. میهمان نواز و مشتاق تعلیم دادن کلام خدا باشد. 3 همچنین نباید البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود، 5 زیرا با کلام خدا و دعا مشروب و خوار و تندخو باشد، بلکه نرم خو، و از دعا و منازعه بپرهیزد، و تقدیس می شوند. 6 اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی پولدوست نیز نباشد. 4 باید بتواند امور خانواده خود را به خوبی اداره شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلیم صحیح کند، و مراقب باشد که فرزندانش از او اطاعت کرده، وی و سایرین را بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پیروی کرده‌ای. 7 وقت خود را احترام کنند، 5 زیرا اگر کسی نتواند خانواده خود را اداره کند، چگونه با بحث درباره عقاید پوچ و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه خواهد توانست کلیسای خدا را اداره و خدمت نماید؟ 6 ناظر نباید بکوش و تمرین کن تا زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشی. 8 تربیت تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است دچار غرور گردد و به محکومیتی بدن خوب است، اما تمرین در امور خدا بسیار بهتر از آن است، و دچار شود که ابلیس نیز دچار شد. 7 او در خارج از کلیسا، در میان وعده‌هایی که می‌دهد هم برای زندگی حال و هم حیات آینده مفید مردم غیرمسیحی نیز باید نامی نیک داشته باشد، تا ابلیس نتواند او را است. 9 این عین حقیقت است و همه باید آن را بپذیرند. 10 ما به وسیله اتهامات گوناگون به دام بیندازد، و دست و پای او را برای خدمت به اعضای کلیسا ببندد. 8 به همین شکل، شماسان که ایمان بیاروند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات‌دهنده همه دستیاران ناظران کلیسا هستند، باید اشخاصی محترم و موقر باشند. می‌باشد، به خصوص آنانی که راه نجات او را پذیرفته‌اند. 11 این باید از ریاکاری و دورویی دوری کنند، و از افراط در شراب‌خواری نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند. 12 بپرهیزند، و در پی منافع مالی نامشروع نباشند؛ 9 بلکه باید به حقایق عمیق ایمان متعهد باشند، و با وجدانی آسوده زندگی کنند. 10 در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکی، برای همه ایمانداران اما پیش از آنکه کسی را به مقام شماسی بگماری، اول وظایف نمونه باشی. 13 تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح کتاب مقدس دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و توانایی‌های برای ایمانداران مشغول باش و برای ایشان کلام خدا را موعظه کن. او را بیازمایی. اگر از عهده انجام وظایفش به خوبی برآمد، آنگاه 14 هنگامی که مشایخ کلیسا بر سر تو دست گذاشتند، خدا از او را به شماسی منصوب کن. 11 زنان ایشان نیز باید محترم و طریق پیامها و نبوتها، عطایای خاصی به تو بخشید؛ از این عطایا به باوقار باشند و درباره دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویشتندار بوده، در بهترین نحو استفاده کن. 15 به این امور خوب توجه کن و با تمامی هر امری قابل اعتماد باشند. 12 شماس باید فقط یک زن داشته وجود خود را وقف آنها نما تا پیشرفت تو بر همه آشکار شود. 16 به باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانواده خود دقت مراقب شیوه زندگی‌ات و نیز تعلیمی که می‌دهی باش. در این باشد. 13 شماسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی به دست امور را سخ و استوار بمان، زیرا اگر چنین کنی، خدا از طریق تو، هم خواهند آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و خودت را نجات خواهد داد و هم شتوندگانت را.

5 اعتمادشان به مسیح عیسی نیرومندتر خواهد گردید. 14 با اینکه امیدوارم به‌زودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم، 15 تا اگر آمدنم به تأخیر افتاد، بدانی در خانه خدا چگونه باید رفتار کرد، خانه‌ای که کلیسای خدای زنده است و ستون و بنیان حقیقت. 16 بدون هیچ‌گونه تردید، راز دینداری که آشکار شده، عظیم است، این راز که او در جسم ظاهر شد، و از سوی روح القدس تصدیق گردید، فرشتگان او را دیدند، در میان ملت‌ها درباره او موعظه شد، در جهان به او ایمان آوردند، و در جلال به بالا برده شد.

4 اما روح القدس آشکارا می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی از مسیحیان از ایمان رویگردان شده، از روحهای فریبکار و از اموری پیروی خواهند کرد که دیوها تعلیم می‌دهند. 2 این قبیل تعالیم را افرادی ریاکار و دروغگو رواج می‌دهند، افرادی که وجدانشان حساسیت خود را به‌طور کامل از دست داده، گویی با آهنی سوزان آن را داغ کرده‌اند. 3 ایشان مردم را از ازدواج منع کرده، حکم می‌کنند که از خوردن برخی خوراکیها بپرهیزند، خوراکیهایی که خدا آفریده تا مؤمنان و آگاهان از حقیقت آنها را با شکرگزاری بخورند. 4 هر چه

کرده است؛ چنین شخصی از یک کافر هم پست‌تر است. **9** فقط بیوه‌زنی را برای دریافت حمایت از کلیسا ثبت نام کن که سَنَس بالای شصت سال بوده، و به شوهرش که فوت کرده، وفادار بوده باشد. **10** چنین بیوه‌زنان باید کارهای نیکو انجام داده باشند نظیر تربیت فرزندان، میهمان‌نوازی از غریبه‌ها، شستن پاهای مقدّسان، کمک به رنج‌دیدگان، و همچنین خویشانش را به انجام هر نوع کار نیک وقف نموده باشند. **11** بیوه‌های جوانتر از این را جزو این گروه نپذیر، زیرا وقتی امیال جسمانی‌شان بر تعهدی که به مسیح سپرده‌اند، چیره گردد، می‌خواهند بار دیگر ازدواج کنند. **12** به این ترتیب، به سبب شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می‌گیرند. **13** دینداری به‌همراه قانع بودن، ثروت عظیمی است. **7** ما چیزی با خود از این گذشته، بیوه جوان ممکن است به بیکاری و تبیلی عادت کند، و خانه به خانه بگردد و در مورد این و آن به بدگویی بپردازد و پوشاک کافی داریم، باید قانع و راضی باشیم. **9** زیرا آنانی که به در کار دیگران فضولی کرده، بیهوده‌گویی نمایند. **14** پس به نظر من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به خانه‌داری بپردازند، تا کسی نتواند از کلیسا عیب و ایرادی بگیرد. **15** زیرا چنانکه پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده، ریشه انواع شرارت‌هاست. بعضی‌ها که در آرزوی ثروت بوده‌اند، از شیطان را پیروی می‌کنند. **16** بار دیگر یادآوری می‌کنم که خویشتان هر بیوه‌زن باید خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا نگذارند، تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنانی نگهداری کند که برآستی کسی را ندارند. **17** مشایخی که امور کلیسا را خوب اداره می‌کنند، سزوار احترام و دستمزدی کافی هستند، به‌خصوص آنانی که در کار موعظه و تعلیم کلام خدا زحمت می‌کشند. **18** زیرا در کتب مقدّس آمده: «دهان گاوی را که خرمن می‌کوبد، نیند و بگذار به هنگام کار، از خرمن بخورد.» و در جای دیگر نیز می‌فرماید: «زیرا کارگر مستحق مزد خویش است.» **19** اگر بر یکی از مشایخ اتهامی وارد شود، آن را نپذیر مگر آنکه دو یا سه نفر شاهد، آن را تأیید کنند. **20** اگر ثابت شد که گناه کرده است، باید او را در حضور همه توبیخ کنی تا برای دیگران درس عبرتی باشد. **21** در حضور خدا و عیسی مسیح و فرشتگان مقدّس، تو را قسم می‌دهم که این دستورها را بدون طرفداری اجرا کنی و تبعیضی میان افراد قائل نگیری. **22** در نهادن دستها به منظور انتصاب افراد برای خدمت کلیسا شتاب نکن. در گناهان دیگران شریک نشو. خود را پاک و مقدّس نگاه دار. **23** خوب است که به‌جز آب، گاهی نیز برای ناراحتی معده‌ات، کمی شراب بنوشی، زیرا اغلب بیمار می‌شوی. **24** گناهان برخی افراد آشکار است و آنها را به داوری می‌برد. اما گناهان برخی دیگر در آینده دیده خواهد شد. **25** به همین ترتیب، اعمال نیک و شریف برخی بر همه واضح است، و حتی اگر هم فعلاً آشکار نباشد، روزی آشکار خواهد شد.

6 همه غلامان مسیحی باید با اربابان خود در کمال احترام رفتار کنند تا مردم نام خدا و تعلیم او را بد نگویند. **2** اگر ارباب هم مسیحی باشد، نباید از او سوءاستفاده نمایند و از زیر کار شانه خالی کنند، بلکه برعکس باید بهتر کار کنند، چون به یک برادر مسیحی خود را درگیر بحث‌های بیهوده نکن، به‌خصوص با کسانی که دم از

علم و دانش می‌زنند. **21** بعضی از این دسته افراد، در اثر همین بحث‌ها، ایمانشان را از دست داده‌اند. فیض خداوند با تو باد.

دوم تیموتاؤس

1

نداشت، 17 بلکه به محض رسیدن به روم، همه جا به دنبال من گشت تا اینکه مرا پیدا کرد. 18 خداوند در روز بازگشت مسیح بر او رحمت فرماید. تو خود به خوبی آگاهی که خدمات او در آفیس چقدر مفید بوده است.

2

پس تو، پسر، در فیضی که خدا در مسیح عیسی به تو عطا می‌کند، نیرومند باش. 2 تعالیمی را که در حضور جمع از من شنیده‌ای، به افراد قابل اعتماد بسیار تا ایشان نیز بتوانند آنها را به دیگران تعلیم دهند. 3 همچون سرباز خوب عیسی مسیح، به سهم خود در زحمات شریک باش. 4 سربازان خود را درگیر امور زندگی نمی‌کنند تا بتوانند فرمانده خود را راضی نگه دارند. 5 و همچنین ورزشکاری که می‌خواهد برنده جایزه شود، باید تمام مقررات مسابقه را رعایت کند. 6 کشاورزی که سخت کار می‌کند، باید نخستین کسی باشد که از محصول نصیبی می‌برد. 7 به آنچه می‌گویم خوب فکر کن، که خداوند به تو بصیرت خواهد بخشید تا بتوانی اینها را درک کنی. 8 هیچگاه این حقیقت را از یاد نبر که عیسی مسیح به‌لحاظ جسمانی، از نسل داوود بود و پس از مرگ، بار دیگر زنده شد. این همان پیغام انجیل است که من اعلام می‌کنم، 9 و به سبب این کار، در زحمت افتادم و مانند یک خطاکار در زندان به سر می‌برم. با اینکه مرا به زنجیر کشیده‌اند، اما کلام خدا را نمی‌توانند به زنجیر بکشند. 10 اما من حاضرم در راه برگزیدگان خدا بیش از اینها زحمت ببینم تا ایشان نیز نجات و جلال جاودانی را از عیسی مسیح بیابند. (aiōnios g166) 11 این گفته‌ای است قابل اعتماد که: اگر با مسیح مردیم، با او نیز زندگی خواهیم کرد. 12 اگر سختیها را تحمل کنیم، با او نیز سلطنت خواهیم کرد. اگر انکارش کنیم، او نیز ما را انکار خواهد کرد. 13 اگر بی‌وفا شویم، او وفادار خواهد ماند، چرا که نمی‌تواند منکر ذات خود گردد. 14 این حقایق را به اعضای کلیسای خود یادآوری نما، و به نام خداوند به ایشان حکم کن که بر سر موضوعات جزئی بحث و مجادله نکنند، چون این گونه بحث‌ها بی‌ثمر و حتی مضرند. 15 تا آنجا که در توان داری، بکوش تا مورد تأیید خدا قرار گیری، همچون کارگری که دلیلی برای شرمسار شدن ندارد و کلام خدا را به‌درستی به کار می‌بندد. 16 از بحث‌های باطل و ناپسند دوری کن، زیرا انسان را از خدا دور می‌سازد. 17 در این بحث‌ها، سخنانی رد و بدل می‌شود که مانند خوره به جان آدمی می‌افتد. هیمینائوس و فلیطوس از جمله کسانی هستند که مشتاق چنین بحث‌هایی می‌باشند. 18 این دو از راه راست منحرف شده‌اند و تعلیم می‌دهند که روز قیامت فرا رسیده است، و به این ترتیب ایمان عده‌ای را تضعیف کرده‌اند. 19 اما حقایق الهی پا برجا می‌ماند و هیچ چیز نمی‌تواند آن را تکان دهد؛ همچون سنگ زیر بنایی است که بر روی آن، این دو جمله نوشته شده است: «خداوند کسانی را که واقعاً به او تعلق دارند می‌شناسد» و «آنانی که خود را از آن مسیح می‌دانند، باید از اعمال نادرست دوری کنند.» 20 در خانه شخص

فرستاده عیسی مسیح می‌باشد. من مأوریت یافته‌ام که این وعده خدا را در همه جا اعلام کنم که هر که به مسیح ایمان آورد، زندگی جاوید خواهد یافت. 2 این نامه را به فرزند عزیزم، تیموتاؤس می‌نویسم. از خدای پدر و خداوندان عیسی مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو می‌باشم. 3 وقتی پیوسته، شب و روز تو را در دعاهایم به یاد می‌آورم، خدا را سپاس می‌گویم، خدایی را که با وجدانی پاک، مانند نیاکانم خدمت می‌کنم. 4 نمی‌دانی چقدر مشتاق دیدارت هستم و تا چه حد از دیدن مجدد تو شاد خواهم شد، زیرا همیشه اشکهایی را که به هنگام وداع می‌ریختی، به یاد دارم. 5 هیچگاه از یاد نمی‌برم چه ایمان خالصی به خداوند داشتی، درست مانند مادر ت یونیکی و مادر بزرگ لوتیز؛ و اطمینان دارم که حالا نیز ایمانت به همان اندازه مستحکم است. 6 به همین جهت، می‌خواهم یادآوری کنم که آن عطای خدا را که در توسست شعله‌ور سازی، همان عطایی که خدا به هنگام دعا و با دستگذاری من بر تو، در وجود تو قرار داد. 7 زیرا آن روحی که خدا به ما بخشیده، نه روح ترس، بلکه روح قوت و محبت و انضباط است. 8 هرگز از شهادت دادن به دیگران درباره خداوندان عار نداشته باش؛ بلکه با اتکا به قدرتی که خدا به تو می‌بخشد، تو نیز آماده باش تا با من به خاطر انجیل زحمت ببینی. 9 این خداست که ما را نجات داد و برای زندگی مقدس برگزید، نه به دلیل لیاقت ما، بلکه به سبب اینکه پیش از آفرینش جهان اراده فرموده بود فیض خود را به‌وسیله عیسی مسیح به ما نشان دهد. (aiōnios g166) 10 و حال، با ظهور نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، اراده او آشکار شده است؛ او قدرت مرگ را در هم شکست، و به ما راه ورود به زندگی جاوید را نشان داد که همانا ایمان آوردن به پیغام انجیل اوست؛ 11 و برای اعلام و تعلیم همین پیغام است که خدا مرا برگزیده تا رسول و فرستاده او باشم. 12 به همین دلیل است که در این زندان متحمل زحمات هستم، اما شرمگین نیستم که مانند یک مجرم در زندان به سر می‌برم، زیرا می‌دانم به چه کسی ایمان آورده و اعتماد کرده‌ام، و یقین دارم که او می‌تواند امانتم را تا روز بازگشت خود محفوظ نگاه دارد. 13 به سخنان و تعالیم صحیحی که از من شنیدی، محکم بچسب و از آنها سرمشق بگیر، بخصوص از ایمان و محبتی که عیسی مسیح می‌بخشد. 14 آن امانت نیکو، یعنی عطای الهی را به کمک روح‌القدس که در وجود تو ساکن است، حفظ کن. 15 همان‌طور که می‌دانی، تمام مسیحیانی که از ایالت آسیا به اینجا آمده بودند، مرا به حال خود گذاشته و رفته‌اند؛ حتی فیجلوس و هرموچنس نیز مرا ترک گفته‌اند. 16 خداوند آنیسفوروس و خانواده او را مورد لطف و رحمت خود قرار دهد، زیرا بارها به دیدن من آمد و باعث دلگرمی و شادی من گردید. او هیچگاه از زندانی بودن من عار

ثروتمند، همه نوع ظرف وجود دارد، از ظروف طلا و نقره گرفته تا شده، بسیاری را فریب خواهند داد و خود نیز فریب شیطان را خواهند ظرف چوبی و گلی. از ظرفهای گرانبها برای مصارف عالی استفاده خورد. **14** اما تو باید به آنچه آموختی، ایمان راسخ داشته باشی. تو می‌شود، و از ظرفهای ازان برای مصارف عادی. **21** اگر کسی خود به صحت و درستی آنها اطمینان داری زیرا می‌دانی که آنها را از افراد را از گناه دور نگاه دارد، مانند ظرف گرانبها خواهد بود و مسیح برای قابل اعتمادی آموخته‌ای؛ **15** خودت نیز از کودکی کتب مقدس را هدفهای عالی، او را به کار خواهد گرفت. **22** از هر آنچه شهوات فرا گرفته‌ای. این کتابها به تو حکمت بخشیده‌اند تا بدانی که دست جوانی را برمی‌انگیزد، بگریز، و با کسانی که با دلی پاک، خداوند را یافتن به نجات، از راه ایمان به عیسی مسیح امکان‌پذیر است. **16** می‌خوانند، در پی عدالت، ایمان، محبت و صلح و صفا باش. **23** در واقع، تمام کتب مقدس الهام خداست و سودمند است تا حقیقت باز تکرار می‌کنم: خود را درگیر بحث‌های پیچ و بی‌معنی نکن، چون را به ما تعلیم دهد، و آنچه را که در زندگی ما نادرست است، به ما این گونه بحث‌ها باعث خشم و نزاع می‌گردد. **24** مرد خدا نباید تذکر دهد. همچنین وقتی راه را به اشتباه می‌پیمایم، ما را اصلاح اهل مجادله و دعوا باشد، بلکه باید با صبر و ملائمت، کسانی را می‌کند و آنچه را که درست است، به ما تعلیم می‌دهد. **17** خدا که در اشتباهند، به راه راست هدایت کند. **25** مخالفان را باید با به‌وسیله کلامش ما را از هر جهت آماده و مجهز می‌سازد تا به همه ملائمت و نرم‌خویی راهنمایی نماید، به این امید که خدا به ایشان نیکی نمایم.

4 توبه عنایت فرماید تا به شناخت حقیقت برسند، **26** و به سر عقل بیایند و از دام ابلیس که ایشان را اسیر خود ساخته تا اراده‌اش را به انجام برسانند، رهایی یابند.

3 اما این را نیز باید بدانی که در روزهای آخر، زمانهای بسیار دشواری روی خواهد داد، **2** زیرا مردمان، خودمحور، پولدوست، زمانی خواهد رسید که مردم، دیگر به حقیقت گوش فرا نخواهند خودستا، متکبر، بدزبان، نامطیع نسبت به والدین، و ناسپاس بوده، داد، بلکه به سراغ معلمینی خواهند رفت که مطابق میلشان سخن هیچ چیز را مقدس نخواهند شمرد. **3** همچنین فاقد محبت، می‌گویند. **4** ایشان توجهی به پیام راستین کلام خدا نخواهند نمود، بی‌گذشت، تهمت‌زن، ناپرهیزگار، خشن و متفر از نیکویی خواهند بلکه کورکورانه به دنبال افسانه‌های گمراه کننده خواهند رفت. **5** اما بود. **4** در آن زمان، خیانت در دوستی امری عادی به نظر خواهد آمد. انسانها لذت را بیشتر از خدا دوست خواهند داشت؛ **5** به نترس. مردم را به سوی مسیح هدایت کن و وظایف خود را کامل ظاهر افرادی بدینار خواهند بود، اما قدرت آن را انکار خواهند کرد. **6** زیرا اکنون مانند هدیه ریختنی، در حال ریخته شدنم تو را با این قبیل افراد کاری نباشد. **6** این گونه افراد هستند که با هزاران نیزنگ به خانه‌های مردم راه پیدا می‌کنند و با زنان کم‌عقل و مسابقه را به پایان رسانده‌ام، و خدمت خود را با وفاداری انجام که گذشته گناه‌آلودی داشته‌اند، طرح دوستی می‌ریزند و تعالیم غلط دادام. **8** حال، تاجی در آسمان انتظار مرا می‌کشد، تاجی که خود را به خورد ایشان می‌دهند. **7** چنین زنان همواره کسانی را که تعالیم جدیدی می‌آورند، پیروی می‌کنند، اما هرگز به شناخت حقیقت دست نمی‌یابند. **8** همان‌گونه که نیس و یمیریس با موسی مخالفت می‌کردند، این معلمین نیز با حقیقت و راستی مخالفت می‌کنند؛ ایشان افکاری آلوده و فاسد دارند و از ایمان برگشته‌اند. **9** اما همیشه اینطور نخواهد ماند، و یک روز گمراهی و نادانی‌شان بر همه آشکار خواهد گردید، چنانکه نادانی ینیس و یمیریس آشکار شد. **10** اما تو، تیموتائوس، خود می‌دانی که من چه تعلیم می‌دهم، چگونه زندگی می‌کنم، و هدف من در زندگی چیست. تو از ایمان و صبر و محبت و بردباری من آگاهی؛ **11** و شاهد زحمات و رنجهایی که در راه فراموش نکن ردای مرا که در شهر تروآس نزد کارپوس گذاشته‌ام، اعلام پیام انجیل کشیدم هستی؛ و به یاد داری که در انطاکیه، قونیه همراه بیاوری. در ضمن، کتابها، بخصوص اوزاق پوستی را نیز بیاور. و لستره با چه سختیها و رنجهایی مواجه شدم. اما خداوند مرا از همه **14** اسکندر مسگر به من بسیار بدی کرد؛ خداوند خودش او را تنبیه این خطرات نجات داد. **12** در واقع، همه آنانی که می‌خواهند کند. **15** تو نیز خود را از او دور نگاه دار، چون او با گفته‌های ما به مطابق اراده خدا زندگی کند، از دشمنان مسیح عیسی رنج و آزار مخالفت برخاسته است. **16** در نخستین جلسه دادگاه، هیچ‌کس خواهند دید. **13** اما افراد نادرست و علمای دروغین، روزبه‌روز بدتر برای کمک به من، در جلسه حضور نیافت؛ همه مرا ترک کردند.

امیدوارم خدا این خطا را به حساب ایشان نگذارد. **17** اما خداوند خودش مرا یاری نمود و فرصت داد تا با دلیری پیغام نجاتبخش انجیل را به گوش همه قومهای دنیا برسانم. او مرا از مرگ حتمی نجات داد و نگذاشت طعمه شیران بشوم. **18** بله، خداوند مرا از هر اتفاق بدی حفظ خواهد کرد و سلامت به ملکوت آسمانی خود خواهد رساند. جلال تا ابد از آن خداوند باد. آمین. **19 (aiōn g165)**

سلام مرا به پریسکیلا و آکیلا برسان، همچنین به کسانی که در خانه آنسیفورووس هستند. **20** اراستوس در قرنتس ماند؛ تروفیموس را نیز که بیمار بود، در میلیتوس ترک کردم و آمدم. **21** سعی کن قبل از زمستان اینجا باشی. یوبولوس، پودنس و لینوس، کلادیا و همه برادران سلام می‌رسانند. **22** عیسی مسیح خداوند با روح تو باد. فیض خداوند با شما باد.

2 اما تو روش صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. 2 به مردان

سالخورده تعلیم ده که باوقار و متین و خویشتندار بوده، ایمانی صحیح داشته باشند، و هر کاری را از روی محبت و صبر انجام دهند. 3 به زنان سالخورده نیز پیاموز که در زندگی و رفتار خود باوقار باشند، غیبت نکنند، اسیر شراب نبوده، آنچه را که نیکوست، به دیگران تعلیم دهند، 4 تا بتوانند به زنان جوانتر پیاموزند که چگونه شوهر و فرزندان خود را دوست بدارند، 5 عاقل و پاکدامن باشند، و کذبانی شایسته و همسری مطیع برای شوهر خود باشند، تا کسی بهانه‌ای برای بدگویی از کلام خدا نیابد. 6 همچنین، جوانان را نصیحت کن تا پرهیزگار و خرداندیش باشند. 7 تو خود نیز باید با انجام هر کار نیکی، برای ایشان نمونه باشی؛ در تعلیم خود، اخلاص و جدیت به خرج بده. 8 سخنان نیز باید منطقی و معقول باشد، تا کسانی که با تو مخالفت می‌کنند، چون فرصت بد گفتن از ما نیابند، خجل گذاشته تا به هر آنچه که ناتمام مانده، نظم و ترتیب ببخشی، و در هر شهر، مطابق رهنمودهایی که به تو دادم، مشایخی تعیین کنی. 6 زندگی شیخ باید بدون عیب باشد، او باید شوهری وفادار برای یگانه همسر خود باشد، و فرزندان نیز با ایمان باشند و کسی نتواند ایشان را به چشم ولگرد و یاغی نگاه کند. 7 چرا که شیخ مسئول اداره کار خدا است و از این رو باید زندگی بدون عیب داشته باشد؛ همچنین نباید بی ادب و تندخو، مشروب‌خوار و اهل نزاع باشد. در زمینه امور مالی نیز باید از نادرستی و تقلب دوری کند، 8 و نیز باید مهمان‌نواز و دوستدار اعمال خیر باشد. او باید شخصی روشن‌بین، منصف، پاک و خویشتندار باشد. 9 باید به حقایقی که آموخته است، ایمان و اعتقادی راسخ داشته باشد، تا بتواند آنها را به دیگران تعلیم دهد و به کسانی که با آنها مخالفت می‌کنند، نشان دهد که در اشتباهند. 10 زیرا اشخاص سرکش و نافرمان بسیازند، خصوصاً در میان آن دسته از مسیحیان یهودی‌نژاد که معتقدند مسیحیان نیز باید احکام دین یهود را اجرا کنند. اما سخنان ایشان پوچ و گمراه کننده است. 11 پس باید دهان ایشان را بست، زیرا خانواده‌های بسیاری، در اثر سخنان آنان از راه راست منحرف شده‌اند. این معلمین گمراه که چنین تعالیمی می‌دهند، فقط به فکر کسب منافع مادی می‌باشند. 12 حتی یکی از خود ایشان که ادعای پیغمبری هم می‌کند، درباره آنان گفته است: «اهالی کریت، همه دروغ‌گویند؛ مانند حیوانات تبلی هستند که فقط برای شکم زندگی می‌کنند.» 13 گفته او درست است. بنابراین، لازم است به مسیحیان کریت خیلی جدی حکم کنی تا در ایمان و اعتقاد خود قوی باشند؛ 14 و اجازه نده به افسانه‌های یهود و سخنان مردمانی که از راستی منحرف شده‌اند، گوش فرا دهند. 15 کسی که دلش پاک است، همه چیز برایش پاک است؛ اما کسی که دلی سیاه دارد و بی‌ایمان است، هیچ چیز برایش پاک نیست، زیرا هم فکرش فاسد و آلوده است و هم وجدانش. 16 این گونه انسانها ادعا می‌کنند که خدا را می‌شناسند، اما با کردارشان او را انکار می‌کنند. آنها نفرت‌انگیز و یاغی‌اند و به درد هیچ کار خوبی نمی‌خورند.

است، بخشید. 6 در اثر کاری که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح انجام داد، خدا روح‌القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود، 7 تا به فیض او، بی‌گناه به شمار بیاییم، و اطمینان داشته باشیم که زندگی ابدی را به ارث خواهیم برد. (aiōnios gl66) 8 این مطالب همه درست و صحیح می‌باشند. از این رو، می‌خواهم آنها را با تأکید به ایمانداران یادآوری کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو بپردازند، زیرا این امور برای همه انسانها خوب و مفید است. 9 خود را درگیر مناقشات احمقانه و نسب‌نامه‌ها و جرّ و بحث بر سر شریعت مساز، زیرا بی‌فایده هستند و دردی را نیز دوا نمی‌کنند. 10 اگر کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دو بار به او هشدار بده. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش، 11 زیرا می‌دانی که چنین شخصی گمراه است و غوطه‌ور در گناه، و گناهان خودش او را محکوم می‌سازد. 12 در نظر دارم آرتیماس یا تیخیکوس را نزد تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنجا رسید، هر چه زودتر به نیکوپولیس نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنجا بگذرانم. 13 تا حد امکان به زیناس و اپلس کمک کن تا به سفر خود ادامه دهند، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک ببین؛ 14 تا به این ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری و انجام کارهای نیک کوشا باشند و زندگی خود را بی‌ثمر سپری نکنند. 15 همه کسانی که نزد من هستند به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به ایمانداران آنجا که ما را دوست می‌دارند، سلام برسان. فیض خداوند با همه شما باد.

آماده کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه دهد که به زودی نزد شما آییم. **23** همزندان من ایافراس، که او نیز به سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند. **24** همچنین همکاران من، مرقس، آرسترخوس، دیماس و لوقا سلام می‌رسانند. **25** فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

این نامه از طرف پولس است، که به سبب اعلام مؤده انجیل مسیح عیسی در زندان به سر می‌برد، و نیز از طرف برادر ما تیموتائوس. این نامه را به فلیمون، دوست گرمی و همکار عزیز ما می‌نویسم، **2** و نیز به خواهر ما آپفیه، و به همسرگرم، آرخیپوس، و به کلیسایی که در خانه‌ات تشکیل می‌شود. **3** از پدرمان، خدا، و خداوندان، عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. **4** فلیمون عزیز، هر بار که برای تو دعا می‌کنم، ابتدا خدا را برای وجود تو شکر می‌کنم، **5** زیرا از دیگران می‌شنوم که چه ایمان استواری به عیسی خداوند داری، و چه محبتی در حق همه مقدّسان، یعنی در حق ایمانداران انجام می‌دهی. **6** دعا می‌کنم که ایمان و اعتمادی را که به خداوند داری، با دیگران در میان بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر قرار گیرند و ببینند که چه نیکویی‌ها و مواهبی از عیسی مسیح نصیب تو شده است. **7** من خودم از محبت تو ای برادر، شادی و تسلی پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو دل‌های ایمانداران را تازه کرده است. **8** از این رو، گرچه در مسیح حق دارم جسارت کنم و به تو دستور دهم تا آنچه را که درست است انجام دهی، **9** اما بر اساس محبت، ترجیح می‌دهم آن را به شکل خواهش مطرح کنم. بله، من، پولس پیر، که اکنون به خاطر خدمت به مسیح عیسی زندانی نیز شده‌ام، **10** از تو استدعا می‌کنم که با فرزندم، آنیسیموس که در زمان حبس خود، پدر ایمانی او شدم، مهربان باشی. **11** آنیسیموس (با اینکه معنی نامش «مفید» است) در گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای من مفید است. **12** حال که او را نزد تو باز می‌گردانم، درست مانند این است که قلب خود را می‌فرستم. **13** می‌خواستم او را نزد خود نگاه دارم، تا در این مدتی که به سبب اعلام پیغام انجیل در زندان به سر می‌برم، به جای تو مرا کمک کند. **14** اما نخواستم بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از روی اجبار نباشد، بلکه از روی میل و اختیار. **15** شاید او به این دلیل برای مدتی کوتاه از تو جدا شد تا برای همیشه نزد تو بازگردد، (aiōnios q166) **16** اما نه دیگر به‌عنوان غلام و برده، بلکه برتر از غلام، به‌عنوان برادری عزیز. او برای من بسیار عزیز است، اما برای تو عزیزتر، هم به‌عنوان یک هم‌نوع و هم به‌عنوان برادر در خداوند. **17** اگر واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال می‌کردی، از او نیز استقبال کن و او را بپذیر. **18** اگر هم پیش از این ضرری به تو رسانده یا چیزی به تو بدهکار باشد، آن را به حساب من بگذار. **19** من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم که آن را پس خواهم داد. البته لازم به یادآوری نیست که تو خودت جانت را به من مدیونی. **20** بله، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام ده، تا دل خسته من شاد شود و مسیح را سپاس گویم. **21** این نامه را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی بیشتر از آن را انجام خواهی داد. **22** در ضمن، اتافی نیز برای من

در زمانهای گذشته، خدا بارها و به شیوه‌های گوناگون، از طریق پیامبران با نیاکان ما سخن گفت، **2** اما در این ایام آخر، توسط پسرش با ما سخن گفت. خدا در واقع، اختیار همه چیز را به پسر خود سپرده و جهان و تمام موجودات را به‌وسیله او آفریده است. **(aiōn g165) 3** پسر خدا، منعکس‌کننده جلال خدا و مظهر کامل وجود اوست. او با کلام نیرومند خود تمام عالم هستی را اداره می‌کند. او به این جهان آمد تا جان‌ش را فدا کند و ما را پاک ساخته، گذشته گناه‌آلود ما را محو نماید؛ پس از آن، در بالاترین مکان افتخار، یعنی به دست راست خدای متعال نشست. **4** به این طریق، او از فرشته‌ها برتر گردید. نام او نیز گواه بر این برتری است: «پسر خدا!» این نامی است که خدای پدر به او داده، و از نام و لقب همه فرشته‌ها بالاتر است؛ **5** زیرا خدا هرگز به هیچ‌یک از فرشتگان نفرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.» همچنین فرموده: «من پدر او خواهم بود، و او پسر من.» **6** و هنگامی که فرزند ارشد او به جهان می‌آمد، فرمود: «همه فرشتگان خدا او را پرستش نمایند!» **7** خدا درباره فرشتگان می‌فرماید: «او فرشتگان را همچون باد می‌فرستد، و خدمتگزارانش را مانند شعله‌های آتش.» **8** اما درباره پسرش می‌فرماید: «ای خدا، سلطنت تو تا ابد برقرار است؛ اساس حکومت تو، بر عدل و راستی است؛ **(aiōn g165) 9** عدالت را دوست داری و از شرارت بیزار؛ بنابراین، خدا، یعنی خدای تو، تو را بیش از هر کس دیگر به روغن شادمانی مسح کرده است.» **10** او همچنین به پسر می‌گوید: «خداوند، در ازل، تو بنیاد زمین را نهادی، و آسمانها را به دست خود ساختی. **11** آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها همچون جامه کهنه، پوسیده خواهند شد. **12** مانند ردا آنها را در هم خواهی پیچید و همچون جامه کهنه به دور خواهی افکند. اما تو جاودانی هستی و برای تو هرگز پایانی وجود ندارد.» **13** خدا به هیچ‌یک از فرشتگان گفت: «به دست راست من بنشین تا دشمنانت را زیر پایت بیفکنم.» **14** زیرا فرشته‌ها فقط روح‌هایی خدمتگزار هستند، و برای کمک و مراقبت از کسانی فرستاده می‌شوند که وارث نجات خواهند شد.

پس حال که پی بردیم عیسی مسیح دارای چه مقام والایی است، باید به پیام و کلامی که شنیده‌ایم، به دقت توجه نماییم، مبدا ایمان خود را از دست بدهیم. **2** زیرا اگر پیام و کلامی که به‌وسیله فرشتگان آورده شد، دارای اعتبار و لازم‌الاجرا بود، و هر که از آن تخلف و نافرمانی می‌کرد، به حق مجازات می‌شد، **3** چگونه امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات عظیمی بی‌اعتنا باشیم؟ زیرا این مؤده را ابتدا عیسی خداوند اعلام نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما تأیید کردند. **4** خدا نیز با نشانه‌ها، کارهای شگفت‌انگیز، معجزات

گوناگون و عطایایی که روح‌القدس مطابق اراده خود می‌بخشد، صحت کلام ایشان را ثابت نمود. **5** به یاد داشته باشید که خدا عالم آینده را که از آن سخن می‌گویم، زیر فرمان فرشتگان قرار نداده است. **6** اما در جایی از کتب مقدس، شخصی شهادت داده و گفته: «انسان چیست که تو به فکرش باشی، و پسر انسان، که او را مورد لطف خود قرار دهی؟ **7** تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی، **8** و همه چیز را زیر فرمان او درآوردی.» خدا با قرار دادن همه چیز زیر فرمان او، چیزی باقی نگذاشت که مطیع او نباشد. ولی تا به حال حاضر نمی‌بینیم که همه چیز زیر فرمان انسان درآمده باشد؛ **9** اما عیسی را می‌بینیم که اندک زمانی پایین‌تر از فرشتگان قرار گرفت و اکنون در اثر فدا کردن جان خود در راه ما، خدا تاج جلال و افتخار را بر سر او گذاشته است. بله، به سبب فیض خدا، عیسی به جای تمام مردم جهان، طعم مرگ را چشید. **10** خدا، همان خدایی که همه چیز برای او و به‌واسطه او وجود دارد، بر آن شد تا فرزندان بسیاری را وارد جلال سازد. از این رو، به‌جا و مناسب بود که باعث بانی نجات ایشان، یعنی عیسی را از طریق رنج‌هایش، به کمالی برساند که برای تحقق رسالتش ضروری بود. **11** حال که ما به‌وسیله عیسی، مقدس شده‌ایم، پدر او، پدر ما نیز محسوب می‌شود. به همین علت، عیسی عار ندارد که ما را برادران خود بخواند؛ **12** چنانکه به خدا می‌گوید: «نام تو را به برادران و خواهرانم اعلام خواهم کرد، و در میان جماعت، تو را خواهم ستود.» **13** و همچنین فرموده است: «من بر خدا توکل خواهم نمود»، یعنی: «من و فرزندان که خدا به من داده است.» **14** از آنجا که این فرزندان خدا، انسان هستند و دارای گوشت و خون می‌باشند، او نیز گوشت و خون شد و به شکل انسان درآمد؛ زیرا فقط با انسان شدن می‌توانست جان‌ش را در راه ما فدا کند و بعیرد، و با مرگ خود، قدرت ابلیس را نابود سازد، ابلیسی که صاحب اختیار مرگ بود. **15** تنها از این راه بود که می‌توانست آنانی را که در تمام عمرشان در وحشت مرگ به سر می‌بردند و اسیر ترس بودند، رهایی بخشد. **16** می‌دانیم که او برای کمک به فرشتگان نیامد، بلکه به این جهان آمد تا انسانهایی را که به گفته کتاب آسمانی، از نسل ابراهیم می‌باشند، دستگیری نماید. **17** به همین جهت لازم بود که او نیز از هر لحاظ مانند برادران خود گردد تا در حضور خدا، برای انسانها کاهن اعظمی دلسوز و وفادار باشد و به هنگام کفاره گناهان، بتواند در همان حال که نسبت به انسان رحیم و کریم می‌باشد، نسبت به خدا نیز وفادار بماند. **18** زیرا از آنجا که او خود عذاب دید و وسوسه شد، قادر است درد انسان را به هنگام عذاب و وسوسه درک کند و به کمک او بشتابد.

پس ای برادران و خواهران عزیز، ای جدانشدگان و برگزیدگان خدا که برای رسیدن به آسمان دعوت شده‌اید، بیایید به عیسی ببیندیشیم، به کسی که اعتراف می‌کنیم رسول خدا و کاهن اعظم ما

است. **2** عیسی به خدا که وی را به این مقام منصوب کرد، وفادار است، همان‌گونه که به ایشان اعلان شده بود، اما به ایشان هیچ بود، همان‌گونه که موسی در تمام امور خانه خدا وفادارانه خدمت سودی نرساند، چرا که در ایمان آنانی که اطاعت کردند، سهیم می‌کرد. **3** اما عیسی، از عزت و جلالی به مراتب بیشتر از موسی نشدند. **3** فقط ما که ایمان داریم، می‌توانیم وارد آن آسایش شویم، برخوردار بود، همان‌طور که احترام سازنده خانه، بیشتر از خود خانه همان‌گونه که خدا فرموده است: «پس در خشم خود سوگند خوردم است. **4** در ضمن، هر خانه‌ای به دست کسی بنا می‌شود، اما فقط که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» با این حال، کارهای او خداست که آفریننده همه چیز است. **5** موسی در تمام امور خانه خدا از زمان آفرینش جهان، پایان یافته بود. **4** زیرا در جایی در کتب با وفاداری خدمت کرد، اما او فقط یک خدمتگزار بود؛ و اصولاً کار مقدس درباره روز هفتم چنین آمده که: «خدا در هفتمین روز، از همه او بیشتر شهادت دادن درباره اموری بود که خدا می‌بایست بعدها در کار خود بیاسود.» **5** اما باز در آیات بالا می‌فرماید: «به آسایش من زمینه آنها سخن گوید. **6** اما مسیح در مقام «پسر» است که مسئول هرگز راه نخواهند یافت.» **6** بنابراین، مردم می‌توانند به آسایش خدا تمام خانه خداست. و این «خانه» ما ایمانداران هستیم، به شرطی راه بیابند، اما آنانی که قبلاً این خبر خوش را دریافت کرده بودند، به که شهادت خود را حفظ کنیم و در امیدی که در مسیح داریم، راسخ دلیل ناطاعتی وارد نشدند. **7** از این رو، خدا فرصت دیگری تعیین و استوار بمانیم. **7** به همین دلیل است که روح‌القدس به ما هشدار فرمود، و آن را «امروز» نامید. او این را مدت‌ها بعد، از زبان داوود بیان داده، می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، **8** دل خود را کرده، فرمود: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان نکنید، که این گفتار خدا در سطور بالا نیز نقل قول شده است. **8** انجام دادند، و در بیابان مرا آزمایش کردند. **9** در آنجا، نیاکان شما، زیرا اگر یوشع در زمان هدایت قوم اسرائیل به داخل سرزمین کنعان، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه چهل سال کارهای مرا موفق شده بود که این آسایش را به ایشان بدهد، دیگر لازم نمی‌شد دیده بودند. **10** لذا از آن نسل به خشم آمدم و گفتم: «دلشان پیوسته از من برمی‌گردد و دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند.» **11** پس در خشم **9** پس برای قوم خدا آسایش روز شنبات باقی می‌ماند. از این امر پی خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهند یافت.» **12** می‌بریم که فرصتی برای استراحت و آرامش کامل، در محلی انتظار پس ای برادران و خواهران عزیز، مراقب باشید که از شما کسی دلی گناهکار و بی‌ایمان نداشته باشد که او را از خدای زنده دور سازد. **13** بلکه هر روز، مادام که هنوز «امروز» خوانده می‌شود، یکدیگر را تشویق نمایید، مبدا هیچ‌یک از شما فریب گناه را بخورد و دلش را بکنیم تا وارد آن آسایش خدا گردیم، مبدا مانند بنی‌اسرائیل، در سخت گردد. **14** زیرا اگر تا به آخر وفادار بمانیم و مانند روزهای اثر نافرمانی از ورود به آن محروم شویم. **12** زیرا کلام خدا زنده و نخست ایمانمان، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، آنگاه در جلال قدرتمند و برتر است از هر شمشیر دلیله و تیز، و چنان نافذ که مسیح سهیم خواهیم شد. **15** و این هشدار کتب مقدس را فراموش حتی جان و روح، و مفاصل و مغز استخوان را از هم جدا می‌کند، و نکنید که می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را افکار و نیت‌های اعماق دل انسان را آشکار می‌سازد. **13** هر کجا سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به‌هنگام سرکشی‌شان که باشیم، خدا تک‌تک ما را می‌شناسد؛ چشمان تیزبین خدای زنده، انجام دادند.» **16** آیا می‌دانید آنانی که صدای خدا را شنیدند و همه ما را چنانکه هستیم می‌بیند. چیزی وجود ندارد که از نظر خدا سرکشی کردند، چه کسانی بودند؟ آیا همان کسانی نبودند که به پنهان بماند، و به اوست که باید سرانجام حساب پس بدهیم. **14** رهبری موسی، از سرزمین مصر بیرون آمدند؟ **17** آیا می‌دانید چه پس حال که کاهن اعظمی داریم که از آسمانها عبور کرده، یعنی کسانی برای مدت چهل سال، خدا را به خشم می‌آوردند؟ مگر عیسی، پسر خدا، بیاید ایمانی را که اعتراف می‌کنیم، محکم نگاه همان اشخاصی نبودند که گناه کردند و در نتیجه، جنازه‌هایشان داریم. **15** این کاهن اعظم از ضعفهای ما بی‌خبر نیست، زیرا او در بیابان افتاد و از میان رفت؟ **18** و خدا درباره چه کسانی قسم خورد و گفت که هرگز داخل آسایش او نخواهند شد؟ مگر درباره نکرد. **16** پس بیاید با اطمینان به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا همان اشخاصی نبود که از او سرکشی کرده بودند؟ **19** پس مشاهده او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام می‌کنیم که به دلیل بی‌ایمانی نتوانستند داخل شوند.

4 حال، با اینکه وعده خدا برای ورود به آسایش او هنوز به قوت **5** در دین یهود، هر کاهن اعظم از میان انسان‌ها انتخاب شده، خود باقی است، باید از ترس بر خود بلرزیم، مبدا مشخص گردد که منصوب می‌گردد تا در امور الهی نماینده انسان‌ها باشد و هدایا و کسی از میان شما از دست یافتن به آن کوتاه آمده است. **2** زیرا قربانی‌ها برای گناه به خدا تقدیم کند. **2** چنین کاهن اعظمی قادر همان خبر خوش - یعنی ورود به آسایش او - به ما نیز اعلان شده است تا با افراد نادان و گمراه با ملایمت رفتار کند، چرا که خودش

نیز دستخوش ضعف‌هاست. **3** به همین جهت است که باید برای یافتن **8** اما اگر خار و خس تولید کند، نشان می‌دهد که زمینی گناهان خود، و نیز گناهان قومش قربانی تقدیم کند. **4** اما نباید فراموش کرد که هیچ‌کس نمی‌تواند به میل خود، کاهن اعظم شود؛ کاهن را باید خدا برگزیند، همان‌گونه که هارون را نیز خدا برگزید و معین فرمود. **5** به همین ترتیب، مسیح نیز شخصاً خود را به مقام پیر افتخار کاهن اعظم نرساند، بلکه خدا او را به این مقام منصوب کرد. خدا به او فرمود: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.» **6** همچنین، در جای دیگر به او گفت: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملکیصیدق.» (**aiōn g165**) **7** با این حال، مسیح وقتی در این دنیا به سر می‌برد، با اشک و آه و اندوه عمیق به درگاه خدا دعا و استغاثه می‌کرد تا او را از قدرت مرگ نجات بخشد. خدا نیز دعای او را به سبب اطاعت کاملش مستجاب فرمود. **8** با اینکه عیسی پسر خدا بود، اما با درد و غذایی که متحمل شد، اطاعت را آموخت. **9** پس از گذراندن این تجربه بود که نشان داد به حد کمال رسیده و می‌تواند نجات ابدی را نصیب آنانی سازد که از او اطاعت می‌نمایند؛ (**aiōnios g166**) **10** به همین جهت، خدا او را معین فرمود تا کاهن اعظم باشد، کاهنی همانند ملکیصیدق. **11** دربارهٔ این کاهن اعظم، سخن بسیار است، اما شرح آنها دشوار است، به‌خصوص اینکه درک روحانی‌تان کند و گوشه‌ایان سنگین شده است! **12** مدتی طولانی است که شما مسیحی هستید، و اکنون باید معلم دیگران شده باشید؛ اما چنان در ایمان عقب مانده‌اید که نیاز دارید کسی از سر نو، الفبای کلام خدا را به شما بیاموزد. مانند نوزادی هستید که جز شیر قادر به خوردن چیزی نیست. به اندازهٔ کافی رشد نکرده‌اید که بتوانید خوراکی‌های سنگین بخورید. **13** کسی که شیر می‌خورد، هنوز کودک است و درست را از نادرست تشخیص نمی‌دهد. **14** خوراک سنگین برای بالغان است که با تمرین مداوم، یاد گرفته‌اند چگونه نیک و بد را از هم تشخیص دهند.

6 پس، بیایید از تعالیم ابتدایی دربارهٔ مسیح بگذریم و به سوی بلوغ در درک و فهم امور روحانی پیش برویم. بی‌تردید لازم نیست بار دیگر، به اهمیت بنیادین توبه از اعمالی که منتهی به مرگ می‌شوند، و به ایمان داشتن به خدا بپردازیم. **2** دیگر نیازی نیست بیش از این، دربارهٔ غسلها، دستگذاری‌ها، قیامت مردگان، و معجزات ابدی، شما را تعلیم دهیم. (**aiōnios g166**) **3** و به خواست خدا، چنین خواهیم کرد تا به درک امور عمیق‌تر برسیم. **4** زیرا آنانی که یک بار در اثر تابیدن نور الهی درخشان شدند، و طعم عطای آسمانی را چشیدند، و در روح‌القدس نصیبی یافتند، **5** و نیکویی کلام خدا را چشیدند و قدرت‌های عالم آینده را نیز تجربه کردند، (**aiōn g165**) **6** اگر بعد از تمام اینها از خدا روی برتایند، غیرممکن است بتوان ایشان را به توبه بازگرداند. اینان پسر خدا را بار دیگر برای خود مصلوب می‌کنند و در ملا عام رسوایی می‌سازند. **7** زمینی که پس از بارش بارانهای فراوان، محصولی نیکو برای کشاورزان به وجود می‌آورد، از خدا برکت خواهد

7 این ملکیصیدق، هم پادشاه سالیب بود و هم کاهن خدای متعال. زمانی که ابراهیم چندین پادشاه را شکست داده بود و به دیار خود بازمی‌گشت، ملکیصیدق به دیدن او رفت و او را برکت داد. اما ابراهیم نیز از همهٔ غنایم جنگی، به او دهیک داد. اما معنی نام ملکیصیدق، نخست «پادشاه عدالت» است، و بعد، «پادشاه اعظم، همانند ملکیصیدق، برای ما شفاعت کند. (**aiōn g165**)

سالم»، یعنی پادشاه صلح و صفا. 3 از آنجا که در کتب مقدس، این عهد و پیمان جدید و بهتر را برای همیشه تضمین کند. 23 در چیزی درباره پدر و مادر و شجره‌نامه‌اش نوشته نشده، و در آنها از آن روش و پیمان قدیم، تعداد کاهنان می‌بایست زیاد باشد، زیرا مرگ زمان آغاز زندگی‌اش و پایان آن سخنی به میان نیامده، لذا شبیه به 24 اما عیسی، از آنجا که تا ابد پسر خدا می‌گردد و کاهنی همیشگی باقی می‌ماند. 4 ملاحظه کنید این ملک‌صیدق چه سمت بزرگی داشته است: نخست آنکه حتی ابراهیم، نیای بزرگ قوم اسرائیل، یک دهم تمام درآمد خود را به او هدیه داد. 5 حال بنا بر شریعت موسی، کاهنانی که از نسل لاوی هستند می‌باید از برادران اسرائیلی خود ده‌یک بگیرند، که آنها نیز از نسل ابراهیم‌اند. 6 اما با اینکه ملک‌صیدق نسبتی با او نداشت، ابراهیم به او این هدیه را داد. دوم آنکه ملک‌صیدق، ابراهیم را که وعده‌های خدا را دریافت کرده بود، برکت داد. 7 به طوری که همه می‌دانند، کسی که قدرت و اختیار دادن برکت دارد، بزرگتر از بر روی صلیب، خود را در راه ما قربانی کرد، برای همیشه به تمام کسی است که برکت را دریافت می‌کند. 8 سوم، کاهنان یهودی که ده‌یک را جمع‌آوری می‌کنند، انسانهای فانی هستند. اما در خصوص ملک‌صیدق، گویی خدا شهادت می‌دهد که او هنوز زنده بوده، زیرا در کتب مقدس چیزی درباره مرگ او نوشته نشده است. 9 چهارم، حتی می‌توان گفت که «لاوی»، که جد همه کاهنان یهود بود، از طریق ابراهیم، به ملک‌صیدق هدیه داد؛ 10 زیرا زمانی که ملک‌صیدق به دیدار ابراهیم آمد، گرچه لاوی هنوز به دنیا نیامده بود، اما می‌توان گفت در این وقت در داخل بدن ابراهیم بود. 11 پنجم، اگر کهنات لاویان که بر پایه شریعت بود، می‌توانست انسان را به کمال برساند، دیگر چه نیازی بود که کاهنی دیگر که همانند ملک‌صیدق است و نه همانند لاویان و هارون، ظهور کند؟ 12 به علاوه، زمانی که خدا کاهنی از نوع دیگر می‌فرستد، باید شریعت و حکم و روش خود را نیز در این خصوص تغییر دهد، تا این امر میسر گردد. چنانکه همه می‌دانیم، مسیح از قبیله کاهنان یعنی قبیله لاوی نبود، بلکه به قبیله یهودا تعلق داشت که برای کهنات انتخاب نشده بود، و موسی هیچگاه چنین خدمتی را به قبیله یهودا محول نکرده بود. 15 پس به طور واضح می‌بینیم که خدا، حکم و روش خود را تغییر داد؛ زیرا مسیح که کاهن اعظم جدید و همانند ملک‌صیدق است، 16 مطابق شریعت و روش سابق از طایفه لاوی نبود؛ او بر اساس قدرتی کاهن شد که از حیات بی‌پایان جاری است. 17 در مزامیر نیز به همین موضوع اشاره شده که: «تو تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملک‌صیدق». (aiōn g165) 18 بله، شریعت و روش سابق کهنات، که بر اساس اصل و نسب بود، کنار گذاشته شد زیرا بی‌فایده و ضعیفتر از آن بود که بتواند به کسی امید نجات ببخشد، 19 زیرا شریعت چیزی را کامل نکرد. اما اکنون ما امید بهتری داریم که از طریق آن به خدا نزدیک شویم. 20 و این روش جدید با سوگند همراه بود. فرزندان هارون بدون هیچ سوگندی کاهن شدند، 21 اما کهنات عیسی با سوگند همراه بود، زیرا خدا به او گفت: «خداوند سوگند خورده است و از آن برنخواهد گشت، که تو تا ابد کاهن هستی». (aiōn g165) 22 بر اساس این قسم خدا، عیسی می‌تواند موفقیت

8 مقصود کلی از این سخنان این است که ما چنین کاهن اعظمی داریم که در آسمان در کنار تخت خدای متعال نشسته است. 2 محل خدمت او، عبادتگاه مقدس آسمان یعنی جایگاه واقعی پرستش است که بانی آن خداوند است، نه انسان. 3 وظیفه کاهن اعظم این است که از جانب مردمان، هدایا و قربانی‌هایی به حضور خدا تقدیم کند. مسیح نیز به عنوان کاهن اعظم می‌بایست چیزی برای تقدیم کردن داشته باشد. 4 اگر عیسی در این جهان بود، نمی‌توانست کاهن باشد، زیرا در اینجا هنوز کاهنانی هستند که به شیوه قدیم، قربانی تقدیم می‌کنند. 5 خدمت ایشان در واقع، نمونه و تقلیدی است از امور آسمانی؛ زیرا زمانی که موسی می‌خواست خیمه‌ای را به عنوان محل عبادت بسازد، خدا به او هشدار داده، گفت: «دقت کن همه را عیناً مطابق طرحی که در بالای کوه به تو نشان دادم، بسازی.» 6 اما مسیح، این کاهن آسمانی، خدمتی پس مهتمتر از این کاهنان به عهده دارد، زیرا پیمان جدیدی که از سوی خدا برای ما آورد، برتر از آن پیمان قدیمی است و دارای وعده‌هایی به مراتب عالیتر می‌باشد. 7 عهد قدیمی بی‌نقص نبود، زیرا در غیر این صورت لازم نمی‌شد عهد دیگری جایگزین آن گردد. 8 اما خدا عهد قدیمی را عملی و کافی ندانست، زیرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهم بست. 9 این عهد مانند عهد پیشین نخواهد بود که با اجدادشان بستم، در روزی که دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم؛ زیرا، خداوند می‌گوید، آنها به عهد من وفادار نماندند. پس من از ایشان رویگردان شدم. 10 اما خداوند چنین می‌گوید: این است آن عهدی که در آن روز با خاندان اسرائیل خواهم بست: احکام خود را در ذهن ایشان

قربانی را بر تخت رحمت پاشید، اما نه خون بز یا گوساله، بلکه خون خود را، که با آن نجات ابدی ما را فراهم ساخت. **aiōnios** (g166) 13 مطابق شریعت موسی، کاهنان خون بزها و گاوهای نر و خاکستر گوساله‌ها را بر آنانی می‌پاشیدند که به‌لحاظ آیینی نجس شده بودند، تا ایشان جسماً طاهر شوند. 14 پس ببینید چقدر بیشتر خون مسیح وجدان ما را از اعمال منتهی به مرگ پاک خواهد ساخت تا بتوانیم خدای زنده را خدمت و عبادت کنیم. زیرا مسیح به‌واسطه روح ابدی خدا، خود را بدون عیب به خدا تقدیم کرد. **aiōnios**

(g166) 15 به این ترتیب، مسیح با این پیمان جدید آمد تا تمام کسانی که از جانب خدا دعوت شده‌اند، بتوانند به سوی او آمده، برکات ابدی موعود را بیابند؛ زیرا مسیح در راه گناهان ایشان فدا شد تا ایشان را از مجازات گناهانی که در چارچوب شریعت قدیم مرتکب شده‌اند، آزاد سازد. (aiōnios g166) 16 زمانی که وصیتی از کسی باقی می‌ماند، پیش از آنکه ارث تقسیم شود، باید ابتدا فوت وصیت‌کننده ثابت گردد. 17 به عبارت دیگر، وصیت‌نامه فقط بعد از مرگ وصیت‌کننده اعتبار می‌یابد، و تا زمانی که او زنده است، هیچ‌یک از وارثین نمی‌تواند سهم خود را دریافت کند. 18 به همین دلیل، حتی پیش از آنکه پیمان قدیم به مرحله اجرا درآید، به نشان از جان گذشتگی مسیح، خون پاشیده شد. 19 به این ترتیب که موسی ابتدا تمام احکام خدا را به قوم اسرائیل اعلام کرد؛ سپس خون گوساله‌ها و بزها را گرفت و با آب و گیاه زوفا و پشم قرمز، بر کتاب احکام خدا و بر سر مردم پاشید، 20 و گفت: «این است خون عهدی که خدا عطا کرده و می‌خواهد از آن اطاعت ننماید.» 21 سپس به همان صورت، بر خیمه مقدس و تمام وسایلی که در مراسم عبادت به کار می‌رفت، خون پاشید. 22 در واقع می‌توان گفت که مطابق پیمان اول، تقریباً همه چیز به‌وسیله خون پاک می‌گردد و بدون ریختن خون، هیچ گناهی بخشیده نمی‌شود. 23 به همین دلیل، خیمه مقدس زمینی و متعلقات آن، که نمونه و سایه‌ای از چیزهای آسمانی بودند، می‌بایست با خون حیوانات پاک گردند، اما اصلی آنها که در آسمان هستند، با قربانی‌هایی نیکوتر از اینها. 24 زیرا مسیح به عبادتگاهی ساخته دست بشر داخل نشد که صرفاً نمونه‌ای از عبادتگاه حقیقی در آسمان بود، بلکه به خود آسمان داخل شد تا اکنون از جانب ما در پیشگاه خدا ظاهر گردد. 25 در ضمن، او خود را بارها قربانی نکرد، برخلاف آنچه که کاهن اعظم بر روی زمین انجام می‌دهد؛ زیرا کاهن اعظم هر سال خون حیوانات قربانی را در مقدس‌ترین جایگاه تقدیم می‌کند. 26 اگر چنین چیزی لازم می‌بود، مسیح مجبور می‌شد از ابتدای عالم تا حال دائماً جان خود را فدا کند. اما چنین نیست. مسیح یک بار و برای همیشه در اواخر عالم آمد تا جان خود را در راه ما فدا کند و تا ابد قدرت نگاه را ریشه‌کن سازد. (aiōn g165) 27 این نمادی است از زمان حاضر که در آن، هدایا و قربانی‌هایی تقدیم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد، و درست همان‌گونه که به حکم خداوند، انسان

خواهم نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من. 11 دیگر کسی به همسایه خود تعلیم نخواهد داد و یا کسی به خویشاوند خود نخواهد گفت "خداوند را بشناس!" زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. 12 من نیز خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» 13 در اینجا خدا از عهدی «جدید» سخن می‌گوید. پس روشن است که عهد قبلی، کهنه شده است؛ و هر چه که کهنه و قدیمی شود، به‌زودی از بین خواهد رفت.

9 به هر حال، آن عهد و پیمان نخست که خدا با قوم اسرائیل بست، دارای قواعدی برای عبادت، و مکانی برای پرستش بود. این مکان پرستش، خیمه‌ای بود ساخته دست انسان. 2 این خیمه از دو قسمت تشکیل می‌شد. در قسمت اول که «جایگاه مقدس» نام داشت، شمعان طلایی، میز و نان حضور قرار می‌گرفت. 3 قسمت دوم، «مقدس‌ترین جایگاه» نامیده می‌شد و پرده‌ای آن را از قسمت اول جدا می‌کرد. 4 در این جایگاه، یک آتشدان طلایی و صندوق عهد قرار داشت. روکش داخلی و بیرونی این صندوق از طلای خالص بود. داخل صندوق، دو لوح سنگی قرار داشت که بر روی آنها ده فرمان خدا حک شده بود. یک ظرف طلایی پر از «منا» نیز در آن صندوق بود. «منا» همان نانی است که خدا در بیابان هر روز به بنی اسرائیل می‌داد. همچنین، عصای هارون نیز که روزگاری شکوفه آورده بود، در این صندوق گذاشته شده بود. 5 سرپوش صندوق عهد، تخت رحمت نامیده می‌شد، و کروی‌بان جلال خدا بالهایشان را بر فراز تخت گسترده بودند. تمام اینها، معانی خاصی دارند که الان فرصت نیست به شرح آنها بپردازم. 6 وقتی این وسایل به این ترتیب قرار می‌گیرند، کاهنان برای انجام وظایف خود، به‌طور مرتب وارد قسمت اول عبادتگاه می‌شوند. 7 اما به قسمت دوم، فقط کاهن اعظم می‌تواند وارد شود، آن هم فقط سالی یک بار! او همراه خود مقداری خون قربانی به داخل می‌برد و بر تخت رحمت می‌پاشد، تا گناهان خود و گناهان قوم اسرائیل را کفاره کند. 8 اما روح‌القدس از طریق تمام این ترتیبات، این نکته را به ما خاطرنشان می‌سازد که مطابق شریعت و روش قدیم، تا زمانی که قسمت اول عبادتگاه برپاست، مردم عادی هیچگاه نخواهند توانست وارد مقدس‌ترین جایگاه گردند. 9 این تصویری است از زمان حاضر. زیرا هدایا و قربانی‌هایی که کاهن تقدیم می‌کند قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک سازد. 10 چون این شریعت فقط با تشریفات ظاهری سروکار دارد و به مسائلی نظیر خوردن و نوشیدن و غسل و طهارت و نظایر آن می‌پردازد. این تشریفات فقط تا فرا رسیدن راه و روش بهتر قابل اجرا بود. 11 پس، مسیح همچون کاهن اعظم امور نیکویی است که هم اکنون واقع شده‌اند. او وارد خیمه بزرگتر و کاملتر آسمان گردید، خیمه‌ای که نه ساخته دست انسان است و نه جزو عالم مخلوق. 12 او یکبار و برای همیشه به مقدس‌ترین جایگاه وارد شد و خون

یک بار می‌میرد و بعد از آن نوبت داوری می‌رسد، 28 مسیح نیز فقط واقع پردهٔ مقدس‌ترین جایگاه معبد نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او یک بار جان خود را فدا کرد تا به عنوان قربانی، گناهان بسیاری را راهی تازه و حیات‌بخش برای ما گشود تا ما را به حضور مقدس خدا پاک کند. اما بار دیگر خواهد آمد تا آثانی را که با صبر و اشتیاق برساند. 21 پس حال که ادارهٔ امور خانهٔ خدا، به عهدهٔ این کاهن بزرگ ماست، 22 بیاید با دلی پاک، مستقیماً به حضور خدا برویم، چشم به راه او هستند، نجات بخشند.

10

شریعت موسی و تشریفات مذهبی آن فقط پیش‌نمایش پاشیده شده و ما را پاک ساخته؛ بدنهایمان نیز با آب پاک شسته و سایه‌ای مبهم است از امور نیکویی که بنا بود مسیح برای ما به شده است. 23 اکنون می‌توانیم منتظر نجاتی باشیم که خدا وعده ارمان‌ناپذیر، اما نه صورت واقعی آنها. به همین دلیل، چنین شریعتی داده است، و می‌توانیم بدون هیچ‌گونه تردیدی به همه بگویم که نمی‌تواند با همان قربانی‌های مکرر و سالیانه، آثانی را که برای عبادت به حضور خدا می‌آیند، کامل سازد. 2 زیرا اگر قدرت چنین کاری را 24 حال، به پاس آن همه لطفی که خدا در حق ما کرده است، داشت، یک قربانی کافی می‌بود تا عبادت‌کننده، یک بار و برای بیاید یکدیگر را به محبت کردن و به انجام اعمال نیک تشویق و همیشه، پاک شود و دیگر احساس تقصیر و گناه نکند. 3 در حالی ترغیب نماییم. 25 و نیز چنانکه برخی را عادت است، از حضور در که می‌بینیم این قربانیها همه ساله، به جای آنکه وجدان مردم را آسوده مجالس عبادت کلیسایی غافل نشود، بلکه یکدیگر را تشویق کنید، کند، خاطرهٔ تلخ نافرومانی‌ها و گناهانشان را به یادشان می‌آورد. 4 زیرا محال است که خون گاوها و بزها واقعاً لکه‌های گناه را پاک سازد. 5 اگر کسی پس از شناخت حقیقت، عمداً به گناه ادامه بدهد، به همین جهت بود که وقتی مسیح به این جهان می‌آمد، گفت: «تو به قربانی و هدیه رغبت نداشتی؛ بلکه بدنی برای من مهیا ساختی؛ 6 27 بله، راهی نیست جز به سر بردن در انتظار مجازاتی وحشتناک و از قربانی سوختنی و قربانی گناه خشنود نبودی. 7 آنگاه گفتم: "اینک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، انجام دهم؛ همان‌طور که در کتاب احکام موسی را بشکنند، به شهادت دو یا سه نفر، بدون ترجم کشته دربارهٔ من نوشته شده است."» 8 مسیح نخست فرمود: «تو به قربانی و هدیه و قربانی سوختنی و قربانی گناه رغبت نداشتی و از آنها خشنود نبودی» (گرچه اینها را بر اساس شریعت تقدیم می‌کردند). 9 و سپس فرمود: «اینک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، به‌جا آورم.» به این ترتیب، عهد سابق را لغو می‌کند تا عهد دوم را بنیاد نهد. 10 طبق این عهد و طرح جدید، عیسی مسیح یک بار جان خود را در راه ما فدا کرد تا ما را ببخشد و پاک نماید. 11 مطابق شریعت و عهد سابق، کاهنان هر روز در مقابل مذبح می‌ایستند و قربانیهای تقدیم می‌کنند که هرگز نمی‌توانند گناهان را برطرف نمایند. 12 اما مسیح خود را فقط یک بار به عنوان قربانی به خدا تقدیم کرد تا گناهان را بپیمزد؛ و پس از آن، در بالاترین مکان عزت و افتخار، به دست راست خدا نشست، 13 و منتظر است تا دشمنانش به زیر پاهای او افکنده شوند. 14 او با یک قربانی، همهٔ آثانی را که از گناهانشان پاک می‌شوند، تا ابد کامل می‌گرداند. 15 روح‌القدس نیز این را تصدیق کرده، می‌فرماید: 16 «این است آن عهدی که در آن روز با ایشان خواهم بست: احکام خود را در دل ایشان خواهم نهاد و پس از آن اعتماد و اطمینانی را که به خداوند دارید از دست ندهید، زیرا در ذهن ایشان خواهم نوشت.» 17 سپس اضافه کرده، می‌فرماید: پادشاه عظیمی در انتظار شماست! 36 اگر می‌خواهید که خدا به «خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» 18 پس حال که گناهان ما به طور دائمی بخشیده و فراموش شده است، دیگر چه نیازی است که برای آموزش گناهان، بار دیگر باید بیاید، خواهد آمد و تأخیر نخواهد کرد. 38 و اما عادل به ایمان قربانی تقدیم کنیم؟ 19 بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به سبب خون عیسی، مستقیم وارد مقدس‌ترین جایگاه شده، به حضور خدا برویم؛ 20 زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در

خدا برگشته‌ایم تا به چنان سرنوشت تلخی دچار شویم، بلکه ایمانمان را حفظ کرده‌ایم و این ایمان، نجات جانمان را تضمین می‌کند.

16 اما ایشان مایل به بازگشت به عقب نبودند، و به امور این دنیا

دلبستگی نداشتند، بلکه علاقه و توجهشان به وطن آسمانی بود.

بنابراین خدا شرمند نیست که خدای ایشان نامیده شود، زیرا شهری

در آسمان برای ایشان تدارک دیده است. 17 زمانی که خدا ابراهیم

را در بوته آزمایش قرار داد و از او خواست تا پسرش اسحاق را قربانی

کند، او به سبب ایمانی که به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را

اطاعت نماید. با اینکه او درباره اسحاق وعده‌هایی از خدا دریافت

کرده بود، اما آماده شد تا او را قربانی کند، 18 گرچه درباره او بود

که خدا به ابراهیم فرموده بود: «توسط اسحاق است که تو صاحب

نسلی می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام». 19 زیرا ابراهیم ایمان

داشت که حتی اگر اسحاق بمیرد، خدا قادر است او را زنده سازد.

همین جهت، بدون اینکه طعم مرگ را بچشد، خدا او را به حضور

خود برد و دیگر کسی او را ندید. زیرا پیش از آن، خدا فرموده بود که مرگ

از خنوخ خشنود است. 6 اما خنوخ ساختن خدا بدون ایمان و پسرانش، یعقوب و عیسو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. 21 به

توکل به او محال است. هر که می‌خواهد به سوی خدا بیاید، باید

ایمان داشته باشد که خدا هست و به آنانی که با دلی پاک در

جستجوی او هستند، پاداش می‌دهد. 7 از طریق ایمان بود که نوح

وقتی درباره اموری که هنوز دیده نشده بود، هشداری دریافت کرد، با

ترسی مقدس کشتی‌ای ساخت تا خانواده خود را نجات بخشد. او با

ایمانش بود که دنیا را محکوم ساخت و وارث عدالت شده، در

پیشگاه خدا بی‌گناه به شمار آمد، امری که نتیجه ایمان است. 8

ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت

کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او

بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛

9 حتی وقتی به سرزمین موعود رسید، مانند یک بیگانه در خیمه‌ها

زندگی می‌کرد. اسحاق و یعقوب نیز که همین وعده را از خدا یافته

بودند، مانند او در خیمه‌ها زندگی خود را سپری می‌کردند. 10

ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا او را به آن

شهر مستحکم و جاودان ببرد، شهری که طراح و سازنده‌اش خود

خداست. 11 همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل

همین ایمان، قدرت یافت تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛

زیرا او بی برده بود که خدا قادر است به وعده‌ای که به او داده،

وفا کند. 12 بنابراین، از ابراهیم، یعنی از کسی که دیگر قادر به

تولید مثل نبود، نسلهایی به وجود آمد که همچون ستارگان آسمان و نگذار.

29 قوم اسرائیل نیز به خدا ایمان آوردند و به سلامت از میان

شنهای کنار دریا، بیشمار بودند. 13 این مردان ایمان، همه مُردند

بدون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور

دیده، به امید دریافتشان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این

دنیای زودگذر خانه واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و

غریب هستند. 14 در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان

می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلق به خود

بدانند. 15 در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پروراندند

کرد؛ اما دیگران حاضر نشدند خدا را اطاعت کنند. 32 دیگر چه

11 ایمان یعنی اطمینان داشتن به آنچه امید داریم و یقین داشتن

به آنچه که هنوز نمی‌بینیم. 2 مردان خدا در زمان قدیم، به سبب

ایمانشان بود که مورد پسند خدا واقع شدند. 3 با ایمان است که

درمی‌یابیم عالم هستی به امر خدا شکل گرفت، به گونه‌ای که آنچه

دیدنی است، از آنچه قابل دیدن بود، ساخته نشد. (aiōn g165) 4

از راه ایمان بود که هابیل هدیه‌ای نیکوتر از هدیه قاتل به خدا تقدیم

کرد. به واسطه ایمان بود که او عادل شمرده شد، زیرا خدا درباره هدیه

او به نیکی شهادت داد. و با ایمان است که هابیل با اینکه مرده

است، هنوز سخن می‌گوید. 5 خنوخ نیز به خدا ایمان داشت. به

همین جهت، بدون اینکه طعم مرگ را بچشد، خدا او را به حضور

خود برد و دیگر کسی او را ندید. زیرا پیش از آن، خدا فرموده بود که مرگ

از خنوخ خشنود است. 6 اما خنوخ ساختن خدا بدون ایمان و پسرانش، یعقوب و عیسو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. 21 به

توکل به او محال است. هر که می‌خواهد به سوی خدا بیاید، باید

ایمان داشته باشد که خدا هست و به آنانی که با دلی پاک در

جستجوی او هستند، پاداش می‌دهد. 7 از طریق ایمان بود که نوح

وقتی درباره اموری که هنوز دیده نشده بود، هشداری دریافت کرد، با

ترسی مقدس کشتی‌ای ساخت تا خانواده خود را نجات بخشد. او با

ایمانش بود که دنیا را محکوم ساخت و وارث عدالت شده، در

پیشگاه خدا بی‌گناه به شمار آمد، امری که نتیجه ایمان است. 8

ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت

کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او

بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛

9 حتی وقتی به سرزمین موعود رسید، مانند یک بیگانه در خیمه‌ها

زندگی می‌کرد. اسحاق و یعقوب نیز که همین وعده را از خدا یافته

بودند، مانند او در خیمه‌ها زندگی خود را سپری می‌کردند. 10

ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا او را به آن

شهر مستحکم و جاودان ببرد، شهری که طراح و سازنده‌اش خود

خداست. 11 همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل

همین ایمان، قدرت یافت تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛

زیرا او بی برده بود که خدا قادر است به وعده‌ای که به او داده،

وفا کند. 12 بنابراین، از ابراهیم، یعنی از کسی که دیگر قادر به

تولید مثل نبود، نسلهایی به وجود آمد که همچون ستارگان آسمان و نگذار.

29 قوم اسرائیل نیز به خدا ایمان آوردند و به سلامت از میان

شنهای کنار دریا، بیشمار بودند. 13 این مردان ایمان، همه مُردند

بدون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور

دیده، به امید دریافتشان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این

دنیای زودگذر خانه واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و

غریب هستند. 14 در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان

می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلق به خود

بدانند. 15 در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پروراندند

کرد؛ اما دیگران حاضر نشدند خدا را اطاعت کنند. 32 دیگر چه

نمونه‌ای بی‌ایم؟ زیرا وقت مجال نمی‌دهد که از ایمان جدعون، باراق، پدرش او را تنبیه نکند؟ در واقع، خدا همان رفتاری را با شما می‌کند سامسون، یفتاح، داوود، سموئیل و انبیا دیگر سخن گویم. **33** که هر پدر مهریانی با فرزندش می‌کند. پس، بگذارید خدا شما را به واسطه ایمان بود که ایشان ممالک را شکست دادند، با عدل و تأدیب نماید. **8** اما اگر خدا هرگز شما را تأدیب و تنبیه نکند، انصاف فرمانروایی کردند، و آنچه را که وعده داده شده بود، به دست معلوم می‌شود که اصلاً فرزند او نیستید، زیرا هر پدری فرزندش را تنبیه آوردند. ایشان دهان شیرها را بستند، **34** شدت و حدت آتش را می‌کند. **9** علاوه بر این، ما همگی به پدران زمینی خود که ما خاموش ساختند، و از دم شمشیر رستند. ناتوانی ایشان تبدیل به قوت را تأدیب می‌کردند، احترام می‌گذاشتیم. پس چقدر بیشتر باید به شد، و در جنگ نیرومند شدند، و لشکریان بیگانگان را تار و مار تأدیب پدر روحهای خود تن در دهیم تا حیات واقعی را بیابیم. **10** کردند. **35** زنان به نیروی ایمان، عزیزان از دست رفته خود را زنده در پدران ما به صلاحدید خود در دوران کوتاه کودکی مان، ما را تأدیب آغوش کشیدند. اما عده‌ای دیگر از مؤمنین نیز بودند که تا سرحد می‌کردند. اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او پاک مرگ شکنجه و آزار دیدند و ترجیح دادند بمیرند تا اینکه به خدا و مقدس گردیم. **11** در زمان حال، هیچ تنبیه و تأدیبی خوشایند به خیانت و رززد و آزاد شوند. زیرا خاطر جمع بودند که پس از مرگ، نظر نمی‌رسد، بلکه دردناک است. اما نتیجه آن در انتها محصولی از آزادی واقعی و جاودانی نصیبشان خواهد شد. **36** بعضی شلاق زندگی عادلانه و همراه با آرامش را برای آتانی به بار می‌آورد که از خورده، مورد تمسخر قرار گرفتند؛ بعضی دیگر در سیاهچالها به زنجیر طریق آن تربیت شده‌اند. **12** بنابراین، دسته‌های ناتوان و زانوان ضعیف کشیده شدند. **37** برخی سنگسار گردیدند و برخی دیگر با اره خود را قوی سازید. **13** برای پاهای خود، راههایی راست و هموار دو پاره شدند، و برخی نیز از دم تیغ گذشتند. عده‌ای دیگر در بسازید، تا وضع آتانی که ناتوان و لنگ هستند، بدتر نشود، بلکه شفا پوست گوسفندان و بزها، تهیدست و ستم‌دیده و آزار دیده، آوارگی کشیدند. **38** آتانی که جهان لایقشان نبود، در بیابانها و کوهها سرگردان شدند، و خود را در غارها و گودالها پنهان کردند. **39** این انسانهای مؤمن، با اینکه به سبب ایمانشان مقبول خدا واقع شدند، کتید تلخی در میان شما ریشه نندوان، زیرا باعث اضطراب شده، اما هیچ‌یک برکات موعود خدا را نیافتند. **40** زیرا خدا می‌خواست که به زندگی روحانی بسیاری لطمه خواهد زد. **16** همچنین، مراقب ایشان منتظر بمانند تا همراه ما به آن برکات بهتری برسند که او برای که حق پسر ارشد بودن خود را به یک کاسه آش فروخت! **17** و ما در نظر گرفته است.

12

پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوهی پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوهی شید، و با اینکه با اشکها خواهان آن گردید، دیگر برای توبه دیر شده بود. **18** بله، دقت کنید زیرا شما با مسائلی سروکار دارید که بسیار بالاتر از مسائلی است که قوم اسرائیل با آن مواجه بودند. و نیز هر گناهی را که به آسانی به دست و پای ما می‌پیچد، از خود دور کنیم، و با صبر و شکیبایی در این مسابقه که در مقابل ما مقرر شده، بدویم. **2** و به عیسی چشم بدوزیم، به او که چنین ایمانی و صدای سهمگین شیپور مواجه شدند. صدایی نیز که با ایشان را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل می‌سازد. زیرا او خود نیز سخن می‌گفت، حاوی پیامی چنان هراس‌انگیز بود که از خدا التماس در همین مسیر، صلیب و خفت و خواری آن را تحمل کرد، چون کردند که دیگر چیزی نگوید. **20** زیرا قادر نبودند دستور خدا را می‌دانست در پی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیبش خواهد شد. تحمل کنند، آن دستور که می‌فرمود: «حتی اگر حیوانی نیز کوه را به همین جهت، اکنون در جایگاه افتخار، یعنی در دست راست تخت خدا نشسته است. **3** پس اگر می‌خواهید در این مسابقه خسته و دل‌سرد نشوید، به صبر و پایداری مسیح بیندیشید، به او که از سوی گناهکاران مصیبت‌ها کشید. **4** از این گذشته، شما تاکنون در مقابل با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید. **5** گویا به کلی از یاد برده‌اید آن سخن تشویق‌آمیزی را که خطاب به شما گفته شده، گویی پدری به پسرش می‌گوید. می‌فرماید: «پسر، نسبت به تأدیب خداوند بی‌اعتنا نباش، و هرگاه سرزنش کند، دل‌سرد نشو. **6** زیرا خداوند کسی را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد، و کسی را تنبیه می‌نماید که فرزند خود به شمار می‌آورد.» **7** کدام پسر است که

آمده‌اید که مانند خون هابیل خواستار انتقام نیست، بلکه به روی ما 14 زیرا در این دنیا، خانه و کاشانه‌ای دائمی نداریم، بلکه چشم پاشیده شده تا گناهانمان را بشوید. 25 پس مراقب باشید که از او انتظار خانه‌ای هستیم که قرار است بیاید. 15 از این رو، بیایید که با شما سخن می‌گوید، نافرمانی نکنید. زیرا اگر قوم اسرائیل به به‌واسطه عیسی، پیوسته حمد و ستایشهای خود را همچون قربانی به دلیل نافرمانی از سخنان موسی که یک پیام‌آور زمینی بود، جان به در نبردند، پس ما چگونه از مجازات هولناک آینده در امان خواهیم ماند، وفاداری خود را به نام او اعلان می‌کند. 16 از نیکوکاری و کمک به اگر از کلام خدایی که از آسمان سخن می‌گوید، سرپیچی کنیم؟ نیازمندان غافل نشوید، زیرا این گونه اعمال مانند قربانی‌هایی هستند که 26 هنگامی که خدا از بالای کوه سینا سخن گفت، صدای او زمین را لرزاند. اما اکنون وعده دیگری داده و فرموده است: «بار دیگر، نه فقط زمین را، بلکه آسمانها را نیز به لرزه درمی‌آورم.» 27 منظور او این است که هر آنچه را که پایه و اساس محکمی ندارد غریبال خواهد کرد تا فقط چیزهایی باقی بمانند که تزلزل‌ناپذیر می‌باشند. 28 پس حال که ملکوتی تزلزل‌ناپذیر نصیب ما خواهد شد، بیایید خدا را از صمیم قلب سپاس گوئیم و او را چنانکه سزاوار است، با خوف و احترام خدمت نماییم. 29 زیرا خدای ما آتش سوزاننده است.

13 یکدیگر را همچنان مانند برادر و خواهر دوست داشته باشید. 2 فراموش نکنید که با غریبه‌ها مهربان باشید و از ایشان پذیرایی کنید، زیرا بعضی با این کار، بی‌آنکه خودشان متوجه باشند، از فرشته‌ها پذیرایی کرده‌اند. 3 زندانیان را از یاد نبرید؛ با ایشان طوری همدردی نمایند که گویا خودتان نیز در زندان هستید. در غم و رنج مظلومان شریک باشید، زیرا خودتان می‌دانید که ایشان در چه حالی هستند و چه می‌کشند. 4 به ازدواج خود و به عهد و پیمانی که بسته‌اید وفادار باشید، و پیوند زناشویی‌تان را از آلودگی دور نگاه دارید، زیرا خدا به یقین افراد فاسد و زناکار را مجازات خواهد کرد. 5 از پول دوستی بهره‌رزی و به آنچه دارید قانع باشید، زیرا خدا فرموده است: «شما را هرگز تنها نخواهم گذاشت و ترک نخواهم کرد.» 6 بنابراین، با اطمینان کامل و با جرأت تمام، می‌توانیم بگوییم: «خداوند یاور من است، پس نخواهم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟» 7

رهبران خود را که کلام خدا را به شما تعلیم دادند، به یاد داشته باشید. به نتایج نیکوی زندگی ایشان ببینید، و از ایمان ایشان سرمشق بگیرید. 8 عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است.

(aiōn g165) 9 پس فریفته عقاید جدید و عجیب و غریب نشوید. دل ما از فیض خدا تقویت می‌یابد نه از رعایت کردن رسوم مذهبی مربوط به خوردن یا نخوردن برخی خوراکیها. آثانی نیز که این روش را در پیش گرفته‌اند، هیچ نفعی نبرده‌اند. 10 مذهب‌های ما که کاهنان خیمه اجازه خوردن از آن را ندارند. 11 طبق شریعت موسی، کاهن اعظم خون حیوانات قربانی برای کفاره گناهان را به مقدس‌ترین جایگاه عبادتگاه می‌برد و بعد لاشه حیوانات بیرون اردوگاه سوزانده می‌شود. 12 به همین ترتیب، عیسی نیز برای آنکه گناهان ما را بشوید، بیرون از دروازه شهر عذاب کشید و جان سپرد. 13 پس، بیایید ننگ و عاری را که او متحمل گردید، بر دوش بکشیم، و به بیرون از اردوگاه به نزد او برویم، و علائق و دل‌بستگی‌های این دنیا را پشت سر بنهیم.

هر نوع نجاست اخلاقی و هر طغیان شرارت را از خود دور سازید، و با فروتنی کلامی را که خدا در دلتان کاشته است، بپذیرید؛ زیرا این کلام قدرت دارد جانهای شما را نجات بخشد. **22** اما فراموش نکنید که این کلام را نه فقط باید شنید، بلکه باید به آن عمل کرد. پس خود را فریب ندهید، **23** زیرا کسی که کلام را فقط می‌شنود ولی به آن عمل نمی‌کند، مانند شخصی است که صورت خود را در آینه نگاه می‌کند؛ **24** اما به محض اینکه از مقابل آینه دور می‌شود، چهرهٔ خود را فراموش می‌کند. **25** اما کسی که به کلام خدا که قانون کامل آزادی بشر است، توجه داشته باشد، نه تنها آن را همیشه به خاطر خواهد داشت، بلکه به دستورهایش نیز عمل خواهد کرد، و خدا عمل او را برکت خواهد داد. **26** هر که خود را مسیحی می‌داند، اما نمی‌تواند بر زبان تند خود مسلط باشد، خود را گول می‌زند و مذهب او پیشری ارزش ندارد. **27** در نظر خدای پدر، مسیحی پاک و بی‌عیب کسی است که به کمک یتیمان و بیوه‌زان می‌شتابد، و نسبت به خداوند وفادار می‌ماند و خود را از آلودگی‌های دنیا دور نگاه می‌دارد.

2 عزیزان من، چگونه می‌توانید ادعا کنید که از آن عیسی مسیح، آن خداوند پرچلال هستید، حال آنکه میان افراد تبعیض قائل می‌شوید؟ **2** فرض کنید شخصی به کلیسای شما بیاید که لباس گرانبها بر تن و انگشترهای طلایی بر انگشتانش دارد؛ و در همان لحظه، شخصی فقیر با لباسهای کثیف نیز وارد شود؛ **3** و شما به آن ثروتمند توجه بیشتری نشان دهید و بهترین جا را به او تعارف کنید، اما به آن فقیر بگویید: «برو آنجا بایست یا اگر می‌خواهی، روی زمین بنشین!» **4** آیا این نشان نمی‌دهد که شما ارزش اشخاص را از روی دار و ندارشان می‌سنجید؟ آیا با انگیزه‌های نادرست قضایات نکرده‌اید؟ **5** برادران و خواهران عزیز، به من گوش دهید: خدا مردم فقیر را برگزیده تا در ایمان ثروتمند باشند و از ملکوت خدا برخوردار گردند، ملکوتی که خدا به دوستان خود وعده داده است. **6** با این حال، شما فقیر را حقیر می‌شمارید. آیا فراموش کرده‌اید که همین ثروتمندان هستند که حقتان را پامال می‌کنند و بعد شما را به دادگاه نیز می‌کشانند؟ **7** اغلب همین افراد هستند که به عیسی مسیح کفر می‌گویند، یعنی همان کسی را که نام شریفش بر شما قرار دارد. **8** چه خوب می‌شد که همواره این حکم شاهانه را که در کتب مقدس آمده، اطاعت می‌کردید که می‌فرماید: «همسایه‌ات را همچون جان خویش دوست بدار.» **9** اما وقتی تبعیض قائل می‌شوید، این حکم شریعت را زیر پا می‌گذارید و به این ترتیب، مرتکب گناه می‌شوید. **10** کسی که همهٔ احکام خدا را مو به مو اجرا کند، ولی در یک امر کوچک مرتکب اشتباه شود، به اندازهٔ کسی مقصر است که همهٔ احکام خدا را زیر پا گذاشته است. **11** زیرا همان خدایی که فرمود: «زنا نکن»، این را نیز گفت که «قتل نکن». پس اگر زنا نکنید، اما مرتکب قتل شوید، به هر حال از حکم خدا

از یعقوب، غلام خدا و عیسی مسیح خداوند، به دوازده قبیله، یعنی ایمانداران یهودی‌نژاد که در سراسر جهان پراکنده‌اند. سلام! **2** برادران و خواهران عزیز، وقتی مشکلات و آزمایشهای سخت از هر سو بر شما هجوم می‌آورند، بسیار شاد باشید، **3** زیرا در آزمایش و سختیهاست که صبر و تحملتان بیشتر می‌شود. **4** پس بگذارید صبر و بردباری‌تان رشد کند و کار خود را به انتها برساند و به حد کمال برسد، زیرا در این صورت، افرادی کامل و بالغ خواهید شد و به هیچ چیز نیاز نخواهید داشت. **5** اما اگر کسی از شما خواستار حکمت و فهم برای درک ارادهٔ خدا باشد، باید آن را از خدا درخواست کند، از خدایی که آن را سخاوتمندانه عطا می‌فرماید، بدون اینکه شخص را سرزنش کند، و به او عطا خواهد شد. **6** اما وقتی از او درخواست می‌کنید، شک به خود راه ندهید، بلکه یقین داشته باشید که خدا جواب دعایتان را خواهد داد؛ زیرا کسی که شک می‌کند، مانند موجی است در دریا که در اثر وزش باد به این سو و آن سو رانده می‌شود. **7** چنین شخصی، ناپایدار است و هرگز نمی‌تواند تصمیم قطعی بگیرد. پس اگر با ایمان دعا نکنید، انتظار پاسخ نیز از خدا نداشته باشید. **9** ایماندارانی که از مال این دنیا بی‌بهره هستند، نباید خود را حقیر ببینارند، بلکه باید به جایگاه والایی که خدا به ایشان عطا فرموده، افتخار کنند. **10** حال آنکه ثروتمندان باید به حقارت و خواری خود افتخار کنند، چرا که همچون گلی صحرایی از میان خواهند رفت. **11** زیرا آفتاب با گرمای سوزانش برمی‌آید و آن گیاه را می‌خشکاند. شکوفهٔ آن نیز می‌افتد و زیبایی‌اش از بین می‌رود. به همین‌سان، ثروتمندان نیز در همان حال که سرگرم تجارت هستند، محو و نابود خواهند شد. **12** خوشا به حال کسی که آزمایشهای سخت زندگی را متحمل می‌شود، زیرا وقتی از این آزمایشها سربلند بیرون آمد، خداوند تاج حیات را به او عطا خواهد فرمود، تاجی که به تمام دوستان خود وعده داده است. **13** وقتی کسی وسوسه شده، به سوی گناهی کشیده می‌شود، فکر نکند که خدا او را وسوسه می‌کند، زیرا خدا از گناه و بدی به دور است و کسی را نیز به انجام آن، وسوسه و ترغیب نمی‌کند. **14** وسوسه از هوسهای خود ما ناشی می‌شود، که ما را می‌فریبد و به دام می‌افکند. **15** این افکار و امیال وقتی آبتن شوند، گناه را می‌زایند. گناه نیز وقتی به تمامی رشد و نمو کرد، مرگ را می‌زاید. **16** پس ای ایمانداران عزیز، گمراه مشوید. **17** از جانب خدا فقط مواهب نیکو و کامل به ما می‌رسد، از او که آفرینندهٔ همهٔ روشنائی‌هاست، و برخلاف سایه‌های جابجاشونده، دچار تغییر نمی‌گردد. **18** او چنین اراده فرمود که ما را به‌وسیلهٔ کلام حقیقت، یعنی پیام انجیل، حیاتی نو ببخشد، تا ما نور مخلوقات او باشیم. **19** پس ای عزیزان من، هر یک از شما در گوش کردن توند، در سخن گفتن کُند، و در خشم گرفتن سست باشید. **20** زیرا خشم انسان عدالت خدا را عملی نمی‌سازد. **21** بنابراین،

سرپیچی کرده‌اید و در برابر او مقصر می‌باشید. **12** پس همچون در سایر موارد نیز بر خود مسلط باشد. **3** اسبی بزرگ را با دهنه‌ای کسانی سخن بگویند و عمل نمایند که بر آنها بر اساس احکامی آزادی‌بخش داوری خواهد شد. **13** زیرا بر کسی که در این دنیا رحم نکرده است، رحم نخواهد شد؛ اما اگر نسبت به مردم، رحیم بوده باشید، آنگاه رحمت الهی بر داوری او چیره خواهد شد. **14** عزیزان من، انسان را چه سود که بگوید: «من ایمان دارم»، اما این ایمان را می‌تواند جنگل بزرگی را به آتش بکشد. **6** زبان نیز همچون آتش با اعمالش نشان ندهد؟ آیا چنین ایمانی می‌تواند باعث رستگاری او گردد؟ **15** اگر برادر یا خواهری داشته باشید که محتاج خوراک و پوشاک باشد، **16** و به او بگویید: «برو به سلامت! خوب بخور و خودت را گرم نگه دار»، اما خوراک و پوشاک به او ندهید، چه فایده‌ای دارد؟ **17** پس ملاحظه می‌کنید ایمانی که منجر به اعمال خیر نگردد، و با کارهای نیک همراه نباشد، اصلاً ایمان نیست، بلکه یک ادعای پوچ و توخالی است. **18** این ایراد، بجا خواهد بود اگر کسی بگوید: «شما می‌گویید آنچه مهم است، فقط ایمان است و بس! اما من می‌گویم که اعمال نیک نیز مهم است. زیرا شما بدون اعمال نیک نمی‌توانید ثابت کنید که ایمان دارید. اما همه می‌توانند از روی اعمال و رفتار من، ببینند که من ایمان دارم.» **19** ممکن است کسی بگوید: «من ایمان دارم که خدا یکی است!» این خوب است! ولی چنین شخصی باید به خاطر داشته باشد که دیوها نیز به این ایمان دارند، چنان ایمانی که از ترس به خود می‌لرزند! **20** ای نادان! آیا نمی‌خواهی درک کنی که ایمان بدون انجام اراده خدا، بی‌فایده و بی‌ثمر است؟ بله، ایمانی که اعمال خیر به بار نیاورد، ایمان واقعی نیست. **21** مگر به یاد ندارید که جدمان ابراهیم نیز به سبب اعمال خود مقبول خدا شد؟ چون او حاضر شد پسر خود اسحاق را برای خدا قربانی کند. **22** پس می‌بینید که ایمان او به خدا باعث شد که او از خدا کاملاً اطاعت کند؛ در واقع، ایمان او با اعمال و رفتارش کامل گردید. **23** بدین‌سان، آنچه که در کتب مقدس آمده جامه عمل پوشید که می‌فرماید: «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد»، و حتی دوست خدا نامیده شد. **24** پس می‌بینید که انسان علاوه بر ایمان، به‌وسیله اعمال خود نیز رستگار می‌گردد. **25** راحاب فاحشه نیز نمونه دیگری است برای این موضوع. او در اثر اعمال خود رستگار شد، زیرا مأموران قوم خدا را پناه داد و بعد، ایشان را از راه دیگر به سلامت روانه نمود. **26**

4 علت جنگ و دعوای شما چیست؟ آیا علت آنها، آرزوهای ناپاکی نیست که در درون شما در ستیزند؟ **2** در حسرت چیزی به سر می‌برید که ندارید؟ پس دستتان را به خون آلوده می‌کنید تا آن را به برادران و خواهران عزیز، شمار کسانی که می‌خواهند معلم شوند، زیاد نباشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، سختگیرانه‌تر خواهد بود. **2** بدیهی است که ما همگی دچار لغزش بسیار می‌شویم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، او شخص کاملی است و می‌تواند تمام وجودش را تحت تسلط خود نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زبان خود مسلط شود، قادر خواهد بود

3 برادران و خواهران عزیز، شمار کسانی که می‌خواهند معلم شوند، زیاد نباشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، سختگیرانه‌تر خواهد بود. **2** بدیهی است که ما همگی دچار لغزش بسیار می‌شویم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، او شخص کاملی است و می‌تواند تمام وجودش را تحت تسلط خود نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زبان خود مسلط شود، قادر خواهد بود

لذت‌ناتی می‌شود. 4 ای مردمان زناکار، آیا متوجه نیستید که دنیا دوستی رسیده است. 5 شما سالهای عمر خود را در این دنیا به خوشگذرانی به معنی دشمنی با خداست؟ لذا هر که بخواهد دوست دنیا باشد، و عیش و نوش گذرانید و مانند گوسفندان پرواری شده‌اید که برای به‌یقین دشمن خدا می‌گردد. 5 تصور می‌کنید که کتب مقدس روز ذبح آماده می‌باشند. 6 شما انسان بی‌گناه را که قادر به دفاع از بیهوده می‌گویید که روح خدا که خداوند او را در وجود ما ساکن کرده خود نبود، محکوم کردید و کشتید. 7 و اما شما ای برادران عزیز که است، آنقدر به ما علاقه دارد که نمی‌تواند تحمل کند که دل ما برای بازگشت خداوند عیسی مسیح روزشماری می‌کنید، صبر داشته جای دیگری باشد؟ 6 اما نباید از یاد ببریم که خدا برای ایستادگی باشید و مانند کشاورزی باشید که تا پاییز برای برداشت محصول در برابر چنین خواسته‌های شیرانه‌ای، فیض بیشتری به ما می‌بخشد. پرازش خود صبر می‌کند. 8 پس شما نیز صبر داشته باشید و یقین از این رو، کتب مقدس می‌فرماید: «خدا در برابر متکبران می‌ایستد، بداری که خداوند به‌زودی باز خواهد گشت. 9 ای برادران، وقتی اما به فروتنان فیض می‌بخشد.» 7 بنابراین، خود را با فروتنی به خدا در مشکلات گرفتار می‌شوید، دیگران را مقصر ندانید و از ایشان بسپارید، و در برابر ابلیس ایستادگی کنید تا از شما فرار کند. 8 به شکایت نکنید تا خداوند نیز شما را محکوم نکند؛ زیرا او به‌زودی خدا نزدیک شوید، تا او نیز به شما نزدیک شود. دستهای گناه‌آلود داوری عادلانه خود را آغاز خواهد کرد. 10 صبر و بردباری را از خود را بشوید، ای گناهکاران، و دل خود را پاک سازید ای دو دلان انبیای خداوند یماویزید. 11 همه آنانی که در زندگی صبر و تحمل و تنها به خدا وفادار بمانید. 9 برای اعمال اشتباه خود، اشک بریزید داشتند، خوشبخت شدند. «ایوب» یک نمونه از افرادی است که با ماتم کنید، و در عمق وجودتان غمگین و ناراحت باشید؛ به جای وجود مشکلات و مصائب فراوان، صبر و ایمان خود را از دست نداد خنده، گریه کنید، و به جای شادی، سوگواری نمایید. 10 وقتی خود و خداوند نیز در آخر او را کامیاب ساخت، زیرا خداوند بسیار رحیم و در حضور خدا فروتن سازید، آنگاه خدا شما را سربلند خواهد مهریان است. 12 مهتر از همه، هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان نمود. 11 برادران عزیز، از یکدیگر بدگویی نکنید و ایراد نگیرید و زمین و نه به هیچ چیز دیگر. اگر می‌گویید «بله»، سخت‌نات واقعاً بله یکدیگر را محکوم ننمایید. زیرا اگر چنین کنید، در واقع از احکام باشد، و اگر می‌گویید «نه»، منظورتان واقعاً نه باشد، تا به این ترتیب خدا ایراد گرفته و آن را محکوم کرده‌اید. اما وظیفه شما قضاوت درباره گناهی از شما سر نزنند و مجازات نشوید. 13 اگر در میان شما احکام خدا نیست، بلکه اطاعت از آن. 12 فقط خداست که کسی گرفتار درد و رنج است، دعا کند. آنانی که شادمانند، برای می‌تواند داوری کند، همان خدایی که شریعت را عطا فرمود. فقط خداوند سرودهای شکرگزاری بخوانند. 14 اگر کسی بیمار باشد، اوست که می‌تواند نجات بخشد یا هلاک کند. پس تو با چه حقی باید از مشایخ کلیسا بخواهد که بیایند و برایش دعا کنند، او را به همسایه خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ 13 گوش کنید ای تمام روغن تدهین کنند و از خداوند برای او طلب شفا نمایند. 15 و کسانی که می‌گویند: «امروز یا فردا به فلان شهر خواهیم رفت و یک داعی که با ایمان همراه باشد، شخص بیمار را شفا خواهد بخشید، سال در آنجا مانده، تجارت خواهیم کرد و سود کلانی خواهیم برد.» و خداوند او را برخواهد خیزانید. چنانچه گناهی نیز مرتکب شده 14 شما چه می‌دانید فردا چه پیش خواهد آمد؟ عمر شما مانند مه باشد، بر او بخشوده خواهد شد. 16 نزد یکدیگر به گناهان خود صبحگاهی است که لحظه‌ای آن را می‌توان دید و لحظه‌ای بعد محو و ناپدید می‌شود! 15 پس، باید بگویید: «اگر خدا بخواهد، زنده و ناپدید ماند و چنین و چنان خواهیم کرد.» 16 در غیر این صورت، همچون ما. با این حال، هنگامی که با تمام دل دعا کرد که باران شما به تدبیرهای متکبران خود افتخار می‌کنید. هر افتخاری از این نبارد، برای مدت سه سال و نیم باران نبارد! 18 و زمانی هم که دعا دست، شیرانه است. 17 پس، این را از یاد نبرید که اگر بدانید چه کرد تا باران بیاید، بارش باران آغاز شد و زمین محصول آورد. 19 برادران عزیز، اگر کسی از راه راست منحرف شده و ایمان خود را از کاری درست است، اما آن را انجام ندهید، گناه کرده‌اید.

5 و اینک، شما ای ثروتمندان، توجه کنید! گریه و زاری نمایید، زیرا بلاهای وحشتناکی در انتظار شماست. 2 از هم اکنون، ثروتان تباه شده و لباسهای گرانبهاتان را نیز بید خورده است. 3 شما در این موجب آموزش گناهان زیاد او شده است.

دنایای زودگذر، طلا و نقره می‌اندوزید، غافل از اینکه با این کار، برای خود در روز قیامت مجازات ذخیره می‌کنید. زیرا همان‌گونه که طلا و نقره‌تان را زنگ خورده است، آتش نیز بدن شما را خواهد خورد. 4 گوش فرا دهید! به ناله کارگرانی که در مزارع شما کار کرده‌اند، گوش دهید؛ کارگرانی که گولشان زده‌اید و مزدشان را نداده‌اید. ناله‌های ایشان تا به آسمان بالا رفته و به گوش خداوند لشکرهای آسمان

بنابراین، آماده و هوشیار باشید. با امید و خوشبختنداری منتظر بازگشت عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض عظیمی نصیبتان خواهد شد. **14** از خدا اطاعت نمایید، چون فرزندان او می‌باشید. پس بار دیگر به سوی گناهای که در گذشته اسیر آنها بودید، نروید، زیرا آن زمان نمی‌دانستید چه می‌کنید. **15** به همین جهت، مانند خدای قدوس که شما را فراخوانده تا فرزندانش باشید، شما نیز در همه رفتار خود مقدس باشید. **16** او در کلامش فرموده است: «مقدس باشید، زیرا من قدوسم.» **17** در ضمن به یاد داشته باشید که پدر آسمانی‌تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز می‌کنید، در روز جزا از کسی طرداری نخواهد کرد، بلکه اعمال هر کس را عادلانه داری خواهد نمود. بنابراین، تا زمانی که در این دنیا هستید، با خداترسی زندگی کنید. **18** خدا برای نجات شما بهایی پرداخت، تا شما را از قید روش پوچ و باطل زندگی که از اجداد خود به ارث برده بودید، آزاد سازد؛ بهایی که خدا برای آزادی از این اسارت پرداخت، طلا و نقره نبود، **19** بلکه خون گرانبهای مسیح بود که همچون بره‌ای بی‌گناه و بی‌عیب قربانی شد. **20** برای این منظور، خدا او را پیش از آفرینش جهان تعیین کرد، اما در این زمانهای آخر او را به جهان فرستاد تا شما را رستگار سازد. **21** توسط اوست که شما به خدا ایمان آورده‌اید، به خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده ساخت و او را جلال بخشید؛ و اکنون، ایمان و امید شما بر خداست. **22** حال، می‌توانید یکدیگر را واقعاً دوست بدارید، زیرا با اطاعت از حقیقت نجات یافتید و وجود شما از خودخواهی و تنفر پاک شده است. بنابراین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید، **23** زیرا تولد تازه یافته‌اید، نه از تخم فانی بلکه از تخم غیرفانی که به شما زندگی جاودان می‌بخشد، یعنی از کلام خدا که زنده و باقی است. (aiōn g165) **24** چنانکه در کتب مقدس آمده: «انسان مانند علف است و زیبایی‌اش مانند گل صحرا. علف خشک می‌شود و گل پژمرده. **25** اما کلام خدا تا ابد با برجا می‌ماند.» این کلام، همان پیام نجاتبخش انجیل است که به شما نیز بشارت داده شده است. (aiōn g165)

این نامه از طرف پطرس، رسول عیسی مسیح است. این نامه را به برگزیدگان خدا که در سراسر ایالات پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیا و بیطینا پراکنده‌اند و در این جهان غریب هستند، می‌نویسم. **2** خدای پدر شما را بنا بر پیشدانی خود برگزید، و روح او شما را تقدیس کرد. در نتیجه، شما او را اطاعت کردید و با خون عیسی مسیح پاک شدید. فیض و آرامش خدا به فراوانی بر شما باشد! **3** سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. او به سبب لطف بی‌پایان و عظیم خود، ما را از سر نو مولود ساخت و عضو خانواده خود گرداند. از این رو، ما اکنون به امید حیات جاوید زنده‌ایم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. **4** خدا نیز برای شما میراثی به دور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه داشته است، یعنی حیات جاوید را. **5** و از آنجا که به خدا توکل و اعتماد کرده‌اید، او نیز با قدرت عظیم خود، شما را به سلامت به آسمان خواهد رسانید تا این میراث را دریافت کنید. بله، در روز قیامت، شما وارث حیات جاودان خواهید شد. **6** پس حال که چنین میراثی در پیش دارید، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این دنیا برای مدتی کوتاه سختیها و زحماتی را متحمل گردید. **7** این سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همان‌طور که آتش نیز طلا را می‌آزماید و پاک می‌سازد. ایمان شما پس از آنکه وارد کوره آزمایش گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز بازگشت عیسی مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرید. **8** با اینکه شما تا به حال مسیح را ندیده‌اید، اما او را دوست دارید. اکنون نیز گرچه او را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان چنان شادی عظیم و پرچاللی در قلب شما به وجود آورده که قابل وصف نیست. **9** همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جانتان خواهد شد. **10** این نجات رازی بود که حتی انبیا نیز از آن آگاهی کامل نداشتند، هر چند درباره این نجات فیض‌آمیز که برای شما مقرر شده بود در کتب خود می‌نوشتند. **11** آنان در پی آن بودند که درک کنند روح مسیح در وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به ایشان الهام می‌کرد که حوادثی را بنویسند که برای مسیح رخ خواهد داد، و به رنجهایی که او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد یافت، اشاره کنند. اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. **12** تا اینکه خدا به ایشان الهام کرد که این وقایع، در طول حیات ایشان روی نخواهد داد، بلکه سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد. و سرانجام دورانی که اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسد و این پیغام نجات‌بخش، یعنی پیغام انجیل، به طور آشکار و واضح به همه اعلام شد. آنان که این پیغام را به شما رساندند، با قدرت روح القدس آن را بیان کردند، همان روح القدس آسمانی که با انبیا سخن می‌گفت. این پیغام چنان عظیم و عالی است که حتی فرشتگان آسمان نیز مشتاق تماشای آن هستند. **13**

سنگ زاویه برگزیده و گرانها، و هر که به او توکل کند، سرافکننده به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدای واگذار کرد که داور نخواهد شد. 7 این «سنگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار گرانهاست، اما برای بی‌ایمانان همان سنگی است که درباره‌اش گفته شده: «سنگی که معماران دور افکندند، سنگ اصلی ساختمان شده است.» 8 همچنین، در کتب مقدس آمده است: «او سنگی است که سبب لغزش می‌شود و صخره‌ای است که باعث سقوط می‌گردد.» سقوط و افتادن آنها به این دلیل است که از کلام خدا اطاعت نمی‌کنند، بنابراین آنچه برای آنها مقدر شده بود، بر سرشان می‌آید. 9 اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهنان پادشاهان عیسی، و قومی مقدس می‌باشید، تا نیکویی خدا را به دیگران نشان دهید، زیرا او شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگیز خود دعوت نموده است. 10 زمانی شما هیچ هویت نداشتید، اما اکنون قوم خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید. 11 برادران عزیز، شما در این دنیا رهگیری بیش نیستید، و خانه اصلی شما در آسمان است. از این رو، خواهش می‌کنم خود را از لذات گناه‌آلود این دنیا دور نگاه دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسها ساخته نشده‌اید؛ به همین دلیل است که آنها با روح و جان شما در جنگ و جدالند. 12 مراقب رفتار خود نزد اطرافیان بی‌ایمانان باشید؛ چه، در این صورت، حتی اگر ایشان شما را متهم به بدکاری نمایند، اما در زمان بازگشت مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند کرد. 13 به خاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از رهبر مملکت، و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب شده‌اند تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را تحسین نمایند. 15 خواست خدا این است که شما درستکار باشید تا به این ترتیب دهان اشخاص نادانی را که از شما ایراد می‌گیرند ببندید. 16 درست است که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن معنی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی خود را باید برای اجرای خواست خدا به کار ببرید. 17 به همه احترام کنید؛ ایمانداران را دوست بدارید؛ از خدا پترسید؛ به پادشاه احترام بگذارید. 18 شما خدمتکاران، باید مطیع اربابان خود باشید و به ایشان احترام کامل بگذارید، نه فقط به اربابان مهربان و با ملاحظه، بلکه به آنانی نیز که سختگیر و تندخو هستند. 19 اگر به خاطر انجام اراده خدا، به ناحق متحمل رنج و زحمت شوید، خدا شما را اجر خواهد داد. 20 اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر به سبب درستکاری و نیکوکاری، رنج و زحمت ببینید و بدون شکایت آن را تحمل نمایید، آنگاه خدا را بخشود ساخته‌اید. 21 این رنج و زحمت، جزئی از خدمتی است که خدا به شما محول کرده است. سرمشق شما مسیح است که در راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. 22 هرگز از او گناهی سر نزن، و فریبی از دهان او بیرون نیامد. 23 وقتی به او ناسزا می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید

3 همچنین، شما ای زنان، مطیع شوهران خود باشید. در آن صورت، حتی اگر بعضی از ایشان کلام خدا را اطاعت نکنند، با دیدن رفتار شما، بدون اینکه حتی سخنی بر زبان آرید، ایمان بیاورند؛ 2 زیرا رفتار خوب و محترمانه یک زن، بهتر از سخنان او درباره مسیح، در دل شوهر اثر می‌گذارد. 3 برای زیبایی، به آرایش ظاهری نظیر جواهرات و لباسهای زیبا و آرایش گیسوان، توسل نجوید، 4 بلکه بگذارید باطن و سیرت شما زیبا باشد. باطن خود را با زیبایی پایدار یعنی با روحیه آرام و ملایم زینت دهید که مورد پسند خداست. 5 این گونه خصایل، در گذشته در زنان مقدس دیده می‌شد. ایشان به خدا ایمان داشتند و مطیع شوهران خود بودند. 6 سارا همسر ابراهیم نیز چنین بود. او از ابراهیم اطاعت می‌کرد و به او چون سرپرست خانواده احترام می‌گذاشت. شما نیز اگر دختران او هستید، راه خوب او را در پیش بگیرید و ترس به دلتان راه ندهید. 7 و شما ای شوهران، رفتارتان با همسرانتان باید با ملاحظه و توأم با احترام باشد، چون ایشان ظرفیتر از شما هستند. فراموش نکنید که ایشان شریک زندگی روحانی و برکات الهی شما می‌باشند. بنابراین، اگر با ایشان آن گونه که شایسته است، رفتار نکنید، دعاها پتان مستجاب نخواهد شد. 8 بدین ترتیب، همه شما باید یکدل باشید و در دردهای یکدیگر شریک شوید و یکدیگر را همچون برادر و خواهر دوست بدارید. نسبت به هم مهربان و فروتن باشید. 9 اگر کسی به شما بدی کرد، به او بدی نکنید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام ندهید؛ بلکه برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا خدا ما را برای همین فرا خوانده است؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد. 10 زیرا نوشته شده: «کسی که می‌خواهد زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشد، باید زیانش را از بدی و دروغ حفظ کند. 11 باید از بدی دوری کند و نیکویی و آرامش را پیشه خود سازد. 12 زیرا که چشمان خداوند بر عدلان است و گوشهایش به دعای ایشان. اما روی خداوند بر ضد بدکاران است.» 13 معمولاً کسی به سبب نیکوکاری خود مورد آزار و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ 14 اما حتی اگر شما مورد ظلم و ستم واقع می‌شوید، خوشا به حال شما، زیرا خداوند به شما پاداش خواهد داد. پس نترسید و نگران نباشید، 15 بلکه با خاطری آسوده، خود را به خداوندتان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علت این امید و ایمان را جویا شد، حاضر باشید تا با کمال ادب و احترام به او توضیح دهید. 16 با داشتن وجدانی پاک، آنچه را که راست و درست است انجام دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما در ایماننان به مسیح پی بردند، از

کار خود شرمنده خواهند شد. **17** اگر خواست خدا این است که زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکشید تا برای بدکاری. **18** مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گناهی مبرا بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما را به حضور خدا بیاورد. او به لحاظ جسم مُرد، اما به لحاظ روح زنده گشت. **19** سپس نزد ارواح محبوس رفت و به آنان بشارت داد، **20** یعنی به ارواح کسانی که در قدیم، در زمان نوح، از خدا نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا وقتی که نوح مشغول ساختن کشتی بود، صبورانه منتظر توبه ایشان بود. فقط هشت نفر از آب توفان نجات یافتند. **21** و آن توفان، تعمید را در نظر ما مجسم می‌کند. وقتی تعمید می‌گیریم، نشان می‌دهیم که به‌وسیلهٔ زنده شدن عیسی مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته‌ایم. هدف از تعمید، نظافت و شستشوی بدن نیست، بلکه با تعمید یافتن در واقع به سوی خدا باز می‌گردیم و از او می‌خواهیم که دلهایمان را از گناه پاک سازد. **22** اکنون مسیح به آسمان رفته است. او به دست راست خدا نشسته است و تمام فرشتگان و ریاستها و قدرتها تحت فرمان او می‌باشند.

4 همان‌گونه که مسیح متحمل رنج بدنی گردید، شما نیز مانند او خود را برای رنج دیدن آماده سازید. زیرا هرگاه به خاطر مسیح متحمل رنج بدنی شوید، دیگر شما را با گناه، کاری نیست. **2** و به این ترتیب خواهید توانست بقیهٔ عمر خود را به انجام اراده و خواست خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشهای گناه‌آلود خود. **3** زیرا در گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خدانشناسان، صرف اعمال ناپاک کرده‌اید و عمر خود را در بی‌بند و باری، شهوترانی، مستی، عیش و نوش، بت‌پرستی و گناهان شرم‌آور، تلف نموده‌اید. **4** اکنون دوستان سابقان تعجب می‌کنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال هرزگی نمی‌روید؛ از این رو شما را مورد تمسخر قرار می‌دهند. **5** اما ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و مردگان را داوری خواهد کرد. **6** به همین جهت، پیغام انجیل حتی به کسانی که اکنون مرده‌اند، بشارت داده شد، تا اگرچه مُقَدَّر بود مانند همهٔ مردم بمیرند، اما اکنون تا ابد در روح نزد خدا زنده‌اند. **7** به‌زودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و خوشبخت‌اند باشید تا بتوانید دعا کنید. **8** از همه مهمتر، یکدیگر را با تمام وجود محبت نمایید، زیرا محبت باعث می‌شود گناهان بیشمار یکدیگر را نادیده بگیرید. **9** با خوشرویی و بدون غرغر، در خانهٔ خود را به روی یکدیگر بکشایید. **10** خداوند به هر یک از شما عطای خاصی بخشیده است؛ این عطایا را برای کمک به هم به کار بگیرید و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مواهب پرتنوع خدا بهره‌مند سازید. **11** کسی که عطای موعظه کردن دارد، پیام موعظه‌اش را از خدا دریافت کند. کسی که عطای خدمت دارد، مطابق قدرتی که خدا می‌بخشد خدمت نماید؛ تا خدا به‌وسیلهٔ عیسی مسیح جلال و تمجید یابد، زیرا که جلال و قدرت تا ابد برازندهٔ اوست. آمین.

(aiōn g165) 12 ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گریبانگیر زحمت ببینید، متعجب و حیران نباشید و فکر نکنید که امری غریب بر شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست. **13** شاد باشید که به این طریق می‌توانید در رنج و زحمت مسیح شریک شوید؛ به این ترتیب در روز بازگشت پرجلال او، شادی شما کامل خواهد شد. **14** اگر به خاطر مسیحی بودن، شما را دشنام دهند و نفرین کنند، شاد باشید زیرا در این صورت گرمی روح پرجلال خدا را احساس خواهید کرد که وجود شما را فرا می‌گیرد. **15** اما مراقب باشید کسی از شما، به جرم قتل، دزدی، خرابکاری و یا دخالت در زندگی دیگران، رنج و زحمت نبیند. **16** اما اگر به علت مسیحی بودن، مورد اذیت و آزار قرار بگیرید، شرمگین نشوید، بلکه افتخار کنید که نام مسیح بر شماست و خدا را به خاطر آن شکر گویند! **17** زیرا زمان داوری فرا رسیده است، و ابتدا فرزندان خدا داوری خواهند شد. پس اگر ما که فرزندان خدا هستیم، مورد داوری قرار خواهیم گرفت، چه سرنوشت هولناکی در انتظار کسانی است که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند؟ **18** و «اگر عادلان به دشواری نجات می‌یابند، بر سر خدانشناسان و گناهکاران چه خواهد آمد؟» **19** بنابراین، اگر به خواست خدا دچار رنج و زحمتی می‌شوید، اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهید و به خدا اعتماد کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رها نخواهد نمود.

5 و حال، خواهشی از مشایخ کلیسا دارم؛ زیرا من خود نیز از مشایخ هستم و شاهد رنجهای مسیح بودم؛ و همچنین در روز بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود. **2** خواهش من این است که گله‌ای را که خدا به شما سپرده است، خوراک دهید. با میل و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه به خاطر چشم داشت، بلکه به خاطر اینکه می‌خواهید خداوند را خدمت کرده باشید. **3** ریاست‌طلب نباشید، بلکه سرمشق خوبی برای ایشان باشید، **4** تا در روزی که «شبان اعظم» می‌آید، شما را پاداش دهد و در جلال و شکوه بی‌پایان خود شریک سازد. **5** و شما ای جوانان، مطیع مشایخ باشید. به همین ترتیب، همگی شما با روحی فروتن یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا «خداوند در برابر متکبران می‌ایستد، اما به فروتنان فیض می‌بخشد». **6** پس اگر خود را زیر دست نیرومند خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سر بلند خواهد نمود. **7** بگذارید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگرانیهای شما را به دوش گیرد، زیرا او در تمام اوقات به فکر شما می‌باشد. **8** هوشیار و مراقب باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری گرسنه، عُزَن به هر سو می‌گردد تا طعمه‌ای بیابد و آن را بلعد. **9** پس در برابر حملات او، به خداوند تکیه کنید و استوار بایستید؛ بدانید که این زحمات فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین مصائبی مواجه می‌باشند. **10** بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار

خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و به خاطر ایمانمان به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم. **(aiōnios g166) 11** جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمین. **(aiōn g165) 12** این نامه مختصر را به کمک سیلاس نوشتم. به نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث تشویق شما شده باشم، زیرا این است فیض راستین خدا که به شما نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در فیض خدا استوار بمانید. **13** خواهرتان در بابل که مانند شما برگزیده خدا است، و پسر مرقس به شما سلام می‌رساند. **14** از سوی من، یکدیگر را با محبت مسیحی ببوسید. بر همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، آرامش باد.

او بسیار خشنودم.» **18** بله، ما خود بر آن کوه مقدس با او بودیم و آن پیام آسمانی را با گوشهای خود شنیدیم. **19** همچنین ما پیام انبیا را داریم که بسیار مطمئن است، و شما کار خوبی می کنید اگر به این پیام توجه کنید، چرا که پیام آنان مانند چراغی است که در جایی تاریک می درخشند تا زمانی که سپیده بر دمد و ستاره صبح یعنی مسیح در دلهایان طلوع کند. **20** قبل از هر چیز این را بدانید که هیچ وحی کتب مقدس از فکر خود انبیا تراوش نکرده، **21** زیرا وحی هرگز منشاء انسانی نداشته است؛ بلکه انبیا تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن می گفتند.

این نامه از طرف شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی مسیح است. این نامه را به همه شما که با ما ایمانی یکسان دارید می نویسم. این ایمان به برکت عدالت عیسی مسیح، خداوند و نجات دهنده ما نصیبتان شده است. **2** دعا می کنم که خدا به شما که در شناخت خدا و خداوندان عیسی رشد می کنید، هر چه بیشتر فیض و آرامش بخشد. **3** او همچنین با قدرت الهی خود، هر چه که برای یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، به ما می بخشد و حتی ما را در

2 اما در میان قوم اسرائیل، انبیای دروغین نیز بودند، همان طور که در میان شما نیز معلمین دروغین پیدا خواهند شد که با نیرنگ، دروغهایی درباره خدا بیان خواهند کرد و حتی سرور خود، مسیح که ایشان را با خون خود خریده است، انکار خواهند کرد. اما ناگهان سرنوشتی هولناک دچار آنها خواهد شد. **2** عده ای بسیار، تعلیم مضر و خلاف اخلاق ایشان را پیروی خواهند کرد و به سبب همین افراد، راه حق مورد اهانت و تمسخر قرار خواهد گرفت. **3** این معلم نماها از روی طمع، با هرگونه سخنان نادرست خواهند کوشید پول شما را به چنگ بیاورند. اما خدا از مدتها پیش ایشان را محکوم فرموده؛ پس نابودی شان نزدیک است. **4** خدا حتی از سر تقصیر فرشتگانی که گناه کردند نگذشت، بلکه ایشان را در ظلمت جهنم محبوس فرمود تا زمان داوری فرا رسد. (**Tartaroō g5020**) **5** همچنین، در روزگاران گذشته، پیش از توفان، بر هیچ کس ترحم نفرمود، جز بر نوح که راه عادلانه خدا را اعلام می کرد، و بر خانواده او که هفت نفر بودند. در آن زمان، خدا همه مردم خدانشناس دنیا را با توفانی عالمگیر به کلی نابود ساخت. **6** مدتها پس از آن، خدا شهرهای سدوم و عموره را به تلی از خاکستر تبدیل نمود و از صفحه روزگار محو ساخت، تا در آینده درسی باشد برای تمام خدانشناسان و بی دینان. **7** اما در همان زمان، خدا لوط را از سدوم نجات داد، زیرا او مردی خداترس بود و از هرگز مردم بی دین اطرافش به ستوه آمده بود. **8** بله، لوط مردی خداترس بود که از دیدن و شنیدن رفتار و قبح هر روز مردم آنجا در عذاب بود. **9** به همین ترتیب خدا می تواند من و شما را نیز از وسوسه های اطرافمان رهایی بخشد و مردم خدانشناس را تا روز داوری زیر محکومیت مجازات نگاه دارد. **10** مجازات خدا خصوصاً بر کسانی سخت خواهد بود که به دنبال خواسته های ناپاک و جسمانی خود می روند و تابع هیچ قدرتی نیستند. اینان چنان گستاخ هستند که حتی موجودات آسمانی را نیز به باد تمسخر می گیرند؛ **11** در حالی که فرشتگانی که در حضور خدا هستند و صاحب قدرت و قوتی بسیار برتر می باشند، هرگز به این موجودات توهین نمی کنند. **12** این معلمین دروغین مانند حیوانات عاری از شعور و تنها تابع غرایز خود هستند که آفریده شده اند برای به دام افتادن و هلاک شدن. اینان، هر چه را که نمی فهمند مسخره می کنند، غافل از اینکه

جلال و نیکویی خود سهیم می سازد؛ اما برای این منظور، لازم است که او را بهتر و عمیقتر بشناسیم. **4** با همین قدرت عظیم بود که تمام برکات غنی و عالی را که وعده داده بود، به ما بخشید. یکی از این وعده ها این بود که ما را از شهوت و فساد محیط اطرافمان رهایی دهد و از طبیعت و صفات الهی خود بهره ای به ما ببخشد. **5** با توجه به این موضوع، نهایت کوشش خود را بکنید تا به ایمان خود نیکویی را بیافزایید؛ و به نیکویی، شناخت را؛ **6** و به شناخت، خویشنداری را؛ و به خویشنداری، پایداری را؛ و به پایداری، دینداری را؛ **7** و به دینداری، محبت برادرانه؛ و به محبت برادرانه، محبت نسبت به همه مردم. **8** اگر اجازه دهید این خصلت های خوب در شما رشد کنند و فزونی یابند، از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای خداوندان عیسی مسیح مفید و پربار خواهید شد. **9** اما کسی که اجازه نمی دهد این خصوصیات در او ریشه بدوانند، در حقیقت کور یا لافل کوتاه بین است و فراموش کرده است که خدا او را از زندگی گناه آلود سابقش نجات داده تا بتواند برای خداوند زندگی کند. **10** بنابراین، ای برادران عزیز، بکوشید تا ثابت کنید که حقیقتاً جزو برگزیدگان و دعوت شدگان خدا هستید؛ زیرا اگر چنین کنید، هرگز لغزش نخواهید خورد و از خدا دور نخواهید شد؛ **11** و خدا نیز دروازه های آسمان را به روی شما خواهد گشود تا وارد ملکوت جادوانی خداوند و نجات دهنده مان عیسی مسیح گردید. (**aiōnios g166**) **12** اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی نخواهم کرد، گرچه آنها را می دانید و در حقیقتی که یافته اید، ثابت و استوار می باشید. **13** تا زمانی که در این دنیای فانی به سر می برم، وظیفه خود می دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید. **14** زیرا می دانم که به زودی دار فانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است. **15** بنابراین، سعی می کنم این نکات را چنان در فکر و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. **16** زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندان عیسی مسیح با شما سخن گفتیم، داستانهای ساختگی برایتان تعریف نکردیم، زیرا ما با چشمان خود، عظمت و جلال او را دیدیم **17** وقتی از خدای پدر، جلال و اکرام را دریافت کرد. صدایی از جلال پرشکوه خدا به او در رسید و گفت: «این است پسر عزیز من که از

روزی مانند همان حیوانات نابود خواهند شد. **13** بله، سزای آنها در روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد. **8** اما ای عزیزان، عوض شرارتشان همین است. تفریح آنها خوشگذرانی‌های گناه‌آلود این حقیقت را فراموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال در روز روشن است. وجود ایشان در میان شما لکه‌نگ و مایه تفاوتی ندارد. **9** بنابراین، برخلاف گمان برخی مردم، مسیح در وعده‌ی رسوایی است. حتی هنگامی که در ضیافت‌های شما شرکت می‌کنند، بازگشت خود تأخیری به وجود نیاورده است. در واقع، او صبر می‌کند از فریفتن شما لذت می‌برد. **14** چشمانی دارند پر از زنا که از و فرصت بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد گناه ورزیدن سیر نمی‌شود. آنان اشخاص سست اراده را به دام گناه کسی هلاک شود. **10** به هر حال بدانید که روز خداوند حتماً می‌اندازد و خود در طمعکاری استادند! آنان زیر محکومیت خدا قرار خواهند آمد، آن هم مثل دزدی که همه را غافلگیر می‌کند. در آن دارند. **15** از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور» روز، آسمانها با صدایی هولناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی به دست می‌آورد، در آتش نابود شده، زمین و هر چه در آن است، عیان خواهد شد. دوست می‌داشت؛ **16** اما وقتی الاغ بلعام به زبان انسان به حرف **11** پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد آمد، او را توبیخ کرده، از رفتار جنون‌آمیزش جلوگیری کرد. **17** این شد، چقدر باید زندگی‌تان پاک و خدایسندانه باشد. **12** باید چشم اشخاص همچون چشمه‌های خشکیده، نفعی به کسی نمی‌رسانند، به راه آن روز باشید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که و مانند ابرهایی که به هر سو رانده می‌شوند، ناپدیدارند و تاریکی آسمانها خواهند سوخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب مطلق انتظارشان را می‌کشند. **18** ایشان به گناهان و اعمال ناپاک شده، نابود خواهند گشت. **13** ولی ما با امید و اشتیاق، در انتظار خود می‌بایند، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه‌آلودی نجات آسمانها و زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی یافته‌اند، با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می‌کشاند، حکمفرما خواهد بود، زیرا این وعده خداست. **14** پس ای عزیزان، از **19** و به آنها وعده آزادی می‌دهند، حال آنکه خودشان بنده گناه و آنجا که منتظر این رویدادها هستید و چشم به راه بازگشت مسیح فسادند، زیرا انسان بنده چیزی است که بر او مسلط است. **20** می‌باشید، سخت بکوشید تا بی‌گناه زندگی کنید و با همه در صلح هرگاه کسی با شناخت خداوند و نجات دهنده‌مان عیسی مسیح، از و صفا به سر برید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد. ناپاکی‌های این دنیا رهایی یابد، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن **15** در ضمن بدانید که صبر خداوند ما به مردم فرصت می‌دهد آلودگی‌ها گردد، وضعت بدتر از سابق می‌شود. **21** اگر چیزی درباره‌ی راه عدالت نمی‌دانست، برایش بهتر بود از اینکه آن را بشناسد و سپس حکمتی که خدا به او داده است، به شما نوشت. **16** او در همه‌ی نامهای خود درباره‌ی همین مطلب، سخن گفته است. درک برخی از مثل در مورد آنان مصداق دارد که: «سگ به قی خود باز می‌گردد»، نوشته‌های او دشوار است و بعضی که اطلاع کافی از کتب مقدس ندارند و وضع روحانی‌شان نیز ناپایدار است، آنها را تحریف می‌کنند، و نیز این مثل که: «خوک شسته شده، در گل می‌غلند.»

3 دوستان عزیز، این دومین نامه‌ای است که به شما می‌نویسم. در هر دو نامه کوشیده‌ام مطالبی را که از پیش می‌دانستید، یادآوری نمایم تا شما را به تفکری سالم برانگیزانم. **2** می‌خواهم به یاد داشته باشید مطالبی را که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته‌اید، زیرا ما سخنان خداوند و نجات‌دهنده‌مان را به گوش شما رساندیم. **3** پیش از هر چیز می‌خواهم این مطلب را یادآوری کنم که در زمانهای آخر، اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمسخر خواهند گرفت، **4** و خواهند گفت: «مگر مسیح وعده نداده که باز خواهد گشت؟ پس او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری نشد. دنیا از ابتدای پیدایش تا به حال هیچ فرقی نکرده است.» **5** ایشان عمداً نمی‌خواهند این حقیقت را به یاد آورند که یک بار خدا جهان را با توفانی عظیم نابود ساخت، آن هم مدت‌ها بعد از آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن و احاطه زمین استفاده کرد. **7** اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نابود شوند، یعنی در همان عزت هست، تا ابد پرازنده اوست. آمین. (aiōn g165)

تازه است، و همان گونه که عیسی به آن عمل کرد، شما نیز باید چنین کنید، زیرا در همان حال که به یکدیگر محبت می‌نمایید، لک‌های تیره و تار زندگی از میان می‌رود، و نور حقیقی شروع به تابیدن می‌کند. **9** کسی که می‌گوید: «من در نور زندگی می‌کنم»، ولی ممنوع خود را دوست نمی‌دارد، هنوز در تاریکی است. **10** اما هر که ممنوع خود را محبت می‌کند، در نور زندگی می‌کند و می‌تواند راه خود را ببیند، بدون آنکه گرفتار تاریکی و گناه گردد. **11** ولی کسی که ممنوع خود را دوست ندارد، در تاریکی سرگردان است و نمی‌داند به کجا می‌رود، زیرا تاریکی چشمانش را کور کرده است تا راه را نبیند. **12** ای فرزندان، این چیزها را برای شما می‌نویسم، زیرا گناهانتان توسط عیسی آموخته شده است. **13** ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم، زیرا در نبرد روحانی، بر آن شریر پیروز شده‌اید. ای خردسالان، به شما می‌نویسم، زیرا پدرمان خدا را می‌شناسید. **14** ای پدران، به شما نوشتم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان به شما نوشتم، زیرا قوی هستید و کلام خدا را در دل دارید و بر آن شریر پیروز شده‌اید. **15** به این دنیای گناه‌آلود و به آنچه به آن تعلق دارد، دل نبندید. کسی که به این چیزها دل ببندد، در واقع نشان می‌دهد که به پدرمان خدا دل‌بستگی ندارد. **16** وابستگی‌های این دنیا و خواسته‌های ناپاک، میل به داشتن و تصاحب هر آنچه که به نظر جالب می‌آید، و غرور ناشی از ثروت و مقام، هیچ‌یک از خدا نیست؛ بلکه از این دنیای گناه‌آلود می‌باشد. **17** دنیا نابود خواهد شد و چیزهای گناه‌آلود آن نیز از بین خواهند رفت، اما هر که طبق خواست خدا زندگی کند، همیشه برقرار خواهد ماند. **(aiōn g165) 18** فرزندان عزیزم، پایان دنیا نزدیک شده است. شما حتماً دربارهٔ ظهور «ضد‌مسیح» چیزهایی شنیده‌اید. حتی الان نیز ضد‌مسیحان همه جا دیده می‌شوند، و از همین متوجه می‌شویم که پایان دنیا نزدیک شده است. **19** این افراد بین ما بودند، اما در واقع از ما نبودند، چه در غیر این صورت نزد ما می‌ماندند. وقتی از ما جدا شدند، معلوم شد که اصلاً از ما نبودند. **20** اما شما چنین نیستید، زیرا روح‌القدس بر شما قرار گرفته و حقیقت را می‌دانید. **21** اگر این چیزها را می‌نویسم، منظورم این نیست که حقیقت را نمی‌دانید، بلکه فقط می‌خواهم به شما هشدار داده باشم، زیرا شما فرق میان راست و دروغ را تشخیص می‌دهید. **22** دروغگوی واقعی کیست؟ هر که بگوید عیسی همان مسیح نیست، دروغگوست؛ او همان ضد‌مسیح است، زیرا نه به خدای پدر ایمان دارد و نه به پسر خدا. **23** کسی که به عیسی مسیح، پسر خدا، ایمان نداشته باشد، امکان ندارد بتواند خدای پدر را بشناسد. اما کسی که به پسر خدا ایمان دارد، خدای پدر را نیز می‌شناسد. **24** ایمان خود را به آنچه که از اول شنیدید، حفظ نمایید زیرا اگر چنین کنید، همیشه با خدای پدر و پسرش، رابطه‌ای نزدیک خواهید داشت، **25** و زندگی جاوید که او وعده داده است، نصیب شما

از ابتدا، کلمهٔ حیات بخش خدا وجود داشته است، ما او را با چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم؛ با دستهای خود او را لمس کرده‌ایم. **2** این کلمهٔ حیات بخش از جانب خدا آمد و خود را بر ما آشکار فرمود؛ و ما شهادت می‌دهیم که او را دیده‌ایم، یعنی عیسی مسیح را. بله، او حیات جاودانی است. او نزد خدای پدر بود، اما بعد خود را بر ما آشکار ساخت. **(aiōnios g166) 3** باز می‌گویم، ما با شما دربارهٔ چیزی سخن می‌گویم که خودمان دیده‌ایم و شنیده‌ایم، تا شما نیز بتوانید مانند ما با خدای پدر و پسرش عیسی مسیح، رابطهٔ نزدیک داشته باشید. **4** ما این را به شما می‌نویسیم تا شما نیز در شادی ما به طور کامل شریک شوید. **5** این است پیامی که از او شنیده‌ایم تا به شما اعلام نماییم: خدا نور است و ذره‌ای تاریکی در او وجود ندارد. **6** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم، دروغ می‌گوییم. **7** اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم، آنگاه با یکدیگر رابطه‌ای نزدیک داریم و خون عیسی، پسر خدا، ما را از هر گناه پاک می‌سازد. **8** اگر بگوییم گناهی نداریم، خود را فریب می‌دهیم و از حقیقت گریزانیم. **9** اما اگر گناهان خود را به او اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آورد و از هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **10** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر نزده است، دروغ می‌گوییم و خدا را نیز دروغگو می‌شماریم و معلوم می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد.

فرزندان عزیزم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما اگر گناهی از شما سر زد، کسی هست که برای ما نزد خدای پدر وساطت کند و بخشایش ما را از او درخواست نماید. این شخص عیسی مسیح است که مظهر راستی و عدالت است. **2** او کسی است که تاوان گناهان ما را داده تا خدا ما را هلاک نسازد؛ او با این کار، رابطه‌ای دوستانه میان خدا و ما به وجود آورده است. او نه فقط برای گناهان ما، بلکه برای گناهان تمام مردم جهان فدا شد. **3** چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا را می‌شناسیم؟ راهش این است که به قلب خود نگاه کنیم و ببینیم که آیا احکام خدا را بجا می‌آوریم. **4** کسی که می‌گوید خدا را می‌شناسد اما احکام خدا را نگاه نمی‌دارد و خواست او را بجا نمی‌آورد، دروغ می‌گوید و از حقیقت به دور است. **5** فقط کسی می‌تواند واقعاً خدا را بشناسد و با او رابطه‌ای نزدیک داشته باشد که او را هر روز بیشتر دوست داشته، کلام او را بجا آورد. **6** کسی که ادعا می‌کند مسیحی است، باید مانند مسیح زندگی کند. **7** ای عزیزان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه به شما می‌گویم که یکدیگر را محبت نمایید. این یک حکم تازه نیست، بلکه همان حکم قدیمی است که از ابتدا به شما داده شده و همهٔ شما آن را شنیده‌اید. **8** با این حال همیشه

خواهد شد. (aiōnios g166) 26 این مطالب را دربارهٔ این اشخاص می‌نویسم تا بدانید که ایشان می‌خواهند شما را گمراه کنند. 27 این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت می‌دانم که روح خدا در شماست و به همین جهت نیازی ندارید کسی به شما پیام‌رسان کند، زیرا روح خدا همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد؛ هر چه او می‌گوید حقیقت محض است و دروغ در آن یافت نمی‌شود. پس، همان‌گونه که به شما تعلیم داده است، همیشه در مسیح بمانید و هرگز از او دور نشوید. 28 بچه فرزندان من، بکوشید تا با مسیح رابطه‌ای صمیمی داشته باشید، تا به هنگام بازگشت او، بتوانیم با اطمینان از او استقبال کنیم، نه با ترس و خجالت. 29 همه ما می‌دانیم که مسیح عادل است، و نیز می‌دانیم هر که عدالت را بجا می‌آورد، فرزند خداست.

3 ببینید خدای پدر چقدر ما را دوست دارد که ما را فرزندان خود خوانده است، و همین‌طور نیز هستیم. اما مردم دنیا این مطلب را درک نمی‌کنند، زیرا خدا را آن‌طور که هست نمی‌شناسند. 2 بچه عزیزان، ما اکنون حقیقتاً فرزندان خدا هستیم. گرچه هنوز نمی‌دانیم در آینده چگونه خواهیم بود، اما این را به یقین می‌دانیم که وقتی مسیح بازگردد، مانند او خواهیم شد، چون او را همان‌گونه که هست خواهیم دید. 3 هر که چنین امیدی دارد، می‌کوشد تا پاک بماند، زیرا که مسیح نیز پاک است. 4 هر که گناه می‌کند، احکام خدا را می‌شکند، زیرا گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا و رفتار کردن برخلاف خواست او. 5 اما می‌دانید که مسیح انسان شد تا بتواند گناهان ما را پاک سازد؛ و این را نیز می‌دانید که او کاملاً پاک و بی‌گناه بود. 6 پس اگر همواره با مسیح رابطه‌ای نزدیک داشته باشیم، در گناه زندگی نخواهیم کرد. اگر کسی در گناه زندگی می‌کند، علتش این است که هرگز با او رابطه‌ای نداشته و او را نشناخته است. 7 فرزندان عزیزم، مراقب باشید کسی شما را در این مورد فریب ندهد: هر که آنچه را که راست است انجام می‌دهد، به این علت است که راست‌کردار است، همان‌گونه که مسیح راست‌کردار است. 8 اما کسی که در گناه به سر می‌برد، نشان می‌دهد که به ابلیس تعلق دارد، زیرا ابلیس از همان ابتدا که خود را به گناه آلوده ساخت، تا به حال گناه می‌کند. اما پسر خدا آمد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. 9 هر که به خانوادهٔ خدا ملحق می‌شود و فرزند خدا می‌گردد، به راه گناه نمی‌رود، زیرا او از طبیعت و آن پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضد مسیح است، یعنی حیات الهی برخوردار می‌شود. بنابراین، دیگر نمی‌تواند گناه کند، زیرا آن که شنیده‌اید به‌زودی می‌آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون در او زندگی تازه‌ای شکل گرفته است که از خدا جریان می‌یابد. 4 فرزندان عزیزم، شما از آن خدا هستید و بر 10 پس به این ترتیب می‌توان گفت که چه کسی فرزند خداست و آن افراد غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست بزرگتر است از چه کسی فرزند ابلیس است. هر که زندگی خداپسندانه‌ای نداشته باشد و متنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. 11 زیرا پیغامی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را محبت نماییم؛ 12 اما نه مانند قاتل که از آن شریر بود و برادرش را فقط کسانی به سخنان ما توجه می‌کنند که خدا را می‌شناسند و با او کشت. می‌دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود،

ولی می‌دانست که اعمال برادرش از اعمال خودش بهتر است. 13 از این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت داشته باشند. 14 اگر ما برادران خود را محبت کنیم، معلوم می‌شود که از مرگ رهایی یافته، به زندگی جاوید رسیده‌ایم. اما هر که محبت نداشته باشد، در مرگ به سر می‌برد. 15 هر که از برادر خود نفرت داشته باشد، در واقع قاتل است؛ و می‌دانید که هر کس قصد قتل کسی را داشته باشد، هرگز به زندگی ابدی دست نخواهد یافت. (aiōnios g166) 16 ما محبت واقعی را از مسیح آموخته‌ایم، زیرا او جان خود را در راه ما فدا کرد، تا ما نیز حاضر باشیم جان خود را در راه برادران خود فدا کنیم. 17 اما کسی که ادعای مسیحیت می‌کند و از نظر مالی در وضعیت خوبی به سر می‌برد، اگر ممنوع خود را در احتیاج ببیند و به او کمک نکند، چگونه ممکن است محبت خدا در قلب او حکمفرما باشد؟ 18 او فرزندان من، محبت ما نباید فقط زبانی باشد، بلکه می‌باید در عمل نیز آن را نشان دهیم. 19 آنگاه خواهیم دانست که مسیحیانی واقعی هستیم، و وجدانمان نیز آسوده خواهد بود. 20 حتی اگر احساس گناه کنیم، خدا از احساس ما بزرگتر است و از همه چیز آگاه می‌باشد. 21 اما عزیزان من، اگر احساس گناه نمی‌کنیم، می‌توانیم با اطمینان خاطر و اعتماد کامل به حضور خداوند بیاییم؛ 22 آنگاه هر چه از او درخواست نماییم، دریافت خواهیم کرد، زیرا احکام او را اطاعت می‌کنیم و کارهای پسندیده او را بجا می‌آوریم. 23 آنچه خدا از ما انتظار دارد این است که به نام پسر او عیسی مسیح ایمان بیاوریم و به یکدیگر محبت کنیم، چنانکه به ما امر کرده است. 24 هر که احکام خدا را بجا آورد، با خدا زندگی می‌کند و خدا نیز با او. این حقیقت را از آن روح پاک که خدا به ما عطا فرموده است، دریافت کرده‌ایم.

4 عزیزان من، هر کسی را که ادعا می‌کند از روح خدا پیغامی دارد، زود باور نکنید. نخست، او را بیازمایید تا دریابید که آیا پیغام او از جانب خداست یا نه؛ زیرا معلمین و واعظین دروغین بسیاری در دنیا هستند. 2 برای پی بردن به این که پیغام ایشان از جانب روح خداست یا نه، باید از ایشان بپرسید که آیا ایمان دارند که عیسی مسیح، پسر خدا واقعاً انسان شد یا نه. اگر ایمان داشته باشند، در این صورت پیغام ایشان از جانب خداست. 3 در غیر این صورت، این پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضد مسیح است، یعنی آن پیغام از سوی خدا نیست، زیرا آن که شنیده‌اید به‌زودی می‌آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون در جهان آشکار است. 4 فرزندان عزیزم، شما از آن خدا هستید و بر 10 پس به این ترتیب می‌توان گفت که چه کسی فرزند خداست و آن افراد غلبه یافته‌اید، زیرا روحی که در شماست بزرگتر است از چه کسی فرزند ابلیس است. هر که زندگی خداپسندانه‌ای نداشته باشد و متنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. 11 زیرا پیغامی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را محبت نماییم؛ 12 اما نه مانند قاتل که از آن شریر بود و برادرش را فقط کسانی به سخنان ما توجه می‌کنند که خدا را می‌شناسند و با او کشت. می‌دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود،

نیز راه دیگری است برای پی بردن به این که آیا پیغامی از جانب خدا هست یا نه؛ زیرا اگر از سوی خدا باشد، مردم دنیوی به آن گوش نخواهند داد. **7** عزیزان من، بیایید یکدیگر را محبت کنیم، زیرا محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا تولد یافته است و خدا را واقعاً می‌شناسد. **8** اما کسی که محبت نمی‌کند، خدا را راستی است بر این گواه است. **7** پس ما این سه شاهد را داریم: **8** نمی‌شناسد، زیرا خدا محبت است. **9** خدا با فرستادن پسر یگانه خود به این جهان گناه‌آلود، محبت خود را به ما نشان داد؛ بله، خدا او را فرستاد تا جان خود را در راه ما فدا کند و ما را به زندگی ابدی برساند. **10** این است محبت واقعی! ما او را محبت نکردیم، بلکه او ما را محبت کرد و یگانه پسرش را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود. **11** عزیزان من، حال که خدا ما را اینچنین محبت نمود، ما نیز باید یکدیگر را دوست بداریم و محبت کنیم. **12** هیچ‌کس هرگز خدا را ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است و محبت او در ما به کمال رسیده است. **13** خدا برای همین روح پاک خود را در وجود ما قرار داده تا بدانیم که خدا در ما ساکن است و ما در خدا. **14** از این گذشته، ما نیز با چشمان خود دیده‌ایم و به همه اعلام می‌کنیم که خدا پسرش را فرستاد تا مردم را نجات بخشد. **15** هر که ایمان داشته باشد و به زبان بگوید که عیسی پسر خداست، خدا در وجود او ساکن است و او نیز در خدا. **16** ما می‌دانیم که خدا چقدر ما را دوست دارد، زیرا گرمی محبت او را چشیده‌ایم. ما محبت او را باور کرده‌ایم. خدا محبت است! و هر که با محبت زندگی می‌کند، با خدا زندگی می‌کند و خدا در اوست. **17** وقتی با خدا زندگی می‌کنیم، محبتمان بیشتر و کاملتر می‌شود. پس در روز داوری شرمنده و سرافکننده نخواهیم شد، بلکه با اطمینان و شادی در حضور او خواهیم ایستاد، زیرا ما مثل عیسی در این دنیا زندگی می‌کنیم. **18** در چنین محبتی ترس وجود ندارد، زیرا محبت کامل ترس را بیرون می‌راند. اگر می‌ترسیم، این ترس مجازات است، و نشان می‌دهد که محبت او را بطور کامل تجربه نکرده‌ایم. **19** محبت ما نسبت به خدا، از محبتی ناشی می‌شود که او اول نسبت به ما داشت. **20** اگر کسی ادعا می‌کند که خدا را دوست دارد، اما از همنوع خود متنفر است، دروغ می‌گوید؛ چون اگر کسی نتواند همنوعی را که می‌بیند، دوست داشته باشد، چگونه می‌تواند خدایی را که ندیده است، دوست بدارد؟ **21** این حکم خداست که هر که او را دوست دارد، باید همنوع خود را نیز دوست داشته باشد.

5 هر که ایمان دارد که عیسی همان مسیح و پسر خدا و نجات‌دهنده عالم است، او فرزند خداست. هر که خدای پدر را دوست دارد، فرزندان او را نیز دوست خواهد داشت. **2** از کجا بدانیم که فرزندان خدا را دوست داریم؟ از اینکه خدا را دوست داریم و احکام او را اطاعت می‌کنیم. **3** در واقع کسی که خدا را دوست دارد، احکام او را اطاعت می‌کند؛ و احکام او برای ما بار سنگینی نیست. **4** زیرا فرزندان خدا بر این دنیای شریر غلبه می‌یابند، و این

خدا را در قلبتان می‌گیرد، دوری کنید.

دوم یوحنا

1

از شیخ کلیسا، به بانوی برگزیده و فرزندانش که ایشان را به راستی دوست می‌دارم - و نه تنها من، بلکه همه کسانی که راستی را شناخته‌اند. **2** این محبت به خاطر آن راستی است که در وجود ما قرار دارد و تا ابد در ما خواهد ماند. **(aiōn g165)** **3** فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و عیسی مسیح پسر او با ما خواهد بود، زیرا ما به او ایمان حقیقی داریم و یکدیگر را واقعاً محبت می‌نماییم. **4** چقدر شاد شدم که دیدم بعضی از فرزندان تو که در اینجا هستند، از حقیقت پیروی می‌کنند و احکام پدر ما خدا را نگاه می‌دارند. **5** بانوی گرامی، غرض از نوشتن این نامه این است که آن حکم قدیمی را که خدا از ابتدا به ما داد، به یادتان بیاورم، و آن حکم این است که یکدیگر را محبت نماییم. **6** اگر خدا را دوست داریم، باید حکم او را نیز اطاعت کنیم؛ و حکم او از ابتدا این بوده است که به یکدیگر محبت نماییم. **7** این را می‌گویم چون معلمین فرییکار بسیاری در دنیا هستند. ایشان قبول ندارند که عیسی مسیح به صورت یک انسان و با بدنی همچون بدن ما به این جهان آمد. چنین افراد، فرییکار و ضد مسیح هستند. **8** بنابراین، از ایشان برحذر باشید تا مانند آنان نشوید، مبدا اجر آسمانی خود را از دست بدهید که همه ما برای به دست آوردن آن، اینقدر تلاش کرده‌ایم. پس بکوشید تا پاداش خود را تمام و کمال از خداوند دریافت دارید. **9** زیرا اگر از تعالیم مسیح منحرف شوید، از خدا نیز منحرف خواهید شد. اما اگر به تعالیم مسیح وفادار بمانید، خدا را نیز خواهید داشت. به این ترتیب، هم «پدر» را خواهید داشت و هم «پسر» را. **10** اگر کسی نزد شما بیاید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود راه ندهید و حتی به او سلام نکنید، **11** زیرا اگر با آنان معاشرت کنید، مانند آنان خواهید شد. **12** مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، زیرا امیدوارم بتوانم به زودی بیایم و شما را ببینم. آنگاه خواهیم توانست حضوراً گفتگو کنیم تا خوشی ما کامل شود. **13** فرزندان خواهر برگزیده‌ات، سلام می‌رسانند.

از شیخ کلیسا، به گایوس عزیز، که او را از صمیم قلب دوست می‌دارم. **2** برادر عزیزم، از خدا می‌خواهم که در تمام کارهایت موفق باشی، و بدنت نیز مانند روح در سلامتی و تندرستی باشد. **3** وقتی برادران مسیحی ما به اینجا آمدند، مرا بسیار شاد کردند، زیرا به من خبر دادند که به حقایق الهی وفاداری و مطابق احکام انجیل در راستی رفتار می‌کنی. **4** برای من هیچ دلخوشی بزرگتر از این نیست که بشنوم فرزندانم اینچنین از حقیقت پیروی می‌کنند. **5** برادر عزیز، تو در خدمت خود به خداوند، وفادار هستی، زیرا از خادمین او که از آنجا عبور می‌کنند، پذیرایی می‌کنی، هرچند که از آشنایان تو نیستند. **6** ایشان در کلیسای ما از رفتار پر محبت تو تعریف‌ها کرده‌اند. پس کاری نیکو می‌کنی اگر ایشان را آن گونه که سزاوار خداست، روانهٔ سفر کنی. **7** زیرا ایشان برای خدمت به خداوند سفر می‌کنند و پیغام انجیل را به کسانی که هنوز به مسیح ایمان نیاورده‌اند اعلام می‌نمایند، بدون آنکه کمکی از آنان دریافت دارند. **8** پس بر ما واجب است که به چنین افراد کمک کنیم تا ما نیز در پیشبرد حقیقت، با ایشان شریک گردیم. **9** در این باره، قبلاً نامه‌ای مختصر به کلیسا نوشتم، اما دیوترئیس که مقام رهبری را دوست دارد، ما را تحویل نمی‌گیرد. **10** وقتی آمدم، اعمال نادرست او را برایت تعریف خواهم کرد، تا بدانی چه اتهامات و سخنان زشتی به ما نسبت داده است. او، نه تنها خدمتگزاران کلیسا را که در سفر هستند، پذیرایی و خدمت نمی‌کند، بلکه دیگران را نیز وادار می‌کند تا ایشان را به خانهٔ خود نپذیرند، و اگر کسی به سخن او توجه نکند، او را از کلیسا بیرون می‌کند. **11** ای عزیز، بدی را سرمشق خود نساز، بلکه از نیکی سرمشق بگیر؛ زیرا کسی که نیکی می‌کند، فرزند خداست، اما کسی که همواره خواهان بدی باشد، خدا را نمی‌شناسد. **12** اما همه شهادت خوبی دربارهٔ دیمتریوس می‌دهند و این شهادت راست است. ما نیز می‌گوییم که او شخص خوبی است و می‌دانی که راست می‌گوییم. **13** مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم، **14** زیرا امیدوارم به‌زودی تو را ببینم تا حضوراً گفتگو کنیم. آرامش بر تو باد. دوستان همگی سلام می‌رسانند. سلام مرا به یکایک دوستان برسان.

بی شرمی می‌خندند و شکم خود را سیر می‌کنند، بدون آنکه رعایت حال دیگران را بنمایند. همچون ابرهائی هستند که از زمینهای خشک عبور می‌کنند، بدون آنکه قطره‌ای باران ببارانند. قولهای آنان اعتباری ندارد. درختانی هستند که در موسم میوه، ثمر نمی‌دهند. اینان دو بار طعم مرگ را چشیده‌اند؛ یک بار زمانی که در گناه بودند، و بار دیگر وقتی از مسیح روگردان شدند. از این رو، باید منتظر داوری خدا باشند. **13** تنها چیزی که از خود برجای می‌گذارند، ننگ و رسوایی است، درست مانند کف ناپاک دریا که از موجهای خروشان بر ساحل باقی می‌ماند. درخشان همچون ستارگان، اما سرگردان هستند و به سوی ظلمت و تاریکی مطلق ابدی می‌شتابند. **(aiōn g165)** **14** خنوخ، که هفت نسل بعد از آدم زندگی می‌کرد، دربارهٔ همین اشخاص نبوت کرده، می‌گوید: «بدانید که خداوند با هزاران هزار از مقدسین خود می‌آید، **15** تا مردم دنیا را داوری کند. او همه بدکاران را به سبب تمامی کارهای زشتی که انجام داده‌اند، و گناهکاران فاسدی را که سخنان زشت بر ضد خدا گفته‌اند محکوم خواهد کرد.» **16** این افراد گله‌مند و عیب‌جو هستند و تنها برای ارضای شهوات خود زندگی می‌کنند. آنها جسور و خودنما هستند و فقط به کسی احترام می‌گذارند که بداندن سودی از او عایدشان می‌شود. **17** ای عزیزان، پیشگویی رسولان خداوند ما عیسی مسیح را به یاد آورید. **18** ایشان می‌گفتند که در زمانهای آخر اشخاصی پیدا خواهند شد که مطابق امیال ناپاک خود رفتار خواهند کرد و حقیقت را مسخره خواهند نمود. **19** همینها هستند که بین شما تفرقه و جدایی ایجاد می‌کنند. آنان فقط به دنبال هوسهای خود هستند و روح خدا در وجود ایشان ساکن نیست. **20** اما شما ای عزیزان، یکدیگر را در ایمان بس مقدس خود بنا نمایید، در روح‌القدس دعا کنید، **21** و منتظر رحمت خداوند عیسی مسیح باشید، که شما را به حیات جاویدان خواهد رساند. بدین ترتیب شما خود را در محبت خدا محفوظ نگاه خواهید داشت. **(aiōnios g166)** **22** با کسانی که در تردید به سر می‌برند رحیم باشید. **23** گمراهان را از آتش مجازات رهایی دهید، اما مراقب باشید که خودتان نیز به سوی گناه کشیده نشوید. در همان حال که دلتان بر این گناهکاران می‌سوزد، از اعمال گناه‌آلود ایشان متنفر باشید. **24** و حال، تمامی جلال و عزت، بر خدای باد که قادر است شما را از لغزش محفوظ بدارد. او شما را بی‌عیب و با شادی عظیم به حضور پرجلال خود حاضر خواهد ساخت. **25** تمامی جلال بر آن خدای یکتا و نجات‌دهندهٔ ما، به واسطهٔ عیسی مسیح، خداوند ما، باد. تمامی جلال، شکوه، توانایی و اقتدار از ازل، حال، و تا ابد برانندهٔ اوست! آمین. **(aiōn g165)**

این نامه از طرف یهودا، خدمتگزار عیسی مسیح و برادر یعقوب است. این نامه را به همهٔ کسانی می‌نویسم که از جانب خدای پدر که شما را دوست دارد و در عیسی مسیح محفوظ نگه می‌دارد، فرا خوانده شده‌اید. **2** از خدا، خواستار رحمت و آرامش و محبت روزافزون برای شما هستم. **3** ای عزیزان، اشتیاق بسیار داشتم تا دربارهٔ نجاتی که خداوند به ما بخشیده، مطالبی برایتان بنویسم. اما اکنون لازم می‌بینم، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را ترغیب نمایم از آن ایمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدسین خود سپرده، با جدیت تمام دفاع کنید. **4** زیرا عده‌ای خدانشناس با نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از مجازات الهی بترسیم. عاقبت هولناک این معلمین دروغین و گمراه از مدتها پیش تعیین شده است، زیرا با سرور و خداوند یگانهٔ ما عیسی مسیح، سر به مخالفت برداشته‌اند. **5** گرچه این حقایق را به خوبی می‌دانید، اما می‌خواهم برخی نکات را بار دیگر یادآوری نمایم. همان‌گونه که می‌دانید، خداوند پس از آنکه قوم اسرائیل را از سرزمین مصر رهایی بخشید، تمام کسانی را که بی‌ایمان شده بودند و از خدا سرپیچی می‌کردند، هلاک ساخت. **6** همچنین به یاد آورید فرشتگانی را که در محدودهٔ اختیارات خود نماندند، بلکه جایگاه خود را ترک کردند، و خدا آنها را در تاریکی مطلق محبوس فرمود تا روز عظیم داوری فرا برسد. **(aiōnios g126)** **7** در ضمن، شهرهای «سدوم» و «عموره» را نیز به یاد داشته باشید. اهالی آنجا و شهرهای مجاور، به انواع شهوات و انحرافات جنسی آلوده بودند. بنابراین، همهٔ آنها نابود شدند تا برای ما درس عبرتی باشند و بدانیم که آتش ابدی وجود دارد که در آنجا گناهکاران مجازات می‌شوند. **(aiōnios g166)** **8** با وجود همهٔ اینها، این معلمین گمراه که از خوابهای خود الهام می‌گیرند، به زندگی فاسد و بی‌بند و بار خود ادامه می‌دهند، و بدن خود را آلوده می‌سازند؛ در ضمن مطیع هیچ مرجع قدرتی نیز نیستند و موجودات آسمانی را به باد مسخره می‌گیرند. **9** در حالی که «میکائیل»، رئیس فرشتگان، وقتی با ابلیس بر سر جسد موسی بحث می‌کرد، به خود اجازه نداد به او تهمت بزند و اهانت کند؛ بلکه فقط گفت: «خداوند تو را توبیخ فرماید!» **10** اما این اشخاص هر چه را که نمی‌فهمند مسخره می‌کنند و ناسزا می‌گویند؛ ایشان همچون حیوانات بی‌فهم، دست به هر کاری که دلشان می‌خواهد می‌زنند، و به این ترتیب، به سوی نابودی و هلاکت می‌شتابند. **11** وای به حال آنان، زیرا از قائل سرمشق می‌گیرند که برادرش را کشت، و مانند بعام رفتار می‌کنند که به خاطر پول، دست به هر کاری می‌زد. پس آنها مانند قورح در عصیان خود هلاک خواهند شد. **12** این اشخاص که در ضیافتهای کلیسایی، به جمع شما می‌پیوندند، لکه‌های ناپاکی هستند که شما را آلوده می‌کنند. با

جلوی پای او افتادم. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «نترس! من ابتدا و انتها هستم! من زنده بودم و مُردم، و حال تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم. (aiōn g165, Hadēs g86) 19 «پس آنچه دیده‌ای، یعنی آنچه الان در حال وقوع است و آنچه از این پس خواهد شد، همه را بنویس. 20 معنی هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و همچنین هفت شمعدان طلا این است: هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.

2 «این پیام را برای فرشته کلیسای آفُئس بنویس: آنکه هفت ستاره را در دست راست خود دارد و در میان هفت شمعدان طلا قدم می‌زند، این پیام را برای تو دارد: 2 از اعمال نیک و زحمات و صبر تو آگاهم. می‌دانم که از هیچ گناهی در میان اعضای خود چشم‌پوشی نمی‌کنی و ادعای کسانی را که می‌گویند فرستاده‌ی خدایند، به دقت سنجیده‌ای و پی برده‌ای که دروغ می‌گویند. 3 تو به خاطر من رنج و زحمت کشیده‌ای و مقاومت کرده‌ای. 4 با این حال، ایرادی در تو می‌بینم: تو محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. 5 پس به یاد آور از کجا سقوط کرده‌ای. برگرد پیش من و کارهایی را به جا آور که در ابتدا به جا می‌آوردی. اگر توبه نکنی، خواهم آمد و شمعدان تو را از میان کلیساهای برخوادم داشت. 6 اما نکته‌ی خوبی در تو هست: تو نیز مانند من از رفتار نیکولایان متنفر هستی. 7 هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساهای چه می‌گوید: هر که پیروز شود، به او اجازه خواهم داد از میوه‌ی درخت حیات که در باغ خداست بخورد. 8 «این پیام را برای فرشته کلیسای اسمیرنا بنویس: این پیام کسی است که اول و آخر است و مُرد ولی اکنون زنده است: 9 از سختیها، زحمات و فقر تو آگاهم، ولی تو ثروتمندی! از کفرهایی که مخالفانانت می‌گویند نیز باخبرم. ایشان خود را یهودی می‌خوانند، اما نیستند، زیرا از کیسُئِ شیطانند. 10 از زحمات و مشکلاتی که در پیش داری، نترس! به‌زودی ایلیس بعضی از شما را به زندان خواهد افکند تا شما را بیازماید. شما به مدت ده روز آزار و زحمت خواهید دید، اما تا پای مرگ وفادار بمانید تا تاج زندگی جاوید را بر سر شما بگذارم. 11 هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساهای چه می‌گوید: هر که پیروز شود، از مرگ دوم آسیبی نخواهد دید. 12 «این پیام را برای فرشته کلیسای پرگامون بنویس: این پیام کسی است که می‌داند شمیر دو دم تیز خود را چگونه به کار برد: 13 می‌دانم که در شهری به سر می‌بری که مَقَرّ حکومت شیطان است و مردم شیطان را می‌پرستند. با این حال، به من وفادار مانده‌ای و مرا انکار نکرده‌ای؛ حتی زمانی که آنتیپاس، شاهد وفادار من، به دست هواداران شیطان شهید شد، تو نسبت به من امین ماندی. 14 با وجود این، چند ایراد در تو می‌بینم. تو زیر بار تعالیم غلط کسانی می‌روی که مانند بلعام هستند که به بالای یاد داد چگونه قوم اسرائیل را به گناه بکشاند. طبق راهنمایی‌های بلعام، قوم اسرائیل را به بی‌عفتی بود در درخشش کاملش. 17 وقتی چشمم به او افتاد، مانند مرده

و خوردن خوراکیهایی که به بنها تقدیم شده بود، تشویق کردند. **15** شنیدی و ایمان آوردی، بازگرد و به آن پایبند باش؛ نزد من بازگرد، و در میان شما نیز کسانی از نیکولایان هستند که از همان تعلیم پیروی گرفته مانند دزد خواهم آمد و تو غافلگیر خواهی شد. **4** با این همه، می کنند. **16** پس از گناهت توبه کن، و گرنه ناگهان نزد تو خواهم آمد و با شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید. **17** هر که این را نکرده اند؛ ایشان شایستگی خواهند داشت که در لباس سفید در کنار می شوند، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید: هر من گام بردارند. **5** هر که پیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود. که پیروز شود، از "مَنای" مخفی در آسمان به او خواهم داد؛ و من به من نیز هرگز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم کرد، بلکه در حضور او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم نمود که او از آن من است. **6** است، نامی که هیچ کس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه دریافت می کند. **18** «این پیام را برای فرشته کلیسای تیاتیرا بنویس: می گوید. **7** «این پیام را برای فرشته کلیسای فیلاذلیه بنویس: این پیام پسر خداست که چشمانش همچون شعله های آتش و پاهایش پیام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید داوود را مانند من صبقلی است: **19** من از اعمال تو، از محبت و ایمان و دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی تواند ببندد؛ و دری را که او خدمت و پایداری تو آگاهم. می دانم که در تمام این امور بیش از ببندد، کسی نمی تواند بگشاید. **8** تو را خوب می شناسم؛ می دانم پیش ترقی می کنی. **20** با این حال، ایرادی در تو می بینم: تو، به آن که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده ای تا از احکام زن، ایوایل که ادعا می کند نبیه است، اجازه می دهی تا تعالیم غلط من اطاعت نمایی؛ نام مرا نیز انکار نکرده ای. پس من نیز دری به بدهد و باعث شود که خدمتگزاران من از راه راست منحرف شوند و روی تو گشودم که کسی نمی تواند ببندد. **9** اینک آتانی را که از به بی غفتی کشیده شده، خوراکیهایی را بخورند که برای بنها قربانی کنیست شیطانند و خود را یهودی می خوانند، اما نیستند، مجبور خواهم شده اند. **21** من به او فرصت دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛ ساخت تا آمده، به پاهای تو بیفتند و بدانند که من تو را دوست اما نخواست. **22** پس او را با تمام میدان فاسدش، بر بستر بیماری داشته ام. **10** تو از من اطاعت کردی، گرچه این امر به قیمت اذیت خواهم انداخت و به مصیبتی سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلات، صبر و تحمل نشان به سوی من بازگردند و از گناهانی که با او کرده اند، دست بکشند؛ دادی. از این رو، من نیز تو را از دوره آزمایش سخت حفظ خواهم نمود، تا از بلایی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی. **23** فرزندانش را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همه کلیساها خواهند دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می کنم و از افکار **11** من به زودی خواهم آمد. پس آنچه داری محکم نگاه دار تا کسی همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد. نتواند تاج و پاداش عظیم تو را برپاید. **12** هر که پیروز شود، او را **24** و اما از بقیه شما که در تیاتیرا هستی و به دنبال این تعالیم غلط ستونی محکم در معبد خدایم خواهم ساخت تا همواره در حضور نرفته اید، انتظار و درخواست دیگری ندارم. منظوم از تعالیم غلط، خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم همان تعالیمی است که اسمش را "حقایق عمیق" گذاشته اند، که در نهاد تا متعلق به شهر خدایم، اورشليم جدید گردد که از آسمان از واقع، چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا بازگردم. **26** هر که **13** هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و اراده چه می گوید. **14** «این پیام را برای فرشته کلیسای لائودیکیه بنویس: من عمل کند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی آن آمین، آن شاهد آمین و راست، آنکه منشأ تمام خلقت خداست، کند، **27** و با عصای آهنین بر آنان حکومت نماید، همان گونه که چنین می گوید: **15** من تو را خوب می شناسم؛ می دانم که نه سرد پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم. روزی همه هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! **16** اما چون نه سرد ایشان مانند کوزه گلی خرد خواهند شد. **28** همچنین من ستاره صبح را به او خواهم بخشید. **29** هر که این را می شنود، خوب توجه کم و کاست در اختیار داری. اما غافلی از اینکه بدبخت و بیچاره و

3 «این پیام را برای فرشته کلیسای ساردس بنویس: این پیام من طلای ناب را بخری، طلایی که با آتش تصفیه شده است، تا ثروت واقعی را به دست آوری. از من لباس سفید و پاک را بخر و می دانم که ظاهراً کلیسای فعال و زنده هستی، اما در حقیقت پیوش تا برهنه و شرمسار نباشی. از من دارو بخر و به چشمانت بمال مرده ای. **2** پس بیدار شو و به خود بیا و نگذار آنچه باقی مانده، از تا بینا شوی. **19** من آتانی را که دوست می دارم، تأدیب و تئیه بین برو، چون آن هم در شرف نابودی است؛ زیرا رفتار در نظر می کنم. تو را نیز تئیه می کنم تا از لایقیدی دست کشیده، برای خدا خدا پر از عیب و نقص است. **3** به سوی آن پیغامی که در ابتدا **20** اکنون در مقابل در ایستاده، در را می کوبم. هر که

صدای مرا بشنود و در را بگشاید، داخل شده، با او همسفره خواهم شد و او نیز با من. **21** من به هر که پیروز شود، اجازه خواهم داد که بر تخت سلطنتی‌ام، در کنار من بنشیند، همان‌طور که من نیز پیروز شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشستم. **22** هر که این را می‌شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می‌گوید.»

4 سپس، همان‌طور که نگاه می‌کردم، دیدم که در آسمان دروازه‌ای گشوده شد. آنگاه همان آوایی که قبلاً نیز شنیده بودم، به گوشم رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیویری نیرومند بود، به من گفت: «بالا بیا تا وقایع آینده را به تو نشان دهم.» **2** ناگهان روح خدا مرا فرو گرفت و من تختی در آسمان دیدم و بر آن تخت کسی نشسته بود. **3** او همچون سنگ پشم و عقیق می‌رخشید. گرداگرد تخت او را رنگین‌کمانی تابان چون زمرّد، فرا گرفته بود. **4** دور آن تخت، بیست و چهار تخت دیگر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار پیر نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر داشتند. **5** از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی‌خاست و غرش رعد طنین‌افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این هفت چراغ همان روح هفتگانه خدا هستند. **6** در برابر تخت، دریایی از بلور درخشان به چشم می‌خورد. چهار موجود زنده نیز در چهار گوشه تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سر خود، چشم داشتند. **7** نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شبیه گاو، سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود. **8** این موجودات زنده هر کدام شش بال داشتند، و میان بالهایشان بر

از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده، می‌گفتند: «قدوس، قدوس، قدوس است خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و می‌آید!» **9** هر بار که این موجودات زنده به آنکه بر تخت نشسته بود و تا ابد زنده است، جلال و حرمت و سپاس می‌فرستند، **(aiōn g165) 10** آن بیست و چهار پیر نزد او سجده نموده، او را که تا ابد زنده است، پرستش می‌کنند، و تاجهای خود را پیش تخت او انداخته، **(aiōn g165) 11** این سرود را می‌خوانند: «خداوندا، جلال و حرمت و قدرت، برانده توست؛ زیرا تو آفریننده تمام موجودات هستی و همه چیز به اراده تو به وجود آمد.»

5 پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مهر، آن را مهر و موم کرده بودند. **2** آنگاه فرشته نیرومندی را دیدم که با صدای بلند می‌رسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را بشکند و طومار را بگشاید؟» **3** اما کسی در آسمان و زمین و در میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند. **4** من از روی ناامیدی، به شدت می‌گریستم، زیرا هیچ‌کس پیدا نشد که لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد. **5** اما یکی از آن بیست و چهار پیر به من گفت: «گریه نکن. بین، شیر قبیله یهودا

زمین را به وسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانوران وحشی نابود کنند. (Hadēs g86) 9 وقتی مهر پنجم را باز کرد، مذهبی ظاهر شد. زیر کرد و پرسید: «آیا می دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از مذهب، روحهای کسانی را دیدم که برای موعظه کلام خدا و شهادت راستین خود شهید شده بودند. 10 ایشان با صدایی بلند به خداوند می گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر ساکنان زمین داوری نمی کنی و انتقام خون ما را از آنان نمی گیری؟» 11 سپس به هر یک از ایشان، ردایی سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت کنند تا همقطارانشان که باید مانند ایشان به خاطر خدمت به عیسی مسیح شهید گردند، به جمع آنان بپیوندند. 12 آنگاه برّه مهر ششم را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خورشید مانند پارچهای سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. 13 سپس دیدم که ستارگان آسمان بر زمین می ریزند، درست مانند انجیرهای نارس که در اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می افتند. 14 آسمان

8 هنگامی که برّه مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم ساعت سکوت مطلق برقرار شد. 2 سپس دیدم که هفت فرشته در حضور خدا ایستاده اند. به ایشان هفت شیپور داده شد. 3 پس از آن، فرشته دیگری آمد و در کنار مذهب ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با دعاهای مؤمنین بیامیزد و بر روی مذهب زین که پیش تخت خدا قرار دارد، تقدیم کند. 4 آنگاه بوی معطر بخور، آمیخته به دعاهای مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت. 5 سپس آن فرشته، آتشدان را از آتش مذهب پر کرد و به سوی زمین انداخت. ناگاه، رعد و برق و زلزله ایجاد شد. 6 آنگاه، هفت فرشته ای که هفت شیپور داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند. 7 فرشته اول شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین تگرگ و آتش و خون بارید، به طوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با تمام سبزه ها سوخت. 8 فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی مثل کوهی بزرگ و آتشن به دریا افتاد، به طوری که یک سوم تمام کشتی ها غرق شدند و یک سوم دریا مانند خون، سرخ شد، و یک سوم تمام ماهیها مردند. 10 وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، ستاره های شعله ور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه ها و چشمه ها افتاد. 11 نام آن ستاره «تلخی» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم تمام آبهای زمین شد، آبها تلخ گردید و بسیاری به علت تلخی آن جان سپردند. 12 سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه ضربه ای به یک سوم خورشید و ماه و ستارگان وارد آمد، به طوری که یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم شب در تاریکی فرو رفت. 13 همچنانکه غرق تماشا بودم، عقابی دیدم که در وسط آسمان پرواز می کند و به آواز بلند می گوید: «وای، وای، وای به حال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور خود را به صدا در خواهند آورد.»

7 آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشه زمین ایستاده اند و نمی گذارند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی حرکت بماند. 2 سپس، فرشته دیگری را دیدم که از مشرق می آمد و مهر بزرگ خدای زنده را به همراه می آورد. او به آن چهار فرشته ای که قدرت داشتند به زمین و دریا صدمه بزنند، گفت: 3 «دست نگه دارید! به دریا و زمین و درختان آسیبی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.» 4 تعداد کسانی که از تمام قبیله های بنی اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و چهار هزار نفر بود، از هر قبیله دوازده هزار. اسامی قبیله ها عبارت بودند از: یهودا، رثوین، جاد، اشیر، نفتالی، منسی، شمعون، لاوی، یساکار، زبولون، یوسف و بنیامین. 9 پس از آن، دیدم که گروه بزرگی از تمام قومها، قبیله ها، نژادها و زبانها، در پیشگاه تخت و در برابر برّه ایستاده اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه های نخل دیده می شد. 10 آنان همگی با صدای بلند می گفتند: «نجات ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب برّه است.» 11 در این هنگام، تمام فرشتگان گرداگرد تخت و پیران و چهار موجود زنده ایستادند. سپس، آنان در مقابل تخت سجده کرده، خدا را پرستش نمودند، 12 و گفتند: «آمین! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابد. آمین!»

هنگامی که فرشته پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که «ستاره‌ای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را دادند که انتها نداشت. (Abyssos g12) 2 وقتی با آن کلید، چاه را باز کرد، دودی مانند دود کوره‌ای بزرگ برخاست، به طوری که آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تار شد. (Abyssos g12) 3 سپس از میان دود، ملخهایی بیرون آمده، روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها قوت داده شد تا مانند عقربها نیش بزنند. 4 اما به آنها گفته شد که با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشند، بلکه فقط به کسانی آسیب برسانند که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. 5 به آنها اجازه داده شد که مردم را برای مدت پنج ماه آزار و شکنجه دهند تا ایشان مانند کسی که عقرب گزیده باشد، درد بکشد؛ اما به ملخها اجازه کشتن مردم داده نشد. 6 در آن زمان، مردم آرزوی مرگ خواهند کرد، اما مرگ از ایشان خواهد گریخت. 7 ملخها شبیه اسبابی بودند که برای جنگ آراسته شده‌اند. بر روی سرشان چیزی شبیه تاجهای زرین قرار داشت و صورتشان همچون صورت انسان بود. 8 آنها مویی بلند مانند موی زنان، و دندانهایی مانند دندانهای شیران داشتند. 9 زره‌هایی که پوشیده بودند، مانند زره آهنین جنگ بود. صدای بالهایشان نیز مثل صدای هجوم لشکری بود که با اراپه‌های جنگی به میدان رزم حمله می‌برد. 10 آنها دمهایی نیشداری مانند دم عقرب داشتند که با آنها می‌توانستند مردم را تا پنج ماه آزار دهند. 11 پادشاه آنها، همان فرشته چاه بی‌انتهاست، که به زبان عبری او را «آبدون» و به یونانی «اپولیون» می‌نامند، و معنی آن، «نابود کننده» می‌باشد. (Abyssos g12) 12 یک وای یعنی یک بلا گذشت. اما هنوز دو بالای دیگر در راه است. 13 وقتی فرشته ششم شیپور را نواخت، از چهار گوشه مذبح زرین که در حضور خدا قرار داشت، صدایی شنیدم، 14 که به فرشته ششم که شیپور داشت، گفت: «آن چهار فرشته را که در رود بزرگ فرات بسته شده‌اند، آزاد ساز.» 15 آنگاه آن چهار فرشته که برای چنین ساعت و روز و ماه و سالی آماده شده بودند، آزاد شدند تا یک سوم مردم را بکشند. 16 شنیدم که آنها دویست میلیون جنگجوی سواره در اختیار داشتند. 17 اسبان و سواران ایشان را در رؤیا دیدم. سواران آنان، زره جنگی به تن داشتند که بعضی به رنگ سرخ آتشین، بعضی آبی آسمانی و بقیه به رنگ زرد بود. سر اسبان ایشان، بیشتر به سر شیران شباهت داشت و از دهانشان دود و آتش و گوگرد بیرون می‌آمد که یک سوم مردم را از بین برد. 19 قدرت مرگبار آنها، نه تنها در دهانشان بلکه در دشمنان نیز بود، زیرا دشمنان شبیه سر مارهایی بود که نیش می‌زنند و زخمهایی کشنده ایجاد می‌کنند. 20 کسانی که از این بلایا جان به در بردند، باز حاضر نشدند از کارهای شیرانه خود توبه کرده، خدا را بپرستند. ایشان حاضر نبودند از پرستش شیطان و بنهای طلا و نقره و مس و سنگ و چوب دست بکشند، پنهایی که نه می‌بینند، نه می‌شنوند و نه حرکت می‌کنند. 21 ایشان نمی‌خواستند از آدمکشی، جادوگری، زنا و دزدی دست بکشند و به سوی خدا بازگردند.

سپس فرشته نیرومند دیگری را دیدم که از آسمان پایین می‌آمد. گرداگرد او را ابر فرا گرفته بود و بر فراز سرش رنگین کمانی قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می‌درخشید و پاهایش مانند ستونهای آتش بود. 2 در دست او طوماری کوچک و گشوده قرار داشت. او پای راستش را بر دریا و پای چپش را بر زمین گذاشت، 3 و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن گفتند. 4 آماده می‌شدم تا گفته رعدها را بنویسم که ناگاه صدایی از آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید آشکار شود. آنها را ننویس!» 5 آنگاه فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده بود، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرد، 6 و به کسی که تا به ابد زنده است و آسمان را با تمام موجودات آنها، و زمین را با تمام موجودات آنها، و دریا را با تمام موجودات آنها آفرید، قسم خورد که دیگر تأخیری پیش نخواهد آمد، (aiōn g165) 7 بلکه وقتی فرشته هفتم شیپور را بنوازد، نقشه رازگونه خدا عملی خواهد شد، همان گونه که خدا به انبیای خود وعده داده بود. 8 بار دیگر صدایی از آسمان به من گفت: «پرو و طومار باز را از آن فرشته‌ای که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر.» 9 پس به او نزدیک شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور. وقتی آن را در دهانت گذاشتی، مانند غسل شیرین خواهد بود، اما وقتی خوردی معده‌ات تلخ خواهد شد.» 10 پس طومار را گرفتم و خوردم. درست همان گونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما وقتی خوردم، معده‌ام تلخ شد. 11 آنگاه به من گفت: «تو باید باز هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، نبوت کنی.»

11 به من یک چوب اندازه‌گیری دادند و گفتند: «پرو و معبد خدا و همچنین مذهبی را که در آنست اندازه بگیر، و بعد کسانی را که در آنجا پرستش می‌کنند، بشمار. 2 اما محوطه بیرونی را اندازه نگیر زیرا به سایر قومها واگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو ماه "شهر مقدس" را پایمال خواهند کرد. 3 اما من دو شاهد خود را خواهم فرستاد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند.» 4 این دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراغدان هستند که در حضور خدای تمام زمین می‌ایستند. 5 هر که بخواهد به ایشان اذیت و آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، نابود خواهد شد. هر که آنان را اذیت کند، این گونه باید بمیرد. 6 ایشان، در این سه سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند، قدرت خواهند داشت هرگاه که بخواهند، مانع بارش باران گردند، چشمه‌های آب را به خون تبدیل کنند و جهان را به بلایای گوناگون دچار سازند. 7 وقتی آن دو نفر دوره سه سال و نیمه شهادت خود را به پایان برسانند، آن وحش که از چاه بی‌انتهای بیرون می‌آید، به ایشان اعلان جنگ خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت. (Abyssos g12) 8 اجساد آنان نیز سه روز و نیم در خیابانهای آن شهر بزرگ که

به کنایه شدوم و مصر خوانده می‌شود، به نمایش گذاشته خواهد شد. برده شد. 6 اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنجا را برای او آماده این همان جایی است که خداوند ایشان نیز بر روی صلیب کشته کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت شود. شد. در این مدت، به کسی اجازه داده نمی‌شود که جنازه ایشان را دفن کند، و مردم از قومهای مختلف آنها را تماشا خواهند کرد. 10 با اژدها و فرشتگان او جنگیدند. 8 اژدها شکست خورد و همراه در سراسر دنیا، همه برای مرگ این دو سختگوی خدا که اینقدر مردم فرشتگانش از آسمان رانده شد. 9 بله، این اژدهای بزرگ، یعنی آن را به تنگ آورده بودند، به جشن و پایکوبی خواهند پرداخت و برای یکدیگر هدیه خواهند فرستاد. 11 اما پس از سه روز و نیم، روح حیات بخش از جانب خدا وارد جسم آن دو خواهد شد و ایشان بر پاهای خود خواهند ایستاد. با دیدن این صحنه، همه دچار وحشتی هولناک خواهند شد، 12 و صدایی از آسمان خواهند شنید که به آن دو می‌گوید: «به اینجا بالا بیاید!» آنگاه ایشان در برابر چشمان حیرت زده دشمنان، با ایرها به آسمان بالا خواهند رفت. 13 در همان لحظه، زلزله شدیدی رخ خواهد داد که یک دهم شهر را با خاک یکسان خواهد کرد و هفت هزار نفر کشته خواهند شد. آنگاه کسانی که زنده مانده‌اند، از ترس، خدای آسمان را پرستش خواهند کرد. 14 دو بلا گذشت. بلای سوم به‌زودی از راه خواهد رسید. 15 درست در همین هنگام که فرشته هفتم شیپور خود را به صدا درآورد، از آسمان صداهای بلندی به گوش رسید که می‌گفت: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و او تا ابد سلطان است.» (aiōn)

16 گ165 آنگاه بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای خود نشسته بودند، روی بر زمین نهاده، او را سجده کردند، 17 و گفتند: «ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، تو را سپاس می‌گوییم که قدرت عظیم خود را به دست گرفته و سلطنت را شروع کرده‌ای. 18 قومه‌ها بر تو خشمناک بودند، اما اکنون تویی که باید بر آنان خشمناک شوی. اینک وقت آن است که مردگان را داوری نمای و به خدمتگزاران یعنی پیامبران، ایمانداران و کسانی که به نام تو احترام می‌گذارند، از کوچک و بزرگ پادشاه دهی. اینک وقت آن است که همه کسانی را که دنیا را به نابودی کشانده‌اند، نابود سازی.» 19 آنگاه معبد در آسمان گشوده شد و صندوقی که عهدنامه خدا در آن بود، ظاهر گشت. سپس رعد و برق شد و آسمان غریب و تگرگ و زلزله پدید آمد.

12 پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را مانند لباس به تن کرده بود و در زیر پاهایش ماه قرار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره بود. 2 زن، آبستن بود و از درد زایمان می‌نالید و برای زاییدن دقیقه شماری می‌کرد. 3 ناگهان، اژدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، هفت تاج و ده شاخ داشت. 4 او با دُمش یک سوم ستارگان را به دنبال خود کشید و بر زمین ریخت. اژدها در مقابل زن که در حال زاییدن بود، ایستاد تا نوزاد او را ببлед. 5 زن، پسری به دنیا آورد. این پسر با عصای آهنین بر تمام قومه‌ها فرمان خواهد راند. پس وقتی پسر به دنیا آمد، از دست اژدها رپوده شد و به سوی خدا و تخت او بالا

کند؛ **8** همهٔ مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به بَرّه است، نوشته شده، او را پرستش نخواهند نمود. **9** هر که می‌تواند گوش دهد، به دقت گوش کند: **10** کسی که قرار است زندانی شود، زندانی خواهد شد، و کسی که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته خواهد شد. لازم است قوم مقدّس خدا در چنین وضعی پایدار و وفادار بمانند. **11** سپس، وحش دیگری دیدم که از داخل زمین بیرون آمد. این جانور دو شاخ داشت، مانند شاخهای بَرّه، ولی مانند اژدها سخن می‌گفت. **12** او تمام قدرت آن وحش اول را که از زخم کشنده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا می‌خواست که وحش اول را پرستند. **13** او پیش چشمان همه دست به معجزات باور نکردنی می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد! **14** او از جانب وحش اول اجازه می‌یافت تا این کارهای عجیب را انجام داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمهٔ بزرگی از جانور اول بسازند، همان وحشی که از زخم شمشیر جان به در برده بود. **15** حتی او توانست به آن مجسمه جان ببخشد تا بتواند سخن گوید، و همهٔ کسانی را که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کند. **16** از این گذشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، برده و آزاد را وادار کرد تا علامت مخصوص را بر روی دست راست یا پیشانی خود بگذارند؛ **17** تا هیچ‌کس نتواند چیزی بخرد مگر این که علامت مخصوص آن وحش، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد. **18** در اینجا نیاز به حکمت است. هر که باهوش باشد می‌تواند عدد وحش را محاسبه کند، زیرا این عدد، عدد یک انسان است و عدد او ۶۶۶ است.

14 آنگاه بَرّه را دیدم که در اورشلیم بر کوه صهیون ایستاده است. همراه او صد و چهل و چهار هزار نفر بودند که بر پیشانی‌شان نام او و نام پدر او نوشته شده بود. **2** آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم که مانند ریزش آبشار و غرش رعد بود، اما در عین حال به نغمهٔ جنگ‌نوازان نیز شباهت داشت. **3** این گروه، در برابر تخت خدا و در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار پیر سرودی تازه می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخرید و آزاد شده بودند. **4** آنان همان کسانی هستند که خود را آلودهٔ زنان نساختمانده، زیرا باکره‌اند. آنان هر جا بَرّه می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیهٔ مقدّس به خدا و بَرّه تقدیم شوند. **5** ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از دهانشان خارج نشده است. **6** آنگاه فرشتهٔ دیگری را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودانی را برای اهالی زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برساند. **(aiōnios g166)** **7** فرشته با صدای بلند می‌گفت: «از خدا بترسید و او را جلال دهید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داوری کند.

15 در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد مهمی خبر می‌داد: هفت فرشته، هفت بلای آخر را نگاه داشته بودند که بر زمین بریزند، تا سرانجام خشم و غضب خدا فروکش کند. **2** سپس، در برابر خود چیزی شبیه دریای آتش و بلور دیدم که موج می‌زد. در کنار دریا کسانی ایستاده بودند که بر آن وحش و مجسمه‌اش و بر عدد نام او پیروز شده بودند. همهٔ آنان چنگهایی در دست داشتند که خدا به ایشان داده بود، **3** و سرود موسی خدمتگزار

خدا و سرود برّو را می‌خواندند، و می‌گفتند: «بزرگ و باشکوه است داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند. 15 حال، به کارهای تو، ای خدای بی‌همتا! حق و عدل است راههای تو، ای آنچه عیسی مسیح می‌گوید توجه کنید: «مانند دزد، زمانی که منتظر پادشاه قومها! ای خداوند، کیست که از تو نترسد؟ کیست که نام نیستی می‌آیم! خوشا به حال کسی که برای بازگشت من آماده است تو را حرمت ندارد؟ زیرا تنها تو پاکي. همه قومها خواهند آمد و در و لباس خود را نگاه می‌دارد مبدا برهنه راه رود و رسوا شود.» 16 پیشگاه تو پرستش خواهند کرد، زیرا کارهای خوب تو را می‌بینند.» 5 آنگاه تمام لشکرهای جهان را در محلی گرد آوردند که به زبان عبری سپس، نگاه کردم و معبد، یعنی خیمه خدا را در آسمان دیدم که به آن را «حارمجلدون» (یعنی «کوه مجلوه») می‌نامند. 17 فرشته هفتم روی همه کاملاً باز بود. 6 آن هفت فرشته که هفت بلا را نگاه نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از آن تخت که در معبد بود، داشته بودند تا بر زمین بریزند، از حضور خدا بیرون آمدند. ایشان صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «همه چیز به پایان رسید!» 18 در لباس سفید بی‌لکه‌ای بر تن داشتند که از کتان پاک بود، و دور آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در تاریخ بشر سینشان نیز کمربندی طلایی بسته بودند. 7 یکی از آن چهار موجود زنده، به هر یک از فرشتگان جامی زیرین داد که پر از غضب خدای زنده ابدی بود. 8 (aiōn g165) معبد از دود قدرت و جلال خدا پر ترتیب، خدا از گناهان بابل چشم‌پوشی نکرد، بلکه جام غضب خود را تا آخرین قطره، به او نوشانید؛ 20 جزیره‌ها ناپدید و کوه‌ها زیر و رو شدند؛ 21 تگرگ وحشتناکی بر سر مردم بارید، تگرگی که هر دانه آن پنجاه کیلو بود! و مردم برای این بالای وحشتناک به خدا کفر و ناسزا گفتند.

16 آنگاه از معبد صدایی بلند شنیدم که به آن هفت فرشته می‌گفت: «بروید و هفت جام غضب خدا را بر زمین خالی کنید.» 2 پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن وحش را داشتند و مجسمه‌اش را پرستش می‌کردند، زخمهایی دردناک و وحشتناک به وجود آمد. 3 فرشته دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام جانوران دریایی مردند. 4 سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه‌ها زنی او سرمست شده‌اند.» 3 روح خدا مرا در خود فرو گرفت و چشمه‌ها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. 5 آنگاه شنیدم این فرشته که فرشته آنها بود، می‌گفت: «ای قدوس، که هستی و سرخ رنگ که سراسر بدنش با شعارهای کفرآمیزی نسبت به خدا بوده‌ای، تو عادل در این حکمها که فرستاده‌ای. 6 زیرا آنها خون مقدسین و انبیای تو را ریختند. پس به آنان خون دادی تا بنوشند، چون سزایشان همین است.» 7 آنگاه صدایی از مذبح شنیدم که می‌گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل داوری و مجازات می‌کنی.» 8 سپس فرشته چهارم جامش را روی خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. 9 پس همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار بد خود توبه کرده، خدا را جلال دهند، به سبب این بلاها به او کفر می‌گفتند. 10 فرشته پنجم جامش را بر تخت آن وحش ریخت، به طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از شدت درد، لبهای خود را می‌گریزند. 11 ایشان نیز از درد زخمهای خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود توبه نکردند. 12 فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق‌زمین توانستند نیروهای خود را بدون برخورد با مانع به سوی غرب ببرند. 13 آنگاه دیدم سه روح پلید به شکل قوریغه، از دهان اژدها و آن وحش و پیامبر دروغین بیرون آمدند. 14 این روحهای پلید که می‌توانند معجزه نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم

پادشاه هشتم است که قبلاً به عنوان یکی از آن هفت پادشاه سلطنت اجناسان را بخرد. 12 این شهر، بزرگترین خریدار اجناس ایشان می‌کرد. بعد از دوره دوم سلطنتش، او نیز هلاک می‌شود. 12 ده بود، اجناسی نظیر طلا و نقره، سنگهای قیمتی و مروارید، کتانهای شاخ او، نشانه د پادشاه است که هنوز به قدرت نرسیده‌اند ولی برای مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. 13 عاج، گرانترین کنده کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و همگی ایشان، با هم پیمانی را امضا خواهند کرد که به موجب آن، عطر، بخور و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان واگذار خواهند کرد، 14 و با گاو و گوسفند، اسب و آژابه، برده و جانهای انسانها. 14 تاجران هم به جنگ "پرو" خواهند رفت، اما از او شکست خواهند خورد، اشک‌ریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی‌ات را از زیر "پرو" سرور سروران و شاه شاهان است و خلق او فراخواندگان و دست دادی. تجملات و شوکت تو همه بر باد رفته است و هرگز برگزیدگان و وفاداران او می‌باشند.» 15 سپس فرشته به من گفت: دوباره نصیبت نخواهد شد.» 15 پس، تاجرانی که با فروش این «آبهای که آن فاحشه بر آنها فرمان می‌راند، نشانه گروههای مختلف مردم از هر نژاد و قوم است. 16 «آن وحش سرخ رنگ و ده شاخش می‌کند خواهد ترسید و گریه‌کنان خواهند گفت: 16 «افسوس که که دیدی از فاحشه بیزار خواهند شد. پس بر او هجوم آورده، غارتش خواهند کرد و او را لخت و عریان در آتش رها خواهند نمود، 17 زیرا خدا فکری در سرشان گذاشته تا نقشه او را عملی کنند و اختیاراتشان و قرمز می‌پوشید و با طلا و سنگهای قیمتی و مروارید خود را زینت را به وحش سرخ بدهند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. 18 می‌داد.» 17 صاحبان کشتی‌ها و ناخدایان و دریانوردان خواهند این زن که در رؤیا دیدی، نشانه شهر بزرگی است که بر پادشاهان ایستاد و از دور 18 برای شهری که دود از خاکسترش بالا می‌رود، اشک ریخته، خواهند گفت: «در تمام دنیا، کجا دیگر چنین شهری دنیا سلطنت می‌کند.»

18 بعد از این رؤیاهای، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تام از آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن ساخت. 2 او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابل سقوط کرد، آن شهر بزرگ ویران شد! به کلی ویران شد! بابل کمینگاه دیوها و شیاطین و ای قوم خدا و رسولان و انبیا شادی کنید! زیرا خدا انتقام شما را از او ارواح پلید شده است. 3 زیرا تمام قومها از شراب فساد و هرزگی او گرفته است. 21 آنگاه، یک فرشته پرقدرت، تخته سنگی را که به سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده‌اند، و شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر تاجران دنیا از زندگی پرتجمل آن ثروتمند شده‌اند.» 4 آنگاه صدای بزرگ بابل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان‌طور که این سنگ ناپدید دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ای خلق من، از این شهر دل بکنید و خود را با گناهانش آلوده نسازید، و گرنه شما نیز به همان مکافات خواهید رسید. 5 زیرا گناهان این شهر تا فلک بر روی هم انباشته شده است. از این رو، خداوند آماده است تا او را به مجازات جنایاتش برساند. 6 پس، برای کارهای زشتش دو چندان به او سزا دهد. او برای دیگران جام شکنجه پر کرده، پس دو برابر به خودش قومها را با نیرنگهای خود فریب می‌داد. 24 خون تمام انبیا و قوم بنوشانید. 7 تا حال زندگی‌اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده مقدس خدا و خون همه کسانی که در جهان کشته شدند، به گردن است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبریز کنید. می‌گوید: "من این شهر است.»

19 بیوه بی‌نوا نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می‌باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید. " 8 پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون خداوند توانا او را به مکافات خواهد رساند. 9 آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا می‌کردند و از این کار لذت می‌بردند، وقتی ببینند دود از او فساد خود آلوده می‌ساخت، مجازات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خود را از او گرفت. 3 ایشان بارها و بارها سراییده، می‌گفتند: بزرگ در یک چشم به هم زدن نابود شد! 11 تاجران دنیا نیز برایش عزا گرفته، زارزار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که

سپس، فرشته‌ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید چاه بی‌انتها را همراه می‌آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت. **(Abyssos g12) 2** او اژدها را گرفت و به زنجیر کشید و برای مدت هزار سال به چاه بی‌انتها افکند. سپس در چاه را بست و قفل کرد، تا در آن هزار سال نتواند هیچ قومی را فریب دهد. پس از گذشت این مدت، اژدها برای مدت کوتاهی باید آزاد گذاشته شود. اژدها، همان مار قدیم است که ابلیس و شیطان نیز نامیده می‌شود. **(Abyssos g12) 4** آنگاه تخته‌هایی دیدم که بر آنها کسانی نشسته بودند که اختیار و قدرت دادرسی به آنها داده شده بود. سپس جهانهای کسانی را دیدم که به سبب اعلام پیام عیسی و کلام خدا سرهایشان از تن جدا شده بود. همچنین جهانهای آنانی را دیدم که وحش و مجسمه‌اش را نپرستیده بودند و علامتش را بر پیشانی و دست خود نداشتند. اینان همگی، زندگی را از سر نو آغاز کردند و با مسیح هزار سال سلطنت نمودند. **5** این قیامت اول است. قیامت بعدی در پایان آن هزار سال رخ خواهد داد؛ در آن زمان، بقیهٔ مردگان زنده خواهند شد. **6** خوشبخت و مقدسند آنانی که در این قیامت اول سهمی دارند. اینان از مرگ دوم هیچ هراسی ندارند، بلکه کاهنان خدا و مسیح بوده، با او هزار سال سلطنت خواهند کرد. **7** پس از پایان آن هزار سال، شیطان از زندان آزاد خواهد شد. **8** او بیرون خواهد رفت تا قومهای جهان یعنی جوج و ماجوج را فریب داده، برای جنگ متحد سازد. آنان سپاه عظیمی را تشکیل خواهند داد که تعدادشان همچون ماسه‌های ساحل دریا بی‌شمار خواهد بود. **9** ایشان در دشت وسیعی، خلق خدا و شهر محبوب اورشلیم را از هر سو محاصره خواهند کرد. اما آتش از آسمان، از سوی خدا خواهد بارید و همه را خواهد سوزاند. **10** سپس ابلیس که ایشان را فریب داده بود، به دریاچهٔ آتش افکنده خواهد شد. دریاچهٔ آتش همان جایی است که با گوگرد می‌سوزد و آن وحش و پیامبر دروغین او شبانه روز، تا به ابد، در آنجا عذاب خواهند کشید. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11** آنگاه تخت بزرگ سفیدی را دیدم. بر آن تخت کسی نشسته بود که زمین و آسمان از روی او گریختند و ناپدید شدند. **12** سپس مرده‌ها را دیدم که از بزرگ و کوچک در برابر خدا ایستاده‌اند. دفترهای یکی پس از دیگری گشوده شد تا به دفتر حیات رسید. مردگان همگی بر طبق نوشته‌های این دفترها محاکمه شدند. **13** بنابراین، دریا و زمین و قبرها، مرده‌هایی را که در خود داشتند، تحویل دادند تا مطابق اعمالشان محاکمه شوند. **(Hadēs g86) 14** آنگاه مرگ و دنیای مردگان به دریاچهٔ آتش افکنده شد. این است مرگ دوم، یعنی همان دریاچهٔ آتش. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15** هر که نامش در دفتر حیات نبود، به دریاچهٔ آتش افکنده شد. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود. **2** و من، یوحنا،

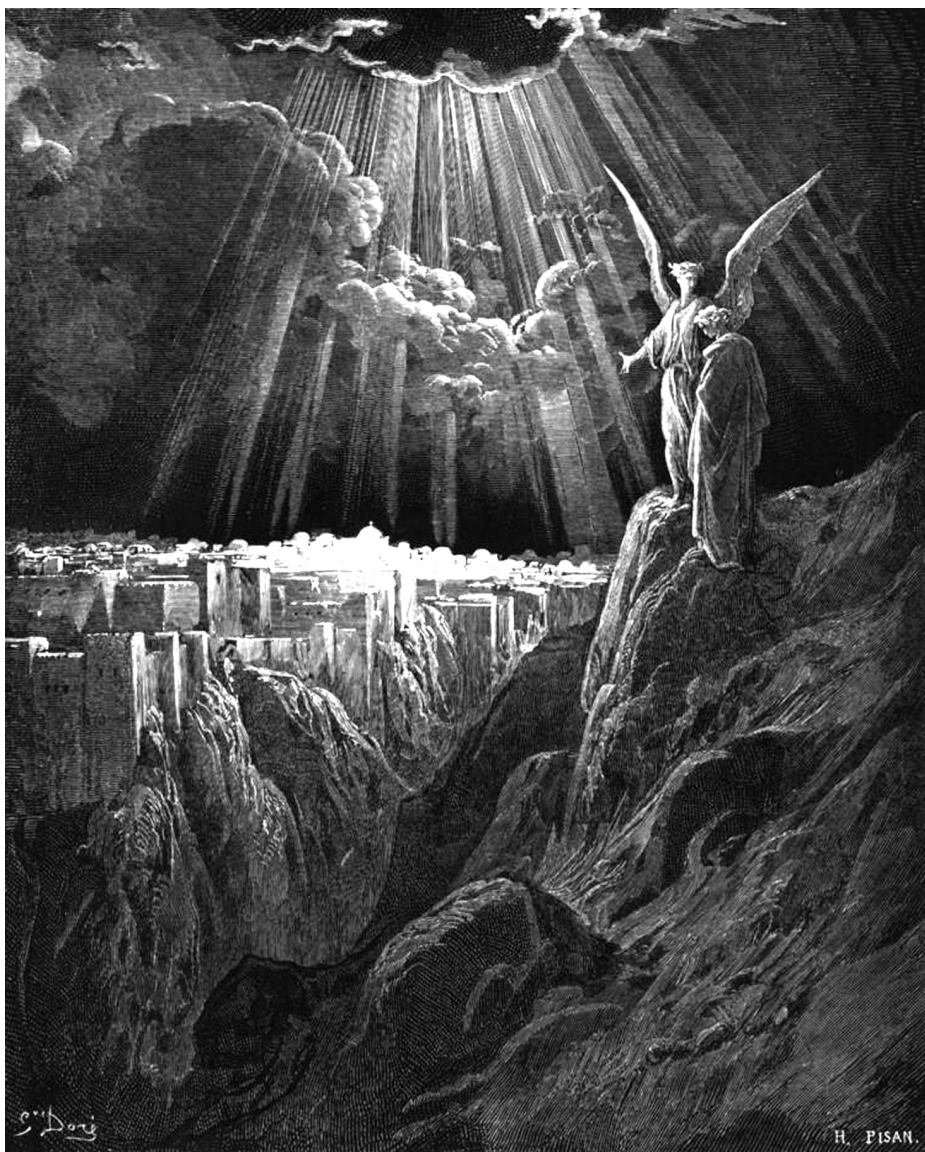
موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرستش نمودند و گفتند: «آمین، هلولایه. خدا را شکر!» **5** سپس از میان تخت، صدای دیگری آمد که می‌گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا، کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گویند و او را اکرام نمایید.» **6** سپس، آوای خوش آهنگ دیگری را شنیدم، آوایی همچون سرود گروهی عظیم که طنین آن چون امواج خروشان دریاها و غرش پیاپی رعدها بود، و می‌گفت: «هللویاه، خدا را شکر! زیرا خداوند توانای ما سلطنت می‌کند. **7** بیابید با یکدیگر وجد و شادی کنیم و او را احترام نماییم، زیرا زمان جشن عروسی بَرهٔ فرا رسیده است. عروس او نیز خود را مهیا کرده، **8** و به او اجازه داده شده تا پاکترین و سفیدترین و لطیف‌ترین لباس کتان را بپوشد.» مقصود از کتان لطیف، همانا اعمال نیک خلق خداست. **9** آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشا به حال کسانی که به جشن عروسی بَرهٔ دعوت شده‌اند. این را خداوند می‌فرماید.» **10** در این لحظه بود که به پای او افتادم تا او را ببرسم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، دربارهٔ ایمان به عیسی شهادت می‌دهم. تمام این نبوتها و هر آنچه که به تو نشان دادم، همه در وصف عیسی است.» **11** سپس دیدم که آسمان گشوده شد. در آنجا اسبی سفید بود که سوارش «آمین و حق» نام داشت، زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می‌کند. **12** چشمان او مانند شعله‌های آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی‌اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را می‌دانست. **13** او جامهٔ خون‌آلودی در برداشت و لقبش «کلمهٔ خدا» بود. **14** لشکرهای آسمانی که لباسهای کتان سفید و پاک بر تن داشتند، سوار بر اسبان سفید، به دنبال او می‌آمدند. **15** از دهان او شمشیر تیزی بیرون می‌آمد تا با آن قومهای بی‌ایمان را سرکوب کند. او با عصای آهنین بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پاهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخشت خواهد فشرد. **16** بر لباس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سرور سروران.» **17** سپس، فرشته‌ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می‌گفت: «بیابید و بر سر سفراهی که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید. **18** بیابید و بخورید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسبان و سواران آنها، و از گوشت هر انسانی، بزرگ و کوچک، برده و آزاد.» **19** آنگاه دیدم که آن وحش، حکومتهای جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا با آن اسب سوار و لشکر او بجنگند. **20** اما وحش با پیامبر دروغینش گرفتار شدند و هر دو زنده‌زنده به دریاچهٔ آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که از جانب وحش معجزات خیره‌کننده انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را می‌پرستیدند، فریب دهد. **(Limnē Pyr g3041 g4442) 21** آنگاه تمام دار و دستهٔ او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. مروراید بود، هر دروازه از یک قطعه مروراید. خیابان اصلی شهر از چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! **3** از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود. **4** خدا هر اشکی را از چشمان آنها پاک خواهد کرد. دیگر نه مرگی خواهد بود و نه غمی، نه ناله‌ای و نه دردی، زیرا تمام اینها متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت.» **5** آنگاه او که بر تخت نشسته بود، گفت: «اینک همه چیز را نو می‌سازم!» و به من گفت: «این را بنویس چون آنچه می‌گویم، راست و درست است. **6** دیگر تمام شد! من الف و یا، و اول و آخر هستم. من به هر که تشنه باشد از چشمه آب حیات به رایگان خواهم داد تا بنوشد. **7** هر که پیروز شود تمام این نعمتها را به ارث خواهد برد و من خدای او خواهم بود و او فرزند من. **8** ولی ترسوها و بی‌ایمانان و مفسدان و قاتلان و زناکاران و جادوگران و بت‌پرستان و همه دروغگویان - جای همه در دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان مرگ دوم است.» (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** آنگاه یکی از آن هفت فرشته که هفت جام بلای آخر را در دست داشتند، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا عروس را به تو نشان دهم. او همسر بَره است.» **10** سپس مرا در روح به قله کوه بلندی برد. از آنجا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از جانب خدا از آسمان پایین می‌آمد.

11 شهر غرق در جلال خدا بود، و مثل یک تکه جواهر قیمتی، همچون یشم، که بلورهای شفافش برق می‌زد، می‌درخشید. **12** دیوارهای شهر، پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه و دوازده فرشته دربان داشت. اسامی دوازده قبیله بنی‌اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده بود. **13** در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر، سه دروازه وجود داشت. **14** دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر آنها اسامی رسولان بَره نوشته شده بود. **15** در دست فرشته یک چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را اندازه بگیرد. **16** وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. در واقع، طول و عرض و ارتفاع آن، هر کدام دوازده هزار پرتاب تیر بود. **17** سپس بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صد و چهل و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این اندازه‌ها را به من گفت. **18** خود شهر از طلای خالص مانند شیشه شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از یشم بود که بر روی دوازده لایه از سنگهای زیربنای جواهرنشان ساخته شده بود: لایه اول از یشم، دومی از سنگ لاجورد، سومی از عقیق سفید، چهارمی از زمرد، پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زبرجد، هشتمی از یاقوت کبود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سبز، یازدهمی از فیروزه و دوازدهمی از یاقوت بود. **21** جنس دوازده دروازه شهر از

22 آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، صاف و زلال بود. رودخانه از تخت خدا و بَره جاری می‌شد، **2** و از وسط جاده اصلی می‌گذشت. دو طرف رودخانه، درختان حیات قرار داشت که سالی دوازده بار میوه می‌دادند یعنی هر ماه یک نوع میوه تازه. برگهایش نیز شفابخش بود و برای درمان قومها به کار می‌رفت. **3** در شهر چیزی بد یافت نخواهد شد، چون تخت خدا و بَره در آنجاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، **4** و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی‌شان نوشته خواهد بود. **5** در آنجا دیگر شب نخواهد بود. احتیاجی هم به چراغ و خورشید نخواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد. (aiōn g165) **6** آنگاه فرشته به من گفت: «این سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به انبیا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که به‌زودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» **7** «گوش کنید! من به‌زودی می‌آیم. خوشا به حال کسانی که آنچه را که در این کتاب نبوت شده، باور می‌کنند.» **8** من، یوحنا، تمام این چیزها را دیدم و شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، پرستش کنم. **9** ولی او بار دیگر به من گفت: «نه، این کار را نکن. من نیز مانند تو و برادرانت یعنی انبیا خدا، و تمام کسانی که به حقایق این کتاب اعتماد دارند، از خدمتگزاران عیسی می‌باشم. پس فقط خدا را پرستش کن.» **10** سپس به من دستور داده، گفت: «کلام نبوت این کتاب را مُهر نکن، چون به‌زودی به وقوع خواهد پیوست. **11** وقتی آن زمان فرا رسد، بدکاران باز هم به کارهای بد خود ادامه خواهند داد و فاسدان باز هم فاسدتر خواهند شد، ولی نیکان، نیکتر و پاکان، پاکتر می‌گردند.» **12** عیسی مسیح می‌فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می‌آیم و برای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهم آورد. **13** من الف و یا، آغاز و پایان، اول و آخر هستم. **14** خوشا به حال کسانی که لباسهایشان را دائماً می‌شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت حیات را خواهند داشت. **15** اما سگها، یعنی جادوگران، زناکاران، قاتلان،

بت پرستان، و همه کسانی که دروغ را دوست دارند و آن را به عمل می‌آورند، به شهر راه نخواهند یافت. **16** «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا این چیزها را به کلیساها اعلام کند. من از اصل و نسب داوود هستم. من ستاره درخشانده صبح می‌باشم.» **17** روح و عروس می‌گویند: «بیا!» هر کس این را می‌شنود، بگوید: «بیا!» هر که تشنه است بیاید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به رایگان بنوشد. **18** به کسی که کلام نبوت این کتاب را می‌شنود با صراحت می‌گویم که اگر به نوشته‌های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا پلاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. **19** و اگر از این پیشگویی‌ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر مقدس که آن را شرح دادم، بی‌نصیب خواهد ساخت. **20** کسی که این چیزها را گفته است، می‌فرماید: «بله، من به‌زودی می‌آیم!» «آمین! ای عیسی‌ای خداوند، بیا!» **21** فیض خداوند ما عیسی با همه شما باد! آمین!

و من، یوحنا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! از تخت، صدایی بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق‌های خدا خواهند شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود.

مکاشفه 21:2-3

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

ai̅dios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

ai̅ōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the ai̅ōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

ai̅ōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleē̅se̅ g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

لوقا 31:8
روميان 7:10
مكاشفه 1:9
مكاشفه 2:9
مكاشفه 11:9
مكاشفه 7:11
مكاشفه 8:17
مكاشفه 1:20
مكاشفه 3:20

ai̯dios

روميان 20:1
يهودا 6:1

aiōn

متى 32:12
متى 22:13
متى 39:13
متى 40:13
متى 49:13
متى 19:21
متى 3:24
متى 20:28
مرقس 29:3
مرقس 19:4
مرقس 30:10
مرقس 14:11
لوقا 33:1
لوقا 55:1
لوقا 70:1
لوقا 8:16
لوقا 30:18
لوقا 34:20
لوقا 35:20
يوحنا 14:4
يوحنا 51:6
يوحنا 58:6
يوحنا 35:8
يوحنا 51:8
يوحنا 52:8
يوحنا 32:9
يوحنا 28:10
يوحنا 26:11
يوحنا 34:12
يوحنا 8:13
يوحنا 16:14

اعمال رسولان 21:3
اعمال رسولان 18:15
روميان 25:1
روميان 5:9
روميان 36:11
روميان 2:12
روميان 27:16
اول قرنتيان 20:1
اول قرنتيان 6:2
اول قرنتيان 7:2
اول قرنتيان 8:2
اول قرنتيان 18:3
اول قرنتيان 13:8
اول قرنتيان 11:10
دوم قرنتيان 4:4
دوم قرنتيان 9:9
دوم قرنتيان 31:11
غلاطيان 4:1
غلاطيان 5:1
افسسيان 21:1
افسسيان 2:2
افسسيان 7:2
افسسيان 9:3
افسسيان 11:3
افسسيان 21:3
افسسيان 12:6
فيلبيان 20:4
كورنثيان 26:1
اول تيموثائوس 17:1
اول تيموثائوس 17:6
دوم تيموثائوس 10:4
دوم تيموثائوس 18:4
تينوس 12:2
عبرانيان 2:1
عبرانيان 8:1
عبرانيان 6:5
عبرانيان 5:6
عبرانيان 20:6
عبرانيان 17:7
عبرانيان 21:7
عبرانيان 24:7
عبرانيان 28:7
عبرانيان 26:9
عبرانيان 3:11
عبرانيان 8:13
عبرانيان 21:13
اول پطرس 23:1

اول پطرس 25:1
اول پطرس 11:4
اول پطرس 11:5
دوم پطرس 18:3
اول يوحنا 17:2
دوم يوحنا 2:1
يهودا 13:1
يهودا 25:1
مكاشفه 6:1
مكاشفه 18:1
مكاشفه 9:4
مكاشفه 10:4
مكاشفه 13:5
مكاشفه 12:7
مكاشفه 6:10
مكاشفه 15:11
مكاشفه 11:14
مكاشفه 7:15
مكاشفه 3:19
مكاشفه 10:20
مكاشفه 5:22

aiōnios

متى 8:18
متى 16:19
متى 29:19
متى 41:25
متى 46:25
مرقس 29:3
مرقس 17:10
مرقس 30:10
لوقا 25:10
لوقا 9:16
لوقا 18:18
لوقا 30:18
يوحنا 15:3
يوحنا 16:3
يوحنا 36:3
يوحنا 14:4
يوحنا 36:4
يوحنا 24:5
يوحنا 39:5
يوحنا 27:6
يوحنا 40:6
يوحنا 47:6
يوحنا 54:6
يوحنا 68:6

يوحنا 28:10

يوحنا 25:12

يوحنا 50:12

يوحنا 2:17

يوحنا 3:17

اعمال رسولان 46:13

اعمال رسولان 48:13

روميان 7:2

روميان 21:5

روميان 22:6

روميان 23:6

روميان 25:16

روميان 26:16

دوم قرنتيان 17:4

دوم قرنتيان 18:4

دوم قرنتيان 1:5

غلاطيان 8:6

دوم تسالونيكيان 9:1

دوم تسالونيكيان 16:2

اول تيموثائوس 16:1

اول تيموثائوس 12:6

اول تيموثائوس 16:6

دوم تيموثائوس 9:1

دوم تيموثائوس 10:2

تيتوس 2:1

تيتوس 7:3

فليمون 15:1

عبرانيان 9:5

عبرانيان 2:6

عبرانيان 12:9

عبرانيان 14:9

عبرانيان 15:9

عبرانيان 20:13

اول بطرس 10:5

دوم بطرس 11:1

اول يوحنا 2:1

اول يوحنا 25:2

اول يوحنا 15:3

اول يوحنا 11:5

اول يوحنا 13:5

اول يوحنا 20:5

يهودا 7:1

يهودا 21:1

مكاشفه 6:14

eleēsē

روميان 32:11

Geenna

متى 22:5

متى 29:5

متى 30:5

متى 28:10

متى 9:18

متى 15:23

متى 33:23

مرقس 43:9

مرقس 45:9

مرقس 47:9

لوقا 5:12

يعقوب 6:3

Hadēs

متى 23:11

متى 18:16

لوقا 15:10

لوقا 23:16

اعمال رسولان 27:2

اعمال رسولان 31:2

اول قرنتيان 55:15

مكاشفه 18:1

مكاشفه 8:6

مكاشفه 13:20

مكاشفه 14:20

Limnē Pyr

مكاشفه 20:19

مكاشفه 10:20

مكاشفه 14:20

مكاشفه 15:20

مكاشفه 8:21

Sheol

پيدايش 35:37

پيدايش 38:42

پيدايش 29:44

پيدايش 31:44

اعداد 30:16

اعداد 33:16

تثنيه 22:32

اول سموئيل 6:2

دوم سموئيل 6:22

اول پادشاهان 6:2

اول پادشاهان 9:2

ايوب 9:7

ايوب 8:11

ايوب 13:14

ايوب 13:17

ايوب 16:17

ايوب 13:21

ايوب 19:24

ايوب 6:26

مزامير 5:6

مزامير 17:9

مزامير 10:16

مزامير 5:18

مزامير 3:30

مزامير 17:31

مزامير 14:49

مزامير 15:49

مزامير 15:55

مزامير 13:86

مزامير 3:88

مزامير 48:89

مزامير 3:116

مزامير 8:139

مزامير 7:141

امثال 12:1

امثال 5:5

امثال 27:7

امثال 18:9

امثال 11:15

امثال 24:15

امثال 14:23

امثال 20:27

امثال 16:30

جامعه 10:9

غزل غزلها 6:8

اشعيا 14:5

اشعيا 11:7

اشعيا 9:14

اشعيا 11:14

اشعيا 15:14

اشعيا 15:28

اشعيا 18:28

اشعيا 10:38

اشعيا 18:38

اشعيا 9:57

حزقيال 15:31

حزقيال 16:31

حزقيال 17:31

حزقيال 21:32

حزقيال 27:32

هوشع 14:13

عاموس 2:9

يونس 2:2

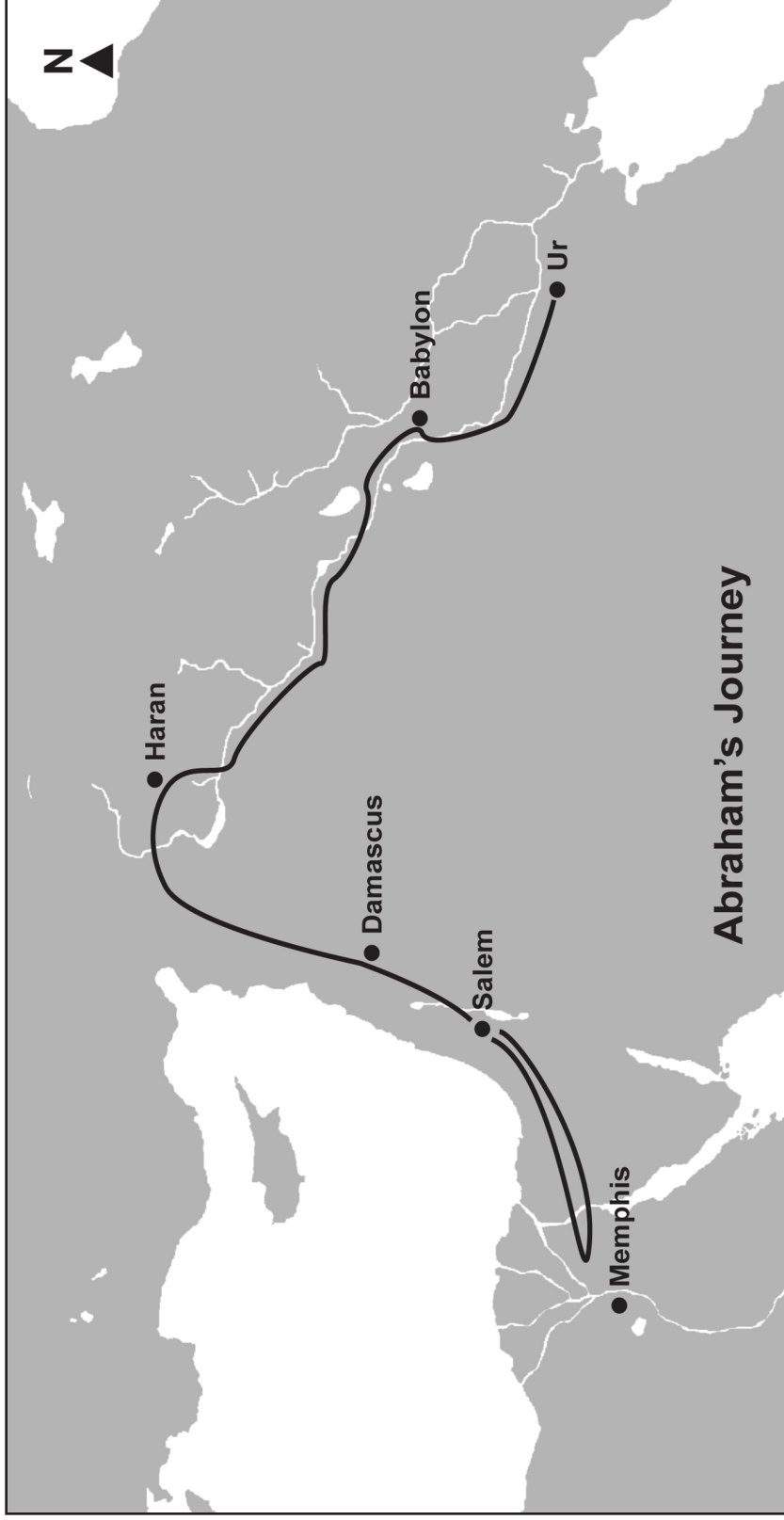
حقوق 5:2

Tartaroō

دوم بطرس 4:2

Questioned

None yet noted

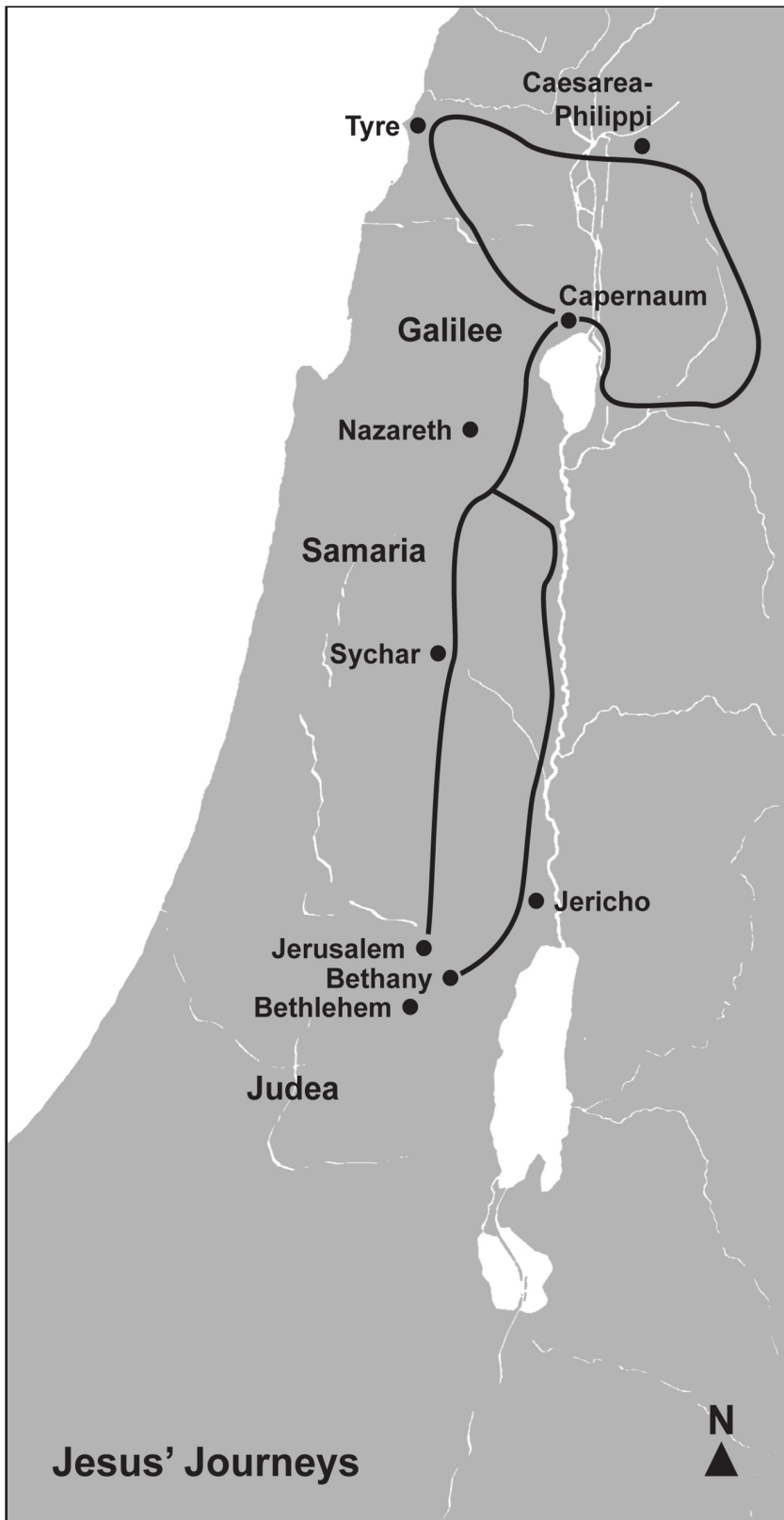

ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را اطاعت کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او بدون آنکه بداند به کجا می‌رود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛ - عبرانیان 11:8

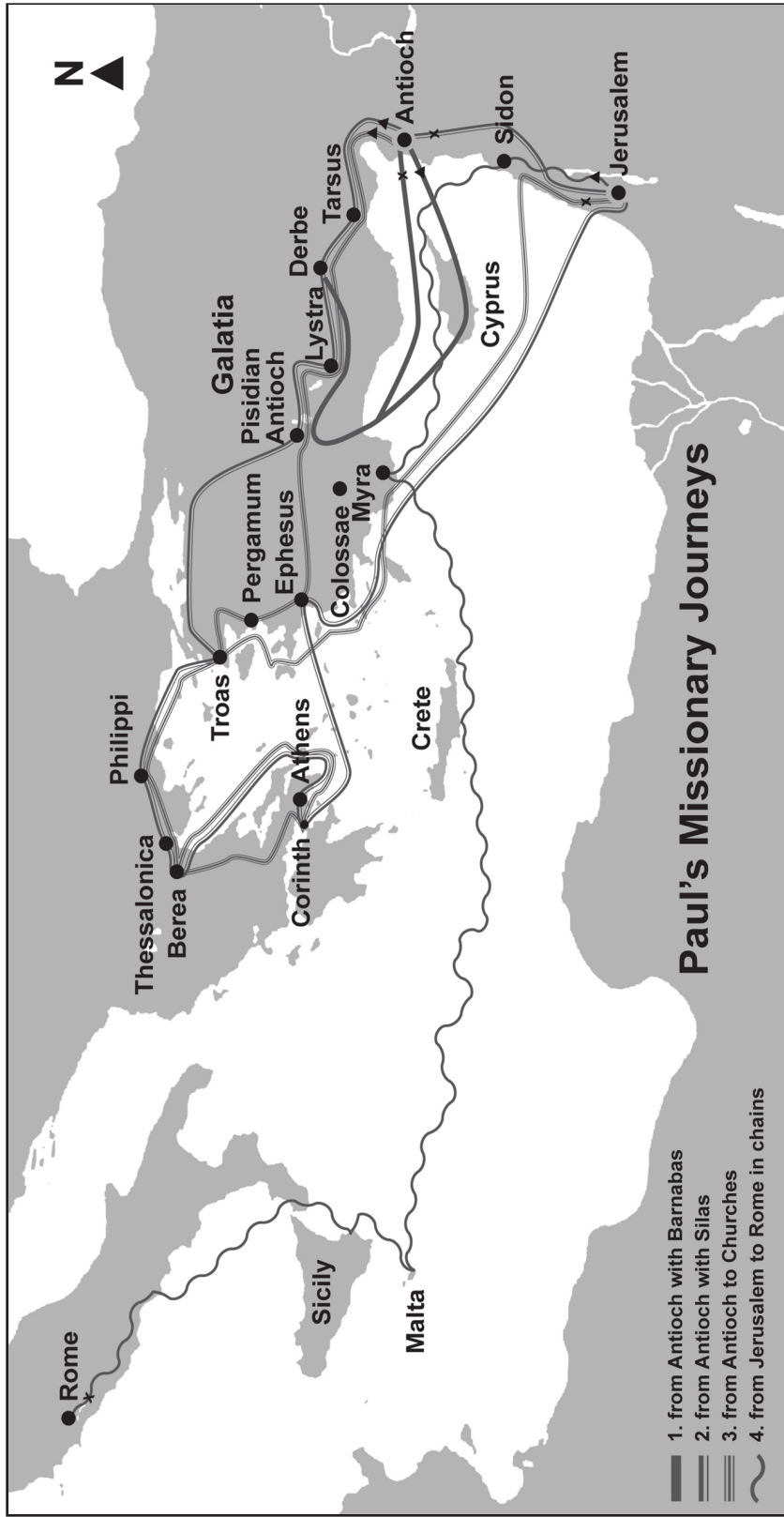
Israel's Exodus

13:17 وقتی سرانجام فراعون به قوم اسرائیل اجازه داد تا از مصر بروند، خدا آنان را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی ها می گذشت نبرد، هرچند آن راه نزدیکتر بود. خدا گفت: «اگر قوم با جنگ روبرو شوند، ممکن است پشیمان شده، به مصر برگردند.» - خروج

چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانفش را در راه آزادی دیگران فدا سازد. - متی 10:45

Paul's Missionary Journeys

- 1. from Antioch with Barnabas
- 2. from Antioch with Silas
- 3. from Antioch to Churches
- 4. from Jerusalem to Rome in chains

این نامه از طرف پولس، غلام عیسی مسیح است که توسط خدا به رسالت برگزیده شده تا مژده انجیل او را به همگان برساند. - رومیان 1.1

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people**
- 1956** Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830** John Williams reaches Polynesia
 - 1731** Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614** Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572** Jesuits reach Mexico
 - 1517** Martin Luther leads Reformation
 - 1455** Gutenberg prints first Bible
 - 1323** Franciscans reach Sumatra
 - 1276** Ramon Llull trains missionaries
 - 1100** Crusades tarnish the church
 - 1054** The Great Schism
 - 997** Adalbert martyrd in Prussia
 - 864** Bulgarian Prince Boris converts
 - 716** Boniface reaches Germany
 - 635** Alopen reaches China
 - 569** Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432** Saint Patrick reaches Ireland
 - 397** Carthage ratifies Bible Canon
 - 341** Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325** Niceae proclaims God is Trinity
 - 250** Denis reaches Paris, France
 - 197** Tertullian writes Christian literature
 - 70** Titus destroys the Jewish Temple
 - 61** Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52** Thomas reaches Malabar, India
 - 39** Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33** Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God’s image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?					
Fallen				Glory	
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth	
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth					
Luke 16:22 Blessed in Paradise					
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment					
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command					
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels	
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa		
			Revelation 19:20 Lake of Fire		
			Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful?			Romans 5:12-19	
Where are we?				
			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living		
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

پس بربید و تمام قومها را شاگردو من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید؛ - متی 28:19

